





HOMERI



POEMATATA DVO.

ILIAS ET ODYSSEA,
SIVE VLYSSEA.

Alia item carmina eiusdem : de quibus vide pag. sequenti proximam.

*Cum interpretatione Lat. ad ver'um, post alias omnes editiones repurgata plurimis erroribus (et quidem crassus alicubi) partim ab **STEPHANO** partim ab alijs. Ut te egyptiorum ad Lectorem docebit.*

Adiecti sunt etiam

HOMERICI CENTONES

qui Græcè ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΑ : item, Prouerbialem Homeriversuum libellus.

Editio postrema diligenter recognita per L. T. F.



PARISIIS,

Apud IOANNEM LIBERT, viâ Diui Ioannis L-
terranensis, è regione Auditorij Regij.

M. DC. XXII.



HENRIC. STEPHAN.

LECTORI.

De iis quæ duobus hisce voluminibus cōtinentur.

PRIOR D V A B V S prioribus sedibus vnam & quidem honoratiorem, habet poëma dictum ILIAS, id est, poëma de rebus ad Troiam gestis: alteram tenet O D Y S S E A, siue V L Y S S E A, id est, poëma de Vlyssis peregrinationibus, & rebus quas in iis gessit.

Tertiam sedem occupat poëmatium dictum B A T R A C H O M Y O M A C H I A, id est, *Ranarum & Murium pugna*, vel potius, *Ranarum cum muribus pugna*, de quo tamen poëmatio, an Homericum sit, dubitatur.

Quartam, H Y M N I I N D E O S (vel H Y M N I D E O R V M) quorum primus est I N A P O L L I N E M. Quamuis autem de his quoque dubitatum versibus fuerit, an sint Homeri, hac tamen de re nos ambigere non sinunt quæ à quibusdam antiquis etiam scriptoribus inde afferantur testimonia sub Homeri nomine. Nisi fortè Homeri esse nonnullos, sed iis quosdam alienos admixtos esse dicendum sit.

Quinta sedes data fuit iis Homeri versibus quæ E P I G R A M M A T A vocantur: & ab Herodoto in libello De vita Homeri sub eius nomine afferuntur. Sed Herodotus tamen epigrammatistitulum illis tantum (si bene memini) dat versibus sex, quos Mida sepulchro inscriptos fuisse tradit: quorum primus est hic,



Χαλκῇ παρθένος ἄμει, Μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖται.

Ac varia certè eorum quos ille ex hoc poëta affert versuum sunt argumenta, & quidem eiusmodi nonnulla ut epigrammata minimè vocari posse videantur. Sed quocunque sint nomine appellandi, eorum interpretatio magna ex parte mea est, in illo Herodotilibello, quum & Musas eius excuderem, primùm posita: deinde à quodam qui Germanicæ editioni præfuit inde collecta, verùm alicubi non satis fideliter. Vnde contigit ut in hac etiam editione, quòd illam mei (dum fortè abessem) in locis illis sequerentur, quædam secus quam in Herodotea legantur, & quidem minus rectè, ut pag. 863.

Thestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt,

Mens habet in primis cecos humana processus.

quum scribendum sit *recessus*, sicut apud Herodotum scripsi, meæ editionis pag. 247. Vbi monui etiam, magis mihi placere ita legi priorem versum Græcum,

Θεστορίδῃ, θιντοῖσι αἰώεις πελέωι περ,

In secundo etiam versu perperam scriptum est *ῖοι*, sicut in illa editione Argentoratensi: quum vera scriptura sit *ῖοον*, sicut in illa mea editione Herodoti: hoc modo,

Οὐδέι ἀφρατ' ὅτε θοι πέλεται ῖοον αἰθρώποισι.

Non alius autem quam Argentoratensis editionis facio mentionem, quòd ea quæ illam præcessit, eadem qua hæc forma excusa, eos versus quos altera illa Epigrammata appellat, omittat: & tamen omnia Homeri quæ extant, se habere dicat. Ex omnibus enim qui ab Herodoto proponuntur versibus, eos quinque tantum editio illa habet, quorum primus est, Αἰδέσθε ξεῖνοι καὶ χρημύοι ἢ δὲ δόμοιο: & falsò quinque hos versus pro hymno affert, quum eorum planè aliud quam hymni sit argumentum.

Apertissimè autem subiungi his visi sunt illi ex Homero excerpti versus qui HOMERICI CEN-

TONES vocantur, Græcè **ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΑ**,
siue **ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΩΝΕΣ**. Ex illis enim
perspicimus ad quàm multos vsus flecti Homeri ver-
sus possint.

Nec minus aptum (meo iudicio) hîc locum habet
illa quam exhibeo prouerbialium Homeri versuum
Erasmica synagoge. Ex quibus alij quidem iam ante
nostram ætatem ad prouerbialem accommodati
vsus fuerunt, alij autem (præter paucos quosdam)
non minus accommodari posse visi sunt.

Cæterùm ad **COLVTHI & TRYPHIO-**
DORI poëmata quod attinet, ea cum **QVINTI**
SMYRNÆI poëmate quod **HOMERI PA-**
RALIPOMENA nominatur , edenda potius
censui, quum illa quoque Coluthi & Tryphiodori
poëmata, hoc, de Helenæ raptu, illud, de Troiæ ex-
cidio, ea describant quæ Homerus **Ὅμηρος**, id est,
prætermisisse, dici possit. Ideoque & Indicem poë-
mata Homericum illis communem habebunt, & meis
in illos annotationibus etiam quædam ad Home-
rum pertinentia admiscebo.



ILLVSTRI ET IN PRIMIS

GENEROSO D. D. CAROLO,
Baroni à Zerotin, Namestij,
Rosicij, Brandaisij domino.

HENR. STEPH. S. D.



*I quis te bene nouerit, generosissime
Baro, vix poterit illud Homericum
de Ulysse elogium legere,*

*Πολὺν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ
ῥαόν ἔγνων.*

id est,

*Oppida multorū vidit, morésque notauit:
vix inquam, fieri poterit vt cui tuum vitæ ge-
nus, id est, quo nunc delectaris, bene notum erit, illi
in mentem non venias, simulatque ad hunc Ho-
meri versum venerit. Nam qui (ex ijs præsertim
qui tam claris natalibus orti sunt) in ea qua flores
adhuc iuuentute, tot hominum mores iam cogno-
uit, totque vrbes est conspiciatus? Eorum enim po-
tissimum quibus tantus est generis splendor, pau-
cissimos videmus, quibus gratius non sit ἐνδμεῖν
quàm ἀποδμεῖν, aut certè quàm procul diūque
ἀποδμεῖν: aut etiam qui otiosè pariter & immo-
deratè domus suæ diuitiis deliciisque frui non
malint, quàm, ea relictæ, tam laboriosè pereгри-*

nando, prudentiam illam quam ipsi Ulyssi passim
tribuit Homerus, tantum emere: & qui non dicti-
tent, cum Aesopica testudine, οἶκος φίλος, οἶκος
ἄετος. Sed quid dico, tam laboriosè peregrinando?
tu certè non laboriosè solùm, verùm etiam peri-
culosè peregrinatus es: nec periculosè tantummo-
do, sed ita ut, in quæ mala periculum erat ne in-
cideres in tam longo tamque malè tuto quibus-
dam in locis itinere, in ea ipsa incideris: & ita ex
duobus tempestatum generibus, non vno, quemad-
modum Homericus ille heros, euaseris. Quod si
hominibus παθήματα sunt μαθήματα, quo certè
tandem eris heroe illo πολυμαθής, eo esse iti-
dem πολυμαθής, rationi consentaneum fuerit.
Quinetiam hoc ipso prudentiam Ulyssis superare
tibi dabitur, quòd multa eorum quæ is non ante
senectutem expertus est, dum orbem peragraret,
tibi in iuuenili peragratione experiri contigeris.
Iam verò si morum illius cum tuis fiat compara-
tio, quis non hac quoque in parte, non dicam victo-
riam aliquando relaturum, sed iam non referre,
meritò dixerit? Neque enim vllò ex versu eorum
quos Homerus de Ulysse canit, tam suauibus illum
præditum fuisse moribus, tantùmque humanitatis
& comitatis illi fuisse cognoscimus, quantum in te
omnes haud minus peregrini quàm domestici, non
perspiciunt solùm, sed etiam sentiunt.

Quum autem in quibusdam cum Ulysse de
premio certes, & quædam sint etiam in quibus

nam hoc illi præripere videaris, & quidem iuue-
nis Ulysses Ulyssi seni: nemini mirum visum ira-
spero cur istud poema, Ulysseam dictum, tibi po-
tius quàm alij cuiquam eorum quibuscum mihi
amicitia intercedit illustribus viris, dicandum
esse censuerim. Sed ego te tamen ut iam nunc tuæ
ipsum Ulysseæ (id est, illi Ulyssis æmulatori ἄποδῆ-
μνπιγὸ φιλαποδῆμω βίω) finem imponas pro ea qua
te prosequor benevolentia & obseruantia hortor:
ut potius tuæ patriæ posthac ἐμφιλοχωρῶν, & mul-
tis illam, præsertimque eam quæ ditionis tuæ est
partem, prudentibus consilijs iuuans, hac in re
Ulyssem æmuleris: & ita quidem ut tandem
etiam ex æmulatore victor euadas: quum illi
quam ex variis peregrinationibus adeptus es
prudentiæ, eam etiam quam ex literarum conse-
quutus es studio, adiunges. Vale.

HENR. STEPHANI IN HOMERI

Poësin, præfatiuncula : postquam & nonnulla de emendatione eius quæ in præcedentibus editionibus fuit interpretationis differit.

IN HOMERI laudes area tam lata patet (vt de poëtarum parente simul & principe poeticè loquar) tam multa Homeri poësis commendatione digna habet, siue quæ iam alij diuersis ætatibus de illo dixerunt, siue quæ insuper nobis dicenda reliquerunt consideremus: vt, quicūque sermonem de his aggreditur, meritò prouerbiali isto huius ipsius poëtæ versu siturus.

Τὸ πρῶτον, τι δ' ἐμμετα, τι δ' ὑστέρῃ καταλέξω;
id est,

Quid primum, vel quid medium, extremumve loquendum est?

Tam ampla (inquam) in laudes eius area patet, vt, quamuis multi eius encomiastæ iam olim extiterint, tamen quæ illi scripserunt encomia, à scribendis plerisque aliis posteros non deterruerint. Ac ne ego quidem licet omnibus longe fortasse inferior, vel ab his, vel ab iis non deterrerer, si mihi & otij satis ad meditandum encomium nunc esset, & alium in locum differri posse non viderem, siue vbi eos qui in eius paralipomenis poësim suam exercuerunt exhibebo, siue alibi. Verum vt nihilominus, vel ὁ μὲν λέγει, aliquid ad hoc argumentum pertinens attingam, à præclaro Nasonis testimonio, quod alios (quos quidem legerim) prætermisisse valde miror initium sumam. Ita igitur ille in elegia qua Tibulli mortem deflet.

I O M E R I
OEMATA DVO.

LIAS ET ODYSSEA,
SIVE VLYSSEA.

ia item carmina eiusdem : de qui-
bus vide pag. sequenti proximam.

et interpretatione Lat. ad ver' um , post alias
omnes editiones repurgata plu mis err-

et quidem crassis alicubi) par ab-

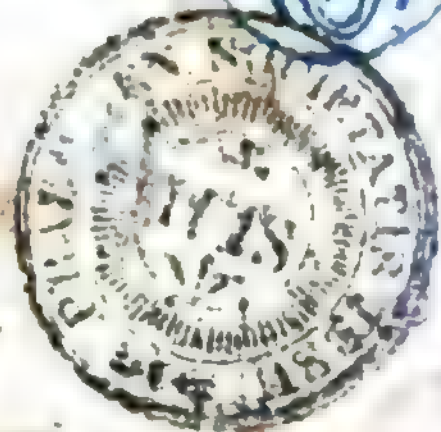
STEPHANUS *partim ab alijs . Ut te egyptiorum*
ad Lectorem docebit.

Adiecti sunt etiam

I O M E R I C I C E N T O N E S

qui Græcè ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΑ : item, Prouer-
bialium Homeri versuum libellus.

Editio postrema diligenter recognita per L. T. F.



PARISIIS,

apud IOANNEM LIBERT, viâ Diui Ioannis
terranensis, è regione Auditorij Regij.

M. DC. XXII.



HENRIC. STEPHAN.

LECTORI.

De iis quæ duobus hisce voluminibus continentur.

PRIOR DVABVS prioribus sedibus vnâ & quidem honoratiore, habet poëma dictum ILIAS, id est, poëma de rebus ad Troiam gestis: alteram tenet ODYSSEIA, siue VLYSSEA, id est, poëma de Vlyssis peregrinationibus, & rebus quas in iis gessit.

Tertiam sedem occupat poëmatium dictum BATRACHOMYOMACHIA, id est, *Ranarum & Murium pugna*, vel potius, *Ranarum cum muribus pugna*, de quo tamen poëmatio, an Homericum sit, dubitatur.

Quartam, HYMNI IN DEOS (vel HYMNIDEORVM) quorum primus est IN APOLLINEM. Quamuis autem de his quoque dubitatum versibus fuerit, an sint Homeri, hæc tamen de re nos ambigere non sinunt quæ à quibusdam antiquis etiam scriptoribus inde afferantur testimonia sub Homeri nomine. Nisi fortè Homeri esse nonnullos, sed iis quoddam alienos admixtos esse dicendum sit.

Quinta sedes data fuit iis Homeri versibus quæ EPIGRAMMATA vocantur: & ab Herodoto in libello De vita Homeri sub eius nomine afferuntur. Sed Herodotus tamen epigramma istud illic tantum (si bene memini) dat versibus sex, quos Midæ sepulchro inscriptos fuisse tradit: quorum primus est hic,



Χαλκῇ περ θείας αἰμὴ, Μίδου δ' ἔπι σήματι καίμαί.

Ac varia certè eorum quos ille ex hoc poëta affert versuum sunt argumenta, & quidem eiusmodi nonnulla ut epigrammata minimè vocari posse videantur. Sed quocunque sint nomine appellandi, eorum interpretatio magna ex parte mea est, in illo Herodotilibello, quum & Musas eius excuderem, primùm posita: deinde à quodam qui Germanicæ editioni præfuit inde collecta, verùm alicubi non satis fideliter. Vnde contigit ut in hac etiam editione, quòd illam mei (dum fortè abessem) in locis illis sequerentur, quædam secus quam in Herodotea legantur, & quidem minus rectè, ut pag. 863.

Thestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt,

Mens habet in primis cecos humana processus.

quum scribendum sit *recessus*, sicut apud Herodotum scripsi, meæ editionis pag. 247. Vbi monui etiam, magis mihi placere ita legi priorem versum Græcum,

Θεστορίδῃ, θῖντοῖσι αἰεὶ αἰς αἰ πελίσσω περ,

In secundo etiam versu perperam scriptum est *ῖοοι*, sicut in illa editione Argentoratensi: quum vera scriptura sit *ῖοου*, sicut in illa mea editione Herodoti: hoc modo,

Οὐδέ, ἀφρατ' ὅτε γοι πέλεται ῖοου αἰθροῦ ποισι.

Non alius autem quam Argentoratensis editionis facio mentionem, quòd ea quæ illam præcessit, eadem qua hæc forma excusa, eos versus quos altera illa Epigrammata appellat, omittat: & tamen omnia Homeri quæ extant, se habere dicat. Ex omnibus enim qui ab Herodoto proponuntur versibus, eos quinque tantum editio illa habet, quorum primus est, Αἰεὶ δὲ Ζεῖος κεχρημένοι ἢ δὲ δόμοιο: & falsò quinque hos versus pro hymno affert, quum eorum planè aliud quam hymni sit argumentum.

Apertissimè autem subiungi his visi sunt illi ex Homero excerpti versus qui HOMERICI CEN-

TONES vocantur, Græcè ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΑ,
siue ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΩΝΕΣ. Ex illis enim
perspicimus ad quàm multos vsus flecti Homeri ver-
sus possint.

Nec minus aptum (meo iudicio) hîc locum habet
illa quam exhibeo prouerbialium Homeri versuum
Erasmica synagoge. Ex quibus alij quidem iam ante
nostram ætatem ad prouerbialem accommodati
vsus fuerunt, alij autem (præter paucos quosdam)
non minus accommodari posse visi sunt.

Cæterùm ad COLUTHI & TRYPHIO-
DORI poëmata quod attinet, ea cum QUINTI
SMYRNÆI poëmate quod HOMERI PA-
RALIPOMENA nominatur, edenda potius
censui, quum illa quoque Coluthi & Tryphiodori
poëmata, hoc, de Helenæ raptu, illud, de Troiæ ex-
cidio, ea describant quæ Homerus *Ὀδυσσεύς*, id est,
prætermisisse, dici possit. Ideoque & Indicem poë-
mata Homeri cum illis communem habebunt, & meis
in illos annotationibus etiam quædam ad Home-
rum pertinentia admiscebo.



ILLVSTRI ET IN PRIMIS

GENEROSO D. D. CAROLO,
Baroni à Zerotin, Namestij,
Rosicij, Brandaisij domino.

HENR. STEPH. S. D.



*I quis te bene nouerit, generosissime
Baro, vix poterit illud Homericum
de Vlysse elogium legere,*

*Πολλὰ δ' αἰθρῶντα ἰδὲν ἄστα, καὶ
ῥέον ἔγχοι.*

id est,

Oppida multorū vidit, morésque notauit:
vix inquam, fieri poterit vt cui tuum vitæ ge-
nus, id est, quo nunc delectaris, bene notum erit, illi
in mentem non venias, simulatque ad hunc Ho-
meri versum venerit. Nam qui (ex ijs præsertim
qui tam claris natalibus orti sunt) in ea qua flores
ad huc iuuentute, tot hominum mores iam cogno-
uit, totque vrbes est conspiciatus? Eorum enim po-
tissimum quibus tantus est generis splendor, pau-
cissimos videmus, quibus gratius non sit ἐνδύμειν
quàm ἀνδύμειν, aut ceriè quàm procul diuque
ἀνδύμειν: aut etiam qui otiosè pariter & immo-
deratè domus suæ diuitiis deliciis que frui non
malint, quàm, ea relictæ, tam laboriosè peregris-

nando, prudentiam illam quam ipsi Ulyssi passim
tribuit Homerus, tanti emere: & qui non dicti-
tent, cum Aesopica testudine, οἶκος φίλος, οἶκος
ἀεὶ σὸς. Sed quid dico, tam laboriosè peregrinando?
tu certè non laboriosè solùm, verùm etiam peri-
culosè peregrinatus es: nec periculosè tantummo-
do, sed ita ut, in quæ mala periculum erat ne in-
cideres in tam longo tamque malè tuto quibus-
dam in locis itinere, in ea ipsa incideris: & ita ex
duobus tempestatum generibus, non uno, quemad-
modum Homericus ille heros, euaseris. Quod si
hominibus παθήματα sunt μαθήματα, quo certè
tandem eris heroe illo πολυπαθέστερος, eo esse iti-
dem πολυμαθέστερον, rationi consentaneum fuerit.
Quinetiam hoc ipso prudentiam Ulyssis superare
tibi dabitur, quòd multa eorum quæ is non ante
senectutem expertus est, dum orbem peragraret,
tibi in iuuenili peragratione experiri contigeris.
Iam verò si morum illius cum tuis fiat compara-
tio, quis non hac quoque in parte, non dicam victo-
riam aliquando relaturum, sed iam non referre,
meritò dixerit? Neque enim ullo ex versu eorum
quos Homerus de Ulysse canit, tam suauibus illum
præditum fuisse moribus, tantùmque humanitatis
& comitatis illi fuisse cognoscimus, quantum in te
omnes haud minus peregrini quàm domestici, non
perspiciunt solùm, sed etiam sentiunt.

Quum autem in quibusdam cum Ulysse de
præmio certes, & quædam sint etiam in quibus

nam hoc illi praeferre videaris, & quidem iuue-
nis Ulysses Ulyssi seni: nemini mirum visum iri
spero cur istud poema, Ulysseam dictum, tibi po-
tius quam alij cuiquam eorum quibuscum mihi
amicitia intercedit illustribus viris, dicandum
esse censuerim. Sed ego te tamen ut iam nunc tua
ipsum Ulyssea (id est, illi Ulyssis aemulatori ἀποδι-
μνησθῶ φιλαποδήμιω βίω) finem imponas pro ea qua
te prosequor benevolentia & observantia hortor:
ut potius tuae patriae posthac ἐμφιλοχωρῶν, & mul-
tis illam, praesertimque eam quae ditionis tuae est
partem, prudentibus consilijs iuvans, hac in re
Ulyssem aemuleris: & ita quidem ut tandem
etiam ex aemulatore victor evadas: quum illi
quam ex variis peregrinationibus adeptus es
prudentiae, eam etiam quam ex literarum conse-
quutus es studiis, adiunges. Vale.

HENR. STEPHANI IN HOMERI

Poësin, præfatiuncula : postquam & nonnulla de emendatione eius quæ in præcedentibus editionibus fuit interpretationis differit.

IN HOMERI laudes area tam lata patet (vt de poëtarum parente simul & principe poeticè loquar) tam multa Homeri poësis commendatione digna habet, siue quæ iam alij diuersis ætatibus de illo dixerunt, siue quæ insuper nobis dicenda reliquerunt consideremus: vt, quicūque sermonem de his aggreditur, meritò prouerbiali isto huius ipsius poëtæ versu sit usus.

Τὸ πρῶτον, ἢ δ' ἔπειτα, ἢ δ' ὕστατοι καταλέξω;

id est,

Quid primum, vel quid medium, extremumve loquendum est?

Tam ampla (inquam) in laudes eius area patet, vt, quamuis multi eius encomiastæ iam olim extiterint, tamen quæ illi scripserunt encomia, à scribendis plerisque aliis posteros non deterruerint. Ac ne ego quidem licet omnibus longe fortasse inferior, vel ab his, vel ab iis non deterrerer, si mihi & otij satis ad meditandum encomium nunc esset, & alium in locum differri posse non viderem, siue vbi eos qui in eius paralipomenis poësim suam exercuerunt exhibebo, siue alibi. Verum vt nihilominus, vel ὁ μὲν χ' εἰ, aliquid ad hoc argumentum pertinens attingam, à præclaro Nasonis testimonio, quod alios (quos quidem legerim) prætermisisse valde miror initium sumam. Ita igitur ille in elegia qua Tibulli mortem deflet.

Adiſce Maoniden à quo, ceu fonte perenni,

Vatum Pieris ora rigantur aquis,

Vix enim dici poteſt quantam quàmque latè paten-tem paucis hiſce metaphoricis verbis laudem com-plexus ſit: ſi quidem ita accipiantur vt ego accipienda exiſtimo, quum non alium quàm hunc præ ſe ferre ſenſum videantur, vt videlicet ex Homeri poeſi no-
uam aliquam inuentionem ſubinde hauriri poſſe in-
telligamus, non minus quàm ex perenni fonte recen-
tem aquam. Quis autem aliorum poëtarum, ſeu mul-
tum, ſeu parum ab eius etate remotorum, ſcripta con-
ſiderans, verum iſtud eſſe, ſtatim non comperiet?

Quid enim inter ſe commune iambici tragicorum
verſus & Homeri ἰαμβοὶ habere videntur? at hiſ quo-
que nihilominus multa Homerus quæ ſuæ tragæ-
diæ adaptent ſuppeditat: & ita quidem vt prima
fronte aliquid afferre noui & οἰκογενὲς depromptum
videātur, dum ab Homero πεποιτμένα ſiue ἀφαινοῦσι,
vel τῇ Ομηρικῇ φατασίᾳ aliam ſimilem δεσιπιοῦσι.
Teſtis autem præ cæteris eſt Sophocles, qui ideo Φι-
λόμηνος apud quosdam audit. Quemadmodum poi-
ro laude præ aliis dignus iſ imperator, qui non ſolum
eſt ὁ πολέμου θεὸς αἰὲρ Ὑσμίας δέπαι παλαμίδεαι, ſed
ita martius eſt vt etiam pectoribus aliorum martium
aliquid inſpiret, adeo vt eius exemplo & ipſi ſint ex
illis qui

Θαρσάλει τελέθουσι, μῦθοί τε θεῶν ἔτι ἀρῆα

(nam hiſ quoque verbis Panyaliſ vtitur) multò
maiores quàm cæteri laudem iſ mereri poëta vide-
tur in quo tātus eſt ſpiritus poëtici vigor, vt eius car-
mina, dum ab alio poëta audiuntur, aliquam ſimilis
ſpiritus (ſi ita loqui fas eſt) portionem eiſ menti af-
flent, qua afflata ad quidpiam ſimile excogitandum
accendatur. Verum ad illa Naſonis de Homero verba
revertar, tale quiddam de illo & Fabius teſtatur: ad
illud fortasſe Naſonianum dictum reſpiciens. Siqui-

Idem postquam dixit, Igitur ut Aratus ab Ione incipiendum putat, ita nos rursus capturi ab Homero videmur, subiungit, Hic enim quemadmodum ex Oceano dicit ipse annuum vim fontiumque carsus initium capere, omnibus eloquentiae partibus exemplum ortum dedit. Tale quidam de Homero testari hunc, non omnino idem, dico: ac ne eadem quidem uti metaphora, sed tantum, quæ eiusdem sit generis, aio. Verum hoc nobis ante oculos ponamus, si, poeta quum sit, & in poësi versetur, tamen omnibus eloquentiæ partibus, exemplum ortumque dederit, quāto magis omnibus poëseos siue poëtices partibus exemplum ortumque dedisse putandus est? Ne verò supra veritatem extollere eius hac in parte laudem existimetur, subiungit, Hunc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superauerit. Idem latus ac pressus, iucundus & gravis, tum copia, tum breuitate mirabilis. Atque in iis quæ proximè sequuntur, apertè ostendit, ea quæ de eloquentia dixit, de poëtica (nam suam quandam eloquentiam habent & poëtæ) nō de oratoria, debere à nobis intelligi. Hæc enim apud eum proximè sequuntur. Nec poetica modo, sed oratoria virtute eminentissimus. Nā ut de laudationibus (ita enim non autem laudibus scribendum) exhortationibus, consolationibus, taceam, nonne vel nonus liber quò missa ad Achillem legatio continetur: vel in primo, inter duces illa contentio, vel dicta in secundo sciētiae, omnes litium ac consiliorum explicant artes? Deinde summam illi aptè adhibendi utrōsque affectus peritiam tribuit his verbis, Affectus quidem, vel illos mites, vel hos concitos, nemo erit tam indoctus qui non in sua potestate hunc autorem habuisse fateatur. Scimus autem, mites quidem affectus illi esse τῆ ἡδονῆς: concitatos verò, τῆ πῶν. Atque hīc quorundam in hunc poëtam scholiorum recorder, nō dum editorum, in quibus passim aliquid vel ἡδονῆς vel πῶν dictū annotatur: sic tamen ut multa plura ἡδονῆς dicta ob-

seruentur. Verùm vt in Fabij sermone vltèrius progrediar, adeo hunc poëtam oratoriæ artis peritum ostendit, vt etiam legem procemiorum alicubi non seruasse solùm, sed & constituisse dicat. Addit enim, *Age vero, nonne in vtriusque sui operis ingressu, paucissimè versibus legem procemiorum non dico seruauit, sed constituit? Nam & beneuolum auditorem, inuocatione deorum quas presidere vatibus creditum est, & intentum, proposita rerum magnitudine, & docilem, summa celeriter comprehensa facit.* Hinc ad narrandi artem transiēs, hanc quoque non exiguam illi tribuit: superioribus hæc adnectens, *Narrare verò quis breuius, quàm qui mortem nuntiat Patrocli; quis significatiùs potest quàm qui Curetum Ætolorumque prælum exponit?* Neque tantum in hac & illa parte eum summoperè laudat, sed vltèrius in hoc laudis generè pergens, postquam similitudinum & amplificationum, atque aliorum quorundam mentionem fecit, eaque ita frequentia esse apud illum dixit, vt etiam qui de artibus scripserunt, plurima earum rerum testimonia ab hoc poëta petāt: addit, *Nam epilogus quidem quis unquā poterit illu Priami rogantē Achillem precibus equari? Quid? in verbis, sententiis, figuris, dispositione totius operis, nonne humani ingenij modum excedit?* Atque hæc postrema verba maximam licet laudem contineant, quæ tamen illis proximè adiiciuntur, multo etiam maiorem completi cuiquam videri queant. Hæc enim dicere audet, *Vt magni sit viri, virtutes eius amulatione (quod fieri non potest) sed intellectu sequi.* Tandemque ista loci huius clausulam facit, *Verum hic omnes sine dubio & in omni genere eloquentiæ procul à se reliquit: heroicis tamen (nisi potius epicis scribendum est) præipue: videlicet quia clarissima, in materia simili, comparatio est.* Ideo autem magni faciendum hoc Fabij testimonium est, quòd hæc non magis in sua quam multorum τεχνικῶν Græcorum persona loqui sit existimandus. Quod certè

vel ex iis quæ apud Dionysium Halicarnasæum
de hoc poëta legimus, verisimile nobis redditur.

Verum, ut ab eloquentiæ laude ad aliud genus lau-
dis veniam, quæ multo maioris momenti multo ma-
ioris ponderis est: libet & Horatij testimonium pro-
ferre, ex epistola libri prioris secunda, eam enim ita
orditur,

Trosani belli scriptorem, maxime Lolli,

Dum tu declamas Romæ, Præeste relegi:

Qui quid sit pulchrum, quid turpe: quid utile, quid nō:

Plenus ac melius Chrysippo & Crantore dicit.

At postquam alia subiunxit utilissima vitæ documen-
ta, quæ nobis in Iliade, tanquam in speculo, ab Ho-
mero contemplanda proponuntur: ad alterum illius
opus transiens, scribit.

Rursus, quid virtus & quid sapientia possit,

Utile proposuit nobis exemplar Vlyssæ:

Qui domitor Troiæ, &c.

Neque hîc tantum aut hoc tantum, sed alia alibi in
eo prædicat Horatius: non soli autem inter Poëtas
Latinos Horatius & Nalæ magnis cum laudibus
ornaſerunt, sed idem & cæteri ferè omnes fecerunt:
quum & à suis poëtis, id est eiſdem gentis, non mi-
nores (adeò extra omnem inuidiam erat) antea con-
ſequutus eſſet.

Iam verò & hiſtorici illum, non Græci ſolùm, ſed
etiam Latini, celebrarunt, ac inter Græcos qui hoc
præſtiterunt, non poſtremum tenet locum Strabo,
præſertimque ubi geographicæ artis ἀρχὴν fuſſe
ſcribit. Ex Latinis autem Velleius Paterculus (ut cæ-
teros prætermittam) pulcherrimo illum paucis ver-
bis ornat elogio, quum ſcribit, *Clariffimum deinde Ho-*
meri illuxit ingenium, ſine exemplo maximum: qui magni-
tudine operis & fulgore carminum ſolus appellari poëta
meruit. In quo hoc maximum eſt, quod neque ante illum,
quem ille imitaretur, neque poſt illum, qui eum imitari poſ-

set, inventus est. Sed & aliam quandam laudem adiicit, quam Archilochus cum Homero communem esse censet. Addit enim, *Neque quenquam alium, cuius operis primus autor fuerit, in eo perfectissimum, præter Homerum & Archilochum, reperiemus.*

Ex philosophis autem ne ipse quidem Plato illaudatum illum alicubi relinquit, etiamsi alioqui quædam in illo reprehendat.

Quid quod & in quibusdam quæ ad medicam artem pertinent, præsertimque ad eam eius partem quæ *χαρπυῖων* nominatur, magna est huius poetæ auctoritas?

Ad mechanicas etiam artes quod attinet, quorundam artifices Homericam illarum peritiam in quibusdam Homericis descriptionibus se agnoscere fatentur.

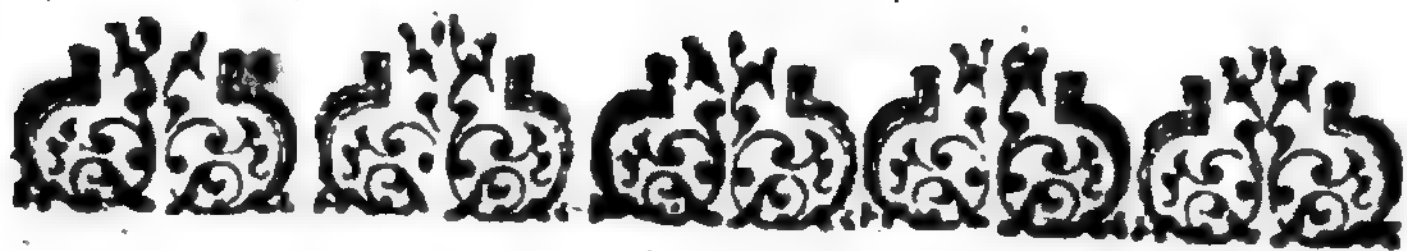
Quamvis autem, si post alias præsertimque post mechanicas artes bellicæ etiam siue militaris mentio à me fiat, iniuriam ipsi quodammodo facturus esse videar, tanquam in sede quæ multo eius dignitate sit inferior, eam collocans: tamen, ne eius mentionem prætermittendo multo gravius peccem, hoc loco hæc pauca de ea dicere non dubitabo, summos imperatores fateri minimè puduisse, se *ἀντὶς τακτικοῖς* aliisque nonnullis ad artem militarem, atque adeo imperatoriam spectantibus, libenter, Homero, tanquam optimo magistro, paruisse.

At enim (dicit aliquis) sunt tamen & in Homero quæ, tanquam inepta, aures nostras offendunt. Hoc & ego fateor, esse quibus illæ offendantur, & quidem etiamsi non ultra repetitiones quasdā, & perissologias abeamus. Verùm hoc magna ex parte inde dico contingere, quia quædam eiusmodi, non potius tanquam *ἀπαιρέα* quam tanquam *ὀμνευα*, consideramus: ac perinde facimus ac si Achillis aut Hectoris aliuvē herois fortia facta cum admiratione quidem magna

Tegeremus, sed non magna tamen cum voluptate, quòd obsoletum quoddam armorum genus, & à nostri temporis consuetudine prorsus alienum gestantes describerentur.

ENIMVERO, quum nihil minus quàm plenum Homeri encomium scribere statuerim, de illo dicendi finem faciam: & ad alterum illud de quo me hinc verba facturum promisi, id est, ad emendationem eius quæ in præcedentibus editionibus fuit interpretationis, sermonem transferam, breuem futurum illum quidem. Hoc enim tantum dicam: si quis quam multa etiam post Frânciscum Portum, & quidem in ipso etiam Fr. Porto emendata fuerint, atque adeo emendari debuerint, perpendat, falsum esse, non iniuria me interpretationi illius acquiescere noluisse: etiam si in primo Iliadis libro eam magna ex parte sequutus essem. Quum enim officina typographica illum primum librum ad finem perduxisset, ego attentius interpretationem illius examinans, eam illi remisi, & ut recognosceret rogavi. Verum quod ab illo postulabam, & obtinere non poteram, tandem partim à me ipso, partim ab ipso postulare & impetrare necesse habui. Atque hinc factum est ut editio hæc multos per annos intermissa fuerit: quorum spatio partim domo abfui, partim aliis potius scriptoribus quam illi operam impendere, coactus fui. Quid (obiiciet quispiam) dum à te editio illa per annos multos intermittitur: nullane interim alicunde prodiit, quæ te hoc labore aliqua saltem ex parte leuaret? Nulla, nã prodiit quidem interim Argentorato editio, quam studio suo & cura quam emendatissimè editam quidam in eius fronte gloriatur (quod mihi debetur, sibi arrogans: quum ne minimam quidem symbolã in textus emendationem contulerit, sed meam grandibus typis excusam editionem per omnia sequendam sibi propo-

fuerit licet ab ea per incuriam sæpe desciscens, menda-
dola pro emendatis dederit) sed ad interpretationem
quod attinet quam ille ei adiunxit, in eius limine sta-
tim occurrit quoddam tam crassæ ignorantia exem-
plum, ut vix quicquam vñs ab ea sperare lectorem
promittat. Nam ibi hæc verba, ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗ-
ΡΟΥ Η ΑΡΑΨΩΔΙΑ, Latine ita redduntur,
ILIADIS HOMERI AVT I. COMPOSITIO,
quod voculam Η, quæ non aliud quàm articulus est,
(quum significetur ἡ ἀραψωδία id est, ἡ πρώτη ἀραψω-
δία, conjunctionem δε. ζευκτηί, veluti quum ἡ scri-
bitur, esse putauerit: ne hoc quidem animaduertens,
suspensum, ita interpretando, genitium ἱλιάδος re-
linquit. I nunc, & cuius editioni prolixè tibi in fron-
te pollicenti fidem habe.



THE

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

αἱ καὶ ῥαψωδίαί.

HOMERI ILIADIS

viginti quatuor libri.





ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α ΟΜΗΡΟΥ
Ραψωδίας.

Χρύσης ἱερεὺς τῷ Απόλλωνος ὄρχησθαι ἐπὶ τοῖς αὐ-
τοῖς ἑλπίων, βαλόμενος λυτρώσασθαι τὴν
τογατέραν αὐτοῦ Χρυσίδα· ἔκ ἀπολαβῶν δ', ἀλλὰ καὶ μετ'
ἔβρεως ἀποδιδωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνιοις, ἤνυστο τῷ Απόλ-
λωνι καὶ τῷ ἑλπίων· λοιμοῦ δ' ἡγεμονὸς καὶ πολεμῶν, ὡς εἰκὸς,
διαφθαρόμενοι, ἐκκλήσταν Ἀχαιοὺς συνήγαγε. Κάλχαντος
δ' ὄρασα φησικὸς τὴν ἀληθεῖαν αἶψαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλ-
λείας ἐξελάσκειν αὐτοὺς τοῖς θεοῖς, Ἀγαμέμνιν ὀρχομένους, διωέ-
χθην πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ αὐτῷ τὸ γένος ἀπέπαυσεν, τὴν
Βρισηίδα· ὃ δ' ὀρχίζεται τοῖς ἑλλήσι, Θέτις δ' τῷ ἡνὶ δειπεί-
τος εἰς Ὀλύμπου ἀνελθόντα, ἠτήσατο ὄρα τῷ Δίῳ, ὅπως
τοὺς τρώας ἐπικρατετέροις τῷ ἑλπίων ποιήσει. Ἦρα δ' ἡνὶ-
πα τῷ τῷ, διωέχθην πρὸς τὸ Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἡφαι-
στος οἰνοχοήσας ἐν ὀκτώματι χρυσεῖῳ· οἱ δ' τὸ λοιπὸν τῆς
ἡμέρας ἐωαχθίειντες εἰς ὑπνοὺς τρέπονται.

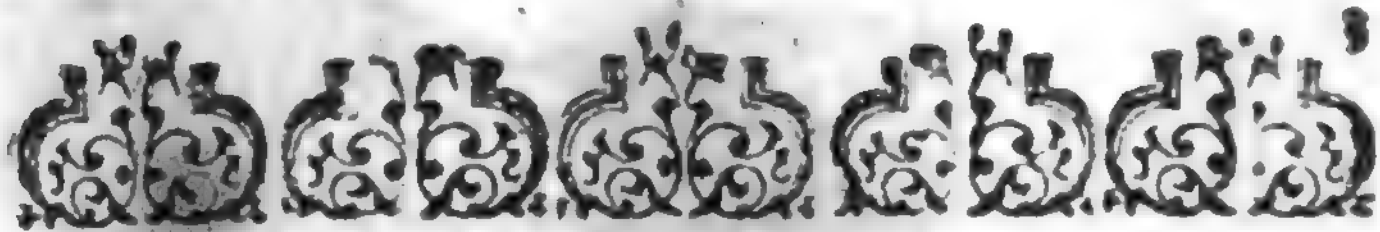
ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἑπιγραφή.

Ἀλφαιτὴς Χρῦς, λοιμὸν στρατῷ, ἔχθος αἰάετο.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ
Ἡ Α ΡΑΨΩΔΙΑ.



ΜΗΝΙΝ ἄσπερ θεὰ πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἥ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδίοτα ψαι-
νέει, αὐτοὺς δ' ἐλώεα τέχε' κύκεσσιν,
Οἰωιοῖσιν τε παῖσιν· Διὸς δ' ἐτελέετο βυλὴ.
Εἰς δ' ὅτ' αἰὲρ πόρῳτα δαίμων ἔτιμ' ἐμμανὲς,



ARGVMENTVM PRIMI LIBRI ILIADIS HOMERI.

CHryses sacerdos Apollinis venit ad Castra Græcorum, vt redimat filiam Chryseidem: sed repulsam passus contumeliosam ab Agamemnone, petit ab Apolline vt suam vlciscatur contumeliam: Apollo Græcis grauem immittit pestilentiam: cogit concilium Achilles, vt pestilentiaë causam scrutetur: eam Calchas indicat, & remedium proponit. Sed Agamemnon iratus, dicit vati conuitium: fixatur grauius cum Achille: tandem remittit patri Chryseidem: ipse Achilli eripit Briseidem, eius concubinam. At Thetis mater Achillis impetrat à Ioue; vt filij contumeliam vlciscatur: ille se hoc facturum recipit. Iuno recognita rixatur cum Ioue, sed ridiculo Vulcani interuentu rixa sedatur.

ALIVD ARGVMENTVM, SIVE ALIA INSCRIPTIO.

Primus preces Chrysaë, pestem exercitus, inimicitias regum (sub. continet.)

HOMERI ILIADIS PRIMVS LIBER.

TRAM canedea Pelidaë Achillis, (lit,
Perniciosam, quæ infinitos Græcis dolores attru-
Multasque fortissimas animas orco demisit,
Heroum, ipsos verò prædam dilaniandâ fecit canibus,
Alijsbûsq; omnibus (ac Iouis consiliû exitum habuit)
Ex quo primûm dissenserunt contendentes.

4 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ Α.

Ατρεΐδης τε αἶαξ αἰδρωτοῖς καὶ Διὸς Ἀχιλλεύς.
 Τίς τ' ἄρ' σφῶν θεῶν ἔειλε ζυγίην καὶ χεῖρας.
 Λητοῖς καὶ Διὸς υἱός. ὃ δὲ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 Νῆσοι ἀνὰ στρατὸν ὥρσεν χερσὶν ὀλέκοιτο ὃ λαοί,

- 10 Οὐνεχα τοῖ Χρυσῇ ἠπίμνησ' ἀρήτηρα
 Ατρεΐδης. ὃ δὲ ἦλθε τοῖς ἐπὶ γῆας Ἀχαιοί,
 Λυσόμενός τε θυγατέρα, φέρωντ' ἀπείροσ' ἀποινα,
 Στέμματ' ἔχοντες χρυσοῖς ἐκκεβόλους Ἀπόλλωνος
 Χρυσῶν αἰὲς σκήπτρον καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοίς,
 Ατρεΐδα ὃ μάλιστα δύνω ποσμήτορε λαῶν.
 Ατρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Τμῆν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δόματ' ἔχοντες,
 Ἐκώρται Πριάμοιο πόλιν, εὐ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 Παῖδες δὲ μοι λύσσετε φίλιν, τὰ δ' ἀποινα δέχσθε,

- 20 Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκκεβόλον Ἀπόλλωνα.
 Εἰθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφύμηνται Ἀχαιοί,
 Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα.
 Ἀλλ' ὅκ' Ατρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἰῶδαν τε θυμῷ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθοι ἔτελλε,
 Μή σε γέρονι κοίλῃ σιγῇ ὦρσεν ἰνυαὶ κίχισιν,
 Ἡ μὲν δητμήσοιτ', ἢ ἕτεροι αὖ πρὸς ἰόντα,
 Μὴ γὰρ τοῖς χερσὶ σκήπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ' ἐγὼ ἔλυσω, ὥρτο μὲν καὶ γῆρας
 ἔπεισι,

Ἡμετέρῳ οἱ οἴκαδ' ἄρ' Ἀργεῖσι τηλόθι πατρίεσσι

- ο Ἰσθὶ ἐπιχομήμενον καὶ ἐμὸν λέχος αἰπόωσκει.
 Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σφαώτερος ὥσκει ἰέναι.
 Ὡς ἔφατ', ἔδδισεν δ' ὁ γέρονι, καὶ ἐπείθετο μῦθον.
 Βῆ δ' ἀκείῳ ὦρσεν θῆνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Πολλὰ δ' ἐπεί τ' ἀπάνωθεν κῶν ἠεὶ ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλων ἄνακτι, τοῖς ὑψόμοις τέκε Λητώ.
 Κλυθὶ μὲν ἄργυρότοξ', ὃς Χρυσῇ ἀμφιβέ-
 βηκεν,

Κίλλαν τε Ζαθίην, Τειϊδίον τε Ἴφι αἰάσσης
 Σμινθῶν, εἴ ποτε τοι χεῖρ' ἐπὶ γούρῳ ἔρῃαι,

Atridesque rex virorum, & dius Achilles.

Quisnā ipsos deorū contentionē commisit pugnare?

Latona & Iouis filius, ille enim regi iratus (populi,

Morbū in exercitu excitauit malum: peribant verò

Eo quòd Chrysen dedecorauit sacerdotem

10

Atrides. Is enim venit citas ad naues Græcorum,

Redempturus filiam, ferensque præclara munera,

Coronas habēs in manib. eminus ferientis Apollinis,

Aureo super sceptro: & precabatur omnes Græcos,

Atridas verò maximè, duos imperatores exercitus,

Atridæ, vósque cæteri bene ocreati Græci,

Vobis quidem dij dent cœlestes domos habitantes

Depopulari Priami urbem, felicitérq; domum redire:

Filiam verò mihi soluite charam, atque dona redem-

ptionis accipite:

Verentes Iouis filium, eminus ferientem Apollinem. 20

Tunc cæteri quidem omnes comprobarunt Græci

Venerariq; sacerdotem, & præclara accipere munera:

At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,

Sed asperè dimisit, & dura mandata dedit,

Fac ne te senex concauas ego apud naues offendam

Aut nunc immorantem, aut postea redeuntem,

Ne tibi parum prosit sceptrum & corona dei.

Istam verò ego nunquam liberabo, priusquam ipsam

senium inuadat,

Nostra in domo in Peloponneso longè à patria

Telam percurrentem, & meum lectum adornantem. 30

Quin abi, ne me irrita, sospes vt redeas. (rio:

Sic loquutus est, timuit verò senex, & paruit impe-

Abiit verò tacitus iuxta littus multifoni maris.

Multas deinde seorsum abiens preces fundebat senex

Apollini regi, quem pulchricoma peperit Latona,

Audi me, argentum habens arcum, qui Chrysen vn-

dique tueris,

Cillāq; perquam diuinā, Tenedóq; fortiter imperas,

Apollo: si vnquam tibi gratiosum templū adornau,

- Η εἰ δὴ ποτὲ τοιχῆς πύοια μηρὶ ἔκῃα
 40 Τάυρωι, ἢ δ' αἰγῶι, τὸδε μνηστῆρῃσι ἐέλδωρ.
 Τίσιον δαῖταοι ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
 Ως ἔφατ' εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Βῆ δ' ἔκαστ' ἐλύμποιο χαλκίῳ χροῖονος κῆρ,
 Τόξ' ὤμοισι ἔχον, ἀμφηρέφειαν τε φαρύτρην.
 • Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἷσι ἐπ' ὤμοισι χροῖονος,
 Αὐτὰ κινηθέντες ὁ δ' ἦεν ἰσχυρὸς ἐοικώς.
 Ἐζέτ' ἐπιτ' ἀπαυθιγενῶν, μετ' δ' ἰοὶ ἔκαστ'
 Δαῖν δ' ἔκλαβ' ἔγειε ἀργυρέοιο βροτοῖο.
 Οὐρῆας μὲν ὦρατο ἐπ' ὤχετο, καὶ κυνέας ἀργούρας.
 50 Αὐτὰρ ἐπιτ' αὐτοῖσι βέλος ἐκτενέες ἀφίει,
 Βάλλ' αἰεὶ δ' ἔπειτα ἐκύνει χροῖονος θάμειαν.
 Ἐπὶ μὲν αὖ αἰὲς ἔρατο ὤχετο κῆλα θεοῖο.
 Τῇ δὲ χετὴ δ' ἀγορεύει καλέσασθαι λαὸν Ἀχαιοῖς.
 Τῶ δ' ὅττι φρεσὶ τῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Κέλετο δὲ δαῖτα, ὅττι ῥὰ τήσκοιτας ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπὶ οὐδ' ἠγέρθη, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' αἰεὶ ἄνδρες μετέφην πόδας ὠκείας Ἀχαιοῖς,
 Ἀτρεΐδῃ μὲν ἄμμε παλιμπλάγχθειται οἶον
 Ἀψ' ἀποιοσῆσιν, εἴκει θάλαττον γε φύγοντο,
 60 Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος τε θυμῶν, καὶ λοιμὸς ἀχαιοῖς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ πῶς μαίνοι ἐρείοντο, ἢ ἱερῆα,
 Ἡ καὶ οἰκιστοὶ καὶ γὰρ τ' οἷον ἐκ Διὸς ἔστιν.
 Ὅς κ' ἐπὶ οὐδ' ἔπειτα ἐχόσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐχάτομβος,
 Αἰχέει πῶς ἐρίωι κτίσσης αἰγῶν τε τελείων
 Βύλειαν αἰπὰσας ἡμῖν ἀπὲρ λοίγον ἀμύμον.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς ἐπῶν, κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ'
 αἰεὶς
 Κάλχας θεσορίδης οἰκιστοῖσι ὅχ' αἰεὶς,
 Ὅς ἦδη τά τ' εἴπει, τά τ' ἐσόμενα, πῶς τ'
 εἴπει,
 70 Καὶ γένεσθαι ἡγήσατο Ἀχαιοὶ Ἰλίοι ἔστω,
 Ἡ δὲ μακροσύνῃ, τίμ' οἱ πόρε Φοῖβος
 Ἀπόλλων.

Aut si vnquam pingua femora adoleui
Taurorum, atq; caprarū: hoc mihi perfice desiderium: 40
Dent pœnas Græci ob meas lachrymas tuis iaculis.

Sic dixit orans, illum vero audiuit Phœbus Apollo:
Descendit verò ab Olympi verticibus iratus corde,
Arcus humeris gerens, & vndique tectam pharetram.
Sonuerunt verò tela in humeris (illius) irati,
Dum mouebatur: ipse verò ibat nocti assimilatus.
Sedit deinde seorsū à nauibus postea sagittā immisit:
Vehemens verò sonitus factus est argentei arcus.
Mulos quidem principio inuasit, & canes veloces:
Deinde verò ipsis telum amarum immittens, 50
Feriebat: perpetuò verò rogi mortuorum ardebant
frequentes.

Per nouē dies quidē in castris ferebantur missilia dei:
A. decima ad concionem vocauit exercitū Achilles.
Huic enim posuit in animo dea albas habens vlnas
Iuno. (morientes videbat.

Solicita enim erat de Græcis, quando quidem eos
Postquā igitur illi congregati, & frequētes facti sunt,
Illis exurgens verba fecit pedibus celer Achilles,
O Agamemnon, nunc nos denuo errantes puto
Retrò redituros, si modò mortem euitare poterimus:
Quoniam simul bellum absumit & pestis Græcos. 60
Sed age, aliquem vatem consulamus, aut sacerdotem,
Aut etiam somniorum interpretem (et hinc som-
nium ex Ioue est).

Qui indicet quā obrē adeo iratus sit Phœbus Apollo:
Siue ille ob votum accusat, siue ob hecatomben.
Si fortè agnorum nidorem caprarūque lectarum
Vult adeptus, à nobis pestem propulsare.
Ille quidem sic fatus resedit, inter illos verò surrexit
Calchas Thestorides, augurū perquā præstātissimus,
Qui nouerat & præsentia, & futura, & præterita,
Et nauibus viæ dux fuerat Græcorum ad Ilium, 70
Suā ob artē vaticinādi, quā ei præbuit Phœb' Apollo:

8 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Α.

Ὅς σφιν εὐφροίνοι ἀγορήσας ἤ ματέα περ,

ὦ Ἀχιλεῦ, κέλευαί με Διὶ φίλῃ, μὴ ἴστασθαι
Μυῖν Ἀπόλλωνος ἐλατηβέλεας κῆαυτος·

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρίω· σὺ δ' ὅ σιῶται, καὶ μοι ὁμοῖοι,

Ἡ μὲν μοι παρέραι ἔπαισι ἢ χερσὶν ἄρῃται.

Ἡ γὰρ οἴμαι αἰδέεσθαι χολασμένον, ὅς μιν πῦρ ποτὶ
Ἀργείοις κρατέει, καὶ οἱ πύθοισι Λαχαιοί.

Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χάσεται αἰδέει χερσὶ.

80 Εἴ τῳ γὰρ τε χόλοι γοῶσι αὐτῆμεν καταπέφθοντες,

Ἀλλὰ γε ἢ μαρτυρεῖ ἔχοντός τινος ὄφρα τελείωται

Εἰς αἵματος ἰοῖσι· σὺ δ' ὅ φρεσὶν ἔμε σπασίως.

Τοὶ δ' ἀπαμαβόλῳ προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

Θαρσύνεις μάλα ἐπὶ θεοῖσιν, ὅ, πῶ οἶδα.

Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλῳ, ὅτε σὺ Κάλχῳ

Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοθεσίας ἀναφαίνας,

Οὐ πρὶς ἐμεῦ ζώϊος ἢ ἔπι χθονὶ δερκομένοιο,

Σοὶ κοίλῃσιν ὄφρα πυροὶ βαρύναι χεῖρας ἵποισι,

Συμπύπτοι Δαναῶν, ἔδ' ἐγὼ Ἀγαμέμνονα πῆχυν,

90 Ὅς κινῶ πολλοὶ ἄριστος οἷσι στρατῷ ὤχεται ἔλθῃ.

Καὶ τότε δὴ θάρσυνε, ἢ κῆρα μαινῆς ἀμύμων,

Οὐτ' ἀρ' ἐγὼ ἐχέμεν ἰσχυρόμεναι, γὰρ ἔχοντες
ἔμελλε.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἀνιτῆρες εἰς ἡμέτερον Ἀγαμέμνονι,

Οὐδ' ἀπὸ πρὸς θυγάτρα, ἢ ἔκ ἀπὸ δέξασθαι ἀπαιτῶν

Τιμῶν· ὅ, ἔλγῃ ἔδοκεν ἐκαστόλος, ἢ δ' ἐπὶ δώσω.

Οὐδ' ὅγε πρὶς λοιμῷ βαρύναι χεῖρας ἀφίξαι,

Περί γ' ἀπὸ πατρὸς φίλῳ δέροναι ἐλκεσπέδα κοῦ-
ρην,

Λαφιάτῃ, αἰάπῃ, ἄλγῃ θ' ἱερῷ ἐκαστόμελλεν

Εἰς Χρυσῇ· τότε καὶ μιλῶν ἀνδρῶν πύθοισι μῶν.

100 Ἡ γὰρ ἐγὼ ὥς εἰπὼν κατ' ἀρ' ἔλκετο πῖσι δ' αἰέτι

Ἡρῶς Ἀτρεΐδης ὠρυκρεῖαν Ἀγαμέμνονα

Ἀχὺμένους· μένος δ' ἔμελλε φρεσὶν ἀμφιμόλαια

Πύπλαιεν, ἔσπετο δ' ἐπὶ πρὸς λαμπρῶν πύπλαιεν

Qui ipsis bene cogitans concionem habuit, & dixit,
 O Achilles, iubes me Ioui chare eloqui
 Indignationem Apollinis, eminus ferientis regis.
 Itaq; ego dicam: tu verò paciscere mecū, & mihi iura,
 Te mihi propenso animo, & verbis, & manibus opem
 laturum.

Puto enim virum egrè laturū, qui magnum in omnes
 Argiuos habet imperium, & ei obediunt Græci.

Potentior enim rex (est) quum irascitur viro inferiori,
 Nam etsi iram eo ipso die concoxerit,

80

In posterum tamen eam retinet, vt ad finem perducatur
 In pectore suo: tu verò vide an me seruaturus sis.

Illum verò per vices respondens alloquutus est
 pedibus celer Achilles. (nouisti.

Tu cum summa fiducia dicito vaticinium quodcūq;
 Nam per Apollinem Ioui charum, cui tu Calchas
 Vota faciens Græcis vaticinia aperis,

Nullus me viuente & super terram vidente,

Tibi concauas apud naues graues manus afferet

Simul ex omnibus Græcis: ne si Agamemnonem quies-
 dem dixeris, esse.

Qui nūc longè præstantissimus in exercitu gloriatur

90

Tunc verò fiduciā cōcepit & dixit vates inculpabilis,

Neq; ob votum ille nos accusat, neq; ob hecatombē:

Sed propter sacerdotē, quē dedecorauit Agamemnon,

Neq; dimisit filiam, & non accepit dona redemptionis.

Hanc ob rem dolores dedit Apollo, atq; etiam dabit:

Neq; ille prius à pestilentia graues manus abstinēbit,

Quam patri charo reddatur nigtis oculis puella (ciū

Non redempta, absq; donis, abducaturq; sacrū sacri-

Ad Chylam, tunc verò ipsum placantes flexerimus.

Ille quidem sic fatus resedit: inter illos verò surrexit

100

Heros Atrides latè imperans Agamemnon,

Turbatus: furore verò supramodum præcordia pe-

nitus nigra

Implebantur, oculi verò ei igni micanti similes erant,

Κάλχαιτα κοῦπ' ἔτα χαί' ὁσέ μοι φέρειται,

Μαί' τι καχῶν, ὅτ' ὅποτε μοι τὸ κρήνην ἔπαι;

Αἰεὶ τίτ' ἔτα χαί' ὅτ' ἔφίλα φρεσὶ μαί' τεύεσθαι.

Ἐθλοὶ δ' ὅτ' ἔτα πᾶσι πᾶσι ἔπος, ὅτ' ἔτελεστας.

Καί' νῦν ἐν Δαναοῖσι θεῶν ὁπλίσσας ἀγορεύεις,

Ὡς δὴ τῷ δ' ἔειπες σφί' ἐκβεβηλὸς ἄλγιστα τύχη,

110 Οὐκ ἔγωγε κούρης Χρυσσηίδος ἀγλαὰ ἄποινα.

Οὐκ ἔτελοι δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βέλομαι αὐτῆς.

Οἴκοι ἔχαι. καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης φρεσὶ
βύλα

Κυρῆϊδος ἀλόχου ἐπὶ ὅτ' ἔειπες χερσὶν αὐτῆς,

Οὐδέ με, ὅτ' ἔφην, ὅτ' ἔφην φρεσὶν, ὅτ' ἔτα πᾶσι ἔργα.

Ἀλλὰ καὶ ὅς ἔτα δόμῳ παλιν, εἰ τὸν ἄμεινον.

Βέλομαι ἔγωγε λαοὶ σόοι ἔμμεναι, ἢ ἀπυλίσσασθαι.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτῆς ἔτιμασται, ὅφρα μὴ
οἶος

Ἀργείοι ἀγέρας ἔσω· ἐπὶ ὅτ' ἔειπες.

Λέωσθε γὰρ τὸν γὰρ πάντες, ὅ, μοι γέρας ἔρχεται ἄλγιστα.

120 Τὸν δ' ἔμειβετ' ἔπειτα ποσειδῶνος υἱὸς Ἀχιλλεύς,

Ἀτρεΐδην κύδιστε, φίλοκτενέωτα τε πάντων,

Γῶς γὰρ τοὶ δῶτ' οὐσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί.

Οὐδέ τίς μοι δῶκεν ἔμμεναι καὶ δόματα πολλὰ,

Ἀλλὰ τὰ μοι πολίωι ἔξωφράδομον, τὰ δέ με αὖτε

Λαοὶ δ' ἔχ' ἐπὶ οἴκῳ παλίντοισι τῶν ἐπαγείρων.

Ἀλλὰ σὺ καὶ νῦν τίς μοι θεῶν φέρεις· αὐτὰρ

Ἀχαιοί

Τειρῆϊ τετραπλῆϊ τ' ἀπὸ πύσσων, αἴ κε πᾶσι Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην τεύχεσσι ἔξωφράδομον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,

130 Μὴ δ' ὅτ' ἔπος ἀγαθὸς εἴω· θεοὶ γὰρ ἔειπεν Ἀχιλλεύς,

Κλέπτει νόον, ἐπὶ ὅτ' ἔτα παρ' ἐμὸν, ὅτ' ἔτα πᾶσι πᾶσι.

Ἦν δέ μοι ὅφρ' αὐτὸς ἔχ' ἔπος γέρας, αὐτὰρ ἐμὴ

αὐτὸς

Ἦν δέ μοι δῶκεν καὶ δῶκεν δέ μοι τίς δ' ἀπὸ δούλων.

Calchantem primū toruē aspiciens alloquutus est,
 Vates malorū, nunquā mihi quicquā iucundū dixisti:
 Perpetuō placet tuo animo infauista vaticinari:
 Faustum verō verbum nullum adhuc dixisti, neque
 perfecisti:

Et nunc inter Græcos vaticinans prædicas,
 Propterea ipsis Apollinem dolores struere,
 Quod ego puellæ Chryseidos præclara dona
 Nolui accipere, quoniam malo eam

110

Domi habere: etenim Clytemnestræ eam antepono;
 In virginitate mihi nuptæ vxori: nam non ipsa est
 deterior

(operum peritia;

Neque corpore, neque indole, neque mente, neque
 Verū etiam sic volo reddere, si hoc conducibilius
 Volo ego exercitū sospitem esse, potius quā perire.
 Sed mihi præmium confestim parate, vt non solus
 Græcorum absque præmio sim: nam neq; conuenit.
 Videtis enim hoc omnes, quod meum præmium abis
 aliō.

(chilles;

Huic deinde respondit pedibus valens dius A-
 Atride ambitiosissime atque auarissime omnium,
 Quomodonam tibi dabunt præmium magnanimi
 Achiui?

120

(nouimus:

Nondum enim vllam ingentem prædā indiuisam
 Sed ea quam ex vrbibus captis egimus diuisa iam est,
 Exercitū verō nō decet eā rursus collectā cōgregare
 Sed tu nunc istam deo permitte: Græci verō
 Triplo, quadruplōque persoluemus, si fortē Iupiter
 Dederit urbem Troiam bene munitam diripiendam

Hunc respondens allocutus est imperator Aga-
 memnon,

Noli ita, quanquam sis fortis, deo similis Achilles,
 Fallere me animo: nam non superabis me, neque mi-
 hi persuadebis.

130

Vísne ipse habeas præmium, me autem incassum
 Sedere egentem? suades verō me istam reddere?

A. vj.

11 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ: Α.

Αλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 Ἀρσαιτες κτ' θυμῷ, ὅπως αἰτιάξιοι ἔσται
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωσι, ἐγὼ δὲ καὶ αὖθις ἔλθωμαι.

Ἡ τοί, ἢ Δῖαι τ' εἰσὶ γέρας, ἢ Οὐδυσῆος.

Λξὼ ἔλθω· ὁ δὲ καὶ κεχολαύσεται, ὅτι καὶ ἴχθουσσιν.

Αλλ' ἤτι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα ἤδη.

140 Νῦν δ' ἄγε γὰρ μέλαται ἐρύσσομεν εἰς ἄλκιον,

Ες δ' ἐρέτας ἑταίρους ἀγείρομεν, εἰς δ' ἐκαστὸν
 εἴω.

Θείον, αἰ' δ' αἰτῶ Χρυσήϊδαν καὶ Πάριον.

Βήσομεν, ὅς δὲ πρὸς ἄρχος αἰὲς βυληφόρος ἔσται,

Ἡ Αἴας, ἢ Ἰδρόμευς, ἢ Δῖος Οὐδυσσεύς,

Ἡ τοῦ Πηλεΐδου πάντοις ἐκταγλότητος αἰδρωτή,

Ὅφρ' ἡμῶν ἐκέργῃ ἰλίσσεται ἡρὸς ῥέξας.

Τοί δ' ἄρ' ἐπὶ δέξῃ ἰδὼν προσέφη πόδες αἰκῶς.

Ἀχαιοί,

Ὡμοὶ αἰσάμεν ὅππῃ ἴθι, κερδαλέφρον,

Πῶς τίς τοι προσφρονέσσοι πείθεται Ἀχαιοί,

150 Ἡ ἰδοὶ ἐλθέμεναι, ἢ αἰδρώσει ἴφι μάχεσθαι.

Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρῶας ἔκω· ἡμεῖς οὐκ ἐμχυνόμεθα.

Δεῦρ εἰς μάχης ὁρμήας ἐπὶ οὐ πρὸς αἰσῶν εἰσι.

Οὐ γὰρ πῶποτ' ἐμοὶς βίη ἡλάσσει, ἔδῃ μὲν

ἵπποις,

Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐρβώλακι βαπτειρή.

Καρπὸν ἰδὴ λήσαντες· ἐπὶ μάλ' ἀπολλὰς μετιζέμεν.

Οὐρὰ τε σκιάσεται, θάλασσαν τε ἡχέσεται.

Ἀλλά σοι, ὦ μὲν· αἰσῶν, αἰμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ

χαίρης,

Τμῶν δ' ἄνδρ' ἡμῶν Μειλῆας, σὸς περικλυτὰς,

Πρὸς Τρῶας, τῶν οὐκ ἐμταρέρην, ἐδ' ἀλεγίζεις.

160 Καὶ δὴ μοι γέρας αὖθις ἀφαρήσεσθαι ἀπὸ λῆος,

Ὡ ἐπὶ πολλ' ἐμύγησας, δάσαι δέ μοι ἦες Ἀχαιοί.

Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσοι ἔχω γέρας, ἵπποτ' Ἀχαιοί.

Τρῶας ἐκ τῶν σῶν εὐταγέμενοι πτολίεθρον.

Ἀλλὰ δὲ μὲν πλεῖστον πολέμου.

Verum si dabunt præmium magnanimi Græci,
 Satisfacientes meo animo, ut pari dignitate sit:
 Quod si non dederint, ego verò ipse accipiam.
 Aut tuum, aut Aiæcis veniens præmium, aut Vlyssis
 Abducâ capiens, ille verò irascetur ad quem veniam.
 Sed de his deliberabimus etiam posthac: (midum,
 Nunc age, naucm nigram deducamus in mare hu- 149
 In quam remiges lectos cogamus, & sacrificium
 Imponamus, at ipsam Chryseida formosam
 Ascendere faciamus: vnus verò aliquis vir princeps
 præsit,

Aut Ajax, aut Idomeneus, aut nobilis Vlysses:
 Aut tu Pelide, omnium maximè terribilis virorum,
 Ut nobis Hecærgum propitium reddas, sacra faciēs.
 Hunc verò toruè intuitus alloquutus est pedibus
 celer Achilles,

Proh, impudentiam indute, vafer, (Græcorum,
 Quomodo quis tuis propèso animo imperiis obediat
 Aut insidias ponere, aut cum viris fortiter pugnare? 150
 Non enim ego Troianorum gratia veni bellatorum
 Huc pugnaturus: quando quidem nihil mihi culpan-
 di sunt. (equos,

Non enim vnquam meas boues abegerunt, neq; etiā
 Neque vnquam in Phthia glebosa virorum altrice.
 Fruges corruerunt. Nam valdè multi interpositi
 Montèsque vmbrosi, marèque resonans: (gaudeas,
 Sed te ô valde impudens, simul sequuti sumus, ut tu
 Pœnas repetentes Menelao, tibi que ô oculis caninis,
 A Trojanis, quorum nullam curam neque rationem
 habes: .

Et iam mihi præmium ipse te ablaturum minitaris, 160
 Pro quo multa sustinui: dederuntque mihi filij Achi-
 uorum. (Græci

Et tamen nuquam tibi æquale habeo præmiū, quum
 Trojanorum depopulantur bene habitata urbem.
 Quanquam maiorem partem impetiosi belli

Χαῖρες ἐμαὶ δῖοι ποῦς· ἀπὰρ ἴδ' ὅτε δαίμων ἵκηται,
 Σοὶ δ' ἔχρας πολὺ μείζον· ἐγὼ δ' ὀλίγοι τε φίλοι τε.
 Ἐρχομ' ἐχὼν ἐπὶ ἦσσι, ἐπὶ κ' ἐκκάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἰμι Φθίῳδ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ᾽στι·
 Οἴκαδ' ἰδὼν σὺν θυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' εἶσσι.

170 Εἰθ' ἄδ' ἀπὸς ἐὼν, ἄφειος ἔπλυντο ἀφύξει.

Τοῖδ' ἠμείβετ' ἐπιπαισσάμενος ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ', εἴ τι θυμὸς ἐπέστυται, ὅδ' ἐσ' ἐχέω.
 Λίσσομαι εἴνεκ' ἐμὲν μῦθον παρ' ἐμοῖσι καὶ ἄλλοι,
 Οἳ κέ με πηήσουσι· μάλιστα δ' ἵκηται Ζεὺς.
 Ἐχθρὸς δέ μοι ἐστὶ διωτρεφέων βασιλῆων.

Αἰὲ γάρ τοι εἶσι τε φίλη, πόλεμόι τε μάχαι τε.

Εἰ μάλα χαρτερός ἐστί, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκε.

Οἴκαδ' ἰὼν σὺν θυσὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,

Μυρμιδόνεσσιν αἶασσε· σέθεν δ' ἐγὼ δ' ἀλεγίζω,

180 Οὐδ' ὀθομαι κοτέοιτας, ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε,

Ὡς ἐμ' ἀφαιρήται Χρυσήδεα φοῖβος Απόλλων·

Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν ἡμεῖς, καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι.

Γέμψω ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βερσηίδα χαλκὸν παρῶν·

Αὐτὸς ἰὼν κλισίῳ δὲ σοὶ ἔχρας, ὅφρ' εἴδῃς

Θαυροφέρτερός εἰμι σέθεν, τυγέη δ' καὶ ἄλλος

Ἴσοι ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι αἴτιμ.

Ὡς φάτο· Πηλεΐων δ' ἄχος γίγνεται, εἰ δέ οἱ ἦτορ

Στήθεσσι λαοίοισι δαΐδιχα μερμήκειται,

Ἥ ὅγε φάσθαισι ὅζ' ἐρυσάμεναι φθῆναι μερῶν,

190 Τοῖς μὲν ἀσπασήσκει, ὅδ' ἀτρεΐδῃσι πα-
 εἶξαι,

Ἡ δὲ χόλοι παύσκει, ἐρητύσει τε θυμὸν.

Ἔως ὅτε δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος ἦλθε δ'

Ἀθλῶν

Οὐρανόθεν· ὅθ' ὅτε δ' ἀλευκρόλειος Ἡρῆ

Ἀμφὸς ὄμους θυμῷ φιλέουσα τε κηδομένη τε

Στῇ δ' ὀπίθει, ξανθῆς δ' ἰκόμενος ἔλε Πηλεΐωνα·

Manus meæ administrant: sed si quando (prædæ) par-
 titio venerit, (tūmq;
 Tibi præmium multo maius, ego verò paruumq; gra-
 Discedo habens ad naues, posteaquam defessus sum
 pugnando. (conducibilius est
 Nunc verò discedā ad Phthiam: quandoquidē multo
 Domum ire cum nauibus nigris: neque te arbitror:
 Ego qui hīc afficior ignominia, te opes & diuitias ex- 170
 haustum.

Huic deinde respondit rex virorum Agamemnon,
 Fuge citò, si tibi animus incitatus est, neque te ego
 Precor gratia mei manere. Apud me (sūt) & alij, (ter.
 Qui me honorabūt, potissimū verò sapiētissim⁹ Iupī
 Inimicissimus verò mihi es nobilissimorū principū.
 Perpetuò enim tibi contētio grata, bellūq; pugnaq;
 Si valdè fortis es, Deus certè tibi hoc dedit.
 Domum rabito cum nauibus tuis, & tuis sociis,
 Et Myrmidonibus impera, te verò ego non curo,
 Neque tui irati rationē habeo, minabor verò tibi sic, 180
 Vt à me aufert Chryseida Phœbus Apollo,
 Quam quidem ego cum naue mea & meis sociis
 Dimittam: ego ita abducam Briseidā formosā
 Ipse veniens ad tentoriū, tuū præmiū: vt bene noscas
 Quantum potentior sum te, horreat verò & alius
 Ex æquo mecum loqui, & similē se facere ex aduerso.
 Sic loquutus est: Achilli verò dolor obortus est, e-
 iūsque animus

In pectoribus hirsutis bifariam cogitauit:
 Vtrum gladium acutum educens è vagina,
 Illos disturbaret, ipse autē Agamēnonem interficeret, 190
 An iram sedāret, compescerētque impetum animi.
 Dum ille hæc voluebat mente & animo, (nerua
 Trahebat autem è vagina magnum gladiū, venit Mi-
 E cœlo, nam demisit dea alba vlnis Iuno,
 Ambos pariter animo amānsque curānsque.
 Stetit verò à tergo, rutilisq; comis prehēdit Achillē,

Οἷο Φαιακῶν, ἧς δ' ἄλλαι οὐκ ἴδοντο.

Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μετ' δ' ἐτράπη, αὐτίκα δ' ἔγωγε

Παλλάδ' Ἀθηναίην, διὸν δέ οἱ ὄσσε φάαντο·

200 Καί μιν Φαίησας ἔπα πτόρεται προσήυδα,

Τίπῃ αὐτ' ἀγνόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλυθας·

Ἡ ἴα ἔβρι' ἰδὴ Ἀγαμέμνιοις Ἀτρεΐδαις·

Ἀλλ' ἔκτι ἐρίω, ὃ ᾧ καὶ τετελείωται οἶα,

Ἡς ὑποσπλήσῃσι πᾶχ' αἰ ποτε θυμὸν ὀλέσῃ.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυχῶπις Ἀθήνη,

Ἠλθοι ἐγὼ παύσασα τέον μῆνος, αἴ κε πύθῃαι,

Οὐρανόθεν, ποῦ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλετος Ἥρη,

Ἀμφα ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κροδομένη τε,

Ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἐρίδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χερσίν·

210 Ἀλλ' ἥτοι ἔπεισι μὲν οἰεΐδισσι ὥς ἔσεται ἄρ·

Ὡδε γὰρ ἔξερίω, ὃ ᾧ καὶ τετελειώμηναι ἴσται·

Καί ποτέ τι πῆς τόσσα παρίστανται ἀγλαὰ δῶρα,

Τέλειος εἴνεκα τύχῃ· σὺ δ' ἴχου, πύθῃ δ' ἡμῖν.

Τῶν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς

Ἀχιλλεύς,

Χρὴ μὲν σφαίτερά γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι,

Καὶ μάλα ἄρ' θυμῷ κεχολωμένοι· ὥς γὰρ ἄ-

μειοι·

Ὅς κε θεοῖς ἐπιπύθῃται, μάλα τ' ἔκλυοι αἰσὶν.

Ἡ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κόπῃ χεῖθε χεῖρα βαρεῖαν·

Ἀψ' δ' ἐς κουρεῖν ὥς μοῖρα ξίφος, ἔδ' ἀπύθῃται

220 Μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' οὐλομπόινδε βεβύκα,

Δῶματ' ἐς ἀγνόχοιο Διὸς μετ' δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἔχων τις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν·

Ἀτρεΐδῃ προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·

Οἴοβας, κινὸς ὄμματ' ἔχει, κραδί μιν δ'

ἐλάφοιο,

Οὔτε ποτ' ἐς πέλεμιν ἄμα λαῶν θάρηθῃμαι,

Οὔτε λόχοι δ' ἰῆαι σὺν ἀεισέουσιν Ἀχαιῶν

Τέτακας θυμῷ· ὃ δέ τι κῆρ εἴδεται ἐν.

Ἡ πολὺ λαοὶ ὄντι καὶ στρατὸς ἄριστος Ἀχαιῶν

Soli apparens: cæterorum autem nullus videbat.
Obstupuit verò Achilles, retròque conuersus protinus agnouit

Palladem Mineruã, terribiles verò oculi ei micuerunt:
Et concepta voce verbis alatis eam allocutus est, 200
Quid tandem huc ægida gerentis Iouis filia venisti?
Anne vt contumeliam videas Agamemnonis Attidæ?
Sed tibi edico, quod etiam perfectum iri puto,
Sua insolentia breui utique animam perdet.

Hunc vicissim alloquuta est dea glaucis oculis Minerva,

Veni ego sedatura tuam iram, si modò obedias,
E cœlo, antè autem me misit dea candidis vlnis Iuno,
Ambos pariter animo amansque curansque.
Quin age fac finem contentionis, neque gladiũ tra-
Verũ conuitium ei dicito vt licebit. (he manu: 210
Sic enim dicam, quod & perfectum erit:

Aliquando tibi, vel ter tot aderunt splendida dona,
Contumelię gratia huius tu verò cessa, obedi autem nobis.

Hanc vicissim alloquutus est pedibus celer Achilles,
Oportet quidem vestrum dea consilium sequi.

Me, valdè quanuis animo iratum, ita enim melius.

Qui deos audit, ipsi quoque valdè exaudiunt eum.

Dixit, & in argenteo capulo continuit manum grauem. (que non auscultauit

Retrò verò in vaginam impulit magnũ gladium, ne-
Consilio Mineruæ. Ipsa verò ad cœlum ascendit, 220

Ad domos ægidem gerentis Iouis, ad cæteros deos.

Pelides autem iterum acerbis verbis (posuerat,

Agamemnonem alloquutus est, & nondum iram

Ebrie, canis oculos habens, cor autem cerui,

Neque vnquam ad prælium cum exercitu armari,

Neque ad insidias venire cum principibus Græcorũ,

Sustines animo: hoc certè tibi mors videtur esse.

Profectò multo satius est in amplis castris Græcorũ,

Δωρ ἀπαρτίδης, ὅς τις σέτ' ἐν αἰτίῳ ἔποι·

230 Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ ὑπὸ δακτύλῳ ἀΐασται.

Ἡ γὰρ αἰ Ατρεΐδῃ νῦν ὕστατα λαβήσασθαι·

Ἀλλ' ἔκ τοι ἔρεω, καὶ ὅππῃ μέλαι' ὄρκοι ὀμνῶμαι,

Ναὶ μὰ τὸ δὲ σκῆπτρόν, ὃ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ
ὄζεις

Φύσει, ἐπεὶ δὴ κορυῶτα τομῶν ὅσ' ὄρεσσι λείλοιπεν,

Οὐδ' ἀναθλήσκει· πρὶν γὰρ ἂν χαλκὸς ἔλκεται

Φύλλα τε καὶ φλοιόν, νῦν αὖτ' ἐμὶ ἦεν ἀχαιῶν

Εἰ παλάμῃς φορέοιεν διχασσόμενοι, εἴτε θίμειστας

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ἡ δέ τοι μέλαις ἔσεται
ὄρκος·

Ἡ ποτ' Αχαιῶς ποτὴν ἴξεται ἦεν ἀχαιῶν

240 Ζυμπαίνων· τοῖς δ' οὐκ ἐνὶ στήθεσσι χερσὶν ἔσται,

Χερσὶν μεῖν, εἴ τ' αἰ πολλοὶ ὅφ' Ἐκτορος ἀνδρῶ-
φόβοιο

Θήσκοιτες πίπτοι· σὺ δ' εἰδοῦσι θυμὸν ἀμύξας

Χαρόμενος, ὅτ' ἄριστοι Αχαιῶν ἔδωκεν ἔπαιτα.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δ' ἔσκηπτρον βάλε γαῖαν

Χρυσείοις ἥλοισι πεπλεγμένοι· ἔζετο δ' αὐτὸς·

Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἔμηνε τοῖσι δ' ἦ Νέστωρ

Ἡδυπέης ἀνέρουσε, λιγὲς Πυλίων ἀγορητής,

Τῷ καὶ ἀπὸ χλαῖνης μάστιγος γλυκίαν ῥέει αὐδή.

Τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπαι ἀνθρώπων

250 Εφθίαθ', οἳ οἱ σπέρσει ἅμα τράφει ἦδ'
ἐγένοντο.

Εἰ Πύλας ἠγαθήν, καὶ δ' περὶ τὰ τρισιπύλασιν

Ὡς σφιν εὐφροίνοι ἀγορήσαντο καὶ μετίεπεν,

Ὡ πόπῃ, ἢ μέγα πένθος Αχαιῶν γαῖαν ἰχάσιν.

Ἡ καὶ γηθήσας Πριάμης, Πριάμοιο τέκνοντις,

Ἀλλοὶ τε Τρῶες μέγα καὶ κεχαρδίατο θυμῷ,

Εἰ σφῶν πάδε πάντα περὶ ἰάτο μαρναμένοισιν,

Θεὶ πρὶν μὲν βυλῇ Δαναῶν, πρὶν δ' ἐπὶ μά-

χασται.

Ἀλλὰ πένθει· ἅμφο' Ἰφιδάμαϊς ἐν ἱμεῖν.

Dona ei adimere quicumque te contradixerit.

Populi deuorator rex: nam ignauis imperas:

Certè enim Atrida nunc postremam intulisses istam
contumeliam.

Sed tibi edico, & magnum iuramentum iuro,

Certè per hoc sceptrum, quod quidem nunquam fo-
lia & ramos

(reliquit

Producet ex quo semel stirpem suam in montibus

Neq; reuifcet: ferrum enim vndiq; illud delibrauit

Foliâque & corticē: nunc verò ipsum filij Achiuorū,

In manibus gestant iudices, quique leges

A Ioue custodiūt: hoc verò tibi magnū erit iuramētū.

Erit tēpus quū Achillis desiderū, tãget filios gręcorū

Simul omnes: quibus tu nihil poteris, quāuis mœrēs, 240

Prodesse, quum multi sub Hectore homicida

Morientes occubēt: tu verò interius animū lacerabis

Iratus, quod fortissimū Græcorum nihil honorasti.

Sic loquutus est Achilles: & sceptrum proiecit in
terram.

Aureis clauis distinctum: resedit verò ipse. (Nestor

Agamēnon autē ex altera parte erat iratus, illis verò

Suauiloquus exurrexit, argutus Pyliorū concionator:

Cuius etiam à lingua melle dulcior fluebat vox.

Huic verò iam duæ quidem ætates loquentium di-
uersis linguis hominum

(niti

Interierant, qui cum eo prius nutriti fuerant & ge- 250

In Pylo admiranda: in tertia verò imperabat:

Qui ipsis bene cogitans concionatus est, & dixit,

Proh dij, certè magnus luctus Græcanicam terram
occupat.

Certè gaudebit Priamus, Priamisque filij,

Cæterique Trojani valdè lætabuntur animo.

Si de vobis hæc omnia rescierint pugnantibus,

Qui excellitis cōsilio inter Græcos, excellitis etiā for-
titudine.

Quin obedite: ambo enim iuniores estis me.

- Ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισι, κέτωρ ὑμῶν
 260 Λιδεάσι ὠμίλῃσσι, καὶ οὐ ποτὲ μ' οἷ γ' ἀΐειζον
 Οὐ γὰρ παρ' οἷσιν ἴδοι αἰέρας ὕδ' ἰδωμαι,
 Οἷοι Πηλεΐδοι τε, Δρύαυτά τε ποιμένα λαῶν,
 Καίγεατ', Εξάδιόι τε, καὶ αὐτίθεοι Πολύφημοι,
 Θυσέατ' Αἰγείδην ἔπεικελοι ἀΐαταιοισι.
 Κάρπυσσι δὴ κείνοι ἔπιχθόνοισι τράφει αἰδράδι·
 Κάρπυσι μὲν ἴσαι, καὶ καρτίεσσι ἐμάχοιτο,
 Φηρσιν ὄρεσχροῖσι, καὶ ἐκπαύλας ἀπόλεσσαν·
 Καὶ μὲν τοῖσι ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλῃ ἐλθὼν
 Τηλότ' ἐξ ἀπίης γαίης· χαλίσσαιντο γὰρ αὐτοί·
 270 Καὶ μαχόμενον κατ' ἐμαυτοῖς ἐγὼ· κείνοι δ' ἄν
 ἔπιν
 Τῶν οἱ μὲν βροτοὶ εἰσι ἔπιχθόνοιοι, μαχέονται·
 Καὶ μὲν μεμβυλίω ζυγίοισι, πείθοιτο τε μῦθον.
 Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμμεσ, ἐπεὶ πείθεσθ' ἄμεινον,
 Μὴ τε σὺ τοῖδ', ἀγαθὸς ὥρ' ἐών, ἀπαίρεο κούρην,
 ῥην,
 Ἀλλ' ἴα ὥς οἱ φράττα δόσται γέρας ἦες ἀχαῖων·
 Μήτε σὺ Πηλεΐδῃ θεῖλ' ἐιζέμεναι βασιλῆϊ
 Διπείλῳ· ἐπεὶ ἔποθ' ὁμοῖος ἐμμορε πρῆνς
 Σκηπτεῦχος βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἰδῶκεν,
 Εἰ ᾗ σὺ καρτερὸς ἐῷς, θεὰ δὲ σε γένηται μήτις,
 280 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός' ἐστι, ἐπεὶ πλεόνησσι αἰάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ ᾗ παῦε τοῖσι μῆν'· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 Λίσσομαι Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πάνσι
 Ἑρκος ἀχαῖοισι πέλεται πολέμοιο κακῶν.
 Τοῖσι δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀχαι-
 μέμνων,
 Ναὶ δὴ τῶντά γε πάντα γέροι καὶ μῆναι ἴαπες.
 Ἀλλ' ὅτ' αἶψ' ἐθέλω σφί' αἰετοὶ ἐμμεῖναι ἄλλων,
 Παῖσιν μὲν κρατῖναι ἐθέλω, πάντας δ' αἰάσσειν,
 σιν,
 Πᾶσι ᾗ σημαῖται, ἃ πρὶν ἔπεισεσθαι οἶα.
 Εἰ δέ μιν ἀχμητῆρ' ἔλθουσι θεοὶ αἶψ' ἐόντες,
 290 Τινὲς καὶ οἱ φρεσίνουσι ὀκείδεια μυνήσεσθαι·

Iam enim olim ego etiā cum fortioribus, quā vos estis
 Viris habui consuetudinem, & nunquam me illi 260
 contemnebant.

Non enim vnquam tales vidi viros neque videro,
 Qualē Pirithoūmq; Dryātemq; principē populorum,
 Ceneūque, Exadiūque, & deo parē Polyphemum,
 Theseūq; Ægei filium, per similem immortalibus.
 Fortissimi quidem illi terrestrium erant virorum:
 Fortissimi erant, & cum fortissimis pugnabant
 Belluis montanis, & immaniter peremerunt.

Etiā cum illis ego consuetudinem habui, ē Pylō
 profectus,

Longē ex Peloponneso terra, vocarunt enim ipsi:
 Et pugnabam pro viribus ego, cum illis enim nullus 270
 Eorum qui nunc homines sunt terrestres pugnasset;
 Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabant-
 que sermoni.

Quare obedite & vos: nam obedire melius est.
 Neque tu hunc, quanquam sis potens, priua puella,
 Sed sine vt ei primū dederunt præmiū filij Græcorū.
 Neque tu Pelide velis contendere cum rege
 Ex æquo: nam nunquam æqualē sortitus est honorē
 Sceptringer rex, cui Iupiter honorem dedit.

Quòd si tu fortis es, deaque te genuit mater,
 At hic quidem potentior est: nam pluribus imperat. 280
 Atride, tu verò seda tuam iram: ego verò
 Supplicabo Achilli dimittere irā, qui magnū omnibus
 Septum Græcis est belli perniciosi.

Hunc verò respondens alloquutus est imperator
 Agamemnon,

Certē iam hæc omnia senex rectē dixisti,
 Sed hic vir vult supra omnes esse alios:
 Omnibus quidem imperare vult, omnibūsq; rex esse,
 Omnibus etiā præesse: quæ aliquē non laturum puto.
 Quòd si ipsum bellatorē fecerūt dij semper existētes,
 Propterea ei procurrunt conuitia dicenda? 290



Τοι δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἡ γὰρ κεν δειλός τε καὶ ὑπδαῖος καλεοίμεν,
 Εἰ δὴ σοι παῖ ἔργοι ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴποις.
 Ἀλλοισι δὲ ταῦτ' ἐπιτέλλο· μὴ γὰρ ἐμυγε
 Σήμαιν'· ὃ γὰρ ἔγωγ' ἐπὶ σοι πείθεσθαι οἶω.
 Ἀλλο δέ τοι ἑρέω, σὺ δ' οἷ φρεσὶ βάλλεο σῆπ'·
 Χερσὶ μὲν ὅππ' ἔγωγε μαχίσσομαι εἵνεκα κούρης,
 Οὔτε σοί, ὅτ' τὲ τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφίλεσθ' ἔγε
 δοῖτες·

Τῷ δ' ἄλλω ἄ μοι ὅτι θοῇ ὥρῃ κί μολαίῃ,
 300 Τῷ ἔκαστ' ἐπὶ φέροις αἰετῶν ἀέκοιτος ἐμείω.
 Εἰ δ' ἄγε μὲν πείρησαι, ἵνα γώσῃ καὶ οἶδε.
 Αἰψά τοι αἶμα κελαγὲν ἐρώσῃσι περὶ δουρί·
 Ὡς πῶγ' αἰπιβίοισι μαχόσασθ' ἐπέεσσιν,
 Λισσέμεν λῦσαι δ' ἀγορίῳ ὥρῃ κισσὶ Ἀχαιῶν·
 Πηλεΐδης μὲν ὅππ' ἐκ κλισίας καὶ ἱῆας εἴσας
 Ηἴεσσι τε Μειοπιάδῃ, καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα ἱῆα θοῶν ἄλαδι φερέουσεν.
 Ἐσδ' ἑρέτας ἔχειν ἐείκλιν, ἐσδ' ἑκατόμβην
 Βῆσε θ' εἴω· ἀτὰρ ᾗ Χρυσήϊδα χαλκὸν ἄρῃσι
 310 Εἴσει ἄχων· ὅσδ' ἄρ' ἄρ' ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἐπιτ' ἀναβαίντες ἐπέπλεον ὕχρ' ἀκέλευθα,
 Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι αἴσχει·
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύματα
 ἔβαλλον·

Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέεσθαι ἑκατόμβας
 Ταύροι μὲν αἰγῶν ὥρῃ· ἦν δ' ἄλως ἀτρυγέτης
 Κρίσση δ' ἔρανον ἵκει ἐλίσσονται περὶ καπνῷ.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πῆϊστον κτ' ἔρατον· ὃ δ' Ἀχαιῶν
 μέμνηται·

Λῆγ' ἑρμῆος, τί μ' ὀφείλει ἐπιπείλο· Ἀχλῆϊ·
 Ἀλλ' ὅγε Τάλυβίῳ τε καὶ Εὐρυβάτῃ σφ'·
 σέμπει·

320 Τῷ οἱ εἶπαι κήρυκε καὶ ὀτρυνῶν θεράποιτε·
 Ἐρχοσθε κλισίῳ Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆος·
 Χερσὶς ἐλπίτ' ἀγέμεν Βεησιήδα χαλκὸν ἄρῃσι·

Huic verò interpellato sermone respondit generosus Achilles,

Profectò timidus, & nihili homo vocer

Sit tibi quacunque in re paream, quum iusseris.

Aliis tandem ista præcipe, ne mihi (to.

Imperes, non enim me posthac tibi obediturum pu-

Aliud autem tibi dicam, tu verò id manda animo tuo:

Manibus quidem nihil ego pugnabo gratia puellæ

Neq; tecum, neque cum quoquam alio, quandoqui-

dem me priuastis qui dedistis: (uem nigram,

Ex cæteris autē rebus quæ mihi sunt velocē apud na-

Ex iis nullam auferes acceptam inuito me.

300

Quin age, fac periculum, vt cognoscant & isti:

Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.

Sic isti contrariis pugnantes verbis

Surrexerunt: dimiserunt verò concionem apud na-

ues Græcorum.

Et Pelides ad tentoria & naues æquales

Abiit cum Patroclo & suis sociis:

Agamemnon autem nauem velocē in mare deduxit,

Et remiges elegit viginti, & hecatomben

Imposuit deo: & Chryleida formosam (Vlysses.

Collocauit subducens: & dux ascendit sapientissimus

Illi deinde inscendentes nauigabāt per humidās vias.

310

Exercitum verò Atrides lustrari iussit:

Illi lustrabantur, & in mare sordes abiiciebant:

Sacrificabant etiam Apollini perfectas hecatombas

Taurorum & caprarum, iuxta littus maris indomiti:

Nidor autē ad cœlū peruenit, circumuolutus fumo.

Sic isti quidem hæc administrabant in castris: at non

Agamemnon (fuerat Achilli.

Desinebat à contentione quam principio cōminatus

Sed ipse Talhybiúm q; & Eurybatem alloquutus est,

(Qui duo ei erant præcones & seduli famuli)

320

Ite ad tentorium Pelidæ Achillis,

Manu capientes ducite Bryseida formosam:

Quod

Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι, ἐγὼ δὲ καὶ αὖδ' ἔλωμαι
 Ἐλθῶσι σὺν πλεόεσσι, τὸ οἱ καὶ ῥίχοι ἔσται.

Ὡς εἰπὼν, ᾤοντο, κροτεροὶ δ' ἐπὶ μῦθοι ἔτελλε.
 Τὼ δ' αἰκοῖτε βάτῃ παρὰ θυῖ' ἀλὸς ἀτρυ-
 γίτιο

Μυρμιδῶναι δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ ἦας ἰκέθην.

Τοὶ δ' εὖροι παρὰ τε κλισίῃ καὶ κατὰ μελαίην
 Ἡδμοῖ· ὅδ' ἄρα πόλε' ἰδὼν γήθησιν Ἀχαιοί.

330 Τὼ μὲν περβήσαντε, καὶ αἰδομένοισι βασιλῆα

Σπύτῃ, ὅδ' ἐπὶ μιν ᾤοντο φάινεσσι, ὅδ' ἐρέοντο·

Αὐτίρ δ' ἔγχε' ἦσαν εἰς φρεσὶ, φαίνοσσι τε,

Χαίρετε κίρυκες Διὸς ἀγγελοι, ὅδ' ἐπὶ ἀνδράσι·

Ἄσσοι ἴτ'· ὅππῃ μοι ὕμνους ἐπαίηται, ἀλλ' Ἀχαι-
 μένιος,

Ὅς σφῶν' ᾤοντο Βεισηΐδας εἴνεκα κούρης.

Ἀλλ' ἄγε διοκλῆς Πατρίκλεις ἔξαγε κούριον,

Καὶ σφῶν' ὅδ' ἄγει· πῶ δ' αὐτὰ μάρτυροι ἔσσι

Πρὸς τε θεῶν μαχάροι, πρὸς τε θεῶν ἀν-
 τρώποι,

Καὶ σφῶν' τῷ βασιλῆος ἀπεινίῃς, ἅποτε δ' αὖτε

340 Χρηὼ ἐμοῖο γένηται ἀσκήα λαιγὸν ἀμύνει

Τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῖσσι φρεσὶ θυῖν,

Οὐδέ π' οἶδε νοῆσαι ἅμα παρὰ καὶ ἐπίσσω,

Ὅππας οἱ παρὰ μισὶ σόοι μαχέονται Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πάτρικλος δ' Φίλος ἐπεπαύσατο ἑταίρους·

Ἐκ δ' ἀγαγὼ κλισίας Βεισηΐδα καλλιπάρηον,

Δόνα δ' ἄγει· πῶ δ' αὖτις ἔτι παρὰ θυῖ' ἦας

Ἀχαιῶν

Ἡ δ' αἰκοῦσ' ἅμα ὅσοι γυνὴ κίει· αὐτὰρ Ἀχαιοί

Δακρύοντες, ἐταίρων ἄφαρ ἔξεταϊόντο φιλοφροσύνῃς

Θυῖ' ἐφ' ἀλὸς πολέως, ὁρῶναι δ' αἶψα εἴοπα πόντον·

350 Πολλὰ δ' ἔμπεδον φίλην ἤρσαντο χεῖρας ὀρεγνέας,

Μῆτερ, ἐπὶ μ' ἔτεκός γε μιν κατὰ δόλον ἄφ' ἰότητος,

Τιμὴν δ' ἔμμοι ὄφελαι ἰλύμπιος ἐχθυαλίξαι

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· μὴ δ' ὅδ' ἐμὲ τετάρτῳ

ἔποι.

Quòd si non dederit, ego ipse capiam

Veniens cum pluribus: quod ei etiam durius erit.

Sic fatus, misit vltro, & dura mandata dedit.

Illi vero inuiti ibant iuxta littus maris indomiti:

Myrmidonum verò ad tentoria & naues venerunt.

Illum verò inuenerunt apud tentoriũ & nauẽ nigrã

Sedentem: neque verò illos quum vidisset, lætatus est

Achilles.

Illi quidem timentes & reuerentes regem,

Steterunt, neque quidpiam ipsum alloquebantur, ne. 33

que rogabant:

At ipse cognouit sua mente, dixitque,

Saluete præcones, Iouis nuncij atque etiã hominũ:

Propius ite: nihil mihi vos culpabiles, sed Agamem.

Qui vos mittit Briseidis gratia puellæ.

Quin age generose Patrocle, educ puellam,

Et ipsis da abducendam: vos verò testes sitis

Et coram diis immortalibus, & corã hominibus mor-
talibus,

Et coram rege illaudato, si olim rursus

Opus mea opera fuerit, vt sæuam pestem auertam

Aliis. nam ille perdita planè mente furit,

Neque potest prospicere simul præterita & futura,

Vt ei apud naues sospites pugnent Græci.

Sic loquutus est. Patrocl' verò charo obediuit socio

Eduxit verò ex tentorio Briseida formosam.

Deditque abducendam: illi verò redibant ad naues
Græcorum.

Ipsa autẽ inuita simul cũ illis mulier ibat: sed Achilles

Lacrymans à socijs protinus sedit seorsum separatus,

Littus in maris cani spectans, in purpureum pontum:

Multaverò matri charę supplicauit manibus sublatis,

Mater, quãdoquidẽ me peperisti exiguo æuo futurũ,

Honorẽ saltẽ mihi debuit olympius præbuisse

Iupiter altitonans: nunc verò ne tantillum quidem
me honorauit.

Certè enim me Atrides latè imperans Agamemnon
 Ignominia affecit: capiens enim habet præmium ipse
 abripiens. (da mater.

Sic dixit lachrymans: hunc verò audiuit veneran-
 Sedens in imo maris, apud patrem senem.

Protinus verò emerfit è cano mari, veluti caligo:

Et ante eum sedit lacrymantem,

Manúque ipsum demulsit: verbúmque dixit, & elo- 360
 quita est, (ctus?

Fili, quid ploras, & quis animum tuum occupavit lu-

Eloquere, ne cela animo: vt sciamus ambo. { Achilles,

Hanc verò ingemiscens alloquutus est pedib. celer

Nouisti: cur tibi ista scienti omnia recenseam?

Peruenimus ad Thebas, sacram urbem Eetionis:

Hanc verò depopulati sumus, & egimus huc omnia.

Atque hæc rectè diuiserunt inter se filij Græcorum:

Exemerunt verò Atridæ Chryseida formosam.

Chryses autè postea, sacerdos eminus ferientis Apol-

Venit veloces ad naues Græcorum loricatorū, (linis, 370

Redempturus filiam, ferénsque præclara munera:

Coronā habens in manibus eminus feriētis Apollinis

Aureo super sceptro, & præcabatur vniuersos Græcos

Atridas verò maximè, duos imperatores exercitus.

Tunc cæteri quidem omnes comprobarunt Græci

Venerarique sacerdotē, & præclara accipere munera:

At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,

Sed asperè dimisit & dura mandata dedit.

Iratus verò senex abiit: hunc autem Apollo

Precantem exaudiuit nam nimium charus ei erat: 380

Immisit verò Græcis pestiferum telum: turbæ autem

Moriebantur frequentes, & ferebantur missilia dei

Passim per ampla castra Græcorum. nobis autè vates

Bene doctus interpretabatur vaticinia Apollinis.

Confestim ego primus iussi deum placari:

Atridè verò deinde ira occupauit, statim autè exurgēs

Minatus est minas quæ iam suum habuerunt exitum,

Illam enim cum naui veloci nigroculi Græci
Ad Chrysam mittunt, adducuntque dona regi.
Hæc verò nuper è tētorio abierūt præcones ducētes 390
Puellam Brysei, quam mihi dederunt filij Græcorum.
Sed tu si quidem potes, fer opem filio tuo:
Ascendēs in olympum, Iouem precare, si vnquā quid
Aut verbo iuuiſti cor Iouis, aut etiam re ipsa.
Sæpe enim te patris in ædibus audiui
Gloriantē, quum dicebas, tempestatū autori Saturnio
Solā te inter immortales duram auertisse perniciem,
Quo tempore eū colligare cœlites voluerunt cæteri,
Iunóque, & Neptunus, & Pallas Minerva:
Sed tu illum adueniens liberaſti vinculis. 400
Mox centimanum vocans ad altum Olympum.
Quē Briareū vocāt dij, homines verò omnes (erat
Ægeona. ille enim tunc viribus suo patre præstantior
Qui apud Saturnium ſedit eo honore latus:
Quē timuerunt immortales dij, neq; ligauerūt. (nua,
Hæc reuocās ei in memoriā, ad ſide, & cōprehēde ge-
Si quó modo velit Troianis auxilio eſſe,
Illos verò ad puppes & ad mare compellere Græcos
Occiſos, vt omnes fruantur rege,
Cognoscātque & Atrides latè imperās Agamemmon 410
Suā noxā, quādo fortissimū Græcorū nil honorauit.
Huic verò reſpondit deinde Thetis lacrymas fun-
dens,
Eheu fili mi, curnā te educaui quē malo fato peperī?
Vtinam apud naues absque lacrymis & illæſus
Sederes: nā certè tibi fata inſtant, neq; procul abſunt:
Nunc autem ſimulque breui moriturus, & ærumno-
ſus ſupra omnes
Es: quare te malo fato peperī in ædibus:
Hoc autē tuū mādatū relatura Ioui gaudēti fulmine
Veniam ipſa in olympum niuofum, ſi fortè obediat.
Sed tu quidem nunc nauibus aſſidens citis 420
Eſto iratus Græcis, à bello verò abſtine prorsus.

Ζεὺς ὡς ἔπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας λίττιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μετ' αἰτῆτα· θεὸς δ' ἅμα πάντες ἔποιτο.
 Δωδικάτῃ δὲ τοι αὔθις ἐλεύσεται ὕλμιπὸν δέ·
 Καί τοτ' ἐπιταί τοι ἔμμι Διὸς ποτὶ χαλκισατὲς δῶ,
 Καί μιν γυνάσσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἴω.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸ δ' ἔλιπ' αὐτῷ
 Χαομόμοι χτ'· θυμὸν ἐϋζαίοιο γυναικὸς,
 Τῷ ῥα βῆ· ἅεκοιτος ἀπνέρωι αἰτῆρ Οὐλοσείρ
 430 Ἐς Χρύσην ἵκαιεν ἄγων ἱερὸν ἑκατόμβην.
 Οὐδ' ἔτε δὴ λιμόρος πολυβειθέος ἔσθ' ἵκοιτο,
 Ἰστία μὲν πέλασθε, θέσται δ' ἐσθ' ἰκί μελαίην,
 Ἰστοὶ δ' ἰσοδοκῇ πέλασαι πρῶτοι οἰσὶν ὑφείτες
 Καρπαλίμοις τῷ δ' εἰς ὄρμῳ πρῶτος αἰερεῖται
 μῶις,

Ἐκ δ' εὐαὶ ἔβαλοι, χτ' ὅσων μὲν οἱ ἔδθησαν
 Ἐκ ὅσων αὖτε βαῖτοισι ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσθαι ἐκὼς ἑλὼν ἀπὸ λωπῆ.
 Ἐκ ὅσων Χρυσὸς ἰκὼς βῆ πρὶν πόροιο.

Τῷ μὲν ἵππῳ ἐπὶ βωμῷ ἄγων πολύμητις Οὐλοσ-
 σεῖς,

40 Πατὴρ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·
 ὦ Χρῦση, πρὸς μὲν ἐπεμψὲν αἰῶν αἰδρωτὶ ἀγαμέμνωνι,
 Παῖδά τέ σοι ἀγέμεν, Φαίβοιο θ' ἱερὸν ἑκατόμβην
 Ρέξαι ὑπὸ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασώμεθ' αἰῶντα,
 Ὅς νῦν Ἀργείοισι πολέσσι καὶ κῆδε' ἐφῆκεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδός τε φίλῳ· τὸ δ' ὦχε θεῶν κλητὴν ἑκα-
 τὸμβην

Ἐξείης ἔστησεν ἐϋδμήτοιο πρὸ βωμῶν.
 Χερσὶ φασί τοι δ' ἐπιταί, καὶ ἔλοχίτας αἰέλοισι.

Τοῖσιν ὅσων Χρυσὸς μεγάλ' ὤχετο χεῖρας αἰαχέων,

450 Κλυτὴ μὲν αἰγυρότοξ', ὃς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαι τε Ζαθέην Τειέδοιο τε ἱφίαιάστας·
 Ἡδὲ μὲν πρὶν ἐμὺ πάρος ἔκλυες ἐϋζαμόνοιο,
 Τμήσας μὲν ἐμὲ μέγα δ' ἵφαι λαὸν ἀχαιῶν·
 Ἡδ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπακρήνεις ἐέλδωρ.

Iupiter enim in Oceanum ad inculpabiles Æthiopus
 Hesternus abiit ad epulū: dii verò simul omnes secuti
 Duodecima verò die redibit in olympum: (sunt)
 Et tunc deinde veniam Iouis in æneas ædes,
 Et ipsum suppliciter obsecrabo: & eū pariturū puto.

Sic locuta abiit: illum verò reliquit illic
 Iratum animo ob formosam puellam,
 Quam vi inuito aufererat. at Vlisses
 Ad Chrysam peruenit, ducens sacram hecatomben. 430
 Illi verò postquam portum profundum intrauerunt,
 Vela quidem legerunt, & ea posuerunt in naue nigra.
 Malū aut in uatheca collocarūt rudētib. remittētes,
 Celeriter: illam verò protraxerunt ad stationē remis:
 Et anchoras eiecerunt, & naus retinacula littori alli-
 garunt:

Et ipsi egressi sunt in littus maris:
 Et hecatombē exposuerunt eminus ferienti Apollini.
 Et Chryseis ē naui exiit sulcanti maria.
 Hanc deinde ad aram ducens sapientissimus Vlysses,
 Patri charo in manus posuit, & ipsum alloquutus est, 440

O Chrysa, misit me rex virorum Agamemnon,
 Filiāque ut tibi ducere, Phœbōque sacrā hecatōben
 Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem
 Qui nunc Græcis luctuosos dolores immisit.
 Sic fatus, in manus posuit: ipse verò excepit gaudens
 Filiā charā: illi verò protinus deo inclytā hecatōbem
 Ordine statuerunt pulchrē ædificatam iuxta aram.
 Manus lauerunt deinde, & fruges salias susceperunt.
 Illis verò Chryses alta voce precabatur manibus sub-
 latis, (tueris,

Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam 450
 Cillāque perquā diuinam, & Tenedo fortiter impe-
 Etiam ante me exaudisti precantem. (ras:
 Et honorasti quidem me, valde verò læsisti exerci-
 tum Græcorum:

Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,

Ἦδη νῦν Δαναοῖσι ἀνκέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ ἔλοχύντας περβάλοισιν,

αὐτὲρ ἔρυσαι μὲν ὠρεῶν, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδιεραν,

Μηρῶν τ' ὄξέταμοι, κατὰ τε κλισίῃσιν ἐκάλυψαν,

Δίπτιυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῇ δ' ὤμῳ ἔστησαν.

Καί μιν δ' ἐπὶ χιζῆς ὁ γέρω, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶον

Λάβε· νέον δ' παρ' αὐτῷ ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

460 αὐτὰρ ἐπὶ καὶ μῆρ' ἐκάν, καὶ ἀσπλάγχ' ἐπάσαντο,

Μίσυλλοι τ' ἄρα τ' ὄψα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπι-
ραν,

Ὡπῖσά τε περὶ φρεσὶ δέας, ἐρύσαντο τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπὶ παίσαντο πόιν, τετύκοιτο τε δαῖτα,

Δαίμων τ', ὃ δὲ π' θυμὸς ἐδίετο δαῖδ' ἐΐσης.

αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ὄξ' ἔρον ἔειτο,

Κῦροι μὲν Κρητῆρας ἐπέτρεψον ποτόιο,

Νόμισται δ' ἄρα πᾶσι, ἐπαρξάμενοι δε-
πάζοντι.

Οἱ δ' πανημέριοι μολπῇ θεοὶ ἰλάσκοντο,

Καλὸν ἀείδοντες παίησιν κοῦρῳ Λαχίῳ,

470 Μέλποιντες ἐχέρῳ· ὃ δ' ὅφρ' αἰετ' ἀκούων.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

Δὴ τότε κοιμῶνται πᾶσι φρυγμῆσιν ἰθὺς.

Ἦμος δ' ἠεγέμεν φαῖν ῥοδὸδύκευλος ἦος,

Καὶ τότε ἐπὶ αἰάγοντο μετ' ἑρᾶδι εὐρυῷ Λαχίῳ.

Τοῖσι δ' ἱκλῶροι ἔροισιν ἐχέρῳ ἀπόλλων.

Οἱ δ' ἰσθὶν ἔστησαν, αἰά τ' ἰσθία λευκὰ πέτασαν.

Εἰδ' αἶψα φρῆσιν μέσσοις ἰσθίῳ ἀμφὶ δ' κύμα

Στείρην πορφύρῳ μεγάλ' ἰαχὴν ἰούσης.

Ἦ δ' ἔφει καὶ κύμα δακρῶσσοῦσα κέλευθα.

480 αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' ἵκοντο καὶ ἑρᾶδι εὐρυῷ Λαχίῳ,

Νῆα μὲν οἷγε μέλαινα ἐπ' ἠπείρῳ ἔρυσσαν

Υψοῦ ἐπὶ φάμαθις· ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τά-
κυσσαν.

αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο καὶ κλισίας τε ἰέας τε.

αὐτὰρ ὁ μῦθε νηυσὶ παρήμῳ ὠκυπύροισιν

Iam à Græcis sæuam pestem auerte. (Apollo.

Sic dixit precans: hunc verò exaudiuit Phœbus
Ceterū postquā precati sūt, & salsas fruges proiecerūt
Reduxerunt quidem primū hostiarum ceruicem, 460
& mactauerunt, & excoriarunt,

Femorāque absciderūt, eāq; pinguedine operuerūt,
Duplicantes, & frustula carniū eis imposuerunt.

Adolebat autem super lignis leuibus senex, & insu-
per vinum generosum (nibus.

Libabat: iuuenes verò iuxta eum tenebant verua ma-

At postquā femora cōbusta sūt, & viscera comederūt,

Minutatim secarunt cæteras carnes, & verubus fixe-

Assarūtque scienter, detraxerūtque omnes. (runt,

Sed postquā defūcti sūt labore & instruxerūt cōuiui-

Epulabātur: neq; animus egebat epulo æquali. (um.

Sed postquā potus & cibi desiderium exemerunt, 470

Iuuenes quidem crateras coronarunt vino,

Et in orbē ministrarūt omnibus, iterū exorsi poculis.

Illi verò totum diem cantu deum placabant,

Lætum canentes pæana iuuenes Græcorū, (audiēs.

Celebrantes Apollinē: ille verò animo delectabatur

Quando verò sol occidit & crepusculum aduenit,

Tunc verò cubarunt ad retinacula nauis. (rora,

Quum autem manē genita apparuit roseis digitis au-

Tunc deinde soluerūt ampla versus castra Græcorū.

Illis verò secundum ventum immisit Apollo procul 48

operans (radiis)

Illi verò erigunt malum, sursūmq; vela alba pādunt:

Ac ventus flauit in medium velum: fluctus verò ad

Carinam purpureus valdè resonabat naue corrente.

Ipsa verò currebat per fluctus secans vias:

Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,

Nauem quidē illi nigram ad cōtinentē subduxerunt

Altè super arenas: subtus verò fulcra longa tetende-

Ipsi verò diuersi abierunt ad tētoria naueiq;: (runt.

At ille erat iratus, nauibus adsidens citis.

24 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Α.

Εἰ δέ κε μὴ δώησι, ἐγὼ δὲ καὶ αὖθις ἔλωμαι
 Ἐλθῶν οὐκ πλείεσσι, τὸ οἰχὰ ῥίχιοι ἔσται.

Ὡς εἰπὼν, ᾤσθη, χεῖτερόν δ' ὅππῃ μῦθον ἔτελλε.
 Τὼ δ' αἰέκοιτε βάπτεσθ' ὅθι γ' ἄλως ἀτρυ-
 γίτιοι

Μυρμιδόνες δ' ὅππῃ τε κλισίας καὶ ἱῆας ἰκέθην.
 Τὸν δ' εὖροι ᾤσθη τε κλισίῃ καὶ καὶ μελαίῃ
 Ἡρόων· ὃ δ' ἄρα πῶγε ἰδὼν γηθήσει Ἀχιλλεύς.
 330 Τὼ μὲν περβήσαντε, καὶ ἀνδρῶν βασιλῆα
 Σπῆτιν, ὃ δὲ πῃ μετ' ᾤσθη φάσκει, ὃ δ' ἐρέοιτο·
 Αὐτὰρ ὃ ἔγχευ' ἦσαν εἰς φρεσὶ, φάισσεν τε,
 Χαίρετε κέρυκες Διὸς ἀγγελοι, ὃ δὲ καὶ ἀνδρῶν·
 Ἄσσοι ἴτ'· ὅππῃ μοι ὕμνους ἐπαίηται, ἀλλ' Ἀχαι-
 μένιος,

Ὃς σφῶν' ᾤσθη Βρισηΐδης εἵνεκα κούρης.
 Ἀλλ' ἄγε διογίης Πατρίκλεις ἔξαγε κούριον,
 Καὶ σφῶν' ὃς ἄγει· πῶ δ' αὐτὰ μάρτυροι ἔσσι
 Πρὸς τε θεῶν μαχάροι, πρὸς τε θεῶν ἀν-
 θρώπων,

Καὶ σφῶν' τῷ βασιλῆος ἀπειθείας, ἀπὸ τε δ' αὖτε
 340 Χρηὼ ἐμῶ γένεταί· ἀσκέα λαιγὸν ἀμύνει
 Τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὅγ' ἐλοῖται φρεσὶ θυῶν,
 Οὐδέ π' οἶδε νοῆσαι ἄμα σφῶν' ὅθι ἐπίσταν,
 Οὔκας οἱ σφῶν' ἰσὶ σόει μάχονται Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πατρίκλος δ' ὅφρα ἐπὶ πᾶσι γ' ἐταίρων·
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδης χαλκίπτερηον,
 Δόξα δ' ἄγει· πῶ δ' αὖτις ἵππῃ σφῶν' ἱῆας
 Ἀχαιῶν

Ἡ δ' αἰέκουσ' ἄμα τοῖσι γυνὴ καὶ αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρύοντες, ἐταίρων ἄφαρ ἔζετοῖσφι Λιαοθαῖς
 Θῶν' ἐφ' ἄλως πολίης, ὁρώσιν ὅππῃ οἴοντο πῶτον·
 350 Πολλὰ δ' ὅφρα φίλην ἤρῃσεν χεῖρας ὀρεγνέσθαι,
 Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεχες γὰρ μνηστῆράδιν ᾤοντο,
 Τιμὴν σφῶν' μοι ὀφείλει γλυμπίος ἐχθυαλίξαι
 Ζεὺς ὑπερμενέης· νῦν δ' ὃ δὲ με περὶ τῶν
 ἔποι.

Quòd si non dederit, ego ipse capiam

Veniens cum pluribus: quod ei etiam durius erit.

Sic fatus, misit vltro, & dura mandata dedit.

Illi vero inuiti ibant iuxta littus maris indomiti:

Myrmidonum verò ad tentoria & naues venerunt.

Illum verò inuenerunt apud tentoriũ & nauẽ nigrã

Sedentem: neque verò illos quum vidisset, lætatus est

Achilles.

Illi quidem timentes & reuerentes regem,

Steterunt, neque quidpiam ipsum alloquebantur, ne. 33

que rogabant:

At ipse cognouit sua mente, dixitque,

Saluete præcones, Iouis nuncij atque etiã hominũ:

Propius ite: nihil mihi vos culpabiles, sed Agamem.

Qui vos mittit Briseidis gratia puellæ.

Quin age generose Patrocle, educ puellam,

Et ipsis da abducendam: vos verò testes sitis

Et coram diis immortalibus, & corã hominibus mor-
talibus,

Et coram rege illaudato, si olim rursus

Opus mea opera fuerit, vt sæuam pestem auertam

Aliis. nam ille perdita planè mente furit,

Neque potest prospicere simul præterita & futura,

Vt ei apud naues sospites pugnent Græci.

Sic loquutus est. Patrocl⁹ verò charo obediuit socio

Eduxit verò ex tentorio Briseida formosam.

Deditque abducendam: illi verò redibant ad naues
Græcorum.

Ipsa autẽ inuita simul cũ illis mulier ibat: sed Achilles

Lacrymans à socijs protinus sedit seorsum separatus,

Littus in maris cani spectans, in purpureum pontum:

Multaverò matri charę supplicauit manibus sublatis,

Mater, quãdo quidẽ me peperisti exiguo æuo futurũ, 35

Honorẽ saltẽ mihi debuit olympius præbuisse

Iupiter altitonans: nunc verò ne tantillum quidem
me honorauit.

Ἡ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείωι Ἀγαμέμνωι
Ἡπύμῃσιν ἐλὼι γῶ ἔχει γέρας, αὐδ' ἀποιέρας.

Ὡς φάτο δακρυχέωι τῷ δ' ἔκλυε πότνια μήτις,
Ἡ μὲν οἱ βίβρεσσι ἄλως ὄφρα πατεῖ γέροντι·
Καρπαλίμῳ δ' αἰέδου πολὺς ἄλως, ἥντ' ὀμίχλη·
Καί ῥα παρὶθ' αὐτοῖο κατέρεζε δακρυχέοιτος,
360 Χεὶρ τε μὲν κατέρεζει, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνό-
μαζε,

Τέκνοι τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος·
Εξαύδου, μὴ κεῖθε γόῳ, ἵνα εἶδω μὲν ἄμφο.

Τῷ δ' ὅ βρυχιάχῳ προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς,

Οἶδ' αὖ, τίη τι τῷτ' εἰδὴ πᾶν ἀγορεύεις;
Ὡχόμεθ' εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡεπίουτος·
Τῷ δ' ὅ γε κοράσθ' ἔμελλε, καὶ ἥγομαι εἰς ἅδε πάντας·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δέσσονται μετ' σφίσι ἦες Ἀχαιοί·
Εκ δ' ἔλῃσι Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδ' ἀκαλλιπάρῃσι·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκαστιβόλῃ Ἀπόλλαιος,
370 Ἡλθε γὰρ ἐπὶ τῆσσι Ἀχαιοῖσι χαλκοχιτῶνι,
Λυσόμενός τε τύχαισιν, φέρων τ' ἀφράσι ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκκρόβλῃ Ἀπόλλαιος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ εἰλίσσεται πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδῃ δ' ὅ μάλιστα ἀδύα κοσμήτορε λαῶν.
Εἰθ' ἄλλῃ μὲν πάντες ἐπευφόμενοι Ἀχαιοί,
Λίδ' ὅθ' αἰετ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' ἔκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι λῦδαιε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Χωόμενός δ' ὁ γέρονι, πάλιν φέχτο, τοῖο δ' Ἀπόλλαιος
380 Εὐζαλὸν ἤκουσεν, ἐπεὶ μέλα οἱ φίλος ἦεν·
Ἡκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νη λαοὶ
Θηῆσκόι ἐπασσύνεθρον· τὰ δ' ἐπώχτο κῆλα θεοῖο
Πάϊτι αἰὲς τραδὶ εὐρυῷ Ἀχαιοῖσι ἄμμι δ' ὅ μάλιστα
Εὐαίδῳ ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.
Λυπὴν ἔχον φράδος καλὸν μὲν θεοὶ ἰλάσκεισθαι·
Ἀτρεΐδῃ δ' ἐπιταχέος λάβειν αἴψα δ' ἀνίστασθαι
Ἡπύλῃσιν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἔστι.

Certè enim me Atrides latè imperans Agamemnon
Ignominia affecit: capiens enim habet præmium ipse
abripiens. (da mater.

Sic dixit lachrymans: hunc verò audiuit veneran-
Sedens in imo maris, apud patrem senem.

Protinus verò emerfit è cano mari, velut caligo:

Et ante eum sedit lacrymantem,

Manúque ipsum demulsit: verbúmque dixit, & elo- 36●
quuta est, (ctus?

Fili, quid ploras, & quis animum tuum occupavit lu-

Eloquere, ne cela animo: ut sciamus ambo. (Achilles,

Hanc verò ingemiscens alloquutus est pedib. celer

Nouisti: cur tibi ista scienti omnia recenscam?

Peruenimus ad Thebas, sacram urbem Eetionis:

Hanc verò depopulati sumus, & egimus huc omnia.

Atque hæc rectè diuiserunt inter se filij Græcorum:

Exemerunt verò Atridæ Chryseida formosam.

Chryses autè postea, sacerdos eminus ferientis Apol-

Venit veloces ad naues Græcorum loricatorū, (linis, 37●

Redempturus filiam, ferensque præclara munera:

Coronā habens in manibus eminus feriētis Apollinis

Aureo super sceptro, & præcabatur vniuersos Græcos

Atridas verò maximè, duos imperatores exercitus.

Tunc cæteri quidem omnes comprobarunt Græci

Venerarique sacerdotē, & præclara accipere munera:

At non Atridæ Agamemnoni placebat animo,

Sed asperè dimisit & dura mandata dedit.

Iratus verò senex abiit: hunc autem Apollo

Precantem exaudiuit nam nimium charus ei erat: 38●

Immisit verò Græcis pestiferum telum: turbæ autem

Moriebantur frequentes, & ferebantur missilia dei

Passim per ampla castra Græcorum. nobis autè vates

Bene doctus interpretabatur vaticinia Apollinis.

Confestim ego primus iussi deum placari:

Atridè verò deinde ira occupauit, statim autè exurgēs

Minatus est minas quæ iam suum habuerunt exitum,

Illam enim cum naui veloci nigroculi Græci
 Ad Chrysam mittunt, adducuntque dona regi.
 Hæc verò nuper è tētorio abierūt præcones ducētes 390
 Puellam Brysei, quam mihi dederunt filij Græcorum,
 Sed tu si quidem potes, fer opem filio tuo:
 Ascendēs in olympum, Iouem precare, si vnquā quid
 Aut verbo iuuiſti cor Iouis, aut etiam re ipsa.
 Sæpe enim te patris in ædibus audiui
 Gloriantē, quum dicebas, tempeſtatū autori Saturnio
 Solā te inter immortales duram auertiſſe perniciem,
 Quo tempore eū colligare cœlites voluerunt cæteri,
 Iunóque, & Neptunus, & Pallas Minerua:
 Sed tu illum adueniens liberaſti vinculis. 400
 Mox centimanum vocans ad altum Olympum.
 Quē Briareū vocāt dij, homines verò omnes (erat
 Ægeona. ille enim tunc viribus ſuo patre præſtantior
 Qui apud Saturnium ſedit eo honore lætus:
 Quē timuerunt immortales dij, neq; ligauerūt. (nua,
 Hæc reuocās ei in memoriā, adſide, & cōprehēde ge-
 Si quomodo velit Troianis auxilio eſſe,
 Illos verò ad puppes & ad mare compellere Græcos
 Occiſos, vt omnes fruantur rege,
 Cognoscātque & Atrides latè imperās Agamemnon 410
 Suā noxā, quādo fortiffimū Græcorū nil honorauit.
 Huic verò reſpondit deinde Thetis lacrymas fun-
 dens,
 Eheu fili mi, cū nā te educaui quē malo fato peperī?
 Vtinam apud naues abſque lacrymis & illæſus
 Sederes: nā certè tibi fata inſtant, neq; procul abſunt:
 Nunc autem ſimūlque breui moriturus, & ærumno-
 ſus ſupra omnes
 Es: quare te malo fato peperī in ædibus:
 Hoc autē tuū mādatū relatura Ioui gaudēti fulmine
 Veniam ipſa in olympum niuofum, ſi fortè obediat.
 Sed tu quidem nunc nauibus aſſidens citis 420
 Eſto iratus Græcis, à bello verò abſtine prorſus.

Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰτῖοι πῆσας
 Χθιζὸς ἔβη μετ' αὐτὰ· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποιτο.
 Δωδεκάτη δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται ἔλπιόνδε.
 Καὶ τότ' ἐπιταί τοι ἔμμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Καὶ μιγυιάσονται, καὶ μὴ πείσεσθαι οὔτω.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τοὶ δ' ἔλιπ' αὐτὸν
 Χαόμενοι χεῖρ' θυμὸν ἐϋζώοιο γυναικὸς,
 Τὴν ῥα βῆ· ἄεκοιτος ἀπνέρων αὐτὰρ Οὐλοσείης
 430 Ἐς Χρύση ἵκανε ἄγων ἱερὸν ἔχοντο μῆλυ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμὸς πολυβειβίος ἐνδ' ἵκοιτο,
 Ἰστία μὲν πέλαστο, θέσει δ' ἐν ἡνίμελαινῃ,
 Ἰστοὶ δ' ἰσοδοκὴ πλάσσει περτοίοισι ὑφείτες
 Καρπαλίμους τὴν δ' εἰς ὄρμυι φερέουσιν ἐρετ-
 μοῖς,

Ἐκ δ' εὐσταὶ ἔβαλοι, χεῖρ' ὅφρυμίνῃσι ἔδυσαν·
 Ἐκ δ' ἔχοντο βαῖνοι ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἔχοντο μῆλυ βῆσαι ἐκκρόλον Ἀπύλωνι.
 Ἐκ δ' ὅφρυμίνῃσι βῆσαι ποικίλοιο.
 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμῷ ἄγων πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς,

10 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ πῖθαι, καὶ μὴ φροσέειπαι.
 ὦ Χρύση, πῶς μ' ἐπεμψεν αἰῶξ αἰδράν, Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τέ σοι ἀγέμεν, Φαίβοιο θ' ἱερὸν ἔχοντο μῆλυ
 Ρέξαι ὑπὸ Δαιαῶνι, ὅφρ' ἱλασώμεθ' αἰῶχτά,
 Ὅς νῦν Ἀργείοισι πολίσσεια κῆδε' ἐφῆκει.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πῖθαι, ὃδ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδ' ὦ φίλῳ· τοὶ δ' ὦχε θεῶ κλυτὰν ἔχοντο
 μῆλυ

Ἐξείης ἔστησαν ἐϋδμητοὶ περὶ βωμῷ.
 Χερσὶ φασί τε ἔπειτα, καὶ ἔλοχτας αἰέλοισιν.
 Τοῖσιν δ' ὅφρυμίνῃσι μετὰ εὖχον χεῖρας αἰαχέαι,

450 Κλυδί μιν αἰγυρόεσσαν, ὅς Χρύσην ἀμφέβεικας,
 Κίμαι τε Ζαθέην Τειέδδιό τε Ἴφιαιάσσης.
 Ἦδη μὲν ποτ' ἐμὲ παρὸς ἔκλυες εὐζαρόμοιοι,
 Τμήσας μὲν ἐμὲ μέγα δ' ἵφακ' ἑταῖροι Ἀχαιοί·
 Ἦδ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τὸδ' ἐπακρήνουν ἐέλδοες.

Iupiter enim in Oceanum ad inculpabiles Æthiopas
Hesternus abiit ad epulū: dii verò simul omnes secuti
Duodecima verò die redibit in olympum: (sunt)
Et tunc deinde veniam Iouis in æneas ædes,
Et ipsum suppliciter obsecrabo: & eū pariturū puto.

Sic locuta abiit: illum verò reliquit illic
Iratum animo ob formosam puellam,
Quam vi inuito aufererat. at Vlisses
Ad Chrysam peruenit, ducens sacram hecatomben. 430
Illi verò postquam portum profundum intrauerunt,
Vela quidem legerunt, & ea posuerunt in naue nigra.
Malū aut in uathea collocarūt rudētib. remittētes,
Celeriter: illam verò protraxerunt ad stationē remis:
Et anchoras eiecerunt, & nauis retinacula littori alli-

garunt:
Et ipsi egressi sunt in littus maris:
Et hecatombē exposuerunt eminus ferienti Apollini.
Et Chryseis ē naui exiit sulcanti maria.

Hanc deinde ad aram ducens sapientissimus Vlysses,
Patri charo in manus posuit, & ipsum alloquutus est, 440

O Chrysa, misit me rex virorum Agamemnon,
Filiāque ut tibi ducere, Phœbōque sacrā hecatōben
Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem
Qui nunc Græcis luctuosos dolores immisit.
Sic fatus, in manus posuit: ipse verò excepit gaudens
Filiā charā: illi verò protinus deo inclytā hecatōbem
Ordine statuerunt pulchrē ædificatam iuxta aram.
Manus lauerunt deinde, & fruges fallas susceperunt.
Illis verò Chryses alta voce precabatur manibus sub-

latis, (tueris; 450
Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam
Cillāque perquā diuinam, & Tenedo fortiter impe-
Etiam ante me exaudisti precantem. (ras:
Et honorasti quidem me, valde verò læsisti exerci-
tum Græcorum:

Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,

Ἦδη νῦν Δαναοῖσι ἀηκέα λοιγὸν ἄμμιον.

■ Ως ἔφατ' εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ ὕλοχῦταις φεβάλοιο,

αὐτὲρ ἔρυσαι μὲν κάρωτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδισαν,

Μηρῶς τ' ἔξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ σκάλυψαι,

Δίπλυνχα ποιήσαιτες, ἐπ' αὐτῇ δ' ὤμωθ' ἔθησαν·

Καὶ δ' ἐπὶ χιζῆς ὁ γέρω, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνο

Λαῖβε· νέοι δ' παρ' αὐτῷ ἔχοι πεμπώβολα χροῖν.

460 αὐτὰρ ἐπὶ καὶ μῆρ' σκάην, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαιτο,
Μίσυλλοι τ' ἄρα τ' ὄψα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσι ἐπι-
ραι,

Ὡπῖσάι τε περὶ φραδέας, ἐρύσαιτό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπὶ παίσσιτο πόιν, τετύκοιτό τε δαῖτα,

Δαίμωνι, ἃ δὲ π θυμὸς ἐδίετο δαῖδς εἴσης.

αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔρον' ἔιντο,

Κῆροι μὲν Κρητῆρας ἐπέτρεψαιτο ποτόιο,

Νώμωσαι δ' ἄρα πᾶσι, ἐπαρζάμενοι δε-
πάεσσιν·

Οἱ δ' πανημέριοι μολπῇ θεοὶ ἰλάσκειτο,

Καλοὶ ἀεΐδοντες παίηοια κοῦροι Ἀχαιῶν,

470 Μέλποιντες ἐχάεργον ὃ δ' Φρέια τέρπειτ' ἀκούων.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,

Δὴ τότε κοιμήσεται φθὴρ φρυμῆσια νηός·

Ἦμος δ' ἠεργεία φαῖη ῥοδὸδύκτελος ἦος,

Καὶ τότε ἐπιτ' αἰάγοντο μετ' ἑραδι εὐριῷ Ἀχαιῶν.

Τοῖσι δ' ἱκόμενοι ἄροισι ἐχάεργος Ἀπόλλων·

Οἱ δ' ἱστὸν ἔστησαν, αἰᾶ δ' ἱστία λευκὰ πίπασσαν.

Εἰδ' αἴεμος φῆσσι μέσοι ἱστῶν ἀμφὶ δ' κύμα

Στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἰαχὴ νηὸς ἰούσης·

Ἦ δ' ἔφει καὶ κύμα δ' ἄκορῆσσουσιν κέλευθα.

480 αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' ἵκοιτο καὶ ἑραδι εὐριῷ Ἀχαιῶν,

Νῆα μὲν οἷον μέλαινα ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαι

Υφὺν ἐπὶ φαιμάθοις· ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τά-
νυσσαι·

αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο καὶ κλισίας τε ἰέας τε.

αὐτὰρ ὁ μῦθε νηὶ παρήμενος ὠκυπέρουσι

Iam à Græcis sæuam pestem auerte. (Apollo.

Sic dixit precans: hunc verò exaudiuit Phœbus
Ceterū postquā precati sūt, & salsas fruges proiecerūt
Reduxerunt quidem primū hostiarum ceruicem, 460
& mactauerunt, & excoriarunt,

Femorāque absciderūt, eāq; pinguedine operuerūt,
Duplicantes, & frustula carnum eis imposuerunt.
Adolebat autem super lignis leuibus senex, & insu-
per vinum generosum (nibus.

Libabat: iuuenes verò iuxta eum tenebant verua ma-
At postquā femora cōbusta sūt, & viscera comederūt,
Minutatim secarunt cæteras carnes, & verubus fixe-
Assarūtque scienter, detraxerūtque omnes. (runt,
Sed postquā defūcti sūt labore & instruxerūt cōuiui-
Epulabātur: neq; animus egebat epulo æquali. (um.
Sed postquā potus & cibi desiderium exemerunt, 470

Iuuenes quidem crateras coronarunt vino,
Et in orbē ministrarūt omnibus, iterū exorsi poculis.
Illi verò totum diem cantu deum placabant,
Lætum canentes pæana iuuenes Græcorū, (audiēs.
Celebrantes Apollinē: ille verò animo delectabatur
Quando verò sol occidit & crepusculum aduenit,
Tunc verò cubarunt ad retinacula nauis. (rora,
Quum autem manē genita apparuit roseis digitis au-
Tunc deinde soluerūt ampla versus castra Græcorū.
Illis verò secundum ventum immisit Apollo procul 48
operans (radiis)

Illi verò erigunt malum, sursūmq; vela alba pādunt:
Ac ventus flauit in medium velum: fluctus verò ad
Carinam purpureus valdè resonabat naue corrente.
Ipsa verò currebat per fluctus secans vias.
Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,
Nauem quidē illi nigram ad cōtinentē subduxerunt
Altè super arenas: subtus verò fulcra longa tetende-
Ipsi verò diuersi abierunt ad tētoria naueiq;: (runt.
At ille erat iratus, nauibus adsidens citis.

Διογενὴς Πηλέος υἱὸς πόδας ὤχης Ἀχιλλεύς,
 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλείσκετο κυδαιόμεναι,
 90 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον γ', ὅμῃ φθιούτοσκε φίλοι κῆρ
 Αὐτὶς μάραι ποθείσκε δ' αὐτὶς πλεῖ τε, πόλεμον τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δουδικά τ' ἔγειετ' ἦώς,
 Καί τ' ὅτε δὴ φῶς Ὀλύμπου ἴσταντο θεὸν αἶω ἔειπες
 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε, Θέτις δ' ἔλῃσσετ' ἐφίτ-
 μέναι

Παιδὸς ἐγὼ, ἀλλ' ἦ γ' αἰεδύσατο κύμα θαλάσσης,
 Ηερίη δ' αἰέειν μέλαινα ἔρανον Ὀλύμπου τε
 Εὐρεῖ δ' εὐρύοπα Κροτῶνι, ἅτερ ἠιδῶνι δῆμον,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδείραδος Ὀλύμπου
 Καί ῥα παρυθ' αὐτοῖο χατέεζεν, ἣ λάβε
 γυνυκτοῖ

100 Σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' αἰτ' ἐρεῶτος ἔλθοντα,
 Λαοπεδῶνι φροσέειπε Δία Κροτῶνι αἶακται.
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀδαιάτοισι ὀήσας,
 Ἡ ἔπει, ἦ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήνησι ἐέλδωρ
 Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμωρότατος δῆμον
 Ἐπλετ' ἀπαρ μιν ἰκῶ γα αἶαξ ἀνδρῶν Ἀγα-
 μένῳ

Ἡ τίμησεν ἑλῶν γ' ἔχθ' ἔγχεας αὐδὸς δ' ὀπίρρας.
 Ἀλλὰ σὶ φρ' μιν πῶς Ὀλύμπιε μηπίετα Ζεῦ
 Τίφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κρείττος, ὅφρ' αἶ
 Ἀχαιοί

Τίδ' ἐμὸν πῶσι, ὅφρα μασὶ τέ ἐπιμῇ.

110 Ως φάτο· πλεῖ δ' ἔπει φροσέειπε φεληπερίπαι
 Ζεὺς,

Ἀλλ' ἀκένῳ δῶν ἦτο, Θέτις δ' ὥς ἦφατο γυνυκτοῖ
 Ως ἔχθ' ἐμπιφύῃα, ἣ ἦτο δύνεργον αὐθις.
 Νημερτὲς μὲν δῆμον ὑποχέου, ἣ κατὰ νηυσιν,
 Ἡ δ' ὀππὶ, ἐπὶ ἔργοι ἐπὶ δέος, ὅφρ' εὖ εἶδον,
 Οἶσσι ἐγὼ μὲν πᾶσι ἀπμωπῇ θεός εἰμι.

Τὸ δ' ἐμὸν γ' ἐχθῆρας φροσέειπε φεληπερίπαι
 Ζεὺς,

Ἡ δὲ λείπα ἔργ', ὅτ' ἐμὸν ἐχθῆρας δῶσαι ἐφίετο

Generosus Pelei filius, pedibus celer Achilles:

490

Neque vnquam concionem frequentabat illustran-
tem viros,

Neque vnquā bellum, sed tabescebat charo animo,
Illic manens, desiderabat verò praeliūmq; bellūmq;.

Sed quum iam ex eo duodecima venit aurora,

Tum demum in olympum ibant dij sempiterni

Omnes simul: Iupiter autem præibat: Thetis verò
non oblita est præceptorum

Eilij sui, sed illa emerfit è fluctu maris. (que:

Matutina autem conscendit altum cælum olympū

Inuenit autem latè prospicientem Saturnium, seden-
tem seorsum ab alijs.

In vertice summo cacuminosi olympi.

500

Et ante eum sedit, & apprehendit genua

Sinistra: dextra verò subtus mentum tenens,

Supplicans alloquuta est Iouem Saturnium regem,

Iupiter pater, si vnquam te inter immortales iuui

Aut verbo, aut re, hoc mihi perfice desiderium:

Honora mihi filiū, qui breuissimæ vitæ inter cæteros

Est: iam verò eum rex virorum Agamemnon

Ignominia affecit. capiens enim habet præmium ipse
abriprens. (piter,

Sed tu saltem ipsum honora, cœlestis sapiētissime Iu-

Tātisper autem Troianis annue victoriā, dum Græci 510

Filium meū honorarint, auxerintque ipsum honore.

Sic dixit: illam verò nihil alloquutus est qui cogit
nubes Iupiter, [genua,

Sed tacitus diu sedebat. Thetis verò vt apprehendit

Ira tenebat hærens, & iterum rogauit,

Constanter iam mihi promitte, & annue,

Aut renue. nam non tibi inest timor, vt bene sciam,

Quātum ego inter omnes inhonoratissima dea sum.

Illam moleste admodum ferens alloquutus est qui
cogit nubes Iupiter, [inducis

Certe facinus pestiferū erit, quando me in inimicitias

B vj

Ἦρῃ, ὅταν μ' ἐρέτῃσι δῖοι δίοις ἐπέεσσιν·

Ἡ δ' ἔγ' αὖτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι

250 Νεκεῖ, καὶ τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσι δρῆγει.

ἀλλ' αὖ σὺ μὲν ἰὺ αὖθις ἀπὸς ἵχ', μή σε ἰοῖσιν

Ἦρῃ· ἐμοὶ δὲ κε ταῖσιν μελήσονται ὄφρα τελέσσω.

Εἶδ' ἄγε τι κεφαλῇ κατακεύσομαι, ὄφρα πε-
ποιῆται.

Τῷ γ' ὅς ἐξ ἐμέθεν γιγνέται ἀθανάτοισι μέγιστον·

Τέκμων· ὃ γ' ἐμοὶ παλαιάχρετον, ὃ δ' ἀπατηλόν,

οὐδ' ἀτελευτητόν γ' ὅ, τί κει κεφαλῇ κατακεύσῃ.

Ἡ, ἔγ' κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι ἰεῦσε Κροίῳσι·

ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐσφράσσειτο αἶακτος,

Κραδὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέλαι δ' ἐλίλιξει ὀλύμπου.

330 Τῷ γ' ὣς βυλεύσασθε, διέτμαγει ἢ μὲν ἔπειτα

Εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖα ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου·

Ζεὺς δ' εἰς οὐρανὸν δῶμα· θεῶι δ' ἅμα πάντες αἰὲ-
σαν

Εξ ἐδδαῖο σφιδῶ πατρὸς εἰαίπῳ· ὃ δὲ πῖς ἔτι

Μαῖα ἐσφράσσειτο, ἀλλ' αἰτίοι ἔσαν ἅπαντες.

Ὡς ὁ μὲν εἶτα κατέζετο ἔπι θρόνῳ· ὃ δὲ μιν

Ἦρῃ

Ἡγοίησιν, ἰδοῦσ' ὅπῃ οἱ συμφράσαστο βυλαί.

ἀργυροπέζα θέεις, θυγάτης ἀλίοιο γέροντος·

αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κροίῳσι παρσηύδου,

Τῖς δ' αὖτοι δολομήτα θεῶν συμφράσαστο

βυλαί.

αἰεὶ τοι φίλοι ὅσιν ἐμεῦ ἀπὸ ἰόσφιν ἰόντα,

340 Κρυπιάδῃ φρεσίνετα διχαζέμεν· ὃ δὲ πῖ πᾶ-
σιν

Πρόφρων τέληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτ, τί ἰοῖσιν.

Τῷ δ' ἡμείβετο ἔπειτα πατὴρ αἰδρωτὶ τε θεῶν τε,

Ἦρῃ, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπω μύθοις

Εἰδῆσθαι χαλεποὶ τί ἔσοιτ' ἀλόχῳ σφ' ἔσθῃ·

ἀλλ' ὅτι μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, ὃ πῖς ἔπειτα

οὐ τε θεῶν πρῶτερος τῷ γ' εἴσεται, ὅτ' ἀνθρώπων·

οἱ δ' αἰεὶ ἔχον ἀπάειθε θεῶν ἐθέλοιμι ἰοῖσιν.

Iunonis, quum me irritabit conuitiis.

520

Illa verò etiam frustrà me perpetuò inter immortales deos

Obiurgat, & ait me in prælio Troianis auxiliari.

Sed tu quidem nunc abi, ne te sentiat

Iuno: mihi vero hæc curæ erunt vt perficiam.

Quin age tibi capite annuam, vt confidas.

Hoc enim ex me inter deos immortales certissimum:

Est signum. neq; enim meum reuocabile, neq; fallax,

Neque irritum, quodcunque capite annuero.

Dixit, & nigris supercillis annuit Saturnius.

Immortales verò comæ commotæ sunt regis

530

Capite ab immortalibus: magnum autē cōcussit olympū:

Illi quidem sic quum consultassent, separati sunt:

hæc quidem deinde

In mare delapsa est profundum de splendido cælo.

Iupiter verò suam ad domum: dii verò omnes simul

assurrexerunt

Ex sedibus, suo patri obuiam: & nullus sustinuit

Expectare venientem, sed obuij steterunt vniuersi.

Sic ille illic sedit in folio, neque ipsum Iuno

Ignorauit, cōspicata quod cum eo contulerat cōsilia.

Argenteis pedibus Thetis, filia marini senis.

Statim itaq; cōuitijs Iouem Saturnium alloquuta est, 540]

Quis verò iterum tecum, doloissime deorum contulit consilia,

Semper tibi gratum est seorsum à me existentem,

Tua consilia celantem statuere: neque vllum adhuc
mecum (destinaueris.

Lubens sustinuisti conferre consilium, quodcunque

Huic deinde respondit pater hominumq; deorūque,

Iuno, ne sperato te omnia mea consilia

Scituram: difficilia tibi erunt, quanquam sis vxor.

Sed quod erit conueniens te audire, nullus sanè

Neque deorum prius hoc sciet, neque hominum:

550

Quod vero ego seorsum à dijs velim inire,

Μὴ πού τ' αὖτε ἔχασα δαίρειο, μηδὲ μετάλλα.

50 Τοὶ δ' ἡμῖβ' ἐπὶ ταῖς βοῶπις πότνια Ἥρη,
 αἰνότατε Κροτιάδῃ, ποῖοι δὲ μῦθοι ἔμπας·
 Καὶ λῦσε πάρος γ' ἔτ' εἶρωμαι, ἔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλα εὐκηλὸς παῖ φραζέαι, ἄσ' ἐθέλησθα.
 Νηῦ δ' ἄνωγς διίδουχα χεῖρ' ὄφρα, μὴ σε πα-
 ρείπῃ

Ἀργεῖπ' ἔζα θέεις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἥρην γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γυνῶναι·
 Τῇ σ' οἴω χαταιεύσασθαι τῇ θυμῷ, ὥς Ἀχιλλῆα
 Τμήσῃς, ὀλέσῃς δ' πολέας ἐπὶ γαίῃσι Λαχαιῶν.
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη λευκογυρῶ-
 πα Ζεὺς,

560 Δαμνίη, αἰεὶ μὲν οἴεαι, ἔδ' ἐσέλῃσιν·
 Πρῆζαι δ' ἐμπης ἔτι δουρίσσει, ἀλλ' ἀπὸ θυ-
 μῷ

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσται· ὃ δέ τοι καὶ ῥίχοι ἔσται.
 Εἰ δ' εἴπω τῶντ' ἔστι, ἐμοὶ μέλει φίλοι εἶναι.
 ἀλλ' ἀκένσας καθῆσο, ἐμῷ δ' ἐπακίβει μύθῳ.
 Μὴ γὰρ τοι ἔχρησθ' ὅσοι θεοὶ ἐσσι· ἐν δόμῳ πε-
 λῶσι γοῖθ', ἔτε κεί τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

Ὡς ἔφατ'· ἐδδυσσεὶ δ' ἑκατόπυς πότνια Ἥρη,
 Καί ῥ' ἀκένσας καθῆσθαι, ἐπὶ γὰρ ἀμύμονα φί-
 λοι κῆρ.

Ὡχθήσκει δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεῶν ἑταίρους·
 570 Τοῖσι δ' Ἥρην τε κλυτὰ τέχνης ἤρχ' ἀγυρεύει,
 Μητὶ φίλῃ ἑπηρεῖ φέρον Λαοχολέϊον Ἥρη
 Ἡ δὲ λοίκα ἔργα ταῖς ἰάσεται, ἔδ' ἔτ' αἰετῶν,
 Εἰ δὲ σφῶν ἔχασθαι θεῶν εἰδαιέτωι ᾧδε,
 Εἰ δ' ἐπεὶ σπυλαὶ ἐλαυνέτωι, ἔδ' ἐπὶ δαῖδες
 Εὐδλῆς ἰάσεται ἡδὲ, ἐπὶ τὰ χρεῖα καὶ καλὰ.
 Μητὶ δ' ἐγὼ σφραγίσω καὶ αἰτῇ σφραγίσω,
 Πατὴρ φίλῃ ἑπηρεῖ φέρον Διὶ, ἵφρα μὴ αὖτε
 Νεκρῶσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαίτα παρέσθαι.

Id tu neque sigillatim quærito, neque curiosius ve-
stigato

Huic respondit deinde bouinis oculis prædita ve- 550
neranda Iuno,

Seuerissime Saturnie, qualem hunc sermonē dixisti?
Vel nūnrum te prius neque interrogo, neq; inquirō,
Sed valdè quietus ea deliberas quæcunque vis.

Nunc verò grauitè timeo animo ne te auertat

Argenteis pedibus Thetis, filia marini senis.

Matutina enim tibi absedit, & prehendit genua.

Huic te suspicor promississe certè, te Achillem

Honoraturum: perditurum verò multos in nauibus
Græcorum.

Hæc vicissim alloquitur est qui nubes cogit Iupiter, 560
Infelix, semper quidem suspicaris, neque te lateo:

Proficere tamen nihil poteris, sed inamabilis

Magis mihi eris: hoc autem tibi & durius erit.

Quòd si hoc ita est: mihi scilicet placet.

Quin tacita sedeto, me oque obedi sermoni,

Ne fortè tibi parū profint quotquot dii sunt in cælo,

Proprius accedētes, quā tibi inuictas man' immiserō.

Sic dixit: conterrita est vero bouinis oculis vene-
randa Iuno:

Et tacita sedit, flectens charum animum:

Molestè autem tulerunt in domo Iouis dii cœlites.

Illis autē Vulcanus inclytus artifex cœpit concionari, 570

Matri charæ gratificans albis vlnis Iunoni,

Sanè quidem pestifera opera hæc erunt, neque am-
plius toleranda,

Siquidem vos propter mortales contenditis sic.

Inter verò deos tumultū excitatis. neque vlla cōuiuī

Boni erit voluptas, quādo quidem deteriora superio-
ra sunt.

Matri autem ego suadeo, & ipsi licet intelligenti,

Patri charo gratificari Ioui, ne rursus

Obiurget pater, & nobis conuiuium turbet.

Εἴτῳ γὰρ κ' ἐθέλῃσι δ' οὐλύμπιος ἀπερρηγνύῃς
 580 Εξ ἐδέει συφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός
 ὄντι.

Ἀλλὰ σὺ τῶν γ' ἐπέεσσιν κατὰ πτεῖρα μαλακοῖσι,
 αὐτίκ' ἐπειθ' ἵλαος δ' οὐλύμπιος ἔσγεται ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ αἰατίζας δέπας ἀμφικύπελλον
 Μητι φίλην ἔχ' ἡρώτι τῆς, καὶ μὴ προσέειπε,
 Τέταθι μῆτερ ἐμὴ, καὶ αἰάχαιο κηδομένη τῳ,
 Μὴ σε φίλῳ τῳ ἔῃσαι ὅφθαλμοῖσι ἴδωμαι.
 Θφιομένη· τότε δ' ἐπὶ δυνήσομαι ἀχύνουός
 τῳ

Χερσὶ μῆνι. ὄρνα λείος γὰρ δ' οὐλύμπιος αἰπὴ φέρεσθαι.
 Ἡδὴ γὰρ με καὶ ἄλλοι τ' ἀλεξιμέναι μεμαῶτα,
 590 Ρίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλῶν θ' αὐτοσίοιο.
 Πᾶν δ' ἡμᾶς φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ κατα-
 δύει,

Κάππετοι ὅτι Λήμιον, ὀλίγος δὲ τι θυμὸς ἐσθῆι,
 Εἴθα με Σίπτες αἰδρεσ ἀφάρ κομίσαιτο πε-
 σίται.

Ὡς φάτο· μείδησεν δ' ἑὸν δὲ λευκώλειος Ἡρῆ·
 Μειδήσασα δ' ἑὸν παῖδός ἐδεξάτο χερσὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδέξια πᾶσι
 Ωιοχόη, γλυκὺν ἰέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσ-
 σαι.

Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐσθῆν γέλασεν μαχάρεσσι θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδοι Ἡφαιστὸν δ' αὖ δώματα ποικιλύοντα.
 600 Ὡς τότε μὲν πρὸς πᾶν ἡμᾶς ἐς ἡέλιον κατα-
 δύει

Δαίμωνι, ὃν δ' ἐπὶ θυμὸς ἐδύετο δαῖδ' ἐΐσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλέος μὲν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μυσάσιν δ' αἰὲς ἀοιδὸν ἀμειβόμενον ὀπὶ καλῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπερὸν φάος ἡελίοιο,
 Οἱ μὲν κακχεύοντες ἔβαν οἴκοι δὲ ἔχευον,
 Ἡχ' ἐκάστω δώματι περικλυδὸς ἀμφιγυῖας

Nam si velit cœlestis fulgurator,
 De folio deturbauerit: hic enim multo potentissimus
 Sed tu hunc verbis demulceto blandis: (est.
 Statim deinde propitius cœlestis erit nobis.

Sic utique dixit, & impetu surgens poculum ge-
 minum.

Matri charæ in manus posuit, & ipsam alloquutus est,
 Fer patienter, mater mea & sustine (quanuis doleas)
 Ne te his, licet chara, oculis videam 590
 Cædi tunc enim nihil potero (quanuis doleam)
 Opitulari. difficilis enim cœlestis quo cum congre-
 diatur quis.

Iam enim me & aliàs auxiliari cupientem
 Proiecit, pedeprehendens, de limine diuino.
 Toto autem die ferebar, simul autē cum solis occasu
 Decidi in Lemnum (paulum autē quid animi inerat)
 Ibi me Sintines homines continuò exceperunt dela-
 psam.

Sic dixit: subrisit autem dea albis vlnis Iuno:
 Subridens autem, filij excepit manu poculum. 600
 Ille verò cæteris dijs à dextra omnibus
 Fundebat, dulce nectar ex cratere hauriens.
 Inextinguibilis autem excitatus est risus dijs immor-
 talibus,

Vt viderunt Vulcanum per ædes ministrantem.
 Sic tunc quidē integrum diem ad solem occidentem
 Epulabantur: neque vltius animus egebat conui-
 nio æquali,
 Neque cythara admodum pulchra, quam habebat
 Apollo,
 Musarumque, quæ cantabant respondentes voce
 pulchra.

At postquam occidit splendidum lumen solis, 610
 Hi quidem cubaturi abierunt domum quilibet,
 Vbi vnicuique domum inclytus claudicans utroque
 pede



Ἡφαιστος ποίησ' ἐδύησι φραπιδῶσι·

Ζεὺς δ' αὖρ ὅτι λέχος ἦι' Ὀλύμπιος ἀπρηπιτής,

Εἶθα πάρος κοιμᾶθ' ὑπερυγλυκὺς ὑπὶος ἱκαίοι·

610 Εἶθα καθεὺδ' ἀνάβας ὦρ' ὅς χρυσόθρονος Ἥρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΗΤΑ

ραψωδίας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ζεὺς (ἐμέμνητο γὰρ τῆς Θέτιδος ἱκεσίας) καὶ ἄλλοι θεοὶ καὶ αἰθρώπιοι ὑπὸ χολαζόντων, καὶ ὀφθαλμοῖς πότμος πρῆσαι οἱ δὲ Πηλεΐας, οἵδερον ἀγαμέμνιοι πίμπει, κελεύει αὐτῷ ἐκβάλλει πάντας τοὺς Ἑλλήνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύει αὐτῷ δηλαδὴ καὶ οἱ Ἀχιλλεΐα παρακαλεῖσαι· οἱ δὲ σιωπῶντες οὐκ ἔστιν, τοῖς ἀειπεῦσι αὖθις δειγνύεται, καὶ μετὰ τούτῳ εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἑλλήνας, ὑποπίως καὶ αὐτοὺς διακρίνων, διαὶ δὲ ἡγεῖσθαι οἱ Ἀχιλλεΐα ἐπιτιθέμενοι αὐτῇ τῇ ἀρχῇ, προσοικεῖσθαι δὲ παντὶ πλήθος περάζων, φεύγει αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει· οἱ δὲ σιωπῶντες, ἐπὶ δὲ καθέλκει τὰς ἱαίς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεισθαι χορεύουσι· Ὀδυσσεὺς δὲ, υποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀείσεια πειθοὶ κρατερεῖ, καὶ ὅς τεραπιατῇ πικρῶς κατὰπίεται παύει δὲ καὶ θεοσίτῃ ἀμύσσει καὶ οἱ βασιλέα στασιάζοντα, καὶ τοὺς Ἑλλήνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἰλίου ἐλπίδα σφραγίσαι· συμβουλεύοντες δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, ἀγαμέμνιοι δίδους τῷ Διὶ, τοὺς γέροντας ἐστὶν καὶ πρὸς τρεφάμενος τοὺς Ἑλλήνας, ἐπὶ οἱ πόλεμοι ἐξάγει πάντας· ἐξῆς δὲ ὅστις ὁ καταλόγος τῶν θεῶν, ἐφ' ᾧ ἦλθοι οἱ Ἑλλήνες, καὶ τῇ ἡγεμονίᾳ αὐτῇ, καὶ τῇ Τρώϊ, καὶ τῇ ἐπικούρῳ.

Vulcanus ædificauerat sapienti mente.

Iupiter vero ad suum lectum iuit cœlestis fulgurator.

Vbi antea cubabat, quum ipsum dulcis somnus occupabat:

Ibi cubauit ascendens: iuxta verò, aureum solium habens Iuno.

ARGUMENTVM II. LIBRI.
ILIADIS HOMERI.

Iupiter, promissa præstaturus Thetidi, admonet in somnis Agamemnonem vt copias Græcorum ad prælium educat: tempus adesse ait quo Troiam expugnaturus sit. Ille procerum consilium conuocat, & somnium exponit. Mox conuocata concione, militum pertentat voluntatem, & reditum suadet in Græciani. Hunc dum adornant Græci, Vlysses eos retinet: compescit Therfitem, qui petulantius in regem inuehebatur: ipse habet concionem: dissuadet fugam: hortatur ad belli perseuerantiam: idem facit Nestor, atque adeo minatur pœnam capitis, si quis nauem deducat abeundi gratia. Sumpto demum cibo exercitus armatur. Troiani idem faciunt: & acie instructa in campum prodeunt. Sed antequam exercitus confligant, poeta enumerat naues & copias Græcorum, & nomina principum. recenset etiam copias Troianorum.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ, Η
ἐπιγραφή.

Βῆτα δ' ὀϊσθρι ἔχῃ, ἀγορεύ' ἔῃ ἡσ δ' ὀϊσθρι.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Β. ῥαφωδία.

ΑΛΛΟΙ μὲν ῥα θεοὶ τε, ἔῃ αἰέρες ἱπποκο-
ρυσαί

Εὐδοὶ πανίχοι Δία δ' ἔχ' ἑχιδνῶδες ἔπιος,
Αμ' ὅγε μερμήριζε χε' φρένα, ὡς Αχλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ ὅ πολέας ἐπὶ κλισίῃ Αχαιοῖν.
Ἦδε δέ οἱ χε' θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βυλῆ,
Πέμφαι ἐπ' Ατρεΐδῃ Αγαμέμνιοι ἔλοι ὀϊσθρι
Καί μιν φωνήσας, ἔπα πτερσθέντα περσνύδῃ,
Βάσχ' ἴθι ἔλε ὀϊσθρι θεαὶ ἐπὶ ἡσ Αχαιοῖν,
Ελθὼν ἐς κλισίῃ Αγαμέμνιοι Ατρεΐδου,
10 Πάτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπι-
τέλλω.

Θωρήξαι ἐκέλευε χαρηκομύωντας Αχαιοὺς
Παισυδίῃ. ἰλῶ γὰρ κει ἔλοι πόλις εὐρυάγχα
Τρώων. ἔ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ'
ἔχοιτες

Αθάιατι φράζοιται, ἐπέγραμψαι γὰρ ἀπαντας
Ἦρῃ λιατομύῃ. Τρώεσσι ὅ κηδε' ἐφῆπται.

Ὡς φάτο· βῆδ' ἄρ' ὀϊσθρι, ἐπὶ δὲ μῦθος
ἀκουσέ.

Καρπαλίμω δ' ἴχανε θεαὶ ἐπὶ ἡσ Αχαιοῖν.
Βῆδ' ἄρ' ἐπ' Ατρεΐδῃ Αγαμέμνιοι. δι δ' ἐπί-
χαιει

Εὐδοὶτ' ὀϊσθρι. πεί δ' ἀμβρόσιος κέχυτ' ἔπιος.
20 Σπῆ δ' ἄρ' ἰσθρι κεφαλῆς Νηληϊῶ ἢ ἰσθρι
Νέστορι, τὶ ῥα μάλιστα μερίποι π' Αγαμέ-
μνιοι.

ALIUD ARGUMENTVM,
sive Alia inscriptio.

Secundus liber somnium continet, concionem &
naues numerat.

HOMERI ILIADIS.
SECUNDVS LIBER.

CÆteri quidem dij & homines armati
Dormiebant nocturni: Iouem verò non totam
noctem tenebat dulcis somnus,
Sed voluebat animo quomodo Achillẽ (Græcorum.
Honoraturus esset, perditurus verò multos ad naues
Istud verò ei in animo optimum videbatur consiliũ,
Mittere ad Attidem Agamemnonem perniciosum
somnia.

Et ipsum vocans verbis alatis alloquutus est,
Vade age perniciosum somnium veloces ad naues
Græcorum,

Et ingressum in tentorium Agamemnonis Attidæ, 10
Cuncta admodum diligenter dicito vt mando:
Armare ipsum iube capite comatos Græcos
Copiis omnibus. nunc enim capiet urbem latiuiam
Troianorum non enim amplius seorsum cœlestes
domos tenentes

Dij consultant. flexit enim ~~uniuersos~~

Iuno supplicans: Troianis verò dolores imminent.

Sic dixit: abiit autẽ somniũ postquã sermonẽ audiuit:
Protinus verò peruenit veloces ad naues Græcorum:

Venit autẽ ad Attidẽ Agamemnonem: hũcq; inuenit
Dormientem in tentorio, circum autem diuinus fu- 20
sus est somnus.

Et stetit supra caput, Nestor filio assimilatus.

Nestori, quem maximẽ omnium principum honora-
bat Agamemnon.

Τῷ μιν εἰσάμμενος προσφώνει θεῖος ὀϊστής,
 Εἶδ' αἶς Ἀτρεὺς ἤ δαΐφροτος ἱπποδάμοιο;
 Οὐ χρὴ παυῖχ' οὐδ' εἰ βυλκφόρῳ αἰδέσθαι,
 Ὀλοοίτ' ὅππτετράφαται, καὶ τόσσα μέμλε·
 Νηῦ δ' ἐμόθει ξυῖες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός
 σμι,

Ὅς σευ αἰεθεὶ ἐὼν, μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρῃ.
 Θωρήξαι σε πέλωσε χαρηκομῶντας Ἀχαιοὺς
 Παισυδίῃ. νηῦ γάρ κ' ἐλοῖς πόλιν εὐρύαγχαν
 30 Τρώεσσι καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἐχοί-
 τεσ

Ἀθαίατι φράζοιται. ἐπέγραμψαι γὰρ ἅπαντας
 Ἡρην Ἰοῦν τε Τρώεσσιν ὅς κ' ἐπ' ἐφ' ἡπείῃ
 Ἐκ Διὸς δὴνὰ σὺ σῆσιν ἔχει φρεσὶ, μηδὲ σε λήθη
 Αἰρέτω, εὐτ' αἶ σε μελίφρῳ ὑπὶος αἰήῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· οἱ δ' ἐλίπ' αὐτῷ
 Τὰ φρονέοντ' αἰὰ θυμῷ, ἃ ῥ' ἔτελλεσθαι ἔ-
 μελλε.

Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσει Πριάμου πόλιν ἡματι κείῳ
 Νήπιος. ὅδε γὰρ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μέλειτο ἔργα.
 Θύσαι γὰρ ἐπ' ἐμελλεῖ ἐπ' ἄλγ' αὖτε σοῖα χάς τε,
 40 Τρώεσσι καὶ Δαναοῖσι δ' ἄνδρα κρατερῆς ὕσμιναν.
 Ἐχέτο δ' ἔξ ὑπὸν· θεὸς δέ μιν ἀμφέχευτ' ὀμφή,
 Ἐζέτο δ' ὀρθοῦν· μαλακοὶ δ' εἰδυῖε χεῖρες,
 Καλοὶ, ἰσχυροὶ· οἱ δ' αὖ μέγα βάλλοντο φάρσιν·
 Πρῶτον δ' ὑπαίλιπα ρητοῖσι ἐδήσατο καλά πέδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἀφ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρό-
 λον.

Εἶλετο δ' ἐκ' ἡπείρου πατρώϊον ἀφθιτοῖον αἶν,
 Συὸ τ' ὅν κ' ἔβη χεῖρας Ἀχαιοὶ χαλκοχρῶντες.
 Ὡς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν ὀλύμ-
 πον,

Ζηνὶ φίλος ἐρέσσει καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 50 Αὐταῖς ἐκ' ἡπείρου λιγυφθόγοις κέλευε
 Κηρύσσων ἀγορήνδε χαρηκομῶντας Ἀχαιοὺς.

Huic eum assimilatū alloquutum est diuinū somniū,
Dormis Atrei fili, bellicosi equorum domitoris?

Nō cōuenit solidā noctē dormire consiliariū virum,
Cui exercitus commissi sunt, & tot res curæ sunt.

Nunc verò me audi citò: Iouis enim tibi nūtiū sum,
Qui tui, quanquam distet, magnam curam gerit, tē-
que miseratur:

Armare te iubet comatos Græcos. 30

Copiis omnibus: nunc enim capies urbem latiuiam
Troianorum. non enim amplius scorsum cœlestes
domos tenentes

Dij consultant: flexit enim vniuersos

Iuno supplicans: Troianis verò dolores imminent

A Ioue. Verū tu hæc tene tuo animo, ne te obliuio

Capiat, quum te mellitus somnus reliquerit.

Sic vtique loquutum abiit: hunc vero reliquit illic,

Ea cogitantē in animo quæ non erant exitū habitura.

Putauit enim ille se capturum Priami urbem die illo,

Insipiens: neque ea nouit quæ vtique Iupiter molie- 40
batur opera.

Erat enim impositurus doloresque suspiriāque

Troianis & Græcis in acribus præliis.

Excitatus est autem è somno: diuina verò ipsum cir-
cumfusa erat visio:

Sedit autem erectus, mollēmque induit tunicam,

Pulchram, recens factam, circum autem rursum ma-
gnū iecit pallium:

Pedibus verò nitētibus alligauit pulchra calceamēta:

Ex humeris verò suspendit gladium argenteis clauis
distinctum:

Cepit insuper sceptrum auitum immortale semper,

Cū quo profectus est ad naues Græcorū loricatorū.

Aurora quidem dea ascenderat altum olympum, 50

Ioui diem allatura & cæteriis diis:

Ille verò precones canoros iussit

Conuocare ad concionem comatos Græcos.

Οἱ μὲν ἐκέρυσσον· τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤχα.
 Βυλλῷ δ' ὦρτο μεγαθύμος Ἴζεγερίων
 Νεσφόρη φθὰ ἰπὶ Πυλῆγενέος βασιλῆος.
 Τοὺς ὅγε συγχαλῆσας, περικλυτὸν ἤρτυετο βυλλῷ,
 Κλυτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιοι ἦλθει οἰκρὸς
 Ἀμβροσίῳ δὲ ρύχτα· μάλιστα δ' Νέστορι δίφῳ
 Εἶδός τε, μέγεθός τε, φύλῳ τ' ἄγκιστα ἐώκει.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὸ κεφαλῆς, καὶ με φῶς μῦθοι
 ἔειπε,

- 60 Εὐδεις Ἀτρείος υἱὲ δαΐφρονης ἰσποδάμοιο,
 Οὐ χρὴ πανιύχοι εὐδῆν βυλῆφόρῳ ἀνδρα,
 Ω λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τῶσα μέμνηται
 Νυῦ δ' ἐμέθει ζῶντες ὤχα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός
 εἰμι,
 Ὃς σευ αἰεுθει ἐὼν, μέγα κηδεταί, ἦ δ' ἐλεαίρα.
 Θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομόοιτας Ἀχαιοὺς,
 Παισυδῆ· νῦν γὰρ κει ἐλοῖς πόλιν εὐρυάγχαν
 Τρώει· ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς οὐλύμπια δώματ' ἐχοῖτες
 Ἀθάνατοι φράζονται ἐπὶ νηαίῃ, γὰρ ἅπαντας
 Ἡρηλιασομένη Τρώεσσι δ' κηδὲν ἐφῆπται
- 70 Ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ σῆσι ἔχε φρεσὶν ὥς ὁ μὲν εἰπὼν,
 Ωχετ' ἀποπτόμενος, ἐμὲ δ' γλυκὺς ὕπνος αἰῆκει.
 Ἀλλ' ἄγετ' αἰκέν πως Θωρήξομεν υἱὰς Ἀχαιῶν·
 Πρῶτα δ' ἐχὼν ἐπαιπυρήσομαι· ἦ θέμις ὅτι,
 Καὶ φεύγειν σιὸν ἰησὶ πολυκλήϊσι κελευσά·
 Τμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύει ἐπὶ εἶσι.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, χατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' αἰὲς
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο κῆαξ ἰὼν ἠμαθόεντος,
 Ὃς σφιν εὐφροέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε,
 Ω φίλοι, Ἀργεῖοι ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοιτες,
- 80 Εἰ μὲν πρὶς δι' οἰκρῳ Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπασσε,
 Ψεύδης κει φαῖμεν, καὶ ἰοσφίζομεθα μάλλιν.
 Νυῦ δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος οἶσιν ἔρατῳ εὐχε-
 ται ἔτι).
- Ἀλλ' ἄγετ' αἶ κεί πως Θωρήξομεν υἱὰς Ἀχαιῶν.
 Ὃς ἄρα φασίσκες, βυλῆς ἐξῆρχα ἰέεσθαι

Hi quidem conuocarunt, illi verò congregati sunt
valdè citò.

Conciliū quidē primū magnanimorū locauit prin-
Nestoream apud nauem in Pylogeniti regis:

Hos ille quum conuocasset, prudens struxit consiliū,

Audite amici, diuinū mihi in somnis venit somniū

Intēpestā per noctē: potissimū verò Nestorigeneroso

Formaque, magnitudinēque, habitūque quam pro- 60
ximè simile videbatur.

Stetit utiq; supra caput, & me sermone alloquutū est,

Dormis Atrei fili bellicosi equorum domitoris?

Non conuenit solidā noctē dormire consiliariū virū,

Cui exercitus commissi sunt, & tot curæ sunt.

Nunc verò me audicitò: Iouis enim tibi nuntius sum,

Qui de te, quanquā distet, sollicitus est, & te miseratur,

Armare te iubet comatos Græcos

Frequētes: nūc enim capies urbē amplas habentē vias

Troianorū. nō enim amplius diuersa cœlestes domos

Dij sentiunt: flexit enim vniuersos [tenentes

Iuno supplicans: Troianis verò dolores imminent 70

A Ioue. verū tu tuo retineto hæc animo. sic illud

Abiit auolās, me verò dulcis sōnus dimisit. [loquutū

Verū agite si quo modo armemus filios Græcorū:

Primū verò ego verbis tentabo, sicuti fas est,

Et fugere cum nauibus transtratis iubebo:

Vos verò aliunde alius retinete verbis.

Ille quidem ita loquutus resedit. illis verò surrexit

Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ,

Qui inter eos qua erat sapiētia cōcionat' & loquutus

O amici, Argiuorum duces atque cōsultores [est, 80

Si quis somnium Græcorum alius dixisset,

Mendaciū certè putaremus & repudiaremus potius:

Nunc verò vidit qui valdè præstantissimus in exerci-

tu gloriatur esse.

Verū agite si quo modo armemus filios Græcorū.

Sic loquutus, concilio cœpit exire.

Οἶδ' ἐπαγγέσθαι, πείθοιτό τε πομπή· λαῶν
 Σκηπτῆχοι βασιλῆες ἐπεσώοντο ὃ λαοί.
 Ἡὐτε ἔθιεν ἥσι μελίσσάων ἀδιδάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰὲρ ἰέον ἐρχομέναων,
 Βοτρυδοὶ ὃ πέριτα ἐπ' αἰθέσι κίεονοῖσι,
 90 Αἰ μὲν τ' εἶδα ἄλῃς πεποτήαται, αἱ δέ τε εἶδα
 Ὡς τῶν ἔθιεν πολλὰ ἰέων ἀπο, καὶ κλισιάων,
 Ηἷνος περὶ γαίῃ βαθείης ἔβριχοντο
 Ἰλαδοὶ αἰς ἀγορῶν· μετ' δέ σφ' ἐπιόοντα δέδῃα
 Οτρίωνος ἰέον Διὸς ἀγγελος οἱ δ' ἀγέροντο.
 Τετρήχῃ δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐστιαχίζετο γαῖα
 Λαῶν ἰζόων, ὁμαδος δ' ἰὼ, αἰέα ὃ σφείας
 Κήρυκες βοέωντες ἐρήτυον, ὃ ποτ' αὐτῆς
 Σχοίατ', ἀκούσθαι ὃ διοτρεφέων βασιλῶν
 Σαυουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν ὃ καθ' ἔδρας
 100 Πανσέϊον κλαγγῆς αἰὰ ὃ κρείων Ἀγα-
 μέμειον

Ἐστὶ σκῆπτρον ἔχων, ὃ μὲν Ἡφαιστος καί με τέυχον·
 Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κροτίωνι ἀνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε δακτύλῳ Ἀργεϊφόντῃ·
 Ἑρμείας ὃ αἰῶν δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκε Ἀτρεΐ ποιμὸν λαῶν·
 Ἀτρεὺς ὃ τῆσχεοι ἔλιπε Πολύαρν Θυέστη·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστη Ἀγαμέμνονι λῆπε φορβῶν·
 Πολλῇσι γὰρ ἐπὶ Ἄργεϊ παρ' ἡ αἰάσσει·
 Τῷ ὅγ' ἐρξάμενος, ἔπειτα πύργεϊτα περὶ πύδα,
 110 Ὡ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
 Ζεὺς με μέγα Κροτίδης ἀτὴν ἐείδονε βαρεῖαν·
 Σχέτλιος, ὃς παρ' ἡμῶν μὲν ὑπέχετο, καὶ κατέειπεν
 Ἰλίοις ἐκπύσαιτ' ἐν τείχεσσι, ἀπὸ ἰέων·
 Νῦν ὃ κακῇ ἀπάτῃ βυλεύσατο, καὶ με κε-
 λεύει

Δυσκλῖα Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσε λαόν.
 Οὔτω που Διὶ μέλη ὑφ' ἡμῶν φίλοι εἴη.

illi verò consurrexerunt, parueruntque pastoripopu-
lorum

Sceptringeri reges: sequebantur verò turbæ.

Veluti examina prodeunt apum frequentium,

Saxo ex concauo semper recens venientium,

In botri morem autem volant super flores vernos, 90

Et aliæ hac confertim volant, alię verò illac:

Ita illorum turbæ multæ ex nauibus & tentoriis

Littus secundum profundum prodibant.

Turmatim ad concionē: inter verò eos fama fulgebat

Virgens ire, Iouis nuntia. illi verò congregabantur:

Horrebat autē cōcio, subtus verò ingemiscebat terra

Dū turbæ sedent, tumultus autē erat: nouē verò ipsos

Præcones vociferantes cōpescerbāt, si fortē à tumultu

Desisterent, audirent autem Ioue nutritos reges.

Vix autem resedit populus, & occupauit subsellia 100

Sedato clamore: at imperator Agamemnon

Surrexit, sceptrum tenens (quod quidem Vulcanus
elaborauit fabricans:

Vulcanus quidem tradidit Ioui Saturnio regi:

Iupiter verò dedit internuncio Argicidæ,

Mercurius autem rex dedit Pelopi agitati equos:

Cæterum hic rursus Pelops dedit Atreo pastoripopu-
lorum,

Atreus verò moriens reliquit prædiuiti Thyestæ:

Verū hic rursus thyestes Agamēnoni reliquit gestādū

Vt multis insulis & Peloponeso toti imperaret).

Hoc ille innixus, verba alata proloquebatur, 110

O amici heroes Græci, famuli Martis,

Iupiter me magnopere Saturnius illigauit dāno graui

Durus qui antea mihi promisit & annuit

Ilio direpto bene munito me abiturum.

Nunc verò malam fraudem struxit, & me iubet

Inglorium Argos redire, postquam multas perdidī
copias.

Sic scilicet Ioui debet præpotenti placere,

Ὅς δὴ πῶλ' αἰὲρ πολέῳι κατέλυσε χάριν,
 Ἡ δ' ἐπ' ἐλύσῃ τῷ γὰρ κραίῳ ἔστι μέγιστος.
 Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἔστι καὶ εὐσέλῳσι πύρρον,
 120 Μὰ ψ' ἔπειτα τοῖσι δὲ τόσοι δὲ τε λαοὶ Ἀχαιοί,
 Ἀσπρηκτοὶ πόλεμον πολέμιζον, ἠδὲ μάχον.
 Αἰδέεσσι παυροτέροισι τέλος δ' ἔπειτα πέ-
 φανται.

Εἴτ' ὦρ' γὰρ γ' ἐτ' ἑλίκῳ Ἀχαιοὶ τε, Τρῳῆες τε
 Ορκία περὶ ἀπαμύντες ἀειδήμεν' ἄμφω,
 Τρῳῆας μὲν λέξασθαι ἐφίετο ὅσοι ἔασι,
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδ' ἑκακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρώεσσι δ' αἰδέεσθαι ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἶνοχοῶν,
 Πολλὰ καὶ δικάδες δινοίετο οἶνοχοοιο.
 Τόσσοι ἐγὼ φημι πλείας ἐμμεναι ἢ ἄν' Ἀχαιοί
 130 Τρῳῶν, οἳ νῆοισι καὶ πτόλιν ἄλλ' ἐπὶ κούρῳ
 Πολλοὶ ἔκ' πολέῳι ἐλχέσσεσσι ἀνδρες ἔασι,
 Οἳ μὲν μέγα πλάζοισι, καὶ ἔκ' εἰς ἑθελοντα
 Ἰλίου ἔκ' ὄρεσθαι εὐτατόμενοι πτολίεθρον.
 Εἰπὶ δὴ βεβάασιν Διὸς μεγάλα σπῆναι αὐτοῖ,
 Καὶ δὴ δούρα σέσηπε νῶν, καὶ σπάρτα λείωνται.
 Αἰδὲ πού ἡμέτερά τ' ἄλοχοι, καὶ ἡπία τέκνα,
 Εἴαται οἳ μεγάροισι ποπδεῖν ἄμμι ὅτ' ἔργον
 Αὐτὸς ἀκράαντοι, ὅς εἴτε καὶ δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
 140 Φύγωμεν σὺν ἡμεῖσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ Τροίῳ ἀρήσεμεν ὑπεράγχαν.
 Ὅς φάτο· τοῖσι δ' ὁ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ὄρεε
 Πᾶσι μετ' ἀλλήλῳ, ὅσοι ἐβυλῆς ἐπακούσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὥς κόματα μακρὰ θα-
 λάσσης

Πότ' ἔτι χεῖρο, τὰ μὲν τ' ἑρῶς τε, τότος τε
 Ὄρεθ' ἐπαίξας πατρός Διὸς ἔκ' κεφαλῇ.
 Ὅς δ' ὅτε κινήσῃ ξεφυρῶς βατὺ λῆϊον ἐλ-
 θῶν

Λάβερος ἐπαίξῃ, ὅτ' ἡμῶν ἀσάχεον.
 Ὅς τ' ἡ πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τί δ' ἀλαλήτῳ

Qui iam multarum urbium demolitus est arces.
 Et adhuc demolietur: eius enim potentia est maxima.
 Turpe enim hoc utique est etiam posteris auditu, 120
 Incassum ita tales tantâsque copias Græcorum
 Infinitum bellum gerere atque pugnare
 Cū viris paucioribus: finis autem nōdū ullus apparet.
 Si enim velimus Græcique Troianique
 Fœdera fidelia ferientes numerari utrique,
 Et Troianos recensere incolæ quotquot sunt,
 Nos autem in decadas digereremur Græci,
 Ex Trojanis autem viros singulos sumamus qui pin-
 cernam agant:

Multæ certè decades desiderauerint pincernam.
 Tantum ego puto plures esse filios Græcorum 130
 Troianis qui habitant in vrbe: sed auxiliares
 Multis ex urbibus hastas vibrantes viri sunt,
 Qui me magnopere impediunt, & non sinūt volētē
 Ilij depopulari fortunatam urbem.
 Nouem iam præterierunt Iouis magni anni,
 Et iam ligna putruerunt nauium, & fūnes soluti sunt:
 Nostræque fortasse vxores, & paruuli liberi
 Sedent in ædibus expectantes: nobis autem opus
 Ita imperfectum cuius gratia huc venimus.
 Verū magite, ut ego dixero, obtemperemus omnes: 40
 Fugiamus cum nauibus charam in patriam terram:
 Non enim amplius Troiam capiemus amplas habentem
 vias.

Ita dixit. illis verò animū in pectoribus cōmouit
 Omnibus in multitudine, quotquot non consilium
 audiuerunt.

Mota est autem concio, veluti fluctus ingentes maris
 Ponti Icarij, quos quidem curûsque notûsque
 Concitauit insurgens patris Iouis è nubibus.

Ac veluti quū mouerit zephyrus altā segetē veniens,
 Vehemens ingruens, illa nutat aristis:

Ita horum tota concio mota est: illi verò tumultu 150

150 Νῆας ἐπασγύοντο ποδῶν ὃ ὑπὲρθε κοίτη
 Ἰσατ' ἀφ' ἑσθλῶν τοῖ δ' ἀνὴρσι κέλευοι,
 Ἀπιδάτωσι, ἠδ' ἐλκένδ' εἰς ἄλλα δῖα,
 Οὐρεῖ τ' ὄξεσθαιρεσι αὐτὴ δ' ἔραϊοι ἴκει
 Οὐχάδε ἰεμένω, ἵππο δ' ἥρει ἔρματα ἴκω.
 Εἴτ' ἄ κει Ἀργείοισι ὑφ' ἄρμασιν ἰός ος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθλωναίῳ Ἡρῇ παρὲς μῦθοι ἔηπι,
 Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυγῶν,
 Οὔτω δῆϊκόϊδε, Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἀργεῖσι φεύζονται ἐπ' εὐρέα γαῖα θαλάσσης,
 160 Καδδέκει εὐχολῶ Πειάμῳ καὶ Τρῶσιν λίποι
 Λογίῳ Ελέϊῳ, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιοί,
 Εἰ Τρῶν ὑπόλοιπο φίλης ἀπο πατρίδος αἴης,
 Ἀλλ' ἰθιὺν μετ' λαοὶ Ἀχαιοὶ χαλκοχρῶται,
 Σοῖς δ' ἀγατοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχου-
 σοι,

Μηδὲ ἑαίῃας ἄλλα δ' ἐλκένδ' ἀμφιελίσσας.
 Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἀπιδέχετο θεὰ γλαυχῶπις
 Ἀθήνη.

Βῆ δ' ἔπειτα ἑλὺμπιο χαρμῶσι ἀΐξασα,
 Καρπαλίμως δ' ἴκατο θεὰς ὑπὲρ ἡῶν Ἀχαιῶν.
 Εὐρεῖ ἔπειτα Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 170 Ἐσαότ' ἔδ' ὄρεϊνός ἐυστέλμοιο μελαίνης
 Ἀπιδέτ', ἐπὶ μὲν ἄχος κραδίῳ, καὶ θυμὸν
 ἴκατο.
 Ἀλχοῦ δ' ἴσα μὲν, παρσέφῃ γλαυχῶπις Ἀθήνη,
 Διογείης Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτω δῆϊκόϊδε, Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Φεύξεσθ' ἐπὶ ἡέσσι πολικλῆϊσι πετόισιν,
 Καδδέκει εὐχολῶ Πειάμῳ, καὶ Τρῶσιν λί-
 ποιτε

Ἀργεῖῳ Ελέϊῳ, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιοί.
 Εἰ Τρῶν ὑπόλοιπο φίλης ἀπο πατρίδος αἴης,
 Ἀλλ' ἰθιὺν μετ' λαοὶ Ἀχαιοί, μηδὲ τ' ἐρώσιν.
 180 Σοῖς δ' ἀγατοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔχου-
 σοι,

Ad naues contendebant: pedes verò subtus puluis
 Surgebat excitatus. illi autē sese mutuò adhortabātur
 Ut prehenderent naues, atque deducerent in mare
 humidum,

Et scutula repurgabant, clamor autē cœlum peruenit
 Domum contendentium, subducebant verò fulcra
 nauium.

Tunc Græcis præter fatum reditus euenisset,
 Nisi Mineruam Iuno sermone alloquuta esset,
 Proh dolor, ægida habentis Iouis filia indomita,
 Sic domum charam in patriam terram

160

Græci fugient per lata dorsa maris,
 Gloriam autem Priamo & Troianis relinquent
 Argiuam Helenam, cuius gratia multi Græcorum
 In Troia perierunt chara procul à patria terra?
 Quin de labere nunc ad exercitū Græcorū loricatores
 Tuisque blandis verbis detine vnumquemque virum,
 Neque sine naues ad mare trahere virinque agitatās
 remis.

Sic dixit: neque non obediuit dea cæsis oculis Mi-
 nerua:

Descendit autem de cœli verticibus celerans:
 Protinus autem peruenit celeres ad naues Græcorū:
 Inuenit deinde Vlyssē Ioui prudentia parem
 Stantem: neque ille nauem transtratam nigram
 Attingebat, quando quidem ipsum dolor in corde &
 animo occupauit.

170

[nerua,
 Propius autem stans, alloquuta est cæsis oculis Mi-
 Generosissime Laertæ fili prudentissime Vlysses,
 Siccine domum, charam in patriam terram
 Fugietis in nauibus transtratis præcipites,
 Et gloriam Priamo & Troianis relinquetis.

Argiuam Helenam, cuius gratia multi Grecorum
 In Troia perierunt chara procul à patria terra?

Quin vade nunc per exercitū Græcorū, neque cessa: 180
 Tuisque blandis verbis detine vnumquemque virum,

Μηδ' ἔα ἥσας ἄλλα δ' ἐλκόμεν ἀμφιέλιγας.

Ὡς φάτ', ὃ ᾧ ξυνέηκε θεῶν ὅπα φωνισάσης.
Βῆ δ' ἄρ' ἔπειτα, δαπὶ δ' ἑκλῆσαν βάλε· τὴν δ' ἐκέ-
μασθε

Κίρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ἰπήδαι.

Λύδης δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνιοις αἰπὸς ἐλτῶν,

Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἶψ',

Σιωτῶ ἔβη χεῖρ ἥσας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν.

Οἱ πια μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον αἶδρα κίχην,

Τὸν δ' ἀγαθοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε ὦδας αἶ-

190 Δαμόνι, ὃ σὺ ἔοικε χακὸν ὥς δειδύσσεσθαι.

Ἀλλ' αὐτὸς τε χάτῃσσο, καὶ δῆρ' ἴδρυε λαοὺς.

Οὐ γὰρ πωσσέφα οἶσθ' οἷος γόος Ἀτρεΐδαο·

Νυνὲν μὲν πεισάται, τάχα δ' ἵψεται ἥσας Ἀχαιῶν.

Εἰ βυλῆ δ' ὅ πάντες ἀκούσαντο οἷοι ἔειπε·

Μήτι χολασσάμενος ῥέξῃ χακὸν ἥσας Ἀχαιῶν.

Θυμὸς δ' ἔμειμεν ὅτι διοτρεφέος βασιλῆος·

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ὅτι, φίλῃ δὲ ἐμπίετα Ζεὺς.

Οἱ δ' αὖ δῆμον τ' αἶδρα ἴδοι, βοῶντά τ'
ἰφώρῳ,

Τὸν σκῆπτρον ἐλάσασκεν, ἐμυκλήσασκε τε μύθῳ.

200 Δαμόνι ἀτρίμας ἦσο, καὶ ἄλλωι μῦθοι ἄκουε,

Οἱ σέο φέρτερόν σι· σὺ δ' ἀπείλεμος, καὶ αἰαλ-
κός,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐσχαρὶτμος, ὅτ' ἐνὶ βυλῇ.

Οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσαντο ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.

Οὐκ ἀγαθοὶ πολυκοιρανίη, εἴς κοίρας ἕσθαι,

Εἰς βασιλεὺς, ὃν ἔδωκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλο-
μήτεσσι

Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ. γέθους.

Ὡς ὅγε κοιρανίῃ διεπεσσεύετο, οἱ δ' ἀγορήνδον

Λύπης ἐπεσσωμένοισι κῶϊ ἄπο, καὶ κλισιάων

Ἠχῇ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

210 Αἰμαλῶ μεγάλῃ βρέμεται, σμαραγδί δὲ τέποιτος.

Ἀλλοὶ μὲν ῥ' ἔζοιτο, ἐρήνυθαι δ' ἔκατ' ἔδρας·

Θεραίτης δ' ἐπὶ μνηῶος ἀματρίεπὸς ὀκλόφρα,

Neque sine naues ad mare trahere vtrunque remis
agitatas.

Sic dixit. ille verò agnouit deæ vocem loquutæ:
Abiit autē currēdo, & palliū abiecit: hoc autē suscepit
Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur:
Ipse verò Attidæ Agamemnoni obuius veniens,
Accepit sceptrum eius paternum immortale semper,
Cum quo iuit per naues Græcorum loricatorum.
Et quēcunq; principem & eximium virum inuenisset,
Eum blandis verbis retinebat adfistens,

• 190

O bone, non te decet quasi timidum trepidare:
Verū & ipse sede & cæteras sedere facito copias.
Nō enim dū manifestè nouisti qualis animus Attidæ:
Nunc quidem tentat, mox autem puniet Græcos.
In concilio vero non omnes audiuius quale dixit,
Ne quid iratus faciat malè filiis Græcorum.

Ira verò magna est à Ioue nutriti regis:

„Honor. a. à Ioue est. Diligite. a. ipsū cōsuliissim⁹ Iup.

Quemcunque autem ex plebe virum vidisset, voci-
ferantemque offendisset,

Hunc sceptro pulsabat, increpitabatque verbis,

200

Miser, quietè sedeto, & aliorum sermonem audito,

Qui te præstatiores sunt. tu a. imbellis. & inualidus,

Neque vnquā in bello numerādus, neque in cōcilio.

Nullo certè modo omnes regnabimus hīc Græci.

Non bona res est multorum dominatus: vnus domi-
nus esto,

Vnus rex, cui dederit filius Saturni versuti

Sceptrūque & iura, vt ipsis regnet.

Sic iste dominans regebat exercitum. illi autem ad
concilium

Rursum ruebant à nauibus & tentoriis:

210

Sonitu tali, qualis quū fluctus multistreperi maris

Littore in magno fremit, reboat autem pontus.

Ac cæteri quidem sedebāt, quiescebāntque per sedes.

Thersites autē adhuc solus loquacis. tumultuabatur,

Ὅς ῥ' ἔπειτα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε, πολλὰ τε ἦδ' ἔτι,
Μὰ ψ' ἀπαρ' ἔχ' ἵπποισι ἐριζέμεναι βασιλεύουσιν·
ἀλλ' ὅ, π' οἱ εἴσονται γελοῖον Ἀργείοισιν·

Ἐμμεῖναι· αἵ χις οἱ δ' αἴης ὑπὸ Ἰλίου ἦλθε·
Φοῖβος ἔλιν, χολὸς δ' ἔπερσεν ὁδὸν, πῶ δ' οἱ ὤμῳ
Κυρτὸν ὄπις ἦθος συνοχόχ' αὐτὰρ ἔσπερθε,
Φοῖβος ἔλιν κεφαλῇ, ψιδὴ δ' ἐπιπύθε λαχόν·

220 Ἐχθιστοὶ δ' Ἀχιλλῆϊ μάστιγ' ἰὼν, ἦδ' Ὀδυσῆϊ.
Τῷ γὰρ ἰακείεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνων δ' ἔφ'
Ὅξ' ἀπεκληγὼς λέγ' οἰεΐδεια τῷ δ' ἔφ' Ἀχαιοί·
Ἐκπάγλως κοτέονται ἱεμέσθηθ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα γείκεε μύθῳ·
„ Ἀτρεΐδην, τί οὐδ' αὐτ' ὀπιμέμφειν ἠδὲ χατίζεσθαι;
„ Πλῆαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πλῆαί δ' ὅ γυναικες·
„ Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἔξαιρέτοι, ἄς τοι Ἀχαιοί·
„ Πρωτίστ' ἔδιδον, εἴτ' ἂν πῶς λίσσῃ ἐλαμνῇ
„ Ἡ ἐπ' αὖ χρυσοῦ ὀπιπύθεσσι· οἱ κέ τις οἶσθαι

230 „ Τρώεσσι ἱπποδάμοισι ἔξ' Ἰλίου ἦος ἄποινα,
„ Οἱ κεινὰ δόστας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
„ Ἡ οὐ γυνάσκει ἔλιν, ἵνα μίσγειν ἐν Φιλόπητι,
„ Ἡ τ' αὖδ' ἀπὸ ἰόσφι κατίζεαι; ἔ μιν
ἔοικεν

„ Ἀρχοὶ ἐοῖτα, κακῶν ὀπιπύθεσσι ἡμῶν Ἰλίου Ἀχαιῶν;
„ ὦ πόποις, κακ' ἐλέγχ' Ἀχαιῖδες, ἔκ' ἐτ'
Ἀχαιοί,

„ Οἷκα δ' ἔσθ' σὺν ἰκισὶ ἱεώματ' αἰ τοῖδε δ' ἐῶμεν
„ Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ γέρας πεπνυμένον, ὅφρα ἴδῃται
„ Ἡ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς φροσινμύμενον, ἦ οὐκ
ἔκ' ἐτ'

„ Ὅς αὖτε ἰὼν Ἀχιλλῆα εἰς μέγ' ἀμείνοια φέτα

240 „ Ἡτίμωσι· ἔλιν γὰρ ἔχει γέρας αὐδ' ἀπούρας·
„ Ἀλλὰ μάλ' ἔκ' Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μοι
ἔοικεν.

Qui verba in animo suo immoderatâque multâque
sciebat.

Vt temerè & non decenter aduersaretur regibus:
Sed quodcunque ei visum esset ridiculum Achiuis
Fore, id diceret, turpissimus aut vir ad Troiam venit.
Strabo erat, claudus aut altero pede: & ipsius humeri
Curui, in pectus contracti: & desuper
Acuto erat capite: rara autem superflorebat lanugo: 220
Inimicissimus autem Achilli maximè erat & Vlysses.
Hos enim obiurgabat. tunc verò Agamemnoni dio
Acurū clamorē edens dicebat conuitia. hunc Achiui
Vehementer oderant, indignabanturque in animo.
Sed hic altum vociferans, Agamemnonem obiur-
gabat verbis,

- „Atride, quid adhuc conquereris, aut *quare* indiges?
„Plena tibi ære tentoria, multæ & mulieres
„Sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achiui
„Primo damus, quum urbem capimus.
„An itē & auro indiges, quod quis apportet 230
„Troianorum equitum, ex Troia filij redemptionis
precium.
„Quem ego vinctum adducā, vel alius Achiuorum?
„An mulierem iuuenem, vt miscearis ei amore ve-
nereo?
„Quamque ipse seorsum detineas? atqui non decet
„Vt qui princeps sit in mala inducat filios Achiuorū.
„O imbelles, mala vituperia, Achæides, non iam
Achiui,
„Domū cū nauibus redeamus: hunc autem finamus..
„Istic in Troia præmia sua concoquere, vt sciat
„An in aliquo ipsi nos quoque auxiliamur an non:
„Qui & nūc Achillem ipso multo præstantiorē virū
„Ignominia affecit, creptum n. habet eius præmium, 240
quod ipsemet per vim illi abstulit.
„Sed planè non est Achilli ira in animo, sed est re-
missus.

„Ἡ γὰρ αὖ Ἀτρεΐδῃ, ἡνὶ ἔστα λαοβήσας.

Ὡς φάτο, ἰηκίαι Ἀγαμέμνοια ποιμένα λαῶν
Θεοίτης· τῷ δ' ὦκα παρὶς αὖτις ὁδὸς Ὀδυσσεύς,
Καί μιν ὑπὸ δρυὶ ἰδῶν, χαλεπῶ ἠοίπα πε μύθεα,
„Θεοίτ' ἀχειτόμυθε, ληΐς τ' ἔων ἀγορητῆς,
„Ἰχθεο, μὴ δ' ἔτελ' οἷος εἰζέμεναι βασιλευσιν.
„Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χερσὶν ἄλλοι βροτῶν
„Εμμεΐα, ἔσσι αὖτ' Ἀτρεΐδῃσ' ὑπὸ Ἰλίοι ἥλ-
θοι.

250 „Τῷ ἔκ αὖ βασιλῆας αἰῶς ὅμ' ἔχει ἀγορεύουσιν,
„Καί σφιν οἰκιδιά τε παρθέροις, ἰοσέι τε φυ-
λάσσοις.

„Οὐδέ τι τῶ σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

„Ἡ εὖ, ἢ ἔχαιχρος ἰοσῆσι μὲν ἦες Ἀχαιῶν.

„Τῷ, ἡνὶ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνοιν ποιμένα λαῶν

„Ἡσυχὸν ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλιστα πολλὰ διδούσιν

„Ἡρώες Δαναοί· σὺ δ' ἔκ κερτμέσιν ἀγορεύεις.

„Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρίῳ, δ' ἔκ τ' ἐτελεσμένοι ἔσται.

„Εἰ κέ τις ἀφραΐοιτα κηχέσσομαι ὥς ἰὺ τ' ὦδε,

„Μηκέτ' ἐπιτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισι ἐπέη,

260 „Μὴ δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ πατρὶς κεκλημένος εἴλω,

„Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,

„Χλαῖναι τ' ἠδὲ χιτῶνα, τί τ' αἰδῶ ἀμφιχε-
λύπην,

„Αὐδοὶ δ' ἔκλαίοντα θοὰς ἑπὶ ἥσας ἀφῆσαι,

„Πεπληγὸς ἀγορήσει ἀσκήσσει πληγῇσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· σκῆπτρῳ δ' ἑταίφρειον· ἠδὲ δ' ὤμοιο

ἦλθέ· ἰδὲ ἰδιδόθη· θαλερὸν δ' οἱ ἔκπινε δά-
κρυ.

Σμῦδι δ' αἵματόεσσα μεταφρέιν ἐξυπαινέσθην,

Σκῆπτρου ὑπὸ χροσέον· ἰδὲ δ' ἔζετο τάρβησέν τε.

Ἀλγίστας δ' ἀχρεῖοι ἰδῶν ἀπὸ μὲν ὤμῳ δάκρυ.

270 Οἱ δ' ἔκ τ' ἀχνύμενοί τ' ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν.

Ὡς δὲ τις εἴποσκε ἰδὼν εἰς πληαῖαι δήσιν,

„Ὡ πόποι, ἦ δὴ μωρὸν Ὀδυσσεὺς ἐβλάττοτο,

„Βελάς τ' ἐξάρχον ἀγαθαί, πάλαι μὲν τε κορύσσων·

„Alioqui enim, Atride, nūc postremum iniuri⁹ esses.
Sic dixit obiurgans Agamemnonem pastorem po-
pulorum

Thersites. Huic autem citò astitit dius Vlysses,
Et ipsum toruè intuens dūto obiurgavit sermone,
„Thersite stultiloque, vocalis licet sis concionator,
„Desine, & noli solus contendere cum regibus.
„Non. n. ego te cēseo ignauiores mortalem alium 250
„Esse ex ijs qui cum Atridis ad Troiam venerunt.
„Quare ne reges in ore habens, concioneris,
„Et ipsis conuitia ingeras, reditūque occasionem
obserues.

„Neque adhuc apertè scimus quorsum euadent hæc
facta,

„An benè an malè redibimus filij Achiuorum.
„Idcirco nūc Atridæ Agamēnoni, pastori populorū,
„Tempus teris exprobrādo, quia ei valde multa dant
„Heroes Danaï: tu autem conuitians concionaris.
„Sed tibi edico (hoc & effectum reddetur)
„Sicubi te insanientem inuenero sicut hūc, 260
„Ne posthac Vlyssi caput humeris insit,
„Neque Telemachi pater vocer,
„Si non ego te comprehēsum & charis vestib. exutū,
„Palliōque & tunica, & iis quæ pudenda contegunt,
„Te, *inquam*, flentem veloces ad naues dimiserō,
„Verberans, è concione, turpibus plagis.

Sic dixit: sceptrōque dorsum atque humeros
Percussit. ille. a. dorso incuruatus est: calidāque ei ex-
cidit lacryma:

Vibex autem cruentus dorso exortus est.

Sceptro ab aureo: ipse autem sedit, timuitque. 270

Dolens. a. & turpiter intuens, absterxit lacrymam.

Illi autē, quāuis mœsti, super ipso suauiter riserunt.

Sic autem quisquā dicebat ad sibi propinquum alium.

O dij, certè infinita Vlysses bona fecit,

Autor bonorum consiliorum, bellūque instruens:

„Νυν ὃ δὴ μὲν ἄριστοι Ἀργεῖοι ἱερέζουσι,
 „Ὅς διλοβήτῃρα ἐπὶ σόλοισι χ' ἀγορεύουσι.
 „Οὐ γὰρ μιν πάλλει αὖθις αἴψα θυμὸς ἀγλῆος,
 „Νεκείη βασιλῆας οἰκίδις ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαι ἡ πλῆθ' αἰὶα δ' ὁ πολίπορτος Ὀδυσσεύς·

Εἰσακτὴ πύρρι ἔχον, ὅθ' ὃ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 280 Εἰδομένη κήρυκε, σιωπᾷ λαὸν αἰώγει,
 „Ὡς ἅμα τ' οἰκῶντι περὶ ἕστατοι ἦες Ἀχαιῶν
 Μῦθοι ἀκούσαντες, καὶ ἔπιφραστοῖατο βυλῶν·
 „Ὅς σφιν εὐφροσύνῃ ἀγορεύοντο καὶ μετέπειτα,
 „Ἀτρεΐδῃ νυν δὴ σε αἰῶξ ἐτίλοισι Ἀχαιοί
 „Πᾶσι ἐλέγχεται θέμεναι μελέπασσι βροτοῖσιν·
 „Οὐδέ τι ἐκτέλειοις ὑπὸ χερσίν, ὡς ἔπος αἶψα
 „Εἰθὰ δέ τοι πείχοιτες ἀπ' Ἀργεῖος ἱκποδω-

τιο,
 „Ἰλίου ἐκπύσσειτ' ἐν τείχεσσι δαπνιέεσθαι.
 „Ὡς γὰρ ἡ παῖδες ἱερῶν χῆραί τε γυναῖκες,
 290 „Ἀλλήλοισι ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι·
 „Ἡ δὲ καὶ πόσις ὅστις αἰσινθῆται νέεσθαι·
 „Καὶ γὰρ τις τ' εἴα μῦθα μένει δαπνῆς ἀλό-

χοιο,
 „Ἀχαλᾶα ὅθ' ὃ καὶ πολὺ ζυγὸν ὡς αἶμα·
 „Χημείαι αἰλίωσι, ἱερὸν δὲ τε θάλασσαν·
 „Ἡμῖν δ' εἰατὸς ὅστις περὶ πῆλαι ἐπιδόσιν
 „Εἰθὰ δὲ μιμνῶσιν, τῶν δ' ἐμμεσίζομι Ἀχαιοὺς·
 „Ἀχαλᾶα ὅθ' ὃ καὶ κορυφαῖσι, ἀλλὰ καὶ ἐμ-

πῆλαι
 „Αἰχρῶντι τε δαπνῶντι τε μέλει, κεινὸν τε νέεσθαι.
 „Τλήντε φίλοι καὶ μέλαινα ἔπι χερσίν, ὅφρα
 δουλώμεν

300 „Εἰ ἐπεὶ Κάλχας μαντεύεται, ἢ καὶ ὅστις
 „Εὖ γὰρ δὴ τῶν ἰδμεν ὅτι φρεσὶν ἐστὶ ὃ πάντες
 „Μάρτυροι, οἷς μὴ κῆρες ἔβαν θαλάτῃ φέ-

ρουσαι
 „Χθιζάτε, καὶ φράζετε, ἔτ' ἐς Ἀνλίδαν γαίης Ἀχαιῶν

Nunc autem hoc quā optimum inter Argiuos fecit,
Qui hunc conuiciatorem maledicum cessare fecit à
concionatorijs sermonibus.

Non ipsum iterū rursus permittet animus superbus
Obiurgare reges contumeliosis verbis.

Sic dixerunt multitudo, sed vrbiū expugnator Vlyf. 280

Surrexit sceptrum habēs, iuxta autem cælia Minerva

Similis præconi silere populum iussit,

Vt simul primique & postremi filij Achiuorum

Sermonem audirent, & intelligerent consilium.

Qui ipsis bene cupiens concionatus est, & dixit,

Atride, nunc te rex volunt Achiui.

Omibus probrosissimum reddere, mortalibus ho-
minibus:

Neque tibi præstant promissum cui se submiserunt,

Huc venientes ab Argo equis pascendis apto,

Videlicet Ilio exciso bene munito se redituros,

Tanquam enim vel pueri tenelli viduæve mulieres; 290

Inter se plorant domum redire.

Et sanè durum est vt quis molestia affectus abeat.

Etenim aliquis vnum mensem manens procul à sua.

vxore

Tristatur in naui multa transtra habente, quam pro-
cellæ

Hybernæ rotant, commotūque mare:

„ Nobis autem nonus est qui reuoluitur annus

„ Hic manentibus: quocirca non reprehēdo Achiuos.

„ Tristari apud naues rostratas, sed tamen

„ Turpe, diūque manere, inanēmque redire.

„ Tolerate amici, & manete ad tempus, vt sciamus 300

„ An verum Calchas vaticinatur, an non.

„ Probè enim hoc scimus in mentibus, estis. a. omnes

„ Testes, quos non clades mortiferæ abierunt aufe-
rentes:

„ Herique & nudiustertius, quando in Aulidem na-
ues Græcorum.

„Ηγέριθον, κακὰ Πριάμῳ, ἔ Τρῶσι φέρουσιν·

„Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ πρὶ κρήνῃ, ἱερὸν κ' ὕψος·

„Ερδόμεν ἀθανάτοισι τελέεσθαι ἐκατόμβας·

„Καλὴ ὑπὸ πλατανίῳ, ὅθι ρέει ἀγλαοὶ ὕδατος·

„Εἰθ' ἐφαίη μέγα σῆμα, δρόχοι ὑπὲρ ἰῶτα δι-
φοῖτος,

„Σμερδυλῆος, τὸν ῥ' αὖδ' ὀλύμπιος ἦκε φάσδει,

310 „Βαμῶν ὑπαίξας, πρὸς ῥα πλατανίῳ ὄρουσιν·

„Εἰθαδ' ἴσαι σφουθοῖο ἱεροῖ, ἱήπια τέκνα,

„Οἷον ἐπ' ἀκροτάτῳ, πτόλοισι ὑποππῆες,

„Οὐκὼ, ἀπὲρ μήτης ὀσάτη ἰὼ, ἢ τέκε τέκνα·

„Εἰθ' ἔγε τὰς ἐλευιά κατηδιδε τετειγῶται·

„Μήνυρ δ' ἀμφεποτῶν ὀδυρμόν φῖλα τέκνα·

„Τὼ δ' ἐλελιζάμενος, πτέρυγος λάβει ἀμφι-
χῶαν·

„Αὐτὰρ ἐπὶ κ' ἔτι κ' ἔφαγε σφουθοῖο, ἔ αὐτῷ,

„Τοῖ μὲν ἀρίζηλοι θῆκε θεός, ὅσπερ ἔφινε.

„Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεσ·

320 „Ἡμεῖς δ' ἐς αὐτὸς θαυμάζομεν οἷοι ἐτύχθη.

„Ὡς οὖν διὰ πτόλιν θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας·

„Κάλχας δ' αὐτῷ ἐπιπὰ θεοπροπίῳ ἀγόρευε,

„Τίπτε' αἶψ' ἐγένεθε χαρικομῶντες Ἀχαιοί·

„Ἡμῖν μὲν τδ' ἔφινε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

„Ὀψιμοί, ὀψιτέλεστοι, ὅν κλέος ὑπὸτ' ἐλεῖται.

„Ὡς ἔτος κ' ἔτι κ' ἔφαγε σφουθοῖο, ἔ αὐτῷ,

„Οὐκὼ, ἀπὲρ μήτης ὀσάτη ἰὼ, ἢ τέκε τέκνα·

„Ὡς ἡμεῖς τῶσ αὐτ' ἔπεα πτολιμίζοντι αὖθι·

„Τῷ δικάτῳ ἔ πόλιν ἀρήσσομεν εὐρυάγχα.

330 „Καῖός θ' ὥς ἀγόρευε τὰ δὴ νῦν πάντα τελέεται.

„Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

„Αὐτῷ, εἰσέκει ἄστυ μέγα Πριάμῳ ἑλῶμεν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δ' ἐμὲν ἱάχοι ἀμφὶ δ' ἦες
Σμερδυλῆος κοιάβησαι αὐσείνοισι ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθοι ἐπαιήσαντες Οδυσσεὺς θεῖοιο.

Τίσι δ' ἐμὲν Γερμένιος ἱππότα Νέστωρ,

„Congregabātur, mala Priamo & Troianis ferētes:
„Nos autem circa fontem sacra per altaria
„Sacrificabamus immortalibus perfectas hecatōbas,
„Pulchra sub platano, vnde fluebat limpida aqua:
„Ibi apparuit magnū signū: draco dorso sanguineus, 310
„Horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,
„Quum ex altari profiliisset, ad platanum perrexit:
„Ibi erant passeris pulli, parui filij,
„Ramo in extremo, sub foliis iacentes,
„Octo: sed mater nona erat, quæ peperit filios.
„Ibi ille hos miserabiliter comedit stridentes:
„Mater autem circumuolabat, lugēs dilectos filios:
„Hanc circumagens ala prehendit circū clamātem.
„Sed postquam filios deuorauit passeris, & ipsam,
„Hunc quidem illustrem fecit deus qui ostenderat. 320
„Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti.
„Nos autem stantes admirabamur quod factū erat.
„Vt igitur terribilia portēta deorū subiēre hecatōbas
„Calchas statim postea vaticinans dixit,
„Cur muti facti estis comati Achiui?
„Nobis quidem hoc ostendit signum magnum pru-
dens Iupiter,
„Serum, seri exitus, cuius gloria nunquam peribit.
„Vt hic filios deuorauit passeris, & ipsam,
„Octo, sed mater nona erat, quæ peperit filios:
„Sic nos tot annos bellabimus hīc: 330
„At decimo ciuitatem capiemus latas vias habētem,
Ille sic interpretabatur: hæc iam nunc omnia perficiuntur.

Sed age, manete omnes bene ocreati Achiui
Istic, quousque ciuitatem magnam Priami capiamus.

Sic dixit, Argiui. v. altum clamarunt, (circum, a
naues

Terribiliter resonuerunt clamantibus Achiuis)

Sermonem laudantes Vlyssis diuini.

Hos autem inter dixit Gerenius eques Nestor,

- „Ω πόποι, ἥ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγορεύαδε
 „Νιπιάχοις, οἷς οὐ π μέλει πολέμηια ἔργα,
 „Πῦ δὴ σωτῆσάμ τε, καὶ ὄρκια βηοεταί ἡμῖν
 340 „Εἰ περὶ δὴ βυλά τε γυοίατο, μήδεά τ' αἰ-
 δρῶν,
 „Σποιδαί τ' ἀκρητοί, καὶ διξιά, ἥς ἐπέπιθον.
 „Αἴτωρ γάρ ῥ' ἐπεσσι εἰδαίοντο, ἔδῃ π μῆχος
 „Εὐρύκλειαι διδάμεσθαι, πολὺν χεῖροι οἰθάδ'
 εἴοιτες.
 „Ατρεΐδῃ, σὺ δέ τ' ὥς ῥ' ἔχει ἀμφία βυλῶν,
 „Αρχὺ Αργείοισι καὶ κρατερὰς ὑσμῖνας,
 „Τίς δέ δ' ἔα φθινύθῃ, ἔτα, καὶ δύο, τοί κεν Αχαιοὶ
 „Νίσφιν βυλεύσας· αἴσις δ' ἔκ' ἔσεται αὐτῶν,
 „Πεῖν ἄργος δ' ἰείαι, ῥ' ἔτι καὶ Διὸς αἰγόχοιο
 „Γιῶνται, εἴ τε ψεύδους ὑπὸ χερσὶν, ἢ καὶ ὕμῃ.
 350 „Φημὶ γὰρ οὐ κατανέυσαι ὑπὸ ῥ' ἔτα Κροῖστος
 „Ἡματι τῷ, ὅτε κινεῖ ἐπ' ὠκυπόροισι ἑσπῖος
 „Αργεῖοι, Τρώεσσι φόβον καὶ κῆρα φέρουσι,
 „Ασχεπῶν ὅτι δὲ ξί, ἐκασίμα σήματα φαίεται.
 „Τῷ μὴ πρὶς ῥ' ἐπε γέω οἰκόνδε ἰέεσθαι
 „Πεῖν πῖα παρ Τρώϊ αἰόχῳ κατακοιμη-
 θῶναι,
 „Τίσα δ' ἑλένης ὀρμήματα τε, σπῖα καὶ π.
 „Εἰ δέ πρὶς ἑκπῶ γλῶσς ἐθέλει ἰκόνδε ἰέεσθαι,
 „Απῖεσθαι ἥς κινεῖ εὐσέλμοιο, μελαίνης,
 „Οφρα σπῖα ἄλλω τ' αἰάτῃ, καὶ ποτμῷ ὅτι σπῖα.
 360 „Αλλὰ αἴαξ, αἴτ' ῥ' εἰ μῆδ' οἰ, πειθεῖ τ' ἄλλω
 „Οὔτ' ἀπὸ βλητὶ ἔπος ἔσεται ἔτ, πῖ κεν εἴπω.
 „Κεῖν αἰδέσθαι καὶ φύλα, καὶ φρίττας Ἀγάμεμνον,
 „Ὡς φρίττη φρίττηφι ἄρ' ἔτα, φύλα ὅτι φύλοις.
 „Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξαι, καὶ τοί πῖ τοῖται Αχαιοί,
 „Γιῶσθαι ἐπὶ ὅς τ' ἡγμῶν κακός, ὅς τε ἰυλαῖ,
 „Ἡδ' ἔτα καὶ ἑσπῖος ἔτα καὶ σφῖα γὰρ μαχέσονται
 „Γιῶσθαι δ' εἴ καὶ θεῶσσι πῖ καὶ ἄλαπαξαι,
 „Ἡ αἰδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδὶ πόλεμοιο.
 „Τοί δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κραδί Αγαμέμνων,

- „Dij boni, certè pueris similes loquimini
 „Infantibus, quibus non sunt curæ bellicosa opera. 340
 „Quò iam pactaque & iuramenta abibunt nobis?
 „In igne iam & consilia sint & curæ virorum,
 „Fœderaque, libatione meri facta, & dextræ quibus
 „credidimus.
 „Frustra enim verbis cōtēdimus, neq; aliquā rationē
 „Inuenire possumus, etiam si multo tempore hīc
 „moremur.
 „Attrida, tu autem sicuti prius habens firmū cōsiliū,
 „Impera Achiuis in fortibus prēlijs.
 „Hos aut sine tabescere, vnū, & duos, qui ab Achiuis
 „Seorsum consultant effectus autem non erit ipsis,
 „Prius Argos eundi quam & Iouis ægida tenentis 350
 „Cognoscamus an falsum promissum, an non.
 „Dico enim annuisse præpotentem Saturnium
 „Die illo quando nauibus in eitis conscenderunt
 „Argiui Troianis cēdem & parcam ferentes,
 „Fulgurantem dextera, fausta signa ostendentem.
 „Quare ne quis prius festinet domum redire,
 „Quam aliquis apud Troianorum vxorem cubet,
 „Et vlciscatur Helenę curas gemitūsque.
 „Sin autem aliquis mirificè cupit domum ire,
 „Tangat suā nauē bonas sedes habētem, & nigram, 360
 „Vt ante illos mortem & fatum obeat.
 „Sed rex, tu bene consulito, & auscultato alteri.
 „Non rei iiculum verbum erit quod dicam.
 „Secerne viros per gentes & per tribus, Agamemnō:
 „Vt tribus tribui auxilietur, & gentes gentibus.
 „Si autem sic facies, & tibi obediant Achiui,
 „Cognosces postea quis ex ducibus ignauus sit, quū-
 „ue ex militibus,
 „Siue quis strenuus erit, per seiplos enim p̄ḡabūt:
 „Cognosces etiā an diuina voluntate ciuitatē nō de-
 „An virorū ignauia, & imperitia rei militaris. (strues, 370
 „Hunc. a. respondens alloquutus est rex Agamēnon,

370 „Η μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾶς γέροι ἦα Λαχαιῶν
 „Αἰ γὰρ Ζεῷ τε πάτερ, καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀπολλοῖ,
 „Τοῖσιν δέκα μοι συμφραδμοῖες εἶει Λαχαιῶν·
 „Τῷ κε τὰ χ' ἠμύσσει πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
 „Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἀλῦσά τε, φέρθεμε-
 νη τε·

„Αλλὰ μοι ἀγχιόχος Κροτιάδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 „Ὅς με μετ' ἀσκήκτοισι ἔριδας, καὶ νείκεα βάλλει.
 „Καὶ γὰρ ἐγὼν, Ἀχιλλεὺς τε μαχιστάμεθ' αἶεκα
 κούρης

„Αἰπείοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἤρχοι χαλεπαίνας,
 „Εἰ δέ ποτ' ἐς γε μίαν βυλεύσομαι, ἔκ' ἐτ' ἐπιπαι-
 380 „Τρωσὶν αἰάβλησις κακοῦ ἔσται ἔδ' ἡβαιόν·
 „Νυνὶ δ' ἔρχομαι ὅππῃ δειπιοί, ἵνα ξυνάχωμαι
 ἄρῃα·

„Εὖ μ' ἔπεισ' ὅρῳ θηξάσθω, εἰδ' ἀσπίδα θείσθω,
 „Εὖ δέ π' ἵπποισι δειπιοῖσι δότω ὠκυπόδιον,
 „Εὖ δέ π' ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο με-
 δέσθω,

„Ὅς κε παρήμενοι συγερῶν κεισάμεθ' ἄρῃ.
 „Οὐ γὰρ παισολὴ γε μετέσται ἔδ' ἡβαιόν,
 „Εἰ μὴ νῦν ἐλθῆναι, διαχεινέειν μένος αἰδρωτοῖ.
 390 „Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφι
 „Ἀσπίδος ἀμφιέροισι, φεῖ δ' εἴχῃ χίρῃ κα-
 μέϊται·

„Ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὐξοοὶ ἄρμα πταίισαι·
 „Οἱ δέ κ' ἐγὼν ἀπαιεῦθε μάχης ἐθέλοισι τοῖσιν
 „Μιμιάζει ὥσθ' ἰκτοὶ κόραισι, οὐ οἱ ἐπιπαι-
 „Ἀρκοὶ ἐσθῆται φονεῖν κύνας, ἢ δ' οἰώοις·

Ὅς ἔφατ' Ἀργεῖοι δ' ἰμέγ' ἴαχοι, ὥς ὅτε κύμασιν
 Ἀχτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ ἵπτος ἐλθῶν
 400 Πρυβλήπ σκοπέλω· οἳ δ' ὑπὸ τε κύματι
 λείπον

Παιτοῖσι ἀνέμοισι, ἔσαν ἐνθ' ἢ εἴθα γένοιται·
 Λιγναῖτες δ' ὀρίοντο, κεδνὰ δύντες χεῖρ' ἱῆας,

„ Certè quidem concionatoria facultate vincis filios
Achiuorum.

„ Vtinam enim, Iupitèrque pater, & Pallas, & Apollo,

„ Tales decem mihi consultores essent Achiuorum.

„ Sic citò caderet ciuitas Priami regis,

„ Manibus sub nostris captàque dirèptàque.

„ Sed mihi ægiochus Saturnus Iupiter dolores dedit,

„ Qui me in vanas lites & contentiones coniicit.

„ Etenim ego Achillèsque pugnauius gratia puellæ 380

„ Altercatoriis verbis: ego. a. initiū faciebā indignādi.

„ Quod si vnquam in vnum consultabimus, non am-
plius postea

„ Troianis dilatio mali erit, ne paulisper quidem.

„ Nunc autem venite ad cœnam, vt committamus
pugnam.

„ Benè quidē aliquis hastā acuat, benè & scutū ponat.

„ Benè & aliquis equis cœnam det veloces pedes
habentibus.

„ Benè & aliquis currū vtrinq; explorās, belli curā hab.

„ Vt per totum diem sæuo decernamus Marte.

„ Non enim cessatio postea erit, ne paulisper quidē, 390

„ Nisi nox veniens dirimat robora virorum.

„ Sudabit quidem alicuius locum circa pectora,

„ Scuti circumtegentis hominem, & circa lanceam
manum fatigabitur:

„ Sudabit & alicuius equus politum currum trahens.

„ Quem autē ego seorsum à pugna velle intellexero

„ Manere apud naues rostratas, non ei postea

„ Possibile erit fugere canes & aues.

Sic dixit. Argiui. v. magnum clamorem ediderunt,
vt quum fluctus

Littore in alto, quando mouet Notus veniens

In procurrenti scopulo, quem nunquam fluctus re- 400
linquunt

Omnis generis ventorū, quādo hīc vel illic orti sūt.

Surgentes. a. ruebant, sparsi ad naues,

Κάππισαί τε χ' κλισίαι, χ' δειπιοὶ ἔλοντο·

- 400 Ἀλλος δ' ἄλλος ἔζετο θεῶν ἀσχετὰν,
 Εὐχόμενος θαῖατι γεφυρεῖν, χ' μῶλοι Ἀρης.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρωσσι αἶαξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίσια, πηπαίεσθι ὑφ' ἑσπέρῃ Κροτίω·
 Κίχλησθαι ὅ γ' ἡρώτας ἀεισῆας παρὰ χαλῶν,
 Νέσσεσθαι μὲν κοῤῥώπιστα, χ' Ἰδομένηα αἶακτα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Αἴαντες δύο, χ' Τυδείος υἱόν·
 Ἐκτὸν δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆνιν ἀπέλαστον·
 Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῦν ἀγαθὸς Μεινέ-

λαϊς·

- 410 Ἦδ' οὖν χ' θυμὸν ἀδελφεῶν ὥς ἐποιεῖτο·
 Βοῦν ὅ γ' αἰετῆσαντο, χ' ἔλοχ' ἡρώτας αἰέλοντο·
 Τοῖσι δ' ἐπιεχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 „Ζεῦ κύδιε, μέγιστε, κλυαίεφες, αἰθέρε γαίον,
 „Μὴ σφίσι ἐπ' ἥλιοι θυῶν, χ' ἔλ' κλέφας ἐλθέιν,
 „Πεῖ μοι κατασφηνῶς βαλέει Πελάμοιο μά-
 λατρον

„Λίθαλ' ἑσθλὰ, σφῆσαι ὅ γ' πρὸς δήϊοιο θυρεῖσθε·
 „Ἐκτ' ἔρπον ὅ γ' χεῖρα πρὸς στήθεσσι δαΐζον·
 „Χαλκῶ βαλάντιον πολέες δ' ἀμφ' αὐδ' ἐταῖροι
 „Πρηνέες ἐν κοίῃσιν ἐδύξ' ἑλαιοῖατο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα πρὸς οἱ ἐπ' ἐκείνῃ Κροτίω·

- 420 Ἀλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἱερὰ, πόιοι δ' ἀμέλαιοι ὄ-
 φελλαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, χ' ἔλοχ' ἡρώτας πρὸς ἀλόντο,
 Αὐτ' ἔρυσαν μὲν κοῤῥώτα, χ' ἔσφαξαν, χ' ἔδειραν,
 Μερὸς τ' ὄξ' ἐταμοι, κατὰ τε κλίσσῃ ὀκάλυψαν
 Δίπτυχε ποίησαντες· ἐπ' αὖτ' ὃ δ' αἰμαθίτη-
 σαν,

Καὶ τὰ μὲν ἄρ' στήθεσσι ἀφύλλοισι κατέκασιν·
 Σαυλάγχ' αὖτ' ἐμπάσαιτες, ὑπὲρ ἑχοι Ἠφαί-
 σιοι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ χ' μὴρ ὀκάν, χ' αὐλάχ' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα πᾶλλα, χ' ἀμφ' ὀβελῖσι ἐπιεσαν,
 Ὀπίσθαι τε πεφραδίας, ἐρύσαντ' τε πάμπαν.

Fumigaruntque intentiis, & cœnam sumpserunt.
 Alius. a. alij sacrificabat deorum semper existentium,
 Orans ut mortem fugeret, & stragem Martis.

Sed bouem sacrificauit rex virorum Agamemnon,
 Pinguem, quinquennem, valdè potenti Saturnio:
 Vocauit autem senes optimates omnium Græcorum,
 Nestorem quidem primum, & Idomeneum regem,
 Deinde verò Aiaces duos, & Tydeifilium:

410

Sextum autem Vlysses, Ioui consilio similem:
 Spontaneus aut ei venit in bello strenuus Menelaus.
 Sciebat enim in animo quod frater laborabat.

Bouem. a. circumsteterunt, & molas acceperunt.

„ Hos autem inter orans dixit rex Agamemnon,
 „ Iupiter augustiss. max. nigras nebulas faciens, in æ-
 there habitans,

„ Non prius sol occidat & tenebræ adueniant.

„ Quam ego pronum deiiciam Priami palatium

„ Ardens: vram & igni hostili portas.

„ Hectoream verò loricam circa pectora diuidam

„ Ense disruptam, multi & circa ipsum socij

420

„ Proni in pulueribus mordicus capiant terram.

Sic dixit: neq; ei effectum reddebat votum Saturnius.

Sed hic suscepit quidem sacrificia, laborem. v. ma-
 gnum augebat:

Sed postquam precati sunt, & molas proiecerunt,
 Ceruicem *viſtimæ* primum reflexerunt, & iugula-
 runt, & excoriarunt,

Femoraque absciderunt, & aruina cooperuerunt,
 Duplicia facientes: in ipsis aut crudas carnes posuerunt
 Et hæc quidem lignis scissis folia non habentibus vrebant:

Intestina autem quum infixissent *verubus*, tenebant
 super Vulcano. i. igni.

430

Sed ubi femora cremata sunt, & intestina cœderunt,
 Minutim cœderunt reliquas carnes, & verub. infixerunt.
 Assaueruntque valdè scienter detraxeruntque è *ve-*
rubus omnia.

Sed

430 Αὐτὰρ ἐπὶ παύσαιτο πρὶν, τετύκοιτό τε δαῖτα,
 Δαίπνυτ', ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδύετο δαῖδ' ἐΐσης·
 Αὐτὰρ ὅτ' ὅσσιος καὶ ἐδητύος ὅξ' ἔρρι ἔειπε,
 Τοῖς ἄρα μῦθαι ἤρχε Γερώνιος ἱππότα Νέ-
 ρας,

„Ατρεΐδῃ κύδιστε ἀνὰξ αἰδρωῖ Αἰαμίμοι,
 „Μηκίπινω δὴδ' αὖθι λεγόμεθα μηδὲ πὶ δηρὸν
 „Αμβαλλόμεθα ἔργον ὅδ' ὅθι θεὸς ἐγὺαλίξῃ
 „Ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶναι
 „Λαὸν κηρύσσοιτε, ἀγχιζῶναι καὶ ἱῆκε·
 „Ἡμεῖς δ' ἄτ' ἔρρι τῷδε καὶ τῷδε δὴ κύριον Ἀχαιῶν
 440 „Ἰολῶν, ὅφρα καὶ ῥᾶσσοι ἐκίρῃσιν ὅξιν ἄρῃα.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀκίδησεν ἀνὰξ αἰδρωῖ Αἰα-
 μίμοι.

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσεν
 Κηρύσσει πόλεμον δὲ χαρηκομίσσας Ἀχαιοῖς·
 Οἱ μὲν ἐκήρυκτο, τοὶ δ' ἠγείροντο καὶ λ' ὤχε·
 Οἱ δ' ἀμφ' Ατρεΐδῃα διοτρεφέες βασιλῆες
 Θυῶν κείνοιντο, καὶ Ἰγλαυκῶπις Ἀθιών
 Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρείποντο, ἀγέροισι, ἀτασά-
 τιν τε,

Τῆς ἐκαστὸν δύσασιναι παλχοῦσεναι ἠερίτοιο
 450 Πάντες ἐϋπλεκίης, ἐκατομβοῖος Ἰέκαστος·
 Σὺν τῇ σφαφέσσῃ δίοσυντο λαὸν Ἀχαιῶν,
 Οτρυώνος ἰΐασι οἱ δ' ὅθι θεὸς ὤρσεν ἐκάστω
 Καρδίῃ ἀλκῇ πολέμιζεν, ἔδ' ἐμάχεσθ·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίαν γίγεται, ἢ ἰε-
 σσῃ

Εἰ μιν γλαφυρῇσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἡῦτε σὺν αἰδμηλοῖσι φιλῇσι ἄσπεροι ὕλιν
 Οὐρεὺς οἱ κορυφῆς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται
 αὐγῇ·

Ὡς γὰρ ἐρχομένη ἀπὸ χαλκοῦ θεασαμένοι
 Αἰγλή παμφανόσασα δὴ αἰτ' ἔρρι ἔρρι ἔκκε·
 460 Τῶν δ' ὥς ἐρείδον πετεῖναι ἐθίκα πολλὰ,
 Χίτωνι, ἠγέροισι, ἢ κύκῳ δουλιχοδείροι,

Sed postquam cessauerunt à labore, instruxeruntque
conuiuium,

Cōuiuati sunt: neq; anim⁹ indigebat cōuiuio æquali.

Postquam. v. potus & cibi desiderium deposuerunt,

Inter eos primus verba fecit Gerenius eques Nestor,

„Atride, augustissime rex virorum Agamemnon,

„Ne nunc diu hic differamus, neque diu

„Differamus opus, quod deus dabit.

„Sed age, præcones quidē Achiuorū ære tunicatorū

„Populum præconio congregent ad naues:

„Nos aut conferti hic per exercitum latū Achiuorū

„Eamus, vt citius suscitemus acrem Martem.

Sic dixit, neq; inobsequēs fuit rex virorū Agamēnō

Statim præconibus arguta voce præditis imperauit

Vocare ad bellum capite comatos Achiuos.

Hi quidem vocauerunt. illi a. congregati sunt valdē
velociter.

Qui autem circa Atridem erant Iouis alumni reges

Discurrabant distinguentes: simul. a. glaucis oculis

Minerua.

Ægidem habens valde pretiosam, senij expertem,
immortalēque,

Cuius centum fimbriæ totæ aureæ pendebant,

Omnes benè cōtextæ: centū nummorū a. vnaquæque

Cum hac impetū faciēs: ibat per populum Achiuorū,

Adhortans ire: robur autem immisit vniuscuiusque

Animo, vt incessanter bellaret & pugnaret.

His. a. statim bellum dulcius factum est quam reditus

Super nauibus concauis dilectam in patriam terram,

Velut ignis valde lucidus cōburit immensam syluam

Montis in verticibus, procul autem apparet splendor:

Sic his abeuntibus, æris diuini

Splendor valde apparens per aërem in cœlum ibat.

Horum autē sicut auium volatiliū agmina mult,

Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa colla ha-
benpium.

Δοῖα δ' ἐλὶ μῶνι, Καὺς εἰς ἀμφὶ ρέεθρα,
 Εἶθα καὶ εἶθα πικρῶτα ἀγαλόμενα πτερυγασί,
 Κλαγγῇ δὲ περκαθίζοιτο, σμαραγδῇ δέ τε λαμρῇ,
 Ὡς ἔκ' ἔθνεα πολλὰ ἰκῶν ἀπο, καὶ κλισιάων
 Ες πόλιν περχέοντο Σκαμαῖδεσι· αὐτὰρ ὑπὸ
 χθονί

Σμαρδαλέοι κοιάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε, καὶ ἵππων
 Ἐσαν δ' ἐλὶ μῶνι Σκαμαῖδεις αἰθεμόεντι
 Μυρίαι, ὅσγα τε φύλλα καὶ αἶθεα γίνεταί ὥρη.
 Ἡὐτε μύασι ἀδιάνω ἔθνεα πολλὰ,

470 Αἱ τε χθρ' σταθμῷ ποιμῆϊσι ἡλάσχοισι

Ὡρη δ' ἐν ἡαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἀΐεα δεύει,
 Τόσσοι ὅτι Τρώεσσι κερκαμύωντες Ἀχαιοὶ
 Εἰ πεδὶρ ἴσαντο δραρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοῖς δ' ὥς' ἀπόλιν πλῆτε' ἀγῶνι ἀπόλοι αὖ-
 δρες

Ρᾶα δραχειέσσι, ἐπὶ κετομῶ μέεσσι
 Ὡς τις ἡγεμόνες διεκόμενοι εἶθα καὶ εἶθα
 Τομήων δ' ἵνα· μετ' ὅτ' ἔχραιοι Ἀγαμέμνων
 Ομματα καὶ κεφαλῶν ἵκαλος Διὶ τερπικραύει,
 Ἀρεῖ ὅτ' ἑοῖον, ἑρῖοι ὅτ' Ποσειδάων.

480 Ἡὐτε βοῖς ἀγέληφι μὲν ἔξοχος ἐπλετο πάντα

Τᾶνδε· ὁ γὰρ τε βόεσσιν μεταφρίπιν ἀγρο-
 μήνοισι

Τοῖσι δ' Ἀτρεΐδῃ θῆκε Ζεὺς ἡμᾶτι κείνῃ
 Ἐκφρεπὶ δ' ἐπὶ πολλοῖσι καὶ ἔξοχοι ἡρώεσσιν.

Εσπετε νῦν μοι μῦσαι ἰλύμπια δώματ' ἔχουσαι·

Ἰμεῖς γὰρ θεαὴ ἐστε, παρέτε τε, ἴστε τε πάντα·

Ἡμεῖς ὅτ' κλέος οἷον ἀκούομεν, ὃ δὲ πρὶ ἰδμεν·

Οἵ πινες ἡγεμόνες, Δαναῶν, καὶ Κοίρεται ἦσαν·

Πληθὺ δ' ἔκαστ' ἐγὼ μυθήσομαι, ὃ δ' ὀνομῶμαι,

Οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλώσσῃ, δέκα ὅτ' ἐόμαιτ' ἔει,

490 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεοι δέ μοι ἦτορ ἐοίη,

Εἰ μὴ ὀλυμπιάδες μῦσαι, Διὸς ἀγκόχοιο

Θυγατέρες, μινσάιατ' ἴσοι ὑπὸ Ἰλίοι ἦλθοι.

Ἀρχοῖς αὖτ' ἡδὲ ἐρέω, ἡγὰρ τε σφραγίσαι.

Asio in prato, Caystrij circa fluentia,
 Huc & illuc volant exultantes alis,
 Cum clamore residentium, resonat autem & pratum:
 Sic horum agmina multa ex nauibus & tentoriis
 In planitiem effundebantur Scamandriam: subtus
 terra

Terribiliter resonabat pedibus ipsorumq; & equorum.
 Steterunt autem in prato Scamandrio florido
 Infiniti, quot folia & flores gignuntur vere:
 Veluti muscarum frequentium agmina multa,
 Quæ in tugurio pastoralis erant.

Tempore verno, quando lac vasa madefacit.
 Tot contra Troianos comati Achiui
 In campo stabant, exitio dare eos cupientes.
 Hos autem ut greges magnos caprarum caprarij viri
 Facile distinguunt, postquam in pascuis permixti fue-
 rint:

Sic ductores disponebant hos huc & illuc,
 Ut ad prælium irent: inter quos rex Agamemnon
 Oculis & capite similis Ioui gaudenti fulmine:
 Marti autem, balteo: pectore autem, Neptuno.
 Velut bos in armento valde eximius est inter omnes
 Taurus: hic enim boues intereminet congregatas.)
 Talem Attiden reddidit Iupiter die illo,
 Conspicuum inter multos & eximium heroas.

Dicite nunc mihi Musæ coelestes domos habentes. 490
 (Vos enim deæ estis, adestisque, scitisque omnia:
 Nos autem famam solum audimus, neque quidquam
 scimus)

Qui duces Danaorum & principes erant.
 Multitudinem a. non ego dixerim, neq; nominarim,
 Non si mihi decem quidem linguæ, decem a. ora sint,
 Vox etiam infrangibilis, æreum & mihi cor insit:
 Nisi coelestes Musæ Iouis ægiochi,
 Filæ commemorent quot sub Ilium venerunt.
 Principes autem navium dicam, navésque omnes.

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πινελίως καὶ Λήϊτος ἦρχοι,
 Αρχσίλαός τε, Περθολέως τε, Κλείριός τε·
 Οἳ θ' Ὑαίῳ ἐσέμνυντο, καὶ Αὐλίδᾳ πετρήεσσιν,
 Σχοῖνι τε, Σχρόλῳ τε, πολυκηκμόνι τ' Ἐπειῶν,
 Θεσπιαν, Γραῖᾳ τε, καὶ εὐρύχορσιν Μυκαλησῶν,
 Οἳ τ' ἀμφ' Ἀρμὶ ἐσέμνυντο, καὶ Εἰλείσιν καὶ Ερυ-
 θεῖς,

500 Οἳ τ' Ἐλεσίῳ ἔχοι, ἠδ' Ὑλίῳ, καὶ Πετρώϊα,
 Ωκαλίῳ, Μεδωσίᾳ τ' εὐκλείμενοι πολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρυσίῳ τε, πολυτρήρῳιά τε Θίσβῳ,
 Οἳ τε Κορώϊκᾳ, καὶ ποιήειτ' Ἀλῖαρον,
 Οἳ τε Πλάταιαν ἔχοι, ἠδ' οἳ Γλίῳσσαν τ' ἐσέμνυντο,
 Οἳ δ' ὑπὸ Θήβᾳ εἰχοι εὐκλείμενοι πολίεθρον,
 Οἳ δ' ἱερῶν Πισιδῆϊοι ἀγλαὸν ἄλσος,
 Οἳ τε πολυτάφυλοι Ἀρίῳ ἔχοι, οἳ τε Μίδεαν,
 Νίῳσσαν τε Ζαθέῳ, λιθηδόνα τ' ἐχατῶσαν·
 Τῶν μὲν πεπλήκοιτα ἱέες κίοι, ὅς τ' ἐκάστη

510 Κῆρσιν Βοιωτῶν ἐκάσθι, καὶ εἴκοσι βαῖται.

Οἳ δ' Ἀπληδόνα ἱαῖοι, ἠδ' Ὀρχομένον Μιυῶν,
 Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος, καὶ Ἰάλαμος ἦες Ἀρηες,
 Οἳ δ' ἔκειντο Ἀστυόχῃ δόμῳ Ἀκτορὸς Ἀζείδαο
 Παρθένος αἰδομένη ὑπὸ Φαίῳ εἰσαταβάσσει
 Ἀρηί κρατερῶν, ὃ δέ οἱ παρελίξατο λάθρᾳ·
 Τῶν δ' ἐπὶ πλείκοιτα γλαφυραὶ ἱέες ἐσέχουσιν.

Ἀντίρ Φωκίῳ Σχεδίῳ, καὶ Ἐπίστρῳφῳ ἦρχοι,
 Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·

Οἳ Κυπάρισσος ἔχοι, Πυθῶνιά τε πετρήεσσιν,

520 Κείῳσιν τε Ζαθέῳ, καὶ Δαυλίδῃ, καὶ Πανοπῆᾳ,

Οἳ τ' Ἀιγυῶνι, καὶ Τάμπολιν ἀμφεσέμνυντο,

Οἳ τ' ἄρα παρ' ποταμῶν Κηφισῶν δίοι ἱαῖοι,

Οἳ τε Δίλῳσσαν ἔχοι πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·

Τῶν δ' ἅμα τεσσαρὲς κοῖτα μέλαινα ἱέες ἔποιτο.

Οἳ μὲν Φωκίῳ σίχας ἔσασαν ἀμφιέποντες,

Βοιωτῶν δ' ἐμπλήνισσι ἀειπρὰ θάρησσι.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευε Οἰλῆος παῖς Αἴας,

Ἐκείῳ, ὑπὲρ ὅσους γε, ὅσους Τελαμόνιος Αἴας,

BOEOTIS quidem Peneleus & Leitus imperabant, §00
 Arcesilaúsque, Prothoënórque, Cloniúsque,
 Quíque Hyrien habitabant & Aulidem petrosam,
 Schœnúmque, Scholúmque, iugosámque Eteonum,
 Thespiam, Græámque, & spatiosam Mycale ssu:
 Quiq; circū Harma habitabāt, & Ilesium & Erythras:
 Quíque Eleona tenebant, & Hylen & Peteona,
 Ocaleam, Medeonáque, benè ædificatam urbem
 Copas, Eutresinq; & columbis abundantem Thisben,
 Quíque Coroncam & herbosam Haliartum,
 Quíq; Plataeam tenebant, & qui Glissantē incolebant, §10
 Quíque sub Thebis habitabant benè ædificatam urbē
 Onchestúmque; sacrum Neptunium clarum nemus:
 Quíque vuís abundantē Arnē habitabāt quiq; Mideā
 Nillámque sanctam, Anthedonáque ultimam.

Horū quidē quinquaginta naues ibant: in vnaquáq; a.
 Pueri Bœotorum centum & viginti proficiscebantur.

Qui. v. Asple dona habitabāt, & Orchomenū Mineū,
 His imperabat Ascalaphus & Ialmenus, filij Martis,
 Quos peperit Astyoche in domo Actoris Azidæ,
 Virgo verecunda (superiorem partem domus quum §20
 ascendisset)

Marti forti: hic autem ipsi concubuit clanti.

Horum triginta concauæ naues ibant.

At Phocēsis Schedius & Epistrophus imperabāt
 Filij Iphiti magnanimi Naubolidæ:

Qui Cyparissum habitabant, Pythonáque petrosam,
 Crissámque sanctam & Daulida & Panopea,
 Quíq; Anemoriam, & Hyampolin circum habitabāt:
 Quíque apud fluuium Cephissum diuinū habitabant.
 Quíque Lilæam habitabant ad fontem Cephisi:

Cum his quadraginta nigræ naues sequebantur. (res: §30
 Hi quidē, Phocēsiū ordines instruxerūt, circa laborā-
 Bœotos autem prope ad sinistram armabantur.

Locrensis autem dux erat Oilei filius velox Ajax,
 Minor, non tantus quantus Telamonius Ajax:

Αλλὰ πολὺ μαίωι, ὀλίγος μὲν ἔγωγε λιθοβόρῃς·

330 Εὐχρίη δ' ἐκέχκετο Πανέλλιωας, καὶ Λαχαιούς·
Οἱ Κιῶνι τ' ἐρέμωιτ', Ὀπείτ᾽ αὖτε Κόμφιαρόι τε,
Βῆσσαι τε, Σκάρφῳ τε, καὶ Λύγμαις ἐρατταῖς,
Τάρφῳ τε, Θερπείοι τε, Βοαχρὶν ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοιτα μέλαινα ἵπες ἔποιτο,
Λιχοῶν οἱ ταῖοισι πρῶτον περὶς Εὐβοίης.

Οἱ δ' Εὐβοῖαι ἔχουσιν ἄνδρα πειρίστες Ἀεαίτες,
Χαλκιδᾶ τ', Εἰρέτειαί τε, πολυστάφυλοι γ'
Ἰστιαοί,

Κήριθόι τ' ἔφαλοι, Δίον τ' αἰπὺ πολίεθρον,
Οἱ τε Κάρυστοι ἔχουσιν, ἡ δ' οἱ Στύρα κατετάσκει·
340 Τῷ δ' αὖθ' ἠγεμόνι' Ελεφλύωρ ὄζος Ἀρηος,
Χαλκροδοπάδης μεγαθύμος, ὄρχος Ἀεαίπων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἀεαῖτες ἔποιτο θυοὶ ὅππῃ κε-
μόωντες,

Λίχμηται μιν αἰῶντες ἔρεχλῃσι μελήεσσι

Θώρηκας ῥίξαι δηΐωι ἀμφὶ στήθεσσι·

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοιτα μέλαινα ἵπες ἔποιτο.

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθλῶας ἔχουσιν εὐκλῆμοι πολίεθρον,

Δῆμοι Εριχθῆος μεγαλήτορος, οἱ ποτ' Ἀθλῶν

Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δ' Ἰζεδωρος ἄ-
εονα,

Καδδ' ἐν Ἀθλῶνσ' εἶσι ἐὼς ἐνὶ πτόσι κῶ·

350 Εἶτα δέ μιν ταύροις, καὶ ἄρκεσσι ἰλάοιται

Κῆρυι Ἀθλῶαίωι κατελλομένην εἰσαυτήν·

Τῷ δ' αὖθ' ἠγεμόνι' υἱὸς Πετρώου Μειεθῆς.

Τῷ δ' ἔπειτα σὺν ὅμοις ἐπιχθονίοισι γίγεται αἴθερ

Κισμῆσαι ἵππους τε, καὶ αἰέρας ἀσπίδ' ὅπως·

Νέστωρ οἷος ἱεῖζει· ἐγὼ θοοκίετρος ἦμι·

Τῷ δ' ἅμα πενήκοιτα μέλαινα ἵπες ἔποιτο.

Λῆας δ' ἐν Σαλαμῖνος ἄγει δουραὶ δέχεται ἵπας·

Σπῆσι δ' ἄλῳι ἱὲ Ἀθλῶαίωι ἔσαντο Φάλαγγες.

Οἱ δ' Ἀργεὺς τ' εἶχουσιν, Τίρυνθά τε τειχότογαν,

360 Ἑρμιόλῳ Ἀσίῳ τε, βαθυὸν καὶ κόλποι ἐχέουσιν,

Τροζῶν, Ηἰόνας τε, καὶ ἀμπλόειτ' Ἐπίδαυρον,

Sed multo minor. parvus quidem erat, lineum tho-
racem habens,

Sed lanceæ arte instructus erat supra omnes Græcos
& Achiuos,

Qui Cynúmque; habitabāt, Opoëntaque Calliarūque.

Bellāmque, Scharphénque, & Augias amabiles:

Tarphénque, Thrōniúmque, Boagrii circum fluenta.

Hunc simul quadraginta nigræ naues sequebantur 540

Locrorum, qui habitabant ultra lacram Eubœam.

Qui a. Eubœā habitabant robora spirātes Abantes,

Chalcidāque, Iretriāque abundātémque; vuīs Histiaē:

Cerinthúmque maritimam. Diūque altum oppidum:

Quique Carystum incolebant, & qui Styra habitabāt

Horum verò dux erat Elephenor ramus Martis,

Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantū:

Hūc simul Abātes sequebātur veloces, à tergo comati

Pugnaces, prompti porrectis hastis

Thoracas disrumpere inimicorum circa pectora. 550

Vnā cum hoc quadraginta nigræ naues sequebātur.

Qui autē Athenas habitabant, bene ædificatā urbē,

Populū Erechthei magnanimi, quē aliquādo Miner-

Nutrit Iouis filia, peperit autem alma Tellus, [ua

Et Athenis collocavit in suo pingui templo.

Illic enim ipsam tauris & agnis placant

Pueri Atheniensium circumvoluentibus annis:

Horum Dux erat filius Petei Menestheus.

Huic nondum quisquā similis inter terrestres fuit vir

In ordinandis equitibusque & viris scutigeris: 560

Nestor solus contendebat, hic n. ætate grandior erat.

Cum hoc a. quinquaginta nigræ naues sequebatur.

Aiax autem ex Salamine ducebat duodecim naues

Statuit adducens ubi Atheniensium stabant phalanges.

Qui a. Argósque habitabant, Tirynthāque bene mu-

ratam.

Hermionen, Asinénque, profundum sinum habētes:

Troæzēna, Eionāque, & vitibus consistam Epidaurū,

Οἳ τ' ἔχουσι Λίγυας, Μάσητά τε κοῦροι Λαχωνῶν·
 Τῶι δ' αὖθ' ἠγμόεινε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Καὶ Σθέιελος Καπαρῆος ἀγακλεῖτε φίλος υἱός.
 Τῷσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τεύχεατος χεῖρ' ἰσότητος
 φῶς,

Μηκιστὺς υἱὸς Ταλαϊπλόου αἰαχτός.
 Συμπάμπου δ' ἠγείτο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Τῷσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοιτα μέλαινα ῥῆες ἔποιτο.

Οἳ ὅ Μυκλήας εἶχον ἐὺκλίμενοι πολίεθρον,
 170 Ἀφιδόι τε Κόρινθοι, ἐὺκλίμενός τε Κλεωναί,
 Οριεῖας τ' ἐσέμεντο, Λεχιδυρέω τ' ἐξατεινὴν,
 Καὶ Σικυῶν' ἔθ' ἄρ' Ἀδρητὸς κοῦρ' ἐμβαττί-
 λων,

Οἳ τ' Ἰωρυσίω τε, καὶ αἰπυλὸν Γαυέεσσαι,
 Πελλησίω τ' εἶχον, ἠδ' Ἀἴνοι ἀμφειέμεντο,
 Αἰγιάλοί τ' αἰὲς πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην ὤ-
 ρειαν,

Τῶι ἔχουσι καὶ ἦρχε κρείων Λαμίας·
 Ἀτρεΐδης ἄμα τῶ γε πολὺ πλείεσσι, καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποιτ'· ἐν δ' αὖδ' ἐδύσσατο ἰώρῃ τε χαλκῷ
 Κυδίσῳ, ὅππῃ πᾶσι μετέκρεπεν ἡρώεσσι,

180 Οὐδ' αὖτ' ἄριστος ἔην, πολὺν δ' ἔπλειστοις ἀνέλασε.

Οἳ δ' εἶχον κοῖλῳ Λακεδαιμόνι κητώεσσαι,
 Φάρῳ τε Σπάρτῃ τε, πολυτρήρῳ τε Μείσῳ,
 Βρυσηῖας τ' ἐσέμεντο, καὶ Λύγριαν ἐξατεινὰν,
 Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἐλος τ' ἐφαλεῖ πε-
 λιετόρῳ,

Οἳ τε Λάαας εἶχον, ἠδ' Οἴπυλοι ἀμφειέμεντο,
 Τῶι οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοῶν ἀγαθὸς Μειέλαος·
 Εξήκοιτα ἰωρὶ ἀπάτερθε δ' Ἰωρυσάοιτο·
 Ἐν δ' αὖδ' ἐχέοντο ῥοι κορυμμήσοι πεποιθῶς
 Οφρυῶν πολευόδε, καλίστα δ' ἔειτο θυμῷ

190 Τισαῶν Ἐλείης ὀρμήματά τε, Σοισαχῆς τε.

Οἳ δ' ἔχον Πύλοι τ' ἐσέμεντο, καὶ Ἀργεῖον ἐξατεινὴν,
 Καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρῳ, καὶ ἐὺκλίτοισι Λίπῳ,
 Καὶ Κυπριεσσόισι, καὶ ἀμφιγύρῳ Ἰαμῳ.

Quisque habitabant Æginam, Masetaque, filij Achiuorum:

His præerat bello strenuus Diomedes,
Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius. 570
Vnà. v. cum his Euryalus tertius ibat, similis deo vir,
Mecistei filius Talaoniadæ regis.

Omibus autem præerat bello strenuus Diomedes.
Hos autem octoginta nigræ naues sequebantur.

Qui. a. Mycenæ incolebant, bene ædificatâ urbem,
Opulentâmq; Corinthû, bene ædificatâsq; Cleonæ,
Orniâsq; habitabant, Aræthyræamque amabilem,
Et Sicyonæ, ubi Adrastus primum regnavit;
Quisque Hyperesiâque, & excelsum Gonoëssam,
Pellenâque habitabant, & Ægium incolebant.
Et omnem oram illam maritimam, & circa Helicem 580
spatiosam:

Horum centum nauibus imperabat rex Agamemnôn
Atrides, vnâ cum hoc quam plurimæ & præstantissimæ
Copiæ sequebantur: ipse verò induit splendidum æs,
Exultans, quia omnes inter conspicuus erat heroas:
Quoniam strenuissimus erat, & quamplurimas ducebat copias.

Qui. a. tenebant concavâ Lacedæmonia immensam
Pharénque, Spartâque, abundantemque columbis
Messen:

Brysiâque incolebant & Augiæ amabiles:
Quisque Amyclas tenebât, Helôsq; maritimû oppidû:
Quiq; Laâ tenebant, & Oërylon circumhabitabant. 590
His ipsius frater præerat prælio strenuus Menelaus
Sexaginta nauibus: seorsum autem armabantur.
Inter eos ipse ibat, sua animi præsentia fretus,
Adhortans ad bellum: maximè verò cupiebat animo
Vlcisci Helenæ curas gemitûsque.

Qui. a. Pylûmque habitabât & Arenen amabilem,
Et Thryon Alphei vadum, & bene ædificatum Æpy;
Et Cyparissentem & Amphigeniam habitabant,

Καὶ Πτελέοι, καὶ Ἑλος, καὶ Δάριοι, ἐνθά τε μῦσαι
 Αἰγόμεναι, Θάμυρι δὲ θρήϊκα παῦσαι ἀοιδῆς,
 Οἱ χαλίνθειόιτα παρ' Εὐρύτου οἱ χαλῖνος.
 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος Πηλεΐδην, ἔπειτ' αὖ αὐταί.
 Μῦσαι ἀεΐδκει κοῦραι Διὸς ἀνιόχοιο,
 Αἱ δ' ὅ γ' ὀλοασάμεναι, πηρὶ δέ τ' ἴσαν, αὐτὰρ ἀοιδῶν.
 600 Θεσπεσίην ἀφείλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιδαιρεύων.
 Τῶν αὖτ' ἠγεμόνεια γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐρείκοιτο γλαφυραὶ ἰέες ὅτι χόωντο.
 Οἱ δ' ἔχοι Ἀρχαδίην, ὑπὸ Κυμῶνός θ' ὄρεσ.
 αἶπυ,

Ἀἶπυ ποὶ ὄρεσ' ἀνιόχοιο, καὶ αἶρες ἀλχημαχίται,
 Οἱ Φεΐοι τ' ἐνέμοιτο, καὶ Ορχομενὶ πολύμηλοι,
 Ρίπην περ, Στραπῖόν τε, καὶ ἰομέεσσαν Εἰασίην,
 Καὶ Τυγίην ἔχοι, καὶ Μαιτιέην ἐρατηνίην,
 Συμφηλὸν τ' ἔχοι, καὶ Παρράσιον ἐρείκοιτο,
 Τῶν ἄρχ' Ἀλχημοῖο πόσις κρήνη ἀγαπῶντος.
 610 Ἐξήκοιτα γάρ τ' ἐσσι πολῖες δ' ἐσσι καὶ ἑκάστη.

Ἀρχάδες αἰδρες ἑσσι τοὶ ὅτις ἀμύνει πολέμοιο
 αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν αἶαξ αἰδρωτὶ ἀλχη-
 μέμοιο.

Νῆας εὐαγγέμοιο περὶ ὅτι οἶοντα πότιοι
 Ἀτρείδης ἐπὶ ὅ σφιν θαλάσσια ἔργα μεμῆλται.

Οἱ δ' ἄρα Βυκαράσιοι τε, καὶ Ἡλίδαι δια-
 ἑσσι.

Θάσοι ἰφ' Ὑμνίην καὶ Μύρσιον ἔχοντες ὅσσοι,

Πέτρην τ' Ὀλεΐην, καὶ Ἀλκίον ὅσσοι ἐέρχοντο.

Τῶν αὖ τεσσεῖρες ἄρχοι ἴσαν, δέκα δ' αἰδεῖ
 ἑκάστη.

Νῆες ἑπὶ τῷ θοῇ πόσι δ' ἑσσι τοὶ ἑπὶ οἶοντα.

620 Τῶν αὖτ' ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγασσάμενος,

Τῆς δ' αὖ Κτεάτου, ὅ γ' Εὐρύτου ἀκτορείωντος

Τῶν δ' ἀκαρυγχεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διοῦρης.

Τῶν δ' ὅ γ' ἐπὶ τῷ ἦρχε Πολύζηνος Θεοκλῆς,

Τῶν ἀγαθέων Ἀντιμάχου αἰακτοῦ.

Οἱ δ' ἐκ Δυλίου, Ἐχιάου θ' ἑσσι τοὶ ἑσσι.

Et Pteleon & Helos, & Dorion, vbi Musæ
 Occurrentes Thamyrim Threicium spoliarūt cantu,
 Ex OEchalia venientem ab Euryto OEchaliensi. 600
 Asserebat. n. gloriabūdus se superaturum, etiamsi ipsæ
 Musæ canerent *secum*, filia Iouis ægiochi.
 Illæ autem iratæ cecum fecerunt, & ei cantum
 Diuinum ademerunt, & obliuisci fecerunt artem pul-
 sandi citharam.

Horum dux erat Gerenius eques Nestor.

Post hunc autem nonaginta concauæ naues ordine
 incedebant. [te alto,

Qui autem habitabant Arcadiā sub Cyllenes mon-
 Prope Æpyti monumētū, vbi viri cominus pugnātes.
 Qui Phencūmq; incolebāt & Orchomenū pecorosū 610
 Ripénque, Stratiénque, & ventis expositam Enispen,
 Et Tegeam habitabant & Mantineam amabilem:
 Stymphelumq; tenebant, & Parrhasien habitabant:
 His imperabat Ancæi filius rex Agapenor
 Sexaginta nauibus: multi autem in naui qualibet
 Arcades viri ibant rei militaris periti.

Ipse enim eis dedit rex virorum Agamemnon
 Naues bene transtratas ad transfretandū nigrū portū
 Attrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

Qui a. Buprasiumq; & Elidem nobilē habitabant, 620
 Quantum agr. Hyrmine, & Mysinus extrema
 Petráque Olenia & Alisium intus continet:
 Horū quatuor duces erant: & decē virū vnumquemq;
 Naues sequebantur veloces, multi. a. eas conscende-
 rant Epei.

His quidem Amphimachus & Thalpius præerant,
 Filij, alter quidem, Creati: alter autem, Euriti Acto-
 rionis.

Illis verò Amaryncides imperabat fortis Diorea.

Quartis autem imperabat Polyxenus, deo similis,
 Filius Agasthenis Augeiadæ regis.

Qui a. venerant ex Dulichio, Echinadibúsque sacris 630

Νήστοι, αἱ τὰ ἴοισι τῶν αὐτῶν ἡλίδος αἶτα,
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνεια Μείνης ἀτάλαντος Ἀρπὶ
 Φυλῆδης, οἳ πικτε Διὶ φίλος ἱππότε Φυλεις,
 Ος ποτε Δυλίοι δ' ἀπιάσσειτο πατεὶ χολαΐας
 630 Τῶ δ' ἅμα τεσσαεράκοιτα μέλαια ἵες ἔποιτο.
 Αὐταῖς Οδυσσεὺς ἦγε Κεφαλῶνας μεγαθύ-
 μους·

Οἳ ῥ' Ἰθάκη ἔχοι, καὶ Νήετον αἰεσίφυλλοι,
 Καὶ Κροχὺλῆν ἐνέμοιτο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε Ζάκυνθοι ἔχοι, καὶ οἳ Σάμοι ἀμφειέ-
 μοιτο,

Οἳ τ' Ἡπιοῖοι ἔχοι, καὶ ἀντιπάραι ἐνέμοιτο,
 Τῶν μὲν Οδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆνι ἀτάλαντος.
 Τῶ δ' ἅμα ἵες ἔποιτο δυνάδεα μετὰ πέρησι.

Λίπαλα δ' ἡγεῖτο Θόας Λιδραίμοιο υἱός·
 Οἳ Πλευρώδι ἐνέμοιτο, καὶ Ωλαιοὶ καὶ Πυλῶνιοι.
 640 Χαλκίδα τ' ἀρχαλοὶ, Καλυδωνία τε πετρῆες-
 σαν.

Οὐχ' ἔτ' Οἰῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐδὲς ἔκω· γαίε' ὅς τ' ἔστι Ζαυθὸς Με-
 λέαγρος·

Τῶ δ' ὅππῃ πᾶν τ' ἐτέταλτο ἀσασέμεν Λίτωλόισι.

Τῶ δ' ἅμα τεσσαεράκοιτα μέλαια ἵες ἔποιτο.

Κρητῆρ' δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυδὲς ἡγεμόνεια,

Οἳ Κισσοῖοι τ' ἔχοι, Τόρτινᾶ τε ταχίοισαν,

Λύκιοι, Μίλητόι τε, καὶ ἀρχιόεσσι Λύκρεσσι,

Φαισίοι τε, Ρύπιοι τε, πόλεις εὖ ἰαμεταώσας,

Ἄλλοι δ' οἳ Κρήτιν ἐκατόμπολιν ἀμφειέμοιτο·

650 Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυδὲς ἡγεμόνεια,

Μερίμης τ' ἀτάλαντος ἐναλίην αἰδρεφόιτη.

Τοῖσι δ' ἅμ' ὀδῶκοιτα μέλαια ἵες ἔποιτο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης καὶ τὲ μέγας τε,

Ἐκ Ρόδου εἰεῖα ἵας ἄγχι Ροδίαν ἀγερῶχοι.

Οἳ Ρόδον ἀμφειέμοιτο δ' ἄγχι Κασμῆνίτες,

Λίνδοι, Ἰηλυοῖοι τε, καὶ ἀρχιόεσσι Κάμιοι.

Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυδὲς ἡγεμόνεια,

Insulis, quæ habitantur trans mare, è regione Elidis:
Horum dux erat Meges similis Marti,
Phylides, quem genuit Ioui dilectus eques Phyleus,
Qui quondam in Dulichium migraverat, patri iratus:
Hunc quadraginta naues sequebantur.

At Vlysses ducebat Cephallenenses magnanimos,
Qui Ithacam tenebant, & Neritum frondosum,
Et Grocylia habitabant, & Ægilipa asperam:
Quiq; Zacynthû habitabant, & qui Samû incolebant.
Quique Epirum habitabant, & oppositam continen- 640
tem incolebant:

His quidem Vlysses imperabat, Ioui consilio par:
Hunc autem naues sequebantur duodecim, proras
rubras habentes.

Ætolorum aut dux erat Thoas Andræmonis filius,
Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylenem,
Chalcidâque maritimam, Calydonâque petrosam.
Non enim amplius O Enei magnami filij erant:
Neque item amplius ipse erat, mortuus erat autem
flauus Meleager.

Huic autem omnia erant cõmissa, ut imperaret Ætolis,
Hunc. a. quadraginta nigræ naues sequebantur.

Cretensibus aut Idomeneus hasta clarus præerat: 650
Qui Cnossûmque incolebant, Gortynâque benè cin-
ctam mœnibus,

Lyctum, Miletumque, & albicantem Lycastum,
Phæstûmque, Rhytiûmque, ciuitates benè habitatas:
Aliisq; qui Cretam centum urbium incolebant.
His Idomeneus bello clarus præerat,
Merionésque, similis Marti homicidæ.

Hos autem octoginta nigræ naues sequebantur.

Tlepolemus autem Heraclides, fortisq; magnûsq;
Ex Rhodo novæ naues ducebat Rhodiensium superbiorum,
Qui Rhodum habitabant, trifariam distributi, 660
In Lindum, Ielyssûmque, & albicantem Camirum.
Horum quidem Tlepolemus hasta inclytus dux erat:

Οἱ τέκει Ἀστυόχῃα βίη Ἡρακλῆϊη,
 Τῷ ἄγρ' ὅς Εὐφύρης ποταμοῦ ὑπὸ Σελ-
 λείτῳ,

- 660 Πέριος ἅπα πολλὰ διοτρεφίαι αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπὶ οὐδ' τράφ' οἱ μεγάρο
 εὐπικίῳ,
 Αὐτὴν πατὴρ ἰοῖο φίλοι μήτρα κατέκτα,
 Ἦδ' ἡγεσκόιτο Λιχύμιοι ὅζον Ἀργεὺς
 Λίφα ὃ ἦας ἐπηξε· πολὺ δ' ὄγε λαὸν
 ἀγείρας,
 Βῆ φεύγει ὅτ' ἰππῶν ἀπείλυσαι γὰρ οἱ ἄλλοι
 Τίεες, ὑπιοί τε βίης Ἡρακλῆϊης.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ρόδον ἴξω ἀλώμενος, ἄλγιστα
 χαί.

- Τειχθὰ δ' ὅφ' κηθεὶ καὶ φυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληται
 Εὐκλιδίος, ὅς τε θεοῖσι καὶ αἰτρώποισι αἰάσσω.
 670 Καὶ σφισι θεσπύσιοι πλῆντι κατέχυνε Κροθίων.
 Νίρεος δ' αἰ Σίμῃθι ἄγει τρῶς ἦας εἴσας,
 Νίρεος Ἀγλαΐης δ' ὕος, Χαροπόιο τ' αἰῶντος,
 Νίρεος, ὅς κάμιστος αἶψα ὑπὸ Ἰλίου ἦλθε
 Τῷ ἄλλω Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐδα.
 Ἀλλ' ἀλαπαδὶός ἐινυ, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσερόν τ' ἔχον, Κροτιάθον τε Κῶν
 σὺν τε,

- Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν ἰήσιν τε Καλύδνας,
 Τῷ δ' αἰ Φαίδιππός τε καὶ Λιπφός ἡμισαΐδην,
 Θεσγαλῆ καὶ δῖον Ἡρακλῆϊδαν αἰῶντος·
 680 Τῷ δὲ τεύκοντα γλαφρεαὶ εἰς ὄψιχ' αἶον.
 Νῦν δ' αὖτοίς ὄσσοι δὲ Πελασγικοὶ Ἀργεὺς
 εἰσιν,
 Οἱ δ' ἄλλοι, οἱ τ' Ἀλόπῳ, οἱ τε Τρηαῖ ὀρέμεντο,
 Οἱ τ' ἄχαι Φθίῳ, ἠδ' Ἐλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῖτο, καὶ Ἐμίονος, καὶ Ἀχαιοί,
 Τῷ αὖ πεπνυμένοι ἰεῶν ἑὸν ἄρχος Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' οἱ γ' ἔτι πολέμοιο δυσχεὲς ἐμίσσονται.
 Οὐ γὰρ ἔτι πρὸς σφίσι βῆσι χεῖρας ἡγήσασθαι.

Quem peperit Astyochia forti Herculi.
Quam duxit ex Ephyre fluuio Selleente,
Depopulatus ciuitates multas alumn. Iouis iuuenum.

Telemus autem postquam educatus est in do-
mo bene exstructa,

Statim patris sui dilectum auunculum interfecit.

Iam senescentem, Licymnium, ramum Martis.

Statim autem naues compegit, multas autem copias
quum coëgisset.

Abiit fugiens per mare. minati enim fuerant ipsi alij 670
Filij nepotésque fortis Herculis

Cæterum Rhodum venit errans, ærumnas patiens.

Trifariam autem distincti habitarunt per tribus, &
dilecti fuerunt.

A Ioue, qui diis & hominibus imperat:

Et ipsis ingentes diuitias demisit Saturnius.

Nireus autem ex Syma duxit tres naues æquales
inter se lateribus.

Nireus, Aglaiaæ filius Charopique regis,

Nireus qui pulcherrimus vir ad Ilium venit

Aliorum Danaorum, post irreprehensibile Pelidem:

Sed imbellis erat, & paucæ ipsum sequebantur copiae. 680

Qui a Nysum tenebant Crapathumque Casumque

Et Con Eurypyli ciuitatem, insulasque Calydnas:

His Phidippusque & Antiphus duces erant,

Thessali filij duo Heraclidæ regis.

Horum triginta concauæ naues ordine ibant.

Nunc autem eos quicunque Pelasgicum Argas
habitabant,

Quique Alon, quiq; Alopen quiq; Trechina incolebāt,

Quique tenebant Phthiam & Hellada pulchras mu-
lieres habentem

Myrmidones a. vocabantur & Hellenes & Achiui.

Horum quinquaginta nauium erat dux Achilles. 690

Sed hi non belli horrisoni recordabantur.

Non enim erat qui ipsis in ordine dux esset.

Κῆρ γὰρ οἱ γένεσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς

Κέρης χοῖλῳ Βοιωτῆος ἠὲ κόμοιο,

690 Τῷ ἐκ Λυρναίου ἔξαιετ' πολλὰ μνηστῆρας,

Λυρναίου δ' ἄπορθῆσας, ἣ τείχεα Θήβης.

Καδδὲ Μίητ' ἔβαλε, ἣ Ἐπίστρφοι ἐγχεσ-
μοῖσιν,

Τίεας Εὐκλίου Σαλπιάδαο αἵατος.

Τῆς ὀγίκεϊτ' ἀχέει, τάχα δ' αἰσῆσεσθαι ἔμελλει.

Οἱ δ' ἔχον Φυλάκην, ἣ Πύρραστοι αἰθεμόεντα,

Δήμητρος τέλειος, Ἰπποῖά τε μετέρει μύλων,

Λίχιαλοί τ' Αἰτρώδια, ἰδὲ Πτελεὶοι λευκοίλων.

Τῷ αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἠγεμόεντα

Ζωὸς ἐοῖν· τότε δ' ἤδη ἔχει χεῖρ' ἄλκιμα μέλαινα.

700 Τῷ δ' ἄμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάχῃ ἐλέλαπτο,

Καὶ δόμος ἤμετελής· δι δ' ἔκτανε Δάρδανος αἰὲρ

Νηὸς ἀποτρώσκοιτα πολὺν ὠρώπης οἱ Ἀχαιοί·

Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ αἰετχοὶ ἔσαν, πόθ' οἱ γὰρ μὲν

ἔρχον,

Ἀλλὰ σφέας κόσμους Ποδάρκης ὄζος Ἀρκος

Ἰφίκλῃ υἱὸς πολυμήλῃ Φυλακίδαο,

Αὐτοχαισῆγος μεγαθύμου Πρωτεσίλαον,

Ὀπλότερος γυνὴ ὃ δ' ἄρα πρῶτερος, καὶ

Ἀρεῖαι,

Ἦρος Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· ὃ δὲ πᾶσι

Δεῦοιθ' ἠγεμόνος, πόθ' οἱ δὲ μὲν ἐοῖλοι ἐοῖτα·

710 Τῷ δ' ἄμα πρὸς κρείκοιτα μέλαινα ἦες ἔπειτα,

Οἱ δ' ἔφραζον ἐοῖμοιτο παρὰ Βοιωτῆα λίμην,

Βοῖβιν, καὶ Ἰλαφρεῖς, καὶ εὐκπρόβιν

Ἰαωλόν,

Τῷ ἤρχ' Ἀδμήτιος φίλος παῖς εἰδεχάμενος

Εὐκλῆς, δι' ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναιχὸν

Ἀλκίσις, Πελίας θυγατρῶν ἑὸς ἀρίστη.

Οἱ δ' ἄρα Μιδωίην, ἣ Θυμακίην ἐοῖμοιτο,

Καὶ Μελίβειαν ἔχον, ἣ Ολιζώια τροχίαν,

Τῷ δὲ Φιλοκτήτης ἤρχει τῶν αὖ αἰδώς,

Ἐπὶ καὶ, ἐρίται δ' οἱ αἰετχοὶ περὶ κρείκοιτα.

Iacebat enim in nauibus celeripes dius Achilles,
 Puellæ causa iratus Briseidis pulchricomæ,
 Quam ex Lyrnesso eduxit, quum multum laborasset,
 Lyrnessum depopulatus & muros Thebarum.
 Mynetem. a. deiecit & Epistrophum, bellicosos,
 Filios Eueni Selepiadæ regis.

Eius *causa* is iacebat mœrēs: sed citō surrecturus erat. 700

Qui aut habitabant Phylacē & Pyrrhasum floridā,
 Cereris lucum, Itonaque matrem ouium,
 Maritimamque Antrona & Pteleum herbosam:
 Horum Protefilaus Martius dux erat,
 Quum viueret: tūc aut iam detinebat *eum* terra nigra.
 Huius. a. & genas lacerata vxor in Phylace relicta erat
 Et domus imperfecta hunc. a. interfecerat Dard. vir
 De naui defilientem longe primū *ante alios* Achinos.
 Sed tamen ne hi quidem carebant duce: desiderabant
 nihilominus *illum* ducem *suum*.

Sed ipsos instruxit Podarces, ramus Martis, 710
 Iphicli filius peccorosi, Phylacidæ,
 Frater germanus magnanimi Protefilai,
 Minor natu: ille autem prior erat & præstantior,
 Heros Protefilaus Martius, neque copiarum eius
 Indigebant duce desiderabant tamen ipsum, *ut possent*
 strenuum.

Hunc quadraginta nigre naues sequebantur.

Qui aut Pheras habitabant apud Boebeidē paludē,
 Boeben, & Gaphyras, & bene ædificatam Ioalcum:
 His imperabat Admeti charus filius vndecim nauib.
 Eumelus quem sub Admeto peperit nobilissima mu- 720
 lierum

Alcestis, inter Pelic filias forma præstantissima.

Qui vero Methonen & Thaumaciam incolebant,
 Et Melibœam tenebant & Olizonem asperam:
 His Philoctetes præerat, iaculandi peritus,
 Septem nauibus: remiges. a. in vnamquamque quin-
 quaginta

- 720 Εμβέβησαν, τόξον δ' ἔδωκεν ἴφι μάχῃ.
 Ἀλλ' ἰδὼν ὅς τ' ἦσαν καὶ το κρατερὸν ἄλγεα πάχον,
 Λήϊον δ' ἠγάγεον, ὅθι μιν λίπον ἦες Ἀχαιῶν
 Ἐλκεῖ μυχθίζοντα χακῶν ὀλοόφροντος ὕδρου.
 Εἴθ' ὅγε καὶ τ' ἀχέων τάχα ἦ μήσεσθαι ἐμελλον
 Ἀργεῖοι φθάνουσιν Φυλοκλήτην ἀνδραγ.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ ἀνάρχοντες ἐσαν πότμον γε μὲν ἄρχοντες.
 Ἀλλὰ Μένειν νόσμησεν Οἴλῃος ἰότης υἱός,
 Τόι ῥ' ἔτεκεν Πῆνυ ὑπ' Οἴλῃϊ πολυπύρρον.
 Οἱ δ' ἔχον Τείχεϊν, καὶ Ἰθάκῃν κλισίαν κλέσαντες,
 730 Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίῃν πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλῆος,
 Τῷ αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιὸν δύο παῖδες
 Ἰκτῆρ' ἀγαθὸν, Ποδολέειον, καὶ Μαχάων.
 Τοῖς ἦ τειρήκοιτα γλαφυραὶ γέε' ὅσιν ἔχοντο.
 Οἱ τ' ἔχον Ορμεῖον, οἱ τε κλισίῃν Τωφρεῖαν,
 Οἱ τ' ἔχον Ἀπείριον, Τηπεινὸν τε λευκὰ κάρηνα,
 Τῷ ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἱός.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσάρεσσι μέλαινα ἦες ἔποιτο.
 Οἱ δ' Ἀργεῖοι ἔχον καὶ Γυρπώϊον ἐνέμοντο,
 Ορθίον, Ηλώϊον τε, πόλιν τ' Ολοσσόνα λευκήν.
 740 Τῷ αὖθ' ἠγεμόνευε ἀνεπίόλεμος Πολυποίτης
 Τῖος Περειθόιοι, τὸν αἰαῖος τέκετ' Ζεὺς.
 Τόι ῥ' ὑπὸ Περειθῶν τέκετ' κλυδὸς Ὑπποδάμεια
 Ἡμαπ τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσσετο λαχρήντας.
 Τοῖς δ' ἐκ Πηλίου ἄσιν, καὶ Αἰθίεσσιν ὠλέασσιν
 Οὐκ οἶος, ἄμα τὰν Λεοντείαν ὄζος Ἀρκος,
 Τῖος Ὑφρδύμνιο Κορώνῃν Καρεΐδαο.
 Τοῖς δ' ἄμα τεσσαρεσθκοῖτα μέλαινα ἦες ἔποιτο.
 Γοιωεὶς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι ἦες.
 Τῷ δ' ἐκ Λύκων ἔποιτο, ἀνεπίόλεμόν τε Περαιβοί,
 Οἱ περὶ Δωδώνῃν Δυσχέμερον οἶκον ἔθεντο,
 750 Οἱ τ' ἀμφ' ἰμερδὶ Τηταρήσιοι ἐργ' ἐνέμοντο.
 Ος ῥ' ἐς Πλωκὸν ὤρετο χαλκίρροτον ὕδωρ.
 Οὐδ' ὅγε Πλωκῶν συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ.
 Ἀλλὰ τί μιν Καθύρῃν ἐπιρρέει, καὶ τ' ἔλασεν.

Conscenderāt iaculandi periti, ad fortiter pugnādū.
Sed hic quidē in insula iacebat ingētes dolores patiēs
Lēno in diuina, vbi ipsum reliquerant filij Achiuorū
Vlcere laborantem tetro perniciosi colubri.

Ibi ille iacebat mœrens: breui autē recordaturi erant 730
Argiui apud naues Philoctetæ regis.
Neque isti sine duce erant: desiderabant tamen illum
ducem suum:

Sed Medon ipso instruxit, Oilei nothus filius,
Quem peperit Rhena sub Oileo vrbum euerfore.
Quisque habitabant Tricēn & Ithomen asperam.
Quiq; habitabāt OEchaliā ciuitatē Euryti OEchaliij:
His rursus duces erant Æsculapij duo filij,
Medici boni, Podalirius & Machaon.

His triginta concauæ naues ordine ibant.

Quiq; tenebāt Ormenium, quique fontē Hyperiā. 740
Quique incolebāt Asteriū, Titanique albos vertices,
Horū dux erat Eurypylus Euemonis præclarus filius.
Hunc quadraginta nigræ naues sequebantur.

Quique Argissam tenebant, & Gyrtonē incolebāt,
Orthen, Elonēque, vrbēmque Oloossona albam:
His præerat bellicosus Polypoetes,
Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Iupiter.
(Hunc sub Pirithoo peperit inclyta Hyppodamia
Die illo quo feras vltus est villosas (i. centauros)
Hos. a. ex Pelio expulit, & ad Æthicas adēgit.) 750

Non solus: vnā cum ex eo Leonteus, ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Cænidæ.

Hos verò quadraginta nigræ naues sequebantur.

Guncus. a. ex Cypho ducebat duas & viginti naues:
Hunc Enienes sequebantur, bellicosique Peræbi,
Qui circa Dodonem valde algidam domos posuerūt:
Quiq; circa desiderabilē Titaresium arua incolebant,
Qui in Peneum immittit pulchrè fluentem aquam.
Neq; hic Peneo cōmiscetur argēteos vortices habēti,
Sed in ipsum supernè influit, tanquam oleum. 760

Ορκου γὰρ Διὸς Στυγὸς ἑδωτός ὅστιν ἀπαρρῶξ.

Μαγνήτῳ δ' ἦρχι Περσέθου Τειθρήδου υἱός,

Οἱ δὲ Πύκων, καὶ Πάλοι εἰσοσίφυλλοι

Ναίεσσοι, τῶν μὲν Περσέθου τοὺς ἡγεμόνευε

Τῷ δ' ἅμα τεσσαρᾶκοιτα μέλαινα ἦες ἔποιτο.

760 Οὗτοι δ' ἡγεμόνες Δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν.

Τίς τ' ἄρ' ἔκ' ὅχ' ἄριστος ἔκω, σὺ μοι εἴηπε
μῦθε,

Αὐτῶν, ἡδ' ἵπποι, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσι ἔποιτο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄριστοι ἔσαν Φηρηπιάδαο,

Τὰς Εὐμῆλος ἔλαυνε ποδῶκεας ὀριθὰς ὕς,

Οπειχὰς, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ ἰώτῳ εἶσας,

Τὰς δὲ Πιερίῃ θρίψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

Ἀμφω θηλείας, φόβοι Ἀρης φορέεσσαι.

Αἰδράδ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔκω Τελαμόνιος

Αἴας,

Οφρ' ἀχλεῖς κλύειεν ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν.

770 Ἴπποι γ' οἳ φορέετ' ἀμύμονα Πηλεΐοντα.

Ἀλλ' ὁ μὲν δὲ ἴησσι κορωνίσιν ποικιλόχρῳ

Κεῖτ' ἀποκλύσεις ἀγαμέμνονι ποικίλῳ

λαῶν

Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ γ' ὅθι ῥηγμῖνι θαλάσσης

Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσι ἰεῖτες,

Τόξοισιν δ' ἵπποι γ' παρ' ἄρμασιν οἷσιν

ἕκαστος

Λαδὶ ἐρεπλόμῳ, ἐλεῖθ' ὀρεπλόν τε σέλιον

Ἔστασαι· ἄρματα δ' εὖ πεπλεκασμένα κεῖτο

αἰάχῳ

Εἰκλίσῃσι οἳ ἀρχὴν ἀρηΐφιλοι ποθέοιτες

Φοίπῳ εἶτα καὶ εἶτα καὶ σταδί, ἡδ' ἐμά-

χοιτο.

780 Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὅσπιν τε σπείρει γῆνι πᾶσαι ἰέμεντο.

Γαῖα δ' ὑπερσιάζετο Διὶ ὡς περ πικραυνῶν

Χαομῆος, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφασί γαῖαν ἰμάσσει

Εἰς αἰέμοις, ὅθι φάσι Τυφασίος ἔμμεται αἰαί.

Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα σταχέζον γαῖαν

Iuramenti enim grauis, Stygis aquæ, est riuus.

Magnetib. a. præerat Prothous, Tēthredonis filius.
 Qui circa Peneum & Pelium frondosum
 Habitant. his quidem Prothous velox, dux erat:
 Hunc verò quadraginta nigræ naues sequebantur.
 Hi certè, duces Græcorum & principes erant.

Quis horum longè præstantissimus fuerit, tu mihi
 dic Musa,

Ipforum & equorum, qui Attridas sequebantur.
 Equæ quidè longè præstantissimæ erant Pheretiadæ, 770
 Quas Eumelus agitabat, celeripedes tanquam aues.
 Simili pilo, coæuas, velut ad perpendiculum tergo si-
 miles:

Quas in Pieria nutriuit argenteum arcum gestans
 Apollo,
 Ambas foeminas, terrorem belli ferentes.
 Virorū autè longè præstantiss. erat Telamonius Ajax,
 Tantisperdum Achilles irascebatur: hic. n. longè for-
 tiss. erat.

Equique qui ferebant inculpabilem Pelidem.
 Sed hic quidem in nauibus rostratis pontigradis
 Iacebat iratus Agamemnoni pastori populorum
 Atridæ: eius autem copię apud litus maris 780
 Discis se oblectabant & hastilibus, et iaculantes,
 Arcubusque: equi autem apud currus suos singuli
 Lorum mandentes, palustreque apium,
 Stabant, currus autem bene tecti iacebāt principum
 In tentoriis. illi autem ducem suum bellicosum desi-
 derantes

Vagabantur huc & illuc per exercitū neq; pugnabāt.
 At illi ibant ac si igne terra tota pasceretur.
 Terra autem subitus gemebat, sicut gemit Ioui fulmi-
 ne gaudenti.

Irascenti, quando circa Typhœum terram verberat
 In Arimis: vbi dicunt Typhœi esse cubilia: 790
 Sic horum sub pedibus valdè gemebat terra:

Ερχομένοισι μάλα δ' ὦκα δῖος Ἰσμενος πεδίοιο.

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήμενος ὠχία Ιεῖς

Παρ' Διὸς αἰγίοχοιο σιὸν ἄγγελον ἀλεγεινῇ.

Οἱ δ' ἀγοραίς ἀγόρευον ἔπα Πριάμοιο θυρήσσι

Παῖτες ὀμνηγέριες, ἥ μιν ἰεῖαι, ἥ δὲ γέροντες.

190 Ἀλκὴν δ' ἵσταμένη φασγάνῳ πόδας ὠχία Ιεῖς.

Εἴσασθ' ὅφθον μιν ἦν Πριάμοιο Πολίτην,

Ὅς Τρῶας σκοπὸς ἵζε ποδοκείησι πεποιθὼς,

Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,

Δείδμενος ὅππότε ἰαυφιν ἀφορμηθεῖται Ἀχαιῶν,

Τῷ μιν ἵσταμένη μέλει φη πόδας ὠχία Ιεῖς,

Ὡ γέρον, αἵ τί μιν τοὶ φίλοι ἀχειροῖσιν,

Ὡς ποτ' ἐπ' αἰετός, πόλεμος δ' ἀλίαςτος

ὄρωρεν.

Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυτο καὶ δρῶν,

Ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῖσι δε, τοσόνδε τε λαὸν ὄπασσε.

300 Λίην γὰρ φύλλοισιν εἰκότες, ἢ ψαμάθοισιν,

Ερχοιταί πεδίοιο, μαχιστόμενοι παρ' ἄστυ.

Εκτὸς, σοὶ δ' ἄλλῃς ἐπιέλομαι, φῶτε γὰρ

ρίξαι.

Πολλὰ γὰρ καὶ ἄστυ μέγα Πριάμον ἐπικούρου

Ἀλλ' ἄλλαι γλαῖσσαι πολυαπερείαι αἰθρῶπα.

Τοῖσι ἕκαστος αἴης σημαίνει, οἷσι τῶν ἀρχῶν.

Τῷ δ' ἐξηγείσθαι κοσμησάμενος πολιήτας,

Ὡς ἔφαθ', Εκτὸς δ' ἔπειθ' αἶψα ἔπος ἠγοοίησεν,

Ἄψα δ' ἔλυσ' ἀγορίῳ, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσ-

σεύοντο.

Πᾶσαι δ' αἰγῶν κύλας, ὅκ δ' ἔσονται λαός,

810 Πεζοὶ γάρ, ἱππῆες τε πόλεις δ' ὀρυμαγδὸς

ὀρώρει.

Ἔστι δὲ τις παρρησία πόλιν αἰετῶν κολῶν,

Εἰ πεδία ἀπαύει, σφειδρῶμος εἶθ' αἶψα καὶ εἶθ'.

Τὴν ἥτοι αἰετὸς βαπταίνει κελήσχοισιν,

Ἀθάλατοι δὲ τε σῆμα Πολυσκάρθμοιο Μυρτίης.

Εἶθ' αἶψα Τρῶες τε δέχονται, ἥ δ' ἐπικούρου.

Τρῶσιν μὲν ἠγεμόνι μετὰ κορυθαίολος Εκτὸς

Gradietium: valde. a. velociter pertransibant campū.

Troianis. a. nuncia venit ventipes velox Iris

A Ioue ægiocho, cum nuncio tristi.

Illi verò conciones concionabantur in Priami vestibulis,

Omnes simul congregati, tam iuvenes quàm senes.

Propè autem stans alloquuta est pedib. velox Iris.

Ac se adsimilauit voce filio Priami Politæ,

Qui Troianorum speculator sedebat, pedum velocitate fretus,

In tumulo summo Æsytæ senis,

Observans quando è nauibus sese mouerent Achiui. 800

Huic similis ipsum alloquuta est pedibus velox Iris,

„ O senex, semper tibi sermones grati sunt indiscreti

„ Sicut olim quum pax esset: bellū. a. inenitabile est ortum.

„ Equidem valde sæpe pugnis interfui virorum.

„ Sed nondum tales tantasque copias vidi.

„ Valde enim foliis similes vel arenis,

„ Incedunt per campum, pugnaturi circa ciuitatem.

„ Hector, tibi autem maxime mando sic facere.

„ Multi enim in ciuitate magna Priami auxiliares,

„ Alia autem aliorū lingua diuersigenūm hominum: 810

His vnusquisque vir imperet quibus præest,

„ Hosque educat instructis suis ciuibus.

Sic dixit, Hector aut non deæ orationē ignorauit:

Sed statim dimisit concionem, ad arma a. ruebant.

Omnes autem aperiebantur portæ, & foras erunpebant copię. (ortus est,

Pedestrésque equestrésque: multusque tumultus co-

Est autem quædam ante ciuitatem alta columna

In planicie seorsum, circum hinc & inde,

Quam quidem homines Baticam vocant,

Immortales autem sepulchrum agillimę Myrinnēs: 820

Ibitūc Troianiq; distincti fuerūt & auxiliares milites.

Troianis quidē dux erat magn⁹ ornata galea Hector
Priamides

Πειριμένης ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι, καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θάρσονται μεμαότες ἐγχείησι.

810 Δαρδανίαι αὐτ' ἤρχη ἐς παῖς ἀρχίσαι
 Αἰνείας τ' ὑπ' ἀρχίσῃ τέκε δὴ Ἀφροδίτη
 Ἰδης ὅς κηρυγῶσι θεὰ βροτῶ ἐνὶ θῆσσι.
 Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύο λιπύρορος υἱε,
 Ἀρχίλοχος τ', Ἀκάμας τε, μάχης ὡς εἶδ' ὅτε
 πάσης.

Οἱ δ' Ζέλαιον ἔταροι ὑπὲρ πόδα ἰάατο Ἰδης,
 Ἀφίκοι, πίποιτες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆπιον
 Τρῶες, καὶ αὐτ' ἤρχη Λυκάριος ἀγλαὸς υἱὸς
 Παῖδαρος, καὶ καὶ τόξοι ἀπὸ λαοῖ αὐδὸς ἔδωκεν.

820 Οἱ δ' ἀδρήπαια τ' ἔχον, καὶ δῆμον ἀπαισῶ,
 Καὶ Πιτύωαν ἔχον, καὶ Τηρκίης ὄρεσ ἀίπυ,
 Τῶν ἤρχ' ἀδρησὸς τε, καὶ ἀμφίος λιτοθώρηξ,
 Τίε δύο Μίεθρος Περκροσίη, ὅς περ παῖσιν
 Ἠδὲ μαυροσυῖας, ὅδε οὐδ' παῖδας ἔασκε
 Στείχειν ἐς πύλεσσι φθισιμόρεσ· πῶ δ' οἱ ὑπὶ
 Παθίῳ. κῆρες γὰρ ἄγοι μέλατος θανάτιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκρότιν, καὶ Περσέην ἀμφειέ-
 μωντο,

Καὶ Σησῶν, καὶ Ἀβυδοῖ ἔχον, καὶ δῖαν Ἀεΐσβην,
 Τῶν αὐτ' Ὑρπακίδης ἤρχ' ἄσιος ὄρχαμος κιδρῶν,
 Ἄσιος Ὑρπακίδης, δι' Ἀεΐσβηται φέρον ἵπποι
 Αἰθαιες, μεγάλοι, ποταμῶ ἀπὸ Σελήειτος.

840 Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐχσιμόρων,
 Τῶν οἱ Λάεργας ἐριβώλακα ἰαμετάασκοι,
 Τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε, Πύλαγός τ' ὄζος ἄρης,
 Τίε δύο Λίθοιο Πελασγῶν Τευταμίδης.

Αὐτὰρ Θρῆϊκας ἤν' Ἀκάμας, καὶ Πείροος ἦρας,
 Οἷοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἑσθὺς ἐέρχει.

Εὐφηνος δ' ἄρχος Κικόνειόν αἰχμηταίῃ,
 Τίος Τροϊζιόνιο διοτρεφέως Κεάδαο.

850 Αὐτὰρ Πυρραΐχης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 Τηλόθει ἔξ Ἀμυνδῶντος, ἀπ' Ἀξίν ὠρὺν ῥέοιτος,
 Ἀξίν, ὃ κάμισσι ὕδωρ ἑκκιδίεσσι αἶψα.

Priamides : simul cum hoc quā plurimæ & præstātis.
Copiæ armabantur, promptæ lanceis,

Dardaniis autē imperabat strenuus filius Anchisæ
Æneas (hunc autem sub Anchisæ peperit diua venus
Idæ in iugis, dea cum mortali postquam cubuit)
Non solus: vnā cum eo duō Antenoris filij.

Archilochúsque Acamásq; bene periti omnes pugnæ.

Qui autē Zeleam habitabant, sub pedē imum Idæ, 810

Diuites bibentes aquam nigram Æsepi,

Troiani, his rursus præerat Lycaonis clarus filius
Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dederat.

Qui a. Adraštiāque incolebāt & ciuitatem Apæsi,
Et Pityeam tenebant, & Terees montem altum,
His imperabat Adraštúsque & Amphius linithorax,
Filij duo Meropis Percosij, qui supra omnes
Nouerat vaticinia: neque suos filios sinebat
Proficisci in aciem virorum perditricem, sed illi non
Obediuerunt: fata enim eos agebant nigræ mortis. 820

At qui Percoten & Practium incolebant.

Et Sestum & Abydum tenebant, & diām Arisben,
His verò Hyrtacides præerat Asius, princeps virorū:
Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi
Ardentes magni à fluuio Selleente.

Hipbothous autem ducebat gentes Pelasgorum
bellicolorum,

Eorum qui Larissam fertilem habitabant:

His præerat Hipbothous & Pylæus, ramus Martis,
Filij duo Lithi Pelasgi Teutamidæ.

Sed Thracas ducebat Acamas, & Pírous heros, 830

Quotquot Hellespontus æstuosus intus continet.

Euphemus autem dux Ciconum erat bellicolorū,
Filius Træzenij alumni Iouis Ceadæ.

At Pyræchmes ducebat Pæonas curuis arcubus v-
tentes,

Procul ex Amydone, ab Axio latè fluente:

Axio, cuius pulcherrima aqua diffunditur super terrā

Παφλαγόναι δ' ἦγετο Πυλαμῶνός λάστοι κῆρ,
 Εξ Ειρεῖ, ὅθι ἡμίονοι γένος ἀγροτεράων,
 Οἱ ῥα Κύπερρον ἔχου, καὶ Σήσαμον ἀμφειέμενον,
 Ἀμφί τε Παρθένοι ποταμὸν κλυτὰ δώματα ἔταμον,
 Κρῶμιαί τ', Αἰγαλόν τε, καὶ ὕψηλούς Ερυθίους.

Αὐτὰρ Αλιζώϊοι δὲ Διὸς, καὶ Επὶ Τροφὸς ἦρχον,
 Τηλόθει ἐξ Αλύβης, ὅθι ἀργύρου ὄβρι γειέθλη.

Μυσῶν δ' Ἰχρόμης ἦρχε, καὶ Επιομῶς οἰωνιστὴς,
 Ἀλλ' ἐκ οἰωνοῖσι ἐρύσαστο κῆρα μέλαινα,

860 Ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χροσὶ ποδῶκεος Αἰακίδαο

Εἰ ποταμῶ, ὅθι παρ Τρώας κεραίζε καὶ ἄλλους·

Φόρχει αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ασκανίος Θεσσαδῆς
 Τῆλ' ἐξ Ασκανίης· μέμιασαι δ' ὕσμῃσι μάχεσθαι.

Μήσοι αὖ Μείδλης τε, καὶ Αἰπφὸς ἠγασάδην,
 Τῆς Πυλαμῶνός, καὶ Γυγαίη τέκε λίμνη,
 Οἱ καὶ Μήστρας ἦγον ὑπὸ Τρωάδ' ἡγεῖσται.

Νάστης αὖ Καραδὶ ἠγήσατο βαρβαροφάτοι·
 Οἱ Μίλητοι ἔχου, Φθιράων τ' ὄρεσ ἀχειτόφυλλοι,
 Μαυάνδρου τε ῥοαί, Μυκάλης τ' αἰπυὰ κάρηνα.

870 Τῶν κὼν παρ Ἀμφίμαχος, καὶ Νάστης ἠγασάδην,
 Νάστης, Ἀμφίμαχος τε Νομίοιος ἀγλαὰ τέκεα,

Ὅς καὶ χρυσοὶ ἔχου, πόλεμόν δ' ἔειπ' ἡὺς τε κούρη
 Νήπιος· ὅδε π οἱ τόγ' ἐπέρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

Ἀλλ' ἐδάμνη ὑπὸ χροσὶ ποδῶκεος Αἰακίδαο

Εἰ ποταμῶ· χρυσοὶ δ' Ἀχιλῆς ἐκόμασε δαΐφρασι.

Σαρπηδῶν δ' ἦρχε Λυκίῳ, καὶ Γλαῦκος ἀμύμονι,
 Τηλόθει ἐκ Λυκίης Ζαῖτον ἀπὸ Διήειτος.

Paphlagonibus autē præerat Pylæmenis hirtū cor,
 Ex Enetis, vnde mularum generatio agrestium:
 Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
 Circaque Parthenium fluuium inclytas domus habi- 840
 tabant.

Cromnámque, Ægialúmque, & altos Erythinos.
 Sed Halizonibus Dius & Epistrophus imperabant,
 Longè, ex Alybe, vnde argenti est origo.

Mysis autem Chromis præerat & Ennomus augur
 Sed non auguriis depulit mortem nigram:
 Verùm prostratus est sub manibus velocis Æacidæ,
 In fluuio eo vbi Troianos trucidabat & alios.

At Phorcis Phrygas ducebat, & Ascanius deo similis
 Procul ex Ascania: animati autem erant ad consc-
 rendam pugnam.

Meonibus autem Mesthlésque, & Antiphus præ- 850
 erant,

Filij Pylæmenis: quos Gygea peperit palus:
 Qui & Meonas ducebant sub Timolo natos.

Nastes verò Carum dux erat barbarè loquentium,
 Qui Miletum tenebant Phthirorúmque montem
 valde frondosum,

Mæandríque fluenta, Mycolésque alta cacumina:
 Horum quidē Amphimachúsque & Nastes duces erāt,
 Nastes Amphimachúsque, Nomionis clari filij,
 Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella,
 Stultus: neque ipsi hoc depulit tetram mortem,
 Sed prostratus est sub manibus velocis Æacidæ
 In fluuio, aurum v. Achilles asportauit pugnandi pe- 860
 ritus.

Sarpedo a. imperabat Lyciis, & Glaucus irrepre-
 hensibilis,
 Procul ex Lycia, Xantho à vorticoso.





ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΜΜΑ

ραφιδας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Α Λεξαίδρου ποικαλεσμενός Μειέλαος εἰς μνη-
μαχίαν ἐπὶ τῇ τῷ ἔλῳι δαλύσει, ὅρκοι γίνονται, ἐφ'
ὧ τ' ἐκῆσαντα τῷ Ελέϊῳ λαβείν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς.
ἠπλήθειτα δ' Ἀλέξανδρον Αφροδίτῃ ἀρπάζει, καὶ εἰς δὴ ἴδιον
θάλαμον ἀπαγαγῶσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τῶν τῶν τοῖς τῷ
Ελέϊ. οἱ δ' ὁμιλήσαντες, εἰς ὑπνοὶν τρέπονται.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ὁπγραφή.

Γάμμα δ' ἀφ' ἑλῆος οἷος μῶθος ὅτι ἀκοίταις.

ΑΛΛΗ.

Ορκοί, καὶ μνημαχία Ἀλεξαίδρου καὶ Μειέλαου.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Β. ραφίδα.

ΣΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηται ἅμ' ἡγεμόνεσσιν
ἕκαστοι,

Τρῶες μὲν κλαγγὴν τ', ἑροπῇ τ' ἴσαν ὄριθες αἶς·

Ἡ δ' ἔτε περ κλαγγὴν γεραίῳ πέλα ὑρανόθι ποῖ·

Αἶτ' ἐπεὶ οὐδ' χαμῶα φύγοι, καὶ ἀθέσφατοι ὄμ-
βουσι,

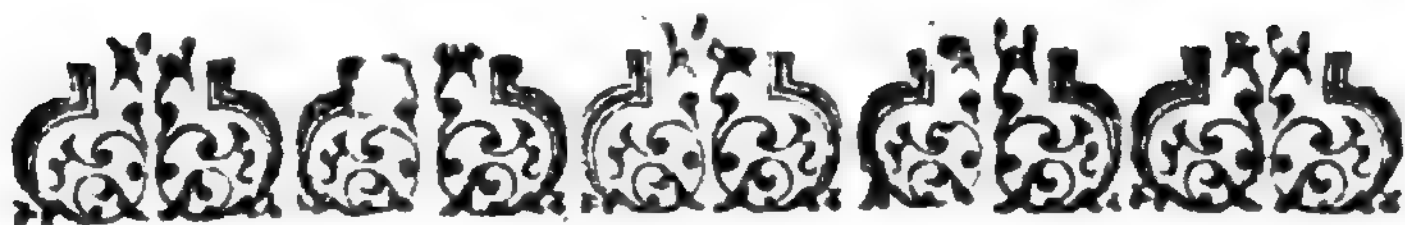
Κλαγγὴν παίγει πέποιται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,

Αἰδράσι Πυγμαίοισι Φόιοι, καὶ κῆρα φέρουσιν·

Ἡ δ' αἶα δ' ἀραπαί γε χακίῳ ἔριδα περ φέρουσι·

Οἱ δ' ἀφ' ἴσαν σιγῇ μῦθα πιάοιτες Ἀχαιοί,

Εἰδυμῶν μεμαῶτες ἀλεξέμεν δῆλῳσι.



ARGVMENTVM III. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

QVVM Alexander prouocasset Menelaum ad singulare praelium, vt omnia componerentur, iuramenta fiunt, vt qui vicerit, Helenam accipiat & opes ipsius. Victum autem Alexandrum Venus rapit, & in proprium thalamum abducens, accersit à muro Helenam. Hi autem, sermone inter se habito, ad somnum se conuertunt.

ALIVD ARGVMENTVM,
vel alia inscriptio.

In Gamma autem de Helena solis pugna est maritis.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Insurandum & singulare praelium Alexandri & Menelai.

HOMERI ILIADOS LIB. III.

AT postquam instructi fuerunt vnà cum suis
singuli, [sicut aues:
Troiani quidē cū clangore clamorēque incedebant,
Velut clangor gruum est in aere,
Quæ postquā frigus effugerunt & immensum imbrē,
Cum clangore volant ad Oceani fluentia,
Viris Pygmæis cædem & mortem ferentes:
Aëriæque hæ seuum praelium inferunt.
Ibant autem cum silentiō robur spirantes Achiui,
In animo parati opem ferre sibi inuicem,

E. iij.

10 Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι ἰότος κατέχευει ὀμίχλῳ,
 Ποιμέσιν ἔπι φίλῳ, κλέπτῃ δέ τε νικῶς ἀμύνει,
 Τόσσοι τίς τ' ἐπιλεύσῃ, ὅσοι τ' ἐπιλαῶν ἴησι.
 Ως ἄρα τῷ ὑπὸ πρῶτ' ἐκείνου αἰετὶ
 ἀελλῆς

Εἰς χόρῳι μάλα δ' ὦκα δεικνύσασσι πεδίῳ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀνιήλοισι ἰόντες,
 Τρώσιν μὲν προμάχῃσι Αλέξανδρος θεοειδής,
 Παρδαλίῳ ἄμυρσι ἔχον, καὶ χαμπύλα τ' ὤξαι,
 Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δούρε δὺν κεκορυθμένα
 χαλκῷ

Πάλλαι, Ἀρρεΐαι περ καλίζετο πάντας ἀείσοις
 20 Αἰτίεσσι μαχίσσασθαι ἐν αἰὲθ' ἀνιότῃσι.
 Τὸν δ' ὥς οὐδ' ἐνέσσει δῖος Ἰφίλος Μειέλαος,
 Ερχόμενοι προπαρῃσι ἐμίλῃ μακρὰ βίβῳτα,
 Ὡς λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπίσώματι κύρσας,
 Εὐρῶν ἢ ἑλάφοι κεραῖν, ἢ ἄχαιοι αἶψα
 Πηϊάδαι μάλα γὰρ τε κατεσθίει, ἔσθ' αὖ αὐδὶ
 Σώωται ταχὺς τε κινῆς, θαλεροὶ τ' αἰζηοί.
 Ὡς ἐχάρη Μειέλαος Αλέξανδρον θεοειδέα
 Ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν φάτο γὰρ τῆσθαι ἀλκίῳ.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέωσι κινέσθαι ἄλτο χαμάζε.
 30 Τὸν δ' ὥς οὐδ' ἐνέσσει Αλέξανδρος θεοειδής
 Εἰ προμάχοισι φανείτα, κατεπλήγῃ φίλοι ἦτορ.
 Ἀψ' ἐπάρῃσι εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείων.
 Ως δ' ἐπὶ τίς τε δεικνύται ἰδὼν παλαιορός
 ἀπείσῃ

Οὐρεὸς ἐν βήσῃσι, ὑπὸ τε τρόμος ἔλαβε γῆα,
 Ἀψ' αἰεχόρησεν, ὥχρος τε μὴ ἦλε παρῆας.
 Ως αὖθις κατ' ἐμίλοι ἐδὺ Τρώων ἀγεράχοι,
 Δείσας Ἀτρείος υἱὸν Αλέξανδρος θεοειδής.
 Τὸν δ' ἔκπερ ἰσχυρῶς ἰδὼν ἀνιότῃσι ἐπέεσσιν,
 „Δίπαι, εἰδὸς ἀεὶ, γυναῖκες, ἡπερ ὀπύτα,
 40 „Αἰτ' ὄφελές τ' ἀγοιός τ' ἐμῶν, ἀγαμὺς τ' ἀπολίσσῃ.
 „Καὶ κε ὁ βυλοῖμιν καὶ κει πολὺ κέρδιον ἦεν,
 „Ἡ ἔπε λώβῳ τ' ἐμῶν, καὶ ἐπὶ ψοῖ ἀλλοι.

Veluti montis cacuminibus notus offudit nebulam,
 Pastoribus nequaquā gratam, furi autē nocte aptiorē, 10
 Tantūmque aliquis prospicit quantum lapidem iacit;
 Sic horum sub pedibus puluis excitabatur turbidus
 Aduentantium: valde n. celeriter pertransibant cam-
 pum.

Hi. a. quū iā proximi essent alij in alios incurrentes,
 Troianorū in prima acie erat Alexander deo similis,
 Pellem pardi humeris gestans & curuos arcus,
 Et ensē: sed hic hastilia duo acuminata ferro
 Vibrans Græcorum prouocabat fortissimos quosque,
 Ut contra se pugnarent graui pugna.

Hūc postquā animaduertit Marti charus Menelaus 20
 Venientem ante agmen, grandi passu gradientem.
 Sicut leo gauisus est qui magnum in corpus inciderit,
 Inueniens vel ceruum cornutum, vel syluestre caprā,
 Esuriens (valde enim deuorat, etiamsi ipsum
 Agitent veloces canes florentesque iuuenes)
 Sic gauisus est Menelaus, Alexandrum deo similem
 Oculis conspicatus. sperabat n. ulturum se eum qui in
 ipsum deliquerat.

Statim itaque de curru cum armis desiliit ad terram.
 Illū igitur postquā animaduertit Alexan. deo similis
 In prima acie apparentem, perculsus est charum cor, 30
 Ac retrō sociorum in agmē recessit, mortem euitans.
 Sicut a. quum quis serpentem cōspicatus, retrogradus
 fugit,

Montis in saltibus, tremorque occupauit membra.
 Retrōque secessit, pallorque ipsum inuasit in genis:
 Sic retro in agmen secessit Troianorum superborum,
 Timens Atrei filium Alexander deo similis.

Hūc a. Hector cōspicatus obiurgauit turpib. verbis
 „Infelix Pari, forma præstantiss. mulierose, impostor
 „Vtinā fuisses nō natus, aut nuptiarū expers perisles:
 „Et hoc vellem, & quidem multo vtilius esset,
 „Quām sic & dedecus esse & spectaculum aliis.

„Η που χαλκάσι καρκομόωιτες Αχαιοί

„Φύγες ἀειτῆα πόμοι ἐμμελαι, ἔτεκε
χαλόν

„Εἶδος ἐπ'· ἀλλ' ἔκ' ἐσιβήη φρεσίν, ἔδ' ἐπ' ἀλκή·

„Η τοῖόςδε ἐών, ἐν ποιοπόροισι γένεσσι

„Πόιοι ὅππ' πλώσας, ἐταρρεῖ εἰρήρας ἀκίρας,

„Μιχθεῖς ἀλοδυποῖσι, γυναικ' εὐπιδέ' αἰήρας

„Εξ Απίης γαίης υἱοὶ ἀνδρῶν αἰχμηταῶν;

50 „Πατεῖτε σὼ μέγα πῆμα, πόλῃ τε, παντὶ τε
δήμῳ,

„Δυσμετέσι μὲν χάρμα, κατηφῆλυ δ' ἐσοι αὐτῷ;

„Οὐκ αἶδ' ἡμείας ἀρήϊφοι Μειέλαοι;

„Γυῖνς χ' οἷα φαῖς ἔχεις θαλερῶν ὄφρα κοιπῇ.

„Οὐκ αἶν' τοι χαρίσμη κίθαρις, τά τε δῶρ ἀφρο-
δίτης,

„Η τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοίῃσι μυγίης.

„Αλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες, ἥ τε κει ἦδη

„Λάϊοι ἔσθ' ἡτῶνα κακῶν ἔνεκ', ὅσσοι ἔοργας.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε Αλέξανδρος θεοειδής,

„Εκπῶρ, ἐπὶ με κατ' αἶσαν ὁρῶντες, ἔδ' ἔσθ' αἶσαν.

60 „Αἰή τοι κραδίη πέλεκυς ὥς, ἦσιν ἀτειρής,

„Ὅς τ' ἔσιν δ' αὖ δούρης ὑπὸ αἰέρος, ὅς ῥά τε τέχῃ

„Νῆϊοι ἐκλάμψουσιν, ἰφέλλει δ' αἰδέρος ἐρωῶν.

„Ὅς τοι οἶσ' ἤθεόςιν ἀτάρβητος νόος ὅσι.

„Μὴ μοι δῶρ ἔρχεται ὄφρα φερε χρυσῆς Αφροδίτης.

„Οὐπὶ ἀπὸ βλήτ' ὅσι θεῶν εἰκυδέα δῶρα,

„Ὅσσοι κει αὐτοὶ δῶσι, ἐχθροὶ δ' ἔκ' αἶν' ἐλπίτο.

„Νυν δ' αὖτ' εἴ με θέλεις πολέμιζαι, ἦδ' ἐμάχεσθαι.

„Αλλοὺς μὲν κάθισσι Τρῶας, καὶ πάντας Αχαιοὺς·

70 „Αὐτὰρ ἐμ' ὅσ' μέσσω, καὶ ἀρήϊφοι Μειέλαοι

„Συμβάλλει' ἀμφ' Ελέην, καὶ κλῆμασι πᾶσι μάχεσθαι.

„Ὅππότερος δ' ἐκ' ἐκλήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

„Κτήμαθ' ἐλῶν εὖ πάντα, γυναικὰ τε, οἶκα δ' ἀγέσσω·

„Οἱ δ' ἄλλοι φιλέηται, καὶ ὄρνια πῖσ' ἀταμνοῖτες,

„Ναίω τε Τροίην ἐριβόλακα· τὸ δ' ἴτερόν μοι

„Ἀργὸς ἐσιππόβοτον, καὶ Αχαιῶν καλλιγυνίακα.

- „ Certè enim exultant comati Græci.
 „ Dicētes optimū propugnatorē esse, quoniā venusta
 „ Species inest, sed non est vis animo neq; vllū robur.
 „ Certè talis existens, in pontigradis nauibus
 „ Mare transmittens, & socios charos congregans,
 „ Permistus alienigenis, mulierem pulchrā abduxisti
 „ Ex Apia terra, sponsam virorum bellicosorum?
 „ Patrique tuo magnum detrimentum, vrbique to-
 „ tique populo,
 „ Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi? 50
 „ An non sustinueris bellicosum Menelaum?
 „ Cognoueris certè qualis viri tenes florentē vxorē
 „ Non tibi profuerit cithara & dona Veneris,
 „ Et coma & species, quum in puluere mistus etis.
 „ Sed valdè Troiani *sunt* timidi: certè enim nunc
 „ Lapideā induisses tunicā, malorū gratia quæ fecisti
 „ Hunc verò alloquutus est Alexander diuinus.
 „ Hector, quoniā me iure obiurgasti, neque iniuria,
 „ Semper tibi cor, sicut securis, est indomitum,
 „ Quæ penetrat lignum, à viro *impulsa*, qui arte 60
 „ Nauale *lignum* scindit, augétque & viri impetum.
 „ Sic tibi in pectoribus imperterrita mens est.
 „ Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris.
 „ Non reiicienda sunt deorum valdè illustria dona
 „ Quæ ipsi dant: volens autem non aliquis acciperet.
 „ Nunc autem, si me vis bellare & pugnare,
 „ Cæteros quidem sedere fac Troianos & omnes
 „ Achiuos,
 „ Et me in medio & bellicosum Menelaum 70
 „ Committite pro Helena & opibus omnib. pugnare.
 „ Vter autem vicerit superiórque fuerit,
 „ Opes capiens omnes, mulierémq; domū abducatur.
 „ Vos aut cæteri amicitiam & fœdera firma ferientes,
 „ Habitetis Troiam glebosam: at illi redeant
 „ In Argos equis alendis aptum, & Achaiam pul-
 „ chras mulieres habentem.

Ως ἔφαθ'· Ἐκπῶρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον
ἀκούσας·

Καί ῥ' ἐς μέσσοι ἰών, Τρώων αἰέεργε Φάλαγγας,
Μέσση δουρὸς ἐλὼν τοι δ' ἰδρυόθηναι ἅπαντες·

Τῷ δ' ἐπερξάζοιτο καρνηρόωντες Ἀχαιοί·

80 τοῖσιν τε πτυσινόμοι, λάεσσί τ' ἔβαλλον·

Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὖσσει αἰῶξ αἰδρῶν Ἀγα-
μέμνων·

„Ἰχέσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν,

„Στεῦται γὰρ π' ἔπος ἐρέει κορυθαῖολος Ἐκπῶρ.

Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἔχοιτο μάχης, αἰῶ τ' ἐγένετο

Ἐστυμόως, Ἐκπῶρ δέ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπε,

„Κέκλυτέ μεν Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί

„Μῦθοι Ἀλεξαίδροιο, τῷ εἵνεκα ἱήκος ὄρωρεν·

„Ἄλλως μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,

„Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ὅππ' ἔχουσιν· πούλυβε-
τείρη·

90 „Αὐδὲ δ' εἰς μέσση, καὶ ἐρρήφιλοι Μειέλαον,

„Οἷος ἀμφ' Ἑλένη, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθ'·

„Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ, κρᾶσθαι τε γίγνεται.

„Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναιῶν τε, οἷχαδ' ἀγέσθαι·

„Οἷδ' ἄλλαι φιλόπτητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμεναι·

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκίῳ ἐγένετο σιωπῇ·

Τοῖσι δ' καὶ μετέπειθε βολὴν ἀγαθὸς Μειέλαος,

„Κέκλυτε μὲν καὶ ἐμεῖν· μάλιστ' αὖτ' ἀδύς ἱκαίει

„Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δ' ὅρα κερύθηναι ὕδην

„Ἀργείοις καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποδ' εἰ

100 „Εἵνεκ' ἐμῆς ἐριδος, καὶ Ἀλεξαίδρου ἐνεκ' ἐρχῆς.

„Ἡμέων δ' ὅπποτέρῃ θάλασσα, καὶ μῦθον τέτυκται,

„Τεθιαίη· ἄλλοι δ' ὅρα κερύθῃτε τάχιστα.

„Οἴσσετε δ' ἄρ' ὅ, ἔτερον λευκόν, ἐτέρῳ δ' μέλαινα,

„Γῆ τε, καὶ Ἑλίοφ'· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλοι.

„Ἀξέετε δ' Πριάμοιο βίβον, ὅφρ' ὄρκια τάμῃ

„Αὐδῶ, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑψόφθαλμοι, καὶ ἀπίστοι,

„Μή τις ὑψόβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.

„Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρῳ αἰδρῶν φρονέας κερύθῃται·

Sic dixit. Hector. v. gaudius est valdè, sermone hoc audito.

[langes,

Et in mediũ progressus, Troianorum coërcuit pham-
Mediam hastã prehensens: illi a. resederunt omnes.

In hunc a. iaculabantur comati Achiui,

Sagittisq; collimantes, lapidibúsque iaciebant.

Sed altè clamavit rex virorum Agamemnon.

„ Cōtinere vos Argiui: nē iacite iuvenes Achiuorũ:

„ Videtur n. aliquod verbũ dicturus agitator galeæ 80

He.

[sunt

Sic dixit hi a. abstinuerunt à pugna. tacitique facti

Confestim: Hector autē inter vtrosque loquutus est,

Audite ex me Troiani & fortes Achiui

„ Sermonem Alexandri cuius gratia contentio mora est:

„ Cæteros quidē iubet Troianos & omnes Achiuos

„ Arma pulchra deponere super tellurem almam,

„ Se autem in medio & bellicosum Menelaum,

„ Solos pro Helena & opibus omnibus pugnare.

„ Vter autem vicerit, superiórque fuerit,

„ Opes accipiens omnes, mulierémq; domũ abducatur: 90

„ Nos alij autem amicitiam & fœdera firma feriamus.

Sic dixit: hi autē omnes conticuerunt cū silentio.

Inter illos a. etiam loquutus est in bello strenuus Me.

„ Audite nunc & me, maximè n. hæc molestia tangit

„ Animum meum, cogito autem direptum iri iam

„ Argiuos & Troianos, quoniã mala multa passi estis

„ Gratiã meæ cōtentionis, & Alexãdri causã auctoris.

„ Nostrũ autem vtri mors & fatum paratum est,

„ Moriatur: at cæteri dirimamini citissimè.

„ Afferte a. agnos, alterũ album, alterã autē, nigram, 100

„ Terræque & Soli: at Ioui nos afferemus alium.

„ Adducite autem Priami vim, vt fœdera feriat

„ Ipse: quoniam eius filij fœdi fragi sunt & infidi:

„ Ne quis transgressionem, Iouis fœdera violet.

„ Semper a. iuniorum virorũ mentes instabiles sunt,

E vj

„Οἷς δ' ὁ γέρας μέλεισι, ἅμα πρὸς ὧν ὁπίσσω
110 „Λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μὲν ἀμφοτέρωσι γένηται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε, Τρῶές τε,
Ἐλπίομενοι παύσεσθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.

Καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ τῖχας, ἐκ δ' ἔβαι-
αὐτοί,

Τεύχεά τ' ἔξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθειντ' ἐπὶ γαίῃ,

Πληστοὶ δὴν ἄλλωι· ὀλίγη δ' ἰὺ ἀμφὶς ἄρ' οὐρα.

Ἐκπῶρ δ' ὅσπερ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμπε

Καρπαλίμορς ἄριστος τε φέρων, Πριάμειο τε κα-
λέσσαι.

Αὐτὰρ ὁ Θαλθύβιοι πρὸς ἱερῶν Ἀγαμέμνωνι,

Νῆας ἐπὶ γλαφυρῶς ἰέναι, ἡ δ' ἄρ' ὀκέλευε

120 Οἰσέμεναι ὅδ' ἄρ' ἔκ' ἀπὸ θησ' Ἀγαμέμνωνι δῖω·

Ἰεὺς δ' αὖθ' Ἐλένη λευκολέω ἀγγελὸς ἦλθε,

Εἰδομένη γαλῖω Αἰτλιοεῖδω Δάμαρτι,

Τῷ Αἰτλιοεῖδης εἶχε κρήνη Εὐκράτει

Λαοδίκῃ Πριάμοιο θυγατρὶ εἶδος ἄριστον·

Τῷ δ' εὖρ ὁμοζαῖρα, ἡ δ' ὀμέγα ἰς οἱ ὕφαυτε,

Δίπλακα μαρμαρέῃ, πολέας δ' ἐπέτασσε ἀέθλους.

Τρώωι δ' ἵπποδύμοι, καὶ Ἀχαιῶι χαλκοχιτῶναι.

Οἷς ἔθελ' ἔτεκ' ἐπαχοὶ ὑπ' Ἀρνος παλαμάων·

Ἀλχοῦ δ' ἰσταμένη πρὸς ἔφη πόδας αἰχέα Ἰεὺς,

130 Δεῦρ' ἵτινύμφοι φίλη, ἵνα θεέσκελα ἔργα ἴδῃαι

„Τρώωι δ' ἵπποδύμοι, καὶ Ἀχαιῶι χαλκοχιτῶναι,

„Οἷσιν ἐπ' ὀνήλοισι φέρει πολὺ δακρυῖον Ἀρνα

„Εἰ πεδῖω, ὅλοστο λιλαμένοισι πολέμοιο,

„Οἱ δὲ μὴ ἔαται σιγῇ, πόλεμος δ' ὅς πεπαυται,

„Ἀσπίσι κεκλιμένοι, ὧς δ' ἐγχεα μακρὰ πέπτηται·

„Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, καὶ ἄριστος Μενέλαος,

„Μακρῆς ἐλπίσιν μαχίσσονται πρὸς σείω.

Τῷ δὲ κε κλήσαντι, φίλη κεκλήσῃ ἀκοίῃς.

140 Ὡς ἐπὶ πῶσα θεᾷ, γλυκυὴν ἡμέραν ἔμβαλε θυμῷ.

Αἰδρὸς τε πρὸς τέρσι, καὶ ἄσπερος, ἡ δ' ὀκλήσῃ

Αὐτίκα δ' Ἀργεῖοισι καλεῖσθαι μὲν ὁττοῖσι,

Ὀρμαῖντ' ἐκ θαλάμοιο, τέρει καὶ δακρυ χέουσα.

„ Quib⁹ aut *rebus* senex interfuerit: simul antè & pòst
 „ Prospicit vt quā optime inter vtròsque tráfigatur. 110
 „ Sic dixit. Gaudi sunt autem Græci Troianique,
 Sperantes se cessaturos ab ærumnoso bello,
 Etequos quidem traxerunt in ordines *è currib.* egres-
 si sunt autem ipsi,

Armáq; exuerunt: quæ quidem deposuerūt in terra:
 Brope se inuicē: exiguum autē erat vtrinque solum.
 Hæctor autem ad urbem duos præcones misit
 Celeriter, qui & agnos portarent, Priamūq; vocarēt:
 Sed hîc Talthybium præmisit rex Agamemnon,
 Naues ad concauas vt iret, & agnum iussit
 Portare. ille verò haud immoriger fuit Agamemno- 120
 ni dio.

Iris autē Helenæ albas vlnas habenti nuncia venit,
 Similis glori Antenoridæ vxori,
 Quam Antenorides habebat rex Helicaon,
 Laodicen, Priami filiarum forma præstantissimam.
 Hâc a. iuenit in domo: hæc verò magnā telā texebat,
 Duplicem, splendidam: & multos intexebat labores
 Troianorūq; bellicosorū & Achiu. ære tunicatorum:
 Quos sui causâ sustinebant è Martis manibus.
 Propè autem stans alloquuta est pedibus velox Iris, 130
 „ Huc veni nympcha chara, vt admirāda facta videas
 „ Troianorūq; bellicosorū & Achiuorū ære tunicatorū
 „ Qui prius sibi inuicē inferebāt lacrymosum bellū,
 „ In campo, perniciosi cupidi belli.
 „ Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat).
 „ Scutis inclinati: iuxta autem lanceæ lōgæ fixæ sunt,
 „ Sed Alexander & bellicosus Menelaus.
 „ Longis lanceis pugnabunt de te,
 „ Ei verò qui vicerit, chara vocaberis vxor.

Sic loquuta dea dulce desiderium iniecit animo
 Virique prioris, & vrbis, & parentum. 140
 Statim autem candidis operta velis,
 Egrediebatur è thalamo, humidā lacrymā effundens.

- Οὐκ οἶν' ἄμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποιτο,
 Αἴθρη Πυλῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἐπεὶ ἴκανοι ὅτι Σκαυὴ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πείαμοι, καὶ Παῖθοι, ἠδὲ Θυμοίτις,
 Λάμποι τε Κλύπιδ' ἔτι, Ἰκέτιοι δ' ὅζοι Ἀρηος,
 Οὐχ' ἀλέχοι τε, καὶ Αἰτλῆες πεπυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημιουργοὶ ἐπὶ Σκαυῇσι πόλῃσι,
 150 Γήραϊ δὴ πλέμνιο πεπυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 Εὐθλοὶ, τετρίχουσι εὐκρότες, οἳ τε κατ' ἑλίω
 Δείδρεον ἐφεζόμενοι, ὅπα ληϊόεσσιν αἶσι.
 Τοιοὶ ἄρα Τρώωνι ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ τύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς οὐδ' εἶδοι Ελέϊον ἐπὶ πύργῳ ἵσταν,
 Ἦκα παρὰς ἀλλήλους ἔπα πτερύγῃσι γόρυνοι,
 „Οὐ γέμεσις Τρώας, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 „Τοιῇ δ' ἀμφὶ γυιακὴ πολὺν χρόνον ἀλγέα
 πάσχει.
 „Αἰὲς ἀταράτοις θεῆς εἰς ὧπα ἔοικει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς τοιῶνδε εἶδος ἐλπίσιν ἰεέσσιν,
 160 Μὰ δ' ἡμῖν, τεκέεσσιν τ' ὑπίσσω πῆμα λήποιτο.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν' Πείαμος δ' Ελέϊον ἐκαλέσσατο Φοῖβ',
 „Δεῦρ' ἐπεὶ θ' ἐλθῆσαι, φίλοι τέκος, ἵζω ἐμῷ,
 „Ὅφρα ἴδῃς κορότερόν τε πόσιν, πικρὸν τε, φίλον τε.
 „Οὐπ' οἶμαι αἴπῃ ἐσσι, θεοὶ γὰρ μοι αἵ ποί εἰσι,
 „Οἳ μοι ἐφόρμησαν πόλεμον πολὺν δουρὶν Ἀχαιῶν,
 „Ὡς μοι καὶ τόιδ' αἰδέσθαι πελώριοι ἐξοιομῶναι,
 „Ὅς τις ἴδ' ὅστις Ἀχαιὸς αἰεὶ ἦεν τε μέγας τε.
 „Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζοντες ἄλλοι ἔασι.
 „Καλὸν δ' ἔπειθ' ἐγὼν ἔπειθ' ἰδοὶ ὀφθαλμοῖσιν,
 170 „Οὐδ' ἔπειθ' ἐγὼν βασιλῆϊ γὰρ αἶδει ἔοικε.
 Τοῖσι δ' Ελέϊν μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναιχῶν,
 „Αἰδοῖός τέ μοι ἐστὶ φίλε ἐκურε, δαίμων τέ,
 „Ὡς ὅφρα δαΐατός μοι αἰεὶ κακός, ὅππότε δὴ ἔρῃ
 „Τίει σὺ ἐπὶ μῆνι, θάλαμον, γῶτον τε λιπῶσαι,
 „Παῖδά τέ τιλυγέτιν, καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινὴν.
 „Ἀλλὰ τί γ' ἔκ' ἐγείροιο; δὲ καὶ κλάυσαι τέ τινα.
 „Τὸν δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' αἰεὶ ἔρα, ἠδὲ μεταμῆς.

Non sola: eam enim & famulae duae sequebantur,
 Aethra, Pitthei filia Clymenéque pulchra.
 Statim autē postea peruenerūt, vbi Scæe portę erāt.
 Priamus autem & Panthous & Thymœtes,
 Lampúsque, Clytiúsque, Hicetaónque ramus Martis,
 Vcalegónque & Antenor, prudentes ambo,
 Sedebant populi seniores in Scæis portis,
 Ob senectutē iā à bello cessantes: sed concionatores 150
 Boni, cicadis similes, quæ in sylua
 Arbori insidentes vocem suauem emittunt:
 Tales Troianorum procures sedebant in turre,
 Hi igitur postquā viderūt Helenā in turrim euntem,
 Tacitè inter se verba velocia dixerunt.

„ Non est indignè ferendum, Troianos & fortes
 Achiuos

„ Talem propter mulierē longo tēpore dolores pati.
 „ Valde enim immortalibus deabus vultu similis est.
 „ Sed & sic, talis quamuis sit in nauibus redeat,
 „ Neq; nobis filiisq; in posterū detrimētū relinquat.
 Sic dixerūt. Priamus autē Helenam vocauit voce, 160
 „ Huc veniens dilecta filia, sede ante me.
 „ Vt videas priorem maritum, affinesque amicósque.
 „ (Non mihi causa es, dii mihi autores sunt,
 „ Qui mihi immiserūt bellū lacrymosum Achiuorū)
 „ Vt mihi & hunc virum ingentem nomines,
 „ Quisnam iste sit Achiuus vir, latúsque magnúsque,
 „ Certè quidem capite etiam altiores alij sunt:
 „ Pulchrum autem adeò nondum vidi oculis,
 „ Nec adeò venerabilem, regi enim viro similis est.

Huic Helena verbis respondit præstantiss. mulierū 170
 „ Reuerendúsque mihi es dilecte socer timédúsque:
 „ Vtinam mors mihi placuisset mala, quando huc
 „ Filium tuum sequebar, thalamū fratresq; relinquēs,
 „ Filiámq; vnicam & coætanearum cœtū amabilem.
 „ Sed hæc non facta sunt: ob hoc & flens contabesco.
 „ Hoc a. tibi dicam quod ex me quæris & percōtaris,

„Οὗτος γ' Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνιος,
„Αμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερὸς τ' αἶ-
μητής·

180 „Δαῖρ' αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κινώπιδος, εἴ ποί' ἔλυε.

Ως φάτο· τὸ δ' ὁ γέρον ἠγάσασα, φώνησέν τε,
„Ω μάκαρ Ατρείδῃ μοιρηγείης, ὀλβιόδαιμον·
„Ἡ ρά γ' οἱ πολλοὶ δειδμήατο κέρει Αχαιῶν·
„Ἡδὴ καὶ Φρυγίῳ εἰσήλυθοι ἀμπελόεσσαν,
„Εἴτ' αἰδοὶ πλείστοις Φρύγας αἰέρας ἀγέλο-
πόλεις,

„Λαοὺς Οτρήϊος, καὶ Μυγδόνες ἀντιθέοιο,

„Οἳ ῥα τότε ἔσρατόωντο παρ' ὀχθαῖς Σαγαρείοιο.

„Καὶ γὰρ ἐγὼν ἔπικουρος ἔωι, μετ' ὅισι ἐλέσθην.

„Ἡματι τῷ, ὅτε ἦλθοι Αμαζόνες ἀντιπαίεσσαν·

190 „Αλλ' ἔδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίχοντες Αχαιοί.

Δεύτερον αὖτ' Οδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραῖός,

„Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῖδε φίλοι τέκος, ὅς τις ὅδ' ὄσιν·

„Μένει μὲν κεφαλῇ Αγαμέμνιος Ατρείδου,

„Εὐρύτερος δ' ὤμοισι, ἰδὲ σέρροισι ἰδέσθαι.

„Τεσχὰ μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθοὶ πρυμνοτεΐρη,

„Αὐδὸς δ' ὅ κ' ἰλὸς ὤς, ἐπιπλωτὴν σίχας ἀν-
δρῶν.

„Αριεῶ μιν ἔχων ἐῖσχος ποιησιμάλῃ,

„Ὅς τ' οἶμαι μέγα πῶν διέρχεται ἀργηπῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειτ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖα·

200 „Οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Οδυσσεύς,

„Ὅς τράφῃ σὺ δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς ὤφ' ἐσσης,

„Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά.

Τὴν δ' αὖτ' Αἰτλῆως πεπιυμνός αἰτίοι κῦδα,

„Ὡ γυνὴν ἢ μᾶλα τῷτο ἔπος ἡμερτὲς ἔειπες.

„Ἡδὴ γὰρ καὶ δεῦρ' ποτ' ἦλυθε δῖος Οδυσσεύς,

„Σεῦ ἔειχ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῃ Μειελάῳ,

„Τοὺς δ' ἐγὼ ἔξείπασα, καὶ σὺ μελάρροισι φίλησας·

„Αμφοτέρω δ' οὖν φύλῳ ἐδίωκον, καὶ μήδεα πυκνά·

„Αλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἀγειρομένοισι ἐμιχθεῖς,

„ Iste est Atrei filius latè imperans Agamemnon,
 „ Vtrunque, réxque bonus fortisque pugnator,
 „ Leuir item meus fuit, *mei inquam* impudentissime,
 si vnquam fui.

„ Sic dixit: hūc. v. senex admiratus est loquutusque
 „ O beate Atrida, lætis fatis nate, fortunate: (est,
 „ Certè tibi multi superati sunt iuvenes Achiuorum.
 „ Iam & in Phrygiam veni vitiferam,
 „ Vbi vidi plurimos Phryges viros equos agitandi
 peritos,

180

„ Copias Otrei & Mygdonis diuini,
 „ Qui tunc castra habebant apud ripas Sangarij.
 „ Eteim ego auxiliaris existens, inter eos numera-
 tus fui,

„ Die illo quando venerunt Amazones viragines.
 „ Sed ne hi quidē tot erāt quot nigris oculis Achiui.
 Secūdò rursus Vlyssēm videns, interrogauit senex,
 „ Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est,
 „ Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
 „ Latior autem humeris & pectore, visu.

190

„ Arma quidē eius iacent in terra multos pascente:
 „ Ipse autem, sicut aries, obambulat ordines virorū.
 „ Arieti ipsum ego assimilo villoso,
 „ Qui ouium magnum gregem percurrit albarum.

Huic respondit postea Helena Ioue nata.

„ Iste autē est Laertiadē filius multū cōsultus Vlysses,
 „ Qui nutritus est in populo Ithacæ, asperē licet exi-
 „ Sciens varios dolos & cōsilia prudentia. (stentis,

Huic a. Antenor prudens contra loquutus est:

„ O mulier profecto valde hoc verbū verum dixisti. 200
 „ Olim enim & huc aliquando venit dius Vlysses
 „ Tui causa legatus cum Martio Menelao.
 „ Hos ego hospitio accepi, & in meis ædibus amicē
 tractaui.

„ Amborum & staturā cognoui, & cōsilia prudentia.
 „ Sed quum iam Troianis congregatis mixti essent,

210 „Σταῖντοι μὲν Μειέλαος ὑπέρειχε εὐρέας ὤμους·
 „Ἀμφω δ' ἐξομύω, γεφρώτερος ἦει Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθοις, καὶ μήδεα πᾶσι ὕφαιτοι,
 „Ἦτοι μὲν Μειέλαος ἐπιτροχάδιον ἀγόρευε,
 „Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ ἔ πολὺ-
 μυθος,

„Οὐδ' ἀφαρτεπέης, εἰ καὶ γένη ὕτερος ἦει·
 „Ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις αἰατίζει Ὀδυσσεύς,
 „Σταῖσκει, ὑπὸν δ' ἴδισκε χεῖρ' ἡτοῖος ὄμματός
 σήξας,
 „Σκῆπτρόν δ' ἔτ' ἐπίσσω ἔτε περὶ κνήμης αἰώμα,
 „Ἀλλ' ἀτεμφές ἔχσκει αἰδρεῖ φωτὶ εἰκώς·

220 „Φαῖης καὶ ζᾶκτοί πια ἔμμελαι, ἀφροιά γ'
 αὐτῶς·

„Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλῳ ἐκ στήθεος ἴα,
 „Καὶ ἔπαυφάδισσι εἰκίτα χερμεῖησι,
 „Οὐκ αὖ ἐπιτ' Ὀδυσῆϊ γ' εἰσσεβροτὸς ἄλλος·
 „Οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀχαισσομένοιο εἶδος
 ἰδοῖτες.

Τὸ πρῶτον αὐτ' αἰῶπα ἰδὼν ἐρέει ὁ μελαιός,
 „Τίς τ' ἔρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς αἰήρ ἡς τε, μέγας τε,
 „Ἐξοχὸς Ἀργείῳ κεφαλῶν, ἠδ' εὐρέας ὤμους,
 Τοῖ δ' ἑλεῖν ταυῦ πεπλὸς ἀμείβετο δῖα γυ-
 ραχῶν,

230 „Οὗτος δ' αἰῶς ἔστι πλώριος ἔρκος Ἀχαιῶν·
 „Ἰδομένοιο δ' ἐτέρωθεν οἷ Κρήτεσσιν θεὸς ὥς
 „Ἔσχε' ἀμφὶ δέ μοι Κρητῶν ἀγοὶ ἠγέρεθονται.
 „Πολλάκι μὲν ξείνοισιν ἀρήφίλος Μειέλαος
 „Οἶκον ἔμετ' ἔρω, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 „Νυνὶ δ' ἄλλοις μὲν πάντα ὄρω ἐλίχσομαι Ἀχαιῶν,
 „Οἷς κ' ἐὺ γνοίην, καὶ τιμῶμαι μετ' Ἀχαιῶν.
 „Δοιῶ δ' ἔδιδυμαι ἰδέειν κοσμήτορα λαῶν,
 „Κάσσορά γ' ἱππείδων, καὶ πύξ, ἀγαθοὶ Πυλῶ-
 δίυκα,

„Ἀὐτοκασίγνητο, πό μοι μία γείνατο μήτηρ·
 „Ἡ ἔκ ἐσπείδην Λακεδαιμόνιος ὧς ἱερὰ τιμῆς,

- „ Stantibus quidē *illis*, Menel. eminebat latishumeris: 210
 „ Ambobus autē sedētibus, venerabilior erat Vlysses.
 „ Sed quum verba & consilia omnibus texebant,
 „ Certē quidem Menelaus succinētē concionabatur:
 „ Pauca quidem, sed valdē acutē quoniam non *eras*
 multiloquus,
 „ Neque in sermone verbis peccans: quamuis ætate
 posterior erat.
 „ Sed quando prudens surrexerat Vlysses,
 „ Stabat, deorsū. a. intuebatur, in terrā oculis defixis:
 „ Sceptrum. v. neque retrorsum neque antorsum
 mouebat,
 „ Sed immobile tenebat, imperito viro similis.
 „ Dixisses valde iracū dū aliquē esse, demētēque itidē: 220
 „ Sed quando & vocē magnā ex pectore emittebat,
 „ Et verba imbribus niualibus similia hybernis,
 „ Nō iam cum Vlyssē cōtēdere potuisset homo alius.
 „ Nō tūc adeo Vlyssis admiratissimus speciē vidētes.
 „ Tertiō rursus Aiace cōspicatus interrogabat senex
 „ Quis etiā *est* iste alius Achiuus vir latūsque magnūque
 Eminēs supra *ceteros* Argiuos capite & latis humeris?
 Huic Helena longum peplum gerens respondit,
 dia inter mulieres,
 „ Iste Ajax est, mirē procerus, propugnaculū Græcorū:
 „ Idomeneus ā. ex altera parte inter Cretenses, deus 230
 tanquam,
 „ Stat: circa a. ipsum Cretensium duces congregātur.
 „ Sæpe ipsū hospitio accepit Marti charus Menelaus
 „ Domo in nostra quando ex Creta venerat.
 „ Nunc, a. alios quidē oēs video nigroculos Achiuos,
 „ Quos facilē cognoscerē, & *quorum* nomen dicerem;
 „ Sed duos non possum videre ductores populorum,
 „ Castorēque, equorum domit. & pugilatu strenuū
 Pollucem (mater.
 „ Germanos fratres, quos mihi vna eadēque genuit
 „ An nō sequuti sunt *ceteros* Lacedemone ex amabili,

240 „Η δὲ ῥ' ἔπειτα ἰέας' εἰ ποῖτο πόρροισι,
 „Νυῦ αὖτ' ἔκ' ἐθέλοισι μάχην καταδύμεναι αἰ-
 δρῶν,

„Αἶχ' αὖ δαδίοτες, ἣ δ' οἰείδεα πόλιν, ἃ μοι ἔστιν;

ὣς φάτο, τοῖς δ' ἤδη κατέχει Φισίξιος ἄνα
 Εἰ Λακεδαιμόνιαι αὖθι, φίλῃ εἰ πατείδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' αἰὰ ἄστυ θεῶν φέρει ὄρκια πιστὰ,
 Ἀριεὺς δὲ, ἣ οἶνοι εὐφροῖα, καρπὸν ἄρ' οὐρης,
 Ἀσκῶ εἰ αἰγείω, φέρε ἧ κρητῆρα φαειὸν
 Κήρυξ Ἰδαῖος, ἥ δ' ἔχρυσ' αὖ κίπελλα.

ὦτρυνει ἧ γέροντα πᾶσι ἀμύνης ἐπέεσσιν.

250 Ὀρσοῖο Λαομεδοντιάδῃ· καλέουσι ἄριστοι
 „Τρώων ἧ ἵπποδύμοι, ἣ Ἀχαιῶν χαλκοχι-
 τῶν,

„Ες πεδίοι καταβύωμαι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάρμῃται·

„Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, ἣ Ἀντίφιλος Μειέλαος,

„Μακρῆς ἐγχρήσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

„Τῷ δ' ἐκεῖ κηλήσονται γυνὴ ἣ κλήματ' ἐποιτο·

„Οἱ δ' ἄλλοι φιλόπῃται ἣ ὄρκια πιστὰ ταμύντες,

„Ναῖομαι Τροίην ἐρεβώλακα, τοὶ δ' ἰοίλαι

„Ἀργεὺς ἐς ἵπποδοτον, ἣ Ἀχαιῶν χαλκιγυνάκα·

ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευε δ' ἐπαίρους,

260 Ἰωποῖς ζευγνύμεναι, τοὶ δ' ὄτρυνον ὅττι βούλοιο.

Αἱ δ' ἄρ' ἔβη Πείραστος, ἣ δ' ἰωῖα τείνει ὀπίσσω·

Παρ' ἧ οἱ Αἰπλῶς πειραλῖα βίσατο δίφρῳ.

Τῷ δ' ἔχ' Ἰφαιῶν πεδίοις ἔχον ὠχέας ἵππους·

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοιτο μετ' Τρώας, ἣ Ἀχαιούς,

Ἐξ ἵππων ἀποβαίντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,

Ἐς μέσσοι Τρώων ἣ Ἀχαιῶν ἔσιχοντο·

ὦτρυνε δ' αὐτὴν ἐπιτα αἶαξ αἰδρῶν Ἀγα-
 μέμιοι,

Αἱ δ' Ὀδυσσεὺς πολέμῃσι· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοί·

Ὀρκια πιστὰ θεῶν σιῶσιν, κρητῆρι δ' οἶοι

270 Μίσγοι, ἀτὰρ βασιλεῦσι ἔδωκεν ἐπὶ χθόνα ἔχουσαν

Ἀτρεΐδης ἧ ἐρυστάλῃος χίρεσσιν αἰχμαῖναι,

Ἡ οἱ παρ' Ἰφίφειοι μέγα κούρεοι αἶψ' ἄσπετον,

„ An huc quidē sequuti sunt in nauibus pontigradis,
 „ Sed nunc nolunt pugnam inire virorum,
 „ Dedecora timētes & probra multa quæ mihi sunt?
 Sic dixit, at hos iam tenebat alma tellus

In Lacēdemone ipsa, apud charam patriam terram. 240

Præcones a. per urbem deorū feriebant fœdera firma
 Agnos duos, & vinum lætificum, fructum terre,
 Vtre in caprino, ferebat autem craterem lucidum
 Præco Idæus, & aureas pateras.

Hortabatur autem senem astans verbis,

„ Surge Laomedontiade: vocant principes

„ Troianorumque bellicosorum, & Achiuorum ære
 loricatorum,

„ In campum descendere, vt fœdera firma feriantur:

„ Sed Alexander & bellicosus Menelaus

„ Longis lanceis dimicabunt de muliere: 250

„ Eum a. qui vicerit mulier & opes sequentur,

„ At cæteri amicitiam & fœdera firma ferientes,

„ Incolemus Troiam fertilem: illi autem reuertentur

„ Ad Argos equorum nutricium, & Achaiā pulchras
 mulieres habentem.

Sic dixit: cōhorruit autem senex, & iussit socios
 Equos iungere. hi verò impigrè paruerunt.

Ascēdit igitur Priamus, habenaq; adduxit retrorsū:

Iuxta a. ipsum Antenor perpulchrū ascendit currum:

Illi autem per Scæas portas in campum agebant velo-
 ces equos:

Sed quum peruenerunt ad Troianos & Græcos, 260

Ex equis descendentes in terr. multorum altricem,

In medium Troianorum & Græcorum prodierunt.

Surrexit a. statim postea rex virorum Agam.

Surrexit & Vlysses prudens: sed præcones venerandi

Fœdera fida deōrum cogeabant, in cratere a. vinum

Miscebāt, cæterum regibus aquā in manus fuderunt.

Atrides a. extrahens manibus cultrum,

Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat.

Ἀριῶνι ἔκ κεφαλῇ τὰ μινε τείχεα, αὐτὰρ ἔπιτα
Κήρυκες Τρώων, ἧ Ἀχαιῶν ἱεῖμαν ἀρίστοις.

Τοῖσι δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο χεῖρας αἰαχῶν,

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆται μεδέωι, κύδιτε, μέγτε,

„Ἡέλιος θ' ὅς ποῦτ' ἐφορᾷς, ἧ ποῦτ' ἐπακούεις,

„Καὶ ποταμοὶ, ἧ γαῖα, ἧ οἱ ὑπὲρθε χαμόντας

„Ἀνθρώποις πῖνυθον, ὅ, τις κ' ὀπίορκοι ὁμύσῃ,

280 „Τμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·

„Εἰ μὲν κει Μειέλαος Ἀλέξανδρος καταπέφνη,

„Λύδης ἐπιθ' Ἑλείῳ ἐχέτω, ἧ κλήματα πάντα,

„Ἡμεῖς δ' εἰ ἰέεσσι ἱεῶμεθα ποιοπέροισι.

„Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κλείη Ξανθὸς Μειέλαος,

„Τρῶας ἐπιθ' Ἑλείῳ, ἧ κλήματα πάντ' ἀπο-
δοῦναι,

„Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποπιέμεν ἡὖ πρὶ ἔοικεν,

„Ἡ τε ἧ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

„Εἰ δ' αὖ ἐμοὶ πρὶν Πείαμος Πειάμοιό τε παῖδες

„Τίηεν ἐχέτωσιν Ἀλεξάνδρῳ πσόντος,

290 „Αὐτὰρ ἐγὼ ἧ ἔπιτα μαχέσσομαι εἴεχα ποιῆς

„Λύθι μῦθον, εἴως κε τέλος πολέμοιο κηχίω.

Ἡ ἧ ἀπὸ στομάχου ἀριῶν τὰ μινε κλέει χαλκῷ·

Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθοῖος ἀσπαίροντας,

Θυμῷ δεινομένοισι. ἀπὸ γὰρ μῦθος εἶλετο χαλκός.

Οἷοι δ' ἔκ κρητῆρος ἀφυσάμενοι διπαέουσιν

Ἐκχοι, ἠδ' εὖχοιτο θεοῖς ἀνελγέτησιν·

„Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκει Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,

„Ζεῦ κύδιτε, μέγτε, ἧ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

„Ὅπποτέρῳ φέρτερόν ἑσθ' ὅρκια πημύωσαν,

300 „Ὡ δέ σφ' ἐλκέφαλος χαμάδις ῥέει, ὥς ὅδε οἶος

„Λύτῃ, ἧ τεκείω, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μεγίται.

Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἄρα πᾶσφιν ἐπικραΐαμε Κροθιάων.

Τοῖσι δ' Ἀαρδαρίδης Πείαμος μετ' μῦθοι ἔειπε.

„Κέκλυτέ μεν Τρῶες, ἧ εὐκνήμεδες Ἀχαιοί·

„Ἡ τοὶ ἐγὼν εἴμι φερπὶ Ἰλίοι ἡνέμοεσσαν

„Ἀψ, ἐπεὶ ὅς τις πλίσσῃσι εἰ ὀφθαλμοῖσι

ῥεῖσθαι

Agnorum ex capitibus abscidit pilos: sed eos postea
Præcones Troianorum & Achiuorum distribuerunt
optimatibus. (latis,

Inter hos a. Attid. alta voce precabatur, manib⁹ sub-

„ Iupiter pater, qui Idæ præes, augustiss. maxime,

„ Sólque qui omnia aspicias, & omnia audis,

„ Et fluuij, & terra & qui in frá mortuos

„ Homines punitis, quicunque periurium iurauerit,

„ Vos testes sitis, conseruateque fœdera fida,

„ Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,

„ Ipse tum Helenam retineat & opes omnes.

„ Nos a. in nauibus redeamus pontigradis:

„ Sin a. Alexandrum interfecerit flauus Menelaus,

„ Troianos tunc Helenam & opes omnes reddere,

„ Mulctámque Argiuis pendere quam par est,

„ Quæq; etiã (*i. cuius memoria*) inter posteros hom. sit.

„ Quòd si mihi mulctam Priamus Priamíque filij

„ Pendere nolint, Alexandro prostrato,

„ Tum ego etiam postea pugnabo causa muçtæ,

„ Hic manens, quoúsque finem belli inueniam.

Dixit, & fauces agnorum abscidit crudeli ære.

Et hos quidem deposuit in terra palpitantes,

Anima carentes (etenim *vitales vires* abstulerat æs.)

Vinum autem è cratere haurientes, pateris

Effundebant, & vota faciebant diis immortalibus.

Sic a. aliquis dicebat Achiuorúmque Troianorúmque

„ Iupiter augustiss. maxime & immortales dij cæteri.

„ Vtri priores contra fœdera noxam intulerint,

„ Sic ipsorúm cerebrú in terram fluat, sicut hoc vinum,

„ Ipsorum & liberorum: vxores a. aliis misceantur.

Sic dicebant: nondum tamen *istud* ipsis effectum ;00

reddebat Saturnius.

Inter eos a. Dardanides Priamus verba fecit.

„ Audite me Troiani & bene ocreati Græci.

„ Certè ego abeo ad Troiam ventosam

„ Retrò: quia nullo modo tolerabo oculis videre

Pugnantem

„Μαριάμνοι φίλοι υἱὸν ἀρχιφίλου Μειλάου.
 „Ζεὺς μὲν που τόγχε εἶδε, καὶ ἄτ' αἰάτοι θεοὶ ἄλλοι.
 „Οππότερ' αὖθις θανάτιο τέλος περσασμένοισι ὄσιν.

110

Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρῳ ἀριστερῇ ἰσόθεος Φαίς·
 Αἰδ' ἄρ' ἔβαι' αἶδς, καὶ δ' ἰυία τεῖνει ὀπίσσω·
 Παρ' δέ οἱ Αἰτλίας περικαλλέα βήσαντο
 δίφρῳ.

Τῷ μὲν ἄρ' ἀφ' ὀφρύων περὶ Ἰλίου ἀπείροιο.
 Ἐκπῶρ ὅ' Πριάμοιο παῖς, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χῶρυι μὲν πρῶτον διμέτρεον αὐτὰρ ἐπιπτα,
 Κλήρῳσι κινέει χαλκήρεϊ πάλλων ἐλόντες,
 Οππότερ' αὖθις αὖθις ἀφείη χαλκεοὶ ἔλχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δ' χεῖρας ἀνέχον.

120

Ὡς δέ τις εἴπεται Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε,
 „Ζεῦ πάτερ ἰδὴ τει μεδέων, κύδιτε, μέγχε,
 „Οππότερ' αὖθις ἔργα ματ' ἀμφοτέρωσιν
 ἔθηκε,

„Τοὶ δὲς ἀποφθίμενοι δυνάμει δέμῳ αἶδος ἔσσω,
 „Ἡμῖν δ' αὖ φιλόπτητα, καὶ ὄρκια περὶ αἰεὶ ἔσσω.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλλει ὅ' μέγας κορυθαίολος
 Ἐκπῶρ,

Ἀψ' ὀρόων Πάριος ὅ' θοῶς ἐκ κλήρῳ ὄρουσι.
 Οἱ μὲν ἐπιθ' ἵζοντο καὶ σίχας, ἦχι ἐκάστω
 Ἴπποι ἀερίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι ἐδύσαντο τεύχη χαλκῷ
 Δῖος Ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις καὶ ἑκτόμοιο.

130

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσι ἔθηκε,
 Καλαῖς, ἀργυρέοισι ὅπισθε φερίοις ἀραρυῖαι·
 Δεύτερῳ αὖθις φάρηκε περὶ στήθεσσι ἐδύσαντο
 Οἷο κασιγνήτιο Λυκάοιο, ἥρμους δ' αὖτ' αὖτ'
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεοι αὐτὰρ ἐπιπτα σάκος μέγας τε, σιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν εὐτυχτοῖ ἔθηκεν,
 Ἴππου δ' αὖθις ὅ' λόφος κατ' ὤμῳ ἐβίβηκεν·
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔλχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει·
 Ὡς δ' αὖτ' ὁ Μειλάος ἀρχὴν εἶπε ἐδύσαντο.

„Pugnātē dilectum filium cum bellicoso Menelao.
 „Iupiter quidē certē hoc scit, & immortales dij reli- 300
 „Vtri mortis finis fato destinatus sit. (qui,

Dixit & in currum agnos posuit par superis vir,
 Et ascendit ipse, & habenas adduxit retrorsum.
 Iuxta a. ipsum Antenor perpulchrum ascendit currū.
 Hi quidem retrogradi ad Troiam redierunt.

Hector autem Priami filius & nobilis Vlisses
 Locum quidem primum dimetiebantur: at postea
 Sortes in galea ex ære facta mouebant accipientes,
 Vter prior emitteret æream hastam.

Populi autem precati sunt, & diis manus eleuarunt. 310

Sic a. aliquis dicebat Achiuorūmq; Troianorumque
 Iupiter pater, qui Idæ præes, augustiss. maxime,
 „Vter horum *bellicorum* operum inter vtrosque au-
 tor fuit,

„Illum da interemptum subire intra domū Plutonis
 „Nobis autem rursus amicitiam & fœdera rata fieri.

Sic dixerunt, concutiebat v. *sortes* magnus galeæ
 agitator, Hector

Retro aspiciens: Paridis a. illico sors exiliit.

Illi quidē postea cōfederūt per ordines, vbi vnicuiq;
 Equi celeripedes & variegata arma iacebant.

At circa humeros induit arma pulchra 320

Dius Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ:

Ocreas quidem primū circa tibias posuit

Pulchras, argenteis fibulis aptē iunctas.

Postea verō thoracem circa pectora induit

Sui fratris Lycaonis: sed quadrauit ipsi.

Circa a. humeros suspendit ensem argentei clauum.

Æreum: at postea scutum magnūque grauēque.

Capiti a. forti galeam affabrefactam imposuit

Cauda equina cristatam, horibiliter a. crista desuper 330
 nutabat. (quadrabat.

Corripuit a. validam lanceam, quæ ipsius manibus

Eodem a. modo Menelaus mauortius arma induit.

140

Οἱ δ' ἐπὶ οὐδ' ἐκάτερθε δμίλῃ θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσσοι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ὅσυχόιντο,
 Δαίτοι δερκόμοιοι· θάμβος δ' ἔχει ἑσπε-
 ρόωντας,

Τρῶας δ' ἱπποδάμοις, καὶ εὐκνήμενις Ἀχαιοῖς·
 Καὶ ῥ' ἐγὺς σήτιν δαμετρητῶσι χώρῳ,
 Σείοιτ' ἐλχίας, ἀλλήλοισι κοτέοιτε.
 Πρῶθε δ' Ἀλέξανδρος περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλε Ἀτρεΐδην κατ' ἀσπίδα πάντοσιν
 ἴσην,

350

Οὐδ' ἐρρήξει χαλκόν, αἰεγνάμφθῃ δέ οἱ αἴχμη
 Ἀσπίδι σὺ κρατερῇ· ὃ δ' εὐτερος ὄριον χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπυξάμοιο Διὶ πατρί,
 „Ζεῦ αἴα, δὸς πίσσαθαι ὃ με πρῶτερος κάκ'
 ἔοργε,

„Δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμνασθαι,
 „Ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνῃσι αἰθρώσῃσι,
 „Ξυιοδόκοι κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλόπητα πρῶτα χεῖρ,
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν, περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσιν ἴσην.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὀμβριμνὸν ἔλχος,
 Καὶ δὴ θάρηκος πολυδαίδαλον ἠρήρετο·
 Λιπκρὺ δ' ἐπερὶ λαπαρίῳ δάμνησε χιτῶνα

360

Ἐλχος· ὃ δ' ἐκλίβη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαινα.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐρυσάμοιο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Πλῆξει αἰαχόμοιο κόρυθος φάλοι· ἀμφὶ δ' ἄρ'
 αὐτῷ

Τειχθὰ τε καὶ τετραχθὰ δακτυλῷ ἔκπτε χιρὸς·
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν ἐς ἑταίρου εὐριῷ,
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ πῃ σεῖο θεῶν ὀλεώτερος ἄλλος·
 „Ἡ τ' ἐφάμην πίσσαθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 „Νῦν δέ μοι σὺ χεῖρας· εἴ γη ξίφος· ἐκ δέ μοι
 ἔλχος

370

„Ἠτίχθη παλάμηφιν ἐπώσιον, ὃ δ' ἔβαλό μοι.
 Ἡ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβει ἱπποδαμείης·

Hi igitur, postquam ex utraque parte exercitus armati sunt,

In medium Troianorum & Græcorum processerunt,
Truculenter intuentes: stupor a. occupabat aspicientes
Troianóque domit. equorum, & bene ocreatos
Achiuos.

Et propè steterunt *inter se* dimenso in loco,
Quatientes lanceas, sibi inuicem irati.

Prius autem Alexander emisit longam lanceam.

Et ictum inflixit per Attidæ scutum vndique æquale 340

Neque perripuit æs, reflexa est enim ei cuspis

Scuto in valido. secundus a. ruebat ære

Atrides Menelaus, quum vota fecisset Ioui patri:

„ Iupiter rex, da vlcisci, qui me prior iniuria affecit,

„ Dium Alexandrum, & meis sub manibus doma:

„ Ut aliquis timeat & posterorum hominum

„ Hospitem iniuria afficere, qui amicitiae officia exhibuerit.

Dixit, & libratam emisit longam lanceam:

Et ictum inflixit per Priamidae scutum vndiq; equale:

Per scutū quidē penetrauit lucidum robusta lancea, 350

Et in thorace affabrefacto infixata est;

E regione autem iuxta ile discidit tunicam

Lancea, sed ille inclinavit se, & euitauit mortem
nigram.

Atrides a. educens ensē argenteiclauum,

Percussit eleuans galeæ conum: circum autem ipsum

In tria & quatuor frustra disruptus excidit manu.

Atrides autem ingemuit, suspiciens in cœlum latum.

„ Iupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:

„ Certè speraueram me ulturū Alexandrū de iniuria:

„ Atqui nūc mihi in manibus fractus est ensis, lancea 360
a. mihi

„ Exiliit è manu irrita: neque assequutus sum ipsum.

Dixit: & impetu facto, prehendit eum galea pilis equinis cristata,

370 ΕΛΧΕ Δ' ὅππῃ ρέψας μετ' εὐκνήμδους Αχαιοί·
 Αἶχε δέ μιν πολύκετος ἰμάϊ ἀπαλὴν ὑπὸ δερμὶν,
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερέωνος ὄχεις τέτατο τρυφaleίης,
 Καὶ ἰὺ κειεῖρυσσέι τε, καὶ ἄσπετος ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξιν ἰόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἡ οἱ ῥῆξεν ἰμάκτα βροῦς Ἴφικταμόοιο.

Καὶ ἢ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χερσὶ παχείῃ·
 Τὼ μὲν ἔπειθ' ἦρας μετ' εὐκνήμδους Αχαιοί·
 Ρίψ' ὅππῃ δειήσας κόμισσαι δ' εἰήρες ἐπαῖροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακλῖάμεναι κούρην αἴαντα

380 Εἶχε χαλκείῃ. οἱ δ' ἔξαρπαξ' Ἀφροδίτη,
 Ρῆα μάλ' ὥς θεός· ὁκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 Καδδ' ἔσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κησέειπ·
 Αὐτὴ δ' αὖτ' Ελέην χαλκίῃσ' ἱε· τὼ δ' ὀκί-

χαιε

Πύργῳ ἐφ' ὕψηλῳ· οὐδ' ἢ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν,
 Χερσὶ ἢ τεκταρεῖν ἑανθ' ἐπίαξε λαβῶσαι·
 Γρηῖ δέ μιν ἐκῆα παλαμνέει προσέειπε
 Εἰργχόμῳ, οἱ οἱ Λακεδαιμόνι γαμεταῶσιν,
 Ἡσχανεῖερα χαλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκα·
 Τῇ μιν ἐκσταμένη, προσεφώρει δὲ Ἀφροδίτη,

390 „ Δαῦρ ἴδ', ἀλέξανδρός σε χαλκῷ οἶκόνδε γέ-
 σθαι·

„ Κῆρος ὄγ' ἐν θαλάμῳ, καὶ διατοῖσι λέχουσι,
 „ Κάμει τε σίλβῳ, καὶ ἅμασιν ὑδὶ καὶ φαίης
 „ Λιδεῖ μαχιστάμενοι τόγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορῶδε
 „ Ερχεσθ', ἢ ἐν χορῶϊ νέον λήγοιτα κατίζων.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι οἶκε.

Καί ῥ' ὥς οὐδ' ἐτόησε θεᾶς οὐραμένηα δερμὶν,
 Στήθεά τ' ἰμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἐπὶ ταῖς ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὑπόμαζε,

„ Δαίμωνίη τί με τῶντα λιλαίεαι ἠφροπύου;

400 „ Ἡ γὰρ με πρῶτον πολίῳι εὖ γαμομένηα

„ Ἀξίς, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηοίης ἐρατεινῆς,

„ Εἴ τίς τι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων.

„ Οὐδ' ἔχ' αὖτις δῖος ἀλέξανδρος Μυέλαος.

Trahebátq; conuertēs *eñ* ad bene ocreatos Græcos.
 Strágulabat a.ipsū acu pictū lorū tenero sub iugulo,
 Quod ipsius sub mēto retinaculū distēsū erat galeæ.
 Et quidem traxisset, & magnam tulisset gloriam,
 Nisi citò animaduertisset Iouis filia Venus,
 Quæ ipsi rupit lorum bouis fortiter occisi.

Inanis a.galea vnà sequebatur manum crassam.

370

Hāc quidē postea heros ad bene ocreatos Achiuos
 Proiecit contorquēs: susceperunt a.*eā* amabiles socij.
 Sed hic rursus irruit, interficere *illum* cupiens
 Lancea ferrea, sed illum eripuit Venus

Facilè valde, utpote dea: cooperuitq; caligine multa
 Collocauit a.in cubiculo suaucolenti, fragrante.

Ipsa deinde Helenam vocatura iuit: hanc a.offendit
 Turri in alta: circa autem Troianę abundè erant.

Manu a.*eam* nectarea veste concussitprehendens:

Et anui similis facta grandæuæ ipsā alloquuta est.

380

Lanificæ: quæ ipsi Lacedæmone habitanti

Carpebat lanas scitè, maximèque ipsam diligebat:

Huic quum se assimilasset, ipsam alloquuta est diua
 Venus,

„ Huc veni: Alexander te vocat domum redire:

„ Ille hic est in thalamo, & torno factis lectis,

„ Pulchritudinèque splendēs, & vestib. neque dixeris

„ Cūm viro congressum huc venisse, sed ad choream

„ Proficisci, vel à chorea modò cessantem sedere.

Sic dixit: huic a.animum in pectore commouit,

Ac postquam cognouit deæ pulchrum collum,

390

Pectúsque desiderabile, & oculos fulgentes,

Stupuitque deinde, sermonemq; habuit, & *his* verbis
 vsa est:

„ Misera, cur me his cupis decipere?

„ Aut quò me vltèrius ad vrbes bene habitatas

„ Duces, vel Prygiæ, vel Meoniæ amabilis?

„ Siquis tibi & illic amicus diuersi-linguū hominū.

„ Quoniā videlicet nunc dium Alexandrū Menelaus

- „Νικήσας ἐθέλει συγχεῖν ἰμέ οἶκα δ' ἄναξ,
 „Τουῦκα δὴ νῦν δεῦρο δδλοφρονέεσσαι παρέσσης;
 „Ἦσο παρ' αὐτοῖς ἴστα, θεῶν δ' ἀπόπερ' κελεύθους·
 „Μηδὲ π' σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψας Ὀλύμπου,
 „Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνοι οἴζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 „Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχοι ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλιον.
 410 „Κεῖσε δ' ἐγὼ ἔκ εἰμι, ἱεμέσσητον δέ κειεῖν,
 „Κεῖν πορυνέεσσαι λέχος, Τρῶα δέ μ' ὀπίσσω
 „Πᾶσαι μοιμήσονται, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.
 Τὴν δ' ὅχλασε μῆνι παρσεφάιεν δὲ Ἀφροδίτη,
 „Μὴ μ' ἔρετ' ἀετλὴν, μὴ χροσαμῆν σε μετ' αἶα·
 „Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἔκπαυλ' ἐφί-
 ληται.
 „Μέσση δ' ἀμφοτέρωι μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
 „Τρῶα καὶ Δαναῶν, σὲ δέ κει κακὸν οἶτον
 ὄλβιον.
 Ὡς ἔφατ', ἔδδιδει δ' Ἑλένη Διὸς ὀκνεζαμένη·
 Βῆ δ' ὅτ' ἀπαχομένη ἰανῶ ἀργυρῇ φαεινῇ
 420 Σιγῇ· πάσας δ' Τρῶας λάθει ἦρχε δ' αἰετὸν
 „Αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδρου δόμοι περικαλλέ' ἴκοιτο,
 „Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶν ὅπ' ἔργα τράποιτο,
 „Ἦ δ' ὥς ὑφ' ὀφθαλμοῖς θάλαμον κίε διαγυναιχῶν,
 „Τῇ δ' ἄρα δίφρῳ ἐλῶσα Φιλομμείδης Ἀφρο-
 δίτη,
 „Ἀπὸ Ἀλεξάνδρου θεὰ κατέβηκε φέρουσα·
 „Εἶτα καὶ θύζ' Ἑλένη κούρη Διὸς ἀγνόχοιο,
 „Οὔτε πάλιν κλίνασαι, πόσι δ' ἰοῖσσι μύθη,
 „Ἦλυθες ὀκ πολέμου, ὥς ὠφέλες αὐτῷ ὀλέαθαι,
 „Λιδεῖ δὲ μὲν κρατερῷ, ὅς ἐμός περτερος πόσις ἦεν.
 430 „Ἦ μὲν δὴ κοῖν' γ' εὐχ' ἀρηίφιλον Μειελάον
 „Σὴν τε βίην, καὶ κραδί, καὶ ἔλχ' ἔλχ' ἔλχ' ἔλχ'·
 „Ἀλλ' ἴθι νῦν παρ' ἀλκίον ἀρηίφίλοι Μειελάον
 „Εξαῦτις μαχέσασθαι ὁρατοί, ἀλλὰ σ' ἔχωγε
 „Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μειελάῳ
 „Ἀπὸ βίῃ πόλεον πολέμιζαι, ἦ δὲ μάχαθαι
 „Ἀφροδίτης, μή πως τὰ χ' ὑπ' αὐτῇ δουρὶ δουρῆς.

„Postquā vicit, vult odiosam me domum abducere,
„Propterea nunc huc dolos meditans aduenisti?
„Sede apud ipsum profecta, deorum. a. abnega vias, 400
„Neque vnquam tuis pedibus reuertaris in cœlum:
„Sed semper circa eū ærūnas perfer, & ipsū custodi,
„Donec te vel vxorem faciat, vel seruam
„Illuc autem ego non ibo (vituperabile enim esset)
„Illius ornatura lectum: Troianæ enim me postea
„Omnes vituperabunt. habeo a. dolores immensos
animo.

Hanc a. irata alloquuta est diuina Venus:

„Ne me irrites misera, ne irata te deseram:
„Sic verò te odio habeam, sicut nunc mirificè dilexi:
„Et in medio vtrorumque struā odia perniciosa in te, 410
„Troianorum & Danaorum: tu a. malo fato pereas.

Sic dixit: timuit autem Helena Ioue nata.

Iuit igitur cooperta velo candido, fulgido,
Tacitè: atque omnes Troadas latuit: præibat a. dea.
Hæ v. quando Alexandri domum pulchrā venerunt,
Ancillæ quidem postea velociter ad munera sua se
conuerterunt:

At ipsa in altū thalamum ascendit, dia inter mulieres.

Huic a. sellam capiens amatrix risus Venus

Ex aduerso Alexandri dea deposuit ferens.

Vbi sedit Helena, filia Iouis ægiochi.

Quum oculos retro flexisset, maritum a. obiurgauit
hoc sermone,

„Venisti ex bello: utinam illic periisses,
„A viro interfectus forti, qui meus prior marit' erat.
„Certè quidē antea gloriabar, bellicoso Menelao,
„Tua vi, & manibus, & lancea præstantior esse:
„Ergo vade nunc, prouoca bellicosum Menelaum
„Rursus pugnare aduersum te. imò verò te ego
„Cessare iubeo, neque flauo Menelao
„Aduersarium bellum bellare & pugnare
„Stultè: ne fortè ab ipso lancea sternaris. 430

- Τὴν δ' ὅτ' ἰδὼν Πάρις μύθοισι ἀμειβόμενος προσέειπε,
 „Μὴ με γυνὴ χαλεποῖσι θεοῖσιν θυμὸν ἔκαστα.
 „Νῦν μὲν γὰρ Μειέλαος εἰρήνην σὺν Ἀθηνῇ.
 440 „Κεῖνοι δ' αὖτις ἐγὼ πάρος γὰρ θεοῖσιν καὶ ἡμῖν.
 „Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃσι τραπεύομεν εὐκλείη τε.
 „Οὐ γὰρ πώποτε μ' ὧδε ἔριος φρένας ἀμφεχάλυψεν,
 „Οὐδ' ὅτε σε πρὸς Τροίαν Λακεδαιμόνιος ἔξ' ἔρατειας
 „Ἐπλεοὶ ἀρπάζας εἰποιτο πόρῃσι ἰέεσσι,
 „Νήσῳ δ' εἰ Κρηταῖ ἑμὶ γυνὴ φιλότῃσι καὶ εὐνῇ.
 „Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκεῖς ἡμέρας αἶρεϊ.
 Ἡ ῥα καὶ ἄρχε λεχὼς δὲ κίων, ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοίτας.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐπὶ τρητοῖσι χεῖτεράσθαι λεχέεσσιν.
 Ἀτρεΐδης δ' αἰὲς ὅμιλοι φοῖτα θνητὴν ἐκκλῶς,
 450 Εἶπεν ἰσατρήσσειν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἀλλ' ὅστις δυνάστω Τρώων, κλέπτω τ' ἐπικούρω
 Διὶ καὶ Ἀλέξανδρον τὸν ἀρηϊφίλον Μειελάον.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃσι γ' ἐκείθασιν, εἴ τις ἴδωιτο.
 Ἴσοι γὰρ σφίσι πάνσιν ἀπήχθετο κρείμολαινα.
 Τοῖσι δ' ὅτ' ἔμετρεται αἰῶν αἰδρωτὶ λαομέμινον,
 „Κέκλυτέ μου Τρῶες, καὶ Δαρδάνιοι, ἡδ' ἐπικουρεῖτε.
 „Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλον Μειελάον.
 „Ὑμεῖς δ' Ἀργείοισιν ἑλέειν καὶ κλέμματα ἅμ' αὐτῇ
 „Ἐκδοτε, καὶ πμὴν δόποτιέμεν, ἡν' οἱ εἰσὶν.
 460 „Ἡ τε καὶ ἰσγομόροις μετ' αὐτῶν ποιοῖσι πύληται.
 „Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦτορ ἄλλοι Ἀχαιοί.

Hanc a Paris his verbis respondens alloquutus est:
 „Ne mihi mulier acerbis opprobriis animum lædas.
 „Nūc etenim Menel. vicit cū Minerua i. ope Minerva
 „Illum a. vicissim ego vincā: nā dij adsunt etiā nobis.
 „Sed age, ad amores nos cōuertamus, vbi cubuerim?
 „Non enim vnquam me sic amor mentem obtexit,
 „Neque quando te prius Lacedemone ex amabili
 „Nauigabam raptā in pontigradis nauibus,
 „Insulāque in Cranaë mistus sum amorēque & con-
 cubitu,
 „Sicut te nunc depereo, & me dulce desiderium tui 440
 capit.

Dixit, & præibat in lectum ascendens: simul a. so-
 quebatur vxor.

Hi quidem in perforatis cubarunt lectis.

Atrides a. per turbam vagabatur feræ similis;

Sicubi videret Alexandrum deo similem.

Sed nullus poterat Troianorum inclytorūmq; auxi-
 liarium

Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.

Neque enim propter beneuolentiam abscondissent,
 si quis vidisset.

Æquē enim ipsis omnib. odio erat atque mors nigra.

Inter eos autē loquutus est rex virorū Agamemnon.

„Audite me Troiani & Dardani & auxiliares, 450

„Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:

„Vos autem Argiuam Helenam & opes cum ipsa

„Reddite, & mulctam pendite quam par est.

„Quæque etiam (i. cuius memoria) inter posteros
 homines sit.

Sic dixit Atrides: approbabant a. cæteri Achiui.



ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ε Δοξε τίς θεοῖς τιμὴ Ἰλίοι ἀλῶναι· διὸ Ἀθηνᾶ μὲν
Μειέλαον τοξευθῶναι ὑπὸ Πανδύρου παρσκευάσθαι·
καὶ ὑπὸ συγχυθείησι τῶν ὄρχοι Μαχάων μὲν ἰᾶται Μειέ-
λαον· Ἀγαμέμνων δ' ἀπελθὼν, τιμὴν ἑραπαὶ παρρημῶν εἰς
δοὶ πόλεμοι· συμβολῆς δ' ἡγεμονίας, πολλοὶ ἐκαστέρωθεν
αἰαροῦνται.

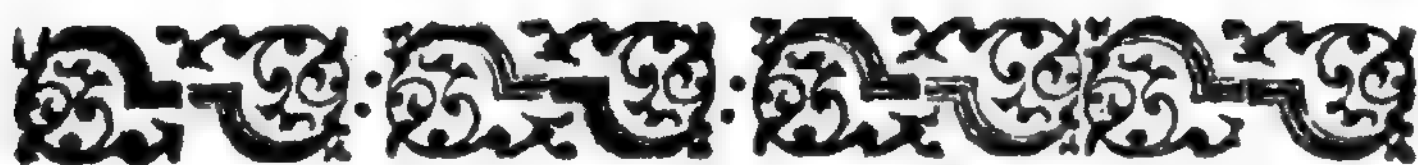
ΑΛΛΩΣ.

Τοῦ Ἀλεξείδρου ἡττηθέντες, καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι
ἀπαιτούμενος καὶ παρ' αὐτοῦ τε Ελένῃ, καὶ τὰ
αὐτῇ ἄρπαγμένα κτήματα, καὶ τιμὴν ὑπὸ τῷ ἀδικήμα-
τι πμρεῖαν, οἱ Διὸς οἱ θεοὶ βυλεύονται παρ' αὐτῆς Ἰλίου· καὶ
Ζεὺς περὶ τὰς ὑπὸ τῆς Ἡρας ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς
δοὶ τῶν Τρώων ἑράτωμα σύγχυσι τῶν ὄρχοι ἐργασομένων.
ὁ δὲ ὄρχος ἡγεμονίᾳ, πύθη Πανδύρου δι' Ζεὺς τιμὴν τοξεύσθαι
δοὶ Μειέλαον· καὶ βληθείς αὐτῷ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ
Μαχάων δι' ἰατροὺς μεταπέμπεται· καὶ ἐπὶ παρ' αὐτῇ τιμὴν διερα-
πείαν Μειελάου ἀχολογούμενοι τῶν ἀείρων, ὅππασιν οἱ Τρῶες
αὐτῷ ὅπλοις· Ἀγαμέμνων δ' ὅππασιν ὁ ἑρατόπεδοι, τοὺς μὲν ἡδὲ
ὄρχος ἀποσπομένους ὄρχος καλῶ καὶ ἐπαίει· τοὺς δ' ἀγνοῦσι τιμὴν
ἑφοδοὶ τῶν Τρώων ὅππασιν· καὶ ὑπὸ συμπεσόντων αὐτῶν
εἰς τῆς μάχης, ἐκαστέρωθεν πίπτοντες πολλοί.

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ὁμογραφία.

Δείπει θεῶν ἀγορὴν, ὄρχοι χάσις, Ἀρεὺς ὄρχος.



ARGVMENTVM IV. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

VISVM est diis vt Ilium caperetur: quapropter Minerva quidem Menelaum iaculis petià Pandaro fecit. Et sic confusis fœderibus, Machaon quidem medetur Menelao: Agamemnon autem abiens exercitum hortatur ad bellum. Congressu autem factò, multi vtrique trucidantur.

ALIUD ARGVMENTVM.

ALEXANDRO victo & Agamēnone poscente, secūdum fœdera, & Helenam & opes vnà cum ea raptas, & pœnas de illa iniuria, in Iouis regia dij deliberant de Ilio. Ac Iupiter hortatu Iunonis mittit Minervam in Trojanorum exercitum cōfusionem fœderum facturam. Hæc autē, quum aduenisset, persuadet Pandaro Zelitæ vt sagitta feriat Menelaum. Eo autem percusso, Agamemnon gemit, & Machaonem medicum accersit. Sed dum adhuc circa Menelai curationem occupati sunt optimates, armati Troiani impetum faciunt. Agamemnon verò exercitum, lustrans, eos quidem qui iam in procinctu erant hortatur & laudat, at eos qui ignorabāt irruptionem Trojanorum, increpat. Atque ita, quum ad pugnam concurrissent, vtrique multi cadunt.

ALIUD ARGVMEN. VEL. ALIA
INSCRIPTIO.

Delta, deorum cōcilio, fœderum confusio, prælij initium.

ΑΛΛΗ.

Ορχίαι σύγχυσις, ἢ ἐκπώλησις ἀγαμέμνους.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.
ἢ Δ. Ραψωδία.

ΩΙ ὅ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήκοντι ἡγορέωντο,
 χρυσέω ἐσθλὰ πέδω, μὲν δὲ σφισι πότνια Ἥρα
 Νέκταρ ἐπιόχοι· τοὶ δ' χρυσεοῖς διπασσι
 Διδέχατ' ἀμύλοισι Τρώων πόλιν ἐισορῶντες·
 αὐτίκ' ἐπὶ ῥ' ἔσθ' Κροτιάδης ἐρεθίζετο Ἥρην,
 Κερτομίοις ἐπέεσσιν ὄφρα βλήθῃ ἀγορεύει·
 „ Δοῖα μὲν μετέλασ' ἀρηγούεσσι θεάων,
 „ Ἡρήτ' Ἀργεῖν, ἢ ἀλαλκομένης Ἀθηνῆ·
 „ Ἄλλ' ἦτοι καὶ τόσφι καθήκοντα ἐισορῶσιν,
 10 „ Τέρπεσσι· τῷ δ' αὖτε Φιδόμμηδης ἀφρο-
 δίτη.
 „ Αἰεὶ παρμύμβλακε, ἢ αὐτὴ κῆρας ἀμύων·
 „ Καὶ μὴν ἐξιστάσθαι οἰόμενοι θανάεσθ'·
 „ Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλῃ μετέλασ'·
 „ Ἡμεῖς δ' ὄφρα ζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 „ Ἡ ῥ' αὖθις πόλεμόν τε χακοῖ, ἢ φύλοπι αἰνέει·
 „ Ορσομένη, ἢ φιλόπτημα ματ' ἀμφιτέροισι βά-
 λωμεν.
 „ Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλοι ἢ ἡδὺ γένοιτο,
 „ Ἡτοί μ' οἰκέοιτ' πόλιν Πριάμοιο ἀνακτος,
 „ αὐτίς δ' Ἀργεῖν Εὐλείῳ μετέλασ' ἄγειτο.
 20 Ὡς ἔφατ'· αἳ δ' ἐπιμύξαν Ἀθηνάη τε, καὶ
 Ἥρη,
 Πλησία αἶγ' ἦδ' ἰν, χαχὰ δ' Τρώεσσι μεδιδίω·
 Ἡτοί Ἀθηνάη ἀκέραια ἔδ' ἔπε
 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγχιος ἦρ'·
 Ἡρή δ' ἔκ' ἔχιδες ἦθος χόλοι, ἀλλὰ περ σπύδα,
 „ Αἰνέειτ' Ἀργεῖν, ποῖοι δὲ μῦθοι ἔειπες·

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Æderum confusio & Agamemnonis lustratio [exercitus,]

HOMERI ILIADOS LIB. IV.

DII autem apud Iouem sedebant & concionem habentes consultabant

Aureo in pavimēto: inter verò hos veneranda Hebe
Nectar ministrabat: illi autem aureis poculis
Excipiebant sese mutuò, Troianorum civitatem as-
picientes.

Continuò conabatur Saturnius irritare Iunonem
Mordacib. verbis per collationem (*vel simulanter*)
loquens:

„Duc quidem Menelao adiutrices sunt dearum,

„Iunóque Argiua, & auxiliatrix Minerva:

„Sed enim ipsæ seorsum sedentes aspicientes

„Oblectantur: illi autem contrà amans risum Venus

„Semper assistit, & ab ipso exitia depellit:

10.

„Et nunc conseruavit putantem se moriturum.

„Sed victoria quidem est bellicosi Menelai.

„Nos a. consultemus quomodo erunt hæ res:

„An rursus bellumq; perniciosum & certamen graue

„Excitemus, an amicitiam inter vtrosq; cōciliemus.

„Quòd si æquè hoc omnib. gratum & iucundum sit,

„Certè quidem habitetur ciuitas Priami regis,

„Rursus Argiuam Helenam Menelaus abducatur.

Sic dixit, tacitę a. fremuerunt Minervæq; & Iuno,
Propinquę hæ sedebant, mala a. Troianis struebant. 10.

Certè Minerva tacita erat, neque quidquam dixit,

Indignata Ioui patri, ira a. ipsam grauis corripiebat:

Iuno a. non continuit in pectore iram, sed eum com-
pellauit:

„Squissime Saturnie, quale verbum dixisti:

74
Α
Ε
Κ
Ω
Ε

Σ
Ε
Μ
Η
Α
Ω
Τ
Ε
Τ

470

Ρ
Ω
Τ
Ο
Α
Η
Τ

480

Τ
Ε

Τ
Η
Θ
Ρ
Ο
Φ
Ε
Θ
Α

490

„ Quomodo vis vanū reddere laborē, & imperfectū
„ Sudorem, quem sudaui præ fatigatione? defessi a:
sunt mihi equi,
„ Populum congreganti, Priamo mala, huiusq; filijs.
„ Fac: sed nequaquā omnes cōprobabimus dii cæteri.
„ Hanc a. valde suspirans alloquutus est nubium 30
coactor Iupiter,
„ Infelix, quid te Priamus Priamique filij
„ Tantis malis afficiunt, vt incessanter cupias
„ Troiæ euertere bene ædificatam urbem?
„ Quod si tu ingressa portas & muros altos
„ Crudum comederis Priamum Priamique filios,
„ Cæterosq; Troianos: tūc demum iram placaueris.
„ Fac quomodo vis: ne hæc rixa posthac
„ Tibi & mihi magna concertatio inter vtrosque sit.
„ Aliud a. tibi dicam, tu verò in mente repone tua,
„ Quando & ego promptus ero urbem excindere 40
„ Quam voluero, vbi tibi dilecti viri nati sunt,
„ Ne remoreris meam iram, sed me sine id facere.
„ Etenim ego tibi concessi volēs, inuito tamē animo.
„ Quæ enim sub sole & cælo stellifero
„ Habitantur ciuitates terrestrium hominum,
„ Harum mihi maximè animo honorabatur Troia
„ Et Priamus & populus fortis Priami. [laera,
„ Non enim mihi vnquam ara carebat conuiuio pari,
„ Libationeque nidoreque hunc n. sortiti sumus ho-
norem nos.

Huic verò respōdit bouinis oculis venerāda Iuno,
„ Certè mihi tres quidem longè dilectissimæ sunt ci- 50
uitates,

„ Argosque Spartaque & latas vias habens Mycena.
„ Has destrue quando tibi inuisæ fuerint in animo.
„ Has non ego propugno, neque inuideo.
„ Quamuis enim inuideam, & nō sinam destruere,
„ Nihil proficio inuidens, quoniā multo potētior es.
„ Sed oportet & meum efficere laborem nō irritum.

„Πῶς ἐθέλεις ἄλιοι θεῖαι πόιοι, ἡδ' ἀτέλειον
 „Ἰδρῶτ', οἱ ἰδρασα μόνω; καμῆτι δέ μοι ἵπποι
 „Λαοὶ ἀγαροῦση, Πριάμω χαχὰ, τοῖό τε παῖσιν.
 „Εἰδ', ἀπαρ ὅτι πάντες ἐπαμύνομεν θεοὶ ἄλλοι.

30 Τῷ ὅ μ' ἐγὼ ὀχθήσας, προσέφη ἰφεληγέρετα
 Ζεὺς,

„Δαμνίη, πῶς σε Πριάμος, Πριάμοιο τέ παῖδες
 „Τόσσαι χαχὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενείβεις
 „Ἰλὶς ἔξαλαπάξαι εὐκλίμενοι πολίεθρον.
 „Εἴ ὅ σ' ὅ γ' εἰσελθῆσαι πύλας, καὶ τείχεα μαχεῖ,
 „Ὡμοὶ βεβρώθοις Πριάμοι, Πριάμοιο τέ
 παῖδες,

„Ἄλλοις τε Τρῶας, τότε κει χόλοι ἔξανέσταιο.
 „Εἰς οὗτος ἐθέλεις, μὴ τῷτό γε ἱῆκος ὀπίσσω
 „Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μὲν ἀμοφοτέρῃσι
 γένηται.

„Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ὅσι φρέσι βάλλεο σῆσι,
 40 „Ὅππότε κει καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἔξαλαπάξαι,
 „Τῷ ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι αἰέρες ὀκνεύασι,
 „Μὴ π' ὀχθεύει δι' ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 „Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐχθρὸν ἀέκλιπ' γε θυμῷ.
 „Αἶ γὰρ ὅπ' ἡελίω τε, καὶ ἕρμιῳ ἀπερθεῖσι
 „Ναμετάοισι πόλιν ἐπὶ χθοῖασι αἰτρώπων,
 „Τάω μοι παῖ καὶ πύσχετο Ἰλῖος ἱρή,
 „Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 „Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 „Λοιβῆς τε, κτίσσης τε· ὅ γὰρ λάχομεν γέρας
 ἡμεῖς.

50 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπὶτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 „Ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν,
 „Ἀργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγχα Μυκῆνη·
 „Ταὶ δ' αὖ τῶσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωται παῖ καὶ παῖς,
 „Τάω ὅτι ἐγὼ παρ' ὅτ' ἴσταμαι, ὅδε μεγαῖρα.
 „Εἴ τ' ὅ γ' ὀφθαλμοῖς τε, καὶ ἔκ εἰς ὀφθαλμοῖς,
 „Οὐκ αἰνῶ φθονέω, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός εἰσιν,
 „Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν γένεσθαι πόιοι καὶ ἀτέλειαν.

- „ Quomodo vis vanū reddere laborē, & imperfectū
 „ Sudorem, quem sudaui præ fatigatione? defessi a:
 sunt mihi equi,
 „ Populum congreganti, Priamo mala, huiusq; filijs.
 „ Fac: sed nequaquā omnes cōprobabimus dii cæteri.
 „ Hanc a. valde suspirans alloquutus est nubium 30
 coactor Iupiter,
 „ Infelix, quid te Priamus Priamique filij
 „ Tantis malis afficiunt, vt incessanter cupias
 „ Troiæ euertere bene ædificatam urbem?
 „ Quod si tu ingressa portas & muros altos
 „ Crudum comederis Priamum Priamique filios,
 „ Cæterósq; Troianos: tūc demum iram placaueris.
 „ Fac quomodo vis: ne hæc rixa posthac
 „ Tibi & mihi magna concertatio inter vtrosque sit.
 „ Aliud a. tibi dicam, tu verò in mente repone tua,
 „ Quando & ego promptus ero urbem excindere 40
 „ Quam voluero, vbi tibi dilecti viri nati sunt,
 „ Ne remoreris meam iram, sed me sine id facere.
 „ Etenim ego tibi concessi volēs, inuito tamē animo.
 „ Quæ enim sub sole & cælo stellifero
 „ Habitantur ciuitates terrestrium hominum,
 „ Harum mihi maximè animo honorabatur Troia
 „ Et Priamus & populus fortis Priami. [lacra,
 „ Non enim mihi vnquam ara carebat conuiuio pari,
 „ Libationeque nidoréque hunc n. sortiti sumus ho-
 norem nos.

- Huic verò respōdit bouinis oculis venerāda Iuno,
 „ Certè mihi tres quidem longè dilectissimæ sunt ci- 50
 uitates,
 „ Argósque Spartaque & latas vias habens Mycena.
 „ Has destrue quando tibi inuisæ fuerint in animo,
 „ Has non ego propugno, neque inuideo.
 „ Quamuis enim inuideam, & nō sinam destruere,
 „ Nihil proficio inuidens, quoniā multo potētior es.
 „ Sed oportet & meum efficere laborem nō irritum.

„Πῶς ἐθέλεις ἄλιοι θεῖται πόιοι, ἡδ' ἀτέλειον
 „Ἰδρῶτ', οἱ ἰδραστο μόνω; χαμέτιμ δέ μοι ἵπποι
 „Λαοὶ ἀγαροῦση, Πείαμος κακὰ, τοῖό τε παῖσι.
 „Εἰδ', ἀπὰρ ὅτι πάντες ἐπαγνέομαι θεοὶ ἄλλοι.

30

Τῷ δ' ἐμὲν ὀχθήσεις, παρσέφη γαφελιχερέτω
 Ζεὺς,

„Δαμνίη, τί νύ σε Πείαμος, Πείαμοιό τε παῖδες
 „Τόσσα κακὰ ῥέζουσι, ὅτ' ἀσπερχὲς μνησθῆναι
 „Ἰλίου ἔξαλαπάξαι εὐκλῆιδες πολίεθρον.
 „Εἴ δ' οὐ γ' εἰσελθῆσαι πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
 „Ωμοὶ βεβρώθοις Πείαμοι, Πείαμοιό τε
 παῖδες,

„Ἄλλοις τε Τρῶας, τότε κει χόλοι ἔξακέσαιο.
 „Εἰς οἷός πως ἐθέλεις, μὴ τὸ τό γε γέκος ὀπίσσω
 „Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μέλ' ἀμφοτέρωσι
 γένηται.

„Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' εἰς φρέσι βάλλεο σῆσι,
 40 „Ὅππότε κει καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἔξαλαπάξαι,
 „Τῷ ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι αἵρες ἐκγεγάασι,
 „Μή τι δαπνίβωσι δὲ ἐμῷ χόλῳ, ἀλλὰ μ' ἑᾶσαι.
 „Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐχθρὸν ἀέκλιπ' γε θυμῷ.
 „Αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε, καὶ ὕδατι ἀτρεθέειπ
 „Ναυτάοισι πόλιν ἐπιχθοίωσι αἵ τ' ῥώπων,
 „Τάωι μοι παρὶ κῆρι πέσκετο Ἰλίου ἱρή,
 „Καὶ Πείαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πείαμοιο.
 „Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 „Λοιβῆς τε, κρίσης τε· ὃ γὰρ λάχον γέρας
 ἡμεῖς.

50

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπιτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 „Ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν,
 „Ἀργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγχα Μυκῆνη·
 „Ταὶ δ' αὖ τῶσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωται παρὶ κῆρι,
 „Τάωι ὅτι ἐγὼ παρ' ἱσταμαι, ὅδε μεγαῖρα.
 „Εἴ τῳ γὰρ φθοιέω τε, καὶ ὕκτω δαπνίβωσαι,
 „Οὐκ αἰνῶ φθοιέω, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός εἰμι,
 „Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμῷ γέμειναι πόιοι καὶ ἀτέλειαι.

- „ Quomodo vis vanū reddere laborē, & imperfectū
„ Sudorem, quem sudaui præ fatigatione? defessi a:
sunt mihi equi,
„ Populum congreganti, Priamo mala, huiusq; filijs.
„ Fac: sed nequaquā omnes cōprobabimus dii cæteri.
„ Hanc a. valde suspirans alloquutus est nubium 30
coactor Iupiter,
„ Infelix, quid te Priamus Priamique filij
„ Tantis malis afficiunt, vt incessanter cupias
„ Troiæ euertere bene ædificatam urbem?
„ Quod si tu ingressa portas & muros altos
„ Crudum comederis Priamum Priamique filios,
„ Cæterosq; Troianos: tūc demum iram placaueris.
„ Fac quomodo vis: ne hæc rixa posthac
„ Tibi & mihi magna concertatio inter vtrosque sit.
„ Aliud a. tibi dicam, tu verò in mente repone tua,
„ Quando & ego promptus ero urbem excindere 40
„ Quam voluero, vbi tibi dilecti viri nati sunt,
„ Ne remoreris meam iram, sed me sine id facere.
„ Etenim ego tibi concessi volēs, inuito tamē animo.
„ Quæ enim sub sole & cælo stellifero
„ Habitantur ciuitates terrestrium hominum,
„ Harum mihi maximè animo honorabatur Troia
„ Et Priamus & populus fortis Priami. [lacra,
„ Non enim mihi vnquam ara carebat conuiuio pari,
„ Libationeque nidoréque hunc n. sortiti sumus ho-
norem nos.

- Huic verò respōdit bouinis oculis venerāda Iuno,
„ Certè mihi tres quidem longè dilectissimæ sunt ci- 50
uitates,
„ Argósque Spartaque & latas vias habens Mycena.
„ Has destrue quando tibi inuisæ fuerint in animo.
„ Has non ego propugno, neque inuideo.
„ Quamuis enim inuideam, & nō sinam destruere,
„ Nihil proficio inuidens, quoniā multo potētior es.
„ Sed oportet & meum efficere laborem nō irritum

„Πῶς ἐθέλεις ἄλιοι θεῖαι πόιοι, ἠδ' ἀτέλειον
 „Ἰδρῶτ', οἱ ἰδρασα μόγῃ· καμέτλη δέ μοι ἵπποι
 „Λαοὶ ἀγερούση, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε πασίν.
 „Εἰδ', ἀπὰρ ὅτι πάντες ἐπαγνίσκῃ θεοὶ ἄλλοι.

30 Τῷ δ' ἐμὲν ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεὺς,

„Δαμνίη, πῶς σε Πριάμῳ, Πριάμοιο τε παῖδες
 „Τόσσα κακὰ ῥέζοισι, ὅτ' ἀσπερχὲς μενείμῃς
 „Ἰλὶς ἔξαλαπάξαι εὐκλῆμοι πολίεθρον.
 „Εἴ δ' οὐ γ' εἰσελθῆσαι πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
 „Ωμοὶ βεβρώθοις Πριάμῳ, Πριάμοιο τε
 παῖδας,

„Ἄλλοις τε Τρῶας, τότε κει χόλοι ἔξακέσαιο.
 „Εἰς οὐδ' ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῷτό γε ἱῆκος ὀπίσσω
 „Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μάλ' ἀμφοτέρωσι
 γίγνεται.

„Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ὅτι φρέσι βάλλεο σῆσι,
 40 „Ὅππότε κει καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἔξαλαπάξαι,
 „Τῷ ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι αἰέρες ἐκγεγάασι,
 „Μὴ πὶ δαυτεῖσαι δὲ ἐμοὶ χόλοι, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 „Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐχρὸν ἀέκλιπ' ἡ θυμῷ.
 „Αἶ γὰρ οὐ π' ἡλίω τε, καὶ ὕδατι ἀπερθεῖσι
 „Ναμετάοισι πόλιν ἐπὶ χθοίῃσι αἰτρώπων,
 „Τάω μοι παῖ καὶ πύσκειο Ἰλίου ἱρή,
 „Καὶ Πριάμῳ, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 „Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 „Λοιβῆς τε, κτίσσης τε· ὅ γὰρ λάχον γέρας
 ἡμεῖς.

50 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπὶτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 „Ἦτοι ἐμοὶ τρῆς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν,
 „Ἀργεὺς τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγχα Μυκῆνη·
 „Ταὶ δ' αὖ τῶσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωται παῖ καὶ παῖς,
 „Τάω ὅτι ἐγὼ παρ' ἱεῖσιν ἴσταμαι, ὅδε μοι αἶσα.
 „Εἴ τῳ γὰρ φθοιέω τε, καὶ ἔκείῳ δαυτῶσαι,
 „Οὐκ αἰύω φθοιέω, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός εἰμι,
 „Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμοὶ γέμνασθαι πόιοι καὶ ἀτέλειαν.

- „ Quomodo vis vanū reddere laborē, & imperfectū
 „ Sudorem, quem sudaui præ fatigatione? defessi a:
 sunt mihi equi,
 „ Populum congreganti, Priamo mala, huiusq; filijs.
 „ Fac: sed nequaquā omnes cōprobabimus dij cæteri.
 „ Hanc a. valde suspirans alloquutus est nubium 30
 coactor Iupiter,
 „ Infelix, quid te Priamus Priamique filij
 „ Tantis malis afficiunt, vt incessanter cupias
 „ Troiæ euertere bene ædificatam urbem?
 „ Quod si tu ingressa portas & muros altos
 „ Crudum comederis Priamum Priamique filios,
 „ Cæterosq; Troianos: tūc demum iram placaueris.
 „ Fac quomodo vis: ne hæc rixa posthac
 „ Tibi & mihi magna concertatio inter vtrosque sit.
 „ Aliud a. tibi dicam, tu verò in mente repone tua,
 „ Quando & ego promptus ero urbem excindere 40
 „ Quam voluero, vbi tibi dilecti viri nati sunt,
 „ Ne remoreris meam iram, sed me sine id facere.
 „ Etenim ego tibi concessi volēs, inuito tamē animo.
 „ Quæ enim sub sole & cælo stellifero
 „ Habitantur ciuitates terrestrium hominum,
 „ Harum mihi maximè animo honorabatur Troia
 „ Et Priamus & populus fortis Priami. [lacra,
 „ Non enim mihi vnquam ara carebat conuiuio pari,
 „ Libationeque nidorēque hunc n. sortiti sumus ho-
 norem nos.

- Huic verò respōdit bouinis oculis venerāda Iuno,
 „ Certè mihi tres quidem longè dilectissimæ sunt ci- 50
 uitates,
 „ Argosque Spartaque & latas vias habens Mycena.
 „ Has destrue quando tibi inuisæ fuerint in animo.
 „ Has non ego propugno, neque inuideo.
 „ Quamuis enim inuideam, & nō sinam destruere,
 „ Nihil proficio inuidens, quoniā multo potētior es.
 „ Sed oportet & meum efficere laborem nō irritum.

ΑΛΛΗ.

Ορκίῳ σὺγχυσις, καὶ ἐκπῶλῃσις ἀγομέμεντος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.
ἢ Δ. Ραψῳδία.

- 10 **Ω**Ι ὅ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορεύοντο,
 Χρυσέῃ σάδα πέδῳ, μετ' δέ σφισι πότνια Ἥρα·
 Νέκταρ ἐοικόσῃ· τοὶ δ' χρυσεόις διππεῖσι
 Διδέχοντο ἀλλήλους· Τρώεσσι πόλιν εἰσορῶντες·
 αὐτίκ' ἐπιεῖατο Κρονίδης ἐρεθίζοντα Ἥρην,
 Κερτομένοισι ἐπέεσσιν ὄφρα βλήθῃ ἀγορεύων·
 „ Δοῖαί μιν μετὰ μέγαν ἀρηγόνεσσι θεάων,
 „ Ἡρὴν Ἀργεῖν, καὶ ἀλαλκομένης Ἀθηνῆς·
 „ Ἀλλ' ἦτοι καὶ ἰόσφι καθήμεναι εἰσορῶνται,
 10 „ Τέρπειδοι· τῶ δ' αὖτε Φιλομυιδῆς Ἀφρο-
 διτη.
 „ Λιεῖ παρμένε βλαπτε, καὶ αὐτὴ κῆρας ἀμύνει·
 „ Καὶ νῦν ἐξιστάσθαι δειόμενοι θανάεσσιν·
 „ Ἀλλ' ἦτοι νῆα μὲν ἀρηϊφίλῃ μετὰ μέγαν·
 „ Ἡμεῖς δ' ὄφρα ζώμεθα ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 „ Ἡ δ' αὖθις πόλεμόν τε κακόν, καὶ Φύλοπιν ἀνιόντα·
 „ Ορσομένη, ἢ Φιλόπτην μετ' ἀμφιτέρεσσι βά-
 λωντο.
 „ Εἰ δ' αὖτως τόδε πάσι φίλοι καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 „ Ἡτοί μιν οἰκέειν πόλιν Πριάμοιο ἀνδρός,
 „ Λῦπες δ' Ἀργεῖν Εὐλείνῳ μετὰ μέγαν ἄγοιτο.
 20 Ὡς ἔφατ'· αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηνῆν τε, καὶ
 Ἥρην,
 Πλησίαν αἶψ' ἦθ' ἰδὼν, κακὰ δ' ὅ Τρώεσσι μεδιδόνα·
 Ἡτοί Ἀθηνῆν ἀκέραιον ὧν ἔδε π' ἔπει
 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγχιος ἦρα·
 Ἥρην δ' ἔκ' ἔχοντο σῆθος χόλοι, ἀλλὰ περ σπύδα,
 „ Λιγνότερον Κρονίδην, ποῖοι δὲ μύθοι ἔειπες·

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Æderum confusio & Agamemnonis lustratio [exercitus,]

HOMERI ILIADOS LIB. IV.

DII autem apud Iouem sedebant & concionem
habentes consultabant

Aureo in pavimēto: inter verò hos veneranda Hebe
Nectar ministrabat: illi autem aureis poculis
Excipiebant sese mutuò, Troianorum ciuitatem as-
picientes.

Continuò conabatur Saturnius irritare Iunonem
Mordacib. verbis per collationem (*vel simulanter*)
loquens:

- „Duc quidem Menelao adiutrices sunt dearum,
- „Iunóque Argiua, & auxiliatrix Minerua.
- „Sed enim ipsæ seorsum sedentes aspicientes
- „Oblectantur: illi autem contrà amans risum Venus
- „Semper assistit, & ab ipso exitia depellit:
- „Et nunc conseruauit putantem se moriturum.
- „Sed victoria quidem est bellicosi Menelai.
- „Nos a. consultemus quomodo erunt hæ res:
- „An rursus bellumq; perniciosum & certamen graue
- „Excitemus, an amicitiam inter vtrosq; cōciliemus.
- „Quòd si æquè hoc omnib. gratum & iucundum sit,
- „Certè quidem habitetur ciuitas Priami regis,
- „Rursus Argiuam Helenam Menelaus abducatur.

10:

Sic dixit, tacitę a. fremuerunt Mineruáq; & Iuno,
Propinquę hæ sedebant, mala a. Troianis struebant. 10:
Certè Minerua tacita erat, neque quidquam dixit,
Indignata Ioui patri, ira a. ipsam grauis corripiebat:
Iuno a. non continuit in pectore iram, sed eum com-
pellauit:

- „Squisiunc Saturnie, quale verbum dixisti:

„Πῶς ἐθέλεις ἄλιοι θεῖα πόιοι, ἡδ' ἀτέλειον
 „Ἰδρῶτ', οἱ ἰδρασε μόγῳ; χαμέτιμ δέ μοι ἵπποι
 „Λαοὶ ἀγαρυῶν, Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε πασίν.
 „Ερδ', ἀπὰρ ὅτι πάντες ἐπαμύνομῃ θεοὶ ἄλλοι.

30 Τῷ δ' ἔμην' ὀχθήσας, θεοσέφῃ τε φεληγέρετι
 Ζεὺς,

„Δαμνίη, πῶς σε Πριάμῳ, Πριάμῳ τε παῖδες
 „Τόσσαι κακὰ ῥέζοισι, ὅτ' ἀσπερχὲς λυκαῖαις
 „Ἰλὶς ἔξαλαπάξαι εὐκλῖμῳ πολίεθρον.
 „Εἴ δ' οὐ γ' εἰσελθῆσαι πύλας, καὶ τείχεα μαχεῖ,
 „Ὡμοὶ βεβρώθοις Πριάμῳ, Πριάμῳ τε
 παῖδας,

„Ἄλλοις τε Τρῶας, τότε κει χόλοι ἔξακέσταιο.
 „Ερξοὶ ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῷτό γε ἱῆκος ὀπίσσω
 „Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμοφοτέρῃσι
 γίγνται.

„Ἄλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δ' εἰ φρέσι βάλλεο σῆσι,
 40 „Ὅππότε κει καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἔξαλαπάξαι,
 „Τῷ ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι αἰέρες ἐκγεγάασι,
 „Μή τι δακρυῖναι δι' ἐμοὶ χόλοι, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 „Καὶ γὰρ ἐγὼ σοι δῶκα ἐχρὸν ἀέκλιπ' γε θυμῷ.
 „Αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε, καὶ ὑφ' αἰθέρι ἄστερι
 „Ναμετάοισι πόλιν ἐπὶ χθοῖνι αὐτρώπῳ,
 „Τάω μοι παῖ καὶ πύργῳ Πριάμῳ ἱερῷ,
 „Καὶ Πριάμῳ, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμῳ.
 „Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης,
 „Λοιβῆς τε, κείνης τε· ὃ γὰρ λάχον γέρας
 ἡμεῖς.

30 Τοὶ δ' ἡμῖβεν' ἐπὶ βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
 „Ἦτι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν,
 „Ἀργεὺς τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγχα Μυκῆνη·
 „Ταὶ δ' αὖ τῶσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωται παῖ καὶ παῖς,
 „Τάω δ' ὅτι ἐγὼ παῖ δ' ἴσταμαι, ἐδὲ μεγαῖρα.
 „Εἴ τῳ γὰρ φθοιέω τε, καὶ ὑκίῳ δακρυῖναι,
 „Οὐκ αἰύω φθοιέω, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός εἰμι,
 „Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμοὶ γέμναι πόιοι καὶ ἀτέλειαν.

- „ Quomodo vis vanū reddere laborē, & imperfectū
„ Sudorem, quem sudaui præ fatigatione? defessi a:
sunt mihi equi,
„ Populum congreganti, Priamo mala, huiusq; filijs.
„ Fac: sed nequaquā omnes cōprobabimus dij cæteri.
„ Hanc a. valde suspirans alloquutus est nubium 30
coactor Iupiter,
„ Infelix, quid te Priamus Priamique filij
„ Tantis malis afficiunt, vt incessanter cupias
„ Troiæ euertere bene ædificatam urbem?
„ Quod si tu ingressa portas & muros altos
„ Crudum comederis Priamum Priamique filios,
„ Cæterósq; Troianos: tūc demum iram placaueris.
„ Fac quomodo vis: ne hæc rixa posthac
„ Tibi & mihi magna concertatio inter vtrosque sit.
„ Aliud a. tibi dicam, tu verò in mente repone tua,
„ Quando & ego promptus ero urbem excindere 40
„ Quam voluero, vbi tibi dilecti viri nati sunt,
„ Ne remoreris meam iram, sed me sine id facere.
„ Etenim ego tibi concessi volēs, inuito tamē animo.
„ Quæ enim sub sole & cælo stellifero
„ Habitantur ciuitates terrestrium hominum,
„ Harum mihi maximè animo honorabatur Troia
„ Et Priamus & populus fortis Priami. [lacra,
„ Non enim mihi vnquam ara carebat conuiuio pari,
„ Libationeque nidoreque hunc n. sortiti sumus ho-
norem nos.

- Huic verò respōdit bouinis oculis venerāda Iuno,
„ Certè mihi tres quidem longè dilectissimæ sunt ci- 50
uitates,
„ Argósque Spartaque & latas vias habens Mycena.
„ Has destrue quando tibi inuisæ fuerint in animo.
„ Has non ego propugno, neque inuideo.
„ Quamuis enim inuideam, & nō sinam destruere,
„ Nihil proficio inuidens, quoniā multo potētior es.
„ Sed oportet & meum efficere laborem nō irritum

„Καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δὲ μοι εἶθαι ὀθεῖσσι·
 „Καὶ με φρεσὺν πίπτε τέκετο Κρόνος ἀγκυλό-
 μητις,

60 „ἀμφοτέρω γένε' τε, καὶ οὐνεκα σὴ φρεσὶ κοίτῃ
 „Κέκλημαι σὺν ᾧ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι αἰάσας·
 „Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἱεὺς ὑποείξομαι ἀλλήλοισι,
 „Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ὅππῃ δ' ἐφοίτα θεοὶ ἄλλαι·
 „Ἀθάνατος σὺν ᾧ θάσσοι Ἀθηνᾶν ὅππῃ τεύλας,
 „Ἐλθεῖν ἐς Τρώωι, καὶ Ἀχαιοὶ φύλοπι αἰνῶ,
 „Πιεῖν δ' ὥσκει Τρῶες ὑδρὸν χυδαίτας Ἀχαιοὺς·
 „Ἀρξῶσι φρεσὶν ὑδρὸρ κίχρα δηλίσσασθαι.

Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἀπὶ ἥτορ πατὴρ αἰδρῶν τε,
 θεῶν τε.

65 „Ἀντίχ' Ἀθηνᾶν ἐπεὶ πῆρθεῖτα φρεσὶν ὕδα,
 70 „Ἀΐφα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέμεν Τρῶας, καὶ Ἀχαιοὺς,
 „Πιεῖν δ' ὥσκει Τρῶες ὑδρὸν χυδαίτας Ἀχαιοὺς·
 „Ἀρξῶσι φρεσὶν ὑδρὸρ κίχρα δηλίσσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὅτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθηνᾶν.

Βῆ δ' ἑκτ' ἐλὺμποιο καρπύῳ αἰξάσας.

Οἳ δ' ἀπὸ Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτερος,

Ἠὲ αὐτοὶ τέρας, ἦε στρατῷ εὐρέϊ λαῶι

Λαμπεῖ, τῷ δὲ τε πολλοὶ δῖοι ἀστυθῆρες ἴειτάν.

Τῷ δ' ἐκὼν ἦϊξε ὅππῃ χθόνα παλλὰς Ἀθηνᾶς,

Καδδ' ἐθορ ἐς μέσσοι, θάμβος δ' ἔχον ἑσθ-
 ρόωντας

80 Τρῶας δ' ἱπποδάμοις, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ὡδὲ δὲ πρὸς ἑσπεριὸν ἰδὼν ἐς πολλοὶ ἄλλοι,

„Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμος τε χαλὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ.

„Ἔσται, ἥφι λίσσεται μετ' ἀμφοτέρωσι πύλῃσι

„Ζεὺς, ὅς' ἀνθρώποι παμίκῃς πολέμοιο τέ-
 τεκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε.

Ἢ δ' αἰδεῖ ἱκέλη Τρώων κατεδύσθ' ἱμῶν

Λαοδύκε' Ἀτρυγείδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Παῖδάσθ' ἀντίθεον διζιμῶν ἢ που ἐφώρῃ.

Εὐρε Λυκάριος υἱὸς ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.

„ Nam & ego dea sum: genus a. mihi inde vnde tibi.

„ Et me dignit. maxima præditam genuit Saturnus
vafer,

„ Duabus de causis, generèque, & quòd tua coniunx 60

„ Vocor, tu a. inter omnes immortales regnas.

„ Sed certè quidem hæc condonabimus inuicem,

„ Tibi quidem ego, tu a. mihi: insequentur verò dīj

„ Immortales, tu a. ocyus Mineræ manda (cæteri

„ Ire in Troianorum & Achiuorum pugnam acrem:

„ Conarique vt Troiani valde gloriosos Achiuos

„ Incipiant priores præter fœdera iniuria afficere.

Sic dixit: neque non paruit pater homin. deorūmq;

„ Protinus Mineruam verbis alatis alloquutus est:

„ Citò admodum ad exercitum vade, ad Troianos & 70

Achiuos,

„ Conaréque vt Troiani valdè gloriosos Achiuos

„ Incipiant priores præter fœdera iniuria afficere.

Sic fatus instigauit antea promptam Mineruam:

Descendit verò ab Olympi summitatibus festinatione
vsa:

Qualem a. stellam misit Saturni filius vafri,

Aut nautis portentum aut exercitui lato populorum

Splendidam, ex ea a. multæ scintillæ emittuntur:

Huic similis festinâter delapsa est in terrâ Pallas Min.

Profiliit a. in medium, stupor a. tenebat aspicientes

Troianósque equorum domitores & bene ocreatos 80

Achiuos.

Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium,

„ Vel rursus bellūmq; tetrum & pugna grauis

„ Erit: vel amicitiam inter vtroque statuit

„ Iupiter qui hominum arbiter belli est.

Sic vtique aliquis dicebat Achiuorūmq; Troian.

Hæc a. viro similis Troian. ingressa est multitudo.

Laodoco Antenoridae forti bellatori,

Pandarum deo similem quærens sicubi inueniret.

Inuenit Lycaonis filium inculpabilem fortēmq;

90 Ἐταότ'· ἀμφὶ δὲ μικρατερὰί τ' ἴχες ἀσπίσ' ἀν
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποιτο ἀπ' Αἰσίοιο ῥοάων·

Ἀλχοῦ δ' ἰς ἀμύνῃ ἔπα πτέργεῖτα ποσειῶδα,

„ Ἡ ρά νύ μοι πύθουο Λυκάοιος ἦε διτφροί,

„ Τλαίης κει Μειελάφ' ἐπιθεῖμεν ταχυὸ ἰόν·

„ Πᾶσι δὲ κει Τρῳέεσσι χέει, ἧ κῦδος ἄργιο·

„ Ἐκπαίπωι ᾧ μάλιστ' Ἀλεξαῖδρ' βασιλῆϊ.

„ Τῷ κει δὴ πᾶμκρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα

φέρω,

„ Αἶκει ἰδὴ Μειέλαοι ἀρήϊοι Ἀτρεΐος υἱόν·

„ Σῶ βέλει δμνθέετα, πυρῆς ἐπιβάτ' ἀλεγυῖς.

100 „ Ἀλλ' ἄγ' οἵευσσι Μειελάφ' κυδαλίμω·

„ Εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγεῖϊ, κλυτοτόξω,

„ Ἀριῶν κοροτογόνωι ῥέξει κλεῖτλ' ἐχατόμ-

βίω,

„ Οἴχεδε ἰοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ ᾧ φρένας ἀφροί πιθεῖ.

Αὐτίκ' ἐσύλα τόξοι ἐϋξόοι ἰξάλασ' αἰγὸς·

Ἀχρίν, οἳ ρά ποτ' αὖδ' ὑπὸ σέρισι τυ-

χήσας,

Πέτρης ἐκβαίνοιντα δεδιγμένους ἐν ποδοκῆσι,

Βεβλήκει ποτ' εἴθεος· ὁ δ' ἐπίσιος ἔμπεσι πέτρῃ.

Τῷ κέρει ἐκ κεφαλῆς ἐκχειδεκάδωρα πεφύκει·

110 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραυτοόος ἦερε τίχλαι·

Παῖν δ' εὖ λείψας, χρυσέω ἐπέθηκε κοραΐϊω.

Καὶ δ' μὲν εὖ χαλκίῳ πεπυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ

Λυκλίας· ποσάει ᾧ σάκη χέτοι ἐσθλοὶ

ἐπαῖροι,

Μὴ κορίν αἰαίξεναι ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν,

Πεῖν βλήσασθαι Μειέλαοι ἀρήϊοι, ἄρχοι Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ὁ, σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἐλέϊ ἰόν·

Ἀβλήτα, πτέργεῖτα, μελαγιάων ἔρμ' ἐδυῖάων·

Ἀΐφα δ' ἐπὶ ἰευρῇ χετεκίσμαι· περὶ οἷς οἶν,

Εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγεῖϊ, κλυτοτόξω

120 Ἀριῶν κοροτογόνωι ῥέξει κλεῖτλ' ἐχατόμβω,

Οἴχεδε ἰοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης·

Stantem: circa a. ipsum fortes acies scutigerorum
 Populorum qui ipsum sequuti fuerāt ab Æsepi fluctis 90
 Propè a. stans verbis alatis alloquuta est.

„ Nonne mihi quid pareas Lycaonis fili bellicose?

„ Ausine Menelao immittere velocem sagittam?

„ Ab omnib. utiq; Troianis gratiam & gloriā referas,

„ Ex omnibus a. maximè ab Alexandro rege:

„ Ab eo sanè in primis splendida dona feras,

„ Si viderit Menelaum bellicosum Atrei filium

„ Tuo telo domitum, pyram cōscendentem tristem.

„ Sed age, sagitta pete Menelaum illustrem: 100

„ Voue a. Apolloni in Lycia genito, quem arcus incli-
 tum reddit, [tomben,

„ Ex agnis primogenitis sacrificaturū celebrē heca-

„ Vbi domum reuersus fueris sacræ in ciuitatē Zeliæ.

Sic dixit: Min. a. huius dementis animo id persuasit.

Statim eduxit arcum perpolitum saltatricis capræ

Agrestis quam quondā ipse sub pectore assequutus

Erupe exeuntem excipiens in insidiis

Percusserat in pectus, hæc a. supina cecidit in petram.

Cuius cornua ex capite sexdecī palmorū nata erant.

Et illa quidem elaborans cornuum politor aptauerat 110
 faber;

Totū a. quum leuigasset, auream imposuit cuspidem.

Et hunc quidē quum tetēdisset scitè deposuit, ad terrā.

Inclinans: ante a. scuta tenebant strenui socij,

Ne prius irrumperent Martij filij Achiuorum,

Quam percussus esset Menelaus, Martius dux Achii.

Sed hic detrahebat operculum pharetræ: eximebāt-
 que sagittam,

Nondum emissam, pennatā, grauium fulcrū dolorū:

Statim a. ad neruū aptabat acerbā sagittā. [tori.

Supplicabat a. Apoll. in Lycia genito, inclyto iacula-

Ex agnis primigenis se sacrificaturum claram hecā- 120
 tomben.

Vbi domum reuersus esset sacræ in urbem Zeliæ.

Ἐλκε δ' ἰμοῦ γλυφίδας τε λαεῶι, καὶ ἰὼρα
βόηα,

Νευρὸν μὲν μαζῶν πέλασει, τόξω δ' οἰσῆροι,
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτέρης μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιός· νευρὴ δ' ἐμὴν ἰαχί, ἄλτο δ' οἷτος
Οξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ὅππῃ ἴεσθαι μῦθεάσιν.
Οὐδὲ σεθεῖς Μειέλαε θεοὶ μακάρες λελάθοιτο
λθαίατοι, κορώτη δ' Διὸς θυγαῖτης ἀγελαίη,
ἦτοι φεσθεῖς ἄσπε, βέλος ἐχπευχὺς ἄμυιεν·

130 Ἡ δ' ὅσοι μὲν ἔργῳ ἀπὸ χροῦς, ὥς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἔργῳ μῦαν, ὅτ' ἠδὲ λέξατο ὑπὶ φῶ,
αὐτὴ δ' αὖθ' ἰδυειὸν ζῶσ' ἦεν ὀχῆες
Χρῦσοι σιῶεχοι, καὶ διπλὸς ἰὼ τετο θώρηξ.
Εἰ δ' ἔπασσε ζῶσ' ἦεν ἀρηρῶν πικρὸς οἷτος.
Διὰ μὲν δ' ἔρ' ζῶσ' ἦεν ἐλήλατο δαδάλειος,
καὶ δ' ἔρ' θώρηκος πολιδαδάλου ἠρήρεος,
μήτρης δ' ἰὼ ἐφόρετο ἔρυμα χροῦς, ἔρκος ἀκόντων,
Ἡ οἱ πλῆσσι ἔρυτο, δ' ἔρ' ὅτ' εἴσατο καὶ τῆς
ἀκρότατος δ' ἔρ' οἷτος ἐπέγραψε χροῦς φώτης·

140 αὐτίκα δ' ἔρ' ἔρ' αἶμα κελαμεφές ἐξ ὠτειλῆς.
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖτικε μνήμη
μηοῖς, ἢ Κάρηα, περήϊοι ἔμμελαι ἵππων
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τε μὲν ἠρήσαντο
ἱππῆες φορέσιν, βασιλῆϊ δ' κεῖται ἀγαλμα
ἀμφότεροι, κόσμος δ' ἵππων, ἐλατῆρι τε κῦδος,
τοῖσι τοῖς Μειέλαε βασιλῆϊ αἶμα π' μηροῖ
εὐφύες, κῆμαί τ' ἠδὲ σφυράκαλ' ὑπὲρθε.
Ρίγησεν δ' ἄρ' ἐπιτα αἶαξ αἰδρῶν ἀγα-
μέμναι,

Ὡς εἶδεν μέλαι αἶμα κατὰ ῥέει ἐξ ὠτειλῆς,
150 Ρίγησεν δ' καὶ αὐτὸς ἀρηίφίλος Μειέλαος.
Ὡς δ' εἶδεν ἰεῦροι τε, καὶ ὄϊκος ὄκτος εἰότης,
ἀφ' ὅροι οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀγέρθη.
τοῖς δ' βαρυτείαχοι μετέφη κρείων ἀγαμέ-
μναι

Traxit aut. vnā crenam sagittęprehendens & neruos
bubulos:

Neruū quidē māmę appropinquauit, arcui. a ferrum
Sed postquā in orbē curuatū magnum arcū tetendit.
Stridit arcus: neruus a. valdē sonuit, saliitque telum
Acutum, in turbam aduolare cupiens.

Neque tui Menelae dij beati obliuiscabantur
Immortales: prima autem Iouis filia prædatrix,
Quę ante te stans, sagittam mortiferam arcebat.

Hęc v. tantū quidē inhibuit à corpore, vt quū mater 130

A filio arcet muscā, quando dulci sopitus est somno;

Ipsa autem direxit vbi baltei fibulę

Aurę connectebant, & duplex occurrebat thorax,

Cecidit a. in balteum aptatum corpori pestifera sagitta,

Perque balteum adacta est affabrē factum,

Et in thorace valdē pulchro inhæsit,

Et in lamina, quam portabat tutamen corporis, se-
ptum telorum,

Quę ipsum plurimum iuuit, penetrauit tamē & ipsa

Summam verò sagitta perstrinxit cutem viri.

Statim a. fluxit sanguis ater ex vulnere:

140

Veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit,

Mæonia, vel ex Caira, maxillare ornamentum vt sit e-
quorum.

Est a. repositum in thalamo, multique ipsum optarunt

Equites gestare, regi a. repositum est ornamentum,

Vtrunque ornatus equo aurigęque decus:

Talia tibi Menelae fœdata erant sanguine femora

Robusta, suręque, & tali pulchri ima parte pedis.

Horruit a. deinde rex viroꝝ Agamemnon,

Postquā vidit atrū sanguinē defluentem ex vulnere.

Horruit & ipse bellicosus Menelaus:

Postquā a. vidit neruumq; & cuspides extra existētes, 150

Iterum ei animus in pectora reuocatus est.

Inter hos a. grauiterspirans locutus est rex Aga-
gamemnon.

Χερὸς ἔχον Μειέλαοι· ἐπεπιάχοιτο δ' ἐπαῖθροι,
 „ Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκει ἔταμνον,
 „ Οἷον φροσίστας παρ' Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
 „ Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κτ' δ' ὄρκια πιστὰ πά-
 τισαι.

„ Οὐ μὲν πάρος ἄλλοι πέλει ὄρκιοι, αἵ μ' αὖτε θρίαι,
 „ Σποιδυῖ τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιά, καὶ ἐπέπιθον.
 160 „ Εἴ τ' ἔρ' γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος ἔκ' ἐτίλεσται,
 „ Ἐκ τε καὶ ὁψέ τελέῃ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέπασσεν
 „ Σιῶ σφῆσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν·
 „ Εὐ γὰρ ἐχὼ τόδε οἶδ' αὖ κτ' φρένα, καὶ κτ' θυμόν·
 „ Ἔσεται ἡμᾶρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 „ Καὶ Πριάμους, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμῳ,
 „ Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέριαιάσθρ,
 „ Αὐτὸς ὅπως αἴησι ἐρεμνίῳ αἰγίδα παῖσι,
 „ Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων, τὰ μὲν ἔσεται ἔκ' ἀτί-
 λεσται.

„ Ἀλλὰ μοι αἰὶὸν ἄχος σέθ' ἐσεται ὦ Μειέλαε,
 170 „ Αἶψα θάνης, καὶ μῦθον ἀπλήσους βιότοιο.
 „ Καὶ κεν ἐλέγχστος πολυδίψιοι ἄργος ἱκοίμην.
 „ Αὐτίκα γὰρ μῆσσιται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 „ Καδ' ἔκειν εὐχολίῳ Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιμην
 „ Ἀργεῖον ἑλάνην· σέο δ' ὅς ἐα πύσσει ἄρ' οὐρα
 „ Κηδύν' οἷ Τροίην, ἀτελευτήτῳ ὅπῃ ἔργῳ·
 „ Καὶ κέ τις ᾗδ' ἐρέει Τρώων ἑσθλῶν οὐρεόων,
 „ Τύμβῳ ὀπιθρῶσχοι Μειλάν' κυδελίμῳ,
 „ Αἰὲθ' ἔπος ὅπῃ παῖσι χόλοι τελέσει Ἀγαμέμῳ,
 „ Ὡς καὶ νῦν ἄλλοι στραδὶ ἤγαγει σῆθ' Ἀχαιῶν·
 180 „ Καὶ δὴ ἔβη οἰκὸν δὲ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 „ Σιῶ κεινῇσι νηυσὶ, λιπῶσι ἀγαθῇ Μειέλαος·
 „ Ὡς ποτὲ τις ἐρέει, τότε μοι χεῖροι εὐρεῖα φῶν.
 Τὸν δ' ὀπιθαρσύνει φροσέφῃ ξανθὸς Μειέλαος,

„ Θάρσει, μηδέ τί πάσ' ἀνδρῶν λαὸν Ἀχαιῶν
 „ Οὐκ οἷ χαλεπὸν ὅζ' οὐ πάγῃ βέλος· ἀλλὰ πάρος θ' ἔστι
 „ Εἰρύσσειτο ζωστήρ τε παλαιόλος, ἠδ' ὑπέεργθεν
 „ Ζῶμά τε, καὶ μέγ' ἔστι, τίμ' χαλκῆες κάμει αἰδρεῖ.

Manu tenens Menelaum:ingemiscebant a.socij:

„ Chare frater, *in* mortem certè tibi fœdera feriebã,
 „ Solum obiiciens pro Achiuis cū Troianis pugnare:
 „ Sic te vulnerarūt Troiani & fœdera fida cōculcarūt.
 „ At nullo modo irritū est iusiurandum, sanguisque
 agnorum,

„ Fœderaque mero facta, & dextræ *iunctæ*, quibus fi-
 debamus.

„ Tametsi n. statim Olympius *rem* non perfecerit,

„ Tamen etiam serò perficiet: & magno luent

160

„ Cum propriis capitibus, vxoribusque & filiis.

„ Bene n. ego hoc scio in mente & in animo:

„ Erit dies quum aliquando peribit Ilium sacrum,

„ Et Priamus, & populus bellicosi Priami:

„ Iupiter a. ipsis Satur. in alto sedēs, *in* æthere habitās,

„ Ipse incutiet nigrantem ægida omnibus.

„ Ob hanc fraudem iratus. Hæc quidē erūt nō irrita.

„ Sed mihi grauis dolor tui *causa* erit, ô Menelae.

„ Si moriaris, & fatum adimpleueris vitæ:

180

„ Et valde infamis siticulosum Argos repetam.

„ Statim n. recordabuntur Achiui patriæ terræ:

„ Gloriam verò Priamo & Troianis relinquemus

„ Argiuam Helenam: tua a. ossa putrefaciet terra,

„ Iacentis in Troia imperfecto in opere.

„ Et aliquis sic dicet Troianorum superborum,

„ Sepulcro insultans Menelai gloriosi,

„ Vtinam sic in omnibus iram expleat Agamemnon,

„ Sicut & tunc incassum exercitū duxit huc Achiu.

„ Iam verò rediit domum dilectā in patriam terram, 190

„ Cum vacuis nauibus reliquens strenuū Menelaum.

„ Sic aliquādo quis dicet: tūc mihi dehiscat lata terra.

Hūc verò cōfirmans alloquutus est flauus Menel.

„ Bono esto animo: ac ne terrefacito populū Achiu.

„ Non in lethali loco acuta fixa est sagitta, sed antè

„ Tutatus est *me* balteus varius, & subter

„ Loricāq; & lamina, quam ærarij fecerunt homines.

Hunc

Τοὶ δ' ἀπομαϊδόμενος προσέφη κρείων Λαο-
μέμνῳ,

„Λὶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη φίλος ὦ Μειέλας·

190 „Ελκος δ' ἰκτῆρ' ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει,

„Φάρμακ', ἃ κει παύσῃσι μελαϊάωι ὀδυράσιν.

Ἡ, ἐ Ταλθύβιοι θῶοι κήρυκα προσήυδα,

„Ταλθύβι', ἐπὶ πάχιστα μάχῃσι δῖοιο χά-
λεσσι

„Φῶτ' Ἀσκληπιῦ υἱὸν ἄμύμνιος ἰκτῆρος,

„Οφρα ἴδῃ Μειέλασι ἀρήϊον ἄρχον Ἀχαιῶν,

„Οἱ πῖς οἴστυσας ἔβαλεϊ τόξῳ εὖ εἰδώς,

„Τρώων, ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δ' πῖθος.

Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·

Βῆ δ' ἰείασι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτόνῳ,

200 Παπιάσῃσι ἥρωα μάχῃσι δὶ δ' εἰσέσσει

Ἐξαότ', ἀμφὶ δὲ μικρατέρῃσι σίχῃσι ἀσπίσιν ἄω

Λαῶν, οἳ οἱ ἔποιτο Τρῳῆας ἐξ ἵπποβότοιο.

Ἀλχοῦ δ' ἰς ἄλκῃος, ἔπειτα πτερόεντα προσήυδα,

Ὅρσ' Ἀσκληπιάδῃ, χαλκίῃ κρείων Λαομέμνῳ,

„Οφρα ἴδῃς Μειέλασι ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν,

„Οἱ πῖς οἴστυσας ἔβαλεϊ τόξῳ εὖ εἰδώς,

„Τρώων, ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δ' πῖθος.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι θείει·

Βαὺ δ' ἰείασι καὶ ὅμιλοι αἰῶν σφραδι εὐρυῷ

Ἀχαιῶν

210 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μειέλαος

Βλήμενος ἦν, πρὶν δ' αὖθις ἀγχιέρετ' ὄσσοι αἰ-

εῖσοι

Κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρὶς αὖτ' Ἰσόθεος Φῶς·

Λυτήκα δ' ὅκ' ἕως ἥρος ἀρηρότος εἴλκει οἴστρον·

Τῷ δ' ἐξελκομένῳ, πάλιν ἄγει ὀξείας ὄλκοι·

Λύσε δὲ οἱ ἕως ἥρα πανάλοιοι, ἠδ' ὑπὲρθε

Ζῶμαί τε, καὶ μήτηρ, πρὶν χαλκῆς κάμῃσι αἰ-

δρες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὅθ' ἐμπισσεν πικρὸς οἴστρος,

Ἀῖε'

Hunc a. respondens affatus est rex Agamemnon.

„ Vtinam verò ita sit, ô chare Menelae.

„ Vulnus a. medicus tractabit, & adhibebit

„ Medicamenta quæ liberent te à nigris doloribus. 200

„ Dixit & Talthybiū diuinū præconē alloquutus est,

„ Talthybi quàm citissimè Machaonem huc accerse

„ Virum, Æsculapij filium inculpati medici,

„ Vt videat Menelaum Martium, ducem Achiuorum

„ Quē aliquis iaculatus vulneravit, arcuū bene perit

„ Troian. vel Lyciorum: *quæ res est illi quidem gloria,*
nobis v. luctus. [audiuit,

Sic dixit, neq; ei præco immoriger fuit simulatq;

Perrexit a. ire per populum Achiuorum loricatorū,

Peruestigans oculis heroa Machaonem, hunc a. ani-
maduertit

Stantem: circum a. ipsum validæ acies scutigerorum 210

Populorum, qui ipsum sequuti erāt ex Trice equor.

Propè a. stans verbis alatis alloquutus est: (altrice.

„ Prorumpere Æsculapiade: vocat te rex Agamemnon,

„ Vt videas Menelaum Martium Atrei filium,

„ Quē aliquis iaculatus vulneravit, arcuū bene perit

„ Troian. vel Lyciorum. *quæ res est illi quidem gloria,*
nobis a. luctus.

„ Sic dixit, huic a. animum in pectore commouit.

Perrexerunt a. ire per turbā ad exercitū latū Achiv.

Sed quum peruenerunt eò vbi flauus Menelaus

Vulneratus fuerat, circum. v. ipsum congregati erant 220
optimi quique

Vndique: inter medios a. stabat diis æquandus vir,

Statim a. ex balteo bene aptato traxit sagittam.

Dum a. ea extraheretur, retrorsum fractæ sunt acutæ
pinnulæ cuspidis.

Soluit a. ipsi balteum varium, & subter

Loricamque & laminam, quam çrarij fecerunt ho-
mines.

Sed postquā vidit vulnus quo incidit amara sagitta,

Λῆμ' ἐκμυζήσεις, ἐπ' ἃρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς,
 Πάσγε, τὰ οἱ ποτὲ πατεῖ φίλα φροῖνοι πόρε
 Χεῖρας.

220 Οφρα τοὶ ἀμφεπέιστο βολὴν ἀγαθὸν Μειέλαον·
 Τόφρα δ' ὅτι Τρώωνι σίχας ἔλυθον ἀσπίσ' αἶων·
 Οἱ δ' αὖ περ χεῖ' τεύχε' ἔδωκ, μῆσαντο δ' ἄρ' ἡμέρας·
 Εἰθ' ἔκ' αὖ βεῖζοιτο ἴδοις Ἀγαμέμνοτα δῖον,
 Οὐδὲ χαπαπλώσονται, ὅδ' ἔκ' ἐγέλοιο μάχας·
 Ἀλλὰ μάλα σπυῖδοιτο μάχῃ ἐς κυδχαίμενοι.
 Ἰπποῖσιν δ' ἔασε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 Καὶ τοὺς μὲν θέραιπαι ἀπαύωτ' ἔχε φροῖνοιτας
 Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πηραϊίδαο·
 Τῷ μάλα πύλ' ἐπέτελλε παρὶ χεῖρας, ὅππότε
 κείνῃ.

230 Γῆα λάβη κάματος πολέας δακνοειραϊότητα·
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς εἶων, ἐπεκάλῃτο σίχας αἰδράων·
 Καὶ ῥ' οὐκ ἐμὲ σπυῖδοιτας ἴδοι Δαναῶν ταχυ-
 πάλων,
 Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παρὶς ἄνδρος ἐπείεσσι.
 „Αἰγεῖοι, μὴ πάπ' μεθίετε θέρειδος ἀλκῆς.
 „Οὐ γὰρ ὅτι ψευδίσιοι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἄρ' αὖτος,
 „Ἀλλ' οἱ τῶρ πρὸς Τροίην ἑσθ' ἔρκεα δηλήσαντο,
 „Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρεα χεῖρα γῆρας ἔδοίλα·
 „Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχοις τε φίλας, καὶ ἦπια τέκεα,
 „Ἀξομένην ἔειπεν, ἐπὶ πύλῃσι πτολίεθρον ἔλωμεν.

240 Οὐκ ἐπὶ πύλῃσι μεθίεσσι ἴδοι συγγενῶν πόλεμους,
 Τοὺς μάλα ικεῖεσκε χολωτοῖσι ἐπείεσσι,
 „Αἰγεῖοι ἰ μνηστῆρες ἐλεγχέες, ὅτ' ἐν σέβεισθε;
 „Τί φθ' ὅπως ἔσ' ἦτε τεθνηπότες, ἢ ὅτε νεβροί,
 „Αἱ τ' ἐπεὶ σὺν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θένεσσι,
 „Εἰς αὖτ' ὅδ' ἄρα τί σφι μετ' φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 „Ὡς ὑμεῖς ἔσ' ἦτε τεθνηπότες, ὅδ' ἐμὰ χεῖρα.
 „Ἡ μὲν τε Τρώας χερσὶν ἔλθ' ἔμεν, εἴθε τε ἦες
 „Εἰρύαλ' εὐφροῖνοι πολέας ὅτι τινὶ θαλάσσης,
 „Οφρα ἴδῃ' αἴε' ὑμῖν ἑσθ' ἔρκεα χεῖρα Κροῖωνι.

250 Ὡς ῥ' ὅγε κοιραῖον, ἐπεκάλῃτο σίχας αἰδράων·

Sanguinem exuens, lenia medicamenta sciens
 Inspergebat, quæ suo quondam patri beneuolus de-
 dit Chiron.

Dum hi satagebant circa bello strenuum Menel. 220
 Interim Tr. turmæ superuenerūt scutigerorū: (carūt.
 Illi a. rursus arma iduerūt, & memoriā pugnæ reuo-
 Tunc non dormitantē vidisses Agamemnona dium,
 Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare,
 Sed valde properantem in pugna viris decus afferētē
 Equos etenim dimisit & currus variegatos ære,
 (Et hos quidē minister seorsum tenebat anhelantes,
 Eurymedon filius Ptolemæi Piraïdæ (quando ipsum
 Cui plurimum mandauerat in propinquo habere, si
 In membris occuparet defatigatio per multos impe- 230
 ritantem:)

Sed hic, pedester existens, obibat ordines virorum,
 Et quos quidem properantes vidisset Danaorum ce-
 leribus equis vtentium,

Hos valde hortabatur, assistens, verbis,

„Argiui, ne quid remittatis de strenua fortitudine:
 „Non enim mendaciis pater Iupiter erit auxiliator,
 „Sed qui priores præter fœdera iniuriam intulerunt
 „Horum certè tenera corpora vultures vorabunt,
 „Nos verò vxorēsque dilectas & infantes liberos 240
 „Abducemus in nauibus, postquam urbē ceperimus.

Quos vero remittentes vidisset triste bellum,
 Eos valde obiurgabat iracundis verbis. (scitis?

„Argiui, iaculationi destinati, infames, non erube-
 „Curnam sic statis stupidi sicut hinnuli?

„Qui postquam fessi sunt per longū campū currētes
 „Stant, neque aliquod ipsis in præcordiis est robur.
 „Sic vos statis stupidi, neque pugnatis.

„An expectatis Troianos propius accedere, vbi naues
 „Subductæ sūt pul. pup habētes cani in littore maris,
 „Vt videatis an super vos manum teneat Saturnius?

Sic is imperans obibat ordines virorum. 25

Ἦλθε δ' ἔπι Κρήτεσσι κίωι αἰὰ ἔλαμψι αἰδράσιν
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομένηα δαΐφρονα φωρόασσιτο·
 Ἰδομένεσ' μὲν, εἰσι φεμαίχοις σὺν ἱκέλος ἀλκήν·
 Μυειόησ δ' ἄρα οἱ πυκνὰται ὤτρυνε φάλαγγας.
 Τοὺς ὅ' ἰδὼν, γήθησεν αἶαξ αἰδράσιν Αἰαμίεμοι,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομένηα φεσηύδα μελιχίοισιν.

„ Ἰδομένεω φεί μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλῳν,
 „ Ἡ μὲν εἰσι πολέμῳ, ἡ δ' ἄλλοις ἐπὶ ἔργῳ,
 „ Ἡ δ' εἰ δαΐθ', ὅτε φέρτε γεργύσοι αἴθοπα οἶον.

260 „ Ἀργεῖοι οἱ ἄριστοι εἰσι κρητῆρσι κέρωνται,
 „ Εἴ πορ γὰρ τ' ἄλλοι γε κερηκομώωντες Ἀχαιοὶ
 „ Δακτρὸν πίωσι, σὸν ὅ' πλῆθι δέπας αἶα
 „ Εστὺ χ' ὥς πορ ἐμοὶ, πίνειν ὅτε θυμὸς αἰώγοι.
 „ Ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόν δ', οἷός παρ' οὖς εὖχο ἔειπεν.
 Τοῖ δ' αὖτ' Ἰδομένεσ' Κρητῆρ' ἀγὸς αἰπὸν
 ἦνδεν,

„ Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν εἰνυρὸς ἐπαῖρος
 „ Εσσομαι, ὥς δ' ὡρῶτο ὀπές λυγρὰ κατείευσσε.
 „ Ἀλλ' ἄλλοις ὤτρυνε κερηκομώωντας Ἀχαιοὺς,
 „ Ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σιὸν γ' ὄρεα
 ἔχουσιν

270 „ Τρῶες, τοῖσιν δ' αὖ θάϊατες, καὶ κῆδ' ὀπίσσω
 „ Εστέτ' ἐπὶ φρεσὶ φερόμενα δηλῆσαντο.
 Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δ' παρῶχε γηθόσινος κῆρ·
 Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰαΐτεσσι κίωι αἰὰ ἔλαμψι αἰδράσιν·
 Τῷ ὅ' κορυψέδῳ ἅμα ὅ' ἰέφος ἔπειτο πεζῷ·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιᾶς εἶδεν ἰέφος αἰπὸς ἄλγος
 Ἐρχόμενοι χεῖρ' πόιντο ὑπὸ ζεφύροιο ἰῶης,
 Τῷ δέ τ' αἰεὺθει ἐόντι, μελαίνεσσι καὶ τε πῖσσω
 Φαίνεται ἰὸν χεῖρ' πόιντο, ἄγε δέ τε λάλαπα
 πολλὰ.

Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τεσσάρων ἦλασε μῆλα,
 280 Τοῖσιν ἅμ' Αἰαΐτεσσι θρήνησάναι αἰζῶν
 Δῆϊοι ἐς πόλεμον πυκνὰ κίοντο φάλαγγες
 Κυάρεα, σάκεσιν τε, καὶ ἔγχυσιν πεφεικῆαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρητῆρσι Αἰαμίεμοι,

Venit a. ad Cretenses, iens per cateruam virorum.
 Hi a. circa Idomeneum bellicosum armabantur.
 Idom. quidem erat inter pugnantes in pri. acie, a pro
 similis robore:

Meriones a. ei extremas incitabat phalanges.
 Hos a. videns lætatus est rex virorum Agamemnon:
 Statim a. Idomeneum alloquutus est blandis verbis,
 „ Idomeneu, supra quidem te honoro Danaos cele-
 res equos habentes.

„ Tum etiam in bello, tum in alio opere,
 „ Tum etiam in conuiuio, cum senibus destinatum 260
 ardens vinum

„ Argiuorum procures in crateribus miscent.
 „ Etsi enim cæteri comita Achiui
 „ Dimēsum bibūt. tuū tamen plenum poculū semper
 „ Stat vt mihi, vt bibas quando animus iubet. (esse.
 „ Sed prorūpe ad bellū, talis qualis antea gloriabaris
 Hunc v. Idom. Cretēsiū dux contrā alloquutus est:
 „ Atride, valde quidem tibi ego concors socius
 „ Ero, sicut prius promisi & annui.
 „ Sed alios hortare comatos Achiuos,
 „ Vt quāprimū pugnemus: quoniā fœdera cōfuderūt 270
 „ Troiani, quibus mors & dolores in posterum
 „ Erūt, quoniā priores propter fœdera iniuriā intur-
 Sic dixit: Atrides a præteribat lætus corde, (lerūt.

Venit a. ad Aiaces iens per turbam virorum.
 Hi a. armabātur: simul v. nimbus sequebatur peditū.
 Sicut a. quādo è specula vidit nebulam caprarius vir
 Venientem per mare à Zephyri flatu:
 Illi autem procul existenti niger vt pix
 Videtur, gradiens per mare, adducitq; imbrē multū:
 Dirigit v. cōspicatus eā, subq; spelūcā cōpulit oues:
 Tales simul cum Aiacibus bellicosorum iuuenum 280
 Sæuum in bellum densæ mouebantur phalanges
 Fusæ, scutisque & lanceis horrentes.

Et has quidē lætatus est vbi conspexit, rex Agamem.

Καὶ σφίεα φωήσας, ἔπα πτέρεσσιν αἰσχύδα,

„ Αἴαιτ' Ἀργεῖσι γῆτορε χαλκοχέκιοι,

„ Σφῶϊ μὲν, ὃ δ' εἰπ', ὀτρυνέμεν ὕπνῳ κελεύω.

„ Αὐτὸν δὲ μάλα λαοὶ αἰώγουσι ἱφί μάχῃ.

„ Λὶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθήνῃ καὶ Ἀπολλοῖ,

„ Τοῖς πᾶσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο,

290 „ Τῷ κε τάχ' ἡμύσμε πόλιν Πριάμοιο κῆατος

„ Χερσὶν ὅφ' ἡμετέρῃσι ἀλῦσαι τε, πρὸς δὲ μὲν τε.

Ὡς εἰπὼν, τοῖς μὲν λίπει αὐτὸν βῆ ὅτ' μετ' ἄλλους

Εἰθ' ὅγε Νέστορ' ἐτείμε λιγυρὸν Πυλῶϊ ἀγορητῆϊ

Ὅς ἐταρρυστέλοιντο, καὶ ὀτρυνόντο μάχῃ.

Ἀμφὶ μέλαι Πελάγοισι, Ἀλάτορα τε, Χερ-

μύοντε,

Αἴουσι δὲ κρείνεται, Βίαι τε ποίμν' ἀλάτῃ

Ἰππῆας μὲν κρῶτα σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχλους

Πεζεὺς δ' ἐξόπθῃσι γῆσι πολέας τε, καὶ ἰσθλοὺς,

Ερκος ἐμὸν πολέμοιο· χακοὺς δ' ἐς μέσσοι ἐ-

λασσει,

300 Ὄφρα καὶ ἔκ ἐθέλωις, αἰαχρῆν πολέμῳ.

Ἰππεῦσι μὲν κρῶτ' ἐπitéλλετο· τοῖς δὲ αἰώγου

Σφίε' ἵπποις ἐχέμεν, μηδὲ κλοῖέεσθαι ὀκνέμεν.

„ Μηδὲ τις ἵπποισιν ἔτε, καὶ ἰωρὲν φησὶ πεποιθὼς,

„ Οἷος κρῶτ' ἄλλω μεμάρτο Τρῶεσσι μάχῃ,

„ Μηδ' αἰαχορείω ἀλαπαδιότερος γὰρ ἴσθαι.

„ Ὅς δ' ἐκ' αἰὲρ ἀπὸ τοῦ ὀχέου ἑτέρ' ἄματ'

ἵκηται,

„ Ἐλχει ὀρεζάσθαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ὕπνος.

„ Ὡς καὶ οἱ φέρτεροι πόλιν, καὶ τεῖχε' ἐπέρθουσι,

Τοὶ δ' ἴσοι, καὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἔχοιτες.

310 Ὡς ὁ γέρωι ὀτρυνε πάλαι πολέμοιο εὖ εἰδώς·

Καὶ διδὼν γήθησεν ἰδὼν κρῶτι Ἀγαμέμνῳ,

Καὶ μιν φωήσας, ἔπα πτέρεσσιν αἰσχύδα,

„ Ὡς γέρωι, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

„ Ὡς τοι γυνάθ' ἐποίητο, βίη δέ τοι ἔμπεδος ἦν.

„ Ἀλλὰ σε γῆρας τεῖρει ὁμοῖον ὥς ὄφελεί τις

„ Αἰδρωδὶ ἄλλος ἔχει, σὺ δ' οὐκ ἐκέρχεται μετέπειτα.

Et ipsos quū inclamasset, verbis alatis alloquutus est,
 „ Aiaces, Argiuorum duces ære tunicatorum
 „ Vos quidem (nō n. par est) hortari exercitū nō iubeo,
 „ Ipsi n. valde exercitum compellitis fortiter pugnare.
 „ Vtinā enim ō Iupiterq; pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Talis omnibus animus in pectoribus esset.
 „ Sic citò caderet ciuitas Priami regis,
 „ Manibus sub nostris captāque destructāque. 290

Sic fatus, hos quidem reliquit illic: iuit aut ad alios
 Vbi Nestorē inuenit, argutū Pyliorū cōcionatorem;
 Suos socios ordinantē & exhortantē ad pugnandum,
 Circum magnum Pelagontem Alastoraque, Chro-
 niūmque, (pulorum:

Hæmonēque regem, Biantēque pastorem po-
 Equites quidem primū cum equis & curribus,
 Pedites a. à tergo constituit, multosque & strenuos,
 Vallum vt essent belli: ignauos a. in medium intrusit,
 Vt etiam non volens quis necessitate pugnaret.

Equitibus quidē primū dabat mandata, hos e. iussit 300
 Suos equos continere, neque tumultuari in turba.

„ Neq; quisquam equitādi peritia & strenuitate fretus
 „ Solus ante alios properet cum Troianis pugnare,
 „ Neque retrocedat, imbecilliores n. eritis.
 „ Quicunque a. vir à suis curribus ad alienos currus
 peruenerit;

„ Lancea porrecta pugnet, quoniā multo melius sit:
 „ Sic & maiores nostri vrbes & muros destruebant,
 „ Hanc mentem & animum habentes in pectoribus.

Ita senex adhortabatur, iam pridem rei militaris
 sciens.

Et hoc quidem lætatus est viso rex Agamemnon, 310
 Et ipsū quū inclamasset, verbis alatis alloquutus est.
 „ O senex vtinam sicut animus est in pectore charo
 „ Sic te genua sequerentur, robur a. tibi firmum esset.
 „ Sed te senectus cōficit eq. molesta omnib. vtinā quis
 „ Virorū alius illā haberet, tu autē iuniores esses inter,

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῖόιος ἱππότα Νέστωρ,
 „Ατρεΐδῃ μάλ' αὖ καὶ ἐγὼν ἐθέλοισι καὶ αὐδῶ,
 „Ὡς ἔμην, ὥς ὅτε δῖος Ἐρευνάλειος κρατερὸν
 320 „Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα θεοὶ δοῖεν αὐτῶ-
 ποιῶσι.

„Εἰ τότε κοῦρος ἴα, νῦν αὖτ' ἐμὲ γῆρας ἱκάνη·
 „Ἀλλὰ καὶ ὤς, ἱππεῦσι ματεύσσομαι, ἠδὲ κελεύσω.
 „Βυλῇ καὶ μύθοισι. ὅ γ' ἄγερας ὅθι κροῖται·
 „Αἰχμαῖς δ' αἰχμαλώτοις ἰσώτεροι, οἵ τ' ἔμειο.
 „Ὅπλ' ἵπτεροι γυῖασι, πεποιθασὶν τε βίῃφι.

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης ὃ παρώχτο γηθόσιμος κῆρ.
 Εὐρὺ γ' οἱ Πετῶο Μειεσσῆα πληξίπποι
 Ἔσταόντ', ἀμφὶ δ' Ἀθίναῖοι μήσσορες αὐτῆς.
 Αὐτὰρ ὁ πηλοῖοι εἰσῆκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 330 Παρ' ὃ Κεφαλῆϊοι ἀμφὶ στήθεσσι καὶ ἀλαπαδῶν
 Ἔστασαν. ὃ γὰρ πᾶσφι ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 Ἀλλὰ ἰέοι σινυροτόμοισι κίοντο φάλαγγες
 Τρώεσσι γ' ἱπποδάμοισι, καὶ Ἀχαιῶσι οἳ ὃ μῦθοντες
 Ἔστασαν, ὅσπότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπλῶνι,
 Τρώεσσι ῥμήσκει, καὶ ἄρξ' ἔστω πόλεμος.
 Τίς ὃ ἰδὼν ἰκίεσται ἀνὰ ζυγαῖαν Ἀχαιέμενοι,
 Καὶ σφραγίσας φωνήσας, ἔπειτα πύργῳ προσήδαι,
 „Ὡ γ' ἔπετῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
 „Καὶ σὺ χακοῖσι δόλοισι κεχασμένε καρδαλέο-
 φρον,

340 „Τίπτε κραταπώσσοιτες ἀφίστατε, μίμνετε δ' ἄλλοις.
 „Σφῶϊ μὲν τ' ἐπὶ κέλευθον ὁρώτοισι εἴοιται
 „Ἔστανον, ἠδὲ μάχης κραυγῆς αἰπὴ βολῆσαι.
 „Πρώτῳ γ' ὃ δαῖς ἀνοιάζεσθαι ἔμειο,
 „Ὅσπότε δαῖτα γέροισι ἐφοπλίζοι μὲν Ἀχαιοί·
 „Εἴτ' αὖ φίλ' ὅππῃ αἰὶν κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπλλα
 „Οἷον πιέμεναι μοιηδέος, ὅφρ' ἐθέληται·
 „Νῦν ὃ φίλος χ' ἐρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 „Ἰμείωσι περὶ ἄρ' ἔμελλετο μάχῃατο πλεῖν χαλκῶ.

Τοὶ δ' ἄρ' ὑπὸ δρεῖδ' ἰδὼν, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 350 „Ατρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγει ἕρκος ὀδόντων;

Huic respondit postea Gerenius eques Nestor,
 „ Atride, valde quidem ego vellem & ipse
 „ Sic esse vt quando diu Ereuthalionem interfeci.
 „ Sed non simul omnia dii dederunt hominibus. 320
 „ Si tunc iuuenis erā, nūc cōtra me senectus inuadit.
 „ Verūtamen & sic equitibus interero & adhortabor
 „ Consilio & verbis, hoc enim decus est senum.
 „ Hastas autem vibrabunt iuniores qui me
 „ Minores nati sunt, confiduntque viribus.

Sic dixit. Atrides autem præteribat lætus animo.
 Inuenit filiū Petei Menestheū stimulatorē equorū,
 Stantem, circum a. erant Athenienses periti belli.
 Ac prope stabat prudens Vlysses.

Iuxta a. Cephallenum circum tutmæ non imbecillæ 330
 Stabant, nondum n. ipsorum copiæ audierant clamorem
 bellicum.

Sed recenter concitata mouebantur phalanges
 Troianorūque domitorum eq. & Græcorum hi. v.
 expectantes

Stabant quando turma Achiuorum alia adueniens
 In Troianos rueret & inciperent bellum.

Hos a. videns, obiurgauit rex virorum Agamemnon,
 Et ipsos quū inclamasset verbis alatis alloquutus est,
 „ O fili Petei, Iouis alumne.

„ Et tu malis dolis instructe, astute,
 „ Cur trepidantes absceditis, & expectatis alios? 340
 „ Vos quidem conueniebat inter primos existentes
 „ Consistere, & pugnae ardenti vos offerre.
 „ Primi enim nuntium de conuiuio auditis meo,
 „ Quādocūque cōuiuiū proceribus paramus Achiui:
 „ Vbi libet assatas carnes edere, & pocula,
 „ Vini bibere suavis, quandiu volueritis:
 „ Nunc v. libēter videritis, etiamsi decē turmæ Achi-
 „ Ante vos pugnarent sæuo ferro (uorum

Hunc a. toruē intuit' alloquit' est prudēs Vlysses,
 „ Atride, quale tibi verbum fugit ex septo dentium? 350

„Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιένον, ὅππῃτ' Ἀχαιοί
 „Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι ἐγείροντο ὀξύδρηα.
 „Οψαλὺν ἐθέλησθα, καὶ αἶψά τοι τὰ μεμήλη,
 „Τηλεμάχοιο φίλοι πατέρες πομπάχοιοι με-
 γίτα

„Τρώων ἵπποδάμοι σὺ δ' αὖτ' ἀλεμώλια βά-
 ζεις.

Τοὶ δ' ἐπιμαίνοντες προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ως γὰρ χρομόροιο, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθος,
 „Διοχίης Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 „Οὐτὲ σε ιεκεῖα πείσωσι, ὅτε κελύω.

360 „Οἶδ' ἐγὼ αἶψά τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 „Ἡπια δῖνα οἶδ' ἐγὼ φρονέειν, ὅτ' ἐγὼ πρῶ-
 „Αλλ' ἴδ' αὖτ' ἐγὼ δ' ὅππῃτ' ἄρεστέμετ', εἴ τι κα-
 καὶ μῦ

„Εἴρηται τὰ δ' ὅππῃτ' ἑοὶ μεταμώλια θῆεν.

Ως εἰπὼν, τοῖς μὲν λίπει αὐτὸν βῆ δ' ἄλλους.
 Εὖρε δ' ἰδὼν Τυδείος υἱὸν ἰσχυρόν τε Διομήδεα
 Εσταότ' ἐντ' ἵπποισι, καὶ ἄρ' αὖτ' ἐκ μολιτοῖσσι
 Παρ' ὁμοῖς ἐσθλὸν Σθένεος Καπαηνίου υἱόν.

Καὶ μὲν διέκλεσται ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μετ' αὖτ' ἐπεί πλερθεῖτα περὶ σῆυδα,
 370 „Ω μοι Τυδείος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
 „Τί πρῶτα πρὶν δ' ἐπιπύεις πολέμοιο γέρουρας;
 „Οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὥδε φίλοι πῖα καζέμεν ἦεν,
 „Αλλὰ πολὺ πρὶν φίλοι ἐτάροι δῖοι σιμάχαδ;
 „Ως φάσται οἱ μὲν ἰδοῖτο πομπόμοιοι, καὶ γὰρ ἐγὼ γε
 „Ἡπιοσ', ὅδε ἰδοῖ πρὶν δ' ἄλλων φασὶ γένε-
 σθαι.

„Ἦτο μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσὶν ἦλθε Μυκλήας
 „Ζεῖος, αἶμα δ' αὖτ' ἐφ' Πολιυε κεί λαὸν ἄγε ραι,
 „Οἳ ῥα τότ' ἐσθλὸν αὖτ' ἱερὰ πρὶν τείχεα Θῆεας,
 „Καὶ ῥα μάλα λίαν οἶτο δόμον κλειτὸν ἐπικούρου.

380 „Οἳ δ' ἔτελοι δόμονα καὶ ἐπήλοισι σκέλευον.
 „Αλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, ὥσθ' αἰσάσῃματα φαίνοι.
 „Οἳ δ' ἐπὶ οὐδ' ὤχοντο, ἰδὲ πρὶν ἰδοῦ ἐχέοντο.

„ Quomodo dicis à bello cessare nos quum Achiui
 „ In Troianos equites cieamus acrem Martem?
 „ Videbis si volueris, & si tibi hæc curæ sint,
 „ Telemachi dilectum patrē, antesignanis permixtū
 „ Troianorum equitum, tu igitur hæc vana dicis.

Hūc verò subridens alloquutus est rex Agamēnō,
 Postquam cognouit iratū, resumpsitque sermonem,

„ Ioue fate Laërtiade multum industrie Vlysses,
 „ Neque te obiurgo grauitè, neque tibi impero.

„ Scio enim quòd tibi animus in pectore charo
 „ Mitia consilia nouit, eadem enim sentis quæ & ego.

„ Vade igitur. hæc a. postea placabimus, siquid perpe-
 ram nunc

„ Dictum est: hæc autem omnia dij irrita faciant.

Sic loquutus, hos quidē reliquit illic, iuit a. ad alios.

Inuenitque Tydei filium magnanimum Diomedem
 Stantem inter equos & currus compactos.

Apud autem ipsum stabat Sthenelus Capanei filius.

Et hunc quidē obiurgauit cōspicatus rex Agamēnō,

Et ipsum quum inclamasset, verbis velocibus alloqu-
 tus est:

„ Heu Tydei fili, bellicosi, equūm domitoris,

„ Cur trepidas? cur & circumspicis belli transitus?

„ Haud certè Tydeo itidem moris erat trepidare,

„ Sed multo ante dilectos socios cū hostib' pugnare:

„ Sicut dixerunt qui eum viderunt labores bellicos ob-
 euntem, non enim ego

„ Occurri, neque vidi: sed præ cæteris strenuū dicunt

„ Certè n. sine exercitu intrauit Mycenæ (fuisse.

Hospes, cum diuino Polynice copias congregans,

„ Qui tunc militabāt sacra aduersus mœnia Thebæ:

„ Et valde supplicabant Mycenensibus vt darent incly-
 tos auxilios.

„ Hi a. volebāt dare, & assentieb. sicut illi hortabātur.

„ Sed Iupiter auertit, dira prodigia ostendens.

„ Hi a. postquam abierunt, & in via progressi sunt,

„Ασπὸν δ' ἴκοτο βαθύχοιτον λεχποίων·
 „Εἰθ' αὖτ' ἀγέλιον ἔβη Τυδεΐ φείλαν Ἀχαιοί·
 „Αὐτὰρ ἰβῆ, πολέας Ἰ κηρήτατο Κασμείωνας
 „Δαμυμόρην κτ' δῶμα βίης Ετεοκλήϊης.
 „Εἰθ' ὕδ' ἑσπέρης φρεσὶν ἱππηνάπει Τυδεΐς,
 „Τάρβει μωῦος ἐὼν πολέσι μετ' Κασμείοισιν·
 „Αλλ' ὄγ' ἀετλεύει περκαλίζετο· πάντα δ'
 εἶχε

390 „Ρηϊδίως· τοῖν οἱ ἐπὶ ῥοθὸς ἦεν Ἀθλίῳ.

„Οἱ Ἰ χολωσάμενοι Κασμῆτοι κείτορες ἱππων
 „Αψαῖαερχομένο πικυῖον λόχοι εἶσαν ἄγοιτες
 „Κέρους πεττήκοιτα· δύο δ' ἡγήτορες ἦσαν
 „Μάων Αἰμοιδίης ἐπείκελος ἀθανάτοισιν,
 „Τίος τ' Αὐτοφρόνιο λυμπετόλεμος Λυκοφρόντης·
 „Τυδεΐς μὲν κ' τοῖσιν ἀνέειπε πότμον ἐφῆκε,
 „Παίτας ἐπεφί· εἶα δ' οἷον ἴει οἴκοι δεξέσθαι.
 „Μάοι' ἄρα προσέειπε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 „Τοῖος εἴην Τυδεΐς Αἰπώλιος· ἀλλὰ θεὸς ὤν

400 „Γαῖατο ὅσο χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.

„Ὡς φάτο· θεὸς δ' εὐπὶ προσέφη κρατερὸς Διο-
 μέδης,

Αἰδεσθῆς βασιλῆος εἰπὼν ἀνδρείοιο.

Τοῖν δ' ὤος Καπαῖνος ἀμείψατο κυδαλίμοιο,

„Ατρεΐδην, μὴ ψεύδε ἔστις ἄνθρωπος σάφα εἰπὼν·

„Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνοιοις εὐχόμεθ' ἐγώ·

„Ἡμεῖς κ' Θέβης ἑδος εἰλεμόν ἐπὶ Ἀπύλοιο,

„Παυρότεροι λαοὶ ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄραυται,

„Παθόμενοι τεράεσσι θεῶν κ' Ζηνὸς ἀρωγῇ.

„Κεῖνοι Ἰ σφετέρησι ἀπαθάλῃσι ὀλοῖτο.

410 „Γῶ μή μοι πατέρας πόθ' ὁμῶ· ἢ εἴθεο πρὸς.

Τοῖν δ' ἄρ' ὑπὸ δρεῖ ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διο-
 μέδης,

„Τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῶ δ' ἐπὶ πείθεο μύθεο.

„Οὐ γὰρ ἐγὼ ἱεμεσῶ Ἀγαμέμνοσι ποιμένι λαῶν

„Οτρίνοισι μάχεσθαι ἐν κρήνῃσι Λαχαιῶν.

„Ad Asopum flu. venerunt altos iuncos habentem,
herbosum.

„Tunc rursus nuntium Tydeum miserunt Achiui.

„Hic igitur iuit, multos. v. inuenit Cadmeenses, (i.
Thebanos)

„Conuiuentes in domo potentiae Eteocleæ.

„Tūc, neq; hospes existens, equū agitator Tydeus,

„Timebat, dum solus erat multos inter Cadmeenses:

„Sed is ad certandū prouocabat: quēlibet a. vincebat

„Facile talis ei auxiliatrix erat Minerva.

390

„Verum irati Cadmei stimulatōres equorum.

„Redeunti densas insidias locarunt, ducentes

„Iuuenes quinquaginta: duo autem ductores erant,

„Mæon Hæmonides, persimilis immortalibus.

„Filiūsq; Autophoni perseuerās in bello Lycophōtes

„Tydeus tamen & his turpem litē intulit:

„Omnes interfecit, vnū v. solū misit vt domū rediret:

„Mœona vtique præmisit, deorum signis parens,

„Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium

„Generauit seipso inferiorem pugna, sed concionan- 400
di facultate præstantiorem.

ic dixit hunc v. non alloquutus est fortis Diomedes,

leueritus regis obiurgationem venerandi.

ed ei filius Capanei respondit inclyti:

Attride, ne mentiaris, quum notitiam habeas, ad
dicendum vera.

Vos quidē patrib. lōgē præstātiores gloriāmur esse.

Nos etiam Thebæ solum cepimus septi portis

pauciorē exercitū ducentes sub murū Marti sacrū,

Frete signis deorum, & Iouis auxilio.

illi a. suis temerariis factis perierunt.

deo ne mihi patres vnquam in pariponas honore. 410

Tūc a. toruē intuit? alloquutus est fortis Diomedes,

o amice, tacitus sede, meoque acquiesce sermoni:

Id n. ego succenseo Agamēnoni pastori populorū

ortanti ad pugnandum bene ocreatos Achiuos,

„Τύτφ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, ὃ κεν Ἀχαιοὶ
 „Τρῶας δηρώσῃσι, ἔλυσί τε ἱλίοι ἱρήν·

„Τύτφ δ' αὖ μίχα πείθος Ἀχαιοὶ δυνεθείποι.

„Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἰδὲ μεδόμεθα θύειδος ἀλκῆς.

Ἡ ῥα, καὶ ἔξ ἑχέωσι σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·

420 Δαίτοιοι δ' ἐβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσιν αἰάκτος
 Οριυμῶν, ὑπὸ κεν πελασίφρογιά φρ δέος ἦλκεν.
 Ως δ' ἔτ' ἐν αἰγαλῶ πολυηχεῖ κῦμα θα-
 λάσσης

Οριυτ' ἐπασσύνεργον Ζεφύρου ὑποκινήσαντες,

Πείτῃ μὲν τὰ κοῦρτα κορίσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

Χέρσφω ῥηγνύμενοι μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ'
 ἄκρας

Κυρδοὶ εὖ κορυφῶνται· ἀπὸ πῆϊ δ' ἁλὸς ἀχλὺν·

Ως τότε ἐπασσύνεργον Δαίτῃ κίοντο φάλαγγες

Νωλεμέως πόλεμοι δὲ κέλευε ὃ οἷσι ἕκαστος

■ Ἡχεμῶσι· εἰ δ' ἄλλη ἀχλὺ ἴσαν· ὅδε κε φαίης

430 Τόσσοι λαοὶ ἐπείθαι ἔχουσιν ὅς τ' ἔθεον αὐδῶν·

Σιγῇ διδύοιτες σημαίνοντες ἀμφὶ ὃ πᾶσι

Τεύχεα περικλ' ἐλαμπν, τὰ εἰμένον ὄβριχόωντο.

Τρῶες δ' ὥς τ' οἶες πολέπαι μμοιοι αἰδρός ἐν
 αὐλῇ

Μυρία ἑστῆκασι ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

Ἀζήκεις μιμακῆσαι ἀκοισσασαὶ ὅπα θρήνοι·

Ως Τρῶσιν ἀλαλεῖς αἰῶς βραδὺν ἐρμὴν ὀρώρου.

Οὐ γὰρ πάντῳ ἦεν ἰμὸς θρόνος, ὅδ' ἴα γῆρας,

Ἀλλὰ γλαῖος ἐμέμεκτο, πολέκλητοι δ' ἔσαν
 αἰδρές.

Ωρσε ὃ τρεῖς μὲν Ἀρης, τρεῖς ὃ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,

440 Δεῖμὸς τ' ἠδὲ Φόβος, καὶ Εἰς ἅμῃσι μιμακῆσαι.

Ἀρεὸς αἰδρὸς φόνονιο κασιγνήτη, ἐτάρη τε,

Ἡ τ' ὀλίγη μὲν κοῦρτα κορίσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

Οὐραϊῶ ἐστειλε χερσὶ καὶ ἐπὶ χροῖ βαίνει·

Ἡ σφίη καὶ τότε ἰήκος ὀμῶϊοι ἐμέαλε μέσσοι.

Ερχομένη καθ' ὀμίλοι, ὀφείλυσσε τόιοι αἰδράει.

Οἱ δ' ἔπε δὴ ῥ' ἐς χόρον ἦα ζωῖόιτες ἵκοιτο.

„Hunc etenim gloria sequetur, si Achiui
 „Troianos debellarint, ceperintque Ilium sacrum.
 „Hunc contra magnus dolor consequetur, Achiuis
 profligatis. (dinem.)

„Sed age, nos quoque curæ habeamus strenuā fortitu-
 Dixit, & ex curru cum armis defiliit in terram.

Horribiliter a. sonabat æs circa pectora regis. (sisset 420

Ruentis. vel magno animi rob. præditum timor inua-

Sicut a. quum in litore multisono fluctus maris

Concitur creber, quē Zephyrus paulatim agitauit:

In ponto quidem primum attollitur, se l postea

Ad terram fractus multum fremit, à summitate autē

Turgidus existens erigitur: expuitque maris spumā:

Sic tunc densæ Danaorum mouebantur phalanges

Affidue ad bellum, imperabata suis vnusquisque

Ducum, alij a. tacitè ibant (neque dixisses

Tantā multitudinē sequi, habētē in pectorib⁹ vocē,)

Cum silētio inquam, ut pote reueriti duces, circum au-

tem omnes. (cedebant. 430

Arma ornata splendebant, quibus induti ordine in-

Troianiverò sicut oues, multa possidētis viri in caula

Innumerae stant dum mulgentur lac album,

Continuè balantes, audita voce agnorum:

Sic Troum clamor per exercitum latum excitatus est

Non enim omnium erat vna vociferatio, neque vna vox

Sed lingua mista erat: ex multis locis conuocati n. e-

rant viri.

Instigabat a. hos quidem Mars, illos a. cælia Minerva,

Terrorque & Fuga & Contētio inexplicabiliter furēs, 440

Martis homicidæ soror sociæque,

Quæ parua quidem primum attollitur: sed postea

In cælo firmavit caput, & super terram ingreditur:

Quæ ipsis, & tunc litem vtrinque pariter perniciosam

iniecit in medium,

Discursans per turbam, augens gemitum virorum.

Hi a. quum iam in locum vñ coeuntes venissent,

Συὺ ῥ' ἔβαλον ῥινοῖς, σὺ δ' ἔλχας, καὶ μὲν αἰδρῶν
Χαλκιοῦσσι χροὶ ἀπὲρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἐπλήυντ' ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ὀρυμαῖστος ὀρώρει.

450. Εἶθα δ' ἄμ' οἰμωγὴν τε, καὶ ὤχλην πέλει αἰδρῶν,
Ομνύουσιν τε καὶ ὀλυμῶσαι ῥέε δ' αἴματι γαῖαν.
Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέουσιν
Ἐς μοχλίστην συμβάλλεται ὄβριμον ὕδωρ
Κρηναὶ ἐκ μεγάλοι κοίτης ἐντοσθε χαράδρας,
Τῷ δέ τε τηλόσε δαῦπον ἐν ὄρεσσι ἔκλυε ποίμνιον.
Ὡς τῷ μοχλοῦσσι γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

• Πρῶτος δ' Αἰπίλοχος Τρώϊ' ἔλει αἰδέσθαι κο-
ρυτῶν

Ἐσθλοὶ σὶν περμάχοισι θαλυσιάδῃ· Ἐχέπωλοι,
Τοὶ ῥ' ἔβαλε κορυτὸς κορυτὸς φάλοι ἰσχυρο-
σεῖς.

460. Εἰ ᾧ μετὰ πῶν πῆξε· ὥρῃ δ' ἄρ' ὅτεν εἶσα
Αἰχμὴν χαλκείαν· οἱ ᾧ σκοτὸς ὅσ' ἐκάλυψε.
Ἡεὶ δ' ὥς ὅτε πύργος σὶν χερατερῇ ὕσμινι.
Τοὶ ᾧ πρὸς τα πύργῳ ἔλαβε κρήνῃ· Ἐλεφύων
Χαλκροδοιπιάδης, μεγαθύμων ἄρχος ἀβαίτων.
Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελημμένος, ὄφρα πά-
χιστα

Τεύχεα συλήσκει, μνηστῆρας δὲ οἱ γένεθ' ὄρμη.
Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοιτα ἰδὼν· μεγάθυμος Ἀγλιώων,
Πλευρὰ τὰ οἱ κύψαισι παρ' ἀσπίδος ἔξεφααίθη,
Οὔτις ἔσθ' ὦ χαλκήρεϊ· λῦσε δ' ἄρ' ἔγχεα.

470. Ὡς οἱ μνηστῆρες θυμὸς· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέοι Τρώϊ'· καὶ Ἀχαιοὶ· οἱ ᾧ λύκοι ὥς,
Ἀλλήλοισι ἐπὶ ῥέουσιν, αἶψα δ' αἰδρ' ἐδίοπαλιν.
Εἶθ' ἔβαλ' Αἰθεμίαιος υἱὸς Τελαμόνης Αἴας
Ἡίτεοι, θαλεροὶ, Σιμωεῖοι, οἱ ποτε μήτηρ
Ἰδὴται καπνίσσαι, περ' ὄχθησι Σιμωεῖος
Γαῖαν· ἐπεὶ ῥα τοκεῦσι ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι
Τοιούτῃ καὶ μετὰ Σιμωεῖοι, ὃ δὲ τοκεῦσι
Θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε· μνηστῆρας δὲ οἱ αἶψα
Ἐπλήυντ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμνέσθαι.

Cōmiserunt clypeos: simul & lāceas, & robora virorū
Ære loricatorum ac scuta vmbilicata
Appropinquabant inuicem: multus a. strepitus exci-
tabatur.

Tunc verò simul eiulatus & iactantia erat virorum
Occidentium & eorum qui occidebantur. fluebat a. 450
sanguine terra.

Sicut quando torrentes fluuij de montibus fluentes
In conuallem conferunt impetu osam aquam
Canalibus ex magnis concuum intra alueum.
Horum a. procul fragorem in montibus audit pastor:
Sic iis commixtis ortus est clamor que fugaque.
Primus a. Antilochus Trojan. interficit virū armatum
Strenuum inter antesignanos Thalyfiadē Echepolū:
Quem percussit primus galeæ in conum equisetæ,
Inq; frontem fixit lanceam: penetrauit autem os intra 460
Cuspis ærea, hunc a. tenebræ, oculos cooperuerunt:
Cecidit a. sicut quando cadat turris in acri pugna.
Hunc a. prolapsū pedibus prehendit rex elephenor
Calchodontiades, magnanimorum dux Abantium:
Trahebat a. extra tela cupidus, vt quamprimum
Arma prædaretur: sed ad momentum temp. fuit ei iste
conatus,

Cadauer enim trahentē videns magnanimus Agenor
Laterā, quæ ei procumbenti apud scutum apparebāt,
Vulnerauit hasta ærata, soluit a. membra. (est
Sic hunc quidē deseruit anima: ob id a. pugna coorta 470
Ardua Troianorum & Achiuorum, hi autem lupi ceu
In se inuicem irruerunt: vir autem virum occidebat.
Tūc percussit Anthemionis filiū Telamonius Ajax,
Innubum, florentem, Simoisium, quem olim mater
Ab Ida descendens, ad ripas Simoentis
Peperit quum parentes sequuta esset, oues vt videret:
Propterea ipsum vocabāt Simoisium, neq; parētibus
Nutricationis præmia charis reddidit: breue n. ei æuū
Fuit, vt pote ab Aiace magnanimo lancea interfecto.

480 Πρῶτον γὰρ καὶ ἰοῖτα βάλε σῆθος, ὅθι μαζοῖ
 Δεξιὸν αἰπὲρ ὃ δὲ ὤμου χαλκοῖ ἔλχος
 ἤλθει· ὃ δ' ἐκποιήσῃ χαμαὶ πέσῃ αἴγυρος ὥς,
 Ἡ ρὰ τ' ἐκεία μὲν ἔλεος μέγα λυγρὸ πύκει
 Λαίη, ἀπὲρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύκει·
 Τῷ μὲν τ' αἶματ' ἐπιγὸς αἰὲς αἴτῳ σιδήρεω
 Εξέταμ', ὅφρα ἴτην κάμψῃ τε καμνίει δίφρῳ,
 Ἡ μὲν τ' ἀζυμὴν κείτα ποταμῷ παρ' ὄχθας
 Τεῖον ἄρ' λιθεμίδῃ Σιμωνίῳ ἐξειάξει
 Αἴας Διογενίης· τῷ δ' Αἰπφὸς αἰολοφάρῃ

490 Πειραμίδης κατ' ὄμλοι ἀκόντισε ὄξεί δουεῖ·
 Τῷ μὲν ἄμαρτ', ὃ δ' Λεῦκοι Οδυσσεὺς ἐώλον
 ἑταῖρῳ

Βελλήκη βυβώια ἰέκω ἐτέρῃσ' ἐρύοιτα.

Ἡεπε δ' ἀμφ' αὐτῷ ἰεχρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χερὸς.
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς μάλα θυμῷ ἀπικταμένοιο χολώτη·

Βῆ δ' ὅθι προμάχοι κεκορυθμένος αἴθεπι χαλκῷ·
 Στῆ δ' ὅθι μάλ' ἐλπίς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουεὶ φαειῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπήϊας ὑπὸ δ' Τρῶες κεκάδοιτο
 Λιδεὺς ἀκόντισαντος· ὃ δ' ἔχ' ἄλαιοι βέλος
 ἤκει·

500 Ἀλλ' ὅθι Πειάμοιο γέθοι βάλε Δημόδοϊτα,
 Ὅς οἱ λευδοῦται ἦλθε παρ' ἵπποισι κηάων·
 Τόι ῥ' Οδυσσεὺς ἑταῖρῳ χολωσάμενος, βάλε δοίει
 Κέρσην ἢ δ' ἐτέρῳ δὲ προμαχοῖο τέρησει
 Λίχμη χαλκείῃ· ὃ δ' ὀκνῶν ὅσ' ἐκάλυψε
 Δάπτει δ' ὅππῳ, ἀράττει δ' τύχῃ ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε προμάχοι, καὶ φαίδιμος
 Ἐκτωρ.

510 Ἀργεῖοι δ' ἐμὲν ἰαχοὶ ἐρύσαντο δ' ἰεχρὸς·
 Ἰθυσαν δ' πολὺν πετέρῃ· ἰεμέσκει δ' Ἀπόλλων
 Περγάμοιο ἐκκαπιδῶν Τρῶεσσιν· ὃ κέκλετ' αὖσας,
 Οριυδ' ἵππιδάμοι Τρῶες, μηδ' ἔκτε χέρμης
 510 Ἀργείοις· ἐπὶ δ' σφι λίθες χερῶς ἔδ' σιδήρεος,
 Χαλκοὶ ἀνὰ χεῖρας τιμειχρὰ βαλόμενοι·

Eū n. dū veniret prim' percussit in pectore ad papillā
Dexteram: ex aduerso a. per humerum ærea lancea
Penetrauit: hic a in puluerib. humi cecidit, ceu popu. 480

Quæ in humido loco paludis magnę nata est
Leuis: sed ei rami in vertice creuerunt:

Hanc quidem carpentarius micanti ferro,
Excidit, vt orbem rotę incuruet pulchro currui:

At illa arescens iacet fluuij ad ripas:

Talem Antemidem Simoisium interfecit

Ajax generosus. In hūc a. Antiph. cui variegatus tho-
Priamides in turba iaculatus est acuta lācea. (rax

Ab hoc quidē aberrauit, sed Leucū Vlyssis fidū sociū
Vulnerauit ad inguen, cadauer aliò trahentem. 490

Cecidit a. iuxta ipsum: cadauer a. ei excidit manu,

Hoc verò Vlysses valde animum interfecto iratus est,

Incessit a. per antesignanos, armatus micanti ære.

Stetit a. valde prope accedens, & iaculatus est hasta
splendenti,

Circum se respectans. Troiani autem retrocesserunt.

Quum vir ille iaculatus esset, at nō irritum telū misit,

Sed filium Priami nothum percussit Democoonta,

Qui ex Abydo venerat ab armētis equarum velocium

Hunc Vlysses amici causa iratus percussit lancea

In tempore: alterum a. per tempus penetrauit 500

Cuspis ærea: & huius oculos tenebræ cooperuerunt.

Strepitum a. edidit eadē: sonuerūtq; arma super ipso,

Recesserūtq; primæ aciei pugnatores & illustris Hec.

Argiui a. altum clamabant, trahebantque cadauera.

Rectà v. perrexerunt multò vltcrius: iratus est autem

Apollo

Ex Pergamo despiciens: Troian. itaque adhortatus
est inclamans,

„Prorumpite equites troes, neque cedere pugna

„Argiuis: quoniā nō illis lapis est corpus, neq; ferrū,

„Vt æream lanc. sustineat incidentem corpus, dum
percutiuntur. 510

Οὐ μαινέδ' Ἀχαιοὺς Θέτιδος παῖς ἠΰκομοιο
Μαρίαται, ἀλλ' ὅππῃσι χόλοι θυμαλγέα πένθη.

- Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δαῖος θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὡρε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη πειργίηνα,
Ερχομένη κατ' ὄμμοι, ὅτι μεθίειπας ἴδδ' ὅτ.
Εἴτ' Ἀκαρυκείδῃ Διῶρεα μηῖρ ἐπέδησε.
Χερμαδίῃ γ' ὠβλήτῳ ὤφρ' σφυρῶν ἐκρυόειπ
Κημήνι δεξιτερὴν· βάλε δ' ὅρμηξ' ἀγὸς αἰδρωῖ
520 Πείρως Ἰμβρασίδης, ὅς ῥ' Αἰνέθῃσι κληλῆται.
Ἀμφοτέρω δ' ἔτελλε, καὶ ὅτ' ἅλας αἰαδῆς
Ἀχαιοὺς ἀπυλοῖσσι· ὁ δ' ὑπὸς ἐκκοίῃσι
Κάππεσι, ἅμφω χεῖρε φίλοις ἐτάρξισι πέτασσε,
Θυμῶν ἀποπνέων· ὁ δ' ἐπέδραμον, ὅς ῥ' ἔβαλεῖν ὤφρ'
Πείρως· ἔπει δ' ἴδουε παρ' ὀμφαλόιν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χυῖτο χαμαὶ χολάδες· οἱ δ' ἴσκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
Τοὶ δ' ὅσας Αἰτωλὸς ἀπευύμενοι βάλε δουεὶ
Στέρτοι ὑπὸ μαζοῖσ'· πάγῃ δ' ἐπ' αἰεύμεν χαλκός.
Ἀγχιμόλοι δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὀμβρῶσι ἔλχος
530 Εσπᾶσαντο πέριοιο, ἐρύσαντο δ' Ἰξίφος ὀξύ·
Τῷ ὅγε χαίρεα τύψε μύσση, ἐκ δ' αἴνυτο θυμῶν·
Τεώχῃ δ' ἔκ' ἀπέδυσε· φείσθησαν γ' ἐπαῖργοι,
Θρήικες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔλχῃα χερσὶν ἔχοιτες,
Οἱ ἑ μέγα ὤφρ' ἐόιτα, καὶ φθιμένοι, καὶ ἀγανῶν,
Ὡσαν ἀπὸ σφῆων· ὁ δ' ἰχασάμενος πελεμίσθη.
Ὡς πῶγ' ἐκκοίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἦτοι ὁ μὲν ὀρμηξῶν, ὁ δ' ἐπιῶν χαλκοχιτῶναι
Ἠγεμόνες, πολλοὶ δ' ἀφεικτεῖοντο καὶ ἄλλοι.
Εἴτ' ἄ κει ἔκ' ἐπ' ἔργοι ἀνῆλθε οἰόσαστο μετελθῶν,
540 Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ αἰετατος ὀξείῃ χαλκῷ
Διεύσει καὶ μέσσοι, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθλῶν
Χερσὶν ἐλῶσ', αὐτὰρ βελέων ἀπέρυνοι ἐραλῶ.
Πολλοὶ γ' ὤ Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῃ
Πρηνεῖς ἐκκοίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

„Præterea neq; Achilles Thetidis filius pulchricomæ
 „Pugnat, sed ad naues irā cruciatricē animi cōcoquit.

Sic dixit ab vrbe terribilis deus: sed Achiuos
 Excitauit Iouis filia augustiss. Minerva [differ.
 Incedens per multitudinem, vbi remissos aliquos vi-
 Tunc Amarynciden Diorem fatum implicuit.
 Saxo n. vulneratus est iuxta malleolum aspero
 In tibia dextra: percussit a. eñ Thracum dux virorum
 Pirus Imbrasides, qui ex Æno venerat.

Ambos autem heruos & ossa lapis asper
 Penitus fregit: ille igitur supinus in pulueribus
 Decidit, ambas manus dilectis sociis expandens,
 Animam expirans, accurrit a. qui percusserat
 Pirus, vulnerauitq; lancea ad vmbilicum. omnia verò
 Effusa sunt humi intestina: hunc a. tenebræ oculos
 contexerunt.

Sed hunc rhoas Ætolus abeuntem percussit lācea
 In pectore, super papillā. fixa est a. in pulmone lancea
 Prope a. cum accessit rhoas, & grauem lanceam
 Extraxit pectore: eduxit a. vagina ensem acutum,
 Quo vëtre[m] percussit medium, ademittque animam:
 Sed arma non exuit: circumstabant enim socij
 Thraces vorticicomi, longas hastas manibus tenētes,
 Qui ipsum rhoanē, magnū licet & fortē & generosū,
 Repulerunt à seipsis, hic a. recedens concussus est.
 Sic hi duo in pulueribus prope inuicem extensi sunt:
 Scil. hic quidem thr. ille a. Epiorum ere tunicatorum
 Duces: multi a. circum interficiebantur & alij.

tunc non pugnam vir aliquis, reprehenderet inter-
 ueniens, (ferro

Quia adhuc nec eminus nec cō. læsus & vuln. acuto
 Vagaretur per medium exercitum, duceret a. ipsum
 Pallas Minerva

Manu prehensens, & telorum auerteret impetum.
 Multi enim troianorum & Achiuorum die illo
 Proni in pulueribus propè inter se extensi sunt.

520

530

540



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

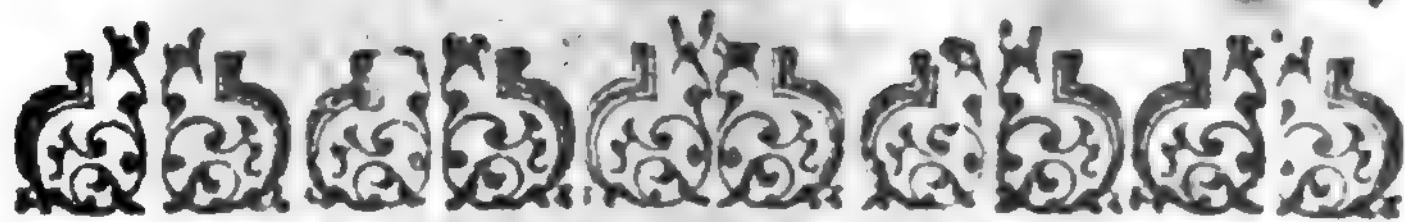
Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῇ συλλαμβανομένης, ἀρείπει, καὶ πολλοὺς αἰαρεῖ τῇς πολεμίοις πηρώσκει ἢ Ἀφροδίτῃ καὶ τῇς χερσὶς, καὶ Ἀρεά καὶ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰεΐου. Τληπόλεμος ἢ ὑπὸ Σαρπηδόου αἰαρεῖται, τῷ ἢ Ἀρεὶ Ζεὺς ἔπειθ' ἰᾶται ἢ αὖδ' Παιήνῃ ὃ τῇ θεῷ ἰατρός.

ΑΛΛΩΣ.

Α Παριγαῖν δὲ τῇ Πηλέως ὀπίσθῃς πόμαχοι, ἔτεροι τῇς Ἑλλήωνι περὶ ἥσασιν θελήσας, καὶ ὤχρ' ἔδοξε ἀρείπειαν ἐρμινεύσας, ἢ Τυδείως ἴσῃσι καὶ Διὶ ὅτι οἱ οὐκ ἔστιν ἐπίσης ἐκείνῃ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶ αὐτοὺς ὑπὸ τῇ Ἀθηνᾶς βοηθῆσθαι, καὶ ἔξαιρέτω πρὶν τεπμῆσθαι. ὁρᾶσθ' οὖν ὑπὸ τῇ ὤμῳ αὐτῇ φοβερόν, πῦρ χαμόμοι, ὡς τῇ Τρώαι καταπλαγέταις ἐπὶ τῇ ὤμῳ τῇ θεῷ βοηθῆσαι καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὖδ' καὶ Ἀχιλλέως ἰομίζοντας λέγει οὖν,

Οὐδ' Ἀχιλλῆα πόθ' ὦδ' γ' ἐδείδιμον ὄρχαμοι αἰδρῶν,
Οἳ φασὶ θεᾶς ἔξέμμεται, ἀλλὰ ἢ λίην
Μαίετα, ὅδε τις οἰδυῖαται μῦθος ἰσифαρίζων.

οὗτοι δὲ τρόποι Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθῆσθαι πολλοὺς τῇ Τρώαι αἰαρεῖ, καὶ Παῖδαρον δὲ ὤχρ' ἔδοξε σαιτα. πηρώσκει ἢ καὶ Ἀφροδίτῃ συλλαμβανομένην τὸ παιδί Αἰεΐα, ἐμπίστος ἢ καὶ Ἀρεά. πρὶν μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ μήτις Διὶ ὤχρ' ἔδοξε μὲν τῇ ἢ Ἀρεά ἰᾶται Παιήνῃ, Διὸς οὖτερον αὐτῇ ἐπιπλήξας.



ARGUMENTVM V. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

DIOMEDES, Minerua ei auxiliante, strenuè rem gerit: atque multos interficit hostium. Vulnerat autem Venerem in manu, & Martem in ventre. Æneam verò ab ipso percussum lapide, Apollo conseruat. At Tlepolemus à Sarpedone interficitur. Cæterum Martem Iupiter increpat: sanat autem ipsum Pæon deorum Medicus.

ALIUD ARGUMENTVM.

QUum abduxisset poëta Pelei filium Achillem, qui propugnator erat, aliūque Græcis præficere voluisset, ac fortitudinem quæ præter opinionem futura esset narrare, tydei filium, Diomedem, constituit. Sed cum non æquè ac ille terrere hostes posset, cum dicit Mineruæ auxilio adiuuari, & honore eximio honorari. Conspici enim super humeris eius terribilem ignem ardentem: adeò vt troiani obstupefacti ad auxilium à diis proficiscens confugerint, terribiliorem eum Achille quoque existimantes. Dicit igitur

Nec tantus terror populorum ductor Achilles

Ante fuit, diua memorent licet esse creatum.

Immensum fuit, haudque animis equatur Apollo.

Quum hoc modo Diomedi Minerua auxiliaretur, Troianorum multos interficit & Pandarum qui fœdera violauerat. Vulnerat autē & Venerem, quæ filiū Æneam adiuuabat: similiter & Martem. Venerem quidem mater Dione consolatur: Marti verò medetur Pæon, à Ioue prius obiurgato.

ALIUD

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἑπιγραφή.

Εἴ, βάλλει Κυβέριαν, Ἀργᾶ τε Τυδείος υἱός.

ΑΛΛΗ.

Διομήδους ἀειπία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Ε. ῥαψωδία.

Εἴ, Νῆ· αὖ Τυδείδῃ Διομήδει Παλαῖ Αθλῶν
Δῶκε μάχης, καὶ θάρσους, ἵν' ἐκδηλος μετ' πᾶσι
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδέ κλέος ἐσθλὸν ἄροιο·
Δαῖε οἱ ὅκ' κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκρόματον
πῦρ,

Ἀσὶρ ὀπωρεῖα διαλίσκω, ὅς τε μάλιστα
Λαμφοῖ παμφαίῃσι λευκοῖσιν ὠκεχοῖο·
Τοῖοι οἱ πῦρ δαῖναι ἀπὸ κρατὸς τε, καὶ ὤμων.
Ωρσε δέ μιν χεῖ' μέσσοι, ὅτ'ι πλεῖστοι κλονέοιτο.
Ἡ δέ τις εἰ Τρώεσσι Διὸς ἀφικνῶς, ἀμύ-
μων,

10 Ἰρεῖς Ἡφαίστιο, δὴ δέ οἱ υἱέες ἦσαν,
Φηγεῖς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης,
Τῶ εἰ ἀποκρινέσθαι, εἰς ἀντίω ἱρμητῆτι,
Τῶ μὲν ἀφ' ἱπποῖν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο
πέζος.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶ ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισι ἰόντες,
Φηγεῖς ῥα σφύγγας περὶ δολιχόσκιον εἶχος·
Τυδείδῃ δ' ὑπὸ ὤμῳ ἀειπερὶ ἥλυ' ἀχρὸν
Εἶχος, ὃ δ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕπερθε ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδῃ, τῷ δ' ἔχ' ἄλλοι βέλος ἐκφυγε χερσὶ·
Ἀλλ' ἔβαλε σῆτος μεταμάζιον ὥσπερ δ' ἀφ' ἱπποῖν.

20 Ἰδαῖος δ' ἀπὸ γούρε λιπῶν περικαλὴα δίφρου,

ALIUD ARGVMEN. VEL ALIA
INSCRIPTIO.*E, ferit Venerem & Martem Tydei filius.*

A L I A.

Diomedis magna strenuitas.

HOMERI ILIADOS LIB. V.

S V N c verò Tydidæ Diomedi Pallas Minerva
Dedit robur, & audaciam, vt conspicuus inter
omnes

Argiuos fieret, & gloriam insignem auferret.

Ardebat ei ex galeaque, & ex scuto indefessus ignis,

Stellæ autumnali similis, quæ maximè

Splendidè lucet lota in Oceano:

Talis ei ignis lucebat à capiteque & humeris.

Impulit a. cum in medium, vbi plurimi tumultua-
bantur,

Erat a. quidam inter Troianos Dares locuples, incul-
pabilis,

Sacerdos Vulcani: duo a. ei filij erant,

Phegeus, Idæusque, pugnae periti omnis.

10

Hi duo, semoti à suis, aduersi ruerunt:

Hic quidem ab equis, ille vero à terra ruebat pedes.

Hi a. quādo iā propè erant in se mutuò cōcurrentes.

Phegeus prior proiecit longam hastam:

Tydidæ verò supra humerum sinistrum venit cuspis

Lanceæ, neque vulneravit ipsum. posterior autem
ruebat lancea,

Tydides: huius non vanum telum fugit è manu.

Sed percussit pectus inter papillas: depulit a. ab equis

Idæus a. aufugit linquens perpulchrum currum,

H

Οὐδ' ἔτι φειδύμεν ἀδελφεὺς καταμόιο
 Οὐδέ γ' ὅδε κεί αὐδ' ὑπέκφυγε κῆρα μέλαινα·
 Ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δ' ἱυκτι καλύψας,
 Ὡς δὴ οἱ μὴ πᾶσιν γέρωι ἀκαχημένους εἶναι.
 Ἰπποὺς δ' ἔξελάσας μεγαθύμου Τυδείος υἱός,
 Δάκει ἐπαίροισι κατὰ γαίαν κοίλας ὅππῃ ᾖας.
 Τρῶες δ' ἰσχυροὺς ἐπὶ ἴδῳ ἦε Δάρητος,
 Τὸν μὲν ἀλευάμενοι, οἱ δ' ἰσχυροὶ παρ' ἰ-
 χυοφῶν.

Πᾶσι δ' εὖθι θυμὸς ἀπαρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 30 Χερσὶν ἔλυσ', ἐπέεσσιν ὀφειλόμενα θυροῖσι ἔρνα,
 „Ἄρης Ἄρης βροτολοῖγ', μακρόν, τειχεσιπλῆτα,
 „Οὐκ αἶδ' ἔτι Τρῶας ἰάσασθαι, ἔτι Ἀχαιοὺς
 „Μαρίαδ', ὅπποτέρῃσι πατρὸς Ζεὺς κύδος
 ὀρίξῃ.

„Ναὶ δ' ἰσχυροὺς, Διὸς δ' ἀλευόμεθα μύων·
 Ὡς εἰπούσαι, μάχης ἔξήγαγε θυροῖσι ἔρνα·
 Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεσσι Σκαμαῖδρα·
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοὶ ἔλε δ' αἶδρα ἕκαστος
 Ἠγεμόντων· πρῶτος δ' αἶαξ ἀνδρῶν Ἀχαι-
 μένων.

Ἀρχοὶ Ἀλκίονες Οδυσσεὺς μέγαν ἔκβαλε δῖφρου·
 40 Πρῶτος γ' ἔρρεφθεν μεταφρέειν ὅς δ' ὄρου πῆξεν
 Ὀμοῖοι μαστιγὰς δ' αἶψα δ' ἔρρεφθεν ἔλασσε·
 Δύππισεν δ' ἰσχυρὸν, ἀράβησεν δ' ἐπὶ αὐτῷ.
 Ἰδομένης δ' ἄρα Φαῖστοι στήθεσσι Μήνοιο υἱόν
 Βώρην ὅς ἐκ Τάρης εἰσεώλακος ὀλλυμένην
 Τὸν μὲν δ' ἰδομένης δουρικλυτὸς ἔλχι μακρῶ
 Νύξ' ἰσχυρὸν ὀπλοσώμενον καὶ δεξιὸν ὤμων
 ἦεν δ' ἔξ' ὀχέων· συνεὶ δ' ἀρά μιν σκίπτει
 εἶλε.

Τὸν μὲν δ' ἰδομένης ἰσχυροὶ θεράποντες·

Υἱὸν δ' Ἰστροφίῳ Σκαμαῖδρα ἀνέμωσα θυρήν.

50 Ἀτράδης Μειέλαος ἔλ' ἔλχι ὀξυόεσσι,
 Εὐφύων θυρήν· διδάξει γὰρ Ἀρτεμις αὐτὸν

Neque sustinuit protegere fratrem interfectum.

Nam ne ipse quidem effugisset mortem nigram:

Sed Vulcanus eripuit, seruauitque caligine tegens,

Vt ipsi non penitus senex tristis esset.

Equos autem abigens magnanimi Tydei filius,

Dedit sociis, vt deducerent canas in naues.

Troiani a. magnanimi postquam viderunt filios Da-
retis

Alterum quidem elapsum, alterum a. interfectum
apud currus.

Omnibus perturbatus est animus: sed cæcia Minerva
Manu apprehendens, verbis alloquuta est furentem
Martem,

„Mars, Mars, hominū pernicies, inquinatæ cæde, mu-
rorum concussor,

„Nonne Troianos quidem sinamus & Achiuos

„Pugnare, vtrispater Iupiter gloriā victoriæ præbuerit

„Nos autem cedamus, & Iouis euitemus iram?

Sic fata, pugna eduxit impetuosum Martem.

Hūc quidē postea sedere fecit in riposo Scamandro:

Troianos a. in fugam verterunt Danai. interfecit au-
tem virum quilibet

Ductorum: primus a. rex virorum Agamemnon

Ducem Halizonum Odium magnum eiecit è curru.

Primo n. verso in fugam in tergum hastam infixit,

Humeros inter, pèrque pectora traiecit:

Sonuit a. cadens, insonuerunt a. arma super ipso.

Idomeneus a. Phæstum interfecit Mæonis filium

Bori, qui ex Tarne grandigleba venerat.

Hunc quidem Idomeneus hasta inclytus lancea lōga

Vulnerauit, equos ascēdentē, ad dextrum humerum:

Cecidit a. ex curru: horrēda a. ipsum caligo inuasit.

Hunc quidem Idomenei spoliarunt famuli.

Filium a Strophij Scamādrium peritum venationis

Atrides Menelaus interfecit hasta acuta,

Bonum venatorem: docuerat enim Diana ipsa

H ij

Iaculari ferarum omne genus, quas nutrit in montibus sylva.

Sed non ipsi tunc profuit Diana sagittis gaudens,
Neque iaculandi eminus artes, quibus antea instructus erat:

Sed ipsum Atrides lancea inclytus Menelaus
Ante se fugientem in dorso vulneravit lancea,
Humeros inter, per pectora autem traiecit.

Cecidit a. pronus: sonuerunt a. arma super ipso.

Meriones a. Phereclum interfecit fabri filium 60
Harmonidæ qui manibus nouerat ingeniosa omnia
Facere: egregie ipsum dilexerat Pallas Minerua:
Qui etiam Alexandro fabricauerat naues æquales,
Inceptrices malorum, quæ omnib. exitium Troianis
fuerunt,

Eique ipsi: quoniam non deorum oracula nouerat.
Hunc quidem Meriones quādo iam assequutus esset
insequens.

Vulneravit ad clunem dexterum: ac penitus
E regione iuxta vesicam sub osse venit cuspis:
In genua a. cecidit plorans, mors a. ipsum circumtexit.

Pedæum a. interfecit Meges Antenoris filium: 70
Qui nothus quidem erat, accuratè tamem eum educa-
bat dia Theano:

Æquè ac dilectos filios, gratificans marito suo.
Hunc certè Phylides lancea inclytus prope veniens,
Vulneravit capitis ad occiput acuta lancea:
Ex aduersa a. parte inter dentes linguā dissecuit ferrū,
Cecidit autem in puluere, frigidūque prehēdit fer-
rum dentibus.

Eurypylus a. Euæmonides, Hypsenora diuum,
Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri
Sacerdos creatus fuerat, & Dei instar honorabatur à
populo:

Hunc quidem Eurypylus, Euæmonis clarus filius, 80
Ante se fugiētē cursu assequutus percussit in humero

Φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἵματόεσσα δ' ἤ χεῖρ πεδίῳ πίσε· οἱ δ' ἤ καὶ ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεϊς θαλάσσης. καὶ μοῖρα κραταῖη.
 Ὡς οἱ μὲν ποιεῖοντο καὶ κρατερὸν ὕσμιναν·
 Τυδείδῳ δ' ἔκ αὖ γυνὴς ποτέρῃσι μετεῖν,
 Ἡὲ μιν Τρώεσσι ὀμιλέοι, ἢ μὴ Ἀχαιοῖς.
 Θυῖε γὰρ ἀμπεδίῳ ποταμῷ πλήθοιτι εἰκχρὸς
 Χρυσάρρῳ, ὃς τ' ὥκα ῥέει ἐκέδνασε μεφύρας·
 Τοῖσ' οὐτ' ἄρ' τε γέφυραι ἐρρίμναι ἰχα-
 ρίωσαι,

90 Οὐτ' ἄρα ἔρκαα ἰχθ' ἀλαάων ἐριθελίαι
 Ἐλθόντ' ἔξαπίνης, ἔτ' ἐπιείσῃ Διὸς ὀμβρῶς·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῇ ἔργα κατήειπε κάλ' αἰ-
 ζήων.

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ περικαὶ κλειέοντο φάλαγγες
 Τρῶων, ἔδ' ἄρα μι μίμναι πολέες περ εἴοιτες.
 Τοῖσ' ὥς οὐδ' εἰόησε Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θυῖοιτ' ἀμπεδίῳ, περ ἔτι κλειέοιτο φά-
 λαγγας,

Ἀλλ' ἔτι Τυδείδῃ ἐπταίνετο χαρπύλα τόξα,
 Καὶ βάλλ' ἐπαύοιτο, τυχὼν καὶ δεξιῶν ὤμων
 Θώρηκος γύαλοι δ' αἰ δ' ἐπίατο πικρὸς οἶτος·
 100 Ἀνικρὺν δ' ἴδμεν παλάσσειο δ' αἵματι θώρηξ.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρῇ αὔσῃ Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱὸς,
 „Οριυῶτε Τρῶες μεγάθυμοι κείτρες ἱσπῶνι.
 „Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, ἔδῃ ἐ φημί
 „Διὸς αἰχμήσεσσι κρατερῇ βέλος, αἰ ἔτεοι μὲν
 „Ωροσι αἰῶξ Διὸς υἱὸς ἀποριύμενοι Λιχίνῃσι.
 Ὡς ἔφατ' ἐνχόρμος· οἱ δ' ἔβελος ὠκὺ δά-
 μασσει,

Ἀλλ' αἰαχωρήσας, φασγ' ἱσπῶνι καὶ ὄχεσφι
 Ἔστη, καὶ Σθένελοι περ σέφῃ Καπαρνήϊον υἱόν.

„Ορσοο πέποι Καπαρνῆιάδῃ, καταβήσοο δίφρῳ,

110 „Οφθαί μοι ἔξ ὤμων ἐρύσης πικρὸν οἶτος.

Ὡς ἄρ' ἔφη Σθένελος δ' καὶ ἱσπῶνι ἄλλο χαμᾶζε
 Παρ' ἧς αἰ, βέλος ὠκὺ δ' αμφοτέρῃς ἔξερυσ' ὤμων.

Ense irruens: abscidit a. manum grauem:
 Sanguinolenta a. manus in capō cecidit: hūc a. in oculis
 Occupauit purpurea mors, & fatum violentum.

Sic hi quidem laborabant in acri praelio:

Tydidem autem non cognouisses vtrius interesset,
 An inter Troianos versaretur, an inter Achiuos:
 Currebat n. per campum fluuio inundanti similis
 Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
 Hunc autem neque pontes muniti reprimunt, 90
 Neque septa retinent vinearum late virentium
 Venientem repente, quando ingruerit Iouis imber.
 Multaque ab ipso opera diruta sunt pulchra agricola-
 rum iuuenum:

Sic à Tydide densae turbabantur phalanges stantes.
 Troianorum; neque ipsum sustinebant multi licet exi-
 Hunc a. postquam animaduertit Lycaonis clarus filius
 Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
 Statim contra Tydidem intendebat incuruos arcus,
 Et percussit irruentem, assequutus ad dextrū humerū
 Thoracis concauitatem: peruolauit a. acerba sagitta 100
 Atque in oppositam patrem transiit: foedabatur au-
 tem sanguine thorax:

Super hoc valde inclamanit Lycaonis clarus filius:
 „Ingruite Troiani magnanimi, stimulatores equorū,
 „Vulneratus est n. fortissimus Achiuorum: neque ip-
 sum puto

„Diu toleraturum violentam sagittam, si verè me
 „Impulit rex Iouis filius profectum ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc a. non sagitta velox in-
 terfecit.

Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
 Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium:
 „Prorumpere amice Capaneide, descende de curru, 110
 „Vt mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus a. ab equis desiliit in terram:
 Astas a. sag. velocē penitus traiecit extraxit humero.

Φασγάνῳ αἶξας, δὴ δ' ἔξεσθ' χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἵματόεσσι δ' ἔχ' ἐπεδὶπ' ἔπεσ'· οἷ δ' ἔχ' ἔσσε
 Ἑλλαβε πορφύρεος θαλάσσης. καὶ μῦθε κραταίῃ.
 Ὡς οἱ μὲν ποιεῖντο καὶ κρατερῶν ὁσμίνων·
 Τυδείδῳ δ' ἔκ αὖ γνοῖνς ποτέρῃσι μετεῖν,
 Ἡὲ μιν Τρῳέεσσι ἱμυλίοι, ἢ μὲν Ἀχαιοῖς.
 Θυῶν γὰρ ἀμπεδῶν ποταμῶν πλήθοιτι εἰσχοῖς
 Χρυσάρῳ, ὅς τ' ὥκα ῥέει ἐκέδνασε μεφύρας·
 Τόινδ' οὐτ' ἄρ' τι γέφυραι ἐργάζονται ἰχα-
 ρόωσι,

90 Οὐτ' ἄρα ἔρχεα ἰχθ' ἀλαλάων ἐριθελίαν
 Ελθόντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβείη Διὸς ὄμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῇ ἔργα κατήρει καλ' αἰ-
 ζήσιν.

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ κλειέονται φάλαγγες
 Τρῳάων, ἔδ' ἄρα μιμνήσκ' ὅτιες τῶν εἰσόντων.
 Τόινδ' ὥς οὖν εἶπεν Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θυῶντ' ἀμπεδῶν, φησὶ ἔτι κλειέονται φά-
 λαγγες,

100 Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπταίνοντο χαμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαΐσσονται, τυχὼν καὶ δεξιῶν ἄμυν
 Θώρηκος γύαλοι· δὴ δ' ἐπίατο πικρὸς οἷτός·
 100 Λιπκρὸν δ' ἔδραχε παλάσσει δ' αἵματι θώρηξ.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρῇ αὖτις Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱὸς,
 „Οριυθε Τρῶες μεγάθυμοι κείτορες Ἴσπαιοι.
 „Βέβληται γὰρ αἰετος Ἀχαιῶν, ἔδ' ἐφημί
 „Δῆθ' αἰχλήσεσθαι κρατερῇ βέλος, αἱ ἑτοῖοί μοι
 „Ωροσι αἶαξ Διὸς υἱὸς ἀποριύμενοι Λιχίνθ' εἰ.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· οἷ δ' ἔβη βέλος ὠκὺ δά-
 μασσει,

110 Αλλ' αἰαχωρήσας, φησὶ Ἴσπαιον καὶ ὄχισφιν
 Εστη, καὶ Σθέιελος φεσέφη Καπαρνῆϊον υἱόν.
 „Οροσο πίποι Καπαρνῆϊάδῃ, χαπαβήσοο δίφροσ,
 110 „Οφραῖ μοι ἔξ ὤμωιο ἐρύσης πικρῇ οἷτός·
 Ὡς ἄρ' ἔφη Σθέιελος δ' ἐκείν' Ἴσπαιον ἄλλο χαμαῖζε·
 Παρ' ὅτ' αἶν, βέλος ὠκὺ δαμνέσθ' ἔξερυσ' ὤμω·

Ense irruens: abscidit a. manum grauem:
Sanguinolenta a. manus in cāpo cecidit: hūc a. in oculis
Occupauit purpurea mors, & fatum violentum.

Sic hi quidem laborabant in acri praelio:
Tydiden autem non cognouisses vtrius interesset,
An inter Troianos versaretur, an inter Achiuos:
Currebat n. per campum fluuio inundanti similis
Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
Hunc autem neque pontes muniti reprimunt, 90
Neque septa retinent vinearum late virentium
Venientem repente, quando ingruerit Iouis imber.
Multaque ab ipso opera diruta sunt pulchra agricola-
rum iuuenum:

Sic à Tydide densæ turbabantur phalanges stantes.
Troianorum: neque ipsum sustinebāt multi licet exi-
Hunc a. postquā animaduertit Lycaonis clarus filius
Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
Statim contra Tydiden intendebat incuruos arcus,
Et percussit irruentem, assequutus ad dextrū humerū
Thoracis concauitatem: peruolauit a. acerba sagitta. 100
Atque in oppositam patrem transiit: foedabatur au-
tem sanguine thorax:

Super hoc valde inclamanit Lycaonis clarus filius:
„Ingruite Troiani magnanimi, stimulatores equorū,
„Vulneratus est n. fortissimus Achiuorum: neque ip-
sum puto

„Diu toleraturum violentam sagittam, si verè me
„Impulit rex Iouis filius profectum ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc a. non sagitta velox in-
terfecit.

Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium:
„Prorumpere amice Capancide, descende de curru, 110
„Vt mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus a. ab equis desiliit in terram:
Astas a. sag. velocē penitus traiecitā extraxit humero.

Φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἱματόεσσι δ' ἤ χεῖρ πεδίῳ πέσσε· δι' ἣ καὶ ἔσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεας θάλασσας, καὶ μῶϊρα κραταίῃ.
 Ὡς οἱ μὲν πορεύοντο καὶ κρατερὸν ὕσμιναν·
 Τυδείδῳ δ' ἔκ αὖ γνοῖνς ποτέρῃσι μετεῖν,
 Ἡὲ μιν Τρῳέεσσι ἱμλίοι, ἢ μὴ Ἀχαιοῖς.
 Θυῶε γὰρ ἀμπεδῶν ποταμῶ πληθύνει εἰσχυρὸς
 Χρυσάρῳ, ὅς τ' ὤχεα ῥέει ἐκέδνασσε γαφύρας·
 Τοῖδ' οὐτ' ἄρ' τε γαφύρας ἐργάζοντο ἰχθα-
 ρόωσι,

90 Οὐτ' ἄρα ἔρχετο ἰχθ' ἀλαλάει ἐριθιλήαι
 Ελθόντ' ἔξαπίνης, ἔτ' ἐπιείσῃ Διὸς ὀμβροῦς·
 Πομπὰ δ' ὑπ' αὐτῇ ἔργα κατήειπε κάλ' αἰ-
 ζήσῃ.

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ περὶ αἶ κλειέοντο φάλαγγες
 Τρῳάσι, ἔδ' ἄρα μι μίμνῃ πολέες περ εἴοιτες.
 Τοῖ δ' ὥς οὐδ' εἰόκετο Λυκάοιτος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θυῶντοτ' ἀμπεδῶν, περ' ἔπει κλειέοντο φά-
 λαγγας,

Ἀψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπταίνετο χαρπύλα τόξα,
 Καὶ βάλλ' ἐπαίοντο, τυχόν καὶ δεξιὸν ἄμυν
 Θώρηκος γυναικοῖ δ' ἔπειτο πικρὸς οἶτος·

100 Ἀντικρὺ δ' ἰδὲ παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρῇ αὖσε Λυκάοιτος ἀγλαὸς υἱὸς,
 „Οριυάδε Τρῳέες μεγάθυμοι κέντορες ἴσπαι·
 „Βίβληται γὰρ αἰετος Ἀχαιῶν, ἔδ' ἐ φημί
 „Δῖθ' αἰχλίσσεσθαι κρατερῇ βέλος, εἰ ἔπει μο
 „Ωροει αἶαξ Διὸς υἱὸς ἀποριύμενοι Λιχίηται.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· δι' δ' ἔβηλος ὠκὺ δά-
 μασσει,

Ἀλλ' αἰαχωρήσας, περ' ἴσπαι· καὶ ὄχισφι
 Εἴη, καὶ Σθέιελος περ σέφῃ Καπανηῖος υἱόν.

„Οροει πέποι Καπανηιάδῃ, καταβήσοο δίφρου,

110 „Οφθαί μοι ἔξ ὤμωιο ἐρύσης πικρῇ οἶτος.

Ὡς ἄρ' ἔφη Σθέιελος δ' καὶ ἴσπαι ἄλλο χαμαῖζε
 Παρ' ἣ τὰς, βέλος ὠκὺ δ' ἄμωρ' ἔξερυσ' ὤμω.

Ense irruens: abscidit a. manum grauem:
Sanguinolenta a. manus in cāpo cecidit: hūc a. in oculis
Occupauit purpurea mors, & fatum violentum.

Sic hi quidem laborabant in acri praelio:
Tydiden autem non cognouisses vris interesset,
An inter Troianos versaretur, an inter Achiuos:
Currebat n. per campum fluuio inundanti similis
Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
Hunc autem neque pontes muniti reprimunt, 90
Neque septa retinent vinearum latē virentium
Venientem repentē, quando ingruerit Iouis imber.
Multaque ab ipso opera diruta sunt pulchra agricola-
rum iuuenum:

Sic à Tydide densæ turbabantur phalanges stentes.
Troianorum; neque ipsum sustinebāt multi licet exi-
Hunc a. postquā animaduertit Lycaonis clarus filius
Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
Statim contra Tydiden intendebat incuruos arcus,
Et percussit irruentem, assequutus ad dextrū humerū
Thoracis concauitatem: peruolauit a. acerba sagitta. 100
Atque in oppositam patrem transiit: foedabatur au-
tem sanguine thorax:

Super hoc valde inclamanit Lycaonis clarus filius:
„Ingruite Troiani magnanimi, stimulatores equorū,
„Vulneratus est n. fortissimus Achiuorum: neque ip-
sum puto

„Diu toleraturum violentam sagittam, si verē me
„Impulit rex Iouis filius profectum ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc a. non sagitta velox in-
terfecit.

Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium:
„Prorumppe amice Capancide, descende de curru, 110
„Vt mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus a. ab equis desiliit in terram:
Astās a. sag. velocē penitus traiectā extraxit humero.

Φασγάνῳ αἶξας, δῶπ' δ' ἔξεσσι χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἵματόεσσι δ' ἤ χεῖρ πεδίῳ πέσῃ· οἱ δ' ἤ καὶ ὅσπερ
 Ἑλλαβε πορφύρεας θάλασσας, καὶ μῶτερ' αἰχμητῶν.
 Ὡς εἰ μὲν ποιεῖντο χεῖρ' αἰχμητῶν ὁμοῖον.
 Τυδείδῳ δ' ἔκ αὖ γυνὴς ποτέρῃσι μετῆν,
 Ἡὲ μιν Τρώεσσι ἱμελίοι, ἢ μὴ Ἀχαιοῖς.
 Θυῶν γὰρ ἀμπεδῶν ποταμῶν πλήθοιτι εἰσυχθὸς
 Χημάρρῳ ὅς τ' ὥκα ῥέει ἐκέδνασσι γαφύρας·
 Τοῖσ' οὐτ' ἄρ' τε γαφύρας ἐκέρχοντο ἰχθα-
 ρόωσι,

90 Οὐτ' ἄρα ἔρχεα ἰχθ' ἀλαάων ἐριθιλέων
 Ἐλθοῖτ' ἔξαπίνης, ἐπ' ἐπιείσῃ Διὸς ὀμβροῦ.
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῇ ἔργα κατήειπε κάλ' αἰ-
 ζήσῃ.

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ περικαλὴ κλειέοντο φάλαγγες
 Τρώων, ἔδ' ἄρα μιμνῆσαι πολέες τῶν εἰόντες.
 Τοῖσ' ὥς οὐδ' ἐνόησε Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θυῶντο ἀμπεδῶν, τῶν ἔτι κλειέοντο φά-
 λαγγας,

100 Αἶψ' ὅτ' Τυδείδῃ ἐπαίνοιο χαμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαίνοιο, τυχὼν χεῖρ' δεξιῶν ἄμυν
 Θώρηκος γυῖαλοι· δῶπ' δ' ἐπὶ πικρῶς οἷσός.
 Αἰπὸν δ' ἔδ' ἔχε παλάσσει δ' αἵματι θώρηξ.
 Τῶ δ' ἐπὶ μακρῇ αὔρῃ Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱὸς,
 „Οριυθε Τρῶες μεγάθυμοι κείτορες ἱσπῶν.
 „Βέβληται γὰρ αἰετος Ἀχαιῶν, ἔδ' ἐ φημί
 „Δῆθ' αἰχμητῶν αἰχμητῶν βέλος, αἰ ἰτέοι μοι
 „Ωροσὶ αἶαξ Διὸς υἱὸς ἀποριύμενος λιχινθεῖ.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· οἱ δ' ἔβη βέλος ὠκὺ δά-
 μασσει,

Ἀλλ' αἰσχωρήσας, φησὶ ἱσπῶν καὶ ὀχέσφιν
 Ἐσθ' καὶ Σθέμελοι φρεσέφιν Καπαρνῆϊον υἱόν.

„Οροσὸ πέποι Καπαρνῆϊάδῃ, κατεβήσας δίφρῳ,

110 „Οφθαλμοὶ δ' ἔξ ὤμου ἐρύσσης πικρῇ οἷσόν.

Ὡς ἄρ' ἔφη Σθέμελος δ' ἔκ' ἱσπῶν ἄλλο χαμᾶζε·
 Παρ' ὅτ' αἶ, βέλος ὠκὺ δαμνῶν ἐξέρυσ' ὤμου.

Ense irruens: abscidit a. manum grauem:
 Sanguinolenta a. manus in capō cecidit: hūc a. in oculis
 Occupauit purpurea mors, & fatum violentum.

Sic hi quidem laborabant in acri praelio:

Tydiden autem non cognouisses vtrius interesset,
 An inter Troianos versaretur, an inter Achiuos:
 Currebat n. per campum fluuio inundanti similis
 Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
 Hunc autem neque pontes muniti reprimunt, 90
 Neque septa retinent vinearum late virentium
 Venientem repente, quando ingruerit Iouis imber.
 Multaque ab ipso opera diruta sunt pulchra agricola-
 rum iuuenum:

Sic à Tydide densæ turbabantur phalanges stantes.
 Troianorum; neque ipsum sustinebāt multi licet exi-
 Hunc a. postquā animaduertit Lycaonis clarus filius
 Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
 Statim contra Tydiden intendebat incuruos arcus,
 Et percussit irruentem, assequutus ad dextrū humerū
 Thoracis concauitatem: peruolauit a. acerba sagitta. 100
 Atque in oppositam patrem transiit: foedabatur au-
 tem sanguine thorax:

Super hoc valde inclamanit Lycaonis clarus filius:
 „Ingruite Troiani magnanimi, stimulatores equorū,
 „Vulneratus est n. fortissimus Achiuorum: neque ip-
 sum puto

„Diu toleraturum violentam sagittam, si verè me
 „Impulit rex Iouis filius profectum ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc a. non sagitta velox in-
 terfecit.

Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
 Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium:
 „Prorumppe amice Capancide, descende de curru, 110
 „Vt mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus a. ab equis desiliit in terram:
 Astās a. sag. velocē penitus traiecit extraxit humero.

Βάλλει ἄχρια πάντα, τί τε τρέφει ἔρεσι ὕλη·
 Ἀλλ' ὅς οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχίμερα,
 Οὐδὲ ἐκκβολία, ἣσι δ' ὀφρὶν γ' ἐκέχαστο·
 Ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μειέλαος
 Πρὸθι φέει φεύγοντα, μετὰ φρεσὶ οὕτως
 δουεῖ

Ὡμοῖ μιν ἄσπετος, δὴ δ' ὅς τ' ἐθέσφι ἔλασσει·
 Ηεῖπε δ' ὀφρὶν ἄρα βίον δ' ἐπὶ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Μελίοντι δ' Φέρεκλον ἐπὶ ἔρατο τέκτονος υἱόν·
 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ὅππῃσ' αὖτε δαίδαλα πάντα
 Τεύχε' ἔχοντα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ὃς ἔνθα Ἀλεξάνδρῳ τεκλῆναιτο ἦεν ἔσσης
 Ἀρχαῖοις, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοιτο,
 Οἳ τ' αὐτῶ, ἐπὶ ὅπ' ἐθέσφι δ' ἐσφατα ἦδη·
 Τὸν μὲν Μελίοντι, ὃτε δὴ κατέμαρπτε διώχον,
 Βεβλήκει γλαυτὸν χεῖρ' ἀριστεράν, ἡ δὲ δεξιὰ περὶ
 Αἰπκρὸν χεῖρ' αὖτις ὑπ' ὅς οἱ ἦλυνθ' ἀχροκῆ·
 Γιῦξ δ' ἔειπε σιμώξας· θαῖατος δὲ μιν ἀμφε-
 κάλυψε.

Πήδαμοι δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ Μένους Αἰπιδόρου υἱόν,
 70 Ὃς ῥα ἰότος μὲν ἔειπε, τύχε δ' ἔτρεφε διὰ
 Θεανῶ

Ἰστέ φίλοισι τέκεσσι χειρὶ μὲν ποσειδῶ·
 Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθει ἐλθῶν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς χεῖρ' ἰνίαι ὀξεί δουεῖ·
 Αἰπκρὸν δ' ἀπ' ὀδόντας ὑπὸ γλαύσας τάμει
 χαλκός·

Ηεῖπε δ' ἐπὶ κοίτῃ· ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδυνῶν·
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμωνίδης Τ-ψύμορα διοι,
 Τίον ὑπὸ γλαυτῶν Δολοπίοντος, ὃς ῥα Σκαμνί-
 δρου

Ἀρητῆς ἐτέπυκτο· θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμα·
 Τὸν μὲν δ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνιος ἀγλαὸς υἱός,
 80 Πρὸθι φέει φεύγοντα μετὰ δρομάδῳ ἔλασ-
 σεν

Iaculari ferarum omne genus, quas nutrit in montibus sylva.

Sed non ipsi tunc profuit Diana sagittis gaudens,
Neque iaculandi eminus artes, quibus antea instructus erat:

Sed ipsum Attrides lancea inclytus Menelaus
Ante se fugientem in dorso vulneravit lancea,
Humeros inter, per pectora autem traiecit.

Cecidit a. pronus: sonuerunt a. arma super ipso.

Meriones a. Phereclum interfecit fabri filium
Harmonidæ qui manibus nouerat ingeniosa omnia
Facere: egregie ipsum dilexerat Pallas Minerva:

60

Qui etiam Alexandro fabricauerat naues æquales,
Inceptrices malorum, quæ omnib. exitium Troianis
fuerunt,

Eique ipsi: quoniam non deorum oracula nouerat.

Hunc quidem Meriones quādo iam assequutus esset
insequens.

Vulneravit ad clunem dexterum: ac penitus

E regione iuxta vesicam sub osse venit cuspis:

In genua a. cecidit plorans, mors a. ipsum circumtextit.

Pedæum a. interfecit Meges Antenoris filium:

70

Qui nothus quidem erat, accuratè tamem eum educa-
bat dia Theano:

Æquè ac dilectos filios, gratificans marito suo.

Hunc certè Phylides lancea inclytus prope veniens,
Vulneravit capitis ad occiput acuta lancea:

Ex aduersa a. parte inter dentes linguā dissecuit ferrū,

Cecidit autem in puluere, frigidūque prehēdit fer-
rum dentibus.

Eurypylus a. Euæmonides, Hypsenora diuum,

Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri

Sacerdos creatus fuerat, & Dei instar honorabatur à
populo:

Hunc quidem Eurypylus, Euæmonis clarus filius,

80

Ante se fugiētē cursu assequutus percussit in humero

Ense irruens: abscidit a. manum grauem:
 Sanguinolenta a. manus in capō cecidit: hūc a. in oculis
 Occupauit purpurea mors, & fatum violentum.

Sic hi quidem laborabant in acri praelio:
 Tydiden autem non cognouisses utris interesset,
 An inter Troianos versaretur, an inter Achiuos:
 Currebat n. per campum fluuio inundanti similis
 Torrenti, qui velociter fluens dissipat pontes:
 Hunc autem neque pontes muniti reprimunt, 90
 Neque septa retinent vinearum late virentium
 Venientem repente, quando ingruerit Iouis imber.
 Multaque ab ipso opera diruta sunt pulchra agricola-
 rum iuuenum:

Sic à Tydide densae turbabantur phalanges stentes.
 Troianorum neque ipsum sustinebant multi licet exi-
 Hunc a. postquam animaduertit Lycaonis clarus filius
 Ruentem per campum, ante se turbantem ordines,
 Statim contra Tydiden intendebat incuruos arcus,
 Et percussit irruentem, assequutus ad dextrū humerū
 Thoracis concauitatem: peruolauit a. acerba sagitta. 100
 Atque in oppositam patrem transiit: foedabatur au-
 tem sanguine thorax:

Super hoc valde inclamanit Lycaonis clarus filius:
 „Ingruite Troiani magnanimi, stimulatores equorū,
 „Vulneratus est n. fortissimus Achiuorum: neque ip-
 sum puto

„Diu toleraturum violentam sagittam, si verè me
 „Impulit rex Iouis filius profectum ex Lycia.

Sic dixit iactabundus: hunc a. non sagitta velox in-
 terfecit.

Sed pedem quum retulisset ante equos & currus,
 Stetit, & Sthenelum alloquutus est Capanei filium:
 „Prorumppe amice Capancide, descende de curru, 110
 „Vt mihi ex humero trahas amaram sagittam.

Sic dixit: Sthenelus a. ab equis desiliit in terram:
 Astas a. sag. velocē penitus traiecit extraxit humero.

Αἶμα δ' αἰηκόπιζε δαὶ σρεπτοῖο χιτῶιος.
 Δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 „Κλυτὴ μευ αἰχόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυγῶν,
 „Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσῃς
 „Διὶ καὶ ἐσ' πολέμοιο καὶ αὐτ' ἐμὲ φίλῃ Αθηνῇ
 „Δὸς ὅς τ' ἐμὲ ἀνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὅσμιον ἔλχος ἐλθεῖν,
 „Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπύχεται ὕδ' ἐμὲ
 Φοῖο

110 „Διὸς γὰρ ἔτ' ὄψεσθαι λαμψέην φάος ἡελίοιο.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς
 Αθηνῇ.

Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας, καὶ χεῖρας ἔρρηξε.
 Ἀγχοῦ δ' ἰσχυρὴν ἔπεα πτερόειτα προσηύδα,
 „Θαρσύνῃ καὶ Διομήδης, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 „Εἰ γὰρ τοις ἡέθεσι μῆδ' ἀπατρώϊοι ἦκα
 „Ατρουμνί, εἴοι ἔχσκε στυγέσσωλος ἱππότης Τυδείδης.
 „Αχλὺ δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλῃ, καὶ κοῖτις
 ἐπῇ.

„Ὅ γὰρ εὖ χιρῶσκησ' ἔκλυ' ὄψεσθαι, καὶ ὕδ' ἐμὲ
 „Τῷ καὶ αἶκε θεὸς περὶ μένος ἐνθάδ' ἵκηται,
 130 „Μή τι σὺ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 „Τοῖς ἄλλοις ἀπαρ' εἴ κ' ἐκ Διὸς θυγάτης ἀφροδίτης
 „Ελθῇς ἐς πόλεμον· τί μ' γ' ὑτάμεν ὅξ' ἐὶ χαλκῷ.

Ἡ μὲν δ' ὥς εἰποῦσ' ἀπὸ βῆ γλαυκῶπις Αθηνῇ
 Τυδείδης δ' ἔξαυτις ἰὼν προμάχοισι ἐμίχθη,
 Καὶ κοῖτις τῷ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Δὴ τότε μιν πρὸς πόσσοι ἐλεῖ μένος, ὥς τε λείπειται,
 Οἱ γὰρ τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰρηπύκλοις ὀϊέσσι
 140 Χερσὺς μὲν τ' αὐλῆς ὑφ' ἄλγεος, ὕδ' ἐκ δ' ἀμάρτυρος,
 Τὸ μὲν τε σθένος ὥρσει· ἔπειτα δὲ τ' ὕψος
 μῦθος,

Ἀλλὰ καὶ σ' αἰσθόμενος δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβέσθαι,
 Λί μὲν τ' ἀγχις ἵσται ἐπ' ἀλλήλοισι κέχνηται.
 Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς, βαθέος ἔξ' ἀλλετὰρ αὐλῆς·
 Ὡς μεμαῶς, Τρώεσσι μίγν' ἡγερέσθαι Διομήδης.
 Εἰθ' ἔλεγε Λαέρτιος, καὶ Τηλεμάχου ποιμένα Λαῶν.

Sanguis a. sursum ebulliit per tortilem tunicam.

Tum iam precatus est praelio strenuus Diomedes:

„ Audi me Ægiochi Iouis filia indomita,

„ Si vnquam mihi & patri benigna astitisti

„ Sæuo in bello, nunc rursus me dilige Minerva.

„ Da a. me virū interficere, & in impetū hastæ venire,

„ Qui me vulnerauit præueniens, & gloriatur, neque
me putat 120

„ Diu amplius visurum splendidum lumen Solis.

Sic dixit precans: hūc a. exaudiuit Pallas Minerva.

Membra a. fecit leuia, pedes & manus supernè:

Prope autem stans, verbis velocibus alloquuta est:

„ Confidēs iā ō Diomedes, contra Troianos pugna,

„ Nam tibi in pectoribus robur paternum misi

„ Intrepidum quale habuit vibrator scuti eques Ty-
deus. Cerat.

„ Caliginem verò tibi ab oculis abstuli, quæ prius in-

„ Vt bene dignoscas tum deum, tum etiam hominem.

„ Itaque nunc si deus tentans te huc veniat,

„ Nequaquā tu immortalibus diis ex aduerso pugna 130

„ Aliis: sed tantum si Iouis filia Venus

„ Venerit in bellum, hanc vulnera acuto ferr..

Hæc quidem, sic loquuta, discessit cæsia Minerva:

Tydides a. reuersus antesignanis mixtus est.

Et antea quamuis animo promptus esset in Troianos
pugnare,

Tunc demū ipsum ter tantū cepit robur instar leonis,

Quem pastor in agro inter lanigeras oues

Perstrinxerit caulam transilientem, neque interfecit:

Ipsius quidē vim irritauit, postea v. non defendit oues,

Sed stabulis se condit: at illæ desertæ formidant, 140

Ac coaceruatæ aliæ super alias sternuntur:

At ille leo alacer alto exilit ouili:

Sic alacer Troianis mixtus est fortis Diomedes.

Tunc interfecit Astynoum, & Hypenora pastorem
populorum,

Τοι μὲν ἔσθ' μαζοῖο βαλοῖ χαλκῆρεϊ δουεῖ·
 Τοι δ' ἑτέρω ξίφει μεγάλη κλῖδα παρ' ὤμοι
 Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμοι ἐέρχεται ἠδ' ἀπὸ
 150 ἰαίτου·

Τοις μὲν ἑσθ', ὅδ' Ἀβαντα μετόχον, ἔχ' Πολύδοι,
 Τίτας Εὐρυδάμαντος οἰκιστὸν οἴοντο·

Τοῖς ἔχ' ἐρχομένοισι ὁ γέρον σκείατ' οἰκιστὸν·
 Ἀλλὰ σφειας κρατερὸς Διομήδης ἐξετάειξο.

Βῆ δ' αὖτ' ἑλθὼν τε, Θέωνιά τε, Φαίνοπος υἱὸν
 Ἀμφω τηλυχέτα, ὃ δ' ἐπείρετο γῆρα λυγρῶ·

Τῶν δ' ἔτεκετ' ἄλλοι ὅππ' κτεάτεσσιν ἀπείχ'·
 Εἰθ' ὅγε τις ἐτάειξε, φίλοι δ' ἐξάμυντο θυμῷ·

Ἀμφότεροι, πατίει δ' γόοι, ἔχ' κλῖδα λυγρὰ
 Δῶτα, ἐπὶ ἔζωοιτε μάχης ὀκιστῆσάν τε

Δέξατο, χηρωσὴ δὲ δὴ κλῖσιν θατέοντο·
 Εἰθ' υἱὸς Πριάμοιο δὺν λάβε Δαρδανίδαο,

160 Εἰρήνῃ δὴ φρεσὶ νότασ, Εχέμωιά τε, Χρῆμωιά τε·
 Ὡς δ' ἰδὼν ἐβόησ' Ἰφιδάμῃος υἱὸς·

Ὡς δ' ἰδὼν ἐβόησ' Ἰφιδάμῃος υἱὸς·
 Πέρπος ἢ βοὸς ξύλοχοι καταβόσκοντο·

Ὡς τοις ἀμφοτέρωσιν ἐξ ἰσότητος Τυδείης υἱὸς·
 Βῆσε κακρὸς αἰκόπις ἐπὶ ταῖς δ' ἐπύχε' ἐσύλα·

Ἰπποῖς δ' οἷς ἐτάροις δίδου μὲν ἵπας ἐλαμύνει·
 Τοι δ' ἰδὼν λίπας ἀλαπαζοῖτα σίχας αἰδραῖς·

Βῆ δ' ἰδὼν αὖτε μάχην, ἔχ' αἶα κλῖοι ἐγ-
 χεάων,

Παῖδ' ἔχ' αἰτῆσιν διζήμενος εἴ που ἐφύρειν

Εὐρε Λυκάοιο υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε·

170 Στῆ δ' αὖτ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν αἰτίοι ἦσαν,

„Παῖδ' ἔχ' αἰτῆσιν διζήμενος εἴ που ἐφύρειν

„Καὶ κλῖος ὥς εἴπεται εἰρίζεται ἐπ' αἶαν γ' αἶαν,

„Οὐδέ περ Λεχέσσει γ' ὥχεται ἐπ' ἀμείων,

21 Ἀλλ' ἄγε τῶδ' ἔφες αἰδεῖ βίλος, Διὶ χιῖρας
 αἰαχῶν,

22 Ὅστις ἴδῃ κακῆσιν, ἔχ' αἶα κακὰ παλὰ ἔοργε

Alterum quidem super papillam percutiens ærata
hasta,

Alterum a. ense magno, in clauē cervicis ad humerum
Percussit: ab ceruice. a. humerum disiunxit, & à dorso.

Hos quidem reliquit: Abantem v. petiit & Polyidum,
Filios Eurydamantis somniorum interpretis senis.

Quibus tamen euntib. ad bellum senex non interpreta- 150
tus est somnia.

Sed ipsos fortis Diomedes interfecit.

Iuit. a. ad Xanthumque Thoonáq; Phænopis filios
Ambos in senio patris natos: hic autem conficiebatur
senectū tristi:

Filium enim non generauit alium, quem dominum
bonorum relinqueret.

Tum hic illos interfecit, charam. a. abstulit animam.

Vtrisque: patri autem luctum, & curas tristes

Reliquit, quoniam non viuos ex pugna reuersos

Recepit: sed orbi illius heredes bona partiebantur.

Tunc filios Priami duos corripuit Dardanidæ,

In vno curru existentes, Echemonáque, Chromium- 160
que

Sicut a. leo in boues insiliens ceruicem frangit

Iuuentæ, vel bouis, syluam depascentium:

Sic hos ambos ex equis Tydei filius

• Deturbauit duriter inuitos, postea a. arma spoliabat:

Equos autem suis sociis dabat ad naues abigendos.

Hunc vidit Æneas dissipantem ordines virorum:

Perrexit a. ire ad pugnam, & ad strepitum lancearum,

Pandarum deo parem quærens sicubi inueniret.

Inuenit Lycaonis filium inculpabilem fortemque:

Stetit ante ipsum verbumq; cum cōtra alloquutus est: 170

„ Pandare, vbi tibi arcus, & veloces sagittæ?

„ Et gloria? qua nullus tecum contendit hīc quidē vīr,

„ Neq; quisquā in Lycia te gloriatur esse præstantior.

„ Sed age huic immitte sagittā viro; Ioui manus eleuās

„ Quisquīs is sit, qui vincit: & iam malis multis affecit

„Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε, καὶ ἐὼλῳ γούνατ' ἔλυσεν,
 „Εἰ μὴ τις θεὸς ὅτι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
 „Ἰρῶν μινίσσας· χαλεπὴ δ' ἔσθ' ἐπὶ μινίς·

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε Λυκάοιος ἀγλαὸς υἱός·

180 „Αἰεὶά Τρώων βυλῆφόρε, χαλκοχιτώνι,
 „Τυδείδῃ μιν ἔγωγε διαΐφρονη πάντα εἶσχεθ',
 „Λαπίδι κνωόσχεθ', αὐλώσπιδί τε τρυφάλειῃ,
 „Ἰσποικε τ' ἑσορῶν, σάφα δ' ἔκ οἱδ' ὦ θεός

ὅστις

„Εἰ δ' ὄγ' αἴης, ὅς φημι, διαΐφρων Τυδεὸς υἱός,
 „Οὐχ ὅγ' αἰεὺς θεῶν παῖδι μαίνεται· ἀλλὰ τις

ἄγχι

„Εστὶν ἀθανάτοι, γεφέλην ἡλυμῶνος ὤμοισι,
 „Ὅς τοῦτ' ἐβίλος ὠκὺν κηχήμερον ἔτραπεν ἄλκι·
 „Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βίλος, καὶ μιν βάλοι ὤμοισι
 „Δεξιόισι, αἰπὸν δ' ἔχ' ἐφ' ὤμῳ γυάλοισι·

190 „Καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην αἰδωτῆρι προσάψεν,
 „Εμπόισ δ' ἔκ ἐδάμασσα θεὸς ἴν' τις ὅτι κοίτης·
 „Ἰπποὶ δ' ἔπαρέασι, καὶ ἄρματα, καὶ κ' ἐπιβαίῳ·
 „Ἀλλὰ που σὲ μαχάρῃσι Λυκάοιος ἔειπε διαΐφροσι
 „Καλοὶ, ὠρωτοπαγεῖς, γαστέρες, ἀμφὶ δ' ὠπτοὶ
 „Ῥεπτόνται· ὥσθ' ὅτε σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 „Εστᾶσι, κερὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύραες.
 „Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρεαι ἀχμητὰ Λυκάων·
 „Ερχομένοισι ἐπὶ τελλεῖ δόμοισι σὺν ποικυτοῖσι,
 „Ἰπποσὶ μ' ἐκέλευε, καὶ ἄρμασι· ἐμμεμαῶτα,

200 „Ἀρχέωσι Τρώεσσι καὶ κρατερῶς ὑσμίναι·
 „Ἀλλ' ἐγὼ ἐπιθόμην, ἥ τ' αὖ πολὺν κέρδιον ἦεν,
 „Ἰπποὶ φειδόμενος μὴ μοι δευοίατο φορβῆς,
 „Λιδρῶν ἐλομένοισι, σιωθότες ἔδμεναι ἄδδην·
 „Ὡς λίποι· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον ἀλέλυσθα
 „Τόξοισι πίσινοισι· τοὶ δέ μ' ἔκ ἄρ' ἔμελλοι σιγήσαν·
 „Ἦδη γὰρ ὀδοῖοισι ἀεισέουσιν ἐφῆκα,
 „Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ σὺν δ' ἀμφοτέρωσιν
 „Ἀτρεχέες αἴμ' ἐσθυνα βαλῶν ἤγασα δ' ἡμῶν·
 „Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ παλαιῶν ἀλκὺ λαντῶσα·

„Troianos: quoniã multorumq; & fortiũ genua sol-

„Nisi quis deus est iratus Troianis, (uit.

„Ob sacrificia succensens. Grauis autem dei est ira.

Hunc a. alloquutus est Lycaonis clarus filius,

„Ænea, Troianorum consultor ære loricatorum, 180

„Tydidæ cum ego bellicoso in omnibus assimilo,

„Scuto agnoscens, galeâque triconata.

„Equosq; inspiciens: certò autem nescio an deus sit:

„Quòd si hic vir, quem dico, bellicosus, Tydei filius,

„Non hic sine deo ista furiosè facit, sed aliquis propè

„Stat immortalium nebula tectus humeros

„Qui ab isto sagittam celerem quæ assequuta erat
eum auertit alio.

„Iam n. ei immisi iaculum, & ipsum petij in humero

„Dextro, è regione per thoracis concauitatem,

„Et ipsũ ego affirmabã ad Plutonẽ demissurũ (me) 190

„Attamen non occidi. Deus sanè aliquis est iratus.

„Equi a. non adsunt & currus quos conscendam.

„Sed in ædibus Lycaonis vndecim currus sunt

„Pulchri, nunc primũ cõpacti, recens facti. circum
v. stragula

„Expansa sunt: apud autẽ ipsos unicuique biuges equi

„Stant hordeum album comedentes, & auenam.

„Certè quidẽ mihi valde multa senex bellator Lycaõ

„Proficiscenti mandauit in ædibus affabrefactis:

„Equis me iussit in curribus inuectum.

„Præesse Troianis in validis præliis,

„Sed ego non parui (profectò multò satius fuisset.) 200

„Equis parcens, ne mihi indigerent pabulo,

„Viris (in urbe) inclusis, soliti comedere largiter.

„Sic reliqui: sed pedes ad illum veni

„Arcubus fretus qui mihi non erant profuturi.

„Iam enim duobus principibus immisi,

„Tydidæque & Attidæ, ex ambobus autem

„Verum sanguinem elicui feriens: sed irritaui magis,

„Idco malo fato à paxillo curuos arcus

- 210 „Ηματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιοι εἰς ἐρατεινῷ
 „Ηγάμην Τρώεσσι, φέραι χάρι· Ἐκτει δῖφ.
 „Εἰ δὲ κε ἰοστήσω καὶ ἐσόμεαι ὀφθαλμοῖσι
 „Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχοί τε, καὶ ὑψιφθός μέγα
 δῶμα,
 „Αὐτὸν ἐπιτ' ἀπ' ἐμοῖο κάρη τά μοι ἀλγέτοιο φῶς,
 „Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φασίω ἐν περὶ θείῳ,
 „Χεροὶ δ' ἀκλάσας, αἰεμαῖα γὰρ μοι ἐπιδεδῖ.
 Τοὶ δ' αὐτ' ἀγέρας Τρώεσσι ἀγὸς αἰτίοι πῦδα,
 „Μηδ' ἔπος ἀγέρεε, πάρος δ' ἔκ' ἐσέταται ἄλλος,
 220 „Περί γ' ἐπὶ τῷ τῶδ' αἰδεῖσιν ἵπποισι, καὶ ὀχοφίῳ
 „Λιπθῆναι ἐλθοῖτε σὺν ἔπεισι περὶ τῷ.
 „Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσομαι, ὄφρα ἴδωμαι.
 „Οἷοι Τρώεσσι ἵπποις ἐπὶ ἀμφοῖν πεδίῳ,
 „Κραυγὰ μάλ' εἶτα καὶ εἶθα διωκόμεν, ἥδ' ἐφέεσθαι.
 „Τὸν καὶ τῷ πόλινδε σκώσεται, εἴ ποτ' αὖ αὐτὸς
 „Ζεὺς ἐπὶ τυδείδῃ Διομήδῃ χυδὸς ὀρέξῃ.
 „Ἀλλ' ἄγε μὲν μάστιγα καὶ λυγία σιγαλόεσσι,
 „Δέξαι ἐγὼ δ' ἵππῳ ἀπὸ βήσομαι, ὄφρα μάχομαι,
 „Ἡεὶ τὶ τίδε δέδωξο· μάλιστα δ' ἐμεῖ ἵπποι.
 „Τοὶ δ' αὐτὲ φασίην Λυκάοιο ἀγλαὸς υἱός,
 230 „Αἰεΐα, σὺ μοι αὖδ' ἔχ' ἡγία, καὶ τῷ ἵππῳ
 „Μᾶλλον ὑφ' ἡγίᾳ εἴωθ' ὅτι χαμπύλοισι δῖμα
 „Οἷοιτο, εἴ ποτ' αὖ αὐτὲ φεβόμεθα Τυδέος υἱοῖ·
 „Μὴ τὸν μοι δειψαῖτε μαθήσεται ἔδ' ἐθέληται
 „Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεοὶ φεβόμενοι ποθέοιτε.
 „Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 „Αὐτὸν τε χλαῖνῃ καὶ ἐλάσῃ μῶνυχας ἵπποις.
 „Ἀλλὰ σὺ γ' αὖδ' ἔλαυνε τέ' ἄρματα, καὶ τῷ ἵππῳ
 „Τοῖδε δ' ἐγὼ ἐπὶ τοῖσι δέδωκα ὅξ' ἐῖδου.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντες, εἰς ἄρματα ποικίλα βαίτες,
 240 Ἐμμεκαῶτ' ἐπὶ τυδείδῃ, ἔχον ὤκεια ἵπποις.
 Τοὺς δ' ἴδ' ὁ Σθέμελος Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἶψα δ' ἐπὶ τυδείδῃ ἵππα πτερύειτα περὶ σπῆδα,
 „Τυδείδῃ Διομήδῃ ἐμῷ καχερισμένῃ θυμῷ,
 „Ἄλδ' ἰεὺς κρατερῶν ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχῃ.

„Die illo abstuli, quum Troiam ad desiderabilem
„Ducebam Troianos, gratificans Hectori dio.
„Si autem rediero & aspexero oculis
„Patriam meam vxoremque, & altā magnam domū,
„Statim postea à me caput abscindat alienus vir,
„Nisi ego hos arcus splendido in igne posuerim
„Manibus cōfractos, inutiles enim mihi sūt comites.

Hunc a. Æneas Troian. dux vicissim alloquitur est,

„Ne sic loquere: prius enim non erit aliter,
„Quam vterque in hunc virum cū equis & curribus
„Obuiam inuecti, armis experiamur.

„Quare age, meos currus ascende, vt videas

110

„Quales Troiani equi, periti per campum
„Celeriter valde huc & illuc insequi & fugere.

„Qui & nos in urbem saluos sistunt, si rursus
„Iupiter Tididæ Diomedæ gloriam præbuerit.

„Sed age, nunc scuticam, & habenas mirificas

„Accipe: ego a. ab equis descendam, vt pugnem.

„Veltu hunc excipe: curæ erunt autem mihi equi.

Hunc a. allocutus est Lycaonis clarus filius,

„Ænea tu quidem ipse tene habenas & tuos equos:

„Magis enim sub auriga consueto curuum currum

230

„Ferent, si fugiamus Tydei filium:

„Ne hi, metu correpti, cessatores sint, neque velint

„Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:

„Nos a. impetu facto magnanimi Tydei filius,

„Et ipsos interficiat, & abigat *unicā* vngulam habentes equos.

„Quare tu ipse age tuos currus & tuos equos:

„Hunc a. ego irruentem excipiam acuta hasta.

Sic loquuti, in currus variegatos conscendentes

Prompti animis in Tydidem, regebāt veloces equos.

Hos a. vidit Sthenelus Capanei clarus filius,

240

Statim a. Tydiden verbis alatis alloquutus est:

„Tydide Diomedes, meo charissimo animo,

„Duos viros video fortes, contra te paratos pugnare,

„Ιὶ' ἀπείλεθ' ἔχοιτας· ὁ μὲν τ' ὅξω εὖ εἰδώς
 „Παῖδάρες, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάοιος εὐχεται ἔτι·
 „Λίϊάας δ' υἱὸς μεγαλήτερος Ἀγχιόων
 „Εὐχεται ἔκ γε γάμον μήτηρ δέ οἱ ἔς' Ἀφροδίτη.
 „Ἐμ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἱσπῶναι, μὴ δέ μοι ἔπω,
 250 „Θυῶς δ' αἰσέμεσθαι, μὴ πῶς φίλοι ἦτορ ὀλέσσης.
 Τοὶ δ' ἄρ' ὑποδραῖδον περσέφει κρατερὸς Διὸς
 μήδης,

„Μὴ π' φόβοι δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ ὑδὲ σε πισίμων οἶα.
 „Οὐ γὰρ μοι γηραιῶν ἀλυσκάζοιτο μάχης,
 „Οὐδὲ καταπνέσσει, ἐπὶ μοι λόφος ἐμπνέει ὄντι·
 „Οκνήσῃ δ' ἱππῶν ὀπισθεμένον ἄλλα κ' ἔπος,
 „Λιπτοὶ ἔμ' αὐτῷ· τρῆσι μ' ἔκ' ἐᾷ Παλλὰς
 Ἀθηναίη.

„Τέκω ὅτ' ἔτι πάλιν αἵ περ ἀποίσσονται ὠχέας ἱπποῖ
 „Ἀμφω ἀφ' ἡμεῖσι, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησι.
 „Ἄλλο δέ τι ἐρέω, σὺ δ' οἷ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 260 „Λί' κέ μοι Πολύβυλος Ἀθλιὸν κῦδος ὀρέξῃ
 „Ἀμφοτέρω κλῆται· σὺ δ' ὅτ' ἐς δὲ μὲν ὠχέας ἱπ-
 ποῖς

„Αὐτῷ ἐρυκακέει ἔξ' αἰτῶνος ἰωῖα πέπας·
 „Λίϊάας δ' ἐπαΐζαι μεμπτόντος ἱσπῶναι·
 „Ἐκ δ' ἐλάσσει Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 „Τῆς γὰρ τοι γειῆς, ἧς Τρωῖτ' εὐρύοπα Ζεὺς
 „Δῶχ' υἱὸς ποικίλ' Γαιυμήδιος, οἰῶν' ἄριστοι
 „ἱσπῶναι ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶν, ἠέλιό τε·

„Τῆς γειῆς ἐκλεψέμεναι ἀνὰξ αἰδρῶν Ἀγχιόων
 „Ἀδάρη Λαομέδοντος ὑποχῶν θήλεας ἱπποῖς·
 270 „Τῶν οἱ ἔξ' ἐγένοντο οἷοι μαχάρῃσι γειέθλης·
 „Τοῖς μὲν τέσσαρας αὖδ' ἔχει, ἀπὸ πάλ' ὅππῃ
 Φάτιν·

„Τῶν δ' οὐδ' Ἀίϊάας δύνει μήτ' αὖτε φόβοιο.
 „Εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀργίμεθα καὶ κλέος
 ἰσθλόν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ὁμήλοισι ἀγόρευον·
 Τῶν δ' οὐδ' ἐγχείθην ἡλθοι, ἐλαύνοντ' ὠχέας ἱπποῖς·

„Vires immensas habentes: alter quidem, arcum peritus.

„Pandarus, filius autem Lycaonis gloriatur esse:

„Alter v. Æneas filius, magnanimi Anchisæ

„Gloriatur natus esse, mater a. ipsius est Venus.

„Sed age retrocedamus in equis: neque mihi sic

„Ruas per primam aciem: ne dilectum cor perdas. 250

Hunc a. toruè aspiciens alloquutus est fortis Diomedes.

Ne de fuga loquaris, quoniã non te persuasurũ puto:

„Non n. meæ generositati consentaneum, fugitantem pugnare,

„Neque formidare: adhuc mihi vires firmæ sunt:

„Piget autem equos ascendere. sed & sic

„Obuiam ibo ipsis: trepidare enim me non sinit Pall. Minerva.

„Hos a. duos non iterum retrò referēt veloces equi

„Ambos à nobis: si quidem alter eorum aufugerit.

„Aliud a. tibi dico, tu a. in præcordiis pone tuis,

„Si mihi multum consiliaria Minerva gloriã dederit 260

„Ambos interficiendi, tuos quidem veloces equos

„Hoc ipso in loco cohibeto, ad currũ habenas tēdēs,

„Æneæ autem accurrito recordatus ad equos,

„Et abige eos à Troianis ad bene ocreatos Achiuos,

„Eius n. stirpis sunt è qua Troï longè latèque vocem mittens Iupiter

„Dedit pro filio Ganymede pretium: quia optimi sũt

„Equorum quicunque sunt sub auroræque solèque,

„Huius stirpis equos furatus est rex virorum Anchises

„Clam Laomedõre quum submisisset foeminas equas

„Horum ei sex generati sunt in ædibus ex illa stirpe. 270

„Quatuor quidem ipse habens nutriebat ad præsepē

„Duos a. Æneæ dedit peritos fugæ capeffenda.

„Si ergo hos ceperimus, retulerimus gloriã præclarã,

Sic hi quidem talia inter se dicebant: (quos.

Illi a. citò propè accesserunt, impellentes veloces c-

Hunc prior alloquutus est Lycaonis clarus filius:

Forti animo prædite, rei milit. perite, inclyte Tydei
fili,

„Profectò te non telum velox interfecit, amara sa-
gitta,

„Nunca lancea experiar *en te* assequi possim.

Dixit, & vibrans proiecit longam hastam.

Et percussit Tydidę scutum: per hoc a. penitus

280

Cuspis ærea volans, thoraci infixæ est.

Huic a. immane inclamavit Lycaonis clarus filius,

„Vulneratus es ad ilia penitus: neque te puto

„Diu amplius duraturum: mihi a. magnam laudem
dedisti.

Hunc v. nō territus alloquutus est fortis Diomedes,

„Errasti, & nō assequutus es: sed vos quidē non puto

„Antè cessaturos, quam alter saltem cadens

„Sanguine satiet Martem iufatigabilem bellatorem.

Sic fatus, iaculatus est: telum a. direxit Minerva

Ad nasum, oculum versus, albos a. traiecit dentes,

290

Atq; huius linguā extremā abscidit ferrū indomitū:

Culpis v. erò penetrauit ad extremum mentum.

Cecidit a. è curru: sonuerunt a. arma super ipso

Versicoloria, valde fulgida, trepidarunt v. eius equi

Velocipedes, huius a. illic soluta est animāq; roburq;

Æneas a. irruit cum scuto, lanceaque longa,

Veritus ne ad se traherent cadauer Achiui.

Circumibat igitur ipsum, tanquā leo, viribus confusus,

Ante a. ipsum hastam obtendit, & scutum circun-

quaque æquale,

300

Eū interficere paratus, quicūq; huic obuius venisset:

Horribiliter vociferans, saxum a. accepit manu

Tydides, magni ponderis, quod non duo viri ferrent,

Quales nunc homines sunt: at hic ipsum facile con-
cutiebat etiam solus:

Eo percussit Æneæ coxendicem, vbi femur

In coxa vertitur (acetabulum a. ipsum vocant.)

Θλάσσε δέ οἱ κοτύλιν, πῶς δ' ἄμφω ῥῆξε
τέροιτε·

- Ωσε δ' ἀπὸ ῥινοῖ τρηχὺς λίθος· αὐταῖς ὅγ' ἦρως
Ἔστη γυῖξ ἐρεσών, καὶ ἐρείσαστο χεὶρ παχύν·
310 Γαῖης, ἀμφὶ δ' ὅσσε κελαητὴν ἰὺξ ὀκάλυψε·
Καὶ ἰὺ κειεῖν' ἀπόλοιτο αἶαξ αἰδρωτὶ Λιγείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὅζῳ ἰόκοι Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀχαιοῖσιν τέκε βυκολέοντι·
Ἀμφὶ δ' ἐοῖ φίλοι υἱοὶ ἐχέουσιν πῆχυν λευκόν·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινὸν πύργῳ ὀκάλυψεν
Ἔρκος ἔμμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόδων
Χαλκῶν σὺν στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμῷ ἔλοιτο·
Ἡ μὲν, ἐοῖ φίλοι υἱοὶ ὑπεξέφερε πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπαῖος ἐλήθετο σιωπῆσάων
320 Τάωι, ἃς ἐπέτελλε βίβῳ ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀλλ' ὅγε, τοῖς μὲν εὖσις ἠρύκακε μάστιγας ἵπποις
Νέσφῳ δὲ φλοίσβῳ, ὅς τις αἰτῆρος ἡϊόα τείρας·
Λιγείας δ' ἐπαΐξας, χαλμίπεις ἵπποις
Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκαήμετας Ἀχαιοὺς·
Δῶκε δ' Ἀντιπύλῳ ἐπάρῳ φίλῳ οἱ πεισάσσης
Τίει ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρπια ἦδη,
Νηυσὶν ὅττι γλαφυρῇσι ἐλαυνέμεν· αὐταῖς ὅγ'
ἦρως
Ὡς ἵπποι ὅττι βαλ' ἔλαβ' ἡϊόα σιγαλόεντα·
Λίφα δ' Τυδείδῳ μέθεπε κρατερῶν ἵπποις
330 Ἐμμεμαίσις· ὃ δ' Κύβριον ἐπώχετο πλεῖ
χαλκῶ,
Γιγνώσκουσι ὅτ' αἶαλκίς ἔμμεν θεός, ὃ δὲ θεάων
Τάωι, αἵ τ' αἰδρωτὶ πόλεμοι κρατακοιρανίοισιν,
Οὐτ' ἄρ' Ἀθηνᾶν, ὅτε πολίπορθος Εἰυά·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὀκίχανε πολὺν κατ' ὀμίλον
ὀπάζων,
Εἰθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμος Τυδείης υἱός,
Ἀκρίῳ ὅττι χεῖρα μεταλμέης ὅς τις χαλκῶ
Ἀβλαχρῶν ἔταρ δ' ὄρου χερσὶν αἰτετόρησαι
Ἀμβροσίῃσιν δὲ σίπλιν, οἳ οἱ Χάριτες κάμωσι αὐταῖς,

Contudit a. ipsi acetabulum, & ambos insuper abrupit nervos:

Detraxit a. cutem asper lapis: ipse autem heros
Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa
Terræ, *illius* a. oculos atra nox circum cooperuit: 310

Atque adeò ibi perisset rex virorum Æneas,
Nisi citò animaduertisset Iouis filia Venus,
Mater, quæ ipsum sub Anchise peperit boues pascēte.
Circū. a. suū dilectum filiū extendit lacertos cādidos,
Ante a. ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,
Munimentū vt esset telorū: ne quis Danaorū equitū
Ferrum in pectoribus iaculatus animam adimeret.
Hec quidem suum dilectū filium subduxit è prælio.
Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorū quæ ei mandauerat in bello strenuus Diomedes 320
Sed is quidē suos inhibuit vnicā vng. habentes equos
Scorsum à *bellico* strepitu, ex curru habenas tendens;
Æneæ autem accurrens pulchrè crinitos equos
Abegit à Troianis, ad benè ocreatos Achiuos.
Dedit a. Deipylo socio dilecto (quem supra omnem
Honorabat equalium cœtum quia eius menti apta
nouerat)

Naues ad concauas vt abigeret: sed hic heros
Suos equos ascendens, lumpsit habenas mirificas
Statim a. tydiden consequutus est *cum* fortes vngul.
habentibus equis

Alacer: is a. Venerem persequeretur crudeli ferro, 330
Cognoscens imbellem esse deam. neque dearum
Earum quæ in virorum bello denominantur,
Neq; Mineruā, neque vrbium vastatricem Bellonam.
At quum tandem assequutus esset, multam per tur-
bam insequens,

tunc porrecta *lancea* magnanimi tydei filius
Summam vulneravit manum insiliens acuta lancea,
Imbecillam, statim autem lancea cutem perforavit
Diuinū per peplum, quæ ei Charites elaborarāt ipsæ,

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340

Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inuàlidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistram impetuosum Martem

Sedentem: caligine ~~testa~~ a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem in genua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habentes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nunc vel aduersus Iouem patrem pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currum ascendit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascendit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica ut agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postes peruenierunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Πρυμνοὶ ὑπὸ θεῶν· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὦρ τε ῥέει μακάρεσσιν θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ οἶσι ἔδουσ', ὅς πινυσ' ἀθάνατοι οἶνοι·
Τιμὸν αἰαίμινός ἐστι, καὶ ἀθάνατοι χαλίοισιν.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, δῶπ' ἐοχέεσθαι ἔοι,
Καὶ διμὸν μετ' ἑρῶν ἐρύσσετο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ ἰεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπόλῳ
Χαλκὸν οἷσι σῆθεσσι βαλῶν, ἐκ θυμοῦ ἔλῃται.
τῇ δ' ἐπὶ μακρῇ αὖτε βολὴν ἀγασθὸς Διομήδης,
„Εἴκε Διὸς θυγάτηρ πολέμου καὶ δῆϊότητος
„Ἡ ἔχ' ἄλλος ὅττι γυναιχας αἰάλλιδας ἠπλο-
πύους;

350 „Εἰ δέ σ' γ' ἐς πόλεμον παλήσεται, ἢ τέ σ' οἶο
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ ἄλ' ἑτέρωθεν πύτῃαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἀλύνει ἀπὸ δῆϊας τείρετο δ'
αἰγιῶς.

Τὸν δ' ὦρ δ' ἰεὺς ἐλῦσα ποδῶν ἔξαυ' ὀμίλῃ,
Ἀχτομόλῳ ὀδυνῇσι μελαίμετο δὲ χεῖρα χαλῶν.
Ἐὐρεῖ ἐπιταμάχῃς ἐπ' ἀειπερὰ θυῶν Ἀρηῃ
Ἡλῶνι ἠέρι δ' ἔλχος ἐκέκλετο, καὶ ταχὺ ἴσσω.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῖσα, κασιγνήτιν φίλοισιν
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤπει' ἴσποις.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δὲ με
ἴσποις,

360 „Ὅφρ' ἐς Ὀλύμπῳ ἵκσομαι, ἢ ἀθανάτων ἔδος ὦσι·
„Λίλῳ ἄχθομαι ἔλκος, ὅ με βροτὸς ὕπαισι αἰγῇ
„Τυδείδης, ὅς μιν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποις,
Ἡ δ' ἐς δίφρῳ ἐβανειάκη χροῖα φίλοι ἦτορ.
Παρ' δέ οἱ ἰεὺς ἐβανει, καὶ λυγρὰ λάζετο χεῖρ.
Μάστιξ δ' ἐλάκε, πῶ δ' ἔχ' ἀκοιτε πετέδιον
Ἀΐα δ' ἐπιθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος αἰωνίῳ Ὀλύμπῳ,
Εἰδ' ἴσποις ἐσχε ποδῶν ὀκία ἰεὺς,
Λίσσας ὅς ὀχίαι ὦρ δ' ἄμβροσι βάλλει ἠδ' αἶμα.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 •
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inuàlidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine tectus a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem ingenua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hæc a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica vt agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Πρυμνίον ὑπὸ θείαρος· ῥέε δ' ἄμβροτοι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὦρ τε ῥέει μακάρεσσιν· θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ οἶσι ἔδουσ', ὃ πίνουσ' αἰθέρα οἶνοι·
Τιμῶν δ' ἀναιμυγῆς εἰσι, καὶ ἀθάνατοι χαλῶνται.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, δ'πὸ ἔο χαλῶσθαι ἦδ',
Καὶ δι' αὐτὴν χερσὶν ἐρύσσετο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ ἱεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπόλῳ
Χαλκὸν οἷσι σῆθεσσι βαλῶν, ἐκ θυμοῖν ἔλῃται.
τῇ δ' ἐπὶ μακρῇ αὖτις βίβω ἀγαθὸς Διομήδης,
„Εἶπε Διὸς θυγάτηρ πόλεμον καὶ δῆϊότητος
„Ἡ ἔχ' ἄλλης ὅττι γυναικας αἰάλκιδας ἠφρο-
πύους;

350 „Εἰ δέ σ' γ' ἐς πόλεμον παλήσεται, ἢ τί σ' οἶο
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύτῃαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἀλύνεσ' ἀπέδῃσεν· τείρετο δ'
αἰγιῶς.

Τὸ μὲν δ' ἄρ' ἱεὺς ἐλῶσα ποδινύμενος ἔξαγ' ὀμόνυ,
Ἀχθομένοιο ὀδυῖναι μελαίετο δὲ χεῖρα καλοῖ.
Εὐρεὶ ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀειπερὶ θυρῶν Ἀρηῃ
Ἡρώωνι ἠέρι δ' ἔλχος ἐκίκατο, καὶ παχὲρ ἴσασα.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῖσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολύλοιστομόνῃ, χρυσάμπυκας ἤπει ἴσποισ.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δέ μοι
ἴσποισ,

360 „Ὅφρ' ἐς Ὀλύμπου ἴχθουμαι, ἢ ἄθανάτων ἔδος ᾗτι·
„Λίβω ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς ὕπαισι ἀνῆρ
„Τυδείδης, ὃς μὲν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποισ,
Ἡ δ' ἐς δίφρῳ ἔβαινε ἀκηχμόνῃ φίλοι ἦτορ.
Πάρ δ' οἱ ἱεὺς ἔβαινε, καὶ λυγρὰ λάζετο χερσὶ.
Μάστιξι δ' ἐλάσας, πῶ δ' ἔχ' ἀκοιτε πετέδιον·
Ἀΐφα δ' ἐπιθ' ἴκοιτο θεῶν ἔδος αἰσιμὸν Ὀλύμπου,
Εἰδ' ἴσποισ ἐς ποδινύμενος ὠχία ἱεὺς,
Λίσσας ἔξ ὀχίῳ φθῆναι δ' ἄμβροτοι βάλλειν ἔδει.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 •
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inualidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine testæ a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem ingenua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciavit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica vt agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Πρυμνοὶ ὑπὸ θείαρις· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὦρ τε ῥέει μακάρεσσιν θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ σῖτιν ἔδουσ', ὅττι πίνουσ' αἵθετα οἶνοι·
Τιμῶν δ' αἰαίμωρές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι χαλίοισιν.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, δῶπ' ἐοχέεσθαι ἔοι,
Καὶ διμὴν μὲν χερσὶν ἐρύσσειτο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέη ἰεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπόλῳ
Χαλκὸν οἷον ἔθεσσιν βαλῶν, ἐκ θυμοῦ ἔλῃται.
τῇ δ' ὀπίμακρόν αὖτε βολὴν ἀγασθὸς Διομήδης,
„Εἴκε Διὸς θυγάτηρ πολέμου καὶ δηϊότητος
„Ἡ ἔχ' ἄλλης ὅττι γυναικὸς ἀιάλκιδος ἠΐθε-
πύνης;

350 „Εἰ δέ σ' γ' ἐς πόλεμον παλήσεται, ἢ τέ σ' οἶον
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ ἔτεράθι πύτῃαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἀλύνον ἀπὸ δῆσσοιο τείρετο δ'
αἰγιῶς.

Υἱὸν δὲ δὴ ἰεὺς ἐλῦσε ποδινύμενος ἔξαυ' ὀμίλῳ,
Ἀχθομένοιο ὀδυμένησι μελαίμετο δὲ χεῖρα χαλῶν.
Εὐρεὶ ἐπιπτα μάχης ἐπ' ἀειπερὰ θυῶν Ἀρηά
Ἡρώων ἠέρι δ' ἔλχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχὺ ἴσσω.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῖσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεει ἴσποις.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δὲ με
ἴσποις,

360 „Ὅφρ' ἐς ὄλυμπον ἵκσομαι, ἢ ἄθανάτοι ἔδος ὅστι·
„Λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὅ με βροτὸς ὕπαισι ἀνῆξ
„Τυδείδης, ὅς μιν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποις,
Ἡ δ' ἐς δίφρῳ ἐβανειάκη χιμῶν φίλοι ἦτορ.
Πατρὸς δέ οἱ ἰεὺς ἐβανει, καὶ λυγρὰ λάζετο χερσὶ.
Μάστιξι δ' ἐλάει, πῶ δ' ἔχ' ἀκοιτε πετέδιον
Ἀΐψα δ' ἐπιθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος αἰσιν ὄλυμπον,
Εἰδ' ἴσποις ἐστρεψε ποδινύμενος ὤχια ἰεὺς,
Λίσσεν δ' ὅχιαι ὦρ δ' ἄμβροστοι βάλλει ἠέρι.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 •
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inualidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine tecta a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem in genua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Ut in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica ut agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Θλάσσε δέ οἱ κοτύλιν, πῶς δ' ἄμφω ῥῆξε
τέροιτε·

Ωσε δ' ἀπὸ ῥινοῖ τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
ἔστη γυνὴ ἐρεσώη, καὶ ἐρήσατο χερεὶ παχείῃ·

310 Γαῖης, ἀμφὶ δ' ὅσσε κελασπὴν ἰὺξ ὀκάλυψε·
Καὶ ἰὺ κειεῖθ' ἀπόλοιτο αἶαξ αἰδρωτὶ Λιγείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ ἰόκοι Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτης
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπὸ Λαχίση τέκε Βυκολέοντι·
Ἀμφὶ δ' ἐοῖ φίλοι υἱοὶ ἐχέυατο πῆχε λευκῷ·
Πρόσθε δέ οἱ πίπλοιο Φαιήδ' πύγμ' ὀκάλυψεν
Ἑρκος ἔμμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόδων
Χαλκοῖσιν ἑήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμῷ ἔλοιτο·
Ἡ μὲν, ἐοῖ φίλοι υἱοὶ ὑπεξέφερε πολέμοιο.

Οὐδ' υἱὸς Καπαῖος ἐλήθετο σιωπῆσάων
320 Τάωι, ἃς ἐπέτελλε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀλλ' ὅγε, τοῖς μὲν ἑσὶ ἠρύκακε μάϊνχας ἵπποις
Νέσφιν δὲ φλοίσβον, ὅς τις αἰτυγὸς ἰώϊα τείρας·
Λιγείας δ' ἐπαΐζας, χαλμίπεις ἵπποις
Ἐξέλασε Τρώων ματ' εὐκνήμδας Ἀχαιοὺς·
Δῶκε δ' Διὶ Πύλῳ ἐπάρῳ φίλῳ οἱ Πεισάκης
Τίει ὀμηλικίης, ὅτι οἱ Φρεσὶν ἄρ' ἔπα ἦδη,
Νηυσὶν ἔπει γλαφυρῇσι ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὄγ'
ἦρως

Ὡς ἵππων ἔπειθ' ἔλαβ' ἰώϊα σιγαλόεντα·
Λίβρα δ' Τυδείδῳ μέθεπε κρατερῶνυχας ἵπποις
330 Ἐμμεμαῖος· ὃ δ' Κύων ἐσώχετο πλεί
χαλκῷ,

Γιγνώσκοντες ὅτ' αἶαλκίς ἔλιν θεὸς, ὃ δὲ θεάων
Τάωι, αἵ τ' αἰδρωτὶ πόλεμοι κατακοιρανόωνται,
Οὐτ' ἄρ' Ἀθηνῶν, ὅτε Πτολίπορθος Εἰυά·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὀκίχανε πολλὴν κατ' ὀμιλον
ὀπάζοντες,

Εἰθ' ἐπορεύαμνος μεγαθύμος Τυδείας υἱός,
Ἀκρίῳ ἔτασε χεῖρα μεταλλῶνος ὅς ἐῖ χαλκῷ
Ἀβλαχρίῳ ἔταρ δ' ὄρου χερσὸς αἰτετόρησαι
Ἀμβροσίῳ δ' ἔτασεν ὅς οἱ Χάριτες χάριον κῆρυ,

Contudit a. ipsi acetabulum, & ambos insuper abrupit nervos:

Detraxit a. cutem asper lapis: ipse autem heros
Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa
Terræ, *illius* a. oculos atra nox circum cooperuit: 310

Atque adeò ibi perisset rex virorum Æneas,
Nisi citò animaduertisset Iouis filia Venus,
Mater, quæ ipsum sub Anchise peperit boues pascēte.
Circū. a. suū dilectum filiū extendit lacertos cādidos,
Ante a. ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,
Munimentū vt esset telorū : ne quis Danaorū equitū
Ferrum in pectoribus iaculatus animam adimeret.
Hec quidem suum dilectū filium subduxit è prælio.
Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorū quæ ei mandauerat in bello strenuus Diomedes 320
Sed is quidē suos inhibuit vnicā vng. habentes equos
Scorsum à *bellico* strepitu, ex curru habenas tendens;
Æneæ autem accurrens pulchrè crinitos equos
Abegit à Troianis, ad benè ocreatos Achiuos.
Dedit a. Deipylo socio dilecto (quem supra omnem
Honorabat equalium cœtum quia eius menti apta
nouerat)

Naues ad concauas vt abigeret: sed hic heros
Suos equos ascendens, lumpsit habenas mirificas
Statim a. tydiden consequutus est *cum* fortes vngul.
habentibus equis

Alacer: is a. Venerem persequeretur crudeli ferro, 330
Cognoscens imbellem esse deam. neque dearum
Earum quæ in virorum bello denominantur,
Neq; Mineruā, neque vrbium vastatricem Bellonam.
At quum tandem assequutus esset, multam per tur-
bam insequens,

Tunc porrecta *lancea* magnanimi tydei filius
Summam vulneravit manum insiliens acuta lancea,
Imbecillam, statim autem lancea cutem perforauit
Diuinū per peplum, quæ ei Charites elaborarāt ipsæ,

Πρυμίδι ἔσθ' ὅστις· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖσιν

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὥς τε ῥέει μακάρεσσιν· θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ οἶσι ἔδουσ', ὅς πινυσι· αἰθέρα οἶον·
τοιοῦτ' ἀναιμυγές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι χαλίοισιν.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, δόπ' ἐν χάββαλοι ἦδ',
καὶ διμῶν μὲν χερσὶ ἐρύσαστο Φοῖβος ἀπὸ Μυρ-
κυανῆς ἰεφέλης, μή τις Δαναῶν ταχυπαύλων
Χαλκὸν εἰς γῆθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμοῦ ἔλινται.
τῇ δ' ὀπίμακρόν τι αὔσε βολὴν ἀγοῖος Διομήδης,
„Εἶπε Διὸς θυγάτηρ πόλεμον καὶ δειλοτῆτος
„Ἡ ἔχ' ἄλλος ὅτι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπλο-
πύους;

350 „Εἰ δέ σ' γ' ἐς πόλεμον παλήσεται, ἢ τί σ' οἶο
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ ἄλ' ἑτέροισι πυτῆσαι.
ὣς ἔφαθ'· ἦ δ' ἀλύνει ἀπὸ δῆσος τείρετο δ'
αἰγιῶς.

τὴν δὲ δὴ ἰεὺς ἐλῶσα ποδινώμενος ἔξαγ' ὀμίλῳ,
ἀχθομένην ὀδυμένην μελαίνετο δὲ χεῖρα χαλόν.
εὖρε ἐπιταμάχως ἐπ' ἀειπερὰ θυρῶν Ἀρηά
Ἡρώων ἠέρι δ' ἔλχος ἐκέκλετο, καὶ ταχὺ ἴσασα.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῦσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεει ἴσποις.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δέ με
ἴσποις,

360 „Ὅφρ' ἐς Ὀλύμπου ἵκτομαι, ἵν' ἀθανάτοισιν ἔδος ὦσιν·
„Λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτῶς ἔτασεν αἰὲς
„Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
ὣς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποις,
Ἡ δ' ἐς δίφρῳ ἐβανει ἀκηχεμένη φίλοι ἦτορ.
Πατρὸς δέ οἱ ἰεὺς ἐβανει, καὶ λυγρὰ λάζετο χερσὶ.
Μάστιξι δ' ἐλάσας, πῶ δ' ἔχ' ἀκοιτε πέτεσθαι.
Λύσας δ' ἐπιβ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος αἰσιν Ὀλύμπου,
Εἰθ' ἴσποις ἐστρεψε ποδινώμενος ὠκία ἰεὺς,
Λίσσας ἔξ' ὀχίοισιν ὥσθ' ἄμβροστοι βάλλει ἄδης.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 ●
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inuálidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauer. 350 ●

Hanc quidem Iris prehensens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine ~~testa~~ a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem in genua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360 ●

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica vt agerent *currum*: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Πρυμνίδι ὑπὸ θείαρος· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὦρ τε ῥέει μακάρεσσιν θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ οἶσι ἔδουσ', ὅ πινουσ' ἀθάνατοι οἶοι·
Τιμῶν κ' αἰαίμυσίς ἐστι, καὶ ἀθάνατοι χαλίοισιν.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, ἀπὸ ἑὸ καέββαλε ἦόν,
Καὶ διμὴν μετ' ἑρσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ ἰεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπαύλῳ
Χαλκῶσι σὶ στήθεσσι βαλῶν, ἐκ θυμοῖ ἐλῃται.
τῇ δ' ὀπίμακρον αὔσε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
„Εἶκε Διὸς θυγάτηρ πόλεμον καὶ δῆϊότητος
„Ἡ ἔχ' ἄλιν ὅττι γυναικας αἰάλκιδας ἠπυρο-
πύνας;

350 „Εἰ δὲ σὺ γ' ἐς πόλεμον παλήσῃς, ἢ τί σ' οἶο
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ ἢ χ' ἐτέρωθεν πύτῃαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἀλύεσ' ἀπιδήσαντο τείρετο δ'
αἰγιῶς.

Τὼ μὲν δ' ἰεὺς ἐλῦσα ποδινώμενος ἔξαγ' ὁμίλῳ,
Ἀχτομόλῳ ὀδυῖνσι μελαίμετο δὲ χεῖρα καλόν.
Εὐρεὶ ἐπιταμάχῃς ἐπ' ἀειπερὰ θυρεῖ Ἀρης
Ἡρώων ἠέρι δ' ἔλχος ἐκέκλετο, καὶ παχέ' ἴσσω.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῦσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτει ἴσποις.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δέ με
ἴσποις,

360 „Ὅφρ' ἐς ὄλυμπον ἵκσομαι, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ὦσι·
„Λίλῳ ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροδὸς ἔτασσε ἀνῆρ
„Τυδείδης, ὃς μῦν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποις·
Ἡ δ' ἐς δίφρῳ ἐβασίλει ἀκηχιμένη φίλοι ἦτορ·
Παρ' δέ οἱ ἰεὺς ἐβασίλει, καὶ λιγύα λάζετο χερσὶ.
Μάστιξι δ' ἐλάσας, πῶ δ' ἔκ' ἀκοίτε πετέδιον·
Αἴψα δ' ἐπιθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος αἰτωῖ ὄλυμπον,
Εἰδ' ἴσποις ἐσσε ποδινώμενος ὠκία ἰεὺς,
Λίσσοσ' ἐξ ὀχίαι πῶ δ' ἄμβροστοι βάλλει ἄλκας.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 •
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inuálidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistram impetuosum Martem

Sedentem: caligine tecta a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem ingenua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habentes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nunc vel aduersus Iouem patrem pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currum ascendit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascendit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica ut agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Πρυμνίδι ὑπὸ θείαρος· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὦρ τε ῥέει μακάρεσσιν· θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ οἶσι ἔδουσ', ὅς πινουσ' ἀθάνατοι οἶνοι·
τοῦτο κ' αἰαίμυρές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, ἀπὸ τοῦ χάββαλει ἦδ',
καὶ δι' ἡμῶν μετ' ἡρώεσσι Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέη ἰεφέλη, μή τις Δαναῶν ταχυπαύλων
Χαλκιδῶν σὺν ἤθεσσι βαλῶν, ἐκ θυμοῦ ἔλῃται.
τῇ δ' ὀπίμακρον αὖτε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
„Εἶπε Διὸς θυγάτηρ πόλεμος καὶ θνητῆτος
„Ἡ ἔχ' ἄλῃς ὅττι γυναικας αἰάλκιδας ἠπυρο-
πύους;

350 „Εἰ δέ σ' γ' ἐς πόλεμον παλήσεται, ἢ τί σ' οἶο
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ ἂν ἔτερωθι πύγῃ.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἀλύνει ἀπιδήσεται· τείρεται δ'
αἰγιῶς.

τὸν δ' ὦρ ἔειπε ἰλῦσα ποδῶνέμενος ἔξαγ' ὀμίλῃ,
Ἀχτορῶν ὀδυῖναι μελαίμετο δὲ χεῖρά καλοί.
εὐρεῖ ἔπιτα μάχης ἐπ' ἀειπερὰ θυρῶν Ἀρηά
Ἡρώων ἠέρι δ' ἔλχος ἐκέκλιτο, καὶ παχέ' ἴσσω.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῦσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤπει ἴσποις.
„Φίλε κασίγνητ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δέ με
ἵπποις,

360 „Ὅφρ' ἐς Ὀλύμπου ἵκσομαι, ἢ ἂν ἀθανάτων ἔδος ᾖσι·
„Λίλῃ ἄχθομαι ἔλκος, ὅ με βροτὸς ἔτασεν ἀγῆς
„Τυδείδης, ὅς μιν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποις,
Ἡ δ' ἐς δίφρου ἐβασίλει ἀκηχεμένη φίλοι ἦτορ.
Πατρὸς δέ οἱ ἱεὺς ἐβασίλει, καὶ λυγρὰ λάζετο χεῖρ.
Μάστιξι δ' ἐλάσας, πῶ δ' ἔκ' ἀκοιτε πετέσθῃ.
Ἀΐψα δ' ἐπιθ' ἵκοιτο· θεῶν ἔδος αἰσιὺν Ὀλύμπου,
Εἰδ' ἴσποις ἐς ποσὶ ποδῶνέμενος ὠκία ἱεὺς,
Λίσσεται ὅχιοι· ὅθ' ἄνδρες βάλαι ἄδ' αἶμα.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 •
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamavit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inuálidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine ~~restita~~ a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem ingenua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica vt agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Πρυμνίδι ὑπὸ θείαρις· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὦρ τε ῥέει μακάρεσσιν· θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ οἶτο ἔδουσ', ὃ πίπκοι αἴθερα οἶον·
Τιμὸν αἰαίμυρές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι χαλίοιτα.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, δῖοι ἐοχάεβαλε γόνι,
Καὶ διμὸν μὲν χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέη ἱεφέλη, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
Χαλκοῖσιν ἑήθεσσιν βαλῶν, ἐκ θυμῷ ἔλῃται.
τῇ δ' ὀπίμακρ' αὖσε βίβ' ἀγαθὸς Διομήδης,
„Εἶκε Διὸς θυγάτηρ πολέμου καὶ δηϊότητος
„Ἡ ἔχ' ἄλλης ὅττι γυναικας αἰάλλυδας ἠΐθερο-
πύνας;

350 „Εἰ δέ σ' γ' ἐς πόλεμον παλήσεται, ἢ τέ σ' οἶον
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύτῃται.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἄλυσ' ἀπεθήσατο· τείρετο δ'
αἰγιῶς.

Τιμὸν μὲν δ' ἰεὺς ἐλῦσα ποδινώμενος ἔξαγ' ὀμίλῳ,
Λαχτομόρῳ ὁδυνήσιν μελαινέτο δὲ χεῖρα καλόν.
Εὐρεὶ ἔπιτα μάχης ἐπ' ἀριστερᾷ θυρεῖ Ἀρηα
Ἡμόνοι ἠέρι δ' ἔλχος ἐκίκατο, καὶ παχέ' ἴσσω.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῖσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτει ἴσσω.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισαι τέ με δὸς δὲ με
ἵπποις,

360 „Ὅφρ' ἐς Ὀλύμπου ἵκθωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ὦσιν·
„Λίλυ ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροῦς ἔτασει αἰθήρ
„Τυδείδης, ὃς μὲν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δοῖκε χρυσάμπυκας ἴσσω.
Ἡ δ' ἐς δῖφρον ἔβαινε ἀκηχιμόνῃ φίλοι ἦτορ.
Παρ' οἱ οἱ ἰεὺς ἔβαινε, καὶ κίῖα λάζετο χερσὶ.
Μάστιξι δ' ἐλάσας, πῶ δ' ἔχ' ἀκοιτε πετέδιον·
Αἴψα δ' ἐπιθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος αἰτωῖ Ὀλύμπου,
Εἰθ' ἴσσω ἵσσε ποδινώμενος ὠκία ἰεὺς,
Αἰσπὸς ἔξ ὀχίῃσιν ὦσ' ἄμβροστοι βάλλει ἠΐθερος.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340 •
Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamavit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inualidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine tectus a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem ingenua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vtin olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica vt agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

Contudit a. ipsi acetabulum, & ambos insuper abrupit nervos:

Detraxit a. cutem asper lapis: ipse autem heros
Constitit in genua cadens, & innitebatur manu crassa
Terræ, *illius* a. oculos atra nox circum coöperuit: 310

Atque adeò ibi perisset rex virorum Æneas,
Nisi citò animaduertisset Iouis filia Venus,
Mater, quæ ipsum sub Anchise peperit boues pascēte.
Circū. a. suū dilectum filiū extendit lacertos cādidos,
Ante a. ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,
Munimentū vt esset telorū: ne quis Danaorū equitū
Ferrum in pectoribus iaculatus animam adimeret.
Hec quidem suum dilectū filium subduxit è prælio.
Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorū quæ ei mandauerat in bello strenuus Diomedes 320
Sed is quidē suos inhibuit vnicā vng. habentes equos
Scorsum à *bellico* strepitu, ex curru habenas tendens:
Æneæ autem accurrens pulchrè crinitos equos
Abegit à Troianis, ad benè ocreatos Achiuos.
Dedit a. Deipylo socio dilecto (quem supra omnem
Honorabat equalium cœtum quia eius menti apta
nouerat)

Naues ad concauas vt abigeret: sed hic heros
Suos equos ascendens, lumpsit habenas mirificas
Statim a. tydiden consequutus est *cum* fortes vngul.
habentibus equis

Alacer: is a. Venerem persequeretur crudeli ferro, 330
Cognoscens imbellem esse deam. neque dearum
Earum quæ in virorum bello denominantur,
Neq; Mineruā, neque vrbium vastatricem Bellonam.
At quum tandem assequutus esset, multam per tur-
bam insequens,

tunc porrecta *lancea* magnanimi tydei filius
Summam vulneravit manum insiliens acuta lancea,
Imbecillam, statim autem lancea cutem perforauit
Diuinū per peplum, quæ ei Charites elaborarāt ipsæ,

Πρυμνίδι ἔσθ' ὄϊαρος· ῥέε δ' ἄμβροσι αἶμα
θεοῖο

340 Ἰχθὺς, οἷός τ' ὥς τε ῥέει μακάρεσσιν θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ σῖτιν ἔδουσ', ὃ πίνουσ' ἀθανάτοιοι·
τιμῶν δ' αἰαίματιές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι χαλίοισιν.
Ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, δῖον ἔοχ' ἔβαλεν υἱόν,
καὶ δι' αὐτὸν μετ' ἡρώεσσι Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέη ἰεφέλη, μή τις Δαναῶν ταχυπαύλων
Χαλκοῖσιν εἰς ἡθέεσσι βαλὼν, ἐκ θυμοῦ ἔλῃται.
τῇ δ' ὀπίμακρον αὖτε βίβ' ἀγαθὸς Διομήδης,
„Εἶπε Διὸς θυγάτηρ πόλεμ' οὐδ' ἀνιότητος
„Ἡ ἔχ' ἄλλ' ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἠέρο-
πύνας;

350 „Εἰ δὲ σὺ γ' ἐς πόλεμον παλήσῃς, ἢ τί σ' οἶο
„Ριγῆσαι πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύτῃς.
Ὡς ἔφαθ'· ἠδ' ἀλύνει ἀπὸ δῆσσοιο τείρετο δ'
αἰγιῶς.

τὸν δ' αὖτ' ἰεὺς ἐλῶσα ποδινύμενος ἔξαγ' ὀμίλῳ,
Ἀχαιοὶ δ' οὐδ' αὖτις μελαίνετο δὲ χεῖρα χαλῶν.
Εὐρεὶ ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀειπερὰ θυρῶν Ἀρηά
Ἡρόων ἠέρι δ' ἔλχος ἐπέκλυτο, καὶ παχὺ ἴσπερ.
Ἡ δὲ γυνὴ εἰποῖσα, κασιγνήτιο φίλοιο
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτει ἴσποις.
„Φίλε κασιγνήτ' ἐκκόμισθαι τί με δὸς δὲ με
ἴσποις,

360 „Ὅφρ' ἐς ὄλυμπον ἵκτομαι, ἴν' ἀθανάτοισιν ἔδος ὅσιν·
„Λίλῳ ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροδὸς ὕπαισι αἰγῇ
„Τυδείδης, ὃς μὲν γε καὶ αἰ Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπυκας ἴσποις,
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχιμένη φίλοι ἦτορ.
Πατρὸς δέ οἱ ἰεὺς ἔβαινε, καὶ κίῳ λάζετο χροσί.
Μάστιξ δ' ἐλάαν, πῶ δ' ἔκ' ἀκοιτε πέτεσθαι.
Αἴψα δ' ἐπιθ' ἵκοιτο θεῶν ἔδος αἰτωῖ ὄλυμπον,
Εἰθ' ἴσποις ἵσχευε ποδινύμενος ὠκία ἰεὺς,
Λίσσεται δ' ὀχίαι φρεσὶ δ' ἄμβροσι βάλλει ἥδε.

Extremam supra volam: fluebat autem immortalis
sanguis deæ,

(Cruor, qualis fuit nempe beatis diis.

Non n. frumentum edunt, neq; bibunt ardens vinum: 340

Ideo exangues sunt, & immortales appellantur.)

Illa verò valde clamans abs se deiecit filium.

Et hunc quidem manibus eduxit Phœbus Apollo

Nigra nebula ne quis Danaorum equitum

Ferrum in pectora iaculatus animam adimeret.

Huic aut altū inclamauit bello strenuus Diomedes,

„ Recede Iouis filia à bello & pugna:

„ An non satis est quòd mulieres inualidas decipis?

„ Quod si tu in bello versabere, certè te puto

„ Formidaturam bellum, & quidem si etiam alibi au-
dieris eius mentionem.

Sic dixit: hæc a. mœrēs abiit: affligebatur a. grauitè. 350

Hanc quidem Irisprehendens pedibus velox duxit
extra turbam.

Oppressam doloribus, nigrescebat a. ei pulchra cutis.

Inuenit deinde pugnae ad sinistra impetuosū Martem

Sedentē: caligine testā a. hasta iacebat, & veloces equi.

Hæc autem ingenua procidens fratris dilecti,

Multum supplicans, aureas phaleras habētes petebat

„ Dilecte frater effer me, da a. mihi equos, (equos.

„ Vt in olympum eam, vbi immortalium sedes est.

„ Valde doleo vulnere quo me mortalis sauciauit vir,

„ Tydides, qui nūc vel aduersus Iouē patrē pugnaret. 360

Sic dixit: huic a. Mars dedit aureas phaleras hab. e-

Hec a. in currū ascēdit mœrēs charo animo: (quos

Apud a. ipsam Iris ascēdit, & habenas cepit manibus.

Percussit autem scutica vt agerent currum: hi verò
non inuiti volabant.

Statim a. postea peruenērunt in deorum sedem, altum
Olympum.

Vbi equos stitit ventipes velox Iris.

Soluens ex curru, atq; immortalem apposuit escam.

Illa

370 Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διῶνι δὲ Ἀφροδίτῃ
Μητρὸς εἷς· ἅδ' ἀλχὰς ἐλάζετε θυγατέρα ἴω,
Χρεὶ τέ μοι κρατέρεζαι, ἔπος τ' ἐφαί', ἐκί' οἶό-
μαζε.

„Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλοι τέκος ὕρα κώϊαι
„Μαψιδίως, ὥς εἴ πε χακοὶ ρέζυσαν ἐσπῆ.
τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Φιλομμηδῆς Ἀφροδίτῃ,

„Οὔτα με τυδέος υἱὸς ὑπερθυμὸς Διομήδης,

„Οὐδέκ' ἐγὼ φίλοι υἱὸν ὑπεξέφεργι πολέμοιο

„Λιγέαν, ὅς ἐμοὶ πανταίῃ πολὺ φίλτατος ἔστι.

„Οὐ γὰρ ἐπὶ τρώϊι, καὶ Λαχῶϊ φίλοπις αἰγὴ·

380 „Ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ καὶ ἄθανάτοισι μάχονται.

τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διῶνι διὰ θεάων,

„Τέταθι τέκνοι ἐμῷ, καὶ αἰάχεσσι κηδομένη τῶ.

„Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμων ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

„Εξ ἀνδρῶν, χαλέπῳ ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι πθέιντες.

τῶν μὲν Ἀρης, ὅτε μοι ὦτος, κρατερὸς τ' Εὐφιάλης,

„Παῖδες Ἀλκίονος δῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δισμῶ·

„Χαλκίῳ δ' ἐν κερσίῳ δέδωκε τεισχευδέα
μῦθας·

„Καὶ νύ κεν εἴτ' ἀπόλοιτο Ἀρης ἄτος πολέμοιο,

„Εἰ μὴ μητρὶν πατρὶα καλῆς Ηερίβοια

390 „Ερμῆα ἐξήγγειλε· ἰδ' ἐξέκλεψε Ἀρηά

„Ἡδὴ τεισθέντων χαλεπὸς δὲ ἐδισμὸς ἐδύμια·

„Τλή δ' Ἥρη, ὅτε μοι κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύαιος

„Δεξιτέρῳ κῆ' αὐτῷ οἷς ὦ πειγλώχην

„Βεβλήκει, τότε κεν μὲν αἰήκεσσι λάβει ἄλγος·

„τλή δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πλώριος ὤκειο οἷς οἱ,

„Εὐτέ μοι αὐτὸς αἰὲς υἱὸς Διὸς ἀγκίχοιο

„Εἰ Πύλῳ ἐν νεκύεσσιν βαλὼν ὀδυώησιν ἔδωκε,

„Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν
ὄλυμπον,

400 „Κῆρ ἀχέων, ὀδυώησιν πεπαρμένους· αὐτὰρ οἷς ὁς

„Ὡμῶν ἐνὶ σισυφῶϊ ἠλήλατο, καὶ δὲ ᾗ θυμῷ·

„τῶ δ' ὅππῃ Παιήων ὀδυώησιν φάρμακα πάσων,

„Ἡκέσται· ὃ μὲν γὰρ πεκαθηκὸς γ' ἐτέπνετο.

Illa autem genibus accidit Diones diua Venus
 Matris suæ: hæc a. vlnis complectebatur filiam suam,
 Manúque ipsam demulsit, & compellauit his verbis,
 „ Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, cœlicolarum
 „ Temerè, tanquam aliquid mali facienti palam?

Huic autem respondit amica risus Venus,
 „ Vulnerauit me Tydei filius superbus Diodemedes,
 „ Quoniam ego dilectum filium subducebã è prælio
 „ Æneam, qui mihi omnium longè charissimus est.
 „ Non n. amplius inter Troianos & Achiuos pugna
 grauis est,

Sed iam Danaï etiam cum immortalib. pugnant. 380.

Huic autẽ respondit deinde Dione, nobilis dea,
 „ Perfer filia mea, & tolera, angaris licet.
 „ Multin. iam pertulimus cœlestes domos habitãtes
 „ Ab hominibus, grauibus malis inuicem illatis.
 „ Passus est quidem Mars quando ipsum Ortus for-
 tisque Ephialtes

„ Filij Aloëi ligauerunt validis vinculis.
 „ Æreo autẽ in carcere ligatus fuit tredecim menses:
 „ Et quidem ibi periisset Mars, insatiabilis belli,
 „ Nisi Nouerca perpulchra Eëribœa
 „ Mercurio illud indicasset: hic autẽ furtim subduxit 390
 „ Iam dura enim ipsum vincula conficiebant.
 „ Passa est & Iuno quãdo eã fortis filius Amphitryo-
 „ Dextram ad papillam sagitta tricuspidẽ [nis
 „ Vulnerauit, tunc ipsam immedicabilis cepit dolor.
 „ Passus est & Pluto inter hos ingens velocem sagit-
 tam

„ Quãdo ipsũ idẽ vir filius Iouis ægiochi, (tradidit:
 „ Ad portã inferorũ inter mortuos assequut^r dolorib.
 „ (Sed is iuit ad domum Iouis magnũmq; Olympum
 „ Corde dolens, doloribus cruciatus, nam sagitta
 „ Humerum per fortẽ adaçta erat, & angebat animũ. 400
 „ Sed huic Pæon dolores mitigantia pharmaca in-
 „ Curauit, neq; enim mortalis erat. [spargens,
 I

„Σχέτιος, ὀβριμεργός, ὃς ἔκ' ὄθιτ' αἴσυλα
ρίζων,

„Ὅς τ' ἔχοισι ἐκιδεθεὶς, οἳ ὀλύμπον ἔχοισι.

„Σοὶ δ' ὅππ' ἐπὶ τῷτοι αἴηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

Νήπιος, ἔδ' ὃ οἶδε χ' ὀφρέα Τυδέος υἱός,

„Ὅτ' ἢ μάλ' ἔδλωατος, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο.

„Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι πακπα-
ζοῖσι.

„Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ αἴης δειότητος.

410 „Τῷ μὲν Τυδείδῃς, αἳ καὶ μάλα καρτερός ὄντι,

„Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνω σέϊο μάχηται.

„Μὴ δὴ δὴ Αἰχάλαα φείφωι Ἀδρήστῃ.

„Ἐξ ὑπὸν γούνασιν φίλους οἰκῆας ἐγείρει;

„Κυεῖδον ποθέουσα πόσιν, δι' αἶετος Ἀχαιῶν,

„Ἰφθίμῃ ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἅπ' ἰχάει χερσὶς ὁμόργων.

Ἀλτ' ἔτι χερσὶν ὀδυῖται κατὰ πτόσιν βαρύνει.

Αἰδ' αὐτ' εἰσερχάσθαι Ἀθηνῆν τε, καὶ Ἥρην,

Κερτομίοις ἐπέεσσιν Δία Κροτῖδην ἐρέδιζον.

420 „Τοῖσι δ' ὅ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

„Ζεῷ πατέρϊ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται ὅτ' ἢ καὶ
ἄπο;

„Ἦ μάλα δὴ πῖα Κύκωρις Ἀχαιῶν αἰεῖσσε

„Τρώσιν ἅμ' ἐσθλὰς, τοῖς μὲν ἔκπαυλ' ἐφί-
λησεν,

„Τῷ πῖα καρρῆζυσσε Ἀχαιῶν εὐπέπλων,

„Πρὸς χρυσῇ ὥρῳ καταμύξατο χεῖρα ἀραϊνῷ.

Ὡς φάτο· μείδῃσιν δ' πατὴρ αἰδρῶν τε, θεῶν τε.

Καί ῥα χαλεπὸν ἄλγος ὤρεσεν χρυσῷ Ἀφρο-
δίτῃ,

„Οὗτοι τίνοι ἐμῷ δέδωται πολεμῆϊα ἔργα.

„Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερύνετα μετέρχου ἔργα γάμοιο.

430 „Ταῦτα δ' Ἀρήϊοιο, καὶ Ἀθηνῆ πάντα με-
λίσσει.

Ὡς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνῶν δ' ἐπέσθυσεν βελὺν ἀγαθὸς Διομήδης,

„Improbis, horrenda patrans, qui nihil pensi habebat scelesti committere.

„Qui arcu affligebat deos qui Olympum habitant:

„In te autem hunc incitavit dea cælia Minerva.

„Stultus, neque hoc scit animo Tydei filius,

„Quod valde non longævus sit qui cum immortalibus pugnaverit,

„Neque ipsum filij ad genua patrem appellant,

„Reversum ex bello, & grati pugna.

„Itaque nunc Tydides, tamen valde fortis est,

410

„Caveat ne quis secum fortior te pugnet.

„Ne diu Ægialeæ perprudens Adraſti filia

„Ex somno gemens charos domesticos excitet,

„Eum cui virgo nupsit desiderans maritum, præstantiss. Achiuorum,

„Generosa vxor Diomedis bellicosi.

Dixit sanè, & ambabus cruorè à manu abstergebat,

Sanata est manus: dolores a mitigati sunt graues.

Rursus autem insipientes Minervæque & Iuno,

Mordacibus verbis Iovem Saturnium irritabant.

Inter eos autem sermonem cepit dea cælia Minerva, 420

„Iupiter pater, num mihi succensebis ob id

quod dixerò?

„Sane aliquam Venus Achiuarum inducens, (lexit,

„Troianos ut simul sequeretur, quos nunc valde di-

„Earum aliquam demulcens Achiuarum pulchris

peplis indutarum

„Ad auream fibulam perstrinxit manum mollem.

Sic dixit, subrisit a. pater hominumque deorumque

Et aduocans alloquutus est auream Venerem:

„Non tibi filia mea, commissa sunt bellica opera.

„Quin tu iucunda ob munera nuptiarum.

„Hæc autem Marti veloci & Mineræ omnia curæ 430

erunt.

Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.

In Æneam autem irruit bello clarus Diomedes

Γίγρ' ὅσχοι ὅ οἱ αὖδ' ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων,
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔδ' θεοὶ μέλαι' ἄζετο· ἴετο δ' αἰὲς
 Αἰεΐαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·
 Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτείνουσαι Μυρμιδόνες,
 Τεῖς δέ οἱ ἐρυφείλιξε Φαειλὸν Ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ τέταρτον ἐπέστυτο δαίμων ἴσος,
 Διὶ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἐκ ἄεργος Ἀπόλλων,
 440 „Φραῖζεο Τυδείδῃ, καὶ χαῖζεο, μηδὲ θεοῖσι
 „Ἴσ' ἔτελε φρονέειν· ἐπεὶ ὅτ' ποτε Φῦλοι ἰμῶϊον
 „Ἀθανάτωι τε θεῶι, χαμαὶ ἐρχομένοισι τ' αἰ-
 θρώποισι.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνέχαιζεν τλήθον ὀπίσσω
 Μυῶν ἀλευάμενος ἐκ αἰετῆ βόλῃ Ἀπόλλωνος.
 Αἰεΐαν δ' ἀπ' ἀτερθεῖ ὁμίλῳ ῥῆκεν Ἀπόλλων·
 Περζάμεναι ἱερῇ, ὅθι οἱ κῆός γ' ἐτέτυκτο·
 Ἦτορ οἱ Ληϊώτε, καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Εἰς μεγάλα δούτῳ ἀκύντο τε, κύδαίον τε.
 Αὐτὰρ ὁ, εἰδὼς τευζ' ἄργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 Αὐτῷ τ' Αἰεΐᾳ ἱκετοὶ καὶ τεύχεσι τοῖσι.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδὼς Τρῶες, καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Διόν Ἀλλήλοισι ἀμφὶ στήθεσσι βοήσας
 Ἀσπίδας ἐκίχλους, λαοσκήϊά τε πτερόεντα.
 Διήτοτε ῥῆθρι Ἀρηα προσήνυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μακροῖε, τειχεσιπλήτα,
 „Οὐκ αἶδ' ἡ τοῖδ' αἰδέσθαι μάχης ἐρύσασθαι με-
 τελθῶν·
 „Τυδείδῃ, ὅς μιν καὶ αἶ Διὶ πατρὶ μάχονται·
 „Κύρωιδά μιν κρωῖον χερσὶν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ
 καρπῷ·

„Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτὰς μιν ἐπέστυτο δαίμων ἴσος.
 460 Ὡς ἀπὼν αὖδ' ἐμὲν ἰφείζετο Περζάμεν ἄκρη·
 Τρώεσσι δ' ἵσυχας ἔλως Ἀρης ἄτρυνε μετελθῶν,
 Εἰδόμενος Ἀχάμαντι ῥοῶ ἠγίτρεθ' ὀρχαῶν·
 Τίασιν δ' Πριάμοιο διτρεφίεσσι κέλευεν,
 „Ὡς ἦν Πριάμου διτρεφίος βασιλῆος,

Cognoscens quod illi ipse super tenebat manus
 Apollo [cupiebat semper

Sed hic ne deum quidem magnum reuerebatur: sed
 Æneam interficere, & inclytis armis spoliare.

Ter quidem deinde irruit, interficere cupiens:

Ter autem ei repressit lucidum scutum Apollo.

Sed quum iam quartò irrueret deo par,

Grauitèr inerepans alloquutus est procul operans

„Caue Tydide, & recede, neque diis [Apollo, 440

„Paria velis sapere: quoniã nunquã genus simile eris.

„Immortaliumq; deorũ ac humi euntium hominũ.

Sic dixit. Tydides autem abscessit paulisper retro,
 Iram euitans longè ferientis Apollinis.

Æneam autem seorsum à turba posuit Apollo

Pergamo in sacro, vbi ipsi templum factum erat:

Hunc quidem Latonãque, & Diana sagittis gaudens,

In magno adyto curabantq; & honorificè tractabãt.

Sed simulacrũ fecit argenteo arcu decorus Apollo

Ipsique Æneæ simile & armis tale. 450

Circum a. simulacrum Troiani & nobiles Achiui

Feriebant inter se circa pectora bouinos.

Clypeos rotundos, & parmas leues.

Tunc vtique impetuosum Martem alloquutus est
 Phœbus Apollo.

„Mars, Mars, hominũ exitium, fœdare cæde, mœniũ

„Annon hunc virũ è pugna trahes accedēs (quassator

„Tydidem qui nunc certè vel Ioui patri pugnaret?

„Veneris quidem primum cominus vulnerauit ma-
 num ad volam,

„Deinde autem in me ipsum irruit deo par.

Sic loquitur, ipse quidẽ resedit in Pergamo excelso, 460

Troianorum autem ordines perniciosus Mars con-
 citauit accedens,

Assimilatus Acamanti veloci ductori Thracum

Filios autem Priami Iouis alumnos adhortatus est:

„O filij Priami Iouis alumni Regis.

„Ες π' ἐπ' κλείεσθαι εἰσέτε λαοὶ Ἀχαιοῖς·
 „Ἡ εἰσέκει ἀμφὶ πύλης εὖ πατῆσι μάχεται·
 Κῆται αἶψα, οἳ τ' ἴσοι ἐτίοντο Ἐκτορεῖ δια,
 „Λίβιδας, υἱὸς μεγαλήτορος Λίχιστοιο.
 „Ἀλλ' ἄγετ' ὅκ' φλοίσβοιο σαώσεσθον ἐσθλὸν
 ἱππεύον.

470 Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μῦθος, καὶ θυμὸν ἐκάσθη.
 Εἶτ' αὖ Σαρπηδὸν μάλα ἰείκεσσι Ἐκτορα δῖον·
 „Ἐκτορ, πῇ δὴ τοι μῦθος οἴχεται, ὃ κορὶ ἔχουσας;
 „Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλει ἐξέμεν' ἔπι κούρω;
 „Οἷος σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
 „Τῶν μὲν γ' ἐγὼ ἰδέσθαι δύναμ', εὐδὲ ἰοῦσαι·
 „Ἀλλὰ χεῖρα πῶσσι χυῖες ὥς, ἀμφὶ λείπει·
 „Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ τὰρ τ' ἐπικουργοί
 ἴσταμεν.

480 „Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικουργοὶ εἰμ', μάλα τιλότ' εἰ ἦχο.
 „Τηλὺ γὰρ Λυκίῃ Σαῖθφ' ἐπὶ δινήειπ,
 „Εἰθ' ἄλοχοι τε φίλῳ ἔλιπον καὶ ἱπποὶ υἱοῖ,
 „Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἐλδέται ὅς κ'
 ἐπιδυῖς·
 „Ἀλλὰ καὶ ὥς, Λυκίους ὀτρυνῶ, καὶ μέμνη' αὐδὲς
 „Λυδοὶ μαχίσσασθ' ἀπαρ' ἐπὶ μοι ἐσθ' ἀδὲ τῶν,
 „Οἷοι κ' ἢ φέρειν Ἀχαιοὶ ἢ κει ἀγοίει·
 „Τυμὴ δ' ἐσθ' ἦρας, ἀπαρ' ἐδ' ἄλλοισι κελύεσ
 „Λαοῖσι μῦθον, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι·
 „Μὴ πᾶσ' ὥς ἀψις λίγ' ἀλοῖτε παρὰ χεῖρα
 „Λιδοῖσι δυσμῶνέεσσι ἔλας, καὶ κύρμα γίγασθαι·
 „Οἳ δ' ἴτεχ' ἐκ τῶνδε εὖ ἰαομένῳ πόλει ὑμῶν.
 „Σοὶ δ' ἴτεχ' ἄγε πάντα μέλει ἰύκτας τε καὶ
 ἡμᾶρ.

490

„Ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλήτῳ γ' ἐπικουργοί
 „Νωλεμίας ἐχέμεν, κροτέον δ' ἀποθέσθαι πῶν.
 Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· δὲ κε δ' ὅφρ' ἔειπεν Ἐκτορ μῦθος·
 Λυτὶχας δ' ὅξ' ὅχ' αἰσὺν τεύχεσσι ἄλλοι χαμᾶζε·
 Πάλλοι δ' ὅξ' ἔα δούρα, καὶ στρατὸν ὅχ' αἰσὺν πατῆρι,
 Ὀτρυνῶν μαχίσσασθ' ἔγχευε δ' ὅφρ' ἐπὶ αἰνῶν.

„Quousq; adhuc interfici sinetis populū ab Achiuis?
 „An tantisperdum ad portas scitè structas pugnent?
 „Iacet vir quē æquē honorabamus atq; Hectore diū,
 „Aeneas filius magnanimi Anchisæ.

„Sed agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.

Sic loquutus excitauit robur & animū vniuscuiusq; 470

Tūc verò Sarpedō valde obiurgauit Hectore nobile,

„Hector, quonā tibi robur abiit quod pri⁹ habebas?

„Gloriabaris nimirum sine populis ciuitatem serua-
 turum te & socijs,

„Solum cum affinib. fratribusque tuis:

„Horum nunc nullum ego videre possum, neque
 animaduertere.

„Sed trepidant tanquam canes circa leonem,

„At nos pugnamus qui auxiliares adsumus.

„Etenim & ego auxiliator existens admodum è lon-
 ginq̃ venio:

„Procul n. est Lycia Xanthum ad vorticolum:

„Vbi vxoremque dilectā reliqui, & infantem filium, 480

„Et possessiones multas quascupere solet qui indigus

„Sed tamē sic Lycios adhortor, & paratus sum ipse (est.

„Cum viro pugnare, etsi nihil mihi hīc tale est

„Quod vel asportent Achiui, vel abducant.

„At tu stas, ac ne hortaris quidem cætētas

„Copias consistere, & opem ferre suis vxoribus.

„Ne fortē quasi nexibus reris capti omnia venantis

„Viris hostibus prēda & lucrum insperatū efficiamini

„Illi a. citō euerrent bene habitatā ciuitatē vestram.

„Tibi autem oportet hęc omnia curæ esse noctesque 490
 diēsque,

(torum,
 „Principes precanti è lōginq̃ vocatorum auxilia-

„Vt assiduē persistāt, & durā deponere obiurgationē.

Sic dixit Sarpedō, momordita mētē Hectori sermo,

Statim igitur de curru cum armis saliit ad terram:

Vibransq; acutas lāceas, per exercitū ibat circūquaq;

Adhortās ad pugnandū: excitauit a. pugnam grauem.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ σταπτοὶ ἔσαν Ἀχαιοί·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὅδ' ἐφίβηθαι.

500 Ὡς δ' αἴεμος ἄχρας φορέειν ἱεράς κατ' ἄλωας,
 Αἰδράδι λιχμώϊποι, ὅτε τε ξανθὴ Διμήτης
 Κεῖναι ἐπιγομφῶσι αἰέμοι κερπίϊ τε, καὶ ἄχρας·
 Αἱ δ' ὑπολευκαῖν οἴονται ἄχυρμαί· ὥς τ' Ἀχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γέιστο κοινιστάλα, οἳ ῥα δὲ αὐτῆς
 Οὐραῖοι ἐς πολύχαλκοι ἐπέπληγοι πόδες ἱπ-
 ποι,

510 Ἀψ' ἐπιμυσγομόναι, ὑπὸ δ' ἔσρεφοι λυίοχῆες·
 Οἱ ᾗ μῦθος χιρᾷ ἰθὺς φέρον, ἀμφὶ ᾗ ἰύκτα
 Θύρου Ἀρης ἐκάλυψε μάχη Τρώεσσι δρήκων,
 Παιῖτοσ' ἐποιομόναι. τῷ δ' ὀκρεχίαται ἐφείμας
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν αἰώγει
 Τρώσι θυμῷ ἀγῆρα, ἐπὶ ἴδε Παλλάδ'
 Ἀθηνᾶν

Οἰχομόναι. ἢ γὰρ ῥα πῆλει Δαναοῖσι δρήκων
 Αὐτὸς δ' αἰεῖαι μάλα πῖσιος ἔξ' ἀδύτοι
 Ηκε, καὶ οὗ σήθεωσι μῦθος βάλε ποιμόναι λαῶν.
 Αἰεῖας δ' ἐπαργίσι μεθίστατο· τὶ δ' ἐχάρυσαν
 Ὡς ἔδοι ζῶοι τε, καὶ ἀρτεμῖα περσιότα,
 Καὶ μῦθος ἐδλόν ἐχρίτα, μετὰ λησάν γε μῦ-
 οῦτοι.

520 Οὐ γὰρ ἔα πῖσιος ἄλλος, οἱ δὲ ἀργυρῶτος ἔγειρει
 Ἀρης τε βροτολοιγός, Εἰς τ' ἄμμοι μαμαῖα.
 Τίς δ' ἄντα δύω, καὶ Οδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
 Ὡς τριῶσι Δαναοῖς πολεμίζεσθαι· οἱ ᾗ καὶ αὐτοὶ
 Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰσχυαί·
 Ἀλλ' ἐλθόντες ἐφέλῃσι ἰοικότες, ὥς τε Κροῖον
 Νίκεμιν ἐς ἡσέ· ἐπ' ἀκροπόλοισι ὄρεσσι,
 Ἀτρέμας ὄφρ' εὐδῇσι μῦθος βορέας, καὶ ἄλλαι
 Ζαχρηῶν αἰέμοι, οἳ τε ἰέφεα σκιδότα
 Πιοῖσι λιγυρῇσι δρασκιδιᾶσι αἰεῖτες·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώας μῦθοι ἐμπέδον, ὅδ' ἐφίβοντο.
 Ἀτρέμης δ' αἱ ὄμιλοι ἐφείτα πολλὰ κελεύει·

Hi a, cōuerſi ſunt à fuga, & aduerſi ſteterunt Achiuis.
 Argiui v. expectarunt conglobati, neque in fugā verſi
 Sicut a. ventus paleas fert ſacris in arcis. (ſunt.

Viris ventilantibus, quando flaua Ceres
 Secernit ingruentibus ventis fructūque & paleas,
 Et albeſcunt acerui palearum: ſic tunc Achiui
 Albi ſupernè facti ſunt puluere, quem per ipſos
 Cœlum aduſque ſolidum terram pulſando excita-
 runt pedes equorum

500

Iterum conſigentium, conuerſi etiam ſunt aurigæ:
 Illi a. robur manuū recta ferebāt, vndiq; a. caliginem
 Impetuoſus Mars offudit in pugna, Troianis opem
 ferens, [mandata

In omnem partem diſcurrens: exequebatur autem
 Phœbi Apollinis aureū enſem geſtātis, qui ipſū iuſſit
 Troianis animum excitare, poſtquam vidit Pallada
 Mineruam

510

Abeuntem: hæc n. erat Danaïs auxiliatrix.
 Ipſe autem Æneam valde optimo ex adyto
 Eduxit, & in pectoribus robur indidit paſtori popu-
 lorum.

Æneas autem inter ſocios ſtetit: hi verò gauiſi ſunt,
 Poſtquam viderūt viuūq; & incolumē aduenientē,
 Et vires integras habentem: percōtati tamē nō ſunt:
 Non n. ſinebat labor alius quem Apollo ſuſcitauerat,
 Marſq; mortaliū perditor, Contentiōq; inſatiabiliter
 Aiaces a. ambo, & Vlyſſes & Diomedes [auida.
 Concitabant Danaos ad pugnandum hi autē & ipſi
 Neque vires Troianorum timebant, neque impetus,
 Sed expectabant, nebulis ſimiles, quas Saturnius
 Tranquillitatis tempore ſiſtit in ſummis montibus
 Quietē, quandiu quieſcit vis Boreæ, & aliorum
 Vehementium ventorum qui nubes opacas
 Elatibus ſtridulis diſſipant flantes. (fugiebant.
 Sic Danaï Troianos expectabant conſtanter, neque
 Atrides a. per turbā ſuorū multa hortās, diſcurrebat.

520

E P

Ω φίλοι, αἰέρες ἐστέ, καὶ ἄλκιμοι ἥτορ ἔλεσθε
 330 „ Ἀλλήλους τ' αἰδέσθε καὶ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 „ Αἰδομένωι τ' αἰδρωὶ πλείους σόσι, ἢ περ αἰται,
 „ Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλῖος ὀριυται, ὅτε τις
 ἄλκῃ.

Η, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δ' αἶμα
 αἶδρα

Αἰνέει παρρη μέγα θυμῷ Διὶ κέοιτο
 Περχασίδην, οἱ Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 Τῇ, ἐπὶ θεὸς ἔσκε μετ' ἀφώτοισι μάχῃ
 Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγα-
 μέμνων.

Η δ' ὕκ' ἔλχος ἔρυτο· δρῶν δ' αἶμα ἵετο καὶ τῆς
 Νειάρῃ δ' ἐργασεὶ δρῶν ζωστήρος ἔλασσε·
 340 Δύπνισεν δ' πῶτον, ἀράβησε δ' τεύχε' ἐκ
 αἵματι.

Εἰθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλει αἶδρας ἀείτοας
 Τῇ Διοκλῆος Κρήθαιά τε Οροίλοχόν τε·
 Τῶν ῥα πατέρ' ἀνέειπεν εὐχπρόμῃσι Φηρῶν,
 Αφικνός βιότοιο· γένος δ' ἰὼν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειῷ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων δρῶν γαίης.
 Ος τέκετ' Οροίλοχον πολέεσσι αἰδρεσσι αἰάκται·
 Οροίλοχος δ' ἄρ' ἐπέλε Διοκλῆα μέγα θυμῷ.
 Εκ δ' Διοκλῆος διδυμαίοισι παῖδε γεινέσθην
 Κρήτῳ, Οροίλοχόν τε μάχῃ· εὖ εἶδότε πάσης.

350 Τῶ μὲν δ' ἠέσσαντε, μαλακταίῳ ἔπι πῶνι
 Ἰλίοις ἐπ' αἰῶνι ἄμ' ἀργείοισι ἐπέσθην,
 Τιμὴν Ἀτρεΐδης· Ἀγαμέμνωνι καὶ Μειλῶνι
 Αἰνυμένῳ πᾶσι δ' αὖτις τέλος θανάτοιο χαλῦψεν.
 Οἷον πᾶσι λέοιτε δύναι· ὄρεος κορυφῇσι.

Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείῃ παρφεισιύλης·
 Τῶ μὲν ἄρ' ἀπαιέζοιτε βίας, καὶ ἴφια μῆλα
 Σταθμοῖς ἀνδραῖπῳ κεραιέζοι, ὄφρα καὶ αὐτὰ
 Αἰδρωὶ ἐπ' ἀλάμῃσι κατέκταθ' ἑξεί χαλκῶν·
 Τοῖον πᾶσι χεῖρεσσι ὑπ' Αἰνείῳ δαμόντε,

360 Κακιστάτην ἐλάττησι εἰκότες ὑφ' ἡλῶν.

„ O amici, viri estote, & fortem animum sumite,
 „ Aliique alios verecundamini per fortes pugnās. 530
 „ Verecundantium n. virorū plures salui quā occisi:
 „ Fugientium autem nequē gloria emergit, neque vl-
 la fortitudo. (virum

Dixit, & iactu hastæ subito percussit antesignanum
 Æneæ socium magnanimi Deicoontem
 Pergasidem: quem Troiani æquē ac Priami filios
 Honorabant, quia impiger erat inter primos ad pu-
 gnandum:

Hunc in scuto lancea percussit rex Agamemnon.
 Illud v. nō hastā impediuit, sed prorsus traiecit etiam
 Vltimū a. in ventrē per balteū eā adegit. (ipsum
 Sonuit autem cadens, sonueruntque arma super ipso. 540

Tunc vicissim Æneas Danaorum occidit viros
 præstantissimos

Filios Dioclei, Crethonaque, Orsilochumque.
 Horū pater quidē habitabat bene edificata in Phera,
 Diues opum: genere autem erat e fluuio
 Alpheo, qui latē fluit Pyliorum per terram:
 Qui peperit Orsilochum multis viris imperantem.
 Orsilochus verō genuit Diocleum magnanimum,
 Ex Diocleo autem gemini filij nati sunt,
 Crethon, Orsilochusque pugnae bene periti omnis,
 Hi quidem puberes facti, nigris in nauibus 550
 Ad Ilium generosis equis abundans Argiuos secuti
 sunt

Honorem Attidis, Agamemnoni & Menelao,
 Comparantes: hos autem ibi finis mortis obtexit.
 Quales leones duo montis in cacuminibus
 Nutriti sunt sub matre, profundæ in dēsitatibus sylus
 Hi quidem rapientes boues & pingues oues,
 Stabula hominum vastant, donec & ipsi
 Virorum in manibus interfecti sunt acuto ferro:
 Tales isti duo manibus Æneæ prostrati
 Deciderunt, abietibus similes alius. 560

Horum a. prostratorum misertus est in bello fortis
Menelaus:

Iuit a. per primos pugnatores armatus fulgenti ferro
Quassans hastam: huius a. impellebat animum Mars,
Ea cogitans, ut sub manibus Æneæ interficeretur.

Hunc a. vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius.

Iuit a. per primos pugnatores, multum enim time-
bat pastor populorum,

Ne quid pateretur, & valde ipsorum frustraretur la-
borem.

Hi quidem iam manûsque & hastas acutas

Contra se inuicem tenebant parati pugnare: (rum,
Antilochus verò valde prope astitit pastor populo- 570

Æneas a. non sustinuit, impiger quāvis esset bellator,

Ut vidit duos viros, vnum prope alterum stantes.

Hi a. postquā occisos praxerūt ad exercitū Achiuorū.

Illos quidē miseros tradiderunt in manus sociorum

Ipsi autem conuersi inter primos pugnabant.

Tunc Pylæmenem interfecerunt parem Marti,

Principē Paphlagonū magnanimorum scutatorum,

Hunc quidem Atrides hasta inclytus Menelaus

Stantē hasta vulnerauit ad clauem brachij assequutus.

Antilochus a. Mydona percussit aurigam famulum 580

Bonum Atrymniadem (hic autem auerte bat solidun-
gulos equos)

Saxo cubitum assequutus medium, at ex manibus

Erena candida ebore humi ceciderunt in pulueribus.

Antilochus autem accurrens ense percussit tempus

Sed hic grauitè anhelans è pulchro decidit curru

Pronus in pulueribus in sinciput & humeros.

Atque diu, valde fixus stetit incidere n. in arenam
profundam.

Donec equi pulsāt. eū humi proiecerunt in pulueres.

Hos a. scutica petiit Antil. & ad exercitū abegit Ach.

Hos autem Hect. animaduertit inter turmas: irruit 590
autem in ipsos.

Κεκληγός ἄμα ὃ Τρώων εἴποτο Φάλαγες
Καρτεραί ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης, καὶ ποτιέ
Εἰυώ.

Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμῷ αἰαδία δῖοι τῆρος·
Ἀρης δ' ἐπὶ παλάμῃσι πλώεωι ἔγχος οἰώμα·
Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρὸς Ἐκτορος, ἄλλοτ'
ὅππῃσι.

Τοὶ δ' ἰδὼν ῥ' ἦσαν βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ὡς δ' ὅτ' αἶψα ἀπάλαμτος ἰὼν πολέος πεδίον,
Στῆν' ἐπ' ὠκυρὸν ποταμῷ, ἄλαδ' ὡς ῥέει π,
Ἀφρῷ μωρμύροισι ἰδὼν, αἰάτ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
600 Ὡς τ' ἔτε Τυδείδης αἰεχάζετο, εἶπε τε λαῷ·
„ὦ φίλοι οἶσι δὴ θαυμάζετε Ἐκτορα δῖον
„Λίχμητ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέοι πολέμους ἴω·
„Τῇ δ' αἰὲν πάρα ἥς γε θεῶν, ὅς τοι γοῖ ἀκίμων.
„Καὶ νῦν εἰ πάρα κείνος Ἀρης βροτῶν αἰδεῖ
εἰσικός.

Ἀλλὰ σὺς Τρῶας τετραμμένοι αἶε' ὀπίσσω
„Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς ἀνταγόμενοι ἴφι μάχεσθαι.

Ὡς ἔφ' ἔφη Τρῶες ὃ μάλα σχεδὸν ἤλυθ' αὐτῷ·
Εἰδ' Ἐκτορ δὺς φάτε κατέκτανεν εἰδότε χάρις,
Εἰς εἰς δὲ φρῶ εἴοιτε, Μειέσθην, Ἀλκίλοόν τε.

610 Τῷ δ' ἐπὶ πρῶτ' ἐλέησε μέγας Τελαμόνιος Αἴας·
Στῆν' ὃ μάλ' ἐνὶ ἰὼν, καὶ ἀκούσσει δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε' Ἀμφιοῖ Σελάγην υἱόν, ὅς ῥ' ἐπὶ Παισῶν
Ναῖε πολυκλήμοισι, πολυκλῆτος ἄλλὰ ἐμῶν
Ἡ γ' ὅππῃ κυρήσοιτα μετ' Πριάμοιο τε καὶ υἱας·
Τοὶ ῥα χεῖ' ἔσπευον βάλε' ἑλκεσὶ Τελαμόνιος Αἴας·
Νηαίρῃ δ' ἐπὶ γαστρὶ παγνὴ δολιχόσκιον ἔγχος·

Δύππισεν ὃ πρῶτον ἰδ' ἐπὶ δραμὲ Φαίδιμος Αἴας
Τεύχεα συλῆσθαι· Τρῶες δ' ὅππῃ δούρατ' ἔχοντες
Οὔρεα, παμφαιδῶντα, σάκος δ' αἰεδίζατο πολὺν.
920 Αὐτὰρ ἐλὰξ πρὸς βαλὼν ἐκ κερῶν χαλκεῖ ἔγχος
Εσπίασεν, ἔδ' ἔφ' ἔτ' ἄλλα δαμνίσσασθαι τεύχεα
καλὰ

Ὡμοῖσι ἀφελίαν ἐπέχετο καὶ βελίαντι.

Vociferās. simul a. Troianorū sequebātur phalanges
 Fortes: præerat a. ipsis Mars, & veneranda Bellona:
 Hæc quidem habens tumultum immanem pugnae,
 Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat,
 Ibat a. modò quidem ante Hectorem, modo a. post.
 Hunc v. cōspicatus horruit in bello acer Diomedes.
 Sicut a. quum vir nescius quid agat, emensus ingen-
 tem campum

Constitit ad rapidum fluvium, in mare profluentem,
 Spuma frementem videns, recurritque retrorsum:

Sic tunc Tydides recessit dixitque populo,

600

„ O amici, qualiter admirabamur, Hectorem dium

„ Hastæ vibratorem esse, & audacem bellatorem:

„ Huic semper propè adest vnus deorum, qui mortem
 auertit.

„ Et nunc ei adest ille Mars mortali viro similis:

„ Quare ad Troianos conuersi semper retro

„ Absistite cedentes: neque cum diis cupiatis fortiter
 pugnare.

Sic dixit. Troiani a. admodū prope accesserunt ipsos.

Tunc Hector duos viros interfecit peritos belli,

In vno curru existentes, Menesthem, Anchialumque,

610

Horum autem lapsorum miserrus est magnus Te-
 lamonius Ajax. (lucida,

Stetit autem proximè accedens, & iaculatus est hasta

Et percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso

Habitabat, prædiues, aruis abundās: sed eum fatum

Duxit auxiliaturum, ad Priamūque & filios.

Hunc in balteo percussit Telamonius Ajax;

Inferior autem in ventre defixa est longa hasta,

Resonuitque cadens, accurrit autem illustris Ajax,

Arma prædaturus: Troiani verò in eum tela fuderunt

Acuta, perlucida: scutum autem excepit multa.

620

Sed hic calce impresso, ex cadauere æratam hastam

Euulsit, non tamen etiam alia potuit arma pulchra

Humeris detrahere: premebatur enim telis.

Δῆσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώϊον ἀγ-
ρώχων,

Οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφίστασαν ἔλχ' ἔχουσιν,

Οἳ ἑ μέγα φρ' εἴοιτα, καὶ ἴφθιμοι, καὶ ἀγαυοί,

Ωσαυτὸν σφίον· ὃ δ' ἔχαστ' ἀμύμονος περὶ μέχθην.

Ὡς οἱ μὲν ποιεῖοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδην, ἥνυτε, μέγα τε

ὦρσεν ὑπ' αἰπθίῃ Σαρπηδόϊ μοῖρα κραταή.

630 Οἳ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Υἱὸς δ' ἠΐώς τε Διὸς ἰεφεληγέρεται,

Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρῶτος ὥς μῦθον

εἶπε,

„Σαρπηδὸν Λυκίῳ βυληφόρῳ, τίς μοι αἰάλα;

„Πῶς γὰρ οὐθὰδ' εἴοιτο μάχης ἀδαήμενι φρεσὶ.

„Ψευδόμενοι δὲ σέ φασιν Διὸς γόνου ἀγχιόχοιο

„Εἶπαι· ἐπεὶ πολλοὶ κείνῳ ἐπιδύεσθαι αἰδρῶν,

„Οἳ Διὸς ἐξεγίοντο, ἐπὶ πρῶτοι αὐτῶν

παῖδες.

„Ἀλλ' εἴοι πῶς φασιν βίβην Ἡρακλεΐδην,

„Εἶπαι ἐμὸν πατέρα Θερασιμέμοιο θυμολέοντι.

640 „Ὡς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν εἶεχ' ἵπποι Λαομέ-
δοιτος,

„Εξ εἰς σιὸν ἦσαν, καὶ αἰδράσι παύροτέροισιν,

„Ιλίῳ ἐξαλάπαξε πόλιν, χύρασε δ' ἀγυαί·

„Σοὶ δ' ἔχαστος μὲν θυμὸς, ἀποφθιύουσι δ' ἄλλοι,

„Οὐδέ τέ σε Τρώεσσι οἶμαι ἄλκαρ ἴσκειν.

„Ελθόντ' ἐκ Λυκίης, ἔδ' αἰ μάλα κρατερός εἴσιν,

„Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθῆναι πύλας αἶδα σφρήσσει.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδᾶν Λυκίῳ ἀγὸς ἀντίοι ὕδαρ,

Τληπόλεμ' ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλιονίρην,

„Αἰετὸς ἀφραδίῃσιν ἀγαυὸν Λαομέδοιτος,

650 „Ὡς ῥά μοι εὖ ἔρξαιτα κακῶν ἰοίπαρ μύθη,

„Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους ὧν εἶεχε τηλόθεν ἦλθε.

„Σοὶ δ' ἐγὼ οὐτ' ἀδὲ φημι φόβοι καὶ κῆρα μέ-

λαια.

„Εξ ἐμέτῳ πύξεσθαι, ἐμὰ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμνέσθαι.

Timuit autem circumventionem validam Troiano-
rum strenuorum,

Qui multique & strenui instabant hastas tenentes:
Qui ipsum, magnum licet existentē & fortē, & clarū,
Repulerunt à se hic autem cedens, retroactus est.

Sic hi quidem laborem subibant in forti pugna.

Tlepolemum autē Heraclidem latūmq; magnumque
Animavit aduersus dium Sarpedonem fatum vio-
lentum. (cuntes,

Hi autem quum iam propè essent, alter in alterum 630

Filiusque neposque Iouis nebularum cōgregatoris,

Hunc & Tlepolemus prior verbum alloquutus est:

„Sarpedon, Lyciorum consultor, quæ tibi necessitas

„Pauitare hîc, pugnae imperitò viro?

„Mentientes igitur te dicunt Iouis sobolem ægiochi

„Esse quum multum illis inferior sis viris

„Qui ex Ioue nati sunt, tēpore priscorum hominum.

„Sed qualem aiunt vim Herculeam,

„Esse meum patrē, audacē, leoninos spiritus gerentē,

„Qui quondā huc quum venisset ob equos Laome- 640
dontis,

„Sex solis cum nauibus & viris paucis,

„Ilij diripuit ciuitatem, desertasque reddidit vias.

„At tibi ignauus quidem animus, minuūtur a. sua co.

„Neque te Troianis puto auxilio fore, (piæ

„Prōfectum ex Lycia, etiam si admodum fortis es,

„Sed à me interfectum ad portas inferni descensur.

Hunc rursus Sarpedon Lyciorum dux contra al-
loquutus est,

„Tlepoleme, certē ille euertit Illium sacrum

„Temeritate viri clari Laomedontis,

„Qui ipsum, quum beneficium contulisset, aspero 650
increpuit sermone, (nerat

„Neq; reddidit equas, quarum gratia è lōginquo ve-

„Tibi autem ego hic edico cædem & mortem nigrā

„A me euenturam, & mea sub hasta stratum

„Εὖχος ἐμοὶ δώσω, ψυχὴ δ' αἰδοκλυτοπῶλε.

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὃ δ' αἰέχετο μείλιτοι ἔχοντες
Τληπόλεμος, ἃ τῷ πρὸ ὁμαρτῇ δούρατα μακρά

Ἐκ χειρὸς ἦΐξαν ὁ μὲν βάλεϊ πύχιστα μέσσοι
Σαρπηδῶν· αἴχμη δ' ἄρα μωρὸς ἦλθ' ἀλεγυῖν.
Τοὶ δ' ἔκατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεινὺν ἔκάλυψε.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μερὺν ἀειπερὺν ἔχεν
μακρῶν

Βεβλήκει αἴχμη δ' ἀέγυτο μαιμόασα,
Ὅπως ἔχει μφθῆσα, πατὴρ δὲ πλοιοὶ ἄμυνεν.
Οἱ μὲν δ' ἄρ' αἰπὲρ Σαρπηδῶνα δῖοι ἐπαίρουσι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βαρύνει δὲ μηδρὺ μακρὸν
Ἐλκόμορον· ὃ μὲν, ὃ πρὸ ἐπιδραῖσται, ἔδ' ἔλκεσε

Μερὺν ἔξερύσαι δ' ἔρυσσε μείλιτοι, ὃφρ' ἐπιβῇ,
Σπυρδοῖ ποί· τοῖοι γὰρ ἔχον ποῖοι ἄμφι ποῖτες
Τληπόλεμος δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· ἴονσε δ' ἴος Ὀδυσσεύς,
670 Τλήμοια θυμὸν ἔχον· μαίμεσε δὲ οἱ φίλοι ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἐπιπαχὺ φρένα, ἃ καὶ θυμὸν
Ἡ πετὲρ Διὸς υἱὸν ἐρεῖδ' οὐ ποῖο δῖοι,
Ἡ ὅγε τῷ πλείοι Λυκίῳ ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτερον μῶρσιμον ἦεν,
Ἰφθιμῶν Διὸς υἱὸν ἀποκταίνων ὀξείῃ χαλκῶ.
Τῷ ῥα καὶ πληθύνει Λυκίῳ τράπε θυμὸν
Ἀτρεΐδῃ.

Εἰθ' ὅγε Κοῖραῖοι ἦσαν Ἀλάστορά τε, Χρόμιοί τε,
Ἀλκαδρόν τε, Ἀλίοι τε, Νούμιοι τε, Πρύτανιόν τε.
Καὶ νῦν ἐπὶ πλείοις Λυκίῳ κταίνε δῖος Ὀδυσσεύς

680 Εἰ μὴ δ' ὀξὺν ἴονσε μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ·
Βῆ δ' ἄρα πορμάχῳ κεκορυθμῶς αἴθοπι χαλκῶ
Δῆμα φέρων Δαναοῖσι, χερὴ δ' ἄρα οἱ περσίοι τε
Σαρπηδῶν Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδῖόν ἔειπε,
„Πελαμίδην, μὴ δὴ με ἔλκε Δαναοῖσι ἑάσῃς

„Gloriam mihi daturum, animam autem Plutoni inclytos equos habenti.

Sic dixit Sarpedon: sustulit autem fraxineā lanceam
Tlepolemus: & horum quidem simul hastæ longæ
E manib. eruperūt, percussit quidem ceruicē mediam
Sarpedon, cuspis autem penitus penetrauit acerba:
Hunc verò circa oculos obscura nox cooperuit.

Tlepolemus autem femur sinistrum hasta longa 660
Percussit: cuspis autem transacta est properans,
Ossi infixæ: pater autem mortem auertit.

Ac deo parem quidem Sarpedonem generosi socij
Extulerunt è prælio: grauabat a. ipsum hasta longa
Dum traheretur. eam quidem nullus animaduertit,
nec cogitauit

Femore extrahere lanceā fraxineam, vt rectus staret,
Festinatium. talē n. habebāt laborē occupati circa eū,
Tlepolemum a. ex altera parte bene ocreati Achiui
Exportabant prælio: animaduertit a. nobilis Vlysses
Fortem animum habens: turbatū erat autem ei dile- 670
ctum cor.

Sed deliberauit postea in mente & in animo,
An vltius Iouis filium grauisoni insequeretur,
An plurium Lyciorum animam auferret.
Neque verò Vlyssi magnanimo fatale erat.
Fortem Iouis filium interficere acuto ferro.

Quare ad multitudinem Lyciorū vertit eius animum
Minerua (miūmque;

Tunc igitur hic Cœranum occidit, Alastorēmq; Chro-
Alcandrūmq; Haliumq; , Noëmonāque Prytanimq;
Atque etiam plures Lyciorum interfecisset nobilis
Vlysses. (Hector

Nisi statim intellexisset magnus, pulchrè galeatus 680
Iuit autem per primas acies armatus fugenti ære,
Terrorem inferens Danaïs, gauisus est a. eo accedēte
Sarpedon, Iouis filius, verbum autem lugubre dixit,
„Priamide, ne me prædam Danaïs sinas

„Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον, ἐπειτά με καὶ λίποι
αἶών·

„Εἰ πόλει ὑμετέρῃ· ἐπὶ ἔκθρ' ἔμελλον ἔχαι·

„Νοστήσας οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν·

„Εὐφραίνει ἄλοχόν τε φίλῳ, καὶ ἱήπιοι υἱοί·

Ὡς φάτο· διδ' οὐπ' ὤψεσθ' ἡ κορυθαίολος

Εκτωρ,

690 Ἀλλὰ παρήϊξε λελημένος, ὄφρα τάχιστα
ὦτατ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλειπε.
Οἱ μὲν γάρ σφ' αἰτίθεον Σαρπηδόϊα δῖοι ἐταῖροι
Εἶσαν ὑπ' αἰγόχοιο Διὸς Πειθαμένη φηγῶ.
Εκ δ' ἄρα οἱ μερῶν δόρυ μείλιον ὥσε θυραζο
Ἰρθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
Τοῖ δ' ἔλιπε ψυχὴ καὶ δ' ὀφθαλμοῖς κέχυτ'
ἄχλεις·

Αὐτὸς δ' ἀμπιπύθη περὶ δ' αἰοιὴ βορέας

Ζώχῃ ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφνύτα θυμὸν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρήϊ, καὶ Εκτορ χαλκοκορυτῆ

700 Οὐδέ ποτε φρενέποιτο μελαιάων ἐπὶ πῶδι,
Οὐδέ ποτ' αἰτεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἶψα ἐπίσταντο
Χάζοιθ', ὥς ἐπύθεντο μετ' ἱφθίμοισιν Ἀρηα.

Εἶδα πῖα κοῤῥοι, πῖα δ' ὕστατοι ἔξειάριζεν,

Εκτορ τε Πριάμοιο παῖς, καὶ χαλκεὸς Ἀρης·

Αἰτίθεον Τώθραϊτ', ἐπὶ δ' ἐπλήξισσιν Ὀρίσῳ,

Τρήχον τ' αἰχμητὴν Διπύλοιο, Οἰόμαόν τε,

Οἰοντίδῳ δ' Ἐλαιοι, καὶ Ὀρίσβιον ἀλοομένω
τῷ,

Ὅς ῥ' ὕλη γαῖεσκε μέγα πλῆθος μεμνηνός,

Λίμνη κεκαλυμμένη Κηφισίδι, παρ δέ οἱ ἄλλοι

710 Νᾶϊ· Βριαρὶ μάλα πῖσι δῆμον ἔχοιτες·

Τού δ' ὥς οὐδ' ὤρεσσε θεὰ λευκώλεος Ἥρη

Ἀργεῖους ὀλένοιντο οἱ κρατερῇ ὕσμινι,

Αὐτὴν Ἀθηνάϊον ἐπεπύρεται σφισήνῃ,

„Ὡ πόποι αἰγόχοιο Διὸς τέκος ἀτροπώην,

„Ἡ ῥ' ἄλλιοι δὲ μῦθοι ὑπὲς ἡμῶν Μεσσήφ,

„Ἴλιον ἐκτάρσιν· ὠπείχον ἀπείκασθαι,

„Iacere, sed auxiliare: postea me vel deferat vita
 „In ciuitate vestra, quoniam non eram ego
 „Reuersurus domum, dilectam in patriam terram,
 „Oblectaturus vxorēque dilectam, & infantē filium.

Sic dixit: hunc a. non alloquutus est galeæ motor
 Hector,

Sed perrexit, cupiens quamcitissimè 690

Repellere Argiuos, multorūque animam auferre.
 Cæterum diuinum quidem Sarpedonē generosi socij
 Collocarunt sub ægiochi Iouis perpulchra fago:
 Ex a. ipsius femore lanceam fraxineam extraxit foras
 Fortis Pelagon, qui eius dilectus erat socius.

Hunc a. deseruit anima, & circa oculos offusa est ca-
 ligo.

Rursus a. refocillatus est: circum a. aura Boreæ
 Recreabat afflans ægrè spirantem animam.

Argiui a. propter Martem, & Hectorē armatum,
 Neque vnquam conuersi fugiebant nigras ad naues,
 Neque vnquam contra ferebaptur in pugnam, sed
 semper retrò (Martem 700

Cedebāt, postquam animaduenterūt inter Troianos
 Tunc quem primum, quem vltimum interfecit
 Hectorque, Priami filius, & ferreus Mars?
 Eximium Teuthrantem, & equitādī peritū Orestem,
 Threchūmq; bellatorem Ætolium, OEnomaūque
 OEnopidemque Helenum, & Oresbium ornatam
 mitram habentem.

Qui in Hyla habitabat valde diuitiarum studiosus,
 Lacu circundatus Cephisside: apud autem ipsum alij
 Habitabāt Boeoti valde opimum populum habentes
 Hos a. postquam animaduertit dea albis vlnis Iuno, 710
 Argiuos interimentes in forti pugna.

Statim Mineruam verbis velocibus alloquuta est,
 „ Proh facinus, ægiochi Iouis filia indefessa,
 „ Certè vanum verbum promissimus Menelao,
 „ Eum Ilio deuastato bene murato rediturum,

„Εἰ ὕπο μαίνας ἰάσονται ἔλοι Αῤῥα·

„Αλλ' ἄγε δὴ καὶ ἰωὶ μεδόμεθα θύειδος ἀλκῆς.

Ὡς ἱφάτ' ἔδ' ἀπὶ θύσσε θεὰ γλαυχόπις Ἀθηνῆ·

720 Ἡ μὲν ἐποιοχόρῃ χρυσάμπυκας εἵπυε ἱπποῖς

Ἡρην ὀρέσθαι θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνου·

Ἡ δὲ δ' ἀμφ' ὀχέας· θοῶς βάλε καμπύλα
κύκλα·

Χάλκεα ἰκτάκνημαι σιδηρεῖα ἄξοι ἀμφίς·

Τῷ ἦτι χρυσῆν ἵπυς ἀφθιτος· αὐτὰρ ἵπῳ θει·

Χάλκε' ὀπίσσω τραποσάρεθρα, ταῦμα ἰδέσθ·

Πλῆμια δ' ἄργυρου αἰσὶ πείδεσσι ἀμφοτέρωθεν·

Δίφρος δ' ἔχρυσέοισι, καὶ ἄργυρέοισι ἱμάσιν·

Εἰτέπαται δόισι δ' ἄργυροισι αἵτις αἰσὶ·

Τῷ δ' ἔξ ἄργυρος ῥυμὸς πίλει· αὐτὰρ ἐπ'
ἄκρῳ·

730 Δῆσσι χρύσειοι χαλὸι ζυγοὶ, οἳ δ' ἔλπαδια

Κάλ' ἔβαλε χρύσει', ὑπὸ δ' ἔζυγοι ἦγαγε Ἡρην·

ἱπποῖς ὠκύποδας μεμαῖ' ἔειδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηνῆν κούρην Διὸς ἀγκόχοιο

Πέπλοι μὲν κατέχευε ἰωνοὶ πατρός ἐπ' ἔδει·

Ποικίλοι δ' οἳ ῥ' αὐτῇ ποίησά τε, καὶ κάμα χροῖν·

Ἡ δ' ἔχιδν' ἐσθύσα Διὸς τεφεληγέταο,

Τεύχεσσι ἐς πόλεμον θωρήσαστο δακρυόεσσι.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰμοῖσι βάλετ' αἰγίδα θυσαγόεσσαν·

Δαιδύω, ὡς αἰὲν μὲν πάντῃ φόβος ἐπ' αἶψα,

740 Εἰ δ' ἔεις, οἳ δ' ἀλκή, οἳ δ' ἔχρυσά τε ἰσκή·

Εἰ δέ τις Γοργεῖν κεφαλὴ δαιτοῖο πελώρου

Δαιή τε, σμερδὴ τε, Διὸς τέρας ἀγκόχοιο.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλοι κυνέω θέτο τετρα-

φάλῃ·

Χρυσείῳ, ἔχιδν' ὀλέσσει φυλίεσσ' ἀεαρήν·

Εἰ δ' ὄχλα φλόγα ποσὶ βήσεται· λάξετο δ' ἔγχος

Βελύχον, μέγα, σιβαρόν, τῷ δέ μιν σίχας αἰδρῶν

Ἡρώων, τοῖσιν τε κατέσται ὀβριμότης.

Ἡρην δ' ἔμαρτι θεῶς ἐπ' αἶψα· αἶψα ἱπποῖς,

„Si sic furere sinamus perniciosum Martem.

„Sed age, & nos adhibeamus impetuosum robur:

Sic dixit: neque inobsequēs fuit dea cælia Minerva

Properans quidem auro ornatos apparauit equos 720

Iuno veneranda dea, filia magni Saturni;

Hebe a. circa currus velociter posuit rotundas rotas

Æreas, octo radiorum, ferreum axem circum,

Quarum aurea est circumferentia, incorrupta, sed superne

Æreæ laminæ affixæ, res mirabilis visu:

Modioli autem ex argento sunt orbiculati vtrique.

Stella autem aureis & argenteis loris

Distensa est, duo a. rotundi orbes sunt: (monem

Ex ea a. argenteus temo extabat, sed ad summum te-

Ligauit aureum pulchrum iugum: in eo antilenas 730

Pulchras posuit aureas: sub verò iugum duxit Iuno

Equos velocipedes, cupida contentionis & vocifera-

Sed Minerva filia Iouis ægiochi (tionis.

Peplū quidē deposuit subtilē, patris super pavimēto

Variegatū, quem ipsa fecerat & elaborarat manibus:

Loricam a. quum induisset Iouis nubium coactoris,

Armis ad bellum armabatur lacrymosum,

Circum autem humeros posuit ægidem fimbriatam,

Horribilem, circū quā vndiq; terror circū datus erat,

Inerat autem contentio, inerat fortitudo, inerat horribilis persequentium impetus, 740

Inerat etiam Gorgonium caput diri monstri,

Dirūmq; horrendumq; Iouis portentum ægiochi.

In capite autem circumcristatam galeam posuit quatuor annulos habentem.

Auream, centum vrbium militibus sufficientem.

Inque currus lucentes pedibus ascendit, accepit autem hastam

Grauem, magnam, solidam, qua domat turmas vi-

Heroum, quibuscunque irascitur forti patre genita.

Iuno autem scutica velociter urgebat equos:

Sponte

Αὐτόματα δ' ὅ πύλαι μέκοι ἔραϊν, αἳ ἔχοι
Ωραι,

- 750 Τῆς ἑπιτέτραπται μέγας ἔραϊός ἑλυμπός τε,
Ἡ μὲν αἰακλῆα πυκινὸν ἴφος, ἥδ' ἑπιθεῖα.
Τῇ ῥα δὲ αὐταῖσι πετρῶνεκέας ἔχοι ἵππους·
Εὖρο δ' ὅ Κροτῖονα θεῶν ἄτερ ἥδωσι ἄλλωι,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος ἑλύμπιο.
Εἰθ' ἵππους εἵσασα θεὰ λευκώλεος Ἥρη,
Ζῆν' ὑπατοὶ Κροτῖδιον ἔξήρετο, καὶ προσέειπε,
„Ζεῦ πάτερ ἑ γ' ἐμεσίζη Ἀργεῖάδε χαρτερὰ ἔργα,
„Οὐδ' ἀπὸν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν,
„Μὰ ψ, ἀπῆρ' ἑ καὶ κόσμους ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δ' ὅ
ἐκκῆλοι

- 770 „Τέρποιται Κύκωρις τε, καὶ ἄγυρτόξος Ἀπῆλαι,
„Αφροῖα τῷ τοι αἰεῖτες, ὅς ἑ πια εἶδε θέμιστας.
„Ζεῦ πάτερ ἥ ῥα τί μοι κεχολαύσεται, αἶ' κ' Ἀργεῖα
„Δυρῶν πεπληγῆα μάχης ἔξαποδίσσεται;
Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς,

Ἀχαιεῖοι οἱ ἔπορτοι Ἀθηνᾶϊν ἀγαλῆϊν,

Ἡ ἑ μάλισ' αἶσθε κακῆς ὀδυμένησι πελάζουσι.

Ὡς εἶπας· ἐδ' ἀπῆλθε θεὰ λευκώλεος Ἥρη,

Μάστιξαι δ' ἵππους· πό δ' ἔχ' ἀκοιτε πέτεσθαι

Μεσσηγῶς γαίης τε καὶ ἔραϊν ἀπερόντας·

- 770 Οὐτοὶ δ' ἠερεῖδες αἶψα ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Ἡδῶτος ἐσσκοπῆν, λεωσθαι ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Τόσσοι ἐπιτρώσκοισι θεῶν ὑψηλῆς ἵπποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔχον ποταμῶν τε ῥίοιτε,
Ἡ καὶ ῥοαὶ Σιμόεις συμβάλλετο ἥδ' Ἑκάμα-
δος,

Εἰθ' ἵππους ἔσπεσε θεὰ λευκώλεος Ἥρη

Μύσας· ἔξ' ὀχέων· αἶψ' ἡ ἔρα πούλιον ἔχουσιν.

Τοῖσι δ' ἀμβροσίῳ Σιμόει ἀνέτειλε ἱέμε-
σθαι.

Αἱ δ' ὅ βᾶτ' ἐπὶ πύλαισι πηλῆασι ἴθματ' ὀμῶσαι,

Αἰδεῖσθαι Ἀργεῖοισι ἀλεξέμεναι μεμαῶσαι.

Ἀλλ' ὅτε

Sponte autem portæ crepuerunt cœli, quas custodie-
bant Horæ.

Quibus commissum est magnū cœlum olympūsque, 75●
Vt & aperiant densam nebulam, & claudant.

Hæc per ipsas calcaribus parentes impellebāt equos.
Inuenerunt a. Saturnium à diis seorsum sedentē aliis
Summo vertice cacuminosi olympi.

Tunc equos sistens dea albas vlnas habens Iuno
Iouem supremum Saturnium interrogauit, & allo-
quuta est, (facinoræ

„Iupiter pater an nō succenses Marti ob ista violēta
„*Proh* ! quantum & qualem perdidit pop. Achiuorū
„Temere, ac non vt decuit, mihi a. dolor: illi v. quieti
„Delectātur, Venusq; & argēteo arcu decorus Apollo, 76●
„Insanum hunc *Martē* emittētes, qui nullū nouit ius.
„Iupiter pater, nunquid mihi irasceris si Martem
„Grauiter percutiens pugna expellam?

Hanc autem respondens alloquutus est nubicogus

Iupiter:

„Agedū, aduersus ipsum incita Minervā prædatricē,
„Quæ ipsū maximè solita est malis dolorib. afficere.
„Sic dixit: neq; immorigera fuit dea albis vlnis Iuno.
Verberauit autem equos: hi autem nō inuiti volabāt
Inter terrāque & cœlum stellatum.

Quantum *autem* aëris spatium vir vidit oculis

Sedens in specula, prospectans in purpureum mare,
Tantum saltu emetiuntur deorum altisoni equi.

Sed quando Troiam peruenerunt, duosque ad flu-
uios fluentes,

Quæ fluxus Simois committunt & Scamander,

Ibi equos stitit dea albas vlnas habens Iuno,

Soluens ex curribus circum a. caliginem multā fudit:

Cæterū his ambrosiam Simois emergere fecit ad
pascendum.

Hæc autem iuerunt timidis columbis incessu similes,
Viris Argiis auxiliari properantes.

- 780 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκαιοι ὅθι πλῆγαι καὶ αἵετοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίῳ Διομήδεος ἱπποδύμοιο
 Εἰλόμοιο, λείοντι εἰκότες ὠμφάγοισι,
 Ἡ σοὶ κάπρωσι, τῆς τε θεῖος ἔκ ἀλαπαδίου
 Εἶθα γὰρ ἦυσεν θεὰ λευκώλεος Ἥρη,
 Στείτορ' εἴσαι μὲν μαχάλλ' εἰ χαλκοφώϊα,
 Ὅς τόσοι αὐδήσασιν, ὅσοι ἄλλοι περὶ τήκοιτα·
 Αἰετοὶς ἀργεῖοι, κακ' ἐλέγχα, εἶδος ἀγχιτοῖ·
 Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον παλίσκετο δῖος Ἀχιλ-
 λεύς,
 „Οὐδέ ποτε Τρῶες ποτὶ πύλαι Δαρδανιάων
 790 „Οἵ γε σχοι καὶ νῦν γὰρ ἐδεῖδισαν ὄβριον ἔλκος·
 „Νυνὶ δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ ἱκισὶ μαί-
 χοιται,
 Ὡς εἰποῖσ' ὤτρυνε μῆρος, καὶ θυμὸν ἔχασεν·
 Τυδείδῃ δ' ἐπορεύσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εὖρε δ' ὅτ' ἴμεν ἀνάκτα παρ' ἱπποισι καὶ ὄχλοι
 ἔλκος αἰαψύχοιτα, τὸ μὲν βάλε Παίδουρος ἴπῳ.
 Ἰδρῶς γὰρ μὲν ἔτειρε ὑπὸ πλατείᾳ τελαμῶντος
 Ἀσπίδος εὐκύκλου, τῷ τεύρετο, κάμπε δ' ἔχρε·
 Αἰδ' ἴχαι τελαμῶνα, κελαίεφες αἶμα' ἀπὸ
 μύρῳ.
 Ἰππεὶς δ' ἐπὶ ζυγῷ ἤψατο, φάϊσσι τε,
 800 „Ἡ ὀλίγοι οἱ παῖδες εἰκότα γέγοναν Τυδεῖς.
 „Τυδεῖς τοι μικρὸς μὲν εἴμι δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
 „Καὶ ῥ' ὅτε ποτ' ἐμὲ γὰρ πολεμίζῃ ἔκ εἵασκοι,
 „Οὐδ' ἐκπαφάσκει, ὅτε τ' ἤλυθε ἰόσφι ληχάων
 „Ἀχιλλεύς ἐς Θήβας πόλιν μετ' Καδμείωνας·
 „Δαίνυσθαι μὲν αἰῶνοι εἰς μεγάροισι ἱκῆλοι·
 „Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχει δι' ἑκτεροῖ, ὥς δ' ἐπάρῃ ποτ'
 „Κέρους Καδμείων πορκαλίζετο πάντα δ' ἐρίκε·
 „Ρηιδ' ὡς τοῖα τοι ἐγὼν ἐπιπαρρόθος ἦα.
 „Σοὶ δὲ τοι μὲν ἐγὼ πῶρ' ἔτι σάμα ἡδὲ φυλάσσω,
 810 „Κάσπε πορφρεῖας κέλομαι Τρώεσσι μάχιδ'
 „Ἀλλὰ σέυ ἡ κάματος πολυαῖξ γῆα δέδουκε,
 „Ἡ νῦν σέ που δῖος ἴχ' ἀκίρει καὶ σὺ γ' ἐπιπτε

Sed quando venerunt vbi plurimi & optimi
 Stabant, circa uim Diomedis equorum domitoris.
 Conferti, leonibus similes, cruda vorantibus,
 Vel suibus apris, quorum robur non debile:
 Ibi stans clamauit dea albas vlnas habens Iuno,
 Stentori similis magnanimo, æream vocem habenti,
 Qui tantū vociferabatur quantum alij quinquaginta,
 Pudor adsit Argiui, mala probra, forma tantum spec-
 tabiles.

„Quandiu quidē in bello versabatur diuus Achilles,
 „Nunquam Troiani ante portas Dardanias
 „Veniebant, illius enim horrebant fortem hastam: 793

„Nunc a. prōcul ab vrbe cōcauas apud naues pugnāt.

Sic fata, cōmouit robur & animum vniuscuiusque.
 Tydidi autē superuenit dea glaucis oculis Minerva:
 Inuenit autem hunc regem apud equos, & currus
 Vulnus refrigerantem, quod ei influxerat Pandarus
 sagitta,

Sudor enim ipsum affigebat sublato loro

Scuti rotundi, quo premebatur, æger autē erat manu.

Alleuata igitur loro, atrum sanguinem abstergebat.

Equinum autem dea iugum tetigit dixitque,

„Profectō parū sibi filium similem genuit Tydeus. 806

„Tydeus paruus quidem erat corpore, sed bellator:

„Et quidē etiā tū quū ipsum ego pugnare non sinebā,

„Nec ue irruere. ac quando venit absque Achiuis

„Legat' ad Thebas multos inter Cadmæos. i. Theba.

„Epulari ipsum iubebam in ædibus quietum: (nos

„Attamen hic animū retinens suū fortē, sicut antea,

„Iuuenes Thebanorū prouocabat, quemlibet a. vin-

„Facilè: talis namque ego adiutrix eram. (cebat

„At tibi certē ego quidem assisto, & te custodio,

„Et te alacriter iubeo aduersus Troianos pugnare: 810

„Sed tua vel labor multo motu fatigans mēbra subiit

„Vel te certē timor cohibet exanimans. non igitur tu

posthac

„Τυδῖος ἔκγονός εἰσι δαΐφροτος Οἰεΐδαο.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διὸς
μήδης,

„Γινώσχω σε θεὰ θυγάτηρ Διὸς ἀγκόχοιο·

„Τῷ τριπλοφρονέως ἐρέω ἔπος, ὃ δ' ἔπι κεύσῃ·

„Οὐτε τί με δῖος ἶχθ' ἀκήριοι, ὅτε τις ὄκητος·

„Ἀλλ' ἐπὶ σῶι μέμνημαι ἐφείμειον, ἃς ἐπέτειλας.

„Οὐ μ' εἰς μακάρεσσιν θεοῖς ἀνικρὺ μάχης

220 „Τοῖς ἄλλοις· ἀπὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτης Ἀφρο-
δίτη.

„Ἐλθὼς ἐς πόλεμον, τίμ' γ' ὑπάλμω ὀξείῃ χαλκῷ.

„Τοιῷδε καὶ αὐτός τ' αἰαχάζομαι, ἥδ' ἐν ἄλλοις

„Ἀρχίοις ὀκέλευσαι ἀλήμοναι σῶθ' ἀδὲ πάντας.

„Γινώσχω γὰρ ἄρ' ἡ μάχῃ ἀνὰ κοιρανίοντα,

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπετα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

„Τυδείδῃ Διόμηδῃ ἐμῷ κεχεισμένῃ θυμῷ·

„Μήτε σὺ γ' ἄρ' ἡ τὸνδε δίδιδι, μήτε τίς ἄλλος

„Ἀθανάκων τοῖη τοι ἐχὼν ἔσπται ῥροθός εἰμι.

„Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρήϊ κωφώτῃ ἔχ' ἄρ' ἰπποῦχος ἵπ-
ποις·

230 „Τύφῳ δ' ἄρ' ἰπποῦχος, μὴδ' ἄζωο θυρεῖ Ἀρηῃ,

„Τῷ τῷ μαϊόμενῳ, τυκτὸν κακόν, ἄλλοσθ' ὀ-
σταλόν,

„Ὅς κωφίῳ μὲν ἐμοὶ τε καὶ Ἡρῇ τεῦτ' ἀγορεύει·

„Τρῶσι μαχέσσεσθ', ἀπὰρ Ἀρχίοισιν ἀρήξει·

„Νῦν δ' ἔμψ' Τρῶεσσιν ὁμιλεῖ, τῇ δ' ἔλ' ἰλέασθ'.

Ὅς φασὶν, Σθένελοι μὲν ἄφ' ἵππων ὥσπερ χαμάζε.

Χεῖρ' ἀπάλιν ἐρίσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμεαπέως ἀπὸ ρουστῆ·

Ἡ δ' ἐς δῖφρον ἐβασίεπαρ' αἰ Διομήδεα δῖον

Εμμεαυῇα θεῖα, μέγα δ' ἐβραχεφύγιος ἄξαι

Βειθισιῶν. δαίμῳ γὰρ ἄγει θεοὶ ἀνδρά τ' ἄεισιν.

240 Λάξετ' ἔμψ' ἰπποῖσιν καὶ ἡμίῃα Παλλὰς Ἀθηνῆ·

Αὐτὴν ἐπ' Ἀρήϊ κωφώτῃ ἔχ' ἄρ' ἰπποῦχος ἵπποις,

Ἡ τοὶ δ' ἄρ' Περὶ φαστα πελώριοι ἔξαι ἀείξει.

Αἰπολῶν δ' ἄρ' ἄεισιν Ὀχνησὶν ἀγλαὸν ἦόν·

Τοὶ δ' ἄρ' Ἀρης ὀνείζει μακρόφρονος ἀπὰρ Ἀθηνῆ

„Tydei soboles es bellicosi OEnidæ.

Hanc autē respondens alloquutus est fortis Diomedes,

„Agnosco te dea filia Iouis egidem tenentis.

„Ideò ingenuè dicam verbum, neque celabo:

„Neque me aliquis timor tenet exanimans, neque aliqua socordia,

„Sed adhuc tuorū recordor iussorumquæ mandasti.

„Non enim me sinebas beatis diis, ex aduerso pugnare

„Aliis, sed si Iouis filia Venus

„Venisset ad præliū, hanc iubebas, lædere acuto ferro. 820

„Quare nunc & ipse recedo, atque cæteros

„Argiuos iussi congregari hîc omnes.

„Agnosco enim Martem in prælio dominantem.

Huic v. respōdit deinde dea cæcis oculis Minerva,

„Tydide Diomedes, meo charissime animo,

„Ne tu Martem hunc time, neque quenquam alium

„Immortalium: talis tibi ego adiutrix sum.

„Sed age, in Martē primū impelle vnicūgulos equos:

„Verbera a. cominus, neq; verere impetuosum Martē

„Hūc, insanū, ascitū malū, ab aliis ad alios trāseuntē, 830

„Qui nuper mihiq; & Iunoni promiserat, dicens,

„Auersus Troianos se pugnaturum, & Argiuis auxiliaturum: (blitus est.

„Nunc tamen cum Troianis versatur, illorum a. o-

Sic loquuta Sthenelū ab equis detrusit in humum,

Manu retrorsum trahens, hic a. confestim defiliit,

Atque in currum ascendit iuxta Diomedem nobilem

Alacris dea, valde a. crepuit fagineus axis,

Præ pondere, potentem enim ducebat deam, virūque optimum.

Corripuit a. flagellum & habenas Pallas Minerva:

Statimque in Mart. primū direxit vnicūgulos equos. 840

Certè hic quidem Periphantem ingentem interfecit

Ætolorum longè fortissimū, Ochesij illustrem filium.

Hūc quidē Mars occidebat sanguinarius: sed Miner.

Δὴν αἶψος κινέω, μὴ μιν ἴδωι ὄβριμος Ἀρης.

Ὡς ὅτ' ἴδωι βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,

ἦτοι ὁ μὲν Πείρατα πλάθει αὐτὸν ἔασθαι

Κῆρ, ὅτ' ἐκπαύον κλείναι ἔξωπτό θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰτὺς Διομήδεος ἱπποδύμοιο.

350 Οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶ ἦσαν ἐπ' ἀλκίλοισι ἰόντες,

Προσθεὶ Ἀρης ὠρέξαθ' ὑφ' ἑσυχὸν ἰώια ῥ' ἴσσωσιν

ἔλχει χαλκῷ μαμαῶς ἀπὸ θυμῷ ὀλίσσας·

Καί τ' ὅτε χεῖρα βῦσα θεὰ γλαυχῶπις Ἀθήνη

Ὡσεὶ ὑπ' ὅκ' ἀφ' ὀφθαλμοῖσιν αἰχτῶσιν.

Δεύτερος αὐτ' ὤρματο βολὴν ἀγαστὸς Διομήδης.

ἔλχει χαλκῷ, ἐπέρσσει δ' Παλλὰς Ἀθήνη

Νήατον ἐς κειῶνα, ὅθι ζοιῦσκετο μήτηρ.

Τῇ ῥά μιν ἔτα τυχόν, δῖα δ' ἔχρεα χαλὸν ἴδωσιν.

Ἐκ δ' ὀδύρσσει αὖτις ὁ δ' ἐβραχε χαλκῷ
Ἀρης.

360 Οἷοι τ' οἰεῖσθαι ὅππασιν, ἢ δ' ἀχαιοὶ

Αἰέρες οἱ πολέμοι, ἰεῖν στυγέοντες Ἀρης.

Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρώεσσι λείπει Ἀχαιοὺς τε Τρῶας τε

Δείσαντας, ὅσοι ἐβραχ Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷον δ' ὅκ' ἐφείατ' ἐρεβενή φαίνεται ἀήρ

Καίματος ἔξωπτοιο δυσταέρος ἱριυμένιοιο.

Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἀρης

Φαίνεται ὁμοῦ ἐφείασι ἰὼν εἰς ἕρσιν ἐὺρομό.

Καρπαλμός δ' ἴκαε θεῶν ἔδος αἰπὺν ὀλυμπον

Παρ δ' ἔδωκε Κρονίῳ κατ' ἵζετο θυμῷ ἀχέων.

370 Δῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα κατὰ ῥέον ἐξ ὠτειλῆς.

Καί ῥ' ὀλοφύρομενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

2) Ζεῦ πάτερ, ὦ γεμισίχη ἱρῶν παῖδε καμτεροῖ
ἔργα;

3) Αἰεὶ τί ρίψας θεοὶ τεταπότες εἶμ' ὃν

4) Ἀλλήλων ἰότητι, χεῖρ δ' αἰδρεσσιν φέροντες.

5) Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκεας ἀφρογὰς
κούρην

6) Οὐλομένην, ἣ τ' αἶψα ἀκούσας ἔργα μέμνηται.

Induit Orci galeam, ne ipsam videret potens Mars.
Postquam autem vidit hominum perditor Mars

Diomedem dium,

Certè hic quidem Periphantem ingentem illic fuit
Iacere, vbi primum interficiens abstulerat animum,

At iuit rectâ in Diomedem equitandi peritum.

Hi a. quû iam proximi essent alter in alterum cuntes: 850

Prius Mars iaculatus est super iugû habenâsq; equorû

Hastam æream, cupiens animam eripere,

Et hanc manu accipiens dea cæsis oculis Minerva,

Summouit à curru, vt incassum vibraretur.

Secundo a impetum faciebat bello fortis Diomedes

Hasta ærea. adegit autem Pallas Minerva

Infimum in ventrem, vbi cingebatur balteo.

Ea parte ipsum vulneravit assequutus, cutémque
pulchram dilaceravit:

Et hastâ extraxit rursus, boatû a. edidit ferreus Mars.

Quantum nouies mille clamant vel decies mille 860

Viri in bello, pugnam ineuntes Martis.

At verò tremor occupauit Achiuôsque Troianosque,

Territos: adeo resonuit Mars insatiabilis belli.

Qualis autem ex nubibus atra apparet caligo,

Ab æstu venti grauitè spirantis excitatis

Talis Tydidi Diomedi fortis Mars

Apparebat simul cum nebulis iens in cœlum latum:

Celeriter a. venit deorum in sedem, altum Olympum

Apud a. Iouem Saturnium sedit animo mœrens.

Ostendita immortalè sanguinem defluentem ex vul- 870

Et lugēs verbis velocibus eum alloquutus est; (nere:

„Iupiter pater, non indignaris videns hæc violen-
ta facinora?

„Semper sanè grauiissima nos dii passi sumus

„Mutuo consilio gratificantes hominibus.

„Propter te omnes pugnamus tu n. peperisti demen-
tem filiam

„Perniciosam: cui semper scelestæ opera curæ sunt.

„Αλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰσὶ ἐν Ὀλύμπῳ
 „Σοῖτ' ἐπιπείθονται, καὶ διδμήμεθα ἕκαστος·
 „Ταῦτ' αὖ δ' ἔτ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεαι, ἔτ' ἐπ' ἔργῳ.
 280 „Ἀλλ' αἶψα ἐπὶ αὖδ' ἐρείχο παῖδ' αἰδήλοισι,
 „Ἡ μὲν Τυδεΐος υἱὸν Ἰφάρθουμι Διομήδεα
 „Μαρμαίρει κτείνει ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 „Κυκονίδα μὲν κρωτὶ χερσὶν ἔτασε χιτῶν' ἐπὶ καρπῶν,
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' αὐτὰ υἱὸν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 „Ἀλλὰ μ' ὑπὸ νύκτι ταχέες πόδες· ἦ τέκεθ' ἤδη
 „Αὐτὸν πῆματ' ἐπαχοῖ ἐν αἰήσιν ἰεκάδεσσιν,
 „Ἡ κεν ζῶν ἀνδρῶν ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
 „Τοῖ δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν περσέφει ἰεφελιγέρεα
 Ζεὺς·

„Μὴ τί μοι ἄλλο φέρεται παρ' ἐξ ὁμοῦ μινύειν
 290 „Ἐχθιστὸς δέ μοι ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν.
 „Αἰὶ γάρ τοι εἰς τε φίλῃ, πόλεμόι τε, μάχῃ τε
 „Μήτρος τοι μῦθος ἐστὶν ἀάχετο, ἔκ' ἐπιεικτοῖ·
 „Ἡρῆς, τί μὲν ἐγὼ σπουδῇ δέμιτ' ἐπέεσσιν.
 „Τῷ σ' οἶω κείνης παῖδε παῖδι ὀνεισίησιν·
 „Ἀλλ' ἔμ' αὖ σ' ἐπὶ δ' ἤδη ἀνέξομαι ἄλγ' ἔχοιτε.
 „Ἐγὼ ἐμὲ γένος ἐστὶν ἐμοὶ δὲ σε γένετο μήτηρ·
 „Εἰ δὲ πευρὲς ἄλγ' ἔσθ' ἡμεῖς θεῶν γένετο ὧδ' αἰδήλοισι,
 „Καὶ κεν δὴ παλαιὰ ἦν δα σείρτερος ἔραυώσῃ.
 Ὡς φάτο, καὶ Πάριος αἰώγει ἱήσασθαι·

300 Τῷ δ' ἐπὶ Πάριος ὀδυμήφατα φάρμακα πάσσαι,
 Ἠχέσασθαι· ἀ μὲν γὰρ πικραθιητὸς γ' ἐτέτυκτο·
 Ὡς δ' ὅτ' ὅπως γάλα λευκὸν ἐπιγόμενος σινέπτιζεν·
 Τυγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὧχε φέειν ῥέφεται κυνὸσιν·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἱήσασθαι θύρῳ Ἄρηα.
 Τοῖ δ' Ἠβηλῶσι, χεῖρ' ἔτα ἦ ἄματα ἔσσε.
 Παρ' ὅθ' Ἰδὴ Κροτῖον καθέζετο κύδ' ἐν γαίῳ.
 Αἰδ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγαλοῖο ἵκοιτο,
 Ἡρῆ τ' Ἀργεῖν, καὶ ἄλα λκομένης Ἀθηνῆς
 Πάριος βροτοῖσι γόνι Ἄρην αἰδ' ἔρχεσθαι·

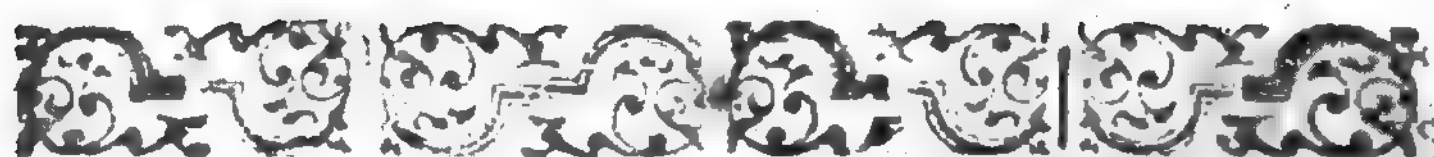
„Alij enim omnes quotquot dij sunt in olympo,
 „Tibi obediunt, & subiecti sumus singuli.
 „Hanc autem neque verbo coerces, neque facto:
 „Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam noxiam,
 „Quæ nunc Tydei filium magnanimum Diomedem 830
 „Furere induxit contra immortales deos.
 „Venërem quidem primum comminus vulneravit
 in manu ad volam.

„Postea autem in me ipsum irruit deo similis.
 „Sed me subduxerunt veloces pedes, profectò diu
 „Ibi dolores passus fuisset inter horrendos cadaue-
 rum acervos,

„Aut viuens, languidus fuisset ex ferri ictibus.
 Hunc autem toruè intuitus, alloquutus est nubico-
 gus Iupiter, tare,

„Ne tu, qui ab alijs ad alios trāsīs, mihi assidēs lamen-
 „Inimicissimus n. mihi es deorū qui olympū habitāt:
 „Semper n. tibi contentio grata, bellāque pugnaeque: 840
 „Matris tibi ingenium est intolerabile, nō tractabile,
 „Iunonis, quam quidem ego sedulò reprimo verbis.
 „Idcirco te puto illius hæc pati consilijs. (habere:
 „Sed *tamen* neutiquam te amplius diu patiar dolores
 „Ex me enim genus tibi est, mihiq; te genuit mater.
 „Si a. aliquo ex alio deorum natus esses ita improbus.
 „Iampridem fuisses inferior cœlitibus.

Sic dixit, & Pæonē iussit illi mederi. (inspergēs,
 Huic igitur Pæon dolorem lenientia medicamina
 Sanavit eum, nequaquā enim mortalis erat. (album 900
 Sicut a. quando coagulū agitātū concrefcere fecit lac.
 Liquidū quū esset: valde a. velociter concrefcit mis-
 Ita celeriter sanavit impetuosum Martē. (centi:
 Hunc autē Hebe lauit, pulchrāque indumenta induit
 Iuxta a. Iouem Saturnium sedit, eo honore exultāns.
 Rursus autem ad domum Iouis magni venerunt
 Iunóque Argina & alalcomeneis Minerua,
 Postquam cohibuerunt homicidam Martem à viro-
 rum cœdibus.



ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ.
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΤΩ θεῷ ἄπορ αἶποι τῆς μάχης, οἱ Ἕλληες πολ-
λοῖς αἰαργῶσι τῷ Τρώϊ Ελένη ᾧ συμβαλεύσαν-
τες, Εκτὼρ ὡς τιμὴ πολλὴ αἶσι, καὶ τῇ μητρὶ Εκάβῃ κε-
λεύει ὕστατον τῇ Αθηνᾷ, ὑποχέσθαι αὐτῇ δωδεκά βοῶν
θυσίαι, ὅπως δι' Διομήδην ἄπορ ποιεῖ τῆς μάχης τέλος. ᾧ
ῥητοὶ αὐτῇ ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης αἰαγνυρί-
σαντες φίλοι πατερίῳ διαμάσσοι τὰ ὅπλα ἀλλήλοισι.
Εκτὼρ ᾧ δαλεχθεὶς τῇ μητρὶ καὶ τῇ γυναικὶ λιδρομάχῃ,
ἐν τῷ ἀδελφῷ Αλεξαίδρῳ ἑὶς δι' πόλεμον ἔξωσι.

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ.
ἢ ὁπλῆα φη.

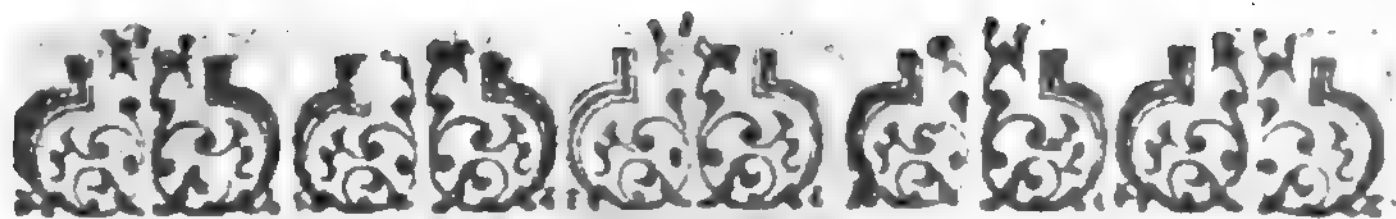
Ζῆτα δ' ἀρ' λιδρομάχης καὶ Εκτὼρ ἐς ἰαρίστει.

ΑΛΛΗ.

Εκτὼρ καὶ λιδρομάχης ἑμιλία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.
ἢ Ζ. ραψωδία.

ΣΤΡΩΩΝ ᾧ οἶσ' ἔτι καὶ ἀχαῶν φύλοπις αἰὶνᾷ.
Παλὰ ᾧ ἄρ' ἔθ' αὖ καὶ ἔθ' ἰθύσε μάχῃ πεδίοιο,
ἀλλήλοισι θυνομένοισι χαλκήρεα δοῦρεα,
Μενόρην Σιμόντος ἰδὲ Ζαῖθοιο ῥοάσει.
αἶας ᾧ κορῶτος Τελαμόντος ἔρκος ἀχαῶν.
Τρώϊοι ῥᾷζε φάλαγγα· φῶς δ' ἐπὶ ῥοισι ἔθ' ἔκειτο.



ARGVMENTVM VI. LIBRI
ILIADIS. HOMERI.

QVVM dij à prælio recessissent, Græci multos interficiunt Troianorum: Heleno autem suadente, Hector in ciuitatē ascendit, & matrem Hecubam hortatur vt vota faciat Mineræ: & polliceatur duodecim boum sacrificium, vt Diomedem auertat à prælio. Interim autem quum essent in campo, Glaucus & Diomedes agnita paterna amicitia permutant arma inter se. Hector vero alloquutus matrem Hecubam & vxorem Andromacham, cum fratre Alexandro in prælium egreditur.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Æ autem Andromache & Hectoris est confabulatio.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris & Andromaches colloquium.

HOMERI ILIADOS LIB. VI.

TROIANORVM autem & Achiuorum acris pugna destituta est à diis. Frequenter autem huc & illuc cum impetu ferebantur prælum per campum, Quum alij in alios dirigerent eratas lanceas, Inter Simoentis & Xanti fluentia. Ajax autem primus, Telamonijs, septu Achiuorum, Troianorum rupit agmen, lumēnque focijs attulit.

Λιδεα βάλῳ, ὅς ᾠρεῖτο σὶ Θρήκεσσιν ἰππικῶν,
 Τῶν Εὐσώρου ἀκάμει· ἥν τε μέγαρ τε.
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυς φάλοι ἰπποδά-
 σεις·

- 10 Εἰ ᾧ μετώπῳ πῆξε, ὥρῃσεν δ' ἄρ' ὅς εἰς εἶσα
 Λίχμῃ χαλκείῃ, δι' ᾧ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε,
 Ἀξυλοὶ δ' ἄρ' ἐπεφίε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθραΐδῃ, ὅς εἵαται εὐκτιμένη σὶ Λεῖσβῃ,
 Ἀφιδὸς βιότιο, φίλος δ' ἰὼ αἰτρώποισι.
 Πᾶσι γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶν ἐπὶ οἰκίᾳ ταύτῃ·
 Ἀλλὰ οἱ ὕπνῳ πῶγε τότ' ἦρκεσσι λυγρῇ ὀλεθρῇ,
 Πρὸς δὲ ὑπαιπᾶστας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀππύρει,
 Αὐτοὶ δὲ θεράποντα Καλήσιοι, ὅς ῥα τότ' ἰππικῶν
 Ἔσκεν ὑφ' ἡνίοχος πόδ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτλη.
 20 Δρῆσιν δ' Εὐρύαλος καὶ Οφέλποι ἐξείαριξε·
 Βῆ δ' ᾧ μετ' Αἰσηποὶ καὶ Πήδασοι, οἳς ποτε τύμφῃ
 Νηῖς Ἀβαρβαρήν τέκε' ἀμύμονι Βυκολίῳ·
 Βυκολίῳ δ' ἰὼ υἱὸς ἀγαυὸς Λαομείδης
 Πρεσβύτατος γειῆ, σκόποι δὲ ἐγείνατο μήτηρ·
 Ποιμαῖναι δ' ἐπ' ὅεσσι μὲν Φιλότιπ καὶ εὐίῃ·
 Ἡ δ' ὑποκυσσάμενη, διδυμάοις γείνατο πῶιδε·
 Καὶ μὲν τῷ ὑπέλυσε μῦθος καὶ φαίδιμα γῆα,
 Μηκιστὴν ἰάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἰσύλα.
 Ἀστυάλοι δ' ἄρ' ἐπεφίε μενεπτόλεμος Πολι-
 ποίτις·

- 30 Πιδύτλη δ' Οδυσσεὺς Περχρόποι ἐξείαριξε·
 Ἔλχι χαλκείῳ· Τεύχερος δ' ἀρετάοισι δῖοι·
 Λιπλόχος δ' Ἀβληροῖσιν ἔσχετο δουρὶ φαεινῷ
 Νεισορίδης· Ἐλατο δ' αἶαξ αἰδρωτὶ Ἀγα-
 μέμῳ·

Ναῖε δ' Σαλμύκιος εὐρράταο παρ' ὄχθας
 Πήδασοι αἰπεινὴν, Φύλακοι δ' ἔλε Λήϊτος
 ἦρας·

Φύγοιτ', Εὐρύπυλος δ' Μελαιῖται ἐξείαριξε,
 Ἀδρηεῖοι δ' ἄρ' ἐπιπτα βολὴν ἀγαθὸς Μειέλαος·
 Ζῶσι ἔλ' ἰππικῶν γὰρ οἱ ἀτιζομένοισι παδῖναι

Quum percussisset virum qui fortissimus inter Thra-
ces erat,

Filium Eufiori, Acamantem, amplum & procerum.

Hunc percussit primus galeæ in cono equina lecta
cristatæ,

Inque fronte fixit. penetrauit autem intra os

Cuspis ærata: atque huic tenebræ oculos texerunt. 10

Axylum autem interfecit strenuus in bello Diomedes

Teuthranidem, qui habitabat bene structa in Arisba,

Diues opum. ac benignus erat hominibus:

Omnes n. excipiebat comiter, secus viā ædes incolens

Ab eo tamē nullus horum tūc auertit acerbam mortē

Ante *illum* prodiens (*ad eum protegendam*) sed ambos
ille vita priuauit,

Ipsū & famulum Calesium, qui tunc equorum

Erat auriga. hi igitur ambo terram subierunt.

Dresum autem Euryalus & Opheltium interfecit.

Iuit a. ad Æsepum & Pedasum, quos quondā nymphea 20

Nais A barbarea peperit inculpato Bucolioni.

Bucolion autem erat filius clarus Laomedontis

Maximus natu: sed clādestinū ipsū genuerat mater,

Pastoris enim officio fungens super ouibus, mixtus
est (*cum quadam nymphea*) amore & cubili.

Ipsa autem grauida facta gemellos peperit filios.

Horum igitur labefactauit robur & pulchra membra

Mecistiades, & ab humeris *illorum* arma detraxit.

Astyaluma. occidit perseuerans in bello Polypoetes.

Pidytem verò Vlysses Percofium interfecit

30

Hasta ærea, Teucer autem Aretaonem nobilem.

Antilochus autem Ablerū interemit hasta splendenti

Nestorides. Elatum vero rex virorum Agamemnon:

Incolebat a. Satnioentis pulchrè fluentis apud ripas

Pedasum altam. Phylacū autem occidit Leitus heros

Fugientem. Eurypylus autem Melanthium interfecit.

Adrastum autem postea fortis in bello Menelaus

Viuum cepit, equi ipsius paucifaci per campum

- Οὐκ οἶβλαφθέιντε μεκίῃσιν, ἀγκύλοισιν ἄρμα
 40 Δξαιτ' ἐν κορῷ τῷ ῥυμῷ, αὐτὸ μὲν ἐβήτιν
 Πρὸς πόλιν, ἥ τ' οἱ ἄλλοι ἀνυζόμενοι φεβέοντο
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου τοῦ ἑσθλὸν τροχὸν ἐξεκυνλίσσῃ
 Πρῶτος ἐν κοίῃσιν ἐπὶ γόμοι παρδὲ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μειέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἐπειτα λαβὼν ἐλίσσεται γυῖον,
 „Ζώῃσιν Ἀτρείδης ἦε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 „Πολλὰ δ' ἐν ἀφικνῷ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 „Χαλκὸς τε χρυσὸς τε, πολέεσσιν ἐσθλὰς,
 „Τῶν κείνοι χερσὶν αὖτε πατὴρ ἀπὸρρίσσει ἄποινα,
 50 „Λίκει ἰμέζοι πεπνυμένοι τ' ἐπὶ ἡμεῖσι Λαχαιῶν.
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν οἶσεν ἄλγεα
 Καὶ δὴ μὲν τὰ χ' ἐμύλετο θοὰς ἐπὶ ἡῶας Λαχαιῶν
 Δάσσει ὧν θεράποντι καταξέμεν· ἄλλ' Ἀχαι-
 μέεσσιν
 Λιπὸς ἦλθε θείῃ, καὶ ὀμοκλήσεις, ἔπος κ' ἔειπε,
 „ὦ πέποι, ὦ Μειέλαε, τίη ὃ σὺ κήδαι αἴπως
 „Λιδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατ' εἶκον
 „Πρὸς Τρώϊν; τί μιν ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλε-
 θρον;
 „Χῆρας δ' ἡμετέρας, μηδ' ὅτι πια γαστρίεσσι μήτηρ;
 „Κῦρρον εἶπα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἄλλ' ἅμα
 πάντες
 60 „Ἰλίου ἐξαπολείατ' ἀκήδεσσι καὶ ἄφαιτοι.
 ὣς εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφεῷ φρένας ἦρωος,
 Λίσσιμα παρῆσαν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθου ὤσατο χεῖρ
 Ἠρώ· Ἀδρηστος δ' ὅς κ' ἔχρειον Ἀγαμέμνωνι
 Οὔτα κατ' ἐλπίσιν ὁ δ' αἰετράπετ' Ἀτρεΐδης ὅς
 Λάξ οἱ στήθεσιν ἔβασεν ἔξιστασε μέλιτος ἔγχος·
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μαχέσθαι αὖτις,
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες ἄρῃος,
 „Μὴ πρὶν ὅτι σφάλλω ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 70 „Μιμνέτω, ὥς κει πλεῖστα φέροι ἐπὶ ἡῶας ἵκηται·
 „Ἀλλ' αἰδέσθαι κλισίῃσιν ἐπειτα ὅς κ' ἐκκλῇ
 „Νεκρῶν ἀμπεδίοισι συλίσσετε τεθνηῶτας.

Ad ramum impediti myricinum, curuum currum
 Quū fregissent in summo temone, ipsi quidē cōtēde- 40
 Ad ciuitatem quō alij territi fugiebant: (runt.

Ipse autem ex curru iuxta rotam deuolutus est
 Pronus in pulueribus in os, apud autem ipsum stetit.
 Atrides Menelaus renens longam hastam.

Adraustus a. deinde amplexus genua supplex orauit,
 „Vium cape Atrei fili, ac tu digna accipe præmia,
 „Multæ enim indiuitis patris domo res pretiosæ re-
 conditæ iacent,

„Æsque, aurūque, & valde elaboratum ferrum:
 „Ex his tibi largietur pater infinita dona,
 „Si me viuum esse audiuerit in nauibus Achiuorum: 50

Sic dixit huic a. animum in pectorib. persuadebat:
 Et iam ipsum mox erat veloces ad naues Achiuorum
 Daturus suo famulo deducendum: sed Agamemnon
 Obuius venit currens, & minaciter clamans, verbum
 dixit;

„O mollis, ô Menelaë, cū nam tu respectū habes ita
 „Hominū? an tibi optimè res administratæ sūt domi:
 „A Troianis? horum nullus effugiat graue exitium.
 „Manūsque nostras, neque quem in ventre mater
 „Infantem existentem fert, ne is quidem fugiat: sed
 simul omnes.

„Cum Ilio pereant inhumati, & prorsus extincti, 60

Sic loquutus immutauit fratris mentem heros
 Recta admonens: hic autem à se depulit manu
 Heroem Adraustum: atque hunc rex Agamemnon
 Vulnerauit ad ile: hic v. resupinatus est: Atrides autē
 Calce in pectus impressa euulsit fraxineam lanceam.
 At Nestor Argiuos hortabatur, arte clamans,

„O amici heroes Danai, famuli Martis,
 „Nemo nunc ex uuiis intentus retrò
 „Maneat, ut plurima ferens ad naues redeat:
 „Sed viros interficiamus: postea autem & illas quieti
 „Cadaueribus per campum detrahetis mortuis. 70

Ως εἰπὼν, ὅτ' ἔρριψε μάρτυς, ἐν θυμὸν ἔχευεν.
Εἶθα καὶ αὖτε Τρῶες ὀφειλίῳ ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀνὰ λείῃσι θυμέσιν·

Εἰ μὴ ἄρ' αἰσῆα τε, καὶ Ἐκτρεῖ ἦπε σφειδῶς
 Πριαμίδης ἑλεις, οἴσιό πο λαι ὄχ' ἄριτος,
 „ αἰσῆα τε, καὶ Ἐκτρε, ἐπὶ πόσις ὕμμι μάλιστα
 „ Τρώσι, καὶ Λυκίοι ἐγκέκλιται, οὐδ' ἐχ' ἄριτοι
 „ Πᾶσαν ἐπ' ἰδυῶ ἔπε, μάχουσαί τε, φροσύνῃ τε

80 „Σπῆτ' αὐτῷ, ἧ λαοὶ ἐρυχάκετε φρεσὶ πύλαισι,
 „Παύτῃ ἐποιχόμενοι, φρεσὶ αὐτ' ὅς χερσὶ γυναικῶν
 „Φεύγοντας πείσει, δηΐοισι δ' ἄρμα γαίεσσι·
 „Αὐτὰρ ἐπὶ κεφάλασσιν ἐποτρυνήτοσι πάσας,
 „Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μύοιτες,
 „Καὶ μάλα τειρόμενοι τῶν αἰαλῶν γὰρ ἐπὶ γαίῃ.
 „Ἐκτὸς ἀπὲρ σὺ πόλινδε μετέρχῃ, ἐπὶ δ' ἐπιπύει
 „Μητίει σῇ καὶ ἐμῇ ἢ δ' ἔξω ἀγνοῖαι γεραιαί,
 „Νηοὶ Ληϊωῆς γλαυκώπιδος ὅς πολεῖ ἄκρῃ,
 „Οἷξασσι κληῖδι θυρῶν ἱερῶν δόμοιο,

90 „ Πέπλοι ὅς οἱ δοκέει χειρὸς αὐτοῦ ἡδὲ μέγιστος
 „ Εἶναι οἱ μεγάροισι, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῷ,
 „ Θῆναι ἀθλῶαίης ὅππῃ γουῶασι ἡνιόμοιο,
 „ Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δουρατὶ δέχα βολῆς οἱ μῶ
 „ Ηῖς, ἡκέτας ἱερυσέμεν, αἷ' εἰ ἐλέησῃ
 „ Λαυτε, καὶ Τρώωνι ἀλόχοισι, καὶ ἡσπια τέκνῳ·
 „ Αἴ κε Τυδείης υἱὸν ἀπὸ χερσὶν ἱλίου ἱρῆς,
 „ Λησίοι αἰχμητῇ, κρατερῇ μήσθε φόβοιο·
 „ Οἱ δὲ ἐγὼ κέρπισσι Λαχάων φημι γιέναι.
 „ Οὐδ' ἀχλὺν ἀποτ' ὅδε γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμεν
 αἰδρωῶν,

100 „Οἱ γὰρ φασί θεοὺς ἔξέμμεται ἄλλ' ὅδε λίην
„Μαίεται, ὅδε πῖς οἱ δυνάται λόγος ἰσοφα-
εῖται.

„Ως ἴφαθ' Ἐκπρεδ' ὕπ κασιγνήτω ἀπίθῃσι·
 „Λύπικα ὅ' ἔξ ὀχίαι σιὺ πύχισι ἄλλο χα-
 μαζε

Ἄλλοι δ' ἰξίεδοῦρα, καὶ σταδίῳ ἄχοντο πάντα.

Sic fatus concitauit robur & animum vniuscuiusque
Tunc autem Troiani bellicosus ab Achivis
Ilium ascendissent, propter ignauiam *suum* domiti,
Nisi Æneæque & Hectori dixisset astans
Priamides Helenus, augurum longè præstantissimus,
„ Æneaq; & Hector (quoniam labor in vos maximè
„ Troianorū & Lyciorū incumbit, quia præstātissimi
„ Omnem ad impetum estis, & ad pugnandum & con-
„ sulendum)

„ State istic, & copias inhibete ante portas, 80
„ Quoquouersum discurrentes, priusquam rursus in-
„ ter manus vxorum

„ Fugientes cadant, hostibus verò gaudium fiant.
„ Sed postquam phalanges adhortati fueritis omnes,
„ Nos quidē aduersus Danaos pugnabim⁹ ibi manētes
„ Quamuis valdè premamur, necessitas enim vrget.
„ Sed tu Hector ciuitatem adi: dic autem deinde
„ Matrituæ & meæ: hæc autem congregas matronas
„ In templum Mineruæ glaucis oculis in arce summa,
„ Aperiens claue valuas sacre ædis,
„ Peplū qui ei videbitur preciosissimus & maximus 90
„ Esse in domo, & ei longè charissimus ipsi,
„ Ponat Mineruæ ad genua pulchricomæ:
„ Et ei voueat *se* duodecim boues in templo
„ Anniculas, indomitas sacrificaturā: si miserata fuerit
„ Urbemq; & Troianorum vxores; & infantes liberos.
„ Si Tydei filium auerterit ab Illo sacro.

„ Ferocem bellatorem, fortem artificem fugæ,
„ Quem certè fortissimum Achiuorum arbitror esse.
„ Neque Achillē vnquā sic timuimus principē virorū
„ Quem aiunt ex dea *natum* esse: sed hic valde 100
„ Fuit, neque quisquam ei potest robore par esse.

Sic dixit: Hector a. nequaquā fratri inobediēs fuit,
Sed statim ex curru cum armis defiliit in terram,
Vibrans autem acuta iacula per exercitum ibat quo-
quouersum.

Οτρίωσι μαχέσασθαι· ἔγχευε δ' Φύλιππι αἰνῶ.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ὄναιπτοι ἔσαν Ἀχαιῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δ' Φόιοιο·

Φαί δέ περ ἄθαιάπτοι ἔξ ἔραιθ' ἀπερθέετος
Τρωσὶν ἀλεξήσοιτα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθει·
110 Ἐκπῶρ δ' Ἰφιδέσσι ἐκέκλετο μακροὶ ἀΰσας,
„Τρῶες ὑδρ' θυμοῖ, πηλεκλητοὶ τ' ἐπικκοῖροι,
„Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μή ποταθεῖ δ' ὄφριδος ἀλκῆς.
„Οφρ' ἄρ' ἐγὼ βεῖω ποτὶ Ἰλίοι, ἠδὲ γεραιῶν
„Εἴπω βυλευτῆσι, καὶ ἑμετέρης ἀλίσχοσι
„Δαίμωσι φήσασθαι ὑποχέειν δ' ἐχάτομβας
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβη κορυθαίολος Ἐκπῶρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφύρα πῖπτε καὶ αὐχέα δέρμα πε-
λαϊόν,

Αἰπὺξ ἦ περ μείτῃ θείει ἀσπίδος ὀμφαλείας,
Γλαῦκος δ' Ἰππολόχαο παῖς, καὶ Τυδείος υἱός,
120 Ἐς μέσσοι ἀμφοτέρωσι συνίτλη μεμαῶτε μάχῃ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισι ἱκίτες,
Τοὶ πρῶτερος προσέειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
„Τίς δ' σὶ ἐσσι φέρειτε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων;
„Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὅπως μάχῃσι κυδιστέρῃ
„Τὸ σφίσι ἀπείρ μὲν νῦν γε πολὺ προσέβηκας ἀπαίτων
„Σφ' ὀφθαλμοῖς, ὅτ' ἐμῶν δολιχόσκιον ἔλχες ἑμείας.
„Δυσκλῶν δέ τε παῖδες ἐμῶν μὲν ἀντίπρῳσι.
„Εἰ δέ τις ἀθαιάπτοι γε κατ' ἔραιθ' ἀλλήλων,·
„Οὐκ αὖ ἔγωγε θεοῖσι ἐπουρανίοισι μαχηίμην.
130 „Οὐδὲ γὰρ ὕδὲ Δρύαιτος υἱὸς κρατερὸς Λυκούργος
„Διὶ κῶ, ὅς ῥα θεοῖσι ἐπουρανίοισι ἔριζει.
„Ὅς ποτε μαῖο μῦθοιο Διωνύσιον πθλῶας
„Σεῦε κατ' ἠγάθει Νηυσήϊοι αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
„Θύσθλα χαμαὶ κατέχυναν, ὑπ' ἀνδρῶν Φόιοιο Λυ-
κούργου

„Θαιόμενα βυπλήνῃ Διωνύσιος δ' φοβηθεῖς,
„Δύσεβ' ἄλως κατ' κῦμα· θέπιδ' ὑπεδέξατο κόλπον·
„Δηδίοτα κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρῶν ὀμυκλῶν.
„Τῶ μὲν ἱππὶ τ' ὀδύσαντ' ὄφρι ῥῆα ζώοντες,

- „Καί μιν πύφλον ἔθηκε Κρόνος παῖς· ὅδ' ἄρ' ἐπὶ δῖω
 140 „Ἡ, ἐπὶ ἀθανάτοισι ἀπύχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 „Οὐδ' αὖ ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθ·
 „Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, οἱ ἀργύρης καρπὸν ἔδδισι,
 „Λαοὶ ἰθ', ὥς κει θαῶστοι ἐλέθρου πείραθ' ἵκηται.
 „Τοῖ δ' αὖθ' ἱππολόχοιο προσηύδα Φαίδιμος υἱός,
 „Τυδείδῃ μεγάλῳ μοι, πῇ γεινέω ἑρεώμεν.
 „Οἷν ὦρ φύλλων γεινέη, τριῖδε καὶ αἰδρωῖ.
 „Φύμα τὰ μὲν τ' αἶμας χαμάθης χεῖρ, ἅλλα
 δεῖ θ' ὕλη
 „Τηλεφύωσσι φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 „Ὡς αἰδρωῖ γεινέη, ἢ μὲν φύει, ὅδ' ἀπολήγει·
 150 „Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δουλῆσθαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 „Ἡμετέρῳ γεινέω, πολλοὶ δέ μοι αἰδρες ἴσασιν,
 „Εἴ πολιν Εφύρη μυχῷ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο·
 „Εἶθ' ἢ Σίουφος ἔσκει, ὃ κέρδιςτος γίγεται αἰδρωῖ,
 „Σίουφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκος τέκεθ' υἱόν·
 „Αὐτὰρ Γλαυκὸς ἐπκλινά μύμοια Βελλεροφόντι·
 „Τῷ ἢ θεὸς χάμος τε καὶ ἑορέων ἑρατεινὸν
 „Ὡπασαν αὐτὰρ οἱ Περγίτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 „Ὅς ῥ' ὅκ' ἄγε δῆμον ἔλασσει, ἐπὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 „Ἀργείοι. Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδύμασσε.
 160 „Τῷ ἢ γυνὴ Περγίτη ἐπιμύνατο δὴ Λιτεια
 „Κρυπταδὴ φιλότηπι μεγέμεναι, ἅλλα δὲ ὅτ' ὕπνῳ
 „Πῶθ' ἀζαθὰ φρονέοιτα δαΐφρονα Βελλεροφόντι,
 „Ἡ ἢ ψευσαμένη, Περγίτῳ βασιλῆα προσηύδα,
 „Τεθιαῖς ὦ Περγίτ' ἢ κάκτανε Βελλεροφόντι·
 „Ὅς μ' ἐθέλει φιλότηπι μεγέμεναι ἔκ' ἐτελεύσει.
 „Ὡς φάτο, δὲ ἢ αἶακτα χόλος λάβει, οἷοι ἀκούσθ.
 „Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλίευσ· σέβασσάτο γὰρ τότε θυμῷ·
 170 Πέμπει δέ μοι Λυκίμωδ', ἔπορει δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 „Γράψας εἰς πίνακι πύκλῳ θυμοφθόρα πολλά·
 „Δαΐξαι δ' ἑωύγει ὅτ' ἐπερῶν ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 „Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίμωδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 „Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίμωδε ἴξε, Ζαῖδοι τε ρέοιτα,
 „Προφρονέας μοι πεισάαζ Λυκίης εὐρέης·

„Etiſum cæcum fecit Saturni filius, neq; amplius diu
 „Vixit: quoniã immortalib. inuiſus erat omnib. diis. 140
 „Neque ego cum beatis diis velim pugnare.
 „Si a. aliquis es mortalium qui tertæ fructũ comedũt
 „Propius accede, vt ocyus mortis ad metas perue-
 nias.

Hunc a. Hippolochi alloquutus eſt illuſtris filius,
 „Tydide magnanime cur genus percontaris?
 „Quale foliorum genus, tale & virorum.
 „Folia, alia quidẽ ventus humi fundit, alia aut̃ ſylua
 „Germinãs producit: veris autẽ ſuccreſcũt tempore:
 „Sic virorũ genus hoc quidẽ naſcitur, illud a. deſinit.
 „Si autem vis & hæc diſcere, vt bene cognoſcas 150
 „Noſtrã ſtirpẽ (multi autem ipſam homines norunt)
 „Eſt ciuitas Ephyra in reſſu Argi equorum alumni.
 „Hĩc a. Sifyphus fuit, qui aſtutiſſimus fuit hominum,
 „Sifyphus Æolides, hic verò Glaucũ generauit filiũ.
 „Verũm Glaucus genuit inculpata Bellerophõtem
 „Huic autẽ dij pulchritudinem & vigorẽ optabilem
 „Præbuerunt, ſed ei Præteſ mala molitus eſt animo:
 „Qui eũ ex ciuit. expulit, quia multo preſtantior erat
 „Argiuiſ, Iupiter enim eiſ ſub ſceptro ſubegit.
 „Cum hoc a. vxor Præteſi furioſẽ cupiuit nobiliſ Antia 160
 „Occulto concubitu miſceri: ſed neutiquam
 „Perſuaſit ſana mẽte prædito bellicoſo Bellerophõti,
 „At illa mentita Præteſum regem alloquuta eſt.
 „Moriariſ õ Præteſ: alioqui interfice Bellerophõtem,
 „Qui mihi voluit concubitu miſceri haud volenti.
 Sic dixit, regem itaque ira inuaſit, vt audiuit.
 Interficere quidem vitabat (verebatur n. id animo)
 Sed miſit ipſum in Lyciam, præbuitq; literas pernicio-
 ſcribens in tabella plicata exitialia multa. (ſas
 Oſtendere aut̃ eaſ iubebat ſuo ſocero, quò periret. 170
 Sed ille iuit in Lyciam, deorum ſub fauſto comitatu.
 Ac quum in Lyciam veniſſet Xanthũque fluentem,
 Promptẽ ipſum honorauit rex Lyciæ ſpatioſæ.

„Επὶ μάρ ξείνοισι, καὶ οἷα βοῖς ἱέρωσιν.

„Αλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφαίνετο ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

„Καὶ τότε μιν ἐρέειν, καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,

„Ὅτ, πρὶν ῥα οἱ γαμβροῖο ὦσθαι Πρωϊτοῖο φέρειν.

„Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα χακοῖ παρεδέξατο γαμβροῦ,

„Πρῶτον μὲν ῥα Χίμαρα ἀμαμακέντι ἐκέλευσε.

180 „Πεφνέμεν ἡδ' ἄρ' ἔλιν θείῳ γένος, ἔδ' αἰ-
τρώπων,

„Πρῶτον δέ μιν, ὅππῃ δ' ὀφθαλμοῖς, μέγ' ἔπειτα Χίμαρα

„Δειοὶ δ' ὅππῃ πύσσοντες πυρρὸς μῦθος αἰτ' ὀμύοιο.

„Καὶ τί μιν κατέπεφνε, θεῶν τεύχεσσιν ἐπὶ θύσας.

„Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσασθαι κυδαλί-
μοισι.

„Καρπύσι δὴ τί μιν μάχῃ φάτο δύναιαι αἰδρωτῇ.

„Τὸ πρῶτον αὖ, κατέπεφνε Λυκίας αἰπὰν ἑταίρην.

„Τῶν δ' ἄρ' ἀνερχόμενον περὶ δόλοισι ἄλλοι ὕφαίνοντες.

„Κεῖται δ' Ἀλκίονος εὐρείης φάτος αἰετὸς,

„Εἶσε λόχοι τοῖσι πάλιν οἰκίδε γέοντο.

190 „Παῖτας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμονι Βελλεροφόντης.

„Αλλ' ὅτε δὴ γήθησκε θεῶν γόνις ἠὲ ἰοίτα,

„Αὐτὸ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρων αὖ.

„Δόκε δὲ οἱ πρῶτος βασιλῆδος ἡμῶν πάσης.

„Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμνοντες τὰ μὲν ἐξοχοὶ ἄλλων

„Καλὸν, Φυλακῆς, καὶ Ἀργύρης, ὅφρα γένοιτο.

„Ἡδ' ἔπειτα πρὶν τέκνα διὰ φρεσὶ Βελλεροφόντη,

„Ἰσάνδρῳ τε, καὶ Ἰππόλοχῳ, καὶ Λαοδαιμῶνι.

„Λαοδαιμῶνι μὲν παρεδέξατο μητιέτα Ζεὺς.

„Ἡδ' ἔπειτα αἰπὴν Σαρπηδόνα χαλκοκορυμβῶ.

200 „Αλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπὸ χθονὸς πᾶσι θεοῖσι,

„Ἡτοῖ δ' ὅτε περὶ οἱ δ' ἄλλοι οἷος ἄλῃτο,

„Οἱ θυμὸν κατέδωκε, πᾶσι αἰτ' ῥῶσαι ἀλέειν.

„Ἰσάνδρῳ δὲ οἱ υἱοὶ Ἀρης ἄτος πολέμοιο,

„Μαριάμῳ Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.

„Τὸ δ' ὅτε χολασσάμεν χρυσῶντος Ἀρίεμιν ἔκταν.

„Ἰππόλοχος δ' ἐμ' ἔκτανε, καὶ ὅτε ὕφηνε γένεσθαι.

„Πέμπε δ' ἐμ' ἐς Τροίην, καὶ μὴ μάλα πολλὰ ἔπειτα.

„Nouem diebus hospitio excepit, & nouem boues
sacrificauit: [rora,

„Sed quando iam decima apparuit roseis digitis au-

„Tunc demū ipsum interrogauit, & petiit vt literas,

„Quas ipsi à generoso Præto ferret. {videret,

„At postquam literas exitiales accepit generi,

„Primum quidem Chimæram inexpugnabilem iussit 180

„Interficere: hæc a. erat diuinum genus, nō hominū:

„Ante leo, post autem draco: media autem, capra,

„Ingentem spirans ignis vim ardentis.

„Et hæc quidem interfecit deorum prodigiis cōfusus,

„Secundò autem cum Solymis pugnavit inclytis.

„Fortissimam certè hæc pugnam dicebat se iniisse ui-

„At tertio interfecit Amazonas viragines. (rorum

„Huic verò redeunti astutum dolum alium struebat.

„Delectis ex Lycia lata viris fortissimis

„Collocauit insidias: hi igitur nō rursus domū redie- 190

„Omnes n. interfecit eximius Bellerophōtes. (runt

„Sed quando iam cognouit de sobolē præclarā esse,

„Illic ipsum detinuit; dedit autem ei filiam suam,

„Dedit etiam honoris regij dimidium totius.

„Et quidem ei Lycij prædiū partiti sunt præstās ceteris

„Amœnū, soliarboribus cōsiti & aruorū, vt coleret.

„At hæc peperit tres filios bellicoso Bellerophontæ,

„Isandrumque, & Hippolochum, & Laodamiam.

„Cum Laodamia quidem concubuit sapiens Iupiter.

„Hæc autem peperit diuinū Sarpedonā ære armatū, 200

„Sed quum iam & ille exolus esset omnibus dijs,

„Hic certè per campum Alcum solus errabat,

„Suum animū cōsumens, cōsortium hominū fugiēs,

„Ipsi vero Isandrum filium Mars insatiabilis belli

„Pugnantem aduersus Solymos interfecit inclytos.

„Hanc a. irata aureas habenas tractās Diana occidit.

„Hippolochus autem me genuit, & ex hoc dico me
natum esse. (dauit,

„Misi a. me ad Troiam, & mihi valde multum man-

Corripuit

„Λῆνι ἀειπύφῃ, καὶ ὑπέρβροχοι ἔμμεναι ἄλλων,

210 „Μηδὲ γένος πατέρων ἀνδραγαθήων, οἳ μέγ' ἀειτοῖ

„Εἰ τ' Εὐφύρῃ ἐχέοιτο, καὶ εἰ Λυκίῃ εὐραΐῃ·

„Ταῦτ' ἐγὼ γινέσσω τε, καὶ εὐχομαι αἵματος ἑΐδ'.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὅτε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἐλχὸς μὲν κατέπιπτεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·

Αὐτὰρ ὁ μαιλιχίοισι φρεσὶν ἴδεν ποικίλα λαῶν,

„Ἡ ῥα ἴνυ μοι ξῆτος πατρώϊός ἐστι παλαῖος.

„Οἷνε δ' ἄρ' ὅτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντιον

„Ξάνισ' οἳ μεγάροισι, εἴκοσι ἤματ' ἐρύξαν

„Οἳ δ' ἐν ἀμύμονι πόρῃ ξανθία χαλά·

220 „Οἷνε μὲν ζῶσ' ἔρα δίδου Φοῖβι φαεινῷ,

„Βελλεροφόντιος δ' ἄρ' χρύσεοι δέπας ἀμφικύπελλοι·

„Καί μιν ἐγὼ κατέλαπον ἰὼν ἐν δόμασ' ἐμῷσι·

„Τυδεΐα δ' ἔμμεντομαι, ἐπεὶ μ' ἐπὶ τυττῷ

ἔοιτα

„Κάλλιφ', ὅτ' οἱ Θέοισι ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

„Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξῆτος φίλος Ἀργεῖ μίσηται

„Εἰμὶ σὺ δ' εἰς Λυκίαν, ὅτε καὶ τῶν δῆμοι ἴχθη-
μαι·

„Ἐλχὸς δ' ἀμύμονι ἀλεώμεθα, καὶ δὴ ὁμίλῃ.

„Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμῷ Τρῶες, κλαυτοὶ τ' ἔπικουρον

„Κτεῖσιν, οἳ καὶ θεὸς γε πόρῃ, καὶ πρὸς ἱεχέων·

230 „Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ ἀνδραγαθήων, οἳ καὶ
διώκων·

„Τεύχεα δ' ἀμύμονι ἐπαμείβομαι, ὅφρα καὶ οἴδῃ

„Γινώσκῃ ὅπ' ἔσται πατρώϊοι εὐχόμεθ' ἑΐδ'.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, καθ' ἵππων αἰξάντες,

Χεῖρας τ' ἀμύμονι λαβέτην, καὶ πρὸς ὤσαντο.

Εἰ δ' αὖτε Γλαῦκος Κροῖδης φρένας ἐξέλετο

Ζεὺς,

Ὡς αὖτε τυδείδῃ Διομήδῃ τεύχε' ἄμειβε,

Χρῦστα χαλκείων, ἱεχόμενοι ὀϊεαβοίοι.

Ἐκπῶρ δ' ὥς Σκαίῃας τε πύλας, καὶ Φρυγίαν

ἵκωντο,

„Vt semper fortissimè me gererem & præstantior es-
sem aliis,

„Neque genus patrū dedecorarē, qui lōgè fortissimi 210

„Et in Ephyra fuerunt & in Lycia lata.

„Hoc ex genere & sanguine gloriior esse.

„Sic dixit: lætatus est autē fortis in bello Diomedes,

Et hastam quidem defixit in terrā multipascuam:

Blandis *verbis* autem alloquutus est pastorem popul.

„Certè mihi hospes paternus es, verus.

„O Eneus enim olim diu eximium Bellerophōtem

„Hospitio accepit in ædibus, viginti dies detinens.

„Atque illi mutuò etiam dederūt sibi xenia pulchra

„O Ene⁹ quidē balteū dedit puniceo colore fulgētē, 220

„Bellerophontes autē aureum poculum rotundum

„Et illud ego reliqui proficiscens, in ædibus meis.

„Tydeia autem non memini, quoniam me, adhuc par-
uulus quum essem (uorum.

„Reliquit, quando ad Thebas periit exercitus Achi-

„Quare nunc tibi quidem ego hospes amicus Argis
mediis

„Sum: tu autē in Lycia, quum eam ad gentem venero

„Hastas itaque mutuas euitemus etiam in turba :

„Multi quidem mihi Troiani inclyti que socij *sunt*,

„Vt occidam quemcumque deus præbuerit & pedi-
bus assequutus fuero: (cunque poteris:

„Multi autem vicissim tibi Achiui. vt interficias quē- 230

„Arma autem inter nos permutabimus, vt & hi.

„Cognoscant quòd hospites paterni gloriamur esse,

Sic utique loquuti, ab equis descendentes,

Manus mutuò prehenderunt, & fidem dederunt
acceperuntque:

Tum vero Glaucō Saturnius mentem ademit Iupiter

Qui cum Tydide Diomede arma permutauit,

Aurea çneis, centum bobus (*nummis*) æstimabilia, cum

iis quæ nouem bobus æstimabantur. (uenit,

Hectora. postquā Scæāsq; portas & ad fagum per

- Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεοί, ἠδὲ θυγατρὲς
 240 Εἰργόμεναι παῖδ' ἑς τε, κασιγνήτους τε, ἔπαιε τε,
 Καὶ πόσιαι· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχάσθαι αἰώγει
 Πάσας ἐξώης· πολλῇσι δ' κήδε' ἐφῆπτο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμοι φεικαλέ' ἵκανε,
 Ζεὺς ἦσ' αἰθέτῃσι τετυγμένοι· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Πειτήκοιτ' ἐῖσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀμύλῳι δειδμημένοι· εἶθα δ' οἱ παῖδες
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μηστῆς ἄλόχοισι·
 Κ' ἔρχοι δ' ἐτέρῳθι ἐκ κλισίῃ ἐνδοθεν αὐλῆς,
 Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 250 Πλησίοι ἀμύλῳι δειδμημένοι· εἶθα δ' οἱ γαμβροὶ
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ ἀδούης ἄλόχοισιν·
 Εἶθα οἱ ἠπιόδωρος ὄσαντ' ἠλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκη· ἐσάγεσθαι θυγατρὶ ἠδὸς ἀείτλω.
 Εἰ τ' ἄρα οἱ φῦχαι, ἔπος τ' ἔφατ', ὅκ τ' οἰ-
 ραζε,
 „ Τέκνοι, τί πτε λιπῶν πόλεμοι θρασυὶ ἐλήλυθας;
 „ Ἡ μάλα δὴ τείρεσι δυσώδυμοι ἦες Ἀχαιῶν
 „ Μαριάμνοι φεῖ ἄστυ· σὲ δ' ἐσθλάδε θυμὸς
 αἰῆκει,
 „ Ελθέιτ' ὅξ' ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας αἰαχέει.
 „ Ἀλλὰ μὲν ὄφρα κέ τοι μελινδία οἶνοι ἐρείχῃ.
 260 „ Ὡς αὖτις Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 „ Πρῶτον ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσει, αἴ κε πίνῃθαι·
 „ Αἰδεῖ δ' οἱ κεκμηῶπι μῶνος μέγα οἶνος ἀέξαι,
 „ Ὡς τιμὴν κέκμηκας ἀμύνωι σοῖσι ἔτῃσι.
 Τὼ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἑκτωρ,
 „ Μὴ μοι οἶνοι ἄνρε μελίφρονα, πότμα μήτηρ,
 „ Μὴ μ' ἀπογνώσῃς, μῶνος δ' ἀλκῆς τε λάττωμαι;
 „ Χερσὶ δ' αἰπίποισι Διὶ λείβαι αἴτωπα οἶνοι,
 „ Ἀζομαι, ὅδε πινέσθαι κελαμεφεί Κροθίωνι
 „ Αἶμα πὶ καὶ λυθρὰ πεπαλαγμένοι εὐχετάσθαι.
 270 „ Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς ἱόνι Ἀθηνᾶης ἀγέλαης
 „ Ἐρχο σὺ δ' ἐνέεσσι, ἀομίσσασθαι γεραιά·
 „ Πίπλη δ' ἴστῃσι χερσίστατος, ἠδὲ μέγιστος

Circa ipsum Troianorum vxores currebant & filix, 240
 Percontantes de filiisq; fratribusq; amicisq;
 Et maritis: ille verò deinde diis supplicare iussit
 Omnes ordine multis autem luctus imminebant.
 Sed quando iam Priami ad domum perpulchrā venit,
 Politis porticibus exstructam: (cæterum in ea
 Quinquaginta inerant thalami ex polito lapide,
 Alij prope alios ædificati: vbi scilicet filij
 Cubabant Priami apud legitimas vxores.
 Filiarum autem ex altera parte oppositi intra atrium
 Duodecim erant excelsi thalami ex polito lapide, 250
 Alij prope alios ædificati: illic autem generi
 Cubabant Priami apud pudicas vxores)
 Ibi ei mitis obuia venit mater,
 Laodicen deducens filiarum forma præstantissimam,
 Inq; ipse hæsit manu sermouemq; habuit his verbis,
 „ Fili cur relicto prælio audaci venisti?
 „ Num valde filij Achiuorū premunt infasti nō minis
 „ Pugnantes circa urbem: te autē huc animus impulit
 „ Vt veniens ex summa arce Ioui manus tenderes?
 „ Sed expecta dum tibi dulce vinum afferam, 260
 „ Vt libes Ioui patri, & cæteris immortalibus
 „ Primum: deinde & ipse reficiaris, si biberis.
 „ Viro enim defatigato robur valde vinum auget.
 „ Sicut tu defatigatus es opem ferens tuis ciuibus.
 Huic respondebat deinde magnus pulchrè galea-
 tus Hector:
 „ Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater.
 „ Ne me debilites, ac roboris viriumque obliuiscar.
 „ Manibus autem illotis Ioui libare ardens vinum
 „ Vereor: neq; vilo modo fas est nubes reddenti atra
 Saturnio
 „ Sanguine & tabo pollutum vota facere. 270
 „ Sed tu quidem ad templum Mineræ prædatrix
 „ Vade cū suffimētis postquā congregaris matronas:
 „ Peplum a. qui tibi pretiosissimus & maximus

„Εστὶ οἱ μεγάρο, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 „Τοὶ δ' ἔς Αἰτωαίης ἐπὶ γουνασι νῦν κόμοιο,
 „Καὶ οἱ ὑποχέσθαι δυοκαίδεκα βοεῖς ἐνὶ νῆϊ,
 „Ἦις, ἥ κ' ἔσας ἱερωσέμεν, αἷ' ἐλεήσει,
 „Ἀστυτε, καὶ Τρώων ἀλόχοις, καὶ ἡπια τέκνα,
 „Αἶκει Τυδείης υἱὸν ἀπὶ χῆρ' Ἰλίου ἱρῆς,

280 „Ἀχαιοὶ αἰχμητῆς, κρατερὸν μῆσ' ὠρα Φόβου.
 „Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς ἡνὶ Αἰτωαίης ἀγελείης
 „Ερχυ, ἐγὼ δ' ὅτ' ἔπει μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσῃ,
 „Αἶ' ἐθέλῃς ἐπίπτος ἀκουέμεν, ὥς κ' ἐν οἴῳ θι
 „Γαῖα χεῖροι. μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 „Τρώσιν τε, καὶ Πριάμω μεγαλήτορι, τῷό τε

„Εἰ κ' ἐπὶ γ' ἴδωμι χατελθείτ' αἶδ'ος εἶσω,
 „Φάτω κ' ἐφρέϊ' ἀτέρπου οἰζυὺς ἐκλελαθέσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ὅτ' ἔμολ' ὅσα ποτὶ μέγ' ἀμφιπόλοισι
 Κέκλετο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν καὶ ἄστυ γεραίας.

290 Αὐτὴ δ' ἔς θάλαμον κατεβήσασα κηαίετα·
 Εἰθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, ταῖς αὐτὰς Ἀλέξανδρος θεοσίδης
 Ἠγάγε Σιδονίηθι ἐπιπλῶς εὐρέα πύλον,
 Τὴν δ' ὁδὸν, ἡνὶ Ελέϊνῳ ὅρ' αἰήγαγε εὐπατέ-

ρισαν.
 Ταῖς ἐν ἀμφαρόνῃ ἔκαστ' ἐφ' ἑρμῇ δῶρον Ἀθηνῆ,
 Ὡς κάλλιστος ἔλιν ποικίλμασι, ἡ δ' ἐμίστος.
 Ἀσπὴ δ' ὥς ἀπέλαμψε· ἔκαστο δ' ἰδὼν ἰάσας
 ἄλλοι·

Βῆ δ' ἴστα, πολλὰ δ' ὅτ' ἔμετ' ὅσ' ἔστιν ἡ γεραία.

Αἱ δ' ὅτε ἡνὶ ἱκανοὶ Ἀθηνῆς ὅσ' ὅλα ἄκρα,

300 Τῇσι δ' ἔρχας ὦϊξε Θεανῶ καλλιπάρης,
 Κωπῆς, ἀλόχος Αἰτλίουρος ἱπποδάμοιο.

Τὴν γὰρ Τρώες ἔθηκαν Αἰτωαίης ἱέρειαν.

Αἱ δ' ὅλολυγῃ πᾶσαι Ἀθηνῆ χεῖρας ἀνέχον.

Ἦδ' ἄρα πέπλοι ἐλῶσα Θεανῶ καλλιπάρης,
 Θῆκε Αἰτωαίης ἐπὶ γουνασι νῦν κόμοιο·

„Est in domo & tibi longè charissimus ipsi:
 „Hunc pone Mineræ ad genua pulchricomæ,
 „Et ei promitte, duodecim boues in templo
 „Anniculas, indomitas, te sacrificaturam, si miserata
 fuerit

„Cīuitatē, & Troianorū vxores, & infantes liberos:
 „Si Tydei filium repulerit ab Illo sacro
 „Ferocem bellatorem, acrem incussores terroris. 280
 „Sed tu quidem ad templum Mineræ prædatrix
 „Vade: ego autem Paridem adibo, vt vocem,
 „Si velit dicentem audire: vtinam illi
 „Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympius nu-
 triuit damnum

„Troianisque, & Priamo magnanimo, eiūsq; filiis.
 „Si illum viderem descendisse intra inferos,
 „Dicerem animum iniucundæ ærumnæ oblitum esse,
 Sic dixit: hæc autem profecta ad ædes, ancillis
 Mandatum dedit, & quidem hæ congregarunt per
 urbem matronas.

Ipsa autē in thalamū descendit odoribus fragrantē, 290
 Vbi erant pephi variè picti, opera mulierum
 Sidoniarum, quas ipse Alexander diuinus
 Abduxerat è Sidonia, nauigans per spatiosum mare
 Ea via qua Helenam abduxerat patre nobilem.
 Horum vnum accipiēs Hecuba tulit dono Mineræ.
 Qui pulcherrimus erat variegationibus, & maximus:
 Velutq; stella splendebat: iacebat a. vltimus aliorum.
 Perrexit a. ire: multæq; vna properabant matronæ.
 Hæ autem quum in templum venissent Mineræ in
 arce summa,

Eis fores aperuit Theano pulchras genas habens, 300
 Cissei filia vxor Antenoris equorum domitoris,
 (Illam enim Troiani fecerunt Mineræ sacerdotem)
 Hæ a. cū vlulatu omnes Mineræ manus sustulerunt.
 Peplum autem accipiens Theano formosa
 Posuit Mineræ ad genua pulchricomæ,

Εὐχομένη δ' ἤρχετο Διὸς κόρυς μεγάλοιο,
 „Πόττι' Αθηνάη, ἐρισιπύλοιο, δῖα θεάων,
 „Λξοι δὴ ἔλχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐδὶ
 310 „Πρωϊά δὲς πείει Σχυρῶι πεπαρρηθε πυ-
 λῶι,

„Οφρα τοι αὐπὶ χαῖνι δουραΐδιχα βούεσι πῶ
 „Ηις, ἠκέσται ἱερεισομόν, αἶψ' ἐλεήσῃς
 „Λυγυτε, καὶ Τρῶας ἀλόχοις, καὶ ἱππὶ τέκνῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐχομένη· αἰεῖενε δ' Παλλὰς Αθηνῆ.
 Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχοίτο Διὸς κόρυς μεγάλοιο.
 Ἐκπῶρ δ' ὅς τις δώματ' Αλέξαιδ' ὄραιο βεβήκει
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐδὲς ἐπύχευε αἰδράσι, οἱ τ' ἔ-
 ἄριστοι

Ἦσαν οἱ Τρῶν ἐριβώλακι τέκτορες αἰδρες,
 Οἱ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
 Ἐγυῖθι τε Πριάμοιο, καὶ Ἐκπῶρς οἱ πόλιν ἄκρην.
 320 Εἰτ' Ἐκπῶρ ἐσῆλθε Διὶ φίλος· οἱ δ' ἄρα χερσὶ
 Ἐγχεος ἔχοντες ἀπὸ πύχου παρσιθε δ' ἴλαμπρο δουρὸς
 Αἰχμὴν χαλκείην, φεῖ δ' χρύσεος ἴεε πόρκης.
 Τοὶ δ' εὖ ῥ' οἱ θάλαμον περικαλλέα τεύχε' ἐποίησαν,
 Δαυίδου καὶ Θάρηχα, καὶ Ἀλκίλαον ἔξ' ἀφόαιτα·
 Ἀργεῖν δ' Ἐλείη μετ' ἄρα δμοῦσι γυναιξίν·
 Ἦσαν, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

Τοὶ δ' Ἐκπῶρ ἰέκεσθαι ἰδὼν ἀνδράσις ἐπίεσσι,
 „Δαίμονι, ἔμην καλὰ χόλοι τὸ δ' εἶθε θυμῷ.
 „Λαοὶ μὲν φθινύθουσιν, φεῖ πόλιν αἰκὺν τε τεῖχος.
 330 „Μαριάδωνοι σέο δ' ὤνεν αὐτὴν τε, πόλεμός τε.
 „Λυγυτὸ δ' ἀμφιδέδνε, σὺ δ' ἴμαχίσσαιο καὶ
 ἄλλῃ,

„Εἰ πῖά που μεθίεται ἴδοις Σουερῶν πολέμοιο.

„Ἀλλ' αἶσα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δῆλοιο θέρηται.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπεν Αλέξαιδ' ὄραιο θεοειδής,
 „Ἐκπῶρ ἐπὶ με κατ' αἶσαν ὀνείκεσας, ἔδ' ἴωρ
 αἶσαν,

„Τοιούτῃ καὶ τοι ἐρίῳ σὺ δ' ἴσιν, καὶ μεν ἄκουσαν·

Vouénsque precabatur Iouis filiam magni,
 „Venerāda Minerva, custos vr̄bis, nobilissima dearū
 „Frange iam hastam Diomedis, atque ipsum
 „Pronum da cadere Scæas ante portas,
 „Ut tibi statim nunc duodecim boues in templo 310
 „Anniculas, indomitas, sacrificem⁹, si miserata fueris
 „Vrbemq; & Troianorum vxores: & infantes liberos.

Sic dixit vouens: abnuit autem Pallas Minerva.

Ita illæ quidem supplicabant Iouis filiæ magni.

Hector autem ad ædes Alexandri iuit

Pulchras, quas ipse ædificarat cum viris, qui tunc
 præstantissimi

Erant in Troia glebosa fabrilis artis periti viri:

Qui ei fecerunt thalamum & domum & aulam,
 Propè Priamū & Hectorē (i. eorū ædes) in arce summa,
 Illuc Hector intrauit Ioui dilectus, & in manu (stæ 320
 Hastā gerebat undecim cubitorū: ante a. splendebat ha-
 Cuspis ærea: circum autem aureus ambibat annulus.
 Hunc a. inuenit in thalamo pulchra arma curantem,
 Scutum & thoracem & curuos arcus tractantem.

Argiua autem Helena inter ancillas mulieres

Sedebat, & ancillis pulchra operā imperabat.

Hunc a. Hector obiurgauit conspiciatus probrosis
 verbis,

„Infelix, non certè opportunè indignationem hanc
 concepisti animo:

„Copiæ quidem pereunt circa urbem altâque mœnia

„Pugnantes, ac tui gratia tumultus bellūmq; 330

„Urbem hanc circum ardet. tu autem contendere
 debeas & cum alio,

„Sic ubi aliquem cessantē videris ab odioso bello.

„Sed surge, ne citò ciuitas igne ardenti cōburatur.

Hunc a. vicissim alloquutus est Alexāder diuinus,

„Hector, quoniam me officiosè increpuisti, neque
 inofficiosè,

„Propterea tibi dicam: tu autem attende, & me audi,

„Οὔτοι ἐγὼ Τρώωνι τόσσοι χόλω, ἔδ' ἐκ μέγαστα
 „Ἡμῶν ὅς θ' ἀλάμφ', ἐθέλει δ' ἄχι περ τρα-
 πεῖσθαι.

340 „Νῆϊ δὲ με παρρητοῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 „Ὀρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέω δὲ μοι ὧδε καὶ αὐτῇ
 „Λαῶϊσι· ἐσσεῖσθ' ἵκη δ' ἀπαμειβεται αἰδέρας.
 „Ἀλλ' ἄγε νῆϊ βῆμῃσι θρήϊα τεύχεα δύω,
 „Ἡ ἴτ'· ἐγὼ δ' ὅ με τέμν' κίχισεσθαι δέ σ' οἶω.
 Ὡς φάτο· δι δ' εὖ περ προσέφη κορυθαίολος
 Ἐκτορ.

Τοὶ δ' Ἐλέην μύθοισι προσήδον· μιλιχίοισι.

„Δᾶερ' ἐμὲ ὁ κλυὸς κακομήχαν' ὀκρυόεσσης,
 „Ὡς μ' ὄφελ' ἔμαπ' τῷ, ὅτε με κραδί τοι τέκῃ
 μήτηρ,

350 „Οἴχεσθαι περ φέρεσθαι κακὴ αἰέμοιο θυέλλα
 „Εἰς ὄρεσ, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 „Εἰθὰ με κύμ' ἀπτόερε, πάρος τὰ δὲ ἔργα γειῆσθ'·
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ δὲ γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραϊτο,
 „Αἰδέρος ἐπεὶ τ' ὄφελ' αἰετοῖσι· ἔνθ' ἀκοίπης,
 „Ὡς ῥ' ἤδη ἱέμεσι τε, καὶ αἴχρα πόλ' αἰθρώπων.
 „Τεύχεα δ' ἔτ' ἄρ' νῆϊ φρέϊες ἔμπεδοι, εὖτ' ἄρ'
 ἐπίσσω

„Εσσοῖται τῷ κεί μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶα.
 „Ἀλλ' ἄγε νῆϊ ἔσσελθε, καὶ ἔζεο τῷ δ' ἐπιδίφρα
 „Δᾶερ', ἐπὶ σε μάλιστ' αἰετος φρένας ἀμφιβέ-
 βηκεν,

360 „Εἵνεκ' ἐμὲ ὁ κλυὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου· εἵνεκ' ἄτης·
 „Οἷσι δ' ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ἐπίσσω
 „Αἰθρώποισι πελώμεθ' αἰείδμεν ἐσσομένοισι.

Τῷ δ' ἠμείβετ' ἐπιτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ,
 „Μὴ με κάττιζ' Ἐλέην φιλέουσά περ, ἔδ' ἐμὲ
 πείσας.

„Ἡδὴ γάρ μοι θυμὸς ἐπίσσυται ὅφρ' ἐπαμύωω
 „Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμὲ ποθὺν ἀπείοντος ἔχουσιν·
 „Ἀλλ' εὖ γ' ὀριυθιτῶτον, ἐπιγέσθω δ' ἔτι καὶ αὐδὲς,
 „Ὡς κεν εἴτ' αὖτε πάλιν καταμάρψῃ ἰότηρ.

„Non ego adeo in Troianos ira neque iusta indignatione

„Sedebam in thalamo: sed volebam dolori cedere.

„Nunc autem me admonens vxor mollibus verbis 340

„Impulit ad bellum, videtur autem mihi sic & ipsi

„Melius fore: victoria autem alternis venit ad homines.

„Sed age, nunc expecta donec martia arma induam.

„Aut praei: ego a. sequar: me autem assequuturum te puto.

Sic dixit: hunc verò non alloquutus est bellicosus Hector.

Sed hunc *Hect.* Helena verbis alloquuta est blandis.

„Leuir mei quæ sũ canis, malorũ molitrix, horrenda,

„Vtinam me die illo, quando me primũ peperit:

„Abiisset asportans sæua venti procella (mater,

„In montem, vel in vndam valde resonantis maris, 350

„Vbi me vnda mersisset, priusquam hæc facinora patrata essent.

„Sed postquam hæc sic dii mala statuerunt;

„Vtinam igitur viri melioris essem vxor, (minum

„Qui nosset indignationem & opprobria multa ho-

„Huic autem neque nunc præcordia integra sunt, neque in posterum

„Erunt: idcirco ipsum pœnas daturum suspicor.

„Sed age nunc intra, & sede hac super sella

„Leuir, quoniam tuã maximè labor mentem inuasit

„Gratiã mei, quæ sũ canis, & Alexandri causa iniuriæ: 360

„Quibus Iupiter imposuit durã sortem, vt & in po-

„Hominibus finis famosi futuris. (sterum

Huic deinde respondit magnus, pulchrè galeatus Hector,

„Ne me sedere facias Hel. quanuis me diligas, neque: mihi persuadebis vt id faciam.

„Iam enim mihi animus promptus est vt auxiliær

„Troianis qui valde mei desiderium absentis habent:

„Sed tu incita hunc: acceleret autem & ipse,

„Vt me intra urbem assequatur existentem.

„Καὶ γὰρ ἐχὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὅφρ' αὖ' ἴδωμαι·
 „Οἶκῆας, ἄλοχόν τε φίλιν, καὶ ἱήπην υἱόν.
 „Οὐ γὰρ τ' οἶδ' εἰ ἐπὶ σφί' ὑπὸ τρόπος ἔξομαι
 αὖτις.

370

„Ἡ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμαίωσι Λαχάων.
 Ως ἄρα φωνήσας, ἀπὸ βῆκορυθαίολος ἔκτωρ.
 Αἶψα δ' ἐπιθ' ἴκανε δόμοις εὐστατίοις·
 Οὐδ' ὤρ' Αἰδρῶμάχην λευκώλειος ἐκ μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε σὺν πατρί, καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφίεσθ' ἦκε γούσῃ τε μυρμιδῶν τε.
 Ἐκτὼρ δ' ὥς ἔκ' εἶδοι ἀμύμονα τέτμον ἀκοίπιν,
 Ἐστ' ἐπ' ὁδοῖ ἰών, κατ' ὅδ' ἔδμοῖσι ἔειπεν,

380

„Εἰ δ' ἄγε μοι δμοῖα ἱμερῖα μυθήσασθε·
 „Πῇ ἔβη Αἰδρῶμάχην λευκώλειος ἐκ μεγάροιο,
 „Ἡ ἐπὶ ἐς γαλόωι ἢ εἰατέρῳι εὐπέπλῳ,
 „Ἡ ἐς Αἴτωσῃς ἔξοιχται, εἴτ' ἄρ' ἄλλα·
 „Τρῶαί εὐπλόκαμοι δαίμνι θεοὶ ἰλάσκειται;
 Τοὶ δ' αὖ' ὀτρυνὼν παμίν' ὥς μῦθοι ἔειπεν,
 „Ἐκτὼρ, ἐπὶ μάλ' αἰῶνας ἀληθέα μυθήσασθε·
 ὦσα.

390

„Οὐτὶ πῇ ἐς γαλόωι, ὅτ' εἰατέρῳι εὐπέπλῳ,
 „Οὐτ' ἐς Αἴτωσῃς ἔξοιχται, εἴτ' ἄρ' ἄλλα·
 „Τρῶαί εὐπλόκαμοι δαίμνι θεοὶ ἰλάσκειται;
 „Ἀλλ' ὅτ' ἔπειτα γοὺν ἔβη μέγα Ἰλίου πύλῃ, ἀκούσθαι·
 „Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δ' ἔχρατος ἔσθ' Ἀχαιῶν.
 „Ἡ μὲν δὴ ὥς· τεῖχος ἐπεγούρῃ ἀφικαίει,
 „Μαγιομένη εἰκῆα, φέρον δ' ἄμα παῖδες πθλῶν.
 Ἡ ρὰ γυνὴ παμίν' ὁδ' ἐπίστυτο δώματος ἔκτωρ·
 Τῷ αὐτῷ ὁδοῖ, αὖτις εὐκλιδῶκε κατ' ἀγυῖαν·
 Εὐτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ·
 Σχῆμαί τῃ γὰρ ἔμελλε διεξίειναι πεδίοις·
 Εἴτ' ἄλοχος πολύδωρος ἐρατὴν ἦλθε θύσαντα·
 Αἰδρῶμάχην θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡεπίου·
 Ἡεπίου, ὅς ἐταρ' Ἰποπλάκῳ ὕληϊσσι,
 Θάβῃ Ἰποπλάκῃ, Κιλίκεσσ' αἰδρεῖται αἰάσσει·

„Etenim ego domum ibo, ut videam
 „Domesticos, uxoremque dilectam & infantem filium;
 „Non enim scio si amplius ipsis redux veniam rursus.
 „An nunc me sub manibus dii domabunt Achiuorum.

Sic fatus abiit pulchrè galeatus Hector.

Statim autè postea peruenit ad ædes bene habitatas; 370

Neque inuenit Andromachen candidis vlnis in ædib.

Sed illa cum filio & ancilla pulchrum gestante peplū

In turri stabat plorans gemenque, (uxorem,

Hector a. postquam non intus inculpabilem inuenit

Stetit ad limen accedens, & ancillis dixit,

„Eia agite mihi ancillæ vera loquimini;

„Quò iuit cādidās vlnas habēs Androm. ex ædibus?

„An aliquo ad glorū aut fratriarum bene cultarū ædes,

„An ad Mineruæ templum exiuit, vbi aliæ

„Troianæ pulchricomæ deam potentem placant? 380

Hunc deinde sedula, proma cōda verbum alloquuta est,

„Hector, quoniam iussisti exacte vera loqui;

„Neque aliquo ad glorum neque fratriarum bene
 indutarum ædes

„Neque ad Mineruæ templum exiuit, vbi aliæ

„Troianæ pulchricomæ potentem deam placant:

„Sed in turrim ascendit latam Ilij, quoniam audiuit

„Premi Troianos magnamque victoriā esse Achiuorū

„Illa quidem ad murum festinans peruenit

„Furenti similis: fert autem simul puerum nutrix.

Dixit mulier proma cōda: sed egressus est domo. 390

Hector.

Eadem via rursus magnificè constructas per plateas.

Vbi autem ad portas venit, pertransiens magnā urbē,

Scæas (hac enim erat egressurus in campum)

Tum vxor multum dotata obuia venit currens.

Andromache, filia magnanimi Eëtionis:

Qui Eëtion habitabat in Hypoplaco syluosa:

In Thebe Hypoplacia, Cilicibus viris imperans.

400

Τῷ δ' ὦρ δὴ θυγάτηρ ἔχθ' Ἐκτει χαλκοκορυτῇ·
 Ἡ οἱ ἔπιτ' ἰώθησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίει αὐτῇ,
 Παῖδ' ὅττι κόλποι ἔχουσ' ἀπαλάφροια, ἰήπει
 αὐτός,

Ἐκτειδὼ ἀγαπιδι, ἀλίσκῃ ἀσείει καλῶ·
 Τόι ῥ' Ἐκτωρ καλῆεσκε Σχαμνίδειν· αὐτὰρ εἰ
 ἄλλοι,

Ἀστυαίῃ· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

Ἦτοι δ' ἄρ' αὖ μείδησεν ἰδὼν ἱὲς παῖδα σιωπῇ·

Λιδεσθῆναι δέ οἱ ἄλκι παρὶς αὖτε δακρυχέουσαι,

Εἰτ' ἄρα οἱ φῦ χερσὶ ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' οἰόμενος·

„Δαίμονες, φθίσαι σε δὲ σοὶ λόφος, ὃ δ' ἐλεαίρῃς

410 „Παῖδά τέ ἰήπιαχοι, καὶ ἐμὲ ἄμμερσι, ἠτάχα χήρη·

„Σεῦ ἔσομαι τάχα γὰρ οὐ κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,

„Παῖτες ἐφορμηθέντες, ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη·

„Σεῦ ἄφαμειρτοῦσ' ἤ, χθόια δύωδρα· ὃ γὰρ ἔτ'
 ἄλλα

„Ἔστω θάλαπαρ', ἐπεὶ αἱ σὺ γὰρ πότμῳ ὀπίσσω,
 „Ἀλλ' ἄχ'· ὃ δέ μοι ὅστι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ·

„Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμύνει πέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·

„Ἐκ δ' ὅ πολλοὶ ὄφρ' οἱ Κιλίκῳ εὖ ἰαμεταίωσαν,

„Θήβῳ ὑψίπυλοι, καὶ δ' ἔκτανε Ἡετίαια,

„Οὐδέ μιν ὤξειάρεξ' οὐ βέβηκατο γὰρ τὸ γὰρ θυμῷ

420 „Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκνε σιωῇ τεσι δαυδαλέοισι,

„Ἡ δ' ὀπίσθ' ἔχει· πρὶ δ' πτελέας ἐφύτευσαν·

„Νύμφαι ὄρεσι δῖος κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·

„Οἱ δέ μοι ἐστὶν ἀκασιγνήτοι· ἔσαν δὲ μαζάρουσι,

„Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἡματι αἰδὼς εἶσω·

„Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,

„Βοιοὶν ἐπ' εἰλπόδεσσιν, καὶ ὄρνιθ' οἷος ὄϊας.

„Μητέρ' δ', ἣ βασιλεύει Ἰποπλάχεια ὑλκίῳσθ',

„Τὴν ἐπὶ δ' ὦρ διῶρ ἡγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεά-

τεσσιν,

„Ἀψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἄπρῃσι ἀποινα·

430 „Πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλλ' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα·

„Ἐκτὼρ αὐτὰρ σὺ μοι ἔσσι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ·

Huius sanè filia habebatur *in matrimonio* ab Hectore 400
bellicoso:

Quæ ipsi postea occurrit, (famula autē ibat cum ipsa).
Filium ad sinū gestās, qui tenellus erat, infantē etiam,
Hectoridem dilectum, similem stellæ pulchræ:

Quem Hector nominabat Scamandriū, cæterum alij
Astyanacta solus enim tutabatur Ilium Hector.

Sanè hic quidem subrisit tacitè intuitus puerum:

Andromache autem ipsi propè astabat lacrymans;
Inque eius hæsit manu, & sermonē habuit his verbis,
„Generose, perdet te tuus animi feruor: neque mise-
raris

„Filium infantem, & me miseram, quæcitò vidua

„Tui ero. mox enim te interficient Achiui;

410

„Omnes *in te* impetu facto, mihi autem utilius esset,

„A te destitutæ, terram subire: nō enim amplius aliud

„Erit solatium, postquam tu fatū *tuū* sequutus fueris

„Sed mœrores, neq; mihi est pater ac venerāda mater

„Nempe n. patrem meū interfecit nobilis Achilles,

„Et ciuitatem deuastauit Cilicum bene habitatā.

„Thebē cellas portas habentē, interfecit a. Eetionem

„Neque ipsum spoliauit: (nam religio fuit illi animo
id facere)

„Sed ipsum combussit cum armis elegantibus,

„Et insuper tumulū aggressit: circū a. vltimos plātārūt 420

„Nymphæ monticolę, filię Iouis ægidem quatientis.

„Qui autem mihi septem fratres erant in ædibus,

„Hi quidem omnes vno iuerunt die ad orcum.

„Omnes n. interfecit pedibus celer nobilis Achilles,

„Deprehēsos apud boues inflectēt. pedes, & albas oues

„Matrē autem quæ regnabat *in* Hypoplaco syluosa,

„Hanc postquā huc duxit cum cæteris facultatibus,

„Statim hic eā liberauit, accipiens ingentia præmia:

„Sed patris in ædibus iaculata est eam Diana sagittis 430
gaudens,

„Hector, sed tu mihi es pater & veneranda mater.

„Ἡδὲ χασίγητος· σὺ δὲ μοι θαλερὸς ὄψακοίτης·
 „Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαγε, καὶ αὐτὴ μίμν' ἐπὶ πύργῳ·
 „Μὴ παῖδ' ὀρφανὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα.
 „Λαοὶ δ' ἵστασι παρ' ἐμεῖο, ἔῃτα μάλισα
 „Ἀμβάτος ὅστις πλὴς, καὶ ἐπιδρυμὸν ἔπλετο τεί-
 χος.

440 „Τεῖς γὰρ πῆγ' ἐλθόντες ἐπερήσαιθ' οἱ ἄριστοι,
 „Ἀμφ' Αἴαντε δυνω, καὶ ἄγακλυδι Ἰδοάδῃα,
 „Ἡδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδους, καὶ Τυδείος ἄλκιμον υἱόν.
 „Ἡ ποὺ τίς σφιν ἔπασσε θεοπεπτοὶ εὖ εἰδώς,
 „Ἡ νῦν αὐτῆς θυμὸς ἐποτρύνει καὶ αἰώγει.
 Τῶν δ' αὖτε περ σέσπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ,
 „Ἡ καὶ ἐμὸν πᾶσι πάντα μέλει γυναι, ἀλλὰ μάλ'
 αἰώς

„Αἰδέομαι Τρῶας, καὶ Τρωάδους ἐλκεσιπέπλους,
 „Αἶκε χαλὸς ὥς, ἵοςφι ἄλυσκάζω πολέμοιο·
 „Οὐδέ με θυμὸς αἰώγει, ἐπὶ μάθοι ἔμμεται
 ἑσθλὸς

450 „Αἰεὶ, καὶ κορυφαῖσι μετ' Τρῳάσιν μάχῃσιν,
 „Ἀριῖ μῦρος πατρός τε μέγα κλέος· ἦδ' ἐμὸν αὐτὴν.
 „Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδ' αἶψ' ἔφρον'· καὶ μετ' ἐμῷ,
 „Ἐσέταί ἡμᾶρ ὅτ' αἶψ' ἔλῃ Ἰλῖος ἱρή,
 „Καὶ Πριάμοιο, χαλὰς εὐμμελίῳ Πριάμοιο·
 „Ἀλλ' ἔμῳ Τρῳάσιν τῶσσι μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 „Οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης, ἔτε Πριάμοιο αἰάκτος,
 „Οὔτε χασίγηται, οἳ κει πολέες τε καὶ ἑσθλοὶ
 „Ἐκ κοίῃσι πέσσει ὑπ' αἰδέσσει δυσμύρεσσι,
 „Οἷοι σεί' ὅτε κει πρὸς Ἀχαιοὺς χαλκοχιτῶνι
 „Δακρυόεσσαι ἄγεται ἑλευθεροὶ ἡμᾶρ ἀπύρεας·
 „Καὶ κει εἰς Ἀργεὶ εἶσα περὶ ἄλλης ἱστοῦ φαίνοισι,
 „Καὶ κει ἔδωκε Φορβόισι Μεσσηνίδος ἢ Τωρηνῆς
 460 „Πόλιν ἀεκαζομένην κρατερὴν δ' ἐπικείσεται αἰάλην.
 „Καὶ ποτὲ τίς ἔπρησι ἰδὼν μετ' ἄκρυ χεῖρας,
 „Ἐκτρος ἦδε γυνὴ ὅς αἰετεύεσκε μάχῃσιν
 „Τρῳάων ἱπποδάμοιο, ὅτε Ἰλῖοι ἀμφεμάχοιτο.
 „Ὡς ποτὲ τίς ἐρέει σεί δ' αἶψ' ἔλῃ ἔσεται ἄλγος

„Et frater, etiam mihi ætate florens maritus.
 „Sed age, nunc miserere, & hîc mane in turri,
 „Ne puerum ~~tuum~~ pupillû facias, viduâmq; vxorem.
 „Exercitû autem siste apud caprificû, vbi potissimum
 „Ascensu facilis est vrbs & incursioni patēs est murus.
 „Ter n. hâc venientes tentarunt ~~murum~~ fortissimi,
 „Aiaces duo, & perinelytus Idomeneus.
 „Et Atridæ, & Tydei fortis filius:
 „Siue aliquis ipsis dixit vaticiniorum bene peritus,
 „Siue etiam ipsorum animus eo impulit & iussit. 440
 Hanc autem alloquutus est magnus pulchrè ga-
 leatus Hector, (menter
 „Certe & mihi hæc omnia curæ sunt, vxor: sed vehe-
 „Vereor Troianos & Troades longa vestium syrma-
 ra trahentes,
 „Si, velut ignauus, seorsum declinem prælium:
 „Neq; me animus iubet *id facere*: quoniam didici esse
 „Semper, & primos inter Troianos pugnare, (audax
 „Conseruans patrîsque magnâ gloriam & meâ ipsius.
 „Bene enim hoc scio in mente & in animo,
 „Erit dies aliquando quum peribit Troia sacra,
 „Et Priamus, & populus fortis Priami. (posterum. 450
 „Sed non mihi Troianorum tantû curæ est dolor in
 „Neque ipsius Hecubæ, neque Priami regis,
 „Neque fratrum qui multique & fortes
 „In pulueribus ceciderint sub viris hostibus;
 „Quantû tui, quâdo aliquis Achiuorû ære loricatorû
 „Lacrymabundam abducet, liberum diem eripiens:
 „Et Argis commorans, alterius imperio telam texes,
 „Et aquam feres Messeidis fontis aut Hyperiaë,
 „Valde inuita, dura tamen incumbet necessitas
 „Et aliquâdo quis dicet, videns te lacrymas fundentē, 460
 „Hectoris hæc vxor erat, qui præstantissimus erat
 pugnator (gnabant.
 Troianorum bellicosorum, quâdo circa Troiam pu-
 „Sic aliquâdo quis dicet: tibi autem nouus erit dolor

„Χήτεϊ τίςδ' αἰδρὸς ἀμύβαι δούλιοι ἡμᾶρ.
 „Αλλά με τεθιωῖτα χυτὴ χεῖ' γαῖα καλύπτει,
 „Πρὶν γ' ἐπὶ σῆς τε βῆε, σὺ θ' ἐλκνθμοῖο πετῖέσθ.

Ὡς εἰπὼν ὁ παῖδός ὀρέξατο φαίδιμος Εκτωρ.

Αψ δ' ὁ παῖς αὖ κόλποι εὐζώοις πηλὴς

470 Εκλίθη ἰάχῃ πατρὸς φίλῃ ὅψιν ἀτυχθεῖς,
 Ταρβύσας χαλκοῖ τε, ἰδὲ λόφῳ ἱπποχαίτῳ,
 Δαιὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος ἰούσας.
 Εκ δ' ἐγάλασε πατὴρ τε φίλις, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτὴ δ' ἀπὸ κραδὸς κέρυθ' εἴλετο φαίδιμος Εκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκει βῆλ' χθοὶ παμφανόσας.
 Αὐτὰρ ὅγ' οἱ φίλοι υἱὸν ἐπὶ κύσε πῆλ' ἐτε χροῖν,
 Εἶπε ἑπυξάμους Διὶ τ', ἄλλοισι τε θεοῖσι,
 „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τῶδε γειῖάσθ.
 „Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ, ἀεικωρεπὰ Τρώεσσι,
 480 „Ὡδε βίβω τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι αἰάσσει.
 „Καὶ ποτὲ πρὸς εἶπῃσι, πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείψαι,
 „Εκ πολέμου αἰόιπα φέρει δ' ἑῖα βρο-
 τήναι,

„Κτεῖνας δῆτοι αἰδρα χερσὶν ὅφρ' ἐτα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν ἄλοχόν Φίλῃς ὅς χροῖν ἐθηκε

Παῖδ' ἐοῖ· ἡ δ' ἄρα με κηῶδι δέξατο κόλπῳ,
 Δακρυόει μελάσσεια πόσις δ' ἐλῆσε ἰούσας,
 Χερεῖ τε με κατέρεξε, ἐπὸς τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
 „Δαμνοίη, μή μοι πῆ λίην ἀχαχίζῃ θυμῷ.
 „Οὐ γὰρ πῖς μ' ἔωρ' αἶσαν αἰὲς αἰδὲ σεβιάφαι.

[490 „Μοῖρα δ' ὅτ' πᾶς φημι πεφυγμένοι ἑμμεῖαι αἰ-
 δρῶν,

„Οὐ κακόν, ὅτ' ἐμὸν ἐσθλόν, ἐπὶ τὰ σφάττει γένηται.

„Αλλ' εἰς οἶκοι ἴδου, τὰ στυγρῆς ἔργα κίμυζε,

„Ἰσθί τ', ἡλακάτῃ τε, καὶ ἀμφιπέλοισι χέλευε

„Εργοὶ ἐποίχασθ' πόλεμος δ' αἰδρεσσι μολήσει

„Πᾶσι, ἐμὸν δ' ἰμάλισα, τοὶ Ἰλίοι ἐγχεῖν αἶσαν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Εκτωρ.

ἱπποεὶ ἄλοχος δ' οἶκόν τ' ἐβίβηκε

ἑπυροπυλίζομένη, θαλερὸν καὶ δακρυ χέουσα.

„Ex priuatione talis mariti, ad depellendū seruilē diē.
 „Sed me mortuum ingesta terra obteget,
 „Antequam tuum clamorē tuīque abstractionē audiā
 Sic fatus suum filium porrectis manibus petiit illu-
 stris Hector.

Retro autem puer ad sinum bene cinctæ nutricis 470
 Inclinat^r est clamās, patris dilecti aspectu pauefactus,
 Timens æsque & cristam ex equinis seris factam,
 Terribiliter à summa galea nutantem quum vidisset.
 Risit autem patérque charus & reuerenda mater.
 Statim à capite galeam sustulit illustris Hector:
 Et hanc quidem deposuit humi vndique lucidam,
 Deinde ipse suum charum filium postquam
 osculatus est, versauitque manibus,
 Dixit precatus, Iouémque aliósque deos,
 „Iupiter cæterique dij dare & hunc fieri
 „Filiū meū sicut ego sū, valde insignē inter Troianos. 480
 „Ita etiā viribus valentē & Troiæ fortiter imperare.
 „Et olim quis dicat, Patre autē hic multo præstātor,
 „Quum ex bello redibit: & referat spolia cruenta,
 „Interfecto hoste aliquo, gaudeat autē animo mater,
 Sic fatus vxoris dilectæ in manibus posuit
 Puerum suum: hæc a. ipsum fragranti excepit sinu,
 Lacrymabundè ridēs: vir a. misertus est id intuitus,
 Manuq; ipsā demulsi, verbūq; dixit & eloquutus est,
 „Generosa ne mihi valde vexēris animo.
 „Non n. aliquis me præter fatū vir ad orcū demittet. 490
 „Fatum verò neminem dico effugisse hominum,
 „Nec ignauū nec strenuū, postquā primū natus fuerit
 „Sed in domum vadens, tua ipsius opera cura,
 „Telamque colūmque, & ancillis iube
 „Opus facere: bellum autem viris curę erit
 „Omnib. (mihi v. omniū maximè) qui in Ilio nati sūt.
 Sic fatus galeam sumpsit illustris Hector
 Equina cauda cristatam, vxor a. dilecta domum abiit,
 Retro oculos vertens, calidam lacrymam fundens.

- Αἶψα δ' ἐπιθ' ἴκανε δῆμις εὐταεταόιται,
 500 Ἐκτορος κίδ' ὀφίοιο· κίχισατο δ' εἰδοθιπιδας,
 Ἀμφιπόλοισι τῇσι ᾗ γόοι πατῆσι σῴωσεν.
 Αἱ μὲν ἐπὶ ζῶσι γόοι Ἐκτορα ὦ σὺ οἶκον.
 Οὐ γὰρ μιν ἔτ' ἔφασκε ὑπὸ τροπῶν ὅκ πολέμοιο
 Ἰξεῶς, περφυγόντα μῆρος, καὶ χιῶνας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δὴ θυμῷ σὺ ὑψηλοῖσι δόμοισιν
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 Σῶατ' ἐπὶ τ' αἰὰ ἄστυ ποσὶ κραυγῶσι πεποιθώς.
 Ὡς δ' ὅτε πρὶς αὖδ' ἵππος ἄκος ἦσας ὑπὲρ φάτιν,
 Δεισμῷ ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κρηαίῳι,
 510 Εἰώθως λούεσθαι εὐρῆος ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὑφ' οὗ ᾗ κάρη ἔχει, ἀμφὶ ᾗ χαῖται
 Ὡμοῖς ἀΐσονται ἡ δ' ἀγλατῆφι πεποιθώς,
 Ρίμφα ἐγούῳα φέρει μιν τ' ἦτορ καὶ ἰομῶν ἵπκων·
 Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις καὶ Περγάνης ἄκρης
 Τεύχεσι παμφαῖον, ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβύκει
 Καρχαλόων, ταχέες ᾗ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἐπιπτε
 Ἐκτορα δῖοι ἐτελῶν ἀδελφεοῖν, εὐτ' ἄρ' ἐμελλε
 Στρίψαθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
 Τὸν περ πρὶς πρὸς εἰπεῖ Ἀλέξανδρος θεοκδής,
 520 „Ἡθῶν, ἡ μάλα δὴ σε καὶ ἐστί μοι χατερύχον,
 „Δητιύων, ὅδ' ἦλθοι σῶσιμοι, ὥς ἐκέλευες.
 „Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτορ,
 „Δαμόν, ἔκ αἶψ' ἴσται αἶψα, ὅς σῶσιμος εἴη,
 „Εργοὶ ἀπμήσκει μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐστι·
 „Ἀλλὰ ἐχρὸν μεθίεις τε, καὶ ἔκ ἐθέλεις, ὅδ' ἐμῶν κῆρ
 „Ἀχυνται σὺ θυμῷ, ὅθ' ὑπὸ σέθεν αἶχ' ἀκούω
 „Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσιν πολὺν πότον εἴτε χα σείω.
 „Ἀλλ' ἴομεν, πᾶσι δ' ὅππῃσιν ἄρεσόμεθ', αἴ κέ ποθι
 Ζεὺς
 „Δῶν ἐπουραίοισι θεοῖς ἀειγιέτησι
 530 „Κρητῆρα γήσας ἐλευθεροῖσι μεγάροισιν,
 „Ἐκ Τροῆς ἐλάσσετε εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Statim autē postea peruenit ad ædes benè habitas.
 Hectoris hominū occisoris; inuenitque multas 500
 Ancillas: his autem luctum omnib. exciuit, (mo:
 Quæ quidē adhuc viuum lugebāt Hectorē sua in do-
 Non enim ipsum amplius putabāt reducē ex bello
 Reuersurū. elapsū ex robore, & manib. Achiuorū.
 Neque verò Paris diutius moratus est in altis ædibus.
 Sed hic postquam induit inclyta arma varia ære,
 Properabat deinde per urbē pedib. velocibus fretus.
 Ceu a. quum aliquis qui diu stetit equus ordeo pastus
 ad præsepe,

Capistro rupto currit per campum, terram feriens,
 Consuetus lauari aqua pulchri flui fluij, 510
 Exultans, altè verò caput attollit, & iubæ circum
 Humeros iactantur: quū a. pulchritudine sua sit fret⁹
 Facile ipsum genua ferunt ad loca consueta & pascua
 Sic filius Priami Paris à Pergami arce (equorum;
 Armis vndique fulgens, tanquam sol, incedebat
 Exultans, & veloces eum pedes ferebāt, statim a. postea
 Hectora nobilem inuenit fratrem, quum esset
 Digressurus è loco ubi suæ colloquebatur vxori.

Hunc prior alloquutus est Alexander deo par,
 „Venerande *frater*, certè valde te etiam properantem 520
 detineo

„Remorans: neque veni tempestiuè vt iussisti.

Hunc a. respondens alloquutus est pulchrè galea-
 tus Hector,

„Generose. nō aliquis tibi vir, qui æquus rerū estima-

„Facta *tua* bellica vituperet nam fortis es: (tor sit,

„Sed libens cessas & non vis *pugnare*, at meum con-

„Tristatur in animo quando de te probra audio

„A Troianis, qui habent multum laborem gratia tui:

„Sed eamus. hæc a. postea mitigabimus, si quādo Iup:

„Dederit, cœlestibus diis sempiternis,

„Craterem statuere liberū (i. ob libertatem adeptam) in 530

„Troia expulsis bellicosis Achiuis. (domibus.



ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΗΤΑ
 ραψωδίας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ελύν συμβλεύσαίτες, Εκπρρ ποκαλήται τῷ Ελ-
 λυίαι δι' αἰετοί εἰς μοιμαχίαν ἐνία ὃ αἰας αἰ-
 ποι, ἔλαχι Αἴας ὁ Τελαμόνης, καὶ γειγάριος αὐτοῖς ἀκροισα-
 μόροις θαλύοισι κήρυκες, ἐστέρας γειγάριος τῇ δ' ἐξῆς
 τοῖς περὶ αἰετόμοροι, θάπτοι, καὶ τεῖχος οἱ Ελλυῖες κα-
 πισκινάζοισι, ἐφ' ᾧ ὁ Προσίδωι ἠγανάκτησε Ζεὺς τε αὐ-
 τοῖς ἀνὰ πύκδος σημεῖα ἔχ' αἴσια τῷ μελλοίποι δίκαιον.

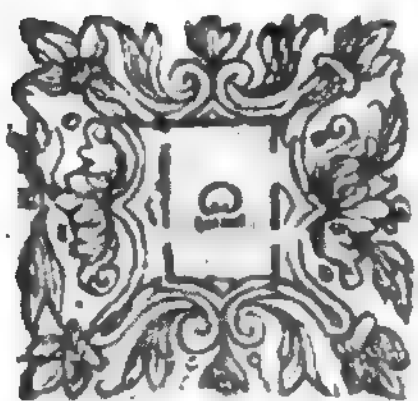
ΑΛΛ' Η ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἑπὶ γραφή.

Ητα δ' Αἴας πολέμιζε μύθω μύθους Εκπρρ δὴ.

ΑΛΛΗ.

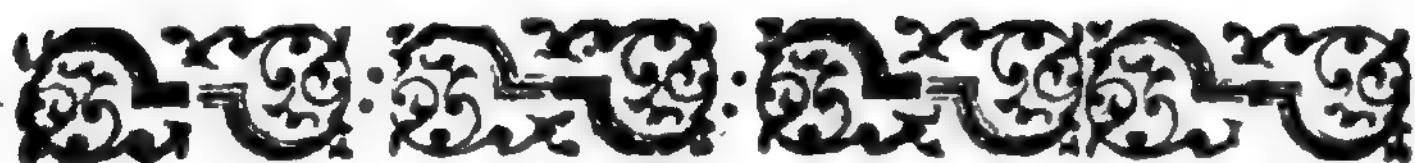
Εκπρρ καὶ Αἴας μοιμαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
 ἢ Η. Ραψωδία.



Σ αἰπῶνι, πύκτι ἐξίστη φαίδιμος
 Εκπρρ,
 Τῷ δ' ἄμ' Αλέξανδρος καὶ ἀδελφεός ἐσ-
 δ' ἄρα θυμῷ
 Αμφότεροι μίμασαν πολεμίζει, ἡδὲ
 μάχεται.

Ὡς ὃ θεὸς ἰαότησι ἐλδορῶσι δῶκεν
 Οὔρῳ, ἐπὶ κηκάμοσι εὐξέσῃσ' ἐλάτῃσι
 Πότι ἐλαυῶντες, χαμάτῃ δ' ὑπὸ γῆα λεί-
 λυται.



ARGVMENTVM VII. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

HELENO auctore, Hector prouocat Græcorum præstantissimum quenque ad singulare certamen. Quum autem surrexissent nouem, sors obuenit Aiaci Telamonio. Ac ipsos, quum strenuè certassent, dirimunt præcones vespere orto: postridie autē cadauera sublata sepeliunt, & murum Græci extruunt: ob quod Neptunus indignatus est. Quinetiam Iupiter ipsis per noctem signa haud fausta futurorum ostendit.

ALIVD ARGVMENTVM,
vel alia inscriptio.

H. autem Ajax pugnabat soli solus Hectori dio.

ALIVD ARG. VEL ALIA INSCR.

Hectoris & Aiakis monomachia.

HOMERI ILIADOS LIB. VII.

Hic loquutus portas egressus est illustris Hector:

Cum eo autem simul Alexander ibat frater: atque in animo

Ambo parati erant præliari & pugnare.

Sicut autem Deus nautis desiderantibus dedit

Ventum secundum, postquam defatigati fuerunt politis abietibus i. *abiegnis remis,*

Mare versantes, & labore membra soluta sunt.

- Ως ἄρ' ἐπὶ Τρώεσσι ἐελδομένοισι φανήτι·
 Εἰθ' ἐλέτι, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρκίθοιο ἄνακτος
 Ἀρηϊαμετάοιτα Μειάδοι, ὃν κορινυήτης
 10 Γεῖνατ' Ἀρκίθοος, καὶ Φιλομίδουσα βοῶπις·
 Ἐκτὸς δ' Ἡιοῖα βάλ' ἔλχει ἔξυόειπ
 Αὐχέϊ, ὑπὸ πεφαιῆς εὐχάλκου, λῦσε δ' ἦ γῆα.
 Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο παῖς, Λυκίῳ ἀγὸς αἰ-
 δρώ,·
 Ἰφίκοι βάλε δουρὶ χεῖ' κρατερὸν ὕσμίνῳ,
 Δεξιὰ δ' ἴσταν ὀπιάλμενοι ὠκειάων,
 Ωμοί, ὃ δ' ἔξ' ἵππων χαμάδις πῖον· λῦτο δ' ἦ γῆα.
 Ταῖς δ' ὥς οὖν ὅτ' ἦσε θεὰ γλαυχῶπις Ἀθηνῆ,
 Ἀργείοις ὀλέκοιτας ἐπὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
 Βῆ ῥα χατ' ἐλύμποιο χαρῶναι ἀΐξασα
 20 Ἴλιοι εἰς ἱρήν τῇ δ' αἰπὸς ὄριυν Ἀπόλλων
 Περγάμου ὀκησπιδῶν, Τρώεσσι δ' ἐβέλετο ἰχλὺν·
 Ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ στυγαῖσιν ὄφρ' ἐφύγῃ·
 Τὼ δ' ὅτε πρὸς πρὸς ἔειπε αἶαξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλ-
 λων,
 „Τί πῦρ σὺ δ' αἶ' ἐμμεῖα Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
 „Ἠλθες ἀπ' ἐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς αἰῆκει·
 „Ἡ ἴα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἐτέραι κῆρα ἰχλὺν
 „Δῶς; ἐπεὶ οὕτω Τρῶας ἀπολυμένοισι ἐλευάρας.
 „Ἀλλ' εἴ μοι τι πῖτόιο, τό κ' ἐπὶ πολὺ χέρδιον εἴη·
 „Νῦν μὲν παύσω μὲν πόλεμον, καὶ δῆϊσθῃται
 30 „Σήμερον ἔπειρα αὐτὲ μαχέσονται, εἴ σ' ὅκε τέκνον
 „Ἰλίε' ἔρωσι, ἐπεὶ ὥς φίλοι ἐπλετο θυμῷ·
 „Τμῖν ἀτὰρ αἰάτῃσι δ' ἄρα φάσκει τόδε ἄστυ.
 Τῶν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυχῶπις Ἀθηνῆ,
 „Ὡδ' ἔστω ἐχάεργα παῖ γῶ φροῖνεσσι καὶ αὐτῇ
 „Ἠλθοι ἀπ' ἐλύμποιο μετ' Τρῶας, καὶ Ἀχαιοί·
 „Ἀλλ' ἄγε, πῶς μένοιας πόλεμον καταπαύσμεν
 αἰδρώ,·
 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε αἶαξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 „Ἐκτὸς ὅρτο μὲν κρατερῶν μῆκος ἵπποδύμοιο,
 „Ἡ πῖναι που Δαῖδάων πρὸς χαλκίῳ ἐταίῳ ὀϊόθι οἶος,

Sic hi Troianis desiderantibus apparuerunt.

Tunc interfecerunt, hic quidem filium Arcithoi regis

In Arna habitantem Menesthium quem clauiger

Genuit Arcithous & Philomedusa pulchra oculis: 10

Hector autem Eioncum percussit hasta acuta,

Ad ceruicē, sub galea ex bono ferro facta, soluitque
membra.

Glaucus autē Hippolochi filius, Lyciorū dux virorū

Iphinoum percussit hasta in forti prælio

Dexiadem, equos insiliētem veloces,

In humero, atque hic ex equis humi cecidit: soluta
sunt a. membra.

Hos a. postquam animaduertit dea glaucis oculis
Minerua

Argiuos perimentes in forti pugna,

Venit de Olympi verticibus properans 20

Ilium in sacrum, huic autem obuius ruit Apollo,

Ex Pergamo cōspicatus: Troianis a. optabat victoriā.

Inuicem igitur hi occurrerunt apud fagum.

Hanc prior alloquutus est rex Iouis filius Apollo,

„Cur tu ardens studio Iouis filia magni

„Venisti ab Olympo, & magnus te affectus impulit?

„An vt iam Danais pugnae dubiam victoriam

„Des? nam minimē Troianos pereuntes miseraris.

„Sed si quid mihi parueris, hoc multo vtilius fuerit.

„Nunc quidem dirimamus prælium & pugnam

„Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem 30

„Troiae inuenerint: quandoquidē sic gratū est animo

„Vobis quē estis immortales euertere hanc urbem.

„Hunc autem alloquuta est dea cæsia Minerua,

„Ita sit Apollo longē operans eadem n. sentiens & ipsa

„Veni ab Olympo ad Troianos & Achiuos.

„Sed age, quomodo cupis prælium sedare virorum?

Hanc autem alloquutus est rex Iouis filius Apollo,

„Hectori incitemus validum robur bellicosi,

„Si quē fortē Græcorū prouocabit, vt cum solo solus

Ex

40 „Αιτίβιοι μαχέσσεσθαι ἐσ' αἰὲν δηϊότητι.
 „Οἱ δέ κ' ἀγαυοὶ ἄνθρωποι χαλκοκήμηδες Ἀχαιοί,
 „Οἷοι ἐπορσῆαι πολεμίζοντες ἑκτέρωθεν,
 ὣς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπὶ θυοῦ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τῷ δ' ἑλπίος Πριάμοιο φίλος παῖς σιῶντο
 θυμῷ

Βυλλῶν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφλύδατε μητιάσει·
 Σπῆ δ' παρ' ἑκτόρ' ἰῶν, καὶ μὲν σὺς μῦθον
 ἔειπε,

„Ἑκτορ' ὦ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 „Ἡ ῥα νῦν μοι πῖπτοιο κασίγνητος δέ τοι ἐμὲ·
 „Ἄλλοις μὲν κἀγὼ Τρώας, καὶ πάντας Ἀχαιοὺς·
 50 „Αὐτὸς δέ με κάλεσσαι Ἀχαιῶν ὄστις ἀριστός.
 „Αιτίβιοι μαχέσσεσθαι ἐσ' αἰὲν δηϊότητι.
 „Οὐ γάρ τ' ὦ τοι μῶϊρα θάμειν, καὶ πότμ' ὀπασαίῃ.
 „Ὅς γὰρ ἔχων ὅπ' ἀκουσαί· θεῶν αἰσχυριέτασιν.
 ὣς ἔφατ'· ἑκτορ' δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθοι ἀκρόσας.
 Καί ῥ' ἐς μίαντο ἰῶν Τρώων, αἰεεργὴ φάλαγγας
 Μέσση δουρὺς ἐλάον· τοὶ δ' ἰδρυώθησαν ἀπαιτες.
 Καδδ' Ἀγαμέμνων ἦσεν εὐκνήμηδες Ἀχαιοὺς·
 Καδδ' ὃρ' Ἀθηνᾶν τε, καὶ ἀργυρόχρεος Ἀπόλλων
 Εξέσθην, ὅρῃσι τοιχόχρεοι ἀγυπιοῖσι,

60 Φηγὼν ἐφ' ὕψηλῃ πατρὸς Διὸς αἰμόχοιο,
 Λιδεράσι τερπόμενοι τῶν δ' ὅς τις εἶατο πρηνὴν,
 Λατοῖσι, καὶ κορύθεσσι, καὶ ἔγχυσιν πεφεικῆαι.
 Οἷον δ' ἑφύργιο ἐχέοντο πότμον ἐπὶ φρεσὶν,
 Οριμένοιο γένε· μελαίνε δὲ τε πότμος ὑπ' αὐτῆς.
 Τοῖα δ' ἄρα τις εἶατο Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε
 Εἰπὼν ἑκτορ' ὅς μοι ἀμφοτέρωσιν ἔειπε,
 „Κέκλυτέ μεν Τρώες, καὶ εὐκνήμηδες Ἀχαιοί,
 „Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐοίσει τέθεικε κελεύει.
 „Ὅρκια μὲν Κροτιάδης ὑφίζυγος ἔχ' ἐτέλεσσε,
 70 „Ἀλλὰ κακὰ φρονέει τεχμαίρεται ἀμφοτέρωσιν,
 „Εἰσὶν αἱ ὅς ὑμεῖς Τροίηνες εὐπύργοι ἔλητε,
 „Ἡ αὖτ' ἐσθλὰ ἰησὶ Δαμνίετε πρὶ πόρῃσιν.
 „Τμῆν μὲν γὰρ ἔασι ἀριστῆες παραχαιῶν,

„Ex aduerso pugnet in acri pugna:

40

„Admirati autem ære armati Achiui,

„Solum *aliquem* incitēt pugnare cū Hectore diuino.

Sic dixit, neq; nō paruit dea glaucis oculis Minerua.

Horū a. Helen⁹ Priami charus fili⁹ intellexit animo

Consilium, quod diis placuit consultantibus.

Stetit a. apud Nestorem quum venisset, & ipsum allo-
quutus est,

„Hector, fili Priami, Ioui consilio par,

„Nonne mihi aliqua in re pareas? frater a. tibi sum.

„Alios quidem sedere fac Troianos: & oēs Achiuos:

„Ipse a. prouoca Achiuorum quisquis præstatiss. est, 50

„Aduersum te vt pugnet in acri pugna.

„Nondū n. tibi fors fatalis est mori, & fato cōcedere.

„Sic enim ego vocem audiui deorum immortalium,

Sic dixit: H. rursus gauisus est valde serm. auditor

Et in medium progressus Troianorum cohibebat
phalanges.

Media hasta sumpta, illi autem constiterunt omnes.

At Agamemnon sedere fecit bellicosos Achiuos:

Et Minerua & argenteum arcum habens Apollo

Sedorunt, auib. similes vulturibus,

Fago super alta patris Iouis ægidem gestantis.

60

Viris se oblectantes, horum a. acies sedebant densæ,

Scutis & galeis & lanceis horrentes:

Qualis autem Zephyro diffunditur per mare horror

Insurgente recens, nigresciturque mare sub illo:

Sic ordines sedebāt Achiuorūque Troianorumq;

In campo, Hector autē inter vtrōsque loquutus est.

„Audite me Troiani & bene octeati Achiui,

„Vt dicam quæ me animus in præcordiis iubet dicere.

„Fœdera quidem Saturnius sublimis non rata fecit:

„Sed mala cogitans molitur vtrilque,

70

„Donec vel vos Troiam bene turritam capiatis,

„Vel ipsi apud naues prosternamini pontigradas.

„Quandoquidē vobis sunt proceres omniū Græcorū

M

- „Τῶν κὺν οἱ πῖνα θυμὸς ἐμὸν μαχίστα δ' αἰὼν γῆ,
 „Δεῦρ' ἵτω ὅκ παρ ποσσίν ἔμμεναι· Ἐκτορὶ δὲ φ
 „Ὡδὲ ᾧ μὴ θέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμι' ὅππῃ μαρτυρὸς ἔσ
 „Εἰ μὲν κεν ἐμὲ καΐτος ἔλῃ ταναακεῖ χαλκῶ,
 „Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ὅπῃ ἴῃας,
 „Σῶμαι ᾧ οἶκαδ' ἐμὸν δόμῳ παύσει, ὄφρα πύρρως μ
 80 „Τρῶες, καὶ Τρῶων ἀλοχοὶ λελάχουσι θανάοιτα·
 „Εἰ δέ κ' ἐγὼ δὴ ἔλῃ, δῶν δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 „Τεύχεα συλήσας, οἶσθω ποτὶ Ἴλιον ἱρμῶ,
 „Καὶ κριμύθω ποτὶ γούρῳ Ἀπόλλωνος ἐκείνοιο·
 „Τοῖσι δ' ἵκνω ὅπῃ ἴῃας εὐὸς ἑλμυρὶς ἀποδύσσω,
 „Ὅφρα ἑπαρχύσωσι χαρην κομύσσειν Ἀχαιοί·
 „Σῆμά τέ δι' χύσσειν ὅπῃ πλῆκτεϊ Ἑλκασπότῳ·
 „Καὶ τότε τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων αἰθρώπων
 „Νῆϊ πολυκλήιδι πλέω ὅπῃ οἶτοπα πότι,
 „Αἰδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαυ κατατεθνηῶτος,
 90 „Οἱ ποτ' ἀριεῦοιτο καλέκτανε φαίδιμος Ἐκτορ·
 „Ὡς πολέεσσιν ἔρεα· ὅδ' ἐμὸν κλέος ὅ ποτ' ἔλεϊται.
 „Ὡς ἔφαθ'· εἰ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺν ἐγένοντο σιωπῇ,
 „Αἶδεσθαι μὲν αἰὼνά δ' αἰὼν, δέϊσαν δ' ὑποδέχθαι.
 „Ὅψε δ' ἰδὼν Μειέλαος ἀνίστατο, καὶ μάλ' ἐκίπε,
 „Νοῖκει οἰφδίζων, μέγα δ' ἵστοι χίζετο θυμῶ·
 „Ὡς μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῶδες, ὅκ ἔτ' Ἀχαιοί·
 „Ἡ μὲν δὴ λάβη τάδ' ἐγ' ἐσέλειαι ἀνέσθαι αἰνῶς,
 „Μὴ τις Δαναῶν κὺν Ἐκτορὸς ἀντίος εἴσιν·
 „Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοιθε,
 100 „Ἡ μὲν αὖτε ἕκαστοι ἀκῆριοι, ἀκλέεις αὐτῶς·
 „Τῶν δ' ἐγὼν αὖδ' ἀνθήσομαι· αὐτὰρ ὕψῳ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'·
 „Νίκης πύργῳ ἔχουσιν ὅς ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 „Ὡς ἄρα φωνήσας, ἔτεδύσσετο τεύχεα καλά.
 „Εἰθα κέ τοι Μειέλαε φάη βίότοιο τελευτῇ
 „Ἐκτορὸς ὅς παλάμῃσι, ἐπὶ πολὺ φέρτερος ἦεν·
 „Εἰ μὴ αἰαίξαντες ἔλοι βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 „Αὐτὸς τ' ἀτρείδης εὐρυκρῆσσι λαομέμνῳ,
 „Δεξιτερῆς ἔλε χερσὶς, ἔπος τ' ἔφατ', ὅκ' οἰόμεσθαι,
 „Ἀφραδίης Μειέλαε διοτρεφές· ὅδ' ἐπὶ σε χρῆ

„Eorū nūc quemcūque animus mecū pugnare iubet,
 „Hucveniat ex omnib. propugnator vt sit cō:ra Hect.
 „Sic autē aio: (ac Iupiter nobis testis adsit) diū,
 „Siquidem me ille interfecerit longo ferro.
 „Arma vbi detraxerit, ferat concauas ad naues.
 „Corpus a. meum domū reddat rursus, vt ignem me
 „Troiani & Troianor. vxores sortiri faciāt mortuum. 08
 „Si a. ego hunc interfecero, dētq; mihi gloriā Apollo,
 „Arma vbi detraxero, feram ad Ilium sacrum,
 „Et suspendam ad templum Apollinis longē iaculātis
 „Cadauer autem ad naues benē transtratas reddam,
 „Vt ipsum sepeliant capite comati Achiui:
 „Tumulūmque ei extruant ad latum Hellespontum.
 „Et aliquando aliquis dicat etiā posterorū hominū,
 „Naue transtrata nauigans in nigrum pontum,
 „Viri quidem hoc monumentum est iamdiu defūcti:
 „Quē olim prætātē fortitudine occidit illustris Hect. 90
 „Sic olim aliquis dicet: mea a. gloria nūquam peribit.

Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio:
 Verebantur quidem renuere, sed timebant suscipere.
 Tandem verò Menelaus surrexit, & dixit,
 Conuitio exprobrans: valde autē suspirabat animo,
 „Hei mihi minaces, Achiuæ, non amplius Achiui,
 „Sanè dedecus hæc erunt magis magisque graue,
 „Si nō aliquis Danaorum nunc Hectori obuius eat.
 „Sed vos quidem oēs aqua & terra fiatis (i. moriamini)
 „Sedentes ibi singuli excordes, inglorij pariter: 100
 „Contra hunc autem ego ipse armabor, sed supernè
 „Victoriæ termini tenentur inter immortales deos.

Sic fatus, induebat arma pulchra.

Tunc tibi Menelae visus fuisset vitæ finis
 Hectoris in manib. quoniam multo præstantior erat.
 Nisi surgentes inhibuissent te reges Achiuorum.
 Ipseque Atrides latè dominans Agamemnon
 Dextra prehendit manu: sermonēq; habuit his verbis,
 „Infans Menelae, Iouis alumne: nec tibi opus est

110 „Ταύτης ἀφροσύνης, ἀγὰ δ' ἴχνο κηδόμενός τῳ,
 „Μηδ' ἐθέλ' ἐξ εἰδος σέυ ἀμείνοι φωτὶ μά-
 χεσθαι

„Εκτορὶ Πριαμίδῃ, τοῖ τε τυγχέουσιν ἄλλοι,
 „Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τοῦτο γὰ μάχῃ οἱ κυδιστέρῃ
 „Εἰρήν' ἀνιπβολῆσαι, ὅ τῳ σέο πολλοὶ ἀμείνωι.
 „Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζω ἰὼν μετ' ἔθνος ἐπαίρων
 „Τέταρτον πρὸς αἰὲς ἄλλοι ἀνάσσεισιν Ἀχαιοί,
 „Εἴ τῳ ἀδωκὴς τ' ὄβρις καὶ εἰ μόθῳ ἔς' ἀκόρητος,
 „Φημί μιν ἀσπασίως γούνυ κάμψῃ, αἴ κε φύ-
 γησι

„Διὶν ἐκ πολέουσι, καὶ αἴτῃς δηϊότητος.

120 Ὡς εἰπὼν, παρέπεσεν ἀδελφεῖον Φρένας ἦρας
 Αἰσιμα παρρηπών· ὁ δ' ἐπεθετο, τῷ μὲν ἔπειτα
 Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐλοίτο.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν αἰῖσ' αὖτο, καὶ μελίσσεται,
 ὦ πόποι, ἡ μέγα πείθος Ἀχαιῶν γαῖαν ἰχναίῃ·
 Ἡ κε μέγ' οἰμώζεε γέρονι ἱππιλάτῃ Πηλεΐδῃ,
 „Εὐθλὸς Μερμερόϊω βυληφόρος, ἡ δ' ἀγορητὴς,
 „Ὅς ποτε μ' ἐρῶμενος, μὲν γ' ἐγίθκει ὦ οἱ οἴκῳ
 „ΠΑΪΤΩΙ Ἀργείοι ἐρέω γεινέω τε τέκοι τε·
 „Τοῖς νῦν εἰ πλώσσοιτες ὑφ' Ἐκτορὶ πάντας
 ἀκούσῃ,

130 „Πολλά κει ἀθανάτοισι φίλας αἰὰ χεῖρας αἶρα,
 „Θυμὸν δ' ἀπὸ μελίων διῶσαι δέ μοι αἶδος εἴσω.
 „Αἶ γὰρ Ζεῦ τε πατέρ, καὶ Ἀθήνη, καὶ Ἀπολλοί,
 „Ἡ βῶμ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ, κελεύδοιτι μάχοιτο
 „Ἀχρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρχάδεις ἐλχέσι μωροῖ,
 „Φάσ' παρ' τείχεσσι, Ἰαφιδίῃ ἀμφὶ ῥέεθρα.
 „Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίῳ πρὸς ἴστατο ἰσόθεος Φῶς,
 „Τεύχε' ἔχον ὤμοισι Ἀρηιθόειο αἶακτος,
 „Δίῃ Ἀρηιθόν, δι' ἐπὶ κλησὶ κορυμήτι
 „Ἀνδρες κίκλησκαν, χαλμίζοντοί τε γυναικες,
 140 „Οὐδέ κ' ἄρ' ἔτόξοισι μαχέσκετο, δουεὶ τε μακρῷ·
 „Ἀλλὰ σιδηρεὴν κορυὴν ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 „Τοῖ Λυκόοργος ἐπεφίε δόλῳ, ὅπ' κ' ἐσέταί γε,

„Hac dementia: sed contine te, dolens quamuis, 110
„Neque velis propter *istam* contentionem meliori te
cum viro pugnare

„Hectore Priamide, quem horrent & alij:

„Et verò Achilles huic in pugna gloriosos viros red-
dente

„Metuit occurrere, quæ te multo fortior est.

„Sed tu quidem sede iens ad agmen sociorum:

„Huic autē propugnatorem alium excitabūt Achiui

„Quāuis intrepidus sit, & quāuis belli sit insatiabilis,

„Existimo *tamē* cum libenter genu flexurum (i. *quie-*
turum) si effugerit

„Sæuo ex bello & graui pugna.

Sic fatus, à sentētia deduxit fratris mentem heros, 120

Recta monēs. hic autem paruit: huius quidem postea
Læti famuli ab humeris arma abstulerunt.

Nestor autem inter Græcos surrexit & dixit, (pat:

„O dij, certē magnus luctus Achaidē terram occu-

„Certē valdē plorabit senex equitator Peleus,

„Bonus Myrmidonum consiliarius & concionator:

„Qui olī me interrogās valde lætabatur sua in domo

„Omnium Achiuorum inquirens patrēsq; filiósque.

„Hos si nunc trepidātes sub Hectore omnes audierit

„Sæpe immortalibus dilectas manus attollet, 130

„Anima è mēbris vt descendat domū Plutonis intrò.

„Vtinam n. Iupiterquē pater & Minerva & Apollo,

„Ætate florere sicut quando ad rapidū Celadōtē pu-

„Cōgregati Pylii q; & Arcades hastis vtētes, (gnabāt

„Pheæ apud muros, Iardani circa fluenta.

„Inter hos a. Ereuthaliō primarius stabat diuinus vir,

„Arma gestans humeris Areithoi regis:

„Nobilis Areithoi, quem cognomento Clauigerum

„Viri appellabant, pulchrēque cinctæ mulieres:

„Quoniam non arcubus pugnabat, hastaque longa, 140

„Sed ferrea claua per rumpebat agmina.

„Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi.

- „Στενωπὸς εἰ ἰδῶ, ὅθ' ἄρ' ἔχορμυοι ὄλεθρον
 „Χρῆσμε σιδήρε'· ὡρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθασ',
 „Δυεῖ μὲν ἑφύρησεν· ἰδ' ὑπὲρ ἔδδ' ἐρείσθην,
 „Τεύχε' αὖτ' ἐξείριξε τὰ οἰκίρε χαλκῆος Ἀρης·
 „Καὶ τὰ μὲν αὖδ' ἐπείτ' ἐφόρει μὲν μῶλοι Ἀρης.
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος εἰς μαγάρῃσι ἐγήρα,
 „Δόκε δ' Εὐρυθαλίῳ Φίλω θεράποντι φορβύει·
 150 „Τὸν ὅγε πύχε' ἔχει, σφραλίζετο παπυρ ἀει-
 ρεύς·
 „Οἱ δ' ἤ μάλ' ἐπρίμωσι, καὶ ἐδίδισαν, ὅδ' ἐπὶς ἔταψ·
 „Ἀλλ' ἔμιν θυμὸς αἴηκε πολυτλήμωνι πολεμίζῃ·
 „Θάρσει ὦ, γειεῖν δ' ἰοώτατος ἔσκοι ἀπαύποι,
 „Καὶ μαχόμενοι ἐγὼ δώκει δέ μιν εὖχος Ἀθηνῶν.
 „Τοὶ δὴ μήκιστοι, καὶ κάρτιστοι κτεῖνοι ἄνδρες.
 „Πελλὸς γάρ τις ἔκαστο παρήορος ἐνθάδε καὶ εἴθαρ·
 „Εἴτ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἐμπεδὸς εἴη·
 „Τῷ κε τὰ χ' αἰτήσῃ μάχης κορυθαίολος Ἐκτορ·
 „Τμῶσι δ' οἴσθ' ἔασι ἀειστῆες Παναχαῖαι,
 260 „Οὐδ' οἱ σφραγιέως μέμαθ' Ἐκτορὸς αἰπτοὶ ἐλ-
 θῶνι.

Ὡς ἰάκεσ' ὁ γέρον· οἱ δ' ἐνεία πάντες αἰέσαν.

ὦρτο πολὺ κοῤῥωτος μὲν ἀνὰ ζ' αἰδράν· Ἀγα-
 μῆων·

- Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰάντες θυεῖν ἔπεισάν· οἱ ἀλκίκοι·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομένης, καὶ ὀπάων Ἰδομένηος
 Μηελίης, ἀτάλαντος Εὐρυπύλοιο αἰδρεφώϊτῃ·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνιος ἀγλαὸς υἱός·
 Λι δ' ἔθλας Λιδραίμωνίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Πάντες ἄρ' οἳ γ' ἐθέλοι πολεμίζῃ· Ἐκτει δῖος.
 270 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερμῖος ἱπποτα Νέστωρ,
 „Κλήρω μὲν πεπάλαχθε δαίμωνες, ὅς κε λάχῃσιν·
 „Οὗτος γὰρ δὴ οἴησιν εὐκνήμιδους Ἀχαιοί·
 „Καὶ δ' αἰδὸς οἱ θυμὸν οἴησεται, αἴ κ' ἐφύγῃσι
 „Διὶς ἐκ πολέμοιο, καὶ αἴηδ' ἀνιότητος.
 „Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἤ κληροῖσι τμήματα ἕκαστος.

- „Angusta in via, vbi claua non ei mortem
 „Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus præueniens.
 „Hasta mediū trās fodit: hic a. supinus solo stratus est,
 „Armāque detraxit, quæ ei dederat ferreus Mars:
 „Et ea quidem ipse postea gestabat in prælio Martis:
 „At postquam Lycurgus in ædibus senuit,
 „Dedit Ereuthalionī dilecto seruo gestanda.
 „Illius hic arma habens prouocabat oēs fortissimos, 150
 „Hi a. valdè tremebant & timebāt, nec quisquam au-
 sus fuit *aduersus eum prodire*,
 „Sed me animus induxit audax vt pugnarem,
 „Confidentia sua: natu autē minimus eram omnium,
 „Et pugnabam cum eo: dedit a. mihi gloriā Minerva.
 „Illū igitur procerissimū & fortissimū interfecit virū:
 „Magnus enim quidā iacebat extensus hinc atq; illinc
 „Vtinam *inquam* sic etate florem, vires a. mihi inte-
 græ essent. (Hector.
 „Ideo citò occurreret prælio variam cassidem habēs
 „Vestrūm a. qui sunt præstantissimi omniū Græcorū,
 „Ne illi quidē alacriter parati sunt Hectori obuiā ire. 160
 Sic increpauit senex: hi igitur nouem omnes sur-
 rexerunt. memnon.
 „Surrexit multo primus quidem rex virorum Aga-
 Post hunc verò, Tydides surrexit fortis Diomedes:
 Post hos autem, Aiaces strenuā induti fortitudinem:
 Post hos autem, Iomeneus & comes Idomenei
 Meriones, similis Marti homicidæ:
 Post hos autem Eurypylus Euæmonis illustris filius:
 Surrexit & Thoas Andramonides, & nobilis Vlysses:
 Omnes hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
 Inter hos a. rursus verba fecit Gerenius eques Nestor, 170
 „Sortē nunc mouete vniuersi, qui iorte electus fuerit
 „Iste enim iuuabit benè ocreatos Græcos,
 „Et ipse suum animum iuuabit, si euaserit
 „Pernicioso ex prælio & periculoso certamine.
 Sic dixit: hi autem sortem signauerunt singulī,
 M. iij,

Εἰ δ' ἔβαλοι κυνέη λαγμέμοιτος λτρήδου.

Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δ' χεῖρας αἰέχον·

Ωδὲ δὲ πῖς εἴπσκει ἰδῶν εἰς ἕραιον εὐρυὸν,

„Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχῆν, ἢ Τυδείδην υἱόν,

180 „Ἡ αὖτις βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆϊν.

Ὡς ἄρ' ἔφην· πάμπαν δ' Γερμῖος ἱππῶτα Νέ-
στωρ.

Εκ δ' ἔθερε κλῆρος κυνέης, οἳ δ' ἤθελοι αὐτοῖ,

Αἴαντος κῆρυξ δ' φέρων αἰ' ὅμιλοι ἀπαύτη

Δῶξ' ἐν δέξια πᾶσι ἀεισέεσσι λαχάδι,

Οἳ δ' ὕμνωσκόιντες, ἀπὸ νῆων ἔχαστος·

Ἀλλ' ὅτε δὴ οἱ ἴκαμε, φέρων αἰ' ὅμιλοι ἀπαύτη,

Ὡς μιν ὅππρ' ἄψας, κυνέην βάλε Φαίδιμος Αἴας,

Ἡ τοὶ ὑπέχευτο χεῖρ· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλε, ἄλχι πα-
ρασταί.

Γινώσκων κλῆρον σῆμα ἰδῶν, γένησε δ' θυμῷ.

190 Τοὶ μὲν παρ' πόδ' ἐοὶ χαμάδις βάλε, φώνη-
σεί τε,

„ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δ' ἔτι αὖτις

„Θυμῷ, ἐπὶ δοκέω περὶ σέθεν Εὐκτορα δῖον·

„Ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' αὖ ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύνω,

„Τόφρ' ὅμεις εὐχάσθε Διὶ Κροθίῳι αἰῶνι.

„Σιγῇ ἔφ' ὁμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται,

„Ἡ ἐγὼ ἀμφοτέρω, ἐπεὶ ὕπνια δειδύμεν ἔμπης.

„Οὐ γὰρ πῖς με βίη γε ἐκρήν' ἀέκοιτα δίκται,

„Οὐδέτ' αἰδρεῖν, ἐπεὶ ὕδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ὕπνος

„Ελπομαι εἰς Σαλαμῖνι γαίῳ, τετραφάρων τε.

200 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' εὐχοῖτο Διὶ Κροθίῳι αἰῶνι.

Ὡδὲ δὲ πῖς εἴπσκει ἰδῶν εἰς ἕραιον εὐρυὸν,

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὶ μεδέειν, κύδιτε, μέγιστε,

„Δὸς τίμην Αἴαντι, καὶ ἀγλαὸν εὐχὸς ἀφείδω.

„Εἰ δ' ἔτι Εὐκτορά τ' ὦ φίλες, καὶ κήδεαι αὐτῷ,

„Ἰσθὺν ἀμφοτέρωσι βίην, καὶ κῦδος ὅπαυτον.

Ὡς ἄρ' ἔφην Αἴας δ' κορύσσετο ἰώρ' ὅππ' ἁλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χερσὶ ἔσσαν τεύχεα,

Σεῦατ' ἐπεὶ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,

Et iniecerunt galeæ Agamemnonis tridæ.

Populi a. supplicabant, diisq; manus attollebant,

Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum:

„Iupiter pater da vel Aiaci sortem obuenire, vel
Tydei filio,

„Vel ipsi regi ditissimarum Mycenarum.

Sic dixerunt: mouit autem Gerenius eques Nestor: 180

Exiliit autem è galea fors quam volebant ipsi,

Aiacis. præco a. ferens per cœtum vbiq;

Ostēdit à dextra *incipiens* omnibus optimatibus Græ-
corum.

Hi a. non cognoscentes, renuerunt singuli.

Sed quando iam ad illum peruenit ferens per cœtum
vbiq;

Qui ipsam inscriptam galeæ iniecerat, illustris Ajax,
Subiecit quidē manum: hica. imposuit, propè astans.

Cognouit a. sortis signū cōspicatus: gaudius est a. ani-

Hanc itaq; ad pedē suum humi iecit, dixitq;, (mo

„O amici, sanè fors mea est: gaudeo autem & ipse 190

„Animo, quoniā existimo *me* victurū Hectora nobile

„Sed agite: dum ego bellica arma induam,

„Interim vos supplicate Ioui Saturnidæ regi

„Tacitè apud vos, vt ne Troiani audiant:

„Vel etiā palā: quādo quidē neminem timemus tamē.

„Non n. aliquis me viribus volens nolētem terrebit,

„Neq; propter imperitiā: nam ne me quidē rudē adeo

„Puto in Salamine genitum educatūque esse.

Sic dixit: hi autem supplicabāt Ioui Saturnidæ regi.

Sic autem aliquis dicebat suspiciens in cœlum latum. 200

„Iuppiter pater, Idæ præses, augustissime, maxime,

„Da victoriam Aiaci & splendidam gloriam referre,

„Si autem & Hectorē diligis, & eius curam geris,

„Æqualem ambobus vim & gloriam præbe.

Sic dixerunt: Ajax autem armabatur fulgēti ferro,

Ac postquam omnia circa corpus induit arma,

Progressus est postea, qualis ingens incedit Mars,

Ὅς τ' ἔσσι πολέμοι· δὲ μὲν αἰέτας, οὐς τ' Κρο-
νίαι.

210 Θυμβίρου ἔειδος μῶρ' ἔξωπνε μαίχαρ·
Τοῖος δ' Ἀλίας ὥρτο πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν.
Μηδίοισι βλοσυροῖσι φρεσὶ πασι· ἱέρτε' ὃ ποσ-
σί·

Ἦν μακρὰ βίβα, κραδίῳ δολιχόσκιον ἔγχος.
Τοῖ ὃ καὶ Ἀργεῖοι μεγ' ἐγίθοντο ἰσορροῦντες·
Τρῶας δ' ὅτ' ἄλλος αἰὶός ὑπὲρ λυθε γῆν ἔκαστος,
Ἐκτρέτ' ἡνὶ θυμὸς οἷσι γίγθῃσι παπασει·
Ἀλλ' ὅπως ἐπ' ἔχει ὑποτρέσαι, ἔδ' αἰαδιῦναι
Ἀφ' Ἀλκῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ πρὸς ἀλέσαστο χαομῆ·
Ἀλίας δ' ἐλγυτ' ἦλθε φέρων σάκος ἡνὶ τε πτοχῶν,

220 Χάλκεοι, ἐπὶ αἰθέρι, ὅ οἱ Τυχὸς χάμπε τεύχεσσι,
Σκυτοτόμοι ὅχ' ἄριστος Ἰλῆ ἐν οἰκίᾳ ἰαίῳι,
Ὅς οἱ ἐπείσσει σάκος ἀνδρῶν, ἐπὶ αἰθέρι.
Ταύρωι ζατρεφείῳ, ὅππ' ὅλδοι ἤλασε χαλκῶν.
Τὸ φέρει σέριον φέρων Τελαμῶνιος Ἀλίας,
Σπῆρ' αὖ μάλα ἔκτορος ἔγχος, ἀπυλῆσας δ' ὥσπερ
σηυδῶν,

Ἐκτρέ, ἡνὶ μὲν δὴ σάφα εἴσται οἷός τ' οἶος,
Οἷοι καὶ Δαναοῖσι ἀειτῆες μετέασι,
Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥιζυόερα, θυμολέοντα·
Ἀλλ' ὃ μὲν εἰς ἡέσας κορυφαῖα ποιοπόροισι

230 καὶ τ' ἀπορρυμίσσας Ἀχαιέμενοι πομπῇ λαῶν·
Ἡμεῖς δ' εἰ μὲν ποῖοι, οἱ αὖ σέθεν αἰπάσαι μιν,
καὶ πολέες αὖ μ' ἄρχε μάχης, ἡδὲ πτολέμοιο·
Τῷ δ' αὖτε φρεσὶ πασι μέγας κορυφαῖος
Ἐκτρέ,

Ἀἴαν' ἀγοχίης, Τελαμῶνι' κοίραιε λαῶν,
Μὴ π' μεῦ ἡνὶ τε παλῶν ἀφανροῦ περὶ πίζε,
Ἡ γυναικὸς ἢ ἔκ οἷδ' ἐπὶ πολέμῳ ἔργα·
Ἀντάρ' ἐχὼν εἰδὼ μάχας τ'· αὐδ' ἀρχαῖα σία τε
Οἶδ' ἔπ' ἐξ ἑξιά, οἶδ' ἐπ' ἀειτῆρα ἰαμῆσαι βῶν
Ἀζαλέμ, τ' μοι ὅτι παλαῦροι πολέμῳ ζῶν·

Qui it in bellum ad viros quos Saturnius
 Animum rodentis contentionis vi cōmisit pugnare:
 Talis Ajax progressus est magnus, vallum Achiuorū, 210
 Subridens terribili vultu: infernè autem pedibus
 Ibat latè gradiens quatiens longam hastam.
 Hunc a. & Argiui valdè letabantur aspicientes: (los,
 At Troianos tremor grauis incescit permēbra singu-
 Hectorique ipsi animus in pectoribus palpitabat.
 Sed nō ampliùs poterat subterfugere, neque regredi:
 Retro copiarū in turbā, quoniā prouocarat ad duellū.
 Ajax igitur cōminus accessit ferens scutū instar turris
 Æreum, è septem coriis boum factum, quod ei Ty-
 chius elaborarat fabricans:

Coriariorum præstantissimus, in Hyla ædes habitans. 220
 Qui ei fecit scutū variū, septē bubulis pellib. constans
 Taurorum saginatorum: octauūque super induxit
 æs, id est laminam æream.

Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax,
 Stetit valde prope Hect. minitabūduſq; alloquit⁹ est,
 „Hector nunc quidem manifestè cognosces cum so-
 lo solus:

„Quales etiam Danais optimates intersunt:
 „Et præter Achillem virorum ordines perumpētem
 animo leonino præditum.
 „Sed hic quidē in nauibus curuas puppes habentibus
 pontigradis;

„Iacet, iratus Agamemnoni pastori populorum:
 „Nos a. sumus tales qui tibi obuiam ire possumus: 230
 „Etiam multi, sed ordine pugnam & prælium.
 Hūc a. rursus alloquutus est pulchrè galeatus Hect.
 „Ajax die, Telamonie, princeps populorum.
 „Ne me tanquam puerum imbecillem tenta,
 „Vel mulierem, quæ nescit bellica opera.
 „Sed ego bene noui pugnaſque cædesque virorum;
 „Scio a d dextram, scio ad sinistram mouere scutum
 „Aridum: ideo mihi licet audacter pugnare.

240 „Οἶδα δ' εἰς τ' αὖτις δῖον μέλπειν ἀρηΐ·
 „Οἶδα δ' ἐπαΐξας μῦθοι ἱππῶι ὠκείῳι.
 „Ἀλλ' ὅ γ' ἔτι ἐλὼ βιλέει τοῖσ' ἐόντα,
 „Λάθρη ὀπιπτεύσας, ἄλλ' ἀμφαδὸν αἴκε τύχοιμα,
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλει Ἀϊάντος δ' ἰόντα σάκος ἐπ' αὐτόν,
 Ἀκρότατον χεῖ χαλκόν, ὃς ὄδους ἦεν ἐπ' αὐτῷ·
 Ἐξ ὃ δ' ἔχ' αὖ πύχας ἦλθε δουρὶ χαλκὸς ἀτειρής·
 Εἰ τῇ δ' ἐβόματ' ἡρῶν χέτο· δεύτερος αὖτε
 Αἴας Διογενὸς περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,

250 Καὶ βάλε Πριαμίδην κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐν
 ἴσῳ·

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε Φαιήης ὄβριμος ἔγχος,
 Καὶ δ' ἔχ' αὖ Τρώηκος πολυδαίδαλον ἡρήρετο·
 Αἰπὸν δ' ὅ γ' παρὰ λαπαρῶν δ' ἔχ' αὖ χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίβη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
 Τῷ δ' ἐκασπασαμένῳ δολίχ' ἔχ' αὖ χερσὶ ἄμ'·
 ἄμφω,

Συὸν ῥ' ἐπὶ στήθεσσι, λείοισι τοῖσ' ἐοικότες ὠμοφάγεσσι,
 Ἡ στήθεσσι κάπνισσι, τῶν τε στήθεσσι καὶ ἀλαπαδίῳ.
 Πριαμίδης μὲν ἐπὶ στήθεσσι σάκος ἔτασε δουρὶ,
 Οὐδ' ἐρρήξει χαλκόν, ἀνεγνώμεθ' αὖτε οἱ αἰχμή·
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπαλμῶντος, ἢ δ' ἔχ' αὖ
 Ἠλυθεῖ ἔγχ' αὖ· σφύριξε δὲ μὲν μεμαῶτα.

Τμήδην δ' αὖ χεῖρ' ἐπ' ἦλθε μελαινδ' ἀνέκηνει αἵματι·
 Ἀλλ' ὅ γ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Ἀλλ' αἰαχαστάδην λίθοι εἴλετο χεῖρ' παχύν·
 Κεῖ μὲν οἱ στήθεσσι, μέλαινα, τρηχυνότε, μέγαι τε,
 Τῷ βάλε Ἀϊάντος δ' ἰόντα σάκος ἐπ' αὐτόν,
 Μέσσοι ἐπομφάλιοι· περὶ δ' ἄρα χαλκός·
 Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀνέρας,
 Ἡ καὶ ὀπιπτεύσας, ἐπέρσεν ὃν ἢ ἀπέλετο·

270 Εἶστο δ' ἀσπίδ' ἔαζε βαλὼν μελοειδέϊ πέτρῳ.
 Βλάψε δ' ἐοὶ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ἐπὶ πῶς ἐξεταύνυσεν,
 Ἀσπίδι ἔχ' αὖ χερσὶ· σὺ δ' αὖτ' ὥρθεσσι περὶ πῶς,
 Καὶ νύχ' αὖ δ' ἔχ' αὖ φέρον· αὐτὸν δ' αὖ ἐταζοῖτο,

„Scio etiam in pugna stataria seuo canere Marti:

240

„Noui etiam insilire in equas celeres.

„Sed enim non te volo ferire talem existentem,

„Clam circumspiciens, sed palam, si assequi potuero.

Dixit, & vibrans proiecit longam lanceam.

Et percussit Aiakis ingens scutum ex septem pellibus:
boum factum,

Summā iuxta laminam æreā, quæ octaua erat in ipso:

Ac per sex *pellium*uplicas penetrauit findens æs indomi-

In septima a pelle hæsit. Secundus rursus (tum,

Aiax dius emisit longam hastam,

Et percussit Priamidæ scutum vndique æquale:

250

Scutum quidem penetrauit lucidum fortis hasta.

Et per thoracem variegatum infixæ est.

E regione autem iuxta ile discidit loricam

Hasta: sed is inclinatus est: & vitauit mortem nigram.

Hi æuellentes longas hastas manibus simul ambo;

Congressi sunt, leonibus similes crudiuoris,

Vel suibus apris, quorum robur non imbecille.

Priamides quidē postea medium scutum feriit hasta,

Neque perrupit laminam æreā: reflexa est a. ei cuspis.

Aiax autem clypeum percussit insiliens, & penitus

260

Transiuit hasta, repressit autem ipsum irruentem.

Cæsim a. ceruicem læsit, ater a. subsiliebat sanguis

Verūm ne sic quidē cessauit à pugna puichrè galeatus

Sed retrocedens lapidē accepit manu forti, (Hæc.

Iacentem in campo nigrum, asperūmq; magnumque

Eo percussit Aiakis horredū scutū, è septē pellib bou.

Medium ad vmbonem: circumsonuit autem æs.

Secundus autē Aiax multo maiorem lapidem eleuās

Misiq; contorquens: adhibuitque vim immensam:

Intra autem scutum fregit percutiens rotūdo lapide.

Labefactauit a. ei dilecta genua: is igitur lupinus ex- 270

tensus est

Scuto inhærens: sed eum statim erexit Apollo.

Et iam ensibus cominus vulnerassent se inuicem,

Nisi præcones, Iouis nuncij atque hominum,
Venissent: alter quidē Troianorū, alter verò Achiuo-
rum loricatorum.

Talthybiūsque & Ideus, prudentes ambo
In medio a. amborū sceptrā sustulerūt: dixitq; verbū
Præco Idæus, prudentia consilia sciens,

„Ne amplius filij dilecti bellate, neque pugnetis. 280

„Vtrumque a. vestrum diligit nubiū coactor Iupiter,

„Ambo a. bellatores estis: quod quidē etiā scimus oēs.

„Nox verò iam adest: bonum quōque nocti parēre.

Hūc a. respōdens alloquutus est Telamonius Ajax.

„Idæ Hectorem hæc iubete loqui.

„Ipse enim pugna prouocauit omnes proceres.

„Incipiat: & ego valdē parebo, si quidem ipse paruerit.

„Hūc a. rurs⁹ alloquit⁹ est magn⁹ casside varia Hect.

„Ajax, quādo tibi dedit deus magnitudinēq; viresq;

„Et prudētiā: & inter Achiuos hasta præstātissimus es: 290

„Nunc quidem cessemus à prælio & certamine

„Hodie: posthac rursus pugnabimus, donec Deus

„Nos dirimat, det autem alteri è nobis victoriam.

„Nox iam adest: bonum & nocti parēre:

„Vt tu lætifies omnes apud naues Achiuos,

„Tuosque maximē ciuēs, & sodales qui tibi sunt:

„At ego in ciuitate magna Priami regis

„Troianos lætificem & Trōianas peplos trahentes.

„Quæ pro me supplicantes, diuinum ingredientur
conciliabulum.

„Dona verò age mutuo inclyta demus ambo,

„Vt aliquis sic dicat Achiuorumque Troianorūque, 300

„Profectò pugnant pro cōtentione animū rodēte.

„Et iterum in amicitia separati sunt, quum essent cō-
ciliati. (stinctum,

Sic utiq; loquutus dedit ensem argenteis clauis di-
Cum vagināque offerens & artificios facta corrigia:

Ajax a. balteum dedit puniceo colore splendidum.

Hi autē dirempti, hic quidē ad exercitiū Achiuorum

- Ηἱ, ὅδ' ἐς Τρῶας ἑμάδοι κίε· τοῖδ' ἐχάρησαν
 Ως αἶδοι ζώοιτε, καὶ ἄρτεμέα περσίοιτα,
 Αἴαντος περφυγίοιτα λόγος, καὶ χίεας ἀάπλους.
 310 Καὶ ῥ' ἥγοι ποτὶ ἄστυ, ἀέλποιντες σόοι ἐπ'·
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδης Λαχαιοὶ
 Εἰς Λαμήμενιοι ἀδοὶ ἄγοι καχάρησιν νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαισιν γένοιτο,
 Τοῖσι δ' ὅβριον ἰέρευσεν αἰῶξ ἀνδρῶν Λαμήμενιοι
 Ἀροῖα, πεπαισθητοὶ ἰσχυροὶ Κροτίωι·
 Τοῖσι δ' ἔργον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μὴ δέχεσθαι ἅπαντα,
 Μίσγεται τ' ἄρ' ὅππῃσ' ἀνδρῶν, πῆρ' αἰτ' ὀβελοῖσιν,
 Ωπλησάιντε περφραδέως, ἐρύσαιτό τε πάντα
 Αὐτὰρ ἐπὶ παύσαντο πόιν, τετύκοιτό τε δαῖτα,
 320 Δαίμων τ' ὕδ' ἐπὶ θυμῷ ἐδύετο δαΐδης εἴσης·
 Νώτοισι δ' Αἴαντα δῖον ἐκέλευε γέρας·
 Ἡρώς Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Λαμήμενιοι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πόσις, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔργου ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρας πάμφορος ὑφαίειν ἤρχετο μῆτι·
 Νέστωρ, ὃς καὶ πρῶτος ἀείσθη φάμετο βυλὴ·
 Ὅς σφιν εὐφρογέων, ἀγορήσαντο, καὶ μετέειπεν,
 „ Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοις ἀείσθη Παναχαΐδῃ·
 „ Πολλοὶ γὰρ τεθιάσιν καρνηκόμεναι Λαχαιοί,
 „ Τῶν μὲν αἶμα κελαινοῖ ἐϋρροῖ ἀμφὶ Σκάμαν-
 δρι,
 330 „ Εσκέδασ' ὄξυς Ἀρης· ψυχαὶ δ' αἰδοῦσθαι κατὴλθον
 „ Τῶν σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Λαχάων.
 „ Αὐτοὶ δ' ἀχρόμοροι, κυκλήσομεν ἐνθάδε περὶ
 „ Βοιοῖ, καὶ ἡμίοιοισιν· ἀτὰρ κατακτόμεν αὐτοὺς
 „ Τυλθοὶ δ' ὅτε περὶ νεῶς, ὥς κ' ὅς ἐα παῖσιν ἕκαστος
 „ Οἶχαδ' ἄγῃ, ὅταν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
 „ Τύμβοι δ' ἀμφὶ περὶ νεῶν χύομεν ἔξασθαι·
 γοῖτες,
 „ Ἀχαιοὶ ἐν πεδίῳ ποτὶ δ' αὐτοὶ δῖον ἄρ' ὄχον
 „ Πύργους ὑψηλοὺς, ἑλκὸν περὶ τε, καὶ αὐτῶν·
 „ Εἰ δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 „ Ὅφρα δι' αὐτάων ἱππῆλασιν ἰδὲς ὦν·

Ibat, alter v. ad Troianorum multitudinem iuit, hi a.
gauisi sunt.

Postquam viderunt viuumque & sospitē aduenientē,
Aiacis elapsum fortitudinem & manus inuictas,
Et deduxerunt ad ciuitatem, desperantes saluum esse, 310
Aiacem rursus ex altera parte bene armati Achiui
Ad Agamemnonem diu duxerunt, lætum victoria.
Hi autem quando iam ad tentoria Atridæ venerunt,
Iis bouem sacrificauit rex virorum Agamemnon,
Marem quinquennem, potenti Saturnidæ.
Hunc excoriarūt, aptarūtq; & ipsū dissecuerūt totum,
Minutatimque inciderūt ritē, infixeruntque verubus,
Assarūtque peritē, detraxerūtque omnia.
Sed postquā cessarunt à labore, pararūtq; cōuiuium,
Epulati sunt neq; animus indigebat cōuiuiō æquali. 320
Tergi partibus autem Aiacem longis honorauit
Heros Atrides latē dominans Agamemnon.
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt.
His senex primus omnium texere cœpit consilium,
Nestor, cuius & antea optimū apparuerat consilium,
Qui ipsis bene cupiens concionatus est, & dixit,
„Atride, & cæteri optimates Achiuorum,
„Multi enim mortui sunt comati Achiui,
„Quorū nūc sanguinē atrū, circa limpidū Scamand.
„Diffudit asper Mars, animę a ad orcū descenderūt. 330
„Itaque te oportet bellum quidem prima luce sedare
Achiuorum.
„Ipsi verò congregati aduehemus huc cadauera
„Bobus & mulis, & comburemus ea
„Paulò longè à nauibus, vt ossa filiis quisque (ram,
„Domū vehat, quādo iterū reuertemur in patriā ter-
„Tumulum a. circa pyram vnum cōgeramus egressi,
„Indiscretū, extra cāpū: apud a. ipsum edificem⁹ citò
„Turres altas, propugnaculū nauīūq; & nostris ipsorū,
„In ipsis verò portas faciemus bene coagmentatas,
„Vt per ipsas equestris via sit: 340

„Εκταυθὶ ὅ βαθεῖαν ὀρύξομαι ἐγχεῖται φρεσίν·

„Ἡ χ' ἵπποις, καὶ λαοὶ ἐρυκτάκοι ἀμφὶς ἔδουσι,

„Μὴ ποτ' ἐπιβείσῃ πόλεμος Τρώϊι ἀγερώχῳ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήϊστοι βασιλῆες.

Τρώϊι αὐτ' ἀγορὴ γέειτ' Ἰλίου πόλει ἄκρῃ,

Δφίη, τετραχῆα ὥσθ' Πριάμοιο θυρήσι.

Τοῖσι δ' αἰτῶναι πεπνυμένος, ἦρχ' ἀγορεύει,

„Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δαρδάνιοι, ἠδ' ἐπικουροί,

„Ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐοῖσι θέεσσι κελεύει.

340 „Δεῦτ' ἀγετ' Ἀργείων Ελέϊον, καὶ κλῖμαθ' ἀμ' αὐτῇ

„Δαΐδων Ἀτρεΐδῃσι ἄγχι· νῦν δ' ὄρκια πύσσε.

„Ψευδά κεν οὐ μαχίμεσθαι· τῷ ὅτ' ἐπὶ κέρδοις ἤκῃ.

„Ελπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομαι ὧδε.

Ἦτοί οὔ ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' αἰέτι

Δῖος Ἀλέξανδρος Ελέϊς πόσιν ἠὲ νόμοιο,

Ὅς μιν ἀπαμειβόμενος, ἔπαυε πλερύνειτα παροινίῃ,

„Αἰτῶνός, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα τεῶτ' ἀγορεύεις·

„Οἶδά καὶ δῆλοι μῦθοι ὁ μείνοια τῷδε τοῖσιν·

„Εἰδ' ἐπεὶ δὴ τῷτ' ἀπὸ ἀπουδῆς ἀγορεύεις,

350 „Εξ ἄρα δὴ τί ἐπιτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αἰετῇ;

„Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύω·

„Λιπκρὺ δ' ἀπὸ φρεσὶν, γυναικὰ μὲν ἔκ' ἀπιδάσσω,

„Κτήματα δ' ἔοσ' ἀγόμεναι ὅς Ἀργεὺς, ἡμῖν τεργιδῶ,

„Παῖτ' ἐθέλω δέ μιναι, καὶ ἐτ' εἰκοθεὶ ἄλλ' ἐπιθῆναι.

Ἦτοί οὔ ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' αἰέτι

Δαμνυίδης Πριάμος θεΐφρονι μήτωρ ἀτάλαιρος,

Ὅς σφιν εὐφροσύνῃ ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε,

„Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ Δαρδάνιοι, ἠδ' ἐπικουροί,

„Ὅφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐοῖσι θέεσσι κελεύει.

360 „Νῦν μὲν δόρυ ποὶ ἔλεσθε καὶ ἔσχαδι ὡς τοπίρρῳ ὥσθ'·

„Καὶ φυλακῆς μίησασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

„Ἡ ὧτ' εἰ δ' Ἰδαιὸς ἵπῳ κοίλας ἐπιπῆας

„Εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνων καὶ Μεγέλαος,

„Μῦθοι Ἀλέξανδρον, τῷ εἰεκαετήκος ὤρεσσι·

„Καὶ ὅτ' ἐγὼ εἰπέμεναι περὶ τοῖσι ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι.

„Γαῖσάσθαι πολέμοιο δύστηνός, εἰσέκεν ἔκρως·

„Exterius autem profundam fodiemus propè fossam
 „Quæ equos & populum prohibeat circum existens,
 „Ne quādo ingruat bellum Troianorum superborū.

Ita dixit: Illi autem omnes approbarūt reges.
 Troianorum Itē cōcio facta est Troiæ in arce sūma
 Formidolosa, turbulenta, apud Priami fores.

His autem Antenor prudens cœpit concionari,

„Audite me Troiani & Dardani & auxiliarij,
 „Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet *dicere*.

„Eia agite, Argiuam Helenam & opes cum ipsa

„Demus Attidis abducendas, nunc a, fœdera fida 340

„Fallentes, pugnamus: quare nihil vtile nobis

„Spero perfectum iri, nisi fecerimus ita.

Hic quidē sic loquutus resedit, inter a. hos surrexit
 Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchricomæ.

• Qui ipsi respondens verbis alatis aloquutus est.

„Antenor, tu quidem non mihi grata hæc dixisti.

„Novisti & aliū sermonē meliorem hoc excogitare:

„Si autem verè hunc *atque* seriò dicis,

„Certè iam tibi in posterū dij mētem ademerunt ipsi.

„Sed ego apud Troianos bellicosos concionabor: 350

„Disertè verò nego: vxorem quidem non reddam

„Opes verò quascunq; adduxi ex Argo nostrā domū,

„Omnes volo dare atq; etiā ex ædib. alias adiungere.

Hic quidē sic loquit' cōsedit: inter hos a. surrexit
 Dardanides Priamus, deo consiliarius similis,

Qui ipsis benè sentiens concionatus est, & dixit,

„Audite me Troiani, & auxiliarij.

„Dum dico quæ me animus in pectoribus iubet.

„Nūc quidē cœnā sumite per exercitum, sicut antea, 360

„Et custodiæ mementote, & excubias agite quisque:

„Mane autem Idæus eat concauas ad naues,

„Vt dicat Attidis, Agamemnoni *scilicet* & Menelao,

„Sententiā Alexandri, cuius gratiā cōtētio exorta est,

„Et hoc dicat prudens verbum, si velint

„Cessare à bello tristi, ~~donec~~ cadauera

THE
THE
THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

„Cōburamus: postea iterū pugnabimus donec Deus
 „Nos dirimat, dētque alterutris victoriam.

Sic dixit: hi a. illum valde quidem audierunt, & pa-
 ruerunt (quisque ordinibus

Cœnam deinde sumplerunt per exercitum, in suis 380

Manē autem Idęus iuit cōcauas ad naues

Atque inuenit in cōcione Danaos, ministros Martis.

Nauis apud puppim Agamemnonis, hos verò

Stans inter medios vociferatus est vocalis præco,

„Atridæque & alij bene ocreati Græci,

„Iussit Priamúsque & alij Troiani illustres

„Dicere, si quidem vobis gratum & iucundum sit,

„Sententiā Alexā dri, cuius gratia cōtentio exorta est:

„Opes quidē quascūq; Alexander cōcauis in nauibus

„Adduxit ad Troiam (utinam ante periisset)

„Omnes vult dare, & item ex ædibus alias adiungere, 390

„Sed iuuenem vxorem Menelai inclyti (tantur.

„Negat se redditurum quāquam ipsum Troiani hor-

„Et hoc etiam iusserunt dicere verbum, si velitis

„Cessare à bellō tristi, donec cadauera

„Crememus, postea iterum pugnabimus donec Deus

„Nos dirimat, dētque alterutris victoriam.

Sic dixit: hi a. omnes compresso ore tacuerunt.

Tandē a. interloquutus est fortis in prælio Diomedes,

„Neque quisquam opes Alexandri recipiat,

„Neq; Helenā manifestū est & ei qui valde infans est, 400

„Quòd iam Troianis pernicies extrema imminet.

Sic dixit: omnes verò acclamarunt filij Achiuorū,

Sētētiā cū admiratiōe cōprobātes Diomedis bellicosi

Et tunc Idęum alloquutus est rex Agamemnon,

„Idæe, certē sententiam Achiuorum ipse audis,

„Quē admodum tibi respōdeāt. mihi a. fieri placet sic,

„Sed ad mortuos q̄ attinet, cremare eos nō inuideo.

„Neq; n. aliquid lucri ex cadaueribus mortuis (statim.

„Est; quin postquam occubuerint, igne gratificeris illis

„Fœderū a. Iupiter testis sit, alti sonās, maritus Iunon. 410

Ὡς εἰπὼν, δὲ σκῆπτρον αἰέχευε πᾶσι θεοῖσι,
 Ἀφάρροι δ' Ἰδῆος ἔβη ποτὶ Ἰλίου ἱρμό.
 Οἶδ' ἑατ' ἐν ἀγορῇ Τρῶες, καὶ Δαρδανίαιες,
 Παῖτες ὁμηγερέες, ποτὶ δέσμιοι ἐκποτ' αὐτῶν ἔλθοι
 Ἰδῆος· οὗ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίῳ ἀπέσπε,
 Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὥκα
 ἀμφότεροι, ἰέχυσ' τ' ἀγέμεν, ἑτέρω δ' μετ'
 ἔλιν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσέλμοι ἀπὸ ἱκῶν
 420 Ὀτρυοὶ ἰέχυσ' τ' ἀγέμεν, ἑτέρω δ' μετ' ἔλιν.
 Ἥλιος μὲν ἐπιπὰ ἰέει περσέβαλλει ἄρ' ἔρας,
 Ἐξ ἀχλαρρέϊται βαθυρρόν ὠκεανοῖο
 Οὐρατὸς ἑσπερίῳ· οἶδ' ἰώτεσι ἀλλήλοισιν.
 Εἴτα θραυῶται χαλεπῶς ἰὼ ἄνδρα ἕκαστον·
 Ἀλλ' ὕδα πρὶ ζοῖτες ἀπὸ βροτὶ αἵματόετα
 Δάκρυα θερμὰ χροῖτες ἀμειξάων ἐπ' αἶμα·
 Οὐδ' οἷα κλαῖν· Πείαμος μέγας· οἱ δ' οἴωπ' ἤ
 Νεκροὶς πυρκαϊῆς ἐπιπύουσι ἀχρύμμοι κῆρ·
 Εἰ δ' πρὶ πρήσαντες ἔβαν ποτὶ Ἰλίου ἱρμό·
 430 Ὡς δ' αὖτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκροὶς πυρκαϊῆς ἐπιπύουσι ἀχρύμμοι κῆρ·
 Εἰ δ' πρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ὀπί ἱκῶν.
 Ἥμος δ' ἔτ' ἄρ' ὥς ἰὼς, ἐπὶ δ' ἀμφιλίκη ἰὺξ,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρρὸν κριδὸς ἔχευε λαὸς
 Ἀχαιῶν.

Τύμβοι δ' ἀμφ' αὐτῶν εἰα ποῖοι ἔξαχα γοῖτες
 Ἀχαιοὶ ἐκ πεδίν, ποτὶ δ' αὖθι τεῖχος ἔδειμαι
 Πύργοις δ' ὑψηλοῖς, ἑλάρ ἱκῶν τε, καὶ αὐτῶν.
 Εἰ δ' αὐτοῖσι τύλας ἐρεποῖοι εὐ ἀραρυῖας,
 440 Ὀφρα δὲ αὐταῖσι ἱππηλασὶν ὁδὸς εἴη·
 Ἐκτοθεν δ' βατῶν ἐπ' αὐτῶν πέφροσι ὄρυξαν,
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· οἱ δ' σκόλοπας κατέ-
 πηξαν.

Ὡς οἱ μὲν ποιεῖντο κερηκομῶντες Ἀχαιοί·
 Οἱ δ' οἱ θεοὶ παρ' Ἰλίου καθήμενοι ἀπεροπῆν.

Sic fatus sceptrum sustulit omnibus diis:
 Retrorsum autem Idæus iuit ad Ilium sacrum.
 Sedebant autem in concione Troiani & Dardani.
 Omnes simul congregati, expectantes quādo veniret
 Idæus: hic autem venit, & legationem exposuit,
 Stans in mediis: hī a. accingebantur valdē celeriter
 Vtrunque *ad opus*: alij ad cadauera portanda, alij au-
 tem *ad syluam cœdendam*.

Argiui verò ab altera parte bene tabulatis à nauibus
 Properabant cadauera comportare, alij a. *ad syluam*
cœdendam ire.

Sol v. dein recenter percussit radiis arua,
 Ex leniter fluente profundo Oceano
 Cœlum ascendens: hī autem occurrebāt sibi inuicem.
 Tunc dignoscere difficile erat virum quenque,
 Sed aqua abluentes puluerē & sudorē sanguinolētū,
 Lacrymas calidas fundentes curribus imposuerunt.
 Neq; sinebat lugere Priamus magnus: illi igitur silētio
 Cadauera rogo aceruatim imponebāt, mœrētes corde.
 Quæ quū igne cremassent, redierunt ad Ilium sacrum
 Similiter autem ex altera parte fortes Achiui
 Cadauera rogo aceruatim imponebant, tristes corde, 430
 Quūq; *ea* igni cremassēt, redierūt ad cōcauas naues,
 Quando a. nondum aurora, sed adhuc dubia nox erat,
 Tum circa pyrā lecta surgebat multitudo Achiuorū,
 Tumulum a. circa eam vnum fecerunt egressi,
 Indiscretum, extra campum, apud a. ipsum, murum
 extruxerunt.

Turresque altas, munimentum nauium & ipsorum-
 met.

In ipsis verò portas fecerunt bene aptatas,
 Vt per illas equestris via esset:

Exterius a. profundam circa ipsum fossam foderunt,
 Latam, magnam, & in *ea* fudes acutas defixerunt 440
 In hoc quidem labore se exercebant comati Achiui.

Dijuerò apud Iouem sedentes fulminatorem

Cum

Θηεῦτο μέγα ἔργοι Ἀχαιῶν χαλκοχίτωνι

Τοῖσι δ' ὦ μῦθον ἔρχε Πρῶτος δεικνύων ἐνὶ στήθεσσι.

„Ζεῦ πάτερ, ἥ γὰρ τίς ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπίρονα
γαῖαν,

„Ὅστις ἐτ' ἀτάσσοιτο ἰοῖν καὶ μή τι σέβει;

„Οὐχ ἔρξασθ' ὅππῃ αὐτὲς κερκομέωντες Ἀχαιοὶ

„Τείχος ἐπιχίσσαντο ἰεὺς ἑσθλὰ, ἀμφὶ δ' οἵ τ' αἰρωῖτο

450 „Ἡλῶσαι, ὅδ' ἔπειτα δόσαν κληταὶς ἐκτόμβας;

„Τῶδ' ἤ τι κλέος ἐστὶ ἴσοι τ' ἐπιχιδναταὶ ἡώς;

„Τῶδ' ἐπὶ λήσοιται, ὅτ' ἔχω καὶ Φυῖος Ἀπόλλων

„Ἡρῶ Λαομέδοντι πολίστα μὲν ἀθλήσεται.

Τοῖ δ' ὦ μέγ' ὀχθήσεις, πρῶτος φηγεφελήγερτα

Ζεὺς,

„Ὡ πόποι, ἐννοσῆσαι, εὐρυθείης, οἷον ἔειπες·

„Ἀλλὸς κέ τίς τις τῶν θεῶν δεισσεῖ ἰόντα.

„Ὅς σέο πολλοὶ ἀφαιρόμενος χερσὶν τε, κούρος τε·

„Σοὶ δὴ τοι κλέος ἐστὶ ἴσοι τ' ἐπιχιδναταὶ ἡώς·

„Ἀχαιεὶ καὶ ὅτ' ἄρ' αὐτὲς κερκομέωντες Ἀχαιοὶ

460 „ὀϊχόινται σιὴν τοῖσι φίλῳ ἐς παρὰ γαῖαν,

„Τείχος αἰαρήσας, ὃ μὲν εἰς ἄλα ποῖ κατὰ

χεῖμα·

„Λῦπες δ' ἥϊόνα μέγα λιν φαμάθοισι καλύψαι,

„Ὡς κέ τίς μίγα τείχος ἀμαλδιώηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα φησὶ ἀλλήλοισι ἀγόρευον.

Δύσσετ' δ' ἥελιος, τετέλεστο δ' ἔργοι Ἀχαιῶν·

Βυβόισι δ' ἔχ' κλισίας, καὶ δόρποι ἔλονται.

Ἡγε δ' ἐκ λήμιοιο παρέτασαν οἷον ἄγασσιν

Πομαὶ τὰς περὶ κει Ἰησοῖδης Εὐνιος,

Τοῖ δ' ἔτεχ' Ὑψιπέλη ὅπ' Ἰήσοι ποιμὴν ἰλαῶν·

470 Χωεῖς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνοσι καὶ Μενε-

λάω,

Δάκει Ἰησοῖδης ἀγέμην μετ' ὅχι λια μέτρα.

Εἰθει ἄρ' οἰκίζονται κερκομέωντες Ἀχαιοί,

Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, δῆλοι δ' αἴψῃσι σιδήρεσσι,

Ἄλλοι δ' ῥιπίσιν, δῆλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,

Ἄλλοι

Cum admiratione spectabant magnū opus Achiuorum loricatorum, (cussor,

Atque inter hos sermonem accepit Neptun. terrę cō-
„Iupiter pater, an quis est mortalium super immen-
sam terram (indicabit?

„Qui amplius immortalib. mentem & cōsiliū suū

„Non vides quod rursus capite comati Achiui

„Muram struxerunt pro nauibus; & circum fossam 450

„Duxerunt, neque diis dederunt inclytas hecatōbas?

„Illius profecto gloria erit quacunque dispergitur
aurora,

„At cius obliuiscuntur quem ego & lucidus Apollo

„Heroi Laomedonti ædificauimus laborantes.

Hunc a. valde commotus alloquutus est nubium
coactor,

„Proh, terrę quassator, latē potens, quid dixisti?

„Alius aliquis deorum hoc reformidaret opus exco-
gitatum à Grecis,

„Qui esset te multo imbecillior manibúsq; & robore:

„At tua gloria erit quacunque dispergitur aurora. 460

„Agedum, quando rursus capitibus comati Achiui

„Abierint cum nauibus dilectam in patriam terram.

„Murū disruptū, hunc quidē in mare torū demergito,

„Rursus autem littus magnum arenis obtegito,

„Vt tibi ingens murus euanescat Achiuorum,

Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.

Occidit verò sol, absolutūmq; est opus Achiuorum:

Boues a. mactabant in tentoriis, & cōenam sumebant

Cæterum naues è Lemno appulerunt vinū vehentes

Multæ, quas miserat Iasonides Euneus, 470

Quę peperit Hypsipyle sub Iasone pastore populorū.

Scorsim a. Attridis, Agamemnoni & Menelao,

Dederat Iasonides ducendas vini mille mensuras.

Illinc vinum emebant capitibus comati Achiui,

Alij quidem ære, alij autem splendido ferro,

Alij autem pellibus, alij verò ipsis bobus,

Ἀλλοὶ δ' αἰδραπόδεσσι πίθετο ὅς περ ἴτα θάλασσαν.
 Πανύχοι μὲν ἔπειτα χαρηκομόσιντες Ἀχαιοὶ
 Δαίμονα τρώες ὅς τις πόλιν, ἠδ' ἐπικούροισι.
 Πανύχος δ' ἔσφιν καχὰ μέδοντο μητίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κτυπέειν τοὺς ὅς τις χλαυρὸν δῖος ἦρκε·
 480 Οἷοι δ' ἐκ διπῶν χαμάδις χεῖρι, ὃ δ' οὐκ ἔτι
 Πρὶν πίνοι, ὅρ' ἰν' ἄφαι ἰσχυρὸν Κροῖον·
 Κοιμήσαντ' ὃς ἔπειτα, ὃς ἔπειτα δῶρο ἔλιντο.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΘΗΤΑ ῥαφιδίας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ζεὺς ἀγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδὲν βοηθεῖν τῷ
 στρατῷ, ἐπὶ τῇ Ἰδῶν κατέρχεται· ὃς οὐτεροὶ ἴσαν
 μαχομένοις τοῖς Ἕλλησι, ἐλάττωσας τῷ Τρώσιν κατ' ἵσταν-
 σιν. Ἦσαν ὅς, ὃς Ἀθῆναι ἐπὶ βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησι ἐξέ-
 στες, ἐπέσχι Ιεὺς, Διὸς καλῶτατος. ἱσχυρὸς ὅς γιομένης,
 Ἐκτὸς ἐδημυγόρησεν ὃς τῷ πῶδι, ὃς στρατὸν δεινύοντα, ὃς
 πῶς δὲ ὅλης νυχθὸς καίαν.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ, ἢ ἑπιγραφή.

Θῆτε θεῶν ἀγορὴν, Τρώσιν κατ' ἵσταν, Ἐκτὸς ὅς.

ΑΛΛΗ.

Θεῶν ἀγορὴ. ἴτι, Κόλος μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ἢ Θ. ῥαφιδία.

Ως μὲν κρηκίππλος ἐκίδια τῷ πῶδι ἐπ' αἶσαν·
Ζεὺς ὅς θεῶν ἀγορὴν ποιήσας τῷ πῶδι καίαν

Alij etiam mancipiis. apparabant itaque conuiuia opipara.

Per totam noctem dein capitibus comati Achæi
Epulabantur. Troes verò in ciuitate, & auxiliarij.
Tota nocte verò ipsis mala moliebatur sapiens Iupiter
Terribiliter tonans: hos autem pallidus timor cepit.
Vinū a. ex peculis humi fūdebāt, neq; aliquis sustinuit
Ante bibere quam libasset præpotenti Saturnio. 439
Cubuerunt autē deinde, & somni donū sumpserunt.

ARGVMENTVM VIII. LIBRI ILIADIS HOMERI.

IUPITER quum interdixisset diis, neutri auxiliari
exercituum, in Idam descendit: & prius æquo mar-
te pugnantes Græcos, inferiores Troianis reddit. Iu-
nonem autem & Mineruam in auxilium Græcis pro-
fectas cohibuit Iris, Ioue iubente. Vespere deinde or-
to, Hector concionatus est in campo *hortans* vt castra-
metarentur, & ignem per totam noctem incenderent.

ALIVD ARG. VEL ALIA INSCR.

⊙ *Deorum concio, Troum victoria, Hectoris gloriatio.*

ALIA INSCRIPTIO.

Deorum cōcilium, siue mutilum praelium, vel, imperfectum.

HOMERI ILIADOS LIB. VIII.

AVRORA quidem crocea veste spargebatur to-
tam per terram:

Iupiter verò deorum concilium habuit gaudens ful-
mine

Αεργάτη κορυφῇ πολυδαιρέδος Ουλύμποιο.
 Αὖθις δ' ἐσφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες
 ἀκούσι.

„Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαια,
 „Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 „Μὴ τέ τις οὐδ' ὀλέσῃ θεὸς τόγχε, μὴ τέ τις ἄρσῃ,
 „Πηράτω δ' ἄρ' ἀκίρσαι ἐμὸν ἔπος· ἅλ' ἅμα πάντες
 „Αἰνῶτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα·
 10 „Οἱ δ' αὖ ἐγὼ ἀπαύεωθε θεῶν ἐθέλοιτε γόησθε
 „Ελθοίτ', ἢ Τρώεσσι ἄρηγ' ἔμην, ἢ Δαναοῖσι,
 „Πληγὴς ἢ χεῖρ' κόσμῳ ἐλεύσεται ὕλυμποίδε·
 „Ἡ μὲν ἑλὼν, ῥίψω ἐς τάρταρον ἠερθέετα,
 „Τῆλε μάλ', ἢ χεῖρ' ἀβύσσῳ ὑπὸ χθοῖος ὄφρ' ἕρε-
 θῇ,

„Εἴθ' αἰδῆραί τε τύλαι, καὶ χάλκῳ ὕδως,
 „Τόσσοι ἐνερθ' αἰδέσθω, ὅσοι ἔρανος ἐς' ἀπὸ γαίης.
 „Γινώσεται ἐπειτ' ὅσους ἐμὲ θεῶν κέρπιδος ἀπαύεω.
 „Εἴδ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἴνα εἴδετε πάντες,
 „Σαρπητὶ χρυσῶνι ἔξ' ἔρανόθι κρεμάσωντες,
 20 „Πάντες δ' ἔξ' ἀπείθεθε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαια·
 „Ἀλλ' ἔκ' αὖ ἐρύσασθ' ἔξ' ἔρανόθι πεδίοιςδε
 „Ζεῦ' ὑπερὶ μήτωρ, ἔδ' εἰ μάλ' ἀπολλὰ κέ-
 ρεω.

„Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρὸ φρονὶ ἐθέλοιμι ἐρύσασθαι,
 „Αὐτῇ καὶ γαίῃ ἐρύσασθαι αὐτῇ τε θαλάσῃ.
 „Σαρπητὶ μὲν καὶ ἐπειτα φείροιτο ὕλυμποιο
 „Δησιμίῳ· τὰ δ' ἐκ' αὐτῆς μετῴχευται πάντα γένοιτο.
 „Τόσσοι ἐγὼ φείτ' ἐμὲ θεῶν, φείτ' ἐμὲ αὖ-
 θρώποι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθοι ἀγασσάμενοι μάλ' αὖ χερατερὰς ἀγόρευεν.
 30 Ὅφρ' ὅτ' ἠμέτιεν θεὰ γλαυχρόπις Ἀθήνη,
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κροθιάδι ὑπὸ τε κροῖοις,
 „Εὖ νῦν καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅππῃ θεὸς ἔκ' ὀππαχτόν·
 „Ἀλλ' ἐμπης Δαναοὶ δλοφύρομεθ' αἰχμητῶν,
 „Οἳ καὶ δὴ κακὸν οἴοιτο ἀπαπλῆσαντες ὀλοήσασθαι.

Summo in vertice cacuminosi Olympi:

Ipse autem illis concionabatur: dij v. simul omnes
auscultabant;

Audite me omnes dij, omnesque deæ,

„Dum dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

„Ne qua verò femina dea hæc, neque aliquis mas

„Tētet rescindere quod ego dicam: sed simul omnes

„Probate, vt celeriter perficiam hæc opera:

„Quemcūq; v. ego deorū seorsum velle intellexero

„Profectum vel Troianis auxiliari, vel Græcis, 10

„Saucius indecorè redibit ad Olympum:

„Aut ipsum correptū proiciā in Tartarum obscurum

„Procul valde, vbi profundissimum sub terra est ba-
rathrum,

„Vbi ferreæque portæ & æreum pavimentum:

„Tantum sub inferno, quantum cælum abest à terra.

„Cognoscat deinde quam ego sum deorum fortissi-
mus omnium.

„Quin agite, periculū facite, ô dij, vt videatis omnes,

„Catenam auream de cælo suspendentes,

„Omnes appendamini dij omnesque deæ,

„Non tamen traxeritis ex cælo in terram

„Iouem summum consiliarium, neque si valde mul-
tum laboraueritis.

„Sed quando iam ego lubens voluero trahere,

„Cum ipsa terra deos traxero, ipsoque cum mari:

„Catenam quidem dein ad verticem Olympi

„Alligauero: illa verò suspensa omnia fuerint.

„Tantum ego supero deos, superoque homines.

Sic dixit hi autem omnes conticuerunt silentio,

Orationem mirati: valde n. feterè concionatus erat.

Tandē a. interloquuta est dea cæsis oculis Minerva

„O pater noster Saturnie, summe rex,

„Bene & nos scimus, quòd potentia tua non cedit ulli: 30

„Attamen Danaos lugemus bellicosos,

„Qui iam malum fatum explentes pereunt.

N. iij

„Αλλ' ἥτοι πολέμου μὲν ἀφεζόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
 „Βυλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθήσομεθ', ἢ τις οἴηται,
 „Ὡς μὴ πάντες ὀλοῖται, ὀδυσαμένοιο τέοιο.

Τὴν δ' ἐπιμνησάμενος, προσέφη ἱεφεληγρέτα Ζεὺς,
 „Θάρσει περ γίγαια, φίλοι τέκος, ἔϊν' ἔσθ' οὐκ ἔσθ' οὐκ
 40 „Πρόφρονι μυθίομαι· ἐθέλω δέ τοι ἵππος ἔσθ'.

Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὀχέοφι πτύσκειτο χαλκὸ ποδ' ἵππου
 Ὀκυπτα, χρυσέῃσι ἐθείρησι μεμύοιτε.

Χρυσὸν δ' αὖθ' ἔδανε παρὶ χροῖ γέ το δ' ἱμαίῳ ἄλλῳ
 Χρυσὸν ἴλῳ, εὐπύκτον· ἐν δ' ἐπιθήσεται δίφρου.

Μάστιξι δ' ἐλάαι· πῶ δ' ἔκ' ἀκοῖτε πύττω ἴλῳ

Μεσσηγίς γαίης τε καὶ ἔραϊ καὶ ἀπερθείης·

Ἰδὼν δ' ἵκανε πολυπύδωκα, μητίερα θεράν

Γάρ γαργυ, εἴθα δέ οἱ τέμνονος, βωμός τε θυήης·

Εἰτ' ἵππους ἔστησε πατρὸς ἀνδράν τε, θεῶν τε,

50 Λύσας ἔξ' ὀχέων καὶ δ' ἥερα πουλιῶ ἔχου·

Αὖθ' δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδι γαίῳ,

Εἰσορῶν Τρώων τε πόλιν, καὶ ἱῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα διῖπτοι ἔλοιτο καρπηνομοῖτες Ἀχαιοὶ

Ῥίμφα καὶ κλισίας, ἀπὲρ δ' αὐτὴν θορήσασιντο.

Τρώες δ' αὖ ἐπύρρυν αἰὲρ πόλιν ὠπλίζοιτο

Παυρότεροι μέμασαι ὅτι καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχης

Χρηοὶ ἀνὰ χεῖρ, παρὶ τέ παῖδων, καὶ παρὶ γυναιχεῶν·

Πᾶσαι δ' ὠϊγνυτο πύλαι· ἐκ δ' ἔαυτο λαός.

Πεζοὶ γ', ἰσπῆές τε, πολὺς δ' ὀρύμαλδος ὀρώρει.

60 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῆρον εἶα ζυγιοῖτες ἵκοιτο,

Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥίους, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μὲν αὖ-

δραν

Χαλκὸν ὀρήχον ἀπ' αἰσίδες ὀμφαλόμεσται

Ἐπλήντ' ἀμμήλοισι πολὺς δ' ὀρύμαλδος ὀρώρει.

Εἴθα δ' ἄμ' οἰμογῆ τε, καὶ εὐχολὴ πέλει ἀνδράν,

Ὀμιώπων τε, καὶ ὀλυμῶν ῥέει δ' αἵματι γαῖα.

Ὀφρα μὲν ἦεν ἴδον, καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ.

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρω βέλε' ἤπλετο, πίπτε δ'

λαός·

Ἡμῶν δ' ἥλιος μέσσοι ἔραν' ἀμφιβεβήκει,

„Verumtamē bello quidem abstinebimus, si tu iubes:
 „Consilium verò Argiuis præbebimus quod iuuabit,
 „Ne omnes pereant irato te. (piter,

Hanc a. arridēs alloquutus est qui cogit nubes Iu-
 „Bono esto animo Tritonia, dilecta filia, nō sanē ani-
 „Lubēte *seriō* loquor, volo autē tibi mitis esse. (mo-

Sic fatus currui aptauit æripedes equos
 Celeres, aureis iubis comantes.

Aurum a. ipse induit circa corpus: accepitq; scuticam
 Auream, artificiosē factam. suum verò ascendit currū;
 Percussit a. scutica, ut agerēt *currum*: hi verò non in-
 uiti volabant

Per medium terræque & cœli stellati.

In Idā a. venit abundantem fontibus, matrē ferarum:

Ad Gargarum vbi ei templum, araque odorata:

Ibi equos stitit pater hominumque deorumque,
 Solutos ex curru: caliginem a. multam circumfudit.

Ipse autem in verticibus sedit, honore lætus,

Inspiciens Troianorum ciuitatem & naues Achiuorū

Hi autem prædium cēperūt eapitibus comati Achiui

Raptim in tentorijs: post illud verò armabant se.

Troiani a. rursus ex altera parte in ciuitate armabātur

Pauciores: prompti a. erant etiam sic pugna certare;

Necessitate dura, proque liberis, & pro vxoribus.

Omnes v. apertæ sunt portæ, exiuit autem exercitus

Peditēsque equitēsque; multusque tumultus coortus est:

Hi a. quando iam in locum vnum coeūtes venerūt,

Commiserunt scuta, simul & lanceas & robora virotū

Armatorum: & clypei vmbonem habentes

Apropinquarūt inter se; multus a. tumultus ortus est.

Tunc v. simul eiulatūsque & gloriatio erat virorum

Perdentiumque & pereūtium: fluebat a. sanguine terra.

Quamdiu quidem mane fuit; dumque adhuc cresce-
 bat sacer dies,

Tādiu valde vtrosque tela attingebant: cadebat a. po-

Quum verò sol medium cœlum conscendisset,

N iij.

- Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐπὶ πᾶσι πάλαιτα·
 Εἶδ' ἐπὶ θῆ' οὐκ ἦρε ποντολέγιος θαλάσσιον,
 70 Τρώων δ' ἵπποδάμοι, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶναι·
 Ἐλκε Ἰμῖον λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἥμαρ Ἀχαιῶν·
 Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθοὶ πονυβότειρη
 Εξείδων, Τρώων Ἰφιδάμανος εὐρυὸν αἶσθε·
 Αὐτὸς δ' ὅς τις ἰδὼς μεγαλ' ἐκτυπε δαϊμόνων Ἰφιδάμανος
 Ἡκε σέλας μετ' λαοὶ Ἀχαιῶν οἱ Ἰφιδάμανος
 Θάμβησαν, καὶ πάντα ὑπὸ χλωρῇ δέος ἔειπεν.
 Εἶπε δ' ὅτ' Ἰφιδάμανος τλῆ μίμνηται, ὅτ' Ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δὲ κῆρυγες λονίτιον, θεράποντες ἄριστος·
 80 Νέστωρ δ' εἶος ἔμμενε Γερώνιος, ἕρως Ἀχαιῶν,
 Οὔπ' ἐχθρὸν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, διβάλλει ἰφ
 Δῖος ἀλέξανδρος Ελένης πόσις καὶ ἑκὼνιο,
 Ἀκρίων χαλκορυφίῳ, ὅθι τε κούρται τείχεσσι πύλαι
 Κραίῃ ἐμπύφασιν, μάστιγι δ' ἐκείνῳ ἔστιν.
 Ἀλγίστας δ' αἰετᾶτο, βῆλος δ' αἶς ἐπέφαλοι δὲ·
 Σὺν δ' ἵπποις ἐπείραξε, κυλιδόμενος περὶ χαλκῷ.
 Οφρ' ὁ γέρας ἵπποιο παρυσίας ἀπὲρ τεμνέ
 Φασγάνῳ ἀτάσσει, τόφρ' ἑκτορὸς ὠκέες ἵπποι
 Ἠλθοῖσιν ἰσχυροῖσι, θεοσύνῳ λυίοχοι φορέοντες
 90 ἑκτορα· καὶ γὰρ κείνῳ ὁ γέρας δὲν θυμὸν ὀλοῖται,
 Εἰ μὴ ὅτ' ὅξυτινος βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Σμερδύλεοι δ' ἐβόοντο, ἐποτρύνοντες Ὀδυσῆα,
 „ Διογενὲς Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ·
 „ Πῇ φεύγεις, μετ' ἰώπῃ βαλὼν, κακὸς ὅς, ὅς
 ἰμῖν ἔστιν·
 „ Μὴ πῖστοι φεύγοιτε μετιφρέοντες ὅτ' ἔρυν πύξῃ·
 „ Ἀλλὰ μείν', ὅφρα γένοιτο ἀπὸ σιμῶν ἀγέροι
 αἰδέσθαι.

- Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήϊξε κοίλας ἐπὶ ἵππῃς Ἀχαιῶν·
 110 Τυδείδης δ' αὐτὸς ὅτ' ἰὼν, φεμάχοισιν ἐμύχθη·
 Σπῇ δ' ὅτ' ὅτ' ἵπποι Νηληιάδαο γέροντος,
 Καὶ μὴ φαιήσας ἑπὰ πτερύγεσσιν ὀλοῖται,
 Ὡ γέρον, ἢ μάλα δῆσε ἱππὶ τείρεσσι μαχηταί·

Tum verò aureas pater attollit lances,
Imponitq; duo fata longū somnum adferētis mortis
Troianorumq; equitatorum, & Achiuorū armatorū, 70
Traxitque medias prehenſas: prægrauabat a. fatalis
dies Achiuorum.

Græcorum quidem fata in terra multipaſcua
Conſidebant: Troū a. fata ad cœlū latum eleuabātur.
Ipſe autem ex Ida valde tonabat, ardenſque
Miſit fulgur in exercitum Achiuorum: hi a. conſpicati
Obſtupuerunt: & omnes pallidus timor inuaſit:
Tūc neque Idomeneus auſus eſt manere, neq; Aga-
Neq; duo Aiaceſ remaſerunt famuli Martis. (mēnō,
Necſtor a. ſolus remanſit Gerenius, cuſtos Achiuorū.
Non ſponte quidem, ſed equus affligebatur, quem vul- 80
nerarat ſagittā.

Nobilis Alex. Helenæ maritus pulchricomæ
Summo in vertice, vbi primi crines equorum
Capiti innafcuntur: maximè v. lethale vulnus eſt:
Cū ergo doluiſſet, erectus eſt, telū a. in cerebrū pene-
Simul a. equos turbabat, volutās ſe circa ferrū, (trauit:
Dum ſenex equi lora incīdit
Gladio inſurgens: interim Hectoris veloces equi
Venerunt in tumultum, audacem auriſam ferentes
Hectorem: atque tunc ſenex vitam perdidiffet. (des.
Niſi illico animaduertiſſet in bello ſtrenuus Diome- 90
Horrendum autem clamauit adhortans Vlyſſem,
„ Nobilis Laertiade, prudentiſſime Vlyſſes,
„ Quo fugis terga vertens, ignauus veluti, in turba
„ Caſe nequis tibi fugienti tergo haſtam infigat:
„ Quin mane, vt à ſene propellamus trucem virum.

Sic dixit, neque exaudiuit patiens nobilis Vlyſſes.
Sed præteriit concauas ad naues Achiuorum.

Tydides a. ipſe ſolus licet eſſet, propugnatoribus mix-
Stetit a. ante equos Neleidæ ſenis. (tus eſt:

Et ipſum cōpellans verbis alatis alloquutus eſt: (res, 100

„ O ſenex, certè valde iā te iuuenes premūt bellato-

N. y.

„Tua autem vis soluta est, grauis autem te senectus
insequitur.

„Debilis autem tibi famulus, tardique tibi equi.

„Sed age meum currum conscende, vt videas

„Quales Troiani equi, periti per campum

„Velociter valde hac & illac persequi & fugere,

„Quos nuper Æneæ abstuli perito fugæ.

„Hos quidem ~~tuos~~ famuli curent: ~~istos~~ verò nos

„In Troianos equites dirigamus, vt & Hector

„Cognoscat, an & mea hasta insaniat in manibus.

110

Sic dixit. neque recusauit Gerenius eques Nestor.

Nestoreos quidem postea equos famuli curabant

Fortes, Sthenelus, & Eurymedon fortitudinem amās.

Hi autem ambo Diomedis currum conscenderunt,

Nestor autem in manus sumpsit habenas elegantes.

Flagellabat a. equos: ocyus prope Hectorem venerūt.

Rectā a. aduersus hūc irruētē iaculatus est Tydei fili⁹.

Et ab eo quidē aberrauit: verūm aurigam famulum.

Filium magnanimi Thebæi Eniopeum, (pillam,

Equorū habenas tenētē, percussit in pectus iuxta pa- 120

Decidit a. è curru; retrocesseruntque eius equi.

Veloces: huius a. ibi soluta est animaque roburque.

Hectorem v. grauis dolor operuit in mente propter
aurigam.

Eūm tamen postea fuit, (dolens quamuis ob socium)

Iacere: ~~alīū~~ a. aurigā quærebat audacē: neque sanè diu

Equi indiguerunt rectore: statim enim inuenit

Iphitiden Archeptolemū audacem, quem tunc equos

Veloces cōscēdere fecit: dedit a. ei habenas in manib.

Tunc clades, & ardua opera facta fuissent,

Et conclusi fuissent Troiani in Ilium oeu agni, 130

Nisi citò rem animaduertisset pater hominumque
deorumque:

Tonans autem horrendè emisit candens fulmen,

Ante verò equos Diomedis dimisit in terram:

Terribilis a. flamma orta est sulphuris ardentis

N. xj.

Τὼ δ' ἴππων δέισατε, χαταπλήττω ὑπ' ὄχλοφιν·

Νέσσορα δ' ἐκ χαρῶν φύγει ῥώϊα σιγαλόεσσα.

Δῶσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δ' ὅπως εἴπῃ,

140 „Τυδείδῃ, ἄγε δ' αὖτε Φίβοιδ' ἔχ' ἰσχυρὰς ἵπ-
ποις.

„Ἡ ἔτι σέσκευς ὅτι ἐκ Διὸς ἔχ' ἐπὶ ἀλκή;

„Νυῦ μὲν γὰρ τέτθ' Κροθίδης Ζεὺς κῦδος ὑπάζει

„Σήμερ' ἔσθ' αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴχ' ἐθέλῃσι,

„Δῶσ' αἶψ' ἀνὴρ δέ κεν ἔπ' Διὸς ἰόσι εἰρύσαιο,

„Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἔσται.

Τοῖ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,

„Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέροντες μῶρεαι εἶπες·

„Ἀλλὰ τοῦδ' αἰδοί' ἄχος κραδίῳ καὶ θυμῷ ἰχάϊ.

„Ἐκπῶρ γὰρ ποτε φήσασσι Τρῶας ἀγορεύων,

„Τυδείδης ὑπ' ἐμῷ φοβεύμενος ἵκετο ἱῆας·

150 „Ὡς ποτ' ἀπελήσθ' ὅτε μοι χεῖροι εὐρεῖα χεῖροι.

Τοῖ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα Γερώνιος ἱππότης Νέστωρ·

„ὦ μοι Τυδεὺς καὶ Δαΐφρονης οἶον εἶπες.

„Εἴ πορ γὰρ σ' Ἐκπῶρ γε κακόν, καὶ αἰάλκεα φήσας

„Ἀλλ' ἐπίσσιται Τρῶες, καὶ Δαρδανίους,

„Καὶ Τρῶας ἄλοχοι μαζατύμῳ ἀσπίσ' ἄσπιν,

„Τάσας ἐκ κοίτης βάλες θαλαρρὺς ὤφρα κοιτῆς.

Ὡς ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἔτραπε ἰσχυρὰς ἵππους

„Αὐθις ἀπ' ἰσχυρῶν ὅπ' ὅς Τρῶές τε, καὶ Ἐκπῶρ,

„Ἡ καὶ θεοσσοίη βέλεια σφρίγγεται χεῖρο.

160 Τῷ δ' ὅπ' ἡ μάχη αὖσιν μέγας κορυθαίολος Ἐκπῶρ,

„Τυδείδῃ, πείθεσθαι ποῖοι Δαναοὶ ταχέπαλοι

„Ἐδρῇ τε, κρέασι τε, ἰδὲ πλείοις δαπάεσσιν·

„Νυῦ δ' ἐσ' ἀπμήσοισι, γυναικὸς ἄρ' αἰτετέτυξο·

„Ἐρρε κακὴ γλῶσση ἐπὶ ἔκείζαστο χεῖμαίῳ,

„Πύργῳ ἡμετέρῳ θάψῃσθαι, ὕδ' ἡναῖχας

„Ἀξας ἐν ἱέεσσιν πάρος τοι δαίμνια δόσσα.

Ὡς φάτο Τυδείδης δ' ἀνδρὶ χαλκῷ μερμήριζεν,

Ἴππους τε σρέψαι, καὶ ἐν αὐτοῖσι μαχίσσασθαι·

Τεῖς μὲν μερμήριξε χεῖρ' ὀφεία, καὶ χεῖρ' ἑσθλὴν

170 Τεῖς δ' ἀπ' ἰδαίῳ ὀρέων χεῖρ' ἔπειτα Ζεὺς,

Equi verò territi collapsi sunt ante currum:

Nestoris a. è manibus fugerunt habenæ splendidae.

Timuitque in animo: ac Diomedem alloquutus est:

„Tydide, age rurs' in fugâ impelle vnūgulos equos.

„An nō cognoscis, quod à Ioue nō sequitur victoria?

„Nūc enim huic Saturnides Iupiter gloriam præbet 140

„Hodie: postea rursus etiam nobis, si voluerit,

„Dabit. Homo sanè nequaquam Iouis mentem coe-
gerit.

„Ne fortissimus quidē, quoniā lōgè potētissimus est.

Huic a. respondit postea in bello strenuus Diomedes,

„Profectò hæc omnia senex rectè dixisti:

„Sed ille grauis dolor cor & animum incessit:

„Hectōr n. aliquando dicet inter Troian. cōcionans,

„Tydides à me fugatus adiuit naues. (terra.

„Sic aliquādo gloriabitur: tunc mihi dehiscat ampla 150

Huic a. respondit deinde Gerenius eques Nestor:

„Heu fili Tydei periti bellatoris quid dixisti?

„Nam etsi te Hector ignauum & imbellem dixerit,

„Tamen non ei credent Troiani & Dardani,

„Et Troianorum vxores magnanimorum scutorū,

„Quarum in pulueres deiecisti iuuenes maritos.

Sic loquutus in fugam cōuertit vnūgulos equos

Retrò in turbam: in eos autem Troianisque & Hector

Cum clamore ingenti tela suspiriosa fundebant.

In hunc a. altè clamauit magnus bellator Hector: 160

„Tydide præ ceteris quidē te honorabāt danai equites

„Sed èque, & carnibus, & plenis poculis: [lis es:

„Nunc a. te ignominia afficient: mulieri namq; simi-

„Abi *in malam rem* ignaua virgo, at non cedente me,

„Turres nostras conscendes, neque mulieres

„Abduces in nauibus: prius tibi infortunium dabo.

Sic dixit: Tydides autem variè deliberauit,

Equosque conuertere, & contra pugnare:

Ter quidem cogitauit in mente & in animo:

Ter a. ab Idæis montib. intonuit cōsiliarius Iupiter. 170

Σῆμα πθίει Τρώεσσι, μάχης ἰσχυρά κλέα ἱκίω.
 Εκπῶρ δ' Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας,
 „Τρῶες, καὶ Λυκίοι, καὶ Δαρδάνοι ἀγχιμαχῆται,
 „Αἰέρες ἔστε φίλοι μῆστοι δ' ὅθ' ὀφείδους ἀλκῆς.
 „Γυνώσκω δ' ὅτι μοι παρ' ὄφρα κατέειπες Κροταίω.
 „Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀπαρ Δαιαοῖσιν ἑσῆμα.
 „Νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ ταῖδε τεῖχ' ἀμυχανόωντο
 „Αβλήχρ', ἐδιδόστωρα· τὰ δ' ἔμφορος ἀμύθ' ἐρύξων.
 „Ἰῶποι δ' ῥέα τὰ φρονέω φθορέονται ὀρυκτῆς.

180 „Αλλ' ὅτε καὶ δῆμιον ἐπὶ γλαφυρῇσι γένομαι,
 „Μημεσσαίῃ πρὸς ἐπιτα πύρρ' ὀπίσσω γιγνώσκω,
 „Ὡς πρὸς ἱῆας ὀικωρήσω· κλέω δ' ἔμφορος αὖτις
 „Αργείοις ὄφρα τινοῖν, ἀπὸ ζοφύου παρ' ἐκπύου.
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισι ἐκέκλετο φάισέ τε,
 „Ξαίθε τέ, καὶ σὺ Πόδαρχε, καὶ Αἶτωρ, Λάμπρ
 τε δῖε.

„Νῦν μοι τῆς κομιδῆς ἀποτίετο, ἧς μάλα πολλῶν
 „Αἰδρωτόν χ' ὀφείδους μεγαλήτορος Ἡεπίωνος,
 „Τμῆσι παρ' ὀφείδους μελίφρονα πύρρ' ἐθῆκεν,
 „Ὅσοι τ' ἐγχεράσασα πῆνι, ὅτε θυμὸς αἰώγει,
 190 „Ἡ ἐμοῖ, ὅς τ' ὄφρα θάλερος πόσις εὐχόμεν' ἔειπεν.
 „Αλλ' ἐφ' ὀφείδους, καὶ ἀπὸ δέτοι, ὄφρα λάβοι μῆνιν
 „Ασπίδι Νεστορέω, τῆς νῦν κλέος ἔρατον ἵκει,
 „Πᾶσαν χρυσεῖον ἔμφορα, καὶ ἑσῆμα, καὶ αὖτις.
 „Αὐτὰρ ἀπὸ ὀφείδους Διομήδεος ἵπποδάμοιο,
 „Δαϊδύλεον θάλασσαν· δὲ Ἡφαιστὸς κέμε τεύχεον.
 „Εἰ τί ποτε λάβοι μῆνιν, ἐλποίμην αἶψ' ἀχαιοῖς
 „Αὐτοῦ χ' ἱππῶν ἐπὶ ἐσέμεν ὀφείδους.

Ὡς εἰπὼν εὐχόμενος ἱεμέσθη δ' ὀφείδους Ἡρῇ.
 Σάσατο δ' ἐπὶ φρονέω, ἐλέλιξε δ' ὀφείδους ὀλυμπον.
 200 Καὶ ῥα Πρῶτον δῶτα μέγα θεοῖσι αἶπτοι ἱκίω,
 „Ὡς πύρρ' ὀφείδους, ἐρύσσειες, ἐδιδόστω παρ'
 „Ὀμυρῶν Δαῖτα δ' ὀλοφύρεται ὀφείδους θυμὸς;
 „Οἳ δέ τοι ὡς Εὐκίω τε, καὶ Αἰγῆς, δῶρ αἰάγειοι
 „Πελά τε, καὶ χεῖρτα· σὺ δ' ὀφείδους βέλεο ἱκίω.

Signum edēs Troianis, pugnae alternantē victoriam.
 Hector autem Troianos hortabatur, altē vociferans,
 „Troiani, & Lycij, & Dardani cominus pugnantes,
 „Viri estote amici, memērote a strenuæ fortitudinis.
 „Cognosco n. quod mihi beneuolus annuit Saturni
 „Victoriā & magnā gloriam, Græcis a. calamitatem.
 „O stultos, qui has munitiones extruxerunt
 „Infirmas, nihil æstimandas, quæ non robur meum
 arcebunt;

„Equi autem facilē fossam transilient cauatam.
 „Sed quando iam naues ad concauas venero,
 „Memoria aliqua tum ignis ardentis esto.
 „Ut igne naues comburam, interficiā autem & ipsos
 „Argiuos apud naues perturbatos præ fumo.

180

Sic fatus equos adhortatus est, dixitque,
 „Xanthe & Podarge, Æthon, Lampēque nobilis,
 „Nunc mihi pabulū rependite, quod admodū multū
 „Andromache filia magnanimi Eëtionis
 „Vobis prioribus suaue triticum apposuit; (beret,
 „Vinūque immiscens ad bibendū quando animus iu-
 „Quām mihi qui ei charus maritus gloriōr esse.
 „Sed insequimini & festinatē, ut capiamus

190

„Scutum Nestoreum, de quo nunc fama ad cœlum
 peruenit,

„Totum aureum esse manubriaque & ipsum:
 „Ab humeris Diomedis verò bellicosi *capiamus*
 „Artificiosum thoracē, quē Vulcanus studiosē fabri-
 „Si hæc ceperimus, sperauerim me Achiuos (cauit,
 „Hac ipsa nocte naues cōscendere coacturū veloces.

Sic dixit glorians: indignē tulit a. veneranda Iuno.
 Cōmota est a. in solio cōcussitq; magnum Olympum.
 Et Neptunum magnum deum coram alloquuta est: 200

„Proh dii, Neptune latē potens, ne tibi quidem,
 „Pereuntibus Danaïs gemit in præcordiis animus?
 „At illi tibi in Helicē, & Ægas dona adducunt
 „Multaque & venusta: tu verò ipsis cupias victoriam.

„Si enim velimus quotquot Danais auxiliares *sumus*
 „Troianos repellere, & coercere latè prospicientem
 „Illic sanè tunc tristaretur sedēs solus in Ida. [Iouē:
 Hanc v. indignabūdus alloquutus est rex Neptunus,
 „Iuno mordax verbis qualem sermonem habuisti?
 „Equidem nolim cum Ioue Saturnio pugnare 210
 „Nos alios, quoniam longè fortissimus est.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
 Quantum autem *spatium* ex nauibus à munitione
 fossa continebat,

Repletum erat equis pariter & viris scutatis
 Conclufis: concluserat autem veloci similis Marti
 Hector Priamides, quoniam ei Iupiter gloriā dabat.
 Quin ille cōcremasset igne cōburēti naues æquales,
 Nisi in mētib. posuisset Agamēnoni veneranda Iuno,
 Ut ipse met laborans, velociter incitaret Græcos.

Perrexit autem ire ad tētoria & naues Achiuorum, 220

Purpuream magnam vestem gestans manu robusta.
 Sterit autem iuxta Vlyssis magnam nauim nigram,
 Quæ in medio erat, vt vox exaudiri posset vtrinque.

Tum in Aiakis tentorio Telamonidæ,
 Tum in Achilleo, qui extremi naues æquales
 Subduxerant, virtute freti, & fortitudine manu m.
 Clamauit autem vehementer Græcos compellans,
 „Pudeat vos Argiui; mala opprobria, forma tantum
 admirandi, (tissimos,

„Quo abierūt iactationes cū dicebamus nos esse for-
 „Quas olim in Lemno vana iactantes dictitabatis 230

„Comedentes carnes multas boum erecta cornua
 gestantium,

„Bibentes crateras coronatos vino?
 „Troian. aduers' cētenos, ducētenosq; quēque *vestrā*
 „Staturum in bello, nūc a. ne vni quidē pares sumus
 „Hectori, qui citò naues comburet igne ardenti.
 „Iupiter pater, anne vllum potentium regum
 „Tali clade afflixisti, & ipsum magna gloria priuasti.

- „Οὐ μὲν δὴ ποτὲ φημι τεοὶ περικαλλέα βωμόν
 „Νεὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ὀθάδε ἔρπον.
 140 „Ἀλλ' ὅτι πᾶσι βοῶσι δημόν, καὶ μὲν ἔκκα,
 „Ιέρμενος Τροίην ἐν τεύχεσι ἔξαλαπαΐσαι.
 „Ἀλλὰ Ζεῦ τ' οὖν μοι ὅτι κρήνην ἐέλδωρ
 „Αὐτὸς δὴ τῶν ἑασσι ὑπὸ κφυγέαι, καὶ ἀλύξαι,
 „Μηδ' ἔτι Τρώεσσι ἑα δάμνασθαι Ἀχαιοί.

- Ως φάτο· τὸν δ' ἱ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 Νεῦσε δὲ οἱ λαοὶ σόοι ἔμμεναι, ἔδ' ἀπολέσθαι.
 Αὐτίκα δ' αἶεδοι ἦκε τελευτότατον πτελέωντι,
 Νεβρὸν ἔχοντ' οὐρύχουσι τέκος ἐλάφοιο παχέης·
 Παρ' οὖν Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ καθέβαλε νεβρὸν,
 250 Εἶτα παρομφάει Ζηνὶ ῥέζεσθαι Ἀχαιοί.
 Οἶδ' ὥς οὐδ' ἔδοξε τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἔλυσθαι ὄρνις,
 Μᾶλλον ὅτι Τρώεσσι θόρον μῆσαιτο τὸν χείρμη·
 Εἶτ' ἔπει ποτέρου Δαναῶν πολλῶν τῶν εἰσίων,
 Εὗξεν Τυδείδης παρὸς χεῖρσιν ὠκέας ἵππους,
 Τάφρ' τ' ἔξελάσαι, καὶ ἐσαπίβιοι μαχίσσασθαι·
 Ἀλλὰ πολὺ φράτος Τρῶων ἔλει αἶδρα κορυσιῶν·
 Φραδμοῖδην Ἀγέλαον ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπε
 ἵπποις.

- Τῷ δ' ἱ μεταστρεφθεῖν, μεταφρέειν ἐν δόρῳ πῆξε·
 Ωμοι μεσσηγὺς, ἧγα δ' ἱ σήθεσφι ἔλασσει.
 260 Ηεῖπε δ' ἔξ ὀχίῳ ἀράβησε τὸν τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃ, Ἀγαμέμνῳ καὶ Μενέλαῳ.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντι, θύει ὅτι κρήνην ἀλκίῳ·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομένη, καὶ ὀπίω Ἰδομένης
 Μηνείῳ, ἀπάλαντος Εὐναλίῳ Αἰδραφόιτῃ·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἱός·
 Τεύχερος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντοια τόξα παίπων·
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμοῖάδῃ.
 Εἶθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερε σάκος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρας·
 Παπλήνας, ἐπὶ δ' ἄρ' ἐπὶ οἰκίστας ἐν ὀμίλῳ.
 270 Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθις πρῶν ἀπὸ θυμῷ ὀλίσσει·
 Αὐτὰρ ὁ, αὐτὸς ἰὼν παῖς ὥς, ὑπὸ μητίερα
 δύσκει.

„Et tamē nego *me* vnquam tuam perpulchram aram
„Præterisse, cū naue transtrata huc malo fato venire,
„Sed super omnib. boum pinguedinem & femora 240
combussi,

„Desiderans Troiam bene munitam expugnare.
„At tu Iupiter saltem hoc mihi perfice desiderium,
„Ipsis saltem *nobis* permitte effugere & euadere,
„Neque sic à Troianis finas interimi Achiuos.

Sic dixit, huius a. pater misertus est lachrymantis.

Annuit v. ei exercitū saluum fore, neque perituum,
Mox autē aquilam misit perfectissimam volucrum.
Hinnulum tenentem vnguib. sobolem ceruæ velocis:
Iuxta autem Iouis aram pulchram deiecit hinnulum,
Vbi Panomphæo Ioui sacrificabant Achiui. 250

Hi postquam viderunt: quod à Ioue venisset auis,
Alacrius in Troianos impetum fecere, rediitque in
animos pugnandi ardor.

Tū nemo Danaorum multorū quāuis existentium,
Gloriabatur ante Tydidē agirasse se priorē veloces e-
Fossaque eduxisse, & contra pugnasse: (quos,
Sed lōge primus, Troianorū interfecit virū armatum
Phradmonid. Agelaū: is quidē in fugā verterat equos.
Illius autem conuersi in dorso hastam infixit,
Humeros inter pēque pectus transegit.

Cecidit a. ē curru: resonuerūt autem arma super ipso. 260

Post Diom. autem Atridæ Agamēnon & Menelaus:
Post hos v. Aiaces, *venerūt*, impetuosum induti robur:
Post hos, Idomeneus & comes Idomenei.

Meriones, similis Marti homicidæ:

Deinde Eurypylus Euxemonis illustris filius:

Teucer autem nonus venit reflexos arcus tendens.

Stetit autem sub Aiakis scuto Telamonij.

Tunc Ajax quidē submouit scutum: ille vero heros 270
Circūspiciēs, postquā aliquē iaculatus in multitudine
Vulnerauerat (qui quidē ibi cadēs vitā amittebat.)
Ipse regrediēs puer tāquam ad matrem se recipiebat.

Εἰς Λίανθ'· ὃ δέ μιν σάκει κρύπτασθε φαειῶ,
 Εἴθε πῖα φράτω Τρώωνι ἔλε Τεύχερος ἀμύμον.
 Ορσίλοχοι μὲν φράττα, καὶ Ορμήχοι, καὶ Ὀφελείτω,
 Δαΐτωρ, τε Χρόμιόν τε, καὶ αἰπύτωι Λυκοφόντιω,
 Καὶ Πολυαιμονίδῃσι Αμυπάρωι, καὶ Μελαίπποισι,
 Παιῖτας ἐπασυτέρους πέλασε χθοὶ πρυμνοτεΐρη.
 Τοὶ δ' ἰδῶν, γήθησεν αἶψα αἰδρῶν Αζαμέμνωι,
 Τόξω δ' ἀπὸ κρατερῶν Τρώωνι ὀλέκοιτο φάλαγγας·

- 280 Στῇ δ' παρ' αὐτοῖσι ἰὼν, καὶ μιν φθέγγετο μῦθον ἔπει,
 „Τεύχερ Φίλη κεφαλῇ, Τελαμῶνι, κοίρανε λαῶν,
 „Βάλλ' ὅπως, αἴ κεν πεφύσας Δαναοῖσι γένηαι,
 „Παπεί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε πύθον ἐοίπε
 „Καὶ σέ γ' ὅττοι τῶν ἐοίτα κομίσσασθαι ὅσον οἴκῳ·
 „Τοὶ καὶ τυλόντες ἐοίτα εὐκλείης ὀπίθεσσι.
 „Σοὶ δ' ἐγὼ ἔξερέω, ὥς καὶ τετελεσμένοι ἔσται.
 „Αἱ κεν μοι δῶν Ζεὺς ἀγχιόχοι, καὶ Αθλίων,
 „Ιλίην ἔξαλαπάξαι εὐκλείησιν πολίεσσι,
 „Πρώτῳ τὸ μετ' ἐμὲ κορεσθήσοις ἐν χερσὶ νόσῳ,
 290 „Ἡ τρίτῳ δ' ἢ εὖ δύω ἵπποις αὐτοῖσι ὄχισφι,
 „Ἡ δὲ γυναῖχ', ἢ κεν τοι ὀμόν λεχος εἰσαγαβαίνοι.
 „Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος, φρασσάμενος Τεύχερος ἀμύμονι,
 „Ατρεΐδῃ κούρῃ, τί με απεύδοιτα καὶ αὐτοῖσι
 „Οτρίωνος· ὃ μὲν τοι ὅση δύναμις γε πάρεστι,
 „Παύομαι, ἀλλ' ἔξω ποτὶ Ἰλίην ὡς ἄμεθ' αὐτοῖς,
 „Ἐκ τῶν δὴ τῶνοισι διδύμοις κούδρασι εἰσαίρω.
 „Οκτώ δὲ φασίγεα πανυγλώχεσσι οἷσιν·
 „Παῖτες δ' οἱ χερσὶ πῆχθει ἀρηιθίον αἰζηῶν
 „Τῶν δ' ὅσ' ἐδύομαι βαλίσσιν κυῖα λυσσάτησιν.

- 300 Ἡ ῥα καὶ ἄλλοι οἷσιν ἀπὸ νευρῆφι ἴαλλει
 Ἐκτοῦρος ἀπ' αὐτοῦ, βαλίσσιν δὲ ἐῖς ἴστο θυμός·
 Καὶ τῶν μὲν ῥ' ἀφάμαρτ'· ἰδ' ἀμύμονα Γοργυ-
 θίωι

Τίον ἐὺν Πειάμοιο χεῖρ' ἔπειτα βάλλει ἰῶ·
 Τόν ῥ' ἔξ' Αἰσύμητ' ἐπιποδὶν τέκε μήτηρ,
 Καλὴ Κασσιάνη, δέμας ἐκχῶα θεῇσι.
 Μήχρ' ὅς, ἐτέρωσεν χάριν βάλλει, ἢ τ' οἱ κίπῃ·

Ad Aiace: is a. ipsum scuto tegebat splendido.

Tūc quē primū Troianorū interfecit Teucer eximi⁹
Orsilochū quidē primū, & Ormenū & Ophelestem.

Dætoraque, Chromiumque, & diuinum Lycophōtē,

Et Polyæmoniden Amopaonem, & Menelanippum,

Omnes deiecit aliū super aliū in terrā multos pascētē.

Eum a. cōspicatus lætatus est rex virorū Agamēnon

Arcu forti Troianorum perdentem phalanges.

Stetit autem ad eum veniens. & ipsi verbum dixit:

180

„Teucer charum caput, Telamonie, dux populorū,

„Iaculare sic, si fortē aliquod lumen Danaïs fias,

„Patrique tuo Telamoni, qui te educauit parvulum

existentem

„Et te spurium licet existentem excepit sua domo:

„Hūc quāuis procul dissitū bonā famā cōscēdere fac.

„Tibi autem ego dico, sicut & ratum erit.

„Si quidē mihi dederit Iupiter ægidē tenēs & Minēr-

„Troia expugnare bene ædificatam urbem, (ua

„Primo tibi post me honorariū mun⁹ in manu ponā, 190

„Vel tripodem, vel duos equos cum ipso curru,

„Vel mulierem, quæ tecum eundem lectū ascendat.

Hūc verō respōdēs alloquutus est Teucer eximius,

„Atride illustrissime, cur me properantem & ipsum

„Incitas? non enim quantum roboris in me est

„Cesso, sed ex quo versus Troiam repulimus ipsos,

„Ex eo iam arcubus excipiens viros interficio.

„Octo iam emisi extensas cuspides habentes sagittas:

Omnesque in corpore fixæ sunt bellicosorū iuuenū.

„Hunc vero neque attingere canem rabidum.

300

Dixit, & aliam sagittam ē neruo emisit (mus

Hectore contra: percutere a. ipsum desiderabat ani-

Verū ille ab hoc quidē aberrauit: at eximiū Gorgythi.

Filiū generosum Priami ad pectus vulnerauit sagitta

(Quem ab Æsima compressa peperit mater,

Pulchra Castianira, corpore similis deabus.)

Papauer a. veluti alio caput flectit quod in horto est

810 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. 9.

Καρπῶ βειθομόρη, ἰσθήσῃ τε εἰαριῇσιν
Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυνε κάρη πύληκε βαρυυθέη.

Τεύχερε δ' ἄλλοι οἷς οἱ ἀπὸ ἰευρήφιν ἱάλλει

810 Ἐκτρος αὐτὸν κρῦν, βαλέει δέ ἐ' ἱετὸ θυμῷ
Ἀλλ' ὅγε καὶ τὸθ' ἄμαρτε· παρὲσφιλει γὰρ Ἀπέλλω

Ἀλλ' Ἀρχηπίολεωσι θρασυῖ Ἐκτρος ὠϊόχῃα
ἱέμενοι πόλει δὲ, βάλε σῆτος τῶδ' αἰμαζόν.

Ἡοι δ' ἐξ ὀχέων, ὑφραίησαι δὲ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τῷ δ' αὖθις λύτῃ ψυχῇ τε, μένος τε.

Ἐκτρος δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ὠϊόχοιο.

Τοὶ μὲν ἔπιτ' εἶασε καὶ ἀχλύμενός τ' ἐπαίρου·

Κεβελίω δ' ἐκέλευσε ἀδελφεὸν ἐγγὺς εἶντα,

Ἰστωι κοῖ' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' ἔκ' ἀπὶ θησεὶ ἀκρότατος

820 Αὐδὲ δ' ἐκ δίφρου χαμαὶ θόρε παμφαιέωιτος,

Σμερδαλία ἰάχαι· ὃ δ' ἔχρημάδιν λάβε χεῖρ'.

Βῆ δ' ἰτὺς Τεύχερος· βαλέει δέ ἐ' θυμῷ

αἰῶνι.

Ἡτοὶ ὁ μὲν φαρέτρης, ἐξείλετο πικρὸν οἷον

Θῆκε δ' ἐπὶ ἰευρῇ· οἷ δ' αὖ κορυθαίολος

Ἐκτρος

Ἀὖ ἐρύοντα, παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποίργα

Αὐχέα τε, σῆτ' ὅς τε, μάλιστ' αἰ χεῖρ' οἱ ὄβρι,

Τῇ δ' ὄβρι οἱ μεμαῶντα βάλεν λίθω ὀκρυόειπ.

Ρῆξε δέ οἱ ἰευρῷ· ἰαρκήσε δ' αἰ χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.

Σπῆ δ' ἔγχε' ἱετῶν, τῶν δ' οἱ ἐκπνεύει χάρος.

830 Αἴας δ' ἔκ' ἀμέλησε χασιγνήτιο πύοντος.

Ἀλλὰ θείων φείβετ' αἰ σάκος ἀμφεκάλυψε.

Τοὶ μὲν ἔπιτ' ὑποδυόμεν' ὀλοὴν εἰρήνην ἐπαῖρου,

Μηκίαν δ' Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

Νῆας ἐπὶ γλαφυρῇσι φερέτω βαρὴν πύοντα.

χορτα.

Ἀψ δ' αὖτις Τρῳέας πτόλιν ὀλοὴν ὄρωσι.

Οἱ δ' ἰτὺς πύφρου βαθείης ὥσαν Ἀχαιοί.

Ἐκτρος δ' ἐκφάτωσι χεῖρ' αἰ βλεμμαίοντι.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺν ἀχρὶν, ἢ λείοντος

Ἀπὸ γὰρ κατὰ πόδας, ποσὶ ταχέως πεποιθὸς,

Fructu grauatum, humiditatibusque vernis:
Sic in alteram partem Gerg. inclinauit caput casside
depressum.

Teucer autem aliam sagittam è neruo misit 310
Hectorē contra: tangere a. ipsum desiderabat animus
Sed tunc etiam aberrauit: auertit enim Apollo.
At Archeptoleum audentem Hectoris aurigam
Ruentē ad pugna percussit in pectore iuxta papillam:
Decidit autem è curru: recesseruntque eius equi
Veloces: huius verò ibi soluta est animaque roburq;
Hectoris a. grauis dolor cooperuit mētē ob aurigā,
Hunc tamen deinde reliquit tristis licet ob socium;
Cebriōnem verò iussit fratrem prope existentem,
Equorum habenas accipere: hic autem non immori- 320
gerus fuit vt audiuit.

Ipsē autem ex curru humi desiliit splendido,
Horribiliter vociferans: saxumque prehendit manu,
Perrexit a. rectā in Teucrū: ferire a. ipsū animus iube-
Is quidē pharetra exemerat amaram sagittam: (bat.
Aptaueratque neruo: at galeæ quassator Hector
Retrò trahētē ~~neruum~~, ad humerū (vbi iūctura separat
Cervicēque pectūsque maximē autem lethale est)
Ea parte *inquā* in se ruentem percussit lapide aspero:
Rupita. ei neruum, torpuitque manus in iunctura
Stetita. flexo genu collapsus: & arc⁹ ei excidit manu.
Ajax autem non neglexit fratrem collapsum: 330
Sed currens protexit eum & ei scutum obtendit.
Hunc quidem postea subeuntes duo chari socij,
Mecisteus Echij filius, & diuinus Alastor,
Naues ad concauas portarunt grauitē suspirantem,
Confestim iterum Troianis Olympius robur indidit.
Hi itaq; recta in fossam profundā repulerūt Achiuos
Hector autem inter primos ibat, fortitudine terro-
rem afferens.

Sicut quando aliquis canis apri vel leonis
Prehendit retrò pedibus velocibus confusus.

Coxāque

- 340 Ἰχία τε, γλυτίζε τε ἑλίοστομόος τε δοκύνει·
 Ως Εκπὼς ὥπαζε καρκομύωντας Ἀχαιοί,
 Αἶν' ἀποκλίνων δι' ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Αὐτὰρ ἐπὶ δ' αἶ τε σκόλοπα, καὶ τὰ φερον ἐβησαν
 Φωγοί τε, πολλοὶ δ' ἄλδ' Ἰφιδάμῳ ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ ὦσθ' ἐκισὶ ἐρητύοντο μῦρσι τε,
 Ἀλλήλοισι τε κελεύμενοι καὶ τεῶσι θεοῖσι
 Χῆρας αἰείχοντε· μεγάλ' ἐχέοντο ἕκαστος.
 Εκπὼς δ' ἀμφὶ τρώφω καλλιπείχας ἵππους,
 Γοργυῖς ὄμματ' ἔχει, ἠδὲ βροτολογῆ Ἀρης.
 350 τοῖς δ' ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλεος Ἥρη·
 Αἶψα δ' Ἀθηναίῳ ἐπεσσεύετο προσήδα,
 „ὦ πόποι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἐκέπ' ἰαί·
 „Ὀλυμπία Δαναῶν κεχαριστόμαθ' ὑστ' ἀπὸι ὄρῃ·
 „Οἱ κεν δὴ χακοὶ οἴοντο αἶα πλίσσαντε ὀλοῖται
 „Αἰδρὸς εἰὸς ῥιπῇ· ὃ δ' ἰκνίεται ἕκαστ'
 αἰετῶς
 „Εκπὼς Πριάμῳ καὶ δὴ ἄλλα πολλὰ ἔειπε.
 τί μ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 „Καὶ λίην ὄϊός γε μένος, θυμὸν τ' ἐλέσσει,
 „Χερσὶν ὑπ' Ἀργείοις φθίμενός σε πατρίδι γαίῃ·
 360 „Ἀλλὰ πατὴρ ὅμως φρεσὶ μαίνεται ἕκ' ἀχαιῶν
 „Σχέλιος, αἶψ' ἀλιτρός ἐμὸν δόμοισι ἀφραδὴς·
 „Οὐδέ τι τῆς μέμνηται, οἷοι μάλα πολλὰ κίς ἔον
 „Τερδόμενοι σῶεσκόι ὑπ' Εὐρυπύκῃος ἀέθλοισιν.
 „Ἢ τοι ὃ μὲν κλάεσκε πρὸς ἕρκεϊ· αὐτὰρ ἐμὸν
 Ζεὺς
 „Τῷ ἐπαλεξήσῃσ' ἀπ' ἕρκεϊ θεὸς ἰάλλει.
 „Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦ δέ σε φρεσὶ πρυγαλίμῃσιν,
 „Εὐτὲ μιν εἰς αἶδ' οὐ πύλαρτα πρὸς ἔμψυχοι
 „Εξ ἐρέβει ἀξοῖτα· κινῶα συκερῶν ἰῖδαο,
 „Οὐκ αἶ' ὑπεξίφυγε Στυγὸς ἕδατος αἶψα ῥέεθρα·
 370 „Νῦν δ' ἐμὸν μὲν συγίεν, Θέτιδος δ' Ὀξυμένης
 βυλαί.
 „Ἢ οἱ γὰρ μάτ' ἔκυσσε, καὶ ἔλαβε χερσὶ γαῖαν
 „Λιοστόμῳ πρῶτον Ἀχιλλῆα πολίπορδον.

Coxasque clunisque, & conuertentem se obseruat: 340

Ita Hector persequabatur comatos Achiuos,
Sæper occidēs postremū quenque, hi verò fugiebant,
Sed postquam per palos & fossam transierunt

Fugiētes, multique domiti sunt Troianorū manibus:

Hi quidem apud naues continebantur manentes,

Inuicem sese hortantes, & omnibus diis

Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.

Hector a. circū agebat pulchras iugas habētes equos

Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos a. cōspicata, miserta est dea albis vlnis *matre*, Iuno.

Mox autem Mineruam verbis alloquuta est:

„ Proh dij, ægidem tenentis Iouis filia, non amplius 350

„ Pereuntes Danaos curabimus, ad extremum saltem?

„ Qui iam malum fatum explentes, pereunt

„ Viri vnus impetu: qui furit nō amplius tolerabiliter

„ Hector Priamides: & iā mala multa patrauit (nerua:

Hæc verò rursus alloquuta est dea cæsis-oculis Mi-

„ Ille verò penitus iam viros vitamque perdidisset,

„ Manibus Argiuorum confectus in patria terra:

„ Sed pater meus mentibus furit non bonis,

„ Durus semper iniquus meorum conatuum remo- 360

rator:

[filium

„ Nec quicquam horū recordatur, quod ei sæpissime

„ Seruauī pressum Eurysthei laboribus.

„ Certe is quidem flebat aduersus cœlum, sed me Iu-

„ Huic auxiliaturam à cœlo demisit. (piter

„ At si ego hæc sciuissem mente prudenti,

„ Cum ipsum ad Plutonis (loca) solidas portas haben-
tis misit,

„ Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis,

„ Non effugisset Stygis aquæ profunda fluentia.

„ Nunc a. me quidem odit: Thetidis a. perfecit cōsilia

„ Quæ ei genua osculata est, &prehendit manu bar- 370
bam,

„ Supplicans vt honoraret Achillē vrbium euerforem

- 340 Ἰχία τε, γλυτοὺς τε ἐλαιογόμους τε δοκεύει·
 Ως ἔκπῳρ ὤπαζε καρηκομῶντας ἀχαιεὺς,
 Αἶνι ἀπικλῖναι ὅ, ὀπίσσω οἱ δ' ἐφέβοιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἄρα τε σκόλοπα, καὶ πύφροισι ἐβησαν
 Φωγοῖν τε, πολλοὶ δ' ἀμύνετο Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ πύφροισι κλισίῃσι κερταύοντο μῶρονιτες,
 Ἀλλήλοισι τε κεκλήμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χῆρας αἰείχοιντο, μεγάλ' εὐχόμενοι ἕκαστος.
 Ἐκπῳρ δ' ἀμφὶ φεῖται τρώφα χαλκίτειρας ἵππους,
 Γοργυῖς ὄμματ' ἔχει, ἠδὲ βροτολογεῖ ἄρκος.
 350 τοὺς δ' ἰδοῦσ' ἐλέησεν θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Αἶψα δ' Ἀθηναίῳ ἔπεια πτερὰ περὶ παρῶν ἔειπε,
 „ὦ πόποι, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἔχει πρῶτον
 „Ὀλυμπία, Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστ' ἀπὸ πύφρου
 „Οἳ κεν δὴ χακὸν οἶτον αἶα πλῆσαι τε ὀλοῖται
 „Αἰδρὸς εἰὸς ῥίπῃ· ὃ δ' ἴσμεν καὶ νῦν ἔκαστος
 αἰετῶς
 „Ἐκπῳρ Πριαμίδης, καὶ δὴ ἔσχε' πολλὰ ἔργα.
 τί μ' δ' αὖτε φρονέει θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 „Καὶ λίην ὄπας γε μένος, θυμὸν τ' ἐλέσσει,
 „Χερσὶν ὑπ' Ἀργείοισι φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ.
 360 „Ἀλλὰ πατὴρ ἐμὸς φρονέει καὶ νῦν ἔσχε' ἀγχιόχοιο
 „Σχέτλιος, αἶψα ἀλιτρός ἐμῶν μνηστῶν ἀφ' ὧν
 „Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, οἳ οἱ μάλα πολλάκις ἦν
 „Τειρόμενοι σώεσθαι ὑπ' Εὐρυπύκῃσι δ' ἄβλαστοι.
 „Ἦ τοι ὁ μὲν κλάεσκε φῶς ἕρκεϊοι· αὐτὰρ ἐμὸν
 Ζεὺς
 „Τῷ ἐπαλεξήσθαι ἀπ' ἕρκεϊοι φρονέει.
 „Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦν ἐσσι φρονέει πρυγαλίμῃσι,
 „Εὐτέ με τίς αἶδ' οὐκ ἐπύκῃσι φρονέει μῦθος
 „Ἐξ ἐρέβει ἀξοῖται χυμὸς πυφροῦ ἰδμεοῦ,
 „Οὐκ αὖ ὑπὲρ φύγε Στυγὸς ἕδατος αἶψα ῥέεθρα·
 370 „Νῦν δ' ἐμὸν μὲν στυγὴν, Θέπεδος δ' Ὀξυώνου
 βυλάς.
 „Ἦ οἳ γὰρ ὄντας ἔκυσσε, καὶ ἔλαβε χερσὶν ἰνῶν
 „Λισσομένην πρῶτον Ἀχλὴν πρὸς Πύκῃσι.

Coxâsque clunésque, & conuertentem se obseruat: 340

Ita Hector persequeretur comatos Achiuos,
Sæper occidēs postremū quēque, hi verò fugiebant,
Sed postquam per palos & fossam transierunt
Fugiētes, multique domiti sunt Troianorū manibus:
Hi quidem apud naues continebantur manentes,
Inuicem sese hortantes, & omnibus diis
Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.
Hector a. circū agebat pulchras iugas habētes equos
Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos a. cōspicata, miserta est dea albis vlnis *notē* Iuno.
Mox autem Minervam verbis alloquuta est:

„ Proh dij, ægidem tenentis Iouis filia, non amplius 350

„ Pereuntes Danaos curabimus, ad extremum saltem?

„ Qui iam malum fatum explentes, pereunt

„ Viri vnus impetu: qui furit nō amplius tolerabiliter

„ Hector Priamides: & iā mala multa patrauit (nerua:

Hæc verò rursus alloquuta est dea cæsis-oculis Mi-

„ Ille verò penitus iam viros vitâmq̃ perdidisset,

„ Manibus Argiuorum confectus in patria terra:

„ Sed pater meus mentibus furit non bonis,

„ Durus semper iniquus meorum conatuum remo- 360
rator: [filium

„ Nec quicquam horū recordatur, quod ei sæpissime

„ Seruavi pressum Eurysthei laboribus.

„ Certe is quidem flebat aduersus cœlum, sed me Iu-

„ Huic auxiliaturam à cœlo demisit. (piter

„ At si ego hæc sciuissem mente prudenti,

„ Cum ipsum ad Plutonis (loca) solidas portas haben-
tis misit,

„ Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis,

„ Non effugisset Stygis aquæ profunda fluentia.

„ Nunc a. me quidem odit: Thetidis a. perfecit cōsilia

„ Quæ ei genua osculata est, & prehendit manu bar- 70
bam,

„ Supplicans vt honoraret Achillē vrbium euerforem

- 340 Ἰχία τε, γλυκὺς τε ἑλισσόμενός τε δοκεῖν.
 Ως ἔκπῳρ ὅπαζε καρνηκόμεναις ἀχαιῆς,
 Αἶν' ἀποκλίσσειν οἱ ὀπίσταντο· οἱ δ' ἐφέβοιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἔχ' τε σκόλοπα, καὶ τὰ φεροι ἐβησαν
 Φεργοῖτες, πολλοὶ δ' ἄλκον Ἰφίῳ ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ πῶρ' ἐκισὶ ἐρητύοντο μῦραιτες,
 Ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χῆρας αἰέχοντες, μεγάλ' ἐχέοντο ἕκαστος.
 Ἐκπῳρ δ' ἀμφὶ τῆς τρώφας καλὶ τεύχεας ἵππους,
 Γοργυῖς ὄμματ' ἔχει, ἠδὲ βροτολαγὺν ἄρνος.
 350 τοὺς δ' ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Αἶψα δ' Ἀθηναίῳ ἱπία πλερύνει παρθενίδα,
 „ὦ πόποι, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἔχεπ' ἰαί·
 „Ὀλυμπύῳ Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστ' ἀπὸ πῶρ,
 „Οἳ κεν δὴ χακοὶ οἴοντο αἶα πλίσσασθαι ὄλωιται
 „Αἰδρὸς εἰὸς ῥίπῃ· ὃ δ' ῥαίνεταί ἔκ' αὖτ'
 αἰεκτῶς
 „Ἐκπῳρ Πριαμίδης, καὶ δὴ ἔαχε πολλὰ ἔργα.
 Τῷ δ' αὖτε φερέσπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 „Καὶ λίην ὅπως γε μένος, θυμὸν τ' ὀλέσσει,
 „Χερσὶν ὑπ' Ἀργείοις, φθίμεναις δὲ πατρίδι γαίῃ·
 360 „Ἀλλὰ πατὴρ ἑμὸς φρεσὶ μαίνεται ἔκ' ἀγχιόχοιο
 „Σχέτλιος, αἷν' ἀλιτρός ἐμῶν μύεαι ἀφραγεί·
 „Οὐδέ π' ἤν' μέμνηται, οἳ οἱ μάλα πολλάκις ἦν
 „Ταρόμενοι σάεσκοι ὑπ' Εὐρυπύκῃς ἀέθλοι.
 „Ἡ τοι ὁ μὲν κλάεσκε φῶς ὑδαίοι· αὐτὰρ ἐμὸν
 Ζεὺς
 „Τῷ ἐπαλεξήσῃσιν ἀπ' ὑρανόθεν φερίαλλει.
 „Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤθε' εἰς φρεσὶ πρυγαλίμῃσιν,
 „Εὐτὲ μιν εἰς αἶδαο πύλαρτα φερέμηναι
 „Ἐξ ἱρέβει ἀξοῖται κυῖα συκερῶν αἶδαο,
 „Οὐκ αἶ' ὑπεξίφυγε Στυγὸς ὕδατος αἶπα ῥέεθρα·
 370 „Νῦν δ' ἐμὸν μὲν συγίω, Θέπιδος δ' ἔχμονος
 βυλαί.
 „Ἡ οἳ γυμνάτ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χερσὶ γυῖον
 „Λισσομένοισι πῆσσαι Ἀχελῷα πτόλιπρον.

Coxasque clunésque, & conuertentem se obseruat: 340

Ita Hector persequeretur comatos Achiuos,
Sæper occidēs postremū quēque, hi verò fugiebant,
Sed postquam per palos & fossam transierunt

Fugiētes, multique domiti sunt Troianorū manibus:

Hi quidem apud naues continebantur manentes,

Inuicem sese hortantes, & omnibus diis

Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.

Hector a. circū agebat pulchras iugas habētes equos

Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos a. cōspicata, miserta est dea albis vlnis *nitē*, Iuno.

Mox autem Minervam verbis alloquuta est:

„ Proh dij, ægidem tenentis Iouis filia, non amplius 350

„ Pereuntes Danaos curabimus, ad extremum saltem?

„ Qui iam malum fatum explentes, pereunt

„ Viri vnus impetu: qui furit nō amplius tolerabiliter

„ Hector Priamides: & iā mala multa patrauit (nerua:

Hæc verò rursus alloquuta est dea cæsis-oculis Mi-

„ Ille verò penitus iam viros vitamque perdidisset,

„ Manibus Argiuorum confectus in patria terra:

„ Sed pater meus mentibus furit non bonis,

„ Durus semper iniquus meorum conatum remo- 360

rator:

[filium

„ Nec quicquam horū recordatur, quod ei sæpissime

„ Seruavi pressum Eurysthei laboribus.

„ Certe is quidem flebat aduersus cælum, sed me Iu-

„ Huic auxiliaturam à cælo demisit. (piter

„ At si ego hæc sciuissem mente prudenti,

„ Cum ipsum ad Plutonis (loca) solidas portas haben-
tis misit,

„ Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis,

„ Non effugisset Stygis aquæ profunda fluentia.

„ Nunc a. me quidem odit: Thetidis a. perfecit cōsilia

„ Quæ ei genua osculata est, & prehendit manu bar- 370
bam,

„ Supplicans vt honoraret Achillē vrbium euersorem

O

- 340 Ἰχία τε, γλυτοί τε ἐλυσσόμορος τε δοκίμοι·
 Ως Εκπὸς ὅπαζε χαρηνόμοιτας ἀχαιούς,
 Αἶν' ἀποκλίνωσι δι' ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τε σκολοπα, καὶ τὰ φροῖ ἐβησαν
 Φωγοῖτες, πολλοὶ δ' ἀμύνετο Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ ἐφ' ἑλπίσιν ἐρητύοντο μοῖραιτες,
 Ἀλλήλοισι τε κεκλήμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χῆρας αἰείχοιτε, μεγάλ' ἐχέτωιτο ἕκαστος.
 Εκπὸς δ' ἀμφὶ παρὰ Τρώεσσιν ἐπὶ πύλαις,
 Γοργυῖς ὄμματ' ἔχει, ἠδὲ βροτολαγὺν ἄρνος.
 350 τοὺς δ' ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλεος Ἥρη·
 Αἶψα δ' Ἀθηνᾶϊν ἐπεὰ πτερύγεσσιν ἔειπε,
 „ὦ πόποι, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἐκίπιναι
 „Ὀλυμπύῃ Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑσάποιν' ὄφρ',
 „Οἳ κεν δὴ χακὸν οἶτον αἶα πλίσσασιν ὀλοῖται
 „Αἰδρὸς ἐὶς ῥίπῃ· ὃ δ' ἰκαίμεται ἐκίπιν
 αἰετῶς
 „Εκπὸς Πελαμίδης, καὶ δὴ ἔσχε' πολλὰ ἔργα.
 Τῷ δ' αὖτε φασγάνῳ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 „Καὶ λίην ἔσθ' ἔμελλ' ὀλέσσει, θυμὸν τ' ὀλέσει,
 „Χερσὶν ὑπ' Ἀργείοισιν, φθίμενος ὅς περ ἐλπίδι καίη·
 360 „Ἀλλὰ πατὴρ ἐμὸς φρεσὶ μαίμεται ἐκ ἀγέτης
 „Σχέτλιος, αἷν' ἀλιτρός ἐμῶν λυγρὸν ἀφραδὲς·
 „Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, οἳ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 „Τερζόμορον σῶεσκόιν ὑπ' Εὐρυπύκῃς ἀέθλων.
 „Ἦ τοι ὁ μὲν κλέεσκε φρεσὶν ἐργαίοι· αὐτὰρ ἐμὸν
 Ζεὺς
 „Τῷ ἐπαλεξήσωνται ἀπ' ἑραοῦναι φασγάνῳ.
 „Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤϊε' εἰς φρεσὶ πυκναλίμῃσιν,
 „Εὐτὶ μιν εἰς αἶδα πύλαρτα φεύγε μιν
 „Εξ ἐρέβει ἀξοῖται χυῖα στυγερῶν ἰδμεν,
 „Οὐκ αἶ' ὑπὲρφυγε στυγὸς ἰδμεν αἶψα ῥέεθρα·
 370 „Νῦν δ' ἐμὸν μὲν στυγίῳ, Θείῃ δ' Ὀξυμένη
 βυλαί.
 „Ἦ οἳ γὰρ ὄντα ἔκυσσε, καὶ ἔλαβε χερσὶν ἰδμεν
 „Λυσσόμενον πρῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπερον.

Coxasque clunisque, & conuertentem se obseruat: 340

Ita Hector persequabatur comatos Achiuos,
Sæper occidēs postremū quēque, hi verò fugiebant,
Sed postquam per palos & fossam transierunt

Fugiētes, multique domiti sunt Troianorū manibus:

Hi quidem apud naues continebantur manentes,

Inuicem sese hortantes, & omnibus diis

Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.

Hector a. circū agebat pulchras iugas habētes equos

Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos a. cōspicata, miserta est dea albis vlnis nitē, Iuno.

Mox autem Minervam verbis alloquuta est:

„ Proh dij, ægidem tenentis Iouis filia, non amplius 350

„ Pereuntes Danaos curabimus, ad extremum saltem?

„ Qui iam malum fatum explentes, pereunt

„ Viri vnus impetu: qui furit nō amplius tolerabiliter

„ Hector Priamides: & iā mala multa patrauit (nerua:

Hæc verò rursus alloquuta est dea cæsiis-oculis Mi-

„ Ille verò penitus iam viros vitāque perdidisset,

„ Manibus Argiuorum confectus in patria terra:

„ Sed pater meus mentibus furit non bonis,

„ Durus semper iniquus meorum conatum remo- 360

rator:

[filium

„ Nec quicquam horū recordatur, quod ei sæpissime

„ Seruauī pressum Eurysthei laboribus.

„ Certe is quidem flebat aduersus cœlum, sed me Iu-

„ Huic auxiliaturam à cœlo demisit. (piter

„ At si ego hæc sciuissem mente prudenti,

„ Cum ipsum ad Plutonis (loca) solidas portas haben-
tis misit,

„ Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis,

„ Non effugisset Stygis aquæ profunda fluentia.

„ Nunc a. me quidem odit: Theridis a. perfecit cōsilia

„ Quæ ci genua osculata est, & prehendit manu bar- 370
bam,

„ Supplicans vt honoraret Achillē vrbium euerforem

O

Καρπῶ βελθομένη, ἰπῆσσι τε εἰαρήσιν
Ὡς ἐτέρας' ἤμωσε κάρη πύλῃσι βαρυυθείν.

Τῷ κροῖ δ' ἄλλοι οἷς οἱ ἀπὸ ἰευρήφιν ἴαλει

810 Εκτρος αἰπκρὺν, βαλέει δὲ ἐῖς το θυμῷ
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρὲς φηλεὶ γὰρ Ἀπύλλῳ

Ἀλλ' Ἀρχιπόλεμος θρασυῖ Εκτρος ἰωίοχῃα

Ἰάμβου πόλεμος δὲ, βάλε σῆδος πῶδ' μαζόν·

Ἡοι δ' ἐξ ὀχέων, ὑφρώησαι δὲ οἱ ἵπποι

Ὠκύποδες· τῷ δ' αὖθι λύτῃ ψυχῇ τε, μένος τε.

Εκτρος δ' αἰὼν ἄχος πύκασε φρένας ἰωίοχοιο.

Τοῖ μὲν ἐπιτ' εἶασε καὶ ἀχλύμενός τ' ἐπαίρου·

Κεβειόλῳ δ' ἐκέλευσε ἀδελφεὸν ἐλγὺς εἶπτα,

Ἰσσω ἰοῖ ἐλῆν· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ἀπὶ θησει ἀκέστας·

820 Αὐδὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφαιόωντος,

Σμερδαλία ἰάχαι· ὁ δ' ἔχρμαδιον λάβε χερσὶ·

Βῆ δ' ἴτε Τῷ κροῖ· βαλέει δὲ ἐ θυμῷ

αἰῶνι.

Ἡτοι ὁ μὲν φασίγης, ἐξείλετο πικρὸν οἷον

Θῆκε δ' ἐπὶ ἰευρῇ· οἱ δ' αὖ κορυθαίολος

Εκτρος

Ἀὖ ἐρύονται, παρ' ὤμοι, ὅθι κληῖς ἀπύργῳ

Αὐχέια τε, σῆτος τε, μάλιστ' ἔχρειοι ὄντι,

Τῷ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλετ λίθος ὀκρυύειπ.

Ρῆξε δέ οἱ ἰευρῷ· ἰαρήκοντο δ' χερσὶ χερσῶ·

Σπῆ δ' ἔκ γινύξ ἱερπῶν, τόξοι δὲ οἱ ἔκπρον χερσὶ.

830 Αἴας δ' ἔκ ἀμέλησε χασιγνήτιο πησόντος.

Ἀλλά· θίσσιν αἶψα, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

Τοῖ μὲν ἐπιτ' ὑποδυώτε δὴω εἰρήρες ἐπαῖροι,

Μηκίτας Ἐχίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλέξανδρος,

Νῆας ἐπὶ γλαφυρῶς φερίτῳ βαρὶα πησ-

χοιτα.

Ἀψ δ' αὖτις Τρῳέας τ' ὀλύμπιος ἐν μέσῳ ὄρεσι.

Οἱ δ' ἴτε πύφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοί.

Εκτρος δ' ἐκ κορυφῆς κίε, θίγει βλεμμαίῳ.

Ὡς δ' ὅτε πῖς τε κύων σὺν ἀχρῖν, ἢ λείοντος

Ἀπὸ πύφρου κατὰ πύφρον, ποσὶ ταχέως πεποιθὸς,

Fructu grauatum, humiditatibusque vernis:

Sic in alteram partem Gorg. inclinauit caput casside
depressum.

Teucer autem aliam sagittam è neruo misit

310

Hectorē contra: tangere a. ipsum desiderabat animus

Sed tunc etiam aberrauit: auertit enim Apollo.

At Archeptoleum audentem Hectoris aurigam

Ruentē ad pugna percussit in pectore iuxta papillam:

Decidit autem è curru: recesseruntque eius equi

Veloces: huius verò ibi soluta est animaque roburq;

Hectoris a. grauis dolor cooperuit mētē ob aurigā,

Hunc tamen deinde reliquit tristis licet ob socium;

Cebriōnem verò iussit fratrem prope existentem,

Equorum habenas accipere: hic autem non immori-

320

gerus fuit vt audiuit.

Ipsē autem ex curru humi desiliit splendido,

Horribiliter vociferans: saxumque prehendit manu,

Perrexit a. rectā in teucrū: ferire a. ipsū animus iube-

Is quidē pharetra exemerat amaram sagittam: (bat,

Aptaueratque neruo: at galeæ quassator Hector

Retrò trahētē *neruum*, ad humerū (vbi iūctura separat

Ceruicēmq; pectūsque maximè autem lethale est)

Ea parte *inquā* in se ruentem percussit lapide aspero:

Rupita. ei *neruum*, torpuitque manus in iūctura

Stetita. flexo genu collapsus: & arc⁹ ei excidit manu.

Ajax autem non neglexit fratrem collapsum:

330

Sed currens protexit eum & ei scutum obtendit.

Hunc quidem postea subeuntes duo chari socij,

Mecisteus Echij filius, & diuinus Alastor,

Naues ad concauas portarunt grauitè suspirantem,

Confestim iterum troianis Olympius robur indidit.

Hi itaq; recta in fossam profundā repulerūt Achiuos

Hector autem inter primos ibat, fortitudine terro-

rem afferens.

Sicut quando aliquis canis apri vel leonis

Prehendit retrò pedibus velocibus confusus.

Coxæque

Coxasque clunisque, & conuertentem se obseruat: 340

Ita Hector persequeretur comatos Achiuos,
Sæper occidēs postremū quēque, hi verò fugiebant,
Sed postquam per palos & fossam transierunt
Fugiētes, multique domiti sunt Troianorū manibus:
Hi quidem apud naues continebantur manentes,
Inuicem sese hortantes, & omnibus diis

Manus extendentes, valde supplicabant unusquisque.

Hector a. circū agebat pulchras iubas habētes equos

Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.

Hos a. cōspicata, miserta est dea albis vlnis *νῆε*, Iuno.

Mox autem Mineruam verbis alloquuta est:

„ Proh dij, ægidem tenentis Iouis filia, non amplius 350

„ Pereuntes Danaos curabimus, ad extremum saltem?

„ Qui iam malum fatum explentes, pereunt

„ Viri vnus impetu: qui fuit nō amplius tolerabiliter

„ Hector Priamides: & iā mala multa patrauit (nerua:

Hæc verò rursus alloquuta est dea cæcis-oculis Mi-

„ Ille verò penitus iam viros vitāque perdidisset,

„ Manibus Argiuorum confectus in patria terra:

„ Sed pater meus mentibus furit non bonis,

„ Durus semper iniquus meorum conatum remo- 360
rator: [filium

„ Nec quicquam horū recordatur, quod ei sæpissime

„ Sernaui pressum Eurysthei laboribus.

„ Certe is quidem flebat aduersus cœlum, sed me Iu-

„ Huic auxiliaturam à cœlo demisit. (piter

„ At si ego hæc sciuissem mente prudenti,

„ Cum ipsum ad Plutonis (loca) solidas portas haben-
tis misit,

„ Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis,

„ Non effugisset Stygis aquæ profunda fluentia.

„ Nunc a. me quidem odit: Thetidis a. perfecit cōsilia

„ Quæ ei genua osculata est, &prehendit manu bar- 370
bam,

„ Supplicans vt honoraret Achillē vrbium euerforem

„Εσται μὰ ὅτ' αἶψ' αὖτε φίλῳ γλαυκώπιδι εἶπῃ.
 „Αλλὰ σὺ μὲν ἰὼν ἰῶνι ἐπέτινε μῦθους ἵπποις,
 „Οφρ' αὖ ἐγὼ καταδύσαι Διὸς δῶμι ἀγκόχοιο,
 „Τέχεσι ἐς πόλεον θωρήξομαι ὄφρα ἴδωμαι,
 „Εἰ ἰῶνι Πριάμοιο παῖς κορυτ' αἰολος ἔκτωρ
 „Γηθήσει, περφανείτε αἰὰ πολέμοιο γέφυρας·
 „Ἡ πρὶς ἧ Τρώϊι κορέει κνώας, ἡδ' οἴωσις
 380 „Δημῶ, ἧ σάρκεος, πτωὶ ὅπι' ἰησὶ Λαχάωι.
 Ως ἔφατ', ἔδ' ἀπὶ θησε θεὰ λευκώλενας Ἥρη.
 Ἡ μὲν ἐπιχορμήη, χρυσάμπυχας εἵτυει ἵπποις
 Ἥρη, φρέσβη θεὰ, θυγάτης μεγάλοιο Κρόνου.
 Αὐτὰρ Ἀθηνᾶν κούρην Διὸς ἀγκόχοιο,
 Πέπλῳ μὲν κατέχευει ἑανόν πατρός ἐκ' ὕδατος,
 Ποικίλοι, οἳ ῥ' αὐτὴ ποήσεται, ἧ κάμει χερσὶν,
 Ἡ δ' ἑλπίδι σφύσσει Διὸς τεφεληγέρεταο,
 Τέχεσι ἐς πόλεον θωρήσεται δακρυάειτα.
 Ἔς δ' ὄχλα φλόγα ποσὶ βήσεται, λάζετο δ' ἔγχεος
 390 Βειθὺν, μέγα, σίβαροι, τῷ δὲ μνηστὴρ σίχας αἰ-
 δρῶν

Ἡρώϊοι, τοῖσι τε κοτιάσεται ὀβριμοπάτρα.
 Ἥρη δ' αἶψ' ἰδὼς ἐπικαίειτ' ἄρ' ἵπποις.
 Αὐτόμαται δ' ὅπλῳ μύκοι ὕραϊ, αἶψ' ἔχον
 Ωραῖ.

Τῆς ὅππότε τραπῆται μέγας ὕραϊος, ἔλνυμπός τε,
 Ἡ μὲν αἰακλῆϊα πυκνὸν ἰέφος, ἡδ' ὀπιθῆϊα.
 Τῇ ῥα δὲ αὐτάωι κειτρίκεκας ἔχον ἵπποις.
 Ζεὺς δ' ὅππῃ πατὴρ ἰδῆται ἐπὶ ἰδέχεται ἄρ' αἰῶς.
 Ἴει δ' ὄτρυνε χρυσόπτεροι ἀγέλευσαι,
 400 „Βάσκη' ἴθι Ἴει παχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα αἰτῆναι
 „Ερχεσθ' ἔγὼ καλὰ σιωοισόμεθ' ἡ πόλεμόνδε.
 „Ωδε γὰρ ἔξερέω, δ' ὅτ' ἧ τετελισμένοι ἔσται.
 „Γυαῖστο μὲν σφῶνι ὕφ' ἄρμασι ὠκείας ἵπποις.
 „Αὐταὶ δ' ἐκ δίφρου βαλῆω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω.
 „Οὐδέ κει ἐς δεκάτας πᾶσι τέλλοι μῦθους ἐν αὐτοῖς
 „Ελκε' ἀπαλθήσεσθαι, ἃ κει μαρπτήσῃσι κεραυνός.
 „Οφρ' αὖδ' ἧ γλαυκῶπις ὅτ' αἶψ' αὖτε πατὴρ μάχεται.

„Enim verò erit *tempus* cum iterum dilectam Glau-
copidem *me* appellabit.

„Verum tu quidē nūc nobis instrue vñgulos equos,

„Donec ego ingressa Iouis domum ægidem gestāis,

„Armis ad bellum instruar vt videam

„An nobis Priami filius galeæ motor Hector

„Lætabitur apparentibus per aciei semitas,

„Certè aliquis etiā Troianorū saturabit canes & aues

„Pinguedine & carnib. stratus ad naues Achiuorum.

Sic dixit, neq; immorigera fuit dea albis vlnis Iuno, 38●

Hæc quidem profecta, aureis frænis aptauit equos

Iuno veneranda dea, filia magni Saturni.

Sed Minerva filia Iouis ægidem gestantis,

Peplū quidē diffudit subtilē patris in pauimentum,

Varium, quem ipsa fecerat & elaborarat manibus:

Hæc a. loricam induta Iouis tempestatum autoris

Armis ad bellum instruebatur lacrymosum.

In currū v. splendidū pedib. ascēdit, corripuitq; hastam

Pōderosā, magnā, validā, qua domat ordines virorū

Heroum, quibus irata fuerit forti-patre-genita. 39●

Iuno a. scutica velociter agitabat equos.

Sua sponte v. portæ apertæ sunt cœli, quas tenebant

Horæ:

Quibus commissum est magnū cœlum Olympūque,

Vt & recludant densam nebulā, & imponāt i. *claudant*

Eā perillas (*portas*) stimulis agi solitos dirigebāt equos.

Iupiter a. pater ab Ida vt vidit, iratus est grauitè.

Irim verò excitauit aureas alas habētē nunciaturam,

„Vade age Iri celer retrò *eas* verte, neq; sine aduersus

„Venire non n. benè congre diemur ad bellum (*me*) 40●

„Sic enim dico, hoc & ratum erit:

„Debiles reddā quidē ipsis sub currib. veloces equos,

„Ipsas autem ex curru deiiciam, & currus confringā,

„Neutiquam in decem voluendos annos

„Vulnera curare poterunt, quæ imprefferit fulmen:

„Vt cognoscat Minerva, quando cū suo patre pugnat

O ij

Ἡρῇ δ' ὕπ' ὅσοι ἱεμεσίζομαι ὕδ' ἐχολῶμαι.

Ἄϊά γάρ μοι ἑσθ' εἰς κλαῖν' ὅτ, πιυήσω.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' Ἰεὺς ἀέλοπος ἀχελεύσας·

410 Βῆ δ' ἑκ' Ἰδαίῳ ὄρεϊ ἐς μακρὸν Ὀλύμπου·

Πρώτης δ' ἰὺ λῆσι πολυπύχου ὕλμπου

Αἰτωμένη κατέρυκε· Διὸς δ' ἐσφ' ἔπειπε μῦθοι.

Ἦν μέματι π' σφῶϊ σὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ·

οὐχ ἑάει Κροτιάδης ἐπαμυνέμεν ἀργείοισιν.

Ὡδὲ γὰρ ἠπείλησε Κρόν' παῖς, εἰ τελέειτο,

ἔγχεσσι μὲν σφῶϊ ὑφ' ἄρμασι ὠκέας ἵππους·

αὐταὶ δ' ἐκ δίφρου βαλίσαι, κατὰ δ' ἄρματα
ἄζαι·

οὐδέ κει ἐς δικάτους φείτελλο μὲν οἵαυτοίς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθαι, ἅ κει μάρπησι κεραυνός.

420 Ὀφρ' αἰδῆς γλαυχρόπι, ἔτ' αἰσῶ πατεῖ μάχη·

Ἡρῇ δ' ὕπ' ὅσοι ἱεμεσίζεται, ὕδ' ἐχολῶται.

Ἄϊά γάρ οἱ ἑσθ' εἰς κλαῖν' ὅτ, πιυήσῃ.

Ἀλλὰ σύ γ' αἰσιτάτη κύοι ἀδδῖας, εἰ ἑτέοι γα

τολμήσεις Διὸς αἶψα πλώεροι ἔλχος αἶψα.

Ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἶπ' οὗτος, ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἰεὺς·

αὐτὰρ Ἀθηνάϊον Ἡρῇ φέρος μῦθοι ἔειπε,

ὦ πόποι αἰχόχοι Διὸς τέκος, ὕκέτ' ἐγὼ γε

νώϊν' ἐφ' Διὸς αἶψα βροτῆρ' ἐπ' ἐκεῖ πολεμίζαι.

τῷ δ' ὄϊος μὲν δάτε φθίωτο, δῆϊος δ' βιώτω,

430 ὥς κε τύχη· κείνος δ' ἰτὰ ἀφροδίῃ σὶ θυμῷ,

τρώσιν τε, καὶ Δαναοῖσι δικάζέτω, ὥς ἔπιενός.

Ὡς ἄρα φωνήσας, πάλιν τρέπε μῦθους ἰσχυροῖς·

τῇσι δ' ὦρ' αἰ μὲν λῦσαν χαλκίπεις ἰσχυροῖς·

καὶ τοὶ μὲν κατέδυσαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι καί κησιν·

ἄρματα δ' ἔκλιναν φέρος ἐνώπια παμφανόωτα·

αὐταὶ δ' ἰσχυροῖσι ὑπὸ κλισμοῖσι κάθισαν,

μὲν δ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλοι τέπη μῦθαι ἦτορ.

Ζεὺς δ' ἰσχυρὸς Ἰδηθεὶ εὐτροχοῖ ἄρμα καὶ ἵππους

440 Ὀλύμπου δ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο γόνοισιν.

τῷ δ' ἰσχυροῖς μὲν λῦσε κλυτὰς ἐριούχαιας,

„Iunoni autem non tantum succenseo, neque irascor:
 „Semper enim mihi consuevit interpellare quicquid
 cogitaro.

Sic dixit: mota est autem Iris velox nunciatura. 410
 Iuit a. ex Idæis montibus ad magnum Olympum.

In primis autem portis multiplicis Olympi
 Occurrēs coërcuit, Iouisque ipsis exposuit sermonē:

„Quò tenditis? cur vobis mentibus furit cor?

„Non finit Saturnides auxiliari Argiuis

„Sic n. minat⁹ est Satur. fili⁹, si modo perficiat, (equos

„Debiles redditurū quidē se vobis sub currib. veloces

„Vos ipsas v. ex curru deiecturū & currum fracturum

„Neque ad decem completos annos

„Vulnera sanabitis, quę impresserit fulmen:

„Vt scias Minerva, quando cum tuo patre pugnas. 420

„Iunoni autem non tantum succenset, neq; irascitur:

„Semper n. ei solet interpellare quicquid cogitarit:

„Sed tu teterrima canis, intrepida, si quidem verē

„Audebis Iouem contra ingentem hastam tollere.

Hæc quidem sic loquuta, discessit pedib. velox Iris.

Sed Mineruam Iuno verbo alloquuta est,

„Eheu ægidē gestantis Iouis filia, non amplius ego

„Nobis permitto cōtra Iouē mortaliū causā pugnare:

„Quorum alius intereat, alius autem viuat, 430

„Vt fors tulerit: ille a. sua *consilia* sequens in animo

„Troianosque & Danaos moderetur vt æquum est.

Sic fata, retrò vertit vnus vngulæ equos,

Illis Horæ soluerunt pulchrè iubatos equos,

Et hos quidem ligauerunt ad immortalia præsepia.

Currus autem inclinarunt ad parietes splendidos.

Ipsæ aureis in thronis sederunt,

Mixtim cum aliis dijs, charo mœstæ corde.

Iupiter autem pater ab Ida pulchras rotas habentem

currum & equos

In Olympum impulit, deorū autē peruenit ad sedes.

Huic equos soluit inclitus Neptunus, 440

Q. iij.

Αρματα δ' ἀμειβοῖσι πῖθα, χεῖ' λίπα πεπείσας
 Λύδης ὃ' χρύσειοι ἔπι θρόνοι εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὲρ πῶσι μέγας πελεμίζετ'
 Ὀλύμπος.

Αἱ δ' οἶα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἥρην,
 Ἡδύν, ὅδε π' μὴ περσεφώνεοι ὕδ' ἐρέοιτο·
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἥπι' ἐν φρεσὶ φωνισαί τε,
 „Τφθ' ἔπει τετιήσθαι Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἥρην·
 „Οὐ μὲρ ἦν κάμετό γε μάχησσι κυδανείῃ·
 „Ομῆσαι Τρῶας, τοῖσι κόποι αἰὶὸν ἔθεσθε.

450 „Παίπας οἶοιέ μοι γε μῦθος, καὶ χεῖρες ἀαπταί,
 „Οὐκ αἶ' με τρέφεται ἔσσι θεοῖσι· εἴσ' ἐν Ὀλύμπῳ
 „Σφῶϊν ὃ' ὥρ' ὡς τρόμος ἔμαξε φάσμα γῆρας,
 „Πεῖν πολέμοι τ' ἰδέσθαι, πόλεμόν τε με μερῶ
 ἔργα.

„Ὡδε γὰρ ἔξερ' ἔω, τόδε καὶ τετελεσμένοι ἔσται,
 „Οὐκ αἶ' ἐφ' ἡμετέρῳι ὄχει πληγῆν τε κεραιῶν,
 „Αψ' ἐς Ὀλύμπου ἵκεσθαι, ἢ ἄτ' αἰάκῳ ἔδος ἔδν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμωξαν, Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἥρην,
 Πλησάσθαι αἶγ' ἠδύν, κακὰ δ' ὅτ' ἔρωςσι μεδέσθην.

460 Ἦτοι Ἀθηνᾶν ἀκέωι λῶν, ὅδε π' εἶπε,
 Σκυζομένη Διὶ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγχιος ἦεν,
 Ἥρην δ' ἔκ' ἔχαδε σῆτος χόλοι, ἀλλὰ προσήειλε,
 „Αἰνέσσετε Κροῖσθι, ποῖοι θεομῦθοι εἰπέτε·
 „Εὖ νῦν καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὅ τοι θεῖος ἔκ' ἐπείκετο,
 „Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 „Οἵ κει δὴ κακὸν οἶτο αἰάπλησσαι τε, ὀλωταί·
 „Ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφ' ἑξέμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 „Βυλὴν δ' ἀργείοις ὑποθήσμεθ', ἥ τις οἴκοι,
 „Ὡς μὴ πάντες ὀλωταί, ὀδυσαμένοιο θεοῖο.
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη γε Φεληγερέτα
 Ζεὺς.

470 „Ἦεις δὴ καὶ μάλα ἰσθμυῖα Κροῖσθα
 „Ὀψαί, αἶ' κ' ἐθέληθ' ἄβωπ' ἰπποπότνια Ἥρην,
 „Ὀμνύτ' ἀργεῖοι πούλι' ἔρχεσθαι αἰχμηταί.

Currus v. circa altaria posuit linea integumenta ob-
tendens:

Ipse a. aureum in thronum latè cernens Iupiter
Confedit, huic sub pedibus magnus concutiebatur
Olympus.

Hæ autē solæ à Ioue seorsum Mineruaque & Iuno
Sedebāt neq; ipsum alloquebātur, neq; interrogabāt:
Sed ille cognouit suis in mentibus loquutusque est,

„Cur sic cruciamini Minerva & Iuno?

„Non tamen diu laborastis pugna in gloriosa

„Perdendo Troianos, aduersus quos odium graue
reposuistis

„Omniino (quæ meæ sunt vires & manus inuictæ)

„Nō me in fugā verterit quotquot dii sunt in Olym.

„Vobis autem prius tremor inuasit splendidos artus

„Quàm bellum videritis, bellicue curis plena opera.

„Sic enim edicam, quod & ratum erit.

„Nostris in curribus percussæ fulmine nequaquam

„Retro in Olympū rediissetis, vbi immortalium sedes est.

Sic dixit: hæ autem ringebātur Minervæque & Iuno;

Proximæ hæ sedebant, malaq; Troianis moliebātur,

Ac Minerva quidem tacita erat, neque quicquā dixit,

Irata Ioui patri. ira autem ipsam grauis tenebat.

Iuno a. non continuit pectore iram, sed alloquuta est:

„Minimè ferende Saturni fili, quod verbum dixisti?

„Nos verò probè scimus quòd potētia tua nulli cedit;

„Attamen Danaorum *causa* mœstę sumus bellatorū;

„Qui iam malum fatum implentes pereunt.

„Sed bello quidem abstinemus, si tu iubes:

„Consilium autē Argiuis suggeremus quod iuuabit;

„Ne omnes pereant irato te. (Iupiter:

Hanc a. excipiens alloquutus est nubes cogens

„Cras manē vel maximè potentissimum Saturniden

„Vidēbis, si velis, pulchros oculos habens veneranda

Iuno,

(Iorum;

„Perdentem Argiuorū copiosum exercitum bellico-

„Οὐ γὰρ ὦρ' ἰν' πολέμου δ' ἄν παύσεται ὄβριμος
Εκπῶρ,

„Πεῖρ ὦρθαι ὦρ' ἰαυφί ποδῶκεα Πηλεΐωνα
„Ἡμεῖπ τῶ, ἔτ' ἀν' οἱ μὲν ἐπὶ κορυμνίῃσι μάχονται,

„Στείθει δ' ἀμφοτέρω, πρὶ Πατρικλίου πόσιος.

„Ὡς γὰρ θέσφατόν ῥ' ἔστι σέθεν δ' ἐγὼ ἔκ' ἀλεξίζω

„Χωιδῶν, ἔδ' εἴκετ' ἰεῖατα πύραθ' ἱκῆαι

„Γαῖης καὶ ποταμῶ, ἢ Ἰαπετός τε Κρήτος τε

480 „Ἡμῶν, ἔτ' αὖ γ' ἔσθ' ἱππῶν ἡλίοιο

„Τέρποιτ', οὐτ' ἀνέμοισι, βαλὺς καὶ πέρταρος
ἀμφὶς.

„Οὐδ' ἴω' ἐῖτ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ἔσθ' ἔγωγε

„Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ἔσθ' ἑσπεύετεργον ἄλλο.

Ὡς φάτο, οἷ δ' ἔπ' ὤρεσθ' ἑλεγχόμενος Ἥρης

Εἰ δ' ἔπειτ' ὠκέα ὦ λαμπερὶ φάει ἡλίοιο,

Ελκοὶ ἰύκτα μέλαινα ἐπὶ ζείδωρον ἄρδουραν.

Τρώσιν μὲν ἄεκοισι ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

Ἀσπασιν τρίλιπτος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβενή.

Τρώϊω δ' αὖτ' ἀγορεύει ποίησά το Φαίδιμος Εκπῶρ,

490 Νόσφι γέω' ἀγαγὼν ποταμῶ ἐσὶ διήπειπ,

Εἰ χατάρῳ, ὅθι καὶ τεκίωι διεφαίνετο χῶρος.

Εξ ἱώπῳ δ' ἀποβαίνετε ἐπὶ χθόνα μῦθοι ἄκουον

Τοῖν ῥ' Εκπῶρ ἀγόρευε Διὶ φίλος, εἰ δ' ἄρα χερσὶ

Ἐλχος ἔχ' ἐνδεκάπικον, πάριθε δ' ἴλαμπε δουρὺς

Αἶχμ' ἡ χαλκείη, πρὶ δ' ἴ' χρύσεος θεῖε πόρκης.

Τῶ δ' ὕ' ἐρεῖσ' ἄνδρος ἔπα πλεονέχοντα προσήυδα,

„Κέκλυτέ μεν Τρῶες, καὶ Δαρδάνιοι, καὶ δ' ἐπὶ κούρῳ.

„Νῦν ἐφάμην ἡγαστ' ὀλέσας, καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

„Ἀψ' ἀποιοσίνεσι ποτὶ Ἰλίοι λυγρότατον.

500 „Ἀλλὰ ὦρ' ἰν' κλέφας ἦλθε, οἷ μὲν ἐσάμπε καλίστῳ

„Ἀργείοις, καὶ ἡγαστ' ἐπὶ ῥηγμῶνι θαλάσσης.

„Ἀλλ' ἥτοι μὲν μὲν περὶ ὤμεθα ἰυκτὶ μελαίνῃ,

„Δόρπατ' ἐφοπλισόμεσθ'. αὐτὰρ χαλκίτεραις ἵπποις

„Λύσαιτ' ὑπ' ὅλ' ὀχέαι, ὦρ' ἰν' ἐσφισι βάλλετ' ἐδωδὴν.

„Εκ πόλιος δ' ἄξαθε βόας, καὶ ἵφια μῆλα

„Καρπαλίμους, οἷσι δ' ἴ' μελίφρονα σιιζέσθε,

„Non enim prius à bello cessabit fortis Hector,
 „Quam exciterur è nauibus velox pedibus Pelides,
 „Die illo quādo hi quidem ad puppes pugnauerint,
 „Angustia in periculosissima pro Patroclo occiso:
 „Sic enim fatale est: te verò ego non curo
 „Iratam, neque si vltimos fines adires
 „Terræ & maris, vbi Iapetusque Saturnusque,
 „Sedentes, neque splendore Hyperionis solis
 „Fruuntur, neque ventis, vbi profundus etiam tarta-
 rus circum:

„Etiā si illuc perueneris errabunda, non tamen ego te 480

„Iratam curo: quoniā non est te impudentius aliud:

Sic dixit: hunc a. nihil alloquuta est alba vinas Iuno.
 Incidit v. in Oceanum splendidum lumen solis,
 Trahens noctem nigram super almam terram:
 Troianis quidem inuitis occidit lux: sed Achiuis
 Grata multoties rogata superuenit nox atra.

Troianorum a. concionē habuit illustris Hector,
 Scorsim à nauibus ducens fluuiū apud vorticolum,
 In loco puro, vbi mortuis *vacuus* apparebat locus.
 Ex equis verò vbi descenderunt in terram, oratio-
 nem audiebant: 490

Quam Hector dicebat Ioni charus: inq; manu (debat
 Hastā tenebat vndecim cubitorū: ante n. lāceæ splen-
 Cuspis ærea: circum autem aureus ibat annulus:
 Huic innixus verbis alatis eos alloquutus est:

„Audite me Troiani & Dardani auxiliores:
 „Modo putabā nauibus perditis & vniuersis Græcis:
 „Rursus redituros esse nos ad troiā vērīs expositā i. *altā*
 „Sed prius caligo superuenit, quæ nūc seruauit maxi-
 „Argiuos & naues in littore maris. (mē

„Quare nunc quidem pareamus nocti nigræ;
 „Cœnasque præparemus: atq; pulchē iubatos equos.
 „Soluite curribus, ipsis verò apponite pabulum: 500
 „Ex vrbe autem adducite boues & pingues oues:
 „Properè, vinum a. suauē afferte.

„Σὺ γὰρ τ' ἐκ μεγάροι, ἐπὶ δ' ἕϊλα πολλὰ λέ-
γεσθε,

„Ὡς καὶ πανύχιο μέσφ' ἦοις ἡεγυρίης

„Καίω μιν περὶ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ὕδασι ἵκη,

310 „Μή πως ἔδρα ἰύκτα κερηκομένους Λαῖοι

„Φύγει ὁρμησώμεναι ἐπ' εὐρέα ἰώτα θαλάσσης

„Μὴ μὰν ἀσπυδεῖ γε γέωι ἐπιβᾶει ἔκκληρι,

„Ἀλλ' ὥς τις τοῦτοι γε βέλος ἔοικε περὶ πύργου,

„Βλήμενος ἢ ἰὼ, ἢ ἔλχει ὀξύοειπ,

„Νηὸς ἐπιτρώσχοι ἵα τις συγέησι καὶ δῆρος

„Τρώσι ἐφ' ἱπποδύμοισι φέρει πολὺ δακρυ-
ᾶρκα

„Κήρυκες δ' αἰὲν ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελκόντων,

„Παῖδες φραθήσας, πολιορκητάφους τε γέροντας

„Λέξασθαι παῖσι ἄστυ, θεοδμήτοι ἐπὶ πύργου

320 „Θηλύτεραι δ' ἑγὼ γυναικες, εἰ μεγάροισι ἐκάσῃ

„Πῦρ μέγα χαμόποι, φυλκῆ δέ τις ἐμπεδὸς ἔστω

„Μὴ λόχος εἰσελθῇσι πύλιν, λαῶν ἀπειτών

„Ὡδ' ἔστω Τρῶες μαχαλῆτορες, ὥς ἀγορεύουσι

„Μῦθος δ' ὅς μιν μῦθ' ὕμης, εἰρημῆς ἔστω

„Τοὶ δ' ἦοις Τρῶεσσιν μετ' ἱπποδύμοις ἀγορεύουσιν

„Εὐχαμαὶ ἐλπομένοισι Διὶ τ' ἄλλοισι τε θεοῖσιν

„Εξελάαντο θείδ' ἐκ κύνων κηρεσσιν φορήτορας,

„Οἷς κῆρες φορέουσιν μελαίαν ἐπὶ ἰσῶν

„Ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ ἰύκτι φυλάξουσιν ἡμέας αὐτοὶ

„Πρῶτον δ' ὑπὸ νηῶν σὺν τεύχεσιν θάρχεσθαι,

330 „Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι ἵζεσθαι ὀξὺν ἄρκα

„Εἴσομαι, αἴ κε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διὶ μῆδι

„Πὰρ ἰσῶν πρὸς πύργου ἀπώσεται ἢ κεν ἐγὼ δὲ

„Χαλκῷ δηάσας, ἱερά βροτῶντα φέλωμαι

„Ἀῦροι μὲν ἀφ' ἑσθλῆς ἀφαισέσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔλχος

„Μένη ἐπ' ἄρχομένοισιν ἀλλ' οὐ φράττισιν οἴω

„Κεῖσεται ὅττι τῆς πόλεως δ' ἀμφ' αὐδὲν ἐπαῖρε

„Ἡελὶς αἰόιτος ἐς αἶροι αἴ γ' ἐγὼ ἔχω ὥς

„Εἴ μιν ἀτάατος, καὶ ἀγῆστος ἡματι πάντα,

340 „Τοί μιν δ' ὥς τίειτ' Ἀθηναίη, καὶ Ἀπώλλων

„Panémq; ex domibus insuper ligna multa colligite,
 „Vt per totā noctē vsque ad aurorā mane nascentem,
 „Accendamus ignes multos: splendor autem in cœ-
 lum perueniat:

„Ne quo modo & per noctem comati Achivi, 310
 „Fugere properent per lata dorſa maris:

„Neue etiā sine properatione naues ascendant quieti
 „Sed vt quis eorum, relumi. *vulnus* etiam domicuret,
 „Vulneratus vel sagitta, vel hasta acuta,

„Nauem infiliens, vt quis horreat etiam alius,
 „Troianis equestribus inferre lamentabile bellum:

„Præcones autem per urbem Ioui chari nuntient,
 „Vt pueri pubescentes & temporibus cani senes.

„Cubent circa urbem à diis ædificatis in turribus:
 „Fœminæ autem mulieres in domibus singulæ

„Ignem magnum accēdāt, custodiāq; aliqua firma sit 320
 „Ne infidiæ intrent in ciuitatem, copiis absentibus,

„Sic esto Troiani magnimi vt dico:

„Atque ea quidem quæ nunc diximus rata sunt.

„Alia verò mane Troianos inter bellaces dicam.

„Glorior sperans in Iouem aliōsque deos,

„Expulsurum *me* hinc canes à fatiſ aduectos *v. parciſ*

„Quos fata *u. parca* duxerunt nigris in nauibus.

„Sed per noctem custodiamus nos ipsos:

„Mane autem sub aurora cum armis armati

„Naues apud concauas excitemus acre prælium: 330

„Videbo an me Tydides fortis Diomedes

„A nauibus ad murum repellat an ego hunc

„Ferro confodiens, spolia cruenta auferam,

„Cras suā fortitudinem experietur, an meam lanceam:

„Sustinere possit aduersus se venientem: sed inter pri-
 mos (puto)

„Iacebit vulneratus: multi autem circa ipsum socij,

„Vbi primum crastina lux apparuerit, vtinam ego sic

„Sim immortalis & non senescens *per* dies omnes,

„Et colar sicut colitur Minerva & Apollo 340

„Ως γὰρ ἡμέρη ἦδε χαλὸν φέρη Ἀργείοισιν.

Ως ἔκτορ ἀγορεύ· ὅτι ὅ Τρῶες κελεύσασα.

Οἱ δ' ἵπποις μὲν λῦσαι ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας·

Δῆσαι δ' ἱμάτεσσιν παρ' ὄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·

Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βίας, καὶ ἴφια μῆλα.

• Καρπαλίμοι οἶοι ὅ μελίφρονα οἰκίζοντο,

Σιτοῖτ' ἐκ μεγάρων, ὅτι ὅ ξύλα πολλὰ λέγοντο·

Κρίσιν δ' ἐκ πεδίων αἶμα φέρει ἕραιον ὄσσε.

Οἱ ὅ μέγα φρογύοντες, ὅτι πτόλεμοις γαφύρη

350 Εἶατο πανύχθιν· περὰ δέ σφισι χάμετο πολλά.

Ως δ' ὅτ' ἐν ἕραιῳ ἄστρα φαεινὰ ἀμφὶ σελήνῃ·

Φάμετ' ἀεικωπέα, ὅτε τ' ἐπλάτο ἰώμενος αἴτης,

Ἐκ τ' ἴφανοι πᾶσαι σκοπιά, καὶ κορώνες ἄκραι,

Καὶ γάλα, ἕραιόθεν δ' ἄρ' ὑδρῶνά γη ἄσπετος αἴτης,

Παῖτα δέ τ' εἶδ'· τὰ ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρέια ποικίλιν·

Τόσσα μεσηγυρῶσι, ἠδὲ Ζεῦθ' οἱ ῥόαντι

Τρώωνι χαίοιτο, περὰ Φαίησιν Ἰλίοθι ποῖ·

Χίλιν ἄρ' ἐν πεδίῳ περὰ χάμετο παρ' ὅ ἕκαστος.

Εἶατο πεττήκοιτα, σέλας περὶς αἴθρο μύοιο.

360 Ἴπποι ὅ κ' εἰ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύεαι,

Ἐσαότες παρ' ὄχλαφιν, εὐδρόιοι ἢ ὡ μίμνῃσι.

ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Α Γαμέλιος συμβαλεύσας τοῖς Ἑλλήσι φεύγει,
ἵσται τὴν ἐναντίαν ἀποφαγιόμενος γαίμην Διομή-
δης καὶ Νέστορ· συμβαλεύσας ὅ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλ-
λεῖα πέμπεται φρέσβας· καὶ δεκθεῖσιν αὐτοῖς αἰτεῖται Ἀχιλ-
λεὺς· οἱ ὅ ἀπαγγέλλοισι, καὶ μετ' αὐτὰ εἰς ἔπιν τρέπονται.

Α Α Λ Ω Σ.

Ε Παυλίσαι μὲν αἱ τῶν πολεμίων δαὶ τὴν κατ' ἐπὶ πόλεμον
εὐμερίαν τῶν αὐτῶν αἰσάθμεν, Ἀγαμέμνῳ ἀπὸ πη-
χους τὴν σωτηρίαν ὅτι τῆς ἐκκλησίας ἀποφαγιόμενος γαίμην,

„Vt nunc diēs hāc *crastina* malum feret Argiuis.

Sic Hector cōcionatus est: Troiani a. acclamarunt.
Hi equos quidem soluerunt à iugo sudantes:

Ligauerunt a. capistris apud currus suos vnusquisque.

Ex ciuitate autem duxerunt boues & pingues oues

Celeriter: vinum etiam suaue attulerunt,

Panemque ex ædibus ligna a. multa collegerunt.

Nidorem verò ex campo venti ferebant in cœlum:

Hi elati animis in suis quique ordinibus

Sedebant per totam noctē: ignes a. eis ardebāt multi.

Sicut a. quando in cœlo stellæ lucidæ circa lunam 550

Apparent perspicuæ, quando est tranquillus aër,

Apparētque omnes speculæ & vertices summi.

Et valles, de cœlo a. panditur immensa serenitas.

Omnia a. conspiciuntur astra lætaturq; animo pastor:

Tot inter naues & Xanthi fluentia

Troianorum accendētium ignes apparebāt ante Iliū

Mille siquidē in cāpo ignes ardebant: apudq; singulos

Sedebant quinquaginta *viri* ad iubar ignis ardentis:

Equi verò hordeum album comedentes & speltas, 560

Stātes apud currus pulchricomā aurorā expectabant.

ARGVMENTVM IX. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

QVVM Agamemnon Græcis auctor esset vt fugam capefferent, surgunt contrariam pronuntiantes sententiam Diomedes, & Nestor. Nestoris autem suāsu, ad Achillem mittuntur legati: & precantibus ipsis renuit Achilles. Hi verò renuntiant; & post hāc in somnum vertuntur.

ALIVD ARGVMENTVM.

QVVM hostes castrametarentur propter felicem rerum successum iuxta ipsam stationē natiūm; Agamemnon desperata salute in concione hortatur;

ἀποφύγει ὑπὸ βαίταις τῶν ἰεῶν κελεύει τις Ἑλλήνας· Διο-
 μέδους ὃ αἰτεῖ ποικίλεις, Νέστωρ ὅθ' αὖτις ἀμείβεταί τῃ-
 τοι· φρεσὶ θησι ὃ τὰ λήποτα αὐτῇ τοῖς λόγοις, Φύλακας
 κελεύει ὑπὲρ τῆς πέφροσι ἐκπεμπῆναι, καὶ τοὺς ἀείστοις ἀθροί-
 σαι τα βυλευσέσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπιγόντων· πεῖθε-
 ται τοῦτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς ἀείστοις ἐστὶν, ὅσοις πάλιν
 Νέστωρ ἀγαμέμνιον σύμβουλος τῶν ἁλίσσαι γίνεται, τῆς
 μὲν ποτὶς ὁ Αἰχμείας κελεύει αὐτοὺς ὀργῆς λαθέσθαι· ποτὶς ὃ
 δὲ ἐπὶ γοῖτα χαρῇ ἄρμεσσεσθαι, καὶ φρεσὶ θῆαι ὡς δὲ τῷ Πη-
 λῆος ἀπὸ φίλων· τῷ ὃ βασιλεὺς καὶ δῶρα πολλὰ ὑπαχθῆναι
 δοῦναι, καὶ κηδεῖν ὑπὸ ἀξιώσασθαι χειρὸς, ὅθ' αὖτις γίνεται ποτὶς
 αὐτοὺς κορέσθαι, ὅ, τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ ὅ Τελαμῶνιος, καὶ ποτὶς
 τοῦτοις Φοῖβη· τῶν ὃ κορέσθαι ἐλθόντων καὶ τῆς δέουσι ποι-
 νῆσαι, καὶ τὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μινυσαίποι, καὶ τῆς ἐπιξίῃ δη-
 λαιῶναι, ἀτεγκτος ὁ Αἰχμείας, καὶ ὅδ' ὅλως ἐσθλῶς ποτὶς
 ἀνελὶ τῶν Ἑλλήνων κοράγμῳ εὐρίσκεται· ἀλλὰ μη-
 σι κατὰ μὲν τῷ ἀγαμέμνιον τῶν ὃ δῶρα καταφροῖναι, καὶ
 τῆς συγγενείας τῷ βασιλεὺς ὑποφροῖναι καὶ μετὰ τῷ Φοῖβῃ
 πεθεῖν αὐτοὺς περὶ ταῖς, καὶ δοῦναι τῆς παρῶν τῶν Ἑλλή-
 νων τύχην, ὡς αἰς ἑλεῖν αὐτοὺς ὑπὸ τῶν, καὶ τῆς ποτὶς τῆς πο-
 τῆς ἡλικίας ὑπομνησθῆναι τροφῆς, καὶ ὅπ' ὅ χρῆ, ὅθ' αὖτις
 ματὰ τῶν κατὰ τῆς παλαχθῆς χάριτος πάντα μητρί πεθε-
 ρῆσαι, δὲ ὡς ἐπὶ αἰνέτῃται, καὶ ὡς ποτὶς αἰάχην βητήσας
 χορὸς πρῆς μεταγνώσεται τῆς Μελεάχης μάχης καὶ λι-
 πολῶν διηγέμενος· ὅτε ὃ Φοῖβη κορεσθῆναι εὐτυχῆς, καὶ
 καὶ αὐτοὺς ὑποσῆς τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τυχαίαι· ὅτε δ' ὁ συγγε-
 νῆς αὐτοὺς Αἰας ἐπὶ τῇ ὑπὸ πλῆσται τε καὶ ἰκετεύει καὶ λοιδο-
 ρεῖ μένος, καὶ παρὰ τῷ πρῶτῳ πῆσαι πρῶτος ἀλλὰ Φοῖβη
 μὲν παρ' αὐτῷ κατέχῃ Αἰχμείας· Οὐδασεῖς ὃ σὺν Αἰαντι
 καὶ ποτὶς τῷ Αἰχμείας ἀπὸ κορεσθῆναι τοῖς Ἑλλήνων ἐφ' οἷς
 Διομήδης κατὰ πῆται μὲν Αἰχμείας ὡς ὅ δὲ δειπῶς ἀμέτρη-
 ὀργῇ χολάζοιτο τις ὃ ἀείσας ὑπὲρ τῆς μάχης ποτὶς
 πῆται.

Græcos ut nauibus conscensis aufugiant. Cui quum Diomedes contradixisset, Nestor Diomedis sermonē excipit, & quæ erant ab ipso prætermissa, adiicit, iubēs ut custodes ad fossam deducerentur, & ut procerum coacto concilio quid optimū factu esset deliberarēt. Rex Nestori obtemperat, & proceres Græcorū cōuiuiō excipit: ubi rursus Nestor Agamēnoni optimorum consiliorum autor est, hortans eum ut iram erga Achillē deponeret, seque tempori accommodaret, legatōsque ad Achillē mitteret. Ac quū rex dona multa pollicitus esset se daturū, filiāque etiā suam Achilli desponsaturū, a seū Achillē legati, Vlysses Ithacensis, Ajax Telamoni⁹ & hoc amplius Phœnix. Vbi venerūt legati, precēsque suas exposuerūt, & quo statures Græcorum essent declararunt, significarūt etiā imminens periculum, Achilles manet inmitis, neque quicquā remittit de ira propterea auditas Græcorum calamitates, sed memor iniurię ab Agamemnone acceptę, eius dona contemnit, affinitatem a pernat: deinde Phœnix flectere eum conatur, præsentem Græcorum statum deflens, tanquam commoturus ad misericordiam Achillem: reuocat etiam in memoriam quomodo ipsum puerum educarit: exemplo etiam sui erga pelliem odij, innuit obscure matri non esse in omnibus obsequendum: deinde addit, eū si necessitate inductus opem ferat, nullum cōsequuturum honorem ex hac pœnitentia, idque exemplo probat Meleagricum Ætolis pugnantis, sed nec Phœnix felicem legationis exitum habuit: non enim magis Achillem mouet quam alij, quin ne cognatus quidē Ajax eum mouet, partim increpans, partim orans, partim etiā conuiitiis incessens, omnique modo flectere eum conās. Achilles Phœnicem secum retinet. Vlysses & Ajax quæ cum Achille egissent referūt Græcis. Diomedes & Achillem reprehendit ut qui iræ supra modū indulgeret, & principes Græcorum ad prælium hortatur.

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ

ἢ ἑπιχαφή.

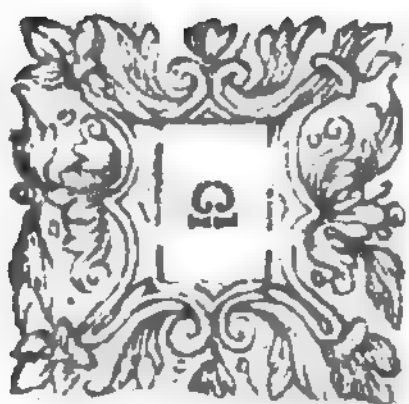
Εξεσίη δ' Αχλῆϊς ἀπιθῆϊς ὅττι ἰώπε.

ΑΛΛΗ.

Ληταί.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Ι. ραψωδία.

Σ οἱ μὲν Τρῆες φυλαχὰς ἔχον· αὐτὰρ
ΑχαιοὶΘεσπεσίη ἔχ' φύζα, Φίβη κρυόεντος
ἐπαίρη·Πείθεσθ' ἀπλήτῃ βεβολήατο πάντες
ἄριστοι.

Ὡς δ' αἶεμι διόποιτ' ὀρίετο ἰχθυέειν,

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τότε θρήνηται ὄητος

Ελθόντ' Ἐξαπίνης· ἄμυδς δὲ τὲ κύμα κελαιών·

Κορδύετα πολλοὶ δ' παρὲς ἅλα φύκος ἔχουσι·

Ὡς ἐδιδίξετο θυμὸς εἰς γῆθεσσι Αχαιοῖσιν

Ατρώϊδης δ' ἀχί' μεγάλῃ βεβολημένος ἦτορ·

10 Φοίπε κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κελεύων·

Κλήδιν εἰς ἀγορῇ κηκλήσκει αἰδρα ἕκαστος,

Μηδὲ βοῶν· αὐδὲ δὲ μετ' ὀφώτοισι πειῖτο·

Ἰζοὶ δ' εἰς ἀγαρῇ τεπνότες αἰδ' Αἰαμέμνω

Ἰστατο δὲ κρυχέων· ὥς τε κρήνη μολαίνουρος,

Ἡ τε κατ' ἀγίλιπος πέτρης διοφερθ' ἡεῖ ἔδωρ·

Ὡς ὁ βαρυτεῖ ἄχαι, ἔπε' Ἀργείοισι μετ' ἡύδῃ,

,, ὦ φίλοι, Ἀργεῖοι ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοιτες,

,, Ζεὺς με μέγα Κροτῖδης ἀτὴν ἐρέδῃσι βαρεῖν,

,, Σχέτιος, ὅς κορὶ μὲν μοι ὑπεχέτο, καὶ κατείεσσι

,, Ἴλιοι σκώρσαντ' εὐτείχοι ἀποϊέεσθ'

20 ,, Νῦν δ' ἡ κακὴ ἀπάτη βελεύσεται, καὶ με κελεύει

,, Δυσκλῆα ἄργος ἰκέσθ', ἐπὶ πολλῇ ὤλεσσι λαίῃ·

ALIVD ARGVM. VEL ALIA INSCR.

I. Legatio est ad Achillem non persuasum.

ALIA INSCRIPTIO.

Preces.

HOMERI ILIADOS LIB. IX.

¶ T A quidem Troiani custodias agebant, sed
 Achiuos

Diuinitus immissa tenebat fuga, timoris frigidi socia:
 Luctu verò intolerabili perculū erant omnes opti-
 mates.

Sicut autem venti duo pontum commouēt piscosum,
 Boreas & Zephyrus, qui è Thracia spirant
 Ruentes repente, simul autem & vnda nigra
 Attollitur, multamque extra mare algam fundunt
 Sic scindebatur animus in pectoribus Achiuorum.

Atrides autem dolore magno percussus cor
 Obibat præconibus sonora voce præditis iubens
 Nominatim ad concionē vocarent virum vnūquēq; 19
 Nec clamarent, & ipse inter primos laborabāt.
 Sederunt ergo in concione tristes: Agamemnon autē
 Surrexit lacrymas fundens, sicut fons nigræ aquæ,
 Qui ab excelsa petra obscuram fundit aquam:
 Ita ille grauitèr suspirans, verba inter Argiuos loquu-
 tus est:

O Amici Argiuorum duces & principes,
 Iupiter me valde Saturnius detrimēto astrinxit graui
 Durus, qui ante quidem mihi promisit & annuit,
 Troia euerſa bene murata me rediturum:
 Nunc a. perniciosam fraudem commentus est, & me 20
 iubet (pulum.

Inglorium Argos reuerti, postquā multum amisi po-

„Οὔτω που Διὶ μέλαινα ἰσχυρόν φίλοι ἐΐη,
 „Ὅς δὴ πλάσσει πολέων κατέλυσε κέρηνα,
 „Ἡ δ' ἐπὶ λύσει τῷ γὰρ κράτος ὅτι μέγιστος.
 „Ἀλλ' ἄγετ', ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω παρθόμεθα πάντες·
 „Φεύγοντες οὐκ ἔστι φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν.
 „Οὐ γὰρ ἐπὶ Τροίῳ αἰρήσειμεν εὐριάγῃαν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐγένοντο σιαπῆ,
 30 Διὸ δ' αἶεα ἦσαν τετιηότες ἦες Ἀχαιοί·
 Οψὲ δ' ἤδη μετ' ἑπὶ βελὺ ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἀτρεΐδην, σοὶ κοῤῥα μαχήσομαι ἀφραδίῳ π,
 „Ἡ θέμις ὅστις αἰῶξ ἀγορῇ σὲ δ' ἤμ' ἢ χολαθῆς.
 „Ἀλλὰ μὲν μοι κοῤῥα, εἰδίδας ἐν Δαναοῖσι,
 „Φαίεμεν ἀπὸ λείμοι, ἢ αἰάλκιδε. τῶντα δ'
 τα

Ἰσας ἀργείοι ἡμῶν ἴεοι, ἡδὲ γέροντες·
 „Σοὶ δ' ἀνδρὶ δῶκε Κρόν' παῖς ἀγκυλομήτης·
 „Σκήπτρον μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι πᾶσι πάντων·
 „Ἀλλὰ δ' ἔτι δῶκε, ὅ, τε κράτος ὅτι μέγιστος.
 40 „Δαμόνι, ὅτω που μάλα ἔλπει ἦες Ἀχαιοί,
 „ἀπὸ λείμοι τ' ἐμῶν, ἢ αἰάλκιδας ὥς ἀγορεύεις·
 „Εἰ δέ τοι ἀντὶ θυμὸς ἐπίστυται ὥς τε ἰέεσθαι·
 „Ερχο, πάρος τοι ὁδὸς, ἦες δέ τοι ἄλκι θαλάσσης
 „Εἰς ἅσ' αἶ τοι ἔποντο Μυκλήνῃ μάλα ποταί.
 „Ἀλλ' ἄλλοι μῆνέοις κερηλομήναιτες Ἀχαιοί,
 „Εἰσὶν ὅτε τῷ Τροίῳ δαΐδ' ὅσον εἰ δ' ἢ αὐτοῖ
 „Φεύγοντες οὐκ ἔστι φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν·
 „Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθέμελός τε, μαχησόμεθ' εἰσὶν ὅτε τέχ-
 μωρ

„Ἰλίῃ εὐραμῶν σὺν γὰρ θεῷ ἐλήλυθα μῶν.
 50 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἄχοι ἦες Ἀχαιοί,
 Μῦθοι ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδύμοιο·
 Τοῖσι δ' αἰετ' ἀλκός μετεφώϊσεν ἱππῶτα Νέστωρ,
 „Τυδείδην, πᾶσι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερὸς ἐσσι,
 „Καὶ βυλῇ μετ' ἅπασιν ὁμήλικας ἐπὶ πλεῖστον ἄριστος.
 „Οὐ πῖς τοι δὲ μῦθοι οἰόσεται, ὅσοι Ἀχαιοί,
 „Οὐδὲ πάλιν ἐρεῖν ἀπαῖς ἔτελος ἴκω μύθων.

Ita videlicet Ioui præpotenti graturus est
 Qui iam multarum ciuitatum diruit arces,
 Ac etiam diruet. huius enim potentia est maxima.
 Sed agite sicut ego dixero, pareamus omnes,
 Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram.
 Non n. amplius Troiam capiemus latas vias habentē.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
 Diu autem muti erant perculsi filij Achiuorum:
 Tādē v. inter eos loquitur est in bello fortis Diomedes, 30

Atride, tibi primū aduersabor insipienti,
 Quatenus fas est ō rex in concione: tu a. ne irascaris.
 Fortitudinem quidem mihi tu primus exprobrasti
 inter Græcos:

Dicens me esse imbellem nec strenuum, hæc a. omnia
 Sciunt Argiuorum & iuuenes & senes:

Tibi a. duorum alterum dedit Saturni filius versuti:
 Sceptro quidem tibi dedit honorari supra omnes:
 Fortitudinē a. nō tibi dedit, quę potentia maxima est:
 O bone siccine prorsus putas filios Achiuorum
 Imbellēsq; esse, & impotentes vt dicis? 40

Sanē si tibi ipsi animus incitatus est ad redeundum,
 Abi, patet tibi via: naues autem tibi prope mare
 „Stant, quæ te sequuntur sunt ex Mycenis valde multę.
 „Sed cæteri manebunt comati Achiui,
 „Donec Troiam euertamus, quod si & ipsi cupiunt
 „Fugiāt sane cum nauib. dilectam in patriam terram:
 „Nos a. ego Sthenelūsque pugnabimus, donec exitū
 „Ilij inuenerimus: deo enim duce venimus.

Sic dixit: omnes a. acclamarunt filij Achiuorum,
 Sermonem admirati Diomedis equitandi periti. 50

Inter hos autē assurgens loquutus est eques Nestor:
 „Tydide supra omnes in bello fortis es.
 „Et concilio inter omnes æquales es optimus.

„Nemo tibi hunc sermonem vituperabit, quotquot
 Achiui, (quotus.

„Neque contra dicet, caput tamen rei non es conse-

2. Ἡ μὲν οὖν ἱερός ἐστίν, ἐμὸς δὲ καὶ τῆς πατρὸς ἑῆς

„Ο πλέοντας χειμήφι, ἀπὲς πεπιυμένα βάσεις

„Αρχαίωι βασιλῆας, ἐπεὶ χῆ' μῶϊρα ἔειπες.

60 „Αμ' ἄγ' ἐγὼ, ὅς σε τοῦ κακίτερος εὐχομαι εἶναι,

„Εξέπαι ἡ πύρα διτίζεμαι· ὅδε καὶ τίς μοι

„Μῦθ' ἄπμῃσιν, ὅδε χρεῖσιν Ἀγαμέμνων.

„Αφρίπας, ἀθέμιτος, αἰετός ἦεν ἐκεῖνος,

2, Ὁς πόλεμον ἔρχεται ὀπλισμένον ἀκρυόεις.

ΑΛΛ' ἡτοιμῶν ἡμῶν πειθαίμεθα νυχτὶ μελαΐνῃ·

„Δόρπατ' ἐφοπλίσόμεθα, φυλακτῆρες ὃ' ἔχουσιν

2, Λιξάσαι ἐξ ὧν τὰ φρονιῶν οὐρανὸν τεῖχος ἐκτός·

„Κύριοι μὲν τούτ' ἐπιτέλλομαι, αὐτὰρ ἔπειτα

1, Ατρείδη, σὺ μὲν ἄρ' ἔχει, σὺ γὰρ βασιλεύετατός ἐστι.

70 Δαῖτον δὲ ἵτα γέροντι· ἔοικέ τοι, ὅτοι ἀεικὲς.

Πλῆθ' οἱ εἰς κλισίαι, διττῆς Ἀχαΐας

„Η μάταια θρήνηται ἐπ' εὐρέα πότισι ἁγίοι.

„Πᾶσά τοι ἔτι ὑποδείξῃ, πλείεσσιν δ' αἰάσεται·

Πολλὰ δ' ἀγροῦμαι, τῷ πείσῳ, ὅς κε ἀείσω.

„Βυλὴν βυλεύσῃ· μάλα ὅ' χρεὼ πάντες ἀχαιοί·

Εὐλῆς, καὶ περικυῆς, ὅτι δῆλοι ἐγγυθε ἡσδ

„Κάποιοι πρὸς πολλά. τίς αὖτε διηγήσεται.

Νὺξ δ' ἦδ' ἡ δ' ἄρ' αἴσας ἐλάτῃ, ἢ σπείσας.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἔπιθοντο.

80 Εὐχὴ ὅτι φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσθλεύοιτο.

Αμφίτε Νεφροείδων Θραυσμήδεα ποιμένα λαοῖ,

Ἡ δ' ἄμφ' Ἀσχάλαφοι, καὶ Ἰόλμφοι, ὕα Αἰρνος,

Δμφί τε Μελιόλῳ, Αφαρῆά τε, Διήπυρρί τε.

Ἡδ' ἀμφὶ Κρείστον υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

Επὶ ἑσσηγμένους φυλάχον, ἔχον ὅτι ἑκάστα

Κῆρυγ' ἄμ' ἑσχατοί, δολίχ' ἔλθ' αὖ χρᾶσι ἔχοιτες·

Καὶ οἱ μίσοι παύσου, καὶ τείχος ἴζοι ἰοῖτες.

Εἶτα ὁ πῦρ κήαντο, πίθειτο ὁ δόρυον ἑκάστος.

Ατρείδης ὁ γέγονας ἀολλέας ἦναι Ἀχαΐας

Ες κλισίην, ὅθεν δὲ σφί περ ἴθνη μόνον κέα δαίττα·

„Et sanè iuuenis es, meus etiam filius esses
 „Minimus natus, & tamen loquutus es prudentia
 „Erga Græcorum reges, quoniam decenter dixisti.
 „Sed age, ego qui te senior esse gloriator
 „Eloquar, & omnia persequar, neque aliquis mihi 60
 „Sermonem improbabit, neque rex Agamemnon.
 „Sine cognatione, iniustus, sine domo est ille,
 „Qui bellum amat intestinum, asperum.
 „Sed nunc quidem pareamus nocti nigræ,
 „Cœnâsque instruamus, custodes autem singuli
 „Cubent ad fossam profundam, murum extra.
 „Iuuenibus quidem hæc præcipio, sed deinde
 „Atride tu quidem incipe, tu enim maximus rex es.
 „Præbe cōuiuiū proceribus: decet te, nec indecē est:
 „Plena tibi vino tentoria, quod naues Achiuorum 70
 „Quotidie ex Thracia per latum pontum aduehunt.
 „Omnis tibi est commoditas excipiendi, multisque
 imperas,
 „Multis autē congregatis, illum audies qui optimum
 „Consilium consuluerit, valde autem opus est omni-
 bus Græcis
 „Bono & prudenti *consilio*, quin hostes prope naues
 „Accendunt ignes multos: quis in his letetur:
 „Noxa hæc vel penitus perdet exercitū, vel seruabit.
 Sic dixit. hi autem libenter audierunt & obedierunt.
 Custodes verò cum armis exierunt.
 Nestorides Thrasymedes pastor populorum, 80
 Et Ascalaphus & Ialmenus, filij Martis:
 Et Meriones Aphareúsque, Deipyrúsque,
 Et Creontis filius Lycomedes diuinus:
 Septem erāt duces custodum, centum v. *cum quolibet*
 Iuuenes vnâ ibant, longas hastas manibus habentes.
 Inq; medio fossæ & muri sedebant profecti. (que
 Ibi a. ignem accenderunt, parauerūtq; cœnâ vnusquis-
 Atrides a. proceres congregatos duxit Achiuorum
 In tentoriū, ipsiq; apposuit gratū animo conuiuium.

Οἱ δ' ἐπ' οἰείαθ' ἐτόιμα σσκεῖν α χείρας
ἱάλλοι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔργου ἔϊτο,
Τοῖς ὁ γέρωι πάμφορος ὑφαίνει ἥρχετο μῆτιρ
Νέστωρ, ὃ καὶ προσθεὶς αἰεὶ φαίνεται βυλὴ,
Ὁ σφιν εὐφροσύνῃσι ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε,
„Ατρεΐδην κύδιστε αἰῶξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
„Εἰ σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρ' ἔσομαι, οὐδέ κε πολλῶν
„Λαῶν ἐστί αἰῶξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐχθιάλιξε
„Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφ' οἱ βυλεύῃσθα.

100 „Τῷ σε χρὴ πρὶ μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦ-
σαι,

„Κρηλῶναι ᾗ καὶ ἄλλω ὅταν πινὰ θυμὸς αἰώγῃ
„Εἰπὼν εἰς ἀγαθόν, σέο δ' ἔξεσται ὅτ, πῃ κε ἄρχῃ
„Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι αἰεὶ αἰετα.
„Οὐ γὰρ τις ἴσοι ἄλλος ἀμείνοτα τῷδε ἰοῆσει,
„Οἷοι ἐγὼ ἰοέω ἡμῶν πάλα, ἠδ' ἐπὶ καὶ νῦν,
„Εξέειπεν τῷ, ὅτε διογίης Βεισιπύδα κούρῳ
„Χωομόν Αχλῆος, ἐβησ κλισίῃσιν ἀπύρουσ,
„Οὐ πῇ κατ' ἡμέτερόν γε ἴσοι. μάλα γὰρ τοι ἔχωσι
„Πόλιν ἀπρυμνέομιν σὺν ᾗ σὼ μεγαλήτεροι
θυμῷ

110 „Εἴξας, ἀνδρα φέριςσι, οἱ ἀθ' αἰάτι τῷ ἐπισσαν
„Ἠπμήσας, ἐλὼν γὰρ ἔχων χεῖρας. ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
„Φραζώμεσθ' ὥς κέν μοι ἄρεος ἄλκυοι πιπίθοιμιν,
„Δώροισι τ' ἀγαυοῖσι, ἔπασσι τε μιλίχιισι.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε αἰῶξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
„ὦ γέρον, ὅ π' ψεύδους ἐμὰς ἀπας κατέλεξας.
„Ἀασάμιν ὅδ' αὖδ' οὐκ αἰῶμαι ἀπὶ τοῖς πολλῶν
„Λαῶν ἔστιν ἀπὸς, οἱ τε Ζεὺς καὶ φιλήσῃ,
„Ὡς κινῶ τῷ τόν ἐπ' οὐδ' ἀμασσεῖ ᾗ λαοὶ Ἀχαιοί.
„Ἀλλ' ἐπεὶ Ἀασάμιν, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας.

120 „Ἀψ' ἐθέλω ἀρίσται, δόμοι καὶ τ' ἀπὸ φρεσὶ ἀποινα.
„Τμῶν δ' οἱ πάντας, ὅτε κλυτὰ δῶρ' ὀφθιμῶν,
„Ἐπὶ ἀπύρουσι πείποδας, δέκα δ' ᾗ χουσοῖο τάλαντα,
„Αἰθαιας δ' ᾗ λέβητας ἱέκονσι, δώδεκα δ' ᾗ πύρις.

Hi a. in epulas paratas, appositas, manus extēderunt.
Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Illis senex primus texere cœpit consilium

Nestor, cuius & antea optimum apparuerat consiliū.

Qui ipsis rectē sapiens concionatus est, & dixit,

Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
In te quidē finiam, à te a. incipiam, quoniā multorum
Populorum es rex, & tibi Iupiter dedit
Sceptrumque & iura, ut ipsis consulas.

Ideo te, oportet supra oēs dicere sentētiā, & audire, 100

Perficere etiam alterius *sermonem* quum aliquem ani-
mus iusserit (tia vincet.

Dicere in bonū: à te a. pendeat quaecunque senten-

At ego dicam ut mihi videtur esse optimum:

Non enim quis sententiā alius meliorē hac cōgitabit.

Qualem ego cogito, & olim & adhuc etiam nunc,

Tam ab eo tempore quū tu o. generose, Briseida puellā

Irato Achille à tentorio eius abduxisti.

Nō quidem secundū nostram sentētiā. valde n. tibi

Multum dissuadebam, tu a. tuo elato animo

Cedens, virum optimum, quem immortales honora- 110]
uerunt, (nunc quoque

Inhonorasti: ereptum n. habes premium, verū tamen

Deliberemus quomodo ipsum placantes flectamus

Donisque placidis, verbisque blandis.

Hunc rursus alloquutus est rex virorum Agamēnon,

„O senex, ne utiquam mendaciter meā peccata enu-

„Offendi, neque ipse nego, prae multis (merasti.

„Populis est vir, quem Iupiter ex animo amauerit.

„Ut nūc hūc honoravit, domuitq; exercitū Achiuorū.

„Sed postquā peccaui mentib. perniciosis obtēperās,

„Iterum volo placare, daréque infinita dona. 120

„Atque inter vos omnes inclyta dona nominabo.

„Septem tripodas, quos igni non admouerunt, de-
cenque auri talenta,

„Igni aptos, vel nitētes lebetes viginti, duod. a. equos

„Bene

- „Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια προσεῖν ἄρσεν.
 „Οὐκ εἴ αὐτὸς εἴη αἰὲρ, ὃ τῶς αὖ γένοιτο,
 „Οὐδέ κεν ἀκλῆμοι ἐριπύμοιο χρυσοῖο,
 „Οὐδ' αὖ μοι ἰκέσονται ἀέθλια μύστυχες ἵπποι·
 „Δώσω δ' ἐπὶ γυναικάς ἀμύμονας, ἔργ' ἀδύνας,
 „Λέσβιδας, αἵ ὅτε Λέσβοι εὐκπρόθυμ' ἔλειαντο,
 130 „Εξελόμην, αἱ καὶ καὶ στήθεσσι φῦλα γυναιχῶν.
 „Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετ' δ' ἔσεται, ἡνὶ τῷ
 ἀπήυρω
 „Κέρην Βεισῆος· καὶ ἔτι μέγα ὄρκον δαῖμα,
 „Μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μεγίλων,
 „Ἡ θέμις αἰθρώπῳ περὶ ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναιχῶν.
 „Ταῦτα μὲν αἰπήκε πάντα παρίσεται· αἱ δὲ κεν
 αὐτὲ
 „Ἀστυμέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπαῖζα,
 „Νῆα ἄλιν, χρυσὴν καὶ χαλκὴν ἱκτοαῖον
 „Εἰσελάων, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί·
 „Τρωιάδους δ' ἡ γυναικας εἰκόσι αὖθις ἐλέσθαι,
 140 „Αἱ κεν μετ' Ἀργείῳ Ἐλέϊον χαλίσσασθαι ἔωσιν·
 „Εἰ δὲ κεν Ἀργείοισι κοίμῃ Ἀχαιοὶ ἔθαρ' ἀρσύνῃς,
 „Γάμβροσ' κεν μοι ἔοι, πῶς δὲ μοι ἴσοι Ὀρέσῃ,
 „Ὅς μοι πηλύκετος τρέφεται θαλίῃ σὺν πολλῇ.
 „Τρῆς δὲ μοι αἰὲς θυγατρὲς σὺν μεγάροισιν ἐπὶ κλῆρι,
 „Χρυσόθεμες, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιδάασα,
 „Τάων, ἡνὶ κ' ἐθέλῃσι φίλῳ αἰάεδιοι ἀγέσθαι
 „Πρὸς οἴκοι Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἔπι μεῖλια δώσω
 „Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπειτα πῶς ἐν ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 „Ἐπὶ δὲ οἱ δώσω εὖ γαμόμενα πολίετρε,
 150 „Καρδυμύλῳ, Εἰότῳ τε, καὶ Ἴρῳ ποιήσας,
 „Φηγάς τε Ζαθείας, ἠδ' Αἰθαιαν βαθυλάμοι,
 „Καλλιὴν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 „Πᾶσαι δ' ἐγὼς ἄλως ἰάται Πύλον ἡκαθόεσσιν·
 „Εἰ δ' αἰδρες ἰάοισι πολύρρυνες, πολυβύται,
 „Οἱ κὲ ἐδωτίησι θεοὶ ὥς, πμήσοισι,
 „Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαροὶς τελείοισι θέμισσας·
 „Ταῦτα κὲ οἱ τελέσασθαι μεταλλήσασθαι χάλκιον.

„Bene compactos, victoresque qui præmia pedum
velocitate tulerunt:

Non mendicus esset vir, cui tanta contingerent,
 Neque inops valde pretiosi auri,
 Quanta mihi attulerunt præmia vnunguli illi equi.
 Dabo autem septē mulieres præstātes, opera sciētes,
 Lesbias, quas, quādo Lesbum bene conditā cepit ipse
 Delegi, quæ pulchritudine vincebāt genera mulierū, 130
 Has quidē ei dabo, & inter *ea* erit, quam tunc eripui
 Filiam Brisei, & insuper magno iureiurando iurabo
 Nunquā cubile ascendisse, neq; rem habuisse *cum ea*,
 Vt mos hominum est virorum & mulierum.

Hæc quidem statim omnia aderunt, si verò posthac
 Ciuitatem magnam Priami dii dederint euertere,
 Nauem abundē ære & auro oneret
 Ingressus, quando diuidemus prædam Achiui.
 Troianas autem mulieres viginti ipse deligat,
 Quæ post Argiuam Helenam pulcherrimæ sint. 140
 Si autem Argos redierimus Achaicum, yber terræ, id
est uberrimum solum,

Gener mihi erit, honorabo v. cum æquē ac Orestem,
 Qui mihi vnicus nutrietur deliciis in multis.
 Tres autem mihi sunt filia in domo bene composita,
 Chrysothemis Laodice & Iphianassa:
 Harum quam velit dilectam sine dote abducatur
 Ad domum Pelei, ego verò dotem addam
 Ingētem valde, quantā nemo vnquam suæ dedit filia.
 Septem autem ei dabo celeberrima oppida,
 Cardamylem, Enopénque, & Hiram herbosam, 150
 Pherásque diuinas, & Antheam pratensam,
 Pulchram Æpeam, & Pedasum vitiferam.

Omnia autem prope mare habitantur Pyliarenosa,
 Inque iis viri habitant pecore & bobus abundantes,
 Qui ipsum donis deum tanquam honorabunt,
 Et eius sub sceptro optima soluēt tributa: *vel, lata per-*
 Hæc ei præstabo cessanti *ab ira.* *(sicient ira,*

- „Δμηθήτω· αἶδης τοι ἀμείλιχος, ἡδ' ἀδάμαστος·
 „Ταῦτά κε καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάνται·
 160 „Καὶ μὲν ὑποστήτω ὅσσοι βασιλευτέρους εἰμι,
 „Ἡδ' ὅσσοι γειεῖν παρ' ἐγὼ γειέεργος εὐχομαι εἶναι.
 Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ Γερμῖος ἱππότα Νέστωρ,
 „Ατρεΐδην κῦδιντε αἶαξ αἰδρῶν ἀγάμεμνοι,
 „Δῶρα μὲν ἔχ' ἐτ' οἷός τ' ἀδίδωμις Ἀχιλλῆϊ αἶακ'·
 „Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρυνόμεν, οἳ κε τάχιστα
 „Ἐλθωσ' ἐς κλισίῳ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 „Εἰδ' ἄγε τοὺς αἵ ἐγὼ βιάσομαι, οἳ ᾗ πιθέσθαι·
 „Φοῖβιξ μὲν παρώπιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθαι·
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Αἴας τε μέγας, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 170 „Κηρύχχοι δ' Ὀδῖος τε, καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπίσταν·
 „Φέρτε ᾗ χερσὶ ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε,
 „Ὅφρα Διὶ Κρονίδῃ ἄρξομεθ', αἴ κ' ἐλέσθῃ.
 ὣς φάτο· τοῖσι δ' ᾗ πᾶσι ἐαδόντα μῦθοι ἔειπεν.
 Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυσαν·
 Κῆρυγι δ' ἐκ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτόιο·
 Νώμηνται δ' ἄρα πᾶσι ἐπαρξάμενοι δεπάουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ σπένονται, ἐπὶ δ' ὅσοι ἤθελε θυ-
 μός,

- Οἰμῶνιτ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνιος Ἀτρεΐδης,
 Τοῖσι δ' ᾗ πόλιν ἐπέτελλε Γερμῖος ἱππότα Νέστωρ,
 180 Δειδύλλαι ἐς ἕκαστοι, Ὀδυσσῆϊ δ' ἑμάλιστα
 Πάραϊ ὥς πεπύθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐονα.
 Τῷ δ' ᾗ βάτην ὥσθ' αὖτις πολυφλοίσβοιο θα-
 λάσσης,

- Πολλὰ μάλ' εὐχόμεν' ὡ γαμήχεον σπινθαίρον,
 Ρηϊδίως πεπύθῃτο γὰρ ἀλάσφρεας Λίακίδαο.
 Μυρμιδόναι δ' ἐπὶ τε κλισίας, καὶ ἱῆας ἱκίοντο·
 Τοὶ δ' εὖρ' ὅθι φρέια τερπόμενοι φόρμιγγι λιγείῃ,
 Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀρχίρεος ζυγὸς ἦεν,
 Τὴν ἀρετ' ὅς ἐσάραυε πτόλιι Ἡετίωνος ὀλέστας·
 Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερον, ἄσπεδ' ἄρα κλέα αἰδρῶν·
 190 Πάτροκλος δ' οἳ οἷος ἑσάντιος ἦτορ σιῶν,
 Δέγχετο Λίακίδην ἱππὸς λήξαι αἰετοῖ.

Vincatur i. *sinat se exorari*. Pluto quidem implacabilis,
& indomitus,

Propterea etiā hominib deorum odiosissimus oīū.

Et mihi cedat, quatenus maior rex sum,

160

Et quatenus ætate maior gloriior esse.

Huic a. respondit deinde Gerenius eques Nestor,

Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,

Dona quidem neutiquā aspernanda das Achilli regi:

Sed agite, electos *legatos* excitemus, qui velocissimè

Eant in tentorium Pelidæ Achillis.

Eia age, quos ego designauero, hi pareant,

Phoenix quidem primum Ioui dilectus, sit dux,

Sed deinde Aiāxque magnus & nobilis Vlysses:

Præconū a. Hodiūsq; & Eurybates simul sequantur.

170

Ferte a. manibus aquam, & linguis fauere iubete,

Vt Ioui Saturnio supplicemus, si misceatur.

Sic dixit, his a. omnibus gratum sermonem dixit.

Illico præcones quidem aquam in manus fuderunt.

Iuvenes autem orateras coronauerunt potu,

Distribuēruntq; omnibus iterum orsi poculis. (mus.

Sed postquā libauerūt, biberūtq; quantū voluit ani-

Properant ex tentorio Agamemnonis Atridæ.

Illis a. multa mandabat Gerenius eques Nestor,

Nutu & gestu monens quemque, Vlyssē a. maximè,

180

Eniti vt flectant eximium Peliden.

Hi autem iuerunt iuxta littus multifoni maris,

Multū valde supplicantes terram continēti Neptu.

Vt facilè inducerent magnum animum Æacidæ.

Myrmidonum verò ad tentoria & naues venerunt,

Illū a. inuenerūt, animū oblectātē cithara dulcifona,

Pulchra, ingenio sc̄ facta (supernè a. argēteū iugū erat)

Quam ceperat è spoliis, vrbe Ectionis destructa.

Hac ille animum oblectabat, canebat autem glorio-

sa gesta virorum.

Patroclus verò ei solus è regione sedebat cum silētio,

190

Expectans Æaciden, quando desineret canere.

Τὼ δ' ἔβαντο περτέρω, ἤγειτο δ' ὁ δῖος Οδυσσεύς.
 Σταὶ δ' ἔπειθ' αὐτοῖο, παφῶν δ' αἰόρουσι Αχαιοί,
 Αὐτῇ σὺν φόρμυγι λιπῶν ἔδος, ἔνθα θάασεν.
 ὣς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, αἶέσθη.
 Τὼ δ' ἐδωκύνοντο, προσέφη πόδας ὠκίς Αχαιοί.
 „Χαίρετε, ἢ φίλοι ἀνδρες ἱκαίετο, ἦπ' μάλα χρεῶ,
 „Οἱ μοι σκυζομένοισιν. ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστε.

ὣς ἄρα φωνήσας, περτέρω ἄγε δῖος Αχαιοί.
 200 Εἴσει δ' ἐν κλισίῃσι, τάπησιν τε πορφυρέοισιν.
 Αἶψα δ' ὅτ' Πάτροκλος προσεφώρει ἐγγύς· εἴτα,
 „Μειζοῖα δὲ κρητῆρα Μεισιππὸν ἤε καθίστα,
 „Ζωρότερον δ' ἔχειαιρε, δέπας δ' εἰτυνοὶ ἐκάστω.
 „Οἱ γὰρ φίλτατο ἀνδρες ἐμῶ ὑπέρσιν μὲν ἄνθρωποι.
 ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ὅτ' ἐπὶ φίλῳ ἐπεπείθετο· ἐπαίρων.
 Αὐτὰρ ὅγε κρεῖναι μέγα κάββαλοι ἐν περὶ αὐγῇ,
 Εἰ δ' ἄρα ἰώτοι ἔθνη· οἷος, καὶ πῖσιος αἰγός.
 Εἰ δ' οὐδὲ σιάλοιο ῥάχι τεταλῆαν ἀλοιφῇ.
 Τῷ δ' ἔχον Αὐτομέδων· τάμιν δ' ἄρα δῖος Αχαιοί.

210 Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπιρε.
 Πῦρ δ' ὅτ' Μεισιππάδης δαΐει μέγα ἰσόθεος φῶς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ πῦρ ὀκάν, καὶ φλόξ ἱμαραῖθι,
 Αἴτρε κίχ' ἐσέστας, ὀβελοὶ ἐφύτρθεν πάντας.
 Πάσας δ' ἄλως θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπηνσε, καὶ εἰ ἐλεοῖσιν ἔχυνε,
 Πάτροκλος μὲν οἶτο ἐλῶν ἐπέκμη τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν ἀτὰρ κρέα τεῖμον Αχαιοί.
 Αὐδὲ δ' αἰπὸν ἵζει Οδυσῆος θείοιο
 Τοίχου τῷ ἐτέρῳ· θεοῖσι δ' εὖ θυσαὶ αἰώγῃ.
 220 Πάτροκλος δ' ἐπαίρων· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 Οἱ δ' ἐπ' οἰείατο· ἐτόιμα προσέμνη χιῶνας ἱαλλοί.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ὅς ἐργίετο,
 Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· τόκον δ' ὅτ' ὁ δῖος Οδυσσεύς.
 Πλησάμενος δ' οἷοιο δέπας, δειδέχ' Αχιλλῆα,
 „Χαῖρ' Αχιλλεῦ, δαῖδ' μὲν εἴσης ἔχ' ἐπιδευῆς,
 „Ἡ μὲν οἰκιστὴρ ἀγαμέμνονος ἀτρίδαο,
 „Ἡ δ' ἔχ' οἰθάδε μὲν· παρὰ γὰρ μνηστῆρας πολλὰ.

Hi verò progressi sūt vltērī, prēibat a. nobilis Vlyssēs
 Steterūt a. ante ipsum: admiratus v. surrexit Achilles
 Ipsa cum cithara, relicta sede in qua sedebat. (xit,
 Sica. eodē modo Patroclus, postquā vidit viros, surre-
 Hlōsq; amicē excipiēs alloq. est pedib. celer Achilles,
 „Saluete, certē grati viri venistis, sanē multum neces-
 „Qui mihi irato licet Achiv. gratiss. estis. (sitas *urges*

Sic utique fatus vltērī duxit diuinus Achilles,
 Et sedere fecit in sedilibus, tapetibusque purpureis.
 Statim a. Patroclum alloquutus est prope existētem, 200
 „Maiores iam craterem Menœtij filj appone,
 „Meraciūsq; misce, poculum autem para vnicuique.
 „Charissimi enim isti viri meo sub tecto.

Sic dixit. Patroclus autem dilecto obedivit socio.
 Sed is cacabum ingentem posuit ad ignis iubar:
 Tergum a. in ipso posuit ovis & pinguis capræ, (dine:
 Apposuit ēt suis saginati scapulā abundātem pingue-
 Huic tenebat *carnes* Auto. secabātq; nobilis Achilles:
 Ea quidē scitē in minuta secabat, & verubus affligēbat:
 Ignē a. menœtiades ac cēdebat magnū, deo similis vir: 210
 Sed postquam ignis deflagrauit, & flāma extincta est.
 Prunas sternens verua de super extendit,
 Insperfit autem fale sacro, à lapidibus eleuans.
 At postquam assauit & in mensas culinarias fudit,
 Patroclus quidem panē accipiens, distribuit in mensa
 Pulchris in canistris: sed carnem distribuit Achilles,
 Ipse autem aduersus sedit Vlyssi diuino,
 Ad parietem alterum: diis autem sacrificare iussit
 Patroclum suum socium is v. in ignem iecit libamēta.
 Hi a. in cibos paratos appositos, manus immiserunt. 220
 Sed postquam potūs & cibi desiderium exemerunt,
 Innuit Ajax Phœnici: intellexit autē diuinus Vlyssēs,
 Implensque vino poculum, propinauit Achilli:

Salve Achilles epulis quidē æqualib. nō indigemus;
 Sive in tentorio Agamemnonis Attidæ,
 Sive & hic nunc: adsunt n. sufficientia multa

- „Δαίτωδ' ἄλλ' ὅδαιδ' ἐπιπράτου ἔργα μέμνηται·
 „Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορῶντες
 230 „Δείδιμεν ἐπιδόη' ὅσσ' αἰσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
 „Νῆας ἐὺστέλειαις, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκίω·
 „Εἴ τις γὰρ ἦεν ἢ τείχεος αὐλῇ ἔθεντο
 „Τρώες ὑπὸ θυμῷ, πηλέκλειτοί τ' ὀπίκουροι,
 „Κηάμενοι πυρὶ πολλὰ χεῖ' ἔραδι, ὅδ' ἐπὶ
 Φασί
 „Σχίσσεσθαι, ἄλλ' ἐνὶ τοῖσι μὴ αἰήσῃσι ποσέεσθαι.
 „Ζεὺς δὲ σφιν Κροῖίδης ἐνδ' ἔξια σήματα φαίνεται
 „Ἀστραπὴν· Ἐκπῶρ ὅ' μέγα δαίει βλεμμαίων,
 „Μαίνεται ἐκπαύλας πίσηυις Διὶ, ὅδ' ἐπὶ πῖα
 „Αἰέρας, ὅδ' ὄψεαι, κρατερὴ δέ ἐ' λύσσα δέ-
 λυται·
 240 „Ἀρχεται ὅ' τάχιστα φαίμεναι ἡδ' ἰδάν.
 „Σπύται γὰρ ἡδ' ἀποκόψει ἄκρα κίρυμβα,
 „Αὐταὶ τ' ἐμάρησιν μαλεροῦ πύργου αὐτὰρ
 Ἀχαιοί·
 „Διόσσει ὥρῃ τῇσι ἀπυζομένοισι ὑπὸ καπνῷ·
 „Ταῦτ' αἰὶς δίδοικα χεῖ' Φρένα, μὴ οἱ ἀπειλᾶς.
 „Ἐκτελέσωσι θεοὶ ἡμῖν ὅ' δὴ αἴσιμον εἴη·
 „Φηΐας ἐνὶ Τροίῃ ἔχας Ἀργεὺς ἵπποβότοισι.
 „Ἀλλ' αἶα, εἰ μένοισι γέ, καὶ ὅψαι ὥρ' ἔσας Ἀχαιοὶ
 „Τειρομένοισι ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώσιν ὀρυμαγδοῦ·
 „Αὐτὰρ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, ὅδ' ἐπὶ μῆχος
 250 „Ρεχθέντος χακοῦ ἔς' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ φρίξ·
 „Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσι ἀλεξήσεις καὶ κούημαρ.
 „Ὡπέποι, ἢ μὲν σοὶ γέ πατὴρ ἐπέτελλετο Πηλεΐδης·
 „Ἡματι τῷ, ἔτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνων πέμπε·
 „Τέκνοι ἐμὴν χάριτος μὲν Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἥρην
 „Δώσω σ', αἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δ' ὅ' μεγαλήτορα θυμῷ·
 „Ἰάχαι ὅς τ' ἦθεσσι φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείψαν·
 „Ληγέμεναι δ' ἔειδος χακομυχαίνε· ὄφρα σε μάλα
 „Τίσωσ' Ἀργείοισιν ἡμῶν γένοι, ἡδὲ γέροντες.
 „Ὡς ἐπὶ τελλ' ὁ γέρον· σὺ δ' ὅ' λήθεαι ἄλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
 260 „Παῦε, ἔα ὅ' χόλοι θυμολογέει σείδ' Ἀγαμέμνων·

Ad epulandum: at non conuiuij amabilis opera nobis
sunt curæ:

Sed valde magnam cladem, ô nobilis insipientes 230

Timemus: in dubio a. est *utrum* seruentur vel pereant

Naues bene tabulatę nisi tu induas fortitudinem.

Prope enim naues & munitiones castra posuerunt

Troiani animosi & è longinquo conuocati auxiliares

Accēdētes ignes multos per castra, negātq; se amplius

Retentos iri, sed in naues nigras irrupturos esse.

Iupiter a. ipsis Saturnius prospera signa ostendens,

Fulgurat: Hector verò valde robore superbiens

Furit terribiliter, fretus Ioue: nec quicquam curat

Viros neque deos: sed ingens ipsum rabies inuasit,

Precatur autem vt citissimè appareat aurore diuina. 240

Sperare se n. dictitat nauium se abscissurū summa rostra

Ipsasque intensurum ardenti igne, at Græcos

Interfecturum apud ipsas, turbatos præ fumo.

Hæc grauitè timeo in mente, ne ei minas

Perficient dij: nobis autem iam fatale sit

Perire in Troia longè ab Argo equis apto.

At *tu* surge, siquidem est animus vel serò quamuis, si-

lios Achiuorum

Afflictos liberare à Troianorum tumultu.

Ipsi tibi postea dolor erit: neque aliqua facultas

Patrato malo erit remediū inueniēdi: sed multo antè 250

Confidera, vt Danaïs auxiliādo propulses malū diem:

O amice, profectò tibi pater præcipiebat Peleus

Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit:

Filimi, victoriam quidem Minervaque & Iuno

Dabunt, si voluerint, tu autem magnos istos spiritus

Contine in pectoribus, benignitas enim melior est.

Desine a. à contētione malū machināte, vt te magis

Honorent Argiuorum & iuuenes & senes

Sic præcipiebat senex, tu v. obliuisceris, sed tamen

nunc quoque

Enem fac, & pone iram acerbam, tibi a. Agamemnon 260

- „Αξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαι τι χόλειο·
 „Εἰ δ' οὐ μὲν μευ ἄκουσαι, ἐγὼ δέ κε τριχαταλέξω,
 „Οὐδ' ἄγε κλισίῃσι ὑπέχετο δῶρ Ἀγαμέμνων·
 „Ἐπὶ ἄπυρρος τείχεος, δέκα δ' χρυσοῖο τά-
 λαντα,
 „Αἵθωνας δ' ἰλέβητας ἱέκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 „Πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια πρᾶσι ἄρρητο·
 „Οὐκεί ἀλκίος ἦν αἴης, ὥς τόσσα γένοιτο·
 „Οὐδέ κεῖ ἀκλήμοι ἐρίμωιο χρυσοῖο,
 „Οὐδ' Ἀγαμέμνων ἵπποι ἀέθλια πρᾶσι ἄρρητο·
 270 „Δῶτ' δ' ἔπειτα γυναῖκας ἀμύμοναι, ἔργ' εἰδύας,
 „Λεσβίδας, αἳ ὅτε Λέσβοι εὐκπρόβην ἔλεσ αὖδς,
 „Εξέλεθ', αἳ τότε κάλλι οἰίχοι φῦλα γυναιχῶν,
 „Τὰς μὲν τοι δῶσα, μετ' δ' ἔσεται, ἡνὲρ τ' ἀπύρρος·
 „Κέρων Βρισηός, καὶ ὅππ' ἐπὶ μέγα ὄρκοι ὀμεῖται
 „Μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ὀπιβήσῃσιν, ἠδὲ μιγῇσιν,
 „Ἡ θέμις ἐστὶν αἴαξ, ὅτ' αἰδρωῖ, ἥ τε γυναιχῶν.
 „Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσεται· εἰ δέ κε αἴτε
 „Ἀστυμέδων Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἄλαπάξαι,
 „Νῆας ἄλεις, χρυσὸν καὶ χαλκοῦ κήσαρχον
 280 „Εἰσελθῶν, ὅτε κε δατεώμεθα ληῖδ' Ἀχαιοί·
 „Τρωιάδας δ' ἵππων ἀμύμονας αὖδς ἐλέαρχον,
 „Αἳ κε μετ' Ἀργεῖον ἑλέων χαλκίστην ἔωσι·
 „Εἰ δέ κε Ἀργεῖοι κοῖματ' Ἀχαιῶν, ὅθαρ ἀργύρης,
 „Γαμβρὸς κέτοί ἔοις· πίσω δέ σε ἴσοι Ὀρέστη,
 „Ὅς εἰ τι λύγρος τρέφεται θαλίῃσιν πολλῇ·
 „Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὲς οἷοι μέγαρες εὐπλήκεις,
 „Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιδάμαντα,
 „Τάσιν, ἡνὲρ ἐθέλῃσιν φίλῳ αἰάεδναι ἄνευ
 „Πρὸς οἴκοι Πηλῆος· ὅδ' αὖτ' ὀπιμείλια δῶσιν
 290 „Πολλὰ μάλ', ὅσ' ὅππ' ὅππ' ἐπὶ ἐπέδωκε θυγατρὶ·
 „Ἐπὶ δέ τοι δῶσα εὐτατόμοι πολίεθρα,
 „Καρδυμύλῳ, Εἰόπῃ τε, καὶ Ἰρῷ ποιήεσθαι,
 „Φηγεῖς τε Ζαθείας, ἠδ' Αἰθῶν βαθύλεμοι,
 „Καλῶν τ' Αἰπῶν, καὶ Πήδουσι ἀμπιλόεσθαι·
 „Πᾶσαι δ' ἐχθρὸν ἄλός ἵαται Πύλον ἡμαθόεντος·

Digna dona dabit desinenti *ab ira*.

Quod si vis tu me audi: ego a. tibi recensebo

Quanta tibi in tētoriiis promisit dona Agamemnon,
Septē qui igni nō imponūtur tripodes, decēq; aurita-
Igri aptos lebetes viginti, duodecim equos (lenta,
Pingues victores, qui præmia pedibus reportarunt,
Non mendicus esset vir cui tanta contingerent,

Neque inops valde pteriosi auri,

Quāta Agamēnonis equi præmia pedib. reportarunt.

Dabit & septē fœminas præstātissimas, opera sciētes, 270

Lesbias, quas, quādo Lesbū benè cōditā cepisti ipse,
Delegit, q̄ tūc pulchritudine vincebant gen^r mulierū.

Has quidē tibi dabit, inter *ea* a. erit, quā tunc abstulit.

Filiam Brisei, & insuper magno iure iurando iurabit,

Nunquam cubile *se eius* ascendisse, neque rem habuisse
se cum ea,

Vt mos est ō Rex & virorum, & fœminarum.

Hæc quidem statim omnia aderunt, quod si postea:

Ciuitatem magnam Priami dij dederint diripere,

Naues abundè auro & ære oneres

Ingressus, quando diuidemus prædam Achiui.

280

Troianas autem fœminas viginti ipse deligas

Quæ post Arginam Helenam pulcherrimæ fuerint.

Si autem Argos redierimus Achaicum, vber terræ,

Gener ei eris, honorabit autem te æquè ac Orestem,

Qui ei vnicus educatur deliciis in multis.

Tres autem ei sunt filia in domo bene compacta,

Chrysothemis & Laodice & Iphianassa.

Harum quācunq; volueris charam sine dote abducas

Ad domum Pelei: ipse verò dona dabit

Multa sanè, quanta nemo vnquam suæ dedit filia.

Septem quippe tibi dabit bene habitata oppida,

290

Cardamylen, Enopénque, & Hiram herbosam,

Pherásque diuinas, & Antheam pratofam,

Pulchramque Æpeam, & Pedasum vitiferam.

Omnesa prope mare habitantur Pyli Emathocentis.

- „Εἰδ' ἄνδρες ἰαίεσσι πολύρρμες, πολυέσται,
 „Οἱ κε σε δωπίησι θεοὶ ὥς, πμήσοισι.
 „Καί τοι ὑπὸ τῇ πύρρῃ λιπαρὴς τελέοισι θέμιστας.
 „Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαι π χόλοιο.
 300 „Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μάλλον
 „Λυδὸς, καὶ τὸ δῶρα σὺ δ' ἄλλοις τῶν Ἰαναχαιῶν
 „Τερμῶνις ἐλπίεσσι γένοιτο, οἷ σε θεοὶ ὥς,
 „Τίος σ' ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 „Νῦν γὰρ καὶ ἔκτορ' ἔλθεις, ἐπεὶ αὖ μάλα τοι χεῖρόν
 ἔλθῃ.
 „Λύσσαν, ἔχον ὀλοῦν, ἐπεὶ ἔ' πινά φησιν ὀμυῖόν
 „Οἱ ἐμὸν Δαναῶν, οὐδ' ἐνθάδε ἴθες εἴησαν.
 Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίε' Ἀχιλ-
 λεύς,
 „Διογενὲς Ἀχερπιδῆν, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 „Χρὴ μὲν δὴ οἱ μῦθος ἀπιλεγέως ἄπομπεῖν.
 310 „Ἡ τῶν δὴ φρογέω τε, καὶ ὥς τε τελεσμένοι ἐσσι,
 „Ὅς μή μοι τρύζητε περήμενοι ἄλοθι ἄλλος.
 „Ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνιος ὄμῳς αἶδμο πύλησι,
 „Ὅς καὶ ἑτέρῳ μὲν κεύθει οἱ φρεσὶν, ἄλλο δ' ἄβασαι.
 „Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρίω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστος.
 „Οὔτε μέγ' Ἀτρείδην ἀγαμέμνονα πισέμεν οἶω,
 „Οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ ἔκ' ἄρα τις χερσὶν ἦεν,
 „Μαχρίσας δήτοισι μῦθ' ἀνδράσι ιαλεμέν' αἰεὶ.
 „Ἰσθ' ἰσθ' ἔμμεν μὲν οἱ καὶ ἡ μάλα τις πολεμίζοι.
 „Εἰ δ' ἴῃ πμῇ ἡμῶν κακός, ἦδ' ἔ' ἐσθλός.
 320 „Κάτθαν' ὄμῳς ὅτ' ἀεργὸς αἴη, ὅ, τε πρὸς ἑαργαῖς.
 „Οὐδέ τί μοι φείκεται ἐπεὶ πάθοι ἄλγεα θυμῷ,
 „Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν φειβαλλόμενος πολεμίζῃ.
 „Ὅς δ' ὅρις ἀπὴνσι νεοσσόισι προσφέρῃσι.
 „Μάσ' ἀκ' ἐπὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλη αὐτῇ.
 „Ὅς καὶ ἐγὼ πολλὰ μὲν αὖ πῖους ὕκτας ἰαυοί.
 „Ἡματα δ' αἵματόεσσι διέκρησσι πολεμίζαν,
 „Αἰδράσι μαριάμενος ἑάμωι εἴεκα σφετεράων.
 „Δάεικα δὴ σιὸν ποταμὸν ἀλάπαξ' ἀνθρώπων.
 „Πεζὸς δ' εἰδὲ καὶ φημι καὶ Τροίην εἰδὲ βαλόν.

Viri a. eas incolūt multas pecudes multosq; boues ha-
 Qui te donis tanquā deum honorabunt: (bentes,
 Et tibi sub scepro optima soluent tributa.

Hæc tibi præstabit cessanti ab ira.

Quòd si tibi Atrides inuisus est in corde magis,
 Ipse & eius munera: tu tamen cæteros omnes Græcos
 Oppressos miserare in castris, qui te veluti deum 300
 Honorabūt: certè n. ipsis valde magnā gloriā tuleris.
 Nunc n. Hectorem interficere queas, cum proximè
 tibi accesserit,

Rabiē habens perniciosam: negat n. quēquā similem
 Sibi esse Danaorum, quos huc naues tulerunt.

Hunc v. respōdēs alloq. est pedibus velox Achilles.

Iouigena Laërtiade, prudentissime Vlysses,

Oportet sanè responsum apertè dare

Quemadmodum sentio, & vt ratum erit,

Vt non mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.

Inimicus enim mihi ille æque ac inferni portæ, 310

Qui aliud quidem occultat in animo, aliud verò dicit

Sed ego dicant, vt mihi videretur esse optimum.

Neque mihi Atridē Agamemnona persuasurū puto

Neque alios Græcos: quoniam nulla gratia erat,

Pugnare hostibus cum viris assiduè semper: (pugnet:

Æqua portio est manenti (in castris) & si valde quis

Inque eodem honore, tum ignauus, tum fortis:

Occumbit æquè, & otiosus vir & qui multa fecit.

Nec aliquid mihi superest, postquam passus sum do-
 lores animo

Semper meam animam exponens ad pugnandum. 320

„Sicut autem avis implumibus pullis affert

„Escam postquam acquisierit malè autem ei est ipsi:

„Sic ego multas quidem insomnes noctes traduxi,

„Dies autem cruentos exegi bellum gerens

„Cum viris pugnans vxorum gratia ipsorum.

„Duodecim utique classe ciuitates vastauì hominem;

„Pedes verò vñdecim, aio, circa Troiam glebotam

- 330 „Τάωι ἔκ πασέων κειμήλια πολλὰ, καὶ ἑσθλὰ
 „Εξελόμην, καὶ πάντα φέρωι Ἀγαμέμνων δέσποιν
 „Ατρεΐδῃ ὃ δ' ὅππῃδε μῶραι ὦσθ' ἰμοὶ θοῆσι,
 „Δεξάμενος δ' αὖ παῦρα δυσάσκειτο, πολλὰ δ'
 ἔχσκει·
 „Ἀλλὰ δ' ἀειστέεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι·
 „Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείτα· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μωῦνου
 Ἀχαιοί,
 „Εἴλετ' ἔχει δ' ἄλκιροι θυμαρῆα, τῇ περὶ αὐτοῖ·
 „Τερπιδῶ π' ὅ δ' εἰ πολέμιζέμεναι Τρῶεσσιν
 „Ἀργεῖοις· π' ὅ λαοὶ αἰήταται ὁσθὰ δ' ἀγέρας
 „Ατρεΐδης· ἥ ἔχ' Ελένης ἔνεκ' ὑψόμοιο;
 340 „Ἡ μωῦνι φιλέεισ' ἀλόχοις μερῶν ποιεῖται
 „Ατρεΐδαι, ἐπεὶ ὅς τις ἀγαθὸς, καὶ ἐχέφραι,
 „Τὴν αὖτ' ἐφίλει, καὶ κήδετα· ὥς καὶ ἐγὼ τλή·
 „Ἐκ θυμῷ φίλοι, δουρικτητὴν ὡς ἔδσαν.
 „Νυῦ δ' ἐπὶ ἔκ χειρὶ γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπαύ-
 πσε,
 „Μὴ μιν πιεράτω εὔ εἰδότες· ὕδ' με πείσει·
 „Ἀλλ' Ὀδυσσεύ, σιῶ σοί τε, καὶ ἄλλοισι βασιλεῦσι,
 „Φραζέσθαι ἵκεσσι ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 „Ἡ μὲν δὴ μέγα πολλὰ πόησάτο ἰόσφι ἐμεῖο·
 „Καὶ δὴ τείχος ἔδωκε, καὶ ἤλασε τάφρονι ἐπ' αὐτῷ·
 350 „Εὐρῶαν, μεγάλην· ὅ δ' ὀνόλοπας κατέπυξεν·
 „Ἀλλ' ὕδ' ὥς δυόαται θῆες Ἐκτορὸς αἰδρωφόρῳ.
 „Ἰχεν' ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζοι,
 „Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχος ὀριύνω Ἐκτορῷ·
 „Ἀλλ' ἔσοι ἐς Σχαιῶν τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 „Εἰθὰ ποτ' εἴοι ἐμμιε, μόλις δέ μεν ἐκφυγεῖ
 ὀρμύν·
 „Νυῦ δ' ἐπὶ ἔχ' ἐθέλω πολέμιζεν Ἐκτορὶ δῖῳ·
 „Ἀῦτοι ἱερὰ Διὶ ῥέξας, καὶ πᾶσι θεαῖσι,
 „Νηήσας εὔ νῆας, ἐπὶ ἅλαδε πρηνέουσιν.
 „Ὀψαίμην ἐθέληθ' αἶψα, καὶ αἶψα τε μεμύλη,
 360 „Ἡεὶ μάλ' ἑμίσποισι ἐπ' ἰχθυόεντα πλέουσιν·
 „Νῆας ἐμὰς, ὅ δ' αἰδρας ἱερασέμεναι μεμαῶτας·

„His ex omnibus res pretiosas multas & insignes
 „Abstuli, & omnia ferens Agamemnoni dedi
 „Atridæ, hic verò remanens apud naues veloces, 330
 „Accipiens, pauca distribuit, pleraq; autem tetinuit.
 „Atq; alia quidē quę optimat. dedit munera & regib.
 „Istis quidē firma manent, à me verò solo Græcorum
 „Abstulit, habet a. vxorē animo gratam, cui accumbēs
 „Delectetur, quid autē oportet bellare cum Troianis
 „Argiuos? quid verò exercitū adduxit huc cōgregatū
 „Atrides? annon Helenæ causa pulchricomæ?
 „An soli diligunt vxores variis linguis loquentium
 hominum.

„Atridæ? nam quisquis bonus & prudens est 340
 „Suam ipsius amat & curat, vt & ego hanc
 „Ex animo amabam, captiuam quamuis existentem.
 „Nunc autem postquam è manibus præmiū eripuit,
 & me fraudauit, (bit:
 „Ne me tentet bene scientem, non n. mihi persuade-
 „Verum ô Vlysses tecūmque & cum alijs regibus,
 „Deliberet à nauibus propellere hostilem ignem.
 „Sane quidem iam permulta fecit sine me,
 „Et iam murum ædificauit & effodit fossam ad ipsum
 „Latam, magnam, inque eas palos defixit.
 „Sed ne sic quidem potest vim Hectoris hominum
 occisoris

„Coercere dum autem ego inter Græcos pugnabam, 350
 „Nolebat pugnam relictis mœnibus mouere Hector,
 „Sed tantum ad Scæasque portas & fagum veniebat.
 Vbi aliquādo me solum expectauit: vixq; meū effugit
 impetum.

Nunc v. quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili.
 Cras sacris Ioui factis & omnibus diis,
 Oneratas deinde naues postquā in mare deduxero.
 Videbis (si volueris, & si tibi hæc curæ fuerint)
 Mane summo Hellespontum per piscosum nauigātes
 Naues meas, inque ipsis viros remigandi studiosos. 360

„Εἰ δὲ κείεῦπλοίω δ' ἢ κλυῖς ἐπισηγας·

„Ἡμαὶ κειτεῖά τ' ὦ Φθίῳ εἰσαλοὶ ἰκοίμην.

„Ἔστι δὲ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιποι ἐνθάδε ἔρρωι.

„Ἀλλοὶ δ' ἐνθάδε χρυσοί, καὶ χαλκοὶ ἐρυθροί,

„Ἡ δὲ γυναικας εὐζώνεις, πολιοὶ τε σιδηροί.

„Ἀξομαι, ἄσ' ἔλαχοί γε γέρας δὲ μοι ὅς τ' ὦρ ἔδωκε,

„Ἀὖψ ἐφ' ὑβρίζωι ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων

„Ἀτρείδης τῷ πατρὶ ἀγορευέμεν ὥς ἔπι τέλλω

370 „Ἀμφαδί, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωιται Ἀχαιοί,

„Εἴ πινά που Δαναῶν ἐπὶ ἔλπετα ἔξαπατήσῃ;

„Αἰεταῖα δ' αὖτε ἐπὶ κλέος ἔδ' αὖ εἰσιγε·

„Τελευτή κινέος τῶρ ἔων, εἰς ὧπα ἰδέσθαι.

„Οὐδέ π' οἱ βέλαι συμφραστομαι, ἔδ' ἄρ' ἔργα.

„Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπε, ἔδ' αὖ ἐτ' αὖτις.

„Ἐξαπάφοιτ' ἐπεί οἱ ἄλλοι δὲ οἱ ἄλλα ἔκηλος.

„Ἐρρέτω. ἔκ γάρ οἱ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.

„Ἐχθρὰ δὲ μοι τῷ δῶρα, τίω δέ μοι ἐν Κερῶν ἀΐσῃ;

„Οὐδ' εἴ μοι δ' ἄχαις τε, καὶ ἐκιστάχαις τόσσα δοίη,

380 „Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθ' αἴετα γένοιτο,

„Οὐδ' ὅς ἐς Ὀρχομένου περὶ πύλας τε, ἔδ' ὅσα Θήβας.

„Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κείτα,

„Αἶθ' ἐκαστόμυλοι εἰσι, δηνόσοι δ' αἰ' ἐκάτῃ.

„Αἰέρες ὄξοι χρεῦσι Σιῷ ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι.

„Οὐδ' εἴ μοι τόσσα δοίη ὅσα φαμαθὸς τε, κόπης τε,

„Οὐδέ κεν ὥς ἐπ' Ὀυμένην πείσει Ἀγαμέμνων,

„Πεῖ γ' ἀπὸ πάντων ἐμοὶ δόματα θυμολγέα λώβην.

„Κέρην δ' ἔγχεω Ἀγαμέμνιονος Ἀτρείδου.

„Οὐδ' εἴ χρυσεὴ Ἀφροδίτη χάμος εἰζοί,

390 „Ἐρῆα δ' Ἀθήνην γλαυχρόπιδι ἰσοφαρίζοι,

„Οὐδέ μοι ἄς γαμέω ἔδ' Ἀχαιῶν ἄλλοι ἐλέσθω;

„Ὅστις αἰτ' ἰπείκε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἔστι.

„Ἡ γὰρ δὴ με σώσει θεοί, καὶ οἶκα δ' ἴχσομαι,

„Πηλεὶς δ' ἔλινέ μοι ἐπιτα γυναικὰ γαμέσσεταυτὸς.

„Ἐμὰ δ' Ἀχαιῶν εἰσὶ αἱ Ἑλλάδα τε, Φθίω τε.

Si a. prosperā nauigationē dederit inclytus Neptunus,
 Die tertio Phthiā glebosā peruenero: (huc veniens.
 Sunt a. mihi permulta *bona* quæ reliqui malis auibus
 Aliud verò hinc aurum. & æs rubrum,
 Et fœminas graciles: splendidumque ferrum
 Abducam, quæ sum sortitus: præmiū a. mihi qui dedit.
 Rursus per contumeliam abstulit rex Agamemnon.
 Attrides: ei omnia referto, vt mando,
 Palam, vt & alij indignentur Græci,
 Si quem Danaorum adhuc sperat se decepturum,
 Semper impudentia indutus: non tamen me
 Ausit, impudentissimus licet sit, in faciē intueri:
 Neque cum eo consilia communicabo, neque facta.
 Nam me iam decepit & offendit, neque item rursus
 Imponet verbis: sat ipsi sit: sed quietus
 Abeat in malam rem: nam ei mentem exemit consi-
 liarius Iupiter:

370

Inuisa a. mihi huius dona: honoro v. eū equē atq; Ca-
 Neque si mihi decies & vicies tot *opes* daret (ren.
 Quot ei nunc sunt & si alicunde alia accederent,
 Nec quot Orchomenon aduchūtur, nec quot Thebas
 Ægyptias, vbi multæ in domib. opes reconditæ iacēt, 380
 Quæ centum portarum sunt, ducentia. per vnāquāq;
 Viri egrediuntur cum equis & curribus.
 Neque si mihi tātum *opum* daret quantum arenæque
 puluerisque *est*, (non,
 Nec sic tamē amplius animū meum flecte: Agamem-
 Priusquā oēm mihi luat animū-cruciantē cōtumeliā.
 Filiam a. nō ducā in vxorem Agamemnonis Atridæ:
 Nec si cum aurea Venere pulchritudine curret:
 Operibus a. Minervæ cæsæ par sit, (eligat,
 Nec sic quidē ipsam ducam, ipse verò Achiuorū alium
 Qui ei conueniat, & qui rex maior sit, 390
 Si enim me seruent dij & domum perueniam;
 „Peleus mihi tunc vxorem desponsabit ipse.
 „Multæ autem Achiuæ sunt in Græciāq; Phthiāque,

„Κῦρα ἀεισέωι, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·

„Τάωι μὲν κ' ἐθέλοιμι φίλῳ ποίσοιμ' ἀκοίπῃ·

„Εἶτα δέ μοι μάλα πολλοὶ ἐπύστυον θυμὸς
ἀγνώωρ

„Γῆμαιπι μιν γὰρ ἄλοχοι, εἰκῆαι ἀκοίπῃ,

400 „Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρας ἐκπίσσαντο Πηλεΐδῃ·

„Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς αὐτὰξιοι, ὅδ' ὅσα φασί·

„Ἴλιοι ἐκτῆσθ' εὖ καί μιν πτολίεθρον,

„Το κορίν' ἐπ' εἰρήνης, κορίν' ἐλθῶν ἤαε Ἀχαιῶν·

„Οὐδ' ἔσσι λάϊτος ὕδὸς ἀφῆτορος εἰδὸς εἶργε·

„Φοῖβ' Ἀπόλλοιός Πυθοῖ εἰς πετρῆεσσι.

„Λήϊστοι μὲν γὰρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,

„Κτητοὶ δ' οἷον πείτοδ' ἐς τε, καὶ ἴπποι ζαιθὰ κάρμνα·

„Λιδεὺς δ' οἷον ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν ὅτε λήϊσῃ,

„Οὐτ' ἐλετῇ, ἐπὶ δ' ὅρ' κει ἀμείψεται ἔρκος ὀδοίκοι.

410 „Μήτηρ γὰρ τέ μέφῃσι θεὰ θεῖσι δ' ἄργυρ' ἐπέζα

„Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ·

„Εἰ μὲν κ' αὖθι μὲν ὦι Τρώων πόλιν ἀμφὶ μάχῃμα,

„Ωλετο μὲν μοι νόστος, ἀπὰρ κλέος ἀφθιτοὶ ἔσται·

„Εἰ δέ κει οἴκαδ' ἵκρομαι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,

„Ωλετο μοι κλέος ἐσθλόν, ὅππῃ δὴρ' ἴδ' ἐμοὶ αἰὼν·

„Εσέεται ὅδ' ἐκ' ἐμὸν ὦκα τέλος θανάτοιο κιχίη.

„Καὶ δ' αὖ τοῖς ἄλλοισι ἐγὼ φθόγῳ μὴτ' ἰσαίμι·

„Οἴκαδ' ἀποπλείω ἐπὶ ὅκετι δῖε τε τέχνορες

„Ἰλίῃσιν ἀπειῆς, μάλα γὰρ ἔθει εὐρύοπα Ζεὺς·

420 „Κῆρα ἐμὴν ὑπέρεχε· τεθαρσῆχας δ' οἱ λαοὶ

„Ἀλλ' ὑμῶις μὲν ἰοῖτες ἀεισέεσσι Ἀχαιῶν,

„Ἀλλ' ἐμὴν ἀπόφαθε· ὅ γὰρ γέρας ὅσι γερθήτωι,

„Οφρ' ἄλλῳ φραζοῖται εἰς φρεσὶ μῆτι ἀμείω,

„Ἡ κέ σφιν ἰῆας τε σόη, καὶ λαοὶ Ἀχαιῶν

„Νηυσὶν ὅππῃ γλαφυρῆς, ἐπὶ δ' οἱ σφισι ἦδε γ' ἐτοίμη,

„Ἡ νῦν ἐφράσεται, ἐμὴν ἀπομύσεισάτο.

„Φοῖβ' ὅδ' αὖθι παρ' ἄμμιν μὲν ὦι, κατακοιμηθήτω·

„Οφρα μοι εἰρήνησιν φίλῳ ἐς πατρίδ' ἐπιταί

„Ἀνέοι, μὲν ἐθέλῃσι αἰάλακ' ὅππῃ μιν ἄξω.

430 „Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγένοντο σιωπῇ,

„Filiæ optimatum, qui ciuitates tuentur,
 „Harum quam voluero dilectam faciam vxorem,
 „Illic a. mihi plurimum appetit animus generosus,
 „Ducta legitima vxore, apta coniuge,
 „Possessionib. delectari, quas senex acquisiuit Pelcus.
 „Nihil enim mihi cum vita videtur comparandum,
 ne illa quidem omnia quæ aiunt

„Ilium possedisse bene habitam urbem (uorum: 400
 „Antè, tēpore pacis, prius quàm appulissent filij Achi
 „Nec quāta lapideū limen iaculatoris intus cōtinet
 „Phœbi Apollinis Pytho in saxosa.

„Parabiles namque boues & pingues oues,
 „Parabiles & tripodes, & equorum flaua capita.

„Viri autem anima neque reuocari potest
 „Neque recuperari, postquā trāsuerit septū dētium.
 „Mater n. me dicit dea Thetis argēteis pedib. insignis
 „Duo fata ferre mortis ad finem. (pugnauero, 410

„Si quidem hīc manens Troianorum ciuitatē circa
 „Periit quidē mihi reditus, sed gloria immortaliserit.
 „Quòd si domum reuertar dilectam in patriā terrā,
 „Periit mihi gloria bona, in diuturnū tēpus a. mihi vita
 „Erit, neque me celeriter finis mortis deprehendet.

„Quin aliis quoque ego consulero (tum
 „Domum nauigare, quia nō amplius inuenietis exi-
 „Ilij excelsi, valde enim ipsum altitonans Iupiter
 „Manu sua protegit, audaces facti sunt autem populi.

„Sed vos quidem euntes optimatibus Achiuorum 420
 „Nuntium renuntiate (hoc enim munus est legatorū)
 „Vt aliud considerent in mentibus consilium melius,
 „Quod ipsis naues seruet & populum Achiuorum
 „Naues ad concauas quoniā non ipsis hoc paratum,
 „Quod nunc cogitauerunt, me iram ponente.

„Phoenix autem hīc apud nos manens cubet,
 „Vt me in nauibus charam in patriam sequatur
 „Cras, si voluerit: vi verò ne utiquam ipsum ducam.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio. 430

- Μῦθοι ἀγασσάμενοι μάλα γόχρα τεράς ἀπέηπον.
 Οὐδ' ὅτ' ἤ μετ' ἔπει γέρονι ἵππηλάτα Φοῖβηξ,
 Δάκρυ' ἀνακρήσας πέρι γόθ' ἐν νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 „Εἰ μὲν δὴ γότ' εἰ γε μὲν Φρεσὶ Φαίδῳ Ἀχιλλεύῳ
 „Βάλλεαι, ὅδ' ἐτ' παμπαν ἀμύνει νηυσὶ θεῶσι
 „Πῦρ ἐθέλεις αἰδέηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 „Πῶς αὖ ἐπετ' ἀπὸ σείτο φίλοι τέκος αὐτὸ λιποῖμιν
 „Οἷος· σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρονι ἵππηλάτα Πηλεΐς.
 „Ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνων πέμπε
 440 „Νήπιον, ὅπ' ὤϊδ' ἐμοῖ' ἔσ' πολέμοιο,
 „Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' αἰδρεῖς ἀεικτοπέες τε-
 λέθουσι.
 „Τεινέ κ' ἐμὲ πρὸς ἔλκε δ' ἰδοσκέμεναι τὰ δὲ ποίηται,
 „Μύθοι τε ῥητῆρ' ἔμεναι, κορηκτῆρα τε ἔρχων.
 „Ὡς αὖ ἐπετ' ἀπὸ σείτο φίλοι τέκος, ὅτ' ἐθέλοιμε
 „Λεῖπεσθ' ὅδ' εἴ κ' ἐμοὶ ὑπεσταῖη θεὸς αὐδῶς
 „Γῆρας ἀποξύσας, θύσει γένοι' ἡρώεσσι,
 „Οἷοι ὅτε κορῶτον λίποι Εὐμάδης καλλιγυνάικα,
 „Φύγων ἰήκεα πατρὸς ἀμύντορος Οἰκονόμου,
 „Ὡς μοι Παλακίδος φειχάσται καλλιχόμοιο.
 450 „Τὴν αὐδῶς φλέσκει, ἀπμαζέσκει δ' ἀκοίπῃ,
 „Μητέρ' ἐμὴν ἥδ' αἴει ἐμὲ λισσέσκει γούνοισιν
 „Παλακίδι περὶ γυνῶν, ἵν' ἐχθήρῃε γέροντα.
 „Τῇ περὶ γυνῶν ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεῖς,
 „Πολὺ κατ' ἔρχεται, συχεαῖς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινεῖς,
 „Μὴ ποτε γούνοισι οἷσιν ἐφίσσεσθαι φίλοι υἱοί.
 „Εἴ μεθεὶ γέροντα θεοὶ δ' ἐτέλῃσι ἐπαράς,
 „Ζεὺς τε κατὰ χθόνην, καὶ ἐπ' αἴθρη Περσεφόνεια.
 „Εἰθ' ἐμοὶ ἔκ' ἐπ' παμπαν ἐρητύειτ' ἐπ' Φρεσὶ θυμῶς
 „Πατρὸς χορῶν καὶ μέγαρον στεφάδης.
 460 „Ἡ μὲν πολλὰ ἔταρ καὶ αἰετὶς ἀμφοῖς εἴτερος,
 „Αὐτὰς λισσόμενοι κατ' ἔρχονται ἐπ' ἐμὰς ῥοάς.
 „Πολλὰ δ' ἵφια μῆλα καὶ ὀλίποδ' ἐλίκαι ῥοαῖς
 „Εσφαζοῖτο πολλοὶ ὅσους θαλέδοιτες ἀλοιφῇ.
 „Εὐόμοιοι, ταυνοῖτο δ' ἄρα φλογὸς ὑφαίστοιο·

Sermonē admirantes: admodū n. pręfractē negabat.
 Tandē v. interloquutus est senex equitator Phœnix,
 Lacrymas cum gemitu effundens, valde n. timebat
 nauibus Achiuorum:

„Siquidem iam reditum in animum clare Achilles
 „Inducis, neq; omnino arcere à nauibus velocibus
 „Ignem vis hosti em, quoniam ira incidit in animum,
 „Quomodo postea sine te, chare fili, hic relinquer
 „Solutus? tecum verò me misit senex equitator Peleus,
 „Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
 „Infantem, nondū peritū omnibus-perniciosi belli, 440
 „Neque concionū, vbi homines illustres reddūtur:
 „Propterea me misit vt docerem te ista omnia,
 „Dicendique peritus vt euaderes, & idoneus rebus a-
 „Itaque sine te, dilectē fili non velim (gendis.
 „Relinqui: neque si mihi promitteret deus ipse
 „Senectute deterfa, effecturū me iuuenē pubescentē:
 „Qualis *eram* quum primum liqui Helladē pulchras
 mulieres habentem,

„Fugiens iurgia patris Amyntoris Ormenidæ,
 „Qui mihi ob pellicem irascebatur pulchricomam, 450
 „Quam ipse diligebat, & contemnebat vxorem
 „Matrē meā: hæc a. sēper me rogabat genib⁹ *prehēsis*
 „Vt cum pellice miscerer. vt odio haberet senem.
 „Et obediui & feci: pater a. meus statim suspicatus,
 Multa imprecatus est: odiosas verò inuocabat Furias,
 Ne vnquam genib. meis imponerem dilectum filium
 Ex me genitum: dij a. perfecerunt imprecationes,
 Iupitērque infernus: & dura Prosepina.

Tum me nō amplius omnino coërcebat in mentibus
 Patris irati in domo vt versarer. (animus

Certē quidem multum familiares & cognati circum 460
 Ibi orantes me detinebant in ædibus. (existentes,
 Multas a. pīgues oues & curuē gradiētes nigros boues
 Mactabant: multi autem sues florentes pinguedine
 Assati extendebantur per flammam ignis.

- „Πολλοὶ δ' ἐκ κεράμοι μέθυ πίετο τοῖο γέροτος.
 „Εἰπαῖνχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ φειδύκτας ἱανοί.
 „Οἱ μὲν ἄμα βόμῳ φυλακὰς ἔχον· ὃ δὲ ποτ' ἔσβη·
 „Πῦρ, ἔτερον μὲν ὑπ' αἴτ' ὕσῃ εὐερχέος αὐλῆς,
 „Ἀλλο δ' εἰς περδόμενῳ πρὸ θειοθαλάμοιο θυροῖαι·
 470 „Ἀλλ' ὅτε δὴ δικάτη μοι ἐπ' ἤλυθε γυῖζ' ἐρεβεινὴ,
 „Καί τ' ὅτ' ἐγὼ θαλάμοιο θυροῖας πυκινῶς θύραρχας
 „Ρῆξας, ἔξῃλθον, καὶ ἱερὸν βορρὴν ἔρκισα αὐλῆς
 „Ρῶα, λαθῶνι φύλακας τ' αἰδρας, δμῶαί τε γυν-
 ραῖνας·
 „Φῶγος ἔπειτ' ἀπαύευσθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 „Φθίλῳ δ' ἔξινόμην εἰδωλόακα μητέρει μήλωι,
 „Ες Πηλῆα αἶαχθ'· ὃ δὲ με πρὸ φρωι ὑπέδικτο,
 „Καί με φίλησ', ὥσεί τε πατὴρ οἱ παῖδα φιλήσῃ.
 „Μοιῶν, τηλύγετος πολλοῖσι βῆτι χτεάτεσσιν·
 „Καί μ' ἀφισὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 480 „Ναῖοι δ' ἐχαπλῶ Φθίης, Δολόπεσσιν αἰάσσων·
 „Καί σε τοῦτο ἔθηκε θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ·
 „Εκ θυμῷ φιλέων, ἐπὶ ὃν ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ,
 „Οὗτ' ἐς δαῖτ' ἵεαι, ὅτ' ἐν μεγάροισι πάσαις·
 „Πεῖρ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσι ἐγὼ γυνόασαι καθίσσεις,
 „Οψοῦτ' ἄσασιν περταμοῖσι καὶ οἴοι βῆτιχων,
 „Πολλάκι μοι κατέδυσσας βῆτι σῆθεσσιν χιτῶνα
 „Οἷον ἀποβλύζων ἐκ πεπνυμένη ἀλεγειῇ·
 „Ὡς βῆτι σοι μάλα πᾶν ἔπαυτο, καὶ πόλλ' ἐμόγησε.
 „Τὰ φροῖνοι, ὅμοι ὅππ' θεοὶ γένοιτο ἔξετελευτοί·
 490 „Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλά σε παῖδ' θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ·
 „Ποιεύμεν, ἵνα μοι ποτ' ἀσκήα λογιὸν ἀμύνῃς.
 „Ἀλλ' Ἀχιλλεῦ, δύμασσι θυμὸν μέγαν, ὃ δὲ π' σε χρὴ
 „Νηλεὺς ἦτορ ἔχει· στεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 „Τῶν τ' ὅρ' καὶ μέζων ἔρετῇ, πρὴν τε, βίῃ τε.
 „Καί μὲν τοῖς θυίεσσιν καὶ εὐχολῆς ἀγαυῇσι,
 „Λοιβῇ τε, κρείσσει τε πρὸς ἀνδραπόδ' ἀνδρωποῖ
 „Λισσόμενοι, ὅτε κείπῃς ἱερὴν καὶ ἀμαρτήν.
 „Καί γάρ τε λιπαὶ ἥσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 „Χολαί τε, ῥυσταί τε, πρὸς ἀνδραπόδ' ἐφ' ἑταμοῖ

Multum autē ex doliis vinum bibebatur ipsius senis.
Per nouem noctes a. circa me ipsum noctes egerunt.
Atq; hi per vices custodias habebāt, neq; vnq̃ exīgue-
Ignis, alter quidē in porticu bene munitę aulę, (batur
Alter autem in vestibulo ante thalami fores;
Sed quando iam decima mihi aduenit nox obscura,
Et tunc ego thalami foribus densē compactis,
Ruptis exiui, & transilię septum aulę
Facilē latēs custodēsque viros, famulāsque mulieres. 470
Fugi postea procul per Helladem spatiosam,
In Phthiam perueni glebosam, nutricem ouium,
Ad Peleum regem, hic autem me lubens excepit:
Et me amauit vt pater suum filium amauerit
Vnicū extrema ætate natū amplis in possessionibus:
Et me diuitem fecit, multum a. mihi dedit populum.
Incolebam verò extremam oram Phthiæ, Dolopibus
imperans,
Et te tantum reddidi ô dijs par Achilles,
Ex animo diligens, quoniam nolebas cum alio,
Neque ad conuiuium ire, neque in edibus comedere, 480
Antequam te super meis ego genibus collocans,
Obsoniôq; satiarem præincidens, & vinum adhibens;
Sępe mihi rigasti in pectoribus vestem
Vinum euomens, in infantia molesta.
Sic ppter te permulta passus sum, & multa laboraui,
Ea cogitans, quod mihi nullam dij prolem dabant
Ex me, sed te in filium, ô diis similis Achilles,
Adoptabā vt à me aliquādo sæuā mortē propulsares,
Age ergo achill. mitiga animū magnū, neq; te oportet
Crudele cor habere, flexibiles autem sunt & dij ipsi, 490
Quorum etiam maior virtus honorque potentiaque
Tamen hos suffimentis, & votis benignis,
Libaminēque nidorēque flectunt homines
Precantes, postquam aliquis præuaricatus fuerit vel
Etenim preces sunt Iouis filię magni, (peccarit.
Claudęque rugosęque strabęque oculis,

- 500 „Αἰ ρά τε καὶ μετόπισθ ἄτης ἀλέγοισι κεύσσει.
 „Ἡ δ' ἄτη θειὰν ἔτε, καὶ ἄρτι πορ, οὐδ' ἔχρα πάσαις
 „Πολλοὶ ὑπεκπεσθῆναι, φθάνει δὲ τε πασαι ἐπ' αἶαν
 „Βλάπτεισ' αἰθρώποισ· αἱ δ' ἔξακέοιται ἐπίσσω.
 „Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσοι ἴσσαις,
 „Τοῖδε μέγ' αἰῶσαι, καὶ τ' ἐκλυοὶ εὐζαλόμοιο·
 „Ὅς δ' ἐκ' αἰλύνεται, καὶ τε περὶ δόποσιν,
 „Λίσσονται δ' ἄρα παίει Δία Κροθίωνα κεύσσει,
 „Τῷ ἄτμ' ἄμ' ἐπεσθ', ἵνα βλαφθεὶς δόποσιν.
 „Ἀλλ' Ἀχιλεὺς πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησι ἐπεσθ'
 510 „Τιμὴν, ἢ τ' ἄλλωι τῷ ἑπιγνάμπῃ φρένας ἰδ-
 λῶι
 „Εἰ μὲν γὰρ μὴ δώρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' οἰομάζοι
 „Λατρείδης, ἄλλ' αἶε ἑπιζάφελος χαλεπαῖοι.
 „Οὐκ αἶ' ἔγωγε σε μῆοι δόπορρίψαιτα, κελοίμην
 „Ἀργείοισι ἀμυνέμεναι χατέοισι τῷ ἔμπης·
 „Νυνὶ δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ δίδου, τὰ δ' ὅπισθ' οἰ-
 ούμεν·
 „Λίδρας ὅ' λίσσεσθ' ἑπιπείκει αἰετοῖς
 „Κειάμοιες καὶ λαοὶ Ἀχαιῶν, οἳ τε σοὶ αὐτῶι
 „Φίλτατοι Ἀργεῖοι, καὶ μὴ σὺ γε μῦθοι ἀλέγξης,
 „Μηδὲ πόδες, κοῖτι δ' ἔπι ἱεμεσσηδὶ κεχολώσθ'.
 520 „Οὔτω καὶ καὶ πρὸς ἐπυθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 „Ἡρώων, ὅτε κει πῖ ἑπιζάφελος χόλος ἵκοι,
 „Δωρητοὶ τε πέλοιο, καὶ ἄρρητοί τ' ἐπέσσι.
 „Μέμνημαι γὰρ δὲ ἔργοι ἐγὼ πάλα, ἔπι νείοι γε
 „Ὡς ἴω, εἰ δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι
 „Κυρήτες τ' ἐμάχοιο, καὶ Αἰπυλοὶ μὲν χαρμαῖ
 „Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ Ἀμύλοισι ἀνείζοι·
 „Αἰπυλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐρατῆς·
 „Κυρήτες ὅ' ὄχρα φάτ' ἐσι μεμαῶτες ἄρρη.
 „Καὶ γὰρ τοῖσι κεκὼν χρυσότ' ἔργιος Ἀρτεμις ἄρρη
 530 „Χασσαμένη, ὅς ἐστι οὐπ' ἑταλῶσι γουνοῖ ἀλῶης
 „Οἶνεσ' ῥέζ' ἄλλοι ὅ' θεοὶ δαίμωνες ἐκατόμβας,
 „Οἷον δ' ἐκ' ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάληο,
 „Ἡ λάθειτ', ἢ ἐκ' ὀλέσει, ἀάσασθ' ὅ' μέγα θυμῷ.

Quæ Noxam curant quanquam eam sequuntur. 500
 Noxa verò robustaque & pedib. integra: ideo omnes
 Lōgè præcurrit, anteuertit autem omnem per terram
 Lēdens homines: sed hæ medentur post modo.
 Ac cū quidē qui venerabitur filias Iouis proprius ac-
 Valde iuuant, & exaudiunt precantem (cedentes
 Qui autem renuerit, & præfractiūs recusarit,
 Precantur tunc hæ Iouem Saturnium euntes,
 Eum vt Noxa simul sequatur, quò accepto dāno pœ-
 Quare Achilles, da & tu Iouis filias sequi (nas luat: 510
 Honorem, qui aliorum flectit mentem fortium.
 Si enim non dona ferret, aliāq; in posterū nominaret
 Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset,
 Non equidem te ira abiecta hortarer
 Argiuis auxiliari indigentibus quantūlibet. (cetur.
 Nūc v. simul statim multa dat, aliāq; in posterū polli-
 Viros a. ad precandum insuper misit præstantissimos,
 Electos inter exercitum Achaicum, qui tibi ipsi
 Amicissimi sunt Argiuorum: horum, ne tu orationem
 inanem reddas, (tum esse
 Neq; pedes: ante q. non reprehendendum erat te ira- 520
 Sic & priscorum audiuius laudes virorum
 Heroum quando aliquem vehemens ira occuparet,
 Donisque placabiles erant, exorabilēsque verbis.
 Memini hoc factum ego vetustum, neutiquam recēs,
 Quale fuerit: inter vosa exponam omnes amicos.
 Curetes pugnabant & Ætoli pugnaces
 Circa urbem Calydona & se mutuò interficiebant.
 Ætoli quidem defendentes Calydona amœnam,
 Curetes autem diripere cupientes ferro.
 Etenim in hos malum aurea sede Diana excitauit
 Irata quòd non ei primitias in vbere solo 530
 Oeneus sacrificauerat: alijs dijs epulātib. hecatōbas,
 Soli verò non sacrificauit Iouis filia magni,
 Siue obliuione siue imprudentia, nocuit certè mul-
 tum animo.

Hæc

„Η δὲ χολασαμένη δίοι γένος ἰοχάμεθα,
 „Ὡροει ἔπι χλοῦνι Σωῦ ἄγριοι ἀργείδοιτα,
 „Ὅς κακὰ πόλιν ἔρδισκει ἔσται Οἰῆος ἀλκίω·
 „Πολλὰ δ' ἔγε πρὸ θέλυμια χαμαὶ βάλε δειδρεα
 μαχερά

- „Αὐτῇσι ρίζησι, καὶ αὐτοῖς αἵτεσι μέλαι.
 „Τὸν δ' υἱὸς Οἰῆος ἀπεκλείπει Μελέαχρος,
 340 „Πολλέων εἰς πολίωι θηρήτορας αἰδέρας ἀγέρας,
 „Καὶ κυνας· ὃ μὲν γὰρ καὶ ἐδάμνη παύροισι βροτοῖσι·
 „Τόστος ἔμω' πολλοὺς ἔπερῃς ἐπέθισ' ἀλεγειῆς.
 „Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον, καὶ αὐτὴν
 „Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ, καὶ δέρματι λαχίηεντι,
 „Κυρήτωι τε μασηγῷ, καὶ λίπολαϊ μεγαθύμῳ.
 „Ὀφρα μὲν οὖν Μελέαχρος ἀρήϊφιλος πολέμιζε,
 „Τόφρα ἔ' Κουρήτεσσιν κακῶς ἰὺ, καὶ ἐδυόκετο
 „Τείχεος ἔκτοθεν μίμικτι, πολέες τῶρ εἰότες·
 „Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαχρος ἔδω χόλος, ὅτε καὶ ἄλλοι
 350 „Οἰδαίει εἰς τ' ἄθεοσι ἰοοὶ πύχα τῶρ φερονέονται·
 „Ἦτοι ὁμηγεῖ φίλην Ἀλθαίην χροῦντος κῆρ,
 „Κῶτο τῶνδ' ἀμνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 „Κέρη Μαυπίσσης καλίσφύρου Εὐλυνίης,
 „Ἰδεώθ', ὃς κάρπυσος ἔπι χθονὶ γένετ' αἰδρωδῖ,
 „Τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐσάντιοι ἄλετο τόξον
 „Φοῖβος Ἀπόλλαιος, καλίσφύρου ἥτε καὶ ὕμνης.
 „Τιὸν ἔ' τότε εἰς μεγάροισι πατρὸς, καὶ πότνια μήτῃς,
 „Ἀλκυόϊο καλέεσκοι ἐπαῖνοντο, οὐδ' ἔ' αὐτῆς
 „Μήτῃς Ἀλκυόϊος πολυπειθέος οἶτοι ἔχουσε.
 360 „Κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρ πασε Φοῖβος Ἀπόλλαι,
 „Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλοι θυμολυγέα πύσσον,
 „Ἐξ ἀρέωνι μητρὸς κεχολαμένως, ἥ ῥα θεοῖσι
 „Πόλλ' ἀχένον, ἥρ' αὖτε κασιγνήτοιο Φίλοιο·
 „Πολλὰ ἔ' καὶ γαῖαν πολυφόρβον χροῖν ἀλοῖα
 „Κικλσέκους ἀΐδων, καὶ ἐπαμνὺν Περσεφόνειαν,
 „Πρόχυν καθεζομένη· δύνοντο ἔ' δάκρυσι κόλποι,
 „Παιδὶ δόλῳ θάιαται τῆς δ' ἡερσφοῖπς Εὐρυπῆς
 „Ἐκλυει ἔ' Εὐρίβοσφι, ἀμείλιχοι ἦτορ ἔχουσε.

Hæc a. irata, diuinum genus sagittis gaudens.
Incitauit in gramine cubantem suam syluestrem can-
didis dentibus.

Quimala multa faciebat vastans Oenei campum.
Multas a. hic funditus humi prostrauit arbores altas
Cum ipsis radicibus, & ipsis floribus pomorum.

Hunc autem filius Oenei occidit Meleager,
Multis ex ciuitatib. venatores viros vbi congregasset
Et canes: nō enim domitus fuisset paucis hominibus,
Tantus erat, multos a. rogam ascendere fecit tristem. 330
Hæc a. ob ipsum excitauit magnū tumultū & præliū
Pro apri capite, & pelle setosa,
Curetāsque inter & Ætolos magnanimos.

Quādiu quidē igitur Meleager bellicosus pugna bat.
Tandiu Curetibus malè erat, neque poterant
Mœnia extra manere, multi quamuis essent.

Sed quando iam Meleagrū inuasit ira (quæ & aliorū
Inflat in pectorib. mentem rectè quamuis sapientiū)

Certè hic matri dilectæ Althææ iratus corde, 340
Iacebat apud legitimam vxorē pulchram Cleopatram,
Filiam Marpissæ pulchræ, Eueni filia,

Idæique, quī fortissimus inter terrestres fuit viros,
Eorum qui tunc erant: & sanè cōtra regē sumpsit arcū
Phœbum Apollinem pulchræ gratia nymphæ.

Hanc verò in ædibus pater & veneranda mater,
Alcyonem vocabant cognomine: quod ipsius

Mater Alcyonis luctuosè casum habens

Flebat, quando ipsā lōgè faciēs rapuit Phœb. Apollo.

Huic is accubabat, irā cruciatē animum concoquens. 350

Propter imprecationes mātis iratus, quæ diis

Multum dolens supplicabat, propter fratris cædem,

Multū a. & terrā multa nutrientem manibus pulsabat

Inuocans Plutonem & grauem Proserpinam,

In genua confidens, rigabantur a. lacrymis sinus:

Vt filio darēt mortē: hæc a. per tenebras vagās Erinnis

Exaudiuit ex Erebo, implacabilem animum habens:

Q

- „Τῶνδε τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος, καὶ δοῦπος ὀρώρα,
 570 „Πύργῳ βαλομένοισι διδ' ἐλίσσονται γέροντες
 „Αἰπόλῳ, πέμποι δ' θεῶν ἱερῆας αἰετοὺς
 „Εξελθεῖν, καὶ ἀμύνειν ὑποχόμενοι μέγα δῶρον
 „Οπποθὶ πύπτατο πελῆος Καλυδῶνος ἐρατῆς,
 „Εἰτά μιν κῆρυγες τέμνους περικαλλέας ἐλέαθ
 „Πειθηκοτόμοι δ' ἄλλ' ἡμῶν οἰοπέδοιο,
 „Ἡμῶν δ' ὦ φίλῳ ἄρσῳ πεδίοιο ταμέαθ.
 „Πολλὰ δέ μιν λ. τῶνδε γέροντες ἐκπιλάτα Οἰνεῖς,
 „Οὐδ' οὐδ' ἀπεμειβόμενος ὑψηλὸς θεῶν θαλάμῳ,
 „Σέβει καλῆται σάνιδας, γυνὴ δ' ἄνδρος ἡγήσθ
 580 „Πολλὰ δ' ὅττι κασίγνητοι, καὶ πότνια μήτηρ,
 „Ελίσσονται, ὅ δ' ἄλλοι ἀνδρείοι, πολλὰ δ' ἐπαίρουσι,
 „Οἱ οἱ κεδνότεροι, καὶ φίλτατοι ἦσαν ἅπαντες
 „Ἀλλ' ὅδ' ὥς τ' ἐν θυμῷ οἱ στήθεσσι ἐπιθήσονται.
 „Πεῖ γ' ὅτε δὴ θαλάμῳ πύκα βάλετο, τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργῳ
 „Βαῖοι Κερῆτες, καὶ στέφονται μέγα ἄστυ
 „Καὶ τότε δὴ Μελέαγρος εὐζώνος ὤφειλτο
 „Δίωκετ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξε ἅπαντα
 „Κῆδ' ἔσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν δ' ἄστυ ἀλώη
 „Αἰδέσθαι μὲν κτεῖνοι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαυύνει
 590 „Τίχνα δέ τ' ἄλλοι ἄγριοι, βαθυζώνεις περὶ
 ταῖκας.
 „Τῶν δ' ὠρίετο θυμὸς ἀκούοιτος κακὰ ἔργα.
 „Βῆ δ' ἰέναι χροὶ δ' εἴτε ἐδύσατο παμφανόωιτα
 „Ὡς ὁ μὲν Αἰπολοῖσι ἀπήμυνε κακοὶ ἡμῶν,
 „Εἰξας ὦ θυμῷ, τῷ δ' ἔκπε δῶρ ἐτέλεσσαν
 „Πολλὰ τε καὶ χεῖρ' ἔτα· κακοὶ δ' ἡμῶν καὶ αὐτῶν.
 „Ἀλλὰ σὺ μή μοι τῶντα ἴσα φρεσὶ, μηδ' ἐπεδαιμόνη
 „Εἰταῦθα τρέψῃ φίλος κάκιστος δέ κει εἴη.
 „Νηυσὶ γαμομένοισι ἀμύνεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ δούρῳ
 „Ερχο, ἴσθαι γὰρ σε θεῶν πύλοισι Λαχνοί
 600 „Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρῳ πόλεμος φθισιμένοισι δῆς,
 „Οὐκ ἔθ' ὁμῶς πμῆς εἶσθαι, πόλεμόν τ' ἀλαλχόν.
 „Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς,

Horū a. ad portas tumultus & strepitus excitabatur,
 Turres dum ferirentur: hunc autem orarunt senes
 Ætolorum, miseruntq; deorum sacerdotes optimos 57●
 Ut exiret & opem ferret, polliciti magnum donum;
 Vbi pinguiissimus ager est Calydonis amœnæ,
 Ibi ipsum iusserunt prædium amœnum eligere
 Quinquaginta iugerū: dimidium quidē vitiferi soli.
 Dimidium u. non consitum aruum in agro capere.
 Multum a. ipsum obsecrabat senex equitator Oeneus
 Limen conscendens excelsi thalami,
 Quatiens compactos asseres, suppliciter rogans filiū:
 Multum a. hunc sorores, & veneranda mater
 Rogabant: ille magis recusabat: multumque socij, 58●
 Qui ipsi maximè reuerendi & amicissimi erāt oīum:
 Sed neque sic huius animum in pectoribus flectebāt,
 Antequā iam thalamus frequēter percuteretur, ipsi-
 que turres
 Conscenderent Curetes, & incenderent magnā vibē.
 Tum demum Meleagrum formosa vxor
 Rogauit eiulans, & ei recensuit omnes (fuerit,
 Misérias quę hominib. cōtingunt, quorum vrbs capta
 Viros occidunt, urbem ignis absumit,
 Liberos alij abducunt, formosasque mulieres. 59●
 Huius a. commotus est animus audientis sœua facta.
 Perrexit itaq; irē, corporēque arma induit splendida.
 Sic quidem ab Ætolis propulsauit malum diem,
 Cedens suo animo, & tamen dona ei nō persoluerunt,
 Multaque & decora, malum tamen depulit etiam sic.
 Sed tu ne mihi ista cogites mentibus, neque te dēmō
 Huc vertat: ō amice: peius autem esset
 Nauibus incensis auxiliari: sed propter dona
 Veni: æquē te ac deum colent Achiui.
 Si autem sine donis pugnam viros perdentem incas, 60●
 Non item æquē in honore eris, bellum quamuis pro-
 pulsaueris.

Hūc v. excipiens alloquutus est pedib. velox Achilles,

„Φοῖνιξ ἄτ' ἄγεραϊο, διοτρεφές, ὅπ' ἡ με τῷ τῆς
 „Χρεῶ πμῆς· φρογέα ᾗ τέπμῆσαι Διὸς αἴση,
 „Ἡ μ' ἔξω φρογίσι κορωτίσι, εἰσόκ' αὐτμῆ
 „Εἰς ἤθεσσι μὲν, καὶ μὲν φίλα γουῶατ' ὁρώρη.
 „Ἀλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' εἰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 „Μὴ μοι σύγχι θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχύων,
 „Ἀτρεΐδῃ ἥρῃ φέρων χέρι, ὅδ' ἐπὶ σε χρὴ
 610 „Τοὶ φιλέει, ἴσα μὴ μοι ἀπέχθηναι φιλέοιπ.
 „Καλὸν τοι σὺ ἐμὸν δὲ κήδων, ὥς κέ με κήδη.
 „Ἴσθ' ἐμὸν βασιλῆα, καὶ ἡμῶν μείρεο πμῆς·
 „Οὔτοι δ' ἀγέλειοι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμωσι
 „Εὐνὴ εἰς μαλακῇ, ἅμα δ' ἡοὶ φαιτομῶνφι,
 „Φρογασίμεθ' ἢ κε γεῶμεθ' ἐφ' ἡμέτερ, ἢ κε
 μῶν μῶν.

Ἡ καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι γεῶσε σιφπῇ
 Φοῖνιξ ἑορίσται πυκνὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 Ἐκ κλισίης τόσ' οἷο μεδούατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 Αἰπὸς Τελαμονιάδης μετ' μῦθοι ἔειπε,
 620 „Διογείης Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῷ,
 „Ἴσθ' ἐμὸν βασιλῆα, καὶ ἡμῶν μείρεο πμῆς·
 „Τῇ δέ γ' ὁδῷ κρατέεσθαι, ἀπαγῆλαι ᾗ τάχιστα
 „Χρὴ μῦθοι Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθῶν φρογίσι,
 „Οἱ πῦρ ἔαται ποπιδέμενοι αὐτὰρ Ἀχαιοί·
 „Ἀχαιοὶ εἰς ἤθεσσι θεῶν μεγαλήτορα θυμὸν,
 „Σχέλιος, καὶ δὲ μετατρέπεται φιλόπῃτος ἐπεί-
 ρων

„Τῆς, ἥ μιν φρογίσι τοῖσι ἐπὶ μῶν ἐξοχοὶ δῆλοι.
 „Νηλῆος καὶ μὲν τις τε κασιγνήτοιο φόροιο,
 „Ποιῶν, ἢ δ' παιδὸς ἐδέξατο τεθισαῖος.
 630 „Καὶ ῥ' ὁ μὲν, ὅς δ' ἡμῶν μὲν αὐτὴ πόλιν ἀπὸ πύργου·
 „Τῇ δέ τ' ἐρητύειαι κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγνώων,
 „Ποιῶν δὲ ξαμῶν· σοὶ δ' ἀμύχῳι τε, κακὸν τε
 „Θυμὸν εἰς ἤθεσσι θεῶν θέσται, εἴτε καὶ κούρης
 „Οἷος· πῦρ δέ τοι ἐπὶ πᾶσι παρὶς χόλον ἐξοχ' αἰείσας,
 „Ἀλλὰ τε πόλιν ὅπ' ἡσιν σὺ δ' ἴλαοι εἰθεῖς θυμὸν.
 „Αἰδέσθαι ᾗ μέλαθρον, ὅπ' ἀφρογίσι δὲ τοῖσι μῶν

Phœnix venerande senex, nobilissime, non mihi hoc
 Op⁹ est hōore: puto a. *me* honoratū esse Iouis volūt.
 Quē me retineb. apud naues curuis puppib dū spirit⁹
 In pectorib. māserit, & mihi chara genua mouebūtur
 Aliud verò tibi dico, tu autem animo manda tuo:
 Ne mihi turba animum flens & mœrens,
 Atridæ heroī gratificans, ne utquam te conuenit
 Istum amare, vt ne mihi odio sis te amanti.
 Decet te mecum eum lædere qui me læserit.

610

Æquē ac ego regna, & dimidium sortire honorem:
 Isti rentuntient, tu autem hic cubato remanens
 Lecto in molli: simala atque aurora illuxerit,
 Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneam⁹.

Dixit & Patroclo supercilijs annuit tacitè,
 Phœnici vt sterneret densum lectum, vt citissimè
 E tentorio reditum curarent. inter illos autem Ajax
 Deo par Telamonius orationem habuit:

Nobilissime Laërtiade, prudentissime Vlysses,
 Abeamus: non n. mihi videntur preces *nostræ* exitum 620
 Hoc quidem itinere vllum esse consequuturæ: nun-
 tiare autem velocissimè

Oportet responsum Danaïs, licet non bonum sit,
 Quia alicubi nunc sedent expectantes. At Achilles
 Immitem in pectoribus posuit superbam iram:
 Durus, neque rationem habet amicitiae sodalium,
 Eius qua eū apud naues honorabamus supra ceteros.
 O immisericordem: etenim aliquis pro fratris cæde
 Satisfactionem, vel pro suo filio accepit occiso:
 Et is quidem qui occidit in ciuitate manet ibi, multa
 postquam persoluit.

630

Alterius a. sedatur cor & animus elatus
 Pretio accepto, tibi v. incessabilēque sæuāque
 Iram in pectoribus dii posuerunt, gratiā puellæ
 Vnius: nunc a. tibi septē præbemus eximiè optimas.
 Allāq; multa præter has: tuiq; placidū assume animū.
 Reuerere a. rectum sub quo apud te sumus:

Q. iij

„Πληθύνος ἐκ Δαναῶν μέμα μὲν δέ τοι ἰξοχοὶ ἄλκιροι,
 „Κήδιστοὶ δ' ἐμῶν, καὶ φίλτατοί, ὅσσοι Ἀχαιοί.

640 Τὸν δ' ἀπαμβόμῳρος, φασίφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

„Αἴαντιογενὲς, Τελαμόνε, κοίρανε λαῶν,

„Παῖτα τί μοι χεῖρ' οὐ μὲν εἴσομαι μὴ ἴστασθαι.

„Αλλὰ μὲν οἶδαιεταί κεραδίη χόλω, ὅππότε σκείνη

„Μήσομαι, ὅς μ' ἀσύνφηλοι ἐν ἀρχαίοισι ἔρεξαν.

„Ἀτρεΐδης, ὥσεί περ ἀπὸ μητρί μετανάστειν.

„Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγέλιον ἀπὸ φάσθαι.

„Οὐ γὰρ ὥρην πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόετος.

„Πρὶν γ' ἔσθ' Πριάμοιο δουρὶ φρεσὶς ἔκτορα δῖον.

„Μυρμιδόνων ἐπὶ τὴν κλισίαν, καὶ ἦναι ἱκέσθαι

„Κτεῖνοισ' ἀρχαίους, κατὰ τὴν σμύξαι περὶ ἦναι.

650 „Ἀμφὶ δέ τοι τῇ' μὴ κλισίῃ, καὶ ἐπὶ μεσσηνίῃ.

„Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης ἀχέσθαι ὅττι.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφὶ κίππελοι,

Σπένδοντες, φασί ἦναι ἴσαν πάλιν· ἔρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάρχοισι, ἰδὲ δμοῖσι κέλευε·

Φοῖβον ἑορέσαι πεκίονι λέχος ὅττι παρὰ χεῖρας·

Αἱ δ' ἐπὶ πεσθόμηναι, ἑορέσαι λέχος ὡς σκέλευσε.

Καί εἰά τε, ῥῆγός τε, λίθοιο τε λεπτοῖσι ἄσπετον,

Εἰθ' ὁ γέρωι κατέλεκτο, καὶ ἦν δῖον ἐμύμναι.

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς· εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπύκτου·

660 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τίμει Λεσβόθεν ἦγε·

Φέρβαντος θυγάτηρ Διομήδην χαλκὸν παρὰ χεῖρας·

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο παρὰ δ' ἄρα καὶ τῷ,

Ἰφιδεῦζωτος, τίμει οἳ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,

Σκῦρρον ἐλὼν ἀπείαν Εὐρυπύου πολίετρου.

Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσι ἐν ἀτρεΐδαισι γένοιτο,

Ταῖς μὲν ἄρα χρυσέοισι κίππελοις ἦεν Ἀχαιοῖ.

Δεδέχατο δὲ δῆσθαι δῆσος αἰάσασθαι, ἔκ τ' ἐρέοιτο.

Πρῶτος δ' ὄξερένειαι ἀνὰ ξανθὸν ἀνδρῶν ἀγαμέμνιναι,

„Εἰπ' ἄγε μ' ὦ πολὺναι· Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιοῖ.

670 „Ἡ ῥ' ἐθέλει ἡγεσθαι ἀμύνεσθαι δῆσιν πύρ.

Ex cœtu verò Græcorum profitemur nos tibi supra
 alios (sunt Achiui.

Maximè necessarios esse & amicissimos quotquot
 Hūc a. excipiēs alloquutus est pedib. velox Achilles;

„Ajax nobilis, Telamonie, princeps populorum, 640

„Omnia mihi ex animo visus es dixisse.

„Sed mihi tumescit cor ira, quoties illius

„Recordor, qui me vilem inter Argiuos fecit

„Atrides tãquã aliquem immunem aduenam.

„Quare vos abite, & legationem renuntiate.

„Non enim ante bellum curabò sanguinolentum,

„Quã filius Priami bellicosi Hector diuinus

„Myrmidonum ad tentoria & naues veniat

„Interficiens Argiuos, incendatque igne naues.

„Circum verò meum tentorium & nauem nigram 650

„Hectorem etiã cupidum à pugna cohibitũ iri puto.

Sic dixit. hi verò vnusquisq; accepto poculo rotũdo

Libantes, ad naues iuerunt rursus, præibat a. Vlysses,

Patroclus verò sociis & ancillis imperauit

Phœnici sternere densum lectum quã celerrimè.

Illæ a. obediētes strauerunt lectum vt imperauerat:

Pellesq; ouinas, culcitramque, linique subtilem florẽ;

Ibi senex cubuit, & auroram diuinam expectauit,

Sed Achilles cubuit ir recessu tẽtorij artificiosè facti,

Huic autem accubuit mulier, quã è Lesbo adduxerat 660

Phorbantis filia Diomeda pulchras genas habens.

Patroclus a. ex altera parte dormiuit, iuxtaque ipsum

Iphis formosa, quam ei dederat nobilis Achilles,

Scyron cum cepit altam, Enyci oppidum.

Illi verò postquam ad tentoria Atridæ venerunt,

Hos quidem aureis poculis filij Achiuorum

Excipiebāt aliunde alius assurgētes, interrogabātq;

Primus autem interrogauit rex virorum Agamemnō,

Dic age mihi o laudatissime Vlysses ingens gloriã

Achiuorum,

An ergo vult à nauibus defendere hostilem ignem? 670

Q. iij.

- „Η ἀπείπε, χόλος δὲ τ' ἐχέμεγαλήτερά θυμόν;
 Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
 „Ατρείδῃ κύδιτε αἶαξ αἰδρωῖ Αἰαίμεμιν,
 „Κείνος δ' ἔκ ἐθέλει σβέσσαι χόλοι, ὅμ' ἐπὶ μάλλον
 „Πιμπλαίεται μῆνεις· σὲ δ' αἰαίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
 „Αὐδὶ σὲ φράζεσθαι ἄμ' ἀργείοισι αἴωρει
 „Οππῶς κεν ἦσας τε σόοις, ἔχ' λαοὶ Ἀχαιῶν·
 „Αὐτὸς δ' ἠπειλήσῃ ἄμ' ἠοὶ Φαιακῶν φη
 „Νῆας εὐσσελμοῖς ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 680 „Καὶ δ' αὖ τῖς δῆλοισι ἔφη φῶτα μυθήσασθαι
 „Οἷκαδ' ἀποπλάει· ἐπεὶ ἔκ ἐπὶ δῆτε τέκμυρ.
 „Ιλίῃσ' αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθει εὐρύοπα Ζεὺς
 „Χεῖρα ἐλὼ ὑπὸ φέρε, τεταρσήκεσι ᾧ λαοῖ·
 „Ὡς ἔφατ', αἰσὶ ἔχ' οἶδε πῆδ' ἐπέμεν, οἵ μιν ἔποιτο,
 „Αἴας, ἔχ' κήρυκε δύω πεπυμένω ἀμφὶ·
 „Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρωι κατελέξατο, ὥς ἔχ' αἰώγῃ,
 „Οφρα οἷσ' ἦέσσι φίλιν ἐς πατεῖδ' ἐπίσται
 „Αὔριοι, μὲν ἐτ' ἐλθοῖν, αἰάτῃ δ' ἔτι μιν ἄξῃ.
 „Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγείοντο σιωπῇ,
 690 Μῦθοι ἀγασσάμενοι, μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγέρευσεν.
 „Διὸ δ' αἶψα ἦσται τεπρότες ἦες Ἀχαιῶν.
 „Ὅψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 „Ατρείδῃ κύδιτε αἶαξ αἰδρωῖ Αἰαίμεμιν,
 „Μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 „Μυρία δῶρα δίδου· ὁ δ' ἀγνώσκει ὅτι ἔχ' ὀψίας·
 „Νυνὶ αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνώσκεισι σῆπκας.
 „Ἀλλ' ἦτοι κείνοι μὲν ἑάσομεν, ἢ κεί ἦσιν,
 „Ἢ κε μὲν ἢ τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ἢ πτότε κεί μιν
 „Θυμὸς αἰὲς ἔσθ' ἐσσι αἰώγῃ ἔχ' θεὸς ὄρη.
 700 „Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αὖ ἐχὼ εἶπω, πειθώματα πάντες.
 „Νυνὶ μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλοι ἦτορ
 „Σίτου, ἔχ' οἶνοιο. ὃ γὰρ μένος ὅτι ἔχ' ἀλκή·
 „Αὐτὰρ ἐπὶ κε Φαιῇ χαλῇ ῥοδὶ δαίχτυλος ἦώς,
 „Καρπαλίμοις φέρουσι ἐχέμεν λαοὶ τε, ἔχ' ἵπποις
 „Οτρυμῶσι, ἔχ' αὐτὸς αἰὲς φερόμενοι μάχῃ.

An recusat, itaque tenet superbum animum?

Hunc a. rursus alloquutus est paties nobilis Vlysses,
Atride illustrissime rex virorum Agamemnon.

Ille non vult restinguere iram, sed adhuc magis
Impletur ira: te a. parui pendit & tua dona.

Ipsum te consultare vna cum Argiuis iussit,

Quomodo naues serues & exercitum Achiuorum.

Ipse verò minatus est, simulatque aurora apparuerit,

Naues benè tabulatas in mare tracturū quæ vtrinque
remis aguntur.

Atque etiam alios dixit se hortari

630

Vt domū repauiget: quia nō amplius inuenietis exitū.

Troiaæ altæ, valde enim ipsam altitonans Iupiter

Manu sua protegit, animumque sumpserunt populi.

Sic dixit: adsunt & hi, vt hæc dicāt, qui me sequuti sūt.

Aiax & præcones duo prudentes ambo.

Phoenix vero illic senex cubuit: sic enim iussit,

Vt se in nauibus dilectam in patriam sequatur,

Cras, si velit: vi autem ne utiquam ipsum ducet.

Sic dixit: hi verò omnes conticuerunt silentio,

Sermonem admirati: valde enim duriter recusauerat.

Diu autem taciti erant perculsi filij Achiuorum:

690

Tādē verò loquutus est bello strenuus Diomedes.

Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,

Vtinam non orasses eximium Peliden,

Infinita dona dans: is enim etiam alias superbus est:

Nūc rursus ipsum multo magis in superbiā impulisti.

Sed illum quidem sinamus, siue abeat,

Siue maneat: tūc verò rursus pugnabit, quādo ipsum:

Animus in pectoribus impulerit, & deus incitauerit.

Sed agite, sicut ego dixero obsequamur omnes:

Nunc quidem cubate, refecti charum cor.

700

Gibo & potu (hoc enim robur est & virtus)

Sed postquā apparuerit pulchra roseis digitis aurora,

Ocyus ante naues siste exercitūque & equos,

Adhortatus & verò ipse inter primos pugna.

Q. v.

570 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Κ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήϊεσαν βασιλῆϊ,
Μῦθοι ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

Καί τ' οὖτε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῳ δὲ ἑκάστοι.

570 Ἐθαδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ἔπιχθ' ὄρωσι ἔλοιτο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑ

ῥαψωδίας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Α Γάμειροι ἀχρυπῆσες, αἰῆσι καὶ ἀείστοι καὶ
Εμῶν, αὐτὸς τε καὶ Μειέλαος· καὶ ὑπὲρ τῆς ταφῆς
συμβουλευσάμενοι, πέμποισι κατασκόπους εἰς δὲ τῆς Τρωῶν
στρατοπέδοι, Οδυσσεύς, καὶ Διομήδην, οἱ δόλῳ αὖτις σινα-
πῆσαντες αἰαιργῦσι πυτόμενοι· ὃ παρ' αὐτῷ Ρῆσοι πια-
βασιλέα, καὶ Θράκας παρῆται, εἰθ' ἅ τε ἐστρατοπέδισαί τε,
ἀπλῶντες δολοφονίῃσι δι' Ῥῆσοι καὶ τῆς ἐταίρωι πιαῖ, καὶ τοὺς
ἵππους ἀπελάσαντες εἰς διανύσαντες ὥσθ' ἵκονται.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ὑπεγράφη.

Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωι σκοπιαζέμεν ἥλυθοι αἰδρεῖς.

Ἡ ἕτος.

Κάππα ὃ Ῥῆον πρὸ κεφαλῶν ἐλὲ Τυδείδης υἱός.

ΑΛΛΗ.

Νυχτεγροῖα καὶ Δολοφονία· ἥτοι, Δολωτεία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Κ. Ῥαψωδία.

Α ΛΟΙΟΙ μὲν ὥσθ' ἵκονται ἀείστοι Παταχάδης,
Εὐδοὶ πανύχιοι μαλακῶ διδμημένοι ἵπποι.

Sic dixit. hi verò omnes approbarunt reges,
 Consilium admirati Diomedis equitandi periti.
 Et tunc quū libassent iuerunt ad tentoriū vnusquisq;
 Ibi autem cubuerunt, & somni donum sumpserunt.

710

ARGVMENTVM X. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

A G A M E M N O N vigilans excitat optimates Achi-
 uorum, ipsēque, & Menelaus, & in fossa habito
 concilio mittunt speculatores in Troianorum exer-
 citum, Vlyssēm & Diomedem, qui Dolonem quidem,
 vna obuiam facti, interficiunt. Edocti autem ab ipso
 Rhesium quendam regem & Thraces prope esse, &
 vbi castrametarentur, digressi, conficiunt Rhesium,
 eiusque sociorum quosdam, & equos abigentes ad
 nauium stationem redeunt.

ALIVD ARGVM. VEL ALIA INSCR.

K. ex vtroque exercitu speculatores sunt profecti.

VEL ITA.

K. autem Rhesi caput abscidit Tydei filius.

ALIA INSCRIPTIO.

Vigilia nocturna, & cædes Dolonis, siue Doloneia.

HOMERI ILIADOS LIB. X.

A T E R I quidem apud naues principes om-
 nium Achiuorum
 Dormiebant totam noctem; molli demit somno.

Q. vj.

Αλλ' ἔκ λυτράδην Αἰαμέμνιοι πολὺν λαὸν
 Τυπὸς ἔχ' ὑλκερὸς, πολλὰ φρεσὶ ὄρμαινεται.
 Ὡς δ' ὅτ' αὖ ἀσπίδι πύσιν Ἡρῆς ἠὲ νόμοιο
 Τύχῃ ἢ πολὺν ὄμβρῳ ἀθίσφαται, ἢ χάλαζα,
 Ἡ ἡφιδρ', ὅτε τῶν τε χεῖρ' ἐπαλῃται ἀργύρεας,
 Ἡ ἐπὶ πολέμοιο μέγα σόμα πευκεδυμένοιο.
 Ὡς περὶ ὅς τ' ἔθεσσιν αἰετοῖά χιζ' Αἰαμέμνιον

10 Νεώθει ἔκ κεφαλῆς, τρομέοιτο δὲ οἱ φρένες οἱ τόξοι.
 Ἡτοῖ' ὅτ' ἐς πύλιν δ' Τρωϊκὸν ἀθήσειε,
 Θαύμαζεν περὰ πολλὰ, τὰ χεῖρ' Ἰλιόθι σφῆ,
 Αὐλάει, σφείλῃσι τ' ἐσιπύω, ὄμαδός τ' αἰτ' ῥαῖ-
 πῶι

Αὐτὰρ ὅτ' ἐς γῆαί τε ἴδου, ἔχ' λαὸν Ἀχαιῶν,
 Πολλὰ ἔκ κεφαλῆς σφειδύμοις ἔλκετο χεῖρας.
 Τυφὸν ἰοίπ' Διὶ μέγα δ' ἔπειε κυδάλιμοι κῆρ.
 Ἡ δὲ δὲ οἱ χεῖρ' ἄρ' ἐφάμετο βυλῇ,
 Νέεσ' ὁρῶν σφάττει Νηληϊῆρ' ἐλπίδων αἰδρῶν,
 Εἴ πινά οἱ Σὺ μῆτι' ἀμύμονα πεκτύνειτο,

20 Ἡ πρὸς ἀλεξίκερκος πᾶσι Δαιαοῖσι γίνοιτο.
 Ορθωθῶς δ' ἐνδυνάσει ἔθεσσι χεῖρας.
 Ποσσὶ δ' ὑπὲρ λυπαργῶσι ἐδυσσάτο χαλὰ πέδιλα.
 Ἀμφὶ δ' ἐπιπτα δαφοινὸν ἐέσαστο δέρμα λέοντος
 Αἰθωνος, μεγάλου, ποδὺν ἐκὲς εἴλετο δ' ἐγχος.
 Ὡς δ' αὖτως Μειλάροι' ἔχε τρόμος. ὕδ' ἰδὼν αὐτὰ.
 Τυπὸς ὅτ' ἐβλεφάρῃσι ἐφύζαντο, μή τι πά-
 ροιεν

30 Ἀργεῖοι τὶ δὴ εἶδον εἵνεκα πύλιν ἐφ' ὑψηλὸν
 Ἡ αὐτοὶ ἐς Τροίην πόλεμον θρασυὶ ὄρμαινόντες.
 Περδὲ λείαν σφάττει μετὰ φρεσὶν ὠρὸν κάλυψεν.
 Ποικίλῃ, αὐτὰρ ὅτ' ἐφάμετο κεφαλῇφι αἰ-
 ρας

Θῆκετο χαλκείῳ δόρυ δ' εἴλετο χεῖρ' παχύν.
 Βῆ δ' ἰδὼν αἰσῆσιν οἱ ἀδελφεοί, ὅς μέγα πάντας
 Ἀργεῖοι μῶσσαν. θεῖς δ' ὥς πίετο δῆμος.
 Τόιν δ' ὦρ' ἀμφ' ὤμοισι πεθήμενοι εἶπεα χαλὰ
 Νηὶ σφῆ σφίμῃ τῇ δ' ἀσπίδος γίγαι' ἐλπίσιν

At nō Atriden Agamemnonem pastorem populorum
Somnus tenebat dulcis, multa animo voluentem.

Veluti cū fulgurat maritus Iunonis bene comptæ,
Parans vel magnū imbrem, immensamve grandinem,
Vel niuem, quando nix dealbavit arua,
Vel alicubi belli magnum os amari:

Tam frequenter in pectorib. suspirabat Agamemnon

Imo ex corde: tremebant autem ei præcordia intus,

Cū quidem in campum Troianum respexisset, 10

Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium;

Tibiarum fistularumque sonum, tumultumque ho-
minum: (Achiuorum.

Verū quū ad nauēsque respexisset & exercitum.

Multos ex capite radicitus euellebat capillos

Supernè existenti Ioui: valde a. gemebat gloriosum
cor.

Hæc autem eius animo potior visa est sententia;

Ad Nestorem primum Neleium accedere virorum,

Si quod secūm consilium salutare fabricaret,

Quod remedium malorum cunctis Dapais foret:

Ere ctus itaque induit circa pectora tunicam: 10

Pedibus a. infra robustis alligauit pulchros calceos,

Deinde autem rufam induit pellem leonis

Fului, magni, dimissā vsq; ad pedes: sumpsitq; hastam.

Eodē modō menclau tenebat tremor: nā ne ipsi quidē

Somnus in palpebris infidebat, nequid paterentur

Argiui, qui vtiq; sui gratiā spatiosum per mare

Venerant ad Troiam, bellum audax cogitantes.

Pelle pardi quidem primum tergum latum operuit

Maculosa, sed galeam in capite eleuans

Imposuit æream, hastamque cepit manu robusta, 30

Perrexit autem ire excitaturus suum fratrem, qui po-
tenter cunctis

Argiuis præerat, & tanquam deus colebatur in populo,

Huc a. inuenit circū humeros ponentē arma pulchra

Nauis ad puppim: hic autem gratus fuit veniens.

- Τοι σφ' τερος σφ' στείπει βολὴν ἀγαθὸς Μειέλαος,
 „Τί φθ' ἔγωγε ἠέ τίς κορύσσεια ἢ πῖ ἑταίρων
 „Οτρυνῶς Τρώεσσι βῆσσοποι; δηὰ μάλ' αἰῶς
 „Δείδω μὴ ἔπιστα ὑποχῆται τὸ δὲ ἔργον,
 40 „Λιδεας δυσμνίας σκοπιαζέμεν, εἰς ἐπὶ λῶν;
 „Νίχτα δὲ ἀμβροσίην μάλ' αἰς θρασυκάρδτος ἔσται.
 Τοι δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 „Χρεὼν βυλῆς ἐμὲ, καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μειέλαε
 „Κερδελῆς, ἢ πῖς κει ἐρύσεται, ἠδὲ σταῶσαι
 „Αρχείοις, καὶ ἡμᾶς ἐπὶ Διὸς ἐτράπετο φρενὸς
 „Εκτορείοις ἄρα μάλα βῆσι φρένα θῆχ' ἐργῶσι.
 „Οὐ γὰρ πάϊδ' ἰδόμεν, ἔδ' ἐκλυοὶ αἰδήσαντες,
 „Αἰδρ' εἴα τῶν ἀδ' ἐμ' ἐμ' ἐμ' ἡμᾶς π' ἀπὸ πηλοῦ
 „Οὐκ ἔκπερ ἐρρεξε Διὶ φίλος ἡμᾶς Ἀχαιοί.
 50 „Λῦπος ἔτε θεῶν καὶ φίλος, καὶ τε θεοῖσι
 „Εργα δ' ἐρεξ', ὅσα φημι μὴ σέμεν Ἀρχείοισι,
 „Δητ' ἄτε, καὶ δολιχοὶ τόσα γὰρ κακὰ μέγα τ' Ἀχαιοί.
 „Ἀλλ' ἴθι κὺν Αἴαντα καὶ Ἰδομένην κάλεσσοι,
 „Ρίμφα θείῃ βῆσι ἡμᾶς ἐχὼ δ' ἐπὶ Νέστορα φίλοι
 „Εἴμι, καὶ ὀτρυνῶ αἰς ἡλόναι, αἴ κ' ἐθέλῃσι
 „Ελθεῖν ἐς φυλάκην κερθὶ τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι
 „Κεῖν γὰρ καὶ μάλ' αἰς πύθοιαν τοῖο γὰρ καὶ
 „Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομένην ὀπάσαι
 „Μηρείον· τοῖσι γὰρ ἐπιτράπτεται καὶ μέλισσα.
 60 Τοι δ' ἡμῖβει ἐπὶ ταβύλῃ ἀγαθὸς Μειέλαος,
 „Πῶς γὰρ κεν μὲν ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
 „Αὐθι μὲν αἰετ' τοῖσι δὲ δ' ἱμῶν ἐσέκει ἐλθῆς;
 „Ἡε θεῶν μετὰ σ' αὐθις, ἐπὶ εὖ τοῖς ἐπιτεῖλαι;
 Τοι δ' αὖτε σφ' στείπει αἶαξ αἰδρωδὶ Ἀγαμέμνων,
 „Αὐθι μὲν αἰετ' ἡμῶν ἀβροτάξον δὴ λήλοισι
 „Ερχομένῳ πύλαι γὰρ αἶαξ ἐσέκει ἐλθῆς
 „Φθίγῃ δ' ἢ κεν ἰκθῆαι καὶ ἐξήγορται αἶαχτι,
 „Πατρόθεν οὐ γαίης οἰομάζωι αἰδέσθαι ἕκαστοι,
 „Παῖτας κεδαίωσι, μηδὲ μεγαλίζω θυμῶ.
 70 „Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ σφ' ποιῶμεθα, ὧ δέ που ἡμῶν
 „Ζεὺς ἐπιγυρομένοισι ἴα κακότητι βλάπτει.

Hūc prior alloquutus est in bello strenuus Menelaus,

„Cur sic, frater, armaris? num quem sociorum

„Impellis Troianis exploratorē? sed valde admodum

„Timeo, ne nullus tibi promittat hoc opus,

„Ut viros hostes exploret solus accedens

„Noctem per diuinam: valde quispiam audax erit. 40

Hūc a. respondens, alloquutus est rex Agamemnō,

„Op⁹ est cōsilio mihi & tibi, à Ioue nutrite ô Menelae

„Prudente, quod liberabit atque seruabit

„Argiuos & naues, quoniā Iouis auersa est à nobis mēs:

„Hectoreis sanè magis animum adiecit sacrificiis,

„Non n. vnquā vidi neq; audiui (ex alio) referente,

„Virus vnum tanta ardua opera vno die molitū esse,

„Quanta Hector fecit Ioui charus, filiis Achiuorū

„Ita ut est: neque deæ filius dilectus, neque dei,

„Opera autem fecit, quæ aio curæ fore Græcis 50

„Diūq; & in lōgū tēpus, tātis n. malis affecit Achiros,

„Sed i, Aiacem & Idomeneum voca

„Citò currens ad naues, ego verò ad Nestorē diuinū

„Vado, & hortabor ut surgat, siquidem velit

„Venire ad custoditū sacrum cœtum, & mandare eis:

„Illum n. potissimum audient, huius siquidem filius

„Præst custodibus & Idomenei assecla

„Meriones: his n. commissimus maximè.

„Huic a. respōdit deinde in bello strenuus Menel.

„Quomodo verò mihi sermone mandas & iubes? 60

„Ibine maneam inter illos, præstolans donec venias,

„An curram ad te rursus, quum bene illis præcepero?

„Hūc a. rursus alloquutus est rex viroꝝ Agamēnō,

„Illic mane, ne forte aberremus inuicem

„Venientes, multæ enim per exercitum sunt viæ:

„Clama autem quā iueris, & vigilare iube,

„A patre & stirpe compellans virum quemque

„Omnes laudans: neque superbias animo:

„Sed & nosmetipsi laboremus: sic quippe nobis

„Iupiter nascentibus iniecit calamitatem grauem: 70

Ὡς αἰπῶν, ἀπὸ μπι ἀδελφοῖν, εὖ ἔπι τέλλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰεῖαι μετ' Νέστορα ποιμένα λαῶν.
 Τοῖ δ' ὤρει ὄψα τε κλισίῃ, καὶ πρὶ μελαίῃ
 Βυῖν' αἰμαλακῇ. ὄψα δ' εἶτε ποικίλ' ἔκαστο,
 Λαυρὶς, καὶ δύο δοῦρε, Φαειή τε τρυφάλεια.
 Παρ' οἷ ζῶσ' ἦε κείτο παλαιός, ὃ ῥ' ὁ μεχίος
 Ζῶνυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
 Λαοὶ ἄγων ἐπὶ ὤμῳ ἐπὶ τρεπε μεχί' λυγρῷ.

80 Ὀρθώσας δ' ἄρ' ἐπ' ἀγχῆτος, κεφαλῶν ἐπαίρας,
 Ἀτρεΐδην προσάειπε καὶ ἔξερενέτο μύθοι.
 „Τίς δ' ἔποχ' ἰῆας αἰῶσ' ἔραδι ἔοχαι οἶος,
 „Νύκτα δὲ ὀρφναίῳ, ὅτε θ' ὠδῶσι βροτὶ ἄλλοι.
 „Ἡέ τίς ἔρῃαι διζήμενος, ἢ τίς ἐπαίρει;
 „Φθίγῃς, μηδ' ἀκέαι ἐπ' ἐμ' ἔρχο πῖπτε δέ σε
 χροῖο.

Τοῖ δ' ἡμείβετ' ἐπετα αἰῶξ αἰδρωὶ Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
 „Εἴσεται Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνοια, δὲ πρὶ πάντων
 „Ζεὺς αἰεὶ κε ποιοισὶ δαίμωνες, ὅσ' οἱ αὐτμὴν
 90 „Εἰς ἄτ' ἐσσι μῶν, καὶ μοι φίλα γύνετ' ὀρώρη.
 „Πλάζομαι ὦδ', ἐπὶ ὤμῳ ἐπ' ὀμμασι ἰδύμενος
 ὕπνιος

„Ἰζαίω, δὴν μάλ' πόλεμος, καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
 „Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρε δειδία, ὅδε μοι ἦτορ
 „Εμπεδοί, ἀλλ' ἀλαλύκτημα, κρατὶ δέ μοι ἔξω.
 „Στηθεῖσι σκῆθρ' ὀσκει τριμῆε δ' ὑποφαίδιμα γυνή.
 „Ἀλλ' εἴ τι δεκάεις, ἐπὶ ὤδε σέ γ' ὕπνιος ἰκταίω,
 „Δεῦρ' ἐστὶς φύλακας καταβαιομένη, ὄφρα ἴδωμαι
 „Μὴ τί μοι χαμάθ' ἄδδ' ἰκταίω, ἦδ' ἐπὶ ὕπνῳ
 „Κοιμήσονται αὐτὰρ φυλακῆς ἔπι παῖχ' ἰκταίω.
 100 „Δυσμῆες δ' αἰδρες χερσὶν ἴαται, ὅδε π' ἰδύμενος
 „Μὴ πως καὶ δαίμονα μῶν ἰκταίω μάχαρ.

Τοῖ δ' ἡμεῖς ἐπετα Γερώνιος ἱπποτα Νέστωρ,
 „Ἀτρεΐδην κύδιτε αἰῶξ αἰδρωὶ Ἀγαμέμνοια,
 „Οὐδ' ἔγωγε παῖτα ἰκταίω, μηδ' ἐπὶ Ζεῦ
 „Εκτελέσει, ἴσσε πού μιν ἐέλπεται δὴν μιν οἶον.

Sic fatus: dimisit fratrem, bene postquam præcepisset.

Sed hic perrexit ire ad Nestorem pastorem populorum
Hunc verò inuenit apud tentorium & nauem nigram
Lecto in molli, iuxtaque eum arma variegata iacebant,
Scutum & duæ hastæ, splendidaque galea.

Prope etiam baltheus iacebat variè pictus, quo senex
Cingebatur quādo ad bellū perniciosum armaretur,
Populum suum ducens: nam non indulgebat senectuti tristi.

Erectus autem in cubitum caput eleuans,
Atriden alloquutus est, & rogabat verbis.

80

Quis tu es qui sic ad naues per castra venis solus,
Noctē per obscurā, quādo dormiūt mortales cæteri?
An aliquē custodem quærens, an aliquem sociorum?
Loquere, neq; tacitus ad me accede, quid tibi opus est?

Huic autem respondit rex virorum Agamemnon,
O Nestor Neleidae ingens gloria Achiuorum;
Cognosces Atridem Agamemnona, quē supra omnes
Iupiter iniecit laboribus assiduē, quoad spiritus
In pectoribus manet, & mihi chara gēna mouentur. 90

Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
Insidet, sed curæ est bellum & clades Achiuorum.

Vehementer enim pro Græcis timeo, neque mihi cor
Firmum est, sed iactor, cor autem mihi extra
Pectora exilit, tremunt verò præclara membra.

Sed si quid facere cogitas (quoniā neq; tesōnus capit)

Eia ad custodes descendamus, vt videamus

Ne illi labore defessi, atque etiam vigilia,

Dormiant, at custodiæ prorsus obliuiscantur:

Hostes autem viri prope sedent, neque scimus

100

An fortè etiā per noctem in animo habeant pugnare,

Huic verò respondit deinde Gerenius eques Nestor:

Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,

Minimè sanè Hectori oīa sua cogitata cōsiliarius Iu-

Perficiet quæcūq; nūc sperat: sed ipsū puto (pater

„Κήδεσι μυχθήτηι καὶ πλείοσι, εἴ κει Ἀχαιοὶ

„Ἐκ χόλῳ Ἀργαλίοιο μεταστρέψῃ φίλοι ἦτορ.

„Σοὶ δ' ἄλ' ἐφ' ὅμ' ἐγὼ ποτὶ δ' αὖ, καὶ ἐκείρομαι
ἄλλους,

„Ἡ μὲν Τυδείδ' ὠδον ἐκλιθεῖ, ἡ δ' Ὀδυσῆα,

110 „Ἡ δ' Αἴαιτα παχύνει, καὶ Φυλῆος Ἀλκίονι ἦτορ

„Ἀλλ' εἴ τις καὶ τοὺς δε μετιχόμενους καλέσσει,

„Αἰτιθεὶ τ' Αἴαιτα, καὶ Ἰδομένηα ἄνακτα.

„Τῶν γὰρ ἦες ἔασιν ἕκαστά τω, ὅδε μάλ' ἐγχείς,

„Ἀλλὰ φίλοι τῶν ἑοῖτα, καὶ αἰδοῖοι Μειέλαοι

„Νεκίστω, εἴ τῶν μοι κεμήσεαι, ὅδ' ὀπιτεύσω,

„Ὡς εὖ δεισοὶ δ' εἴω ἐπέτρεψεν ποίεσθαι.

„Νυνὼ ὄφελει καὶ παῖτας ἀεισῆας ποίεσθαι

„Λισσόμενος, χρειῶν γὰρ ἰκαίεται ἔκείτ' ἀνεκτός.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπεν Αἴαξ αἰδρωτὶ Λαομήνιοι,

120 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰπάσας Αἴαχα.

„Πιμάκι γὰρ μετίειπες, καὶ ἔκ εἴλεο ποίεσθαι,

„Οὐτ' ὅκνησ' εἰχθροὶ, ὅτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

„Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορῶν καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμίνην

„Νυνὼ δ' ἐμὸν πρῶτον μάλ' ἐπὶ χεῖρ, καὶ μάστιγι

„Τοὶ μὲν ἐγὼ πρῶτον καλήμεναι, οἷς σὺ μεταλλάξ.

„Ἀλλ' ἴομεν, κείνοισ' ἵκχισόμεθα περὶ πύλασιν

„Εἰ φυλάκασθ' ἵνα γὰρ σφί' ἐπὶ φραδοὶ ἡγρέεσθαι.

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τα Γερμένιος ἵππότης Νέστωρ,

„Οὕτως ὅπως οἱ νεμεσησέται, ὅδ' ἀπιθήσῃ

130 „Ἀργείοι, ἔτε κείνι ἐποτρυνὼν καὶ αἰσώγῃ.

Ὡς εἰπὼν εἶδανε πρὸς τὴν θύραν χιτῶνα,

Προσὶ δ' ὑπαὶ λιπαρτοῖσι ἐδήσαντο καλά πέδιλα,

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν ἀφορήσαντο φοινικέσσας,

Διπλὴν, ἑκταδίην, ὅλην δ' ἐπιήνοθε λάχνην

Εἶλετο δ' Ἀλκίονι ἔλχος ἀκχεχμῶσι δ' ἔει χάλκῳ.

Βῆ δ' ἵσταται καὶ ἦκε Ἀχαιοὶ χαλκοχιτῶνι

Πρῶτον, ἐπὶ τ' Ὀδυσῆα Διὶ μὴνι Ἀταλάντῃ

Ἐξ ὑπὸ αἰέγχευε Γερμένιος ἵππότης Νέστωρ.

140 Φθεγξάμενος δὲ δ' αἶψα πρὸς φρένας ἤλυθ' ἰσὴν,

Ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθοι ἔειπε,

„Curis laboraturum & pluribûs, si modo Achilles
 „Ex ira molesta conuerterit dilectum cor:
 „Te verò libèter sequar ego, insuper & excitem^r alios
 „Et Tydiden hasta inclytum, & Vlysem,
 „Et Aiace celerem & Phylei fortem filium.
 „Quin si quis & hos adiens vocaret
 „Deo parem Aiace & Idomenea regem.
 „Horû enim naues sont lōgissimè, neq; valde prope.
 „Sed amicû quāuis existentem & venerādû Menelaû
 „Increpabo, quamuis mihi succenseas: neque celabo,
 „Quòd dormit, tibi verò soli commisit laborare.
 „Nunc debebat circa omnes principes laborare,
 „Suppliciter orās: necessitas enim vrget minimè iam
 „tolerabilis, (memnon,

110

Hunc a. rursus alloquutus est rex virorum Aga-
 „O senex, aliàs quidem te ~~eum~~ accusare etiam hortor,
 „Sæpe enim negligens est, nec vult laborare,
 „Non quidè pigritiæ cedēs, neque insipientiæ mētis,
 „Sed me respiciens & meum expectāns nūrum.
 „Nunc autē longè ante me surrexit. & mihi astitit:
 „Hunc quidem ego præmisi vocare, quos tu quæris,
 „Sed eamus: illos autem inueniemus ante portas
 „Inter custodes ibi n. ipsis significauit cōgregarētur.

120

Huic a. respondit deinde Gerenius eques Nestor:
 „Sic nemo ei irascetur, neque immorigerus erit
 „Argiuorû; quando aliquē hortatus fuerit & iusserit:

Sic loquutus, induit circa pectora tunicam,
 Pedibus autē infra robustis alligauit decōros calceos.
 Circum autem chlænam fibulis connexit purpuream
 Duplicem, extensam, crispa autem inerat lanugo.
 Acepitque fortem hastam, acutam acuto ferro.
 Perrexit autem ire ad naues Achiuorum armatorum
 Primum, deinde Vlysem Ioui consiliō parent
 E somno excitauit Gerenius eques Nestor,
 Clamans: illi autem continuò ad animû accessit vox:
 Exiuitque tentorio, & ipsos sermone alloquutus est:

130

140

„Τίφθ' ὕπνω χθ' ἦσας αἰὶα στραδὶ οἶοι ἀλᾶσθε
 „Νύκτα δὲ ἀμβροσίην· ἐπὶ δὴ χρεὼν ῥοσοὶ ἵκη;
 Τὸν δ' ἡμεῖς ἐπιτα Γερώνιος ἱππότης Νέστωρ,

„Διοχίης Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
 „Μὴ γιγνώσκῃς τῶν γὰρ ἄχος βεβήκει Λαχαιοί·
 „Ἀλλ' ἐπευ, ὅφρα καὶ δῖος ἐγείρωμαι, οἳ τ' ἐπέικε
 „Βυλας βυλεύει ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἔκλεισεν κῶν πολύμητις Οδυσσεύς,
 Πεικίλοι ἀμφ' ὤμοισι στήκος θέτο· βῆ δέ μετ' αὐ-
 τούς.

150 Βαὶ δ' ὅττι Τυδείδην Διομήδεα δὲ δ' ὀκίχαιοι
 Ἐκδὸς ἀπὸ κλισίης σὺν πύχῃσι· ἀμφὶ δ' ἐπαίρουσι
 Εὐδοί· ὑπὸ χερσὶν δ' ἔχει ἀσπίδας· ἔχῃα δὲ
 σφιν

Ὅρθ' ἐπὶ σκευρατῆρος ἐλήλατο· πῆλε δ' ἔχαιρος
 Λάμφ'· ὥς ἀπερὶ πῆ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρας·
 Εὐδ', ὑπὸ δ' ἐστρωτο ῥινοὶ βυὸς ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ὑπὸ χεράτεσφι τῆς τεταύυς οὐ φαεινός.
 Τὸν πάρ' ἑαὶ κλέγχευ Γερώνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Λάξ ποδὶ κινήσας, ὅτρινό τε, ἰήκεσέ τ' αἵτιμι,
 „Ἐχέο Τυδέος υἱ· πῆ πάνυ χαλκὸν ἔπει ἀσπίδος.

160 „Οὐκ αἴτις ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμένῳ πεδίῳ
 „Εἴαται ἄλγεα νῶν, ὀλίγος δ' ἐπὶ χώρῃς ἐρύκη;
 Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἔξ ὑπὸ τοῖο μάλα κραπίως ἀόρουσε,

„Καὶ μὴ φοιήσας, ἔπει πῆρ' ἔρχεται φερσύνῃ,
 „Σχέτιός ἐστι γεραιέ· σὺ μὲν ποῖα οὐ ποτε λήγεις.
 „Οὐκ ἔστι, καὶ δῖος ἔασι νῶν τεργὶ υἱὸς Λαχαιῶν,
 „Οἳ κει ἐπιτα ἔχασσι ἐγείρειαν βασιλῆων
 „Παύτῃ ἐποχέμεναι, σὺ δ' ἀμήχανός ἐστι γεραιέ.

Τὸν δ' αἶτε φεσέειπε Γερώνιος ἱππότης Νέστωρ,
 „Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος καὶ μῆτις ἔαπας·

170 „Εἰσὶ μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δ' ἔλαοι
 „Καὶ πολέες, καὶ κεί πε ἐποχέμενος χαλῆσειν·
 „Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼν βεβήκει Λαχαιοί.
 „Νυνὶ γὰρ δὴ πάντας ἱππῶν ζυγὺ ἵσταται ἀκμῆς,
 „Ἡ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς Λαχαιῶν, ἢ βλάβη.

Cur sic ad naues per castra soli vagamini
Noctē per diuinam? quānā necessitas tanta aduenit?
Hunc excepit postea Gerenius eques Nestor,
Nobilis Laërtiade, ingeniose Vlysses,
Ne indignare, talis enim perturbatio vrget Græcos.
Sed sequere, vt & alium excitemus quem decet
Consilia consultare vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit: hic v. ad tentoriū reuersus prudens Vlysses,
Varium circa humeros scutum posuit, iuitq; ad eos
Iuerunt a. ad Tydidē Diomedem, eū verò inuenerūt
Extra tentorium cum armis, circum autem socij 150
Dormiebāt, sub capitib. habentes scuta, hastæ, v. ipsis
Erectę in cuspide posteriore fixę erant, lōg. a. ferrum.
Splendebat velut fulgur patris Iouis: sed heros
Dormiebat, substraueratq; pellem bouis agrestis,
At sub capite stragulum extensum erat splendidum.
Hunc astans excitauit Gerenius eques Nestor,
Calce pedis mouēs, impulitq; obiurgauitque coram,
Surge Tydei fili, cur per totā noctē somnum carpis?
Non audis quòd Troiani in tumultu campi
Sedent prope naues, exiguus a. adhuc locus arcet eos 160
à nobis?

Sic dixit, hic a. è somno valde celeriter surrexit,
Et ipsum, vociferans, verbis alloquutus est,
Nimium patiens es senex, tu quidem à labore nun-
quam cessas,
An non & alij sunt iuniores filij Achiuorum,
Qui iam vnumquemque excitarent regum
Quaquaversum obeūtes? tu sanè indefessus es senex.
Hunc a. rursus alloquutus est Gerenius eques Ne-
Certē iā hæc omnia, amice, decorē dixisti, (stor,
Sunt quidem mihi filij inculpabiles, sunt populi
Etiā multi, quorū aliquis percurrens accersere posset, 170
Verū valde magna necessitas vrget Achiuos.
Nunc enim omnibus in nouacula res sita est acie,
Vel valde triste exitium Achiuis, vel vita.

„Αλλ' ἴθι νῦν Αἴαιτα ταχυὸν, καὶ Φυλῆος υἱὸν
 „Λιγιστοὶ σὲ γάρ εἰσι νῶτερος, εἴ μ' ἐλεείρης.
 Ως φάτ'· ἰδ' ἀμφ' ὤμοισι ἐέσσεται δέρμοι
 λέοντος

Αἰθώιος, μεγάλοιο, ποδινεκὲς, εἴλετο δ' ἔγχες,
 Βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' εἵθει αἰάσθσας ἀγχι ἥρας.
 180 Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκασιν ἐν ἀγρομήνοισι γένοιτο,
 Οὐδὲ μὲν εὐδοίτας φυλάκῃσι ἠγήτορας εὖρον,
 Αλλ' ἐξηγορπὶ σὺν τεύχεσι εἶατο παρτες.
 Ως Ἰκίως φει μῆλα δυσωρήσοιται ἐν αὐλῇ
 Θνητὸς ἀκούσαντες κρατερὸφροῖος, ὅς τε κατ'
 ὕλῃ

Ερχεται δὲ ὄρεσφι, πολὺς δ' ὄρυμα ἰδὼς ἐπ' αὐτῷ
 Αἰδρῶν, ἠδὲ κινῶν, ἀπὸ τέσφισι ὕπιος ὀλώλει·
 Ως τῇ ἠδύμοις ὕπιος ἀπὸ βλεφάρῃσι ὀλώλει
 Νύκτα φυλασσόμενοι κακῶν· πεδίοι δὲ γὰρ αἶψα
 190 Τετράφαθ', ἰππότη' ὅππῃ Τρώωνι ἀτίοιεν ἰοίτων.
 Τοὺς δ' ὁ γένοι γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μωτῶ.
 Καὶ σφεας φωνήσας, ἔπα πτέρχεται φροσύνῃ.
 „Οὐκ οὐκ φίλα τέκνα φυλάσσετε, μηδὲ πῖ ὕπιος
 „Αἰρεῖτο, μὴ χάρις γενομένη δυσμυρίεσσι,
 Ως εἰπὼν, τάφροιο διέσσοντο τοὶ δ' ἅμ' ἐποίητο
 Ἀργεῖοι βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βυλῶν·
 Τοῖς δ' ἅμα Μειλῆος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
 Ηἴσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλει σιμμηπιάαδς,
 Τάφροιο δ' ἐκ θαλαίτες ὀρυκτῶν ἐδείκνυντο
 200 Εἰ κατ' ἀρῶν ἴθι δὴ κεῖναι διεφάμετο χώρος
 Πιπτιόων, ὅθι αὖτις ἀπιδράττει ὄρεμνος Ἐκτωρ
 Ομῆς Ἀργεῖους, ὅτε δὴ φει νῦν ἐκάλυψεν.
 Εἰθα καθεζόμενοι ἐπὶ ἀλλήλοισι πύφασκοι.
 — Τοῖσι Ἰμῶθωι ἦρχε Γερμῶιος ἰππότης Νέστωρ,
 „Ω φίλοι, ἔκαστ' ἀπὸς αἰὲρ πεπύθοιτ' ἐγὼ αὐτῶν
 „Θυμῶν τ' ἀμείπει μετ' Τρώωνι μεζαιτῶν
 „Ελθέτω, εἴ πινά που δῆται ἔλιν ἰχθυόωντα,
 „Εἴ πινά που καὶ φῆμι ἐνὶ Τρώεσσιν ἔδωκεν,

Sed nunc, Aiacem celerem & Phylei filium
Excita (tu enim es iunior) si mei misereris,

Sic dixit hic a. circa humeros induit pellem leonis
Fului, magni, talarem, cepitque hastam:
Perrexit verò ire, illosque illinc excitatos abduxit he-
ros.

Hi verò quādo iā ad custodes cōgregatos venissent,
Neque dormientes custodum duces inuenerunt, 180

Sed vigilantes cum armis sedebant omnes,
Ac veluti canes circum oves egrè custodiunt in caula,
Feram vbi audierunt ferocem, quæ in sylua
Graditur per montes, multus a. tumultus super ipsam
Virosum & canum atque ipsis somnus perit:

Sic horum dulcis somnus à palpebris perierat
Noctem custodiētium tristem, ad castra enim semper
Conuersi erant (*attenti*) quando Troianos audirent
ingruentes.

Hos itaq; senex letat⁹ est vidēs, cōfirmavitq; sermone,
Et eos, emissa voce, verbis alatis alloquutus est: 190

Sic nūc, dilecti filij, custodias agite, neq; aliquē sōnus
Capiat, ne gaudium fiamus hostibus.

Sic loquutus fossam transiit, simul a. secuti sunt
Argiuorum reges quotquot vocati erant ad cōcilium.
Cum his verò Meriones & Nestoris inclitus filius
Iuerant, ipsi enim vocabant vt vnā consultarent.

Vallum autē cum transissent de fossam, confederūt
In loco puro, vbi tamen mortuorum apparebat locus
Qui ceciderant, à quo reuersus erat fortis Hector
Interficiens Argiuos, quū iam nox tenebras offuderat. 200
Ibi confidentes verba inter se loquebantur.

Inter hos a. sermonē orsus est Gerenius eques Nestor,

O amici, nunquid aliquis vir consideret suo ipsius
Animo audaci, vt ad Troianos magnanimos
Eat? si quem fortē hostium capiat in extremis castris
errantem? (diat,

Aut aliquē fortē etiam rumorem iater Troianos au-
Quæque

„Δασά τε μηπίωσι μὲ σφίσι, ἢ μεμιάσιν
 „Αὐθι μῦθαι ὅθι κίονοι λυγροί τε, ἢ πόλιος
 110 „Αψ αἰαχορήσοισι, ἐπιδυμάσαιτό γ' Ἀχαιοί·
 „Ταῦτα κε πάντα πύθοιο, ἥ ἄψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 „Ασκηθῆς, μέγα κεί οἱ ὑπουργοί κλέος εἶν
 „Παίπτε ἐπ' αἰθρώποις, καὶ οἱ δόσις ἑσέτα
 ἐσλή.

„Οἷοι γὰρ ἴκεσσι θάλαττόισι ἄριστοι,
 „Τῶν παιπῶν οἱ ἕκαστος οἷο δόσοισι μέλαινα,
 „Θῆλυ, ὑπὸ ῥῆλοι τῇ μὲν κλέος ἔδει ὁμοῖον.
 „Αἰὲ δ' ἐπιδαιτῆσι καὶ εἰλαπίησι παρέσται.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐγένοντο σιωπῇ.
 Τοῖσι δ' ἔμμενέει βολὴ ἀγαθὸς Διομήδης,
 120 „Νέσθες, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγλῶφες,
 „Αἰδρῶν δυσμῶναι δυνάμει στραδὶ ἐγχεῖς ἔοιτα
 „Τρώων· ἄλλ' εἰ τίς μοι αἰὲς ἄμ' ἐπείτο καὶ
 δῖος,

„Μᾶλλον θαλπωρὴ, καὶ θαρσαλεώτεροι ἔσται,
 „Συὸν τε δὴ ἐρχομένο, καὶ τε περὶ ὃ τῷ ὀρέσσει,
 „Οὐκ ἔστι κέρδος ἐν· μωῖος δ' εἴτωρ τε ἰοῖσσι,
 „Αλλά τε οἱ βεράσων τε ἰός, λεπτή δέ τε μῆτις.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἐπαρξέσθαι.
 Ἡτέλειτι Αἴαντες δὴ θάλαττόισι ληρῆς,
 Ἡτέλε Μελίονες, μάλα δ' ἠέλε Νέσθες υἱός·
 230 Ἡτέλε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλυδὸς Μειέλαος·
 Ἡτέλε δ' ὁ πᾶσι Οδυσσεὺς καταδυνάμει ὁμιλοῦ
 Τρώων· αἰὲ γὰρ οἱ εἰσφρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δ' ἔμμενέει αἶαξ αἰδρῶν Αἰαμείων,
 „Τυδείδῃ Διομήδεσσι μὲν κεχειρισμένε θυμῷ,
 „Τοῖ μὲν δὴ ἐπεί γ' αἰρήσεαι, ὅτι καὶ ἐθέληθαι
 „Φαινομένοισι ἄριστοι, ἐπὶ μεμιάσιν γε πολλοί·
 „Μηδὲ σύ γ' αἰδομένοισι φρεσὶ, διμῶν ἀρεῖα
 „Καμείπει, σὺ δ' ἔχεις ὁπλάσσει αἰδοῖ ἄχθοι,
 „Ες γὰρ ὁρᾷς, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἔστι.
 240 Ως ἔφατ'· ἑδδοῖσι δ' ἔπειτα ξαντῷ Μειελάῳ.
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βολὴ ἀγαθὸς Διομήδης,

Quæque consultant inter se: an velint
 Istic manere apud naues procul, an ad ciuitatem
 Retro reuersuri sint, quoniam domuerunt Achiuos?
 Hæc omnia si discere posset, & rursus ad nos redire 215
 Illæsus, magna ei sub cælo gloria esset
 Vniuersos apud homines: & ei præmiū erit egregium,
 Quotquot enim nauibus imperant optimates,
 „Ex his omnibus singuli ouem dabunt nigram,
 „Fæminam, subrumem agnum habentem, cui posses-
 sio nulla est similis.

„Semper a. in cōuiuiis & festiuitatibus aderit.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
 Inter eos v.ët. loquitur est in bello strenuus Diomed.

Nestor, me mouet cor & animus generosus,
 „Virorum hostium ingredi castra prope existentia, 220
 „Troian. sed si quis me vir simul sequatur & alius,
 „Maior *mihi* spes & audacia erit. (telligit

„Eūtibz namque simul duobus, alter ante alterū in-
 „Quod vtile sit, solus verò etsi intelligat,
 Tamen ei tardior animus est debiliusque consilium.

Sic dixit, optarunt a. multi Diomedem sequi,
 Volebant Aiaces duo, famuli Martis,
 Volebat Meriones, valde a. volebat Nestoris filius:
 Volebat, & Atrides hasta inclytus Menelaus,
 Volebat & audax Vlysses penetrare in castra 230
 Troianorū, semper n. ei in mētibz animus erat audax:
 Inter hos verò dein loquutus est rex virorū Agamem.
 „Tydide Diomedes, meo gratissime animo,
 „Eum quidem socium eliges quem volueris
 „Præsentium optimū, quandoquidē parati sunt multi
 „Neque tu reueritus tuis mētibus fortiozem quidem
 „Relinq; deteriorē v. comitem deligas pudori cedēs,
 „Ad genus respiciens, neque si maior rex sit.

Sic dixit, timuit autem de flauo Menelao.

Inter eos verò rursus loquutus est in bello strenuus 240
 Diomedes,

„Εἰ μὲν δὴ ἔπαρθ' ἡ κελεύετε μ' αὐδὶ ἐλῆσθ',
 „Πῶς αὖ ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοισι λαθοίμην,
 „Οὐδ' οὐδ' ἄν ποθ' ἔφρωι κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγνώσκει.
 „Εἰ πάντεσσι ποιοῖσι, φιλεῖ δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθηνῆ.
 „Τέτυθ' ἐσπομόμην, καὶ ἔκ περ εὖς αἰθομένοιο
 „Ἀμφαίοσ' ἤσαμην, ἐπεὶ οὐδ' οἶδε ἰοῦσα.
 „Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,
 „Τυδείδην, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἴτεε, μήτε πιπίκα.
 450 „Εἰδὼσι γὰρ τοὶ ἄνθρωποι μετ' ἀργείοις ἀγορεύουσ'
 „Ἀλλ' ἴομεν, μάλα γὰρ νῦν αἴεταί, ἐγὼ δ' ἡώς.
 „Ἄσπερ ὅτ' ἂν περ βέβηκε παρώχῃκει ὅτ' ἄνθρωποι νῦν
 „Τῶν δύο μισθῶται, τριτάτῃ δ' ἐπὶ μισθῶ λα-
 ληπῶται.

Ὡς εἰπὼν, ὅπλοισι ἐπὶ δειπνοῖσι ἐδύπλε.
 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μωρεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Φάσγανον ἄμφηκε, ὃ δ' ἐοὶ πατρὸς ἱεὶς λείληπτο,
 Καὶ σάκος ἄμφι δὲ οἱ χιυέην κεφαλῇφι ἔθηκε
 Ταυρεῖον, ἀφαιόετο, καὶ ἄλοφοι, ἥ τε χαταῖτυξ
 Κίχληται ῥύεταί, ὅτ' ἄρ' ἑταίροισι ἀγῆσθαι.
 460 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βίον, ἠδὲ φάρετρον,
 Καὶ ξίφος, ἄμφι δὲ οἱ χιυέην κεφαλῇφι ἔθηκε
 Ρινὸν ποικίλιν· πόλεσσι δ' ἐπὶ τοῖσι ἱμάσιν
 Εἰτέτατο περὶ σῶς, ἑταίροισι δ' ἄλκιμοι ὀδδότες
 Ἀργιόδοιτος υἱὸς θαμῆες ἔχοι ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Εὐ καὶ ὅππῃσ' ἀφάρως, μέσση δ' ἐπὶ πῖλος ἄρῃσθαι.
 Τὴν δ' ἄρα ποτ' ἐξ Ελεῶνος ἀμύτορος Ὀρμενίδαο
 Εξέλετ' ἀντόλεκος περικλοῖ δόμοι ἀντιτορήσας·
 Σχαιδεῖαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῃ ἀμφιδάματι,
 ἀμφιδάμας δ' Ὀδυσῆϊ δῶκε ξεινήιοι ἐπὶ.
 470 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκε ὥς παιδὶ φορβῶναι·
 Δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύχασσεν ἑταίροισι ἀμφιτεταῖστας.
 Τῶν δ' ἐπὶ οὐδ' ὅπλοισι ἐπὶ δειπνοῖσι ἐδύπλε,
 Βαὶ ῥ' ἰέναι· λιπύτην δ' ἔχετ' αὐτόθι πάντας ἀεί-
 ζουσιν.

Τοῖσι δ' ἐξιοῖ ἦκε ἑταίροισι ἐγὼ ἰδοῖσθαι
 Παλλὰς Ἀθηνῆ· τοὶ δ' ἔκ ἰδοι ὀφθαλμοῖσι

Si igitur socium iuberis meipsum eligere,
 „Quomodo deinde Vlyssis ego diuini obliuisci posse
 „Cuius eximiè quidē alacre cor est & animus virilis
 „In omnib. laboribus, amatq; ipsum Pallas Minerva?
 „Hoc certè comitante etiam ex igne ardenti
 „Ambo redierimus: nam valde prudens est.

Hūc a. vicissim alloquutus est paties nobilis Vlysses,
 „Tydid. neq; me nimiū lauda, neq; quicquā vitupera:
 „Scientes enim hæc inter Argiuos loqueris. 250

„Sed eamus, valde n. nox ad finem properat: prope a.
 est aurora:

„Stellæ v. iā processerūt: præterūtq; maior pars noctis
 „Nempedux partes: tertia a. adhuc pars reliqua est.

Sic loquuti arma graua induerunt.

Tydidæ quidē dedit cōstans in prælio Thrasymedes
 Ensem ancipitem (nam ipsius ensis apud naues fuerat
 relictus)

Et scutum, & ei galeam capiti imposuit

Taurinam, sine conòque & sine crista, quæ *καμῖν*
 Vocatur: tuctur autem caput pubescētium iuuenum.

Meriones autem Vlyssi dedit arcum & pharetram, 250

Et ensem, & ei galeam capiti imposuit

Ex corio factam: multis autem intrinsecus foris
 Ligata erat fortiter: extrinsecus verò candidi dentes
 Albidentis apri crebri muniebant hinc atque illinc,
 Bene & scitè: in media autem pileus aptatus erat.

Hanc quondam ex Eleone Amyntoris Ormenidæ
 Eripuit Autolycus, solidam domum quum effregisset:

In Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti:

Amphidamas autē molo dedit pro hospitali munere:
 Sed hic Merioni dedit suo filio vt gestaret:

Tum verò Vlyssis texit caput circumposita. 270

Hi vero postquam arma graua induerunt,

Perrexerunt ire: reliquerunt a. illic omnes optimates

His autem faustam misit ardeolam prope viam

Pallas Minerva: quam ipsi non viderunt oculis

Νύκτα δ' ὀρφναίῳ, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

Χαῖρε ὅ τ' ὦ ὀρθ' Οδυσσεύς, ἦρχετο δ' Ἀθηνῆ.

„Κλυθὶ μευ ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἶψά

„Εἰ πάντεσσι ποίησι παρίσσαι, ἔδε σε λήτω

280 „Κυῖ μιν πῶ αὐτὲ μάλιστ' ἀμὲ φίλῃ Ἀθηνῇ

„Δὸς ὅ πάλιν ὅπ' ἵης εὐκλῆας ἀφίκεσθαι

„Ρέξαντας μέγα ἔργοι, ὅ κει Τρώεσσι μελήσῃ.

Δεύτερος αὐτ' ἦρχετο βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης,

„Κέκλυθι πῶ καὶ ἐμοῖο Διὸς τέκος ἀτρυγῶν,

„Σπείο μοι ὥς, ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείϊ δῖον

„Ες Θήβας, ὅ τέ τε πατρὶ Ἀχαιῶν ἀγέλος ἦεν

„Τοις δ' ἄρ' ἔσ' ἄσπετον ἔργον ἔλπε χαλκοχίτωνας

Ἀχαιοὺς.

„Αὐτὰρ ὁ μελίχιοι μῦθοι φέρε Καδμείοισι

„Κῆσ', ἀπὲρ ἄψ' ἀπὼν μάλα μέρμερα μήσεται
ἔργα.

290 „Συὸ σοὶ δῖα θεὰ, ὅτε οἱ σφ' ὄφρα παρίσῃς.

„Ως πῶ μοι ἐτίλυσσε παρίστατο, καὶ με φύλασσε.

„Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἰῶν, εὐρυμέκοποι,

„Αδμήτην, ἣν ἔσπεον ὑπὸ ζυγὸν ἡγαγὲν αἴης

„Τῷ τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσοὶ κέρασι περικλυτά.

Ως ἔφασκεν εὐχόμενος, ἦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθηνῆ.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἤρσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,

Βαί ῥ' ἴμεν ὅτε λείοντε δύο δὴ νύκτα μέλαιναν

Αἰφύοιτο, αἰὶ τέκνας, δὴ τ' εἶτεα, καὶ μέλαινα ἄμα.

Οὐδὲ μὲν ἔδε Τρώας ἀγχιόχοις ἴασεν Ἐκτορ.

300 Εὐδεν, ἀλλ' ἀμυδὲς κικλήσκετο πάντας ἀεΐσεις,

Οἷοι ἴσαν Τρώων ἡγήτορες, ἔδε μέδοιτες

Τοις ὅγε συλχαλίσσας, περικλυτὸν ἤρπυιαν βυλῶν

„Τίς κεί μοι τόδε ἔργοι ὑποχόμῃος τελέσσει

„Δαίρῃ ὅπ' ἐμὴν, μεθ' ὅς δ' οἱ ἄρκιος ἔσται.

„Δαίτω γὰρ δῖφροισι, δύο τ' ἐριτύχαια ἵπποις,

„Οἳ κεί ἀειπύωσι θοῆς ὅπ' ἵπποισι Ἀχαιοῖσι,

„Ὅς τις καὶ τλάη, οἷτ' αὐτῷ κῦδος ἄρσεν,

„Νηῶν ἀχυπόροι χερσὶν ἐλθέμεν, ἐκ τε πεδίοιο

„Ἡ ἐφυλάσσονται ἵπες θοαὶ ὥς ὁ πάρος ποτ',

Noctem per obscuram: sed clangentem audierunt.
Gauisus est a. propter auem Vlysses, precatúsque est
Minerua,

„Audi me ægidē gestātis Iouis filia, quæ mihi semper

„In omnibus laboribus ades neque te lateo

„Quū moueor: nūc rursus maximè me ama Minerua:

„Da v. rursus ad naues inclytas vt redeamus, 280

„Patrato magno facinore, q̃ Troianis sollicitudini sit.

Secūdus deinde precatus est bello strenuus Diomed.

„Audi nunc & me Iouis filia indomita.

„Sequere me, sicut quū patrē sequebaris Tyd. diuinū,

„Ad Thebās, quando pro Achiuis legatus venit.

„Illos quidem ad Asopum liquit loricatedos Achiuos.

„Sed ipse blandam orationem ferebat Thebanis

„Illuc: sed rediens valde ardua patrauit opera

„Tecum dia dea, quando ei alacris adfuiſti:

„Sic nunc mihi beneuola adsis, & me serua, 290

„Tibi a. ego sacrificabo iuuentam hornā, latifrontem,

„Indomitā, quam nondum sub iugum duxit vir:

„Hanc tibi ego sacrificabo, aurū cornib. circūfundēs.

Sic dixerunt, precātes: hos a. audiuit Pallas Miner.

Hi verò postquam precati sunt Iouis filiam magni,

Perrexerunt ire velut leones duo per noctē nigram,

Per cedes, per cadauera, perq; arma, & atrū sanguinē.

Sed neque Troianos generosos fuit Hector,

Dormire, sed simul cōuocauit omnes pręstantissimos

Quicunque erant Troianorum duces & principes. 300

His ille conuocatis prudens texuit consilium:

„Quis mihi hoc opus promittens perficiet

„Præmium ob magnum? (merces ei sufficiens erit:

„Dabo enim currūque duosque alta ceruice equos,

„Qui reliquis antecellant celeres apud naues Achi-
uorum)

Quicunq; hoc ausus fuerit: sibi q; ipsi gloriā cōpararit,

Naues veloces prope accedere & explorare,

An custodiantur naues sicut antea:

310 „Η ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμνότες,
 „Φύξει βυλεύουσιν μὲν σφίσι, ἔδ' ἐθέλοισι
 „Νύχτα φυλασσέμεναι, χαμαὶ τῷ ἀδδηκότες ἀνῶ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐγένοντο σιωπῇ.

Ἡ δὲ πρὸς Τρώεσσι Δόλοι Εὐμήδεος υἱός,

Κήρυκος θείονα, πολύχρυσος, πολύχαλκος,

Ὅς δὴ τοι ἔδδ' ἔλω χαλκός, ἀλλὰ ποδῶν κηρ.

Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔλω μὲν πέντε κασιγνήτησιν,

Ὅτ' ἂν ῥα Τρώσιν τε, καὶ Ἐκτορι εἴπῃ ὄξυς αἶ,

„Ἐκτορ, ἐμὲ ὀτρύνει κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγνῶος,

330 „Νηῶν ὠκυπόροι χερσὶν ἐλθέμεν, ἔκ τε περ θείας.

„Ἀλλ' ἄγε μοι δὲ σκῆπτρῳ αἰάχεο, καὶ μοι ὄμωσσε,

„Ἡ μὲν τοῖς ἵπποις τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

„Δασέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

„Σοὶ δ' ἐγὼ ἔχ' ἄλιος σκοπὸς ἔοσμαι, ἔδ' ἀπὸ
 δόξης.

„Τ' ὦρα καὶ εἰς στραδίῳ μὲν δαμνέμεν, ὅφρ' αἱ ἴχθουσαι

„Νῆ' ἀγαμημοῖέω, ὅθι που μέλλουσιν αἰετοὶ

„Βυλαὶ βυλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' εἰς χερσὶν σκῆπτρῳ βάλε, καὶ αἱ ὄμωσσε,

„Ἴστω μὲν Ζεὺς αὖδ' εἰς χερσὶν ποσσὶν Ἡρῆς,

410 „Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν αἶψα ἐποχέσεται δῆμος

„Τρώων· ἀλλὰ σε φημὶ δαμνέμεν ἀγλαίῃσιν.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐπὶ πηλοῖσι ἀπώμωσε· δὲ δ' ὀρθοῖτο.

Αὐτὰρ καὶ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλετο χαμπύλα τρῶα

Ἐσσομένο· δ' ἐκτορ εἰρήνην πολιοῖσι λείπει.

Κρατὶ δ' ἐπὶ κνήμῳ κινέειν, ἔλε δ' ὄξυν' ἀκόντα.

Βῆ δ' ἰέναι ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ· ἔδ' ἄρ' ἐμῶν

Ἐλθῶν ἐκ κνήμῳ ἄψ' Ἐκτορι μῦθος ἀποίσκει.

Ἀλλ' ἴσθι δὲ ῥ' ἵππων τε, καὶ αἰδρῶν καλῶν ἔμμιον,

Βῆ ῥ' αἱ ὁδοὶ μεμνῶς· δὲ δ' ὅφρ' ἔφρασαντο φροσύνῃ

340 Διομήδης Ὀδυσσεύς· Διομήδεα δ' ἔφρασαντο

„Οὗτός τοι Διομήδης· ἀπὸ στρατῷ ἔρχεται αἶψα,

„Οὐκ οἶδ' ἢ γένεσσι βῆσκοπος ἡμετέρῃσιν,

„Ἡ πῖα συλῆσιν ἰεχέωι κατὰ τεθ' ἡώται

„Ἀλλ' ἐγὼ μὲν μικρῶτα παρεξέλθῃ πεδίοισιν

„An iam manibus nostris superati *Græci*,
 „Fugam consultant inter se, neque velint
 „Noctem custodire, labore defatigati graui.

Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio.
 Erat verò quidā inter Troianos Dolon, Eumedis fili^{us}
 Præconis diuinⁱ, diues auri, diues æris,
 Qui utiq; specie quidem erat deformis, sed pedib. ve-
 Is solus erat inter quinque sorores: lox^{us}.

Qui tunc Troianisque & Hectori dixit astans,
 Hector; me impellit cor & animus generosus
 „Ad naues celeres prope ire, atque explorare.
 „Sed age, mihi sceptrum attolle, & mihi iura,
 „Omniⁿo te ipsosque equos & currus ornatos ære
 „Daturum, qui vehunt inculpabilem Peliden.
 Tibi autem ego non vanus speculator ero, neq; alius
 quam tua opinio est:

Tadiu n. per exercitū vadā passim, donec perueniam
 Ad nauē Agamēnoniam, vbi nimirū par est principes
 Consilia capere vel fugiendi, vel pugnandi. (rauit,

Sic dixit: hic a. manib. sceptrum prehendit, & ei iu-
 Sciat nunc Iupiter ipse valde sonans maritus Iunonis,
 Non profecto his equis vir vehetur alius

Troianorum: sed te assero perpetuo ornatū iri illis. 330

Sic dixit, & sanè periurium iurauit: hūc a. concitauit.
 Protinus verò circa humeros aptauit curuos arcus.
 Induit & desuper pellem cani lupi. (iaculum,

Capiti a. imposuit mustelinam galeā, cepitque acutū
 Perrexit a. ire ad naues ab exercitu, neque erat
 Reuersurus à nauib. rursus Hectori nuntiū relaturus.

Sed quando iā equorūq; & virorū reliquit cateruam,
 Iuit per viā prōptus: hūc a. animaduertit accedentem
 Nobilis Vlysses Diomedemque alloquutus est,

Iste tibi ō Diomedes à castris *hostium* venit vir, 340
 „Haud scio an nauibus explorator nostris,
 „An aliquod spoliaturus cadauer mortuorum:
 „Sed sinamus ipsum primum præterire campum.

„Τυλθόν' ἔπειτα δὲ κ' αὐδὶ ἐπαΐζαντες ἑλοίμεν
 „Καρπαλίμοσ'· εἰ δ' ἄμμε φθάρθαιησι πόδεσσι,
 „Αἰήμι πεπ' ἦας ἀπὸ στρατόφιν περὶ πηλῆι
 „Εἴχῃ ἐπαΐσσω, μὴ πῶς περὶ ἄστυ ἀλύξῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, παρὲξ ὁδοῦ ἐκτεκύνεσσι

350 Κλυθίτη· ὃ δ' ἄρ' ὥκα παρέδραμον ἀφραδίῃσι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπὲν ὄασοιτ' ὅππῃρα πέλοισα
 Ἡμόϊω, αἴ γάρ τε βίῃ περφερέεσσεσσι
 Ἐλκόμεναι ἰοῖο βαθέης πιχθὶ ἄρστροι.
 Τῷ μὲν ἐπεδραμίτη· ὃ δ' ἄρ' ἔσῃ δούποι ἀκού-
 σαις.

Ἐλπιὼ γὰρ κτ' θυμῷ ἀποτρέφοιται ἐπαίρου
 Ἐκ Τρώων ἵεται, πάλιν Ἐκτρος ὀτρυνάμενος,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπσαι δουρηνεάς, ἥ δ' ἔλαστον
 Γινώρ' αἰδέας δηΐους· λαψήσθαι δ' ἔγχεσσι
 ἐσώμα

360 Φωγόμεναι τὶ δ' αἴψα δαίκεν ὠρμήθησαν.
 Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοιτε δὺα κινέειδ' ὅτε θήρης,
 Ἡ κεμάδ', ἥε λαχῶν ἐπείχεται ἑμμεῖς αἴῃ
 Χῶρον αἰ' ὑλάνει, ὃ δὲ τε περθέησι μεμηχρός·
 Ὡς δὲ τυδείδης, ἥδ' ἐπὶ πολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Λαῦν ἀποτμήζαντε, δαίκεται ἑμμεῖς αἴῃ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ταῖα χ' ἑμμε μεγέσσεσσι φυλάκισα
 Φεύγοντες ἦας, τότε δὴ μῦθος ἐμβαλ' Ἀθίω
 Τυδείδῃ· ἴα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχρῶν
 Φθαίῃ ἐπευζάμενος βαλέει· ὃ δ' εὐτερος λήθῃ
 Δυεῖ δ' ἐπαΐσσω περ σέφῃ κρατερὸς Διὶ κούρῃ,
 370 „Ἡ ἐμῇ, ἥε σε δουεὶ κηχίσομαι· ὅδε σε φημι
 „Διερθὶ ἐμῆς ἀπὸ χερὸς ἀλύξαι αἴπιον ὀλέθρον.
 Ἡ ῥα, δὲ εἴχῃ ἀλῆκει· ἐχθροὶ δ' ἡμάτιον ἐφωτῆς.
 Δεξίτερθ' ὅδ' ὥρ' ὤμοι εὐξόον δουρὸς ἀχρὸν
 Εἰ γαίῃ ἐπαγῇ· ὃ δ' ἄρ' ἔσῃ παρβύσει τε
 Βαμβάϊον ἄραβος δ' ὅρα τόμα γίγεται ὁδοίτων
 Χλωρὸς ὑπαὶ δειούς· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κηχίτη
 Χερσὶ δ' ἀφ' ἀσθίν· ὃ δ' ἔσῃ δακρύσας ἔπος κῆρυ,
 „Ζωρεῖτ' αὐτὰρ ἐχθρὸν ἐμὲ λύσσομαι· ἐστὶ γὰρ εἶδος

„Parumper, deinde vñ ipsum insequentes capiemus
 „Statim, si autem nos præcurrat pedibus,
 „Semper ipsum ad naues à castris *scilicet* propellito,
 „Hasta impetēs, ne quomodo ad ciuitatem refugiat.

Sic loquuti extra viam inter cadauera

Inclinauerūt se, hic v. celeriter prætercurrit temerita-

Sed quum iam aberat quantum *iulus* sunt (te: 350

Mularum (hæ enim bobus præstantiores sunt

Ad trahendū in nouali profundo cōpactum aratrum)

Illi quidē accurrerunt, *Dolō* v. cōstitit strepitu audito.

Putabat enim in animo vt *scilicet* reuocarent, socios

Ex Troianis venire rursus Hectore iubente.

Sed quando iam aberant hastę iactum, vel etiā minus;

Agnouit viros inimicos: velocia autem genua mouit

Vt fugeret: illi confestim insequi festinarunt.

Ac veluti quum ferratis dentibus duo canes periti
 venationis

Aut hinnulum aut leporē vrgent incessanter semper, 360

Locum per syluosum: ille a cursu præit clamans:

Sic hunc Tydides atque vrbium vastator Vlysses

Ab exercitu intercludentes, persequabantur constan-
 ter semper.

Sed quando iam mox erat permixturus se custodibus;

Fugiens ad naues, tum v. rō robur iniecit Minerva

Tydidæ, vt ne aliquis Achiuorum loricatorum

Prior gloriaretur vulnerasse, ille verò secūdas veniret.

„Hasta a. impetēs, alloquutus est eū fortis Diomedes;

„Vel mane, vel te hasta consequar: neque te puto

Diu mea à manu effugiturum grauem mortem. 370

Dixit, & hastam emisit: sponte a. aberrauit à viro.

Dextrum v. supra humerum politæ hastæ cuspis

In terra fixa est: hic autem constitit timuitque;

Balbutiens præ pauore (stridorq; per os fiebat dentiū)

Pallidus præ timore: hi a. anhelantes assequuti sunt,

Manibúsq; prehēderunt: ille a. lacrymans verbū dixit,

Viuū me capite: & ego me redimam est n. mibi iustus

„Χαλκός τε, χρυσός τε, πολέμῳ τε σὶ ἴσθης·

380 „Τῷ κ' ὕμῳ χεῖραί τ' πατρὸς ἀνδρῶσι ἄποινα,

„Εἴ κει ἰμέζωσι πύθοιτ' ἐπιησὶν Ἀχαιῶν.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμῳ Οδυσσεύς,

„Θάρσεν, μηδ' ἐπὶ τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·

„Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξοι,

„Πῇ δ' ὕπνος ἐπὶ ἡμᾶς ἀνὸς ἔρατ' ἔρχεται οἷος

„Νύκτα δ' ὀρφιάϊν, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτὶ ἄλλοι·

„Ἢ πῖα συλήσῃν ἰεχέαι κατατεθιγώποι;

„Ἢ σ' Ἔκτωρ προσέηκε δῖα σκοπιᾶσθαι ἕκαστα·

„Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἢ σαυδοὶ θυμὸς αἰῆκε,

390 „Τοὶ δ' ἡμῖβεν ἔπειτα Δόλοι, ὑπὸ δ' ἔτρεμα γῆα.

„Πῶ μῃσι μ' ἀτήσιν παρεκίοι ἥρα γινέσθω;

„Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυὸν προιυχας ἴσπεις

„Δωσέμεναι κατέειπες, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·

„Ἢ γὰρ δὲ μο' ἴοντα θοῶν δῖα νύκτα μέλαιναν,

„Διδράτ' δυσχέρειω χεδόν ἐλθέμεν, ἕκ τε πύθελος,

„Ἢ φυλάσσονται ἦες θοᾶς ὥς δ' παρθένω,

„Ἢ ἔδη χείρεσσιν ὕφ' ἡμετέρῃσι δαμάσσει,

„Φύξι βυλῶσι τε μὲν σφίσι, ὑδ' ἐθέλατε

„Νύκτα φυλασσέμεναι καμάτω ἀδδνηότες αἰῶν.

400 „Τοὶ δ' ἐπιμειδίσσας προσέφη πόλεμῳ Οδυσσεύς,

„Ἢ ῥα νῦν τοι μεγάλα κτεῖραι ἐπικαίετο θυμὸς,

„Ἰωφει Λιακίδαο δαΐφροτος οἱ δ' ἀλεχθῆναι

„Αἰδεῖσθαι με θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι

„Ἀλλὰ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, διὰ τανάτη τέκε μήτης.

„Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξοι,

„Πῶ μὲν διῦρθ' κινέλιπες Ἔκτορα ποιμένα λαῶν·

„Πῶ δέ οἱ εἴτεα κεῖται ἄρῃα πούδ' οἱ ἴσποι·

„Πῶς δ' αἶψ' ἔλ' ἄλλοι Τρώων φυλαχαί τε καὶ εὐαί·

„Δασά τε μηπείσσι μὲν σφίσι ἡμεμάασιν

410 „Ἀνδρῶν μὲν ἑσθλῶν ποσὶν ἀπὸ πύθου, ἢ πόλινδε

„Ἀψ' ἀναχρήσοισιν, ἐπὶ δαμάσσειτό γ' Ἀχαιοὺς.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε Δόλοι Εὐμήδιος υἱός,

„Æsque aurumque & elaboratum ferrum.

„Ex his vobis donabit pater ingēs redēptionis pretiū,

„Si me viuum esse audiuerit apud naues Achiuorum.

Hunc v. excipiens, alloquutus est prudens Vlysses, 380

„Bono animo sis, neq; tibi mors obuersetur animo.

„Sed age, mihi hoc dic, & verē narra:

„Quonam sic ad naues à castris vadis solus

„Noctē per obscurā, quādo dormiūt mortales cēteri?

„An aliquod spoliaturus cadauer mortuorum?

„Ante Hector præmisit speculatum singula

„Naues ad concauas, ante ipsum animus impulit?

Huic dein respondit Dolon (mēbra a. tremebant)

„Multis pollicitis noxiis præter voluntatem induxit

Hector,

„Qui mihi Peli læ illustris vnungulos equos

390

„Daturum annuit, & currus decoros ætæ.

„Iussit autem me eūtem, velocem per noctē obscurā

„Ad viros hostes prope accēdere, & explorare

„An custodiantur naues veloces vt antea,

„An iam manibus à nostris domiti

„De fuga deliberetis inter vos neque velitis

„Noctē excubias agere labore defatigati graui.

Hunc v. subridens alloquutus est prudens Vlysses,

„Certē tibi magna dona optabat animus,

„Equos Æacide bellicosi: hi autem difficiles sunt

400

„Viris quidē mortalibus ad domandū & equitandū.

„Alij quam Achilli, quem immortalis peperit mater.

„Sed age, mihi hoc dic & vere narra. (pulorum?)

„Vbi nunc huc veniēs reliquisti Hectora pastore po-

„Vbi a. eius arma iacent mauortia? vbi & eius equi?

„Quomodo autem aliorum Troianorum extubia &

cubilia disposita sunt?

„Quæque consultant inter se, narra: an cupiant

„Illic manere apud naues procul an ad urbem

„Retro redituri sint, posteaquā domuerunt Achiuos. 410

Hanc a. rursus alloquutus est Dolon Eumedis filius

R. vj

„Τοιγὰρ ἐγὼ τ· ἑῷτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξωι
 „Εκπὸρ μὲν μὲν τοῖσι· ἔσσι βυληφόροι εἰσὶ,
 „Βυλαὶ βυλεύειν θείῃ ὥρῃ σήματι Ἴλῳ
 „Νόσφι ὑπὸ φλοίσβῳ φυλακαὶ δ' αἰεὶ εἴρια ἦρας,
 „Οὐ πρὸς κεχειμῶνι ῥύεται στραδὶ· ὕδ' ἐφυλάσσῃ·
 „Ὅσθαι γὰρ Τρώεσσι πύρρ' ἐχάρασι οἷσι αἰάδῃ,
 „Οἶδ' ἐχρηγόρτασι, φυλασσάμεναι τε κέλοισιν.

420 „Αμύλοισι ἀπ' αὐτὴν πολὺ κλητοὶ ἔπι κλισίῃ
 „Εὐδοῖον· Τρώεσσι γὰρ ἔπι τραποῖσι φυλάσσῃ·
 „Ὅ γὰρ σφὶ παῖδες σχεδὸν εἴαται, ὕδ' ἐχυνάϊκες.
 „Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενις προσέφη πολὺ μῆτις Ὀδυσσεύς·

„Πῶς γὰρ ἰὼν Τρώεσσι μεμυγμένοι ἱπποδάμοισιν
 „Εὐδουσ', ἢ ἀπαυθε, διεπέμοι, ὄφρα δαίω.

„Τοὶ δ' ἠαῖ εἶπεν ἱππῆτα Δείων· ὑμῆδεος υἱὸς,
 „Τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἑῷτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,

„Πρὸς μὲν ἄλ' ὅσ' Ἰκάρης καὶ Παῖονες ἀγκυλότοχοι,

430 „Καὶ Λέλεγες, καὶ Κανέχριοι δῖοι τε Πελασγοὶ
 „Πρὸς Θυμβρῆς δ' ἐλαχοὶ Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,

„Καὶ Φρύγες ἱπποδάμοι, καὶ Μήονες ἱπποκορίσται·

„Ἀλλὰ τί μ' ἐμὲ ἑῷτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

„Εἰ γὰρ δὴ μέμαται Τρώεσσι καταδιώων ὄμιλον,

„Θρήικες οἶδ' ἀπαυθεῖε τέκλυδες ἰχάτοι ἄλλω·

„Ἐν δέ σφιν, Ρῆσος βασιλεὺς, παῖς Ἡϊοῖνος·

„Τῷ δὲ καλλίστοισι ἵπποις ἴδωι, ἠδὲ μεγίστοισι,

„Λευκότεργι χόϊος, θείῃ δ' αἰέμοισιν ὁμοῖοι.

„Ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ αὖ ἥσκηται·

„Τείχεα δ' ἄρ' χρύσεια πλάτεια, θαῦμα ἰδέσθαι,

440 „Ἡλυτ' ἔχοντα μὲν ὅππ' ἀκαταθιγέσσι εἰσὶν ἔοικεν·

„Αἰδρῶσιν φέροντα, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

„Ἀλλὰ ἐμὲ ἰὼν ἱπποὶ πλάσσειν ὠκυποροῖσιν,

„Ἡ ἐμὲ δῆσαι τε, λίπετ' αὐτόθι πλεῖ δὲ σμῆν·

„Ὅφρα καὶ ἐλθέτω, καὶ περὶ ἧτορ ἐμῶ,

„Ἡ ἔχοντα αἶσται ἑσποὶ ἐν ὑμῖν ἢ ἐν ἐκί.

„Τοὶ δ' ἄρ' ὑποδραῖδον, προσέφη κρατερὸς Διὸς
 μῆδης.

„Μὴ δὴ μοι φύξιμ' ἐλθέτωι ἐμβάλλει θυμῷ.

„Equidem tibi hæc valde verè narrabo.

„Hector quidē inter eos omnes qui consiliarij sunt,

„Consilia init diuini apud monumentum Ili,

„Scorsim à strepitu: de custodiis a. quas percōtaris he-

„Nullæ certæ tuētur castra, neq; custodiūt: (ros,

„Quotquot n. Troian. ignis foci, quibus necesse est,

„Hi vigilant, excubiāsque agere hortantur

„Inter se, at rursus longè euocati auxiliarij

„Dormiunt: Troianis enim committunt custodias: 410

„Non enim illis liberi prope sedent, neque mulieres.

Hunc a. excipiens, alloquutus est abundans consi-
liis Vlysses,

Quomodo v. nunc Troianis permisti bellicosus

„Dormiūt? an seorsim? aperte dic mihi, vt intelligam.

Huic a. respondit deinde Dolon Eumedis filius:

„Equidem & hæc valde verè narrabo:

„Ad mare quidē sunt Cares, & Pæones curuis arcub⁹.

„Et Leleges, & Caucones, nobilesq; Pelalgi: (vtētes.

„Ad Thymbrā v. sortiti sunt Lycij, Mysique superbi,

„Et Phryges equites, & Meones equi armatis vtētes, 430

„Sed cur ex me hæc percontamini singula?

„Si enim iā cupidi estis Troianorum adire exercitū,

„Thraces hi seorsū sunt noui adue⁹ extremi omnū.

„Interque ipsos Rhesus rex filius Eionei,

„Huius ego pulcherrimos equos vidi & maximos:

„Cādidiores sunt niue ad currēdum a. ventis similes,

„Currus verò ei aurōq; & argenco scitè fabricatus est:

„Atmāque aurea, ingentia, mirabile visu,

„Venit habēs: quæ quidē ne unquā mortalib. cōuenit

„Viris gestare, sed immortalibus diis.

„At me nunc ad naues adducite veloces, 440

„Aut me ligantes relinquit hic duro vinculo,

„Interea dum redeatis, & experiamini me,

„An secundum veritatem dixi vobis, siue minus.

Hūc a. tornē aspiciēs, alloquutus est fortis Diomedes.

„Ne iam mihi effugium Dolon in iace menti.

„Εὐθλά τ' ἄλγυϊλας ἐπὶ ἱκτοχίρας ἐς ἁμαίς.

„Εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἢ ἐμεθ' ὧμεν,

450 „Ἡ τε ἔϋπρυιῖσθαι θοὰς ὅπῃ ἦας Ἀχαιῶν,

„Ἡ δὲ διαπύεσσι, ἢ σταπύβυσσι πολεμίζου·

„Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμνείας, ἀπὸ θυμῷ
ὀλίσσῃς,

„Οὐκ ἔτ' ἐπὶ πασι σῶμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν·

Ἡ, ἔϋ μὲν μοι ἐμμελε γυνεῖν χεῖρ' παχύν

Ἀφάμνος λίσσεσθ'· ὁ δ' αὖ χεῖρα μέσσοι ἔλασσε,

Φασγάνῳ αἰῖζας ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τέσσι τε·

Φθεγγομένων δ' ἄρα τῶ γε κάρη κοιήσιν ἐμίχθη·

Τὸ δ' ἀπὸ μὲν κπδέιν κινεῖν κεφαλῇ φη ἐλοίτο,

Καὶ λεκύν, ἔ τ' ὅξα παλαιοῖα, ἔ δόρυ μακρόν·

460 Καὶ τὰ γ' Ἀτρυαῖη λίπιδι δῖος Ὀδυσσεύς·

Υψίστ' αἰέχεθ' ἡ χεῖρ, ἔ εὐχάμνος ἔπος κῦδα,

„Χαῖρε θεὰ τίς διόσσι σέ γ' ὀφείτω σὺ δ' ὀλύμπεσσι

„Παῖ ποί ἀθανάτοισι ὀφείτωσιν· ἀλλὰ ἔ αὖτις

„Πέμψοι ὅπῃ Θρηχθοῖ αἰδρωτὶ ἵπποις τε ἔ εἰσάς·

Ὡς ἄρ' ἐφώνηεν, ἔ ἀπὸ ἔτ' ἐϋψίστ' ἀείρεας,

Θῆκεν αἰὰ μνείην δέελον δ' ὀπίσθμα τ' ἔθηκε,

Συμμάρψας δούτσας, μνείης τ' ἐρετ' ἡλίας ὄζους,

Μὴ λάττοι αὖτις ἰότε θοῶν δ' ἄρ' ἰύχτα μέλαινα·

Τῷ δ' ὅ βατμῷ πρὸ τῶν δ' ἄρ' ἔτ' ἔπειτα ἔ μελαι αἵματι,

470 Ἀῖψα δ' ὅπῃ Θρηχθοῖ αἰδρωτὶ τέλος ἔξοι ἰοῖτες·

Οἱ δ' εὐδοὶ χαμῶντ' ἄδ' ἀκρότεροι· ἔπειτα δέ σφιν

Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χεῖρ' ἐκέκλιτο, εὐχ' ἔ χέσμοι

Τεισσοίχ' ὅτ' ἄρ' ὁ σφ' ἐκάστω διζυγὲς ἵπποι·

Ῥῆσος δ' ἐρ' μισφ' εὐδὲ παρ' αὐτῷ δ' ὠκείας

ἵπποι·

Ἐξ ὀπίσθια δὲ πεμάτης ἱμάσι δέδειτο.

Τοῖ δ' Ὀδυσσεὺς περὶ ἀργίῃ ἰδὼν Διομήδεϊ διτίζει·

„Οὕτως τοι Διομήδης αἰήσ' ἔτοι δέ τοι ἵπποι,

„Οἷς ἰῶνι πίφανσκε Δόλωι, δι' ἐπὶ φροδὸν ἡμῶν.

„Ἀλλ' ἄγε δὴ φέρερε κρατερῶν μῆκος· ἔδ' ἔ π

σε χρεῖ

480 Ἐσάμηναι μέλεσι σὺν τύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵπποις

„Bona quamuis nuntiasti, postquam venisti manus in nostras:

„Si enim te iam dimiserimus aut laxauerimus;

450

„Certè & post hac venies veloces ad naues Achiuorū;

„Aut speculaturus, vel contra pugnans:

„Si verò meis manib. stratus vitam amiseris, (giuis.

„Non ampliùs posthac tu nocumentū vnquā eris Ar-

„Dixit, & is quidem ipsum erat barbam manu crassa

„Tāgēs precaturus: hic v. ceruicem mediā percussit,

„Ense impetens, & ambos incidit neruos:

„Loquentis verò huius caput pulueribus mistum est.

„Huius autem mustelinā galeam à capite detraxerūt,

„Et pellem lupinam, & arcus qui retrorsum adducuntur, & hastam longam.

Et hæc Mineræ prædatrici nobilis Vlysses:

460

In altum sublata dicauit manu, & precās verbū dixit,

„Lætare dea istis: te enim primam in Olympo

„Omnium immortalium inuocabimus, sed & rursus

„Prosequere nos ad Thraces viros, equosque, & cubi-

Sic dixit, & à se in altum eleuans; (lia.

Posuit super mirycā: conspicuūmq; insigne imposuit.

Cōuellens arundines, myricæq; valde florētēs ramos.

Ne lateret redeuntē præcipitantem per noctē nigrā.

Hi a. progressi sunt vltius per arma & atrum cruorē

Statim a. ad Thracum ordines venerunt euntē:

470

Hi dormiebant labore defatigati: arma vero ipsorum

Pulchra, iuxta ipsos humi acclinata erant rite & de-

center, (ges equi.

Triplici ordine: & iuxta vnumquemque eorum biu-

Rhesus v. in medio dormiebat, iuxtaq; ipsum veloces

Ex parte currus vltima loris ligati erant. (equi

Hunc a. Vlysses prior conspicatus, Diomedi ostendit,

„Ecce tibi, Diomedes, virum, hi tibi equi,

„Quos nobis narrauit Dolon, quem occidimus nos

„Sed age, iam exere validum robur, neque te decet

„Stare otiosum cum armis, sed solve equos:

480

„*Ἦς σὺ γ' αὐδρας ἔαυρε, μέγιστοι δέ μοι ἴπποι.*

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μῦθος γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Καὶ δὲ ἐπεφάνη, ὅτι ὁ ἴδιος ἄνθρωπος,

Αὐτοὶ τὰ ἰσχυρὰ, ἐρυθύνετο δ' αἷμα πλάϊα.

Ως ἵ' λέει μὲν οἱσι ἀσημαίτεσι ἐπὶ λ' ὦν,

Αἴνεσις ἢ ὁμιλία κατὰ Φρειδερίκον ἀναργύρον·

Ὡς ποῦ Θρήνες αἰδέεσσι πέχοντο Ἰούλιος υἱός,

Οφρα δυνάδ' ἐπιφ' ἀπ' πολυμήκης Οδυσσείας,

Ο, πτα Τυδείδης, ἀνερ πλεῖτε Σφαιδας,

490 Τὸ δ' Ὀδυσσεὺς μετ' ἐπιδελαβὼν ποδὸς ἐξερίσσασκε,

Τὰ φρονέω χ' ὁ θυμὸς, ὅπως χαλμ' ἔχεις ἵπποι.

Ῥῆα δὲ λθοῖσι μηδὲ τριμοῖατο θυμῷ

Νεχροῖς ἀμβλῖοντες, ἀνθεοὶ γὰρ ἐτ' αὐτῶν.

ΑΜ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσαιο Τυδεΐος υἱός,

Τοις πεπονημένοις μνησθῆναι θυμοῖ ἀπίστες,

Αἰσμαίνονται κακοὶ γὰρ ὅτι αὐτὸ κεφαλῇ οὐκ ἐστίν·

Τὴν γὰρ Οὐρανὸν παῖς δ' ἐξ μητρὸς Ἀθήνης,

Τόφρα δ' ἄρ' ὁ πληθεὶς Ὀδυσσεὺς λύε μῆτιν καὶ ἵππῃ

NO LC.

Συνὸ δ' ἤερθεῖ ἱμαῖσι, καὶ ἐξήλαυσε ἱμάτιον.

100 Τὸ ἔκτεπιπλύναι, ἐπεὶ ὁ μάστιγα φαίνεται

Παύλῳ ἐκ διφθόγῃ γινώσκω χρὴ ἐλέει.

Ροίχου· δ' ἄρα, πρὸς αὐτοὺς, Διομένη διπλ.

Αὐτὰρ ὁ μεμνηεὶς λόγων ὅ, π χυὸ π ρ ο ἰ ἔ ρ ο δ ι ,

Η ὅτι δι' ὀφρῶν ἐλάω, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

Ρυμοῦ ἑξουσίαι, ἢ ἐκφύγοι ὑψὸς ἀπείρας,

Ἡ ἐπιτομή πλεονέχει θεηγῶν ἀπὸ θυμῶν ἑλποῦ.

Εὐσεβὶς τοῦτ' ὀνομαζέσθ' Ὀρέα· τ' Ὀρε δ' Ἀγλὸν τ'

Εὐδαίμων ἴσ' αὖθις, ὡς σέθεν Διομήδεα δῖον.

Νόμῳ δὲ μὴ ἔσται μετὰ θύμῳ τοῦδεός μ' ὅτι

Nāaz īhī glaphorais mē ē pēdōxēmos ēlθēs

Μή: ὁ πρὸς τὸ ὄνομα ἐκείνου θρὸς ἄλλος.

Ως δὲ ἡ ἑξήκοντα ὅρα φωνήσας.

Καὶ πάλιν δ' ἰσχυροὶ ἐπ' ἑσέοις καὶ πάλιν δ' ὀδυ-

0410

Taken at San Francisco, Cal. June 1896.

,Vel tu viros occide, mihi v. curæ erunt equi.

Sic dixit, huic autem inspiravit robur cælia Miner.
Interficiebat verò promiscuè: horum autem gemitus
excitabatur fœdus.

Ense cæforum, rubescebat v. sanguine terra.

Sicut a. leo pecudibus incustoditis superueniens,

Capris vel ouibus hostili animo irruit:

Sic Thraeces viros inuasit Tydei filius,

Donec duodecim interfecit, at abūdās cōsilijs Vlysses,

Quemcunque Tydides ense percusserat astans,

Hūc Vlysses à tergo *sequēs* prehensū pede extrahebat, 490

Hęc cogitās in animo, vt pulchros crīnes habētes equi

Facilē transirent, neque tremere animo

Supra cadauera gradiētes, insueti erāt n. adhuc eorū.

Sed quando iam regem adeptus est Tydei filius,

Hunc tertium decimum dulci anima priuauit

Anhelantem: malum enim somnium capiti astiterat

Illa nocte, Oenidæ filius per consilium Mineruæ.

Interea a. patiens Vlysses soluit vnicam vngulam ha-
bentes equos,

Colligauitque lorīs & eduxit ab exercitu,

Arcu percutiens, quia non scuticam splendidam

Pulchro ex curru cogitauit manibus capere. 500

Sibilauit autem significans Diomedī diuino.

At is cogitabat manens quid audacius patraret,

An ipse currum capiens, vbi decora arma iacebant,

Per temonē extraheret, an exportaret in altū attollēs

An etiam pluribus Thracibus vitam eriperet.

Dum hic hęc agitabat in animo, interim Minerva

Prope astans alloquuta est Diomedem diuinum:

„ Reditus iam memento magnanimi Tydei fili

„ Naues ad concauas, ne & perterritus venias,

„ Ne fortē quis & Troianos suscitet deus alius. 510

Sic dixit, hi autem intellexit deæ vocem loquutæ,

Confestim autem equos ascēdit: verberabat a. Vlysses

Arcu: hi vero volabant celeres ad naues Achiuorum.

- Οὐδ' ἀλαοσκοπίῳ ἔχ' ἄνυχός τις Ἀπύλλωι,
 Ως ἰδ' Ἀθηναίῳ καὶ Τυδείος υἱοὶ ἔπουσιν,
 Τῇ κοτίῳ Τρώεσσι καταδύσαστο πρυμνὸν ὄμιλον.
 Ωρσεῖ δ' Ὀρχχρὸν βυλκφόρῳ Ἰωποκόωιτα,
 Ρήσθ' αἰεψίοι ἐσθλοί· ὁ δ' ἔξ ὑπὸν αἰορρύσας,
 520 Ως ἰδεὶ χῶρῳ ἔρημοι ὄθ' ἔσσαν ὠκίεες ἵπποι,
 Αἰδεῖσθ' ἀστυέρειταις ἐν ἄρκαλέῃσι φοιῇσι,
 Ωμφοῖσι τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλοι τ' οἰόμεναι ἐπαῖρῳ.
 • Τρώεσσι δ' ἐκλαλήτε, καὶ ἀπαιτος ὤρτο κυδοῖμος
 Θυνοῖτο αἰμυδὶς· θνητῶν δ' ἑμέμερα ἔρπον,
 Οὐδ' αἰδρεσὶν ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκατον ὀθισκοπὸν Ἐκτορὸς ἔκλινε,
 Εἴθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκίεας ἵππους·
 Τυδείδης δ' ἐχμαῖζε θορῶν, ἑῖα φάβροτ' εἴτα
 Εἰ χεῖρας Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεθήσαντο δ' ἴσσω.
 530 Μάστιξι δ' ἵππους καὶ δ' ἐκ ἀκοίτε πετιόδιον
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλοι ἐπλήοντι θυμῷ.
 Νέστωρ δ' ὠρῶν· κτύποι αἰεὶ φώτισε τε,
 „ὦ φίλοι Ἀργεῖοι ἡνιόχευ· ἡδὲ μέδοιτες,
 „Ψεύσομαι, ἢ ἐπὶ μὲν ἐρέω· κέλεται δ' ἐμὲ θυμὸς,
 „ἴσσω μὲν ὠκυπόδω ἀμφὶ κλύπος ἕαπα βάλλαι.
 „Αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 „ὦδ' ἀφάρ ἐκ Τρώεσσι ἔλασαν ἀπὸ μῶνυχας ἵπ-
 πους·
 „Ἀλλ' αἰνῶς δίδωκε καὶ καὶ φρένα μή τι παθεῖν·
 „Ἀργεῖοι οἱ ἄριστοι, ὑπὸ Τρώεσσι ὀρυμαγδῶ.
 540 Οὐκ ἔστι παῖν εἰρητὸν ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἡλυθοῖσιν αὐτοῖ.
 Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δ' ἔχρητες
 Δεξιῇ ἡσυχάζοιτο, ἑπασσι τε μιλίχιόισι.
 Πρῶτος δ' ἔξερεσκε Γερώνιος ἵπποτα Νέστωρ,
 „Εἰπ' ἄγε μὲν ὦ πολίται· Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος
 Ἀχαιῶν.
 „Ὅπως τοὺς δ' ἵππους λάβετο, καταδύοντες ὄμιλον·
 „Τρώεσσι δ' ἐπὶ σφωε πόρεϊ θεὸς αἰτιβόλησας,
 „Αἰνῶς ἀκτίνοισι τοιχότας ἡλίοιο.

Neq; cæcâ speculationē habebat argēteo arcu Apollo
 Vt vidit Mineruam Tydei filium sequentem,
 Huic iratus Troian. ingressus est ingentem exercitū:
 Excitauit autem Thracū consiliarium Hippocoontē,
 Rhesi consobrinū bonum: hic autem ē somno surgēs
 Vt vidit locum desertum, vbi steterant veloces equi,
 Virósque palpitantes in sæuis cædibus,
 Plorauit sanè deinde, charūmque nomine cōpellauit
 socium. 520

Troianorum a. clāgor & immēsus ortus est tumultus
 Currentium simul: spectabant verò ardua facta.

Quæ viri quū patrassent, redierant cōcauas ad naues.

Hic autem quum iam peruenerunt vbi speculato-
 rem Hectoris occiderant.

Ibi Vlysses continuit, Ioui charus, celeres equos:

Tydides verò humi desiliens exuias cruentas

In manibus Vlyssis posuit, conscenditque equos, 530

Flagellauit autem equos: hi verò non inuiti volabant

Naues versus concauas: eò enim gratum erat animo.

Nestor autem primus sonitum audiit dixitque,

„ O amici Argiuorum duces & principes,

„ Mentiar aut verum dicam: iubetq; me animus dicere:

„ Equorū mihi velocium sonitus circum aures ferit.

„ Vtinam verò iam Vlyssēsque & fortis Diomedes

„ Huc protinus ex Troia impellerēt vnūgulos equos:

„ Sed vehementer timeo in mente, ne grauius quid
 acciderit (tu. 540

„ Argiuorum præstantissimis à Troianorum tumul-

Nondū totū dictū erat verbum quum aduenerūt ipsi.

Et hi quidem descenderunt in terram: hi verò gauisi

Dextra porrecta salutabant verbisque suauibus.

Primus a. percontabatur Gerenius eques Nestor,

„ Dic age mihi laudibus cumulate Vlysses, ingens
 gloria Græcorum,

„ Quomodo hos equos cepistis, ingressi ne exercitum

„ Troianorum? an aliquis vobis præbuit deus obuiās?

„ Valde radiis similes sunt Solis:

„Semper quidem Troianis immisceor : negoque me
„Manere apud naues, senex quamuis sim bellator:
„Verum nondum tales equos vidi neque aduerti:
„Sed aliquē vobis suspicor cēdisse deū obuiā factum. 550
„Ambos n. vos diligit nebularū cōgregator Iupiter,
„Filiaq; ægidē gestātis Iouis glaucis oculis Minerva.
Hūc v. respondens alloquutus est prudens Vlysses,
„O Nestor Nelciade, ingens gloria Achinorum,
„Facile deus quidē volens & meliores quā sunt isti
„Equos donaret, quoniā multo potēiores sunt s. dī:
„Equi a. hi ō senex, nuper adducti, de quibus quæris,
„Threicijsunt: at ipsorum regem strenuus Diomedes
„Occidit, iuxtaque socios duodecim omnes præstan-
tissimos. (prope naues,
„Hunc tertium decimum speculatorem interfecimus 560
„Quem vt explorator exercitus esset nostri
„Hectórque miserat, & alij Troiani illustres.
Sic fatus, trans fossam egit vnungulos equos,
Cachinnans, simul autem cæteri ibant gaudentes
Achiui. (venerunt,
Hi verò quum ad Tydidæ tentorium bene structum
Equos quidem alligarunt scitè scētis loris
Præsepe ad equinum, vbi Diomedis equi
Stabant veloces, dulce triticum edentes.
Nauis autem in puppi exuias cruentas Dolonis
Posuit Vlysses, vt sacrum pararent Mineræ. 570
Ipsi autem sudorem multum abluerunt, mare
Ingressi, tibiaeque & collum, circaque femora.
Sed postquam ipsis vnda maris sudorem multum
Abluit à corpore, & refrigerati sunt dilecto corde,
In labra ingressi bene polita loti sunt.
Hi quo loti & vncti pingui oleo,
Ientaculo assidebant: exque cratere Mineræ
Pleno haurientes, libarunt dulce vinum.



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΛΑΜΒΔΑ

ραψωδίας τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΑΓμέμνῳ αὐτὸς τε ὀπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους πα-
 ῥοπλήσας Ἑλλήνας, ἔξάγει ἐπὶ δὲ πόλεμῳ· Ἐκτορ
 δ' Διὸς κελεύσαντος, αἰαχορῆ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνῳ
 ἐπὶ δὲ ἰαύσθῳι δρασιώζεται. μετ' αὖτ' Ὀδυσσεὺς, κυ-
 κλωσαμένῳ αὖδ' ἤϊ Τρώεσσιν, ἀμύνεται αὐτοῖς, Αἴαντες
 καὶ Μεγείλῳ βοηθοῦνται αὐτῷ· πηρώσονται μὲν τοὶ ἤϊ
 Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνῳ μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσ-
 σεὺς δ' ὑπὸ Σώκου, ὑπὸ δ' Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διο-
 μέδης καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων δὲ ἐπανόϊτα σὺν Νέστο-
 ρι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, δραπέμεται Πάτροκλῳ μα-
 ρησόμενῳ, τίς εἴη ὁ τετραμήροσ· ὃ δ' ἀμφικόμενος καὶ μα-
 ρῶν Μαχάοιαν ἔλθ', ὅθ' αὖ τῷ Νέστορῳ πετρύπεται ἢ δὲ
 Ἀχιλλεὺς πείσασιν μαχῆσθαι τοῖς Ἑλλήσιν, ἢ αὖδ' ἑοῦ λα-
 βῶν τιὰ παντευχίᾳ τῷ Ἀχιλλεῷ, ἔξελθαι εἰς μάχην.
 ἐπανέρχόμενος δ' ὤφειπχ' Εὐρυπύλῳ, κομίσας αἰς πα-
 τὲρ θεραπείῃ.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἑπιγραφή.

Λάμβδα δ' ἀεισῆας Δαναῶν βάλοι Ἐκτορὸς αἰδρεῖ.

Ἡ ὕψος.

Λάμβδα δ' εἰς σφάλοισι μὲν βασιλεῖς Ἀγαμέμνους.

ΑΛΛΗ.

Ἀγαμέμνους ἀεισεία.



ARGVMENTVM XI. LIBRI
ILLIADIS HOMERI.

A G A M E M N O N quum & ipse arma induisset, & alios iussisset idem facere Græcos, educit *copias* ad prælium: Hector autem Ioue iubente, recedit pugna, quoúsque Agamemnon ad nauale se recipit. Post hac Vlysses circumdatus à Troianis, vlciscitur ipsos Aiakis & Menelai præsidio, Vulnerantur verò Græcorum optimi, Agamemnon à Coone, Vlysses à Socco: porro ab Alexandro sagitta vulnerantur Diomedes & Eurypylus, & Machaon: quem redeuntem cum Nestore conspicatus Achilles, mittit Patroclū ad cognoscendum quis esset vulneratus: hic verò perueniens quum didicisset Machaonem esse, à Nestore admonetur, vt vel Achilli persuadeat opem ferre Græcis, vel ipse saltem assumptis omnibus Achillis armis, exeat ad pugnam. Rediens autem cum incidisset in Eurypylum, portans eum ad naues, curat eum.

ALIVD ARGVM. VEL ALIA INSCR.

Λ, Optimos quosque Græcorum vulnerant Hectoris milites.

VEL ITA.

Λ, Inter antesignanos miscetur rex Agamemnon.

ALIA INSCRIPTIO.

Agamemnonis præclara facinora.

HOM.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Λ. ῥαψῳδία.

ΩΣ Δ' ὅμ' ἀλεχίαι παρ' ἀγαυῷ Τιθαίοιο
Ωριυτ', ἵ' ἀτάκτοις φόος φέρει ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα περὶ αἰετοῖσιν ἔπειθε Λαχαιῶν
 Ἀργαλέων, πολέμοιο τέρας μετ' ἁρσὶν ἔχουσιν·
 Σπῆδ' ἐπ' Ὀδυσῆος μεγακλήτεϊ τῇ μελαΐῃ,
 Ἡ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἴσχε γειγνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 Ἡμῶν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμοσιάδου,
 Ἡ δ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τὶ ῥ' ἔχεται ἦας εἴσας
 Εἴρυσσιν, ἡνὶ ῥέη πισυνοὶ καὶ χερτεῖ χερσῶν.
 10 **Ε**ἴθα τ' αἶψ' ἦυσσε θεὰ μέγα τε δαιόι τε,
 Ὅρτι Λαχαιοῖσιν, μέγα δ' ὅθιός ἐμβάλ' ἐκάσθ'·
 Καρδίη, ἄλληκτοὶ πολεμίζει, ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τεῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίαι γίγνεται, ἥν' ἰέσθαι

Εἰ τινοὶ γλαφυρῆσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώοντο αἶσιν
 Ἀργείοισιν· ὅς δ' αὖτις ἐδυσσάτο ἰώρῃσιν χαλκοῖσιν·
 Κτημῖδας μὲν κοῦρῳ, πρὶν ἢ ἡμῶν ἔθνηκε
 Καλαῖς, ἀργυρέοισιν ὅπλοισιν ἀεγρήσας·
 Διώτερον αὖθις ὅθιός ἐστιν ἔδωκεν ἔδωκεν,
 20 **Τ**οῖ ποτὲ οἱ Κύρην δῶκε ξωπήσιοι ἐπ' ἔλπον.
 Πρῶτον γὰρ Κύρην δὲ μέγα κλῖος, ὅτεκ' ἄχαιοι

Ες Τροίην ἰέσθαι αἶα πλείεσθαι ἔμελλον,
 Τρωῶν δ' οἱ δὲ δῶκε χειζόμενος βασιλῆϊ.
 Τῷ δ' ἦτοι δέχεσθαι ἔσαν μέλατος κυνέοιο,
 Δῶδεκα δ' ἔχουσιν, καὶ αἶψα κασσινέοιο·
 Κυαίην δ' ὀδρεῖσιν ὁρῶντο ποτὶ δαρύνῃ
 Τρεῖς, ἐχάτερος ἰεῖσσι εἰκότες· αἶψα τε Κροῖον
 Εἰρέφει τ' ἔπειθε τέρας μερῶσιν ἀνθρώπων.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος· ὅς δ' οἱ ἦλοι
 30 **Χ**ρῦσοι πάνφασι· ἀπὲρ πρὶν κοῦρῳ ἦεν

HOMERI ILIADOS LIB. XI.

AURORA autem ex lectis à splendido Tithone
Surrexit, vt immortalibus lucem afferret, atque
mortalibus.

Iupiter autem Eridem misit veloces ad naues Achi-
uorum,

Grauem, belli signum in manibus gestantem.

Stetit autem in Vlyssis vasta naue nigra.

Quæ in medio erat, ad clamandum vt exaudiri posset
Et in Aiakis tentorio Telamonij (vtrunque,
Et in Achillis : qui in extrema parte naues æquales
Subdlexerant virtute freti, & robore manuum.

Illic stans clamauit dea altum horribilèque,

Alta voce Achiuis, magnam a vim iniecit vnicuique

In corde ad incessanter bellandum & pugnandum.

His verò statim bellum dulcius fuit quàm redire

In nauibus concauis dilectam in patriam terram.

Atrides autem clamauit, & armari iussit

Argiuos: atque ipse quoque induit lucidum æs.

Ocreas quidem primùm circum tibiae posuit

Pulchras, argenteis fibulis aptatas :

Secundò deinde thoracem circum pectora induit,

Quæ olim ei Cinyras dederat in munus hospitalitatis

Audiebatur enim ad Cyprum vsque magna fama,

quod Achiui

Ad Troiam nauibus nauigaturi essent.

Ideo ei illum dederat gratificans regi.

Huius quidè decem semitæ erant ex nigro cyano *metalla*

Duodecim autem ex auro, & viginti ex stanno :

Cyanei autem dracones surgebant ad iugulum

Tres, ab vtraque parte Iridibus similes, quas Saturn.

In nube fixit prodigium distinctè loquētū hominū:

Circa autem humeros posuit ensē, in eo verò clauī

Aurei relucebant: vagina verò circumdabat

Αργύρεοι χρυσαῖοι ἀορτήρεοι ἄρηες.
Αἰδ' ἐλετ' ἀμφιβρότις πολυδαίδαλοι ἀσπίδα
θῦει

Καλλὸν, ὡς πῶς μὲν κύκλοι δέχα χάλκεοι ἦσαν
Εἰ δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασιγέτροιο
Λευκοί, ἐν ᾧ μέσοισι ἔλυ μέλας κυανόιο·
Τῇ δ' ὑπὲρ γοργὸν βλοσυρῶπις ἐπεφαίετο
40 Δφίον δερκομένη, πρὶν δ' Ἀἴμῳς τε Φόβῳς τε.
Τῆς δ' ἔξ ἄργυρεος τελαμῶν ἰὼ· αἵ τ' αὖ ἐπ' αὐτῇ
Κυανέος ἐλέλιχτο δράκον, κεφαλαὶ δ' οἱ ἦσαν
Τρεῖς ἀμφιτεφέες, εἰς αὐχένος ἐκπεφυγῆαι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλοι κυνέῳ θέτο, τετραφά-
ληροι,

Ἰππυρρι, διπλοὶ δ' ἰόφους καθύπερθε εἴεναι.
Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθαίμῃα χαλκῷ
Οξείᾳ· τῇ δ' ἔχληρος ἄπ' αὐτῇ φειγμένοι ἄσπερ
Λάμπ', ὑπὲρ δ' ἐξιδούπησαν Ἀθηνᾶν τε καὶ Ἥραν,
Τιμῶσθαι βασιλῆα πολυχρῆστοιο Μυκλήνους.
50 Ἠνίοχον μὲν ἐπιταέῳ, ἐπετελλει ἕκαστος,
Ἰωπύρις εὐχῇ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτῷ ὑπὲρ τὰ φρεσίν·
Αὐτοὶ δ' ἐκρυλέες κυνέῳ τεύχεσι θωρηχθεῖτες,
Ρῶσιτ', ἄσβεστος δ' ἐβοήθειετ' ἡρώδι παρῷ.
Φθαὶ δ' ἐμὲν ἰππῆσιν ὑπὲρ τὰ φρεσίν κοσμηθεῖτες·
Ἰππῆες δ' ὀλίγοι μετεκίανον· ἐν δ' ἐκρυδιμῶν
Ωρε κακῷ Κροῖδῃ· καὶ δ' ὑψοῖτο ἡκεῖ ἐέροισι
Αἵματι μυδαλέᾳ ἔξ αἰθέρος, ὅτε καὶ ἔμελλε
Πολλὰ ἰφθίμοις κεφαλαῖς αἰεὶ παρῷ ἔπειτα.

60 Τρεῖς δ' αὐτῷ ἐτέρωθεν ὑπὲρ θρωσκῶ πεδίῳ,
Εκβράτ' ἀμφὶ μέγαι, καὶ ἀμύμονα Πουλυδά-
μαντα

Αἰθίανθ', ὅς τ' ἔπειτα θεὸς ὤς, πῆτο δῆμον·
Τρεῖς τ' Αἰτλῆειδης, Πόλυβοι, καὶ Ληϊοί τε
δῖοι,

Ἠΐθεοι τ' Ἀχάμαιτ', ὑπὲρ κελαι ἀθανάτοισιν.
Εκπῶρ δ' ἐν κορῶσι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἰσθί·
Οἷος δ' ἐκίεφ' αἰαφαίνεται οὐλῆος ἄτης,

Argentea, aureis loris aptata. (petuosum,

Accepit a. vndiq; corpus teges, fabrefactum, scutū im-

Pulchrum, quod quidem circuli decem & rei ambibāt:

Inque eo vmbones erant viginti ex stanno

Candidi: in mediis autem erat unus ex nigro cyano

In eo Gorgon terribili aspectu in orbem depicta erat.

Horribiliter aspiciēs: circū erat etiā Terrorq; Timorq;

Ex eo autem argenteum lorum pendebat, & in ipso

Cæruleus sinuabatur draco: capita autem ei erant

Tria curuata in orbem, vna ceruice enata.

Capiti a. vtrique fistulas habentem galeam imposuit

• quatuor annulis ornatam,

Cristatam ex setis equinis: terribiliter a. crista de super
nutabat.

Cepit verò fortes hastas duas munitas ferro,

Acutas: procul autem ferrum ab ipsis ad cælum

Splendebat, insuper a. insonuerunt Minerva & Iuno,

Honorantes regem opulentæ Mycenos.

Aurigæ quidem deinde suo præcipiebat vnusquisque

Equos bene decenter continere illic ad fossam.

Ipsi vero pedites cum armis armati

Ruebāt, immēsus verò clamor ortus est aurorā ante: 50

Priores a. cum equitibus apud fossam instructi sunt:

Equites v. paululum post insequiebantur: ac tumultum

Cōcitauit perniciosū Saturn. & ab alto demisit rores

Sanguine madidos ex æthere, eo quòd erat

Multa generosa capita Orco demissurus,

Troiana a. ex altera parte super tumulo campi in-
struebantur,

Hectorem circa magnum & eximium Polydamātem,

Æneamque qui inter Troianos ceu deus honoraba-

tur in vrbe, (uinum,

Tresque Antenoridas, & Polybum, & Agenorem di-

Iuuenēmque Acamanta similem immortalibus. 60

Hector a. inter primos ferebat scutum vndiq; equale.

Qualis autem ex nubibus apparet perniciosa stella,

Παραφαίτων, τότε δ' αὖτε ἔδω γέφρα σκιδέονται·
 Ως ἔκπερ δὴτ' αὖτ' ἐξ ἑωραίοισι φαίνεται,
 Ἀλλ' ὅτε δ' αὖτε πυμάτοισι κελεύει πᾶς δ' ἄρα
 χεῖρ' ἔχῃ

ἑκάμφ', ὥς τε περὶ πᾶσι τοῖσι Διὸς αἰγούχοιο.
 Οἱ δ' ὥς τ' ἀμνηστὲς ὄναι ποῖ ἀλλήλοισιν,
 Οἱ μὲν ἐλαυνέοντες ἀνδρῶν μάλα πολλὰ κατ' ἄρδουσαν,
 Πυρροὶ δ' ἢ χειρότεροι τὰ ἴδ' ἐχέμεναι παρθέα πίπτεαι·

70 Ως Τρῶες δ' Ἀχαιοὶ εἰσι μάλα πολλοὶ θυοθήντες,
 Διὸς δ' αὖτε ἐπερὶ μνάοντ' ὀλοοῖτο φόβῳ·
 Τυκὲς δ' ὕσμινη κεφαλὰς ἔχον· οἱ δ' ἴδ' ἄλγεα ὥς
 ὄναι· Εἰς δ' ἄρ' ἐχαιρε πολύστονος εἰσορῶντας.

Οἱ γὰρ ἄρ' αὖτε παρ' ἐτύγχανε παρ' ἑαυτοῖσι·
 Οἱ δ' ἄλλοι δ' σφ' ἰπάρισαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκμηλοι
 Οἱ μὲν γὰρ μεγαρῶν καθήατο, ἦν ἑκάστω

Δώματα καλά τέτυκτο, καὶ πύχαι ἐλύμπιοι,
 Πάστες δ' ἠπλόωντο κελευεφεία Κρηϊώσια,

Οὐδέ κ' ἄρα Τρῶες αὖτε ἐβόλετο κῆδος ὀρέξαν·
 80 Τῷ δ' αὖτ' ἄρ' ἔκ' ἀλέγχετο πατὴρ· ὃ δ' ἰόσφι λιαθεῖς,
 Τῷ δ' ἄλλω ἀπαύωδε καθέζετο κύδιαι καίῳ,
 Εἰσορῶν Τρῶας τε πόλιν καὶ ἦσαν Ἀχαιῶν,
 Χαλχοῦ τε περὶ πῶν, ὀλυσσάμενος τ' ὀλυσσόμενος τε.
 Οφθαλμοῖσιν αὖτε ἴδ' ἔζετο ἱερῇ ἡμᾶς,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρωθεν βέλε' ἤπτετο πίπτε δ'
 λαός.

Ἡμεῖς δ' ὀδυρόμενοι παρ' αἰῆς ἀπλίσσεται δόρπον,
 Οὐδέ κ' αὖτε βλάσσησι, ἐπὶ τ' ὀκνοῖσθαι χάρας
 Τάμνωσι δειδρεῖα μακρὰ, ἄδως τ' ἐμὴ ἵκετο θυμῶν,
 Σίτου τε γλυκεροῖο παρ' ὀφθαλμοῖς ἱμερὸς αἴρη·

90 Τῇ μὲν σφῇ δ' ἄρ' ἐπὶ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας·
 Κεκλόμενοι ἐπ' ἑσθλοῖσι καὶ σίχας· ὅκ' δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρυσσ'· ἔλε δ' αὖτε Βιλήνορα ποιμένα λαῶν
 Αὐδὸν ἔπειτα δ' ἐπ' αἰῶνι Οἴλῳα πηλὸν ἵππον·
 Ἡτο δ' ὅγ' ἔξ' ἵππων κατεπάλμενος αἶψος ἔστη·
 Τὸν δ' ἴθις μεμαῶτα μετώπιοι ὀξέϊ δουρὶ
 Νύξ', ὅτ' ἐφαίη δόρυ οἱ χεῖρε χαλκοβάρας·

ucens, interdum a. rursus cōdit se in nubes obscuras
 ic Hector interdū quidem inter primos apparebat,
 interdum autem inter extremos imperans, totus sanē
 ferro (stantis.

plendebat, tanquam fulgur patris Iouis ægidē ge-
 li autem, sicut messorum oppositi inter se
 ulcum metentes obeunt viri locupletis per aruum,
 ritici vel hordei, manipuli autem cerebri cadunt:

ic Troiani & Achiui in se inuicem insilientes 70

ædebant, neutri verò recordabātur perniciosę fugę.

Equalia a. in pugna capita habebant, ac veluti lupi

uebant. Eris autem luctuosa gaudebat aspiciens,

ola enim deorum aderat pugnantibus,

lij autem non illis aderant dij, sed quieti

uis in ædibus sedebant, vbi & niquique

domus pulchrę fabricatę erant per iuga Olympi.

Omnes a. accusabant tempestatum autorem Saturniū

o quod Troianis volebat gloriam dare.

illos quidē nō curabat pater, hic a. seorsim separatus. 80

ab aliis remotus sedebat gloria exultans,

nspicieus Troianorumq; urbē & naues Achiuorum,

Erisque fulgorem, interimentesque intereuntēque.

Quandiu autem aurora erat, & crescebat sacra dies,

adiu valde virorumque tela penetrabant, cadebātque

Quādo a. lignator vir apparat prandium. (populus:

Montis in conuallibus, postquam saturauit mantis

ecās arbores lōgas, fastidiūq; eius occupauit animū,

ibique dulcis circum mentes desiderium capit: 90

Tunc sua virtute Danaï pertruperunt phalanges;

lortantes socios per acies itaque Agamemnon

rimus exiliit: interfecit a. virum Bianorem pastorem

populorum;

psum, deinde & socium Oileum agitatore equorū.

Ille quidem ex equis desiliens aduersus stabat:

Tunc autem rectā irruentem in fronte acuta lancea

ercussit: nec galea hastam eius repressit ære granis:



Ipse ipsam penetrauit & os: cerebrum autem
 us totum foedatum est: strauit autem ipsum ruētē.
 hos quidē reliquit illic rex virorum Agamemnon;
 storibus perlucētes, posteaquā spoliauit tunicas, 100
 iterū hic iuit Isūmque & Antiphū occisurus,
 ios duos Priami, nothū & legitimū, ambos
 vno curru existentes, nothus quidem aurigabatur;
 antiphus vero pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 & in iugis ligauit teneris viminibus,
 scētes curantēsq; onēs nactus, & dimisit pro
 pretio redemptionis:

Am verò Atreides latē dominans Agamemnon,
 terum supra papillam iuxta pectus sauciauit hasta;
 antiphū a iux. aurē percussit ense, deiecitq; ab equis.
 stinans verò ab his prædabatur arma pulchra: 110
 gnoscens etenim ipsos antea apud naues celeres
 iderat: quando ex Ida duxit pedibus velox Achilles.
 cut autem leo ceruæ velocis paruulos catulos
 cilē confregit, corripiens validis dentibus,
 eniens ad lustrum, tenerūque ipsis cor abstulit:
 la verò quamuis adsit valde prope, non potest ipsis
 pitulati: ipsammet enim tremor vehemens inuasit:
 onfestim autem ruit per querceta densa ad syluam
 stinans, ludans potentis feræ ob impetum:
 c illis nemō potuit arcere perniciem 120
 roianorum: quin & ipsi à Græcis fugiebant.
 ed hic Pisandrūque & Hippolochum bellicosū,
 lios Antimachi bellicosi (qui sanē maximē
 urum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 on permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 uius inquā duos filios deprehendit rex Agamēnon,
 i vno curru existentes eodem loco a. habebant ve-
 loces equos:

Amque ex ipsorum manib. fugerāt habenæ molles.
 i verò turbati sunt: ille a. contra ruit tanquam leo, 130
 rides: hi verò tūc ex curru supplicabāt flexis genib.

41 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Λ.

100. Αλλὰ δ' αὖτ' ἤλθε καὶ ὄϊόν· ἐγκέφαλος δ'
 Εἶδοι ἅπας πεπάλαιε, δάμνασε δὲ μετ' ἑμμάστας·
 Καὶ τοῖς μὲν λίπεν αὖθι ἀΐαξ αἰδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Στήθεσι παμφαίροιτας, ἐπὶ φείδουσιν χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσος τε, καὶ Αἰπφοὶ ἔξεταριζον,
 Τίε δὲ Πειάμειο, ἰοθόη καὶ γνήσιοι, ἄμφω·
 Εἶν' ἐνὶ δίφρῳ ἴοιται· ὁ μὲν ἰόθος λυγρόχρυσος,
 Αἰπφος αὖ παρέβασκε φεικλυτὸς, ὅππ' Ἀχιλ-

λεῖς
 Ἰδὼς δ' ἐκ κρημῶν δίδη· μέσσοισι λυγροῖσι,
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀπὸ πύων·
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης κούρην κείνην Ἀγαμέμνων,
 Τὸν μὲν ἱππῶν μαζοῖο κατ' ἑσθλὸς βάλε δουρεῖ·
 Αἰπφοὶ αὖτε εἰς ἑλάσσον ξίφος, ὅκ' ἐβαλ' ἴα-

110. Στῆρ' ἰσχυρὸς δ' ἀπὸ τοῖν, ἰσχυρὰ τεύχεα χαλὰ·
 Γυνώσκον· καὶ γὰρ σφε πάρος ποτ' ἰνυσὶ θεῶν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδὼς ἄγαγε πόδας ὠκείας Ἀχιλλεύς·
 Ὡς δ' ἰλέων ἐλάφοισιν παχέας ἰήπια τέχνη·
 Ρηιδόως ξυνέειπε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδύσιν·
 Ἐλθῶν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὴν τέ σφ' ἦτορ ἀπὸ πύων·
 Ἡ δ' ἑστῶν τε τύχησι μάλ' ἀγαθῇ, ὅς τις αἰσείσῃ·
 Χερσὶ μὲν αὖτ' ἔμην γὰρ μὴ ὑπὸ τρώεσσι αἰὶνός τις ἴχνη·
 Καρπαλίμους δ' ἦξε δὴ δρυμαὶ πυκνοὶ καὶ ἔλιν·
 Σπύδουσ', ἰδρῶνται· κραταῖε θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·

120. Ὡς ἄρα τοῖς ἔπειτα δυνάσιν· χερσὶ μὲν αὖτε ὀλεθροῖ·
 Τρώεσσι, δὴ καὶ αὐτοῖς ὑπ' Ἀργείοισιν φέβοιτο·
 Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐδης τε, καὶ ἱππολόχοι μενεχέρμενοι,
 Τίεας Αἰπμαίχοιο δαιμόνιος, ὅς ῥα μάλ' ἴστα·
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ διδύμους ἀγλαὰ δῶρεα,
 Οὐκ ἄρα καὶ ἑλπίων ἄνδρα ξαντῷ Μενελάῳ·
 Τῷ τῷ δὴ δύο παῖδες λάβε κρήνῃ Ἀγαμέμνων·
 Εἶν' ἐνὶ δίφρῳ ἴοιται, ὁμοῦ δ' ἔχοι ὠκεὶ ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφῶν χερσὶ φύγει λυγρὰ σιγασμένη·
 Τῷ δ' ἐκ κρημῶν ἔπειτα· ὁ δ' ἐπ' αὖτις ὤρτο λείων ὥς,

130. Ἀτρεΐδης πῶ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γυναιζέσθην·

d per ipsam penetrauit & os: cerebrum autem
 tus totum fœdatum est: strauit autem ipsum ruētē.
 hos quidē reliquit illic rex virorum Agamemnon;
 etoribus perlucētes, posteaquā spoliauit tunicas, 100
 eterū hic iuit Isūmque & Antiphum occisurus,
 lios duos Priami, nothum & legitimum, ambos
 vno curru existentes, nothus quidem aurigabatur;
 ntiphus vero pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 æ in iugis ligauit teneris viminibus,
 ascentes curantēsq; onus naetus, & dimisit pro
 pretio redemptionis.

um verò Atrides latē dominans Agamemnon,
 iterum supra papillam iuxta pectus sauciauit hasta;
 ntiphū a iux. aurē percussit ense, deiecitq; ab equis.
 stinans verò ab his prædabatur arma pulchra: 110
 gnoscens etenim ipsos antea apud naues celeres
 iderat: quando ex Ida duxit pedibus velox Achilles.
 cut autem leo ceruæ velocis paruulos catulos
 cilē confregit, corripuens validis dentibus,
 eniens ad lustrum, tenerūque ipsis cor abstulit:
 la verò quamuis adsit valde prope, non potest ipsis
 pitulari: ipsammet enim tremor vehemens inuasit:
 onfestim autem ruit per querceta densa ad syluam
 stinans, sudans potentis feræ ob impetum:
 c illis nemo potuit arcere perniciem: 120
 roianorum: quin & ipsi a Græcis fugiebant.
 ed hic Pisandrūque & Hippolochum bellicosū,
 lios Antimachi bellicosi (qui sanē maximē
 rum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 on permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 uius inquā duos filios deprehendit rex Agamēnon,
 vno curru existentes eodem loco a. habebant ve-
 loces equos:

amque ex ipsorum manib. fugerāt habenæ molles.
 i verò turbati sunt: ille a. contra ruit tanquam leo, 130
 rides: hi verò tūc ex curru supplicabāt flexis genib.

4 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Λ.

100. Αλλὰ δ' αὖτ' ἤλθε καὶ ὅτεν· ἐκέφαλος ὅς
 Εἶδοι ἅπας πεπάλαιτο, δαίμασθε δὲ μετ' ἐμὰ ῥέτα·
 Καὶ τοῖς μὲν λίπει αὖθι' αἶαξ αἰδρωτοῖσι Ἀγαμέμνων·
 Στήθεσι παμφαίροισι, ἐπὶ φείδουσι χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴσσι τε, καὶ Αἰπφοὶ ὄξεσσι·
 Τίε δὲ Πριάμοιο, ἰοθοὶ καὶ γῆσσι, ἄμφω·
 Εἰς ἐνὶ δίφρῳ ἵεται· ὁ μὲν ἰόθος ἠϊόχευεν,
 Αἰπφος αὖ παρέβασκε φεικλυρὸς, ὅππῃ Ἀχιλ-

λεῖς

Ἰδὼς δ' ἐκ κρημῶν δίδη' ἄσχοισι λύγοισι,
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀπείων·
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεΐσι Ἀγαμέμνων,
 Τοῖς μὲν ἑστῶτο μαζοῖο κατὰ γῆθος βάλε δουρεῖ·
 Αἰπφοὶ αὖ ῥ' ἐλᾶσθε ξίφει, ὅππῃ δ' ἐβαλ' ἴσσι

πῶν

110. Στῆρ' ἄλλος δ' ἀπὸ τοῖν, ἰούλα πύχνα χαλὰ·
 Γυῖσχοι, καὶ γὰρ ἔφε πάρος ῥ' ἐμὴν θυμὸν ἔειπεν·
 Εἶδεν, ὅτ' ὄξ' Ἰδὼς ἄγαθὴ πῶς ὤκει Ἀχιλλεύς·
 Ὡς ὅτ' ἰλίοιο παχέης ἰππῆα τέκνα
 Ρηϊδίως ξυνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδύσιν·
 Ελθὼν εἰς ἐνὶ κρημνῷ, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπύρρον·
 Ἡ δ' ἑστῶτο τετύχησι μάλα σχεδὸν, ὅτ' ὀδύσσει·
 Χραιομένη· αὐτὴ γὰρ μὲν ὑπὸ τρόμος αἰὶός ἰχναί·
 Καρπαλίμως δ' ἦξε δαΐδρυκα πικρὰ καὶ ἔλιν·
 Σπύδουσι, ἰδράσσει· κραταῖον θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·

120. Ὡς ἄρα τοῖς ὅππῃ δὴατο· χραιομένησιν ὀλεθροῖ·
 Τρώων, δὴα καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοιτο·
 Αὐτὰρ ὁ Πρῆσσιδρὸν τε, καὶ Ἰππόλοχον μεχέρι μιν,
 Τίεας Αἰπμάχοιο δαΐφροτος, ὅς ῥα μάλιστα
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ διδρυγμένος ἀγλαὰ δῶκε,
 Οὐκ ἔαχ' ἑλίκῳ φέροναι ξαντῷ Μειλᾶτι·
 Τῷ τῷ δὴ δὴ παῖδι λάβε κρήνῃ Ἀγαμέμνων
 Εἰς ἐνὶ δίφρῳ ἵεται, ὁμοῦ δ' ἔχοι ὤκειας ἵππους·
 Εκ γὰρ σφῶας χερσὶν φύγει ἠϊὸν σιγασσέμεν·
 Τῷ δ' ἐκ κρημῶν ἰδὼν· ὁ δ' ἐπ' αὐτοῖσι ὤρτο λείων ὥς,

130. Ἀτρεΐδης πῶ δ' αὐτὸν ἐκ δίφρου γυναιζέμεν·

ad per ipsam penetrauit & os: cerebrum autem
 tus totum fœdatum est: strauit autem ipsum ruētē.
 hos quidē reliquit illic rex virorum Agamemnon;
 etoribus perlucētes, posteaquā spoliauit tunicas, 100
 eterū hic iuit Isūmque & Antiphum occisurus,
 ios duos Priami, nothum & legitimum, ambos
 vno curru existentes, nothus quidem aurigabatur;
 antiphus vero pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 æ in iugis ligauit teneris viminibus,
 ascentes curantēsq; onus naetus, & dimisit pro
 pretio redemptionis:

um verò Atrides latē dominans Agamemnon,
 cerum supra papillam iuxta pectus sauciauit hasta;
 antiphū a. iux. aurē percussit ense, deiecitq; ab equis.
 stinans verò ab his prædabatur arma pulchra: 110
 gnoscens etenim ipsos antea apud naues celeres
 derat: quando ex Ida duxit pedibus velox Achilles:
 cut autem leo ceruæ velocis paruulos catulos
 cilē confregit, corripuens validis dentibus,
 eniens ad lustrum, tenerūque ipsis cor abstulit:
 a verò quamuis adsit valde prope, non potest ipsis
 pitulari: ipsammet enim tremor vehemens inuasit:
 onfestim autem ruit per querceta densa ad syluam
 stinans, sudans potentis feræ ob impetum:
 c illis nemo potuit arcere perniciem: 120
 roianorum: quin & ipsi a Græcis fugiebant.

ad hic Pisandrūque & Hippolochum bellicosum,
 lios Antimachi bellicosi (qui sanē maximē
 rum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 on permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 uius inquā duos filios deprehendit rex Agamēnon,
 vno curru existentes eodem loco a. habebant ve-
 loces equos:

amque ex ipsorum manib. fugerāt habenæ molles.
 i verò turbati sunt: ille a. contra ruit tanquam leo, 130
 tides: hi verò tūc ex curru supplicabāt flexis genib.

41 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Α.

190. Αλλὰ δ' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὅτε· ἐγκέφαλος δ'
 Εἶδοι ἅπας πεπάλαιτο, δάμνασε δὲ μετ' ἐμμάσσει
 Καὶ τοῖς μὲν λίπει αὐθιᾶ ἀνὰ ξανθῶν Ἀγαμέμνων·
 Στήθεσι παμφαίροιτας, ἐπεὶ φείδουσιν χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴσσοι τε, καὶ Αἰπφοὶ ἔξεταριζον,
 Τίε δὲ Πειάμειο, ἰοθοὶ καὶ γῆστοι, ἄμφω
 Εἰς ἐνὶ δίφρῳ ἵονται· ὁ μὲν ἰόθος ἰωϊόχενεν,
 Αἰπφος αὖ παρέβασκε φεικλυτὸς, ὅππῃ Ἀχιλ-

λεῖς

Ἰδὼς δὲ κυκλώσει δῖδν· μῶσχοισι λύγοισι,
 Ποικαίνοιτ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀπὸ ἰων.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Τὸν μὲν ἱππὸς μαζοῖο χεῖρ' ἑῷθος βάλε δουρεῖ·
 Αἰπφος αὖ φθῆκε εἰς ἔλασσε ξίφει, ὅκ δ' ἔβαλ' ἵπ-
 πων·

200. Στῶν χρόνος δ' ἀπὸ τοῦτο, ἰσὺλα τεύχεα χαλὰ
 Γνωσχοί, καὶ γὰρ σφε πάρος φθῆκε ἱπποὶ θυῖσι
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδὼς ἀγαγεὶ πόδας ὠκείας Ἀχιλλεύς·
 Ὡς δ' ἰλέων ἐλάφοισιν ταχέως ἤπτα τέχνα
 Ρηϊδίως ξυνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδόνυσιν·
 Ελθὼν εἰς ἐνὶ κλῷ, ἀπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπῆνευσε·
 Ἡ δ' ἑστῶν τε τύχησι μάλα σχεδὸν, ὅδ' ὀνείαται σφιν·
 Χερσισμῶν· αὐτὴν γὰρ μὲν ὑπὸ τρόμος αἰὶός ἱκάνει·
 Καρπαλίμως δ' ἠΐξε δχαῖ δρυμαὶ πυκνὰ καὶ ὕλην
 Σπύδουσ', ἰδράσσει· κραταῖα θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·

210. Ὡς ἄρα τοῖς ὅππῃ δυνάτω· χερσισμῶσιν ὀλεθροῖ
 Τρώων, δὴ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισιν φέβοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ Πρῆσαιδρεῖ τε, καὶ Ἰππόλοχοι μὲν χερσὶν,
 Τίεας Αἰπμάχοιο δαΐφρονης, ὅς ῥα μάλιστα
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ διδρυμάς ἀγλαὰ δῶρεα,
 Οὐκ ἄραχ' ἑλπίων φέρωναι ξανθῷ Μενελάῳ·
 Τῷ δ' ὅτ' ἰδὼν παῖδε λάβε κρήνῃ Ἀγαμέμνων
 Εἰς ἐνὶ δίφρῳ ἵονται, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφῶν χερσὶν φέγει ἰωῖα σιγμλόεσσα·
 Τῷ δ' ἐκ κνηστῆτι· ὁ δ' ἐστὶ πῶς ὥρτο λείων ὥς,

220. Ἀτρεΐδης πῶ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γυναιζέσθην.

ad per ipsam penetrauit & os: cerebrum autem
 tus totum foedatum est: strauit autem ipsum ruētē.
 : hos quidē reliquit, illic rex virorum Agamemnon;
 : Hectoribus perlucentes, posteaquā spoliauit tunicas, 100
 æterum hic iuit Isūmque & Antiphum occisurus,
 lios duos Priami, nothum & legitimum, ambos
 i vno curru existentes, nothus quidem aurigabatur;
 ntiphus vero pugnabat inclyrus: quos olim Achilles
 læ in iugis ligauit teneris viminibus,
 ascentes curantēsq; oncs nactus, & dimisit pro
 pretio redemptionis:

um verò Atrides latē dominans Agamemnon,
 iterum supra papillam iuxta pectus sauciauit hasta;
 antiphū a iux. aurē percussit ense, deiecitq; ab equis.
 estinans verò ab his prædabatur arma pulchra: 110
 gnoscens etenim ipsos antea apud naues celeres
 iderat: quando ex Ida duxit pedibus velox Achilles:
 icut autem leo ceruæ velocis paruulos catulos
 acilē confregit, corripuens validis dentibus,
 eniens ad lustrum, tenerūque ipsis cor abstulit:
 lla verò quamuis adsit valde prope, non potest ipsis
 opitulari: ipsammet enim tremor vehemens inuasit:
 onfestim autem ruit per querceta densa ad syluam
 estinans, sudans potentis feræ ob impetum:
 ic illis nemo potuit arcere perniciem 120

Troianorum: quin & ipsi à Græcis fugiebant.
 ed hic Pisandrūque & Hippolochum bellicosū,
 ilios Antimachi bellicosi (qui sanē maximē
 urum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 Ion permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 Iuius inquā duos filios deprehendit rex Agamēnon,
 n vno curru existentes eodem loco a. habebant ve-
 loces equos:

Jamque ex ipsorum manib. fugerāt habenæ molles.
 si verò turbati sunt: ille a. contra ruit tanquam leo, 130
 etrides: hi verò tūc ex curru supplicabāt flexis genib.

Παμφάνων, ὅτε δ' αὖτε ἔδω νέφεα σκιάειτα·
 Ως ἔκπερ δὲ μὲν τε καὶ ὅτε φάσκει φάσκει,
 Ἀλλ' ὅτε δ' εἰ πυμάτωσι κέλευται πᾶς δ' ἄρα
 χαλκῷ

Ἄμφ', ὥς τε περ γὰρ πατρὶς Διὸς ἀνιόχοιο.

Οἱ δ' ὥς τ' ἀμνηστὲς ὄναι περ ἀλλήλοισιν,

Οἷμον ἐλαύνοντι ἀνδρῶν μάλα πολλῶν κατ' ἄρ' ὄνουν,

Πυρρὸν ἢ κρητὸν τοῖς ὅδε καὶ μάλα τερφέα πίπτε·

70 Ως Τρῶες δ' Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θυρόντες,

Διόωντο δ' ἐπερὶ μετώπῳ ὁλοοῖς φέροντο·

Ἰππὸς δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δ' ἄλκιροι ὥς

Θύον· Εἰς δ' ἐρ' ἔχαυρε πλούτοισι εἰσορῶντες.

Οἱ γάρ τε σέθεν παρετύγχανε φαιριαμόνισιν·

Οἱ δ' ἄλλοι δ' σφ' ἰπάρισαν θεοὶ, ἀλλὰ ἔκμηλοι

Οἱ γὰρ τε μεγαρδιστὰ καθήατο, ἦ καὶ ἐκάστω

Δώματι κελατίπυκτο, καὶ πλῆχαι ἐλύμποιο·

Πάντες δ' ἠπόωντο καλαμφεία Κρηναῖα,

Οὐδὲ καὶ ἄρα Τρῶες τε ἐβέλετο κύδος ὀρέξαν

80 Τῷ μὲν δ' ἐκ ἀλγίξε πατὴρ· οἱ δ' ἰόσφι λιαθεῖς,

Τῷ δ' ἄλλω ἀπώωντο καθέζετο κύδι γαίῳ,

Εἰσορῶσι Τρῶας τε πόλιν καὶ ἦσαν Ἀχαιοὶ,

Χαλχοῦ τε περὶ πύλιν, ὀλυμπότας τ' ὀλυμπόους τε.

Οφθαλμοῖσιν ἰδοὺ καὶ ἄλλοις ἰερόν ἦμαρ,

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρωσι βέλε' ἤπλετο πίπτε δ'

λαός.

Ἦμος δ' ὀδυρόμενος παρ' αἰῆς ἀπλίσσεται δόρπον,

Οὔρεος εἰ βλάσῃσιν, ἐπὶ τ' ὀκορέσσεται χάρας

Τάμιωσι δειδρεῖα μακρὰ, ἄδως τε μιν ἵκετο θυμῷ,

Σίτου τε γλυκεροῖο πρὸς φρένας ἡμερὸς αἰρεῖ·

90 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας

Κεκλήμενοι ἐπ' ἔργῳ καὶ εἰς ἵππους ἐκ δ' Ἀγαμέμνωνα

Πρῶτος ὄρυσσ'· ἔλε δ' αὖθρα Βιβύονα ποιμένα λαόν

Αὐτοῖς ἔπειτα δ' ἐπ' ἔργῳ Οἰλῆα σπλήξιππον·

Ἦτοι δ' ὅγ' ὅδε ἵππων κατεπάλαμος αἶπλος ἔσται·

Τὸν δ' ἴθις μεμαώτα μετώπῳι ὀξείῳ δουρὶ

Νύξ', ὅδε φαίη δόρυ οἱ χεῖρε χαλκοβάφει·

ucens, interdum a. rursus cōdit se in nubes obscuras
 ic Hector interdū quidem inter primos apparebat,
 interdum autem inter extremos imperans, totus sanè
 ferro (stantis.

plendebat, tanquam fulgur patris Iouis ægidē ge-
 li autem, sicut mēsores oppositi inter se
 ulcum metentes obeunt viri locupletis per aruum,
 ritici vel hordei, manipuli autem cerebri cadunt:

ic Troiani & Achiui in se inuicem insilientes 70
 ædebant, neutri verò recordabātur perniciosę fugę.

Equalia a. in pugna capita habebant, ac veluti lupi
 uebant. Eris autem luctuosa gaudebat aspiciens,
 ola enim deorum aderat pugnantibus,

ilij autem non illis aderant dij, sed quieti
 uis in ædibus sedebant, vbi vniquique

omus pulchrę fabricatę erant per iuga Olympi.

Omnes a. accusabant tempestatum autorem Saturniū
 o quod Troianis volebat gloriam dare.

illos quidē nō curabat pater, hic a. seorsim separatus. 80
 b aliis remotus sedebat gloria exultans,

aspiciens Troianorumq; urbē & naues Achiuorum,
 Erisque fulgorem, interimentēsq; intereuntēsq;.

Quandiu autem aurora erat, & crescebat sacra dies,
 ādiu valde virorūque tela penetrabant, cadebātque

Quādo a. lignator vir apparat prandium. (populus:
 lantis in conuallibus, postquam saturauit manus

ecās arbores lōgas, fastidiūq; eius occupauit animū,
 ibique dulcis circum, mentes desiderium capit: 90

tunc sua virtute Danaï pertruperunt phalanges;

ortantes socios per acies itaque Agamemnon

rimus exiit: interfecit a. virum Bianorem pastorem
 populorum;

sum, deinde & socium Oileum agitatore equorū:

le quidem ex equis desiliens aduersus stabat:

tunc autem rectā irruentem in fronte acuta lancea
 erussit: nec galca hastam eius repressit ære granis:

41 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Α.

100 Αλλὰ δ' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄϊεν· ἐγκέφαλος δ'
 Εἶδοι ἅπας πεπάλαιε, δαίμασθε δὲ μὴ μεμαώτα·
 Καὶ τοὺς μὲν λίπει αὐθιᾶ ἄναξ αἰδρωὶ Ἀγαμέμνων·
 Στήθεσι παμφαίοιτας, ἐπεὶ φείδουσιν χιτῶνας·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴσσοι τε, καὶ Αἰπφοὶ ἔξεπαιξαν,
 Τίε δὲ Πειάμοιο, ἰοθοὶ καὶ γνήσιοι, ἄμφω·
 Εἶν' ἐπὶ δίφρῳ ἴοιτας· ὁ μὲν ἰέθος λυγρόχενος,
 Αἰπφὸς αὖ παρέβασκε φεικλυτὸς, ὥππ' Ἀχιλ-

λεὺς
 Ἰδὼς δὲ κνημῶνι δίδη· μῶσχοισι λύγχοισι,
 Ποικαίνοιτ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίαν·
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεΐων Ἀγαμέμνων,
 Τοὶ μὲν ἱστῶν μαζοῖο κατ' ἑῆθος βάλε δουρεῖ·
 Αἰπφοὶ αὖ ὦρ' αἰεὶ ἔλασσε ξίφει, ὅν δ' ἔβαλ' ἴσ-

110 Σωφρόνιος δ' ἀπὸ τοῦτο, εὐύλα τεύχεα χαλὰ
 Γνωσχοί, καὶ γὰρ σφε πάρος ὦρ' ἰνυσὶ θεῶσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδὼς ἄραγει πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
 Ὡς δ' ἴλεον ἐλάφοιο παχέης ἰσπία τέκνα
 Ρηϊδίως ξυνέαξε λαβῶν κροταροῖσιν ὀδόνυσιν·
 Ελθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπύνατο·
 Ἡ δ' ἔπειτα τε τύχησι μάλα σχεδὸν, ὅς δ' ἔσται σφιν·
 Χερσισμῶν αὐτῶν γὰρ μὴ ὑπὸ τρώμας αἰὶός ἰχάσθαι·
 Καρπαλίμως δ' ἦξε δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ περὶ αὐτὸν καὶ ἔλιν
 Σπύδουσ', ἰδράσσεια κροταῖ' ἔσθ' ὀφ' ὀρμῆς·

120 Ὡς ἄρα τοῖς ἑπὶ δαίμασιν· χερσισμῶσιν ὀλεθροῖ
 Τρώων, δὴ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισιν φέβοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσαιδρος τε, καὶ Ἰππόλοχοι μνηστῆρες,
 Τίεας Αἰπμαίχοιο δαΐφροτος, ὅς ῥα μάλιστα
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδρῳ διδεδυμένον ἀγλαὰ δῶκε,
 Οὐκ ἄρα καὶ ἑλπίων ὄψιν ἔσθ' ὀφ' ὀρμῆς·
 Τῷ δ' ὦρ' ἰδὼν παῖδ' ἔλαβε κρείων Ἀγαμέμνων
 Εἶν' ἐπὶ δίφρῳ ἴοιτας, ὁμοῦ δ' ἔχοι ὠκεὶ ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφῶν χερσὶ φύγει λυγρὰ σιγασθέντα·
 Τῷ δ' ὡς κνημῶνι· ὁ δ' ἐπ' αὐτοῖς ὦρ' ἰσπία ὦς,
 130 Ἀτρεΐδης πᾶσι δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γενοῦσ' ἔειπεν·

I per ipsam penetrauit & os: cerebrum autem.
 us totum fœdatum est: strauit autem ipsum ruētē.
 hos quidē reliquit illic rex virorum Agamemnon;
 storibus perlucētes, posteaquā spoliauit tunicas, 100
 iterū hic iuit Isūmque & Antiphūm occisurus,
 ios duos Priami, nothū & legitimū, ambos
 vno curru existentes, nothus quidem aurigabatur;
 antiphus vero pugnabat inclytus: quos olim Achilles
 æ in iugis ligauit teneris viminibus,
 scētes curantēsq; ones nactus, & dimisit pro
 pretio redemptionis:

am verò Atrides latē dominans Agamemnon,
 terum supra papillam iuxta pectus fauciauit hasta;
 antiphū a iux. aurē percussit ense, deiecitq; ab equis.
 stinans verò ab his prædabatur arma pulchra: 110
 gnoscens etenim ipsos antea apud naues celeres
 derat: quando ex Ida duxit pedibus velox Achilles:
 cut autem leo ceruæ velocis paruulos catulos
 cilē confregit, corripuens validis dentibus,
 eniens ad lustrum, tenerūque ipsis cor abstulit:
 a verò quamuis adsit valde prope, non potest ipsis
 pitulari: ipsammet enim tremor vehemens inuasit:
 onfestim autem ruit per querceta densa ad syluam
 stinans, sudans potentis feræ ob impetum:
 c illis nemo potuit arcere perniciem 120

roianorum: quin & ipsi à Græcis fugiebant.
 ed hic Pisandrūque & Hippolochum bellicosū,
 lios Antimachi bellicosi (qui sanē maximē
 urum ab Alexandro accipiens splendida dona,
 on permittebat Helenam reddere flauo Menelao)
 uius inquā duos filios deprehendit rex Agamēnon,
 vno curru existentes eodem loco a. habebant ve-
 loces equos:

amque ex ipsorum manib. fugerāt habenæ molles.
 i verò turbati sunt: ille a. contra ruit tanquam leo, 130
 ides: hi verò tūc ex curru supplicabāt flexis genib.

„Ζώχαι Ατρείος υἱέ σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα
 „Πολλὰ δ' ὅσ' Αἰπιδάχοιο δόμοις καμήλια κείται,
 „Χαλκός τε χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 „Τῶι κείνῳ χερσαίῃ πατρὸς ἀπαρήσ' ἄποινα,
 „Εἰ γὰρ ζῶεις πεπύθῃσι τ' ἐπὶ νηυσὶ Λαχαιῶν.

Ὡς πῶγε κλάοιτε, περσινυδὴν βασιλῆα
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν, ἀμείλιχτος δ' ὅπ' ἀκουσάτω·

„Εἰ μὲν δὴ Αἰπιδάχοιο δαΐφρων υἱέες ἔσσι,

„Ὅς ποτ' οἶ Τρώϊι ἀγορῇ Μενέλαοι αἴωγον·

230 „Ληγεῖν ἐλθόντα σὺν αἰπθίῳ Ὀδυσῆϊ.

„Αὐθι κατακλῖται, μηδ' ἐξέρσῃ ἄψ' ἔς.

Λαχαιούς.

„Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀντιά πῶς τε λώβηται·

Ἡ δ' Πείσαιδρος μὲν ἄφ' ἵππῳ ὥς χαμάζει,

Δυεὶ βαλὼν πρὸς γῆθος· ὁ δ' ὑπὸ νύκτι

ἐρώσθῃ.

Ἰππόλοχος δ' ἀπὸ ρυοῦ, δι' αὖ χαμαὶ ἐξείρειξεν·

Χῆρας ἀπὸ ξίφει τμήσας, ἀπὸ τ' αἰχλὴν κόψας·

Ὀλμοι δ' ὥς, ἔσπευε κυλίνδεσθαι δὲ ὁμίλῃ.

Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πᾶσιν κλειέοντο φά-

λαγές,

Τῇ ῥ' ἐσέρυσσ', ἅμα δ' ἄλλαι εὐκνήμιδες Λαχαιοί·

240 Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὅλεκοι φεύγοντας αἰάλας,

Ἰππεὺς δ' ἵππῃσιν ὑπὸ δὲ σφισσι ὥρτο κοίην

Ἐκ πεδίου, τίμ' ὥρσαν εἰργδουποὶ πόδες ἵππων·

Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀπὲρ κρήνῃ Λαγαμέμνωνι,

Αἰεὶ ἀποκλείων· ἐπεὶ Ἀργείοισι κελύων.

Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδὴλοι ὅτ' ἀξύλας ἐμπύση ὕλην,

Παύτη τ' ἑλυφόων αἴεμος φέρει, οἱ δὲ τε

θάμνοι

Προρρίζοι πίπτοισι ἐπιγόμενοι πύρρ' ὁρμῇ·

Ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Λαγαμέμνωνι πίπτε χάρμῃσιν·

Τρώϊι φεύγοντας, πολλοὶ δ' ἐξαύχοντες ἵπποι

250 Καὶ ὅχα κροτάλιζον αἰὰ πολέμοιο γέφυρας,

Ἡπόχοις ποτίζοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ.

Viuos cape Atrei fili: túque digna accipe pretia redemptionis:

Multæ verò in Antimachi ædib. opes recōditæ iacēt,
Æsque, aurúmque, & artificiosè factum ferrum:

Ex his tibi donabit pater infinita dona redemptionis,
Si nos viuos esse audierit apud naues Græcorum.

Sic hi flentes alloquuti sunt regem

Blandis verbis: ac non blandam vocem audiuerunt:

Si igitur Antimachi bellicosi filij estis.

Qui quōdā in Troia concione suadebat ut Menelaū 130

Qui legatus venerat: cum diuino Vlyssæ

Ibidem interficerent, neque dimitterent rursus ad
Achiuos:

Nunc quidem iam patris fœdam luetis iniuriam.

Dixit, & Pisandrū quidē ab equis deiecit in humum,

Hasta feriēs ad pectus: hic verò supinus stratus est.

Hippolochus a. defiliit, quem rursus humi interfecit:

Manus gladio amputans, & ceruicem abscindens.

Mortarium verò tanquam, proiecit voluendum per
turbam, (tur phalanges,

Atque hos quidem reliquit: vbi v. plurimæ turbaban-

Illuc irruit, simulq; alij bene ocreati Achiui. (sitare: 140

Pedites quidē pedites interficiebant fugientes neces-

Equites verò equites: sub ipsis a concitatus est puluis:

E campo, quem excitant multifoni pedes equorum:

Ære terram pulsantes: sed rex Agamemnon

Semper interficiens insequabatur, Argiuos adhortās.

Velut a. quādo ignis perniciosus in lignosam incidit:
syluam

Et vndique conuoluens ventus defert; arbusta verò

Radicitus cadunt agitata ignis impetu:

Sic sanè sub Atrida Agamemnone cadebant capita

Troianorum fugientium, multique procera ceruice 150
equi, (si interualla,

Vacuos currus cum strepitu vhebant per ordinē bel-

At rigas desiderantes eximios, hia. in terra.

Κρίαισσι, γύπασσι πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισι.
 Ἐκβρα δ' ἐκ βελίωι ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κοίης,
 Ἐκ τ' ἀνδρὸς καὶ σῆς, ἔκ τ' αἵματος, ἔκ τε κυδδύμου.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐπερσφεδμυῖ Δαναοῖσι κελεύει.

Οἱ δ' παρ' Ἴλυσσῃ μακαραῖ Δαρδανίδεο,
 Μῖσσοι καὶ πεδῖοι παρ' ἐριεοὶ ἐσγύοντο,
 Ἰέμενοι πόλεος· ὃ δ' ἐκεκληγὼς ἐπὶ αἰῶ
 Ἀτρεΐδης, λυθρῷ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπλοισι.

170 Ἀλλ' ὅτε δὴ Σάλας τε πύδας καὶ Φηγὸν ἴκοιτο,
 Εἰθ' ἄρα δὴ ἴσαντο, καὶ δῆήλοισι αἰέμιμιοι.
 Οἱ δ' ἐπὶ χαμμίασσι πεδίοι φοβέοντο βῆες ὥς,
 Ἄς τε λείωι ἐφόβησε μολῶν ἐν ἰυκδὸς ἀμυλγῷ.
 Πάσας τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἴπυς ὀλεθρὸς,
 Τῇ δ' ἔξ αἰχί' ἔαξε λαβῶν κρατερῶσι ὁδοῦσι.
 Πρῶτον ἐπέτα δέ θ' αἶμα, καὶ ἔλκετα πάντα λα-
 φύσσει.

Ὡς Ζεὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Λίην ἀπὸ χτείνωι δι' ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφέβοιτο.

Πολλοὶ δ' ἐφύωντο καὶ ὑπὸ πῦρ ἐκπεσόντες ἴκωντο.
 180 Ἀτρεΐδης ὑπὸ χερσὶ πατρὸς γὰρ ἐκχέει θυεῖ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὰ χ' ἐμελλεῖ ὑπὸ πύλῃσι αἴπυ τε τεῖχος
 Ἰξεῖσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι κατ' ἔζετο πρηνέας,
 Οὐρανόθεν καταβαί· ἔχε δ' ἐργον μὲν χερσὶν·
 Ἰερὸν δ' ὤτρυνε χρυσοπτεροῖ ἀγέλεσσιν.

„Βῆσθ' ἴθι Ἰεὺ ταχίᾳ, δι' Ἐκβρα μῦθοι εἰσπε-“

„Ὀφρ' αὖ μὲν καὶ ὄρα Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 „Θυώσιτ' ἐν φρεσὶ χόλαισι σπάρσονται σίχας ἀνδρῶν,
 „Τόφρ' ἀναχρεῖται, δι' δ' ἄλλοι λαοὶ αἰσώδῃ
 190 „Μαρίασθαι δῆτοισι κατ' ἐργον ὑσμίνῃ.
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἡ δουρὲς τυπείσῃ βλήμενος ἴω,
 „Εἰς ἵππου ἀλειτουργεῖ, τότε καὶ κρείσσος ἐκνυαλίξω,
 „Κλείων εἰσὶν ἡσυχίας εὐσέλμοις ἀφίκηται,
 „Δύνητ' ἡ ἑλῖος, καὶ ἐπὶ κλέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπὸ πύλων ποδὶν ὤκνεα Ἰεὺς.
 Βῆ δ' ἐκ τ' Ἰδὼν ὁρῶν ὥς Ἴλιον ἰρῆν.

Iacebant, vulturibus gratiores quam vxoribus
 Hectorē v. extra tela subduxit Iupit. extraq; puluerē,
 Extraq; cædem, extraq; sanguinem, extraq; tumultū.
 Atrides a. sequebatur vehementer Danaos adhortās,
 Hi ad Ili monumentum veteris Dardanidæ,
 Medium per campū ad caprificum ruebant,
 Cupidi ciuitatis, hic verò clamāns sequebatur vsque
 Atrides: cruore puluerulento autem fœdatus habebat 170
 manus duras.

Sed quādo iam ad Scæāque portas & fagū venerunt,
 Ibi constiterunt, & alij alios expectabant:
 Hi a. adhuc per mediū cāpū fugiebant, boues tanquā,
 Quos leo terruit, adueniens nocte intempesta
 Omnes, tum vni saltem apparet graue exitium.
 Huius a. ceruicem fregit, correptam validis dentibus
 Primū, deinde v. sanguinē & viscera omnia absorbet:
 Sic hos Atrides insequēbatur rex Agamemnon,
 Semper occidēs postremum quēque: illia fugiebant.
 Multi autem pronique & supini excidebant equis, 180
 Atridæ manibus, vehementer enim ille hasta furebat.
 Sed quādo iam mox erat ad ciuitatem, altaq; mœnia
 Peruenturus, tunc sanè pater hominūmq; deorūmq;
 Idæ in cacuminibus resedit abundantis fontibus,
 Ecce lō delapsus, tenebat autem fulmen in manibus,
 Iri verò concitauit, aureis alis, nuntiaturam,
 „ Vade age Iri velox, hoc Hectori verbum dic,
 „ Quādiu quidē videt Agamēnonē pastore populorū
 „ Furentem in primā acie, perimentem acies virorum,
 „ Tandiu recedat, ac reliquum exercitum iubeat 190
 „ Pugnare cum hostibus in forti pugna.
 „ Sed postquam vel hasta percussus, vel ictus iaculo,
 „ In equos saliet Agamemnon, tūc ei robur immittam
 „ Occidēdi, donec ad naues bene tabulatas perueniat.
 „ Occidātque sol, & caligo sacra superueniat. (Iris:
 Sic dixit, nec immorigera fuit vêtosis pedib'. velox
 Descendit autem ab Idæis montibus ad Iliū sacrum:

Εὖρ γ' οἱ Πριάμοιο δαΐφροιοσ' Εκτρεα δίοι,
Εσαότ' εἰ γ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητῖσι·
Αἴχου δ' ἰσαμὼν περ σέφην πόδας ὠκεία Ιεῖς·

200 „Εκτρε γ' οἱ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
„Ζεὺς με πατὴρ σέφηνε τέϊντάδε μωτῆσάσθαι·
„Οφρ' αὖ μὲν κεί ὄρεῖς Αἰαμέμνιοι ποικύα λαῶν,
„Θυώσιτ' εἰς σφμαχοῖσι, εἰσάρογτα εἴχας αἰ-
δρῶν.

„Τόφρ' ὑπὸνκε μάχης, διδ' ἄλλοι λαοὶ αἰῶχθαι·
„Μάριασθ' ἀπὸ τοῖσι καὶ κρατερῶν ὕσμίνῳ·
„Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἦ δουρεὶ τυπείς, ἦ βλήμενος ἰῶ,
„Εἰς ἵπποις ἄλεται, τότε τοι κρατὸς ἐγὺαλίξῃ
„Κτεῖναι ἐσόμενός τις εὐστράλμοις ἀφίκηται,
„Δύητ' ἥελις, καὶ ὅππῃ κείφας ἱερὸν ἔλθῃ.

210 Ἡ μὲν γὰρ ὥς εἰποῦσ', ἀπῆλθ' ἰσχυρὸς ὠκεία Ιεῖς·
Εκτρε δ' ὅς τις ὀχέωσι σὺν τεύχεσσι, ἄλλο χαμᾶζε
Πάλλω δ' ἰοχέωσι δούρα καὶ σάκος ὥχτο πάντῃ
Οπρὶν αὖ μάχης ἀφίκηται· ἔγχετο γ' οὐλομένην αἰνῶ·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ σταντοῖ ἐσαν Ἀχαιοί·
Αρρεῖοι δ' ἐτέρωθεν ὀκαρτιώσαντο φάλαγγας·
Αρτιώθη γ' ἡ μάχη, καὶ αὖ δ' αἰπτοῖ· εἰ δ' Αἰαμέμνιοι·
Πρῶτος ὄρευσ'· ἐθέλει γ' πολὺν σφμαχέσθαι
ἄποιποι.

Εσπετε μὲν μοι μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἐχούσας,
Οφείς δὲ σφάττε Αἰαμέμνιοις αἰπτοῖς ἦλθαι,

220 Ἡ αὖτ' ἡ Τρώων, ἥ κλειτὴν ὀπκούμεναι
Ἰφιδάμας λιτύνειδης ἥες τε μέγας τε,
Ὅς τράφη εἰς Θρακὴν εἰδωλὰκι μητέρει μύλῳ·
Κισσῆς γὰρ γ' ἐτρεψέδμοις εἰς τὴν θοὴν εἴοιτα·
Μητροπάτωρ δ' ἐπὶ τῇ Θεαιῶν καλλιπάρῃ·
Αὐτὰρ ἐπεὶ γ' ἦεν εἰρυδ' οὐκ ἔκετ' μετρεῖν·
Αὐτὸν μὲν κατέρυκε δίδου δ' ὄρε σφυγὰ τέρα λῶ·
Γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο καὶ κλῆρος ἔκετ' Ἀχαιοῖς,
Συὸν δ' οὐκ ἔλασσον ἡσίοι κορωῖσι, αἳ οἱ ἔποιτο.

230 Τὰς μὲν ἔπειτ' εἰς Περικλῆα λῆπειν ἦεν εἰσεῖναι·
Αὐτὰρ ὁ πρὸς ἰῶν, εἰς Ἴλιον ἠλθ' ἄλγιστα·

Inuenit filium Priami bellicosi, Hectorem diuinum,
Stantem ad equos & currus compactos: (Iris,

Propè verò quū accessisset, alloquuta est pedib velox 200

„ Hector fili Priami, Ioui consilio æqualis,

„ Iupiter me pater misit tibi hæc dicere:

„ Quādiu quidē vides Agamēnonē pastore populorū,

„ Furentem in prima acie, perimentem acies virorum,

„ Tādiu cede à pugna, reliquūque exercitum iube

„ Pugnare cum hostibus in forti pugna.

„ At vbi vel hasta vulneratus velictus telo,

„ In equos saliet, tunc tibi robur inseret (uenias,

„ Ad occidēdum, donec ad naues bene trāstratas per-

„ Occidātq; sol, & crepusculum sacrum superueniat. 210

Hæc quidem sic loquuta abiuit pedibus velox Iris.

Hector a curribus cum armis desiliit in hūmum,

Vibransque acuta hastilia per exercitū obibat passim,

Incitans ad pugnādum: excitauitq; pugnam grauem.

Hi autem conuersi sunt, & aduersi steterunt Achiuis:

Argiui a. ex altera parte corroborarūt suas phalāges:

Instaurata est verò pugna, steterūntque aduersi: sed

Agamemnon

Primus irruit: voluit a. longè pugnare ante omnes.

Dicite nūc mihi musæ cœlestes domos habitātes,

Quisnam tum primus Agamemnoni obuius venit,

Vel ipsorum Troianorum, vel inclytorū auxiliatorū: 220

Iphidamas Antenorides, ampliūque magnūque,

Qui educatus est in Thracia glebosa, matre ouium:

Cisseus hūc educauerat domi paruulum existentem,

Auus maternus, qui genuit Theano pulchras ha-

bentem genas. (suram

Sed postquam pubertatis gloriosæ peruenit ad men-

Illic eum detinuit: tradidit autem hic filiam suam:

Quā simul ac duxit, è thalamo ad famā venit Achiu:

Cum duodecim nauib. rostratis quæ eū sequebantur.

Has quidē deinde in percope reliquit naues æquales:

At ipse pedes existens ad Troiam venerat: 230

411 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Α.

Ὅς ῥα τὸτ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνιος αἵπρος ἦλθεν.

οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ὀμήλοισι ἰόντες,

Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε· ὦρσι δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·

Ἰφιδύμας ᾗ χεῖ' ἑώϊον· θάφηςκος ἑτέρτ'·

Νύξ· ὅπῃ δ' αὖδ' ἔρπον βαρεῖα χεῖρ' ἐπ' ἦσαν·

οὐδ' ἔτρε ζῶσ' ἦρα πῶαίολοι, θήα πολὺ κοῖον·

Ἀργῶν αἵ τε μὲν μέλιθ' ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή·

καὶ τότε χεῖρ' λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

ἔλκ' ὅπῃ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς· ὅκ' δ' ἄρα χερσὶν

240 Σπάσατο· οἱ δ' ἄρ' ἐπὶ πλῆξ' αὐχένα· λῦσε ᾗ γῆα·

ὣς δ' αὖθι ποσσὶν κοιμήσαστο χάλκεοι ἔπιοι,

οἰκτρὸς, ἅπο μιν σῆς ἀλόχου ἀστοῖσι δ' ἦκον

Κυειδῆς, ἥσ' ἐπὶ χερσὶν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·

πρῶθ' ἐκαδὶ βουῖς δῶκεν, ἔπειτα ᾗ χίλι' ὑπέστη

Ἀγας ὄμου ἢ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.

Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξεΐαριξε·

βῆ δ' ἔφ' ἔρπον αἱ ὀμίλοι ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

τοῖ δ' ὥς οὖν εἶπεν Κόων ἀειδέμενος αἰδρῶν,

πρεσβυγῆς Λιτμυρίδης κρατερὸν ῥά ἐπινδον

250 ὀφθαλμοῖς ἐκάλυψε, κασιγνήτιο πτόλιος·

σπῆ δ' εὐραῖζ' ὣς δούει λατῶν Ἀγαμέμνονα

δῖον·

Νύξε δέ μιν χεῖ' ἑώϊα μέσση, ἄγχοςτος ἑτέρθεν·

Ἀπκρὺ δ' ἔλαχε Φαφίῃ δουρὸς ἀχρονή·

ῥίγνεται δ' ἔπειτα αἰῶν αἰδρῶν Ἀγαμέμνων·

ἄλλ' ὅδ' ὥς ἀπέλκε μάχης, ἠδὲ πτελέμοιο·

ἄλλ' ἐπὶ ῥουσε Κόωνι ἔχον αἰεμωτρεφὲς ἔγχος·

ἦτορ δ' ἰφθίματα κασάνητοι, ἢ ὅπατροι

ἔλκε ποδὲς μεμαῶς, ἢ αὖτε πάντα ἀείσους·

τοῖ δ' ἔλκοιτ' αἱ ὀμίλοι ὑπὸ ἀσπίδος ὀμφα-

λοίαςτης

260 Οὕτως ἔχουσ' ἄλκιον, λῦσε ᾗ γῆα·

τοῖ δ' ἐπ' Ἰφιδύματι, κάρη ἀπὲρ κέψ' ὦρσεν·

εἶθ' Ἀτρεΐδης ἦεν ὑπὸ Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ

πότμον αἰάπλῃσαντες, ἔδωκε δόμον αἰδρῶν·

Ἀπκρὺ δ' ἔλκε ἄλκιον ἐπεπλήντο γ' ἄρα αἰδρῶν,

Qui tunc Atridæ Agamemnoni obvius venit.

Hi a. quādo iam cōminus erāt inter se congregiētēs,

Atrides quidē assequutus nō est, auersa n. ei est hasta.

Iphidamas autem ad balteum, thoracem subter,

Percussit: & ipse incubuit graui manu confusus.

Neque perforauit balteum artificiosè factum, sed
multo prius (cuspis:

Argento occurrens, plumbum tanquam; retusa est

Et hāc manu prehensam latè dominans Agamēnon

Traxit ad se, promptus veluti leo: atque ē manu

Extorsit: illū a. ense percussit ad ceruicē, soluit v. mem.

Sic is quidē ibi lapsus, dormiuit æreū somnum, (bra. 240

Miser, procul à desponsata vxore, ciuibus auxilians,

Virgine, cuius nullam voluptatem percepit: multa

autem dederat: (promisit

Primū centum boues dedit, deinde quoque mille

Capras simul & oues, quæ ei multæ pascebantur:

Sane tunc Atrides Agamemnon spoliauit eum.

Recessit a. portans per turbā Achiuorū arma pulchra:

Hunc verò postquā cognouit Coon illustrissimus vir,

Maior natu Antenorides, grauis ipsius dolor

Oculos cooperuit ob fratrem prostratū: (nobilem; 250

Stetit autem à latere cum hasta latēs Agamemnona,

Percussitq; ipsum in manum mediam, cubitum infra:

Ex altera parte a. transit splendidae hastæ cuspis:

Timuit verò tum rex virorum Agamemnon

Sed ne sic quidem cessauit à pugna atque bello,

Sed irruit in Coonem, tenens validam hastam.

Hic quidem Iphidamanta fratrem & eodē patre natum

Trahebat pedē festinans, & vocabat fortissimū quēq;

Illum a. trahentem per turbam, sub scuto rotundo

Vulnerauit hastili ærato, soluitque membra: 260

Eius v. super Iphidamante caput abscidit astant.

Ibi Antenoris filij sub Atrida rege

Fatū explētes suū, descenderunt in domum Plutonis

Arthicaliorum obibat acies virorum,

Εἴχ' ἰτ' αἰεὶ τε, μεγάλοι τε χερμαδίοισι,
 Οφρα οἱ αἶμ' ἐπ' ἑρμῶν κίλιν' ἔξ' ὠκυλῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἄρ' ἔλκος ἐτέρπετο, παύσαντο δ'
 αἶμα,

Οἷα δ' αἶμα δῦναι ἄνθρωπος Ἀτρεΐδης.

270 Ως δ' ἔπαισεν ἄνθρωπος ἔχ' ἑλκος ὅξ' ὠκυλῆς,
 Δεινὸν τε, τε φρεσὶσι μεγάλῃσι κίλιν' ἔλκος.

Ἡρὸς θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἐχούσας.

Ως δ' αἶμα δῦναι ἄνθρωπος Ἀτρεΐδης.

Ες δὲ φρεσὶ δ' αἰόρουσε καὶ κίλιν' ἔλκος ἐπέτελλε,

Νηϊοὶ ἔπι γλαφυρῇσι ἐλαυνόμεν' ἤχθετο γό-
 κῃς.

Ἡῦσαι δ' ἄνθρωποι Δαυοῖσι γαυροῖς,

„Ω φίλοι Ἀργεῖοι ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοιτες,

„Υμεῖς ἄρ' ἰαυτοὶ ἡγεῖσθε ποιοπόροισι

„Φύλοπι, ἄνθρωποι, ἐπεὶ ἔχ' ἐμὲ μητίετα Ζεὺς

„Εἴασθε Τρώεσσι παρημέριον πολέμιζον.

280 Ως ἔφαθ' ὠκυλῆς δ' ἴασει χαλκίτεραις ἵπποις,

Νῆας ἔπι γλαφυρῇσι πῶδ' ἔχ' ἄκοιτε πτερόεν.

Ἀφρὸν δ' ἔστητα ῥαῖοντο δ' ἰέρθε κοίην,

Τετράμοι βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέρουτε.

Ἐκπῶς δ' ὥς ὅτ' Ἀγαμέμνοια ἰόσφι κίοντα,

Τρώεσσι καὶ Λυκίοισι ἐκέλευε μακρὸν αὔσας,

„Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δαρδάνιοι ἀλκμαχῆται,

„Αἰέρες ἐς φίλοι, μίσσαθε δ' ἄνθρωπος ἀλκῆς.

„Οἴχ' αἶψα ὦρες, ἐμοὶ δ' ἐμὸν εὖχος ἔδωκε

„Ζεὺς Κροτιάδης ἀλλ' ἴδ' ἐλαοίετε μούσας ἵππους.

290 „Ἰφθίμοι Δαναῶν, ἴδ' ἄνθρωποι εὖχος ἄρθε.

Ως ἔπαισεν, ὠκυλῆς καὶ θυμὸν ἐκάσθη.

Ως δ' ὅτε πῶς πρὸς θεῶν κίοντα ἀνθρώπων.

Σεῦν' ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καὶ ἄλλοις ἡγεῖται.

Ως ἐπ' Ἀχαιοῖσι σὺν Τρώεσσι μοχλόμενοι

Ἐκπῶς Πριάμης, βροτοῦ ἴσος Ἀργεῖοι.

Αὐτὸς δ' ὅτ' ὠκυλῆς μετὰ φρεσὶν ἐβόηκε.

Εἰ δ' ἐπὶ ὠκυλῆς ἴδ' ἄνθρωποι ἴσος ἀέλην,

Ἡ τε χαλκίτερη ἴσος ἀέλην ποῖτο δαίμων.

Hastâque, enseque, magnisque saxis,

Quandiu ei sanguis adhuc calidus subsiliebatè v ul-
nere. (que sanguis,

Sed postquam vulnus quidem siccatum est cessauit-
Acuti dolores subierunt robur Attidæ.

Veluti a. quâdo parturientē tenet acer dolor mulierē
Acerbus, quē mittūt dolorē parturientib. afferentes 270

Iunonis filiæ, amaros dolores habentes: (Lucinæ
Sic acuti dolores penetrarunt robur Attidæ.

In currum autem conscendit, & aurigæ præcepit
Naues ad concauas currū agere, tristabatur n. corde,
Clamauit a. clarè vt exaudiri posset, Danaïs vociferās,

„ O amici Argiuorum duces & principes,
„ Vos quidem nunc à nauibus arcete pontigradis
„ Pugnā molestim: quoniā nō me cōsiliarius Iupiter
„ Sinit cum Troianis toto die pugnare.

Sic dixit, auriga a. flagellauit pulchrè iubatosequos, 280
Naues versus concauas: hi non inuiti volarunt:

Spumabāt a. in pectorib. aspergebāturq; infra puluere,
Laborantem regem à pugna seorsim portantes,
Hector verò postquam intellexit Agamemnona se-
orsim profectum,

Troianósque & Lycios hortabatur altè clamans:

„ Troiani, & Lycij, & Dardani cominus pugnantes,
„ Viri estote amici: recordamini a. strenuę fortitudinis.
„ Abit vir fortissimus: mihi vero magnam gloriā dat
„ Iupit. Saturn. sed rectā impellite solidūgulos equos,
„ In robustos Dana. vt excellentiorē gloriā referatis. 290

Sic loquutus, concitauit robur & animum cuiusque,
Veluti quâdo alicubi aliquis venator canes albidētes.
Instigat in syluestrem suam aprum, vel leonem:

Sic in Achiuos instigauit Troianos magnanimos
Hector Priamides, pernicioso similis Marti.

Ipse autem inter primos magno animo incedebat:
Irruit a. in aciem pugnatūū vehementi similis turbini,
Qui desiliens purpureum pontum commouet.

Εἶθα πῖα κοῶται, πῖα δ' ὕστατοι ἐξανάειξεν
 Εκπῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

Αὐγαῖοι μὲν κοῶται, καὶ αὐτοῖοι, καὶ Οπίτιμ,
 Καὶ Δόλοπα Κλιπιδίω, καὶ Οφέλποι, καὶ Ἀγέλαοι,
 Αἴσυμιοι τ', Ωρεῖ τε, καὶ Ἰπποῖοι μνηχάρμιω.
 Τοῖς ἄρ' ὄγ' ἡμιθίας Δαναῶν ἔλει· αὐτὰρ ἐπιτα
 Πληθύν, ὥς ὅπντε ζέφυρος γέφεα τυφελίξῃ,
 Ἀργέσας γότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπῃω.
 Πολλοὶ δ' ὅτ' ἔφ' κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκιδναται· ὅς ἀνέμοιο πολυπλάγχθυο ἰωῆς.
 Ὡς ἄρα πικρὰ χαρήατ' ὑφ' ἑκβρι δάμιατο
 λαῶν.

Εἶθα κε λοιγὸς εἴω, καὶ ἀμύχανα ἔργα γένοιτο,
 Καὶ γὰρ κει ἐσθλὸς πεσοὶ φευγοῖτες Ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδῃ κεκλετ' Οδυσσεύς.
 „ Τυδείδῃ τί παύοιτε λελάσμεθα θύειδος ἀλκῆς;
 „ Ἀλλ' ἄγε διῶρ πῖποι, παρ' ἐμ' ἴσασσ'· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 „ Εσγεται εἴκει ἱῆας ἔλη κορυθαίολος Εκπῶρ.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος, περ σέφῃ κρατερὸς Διομήδης,
 „ Ἦτοι ἐγὼ μνησθὲν καὶ πλάσσομαι· δῆα μιν κωθα
 „ Ἦμῶν ἐσγεται ἥδε, ἐπεὶ ἰεφέλκχερτα Ζεὺς
 „ Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κρατερὴν καὶ ἄλκην.
 Ἦ, καὶ Θυμβραῖοι μὲν ἀφ' ἱππων ὥσε χαμαῖζε,
 Δεὶ βαλὼν χεῖρ' ἄλκῃσι· αὐτὰρ Οδυσσεύς·
 Αἰπὸ θεοῖσι θεράποιτα Μελίοισι βῖο ἀνὰ χεῖρας.

Τοῖς μὲν ἐπειτ' εἶασεν, ἐπεὶ πόλεμον ἀπέπαυσεν·
 Τῷ δ' αἰὲς ὄμιλον ἴοιτε κυδόμενοι, ὥς ὅτε κείνοισιν
 Εἰ κωτ' ὀφρυντῆσι μέγα φρογέοιτε πῆσιντι.
 Ὡς ὁλοκοὶ Τρώας παλαιοκόρῃσιν αὐτὰρ Ἀχαιοί
 Λαοαίσιος φευγοῖτες αἰέπιοι Εκβρι δῖοι.

Εἶθ' ἐλπίτι δῖφροσι τε καὶ αἰέρε δῆμον ἀείσας,
 Τῆς δὲ Μέρπο· Περχυσίον, ὅς τ' αἰετὶ παύται
 Ἦδε μαῖεσι μῶας, ὅδε εἰς παῖδας ἔασκε
 Στείχον εἰς πόλεμον φθισίον· τῷ δ' οἱ ὕπνῳ
 Παθέειν κῆρες γὰρ ἄγοι μῆχανος θαλάσσιο.
 Τοῖς μὲν Τυδείδης δουρεκλυτὸς Διομήδης·

um quem primum quem vltimum interfecit
 lector Priamides, quando ei Iupiter gloriam dedit? 300
 ssum quidem primum & Autonoum & Opiten,
 Dolopem Clyti filium, & Opheltium & Agelaum,
 Elymnumque, Orumq; & Hipponoum bellicosum.
 hos iste principes Danaorum interfecit, ac deinde
 multitudinem: veluti quum Zephyrus nubes agitauit,
 ocellosi v. *albi* Noti vehementi procella verberans,
 ultusq; & tumidus fluctus voluitur, in altum a spuma
 argitur propter venti multiuagum flatum:

c crebra capita ab Hectore sternebatur de exercitu:
 unc exitum fuisset, & incurabilia opera edita fuissent, 310
 : sane in naues incubuissent fugientes Achiui,
 nisi Tyridem Diomedem hortatus fuisset Vlysses,

Tydide quid passi obiti sumus strenue virtutis?

sed age huc charissime, apud me statim opprobrium

Erit, si quidem naues capiat varia galea insignis Hect.

Huc vero excipies alloquutus est fortis Diomedes:

o fectò ego manebo & tolerabo, sed parum

ostri erit usus, quonia nebularum congregator Iupiter

troianis mauult dare victoriam quam nobis,

Dixit, & Thymbræum quidem ab equis deiecit in terram, 320

asta assequutus ad papillam sinistram: sed Vlysses

eo parem famulum Moliona regis. (mouerant:

hos quidem deinde missos fecerunt postquam à bello re-

ii autem per turbam euntes tumultuabantur sicut

quando apri duo

canes venaticos magno animo irruunt:

: perdebant Troianos conuersi à fuga: sed Achiui

benter respirabant fugientes Hectorem diuinum.

anc ceperunt currumq; & viros ciuitatis fortissimos

lios duos Meropis Percosij, qui supra omnes

ouerat vaticinia, neque suos filios sinebat

oficisci in bellum mortiferum: hi autem ei non

bediuerunt: fata enim eos ducebant atræ mortis.

as quidem Tydides hasta inclytus Diomedes.

Θυμῷ ἔψυχῃ κεκασὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπύρεα.
 Ἰπποδάμοι δ' Ὀδυσσεὺς ἔγχευον ἔξαιείξεν.
 Εἰτά σφιν χεῖ' ἴσα μάχῃ ἐπώνυσσε Κρονίωι,
 Εξ Ἰδης καθορῶν οἱ δ' ἀλλήλους ἐτάειζον.
 Ἦτο Τυδείδης υἱὸς Ἀγαμέμνονος οὐτασε δουρὶ
 Παυσιδῶν ἥρῳα κατ' ἰχίον. ἔγχευον οἱ ἵπποι
 340 ἔχοντες ἔσαν πεφυγῆν ἀάσαντο δ' ἄλκιον θυμῷ.
 Τίς μὲν γὰρ θεράπει' ἀπένεθ' ἐχέει. αὐτὰρ, ὅπερ ὅς·
 Θυμῷ δ' αὖτε περὶ μάχῃ, εἴως φίλοι ὤλεσε θυμῷ.
 Ἐκπῶρ δ' ὅξυ ἰόησε χεῖ' ἔγχος. ὦρτο δ' ἐπ' αὐ-
 τῷ·

Κεκληγὼς ἄμα δ' Τρώων εἴποιτο Φάλαγγες.
 Τῷ δ' ἰδὼν ῥίγησε βελὺ ἀγαθὸς Διομήδης.
 Αἴψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεει ἔχοντες ἑοῖτα,
 „Νῶϊ δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὅβριμος Ἐκπῶρ·
 „Ἀλλ' ἄγε δὴ τόλμῃ, ἔγχευον ἔξαιείξεντες·
 Ἦ ῥα, ἔγχευον ἀμπεπαλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
 350 Καὶ βάλλει· ἔδ' ἀφάρμαρτε πτυσκόμορος κεφαλῇφιν
 Ἀκρίῳ κακνόρυτα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῷφιν χαλκός·
 Οὐδ' ἴκετο χροῖα καλὴ· ἐρύκακε γὰρ πρυφάλας
 Τείπυχρος αὐλῶπις, τίμῳ οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκπῶρ δ' ὥς· ἀπὸ λειοῦ αἰέδεσθαι, μίχτο δ' ὁμίλῳ
 Στῆ δ' ἔγχευον ἔχοντες, ἔγχευον χεῖρ' παχέην
 Γαῖης, ἀμφὶ δ' ὅσας κελαίην ἔγχευον ἐκάλυψεν.
 Οφρα δ' Τυδείδης χεῖ' ἔγχευον· ὦρτο δ' ἐραλὺς,
 Τῆλε δ' αὖτε περὶ μάχῃ, ὅθι οἱ καταείσασθαι γαῖης,
 Τόφρ' Ἐκπῶρ ἀμπεπύον, ἔγχευον δὲ φρεσὶ ὀργύσας,
 360 Ἐξέλασ' ἐς πλὴν ἰὼν, ἔγχευον κῆρα μέλαιναν.
 Δουρὶ δ' ἐπαίσσει· προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 „Εξ αὖτ' ἰὼν ἔφυγες Τρώων κύον, ἢ τέ τοι ἄλγε
 „Ἦλ' ἐκακὸν ἰὼν αὖτ' ἐρύσασθαι Φοῖβος Ἀπόλλων,
 „Ὡ μάλ' ἐγὼ εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δούποι ἀκόντιον.
 „Ἦ δ' αὖτ' ἔξαιείξεν ἔγχευον αἰπὸ βολήσας,
 „Εἴποι τις ἔμμεν θεῶν ὅππαι ῥροθὸς ὅτι.
 „Νῦν αὖτ' ἔγχευον ἄλλους ὅππαι ῥροθὸς ὅτι.
 Ἦ, ἔγχευον Παυσιδῶν δουρικλυτὸς ἔξαιείξεν.

ima & vita quum priuasset, inclyta arma abstulit:
ippodamum verò Vlysses & Hypinochum occidit,
unc eis æquauit pugnam saturnius,
et Ida dispiciens: hi v. sese inuicem occidebant.
ydei quidem filius Agastrophum vulnerauit hasta
coniden heroem ad coxam: non enim ei equi
ope erant ad effugiendum: dolebat a. valde animo. 340
os enim famulus seorsim tenebat: ipse verò pedes
urrebat per propugnatores, donec dilectam perdi-
dit vitam.

ector villico sensit per acies, irruitque in ipsos
ociferans, umulq; Troianorū sequēbātur phalāges.
ūca. cōspicatus, timuit in bello strenuus Diomed.
stinuò verò Vlyssē alloquitur est qui propè aderat,
In nos sanè hoc malum voluitur, sæuus Hector.
ad age, iam stemus. & arceamus sustinentes.

Dixit, & vibrans emisit longam hastam, 350
assequutus est (neq; aberrauit collimans, à capite,
immam iuxta galeam: repulsum est autem ab ere es,
eq; penetrauit ad cutem pulchram: inhibuit n. galea
riplex, acuta, quam ei præbuerat Phœbus Apollo.
ector v. statim procul recessit & agmini se immiscuit,
etit a. in genua prolapsus, & innixus est manu forti
erræ: circum vero oculos nigra nox operuit.
terea verò dum Tydides hastæ sequitur impetum
ongè per antesignano, vbi ei defixa fuerat in terrā
adiu Hector rediit ad se & rursus in currū cōscēdēs 360
irexit equos ad multitudinē, & euitauit mortē nigrā.
asta a. insequens alloquutus est fortis Diomedes.
Rursus iam effugisti mortē, ô canis. certè tibi prope
venit malū: nūc iterum te liberauit Phœbus Apollo,
Cui scilicet vota facis, quum ad prælium venis.
Certè te conficiam & post occurrens:
Vimirum aliquis & mihi deorum adiutor est.
Nunc verò alios aggrediar quēcunq; deprehēdero.
Dixit & & Pæoniden hasta inclytum interfecit:

- Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος ἑλίκης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 370 Τυδείδῃ δ' ἔπι τόξα πταίετο πομπῇ λαῶν,
 Στήλη κεκλιμένος αἰδρωμένη τ' ἔπι μύθοι,
 Ἴλα Δαρδανίδου, παλαῖν δημογέροντες.
 Ἦτοι δ' ἄρ' ὅθρηκα Ἀγαστρός φ' ἰφθίμοιο,
 Αἴνυτ' ἀπὸς ἠέσφι πανάοιοι, ἀσπίδα τ' ὤμοιο
 Καὶ κόρυθα βριαρῶν· ὃ δ' ἔτ' ἔχ' ὡς χυμὸν αἰετλήκε,
 Καὶ βάλεν· ἔδ' ἄρα μιν ἄλλιοι βέλος ἔκφυγε
 χερσὶν·
 Ταρσοὶ δ' ἐξίτεροιο ποδὸς· δρᾶ δ' ἀμφοτέρω ἴος
 Εἰ γαῖῃ κατέπιπτε· ὃ δ' καίλα ἠδὲ γελᾶσας,
 Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνυθε.
 380 „Βέβληκα, ἔδ' ἄλλιοι βέλος ἔκφυγε, ὥς ὅφελόι τοι
 „Ναίετο ἱερὰ κτεῖνα βαλὼν ἐκ θυμοῖ ἐλέσθαι.
 „Οὕτω κεν καὶ Τρῶες αἰετλιεῖσσι κακότητος,
 „Οἳ τέ σε πεφείχασι, λείοντ' ὥς μακάρδες αἴγες.
 Τὸν δ' ἔπαρθε πρὸς περσέφου κρατερὸς Διομήδης.
 „Τοξότα λαβητὴς, κέρα ἀγλαὰ, παρθειοπῖπα·
 „Εἰ μὲν δὴ αἰτίεοι σὺν τεύχεσι πειρήσειης,
 „Οὐκ αἴ τοι χεῖρ' ὀϊστοῖς βίος καὶ παρθέες ἰαί·
 „Νυνὶ δέ μ' ἐπιχράσας ταρσοὶ ποδὸς, εὖχρη
 αὐτός.
 „Οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων.
 390 „Κωφοὶ γὰρ βέλος αἰδρὸς αἰάλκιδος ἔπιδατοιο.
 „Ἦτ' ὅμως ὑπ' ἐμείοι, καὶ εἴ κ' ὀλίγοι τῶρ ἐπαύρη,
 „Οὐδὲ βέλος πέλεται, καὶ ἀκὴρ ἐπὶ πύθῃσι.
 „Τῷ δ' ἄρ' ὅθρηκα μὲν τ' ἀμφιδρυφοὶ εἰσι παρθεῖαι,
 „Παῖδες δ' ὀρφανικοὶ· ὃ δέ τ' αἴματι γαῖαν ἐρεῦθει
 „Πύθεται, οἴωτο δ' ἔπει πλείεσσι γυναικές.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐκθύθει ἐλθὼν
 Ἐς τὴν πόλιν, ὃ δ' ὅππῃδε κατ' ἐζόμενος βέλος ὦκ' ἔκ
 Ἐκ ποδὸς ἔλκε· ὃ δ' ὡς δ' ἔλκε χερσὸς ἦλθ' ἀλεγεινῇ.
 Ἐς δὲ φρεσὶ δ' ἀφόρβουσε καὶ λυγρὸν ἐπέτελλε,
 400 Νηυσὶ δ' ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς· ἔδ' ἐπὶ αὐτῷ
 Ἀργείοισιν παρέμειπεν, ἐπὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.

1 Alexander Helenæ maritus pulchricomæ 370

Tydidem arcus tendebat pastorem populorum,
 o po innixus viri defuncti in sepulchro
 Dardanidæ, antiqui senis honorati.

fecto ille quidem thoracem Agastrophî robusti
 traxerat à pectore variū, clypeūque ab humeris,
 galeam solidam: hic a. arcus manubrium adduxit,
 percussit (neq; ipsius vanâ sagitta effugit manum)
 ntam dextri pedis: penitus verò sagitta
 erram defixa est. hic autem valde suauiter ridens
 insidiis exiliit & glorians verbum dixit:

vulnerat⁹ es, nec incassū telū effugit: vtinā ita tibi 380
 fimum in ventrem iaculatus vitam eripuissem:

enim etiam Troiani respirassent à calamitate,
 ui te horrent, leonem velut balantes capræ.

Tūc v. impavidus alloquutus est fortis Diomedes,
 gittarie contumeliose, coma clare, puellarum ob-
 quidem iā contra armis experiaris. (serator:
 on te iuuabit arcus nec crebræ sagittæ.

anc a. quū me perstrinxeris in planta pedis, glo-
 riaris frustra: (prudens.

on curo: ac si me mulier percussisset aut puer im- 390
 rusum n. telum viri imbellis & nullius pretij.

rtē aliter à me, nam etsi paululum tantū tangat,
 utum telum est, & exanimem statim reddit:

us a. vxoris quidem vtrinq; laceratæ sunt genæ,
 eri autem orbi: ipse a. sanguine terrā rubefaciens
 rcescit; auesq; circum plures sunt quā mulieres.

: dixit: hūc a. Vlysses hasta inclytus prope veniēs,
 t ante: ille verò à tergo sedens, iaculum velox
 ede traxit: dolor autem per corpus venit grauis.

urum autem ascendit, & aurigæ præcipiebat
 es ad cōcauas dirigere currū: dolebat enī corde.

itutus est autem Vlysses hasta inclytus, nec quis- 400
 quam apud ipsum

(omnes:
 orum manebat, quoniam timor occupauerat
 Ingemiscens

„Οχθήσεις δ' ἄρα ἔπειτα οἱ μεγαλήτορες θυμῷ,
 „Ωμοὶ ἐγὼ τι πάθω, μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέ-
 βωμαι,

„Πληθύν' θαρβήσεις, δ' ὅ γ' ῥίγιοι αἴ κεὶ ἄλῳ
 „Μοῦνος τοῖς δ' ἄλλοις Δαναοῖς ἐφοβήσῃ Κροῖον
 „Ἀλλὰ πημὸν ταῦτα φίλος διελέξασθ' θυμός.

410 „Οἶδ' αὖ γὰρ ὅτ' ἵκακοί μιν ἀποχόονται πολέμοιο·
 „Ὅς δέ κ' ἀετιύῃσι μάχῃ ἐν τῷδε μάλα χρεῶ
 „Ἐξάμῳα κατερύσῃ ἢτ' ἐβλήτ' ἢτ' ἐβάλ' ὀφθαλμοῖς.

Ἔως δ' αὖθ' ὥρμαινε χεῖρ' ὀφρὺν καὶ χεῖρ' ἀντιπύρρον,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι χεῖρας ἤλυτοί τ' αἰσάσθαι
 ἔλθαι δ' ἐν μέγιστοις μετ' ὀφρὺν πῆμα πθέετες.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κυνέες θαλεργί τ' αἰζκοὶ
 Σώονται· ὁ δέ τ' εἰσιβατῆρας ἐκ ξυλοχόοις

Θύγαν λευκὸν ὀδόντα μετ' ἡραμπίῃσι γένοι,

Ἀμφὶ δέ τ' αἰσάσθαι· ὑπαὶ δέ τε κόμπτος ὀδόντων

Γίνεται οἱ δ' ὀφρὺν αἰσάσθαι τῶν ἐόντων.

420 Ὡς ῥά τ' ἄμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἰσχυρόν

Τρώεσσι δ' ὀφρὺν αἰσάσθαι Διὶ φίλον ἰσχυρόν

Οὔτασιν ὤμοι ὑπὸ τῇ ἐπ' ἀλκῇ οὐδέ δυνεῖ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Θῆβαια καὶ Εἰπὸν ἐξείλετο,

Χερσὶ δ' ἀμῶντα δ' ἐπεὶ κατ' ἴστωι αἰσάσθαι,

Δυνεῖ καὶ χεῖρ' ἀντιπύρρον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοῦσθαι

Νύξαι· ὁ δ' ἐν κοίτῃσι πετῶν ἐλε γαῖαν ἀγασσάμενος.

Τοῖς μὲν ἴασθ' ὁ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάρησιν ἔπεισε
 δουεῖ,

Αὐτὰρ ἀσπίδα Εὐκλείδης Σώκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξίσσων Σώκος κίεϊ ἰσόθεος Φῶς.

Σπῆ δ' ὅ μ' αἰὲν ἐγὼ καὶ μὲν πῶς μῦθοι ἔασι,

430 „Ὡς Ὀδυσσεὺς πολέμοιο δόλῳ ἄτ' ἢ δὲ ποιοίῃ,

„Σήμερον ἢ δδοῖσιν ἐπύξεαι Ἰππασίδῃσι,

„τοιοῦδ' ἀνδρὶ κατὰ χεῖρας καὶ τεύχε' ἀπύρρον,

„Ἡ κεὶ ἐμῷ ὑπὸ δουεῖ τυπείσθαι ἀπὸ θυμῷ ὀλέσθαι.

Ὡς ἔπειτα, ἔπεισε κατ' ἀσπίδα πάντοτε ἰσχύοντα

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινὸς ὄβριμος ἔγχος,

καὶ δὴ

gemiscens verò dixit ad suum magnum animum:
 lei mihi quid faciam? ingens quidē malū, si fugiam
 sultitudinem metuens: illud verò peius si capiar,
 olus: cæteros a. Danaos in fugam vertit Saturnius.
 ed cur mihi hæc charus disputat animus?
 cio enim quod ignavi quidem recedunt a pugna:
 Qui verò strenu⁹ est in prælio, hūc omnino oportet 42●
 consistere firmiter siue feriat, siue feriat alium.
 im is hæc verlabat in mente & in animo,
 erim Troian. cohortes superuenerunt scutorū:
 ncluserunt a. in medio sui, intra se malū collocātes
 luti a. quādo circa aprum canes florentesq; iuuenes
 unt, hic autem prodit profunda ex sylua,
 uens album dentem in curuis mandibulis,
 ndique in eum impetum faciunt, sub *maxillis* v.

stridor dentium

hi a. sustinent facitè horrendum licet existentem:
 sanè tum circa Vlyssē Ioui dilectum sæuiebant 43●
 oiani: hic v. primū quidē inculpatum Deiopiten
 lneravit super humerum insiliens acuta hasta.
 l deinde Thoōnem & Ennomum interfecit.
 ersidamantem verò deinde ab equis desilientem,
 sta per umbilicum sub clypeo rotundo
 cussit: hic autem in pulueribus lapsusprehendit
 terram palma manus.

p; hos quidem reliquit: is v. Hippasiden Charopem
 manum fratrem nobilis Soci. (lēsīt hasta,
 ic autem auxiliaturus Socus venit deo similis vir:
 tit a. proximè quum accessisset, & ipsum verbo al- 44●
 loquutus est,

Vlysses clarissimi, insidiarū insatiabilis & laboris,
 odie aut de duobus gloriaberis: Hippasi filiis,
 uòd tales viros occideris & arma abstuleris,
 it meo ab hastili verberatus, vitam perdes.
 c loquutus vulneravit eū ad scutū vndiq; æquale:
 scutū quidem transiit splendidum valida hasta.

T.

Καὶ δ' αὖθ' Ὀδυσσεὺς πολυδαίδαλος ἠρήρετο·

Παῖτα δ' ἀπὸ πλευρῶν χεῖρά ἐργαζέται, ὅδ' ἔτ' ἔασε

Παλλὰς Ἀθηνᾶν μηχανήματα ἔχουσι φῶτος.

Γινώδ' Ὀδυσσεὺς, ὅοι δ' ἐπὶ βόλος καταχέροντο ἦλθ' αἱ·

440 Ἀψ' δ' αἰαχορήσας Σῶκοι ποῖς μῦθοι ἔειπεν,

„Α δεῖλ', ἔμᾶλα δὴ σὲ κηχέμεται αἰπὺς ὄλεθρος·

„Ἡ τοι μὲν ὅρ' ἐμ' ἐπαυσας ὅττι Τρώεσσι μάχεσθαι·

„Σοὶ δ' ἐγὼ σὺ γὰρ φημί φόνοι καὶ κῆρα μέλαινα,

„Ἡματι τῶδ' ἐσθλαίει, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δα-
μῶνται

„Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' αἰδοκλυτοπώλω.

Ἡ, καὶ ὁ μὲν φύγε δ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει·

Τῶ δ' ὅττι μεταστρεφθέντι, μεταφρέειν ἐν δόρυ πῆξει

Ὀμφοῖ μεσσηγὺς· δὲ δ' ὅττι σθένος φησὶ ἔλασσε

Δύππισσι δ' ἰππῶν· ὅ δ' ἐπύξατο δῖος Ὀδυσσεὺς.

450 „ὦ Σῶχ' Ἰωπᾶσθ' ἢ εὐδαίφροσις ἰσποδάμωιο,

„Φθῆσέ τέλους θανάτοιο κηχέμενοι, ὅδ' ὑπὸ
λῦζας.

„Α δεῖλ', ὅ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

„Ὅσ' ἐκαταμήροισι θανόντι τῶν, ἀλλ' οἴωτοί

„Ὀμῆσθ' ἐρύοισι τῶν πῆρα πικρὰ βαλόντες·

„Αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάψω, κτεριῶσίν με δῖοι Ἀχαιοί.

Ὡς εἰπὼν, Σῶκοιο εὐδαίφροσις ὄβριμος ἔγχετο,

Ἐξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοείας·

Αἶμα δ' οἴσπεσθ' αἰέσσυτο, κῆδε δ' ὅττι θυμῷ.

Τρώες δ' ὅττι μεγάθυμοι ἐπὶ ἴδοντο αἶμα Ὀδυσῆος,

460 Κεκλόμενοι κατ' ὅμιλοι ἐπ' αὐτὰ πάντες ἔβησαν.

Αὐτὰρ ὅ γ' ἔξοπισσιν αἰεχάζετο, αὖτε δ' ἐπαίρουσιν·

Τεῖς μὲν ἔπειτ' ἔϋοντο ὅσοι καφαλὴν χάδε φῶτος·

Τεῖς δ' αἶψα ἰάχοντο, ἀρήφίλος Μειέλαος·

Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα φερεσφώκει ἐχέειν ἑοῖτα,

„Αἴαντος δ' οἶος Τελαμόνιος κοίρανε λαῶν,

„Ἀμφὶ μὲν Ὀδυσῆος παλασίφροσις ἵκετ' αὖτις

„Τῶν ἰκέλη, ὥς εἴ ἐβίβαστο μνηστῆρ' ἑοῖτα.

„Τρώες δ' ὅττι μέξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι.

„Ἀλλ' ἴομεν κατ' ὅμιλοι· ἀλεξέμεσθαι γὰρ ἄμεινον.

per thoracem ingeniosè factum transacta est:
 annem a. à lateribus cutem abstulit, neque permisit.
 llas Minerva misceri visceribus viri.

ignovit a. Vlysses q̃ sibi lethalis hasta non venerat 440
 que retrocedens Socum verbo alloquutus est,

Ah miserū, sanè valde te apprehēdit grauis mors.
 u quidem me impedisti cōtra Troianos pugnare,
 tibi verò ego hīc assero cædem & mortem nigram,
 ie hoc fore: meaque sub hasta domitum,
 loriam mihi daturum, animam a. Plutoni inclytos
 equos habenti.

Dixit: & hic quidē in fugā retro cōuersus abierat:
 ic autem conuerso in tergo hastam fixit
 imeros inter p̃erque pectora traiecit:

onuuit autē cadēs: insultauit verò diuinus Vlysses, 450

O Socce, Hippasī fili, rei militaris periti equitis,
 iorem te finis mortis assequutus est, neq; effugisti.

a miser, non quidē tibi pater & honoranda mater
 culos claudent mortuo, sed aues

udiuoræ eos eruent, alis densis circundantes.

d vbi ego mortuus fuero; sepeliēt me diuini Ach.
 ic fatus, Soci bellicosi validam hastam

rpore traxit, & scuto vmbonē habente: (nimū.

guis a. ei extracta hasta profluebat, affligebātq; a-

iani autem magnanimi. postquam viderunt san- 460

guinem Vlyssis, (runt:

ortātes sese per multitudinē in ipsū omnes ruc-
 hic retrocedebat, in clamabatque socios.

quidē deinde clamauit quātū caput capiebat viri
 que audiuit clamantem bellicosus Menelaus:

festim a. Aiace m alloquutus est prope existētem,

Aiax nobilis, Telamonie princeps populorum,

uenit ad me Vlyssis patientis clamor,

imilis, ac si ipsi vim afferrent soli existenti

iani intercludentes eum à nobis in forti pugna.

are eamus per turbam: iuuare enim melius:

- 470 „Δεῖδω μήπ' πάθῃσιν οἷ Τρώεσσι μοιῶταις,
 „Εὐθλὸς ἐὼν μεγάλην ποτὶ Δαναοῖσι γένηται.
 Ως εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσὸς θεὸς Φῶς.
 Εὐρῆσι περὶ Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖδ'
 Τρῶε· ἐπὶ γ' ὥσεί τε δαφνοῖσι θῶες ὄρεσφι
 Ἀμφ' ἑλαφοὶ κερατοὶ βεβλημένοι, οἷτ' ἔβαλ' αἷης
 Ἴω ἀπὸ νευῆ· οἷ μὲν τ' ἤλυξε πόδες αἰ
 Φεύγοντο φρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοι γέ δαμάσσεται ὦκ' οἷς ὅς,
 Ωρυφάγ· μεθ' ὧν οἱ ἔρεσι δαρδῆπιοισι,
 Εἰ γέ μιν Σκιερῶ ἔπι τε λῆϊ ἤγαγε δαίμων
 480 Σιήτιν, θῶες μὲν τε διέτρεσαν αὐτὰρ ὀδύπεια·
 Ως ῥα τίτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλο-
 μήτιν,
 Τρῶες ἐποίησαν πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἦρας
 Αἴας ὧ ἔρχει, ἀμύνετο πλεῖς ἡμῶν.
 Αἴας δ' ἐκθύθει ἦλθε φέρων σάκος καὶ ἥντε πύργον·
 Στῆ ὅ παρ' ἔξ· Τρῶες δ' ἐπὶ τρεῖσιν ἀνδράσι δῆμος.
 ἦτο δὲ Μειέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλῳ
 Χερσὶ ἔχων, ὅσος θέρσῳ χειρὶ ἤλασει ἵππους·
 Αἴας δ' Τρώεσσι ἐπάλλοιτο ἔλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην ἰόλιν υἱόν· ἐπιτα δ' Παίδοκοι ἔπα,
 490 Οὔτα δ' Λύσανδρον, καὶ Πύρραον, καὶ Πυλαρτίην.
 Ως δ' ὁπότε πλῆθ' ὅτε ποταμὸς πεδίοις ἐκείνῃσι
 Χερσὶ ῥοῖς κατ' ὄρεσφι ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 Πολλὰς δ' ὄρεας ἀζαλέας, πολλὰς δ' αὖτε πύκτας
 Εσφέρειται, πολλοὶ δέ τ' ἀφυσγεδῖναις ἀλάβαν·
 Ως ἔφασκε κλοῖῳ πεδίοις τότε φαίδιμος Αἴας,
 Δαΐζων ἵππους τε, καὶ αἰέρας· ὕδ' ἐπεὶ ἔκπῳ
 Πεύθειτ', ἐπὶ ῥα μάχῃς ἐπ' ἀειπερὶ μάρμαρον πάσης,
 Οχθὰς παρ' ποταμῷ Σκαμαίδρον, τῇ ῥα μάλιστ' α
 500 Αἰδρῶν πίπτε κάρλῳ, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγα, καὶ ἀρήϊον Ἰδμενῆα.
 Ἐκπῶν μὲν μὲν τοῖσι ὁμίλῳ μέμνεα ῥέζων,
 Ἐγχι δ' ἵπποισιν ἔσταν, ῥέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' αὖτε χεῖροι κελύθῃσι δῖοι Λαχνοί,

meo ne quid patiatur inter Troian. solus relictus, 470
 tenuus existens: magnum a. desiderium Danaïs fiat.
 Sic fatus, hic quidem præibat: vnà v. sequebatur
 diuinus vir. ipsum.

generunt deinde Vlysses Ioui charum: circum v.
 Troiani sequebantur, sicut funesti lupi in montibus.
 ca ceruum cornutū vulneratū, quē vulnerauit vir
 sagitta à neruo *missa*: hunc quidem euasit pedibus
 giens, quādiu sanguis tepidus & genua mouentur:
 postquam cum domuit velox sagitta,
 diuori ipsum lupi in montibus dilanant,
 nemore vmbroso: leonem a. superinduxit deus
 sociū, ac lupi quidē territi diffugiunt, sed hic vorat 480
 tunc circa Vlysses prudentem, versutum,
 Troiani sequebātur multique & fortes: sed hic heros
 sua hasta arcebat durum diem:

ex verò prope accessit ferens scutū velut turrim:
 titq; ante eū: Troiani a. diffugerunt aliorum alius.
 nunc quidē Menelaus bellicosus eduxit multitudine
 nu tenens: donec famulus prope egit equos:
 ex autem Troianis insiliens interfecit Doryclum
 amid. spuriū filiū, deinde quoq; pādōcū vulnerauit:
 Inerauitque Lylandrum & Pyrasum & Pylarten. 490
 uti a. quando inundās fluuius in cāpum descēdit.
 rrens de montibus auctus Iouis imbre,
 ltras verò quercus aridas, multasque pinus
 um rapit, multasque sordes in mare voluit:
 in sequebatur pulsans campum illustris Ajax,
 dens equosque & viros, neque dum Hector
 lierat: nam in aciei sinistra parte pugnabat totius,
 as iuxta fluuij Scamādri: vbi sanè maximè (erat,
 orū cadebant capita, præliū enim ingens excitatū
 toraque circa magnum & bellicosum Idomeneū: 500
 tor quidem inter hos versabatur ardua patrans,
 taq; equitandiq; peritia iuuenum destruebat pha-
 que dum cessissent viadiuini Achiū, Clanges.

Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἑλάνης πόσις ἠὲ κόμοιο,
 Παῦσαι ἀειπύοιτα Μαχάοια ποιμένα λαῶν,
 Ἴω πειγλώχην βαλὼν κτ' δεξιῶν ὤμων.

Τῷ ῥα φεῖδ' εἰσσι μῦθεα πειήοιτες Ἀχαιοί,
 Μήπως μὴ πολέμοιο μετακλιθεῖτος ἔλοιετ.

510 Αὐτίκα δ' Ἰδομένης πρὸς Πάριον Νέστορα δῖον,

„ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

„Ἀχαιῶν δ' ὅχρ' ἐπεβόησεν, παρ' ᾧ Μαχάωι

„Βασιέτῳ, ἐς ἧας ᾗ τάχ' ἔχε μῆνυχας ἵππους.

„Ἰντρός γ' αἴης πολλῶι αἰτάξιος ὄμῳ,

„Ἰός τ' ἐκλάμινε, ἐπὶ τ' ἦπα φάρμακα πάσσῃ.

Ὡς ἔφατ', ἐδ' ἀπὶ θοῦ γερῶντος ἵπποτα Νέστωρ

Αὐτίκα δ' ὅτ' ὅχρ' ἐπεβόησεν, παρ' ᾧ Μαχάωι

Βαῖ' Ἀσκληπιὸς υἱὸς ἀμύμοιος ἱππῆρος.

Μάστιξι δ' ἵππους, πῶ δ' ἔκ' ἄνοιτε πετέδιω.

520 Νῆας ἐπιγλαφυράς, τῇ γ' φίλοι ἐπλετο θυμῷ.

Κεβερῶνς ᾧ Τρῶας ὀρειομένους ὀρίσσει

Εκθεῖ παρβεβαῶς, καὶ μὴ πρὸς μῦθοι ἔειπε,

„Εκθεῖ γὰρ μὴ σφ' ἄδ' ὀμιλίοντι Δαναοῖσι,

„Εχαπῇ πολέμοιο δυσηχέος, οἳ ᾧ δὴ δῶμι.

„Τρῶες ὀρίονται ἐπιμῆξ' ἵπποι τε καὶ αὐτοί.

„Αἴας ᾧ κλοῖεν Τελαμόνης, εὐ δὲ μὴ ἔγνωι.

„Εὐρὺ γ' ἀμφ' ὤμοισι ἔχει σάκος, δῖα καὶ ἡμῶν

„Κῆρ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰφύμονα, εἴτα μά-

λιστα.

„Ἴω πῆες, πεζοῖτε, κακὴν εἶδα πρὸς βαλοῖτες

530 „Ἀλλήλους ὀλέκοισι, βοή δ' ἄσβεστος ὄραρει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἱμάσει χαλμίτερας ἵππους

Μάστιγι λιγυρῇ, ὅτ' ᾧ πληγῆς ἀΐοιτες,

Ῥίμφ' ἔφερον, θοοὶ ἄρμα κτ' Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,

Στείβοιτες ἰέκυσσ' τε, καὶ ἀσπίδας, αἶμα δ' ἄξαι

Νέρτει ἅπας πεπάλαντο καὶ αἵ τυχες αἵ φεῖδ' εἰ-

φροί,

Ἀλλ' ἄφ' ἵπποισι, ὅπλῃσι ῥα τ' ἀμυγῆς ἔβαλλον,

Αἵ τ' ἀπ' ἐπασσάτρῳ, ὅτ' ᾧ ἴετο δυνάμει ὀμιλον.

Ἀνδρόμοι, ῥῆξαι τε μετά λῆρος, οἳ ᾧ κῦδος μῦθε.

si Alexander Helenæ maritus bene comptæ,
impescuisset strenuè pugnantem Machaonem pa-
storem populorum.

gitta trifulca iaculatus in dextrum humerum.

hic certè timuerunt vires spirantes Achiui.

et forte ipsum pugna inclinata interficerent,

atima. Idomeneus alloquutus est Nestora diuinum, 510

O Nestor Neleidae magna gloria Achiuorum;

Age, tuos currus ascende, iuxtaque Machaon

ascendat: versus naues autem celerrimè dirige
vngulos equos.

Medicus enim vir multis antèponendus aliis,

Ad sagittasq; excindēdas, & lenia pharmaca insper-

ic dixit, paruitque Geren. eques Nestor: (gēda.

atim autem suos currus ascendit, iuxtaque Machaon

ascendit. Æseulapij filius eximij medici.

agellauit autem equos: hi verò non inuiti volabāt

aues ad concauas: eò n. gratū erat animo peruenire. 520

ebriones autem Troianos turbatos animaduertit,

exta Hectorē in curru sedēs, & ipsū verbo affatus est.

Hector, nos quidem hic versamur cum Danais

in extremitate belli tristis: cæteri verò,

Troiani turbantur promiscuè, equique & ipsi.

Hiæ autē turbat telamonius, bene autē ipsum noui:

latū enim circa humeros gerit scutum: quare & nos

illuc equosque & currū dirigamus, vbi maximè (to-

iques peditēsque pernicioso certamine sibi propo-

siuunt se occidunt: clamor autē ingens coortus est.

Sic fatus verberauit pulchtos crines habētes equos 530

agello stridulo: hi autem verbera sentientes,

celeriter ferebāt velocē currū inter Troian. & Achi.

ilcantes cadaueraque & scuta: sanguine autem axis

fra totus pollut⁹ erat, & orbes qui circa sellā currus

uos ab equinis vngulis guttæ aspergebant, (erāt,

ā canthis: hic autem cupiebat ingredi turbam

rilem, perirūpereque insiliens: tumultum autem

- Ηκε χακόν Δαϊάοισι, μίμωτα δ' ἄχζετο δουρός.
 140 Αὐταῖς δ' ἤν' ἄλ' ἐπεπάλειτο σίχας αὐδρῶν
 Εγχίτ', ἄρει τε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισι,
 Αἶαντος δ' ἀλέειε μάχην Τελαμονιάδαο.
 Ζεὺς δ' ἵππας Αἶαντ' ὑψίζυγος ἐν φόβοι ὥρσεν·
 Στῆ δ' ἵππῳ, ὅππῃ δ' βάλλει σάκος ἐπταβόρον·
 Τρέσσει δ' ἵππῳ ἐφ' ὁμίλῳ θηρὶ ἰοικρὸς
 Εἰτροπαλιζόμενος, ὀλίγοι γόου γοιῶν ἀμείβωνται.
 Ως δ' αἴθρῃα λείποντα βοῶν ἀπὸ μεσσηγέων
 Εὐσέοντο κύνες τε καὶ αἰεὲς ἀχρυσάται,
 Οἳ τέ μιν ἔκ' εἴδον βοῶν ἐκ πῆλ' ἐλέσθαι,
 150 Παιῖοχοι ἐχρήσασθε, ὃ δ' κρηδὶ ἐρατίζων·
 Ἰθύει, ἀλλ' ὕπκορῃσιν, θαμέες γὰρ ἀκοίτες
 Αἰτίοι ἀΐατοισι θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
 Κατόμηναι τε δῖται, τὰς τε τρῆς εὐσύνδρους παῖδας,
 Ἡῶθει δ' ἀπὸ ῥόσφι ἔβη τεπινόπῃ θυμῷ.
 Ως Αἶας τότε δὴ Τρώων τεπηνόμενος ἦτορ,
 Ἦε πολλ' ἀέχρον· οὐδ' ὅτ' ἐν ἰησὶν ἀχαιῶν.
 Ως δ' ὅτ' ὅιος παρ' ἀργυρεῖ ἰὼν ἐβήσατο
 παῖδας
 Νωτῆς, ὃ δὴ πολλὰ παρ' ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 Κεῖρει τ' εἰσελθὼν βατὺν λῆϊον· οἳ δέ τε παῖδες
 160 Τύπτοιον ῥοπάλοις, βίη δέ τι κτήνη αὐτῶν,
 Σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπὶ τ' ἐκορίσσαντο φορέων.
 Ως τότε ἐπὶ Αἶαντα μέγα Τελαμώνιοι υἱοὶ
 Τρῶες ὑφ' ὀφθαλμοῖσι πηλὸν αἶψα τ' ἐπὶ κούρῃ
 Νύσσοντες ζυγίοισι μέσσοι σάκος αἶψ' ἐποίησαν.
 Αἶας δ' ἄλ' ὅτε μὲν μισαίσκετο θύειδος ἀλκῆς,
 Αὐτὸς ὑποσφύσσας, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμοι· ὅτε δ' ἵππῳ πᾶσκειτο φεύγει,
 Πάϊας δ' ὀφθαλμοῖσι θοῶς ἐπὶ ἵππῳ ὀδύει.
 Αὐτὸς δ' ἵππῳ καὶ ἀχαιῶν θυμῷ μεσηγὺ
 Ἰσάμενος· τὰ δ' ὀδύει θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
 170 Ἀλλὰ μὲν ὅτ' αὖτε μέγα λωπᾶται ὄρμηνα πρὸς ἄσπετον·
 Πολλὰ δ' ἵππῳ μεσηγὺ, πάρος χεῖρα λευκὴν ἐπαυρεῖν,
 Εἰ καὶ ἵσταντο λιλαιόμενα χερσὶν ἄσπετον.

mmisit malum Danaïs, parum a. cessabat *ab* hasta: 540

ed is aliorum obibat ordines virorum

Iastâque, enſeque, magnisque saxis:

iacis autem vitabat pugnam Telamonidæ.

upiter autem pater altiugus Aiaci metum incussit:

reſtit verò attonitus: in tergum autem reiecit sep-

templicem clypeum.

xpauit a. circumſpiciens in turbam feræ ſimilis,

onuertens ſe ſubinde, & vix pedem pedi præferens.

cut autem fuluum leonem boum à ſtabulo.

digunt canesque & viri ruſtici,

ui ipſum non ſinunt boum pinguedinem eripere, 550

oram noctam vigilantes: ille a. carniū cupidus

icta irruit, ſed nihil proficit: frequentia enim iacula

ontra feruntur audacibus à manibus,

cenſæque faces, quas horret violentus quamuis:

anc autem ſeorſum abit mœſto animo.

: Ajax tum à Troianis triſtis corde

it admodū inuitus: timebat n. nauibus Achiuorū;

ut a. quum aſinus in aruū proſectus euicit pueros

er, circa quem iam multi fuſtes fracti ſunt:

pascitq; ingreſſus altam ſegetem: pueri autem 560

berant baculis: vis autem infirma ipſorum eſt,

que expulerunt poſtquam ſaturatus eſt pabulo:

tunc deinde Aiaceſ magnū Telamonis filium,

oiani magnanimi, & è longinquo vocatū auxiliarij:

iētes iaculis mediū ſcutum, ſemper ſequēbātur.

t a. modo quidem reuocabat impetuoſas vires

ro conuerſus, & cohibebat phalanges

ianorum equitum: modò a. vertebat ſe in fugam,

neſque impediēbat celeres ad naues ire,

vero Troianorum & Achiuorū ruebat in medio 570

s: a. iacula fortibus à manibus,

quidē in ſcutō magno figēbātur penetrātia vltro:

ta etiā in medio priuſquā corpus albū attingerēt,

rra ſtabant, cupientia corpore ſe ſaturāre.

Τοὶ δ' ὥς οὐδ' ἐρέσ' Εὐαίμενος ἀγλαὸς υἱὸς
 Εὐρύπυλος πεκυνόισι βιαζόμενοι βελέεσσι
 Στῆ ῥα παρ' αὐτοῖσι, καὶ ἀκοίπῃσιν δουεὶ φαίῳ,
 Καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπυστία ποιμένα λαῶν
 Ἡπάρ' ὑπὸ κραπίδι, ἔταρ δ' ὑπὸ γουνατ'
 ἔλυσε.

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρρυσεν καὶ αἵματι τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Τοὶ δ' ὥς οὐδ' ἐρέσσι Ἀλέξανδρος Θεοκλῆς.

580 Τεύχε' ἀπαικόμενοι Ἀπυστίας, αὐπὶχε τ' ἔσσι.
 Εἴλκει ἔτι Εὐρύπυλον, καί μιν βάλε μηρῷ οἷσιν
 Δέξιόν· ἐκλάσθη δ' ὀδίαξ, ἐβαρύνε δ' μηρῷ.
 Ἀψ δ' ἐτάραν εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείων.
 Ἡὔσει δ' ὄρεα κορύσσει Δαναεῖσι γελωτός.
 „ Ω φίλοι Ἀργεῖοι ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοιτες,
 „ Σπῆτ' ἐλελχθείτε, καὶ ἀμύνετε ἡλέες ἡμᾶς
 „ Αἴαντ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· ὅδ' ἐφίμει
 „ Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· οὐδ' ἄν μάλ' αὐτίκα
 „ Ἰτασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέλαι Τελαμόνιοι υἱοί.

390 Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δ' ἔτι παρ' αὐτῷ
 Πάλαροι ἔστασαν σάκε' ὤμων· οἱ κλισίαιτες,
 Δύρατ' ἀναχόμενοι· τῷ δ' αἰτίος ἦλυθε Λίας·
 Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἔχετο ἔθνος ἐπαίρων.
 Ὡς οἱ μὲν μαύραντο δέμας πυρρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρει Νηληϊάη ἵπποι
 Ἰδρῶσαι· ἥγοι δ' Μαχάοια ποιμένα λαῶν.
 Τοὶ δὲ ἰδὼν ἐρέσιν ποδάρκῃσι διὸς Ἀχιλλεύς.

Εἰς ἡκεῖν δ' ὅππῃ κορύμην μοχλὸν τεῖπι,
 Εἴ πορρῶι πόποι αἰπὴν ἰδέσθαι τε δακρυόεσσαν.
 600 Αἶψα δ' ἐπαίρει ἐὼν Πατροκλῆα περσέειπε·
 Φθεγξάμενος ὥσθ' ἦμος· ὃ δὲ κλισίῃθι ἀκούσας,
 Ἐκμολεῖστος Ἀρήϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλει ἄρχη.
 Τοὶ περτέρους περσέειπε Μειοίπην ἄλκιμος υἱὸς,
 „ Τί πῆ με κηλήσκεις Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἔμελλο.
 Τοὶ δ' ἀπαμβόλῃσιν, περσέει πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·
 Δῖε Μειοίπιδι τῷ μὲν κεχειρισμένῳ θυμῷ,
 Νῦν οἶα περ γουνατ' ἱμῶν ἔσονται Ἀχαιοί.

c postquam aduertit Euæmonis illustris filius,
pylus densis premi iaculis,
ad ipsū accedēs, & iaculatus est hasta splēdida,
percussit Phausiaden Apisaonē, pastorē populorū,
hepar subter præcordia, continuò a. genua soluit.
pylus verò accurrit, & dēpsit armos ab humeris. 580
nc verò postquam sensit Alexander diuinus
na auferentem, Apisaonis statim arcum
exit in Eurypilū, & ipsū percussit in femore sagitta
stro, fracta est autem arūdo: grauauit autē femur.
ro autem lociorū ad agmen cessit mortē euitans,
clamauitque alta voce, Danaïs vociferans:
O chari Achiuorum duces & principes,
assistite conuersi, & arcete sæuum diem
ci, qui telis obruitur, neque ipsum opinor
surum ex prælio tristi: quare valde contra 590
te circum Aiācem magnum Telamonium filium:
ic dixit Eurypylus vulneratus: iuxta autem ipsum
pinqui steterunt, scuta humeris inclinantes,
stāsque eleuantes: his autem obuius venit Ajax.
xit autē cōuersus: postquā venit ad agmē lociorū.
hi quidē pugnant instar ignis ardentis,
storem autem ex prælio ferebant Neleia equæ
lantes: ducebāt a. Machaonē pastorē populorum.
ic a. intuitus cognouit pedib. velox diuinus Achil.
bat enim in puppi vastæ nauis,
piciens laborem durum, insequutionēque la- 600
chrymosam,
ix vero sodalem suū Patroclum alloquutus est,
cans è naui: hic autem ex tentorio, vt audiuit,
odiit similis Marti: mali autem ei fuit principium.
nc prior alloquutus est Menæti fortis filius,
ur me vocas Achilles, quid a. tibi opus est me?
nc a. vicissim alloquutus est pedib. velox Achilles,
Diuine Menætiade, meo charissime animo,
nc puto circa genūa mea staturos Achiuros

- „ Λιογομόφους · χρεὼ γὰρ ἰχάιεται ἕκ' ἐτ' αἰετόεσσι.
 „ Αλλ' ἴθι ἰὺ Πάτροκλε Διὶ φίλε Νέστορ' ἐρείο,
 610 „ Οἱ πια τῷτ' ἀγχι βεβλημένοι σὺν πολέμοιο.
 „ Ἦτοι μὲν τάγ' ὅππῃδε Μαχάοι πάντα ἔοικε
 „ Τῷ Ασκληπιάδῃ · ἀτὰρ ἕκ' ἴδοι ὄμματε φάτο·
 „ Ἴπποι γὰρ με παρήϊζαι φέσσαν μεμαῖσαι.
 Ως φάτο · Πάτρικλος δ' ἐπὶ φίλῳ ἐπεπείθετο· ἐπείρῃ
 Βῆ δ' ἐπὶ φέροι τε κλισίας, καὶ ἦσας Ἀχαιῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῳ Νηληϊάδεω ἀφίκοιτο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πρυμνότειρα·
 Ἴππους δ' Εὐρυμέδων θέραιπαι λυέετο γέροντες,
 Εξ ὀχέων· οἱ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶναι,
 620 Σπαίτε ποτὶ πτολίῳ φέροι θῆ' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ες κλισίῳ ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθισαν,
 Τοῖσι δ' ἐπὶ τεύχε κυκείω εὐπλόκαμος Εκαμήδη,
 Τῷ δ' ἄρετ' ὅκ Τειρόδοιο γέρον, ὅτε φέροι Ἀχιλλεύς,
 Θυγατέρ' Ἀρσιόου μεγαλήτορος, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 Εξελοι σὺν ἑκα βεβλή' ἀειπύεσκε ἀπαῖποι.
 Ἦσφωϊν φεῶσι μὲν, ἐπιφωτῆλε τράπεζαν,
 Καλῶ, κυανόπεζαν, εὐξοῖ· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Χάλκεοι καίεοι, ἐπὶ δ' ἐκρέμνυοι ποτῶ ὄφιοι,
 Ἦ δὲ μέλι χλωρόν, παρ δ' ἄλφειτ' ἱερῶ ἀκτιέ·
 630 Παρ δ' ἐπὶ δέπας φειχάλλες, ὅ οἴκοιτο ἦγ' ὁ γε-
 ραῖος·
 Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρόμενοι· ἕατα δ' αὐτῇ
 Τέσσαρ' ἔσσει, δοιαὶ δ' ἐπὶ πλεάδες ἀμφὶς ἔχαστοι
 Χρυσεῖαι γεμέθοιτο, δὴ δ' ὑπὸ πρυμνάδες ἦσαν·
 Ἄλλος μὲν μυχίῳ ἀποκηθήσασκε τραπίζης,
 Πλεῖστοι ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμυγνὴν ἔαρεν·
 Εἰ τῷ ρά σφι κίχνησε γυνήϊκῃα θεῇσι,
 Οἷον Πραμειίῃ, ἐπὶ δ' ἀγχιον κνῆ τερόν·
 Κίχνη χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφειτα λευκὰ πάλιν·
 Πυρίμοι δ' ἐκέλευσε, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισε κυκείω·
 640 Τῷ δ' ἐπὶ οὖο πόνοιτ' ἀφίπτε πολυκαλκία δέφου·
 Μυθοῖσι τέρποντο φέρος δῆμόν τε σέβοντες.
 Πάτρικλος δ' ἐπὶ θυρήσιν ἐφίστατο ἰσόθεος Φῶς.

pplicantes: necessitas n. vrget minimè tolerabilis.
d ì nunc Patrocle Ioui dilecte, Nestorè interroga, 610
uemnam hunc ducit vulneratum è prælio.

le quidè à tergo Machaoni omnia similis videtur
sclepiadæ, sed non vidi oculos viri,

qui enim me præterierunt vltterius properantes.

c dixit: Patroclus autem dilecto obediuit socio:

epit autem currere ad tentoria & naues Achitiorū:

Hi quādo iam ad tentoriū Neleidæ peruenerunt,

ì quidè descenderunt in terram multo pascentem:

uos autem Eurymedon famulus soluit senis

curribus: illi sudorem exsiccabant à tunicis,

620

intes ad ventum apud litus maris: sed deinde

tentorium venientes in sedibus sederunt.

s a. parabat portionem pulchricoma Hecamede,

uā accepit è Tenedo senex, quādo eā diripuit Achil.

iam Arfinoi magnanimi, quam ei Achiui

egerant, quoniam consilio superabat omnes.

uæ ipsius primum quidem apposuit mensam

lchrā, pedes ex cyano habentē, politā, at super eam

ream lancem: insuperq; cepā, porioni obsonium,

que mel recens, iuxtaque farinae lacrae fructum, 630

xta etiā poculū perpulchrū, q̄ domo tulerat senex,

reis clavis transfixum: ansæ autem ipsius

uatuor erant: binæ a: columbæ circum quamlibet

aræ pascebantur, duo autem infra pedes erant.

lius quidem vix submouisset à mensa

enum existens: Nestor a. senex sine labore tollebat.

hoc ipsis *portionem* miscuit mulier similis deabus

et vino Prānio, & super *vinum*, caprinū rasit calcem

ultra æreo: adhæc verò farinas albas insperxit:

ibere autem iussit postquam præparauit portionem:

li autem postquam bibentes exemerunt valde ari- 640

dam sitim,

armonibus delectabantur inter se colloquentes.

atroclus autem foribus astitit diuinus vir:

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γερασὺς ἀπὸ θυροῦ ἄρτο φαεινόν,
 Ἔς δ' ἄγε χερσὶ ἐλῶν, χεῖρ δ' ἐδειάαδ' αἴωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν αἰαίνειτο ἥ περ τε μῦθος,
 „Οὐχ ἔδδ' ὅτι γερασὺς διοτρεφὴς, ὅδε μὲ πείσεις.

„Αἰδοῖός, ἰεμευηδὸς, ὃ, μὲ παρήκε περ ἔοδ'·
 „Οἱ πῖα τῶτοι ἄγχις βεβλημένοι δῆλ' αὖ αὖδ'·
 „Γνωσέσθω· ὅρῳ δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν·
 „Νῦν δὲ ἔπος ἐρέωι πάλιν ἄγγελος ἑμὶ Ληλῆϊ.

650

„Εὐ δὲ σὺ οἶδα γερασὺς διοτρεφὴς, οἷος ὁ κείνιος·
 „Δειὸς αἰὲρ, πᾶχα κείν' αἰαίτοι αἰπόωντο.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπιπτα γερώνιος ἰσώπτα Νέστωρ,
 „Τί πτε τ' εἴπῃς; ἄγε δ' Ἀχιλεὺς ὄλοφύρεται ἤ τις Ἀχαιῶν.

„Οἶσσι δὲ βελέεσσ' βεβλήσεται· ὅδε τοι εἶδε
 „Πρίθεος, ὅσσοι ὄραρε χεῖρ στρατὸν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 „Εἰ κλισίῃ κέσται βεβλημένοι, ὑπέρμορφοί τε.
 „Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
 „Οὔτασται δ' Οδυσσεὺς δουρικλυδὸς, ὅδ' Ἀγα-
 μέμειναι.

660

„Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος χεῖρ μνηστῆρ' οἷς ᾤ.
 „Τῶτον δ' ὄμῳ ἐκὼν ἰέοι ἤλατοι ἐκ πολέμοιο,
 „Ἰῶ ἀπαινευρῆς βεβλημένοι· αὐτὰρ Ἀχιλεὺς
 „Εὐθλὸς ἐὼν Δαῖτασιν, ὅ κηδεται, ὅδ' ἐλεαίρει·
 „Ἡ μὲν γὰρ εἰσόκε δὴ ἴης θοᾷ ἄγχι θαλάσσης·
 „Ἀρχαῖοι δ' ἐκπῆπ' πύργῳ δῆλοιο θέρωνται.

„Αὐτοὶ τε κτενωμένοι ὑπὸ χερσὶν ὅδε ἐμῇσι
 „Εὐδ' οἷον παρὸς ἔσκει ἐνὶ γυμπαῖσι μῆλασι.

„Εἰθ' ὥς ἡ βώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος ἔη,

„Ὡς ὁπότε Ἠληίοισι καὶ ἡμῖν ἰῆκος ἐτύχθη

670

„Ἀμφὶ βοηλασίῳ, ὅτ' ἐκὼν κταίνοι Ἰτυμοῖνα

„Ἐθλοὶ ὑπερσχύιδ' ὅς ἐστι Ἠλιδι ἱαετάρσκει,

„Ρύσι ἐλαυνόμενος· ὅδ' ἀμύνει ἥσι βόεσσιν

„Ἐβλητ' ὅς κ' ἐρώτοισιν ἐμῇσι χερσὶ ἀκονίτῃ,

„Καδδ' ἐπεπεί, λαοὶ δὲ παύσονται ἀχρὶ ὧνται

„Ληῖδα δ' ἐκ πεδίου Σιμελάσταν μὲν ἱλιδά

πολλὰ,

Ἰατῆκοιτα βίῃ ἀγέλας, ὅσσοι πάνα οἶονται.

verò intuitus senex, ex solio nitenti assurrexit,
 que duxit manu prehensum, & sedere iussit.
 clus a. contra renuebat dixitque verbum,
 Non *tempus* sedendi est, senex nobilis, neque mihi
 persuadebis.

merendus, formidandus est qui me misit sciscitari.
 émna nunc ducas vulneratum quāquam & ipse 650
 nosco, vide oq; Machaonē pastorem populorū.
 c a. renuneiaturus hoc redeo nuntius Achilli.

ie verò tu scis senex diuine, qualis ille,
 am acer vir: facile vel in fontem culpa uerit.
 Tuic a. respondit deinde Gerenius eques Nestor.
 rna verò sic Achilles miseratur filios Achiuorū,
 tot quot iam telis vulnerati sunt? ille nescit
 tus quantum excitatum sit per exercitum? nam
 fortissimi quique

nauib; iacent percussi vulneratique.
 us est enim Tydides fortis Diomedes, 660
 lneratus est & Vlysses hasta inclytus, & Agamēnō.
 is est autem & Eurypylus in femore sagitta.
 nc autem alium ego modo adduxi ex bello
 gitta à peruo *emissa* percussum: sed Achilles,
 nuus licet sit, Danaos nō curat neque miseratur.
 expectat, donec iam naues veloces prope mare
 iuis inuitis igne hostili comburantur, (vis
 q; interficiamur ordine vnus post alium? non n.
 qualis antea fuit in agilibus membris.

na sic pubescerem, robur verò mihi firmum esset 670
 at quando inter Eleos & nos contentio accidit
 abactione boū, quādo ego interfeci Itymoneū,
 tem Hypirochiden qui in Elide habitabat,
 nora abigēs, hic verò vim propulsās à suis bob⁹,
 neratus est inter primos mea à manu iaculo:
 ecidit: copiae verò circū trepidę aufugerūt agre
 dā autē ex cāpo abegimus valde multā, (stes.
 inquaginta boū armenta totidē greges ouium,

680

„ Τόσσα σὺν σὺβόσια, τίς ἀπόλια πλατέ' αἰχῶν.
 „ Ἴππους ᾗ ξαῖται ἐχάδι καὶ πετήκοιτα,
 „ Πάσας θηλάας, πολλῇσι ᾗ πῶλοι ὑπῆσαι·
 „ Καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεθα Πύλοι Νηληϊοὶ ἄσπε,
 „ Εὐύχοι περὶ ἄσπε, γαλήνῃ φρένα Νηλεὺς,
 „ Οὐδέκ' αὖ μοι τύχε πολλὰ ἰέω πόλεμόι δὲ κίοιπ.
 „ Κήρυκες δ' ἐλίγαίον ἄμ' ἡοὶ Φαιακῶν φησι,
 „ Τοὺς ἴδμεν οἷσι χρεῖος ὀφέλετ' ἐν Ἡλιδι δῖῃ·
 „ Οἱ δ' ὅτε Συναγρόμενοι Πυλίοι κηήμεροι ἀνδρες,
 „ Δαίτρενοι, πόλεσι γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφίλοντο,
 „ Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκαχρόμενοι ἐν Πύλῳ ἡμεῖς.
 „ Ἐλθῶν γὰρ ῥ' ἐκάχρυσεν βίην Ἡρακλῆϊν,
 „ Τῶν περὶ τῶν ἐτίοντο, καὶ δ' ἐκπαῖον, ὅσσοι.
 „ ἄριστοι.

690

„ Δαΐδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονες ἡέες ἡμεῖς·
 „ Τῶν οἷος λιπόμεν, οἷδ' ὅμοι πάντες ὅλοιτο.
 „ Ταῦθ' ἰσθρὴ φαιέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
 „ Ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο·
 „ Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀχέλωτε βοῶν καὶ πῶν μέγ'
 „ οἷον

700

„ Εἴλετο κειάμενος τεινέοσι, ἡδὲ ἰομῆας.
 „ Καὶ γὰρ τῶν χρεῖος μέγ' ὀφέλετ' ἐν Ἡλιδι δῖῃ,
 „ Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἰσθρὴ αὐτῶν οὐχισφιν
 „ Ἐλθέοντες μετ' ἀέθλα· πρὶν πεῖποδος γὰρ ἔμελλον
 „ Θεώσεσθαι· τοὺς δ' αὖθις αἶαξ αἰδρῶν Αὐγείας
 „ Κάχεθε· διδ' ἐλατῆρ' ἀφίκα ἀκαχήμενοι ἰσθρὸν.
 „ Τῶν οὐ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων,
 „ Εξέλετο· ἀσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε·
 „ Δαίτρευνεν, μή τις οἱ ἀτεμβόλεμος καὶ ἴσσης.
 „ Ἡμεῖς μὲν τὰ ἔχαστα δειπόμεν, ἀμφὶ τε ἄσπε
 „ Ἐρδομένη ἰσθρὸν θεοῖς· οἱ δ' ὅτε τῶν ἡμεῖς πάντες
 „ Ἐλθόντες, ὁμοῦ αὐτοῖς τε πολλῶς καὶ μόνιυχες ἵπποι·
 „ Πασυδίῃ· μετὰ δὲ σφιν Μολιόων θερήσονται,
 „ Παῖδ' ἔτ' ἐοίτ', ὅπως μάλα εἶδότε θέρειδος ἀλκῆς.
 „ Ἐστὶ δὲ τις Θρυόεσσα πόλις ἀπείρα κολώνη,
 „ Τηλεῖς ἐν Ἀλφειῷ, κατὰ Πύλον ἡμαθίης·

710

ot suum greges, tot greges palantes caprarum,
quas autem flauas centum & quinquaginta, 680
mnes fœminas, multis autem pulli suberant,
t hæc quidem abegimus Pylum Neleium intra
octurni ad ciuitatē, lætabatur autē animo Neleus,
ò quod mihi cōtigissent multa iuueni ad militiam
profecto:

econes a. ediderunt simul ac aurora oriretur
is accedere, quib. debitū debebatur in Elide ampla:
congregati Pyliorum Principes viri
uidebāt *predam*: multis n. Epei debitum debebant:
eo nos pauci malis affecti in Pylo eramus.
niens enim afflixerat vis Herculeæ 690
oribus annis: interfecti sunt a. fortissimi quique.
odecim enim Nelei egregij filij eramus.
orum solus relictus sum, alij a. omnes perierunt.
Hæc superbientes Epei loricati
s iniuria afficientes iniqua moliebantur:
ex a. armentūmq; boū & gregem magnum ouium
exemit, deligens trecenta & pastores:
nim huic debitū ingēs debebatur in Elide nobili,
atuor, præmia referre soliti equi cū ipsis curribus,
i venerant ad certamina, pro tripode enim erant 700
rsuri, hos verò illic rex virorum Augeas
inuit, aurigam a. dimisit tristem equorum *causa*,
hæc senex dicta iratus ac etiam facta,
mit admodū multa, reliqua a. populo dedit (ne.
idēda, ne quis sua defraudat⁹ abiret æquali portio
s quidē hæc singula administrabamus, & per urbē
ebamus sacra diis: hi autem tertio die omnes
erunt simul & ipsi multi & vnunguli equi
puentes, cūque ipsis Moliones duo armabātur,
ri adhuc existentes, nondum admodum perit rei 710
militaris.

utem quædā Thryoessa ciuitas, altus tumulus,
gè ad Alpheim, extrema Pyli Emathocentis,

- „ Τὼ ἀμφεσφατόαιτο δὲ ῥῥάσσαι μεμαώτες·
 „ Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαστο, ἅμμι δ' Ἀθλῶν·
 „ Ἀγέλος ἦλθε θέσθ' ἀπ' Ολύμπου θωρήσας,
 „ Εἰνυχος, ὃ δ' ἀέκοιτο Πύλοισι λαοὶ ἄγειν,
 „ Ἀλλὰ μάλ' ἐστυμνίοις πολεμίζει· ὃ δ' ἐμὲ Νηλεὺς
 „ Εἶα θωρήσασθαι, ἀπὲρ κρυψαί με μοι ἵππους.
 „ Οὐ γὰρ πάρι μ' ἐφ' ἰδμῶν πολεμῆϊα ἔργα·
 „ Ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππευσι μετέωρε ποιεῖ μετέργισι,
 „ Καὶ πεζὸς ὡρῶν, ἐπεὶ ὥς ἄγε γένηος Ἀθλῶν.
 720 „ Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μιυηῖος εἰς ἅλα βόησιν,
 „ Εὐφύθει Ἀρῶνς, ὅθι μεῖτα μὲν ἠὲ δῖαν
 „ Ἰωπῆες Πυλίοισι, τὰ δ' ἐπ' ῥῥεει ἔθιεα πεζῶν·
 „ Εἴτ' ἐπεστυδίη σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 „ Εἰδίοι ἰκόμεσθ' ἱερῶν ῥόοι Ἀλφειοῖο·
 „ Εἶθ' αὖ Διὶ ῥέξαντες ὑπὸ μῦθ' ἱερὰ καλὰ,
 „ Ταῦρ' οἱ δ' Ἀλφειῶ, ταῦρ' οἱ δ' Πισιδάωι,
 „ Αὐτὰρ Ἀθλῶν γλαυχρόπιδι βοῦδ' ἀγλαΐῳ,
 „ Δόρποι ἐπιτ' ἐλόμεσθ' αὖτ' ἐραδί' ἀτελείεσσι·
 „ Καὶ κατεκοιμήθη μὲν εἰς εἴτεσι εἴσι ἔχαστος
 730 „ Ἀμφὶ ῥοᾷ ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπιοὶ·
 „ Ἀμφίστατο δὲ, ἄστυ δὲ κοραθῆσι μεμαώτες·
 „ Ἀλλὰ σφιν ὥσπερ αἰετὶ φαίη μέγα ἔργοι ἄρ' ἦος.
 „ Εὖτε γὰρ ἥλιος φαέτωι ὑπὸ ῥέχετ' ἐγείης,
 „ Συμφερόμεσθ' ἀμείχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθλῶν·
 „ Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίοισι ἐπιῶν Ἐπλετο γένηος,
 „ Πρῶτος ἐχὼν ἔλοι αἶδρα, κόμισα δ' ἰκόνυχας
 „ ἵππους,
 „ Μέλιοι αἰχμητῶν γαμβρὸς δ' ἠὲ Λυγέας,
 „ Πρεσβυτάτῃ δ' οὐρατὴρ εἶχε Ξανθῶν Ἀγα-
 „ μῆδιν,
 „ Ἡ τόσσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών·
 740 „ Τὸν μὲν ἐγὼ προσίοντα, βάλοι χαλκῇ ῥῥ' ἰδοῦναι
 „ Ἡεῖπε δ' αἰκοῖσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφροσι δροῦσας,
 „ Στῆν' ἔρα καὶ περ μάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπιοὶ·
 „ Ἐτρεσαι δ' ἄνδρες δῖος, ἐπεὶ ἴδον αἶδρα προσίοντα·
 „ Ἡγεμῶν Ἰωπῆων, ὃς ἀειπύεσκε μάχας·

Ianc obsidebant expugnare cupientes.

ed quando omnes cāpos transierant, nobis Miner.

Iuntia venit delapsa ab Olympo, vt armaremur,

Ioctu, neque inuitū Pyli populum congregauit,

ed valde paratos ad bellandū: neque me Neleus

inebat armari, abscondit autem mihi equos,

Iondū enim me existimabat scire bellica opera.

ed & sic inter equites lucebam nostros,

Quamuis pedes essem, quia sic me ducebat ad pu- 720
gnam Minerua. (rens

st autem quidam fluuius Minyēius in mare cur-

rope Arenam, vbi expectauimus auroram diuinam

quites Pyliorum, & confluxerūt agmina peditum:

ide cum omnibus copiis, armis armati,

Ieridiani peruenimus ad sacrum fluxum Alpher,

si Ioui quum fecissemus potenti sacra pulchra,

aurūmq; Alpheo, taurūmq; Neptuno.

ed Miner. glaucos oculos habēti iuuenā gregalē,

cenā deinde sumpsimus, per exercitū in ordinibus.

et cubuimus in armis suis quisque, 730

ircum fluenta fluuij: sed magnanimi Epei

ircum stabant, ciuitatem euertere parati.

ed ipsis ante apparuit magnum opus Martis,

uando enim sol lucidus extulit caput supra terrā,

ōgressi sumus pugna, Ioui supplicātes & Minerue,

ed quando iā inter Pylios & Epeos esset certamē,

im' ego occidi virū (abstuli verò vnūgulos equos)

ulium bellatorem: gener autem erat Augeæ.

aximam verò natu filiā habebat flauā Agamedam

uæ tot pharmaca nouerat, quot alit lata terra. 740

unc quidē ego accedentem percussī ærata hasta,

ecidit a. in puluerem. ego verò in currum insiliēs

eti in prima acie, sed magnanimi Epei

erriti fugerunt, alius aliorum, vt viderunt virum

stratum

uctorem equitum, qui præstans erat in pugnando.

- „ Αὐτὰρ ἰγὼν ἐργασα κελαίῃ λαίλαπι ἴσος
 „ Πειθηκοίτα δ' ἔλοι δίφρου, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστος
 „ Φῶτες ὁδοῖς ἔλοι ὄδους, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ θυμείτε.
 „ Καὶ ἰὺ κει Αἰθέρῳ Μολίοις παῖδ' ἀλάπαζα,
 „ Εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρυκρῆαι ἐνοσίχθων,
 750 „ Εκ πολέμου ἰσάσσε καλύψας ἦρι πολλῇ.
 „ Εἶθ' ἄ Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κρείσσος ἐγὼ ἀλίζε.
 „ Γόφρα γ' οὐδ' ἐπόμεθα δὲ ἀπιδέος πέδοιο,
 „ Κτεῖνοί τ' αὐτοὺς, αἰά τ' εἶπα καλὰ λέγοιτες,
 „ Ὄφρ' ὅπῃ Βυκωρασίῃς πολυπύργου βήσαι μῦθ' ἴσους,
 „ Πέτρης τ' Ωλεῖνης καὶ Αλησίῃς, εἶθ' ἄ Κολῳῇ
 „ Κέκληται, ὅθι αὖτις ἀπέτραπ' λαοὶ Ἀγῶνι.
 „ Εἶθ' ἄνδρα κτεῖνας πύματοι λίποι· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 „ Ἀψ' ἀπὸ Βυκωρασίῃς, Πύλοι δ' ἔχοι ὠκείας ἵππους.
 „ Παῖτες δ' εὐχιστόωντο θεῶι Διὶ, Νέσσει τ' αἰδρῶν.
 760 „ Ὡς ἔοι, εἶπ' ὅτ' ἔλιν γε μετ' αἰδεράσι αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 „ Οἷος τῆς ἄρετῆς ἀπολήσεται· ἢ τέ μιν οἶω
 „ Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ καὶ ἀπὸ λαὸς ὀλήται.
 „ Ὡς ἔειπ' ἢ μὲν Κοῖ γε Μειοίππος ὦδ' ἐπέτελλε
 „ Ημαπτῶ, ἔτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι τίμπε
 „ Νῶϊ δέ τ' εἶδοι εἴοιτες, ἰγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 „ Παῖτα μάλ' ἐμεγάρεις ἠκούομεν, ὥς ἐπέτελλε,
 „ Πηλῆος δ' ἰκόμεσθ' ὁδῶν εὐ' ἱαμέταοιτας,
 „ Λαοὶ ἀγείραντες κατ' Ἀχαιῶν πολυβίβριον.
 „ Εἶθ' ἄδ' ἐπιθ' ἥρωα Μειοίποι εὐργῶν εἶδοι,
 770 „ Ἡδέ σι, παρ' δ' Ἀχιλῆα, γέρονδ' ἰσπιλάτα
 Πηλεὺς
 „ Πῖονα μὲν ἔκκε βοὸς Διὶ τέρπικεραῖον,
 „ Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δ' χρύσειοι ἄλγιστοι,
 „ Σπείδωι αἴθοπα οἶον, ἐφ' αἴθελ' ἄνδρ' ἱερῶσι.
 „ Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπειτο κρέα· ἰῶϊ δ' ἐπέτα
 „ Σπῆλιν ἐνὶ περὶ ὑροῖσι· ταφῶϊ δ' αἰόρουσε Ἀχιλλεύς.
 „ Ες δ' ἄγε χερσὶν ἐλὼν, κατ' ἐδραίασθαι αἴωγε,
 „ Ζεῖνά τ' εὖ παρέθηκε, ἅ τε ξείνοισι θέμις ὄσιν.
 „ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπηλιν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
 „ Ἡρχοι ἰγὼ μύθοιο καλέωι ὕμν' ἄμ' ἐπιδῶ·

- „At ego incurri atræ procellæ similis,
 „Quinquaginta cepi currus, duoverò circa quémque
 „Viri mordic⁹ prehēderūt terrā, mea hasta interfecti.
 „Et sanè Actoriones Moliones pueros interfecissem,
 „Nisi ipsos pater latè dominans Neptunus
 „E bello seruasset, cooperiens nebula multa.
 „Tum Iupiter Pyliis magnam victoriam præbuit. 750
 „Tātisper n. insequuti sumus per latè patentē cāpum,
 „Interficiētesque ipsos, armāq; pulchra colligentes,
 „Donec in Buprasium frugum ferax egimus equos,
 „Petrāmque Oleniam & Alesium (vbi est quæ Colone
 „Appellatur) vnde rursū cōuertit exercitū in erua,
 „Ibi virū interficiens extremum reliqui: sed Achiui
 „Retrò à Buprasio Pylum versus impellebant veloces
 equos, (rique ex hominibus.
 „Omnes autem gratias agebant, ex diis, Ioui, Nesto- 760
 „Talis fui, si quando eram, inter viros: sed Achilles
 „Solutus virtute fruitur, certè futurum puto
 „Ut præpœnitētia multū fleat, vbi exercitus perierit.
 „O amice, sanè quidem tibi Menœtius sic præcepit
 „Die illo quando te ex Pthia Agamemnoni misit.
 „Nos autem intus existentes, & ego & diuinus Vlyss.
 „Oīa facilè in ædibus audiebamus sicut præcipiebat:
 „Pelei enim venimus ad domos bene habitatas,
 „Exercitum cōgregantes per Achaidem fœcundam.
 „Illic verò deinde heroē Menœtiū inuenimus intus,
 „Atq; te, iuxta & Achillem: senēxq; equitator Peleus
 „Pinguia femora adolebat bouis Ioui gaudēti fulmi- 770
 „Aulē in septo: tenebat autē aureū cyathum, (ne.
 „Libans nigrum vinum super ardentia sacra.
 „Vos quidem bouis parabatis carnes: nos verò tum
 „Stetimus in vestibulo: perculsus a. surrexit Achilles,
 „Intrōq; duxit manu prehēdens, atq; cōsidere iussit,
 „Dapēsq; abunde apposuit, quæ hospitib. apponere fas
 „Sed postquā saturati fuimus cibo & potu,
 „Orsus sum ego sermonem, hortans vos simul sequi:

780 „ Σφώ ὃ καί λ' ἤτέλει, πῶ δ' ἄμφω πόλ' ἐπέ-
τελλον,

„ Πηλεὺς μὲν ὦ παῖδ' ἔγχευ' ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
„ Αἶε' ἀριτεύειν καὶ ὑπείχουσι ἑμμεΐα δῆσαι·
„ Σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μειδίππος Ἀχέροος υἱός,
„ Τέκνοι ἐμῶν, γεγεῆ μὲν ὑπὸ τέρους ἔστι Ἀχιλλεύς·
„ Πρεσβύτερος δ' οὐκ ἔστι· βίη δ' ὄγε πολλοὶ ἀμείψαι·
„ Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθ' πυκνοὶ ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
„ Καὶ οἱ σημαίειν· ὃ δ' πέσεται εἰς ἀγαθόν τ' ὄψοι.
„ Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεαι ἄλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
„ Ταῦτ' εἶποις Ἀχιλλῆϊ δαΐφροναί κ' ἐπιθήται.

790 „ Τίς δ' οἷδ' ἔκειοι Σιῶν δαίμονι θυμῶν δρίαις,
„ Παρηπώϊ· ἀγαθὴ δὲ ὤφραϊ φασίς ἐπιεταίρου.
„ Εἰ δὲ πῖα φρεσὶν ἦσι θεῶν περὶ λυαλέειναι,
„ Καὶ πῖά οἱ παρ' Ζηνὸς ἐπὶ ρεαδὲ πότνια μήτηρ·
„ Ἀλλὰ σέ τ' ὤφραϊ πο· ἅμα δ' ὅμῃος λαὸς ἐπέσθαι
„ Μυρμιδόνων, αἳ κέινι φόβος Δαναοῖσι γένηαι.
„ Καὶ τοι τεύχεα χαλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι·
„ Αἳ κέ σε τῶ ἴσχοιτες ἀπὸ χροῖται πολέμοιο
„ Τρῶες, αἳ ἀπιεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν
„ Τερζόμοροι· ἐλίσσῃ δὲ τ' ἀπάπειναι πολέμοιο.
800 „ Ρῆα δὲ καὶ Ἀχμηῆτες κεκμηότας αἰδέσθαι αὐτῇ
„ Ὡσεσθαι περὶ ἅς τ' ἰεὺς ἀπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῶ δ' ἄρα θυμῶν ἐνὶ στήθεσσι ὄρεε·
Βῆ δὲ θεῶν παρὶ γῆρας ἐπ' Αἰακίδῳ Ἀχιλλῆα·

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ γῆρας Οδυσσεὺς θεοῖο

Ἰξεθεῖαι Πάτρικλος, ἵνα σφ' ἀγορήτε θέμις τε

Ἦεν· τῇ δὴ καὶ σφίθεσσι ἐτετεύχετο βωμόν.

Εἰθὰ οἱ Εὐρύπυλός βεβλημένος ἀντεβόλησεν,

Διογείης Εὐαμνοῖδης καὶ μερῶν οἷς ὦ,

Σκάζουσι ἐκ πολέμου, καὶ δὲ ἰόπος ῥέει ἰδρώς

810 Ὀμοῖ καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἑλπεος ἄρχει λείοιο

Λίμα μῆλιν κελεύρζε· ἴοος γέ μιν ἑμπεδός ἦεν.

Τοὶ δὲ ἰδὼν ὤχετε· ρε Μειδίππ' Ἀλκίμος υἱός·

Καὶ ῥ' ὀλοφύρομενος ἔπα πτερὺς εἴτα προσήνυεν,

Ἀ φίλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοιτες·

„Vosq. libetervolebatis: hi v. ambo multa præceperunt: 780
 „Peleus quidem suo filio senex præcepit Achilli
 „Sæpe bene rem gereret, & eximius esset præ ceteris:
 „Tibi verò sic præcepit Menætijs Actoris filius,
 „Fili mi, genere quidem superior est Achilles,
 „Maior natu verò tu es: viribus a. ille multo præstan-
 „At tu recta ei dato consilia & adinone, (tior.
 „Et ei impera: ille parebit saltem in bonum.
 „Sic præcepit senex: tu a. oblitus es: sed saltem nunc
 „Hæc dicas Achilli bellicoso si forte pareat.
 „Quis verò scit si ei, fauente deo, animū cōmoueris 790
 „Admonens? bona autem admonitio est amici.
 „Sin ille aliquod mentibus suis oraculum vitat,
 „Et aliquid ei à Ioue retulit veneranda mater,
 „Saltem te mittat, simul & reliquæ copię sequantur
 „Myrmidonum, si fortè aliqua salus Danaïs fias:
 „Et tibi arma decora det ad pugnam gestanda,
 „Si fortè te huic assimilantes abstineant à bello
 „Troiani: respirent autem bellicosi filij Achiuorum
 „Afflicti: modica autem respiratio belli.
 „Facilè vero integri defessos viros prælio
 „Repuleritis ad ciuitatem à nauibus & tentoriis. 800
 Sic dixit: huic a. animum in pectoribus commouit:
 Perrexit a. currere ad naues ad Æaciden Achillem.
 Sed quando iam ad naues Vlyssis diuini
 Peruenit currens Patroclus, ubi ipsi forūmque iudi-
 ciūmque
 Erat, quā parte etiam ipsis deorum extructæ erāt aræ
 Ibi ei Eurypylus vulneratus occurrit,
 Generosus Euxemonides, in femore, sagitta.
 Claudicās, rediēs è bello, at humidus defluebat sudor
 Humeris & capite: ei que vulnere graui 810
 Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat:
 Hūc autē intuitus, miseratus est Menætij fortis filius,
 Et lugens, verbis velocibus eum alloquutus est.
 Ah miseri Danaorum duces & principes,

Siccine

- „Ως δ' ἔμέλῃτε τῇ λεφίλῃ καὶ πατρίδος αἴης,
 „Λοῦσιν ἐν Τροίῃ ταχέας κυόας ἀργέπιδι μῶ.
 „Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
 „Ἡ ῥ' ἐπὶ που χήσοισι πελώριοι ἑκτόρ' Ἀχαιοί·
 „Ἡ ἤδη φθίσονται ὑπὸ αὐτῷ δουρὶ δαμνίτες;
 820 Τοὶ δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπιυμένος αἰπτοῖς ἑῷ.
 „Οὐκέτι Διοχίης Πατρόκλος ἄλγεα Ἀχαιῶν
 „Εἴσεται· ἄλλ' ἐν ἱησὶ μὴ αἴησι πεσέονται.
 „Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 „Εἰ ἱησὶ κέαται βεβλημένοι, ἔτάμορσί τε
 „Χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τῶν δ' ὅθ' ὅστις ὀρύεται αἶέν.
 „Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὲ σάουτο ἄχων ἔπι ἱῆα μὴ χιαν·
 „Μηροῦ δ' ἑκταμ' οἷς οἶν, ἅπ' αὐτῷ δ' αἶμα κελαϊνόν
 „Νίξ' ὕδατι λιαρῷ ἔπι δ' ἥπια φάρμακα πάσσε
 „Εὐδλά, τί σε ποσὶ φασὶν Ἀχιλλῆος δεδιδαχθαι,
 830 „Οἱ Χείρων ἐδίδαξε δεικνύοντος Κεῖτωρον.
 „Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδελάειος, ἠδὲ Μαχάων·
 „Τοὶ μὲν ἐνὶ κλισίῃσι ὀτομαὶ ἔλκος ἔχουσι,
 „Χρηζοῖται καὶ αὐδὶ ἀμύμονος ἱκτῆρος,
 „Κεῖω δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μὲν οἷον ἄρῃα.
 „Τοὶ δ' αὖτε ποσσὶν ἐπε Μειοιτίν' Ἀλκιμῶς υἱός·
 „Πῶς τ' ἄρ' εἰσι τὰ δ' ἔργα, τί ρέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
 „Ερχομαι ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθοι ἐρίσσω,
 „Οἱ Νέστωρ ἐπὶ τέλεγε γερώνιος ἕρως Ἀχαιῶν.
 „Ἀλλ' ἔδ' ὥσπερ σεῖο μετ' ἦσσι τειρομένοιο.
 840 Ἡ, καὶ ὑπὸ πέριοις λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 „Ες κλισίῳ, θεράπων δ' ἰδὼν, ὑπέχυνε βοῆας.
 „Εἰτά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τὰ μινε μαχαίρῃ
 „Οξὺ βίλος παρυπὲρ· ἅπ' αὐτῷ δ' αἶμα κελαϊνόν
 „Νίξ' ὕδατι λιαρῷ ἔπι δ' ῥίξαν βάλε πικρὸν
 „Χερσὶ δακτύλῳ ὀδυνηφάτοι, ἣ οἱ ἀπάσας
 „Ἐχ' ὀδυῖας, ὃ μὲν ἔλκος ἐτέρπετο, παύσαστο δ' αἶμα.

- „Siccine eratis procul ab amicis & patria terra
 „Satiaturi in Troia veloces canes alba pinguedine?
 „Sed age, mihi hoc dic nobilis Eurypyle heros,
 „An adhuc sustinebunt immanem Hectorem Achiui
 „An iam conficientur ab ipso hasta interfecti?
 „Huic verò rursus Eurypylus prudēs respondit: 830
 „Non amplius diuine Patrocle, facultas resistendi
 „Erit, sed in naues nigras ruent (Achiuis
 „Iam enim omnes quotquot ante erant fortissimi,
 „In nauibus iacent eminus cominūsque vulnerati,
 „Manib. Troianorum: horū a. vires crescunt semper:
 „Sed me quidem tu serua ducens ad nauem nigram:
 „E femore a. scindendo extrahe sagittam: & ex eo
 sanguinem nigrum
 „Ablue aqua tepida, & lenia medicamenta insperge,
 „Bona: quæ te aiunt ab Achille didicisse,
 „Quem Chiron docuit iustissimus centaurorum.
 „Nam quod ad medicos, Podalyriū & Machaonem, 840
 „Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,
 „Indigentem & ipsum perito medico.
 „Iacere: altera in campo Troianor. sustinet acre præ-
 lium. (filius,
 Hunc a. rursus alloquutus est Menæti robustus
 „Quomodo erunt hæc opera? quid agemus Eurypyle
 „Eo vt Achilli bellicoso nuntium referam, (heros
 „Quem Nestor præcepit Gerenius custos Achiuorū:
 „Attamen ne sic quidem te dimittam afflictum.
 „Dixit: & sub pectore prehensum ducebat pastorem
 populorum (bouinas.
 Ad tentorium: famulus a. cōspicatus, substravit pelles 850
 Ibi ipso extenso, è femore excidit cultro
 Acutum telum acerbum: ab ipso a. sanguinem atrum
 Abluit aqua, & r. radicem imposuit amaram,
 Manibus contr. tam, mitigatoriam, quæ ei cunctos
 Sedauit dolores: vulnus quidem siccatum est, cessauit
 autem sanguis



ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΑΠοδαίτες οἱ Τρῶες ἤν' ἰώπποι, δρεβαῖοισι τλήπαι-
φροι· καὶ τοὶ ἀπαισίς αὐτοῖς φανέτος οἰωῖτο· καὶ εἰς πέπτε
τάξαις διαμεθέντες, προσβοήοισι τῷ τείχει ἤν' Ελλήωσι.
εἶθα Σαρπηδῶνι ἐπαλξαι κατὰσπᾶ· Εκπὼρ δ' λίθῳ βαλὼν
παῖς πόλιν, ἐπέβη παῖς ταισὶ, καὶ οἱ δῆλοι Σὺν αὐτῷ πάντες
Τρῶες.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ὁπγραφή.

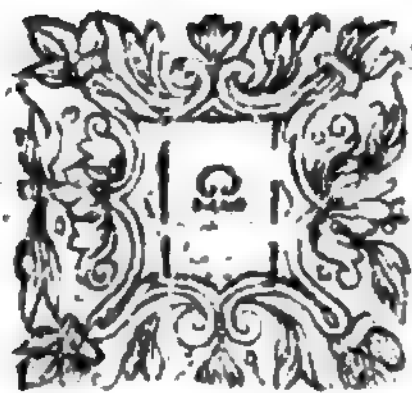
Μῦ, Τρῶες παλάμησι κατήρειπε τείχος Ἀχαιῶν.
Ἡ ἔπος.

Μῦ δ' μάχῃ πρὸς τείχος· ὁ δ' ἐκθορε φαίδιμος Εκπὼρ.

ΑΛΛΗ.

Ταχομαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Μ. ραψωδία.



Σ ὁ μὲν εἰς κλισίῃσι Μειοπὶν ἄλκιμος
ἦν

Ἰάτ' Εὐρύπυλοι βεβλημένοι· οἱ δ' ἐμά-
χοιτο

Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδῶν· ὃ δ' ἄρ'
ἔμελλε

Τάφρος ἐπ' ἤσει· Δαναῶν καὶ τείχος ὑπὸν

Εὐρὺν δ' ποιήσαντο ἰεὺς ὑπὸν, ἀμφὶ δ' παφροῖ

Ἠλῶσαν, ὃ δὲ θεῖσι δόσαν κλειταῖς ἐκατόμβας,

Οφθαλμοὶ δ' ἦν τε θοὰς καὶ λήϊδα πολλὰ

εἰδὸς ἐχοῖν ῥύοντο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο



ARGVMENTVM XII. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

TROIANI descendunt ab equis, & quamuis in-
fausta avis apparuerat, fossam tamen transeunt:
ac in quinque ordines diuisi, adoriuntur munitiones
Græcorum. Ibi Sarpedon propugnaculum conuellit:
Hector autem saxo effractis portis, conscendit naues,
& cæteri cum eo omnes Troiani.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

My Troianorum manibus ruit murus Achiuorum.

VEL ITA.

My, autem pugna ad murum, irrupitq; clarus Hector.

ALIA INSCRIPTIO.

Muri oppugnatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XII.

Sic quidem in tentoriis Menætijs fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: illi pugnabāt
Argiui & Troiani cateruatim, neque certè poterat
Fossa amplius arcere Danaorum, & murus suprā
Latus quem fecerant ante naues: circum autem
fossam

Effoderant (neque diis dederāt inclytas hecatombas)
Vt ipsis nauesque veloces, & prædam multam
Intus continēs custodiret: diis a. inuitis exstructus erat





Αθάνατοι τῷ καὶ ὅππῃ πολὺν χρόνον ἔμπεδοι ἦεν.
 Ὄφρα μὲν Ἐκτορ ζωὸς ἔειν καὶ μὴν Ἀχιλλεύς,
 10 Καὶ Πελάμιος αἰῶνός ἀπόρρητος πόλις ἔπλεε.
 Τόφρα δ' ἡ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδοι ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ μὲν Τρῶες θάνατον ὄσσοι ἄεισαν,
 Πολλοὶ δ' Ἀργεῖοι, οἳ μὲν δαίμων οἳ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πελάμιος πόλις δεκάτω σιαντῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐσθλὸι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μητόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
 Τεῖχος ἀμαλδυνῶν ποταμῷ μὲν εἰσέρχον-
 γόντες,

Οἷοι ἀπ' Ἰθαίων ἱεῖαι ἄλαδ' ἀπρέοισι.
 20 Ρῆσός δ' Ἐπιάτορος τε, Κάρησός τε, Ρόδιός τε,
 Γρύνιός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σχεμαίδερος,
 Καὶ Σιμόνης, ὅθι πολλὰ βιάχεα καὶ τρυφάλεια
 Κάππεται ἐν κοίῃσι, καὶ ἡμετέρῳ γένει ἀνδρῶν.
 Τῶν πάντων οὐ μὲν σέο κατ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εὐνήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἱερόον ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχὲς, ὅφρα κε θάσσοι ἀλίπλοα τεῖχα θάη.
 Αὐτὸς δ' ἐσθλὸς ἔχῃ χεῖρας τεύχεα πάντα
 Ἠγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμαλία κύματα
 πέμπει

Φιτρῶν καὶ λάων, πᾶσι θύσσει μνηστῆρες Ἀχαιοί.
 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀχαιῶν Εὐλήποισι.
 30 Αὐτὸς δ' ἠΐστα μεγάλῃ φαιμάθοισι κάλυψε,
 Τεῖχος ἀμαλδυνῶν ποταμῷ δ' ἔτρεψε ἱερά.
 Καρρῆοι, ἦ τῳ φέρει ἱεὶ χαλκίῳ ὕδωρ.
 Ὡς δ' ἔμελλον ὅππῃ Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Θυσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐσπῆ τε δειδῆκε
 Τεῖχος εὐδμήτοι, κατὰ χεῖρας δὲ δούρατα πύργων
 Βομόων· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμάρτες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇ ἐέλδωροι ἰχθυόωντο,
 Ἐκτὸρ δειδιότες κρατερῇ μήσῳ φοβόιο.
 Αὐτὰρ ὅ γ' ὥς δ' αὖθις ἐμάριατο ἴσος αἴλη.
 40 Ὡς δ' ὅττιν' εἰ τε κύνεσσιν καὶ ἀνδράσι θηρεῖ-
 τῆσι,

Immortalibus, quocirca etiam non ad multum tempus integer fuit:

Quamdiu quidem Hector viuus erat, & irascebatur Achilles

Et Priami regis incolumis ciuitas erat:

13

Tamdiu & magnus murus Achiuorum integer erat.

At postquam Troianorū mortui sunt optimi quique:

Multique Argiuorū, hi quidē domiti sunt, illi a. relictī

Euerfa est autem Priami ciuitas decimo anno:

Argiui verò in nauib. dilectam in patriam abierunt:

Tum verò consultarunt Neptunus & Apollo.

Murum euertere, fluuiorum violentiam inducentes,

Quicunque ab Idæis montibus in mare profluunt,

Rhesusque Heptaporusque, Careusque, Rhodiusque

Grenicusque, & Aescopus, diuinusque Scamander,

28

Et Simois, vbi multa scuta & galeæ

Deciderūt in pulueres, & semideorum genus virorū:

Horum omniū simul ostia cōuertit Phœbus Apollo:

Perq; nouem dies in murum direxit eorum cursum:

pluebat autem Iupiter

Continuè, vt citius in mari natantia mœnia efficeret.

Ipse autem Neptūnus tenens manibus tridentem

Præibat, & omnia fundamenta vndis obiciebat

Stipitum & lapidum, quæ lecerant laboriosè Achiui.

Plana autem fecit ad æstuosum vsq; Hellespontum:

Rursus verò littus magnū arenis cooperuit

30

Muro subuerso, fluuiosque vertit vt redirent

Per alueum, quā antea mittebant pulchri fluam aquā.

Sic sanè erant in posterum Neptūnus & Apollo

Facturi: tunc autem pugna clamorq; exarserat circa

Murum bene ædificatum, crepabāt verò ligna turriū:

Percussa. Argiui autem Iouis flagello domiti,

Nauibus in concauis conclusi detinebantur,

Hectorem timentes fortem, autorem terroris:

Sed hic, sicut prius, pugnabat similis turbini.

Ceu verò quum inter canes & viros venatores

40

- Αθανάτων τῶν ἔπει πολὺν χρόνον ἔμπεδοι ἦεν.
 Ὀφρα μὲν Ἐκτορ ζωὸς ἔειν καὶ μινὶ Ἀχιλλεύς,
 10 Καὶ Πελάμοιο αἰαχὺς ἀπὸρτήτης πόλιν ἔπλε·
 Τόφρα δ' ἔνθα μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδοι ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ μὲν Τρώων θάνατοι ὄσσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Ἀργεῖοι, οἳ μὲν δαίμων οἳ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πελάμοιο πόλιν δεκάτω ἑταίρω,
 Ἀργεῖοι δ' ἐσθλὸι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μητόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
 Τεῖχος ἀμαλδυνῶν ποταμῷ μὲν εἰσέρχε-
 γόντες,
 Ὅσσοι ἀπ' Ἰθαίων ἱεῖαι ἄλαδ' ὀφρύνοντο.
 20 Ρῆσός δ' Ἐπιάτορος τε, Κάρησιός τε, Ρόδιός τε,
 Γρήνιός τε καὶ Αἰσητός, δῖός τε Σκαμάνδρος,
 Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βιάχῃ καὶ τρυφάλειαι
 Κάππεται ἐκ κοίτης, καὶ ἡμετέρῳ γένος ἀνδράσι·
 Τῶν πάντων ὁμῶς ἐσέμεν ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εὐνήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἱερόον ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχὲς, ὅφρα κε θάσσει ἀλίπλοια τέχνη θάη·
 Αὐτὸς δ' ἐσθλὸς ἴσας ἔχει χεῖρας τεύχεσσι
 Ἠγεῖτ'· ὅκ δ' ἄρα πάντα θεμελίῃα κύματι
 πέμπει
 Φιτρῶν καὶ λῶν, πᾶσι θύεται μοχλῆντες Ἀχαιοί·
 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγέρροισι Ἑλλήεσσιν.
 30 Αὐθις δ' ἠϊόντα μεγάλῃ φαιμάθοισι κάλυψε,
 Τεῖχος ἀμαλδυνῶν ποταμῷ δ' ἔτρεψε ῥέεσσι
 Κάρροιοι, ἧν ὅρ' ὀφρύνει ἱεὶ καλλιῤῥοοι ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλοι ὀπίσσει Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Θυσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐσοπὴν τε δειδύκει
 Τεῖχος εὐδμητο, κατὰ χεῖρας δὲ δούρατα πύργῳ
 Βομβόων· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μαίεσσι δαμόντες,
 Νηυσὶν ὅττι γλαφυρήναι ἐέλδωροι ἰχθυόωντο,
 Ἐκτὸρ δειδιότες κρατερῶν μήτωρα Φόβοιο.
 Αὐτὰρ ὅ γ' ὥς ὅτ' ὀφρύνει ἑμάρια τ' ἴσος αἴλη.
 40 Ὡς δ' ὅτ' αὖ ἐν τε κυνέεσσι καὶ ἀνδράσι θηρεῖ-
 τῆσι,

Immortalibus, quocirca etiam non ad multum tempus integer fuit:

Quamdiu quidem Hector viuus erat, & irascebatur Achilles

Et Priami regis incolumis ciuitas erat:

13

Tamdiu & magnus murus Achiuorum integer erat.

At postquam Troianorū mortui sunt optimi quique:

Multique Argiuorū, hi quidē domiti sunt, illi a. relictī

Euerfa est autem Priami ciuitas decimo anno:

Argiui verò in nauib. dilectam in patriam abierunt:

Tum verò consultarunt Neptunus & Apollo

Murum euertere, fluuiorum violentiam inducentes,

Quicunque ab Idæis montibus in mare profluunt,

Rhesusque, Heptaporusque, Careusque, Rhodiusque

Grenicusque, & Æscopus, diuinusque Scamander,

20

Et Simois, vbi multa scuta & galeæ

Deciderunt in pulueres, & semideorum genus virorum:

Horum omnium simul ostia cōuertit Phœbus Apollo:

Perq; nouem dies in murum direxit eorum cursum:

pluebat autem Iupiter

Continuè, vt citius in mari natantia mœnia efficeret:

Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem

Præibat, & omnia fundamenta vndis obiciebat

Stipitum & lapidum, quæ iecerant laboriosè Achui.

Plana autem fecit ad æstuosum vsq; Hellespontum:

Rursus verò littus magnū arenis cooperuit

30

Muro subuerso, fluuiosque vertit vt redirent

Per alueum, quā antea mittebant pulchri fluam aquā.

Sic sanè erant in posterum Neptunus & Apollo

Facturi: tunc autem pugna clamorq; exarserat circa

Murum bene ædificatum, crepabāt verò ligna turriū

Percussa. Argiui autem Iouis flagello domiti,

Nauibus in concauis conclusi detinebantur,

Hectorem timentes fortem, autorem terroris:

Sed hic, sicut prius, pugnabat similis turbini.

Ceu verò quum inter canes & viros venatores

Αἰανὰ κ' ἄποι τῷ κ' ἔπ' πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 Ὀφρα μὲν Ἐκτορ ζῶς ἔῳ κ' μὲν Ἀχιλλεύς,
 10 Καὶ Πελάμιον αἰαχὺς ἀπὸρτῆτος πόλιν ἔπλε·
 Τόφρα δ' ἔκ' μέγα τεῖχος Ἀχαιοὶ ἔμπεδον ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χεῖρ' ἔμπεδον Τρώων θάνοι ὄσσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Ἀργεῖων, οἳ μὲν δαίμων οἳ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πελάμιον πόλιν δεκάτῳ αἰευντῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐσθλὸι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μητόωντο Ποσειδάων κ' Ἀπόλλων,
 Τεῖχος ἀμαλδυνῶν ποταμῷ μὲν εἰσέρχον-
 γόντες,

20 Ὀσσοι ἅπ' Ἰθαίων ἱεῖσι ἄλαδ' ὀφρέοισι.
 Ρῆσός δ' Ἐπιάτορος τε, Κάρησός τε, Ρόδιός τε,
 Γριώνος τε κ' Αἰσηπός, Διός τε Σκείμανδρος,
 Καὶ Σιμόν, ὅθι πολλὰ βιάχεα κ' τρυφάλεια
 Κάππεται ἐκ κοίτης, κ' ἡμετέων γείον ἀνδρῶν·
 Τῶν πάντων ὁμῶς ἐσθλὰ ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Επὶ μαρ δ' ἐς τεῖχος ἱεῖσσι ὅς δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχὺς, ὅφρα κε θάσσει ἀλίπλοα τεῖχη θάη·
 Αὐτὸς δ' ἐσθλὸς ἰσχυρὸς ἔχει χεῖρας τεύχεα
 Ἥχ' ἔτ' ὅκ' ἄρα πάντα θεμελίῳ κύματι
 πέμπε

30 Φιτρώϊ κ' λάωι, πᾶσι θέσσει μωχέεσσιν Ἀχαιοῖ.
 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀχαιῶσσι Ελλήωνιτον.
 Αὐτὸς δ' ἡῖονα μαγέλλιν φαμαίθοισι κάλυψε,
 Τεῖχος ἀμαλδυνῶν ποταμῶν δ' ἔτραψε ῥέεσσι
 Κάρησιν, ἥ τ' ὅρ' ὀφείδει ἱεὶ καλλιῤῥοοι ὕδωρ.
 Ὡς ἔρ' ἐμμελοὶ ὄπισθε Ποσειδάων κ' Ἀπόλλων
 Θυσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐσπῆ τε δειδύμε
 Τεῖχος εὐδμητο, κειάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 Βαμμόων· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμόντες,
 Νηυσὶν ὅπ' ὑλαφυρηπὶ ἐέλμενοι ἰχθυόωντο,
 Ἐκτρεα δειδύότες κρατερῇ μήτ' ὦρα φόβοιο.
 Αὐτὰρ ὅ γ' ὥς ὅθ' ὀφείδει ἐμάριατο ἴσος ἀέλη.
 40 Ὡς δ' ὅτ' αὖ ἐν τε κυνέεσσιν κ' αἰδέεσσι θηρεω-
 τῆσι,

Immortalibus, quocirca etiam non ad multum tempus integer fuit:

Quamdiu quidem Hector viuus erat, & irascebatur Achilles

Et Priami regis incolumis ciuitas erat:

13

Tamdiu & magnus murus Achiuorum integer erat.

At postquam Troianorū mortui sunt optimi quique:

Multique Argiuorū, hi quidē domiti sunt, illi a. relictī

Euerfa est autem Priami ciuitas decimo anno:

Argiui verō in nauib. dilectam in patriam abierunt:

Tum verō consultarunt Neptunus & Apollo.

Murum euertere, fluuiorum violentiam inducentes,

Quicunque ab Idæis montibus in mare profluunt,

Rhesusq; Heptaporusque, Careusque, Rhodiusque

Grenicusque, & Aescopus, diuinusque Scamander,

20

Et Simois, vbi multa scuta & galeæ

Deciderūt in pulueres, & semideorum genus virorū:

Horum omniū simul ostia cōuertit Phœbus Apollo:

Perq; nouem dies in murum direxit eorum cursum:

pluebat autem Iupiter

Continuè, vt citius in mari natantia mœnia efficeret.

Ipse autem Neptunus tenens manibus tridentem.

Præibat, & omnia fundamenta vndis obiiciebat.

Stipitum & lapidum, quæ iecerant laboriosè Achiui.

Plana autem fecit ad æstuosum vsq; Hellespontum:

Rursus verō littus magnū arenis cooperuit.

30

Muro subuerso, fluuiosq; vertit vt redirent

Per alueum, quā antea mittebant pulchri fluam aquā.

Sic sanè erant in posterum Neptunus & Apollo

Facturi: tunc autem pugna clamorq; exarserat circa

Murum bene ædificatum, crepabāt verō ligna turriū.

Percussa. Argiui autem Iouis flagello domiti,

Nauibus in concauis conclusi detinebantur,

Hectorem timentes fortem, autorem terroris:

Sed hic, sicut prius, pugnat similis turbini.

Ceu verō quum inter canes & viros venatores

40



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΑΠοδαίτες οἱ Τρῶες ἦν ἰσχυροὶ, ἄρκαδιοι τε καὶ πύ-
φροι· καὶ τοὶ ἀπαισὶν αὐτοῖς φανέμενοι οἶον· καὶ εἰς πέτε-
ταίξας διαμετέοντες, προσβόηοντο τῷ τεῖχει ἦν Ἑλλήωνι.
εἶθα Σαρπηδὼν ἐπαλξεν κατὰ σπῆ· Ἐκπῶρ δ' λίθῳ βαλὼν
παῖ πόλιν, ἐπέβη παῖς ἰαίον, καὶ οἱ δῆλοι Σιὸν ἰσχυρὰ πάντες
Τρῶες.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ὁπισταφί.

Μῦ, Τρῶες παλάμῃσι κατήειπε τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ἡ ἔπος.

Μῦ δ' μάχῃ πρὸς τεῖχος· ὁ δ' ἔκθορε φαίδιμος Ἐκπῶρ.

ΑΛΛΗ.

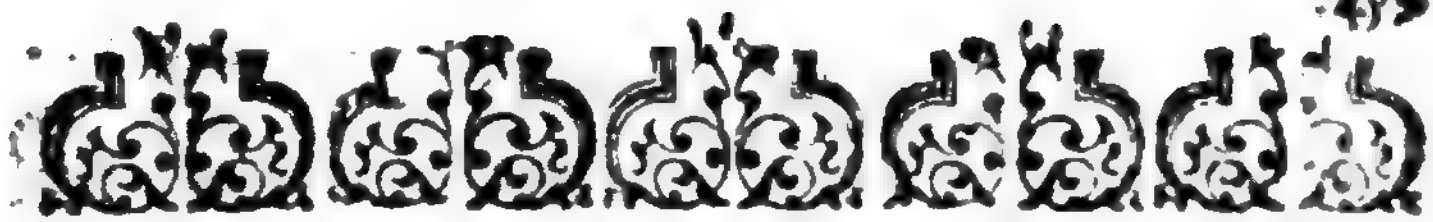
Ταχομαχία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Μ. ραψωδία.



Σ ὁ μὲν εἰς κλισίῃσι Μειοπίην ἄλκιμος
ἦν
Ἰάτ' Εὐρύπυλοι βεβλημένοι· οἱ δ' ἐμά-
χοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἐμιλαδὸν· ἔδ' ἄρ'
ἔμελλε

Τάφρῳς ἐπ' ἤσεν· Δαναῶν καὶ τεῖχος ἔσθ' ἔει-
Εὐρὺν δ' ποιήσαντο ἰεὺς ἔσθ' ἀμφὶ δ' παφροῖ
Ἠλᾶσαι, ἔδ' ἔθειοντο δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Οφθαλμοὶ δ' ἦσαν τε θοαὶ καὶ λήϊδα πολλὰ
ἔιδος ἑχοῖ ῥύοντο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτρκε



ARGUMENTVM XII. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

TROIANI descendunt ab equis, & quamuis in-
fausta avis apparuerat, fossam tamen transeunt:
ac in quinque ordines diuisi, adoriuntur munitiones
Græcorum. Ibi Sarpedon propugnaculum conuellit:
Hector autem saxo effractis portis, conscendit naues,
& cæteri cum eo omnes Troiani.

ALIUD ARGVM. VEL INSCR.

My Troianorum manibus ruit murus Achiuorum.

VEL ITA.

My, autem pugna ad murum, irrupitq; clarus Hector.

ALIA INSCRIPTIO.

Muri oppugnatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XII.

Sic quidem in tentoriis Menætijs fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: illi pugnabāt
Argiui & Troiani cateruatim, neque certè poterat
Fossa amplius arcere Danaorum, & murus suprā
Latus quem fecerant ante naues: circum autem
fossam

Effoderant (neque diis dederāt inclytas hecatombas)
Ut ipsis nauēque veloces, & prædam multam
Intus continēs custodiret: diis a. inuitis extructus erat

- Αθανάτωι τῷ κ' ὅπ' πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 Οφθαλμὸν ἔκπερζας ἔλιν' ἔμιν' Ἀχιλλεύς,
 10 Καὶ Περίουιο αἰαχὺς ἀπόρτητος πόλιν ἔπλε·
 Τόφρα δ' ἔμιν' αἰαχὺς ἀπόρτητος πόλιν ἔπλε.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ χεῖρ' ἔμιν' Τρώων θάνατον ὄσσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Ἀργείοι, οἳ μὲν δαίμων οἳ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Περίουιο πόλιν δακρύων ὄσσοι,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἰκίον φιλίῳ ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μετόπισθε Ποσειδάων κ' Ἀπόλλων,
 Τείχος ἀμαλδυνίῃ ποταμῷ μὲν εἰσέρεχον
 γόνυτες,
 Οὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ἱεράων ἀλαδὲ περὶ οἴκῳ.
 20 Ρῆσός δ' ἔπλετο τε, Κάρησός τε, Ρόδός τε,
 Γρήνιός τε κ' Αἰσητός, δῖός τε Σχάμαδος,
 Καὶ Σιμόνης, ὅθι πολλὰ βιάχεα κ' τρυφάλεια
 Κάππετοι ἐν κοίῃσι, κ' ἡμετέρῳ γένει ἀνδρῶν.
 Τῷ περὶ ποταμῷ σέμεν' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εὐνήμαρ δ' ἐς τείχος ἰαρόον ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχὲς, ὅφρα κε θάσσοι ἀλίπλοια τέχνα θάη·
 Αὐτὸς δ' ἐν οὐρανῷ ἔχει χεῖρας τεύχεα πάντα
 Ἠγεῖτ' ὅκ' ἄρα πάντα θεμελίῃα κύμασι
 πέμπει
 Φιτρῶν κ' λείων, πᾶσι θύσσει μυχέωντες Ἀχαιοί.
 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγαρρόοις Ἑλλήεσσιν.
 30 Αὐθις δ' ἠϊόντα μεγάλιν φαιμάθοισι χέλυψ,
 Τείχος ἀμαλδυνίῃ ποταμῷ δ' ἔτραψε ἰεὺς
 Κάρησος, ἥ τ' ὅφρα θάσσει ἰεὺς χαλκίρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὅππῃ Ποσειδάων κ' Ἀπόλλων
 Θυσέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ὀσπὴν τε δειδύκει
 Τείχος εὐδμήτοι, κενάχιζε δὲ δούρατα πύργῳ
 Βομόμον· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμόντες,
 Νηυσὶν ὅθι γλαφυρήν περ ἐλάνθοι ἰχθυόωντο,
 Ἐκτρεφιδιότες κρατερῶν μήτ' ὥρα φόβοιο.
 Αὐτὰρ ὅ γ' ὥς ὅφρα θάσσει ἐμάρνατο ἴσος αἰθήρ.
 40 Ὡς δ' ὅττιν' εἰ τε κύνεσσιν κ' ἀνδράσι θηρεῖται
 τῇσι,

Immortalibus, quocirca etiam non ad multum tempus integer fuit:

Quamdiu quidem Hector viuus erat, & irascebatur Achilles

Et Priami regis incolumis ciuitas erat:

13

Tamdiu & magnus murus Achiuorum integer erat.

At postquam Troianorū mortui sunt optimi quique:

Multique Argiuorū, hi quidē domiti sunt, illi a. relictī

Euerſa eſt autem Priami ciuitas decimo anno:

Argiui verò in nauib. dilectam in patriam abierunt:

Tum verò conſultarunt Neptunus & Apollo

Murum euertere, fluuiorū violentiam inducentes,

Quicunque ab Idæis montibus in mare profluunt,

Rheſuſq; Heptaporuſque, Careſuſque, Rhodiūſque

Grenicuſque, & Aſepus, diuinuſque Scamander,

20

Et Simois, vbi multa ſcuta & galeæ

Deciderūt in pulueres, & femideorū genus virorū:

Horum omniū ſimul oſtia cōuertit Phœbus Apollo:

Perq; nouem dies in murum direxit eorū curſum:

pluebat autem Iupiter

Continuè, vt citius in mari natantia mœnia efficeret,

Iplē autem Neptūnuſ tēnēſ manib. tridentem.

Præibat, & omnia fundamenta vndis obiciebat

ſtipitum & lapidum, quæ iecerant laborioſè Achiui.

Plana autem fecit ad æſtuoſum vſq; Hellespontum:

Rurſus verò littuſ magnū arenis cooperuit

30

Muro ſubuerſo, fluuiōſq; vertit vt tēdirent

Per aluēum, quā antea mittebant pulchriſſuam aquā.

Sic ſanè erant in poſterum Neptūnuſ & Apollo

Facturi: tunc autem pugna clamorq; exarſerat circa

Murum bene ædificatum, crepabāt verò ligna turriū.

Percuſſa. Argiui autem Iouiſ flagello domiti,

Nauib. in concauiſ concluſi detinebantur,

Hectorem timentes fortem, autorem terroriſ:

Sed hic, ſicut priuſ, pugnat ſimiliſ turbini.

Ceu verò quū inter canēſ & viroſ venatores

40

Κάπριος ἢ λῆος σρέφεται δειῖ βλεμμαῖσι·
Οἱ δὲ τε πυρηνδοὶ σφέας αὐτοὺς ἀρτυῖαντες,
Αἰπτοὶ ἴσανται, ἢ ἀκοιτίζουσι θαμναί·
Λίχμας ἐκ χειρῶν, τῇ δ' ἔποτε κυδάλιμοι κῆρ·
Ταρβῇ, ὕδ' φοβεῖται· ἀγλυοεὶν δέ μιν ἔχλα·
Ταρφία τε σρέφεται σίχας αἰδρῶν· πύρην-
πίζου.

Οππὶ τ' ἰδύσει, τῇ τ' εἰκοσι σίχας αἰδρῶν·
Ὡς Εκπὼρ αἰ' ὄμιλλοι ἰὼν εἰλίσσεται ἐπαίρου,
Τάφρου ἐποτρυνῶν δαβαμένον· ὕδ' οἱ ἵπποι
Τολμοὶ ὠκύποδες· μάλα δ' ἤ χριμένεζοι ἐπ'
ἄκρην.

Χάλη ἐφ' αἶτες, ἀπὸ γὰρ δειδίασεν τάφρου
Εὐρῇ· ὅτ' ἄρ' ἰσχυρότεροι χερσὶν, ὅτε πρῆσται·
Ρυῖσθαι κρημνοὶ γὰρ ἐπιρεφέες πρὸ πάντων
Εἰσσεύεται ἀμφοτέρωθεν, ἰσχυρὸν δ' ἐκκλίπασθαι·
Ὀξέει· ἢ ἡρεῖ, τοῦ ἐσσεύασθαι ἢ ἐκκλίπασθαι
Πυκνοὺς ἢ μεγάλους, δητῶν αἰδρῶν ἀλεωρῶν.
Εἰδ' ἢ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸς ἄρμα πταίῃων·
Εσβαῖν, πίζου δ' ἰμνοῖντο εἰς τελευτῶν.

Δητὸ τε Πυλιδόμας θρασυὺς Εκτρεῖς ἐπὶ πρῶτον αἶψα,
Εκτρεῖς τ' ἠδ' ὄμοι Τρώων ἀγοί, ἠδ' ὀπικεύων,
Αφραδέας δὲ τάφρου ἐλαύνοντο ὠκέας ἵπποις·
Ἡ δ' ἰμάλ' ἀργαλίην περσάει· ἐκκλίπεις γὰρ αὐτῇ·
Ὀξέει ἐσσεύασθαι· ποπὶ δ' αὐτοὺς τείχος Ἀχαιῶν,
Εἰδ' ἢ πῶς ἔστι καταβήμεναι ὕδ' μάχης.
Ἰππεῦσι· πῶς γὰρ ὅθι τρασέσθαι οἶον.

Εἰ μὲν γὰρ δὴ πᾶν χυκακὰ φρεσὶν ἀλαπάξει·
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· Τρώεσσιν δ' ἐβλέπεται ἀρήγει·
Ἡτ' αἰὲν ἔγωγε θέλοισμι αὐτίκα τῆτο γεινέσθαι,
Νωύμιοις ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργείων· αἰδ' Ἀχαιοὺς·

Εἰ δέ χ' ὑποσρέψωσι, παλιώξει δ' ἔγνηται
Εκκλίπεις ἢ τάφρου ἐκπλήξωμεν ὀρυκλῇ·
Οὐκέτι ἐπὶ τ' οἶον, ὕδ' ἀγέλοισιν ἀπολέσθαι
Αφ' ὅρῳ ποπὶ ἄστυ, ἐκκλίπεται ὑπ' Ἀχαιῶν.
Αλλ' ἄγεθ', ὡς αἰὲν ἔγωγε ἵππων περὶ τῶν μετὰ πάντες·

Apër siue leo versatur, fortitudine superbiens,
 Hi autem instar turris seiplos conglobantes
 Aduersi stant, & iaculantur crebra
 Spicula de manibus, huius a. nunquã gloriosum cor
 Pauer, neque terretur, audacia autem ipsum occidit:
 Frequentérq; se conuertit cateruas viroꝝ tentans,
 Quaque irruerit, hãc cedunt cateruæ viroꝝ:
 Sic Hector per agmen ingrediens vertebatur, socios
 Vallum adhortans trãscendere: non tamen ipsi se qui
 Audebant veloces: valde autem hinniẽbãt in summo 50
 Labro stantes, nam deterrebat fossa (secundum
 Lata, neque ad transiliendum propius, neque ad tran-
 Facilis, præcipitia enim decliua circa totam.
 Stabant vtrique: de super autem palis
 Atutis munita erat, quos statuerant filij Achiuorum
 Densos & magnos, hostilium viroꝝ propulsionem.
 Eò non facilẽ equus volubilem currum trahens
 Intrasset: pedites autem tentabãt si perficere possent.
 Tum verò Polydamas audaci Hectori dixit astans:
 „ Hectorque & alij Troianorum duces & sociorum, 60
 „ Imprudenter per fossã impellimus veloces equos:
 „ Illa verò admodũ difficilis est trãsitu: pali en. in ipsã
 „ Acuti stant prope autem ipsos murus Achiuorum.
 „ Eò nullo modo licet descendere, neque pugnare
 „ Equitibus: angustus nẽst locus, vbi eos vulneratum
 iri puto.
 „ Quòd si Græcos penitus inimico animo perdit
 „ Iupiter altitonans, Troianis autem vult auxiliari:
 „ Equidem vellem vel statim hoc fieri,
 „ Vt ipsi Achiui ipsorũque nomen pereat procul ab
 Argis hĩc.
 „ Sin illi conuertantur, & fugiendum sit. 70
 „ A nauibus, & fossæ impingamus profundæ.
 „ Tum ego puto ne nuntium quidem reuersurum
 „ Reducem ad ciuitatem, conuersis Achiuis.
 „ Sed agite, sicut ego dixero obediamus omnes,

„Ιπποικε μὲν θεράποντες ἐρυκόπωι ἔπι πέφρω,
 „Αὐτοὶ δ' ὠφελίης ῥυὶ τεύχεσι θάρηχθείμεν,
 „Εκβει πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 „Οὐ μὲνέσθ', αἳ δὴ σφ.ὶ ἐλθέουσι πύργῳ ἐφ' ἥπλια.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ἄδ' ἔδ' Εκβει μῦθος
 ἀπήμφοι.

20

Αὐτίκα δ' ἔξ ὀχλοῖ ῥυὶ τεύχεσι ἄλτο χαμᾶζε·
 Οὐδὲ μὲν ὦχοι Τρῶες ἐφ' ἵππῳ ὑγέεθοντο,
 Ἀλλ' ἀποβαίντες ὄρουσαι, ἐπὶ ἴδοι Εκβει δῖον·
 Ηἰόχε μὲν ἐπιταῖ ἑῷ ἐπέτελλει ἕκαστος,
 Ἴπποικε εὖ κ' ἵπποισι ἐρυκέμεν αὖδ' ἔπι πέφρω·
 Οἱ δ' ὄχλους αἴτες, σφείας αἴτερες ἐρτυύαιτες,
 Πείταχα κοσμηθεῖτες, ἅμ' ἠγεμνέουσιν ἔποιτο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Εκβὲ ἴσαι, καὶ ἀμύνουσι Πηλο-
 δύμαι π.

20

Οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἴσαι· μέμασαι δ' ἤ μάλιστ'·
 Τῶχος ῥηξάμενοι κοίλης ἔπι ἡμισὶ μάχεσθ'·
 Καὶ σφ.ὶ Κεβερίους τεῖρος ἔπειτο· παρὲς δ' ἄρ' ὄχεφιν·
 Ἄλλοι Κεβερίῳ χερσὶν ἄλλη περ Εκπερ·
 Τῶι δ' ἐτέρῳ Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκείδους καὶ Ἀγνώου·
 Τῶι δ' εἰς τῶν Εὐκλείου καὶ Διήφοβος Θεοφίδης,
 Τῶι δ' ὦ Πριάμῳ· τεῖρος δ' ὦ Ἀσίου ἦρως,
 Ἀσίου Τρτακίδης, οἱ λείσθητι φέρου ἵπποι,
 Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελήεντος.
 Τῶι δ' ἐπὶ τῶν ἦρχι ἱεὺς παῖς Ἀγχισαῖος·
 Αἰεΐας· ἅμα τῶν ὦ Αἰτλίουρος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ', Ἀκάμας τε μάχης εὖ ἐδύτε πάσης·
 Σαρπηδὼν δ' ἠγῆσά τ' ἀγακλήτῳ ἔπι κοῦροι·
 100 Πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκοι, καὶ ἄρ' ἦτοι Ἀπερρπαῖοι.
 Οἱ γὰρ οἱ εἴσασιν ὄχε κειδὲν ἔτι ἀριστοὶ
 Τῶι δ' ὦχοι μετὰ γ' αὐτοῖς· ὁ δ' ἑωρεπε καὶ ὄχε πάντας.
 Οἱ δ' ἐπὶ δ' ἡμίλει ἀεραροὶ τυκτῆσι βίβασιν,
 Βαί ῥ' ἴθις Δαναῶν λεληκμένοι, ὅδε τ' ἔφατο
 Σχῆσεσθ', ἅμ' ὥς ἡμισὶ μὲν αἰήσιν πόνεσθ'·
 Εἰ δ' ὦχοι Τρῶες πλὴν κλητοὶ τ' ἔπινουροι,
 Βυλῶ Πηλεΐδης αἰετὸς ἀμφοτέρω πύργοις.

„Equos quidem famuli contineant ad vallum:

„Ipsi autem pedites cum armis armati

„Hectorem omnes sequamur conferti, at Achiui

„Non sustinebunt, si quidem ipsis extremū impendet
exitium. (filium salutare:

Sic dixit Polydamas: placuit autem Hectori con-

Statim a. ex curru cum armis desiliit in terram. 80

Ac ne cæteri quidē Troiani in equis congregabātur,

At descēdentes ruerunt, ut viderūt Hectore diuinū:

Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisque

Equos bene in ordine cōercere ibi ad fossam:

Hi autem separati, seiplos instructes, (tur

In quinq; agmina cōstituti, simul suos duces sequebā-

Hi quidē cum Hectore iuerūt & eximio Polydamāte,

Qui plurimi & optimi erant: cupiebant a. maxime

Muro rupto concavas apud naues pugnare.

Et ipsos Cebriones tertius sequebatur: apud currus a. 90

Alium Cebrione deteriore reliquit Hector.

Alteris a. Paris præfuit, & Alcathous & Agenor:

Tertiis autem Helenus & Deiphobus diuinus,

Filij duo Priami: tertius autem erat Asius heros,

Asius Hyrtacides, quem ex Arisba vexerant equi

Rusi, magni, fluuio à Selleente.

At quattorum ductor erat bonus filius Anchisæ

Æneas: cum hoc duo An:enoris filij,

Archelocū & Acamāsque, pugne bene periti omnis:

Sarpedon autem dux erat inclytorum sociorum: 100

Assumpsit verò Glaucum, & Mauortium Asteropæū.

Isti enim visi sunt eximie esse strenui (omnes.

Supra alios post se quidē: hic enim excellebat inter

Hi autem postquā sese instruxerūt fabrefactis coriis;

Iuerunt rectā ad Danaos alacres, neque verò fore
putabant

Ut sustinerent, sed in naues nigras ruerent.

Tum cæteri Troiani & procul euocati socij,

Consilio Polydamantis inculpati paruerunt.

Αλλ' ἔκ' Ὑρπακίδης ἔθειλ' Ἀσιος ὄρχαμος αἰδρῶν
 Αὐθι λιπὴν ἵππους τε, καὶ μῦθ' ἰοχοὶ φεραποῖτα,
 110 Ἀλλὰ Σὺν αὐτοῖσι πλάσει γέρας, θοῇσι
 Νηπιος· ὅδ' ἄρ' ἔμελλε χαχὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 Ἰπποισι καὶ ὄχοφιν ἀγαλλόμενος ὦρθε μῶν,
 Ἀψ' ἀποῖος ἵππει ποτὶ Ἴλιον ἠέμενσας·
 Πρῶτον γὰρ μιν μοῖρα δυσώγυμος ἀμφιχάλυψε·
 Ἐγχεῖ Ἰδομένηος ἀγανὺς Δευκαλίδας·
 Εἶσατο γὰρ μῶν ἐπ' ἀειπερά, τῇ δ' ἄρ' Ἀχαιοί·
 Ἐκ πεδὺν ἰάστοιτο Σὺν ἵπποισι καὶ ὄχοφιν.
 Τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασε, οὐδὲ πύ-
 λησιν·

120 Ἐὐρ' ὅππ' ἐκ κληιδῶν στανίδας καὶ μακροὶ ὄχηα·
 Ἀλλ' αἰαπεπταμένους ἵχοι αἰέρες, αἳ πὶ ἐταῖροι·
 Ἐκ πολέμου φεύγοιτα στανώσσαν μετ' ἡῶν·
 Τῇ δ' ἴθις φρεσίνεω ἵππους ἔχε· ὅι δ' ἄμ' ἐποίητο
 Ὀξέα κεκλήγοιτες ἔφατο γὰρ ἔκ' ἔτ' Ἀχαιοί·
 Σχίσσεσθ'· ἀλλ' εἰ κινῶσι μεθ' ἡμῶν ποσσέσθαι
 Νηπιεὶς εἴ ᾧ πύλησι δὴ αἰέρας εὐροὶ ἀείσεις,
 Τῶν ἄρ' ὕμους λαπτάσῃσι αἰχμηταῖσι·
 Τοὶ μὲν Πριελίαν ἔα κρατερῶν Πολυπίτῃ·
 Τοὶ δ' Ἀεοιτῆα βροτλοῖγ' ἴσοι Ἀρπί·
 Τῶν δ' ἄρα περ πάροισι πύλασιν ὑψιλάσῃ·
 130 Ἐστασαι, ὥς ὅτε τε δρῦες ἔρεσι ὑψιχαρμῶν,
 Αἵ τ' αἰέροι μίμκοισι καὶ ὑέδι ἡμάτα πάντα,
 Ρίζησι μεγάλης δ' ἰνέκεος ἀραρυῖαι·
 Ως ἄρα πῶ χιρεῶσι πεποιτότες ἦδ' ἐβήφιν,
 Μίμκοι ἐπ' ὄρχαμοι μέγαι Ἀσιοί, ὅδ' ἐφίβοιτο·
 Οἷδ' ἴθις πρὸς τοῖχος εὐδμητοὶ βόας αὔας
 Ὑψὸς ἀναχόμενοι, ἔκιν' ἀλάλητ' ὦ,
 Ἀσιοὶ ἀμφὶ αἰαχίᾳ, καὶ Ἰαλῶν, καὶ Ορέσῃ,
 Ἀσιάδῃσι τ' Ἀκάμαντα θύωιά τε, Οἰόμαόι τε,
 Οἷδ' ἦτοι εἶως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοί·
 140 Ὀφρυοί, εἰδοὶ εἰότες ἀμύνεσθαι περὶ μῶν·
 Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τοῖχος ἐπεστυμένους εἰόησεν·
 Τρῶας, ἀπ' αὖ Δαναῶν γέγρετο ἰαχὴ τε φόβος τε·

At non Hirtacides voluit Asius præfectus virorum
 Ibi relinquere equos & aurigam famulum, 110
 Sed cum ipsis accessit ad naues veloces,
 Stultus: qui non erat, malo fato cuitatō,
 Equis & curribus exultans, & nauibus
 Retrò reuersurus ad Ilium excelsum.
 Prius enim ipsum fatum triste circumtexit,
 Hasta Idomenei clari Deucalidæ.

Irruit enim nauium ad sinistram patrem, quā Achiui
 Ex campo ibant cum equis & curribus:
 Hic equosque & currus egit, neque portis
 Inuenit acclinatas tabulas & longum vectem. 120
 Sed apertas tenebant viri, siquidem socium
 E prælio fugientem saluum perducerent ad naues.
 Hæc rectâ exultans equos dirigebat: hæc simul seque-
 bantur

(Achiui

Acriter clamantes: putabant n. fore ut non amplius
 Sustinerent, sed intra naues nigras præcipites ruerent
 Stulti: at in portis duos viros inuenerunt fortissimos,
 Filios animosos Lapitharum bellatorum,
 Alterum quidem, Pirithoi filium fortem Polypæten,
 Alterum verò, Leonteum, pernicioso parem Marti.
 Hi utique ante portas altas
 Stabāt: sicut quādo quercus stāt in montib. proceræ,
 Quæ ventum sustinent & pluuiam per dies omnes,
 Radicibus magnis altius firmatæ:

Sic sanè hi duo manibus freti atque viribus,
 Sustinuerūt aduenientē magnū Asiū, neq; fugerunt.
 Hi autē rectâ ad murum bene ædificatum scuta arida
 In altum eleuantes, ibant cum magno clamore,
 Asius imperator, & Iameneus & Orestes,
 Asiadēsque Acamas, Thoönque Oenomausque.
 Illi autem interim quidem fortes Græcos 140
 Hortabantur, intus existentes, defendere naues.

Sed postquam murum ad orientes animaduertērūt
 Troianos, Danaorum a: factus est clamorque, fugāq;

Εκ δὲ πὸ ἀΐζαιτε πύλαι φάσθε μαχέσθην,
 Αχοτέρεσι σέεσσι εὐκότες, πώ τ' ἐν ὄρεσσι
 Αἰδρῶνι δὲ κινῶνι δέχεται κολοσύρδι ἰόντα,
 Δοχμὸν τ' ἀΐσσοιτε φεισφίσι, ἄγρυπτι ὕλιν
 Πρυμνὸν ἐκτάμιοιτες, ὑπαὶ δὲ τὸ κόμπος
 ὁδοίποι.

Γίγεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμῷ ἔληται
 Ως τῆς κόμπι χαλκὸς ἐπὶ σήθεσφι φαίῃς,
 150 Λιτὴν βοῆμόρῃ· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμὸν
 χεῖρ

Λαῶντι κατ' ἰσθμῷ πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι·
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισι εὐδμήτοι ἀπὸ πύργων
 Βοῆον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων· ἱφάδες δ' ὡς πεπλοὶ ἔραζε,
 Ἀς τ' αἴεμος ζαῆς ἰέφεια σκίρειτα δοίῃσας,
 Τάρφῃα· κατέχυνε ἐπὶ χθοὶ πρυμνοτεῖρη·
 Ως τῆς ἐκ χερσὶ βέλε' ἱρρεῖ, ἠμὴν Ἀχαιῶν,
 Ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυς δ' ἀμφ' αὐτοὶ αὐτέων,
 Βοῆμόρῃα μυλάκεας, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 160 Δὴ ῥα τὸ τ' ὤμοξέει τε, καὶ ὡς πεπλήγετο μηρῷ
 Λοῖος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλασκήσας ἔπος λεῖπε,
 „ Ζεῦ πάτερ, ἠράειν καὶ σὺ φιλοψυδὴς ἐτέτυξο
 „ Πάγχυ μάλ'. ἔγὼ ἔχον· ἐφάμην ἥρως Ἀχαιῶν
 „ Σχησέει ἡμέτερόν γε πόλεος καὶ χεῖρας ἀάπλους·
 „ Οἱ δ' ὅτε σφῆκες μέστοι αἴολοι ἠδὲ μῆλιασται,
 „ Οἴκια πόλοισι ὁδῶ ἐπὶ παιπαλοέσση,
 „ Οὐδ' ἀπολείποναι κοῖλοι δόμοι, δῆα μύροιτες
 „ Αἰδρεὸς σπρητῆρας ἀμυνόμεναι φειτέχνων·
 „ Ως οἷγ' ἐκ ἐθέλοισι πύλαι καὶ δὴ εἴοιτο
 170 „ Χάσασθαι, ὅρῃ γ' ἢ κατακλίσθαι, ἢ ἀλῶναι.

Ως ἔφατ', ἔδὲ Διὸς παῖθε φρένα τρωτ' ἀγορεύσας·
 Εἰς τὸν γὰρ οἱ θυμὸς ἐβύλετο κῦδος ὀρέξαι.
 Ἀλλοὶ δ' ἀμφ' ἀμύμονι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι.
 Ἀργαεῖοι δὲ μετ' αὐτὰ θεοὶ ὡς παῖτ' ἀγορεύσας·
 Πάϊν γὰρ φειτέχιος ὁρᾶν θεσπιδὰς πύθ,
 Λαῖνοι, ὄρρεῖοι δ' ἀγρυμνὸν τῶν αἰάκων.

Tum verò hi duo ruentes ante portas pugnabant
 Agrestibus suis similes, qui in montibus
 Virorum & canum excipiunt strepitum venientem,
 Obliquiq; impetum facientes circa se ipsos frangunt
 arbusta,

Radicitus euellentes: simulque stridor dentibus
 Editur, donec aliquis iaculatus vitam eripuerit:
 Sic horum resonabat æs in pectoribus lucidum
 Ex aduerso percussorū: valde enim fortiter pugnabāt
 Copiis quæ supernæ erant fidentes, atque viribus:
 Illi enim lapidibus, bene ædificatis ex turribus,
 Iaciebant defendentes & seipsos & tentoria,
 Nauēsque veloces: lapides enim instar niuium cade-
 bant in terram,

150

Quas ventus & chemens, nubes atras agitans;
 Denfas diffundit in terram multos pascens:
 Sic horum è manibus tela fluebant tam Achiuorum
 Quam etiam Troianorum: galeæ a. circa siccum quid
 Percussæ saxi, & scuta umbilicata. (sonabant 160

Tum verò ingemuit & sua percussit femora
 Asius Hyrtacides, & indignatus verbum dixit,
 „Iupiter pater, certè & tu mendax factus es
 „Valde admodū: nō n. ego putabam heroas Achiuos
 „Laturos nostrum robur & manus inuictas:
 „Illi verò sicut vespæ in medio pictæ atque apes
 „Nidos faciunt via in prærupta,
 „Neq; relinquunt concavam domum, sed expectantes
 „Viros venatores defendunt fetus suos:
 „Sic hi nolunt à portis licet duo sint tantum

170

„Recedere, antequam vel occidantur vel capiantur.

Sic dixit, sed non flexit Iouis mentem hæc dicens:
 Hæctori enim eius animus volebat gloriam præbere.
 Alij autem circa alias pugnam pugnabant portas
 Difficile a. est me hæc deum tanquā omnia recensere:
 Passim n. circa murū excitatū est ardētissimū præliū:
 Lapideū: Argiui autem quamuis dolentes necessario

Νηδὶ ἡμῶν· θεοὶ δ' ἀκχχᾶτο θυμῷ
Παύτεσ' ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ὄπτα' ῥροὶ ἦσαν.
Συὺ δ' ἔβαλοι Λαπίθαι πολέμοι καὶ δῆϊοτῆτα.

180 Εἰθ' αὖ Πηλεΐδ' ὅς γ' ὅς κρατερὸς Πολυπότῃς
 Δεῖ βάλεϊ Δάμασσι κινέη· δρὶ χαλκοπαρῆν·
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔχει·εἰ δὴ δρὶ σφῖ
 Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὅτεον, ἑκίφαλος δ'
 Εἶδοι ἅπας πεπάλαντο, δάμασσε δέ μιν με-
 μαῶτα.

Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλαια ἢ Οὐρανὸν ἔξειάξει.
 Τὸς δ' Αἰπμάχοιο, Λεοντεῖς ὄζος ἄρκος,
 Ἰππόμαχοι βάλε δουεὶ καὶ ζῶας ἦρα πυχνοὺς.
 Αὖτις δ' ἐκ κλεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ἄξυ,
 Αἰπφάτῃ μὲν κοῤῥῶτοι ἐπαίξας δὲ ὁμίλῳ,

190 Πλῆξ' αὐτοχέδιν· ὁ δ' ἔπ' ἔπιος ὕδρι ἐρείδῃ·
 Αὐτὰρ ἔπι τι Μείατα καὶ Ἰαλῶν καὶ Ορέων,
 Πάϊς ἐπαγυτέρεσι πύλασσι χθονὶ πολυ-
 βοτείρῃ.

Οφρ' οἱ θεοὶ ἐλάοιζοι ἀπ' εἰτεᾶ μαρμαίρουτα,
Τίφρ' οἱ Πυλυδάμαντι καὶ Εὐβοίᾳ κοῦρι ἐπιτο,
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἀειστοὶ ἔσονται μέμασαι ᾧ μάλιστα
Τείχος τε ῥῆξαι, καὶ ἐκκοφῆσαι πλεῖστα.

Οἱ δ' ἐπ' ἑρμῆϊζοι ἐφ' ἄστεα πρὸς τὰ φρον.
Οὐκ ἔστι σφιν ἐπ' ἡλθε πρὸς ἑλθεῖν μετὰ δ' οἱ,
Αἰεὶ δ' ὑψιπέτης ἐπ' ἀεὶ πρὸς λαὸν ἔρχεται;

200 Φοιῖται δ' αἰνοῖται φέραι οὐχίσι πύλωρον,
Ζωὴν ἔτ' ἀσπαίρουσι, καὶ ἔκω λήθεο χάριτος.
Κέψα γὰρ αὐτοῖς ἔχοιτα κτῆ· σῆδος παρὰ δ' ἱερῶν,
Ἰδιωτὴς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔπει ἦκε χαμάζε
ἀλγύσας ὁδῶνσι, μέσῳ δ' αἰὶ κάβαλ' ἱμίλῳ
αὐτοῖς ὅτ' κλάγξας πετέο ποταμὸν αἰέμιον.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδοιαι ἄλλοι ὄφιν
Κήληροι ἐν μέσσοις. Διὸς τέρας αἰχμηχοῖν.
Δὴ τότε Πηλεδάμει θρασυῖ Εὐβροῖ ἐπαΐξας,
Εὐβρὲ ἄσπετον ἄσπετος μοῖβη πλῆστας ἀγορήσιν

210. Ἐσθλὰ φεζομένη· ἐπὶ ὧδε καὶ ὧδε εἶχε, -

Pro nauibus pugnabant: dii verò tristes erant animo
Omnes quotquot Danaïs in prælio adiutores erant:
Commiserunt autem Lapithæ prælium & pugnam. 180
Tum verò Pirithoi filius fortis Polypœtes
Hasta percussit Damasum per galeam æreas malas
habentem.

Neque verò ærea galea prohibuit, sed penitus *transacta*
Cuspis ærea rupit os, cerebrum autem
Intus totum fœdatum est: domuitque ipsū animosum.
Deinde verò Pylonem & Ormenum interfecit,
Filius autem Antimachi Leonteus, ramus Martis,
Hippomachum ferit hasta ad baltheum assequutus:
Rursum autem e vagina vt extraxit ensē acutum,
Antiphaten quidē primū irruens per mediū agmen 190
Percussit cominus: hic autem supinus solo stratus est.
Deinde & Menonem & Iamenum & Orestem
Omnes acervatim admouit terræ multos pascenti.
Dum ij hos spoliabant armis splendidis,
Interea Polydamantē & Hectorē iuvenes sequebātur,
Qui plurimi & fortissimi erant, gestiebant a. maximē
Murūque perrumpere, & incendere igne naues.
Hi tamen adhuc deliberabant stantes apud vallam:
Avis enim ipsīs superuenit transire volentibus,
Aquila altiuolans ad sinistram populum retinens, 200
Cruentatū draconem gestans unguibus, immanem,
Vivum adhuc palpitantem, qui nondum oblitus fue-
rat pugnae:

Percussit enim ipsam tenentem ad pectus iuxta collū,
Conuersus retrō: hæc autem a se dimisit in terram,
Dolens doloribus: medium autem deiecit in agmen:
Ipsa autem clangens auolauit flatibus venti:
Troiani a. horruerūt postquā viderūt volubilē serpētē
Iacētē in medio ipsorū, Iouis portentū egidē habētis.
Tū igitur Polydamas audacē Hectorē alloqu. est astans:
Hector, tu quidē semper me increpas in concionib. 210
Rectē monentem: quandoquidem ne decet quidem

- „ Δῆμον εἴπα παρὲς ἀγορεύων, ὅτ' οἱ βυλῆ,
 „ Οὔτε ποτ' οἱ πόλεμος, σοὶ δ' ἔχρατος αἴψ' αἴξαι.
 „ Νῦν δ' αὖτ' ἔξερχε ὥς μοι δοκεῖ ἔλθ' ἄριστα,
 „ Μὴ ἴσθω Δαναοῖσι μαχιστόμοι φείνηται.
 „ Ωδὲ γὰρ ἐκτελείεσθ' οἶμαι, εἰ ἐπεί γε
 „ Τρῶσι δ' ὅρις ἐπὶ λθε φῶρσε μῆναι μεμαῶσι.
 „ Λίεδς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαοὶ εἶρχων,
 „ Φοιῖνεται δ' ἐξέκοιτα φέροι οἰύχασσι πελάγῳ
 „ Ζοοὶ ἄφαρ δ' ἀφύκε πάρος φίλα οἴκ' ἰκέσθαι.
 210 „ Οὐδ' ἐτέλεσθ' ἐφίρει δόρυ μαι τεκείσθ' ἐοῖσι.
 „ Ως ἡμεῖς εἴπω τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 „ Ρηξόμεθα θείῃ μεγάλῃ, ἄζωσι δ' Ἀχαιοί,
 „ Οὐ κόσμῳ ὅθ' ἰαυφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέ-
 λωτα.
 „ Πολύς γε Τρῶσι καταλέψαντο, οὐκ κεν Ἀχαιοί.
 „ Χελκῶ διαόσοισι ἀμυνόμενοι φείνηται.
 „ Ωδὲ χ' ὑποκείναιτο θεῶσσι, ὅς σ' ἐφα θυμῷ
 „ Εἰδὲν τεράων, καὶ οἱ πειθόισιν λαοί.
 „ Τῶν δ' ἄρ' ὑποδραῖδον περσεφὴ κορυθαῖολος Βηρπε-
 220 „ Πηλυδάμα σὺ μὲν κ' ἐγ' ἐμοὶ φίλα τῶν ἀγορεύων.
 „ Οἶδ' αὖ δῆσι μυθοὶ ἁμύνοντα τῷδε τοῖσιν.
 „ Εἰδ' ἐπεί δ' ἤ τ' οἱ ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 „ Εξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ.
 „ Ὅς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐλιδούποιον λατρεύειν
 „ Βυλίοι, ἅς τέ μοι αὖδ' ὑπέχετο καὶ κατέειπεν.
 „ Τῶν δ' εἰσοῖσι πανυπέρυχας κελύεις
 „ Πάθειες, καὶ ὅτ' ἐπ' ἐμπετρέπομ', ἐδ' ἀλεχίζω,
 „ Εἴτ' ἐπὶ δ' ἔτι ἴωσι πρὸς ἡδ' τ' ἡελίοι τε,
 „ Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖς ποτὶ ζόφοι ἡσθύνεται.
 „ Ἡμεῖς δ' ἐμὴν μεγαλοῖο Διὸς πειθόμεθα βυλῆ,
 240 „ Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθάνατοισι αἰάσκει.
 „ Εἰς οἴκῳ δ' ἄριστος ἀμυνέσθ' ἐπὶ πατρὸς.
 „ Τίπτε σὺ διδοικας πόλεμον καὶ δῆϊο πῆτα;
 „ Εἴπω γὰρ τ' ἄγε γε περικλινόμεθα παῖτες.
 „ Νῦν σὶ ἐπ' Ἀργείοι, σοὶ δ' ὅς τις εἴς' ἀπολέσθαι.
 „ Οὐ γὰρ τοι κραδίε μνησθῆναι, ὅδε μάχημος.

„Ciuem existentem aliter dicere, neque in curia
 „Neq; vnquā in bello: tuā v. potentiā semper augere:
 „Nunc a. rursus dicam, vt mihi videtur esse optimè:
 „Ne eamus cum Græcis pugnaturi de nauibus.
 „Sic enim euenturum esse puto: si verè quidem
 „Troianis hæc auis aduenit transire volentibus
 „Aquila altiuolans, ad læuam populum coercens,
 „Cruentum serpentem portans vnguibus, ingentem,
 „Viuū citò tamē dimisit, antequā ad charos nidos per 110
 „Neq; perfecit portans vt daret pullis suis: (ueniret,
 „Sic nos si portas & murum Achiuorum
 „Ruperimus robore magno, cedantque Achiui,
 „Non decenter à nauibus veniemus per easdem vias.
 „Multos enim Troianorū relinquemus, quos Achiui
 „Ferro interficient, pugnantes pro nauibus.
 „Sic certè exposuerit augur, qui verè animo
 „Peritus prodigiorum sit: & ipsi pareant populi.

Hunc a. toruē intuitus alloquutus est galea pulchra
 instructus Hector,

„Polydama, tu quidem minimè mihi grata hæc dicis: 130
 „Nosti & aliud consilium melius isto excogitare.
 „Si autem verè iam hoc seriò dicis,
 „Sane iam tibi deinceps dii mentes perdiderunt ipsi,
 „Qui me iubes Iouis quidem altitonantis obliuisci
 „Consiliorum: quæque mihi ipse promisit & annuit:
 „Auibus verò alas expandentibus iubes
 „Obedire, quas minimè moror, neque curo,
 „Siue ad dextram vadāt, versus aurorāq; solēq;
 „Siue ad sinistram aduersus occasum obscurum.
 „Nos autem magni Iouis pareamus consilio, 140
 „Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.
 „Vnum auspiciū optimum pugnare pro patria.
 „Cur tu times bellum & pugnam?
 „Etsi enim alij circum occidamur omnes (reas.
 „Naues ad Achiuorū: tibi tamē nō est timendū ne pe-
 „Non enim tibi cor audax in hostem neque pugna.

„Εἰ ὅ σὺ δῖοι τῆτος ἀφέζεαι, ἢ ἐπὶ δῆϊον
 „Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψῃς πολέμοιο,
 „Αὐτὶκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείσ' ἀπὸ θυμῷ ὀλέσσεις.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποιτο,

250 Ἡχὴ θάσσεσθ' ὅττι ὅ Ζεὺς περπιχέρεα υἱος
 Ὡροει ἀπ' Ἰδαίῳ ὄρεϊ αἰέμευιο θύελλαν,
 Ἡ δ' ἰθὺς ἦκεν κοῖλῳ φέρει αὐτὰρ Ἀχαιῶν·
 Θέλγε ἰοῖν, Τρωσὶν ὃ καὶ ἔκθερ κῦδος ὄπαζε·
 Τῷ δ' ἄρ' ἤ τεργίετο πεποιθότες, ἠδὲ βῆηφι,
 Ρήγνυθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν περὶ ῥήπζοι.
 Κρόσσας μὲν περὶ γῶν ἔρυον, καὶ ἔρηπον ἐπάλξεις,
 Σπίλας περὶ Ἰλίου ἐμύχλεον, αἳ δ' Ἀχαιοὶ
 Πρώτας εἰς γαίῃ θέσαν ἐμμόρῃ ἔχματα πύργῳ·
 Τὰς οἳ γ' αὖ ἔρυον, ἔλποιο ὃ τεῖχος Ἀχαιῶν
 160 Ρήξειν· ὃ δὲ ἰὺ πῶ Δαναοὶ χάζοιτο κελευθῆ.
 Ἀλλ' οἷγε ῥυοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 Βοῆμον ἀπ' αὐτάῳ δῖοις ὑπὸ τεῖχος ἰοίτας.
 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευπτόσιν ὅττι πύργῳ,
 Πάντοσε φοιτήτῃ μῦθος ὀτρυνούσιν Ἀχαιῶν,
 Ἀλλοὶ μάλιχίοις, δῆμον τερεοῖς ἐπέεσσι·
 Νείκεοι, οἳ πῖα πάγχυ μάχης μετ' ἰεῖται ἰδοῖεν·
 „ὦ φίλοι Ἀργεῖοι, ὅς τ' ἐξοχος, ὅς τε μεσῆς,
 „Ὅς τε χερσιότρερος, ἐπεὶ ὅπῃ πάντες ὁμοῖοι
 „Λιέρεθ' εἰς πολέμῳ, ἱὺ ἐπλήτο ἔργοι ἅπανσι·
 170 „Καὶ δ' αὐτοὶ ὃ δὲ πρὸς γινώσκετε, μὴ τις ὀπίσσω·
 „Τετράφθα ποτὶ ἦας ὀμκλήτηρος ἀκούω·
 „Ἀλλὰ προσσω ἴεσθε, καὶ δῆϊλοισι κέλεσθε,
 „Αἴκει Ζεὺς δούκῃσι Ὀλύμπιος ἀστερὺς πητῆς,
 „Νεῖκος ἀπασσάμοις δῖοις περὶ ἄστυ δῖεσθ'·
 Ὡς τῶν περὶ βούλῃ τε, μάχῃν ὀτρυνόν Ἀχαιῶν·
 Τῷ δ' αἴ τε νιφάδες χείρας πιπύοισι θαμναὶ
 Ἡμαπ χερμεῖα, ἔτε τ' ὥρετο μηπέτα Ζεὺς
 Νιφέλῳ αἰθρῶποισι, πιφασκόμοις τὰ ἄκῃλα,
 Κεῖμῃσας δ' αἰέμευς χεῖρ' ἐμπεδοι, ὅφρα κε-
 λύψῃ

180 Τψηλῶν ὄρεϊ κορυφαῖ, καὶ κοραΐας ἀκροῖς,

„Si tamen tu à pugna abstinebis, vel alium
 „Clam dehortans verbis auertes à bello,
 „Protinus mea hasta percussus vitam amittes.

Ita fatus præcessit: hi autem sequebantur
 Clamore immenso: insuper a. Iupit. gaudens fulmine 250
 Excitauit ab Idæis montibus venti procellam,
 Quæ rectà in naues puluerem ferebat: sed Græcorum
 Mollebat animum: Troianis a. & Hect. gloriā dabat:
 Huius iam prodigiis confisi, atque robore suo,
 Perfringere magnum murum Achiuorum tentabant:
 Pinnas quidem turrium detrahebant, & diruebant-
 propugnacula.

Pilâsq; prominentes vectib. auellebant, quas Græci
 Primas in terra posuerant, vt essent sustentaçula turriū
 Has illi abstrahebant: sperabāt a. se murū Achiuorum 260
 Rupturos esse: nondum tamen Danaï cedebāt de via:
 Sed pellibus boum præmunientes propugnacula,
 Feriebant ab ipsis hostes murum subeuntes,
 Ambo autem Aiaces hortantes in turribus,
 Omnes aciei partes adibant, robur concitātes Achiu.
 Alium blandis alium duris verbis
 Increpabant, quemcumque omnino è pugna cessantē
 vidissent: (diocris,

„O amici Argiuorum, quique eximius quique me-
 „Quisque deterior est, quoniam non omnes similes
 „Viri in bello, nunc est pugnandum omnibus, 270
 „Et verò ipsi hoc cognoscitis: nequis retrò
 „Vertatur ad naues minacem Hectorem audiens,
 „Sed vltèrius procedite, & inuicem vos hortamini,
 „Si forsan Iupiter det Olympius fulgurator (mur.
 „Vt prælio hinc repulso, hostes ad ciuitatē persequa-

Sic hi clamantes pugnam excitabant Achiuorum:
 Horum autem, sic vt grumi niuis cadunt crebri
 Tempore hyemali, quādo orsus est cōsiliarius Iupiter
 Ningere hominibus, ostentans sua tela:
 Sopitis vero ventis fundit constanter, donec operiat 280
 Celsorum montium vertices & cacumina summa,

Καὶ πῆδ' ἀστεύματα, καὶ αἰδρωτὰ πῖνα ἔργα,
 Καὶ τ' ἐφ' ἄλός ποσσιν κεχυταιλιμέσσι τε καὶ ἄκταις,
 Κύμα δέ μιν πρὸς πλάζοι ἐρίκεται, δῖα τε πάντα
 Εἰλύαται καθ' ἑσθλὸν ὅτ' ἐπιείτῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὡς τῷ ἀμφοτέρωσιν λίθοι παπῶντο θάμναι.

Αἰμὼν δ' εἰς Τρώας, αἰ δ' ἐκ Τρώας εἰς Ἀχαιεὺς
 Βόημιον· ὃ δ' οἱ τεῖχος ὑπὸ πᾶσι δούροισιν ὀρώρει.

Οὐδ' αὖ ποτ' ἐπεὶ Τρῶες καὶ Φαίηκες ἔκπρως
 Τείχεος ἐφύζαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχθον,

290

Εἰ μὴ δ' ὅτ' ἦν ἑοῖ Σαρπηδὼν ἀμύματα Ζεὺς,
 Ὀρρεῖ ἐπὶ Ἀργείοισιν ἰοίβ' ὥς βοῶσι· ἔλιξιν.

Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν παρὰ πόδας ἔχετο πάντοσιν ἴσθιν,
 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατο· ἠὲ ἄρα χαλκείας

Ἡλασσε, ἔνθα δ' εἰς βοείας ῥά ψα θάμναις,

Χρυσείοις ῥά βδοιοῖσι διωυκέσιν περικίχλον.

Τὴν δ' ἄρ' ὅγε παρὰ πόδας χόλμος, δύο δούρε πιάσσει,
 Βῆ δ' ἰδὼν ὥς τε λείων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδιουῖς

Διερθεῖν κρεῖσσι, κέλεται δὲ ἐς θυμὸς ἀγνίωρ,
 Μύλων περήσοιτα, καὶ εἰς πυκνὸν δόμον ἐλθῶν.

300

Εἴωρ γὰρ χ' ὤρῃσι παρ' αὐτοφί βώτρεις αἰδρεῖς·

Σιὴν καὶ δούρεσσιν φυλάσσοντας περὶ μῆλας.

Οὐ γὰρ τ' ἀστρεπτοὺς μέμνηται αἰθμοῖο δῖος.

Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἡ ἥρπασε μετὰ λῆρος, ἥ καὶ αὐτὸς

Ἐβλητ' ἐς κορῶντισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοιπῆς.

Ὡς γὰρ τὸτ' αἰπὶ θεοῖ Σαρπηδὼν ἀνὰ θυμὸς αἶψα

Τείχεος ἐπαΐξαι, δῖόν τε ῥέξααθ' ἐπαλξαις.

Αὐτίκα δ' οἱ Γλαῦκοι παρὰ πόδας παῖδ' Ἰππολόχοιο,

„Γλαῦκε, πῆ δὴ ἰωὶ τετιμῆμεθα μάλιστα,

„Βδρῆτε, κρέασι τε, ἰδὲ πλείοις δειπάεσσιν

310

„Εἰ Λυκίη· καί τε δ' οἱ θεοὶ ὥς ἀσπερόωσι,

„Καὶ τέμνος ἱεμῆμεθα μέγα θάμναι παρ' ὄχθας,

Καλὸν φυτελὴν, καὶ ἀνέρας περὶ φέροντας

Τῷ μὲν χρὴ Λυκίοισι μετ' ἀσπίσιν ἰοίταις,

Ἐσάμην, ἥ δὲ μάχης καυσιρῆς αἰπὸς ὀλῆσται,

Θφραῖ πρὸς πόδ' ἔπειτα Λυκίῳ πύκν' ἀσπερόωσι.

Et campos herbosos, & virorum læta opera:
 Et super maris cani funduntur portubus & littoribus:
 Fluctus a. ipsam ~~non~~ ^{ne} allidēs prohibet, atque omnia
 Operiuntur de super quando ingruit Iouis imber:
 Sic horum vtrunque lapides volitabant frequentes,
 Alij quidem ad Troianos, alij a. Troianis ad Græcos
 Tacentibus, murum a. supra omnē strepitus ortus est.
 Neque dum Troiani & illustris Hector
 Muri perripissent portas & longum vectem, 290
 Nisi filium suum Sarpedona consiliarius Iupiter
 Mouisset in Argiuos, ut leonem in boues tortuosa
 cornua habentes.

Statim a. scutū quidem antè tenebat vndique æquale,
 Pulchrum, æreum, extrinsecus obductum, quod faber
 Fecerat: intus autem pelles bouinas assuerat spissas,
 Aureis virgis longis circa orbem *clypei*.
 Hoc ille antè tenens, duo hastilia quatiens,
 Perrexit ire, sicut leo in mōtib. nutritus, qui indigens
 Diu fuerit carniū, impellita. ipsum animus superbus
 Oves tentaturum, etiam in densam caulam ire: 300
 Et si enim inuenerit apud ipsam pastores viros,
 Cum canibus & hastis custodiam agentes circa oues,
 Haud tamen re non tentata patitur se à stabulo pelli:
 Sed aut rapit insiliens, aut & ipse
 Vulneratur inter primos veloci à manu *emisso* iaculo.
 Sic tunc diuinum Sarpedonem animus impulit
 Murum inuadere, perumperéque propugnacula.
 Statim a. Glaucum alloquutus est filium Hippolochi.
 „ Glauce, cur nos honoramur maximè,
 „ Sessionéque carnibusque & plenis poculis 310
 „ In Lycia, omnes autem, deos tanquam, nos inspiciūt,
 „ Et prædium incolimus magnum Xanthi iuxta ripas,
 „ Amœnum, soli arboribus consiti, & arui fugiferi?
 „ Quare nunc oportet Lycios inter primos existētes
 „ Stare, & pugnae ardenti interesse,
 „ Vt aliquis sic dicat Lyciorum bene armatorum:

320

„Οὐ μά' ἀκληῆς Λυκίῳ κατακοιρανίοισι
 „Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἴδοις τε πῶτα μῆλα,
 „Οἶοι δ' ἔξαιτι, μνηδεία, ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
 „Ἐσθλὴ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετ' ἀφάτοισι μάχονται.
 „ὦ πόποι, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τοῖδε φυγόντες,
 „Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγῆρας τ' ἀθανάτων τε
 „Ἐσσεσθ', ὅτε κει αὖδ' ἐπὶ ἀφάτοισι μαχοίμεν,
 „Οὔτε κέ σε τέλλοιμι μάχῃ ἐς κυδαιίνην·
 „Νῦν δ' ἐμπης γὰρ κῆρες ἐφες ἄσιν θανάτοιο
 „Μυεῖαι, αἳ ἔκ' ἐς ἱφυσὶ βροδοῖ, ὅδ' ὑπαλύξαι.
 „Ἰοῖμεν, ἢ ἐπεὶ χυδὸς ὀρέξομεν, ἢ ἐπεὶ ἡμῖν.
 „ὣς ἔφατ'· ὅδ' Ἰδμενός ἀπετράπετ', ὅδ' ἀπὶ
 „Θῆσε.

330

Τὼ δ' ἴθις βήπτε Λυκίῳ μέγα ἔθνος ἄγοιτε·
 Τροίῃ ἴδων, ῥίγησ' ὕψος Πετρώο Μειεσθενός·
 Τῷ γὰρ δὴ πρὸς πύργοι ἴσαι κακότητι φέροντες.
 Πάπῳ δ' αἰὲς πύργοι λαχάδι, ἢ πῖ ἴδωτο
 Ἡγεμῶναι, ὅς τις οἱ δῖόν τε ἐπάρῃσι ἀμύναι·
 Ἐς δ' ἑοῖσ' Αἴαντες δύο πολέμου ἀκορήτω
 Ἐσαίπας, Τεῦχρὸν τε ἰεὸν κλισίῃσιν ἴοντα
 Ἐγύθει, ἀλλ' ὅπως οἱ ἔμω βάσαντι μεχαιῇ.
 Τόστος γὰρ κλύπος ἦεν, ἀϋτὴ δ' ἔραϊοι ἴκε,
 Βόηθ' ἄνθρωποι καὶ τε καὶ ἱπποκόμοι τριφάλαγγι,
 Καὶ πύλαι παύσαι γὰρ ἐπώχασαν· τοῖς δ' ἔπειτα αὐταῖς
 340 Ἰσάμενοι περὶ τὴν βιήρην ἔσαντες ἐσελθόντες.
 Αἰψαὶ δ' ἐπὶ Αἴαντα περὶ κῆρυκα Θωοῦτιν,
 „Ἐρχο δὲ Θωοῖτα, θείω Αἴαντε κάλεσθαι,
 „Ἀμφοτέρω μὲν μάλλιν· ὁ γὰρ καὶ ὅχ' ἀείσσει
 „ἀπαύποι

350

„Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε πετεύζεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 „ὦ δὲ γὰρ ἔβρισαι Λυκίῳ ἄγοι, οἳ δὲ πάρος περ
 „Ζαχυνεῖς τελέθοισι κατ' ἀφάτοισι ὕμνους.
 „Εἰ δὲ σφί' ἐκείθι πόσις καὶ ἰσχυρὸς ὄρωρει·
 „Ἀλλὰ πρὸς οἷος ἵππο Τελαμόνιος ἄλκιμος Αἴας·
 „Καὶ οἳ Τεῦχρος ἀμ' ἐσπείδω τόξωι ἐν ἰδῶς.
 „ὣς ἔφατ', ὅδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπὶ θάλασσαν ἀκούσας.

„Nequaquam inglorij Lyciam administrant
 „Nostri reges; eduntque pingues oues,
 „Vinumque eximium dulce: sed etiam vires *insunt illis*
 „Validæ, quando Lycios inter primos pugnant. 320
 „O amice, sanè quidem si bello isto euitato
 „Perpetuo essemus expertesque senij, immortalésq;
 „Futuri, neque ego ipse inter primos pugnarem,
 „Neque te concitarem pugnam ad illustrem:
 „Nunc vero quando fata instant mortis
 „Infinita, quæ nō licet effugere hominē neq; euitare,
 „Eamus, vel alicui gloriā dabimus, vel aliquis nobis.
 Sic dixit: neque Glaucus auersus est, neque non
 obediuit.

Hi a. rectā ibant Lyciorum magnum agmen ducētes.
 Hos a. conspiciatus, timuit filius Petei Menestheus. 330
 Eius enim iam ad turrim ibant malum ferentes.
 Lustrauit autem oculis per munitiones Achiuorum
 si quem videret

Ducum, qui malum à suis sociis arceret.
 Aduertit autem Aiaces duos belli insatiabiles,
 Stantes, Teucrūque modò è tentorio profectum
 Prope: sed non poterat ille clamando exaudiri,
 Tātus utique strepitus erat, clamorque ad cælum ibat
 Percussorū scutorū, & setis equinis cristatarū galearū,
 Et portarum, ad omnes enim accesserat, hi a. per ipsas
 Stantes nitēbantur vi perumpentes ingredi. 340
 Statim autem ad Aiace[m] misit præconem Thootam,
 „ I diuine Toota, currens Aiaces voca.
 „ Ambos quidē maximè (hoc n. lōgè optimū omniū
 „ Esset, nam citò hac parte fiet grauis cædes:
 „ Huc n. ingruerunt Lyciorum duces, qui antea etiam
 „ Valde acres sunt in validis prælijs)
 „ Si verò ipsis etiā illic labor & certamen ortum est,
 „ Saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
 „ Et cum Teucer simul sequatur arcuū bene peritus.
 Sic dixit, neq; ei præco non paruit postquā audiuit. 350

Perrexit

Βῆ δὲ θεῶν ὄψα τέχης ἀχαιοὶ χαλκοχέουσι·
 Σπῆ δὲ παρ' αἰαίνεσσι κίον, εἶθαρ δὲ προσήυδα,
 „ Αἴαντ' ἀργεῖαι ἡγήτορε χαλκοχέουσι,
 „ Ηἰώγῃ Πετρώδῃ διοτρεφείας φλόος υἱὸς
 „ Κεῖσ' ἴδω, ὅφρα ποιοῖο μῖνυτ' ἅ τ' αἰπάσσηται·
 „ Ἀμφοτέρω μὲρ μάλλοι· ὃ γὰρ κ' ὅχ' ἀείσσει
 ἀπαντῶν

360 „ Εἴη ὑπὸ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὀλεθρῶς.
 „ Ωδὲ γ' ἐβείσται Λυκίῳ ἀγροί, οἳ δὲ πάρος τ' ὦρ
 „ Ζαχρηῆς τελέθεισι χεῖρα κρατερὰς ὕσμιναι.
 „ Εἰ δ' ἔχ' οἷτάδε τ' ὦρ πόλεμος ἢ ἱήκος ὀρώρει,
 „ Ἀλλὰ τ' ὅϊος ἴπῳ Τελαμόνιος ἄλκιμος Αἴας·
 „ Καὶ οἳ Τῶχρος ἄμ' ἐσπείσθω τόξωι εὖ ἐδούς.
 „ Ως ἔφατ', ἐδ' ἀπὶ θῆκε μέγα Τελαμόνιος Αἴας.
 „ Αὐτὸν Οἰλιάδῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 „ Αἴας, σφῶϊ μὲρ αὐδισὺν ἢ κρατερὴς Λυκομήδης,
 „ Ες αὐτὸς Δαιαοὶς ὀτρυνέτω Ἴφι μάχεσθαι·
 „ Αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἴμι ἢ αἰπὺς πολέμοιο·
 „ Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αἶψα, ἐπὶ μὲν εὖ τοῖς ἐπαμειβέσθω.
 „ Ως ἄρα φωνήσας ἀπέειπε Τελαμόνιος Αἴας,
 370 „ Καὶ οἳ Τῶχρος ἄμ' ἦε κασιγνήτος ἢ ὀπάτρος,
 „ Τοῖς δ' ἄμα Πανδίων Τῶχρου φίρε χαμπέλα
 τόξα,

„ Εὖτε Μεινεύης μεγαθύμου πύργου ἵκοιτο,
 „ Τείχεος ὄψας ἰόντες, ἐπιγομόνοισι δ' ἵκοιτο·
 „ Οἷδ' ἐπ' ἐπάλξεσσι βαῖνοι ἐρεμνὴ λάλαπι ἴσσι,
 „ Ἴφθιμοι Λυκίῳ ἡγήτορι ἡδὲ μέδοντες·
 „ Σιὸν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι αἰπτοί, ὥρτο δ' αὖτ' ἡ.
 „ Αἴας δ' ὁρῶν Τελαμόνιος αἶδρα κατέκτα,
 „ Σαρπηδόητος ἐταῖροι Επικλῆα μεγάθυμοι
 „ Μαρμαρῶ ὀκρυβεῖ πβαλῶν, ὅρα τέχης ὄψας
 380 „ Κεῖν μέγας παρ' ἐπάλξει ἰσχυρὰτος, ἐδὲ χέμι ρέει
 „ Χεῖρ γὰρ τῇ ἑτέρῃ φέρει αἶψα καὶ μάλ' ἡβῶν,
 „ Οἷδι μὲν βροτοὶ εἰσ', οἳ δ' ἄρ' ὑφ' ὀφθαλμοῖσιν ἔμβαλ' ἀείρας,
 „ Θάοσ' ἔτ' τετράφαλοι κυνέιοι. Σιὸν δ' ὅτ' ἄρα ξε
 „ Παῖτ' ἄμωδ' κεφαλῆς· οἳ δ' ἄρ' ἀφροτῆρι εἰσκαίς,

Κάπ-



Κάππετ' ἀφ' ὑψηλῆς πύργου, λίπε δ' ὅτεα θυμός.

Τῶν τε δ' Ἰππολόχοιο,

Ἰὼ ἐπὶ αὐτὸν βάλε πείχους ὑψηλοῦ,

·Η ῥ' ἴδ' ἡμῶν ἐντα βραχίονα, παῦσε ὁ χάρμης·

Αψδ' ἀπὸ τείχους ἄλτο λατῶι, ἵνα μὴ πς Ἀχαῖωσ.

309 Βλήμενοι ἀφ' ῥήσεως ὡχέτο· τ' ἐπέεσσιν.

Σαρπκήδοιτι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπώϊτος·

Αὐτίκ' ἐπεί τ' οὔνοισι, ὄμβρος δ' ἔλκετο χάρμης.

ΑΜ' ὄγε Θεσιρίδῳ Αλκμάῳα δουρὶ πυχίσσας,

Νῆξ', ἐν δ' ἑσπερίῳ ἔργος · ὁ δ' ἐπαύριον πέσῃ
 δουεῖ

Πρώτης, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιπέλῳ χερσὶ βιβαρῆσι,

ΕΛΧ'· ἡδ' ἔσπετο πᾶσι δαμῶντες, αὐταῖς ὕψιστοι

Ταῖχος ἐρυμιάθη, πολέας δ' εἴθε κέλευθον.

Τοι δ' Αἴας κ' Τεύχρως ὁμαρτήσαντ', ὁ μὲν ἰὼ

400 Βεβλήκει Τελαμῶνα πειρήθεσφι φαφρόν

Λαπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρυς ἄμυνε

Παῖδες εἴ με καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τρυφῇσι δευεῖν·

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξει ἐπ' ἀλκυόνοιο· ἥ γ' ὀλοῦται

Ἡ αὐτὴ ἐσχίη, συμφέλιξε δὲ μητρίμαῶτα.

Χωρήσει δ' ἄρα πῦρ τοῖς πάλαισι, ὅδ' ὅγε πάμπαν.

Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλαπτο κῦδος ἀρέας.

Κέκλετο δ' αἰπυθέοισι ἐλιξάμενος Διοκίοισι,

„Ω Λύκοι, π' τ' ἄρ' ὦδε μέγιστε θυρίδας ἀλκῆς.

„ Αρχαίοι δὲ μοι ὄντι ἰφθίμω φρ' εἰσι,

410 „Μοῦσ' ἤρξαμ' ὅρα θεῶν ἔργα ποῖ κ' ἐλευθερ

„Αλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλείοι δέ τοι ἔργοι ἄμειοι.

Ὡς ἐφαθ'· αἱ δ' ἀρχαὶ καταδίδουσαιτες ἑμὲ
καλῶ.

Μᾶλλον ἐπέβρισαι βυλὴν φόρῳ ἀμφὶ αἵαχτα.

Αρχεῖοι δ' ἑτέρω τει ἐχαρτιώαντο Φάλαγγας

Τείχος ἔτι οἶδε, μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον.

Οὐτε γὰρ ἴφθιμοι Δύκιοι Δαναῶν ἐδυόκοντο

Τείχος ῥηξάνομοι θείας ἐξουσίας καὶ πάλαι.

Οὐτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαῖδα Λυκίης ἐδύσαντο

Decidit ab excelsa turri: liquitque ossa animus.

Teucer autem Glaucum fortem filium Hippolochi

Sagitta percussit irruentem à muro alto,

Quà vidit nudatum brachium: cessareq; fecit à pugna

Retro a. è muro desiliit furtim, vt ne quis Achiuorum

Vulneratum videret & insultaret verbis.

Sarpedoni autem dolor fuit Glaucò abeunte,

Statim postquam animaduertit: attamen non oblitus
est pugnae:

Sed Thestoriden Alcmaonem hasta assequutus

Percussit: extraxit a. hastam: ille sequens hastā cecidit

Pronus: circa a. ipsum crepuerunt arma varia ære.

Sarpedō a. propugnaculū apprehensum manib. validis

Traxit, illud a. sequutuū est totū prorsus, sed desuper

Murus denudatus est: multis verò fecit viam.

Hunc autem Ajax & Teucer simul obuiam facti, alter
quidem sagitta

Percussit ad lorum circa pectora splendidum

Scuti totū corpus circūdātis (sed Iupiter fata depulit 400

A filio suo, ne nauium apud puppes interficeretur.)

Ajax autem scutum percussit insiliens, atque penitus

Intrauit hasta: repressit autem ipsum irruentem:

Cessit a. paululū à propugnaculo, neq; tamē omnino

Recessit, quoniā ei animus sperabat gloriam adipisci:

Adhortatus est autem conuersus diuinos Lycios,

„ O Lycij cur sic remittitis strenuam virtutem?

„ Difficile autem mihi est & fortissimo. existenti,

„ Soli per impenti murum, facere ad naues viam,

„ Sed simul sequimini, multorū autē opus melius. 410

Sic dixit hi autem regis subueriti minas

Magis ingruerunt prudentem circa regem.

Argui autem ex altera parte muniebant phalanges

Murum intra, ardua autem ipsis apparebat pugna.

Nam neque fortissimi Lycij Danaorum poterant

Muro rupto conficere ad naues viam:

Neque vnquam bellatores Danai Lycios poterant

Τείχεος ἀφ' ὧσ' αὖτις, ἐπὶ τὰ κορυφαία πέλασθαι.

42. ΑΜ' ὥστ' ἀμφ' ἔρρεισι δὺν ἀνέρεσσι θεῖα αἰῶνι,
Μέτρ' ὡς χερσὶν ἔχοιτες ἐπιζυγῶν ὡς ἀφ' ἑρῆς,
Ὡτ' ὀλίγω ὥσ' ἡρώεσσι ἐλίζητο πρὸς ἴσιν·
Ὡς ἄρα τοὺς διέεργοι ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὸ αὐτίκῃ
Δήσιον δῆμῳ ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαοσκήϊά τε πικρύνειτα.
Πολλοὶ δ' ἐτάζοιτο κατὰ χροῖα πλεῖν χαλκῷ,
Ἡ μὲν ὅτ' αὖτε τρεφθῆναι μετὰ φρεσὶν γυμνασίῃ
Μαριμβύων, πολλοὶ δ' ἔσχατον ἀσπίδος
αὐτῆς.

430 Παίτη δὴ πύργοι καὶ ἐπ' ἀλξίες αἵματι φασγάνῳ
 Ἐρράδοντ' ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς ἐδυόαντο φόβοι ποῖνσαι Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαστα γυνὴ χερσὶν ἀληθείης,
 Ἥ τε σταθμῶν ἔχουσα καὶ εἰς ἀμφὶς αἰέλλκει
 ἰσάζουσ' ἵνα παισὶν ἀσχεά μισθὸν ἀΐηται.
 Ὡς μὲν τῇ ὅπῃ ἴσα μάχη τέτατο· πόλεμός τε·
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ἰσφ' ἔτεργε· ἔκδοι
 δῶκε

A 40 Πειριμένη, ὅς κ' αὖτος ἐσῆλ' αὖτε τείχος Ἀχαιῶν.
 Ηὔσεν δ' ἀλακρύσει Τρώεσσιν· μέλαινα δ'
 „ Ορίωθ' ἱπποδύμῳ Τρῶες, ῥήγνυθε δ' εἰς τείχεα
 „ Αργείοι, καὶ νηυσὶ κοίετε θεοσιδομένα πόρος.
 Ως φάτ' ἐποτρύνων· οἳ δ' ἔασαν πάντες ἄκουσι·
 Ἰφύσαν δ' ὑπὲρ τείχεος ἀλλέες, οἳ μὲν ἐπιτα-
 Κροτάσαι ἐπίβαιον ἀκαχλόνια δύρατ' ἔχοιτες.
 Εκτὰρ δ' ἄρ' ἄξα λάλαν φέρει, ὅς ῥα πυλάων
 Εἰσηκεὶ πρὸ θύραισι κορυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ἴσθηται
 „ Οξὺς ἑλὺς, διδ' ἕκεδ' αἰέρε δῆμον ἀείτω
 Ρηϊδίως ἵπ' ἁμαξαν ἀπ' ὕδατος ὀχλοῦσιν,
 „ Οἷον μὲν βροτοῖσι· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλει καὶ σῖος.
 Τοῖσι δ' ἐλαφροῖσι ἔθηκε Κρόνον παῖς ἀγκυλο-
 μήτει.

450 Ως δ' ὅτε ποιμὴν ῥῆα φέρει πόποι δρόσιος οἶος
Χερὶ λαβὼν ἑτέρη, ὀλίγοι δέ μιν ἄχθος ἐπιθήκ'.

A muro retro repellere, postquā primum accesserāt:
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,

420

Mensuras in manibus tenentes communi in aruo,
Quique exiguo in loco litigant de æquali *portionē*:
Sic quidē hos distinebāt propugnacula, hi v. pro ipsis
Vastabant alij aliorum circa pectora bubulos
Clypeos, rotundos, parmāsque leues,
Multi autem vulnerabantur in corpore sæuo ferro,
Et si cui verso terga denudabantur

Pugnantium, multā penitus trans scutum ipsum.
Vbiq; itaq; turres & pinnæ murorū sanguine virorum
Aspersæ erant vtrinque à Troianis & à Græcis.

430

Sed ne sic quidē poterant fugam facere Achiuorum,
Sed se ita habebant vt lances mulier nendo victum
quæritans, iusta,

Quæ pondus tenens & lanam separatim appendit.
Exæquans, vt liberis duram mercedem ferat:
Sic quidem horum æqualis hinc inde pugna extensa
est bellumque, (daret

Antequam Iupiter gloriam excellentiorem Hectori
Priamidæ, qui primus insiliit in murum Achiuorum.
Clamauit a. vt exaudiri posset, Troianis vociferans.

Ingruite bellicosi Troiani, perrumpiteque murum
Argiuorū, & manib. immittite ardentissimum ignem.

440

Sic dixit incitās: hi verò auribus omnes audiuerūt:
Directè ibant a. ad murum conferti; atque hi deinde
Pinnas murorum ascenderūt, acutas hastas tenentes:
Hector a. correptum lapidem portabat, qui portas
Stabat ante, imus, crassus, sed de super
Acutus erat, quē ne duo viri quidē populares fortiss.
Facilè super plaustrum ex terra sustulissent,
Quales nunc homines sunt: ille a. facilè ipsum vibra-
bat etiam solus:

Hunc ei leuem faciebat Saturni filius versuti.

Sicut a. quando opilio facilè portat vellus agni

450

Manu accipiens altera: parus a. ipsum pondus vrget:

- Ως Εκπῶρ ἴθις στείδωι φέρε λᾶας ἀέρεας,
 Αἱ ῥα πύλας εἴρωτο πύχα στιβαρῶς ἀραρυῖας,
 Διχαδαὺς ὑψηλὰς, δοιοὶ δ' εἴποθ' οἰχῆες
 Εἵχοι ἐπιμυθεοὶ, μία ᾗ κλήϊς ἐπαρήρει.
 Στῆ ᾗ μάλ' ἐγχεῖς ἰῶνι, καὶ ἐρεσσάμενος βάλε μίσσας
 Εὐδραβὰς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανέστεργ' ἐβέλας εἴη.
 Ρῆξε δ' ἀπὸ ἀμφοτέρωθεν θάλασσαν πέσσε ᾗ λίθος ἦσαν·
 Βειροσυοῖ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκοι, ὅδ' ἄρ' οἰχῆες.
 460 Εχέθ' ἐπὶ Λαοῖδ' ᾗ δ' ἐπ' ἀντιμαχίῃ δῖος ἄρ' ἔειπε
 Λᾶος ὑπαίριπ' ἴδ' ἄρ' ἔδορε φαίδιμος Εκπῶρ,
 Νυκτὶ θεῶν ἀπάλαυτος ὑπώπια, λάμπε ᾗ χαλκῶ
 Σμερδαλέῳ, δι' ἐέσθ' ὡς χερσὶ, δοῖα ᾗ χερσὶ
 Δῶρ' ἔχει, ὅκ' αὖ π' ἐμὴν ἐρυκάνοι ἀπὸ βολήσας
 Νέσφι θεῶν, ἔτ' ἐσάλλ' οἰ πύλας, περὶ δ' ὄσσε δ' ἔειπε
 Κέκλετο ᾗ Τρώεσσι ἐλιξάμενος κατ' ἔμμοι,
 Τείχε' ὑπερβαίνει, εἰ δ' ὅτ' ἔρριπ' οἰ πύλας.
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχε' ὑπερβάσαν, οἱ ᾗ κατ' αὐτὰς
 Ποικταῖς ἐσέχωντο πύλας, Δαναοὶ δ' ἐφόβηθη·
 470 Νῆας αἰὶα γλαφυρὰς, ὅμαδος δ' ἀλίας ἐτύχθη.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Ἰλιάδος.

Π Οσσεῖσι προμύθοις ἐλπίδι τις ἑλπίδας, ἰμῶντι
 Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρωθεν τις Αἰατὶς παρορμῶν·
 ἐπὶ τῇ ᾗ καὶ τις δῖος. μετὰ τῶντα ἰδομένους ἀει-
 πῶν, καὶ αἰατῶν Ὀδρυνεία, καὶ πῖας δῖος· πολλοὶ ᾗ αὐτῶν
 ἀσμερῶνται. πτρωόσονται ᾗ Διὶ φοβός καὶ ἑλετός· τις ᾗ
 ὑπὸ κῶντις Συναγαγὼν Εκπῶρ ἐπαρῇ τις πολέμοις, καὶ με-
 γάλως ἀμφοτέρωθεν ἀσμερῶνται.

Sic Hector rectâ ad tabulas portabat lapidem sublatû
 Quæ portas muniebant aptissimè coagmentatas,
 Bifores, altas: duo autem intus vectes (erat.
 Firmabât inter se proximi: vna a. clavis accōmodata
 Stetit a. valde prope veniens & adnexus percussit me-
 dias (esset:

Bene firmiter diductis pedibus, ne ei imbecille telum
 Rupit a. ambos cardines: cecidit v. lapis intus
 Cum grauitate, valde a. circâ portę crepuerunt, neque
 vectes.

460

Sustinerunt, tabulæ a. disruptæ dissilierunt alio aliæ
 Lapidis ictu. insiliit autem illustris Hector,
 Nocti veloci similis aspectu: splendebat autem ære
 Terribili, quō indutus erat circa corpus: duo a. ma-
 nibus (currens,
 Hastilia tenebat: nec quisquam ipsum repressisset oc-
 Præter deos, quādo insiliit portis: igne a. oculi arde-
 bant.

Imperabat a. Troianis conuersus ad agmen.

Murum vt transcenderent: illi hortanti obediuerunt.
 Protinus a. alij quidem murum transcenderunt, alij
 v. periplas

470

Factas irruerunt portas: Danaï autem diffugerunt
 Naues ad concauas: tumultus a. ingēs cōsequutus est.

ARGVMENTVM XIIII. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

NEPTVNVS victos miserans Græcos, formam
 Calchantis assumit & ambos Aiaces concitat:
 deinde verò & alios. Posthęc Idomeneus strenuè rem-
 gerit, & interficit Othryoneum, & quosdam alios.
 Multi autem ipsorum interficiuntur. Vulnerantur
 verò Deiphobus & Helenus: At Hector congregatis
 iis quibus imperabat, ducit eos in hostes, & magna
 vtrinq; strages editur.



ALIUD ARG. VEL INSCR.

Ny autem, Neptunus Danaïs robur præbuit clam.

VEL ITA.

Ny autem pugna ad naues Danaïs auxiliatur
Neptunus.

ALIA INSCRIPTIO.

Pugna ad naues.

HOMERI ILIADOS LIB. XIII.

U PITER autem postquam Troianósq; & He-
ctorem nauibus admouit,
Hos quidem sinebat apud eas laborémque sustinere
& ærumnam.

Indefinenter: ipse autem retro vertit oculos spédidos
Seorsim ad equitum Thracum despiciens terram.

Myforúmque cominus pugnantium, & illustrium
Hippemolgorum, (minum:

Lacte vescentium, longæuórum, iustissimorum ho-
Ad Troiam a. non omnino amplius vertebat oculos
splendidos: (animo

Non n. ille immortalium quemquam putabat suo in:
Venientem, vel Troianis auxiliaturum, vel Danaïs.

At non vanam speculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellúmque pugnámque
Altè super summum verticem Sami syluosæ

Threiciæ: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida:
Apparebat etiam Priami ciuitas, & naues Achiuorū.

Ibi ille mari sedebat egressus, miserabatur a. Achiu-
A Troianis domitos: Iouíque grauitè irascebatur.

Protinus verò de monte descendit aspero.

Citatis pedibus progressus, tremebant a. montes alti
& sylua

Pedibus sub immortalibus Neptuní incedentis.

Ter quidem porrexit gressum, quarto a. gressu perue-
nit ad locum destinatum.

20

Αἶθαι· ἔνθα δὲ καὶ κλυτὰ δώματα βίησι λίμνης
 Χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχεται ἄφθιτα αἶψι.
 Εἴθ' ἐλθῶν, ὅπ' ὄχοφ' ἐπύσκειτο χαλκὸ ποδ' ἰσπῶν·
 Ωκαπέτα χρυσοῖσι ἐτάρησι κομῶσιν τε.
 Χρυσοὶ δ' αὖδ' ἐδυσε παῖ· χροῖ, γένο δ' ἰμά-
 θων.

30

Χρυσεῖον εὐτυχέει, ἐξ δ' ἐπεβίσετο δίφρου·
 Βῆ δ' ἐλάαν ὀπκύματ'· ἀταλλεῖ ᾗ κῆτε ὑπ' αὐτοῖ.
 Πάντορ τε σὺν κευθμῶν, ὅδ' ἠγνοῖσεν αἶακτα·
 Γηθοσύνη ᾗ θάλασσα δῖς αὖτο· τοῖ δ' ἐπέτοίτο
 Ρίμφα μάλα, ὅδ' ὑπέρτε διώκετο χαλκὸς ἄξαι·
 Τοῖ δ' ἐς Λαχαιῶν ἦεν εὐσκαρθμοὶ φέρου ἵπποι·
 Ἔστι δὲ πᾶσι εὐρὺ βάθους βίησι λίμνης,
 Μεσσηγύς Τειεῶν καὶ Ἰμβρύ παπαλεύουσας·
 Εἴθ' ἵπποις ἴσθησε Πρῶσιδ' αἰὲρ σιγῶν,
 Λύσας ἔξ ὀχλοῦ· ὅδ' ἄμβροστοὶ βάλεϊ ἑδύρ·
 Ἐδμήει, ἄμφι ᾗ ποσσὶ, πιδας ἔβαλε χρυ-
 σείας,

40

Ἀρρήκτες, ἀλύτεις, ὅφρ' ἐμπέδοι αὐτοὶ λῦσιεν·
 Νοςήσαντα αἶακτα, ὅδ' ἐς στραδὶ φῶχ' Ἀχαιῶν.
 Τρώες ᾗ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἦεν θυίμην,
 Ἐκβει Πριαμίδην αὐτοὶ μεμαῶτες ἔποιτο,
 Ἀβρομοί, αὐτὰρ ἰαχοί, ἔλποιντο ᾗ ἦεν Λαχαιῶν·
 Αἰρήσειν, κτεῖναι ᾗ παρ' αὐτοῖσι πάντας Λαχαιούς·
 Ἀλλὰ Πρῶσιδάων γαῖήνχον· ὀνοστήχαιος,
 Ἀργείοισιν ὅτρινε βάθειν ἔξ ἀλός ἐλθῶν,
 Εἰστέμνον Κάλχαντι, δέμους καὶ ἀτειρέα Φαίῳ.
 Αἶαντε σφῶν ποσσὶ σφῆ μεμαῶτες καὶ αὐτῶν,
 „ Αἶαντε σφῶν πόδεσσιν ὅδε σπῆσθε Λαοὶ Λαχαιῶν,
 „ Ἀλκίης μικσαμόν· μηδὲ κρυερὸν φόβοιο.
 „ Ἀλλ' ἂν πόδεσσιν ἔχον· ἔτι δὲ χεῖρας ἀάπτους
 „ Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπὸν κατέβησαν ἰμῖλιν·
 „ Εξοιοι, γὰρ ἀπαντας εὐκνήμεις Λαχαιοί,
 „ Τῇ δὲ δὴ ἀντάτοι· ἀειδείδω μὴ πᾶσι θάμν.
 „ Ἡρ' ὅγ' ὀλυσάδης φλογὶ ἵκελος ἠγεμνέων·
 „ Ἐκπῶρ, ὅς Διὸς εὐχέτ' ἱερῶν θεῶν παῖς ἔτι.

50

Ægas. Ibi a. ei inclytæ ædes in profunditatibus maris 10
 Aureæ, nitentes ædificatæ sunt, incorruptæ semper.
 Eò cùm venisset sub curru iunxit æreis pedib. equos
 Celeriter volantes, aureis iubis comantes:

Aurū a. ipse induit circum corpus: accepit v. scuticam
 Auream, eleganter factam: suumque ascendit currū:

Cepit a. agitare per vndas, exultabāt a. certè sub ipso
 Vndique ē latebris: neque non cognouerunt regem:

Præletitiaverò mare diducebatur, equi autem volabā
 Celeriter admodū, neq; subter madefcebat ærens axis.

Hunc verò ad Achiuorum naues agiles ferebant equi
 Est a. quoddā specus latum profūdū in gurgitib. maris, 30

Inter Tenedū & Imbrum asperam;

Ibi equos stitit Neptunus quatiens terram;

Solutos ex curribus, iuxtaque diuinū posuit pabulū

Ad edendum, circa a. pedes pedicas posuit aureas;

Quæ nec frangi nec solui poterant, ut firmiter expe-
 ctarent:

Redeuntem regem hic a. ad exercitum iuit Achiuor.

Troiani autem flammæ similes cōferti, siue procellæ,

Hectorem Priamidem perpetuo alacres sequebātur,

Valde strepentes, valde resonantes: sperantes naues

Achiuorum

(Achiuos.

Capturos se esse, occisurōsque apud ipsas omnes 40

Sed Neptunus terram cingens, quatiens terram,

Argiuos concitabat profundo ē mari veniens,

Assimulatus Calchanti corpore & indefessa voce;

Aiaces primos alloquutus est promptos & ipsos,

Aiaces, vos quidē seruabitis exercitum Achiuorū,

„Fortitudinis memores, non autem lethalis fugæ.

„Alibi quidem ego non timeo manus duras

„Troian. qui magnū murū trāscēderunt suo agmine,

„(Sustinebunt enim omnes fortes Achiui)

„Hac parte verò grauiss. eximesco nequid patiamur, 50

„Qua hic furiosus flammæ similis imperat

„Hector, qui Iouis iactat præpotentis filium se esse.

X vj

- „ Σφαίρ᾽ ἔδ᾽ ὁδὸν θεῶν πρὸς οἷ φρεσὶ ποιήσεις,
 „ Αὐτῶδ' ἐς ἀμύναι κρατερῶς, καὶ αἰσγέμεν δῆλους.
 „ Τῷ κε καὶ ἐοσύνοντι τῷ ἐρωήσασιν ἀπὸ κέρει
 „ Ωκυπόρου, εἰ καὶ μὴ Ολύμπιος αὐτὸς ἐχίρῃ.
 Η, καὶ Ληπαρῖος γαίηχος ἐκισσίχαιος
 Αμφοτέρω κεκοπῶς πλήσει μένος κρατερῶν.
 60 Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ἔαφ' ἔειπεν
 Αὐδὸς δ' ὥς' ἱρήξ' ὠκίπτερος ὤρτο πέτεσθαι,
 Οὐδ' ἄρ' ἄπ' ἀγγίλιπος πέτρης φειμήκεος ἄρθεῖν
 Ὀρμήσει πεδίοιο διώκει ὄρτει δῆϊ.
 Ως ἀπὸ γῆς ἦλθε Πρωιδάωι ἐκισσίχαι.
 Τοῖσι δ' ἔγνω πρὸς οἷ φρεσὶν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 — Αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα πρὸς οἷ φρεσὶν Τελαμόνιοι υἱόν,
 „ Αἴαν, ἐπὶ πρὸς οἷ φρεσὶν Ολύμπιοι ἐχούσι
 „ Μαί τεῖ εἰδόμενος κέλεται πρὸς οἷ φρεσὶν μάχεσθαι,
 „ Οὐδ' ὅγε Κάλχας ὅτι θεῶν οἰωνιστὴς.
 70 „ Ἰχθαλὸς μετόπισθε ποδῶν καὶ ἐκισσάων
 „ Ρῆ' ἔγνω ἀπὸιτος· ἀείνωντι δ' ἔειπεν τῷ
 „ Καὶ δ' ἐμοὶ εὐπὶ θυμὸς οἷς σῆθεσσι φίλοισι
 „ Μᾶλλον ἐφορμάται πολεμίζοντι καὶ μάχεσθαι.
 „ Μαμαῶσι δ' ἔειπεν πόδας καὶ χεῖρας ἔαφ' ἔειπεν.
 Τοῖσι δ' ἀπαμειβόμενος πρὸς οἷ φρεσὶν Τελαμόνιος Αἴας,
 „ Οὔτω μὲν καὶ ἐμοὶ πρὸς οἷ φρεσὶν χεῖρας ἀαπτοί
 „ Μαμαῶσι, καὶ μοι μένος ὤρερε· γέρτε δ' ἔποςτις
 „ Εὐσυναι ἀμφοτέρωσι, μένοιώω δ' ἔχουσιν
 „ Εκβεί Πρωιδῆν ἄμωσι μαμαῶσι μάχεσθαι.
 80 Ως οἱ μὲν ταῦτα πρὸς οἷ φρεσὶν ἀγόρευον,
 Χάρμην γητόσιναι, τίς οἱ φρεσὶν θεὸς ἐμβαλεῖ θυμῷ.
 Τίφρα δ' ὅτις ὅππῃ γαίηχος ὤρσει Λαχαιούς,
 ὣς οἱ φρεσὶν θεῶσι αἰέψυχον φίλοι ἦτορ.
 Τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέον χαμάτω φίλα γῆα λεί-
 λωτο,
 Καὶ σφιν ἄχος καὶ θυμὸς ἐγένετο διρκομένοισι
 Τρῶας· βίμια πείχοντο ὥρκατιβησαν ὁμίλῃ
 Τὸς οἱ γ' αἰσχροτάτοις ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον.
 Οὐδ' ἔφαι φεύγεσθαι ὑπ' ἐκ κροῦ, ἀλλ' ἐκισσάων

„Vobis autem sic deorum aliquis in mentibus faciat,
„Vt & ipsi persistatis fortiter, & hortemini alios:
„Ita enim quantūvis alacrem repelleretis à nauibus
„Velocibus, etsi eum Iupiter ipse incitet.

Dixit, & sceptro, terram continens, terræquassator
Ambos tangens impleuit robore forti, 60

Membra a. fecit leuia, pedes, & manus desuper:

Ipse a. vt accipiter pernix concitatur ad volandum

Qui à prærupta petra præaltaque leuatus,

Properat per campum insequi auem alius generis:

Sic ab his digressus est Neptunus quatiens terram.

Ex ipsis duobus a. sensit prius Oilei filius celer Ajax.

Protinus a. Aiace alloquutus est Telamoniū filium,

Ajax, quoniam aliquis nobis deorum qui Olympū

„Vati assimilatus, iubet apud naues pugnare: (habitāt

„Neque hic Calchas est vates, augur:

„Vestigia enim retro pedum & surarum 70

„Facile cognoui abeuntis: faciles cognitu a dij sunt.

„Atque mihi ipsi animus in pectoribus dilectis

„Alacrior ad pugnam & ad prælium est:

„Appetūt etiam pugnā subter pedes, & manus suprā.

Hūc a. excipiens alloquutus est Telamonius Ajax:

„Sic nunc & mihi in hastam manus inuictæ

„Impetu magno feruntur: & mihi robur mouetur:

subter autem pedibus

„Impellor ambobus paratus sum autem & solus

„Cum Hectore Priamide perpetuò alacri pugnare, 80

Dum hi quidem talia inter se dicebant.

Pugnæ studio læti, quod ipsis deus immiserat animo:

Interim retro existētes Neptunus cōstituit Achiuos

Qui apud naues veloces reficiebant charū animum:

Quorū simul graui labore chara membra soluta erāt

Et ipsis dolor in animo oriebatur aspicientibus

Troianos, qui magnū murū trāscenderāt iue agmine:

Mos illi insipientes sub superciliis lacrymas fūdebāt:

Non n. putabant se effugituros è clade: sed Neptunus

Ρῆα μετεσάμνος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.

90 Τῶνχ' ὅτ' ἐπὶ φράσσει καὶ Ληϊοὶ ἦλθε κελύων,
Πυρρὸν δ' ἦρωα, Θυάϊντά τε, Διήπυρρόν τε,
Μηριόχον τε καὶ Αἰπίλοχον μήτωρας αὐτῆς.

Τοὺς ἔγ' ἐποτρύνει, ἐπεὶ πλερύνεται φρουρήδῃ,

„ Αἰδοῖς Ἀρχεῖοι κύρσιόιοι, ὕμμι' ἔγωγε

„ Μαριαδῶνισι πέποιθα σάσσε μνηστῆρας ἀμείβας.

„ Εἰ δ' ὑμῖς πολέμοιο μετ' ἵσσετε λευγαλέοιο.

„ Νυνὶ δὲ εἴδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσιν· δουμῶναι.

„ Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσι

δράμει,

„ Δαῖοι, ὃ ὅτ' ἔγωγε τελευτήσεσθ' ἔφασκει,

100 „ Τρώας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι τίτας, εἰ τ' ἐπαρῶν ὥρ

„ Φυζακίῃσι ἐλάφοισι εἰκέσσαν, αἷ τε κατ' ὕλῃν

„ Θώπῃ, πορδύλῃσι τε, λύχρῳ τ' ἠἴα πέλοισι,

„ Αὔτως ἡλάσκεισαι αἰάλκιδες ὅδ' ἐπὶ χερσὶν.

„ Ω Τρώες βωρίηγε μῦθος καὶ χεῖρας ἀχαλῶν.

„ Μίμναι ἔχ' ἐθέλει σκοιόσαι τίσι' ὅδ' ἡβαιοῖ.

110 „ Νυνὶ δ' ἐκάρθῃ πολίης, κοίλῃς ὅτ' ἐκιστοῖ μά-
χεται.

„ Ηγμῶνος κακότητι, μεθ' ἡμοσυμένῃσι τε λαῶν,

„ Οἱ κείνῳ εἰσαντες ἀμυνέμεν ἔχ' ἐθέλουσιν.

„ Νεκρὶ ὠκυπορῶν, δὴν ἄχτε ἵπεται αἶψ' αὐταῖς.

120 „ Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ παμπόρ' ἐτήτυμοι αἵ πὸς ὅστις.

„ Ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρέχρεω Ἀγαμέμνοσι,

„ Οὐδ' ἔχ' ἀπὸ τίμῃσι ποδῶκεα Γηλέωια,

„ Ἡμέας γ' ὅπως ὅστις μετ' ἐμῶναι πολέμοιο,

„ Ἀλλ' ἄχεσθ' ἡμεῖς αἰσῶμεν, ἀχεσθ' ἡμεῖς φρένες ἐσθλῶν.

„ Ὑμεῖς δ' ἐκέπ' ἐκάλ' ἀμείβεσθε θυρεὸς ἀλκῆς,

„ Παιῖτες ἀεὶς ἐοῖτε αἰῶν' ἑταῖοι· ὅδ' αἶψ' ἔγωγε

„ Αἰδέομαι χασαίμεν, ὅς τις πολέμοιο μεθ' ἡμῶν

„ Λυγρὸς εἴη, ὕμνῳ δ' ἡμεῶν ὥμαί περ κῆρ.

„ Ω πέποιες, τάχα δὴ πεκακῶν ποίησθε μετ' ἡμῶν,

130 „ Τῇδε μετ' ἡμοσυμένῃ· ἀλλ' εἴ φρεσὶ θέσθε ἕκαστος

„ Αἰδῶ καὶ ἡμεῖσι δὴν μέγα πῶκος ὄρωρει.

Facile interueniens fortes concitauit phalanges.

Ad Teucrum prius & Leitum venit adhortans,
Peneleumque heroem, Thoā emque, Deipyrumque
Merionemque, & Antilochem, peritos belli:

Hos ille incitans verbis alatis alloquutus est,

Pudendum vobis Argiūi adolescentes iuuenes: vos
bis equidem

„Pugnantibus confidebam saluas fore naues nostras:

„Sin vos praelium intermittatis perniciosum,

„Iam nunc illuxit dies quo à Troianis domabimur.

„Proh dolor, magnum miraculum hoc oculis video,

„Terribile, quod nunquam equidem euenturum pu-
tabam,

„Troianos ad nostras accedere naues: qui prius

„Fugacibus ceruis similes erant quæ in sylua

„Lyncum, leopardorumque, luporumque escæ fiunt,

„Temerè errantes, imbelles, neque nati ad pugnam:

„Sic Troiani prius robur & manus Achiuorum

„Expectare nolebant ex aduerso, ne palulum quidē.

„Nūc verò procul ab vrbe cōcauas ad naues pugnāt,

„Ducis ignauia, cessationēque militum:

„Qui cum illō contendentes, defendere nolunt

„Naues veloces, sed interficiuntur in ipsis.

„Sed si iam & omnino verè in culpa est

„Heros Atides latè regnans Agamemnon,

„Eò quòd contumelia affecit pedibus celerē Peliden,

„Nobis quidem nullo modo licet cessare à praelio.

„Sed medeamur citò: medicabiles sūt mētes bonorū.

„Vos a. minimè honestè remittitis strenuā virtutem,

„Omnes fortissimi quū sitis per exercitū: nec quidē

„Cum viro litigare qui à pugna cessāret;

„Imbellis quum sit: vobis autem indignor ex animo:

„O molles: mox iam aliquod malum facietis maius

„Hac cessatione: quare in mentib. reponite singuli

„Pudorē & reprehensionem: iam n. ingens certamen
orum est.

Εκπῶρ δὴ πῶδ' ἰκνῶσι βολῶν ἀγαθός, πολεμίζω

„Καρτερὸς ἔρρηξαι ὅ πύλας καὶ μακρὸν ὄχημα.

Ὡς ῥα κελευπόων, γαίηχος ὥρσει, Λαχαιούς.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἰαίτας δαίους ἴσαντο Φάλαγγες

Καρτεραί, αἳ ὅτ' αἶ' καὶ Ληρὸς οἰόσασαί τε μετ' ἄλλῃ,

Οὐτέ κ' Ἀθηνᾶν λαοσπόος· οἳ γὰρ αἰετοὶ

Κεῖθ' εἴτε Τρῶας τε καὶ Ἐκπῶρα δῖοι ἔμμενοι,

Φράξαντες δόρυ δουρεὶ, σάκος σάκει σφ' ἐλύμιτο·

130 Ἀσπίς αῖ' ἀσπίδ' ἔρριπτε, κόρυς κόρυϊ, αἰέρεα δ' αἰήρ·

Ψαῦν δ' ἰπποκομῶν κόρυθες, λαμφοῖσι φάλοισι

Νεώϊποι, ὥς πυρρὴ ἐφ' ἔσσαν δμῆλοισιν·

Ἐγχα δ' ἐπ' ἵπποισιν ἔθρασεῖάων ἀπὸ χειρῶν

Σωόμεν· οἳ δ' ἴτε φροῖνοι, μέμασαν ὅ μ' ἀ-

χιδάι

Τρῶες ὅ π' οὐ πύλαι ἀολλῖες, ἦρχε δ' αῖ' Ἐκπῶρ

Λιπκρὸν μαμαῶς ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,

Οἳ τε χ' ἔφαινε ποταμὸς χιμάρροος αἴση,

Ῥήξας ἀσπίτῳ ὄμβρῳ αἰαυδῆες ἔχματα πέτρης.

Υψι τ' αἰατρώσχοι πέτεται, κτεπέει δέθ' ὑπ' αὐτῇ

140 Τλη· ὁ δ' ἀσφαλῆως θίει ἔμπεδοι, ὅφρ' αἶ'

ἵκηται

Ἰσόπλοιοι, τότε δ' ὅπ' κυλινδῖται, ἐοσύνμορος πρῶ·

Ὡς Ἐκπῶρ εἶως μὲν ἀπὸ πύλας μέχρη θαλάσσης,

Ῥεῖα δ' ἐλεύπεθ' κλισίας καὶ ἱῶας Λαχαιῶν

Κλῖνται· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκνῆς ἐρέκυρε Φάλαγξι,

Σπῆρα μὲν ἔγχευε φθίει· οἳ δ' αὖτις ἦεν Λαχαιῶν

Νύκτοισι ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισιν,

Ὡσαν ἀπὸ σφείων ὁ ὅς χ' ἀσάμνος πελεμίσχθη.

Ἡῦσιν ὅς χ' ἀσφύσιοι Τρῶεσσιν ἐγχεῖν

„Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδανῶν ἀγχιμαχῆται

150 „Παρμόρετ', ὅπ' ἰθὺς ἐμὲ σφάσσοισι Λαχαιῶν,

„Καὶ μάλιστα περ γηδὲν σφείας αὐτοὶς ἀρτιύναι τε,

„Ἀλλ' οἷον χάσσοιται ὑπὸ ἔγχυος, εἴ ἐτέοί με.

„Ὡρσε θεῶν ὥρσεος ἐρίδουπος πόσις Ἥρην

Ὡς εἴπων, ὥτρυνε μῆνος καὶ θυμὸν ἰχέειν·

Διήφορος δ' ἐπ' ἵππῳ μέγα φροῖναι ἐβέβακε

Πειραμίδης, πρὸ δ' ἔχει Ἀσπίδα πάντοτε ἴσην,
 Κύφα ποσὶ περιβὰς, καὶ ὑπασπίδρα περιποδίζων·
 Μυρρίνης δ' αὐτοῖο πτύσκειτο δουρὶ φαφίῳ,
 Καὶ βάλλει, ὅδ' ἀφάρμαρτε, κατ' Ἀσπίδα πάν-
 τοσε ἴσην

160 Ταυρεῖον· τῆς δ' ὕπ' ἀλάσσει, δῆλ' ἄπολ' ὤφιν
 Εἰ καυλῶ ἑάγῃ δολιχοὶ δόρυ, Διίφοβος ᾧ
 Ἀσπίδι Ταυρεῖον χεῖρ ἀπὸ ἔο, δέισε δ' ἄνθρωπος
 Ἐγὼς Μυρρίναο διίφρονης· αὐτὰρ ὅγ' ἦρας
 Ἀψιτάρων εἰς ἔθνος ἔχαστο, χάσαστο δ' αἰῶς
 Ἀμφότεροι, ἱκνῆς τε καὶ ἔγχιος ὁ ξυνέαξε·
 Βῆ δ' ἰεία, πρὸς τε κλισίας καὶ ἦσαν Ἀχαιῶν·
 Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν ὅοι κλισίῃφι λείλαπτε·
 Οἱ δ' ἄνθρωποι μαίριακτο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τῷ κρως δ' ὤφιν Τελαμῶνιος αἶδρα κα-
 τέχλα

170 Ἰμβριὸν ἀχινυτὴν πολὺ πρὸς Μείκρως υἱοῖ·
 Ναῖε δ' Πύδαίον ὤφιν ἐλθέτωσαν Ἀχαιῶν·
 Κύρην δ' Πειάχην ἰόθην ἔχ' Ἀλκίονος υἱόν·
 Αὐτὰρ ἐπὶ Δαναῶν ἰέεσσι πλοῦτοι ἀμφιέλιγται,
 Ἀψιτάρων ἦλθε, μετίφρεπε δ' Τρώεσσι·
 Ναῖε δ' παρ Πειάμει ὁ δέ μιν τίει ἴσσε τέκασσι.
 Τοῖ δ' υἱὸς Τελαμῶνιος ὑπ' ἑατος ἔγχι μακρῷ
 Νύξ', ὅκ' ἔσπασσε ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ σιμυλῇ ὤς,
 Ἦν ὄρεος κορυφῇ ἔκχ' ἐπὶ περὶ φαινομένοιο
 Χαλκῷ τεμνωμένῃ περὶ αχθοῖ φύλλα πλάσσει·
 180 Ὡς πείσῃ, ἀμφὶ δ' οἱ βραχὺ πύχνα ποικίλα
 χαλκῷ.

Τῷ κρως δ' ὤρμηθη μεμαῶς ἀπὸ πύχνα δοσάν·
 Ἐκπρὸς δ' ὀρμηθείης ἀκούσσε δουρὶ φαφίῳ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεοι ἔγχος
 Τυτθῶν· ὁ δ' Ἀμφιμαχοὶ Κλεάντῃ καὶ Ἀλκείωνος,
 Νιστόμενοι πόλεμον δ' ἔχ' ἑῆδος βάλε δουρὶ.
 Δύπησεν δ' ἄλλος, ἀράβησεν δ' πύχ' ἐπ' αἶψα·
 Ἐκπρὸς δ' ὤρμηθη κορυθακροτάφοις ἀράρῃαν
 Κεφῶς ἀφάρτα ξανθὴν μεγαλήτερος Ἀμφιμάχου·

Priamides: ante a. tenebat scutum vndique æquale,
 Leuiter pedib. procedens, & sub clypeo progrediens.
 Meriones autem in eum collimauit hasta lucida,
 Et assequ. est (neq; aberrauit) ad scutū vndiq; æquale
 Taurinum, id a. minimè penetrauit: sed multò prius 160
 In extremo fracta est longa hasta. Deiphobus verò
 Scutum taurinum remouit à se: timuit autem animo
 Hastam Merionis bellicosi: heros verò
 Retro sociorum ad agmen recessit: indignatus est a.
 grauiter. (fregerat.

Propter vtrumque, victoriāque amissam, & hastā, quam
 Perrexit verò ire ad tentoria & naues Achiuorum,
 Allaturus hastā longā, quā ille in tētoriis reliquerat:
 Alij verò pugnabāt: clamor autē immensus ortus est.
 Teucer autem primus Telamonius virum interfecit
 Imbrium bellatorē, diuitis equorum Mētoris filium: 170
 Habitabat a. Pedæum antequā venissēt filij Græcorū:
 Filiam verò Priami spuriam habebat Medesicasten.
 Sed postquam Danaorum naues venerunt vtrinque
 remis impulsæ,

Rursus ad Ilium venit, & excellebat inter Troianos:
 Habitabat a. apud Priamum, qui eū honorabat æque
 ac filios.

Hunc filius Telamonis sub aurem hasta longa
 Lēsit, euulsitq; hastā: ille retro cecidit, fraxinus tāquā,
 Quæ montis in vertice procul apparentis
 Ære incisa, tenera terræ folia admouit:
 Sic cecidit: circū a. ipsum sonuerūt arma insignia cre. 180:
 Teucer verò accurrit cupiens arma exuere:
 Hector a. in accurrentem iaculatus est hasta lucida:
 Sed is ex aduerso conspicatus declinauit æreā hastam
 Paululum hic v. Amphimachū Creati filiū Actorionis
 Venientem ad pugnam in pectore percussit hasta:
 Insonuit autē lapsus, sonuerūt vero arma super ipso.
 Hector autē accurrit vt galeam temporibus aptatam
 De capite raperet magnanimi Amphimachi.

190 Αἴας δ' ἱρμῆϊ ἐπὶ σῶκος ἰπὶ ζευγὸς δουρὶ φαειῷ
 Ἐκβροσ, ἀλλ' ὅππῃ χερσὸς ἔστατο πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμυρδύλεον κεκαλυφτ'· ὅδ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν
 ἔπα.

Ωσε δέ μιν θύει μάλα· ὃ ᾗ χάσγ' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὶ δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφιμάχοι μὲν ἄρα Σπῆχος δῖός τε Μεισθεύς,
 Ἀρχοὶ Ἀθίωναί· κόμισαν μὲν λαοὶ Ἀχαιοί.
 Ἰμβριοὶ αὖτ' Αἴαντες μεμνῶντες θύειδος ἀλκῆς.
 Ωστε δὴ αἶψα λείοντε κινῶσι ὑπὸ κερχεσ-
 δότῃσι

200 Ἀρπάζαντες φέρητοί· αἶα ῥα πῆϊα πυκνὰ,
 Ὑψὺ ὑπὸ γαίης μὲν γὰρ μνηστῆσι ἔχοιτε·
 Ως ῥα δὴ ὑψὺ ἔχοιτε δὴ Αἴαντες κορυτὰ
 Τεύχεα συλήτῃ, κεφαλῇ δ' ἀπαλῆς ἀπὸ
 δειρῆς

Κόψῃ Οἰλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 Ἦκε δὲ μισθοφαιρῶν ἐλιζάμενος δὲ ὁμίλῃ,
 Ἐκβριζ' ὡς παρ' ἐπὶ πύλῃ περὶ ἐκ κοίτης·
 Καὶ τότε δὴ φεικῆναι Ποσειδάωνι ἐχολώθη,
 Τίσι τοῖς πτόντος ἐκ αἰῆς δῆϊο τῆτι.
 Βῆ δ' ἱέναι ὥρ' τε κλισίας καὶ ἱῆας Ἀχαιοί,
 Οτρινεῖσι Δαιαοῖς, Τρώεσσι δ' ἐκ κῆδ' ἐτεύχευ.
 Ἰδομένους δ' ἄρα οἱ δουρικλυτοὶ αἰτεβόλησεν,
 210 Ἐρχόμενος παρ' ἐπαίρου, ὃ οἱ ἱεὸς ἐκ πολέμοιο
 Ἠλθε κατ' ἰγνύῃ βεβλημένος ὅξεί χαλκῷ·
 Τοὶ μὲν ἐπαίρου ἐνέκταν, ἐδ' ἱπποῖς ὅππῃ τε λῆε·
 Ἦεν ἐκ κλισίας ἐπὶ τὸ πολέμοιο μνηστῆρα
 Αἰπῶν· ὃι δ' ὡς σὺ φηκρῆναι ὅσοι δύναιτο,
 Βίσι δ' ὡς φθογῆναι αἰδραμένους ἢ ἰθὺς ὅσῃσι,
 Ὅσπασιν Πλευρώνι καὶ αἰπῇ Κάλυδόνι,
 Αἰπλοῖσι αἶα σγε, θεὸς δ' ὡς πᾶσι δῆμα·
 „ Ἰδομένῃ κρητὴν βυλκφόρῃ, πού τοι ἀπὸ λαῶν
 „ Οἴχοιται, τὰς Τρώας ἀπὸ λαῶν ἦες Ἀχαιοί.
 220 Τοὶ δ' αὖτ' Ἰδομένους Κρητὴν ἀγὸς αἰπὸν ἔκταν,
 „ Ω θεῶν, ὅππῃς αἶψα κινῶν αἶπες, ὅσῃσι ἔχοντες

Ajax autem ruentem petiit hasta lucida (ære
 Hectorem: sed nulli parti corporis adacta est: totus n. 190
 Horrendo tectus erat hic a. scuti vmbonē percussit:
 Retrusit a. ipsum robore magno: ille verò cessit retro
 Ab utroq; cadauere: hæc autem extraxerunt Achiui:
 Amphimachum quidem Stichius diuinusque Mene-
 stheus, (Achiuorum:
 Principes Atheniensium portauerunt ad exercitum
 Imbrium verò Aiaces cupidi impetuosæ pugnae,
 Sicut duo capræ leones à canibus terratos dentes ha-
 Rapiantes ferunt per virgulta densa, (bentibus
 Alte supra terram in maxillis tenentes:
 Sic hunc altè tenentes duo Aiaces armati, 200
 Arma spoliarunt: caput autem tenera à ceruice
 Amputauit Oiliades iratus propter Amphimachum:
 Iecit verò ipsum instar globi contorquens per turbā:
 Hectoris autem ante pedes cecidit in pulueribus.
 Et tunc iam in animo Neptunus iratus est
 Nepote cæso in graui pugna.
 Perrexerit verò ire ad tentoria & naues Achiuorum,
 Hortaturus Danaos, Troianis autē dolores parabat.
 Idomeneus verò ei hastainclytus occurrit
 Rediens à socio qui ei nuper è bello
 Venerat in poplite vulneratus acuto ferro. 210
 Hunc quidem socij asportarant: hic a. medicis post-
 quam precepisset
 Redibat ex tentorio: adhuc n. pugnae cupiebat
 Interesse, hunc autem alloquutus est rex Neptunus,
 Assimilatus voce Andræmonis filio Thoani,
 Qui in tota Pleutone & excelsa Calydone.
 Ætolis imperabat, deusq; tāquā honorabatur vulgo.
 „Idomeneu, Cretensium princeps, quónam tibi minæ
 „Abierūt, quas Troianis minabātur filij Achiuorum?
 „Hunc rursus Idomeneus Cretensium dux contra al- 220
 loquutus est (dem,
 „O Thoa, nullus vir nunc culpandus, quantum equi-

„Γινώσχω, πάντες γὰρ ὅπως ἄμεθα πολεμίζαι·
 „Οὔτε πῶς δῖος Ἰχά ἀκήμεν, ὅτε τις ὅκω
 „Εἶχον, αἰδύεται πόλεμον χακοί· δὴνὰ που ὅτε
 „Μέλλει δὴ φίλοι ἐῖ) ἱερῶν Κροίω,
 „Ναῖοις ἀπολέωσ' ἀπ' Ἀργεὺς ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 „Ἀλλὰ θοῶν, καὶ γὰρ ἐπ' ἄρ' ὅπως ἴδωμεν ἴδωμεν
 „Οτρύνει δ' ὅτε δὴν ὅθι μετ' ἴεται ἴδωμεν
 „Τῶν μὲν μήτ' ἀπολέω, κέλευέ τε φωνὴ ἐκαστοί.
 „Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ Πρῶτος ἀνὴρ ἐπὶ στήθεσσι,
 230 „Ἰδομενεύ, μὴ κεῖνος αἰὲρ ἐπὶ ἰσχυροῖς
 „Εκ Τροίης, ἀλλ' αὖθις κινῶν μετ' ἴεται γένετο,
 „Ὅστις ἐπ' ἡμᾶσι τῶνδε ἔχον μετ' ἰσχυροῖς μάχης.
 „Ἀλλ' ἄγε τύχεα δι' ὅπως λαβὼν ἴδωμεν· τῶντα δ' ἄμα

χρῆ
 „Σπύδειν· αἶψ' ὅφελός τι γινώμεθα καὶ δὴν ἴδωμεν.
 „Συμφῶν δ' ἄρετὴ πᾶσι αἰδῶν, καὶ μάλα λυ-

χρῆ
 „Νῶϊ δ' ἔχον ἀγαθοῖσι ὅπως ἴδωμεν μάχης.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἀπὸ πρῶτος θεὸς ἀμύσει αἰδῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ καὶ σὺν εὐτυχῶς ἴκανε,

340 „Δύο γὰρ τύχεα καλὰ φεί χερσὶ, γένετο δ' ἰδομενεύ·
 Βῆ δ' ἰμὲν ἀπὸ πρῶτος ἐπὶ στήθεσσι, καὶ τε Κροίω
 Χερσὶ λαβὼν ἐπὶ ἄρ' ἀπ' αἰγλήεντος Ολύμπου,
 Δακρυῖ σῆμα βρυστοῖσι, ἀείζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
 Ὡς τῷ χαλκὸς ἐλαμπε φεί σὴ θεῶσι θεοῖς.
 Μειλίχης δ' ἄρα οἱ θεοῖσι πᾶσι αἰτεβόλησεν,
 Εἰς ἐπὶ καὶ σῆμα· μετ' ὅτε δὴν χαλκοῖς ἦεν
 Οἰσόμενος, ἐπὶ δ' ὅτε σέφει θεὸς Ἰδομενεύς,
 „Μειλίχης Μόλυς ὅτε πόδας ταχὺ φίλτατ' ἐπαίρει,
 „Τίπτε' ἔλθεις πόλεμον τε λιπὼν καὶ δῆϊότητι·
 „Ἡέ περ βέβληται βίλεος δὲ σε τεῖρεν Ἀχαιοί;

250 „Ἡέ περ ἀχέλιος μετ' ἔμ' ἦλυτες; ὅδε σοὶ αὖδ'·
 „Ἡδὲ αὖτ' ἐπὶ καὶ σῆμα λιλαίωμαι, δὴνὰ μάχης.
 „Τοὶ δ' αὖ Μειλίχης πεπνυμένος αἰτῶν Ἰφιδά,
 „Ἰδομενεύ Κροίω βυληφόρε χαλκοχιτῶν.
 „Ερχομαι ἐπὶ τῷ ἔγχος· καὶ σῆμα λείλειπται,

„Intelligo: omnes enim scimus præliari.

„Neque quenquam timor detinet exanimans, neque
quisquam pigritia

„Cedens, recusat bellum malum, sed ita nimirum

„Gratum est præpotenti Ioui,

„Inglorios perire procul à Pelopóneso hic Achiuos.

„Sed Thoa, quandoquidem ante bellicosus fuisti,

„Impellereq; soles & alium, vbi negligentem videris:

„Ideo nunc & perge ipse, & hortare virum quemque.

Huic a. respondit postea Neptunus quatiens terrā, 240

„Idomeneu, *utinam* non ille vir amplius reuertatur

„E Troia, sed ibi canum ludibrium fiat,

„Quicumque in die hoc voluntarius cessat pugnare.

„Sed age, armis súptis huc veni, hæc a. simul oportet

„Maturare, ecquid prodesse queamus licet duo soli.

„Collatę n. vires prosūt virorū etiā valde timidorū,

„Nos autem & cum fortibus nouimus pugnare.

Sic fatus, hic quidem rursus abiit deus ad pugnam
virosum:

Idomeneus a. quando iā ad tentoriū pulchrum venit

Induit arma pulchra circa corp⁹, súpsitq; duo hastilia: 240

Perrexit autem ire fulguri similis, quod Saturnius

Manu accipiens concussit à splendido Olympo,

Ostendens signum hominibus: cōspicui a. eius radij.

Sic huius æs splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei famulus bonus obuiam venit

Prope adhuc tentorium: nam hastam æream ibat

Allaturus, huic a. alloquuta est vis Idomenei,

„Merione, Moli fili, pedib. celer, amicissimè sociorū,

„Cur venisti, præliōque deserto & pugna?

„Nunquid vulneratus es, relique te affligit cuspis?

„An alicuius rei nūtijs ad me venisti? at ne ipse quidē 250

„Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare.

Hūc v. rursus Meriones prudēs cōtra alloquit⁹ est.

„Idomeneu, Cretensium princeps loricatorum,

„Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,

Allaturus

„Οἷσ' ἔμμενος· τό τε γὰρ κατεάξαμεν ὅσῳ ἔχουσιν,
 „Ασπίδα Διὶ Φόβου βαλὼν ὑπερλίανέοιτος.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρήτῳ ἄγος αἰπὸν ἰεῦδα.

„Δύρατά γ' αἶψ' ἐθέλησθα καὶ εἰ καὶ εἴκοσι δῆας,

260 „Ες αὐτ' ἐκκλίσῃ σὺς ἐνώπια παμφανόωται

„Τρώϊα, παῖ κλαυθῶνι δ' ἀποψύμαί. ὃ γὰρ οἶο

„Αἰδρῶνι δυσλάρωνι ἐκείνῳ ἄμμος πολέμιζαι.

„Τῷ μοι δ' ἔραται ὅστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλίεσσαι,

„Καὶ κόρυττες καὶ θώρηκες λαμπεροὶ γανόωιτες.

Τοῖ δ' αὖ Μυρμιδόνης πεπιυμένος αἰπὸν ἰεῦδα,

„Καί τοι ἐμοὶ σφῶν τε καλίστη καὶ καὶ καλίστη,

„Πόλ' εἶαρε Τρώων, ἀλλ' ὃ σχεδὸν ὅστι ἐλίσσῃ.

„Οὐδέ γὰρ ὃδ' ἐμε φημι λελασμένοι ἐμμεῖσιν ἄλκις·

„Αλλὰ μετ' ἀνέμοισι μάχην αἰὶα κυδαναν

270 „Ἰσταμαι, ὅππότε ἰσῆκος ὀρώρηται πολέμοιο.

„Ἄλλοι που πιά μαῖλοι ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν

„Λήθω μαρτιάμενος, σὲ δ' ἴδμεν αὖτις οἶο.

Τοῖ δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρήτῳ ἄγος αἰπὸν ἰεῦδα,

„Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐστι, τί σε χρὴ τῶν τε λέγεσθαι.

„Εἰ γὰρ καὶ σφῶν ἰσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι

„Ες λόχοι, εἴτα καί τις ἀρετὴ δ' αἰεὶ δέχεται αἰδρῶν.

„Εἴτ' ὃ, τε δειλὸς αἰὲρ ὅς' ἄλκιμος ἔξεφακίθη.

„Τῷ μὲν γὰρ τε κακοῦ σρέπεται χρῶς δ' ἡμῶν δῆη,

„Οὐδέ τί ἀτρίμενος ἦσθ' ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,

280 „Αλλὰ ματοκλάζῃ, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρωθεν πόδας ἵστα

„Εἰδέτε οἱ κραδίη μεγάλα τέρμοισι πατάσθαι

„Κῆρας οἰομένη· πάντα γὰρ δέ τε μέγ' ὀδοίτω.

„Τῷ δ' ἀγαθῷ, ὅτ' ἀφ' ἑρπύεται χρῶς, ὅτ' ἐπὶ τε
 λίην

„Ταρβῶ, ἐπιδάϊ σφῶν τοι εἰσίζηται λόχοι αἰδρῶν.

„Λεσθῇ δ' ἵππεσσιν ἀμείνων ἐν δαίλυχῃ.

„Οὐδέ κ' εἴθε τέ γ' ἄμμος καὶ χεῖρας οἰοίτο.

„Εἴτ' ὅτ' ἄρ' ἐβλάω ποιεύμενος, ἢ ἐτυπῆς.

„Οὐκ αἶψ' αὖτις ὅππ' ἐπείσοι βέλος, ὅδ' ἐπὶ

ῥώτῃ,

„Αλλὰ καὶ ἢ ἑρπύ, ἢ μὲν αἰπὰ σπῆ

„Πρόσθ'

„Allaturus: eam n. iam cōfregimus quā prius habebā,
 „Scutum Deiphobi feriens superbi.

Hunc verò rursus Idomeneus Cretensū dux con-
 tra alloquutus est,

„Hastas quidem si volueris vnam & viginti inuenies,
 „Stantes in tentorio ad parietes lucentes,
 „Troianas, quas à cæsis abstuli: non enim puto
 „A viris hostibus longè stantem me pugnare.
 „Ideo mihi hastæ sunt & scuta vmbilicata,
 „Et galeæ, & thoraces splendidè nitentes.

160

Hūc a. rursus Meriones prudēs cōtra alloquutus est,
 „Et mihi apud tentorium & nauem nigram /
 „Multa spolia Troianorum: sed non prope sunt ut
 capere possim:

„Nam ne me quidem puto oblitum esse fortitudinis:
 „Sed inter primos in pugna illustres viros reddente
 „Sto quando certamen oritur belli.

170

„Alium fortè aliquē potius Achæuorum loricatorum
 „Lateo pugnans, te verò scire ipsum puto.

Hūc v. Idomeneus Cretensū dux cōtra alloquit^r est,

„Noui virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?
 „Si n. nunc apud naues deligeremur omnes fortissimi
 „Ad insidias (vbi maximè virtus perspicitur virorum:
 „Vbi & quis timidus vir, & quis fortis facilè apparet.
 „Nam ignaui mutatur color aliter alias,

„Neq; ei quietè ut sedeat cōtinetur in mētib. animus,
 „Sed mutat sedes, & in vtrunque pedem sedit,

280

„Intusque ei cor valde in pectoribus pulsatur,
 „Mortem suspicanti, stridor autem fit dentium:

„Strenui verò neque mutatur color, neque valde

„Timet, postquā primū ingress^{us} fuerit insidias virorū
 „Optat autem citò misceri in prælio acri)

„Ne ibi quidē tuū robur & manus quis vituperarit.

„Nā siue emin^{us} siue comin^{us}, pugnās vulnerat^{us} fueris,

„Non in ceruicē à tergo cadat telum, neque in dorsū

„Sed vel pectoribus vel ventri occurrat

Y

- 290 „ Πρῶτος ἰερόοιο μὲν πομπάχοι ὁ αἰετιός.
 „ Ἀλλ' ἄγε μή κ' ἐπιβύπτα λεγόμενα, ἠπύπτοι ὧς
 „ Ἐσαότες, μή που τις ὑπὸ φιάλῳς τεμεσθήσῃ.
 „ Ἀλλὰ σὺ γε κλισίῳδε καὶ ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
 Ὡς φάτο· Μηριόνης δ' ἰδοῦν ἀπείλατος Ἀρηί
 Καρπαλίμοις κλισίῃται αἰετέτο χαλκῷ ἔγχος·
 Βῆ δ' ἑμὲτ' Ἰδομένηα μέγα πολέμοιο μαμηλαῖς.
 Οἷος δ' βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισι.
 Τῷ δ' Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα καρτερὸς καὶ ἀταρβής
 Ἐσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφροιά τῳ πολεμιστῷ.
 300 Τῷ μὲν δ' ἄρ' ἐκ Θρήκης Εὐφύροισι μετὰ θυρήγεσσι,
 Ἡέ μ' ἐφλέγναι, μεγαλήτορας· ὃ δ' ἄρα τῷ γε
 Ἐκλυοὶ ἀμφοτέρωι, ἐτέρωσι δ' κῦδος ἔδωκεν·
 Τοιοὶ Μηριόνης τε καὶ Ἰδομένης ἀγοὶ αἰδράει,
 Ἡῖσαν ἐς πόλεμον κεκορυθαῖον αἰδοπι χαλκῷ·
 Τοὶ καὶ Μηριόνης πρῶτος πρὸς μῦθοι ἔειπε,
 „ Δευχαλίδη, πῇ τ' ἄρ' ἐμῶντας καταδιῶμαι
 ἄμμιλοι·
 „ Ἡ ἐπὶ δεξιόφιν πανδὸς στρατῷ, ἢ αἰὲ μίαςτοισι,
 „ Ἡ ἐπ' ἀριστερόφιν, ἐπὶ ὅποι' ἐλπομαι ὅτ' αἶψα
 „ Διέωδ' πολέμοιο κερηκομῶντας Ἀχαιούς.
 310 Τοὶ δ' αὖτ' Ἰδομένης Κρητῶν ἀγὸς ἀντίοι λεῦδε,
 „ Νηιοὶ μὲν ἐν μίᾳ στήσι ἀμύνει εἰσὶ καὶ δῆλοι,
 „ Αἰαιτὲς τε δύνω, Τυγκρὸς δ' ὅς αἰετος Ἀχαιῶν
 „ Τοξοσυόη, ἀγαθὸς δ' ἔκ' ἐστ' ἀδὴν ὑσμίνῃ·
 „ Οἳ μὲν ἄδ' ἰσχύουσι καὶ ἐσσύμενοι πολέμοιο
 „ Ἐκβρα Πειριμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερὸς ὄντι,
 „ Αἰπεὶ οἱ ἐσθ' αἶται μάλα τῳ μοι καὶ π' μάχαδ',
 „ Καί τ' αἱ κηῖσάν τ' ἄρ' αἱ χεῖρες ἀάπτοις,
 „ Νῆας ὑπὸ τῶν ἴσται, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρητῶν
 „ Ἐμὲ ἄλοιοι αἰδομένης δειλοὶ νήεσσι θοῇσι.
 320 „ Αἰδεῖ δ' ἔκ' ἔξω μετὰς Τελαμόνιος Αἴας,
 „ Ὡς θητόν τ' εἴη, καὶ ἔδδοι Δημήτερος Ἀχτῆν,
 „ Χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 „ Οὐδ' αὖ Ληλῆϊ ῥηξίωται χορήσειεν,
 „ Εἰ γ' αὐτὸς ἀδὴν, ποσὶ δ' ὅπως ὄντι ἐρίζει

„Vltcrius ruētis ad turbam pugnatum in prima acie. 290

„Sed age, ne hæc dicamus infantes tanquam

„Stantes ne aliquis supra modum indignetur:

„Sed tu ad tētorium profectus cape validam hastam.

Sic dixit: Meriones autem veloci par Marti,

„Celeriter è tentorio sustulit æream hastam.

Iuit aurem ad Idomeneum valde belli curam habēs.

Qualis autem perniciosus Mars ad bellum accedit,

Ipsūq; Terror clarus filius simul validus & impavidus

Comitatur (qui terret fortem licet bellatorem:)

Qui quidem è Thracia in Ephyros armantur,

Vel in Phlegyas magnanimos: neque hi quidem

Exaudierunt utrosque: alteris verò gloriam dederūt:

Tales Merionēsque & Idomeneus duces virorum

Ibant in bellum, armati splendenti ære,

Hunc & Meriones prior verbo alloquutus est,

„Deucalide, qua parte cupis ingredi multitudinem?

„An ad dextram totius exercitus, an per medios,

„An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeò

„Indigere bello capite comatos Achiuos.

Hunc autem rursus Idomeneus Cretensium dux 300
alloquutus est,

„Nauibus quidē in medijs qui auxiliētur sunt & alij,

„Aiacēsque duo, Teucérque qui pręstātissimus Achiu. est

„Arte iaculandi, strenuus autem & in stataria pugna.

„Qui satis repellent etiam studiosum pugnae

„Hectorem Priamiden: etsi valde fortis est.

„Arduum ei erit valde licet cupido pugnandi,

„Illorum superare fortitudinem & manus duras,

„Nauēsque postea incendere: modò non ipse Satur.

„Iniiciat ardentem torrem nauibus velocibus.

„Viro autem non cesserit magnus Telamonius Aiax 310

„Qui mortalis sit & edat Cereris munus,

„Ferroque obnoxius magnisque saxis:

„Nam nec Achilli fortissimo cederet

„In stat. . . a pugna quidē: pedibus autem nullo modo
potest contendere. Y ij

Νῶϊ δ' ὦδ' ἐπ' αἰτὲρ ἔχεσθαι, ὄφρα παύσῃ
Εἶδομαι, ἢ ἐπεὶ εὖχος ὀρέξομαι, ἢ ἐπεὶ ἡμῖν.

Ως φάτο Μυρμιδόνες ὅτε δ' ἀπείλαντο Ἀργεῖ
Ἦρχ' ἴμεν, ὅφρ' ἀφίκοιτο χεῖρ' ἔραδι, ἢ μιν αἰώγῃ·
Οἱ δ' ὥς ἰδομένηα ἴδον φλογὸς ἄνελοι ἀλκίῳ,
330 Αὐδὶ καὶ θέρει ποταμῷ εἴτεσι διαιδαλέοισι
Κεκλήμενοι κατ' ὄμιλοι, ἐπ' αὐτὰ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμοῖ ἴστατο γένος ἐπὶ κορυμνῇσι γένεσιν.
Ως δ' ὅθ' ὑπὸ λυγροῖσι αἰέμασι σπέρχονται ἄελλαι,
Ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείησι κοῖσις ἀμφὶ κελεύθοις,
Οἱ τ' ἀμυδισκοῖσις μεγάλῳ ἰστᾷσι ὀμίχλῳ·
Ως ἄρα τῷ ὁμῶς ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' εἰς
θυμῷ,

Ἀλλήλοισι κατ' ὄμιλοι ἐσπρέμεν ὅξυι χαλκῷ.
Εφείξει ὅτε μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησι
Μακρῆς, αἰεὶ ἄχοιτα μεσίσχρους, ὅσους δ' ἀμερδί
340 Αὐγὴ χαλκείῃ κορύθῳ ἀπὸ λαμπομένηαι,
Θωρήχου τε γούμῃ κτωί, σκελὲσι τε φαειῶν,
Ερχομένηαι ἀμυδισ· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόιοι, ἔδ' ἀχάχοιτο.
Τῷ δ' ἀμφὶς φρογίοντε δύο Κρόνῳ καὶ κραταῖῳ
Λιδεραῖσι ἠρώεσσι τετεύχετο ἄλγεα λυγρὰ·
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἐκτορι βέλετο ῥίχλῳ,
Κυδαῖνοι Ἀχλῆα πόδας παχυὲς, ἔδ' ὅγε παμπάλῳ
Ἦθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι σφῶν,
Ἀλλὰ θέπι κύδαυε, καὶ ἦεα καρτερὸ θυμῷ·
350 Ἀργεῖοις ὅτε Ποσειδάων ὀρθύνει μετελθὼν,
Λάθρη ὑπεξαναδὲ πόλιν ἄλός· ἦχθετο γὰρ ῥα
Τρῶσιν θυμιαμένοις, Διὶ δ' ὅτε κρατερῶς ἐνε-
μέσσα.

Ἡ μὲν ἀμφοτέρωσι δμοῖ γένος ἦδ' ἴα παῖτρα,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρῶτος γούνοισι καὶ πλείοισι ῥῆθι.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίῳ μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέειν·
Λάθρη δ' αἰεὶ ἐγείρει χεῖρ' ἔραδι, αἰδεῖ ἰοιχρὸς.
Τῷ δ' ἐπειδὴς κρατερῆς καὶ ὁμοῖον πολέμοιο
Πᾶρα ἐπαλᾶσσε, ἐπ' ἀμφοτέρωσι πάνυσσε,

Nobis v. huc ad sinistrā cursum dirige exercitus, vt ci-
tissimè

Videamus, an alicui gloriā præbeamus, an quis nobis.

Sic dixit Meriones a. veloci similis Marti

Cœpit ire donec peruenerunt ad exercitū, quo ipsum
iusserat. (fortitudine,

Hi a. postquam Idomeneum viderunt flammæ similem 330

Ipsū & famulum cum armis decoris,

Hortantes per turbam in ipsum omnes iuerunt:

Horum a. par ortum est certamen ad puppes nauium.

Veluti a. quādo à stridulis vētis agitata festinat procel-

Die illo quum plurimus puluis est per vias, (læ,

Qui simul pulueris magnam excitant caliginem:

Sic fanè horum conflixit pugna: cupiebāt a. in animo

Inuicem se per turbam interficere acuto ferro,

Horruit autem pugna pernicioſa hastis

Lōgis, quas tenebant incidentes corpora: oculos a.

Splendor æris, galeis à lucentibus, (perstringebat 340

Thoracibusque nuper politis, scutisque splendidis

Congredientium simul: valde animosus esset,

Qui tunc gauderet vidēs laborem, neque tristaretur.

Illi verò discordantes duo Saturni filij fortes,

Viris heroibus fecerunt dolores graues.

Iupiter quidē Troianis & Hectori volebat victoriam

Honorans Achillem pedib. celerē: neq; v. hic omnino

Volebat populum perdere Achaicum. Ilium ante:

Sed Thetis honorabat, & filium magnanimum.

Argiuos autem Neptunus excitabat interueniens, 350

Clam emerſus è cano mari, moleſtè enim ferebat, eos

A Troian. domari: Ioui autem v. vehemēter iratus erat.

Sanè quidem vtrique eorū idem genus, eadēq; patria

Sed Iupiter prior natus erat & plura nouerat,

Quocirca etiam palam quidem auxiliari cauebat,

Clam v. semper cōcitabat eos per exercitū viro similis.

Illi autem pugnae validæ & aequaliter pernicioſi belli

Funè extremū implicātes super vtrosque tetenderūt,

Ἀρήκῃτ' ἄλυσόν τε, ὃ πολλὰ γούνατ' ἔλυσεν.

350

Εἶθ' αὖ μεσαιπυλὶός τ' ἴωι Δαναοῖσι κελεύσεις,

Ἰδομένης Τρώεσσι πάλῃ δῖος, ὃν φόβος ὥρε.

Πέφιε γὰρ Οὔρυοιῆα Καθυσόθεν ἐνδοὶ ἐόγτα·

Θεοῖα γὰρ ἰέον πολέμοιο μὲν κλέος εἰληλῆθαι

ἦ τεε ἢ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστων,

Κασσάδεσιν αἰάεδον, ὑπέχετο ἢ μέγα ἔργον·

Ἐκ Τροίης ἀένοιτας ἀπασέων ἦας Ἀχαιῶν·

Τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπέχετο, ὃ κατένευσεν

Δασέμεναι, ὃ ἢ μαίριαθ' ὑποχέσῃσι πύθῃσιν·

Ἰδομένης δ' αὐτοῖο πίπσκειτο δουρὶ φαεινῷ,

370

Καὶ βάλεϊ ὑψιβεβαῖτα τεχνῶν, ὃ δ' ἤρκεσεν θάρηξ·

Χάλκεας, οἳ φορέεσκε, μέση δ' ἐργατὲρ πῆξεν·

Δέπῃσιν ἢ πεσῶν, ὃ δ' ἐπύξατο Φωίχῃσι τε,

Οὔρυοιῶν, πέρι δὴ σὲ βροτῶν αἰνίζομαι ἀπαικῶν,

„Εἰ ἐτέοι δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέσκη

„Δαρδανίδη Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέχετο θυγα-

τέρων·

„Καί κέ τι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποχόμενοι τελέσομεν·

„Δοῖμ' αὖ δ' Ἀτρεΐδης θυγατρῶν εἶδος ἀρίστων,

„Ἀρκίος ἔξαγαγόντες ὀπυμέων, ἥ κε Σωὶ ἄμμι

„Ἰλίου ἐκ τέρσης εὐτατόμενοι πόλιός τ' εἶσι.

380

„Ἀλλ' ἔπει, ὅφρ' ὀπίησι Σωώμεθα ποτὶ πόρῃσιν·

„Ἀμφὶ γαίμῳ, ἐπεὶ ὅτ' ἐδιδωταὶ κακοὶ ὦμόν.

Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἶλκε νῆξ' κρατερῶν ὕσμινον.

Ἦρως Ἰδομένης, τῷ δ' Ἀσιος ἦλθει Ἀμύντωρ

Πεζὸς περὶ δ' ἴσπαι· τῷ δ' αἰετοῖτε κατ' ὤμων·

Ἀἶψ' ἔχ' ὠϊόχως θέραιπαι· ὃ δ' ἴετο θυμῷ

Ἰδομένηα βαλεῖν, ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ,

Λαμῶν ὑπ' αἰθερεώϊα, δακρυῖ ἢ χελὸν

ἔλασσε·

Ἦειπε δ' ὥς ὅτε πρὸς δρεὺς ἦειπε, ἢ ἀχρωῖς,

Ἦε πίπτε βλωτρή, τίμ' ὅρεσι τέχοντες αἰδρες.

390

Ἐξέταμον πελέκεσσιν ἐν κείνοις ἡίοις εἶναι·

Ὡς ὁπρὶ δ' ἴσπαι καὶ δὶ φρεσὶ κείτο πανυδαῖς

Βεβρυχῶς, κόπιος δὶ δρυγῶν αἵματ' ἔατο.

Infrangibilēq; insolubilēq; qui multorū genua soluit.
 Tunc semicanus quamuis existens, Danaos hortans, 360
 Idomeneus Troianis insiliens in fugam impulit:
 Interfecit enim Othryoneum ex Gabeso, qui aderat,
 Qui sanē nuper belli ad famam venerat.

Petebat autem Priami filiarum formā optimam
 Cassandram, indotem, pollicebatur a. magnum opus;
 Ex Troia inuitos expulsurum se filios Achiuorum.
 Huic senex Priamus promisit, & annuit
 Daturū esse: ille verò pugnabat promissionib. fretus.
 Idomeneus autem in ipsum collimauit hasta lucida,
 Et percussit sublimi gradu incedentem assequutus, 370
 nec iuuit thorax.

Æreus quem gestabat: medio autem in ventre fixit:
 Sonuit verò lapsus: hic a. insultauit clamauitque,
 „ Othryoneu, supra iam te mortales laudo omnes,
 „ Si verē iam omnia perficies quæ pollicitus es
 „ Dardanidæ Priamo: is verò promisit filiam suam:
 „ Quin nos quóq; hæc eadem pollicita perficeremus
 „ Daremúsque filiorum Atridæ forma præstantissimā
 „ Ex Argis adducētes vt in vxorē ducas, si quidē nobis-
 „ Ilium destruxeris bene habitata[m] urbem. (cum
 „ Sed sequere, vt in nauibus paciscamur pontigradis 380
 „ De nuptiis; quoniam non tibi soceri mali sumus.

Sic fatus, pede traxit per fortem pugnam
 Heros Idomeneus: huic verò Asius venit vindex,
 Pedester ante equos: hos autem spirātes ad humeros
 Semper tenebat auriga famulus: hic verò cupiebat
 animo (percussit hasta

Idomeneum percutere: sed Idomeneus, occupans, eum
 Ad iugulum sub mento: penitus a. hastam transegit.
 Cecidit a. sicut quādo aliqua querc⁹ cecidit, vel popu.
 Vel pinus alta quam in montibus opifices viri
 Amputarūt securib. recēter acutis, nauale lignū vt sit: 390
 Sic ille ante equos & currum iacebat extensus,
 Fremens, puluerem carpens mordicus cruentum.

Εκ δέ οἱ κύνιοχος πλήγῃ φρένας, αἶς παρῶς ἔχει·
 Οὐδ' ὄγε τόλμῃσι δῆται ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
 Αψ' ἴσσωσις ἔρεψαι· δι' δ' Αἰπύλοχος λυγρὸν ἄρμα
 Δυεῖ μέσοι περὶ πύκνῃσι, ἔδ' ἔρκεσε θάωρῃ
 Χάλκεος, οἱ φορέεσκε, μέση δ' αἰγαστὴρ πῆξε.

Αὐτὰρ ὄγ' ἀδραϊῖαι εὐρύχρους ἔκπεσε δίφρου·
 Ἰπποῖς δ' Αἰπύλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 400 Εξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Διήφοβος ὅ μάλ' αἰεὶ ἤλυθε Ἰδομένης
 Αἰὶς ἀχρὺ μῆκος, ἧ ἀνοῖπσε δουρὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὰ ἰδὼν, ἤλευατο χάλκεοι ἔγχος·
 Ἰδομένει· κρήφθῃ γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοτε ἴση,
 Τῷ δ' ὄγ' αἰγαστῇσι βοῶντι καὶ αἰγαστῇ χαλκῷ,
 Διωτὴν φορέεσκε, δύω κατόπας· ἀφ' ἧται
 Τῇ ὑποπὰς ἑάλῃ, ὅ δ' ὑπὸ πλάτῃ χάλκεοι ἔγχος·
 Καρφαλῇ δέ οἱ ἀσπίς ἐπιτρέξατο αὖτις
 Εγχος, ἔδ' ἀλίοι ῥα βαρύνει χερσὶς ἀφῆκει·
 410 Ἀλλ' ἔβαλ' Ἰσπασιδῆν Τυμωρὰ πικρὰ λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρῶπιδι, ὅθαρ δ' ὑπὸ γυνόατ'
 ἔλυσε.

Διήφοβος δ' ἐκπαγλοὶ ἐπύξατο μακρῇ αὖσις,
 „Οὐ μὰν αὖτ' ἀπὸς κείτ' Αἰῖος· δῆλ' ἔφημι,
 „Εἰς αἰδὸς πρὶ ἰοῖτα πύλας τε κρατερῶ
 „Γηθήσει χεῖρ' θυμῷ· ἐπὶ ῥά οἱ ὅπασα πομπή·
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γίγνεται ὤζα μῆνι.

Διπλόχῳ ὅ μάλ' αἰεὶ δαίφρου θυμὸν ὀείει.
 Ἀλλ' ἔδ' ἀχρὺ μῆκος πρὶ εὐ' ἀμύησει ἐταίρου·
 Ἀλλὰ θείῳ πείβῃ καὶ οἱ σάκος ἀμφεχάλυψε·

420 Τοῖ μὲν ἔπειτ' ὑποδύντε δὺν εἰρήρας ἐταῖροι,
 Μικτεῖς· ἔχουσ' αἰὲς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερίτῃσι βάρεια πιάχοιτε.
 Ἰδομένει δ' ἔλῃ μῆκος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ,
 Ἦέ πια Τρώων ἐρεβεινῇ νυχτὶ χαλύψαι,
 Ἦ αὖδ' ἀδουπῆσαι ἀμύων λειγὸν Ἀχαιοῖς.
 Εἰτ' Αἰαντῆα διστρεφείας φίλοι υἱοί.

Ipsius a. auriga perculsus est mētib⁹, quas ante habe-
Neque is audebat hostium manus vitans, (bat,

Retro equos vertere: hūc vero Antilochus bellicosus
Hasta mediū trāfixit assequutus: neque iuuit thorax

Æreus quem gerebat: medio autem in ventre fixit.

Sed hic anhelans affabrè facto excidit curru,

Equos verò Antilochus magnanimi Nestoris filius

Abegit à Troianis ad bene ocreatos Achiuos.

400

Deiphobus autem valde prope venit Idomeneum,

Propter Asium tristatus & iaculatus est hasta lucida.

Sed hic quidē ex aduerso cōspicat⁹, vitauit æreā hastā.

Idomeneus: occultatus est n. sub scuto vndiq; æquali,

Quod hic in coriis boum & splendido ære

Rotundum portabat, duobus manubriis aptatum:

Sub hoc totus latuit: superuolauit autem ærea hasta.

Aridum autem eius clypeus attingente resonuit

Hasta, neque incassum sanè graui manu emisit:

Sed percussit Hippasidē Hypsenorē pastore populorū

In hepar sub præcordiis: mox autem genua soluit.

410

Deiphobus verò mirificè gloriabatur, altè clamans,

„Non vtique inultus iacet Asius, sed ipsum dico

„Quamuis ad Plutonē descenderit, qui portas habet
validas fortem,

„Gauisurū esse in animo, quoniam ei dedi comitem.

Sic dixit: Argiuis a. dolor factus est iactantis causa,

Antilocho a. maximè bellicoso animum commouit:

Haud tamen tristatus quamuis, suum neglexit lociū;

Sed currens tutatus est & ei scutum obiecit.

Hunc quidem deinde subeuntes duo amabiles socij:

Mecisteus Echij filius, & generosus Alastor,

420

Naues ad concauas portarunt, grauer gementes.

Idomeneus autem non remittebat vires magnas, cu-
piebat verò semper,

Vel aliquem Troianorum obscura nocte tegere,

Vel ipse cadere, depellens exitium Achiuis.

Tunc Æsyetæ à Ioue nutriti charum filium

E

Ἦρ' Ἀλκείδοι γαμβρὸς δ' ἰὺ λυγίσταο·

Πρεσβυτάτην δ' ὤππε θυγατρὰν Ἰσποδάμειαν·

Τὴν δὲ κῆρ φίλησε πατὴρ, καὶ πύγμα μήτηρ·

430 Εἰ μὲν γάρ ποτ' ἔμμελ' ἰκίω σκέλας

Κάλλει καὶ ἐργοισι, ἰδὲ φρεσὶ· βυῖσθα καὶ μῆνιν·

Γῆρ' αἰὲς ὤρεστος εἰς Τροίην εὐρείην.

Τοὶ γὰρ ὑπ' Ἰδομνεύϊ Περσειδάωι ἰδύμασθε

Θέλξας ὅσπερ Φαιῖα, πῆλυσεν Ἰφαιδῖμα γῆα·

Οὔτε γὰρ ἔξ' ὀπίσσω φυγέει δυνάτ' ἔτι ἀλῆσθαι·

Ἀλλ' ὥστε σῆλιν, ἥ δέϊδρεσι ὑψιπέτηλοι,

Ἀτρέμας ἔσταότα, σῆθος μέσοι ἔπασσε δουρὶ

Ἦρ' Ἰδομνεύς, ῥῆξαι δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα

Χάλκεοι, ὅς οἱ παρ' αὐτῷ χροὸς ἦρκει ὀλεθροῦ·

440 Δὴ τότε γὰρ αὖτις αὖσεν ἐρικρόωνος παῖδ' ἰδούρι·

Δύππισεν Ἰφιδῶν, δόρυ δ' εἰς καρδίην ἐπέπηκεν,

Ἦρ' αἰὲς ἀσπαίρουσιν, καὶ χεῖρας πελέμει.

Εἰς χεῖρας, εἶθα δ' ἐπεὶ τ' ἀφίη μῶρος ὄβριμος Ἀρης·

Ἰδομνεύς δ' ἐκπαγλοὶ ἐπύξατο μακροὶ αὖσας,

„ Διήφοβ', ἥ ἄρα δή ποτ' εἴσχομαι ἀξιοὶ ἔτι·

„ Τρεῖς ἐνὸς αἰπεφάσθαι, ἐπὶ σὺν ὧν ὤχαι αὐτῶς·

„ Δαιμόνι' ὅμῃ καὶ αὐτὸς ἀντίος ἴστασ' ἐμῷ,

„ Οφθαλμοῖς, εἶς Ζηνὸς γόνιός ἐστιν ἰχθυῶν,

„ Ὅς παρ' αὐτῷ Μίωα τέκε Κρήτην ὀπίσθον·

450 „ Μίωας δ' αὖ τέκετ' ὑῖοι ἀμύμονα Δευκαλῖωνα·

„ Δευκαλῖων δ' ἐμὲ τίχτε, πολέεσσ' αἰδρεάσιν·

ἀνακταί,

„ Κρήτην εἰς εὐρείην· καὶ δ' ἐπὶ ἀδελφεὶς ἐνέσθαι

„ Σοὶ τε χερσὶ καὶ πατρί, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσι·

ὣς φάτο· Διήφοβος Ἰφιδῶν δὲ μεμνήμεναι,

Ἦν πᾶσι που Τρώεσσιν ἐπαείσαντο μεγαθύμοι,

Ἀφ' ἀναχωρήσας, ἥ περ ἴσταντο καὶ οἶος.

Ὡς δὲ οἱ φροῖνοι, δόατο κέρησιν ἔτι·

Βηδοῖα ἐπ' Αἰθίαν, οἱ δ' ἔστατο εὐρεὶ ὀμίλῳ·

Ἐσταότ' αἰὲς γὰρ Πριάμῳ ἐπεμύονε δῖον,

460 Οὐκ ἔτι δ' ἐπὶ δόδοι ἐόπα μιν· αἰδρεάσιν ἔτι πῆλυσεν

Hæroen Alcathoum, gener autem erat Anchisæ,
 Maximamque natu duxit filiarum Hippodamiam,
 Quam valde animo diligebat pater & veneranda mater
 In domo: *supra* omnem n. æqualium cœtū præstabat 430
 Pulchritudine & operum scientia, & prudentia: qua-
 re & ipsam

Duxit vir optimus in Troia lata.

Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,
 Decipiens oculos lucidos: ligauit a. illustria membra:
 Neque enim retro fugere poterat, neque declinare:
 Sed tanquam columnam vel arborem altani
 Intrepidè stātem, ad pectus medium vulnerauit hasta
 Heros Idomeneus: fregit autem ei circum loricam
 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat mortem.

Iam tunc aridum sonuit fissa ab hasta:

Resonuit autem lapsus: hasta verò in corde fixa est, 440
 Quod ipsi palpitans etiam extremam partē quassauit
 Hastæ: tunc a. deinde remisit imperū eius fortis Mars.
 Idomeneus verò terribiliter gloriabatur, altè clamās,
 Deiphobe, num videtur aliquid memorandum
 „Tres pro vno occisos esse? quoniā tu gloriaris ina-
 „O bone & ipse contrarius consiste mihi, (niter:
 „Vt videas qualis Iouis soboles huc venio,
 „Qui primus Minoa genuit Cretæ custodem:
 „Minos a. rursus genuit filiū inculpatum Deucalionē,
 „Deucalio autem me genuit multis viris regem 450
 „Creta in lata: nunc verò hoc naues vexerunt,
 „Tibi que malum & patri & alijs Troianis:

Sic dixit: Deiphobus autem bifariam deliberauit,
 An aliquem alicubi Troianorum socium assumeret
 magnanimorum

Regressus, an experiretur & solus.

Sic autem ei cogitanti visum est vtilius esse,
 Ire ad Æneam: hunc verò postremū inuenit in turba
 Stantē: sēper enim Priamo iratus erat diuino, (bat:
 Quod sanè strenuū existētē inter viros, nihil honora- 460

Αγχοῦ δ' ἰσ' ἀμύνει ἐπα πτέρῃσι περσίδα,
 Αἰεὶα Τρώϊι βυληφόρε, κῶ σε μάλα χρὴ
 Γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, ἔτ' ἢ σε χυδός ἰκαίει.
 Ἀλλ' ἐπευ, Ἀλκιδόφ' ἐπαμύνωμεν, ὅς σε παρὸς ὦρ.
 Γαμβρὸς ἰών, ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τῦτθοι εἴπει·
 Τοὶ δὲ τοῖσι δόμοις δουρικλυδὸς ἔχει ἀειξεῖ.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμῷ οἱ σῆθεσσι ὄριε·
 Βῆ δ' μετ' Ἰδομένηα μέγα πολέμοιο μεμηλαῖς·
 Ἀλλ' ἐκ Ἰδομένηα φόβος λάβε τηλύχτη ὥς,
 Ἀλλ' ἐμὸν, ὥς ἔτε πῆς σὺς ἔρεσι ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Ὅστε μὲν κολοσυρδὸν ἔτ' ἄρχομαι πολὺν ἀνδρῶν·
 Χάρις οἰοπόλα, φείσῃ δὲ τειρώτῃ ἔτ' ἔρει·
 Ὀφθαλμοὶ δ' ἄρα οἱ πρὶ λάρυγγι· αὐτὰρ
 ὀδύσσει.

Θήγῃ, ἀλέξασθ' μεμαῶς κυῖας, ἡδ' ἐκ' ἀνδραῖς·
 Ὡς μὲν Ἰδομένης δουρικλυδὸς, ἔδ' ὑπεχάρει·
 Αἰεὶαν ὀπίσσει βοῇ θυοῖ· αὖτε δ' ἐπαίρει·
 Λοχέλαφοί τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Διήπυρρόν τε,
 Μηριόλυν τε, καὶ Αἰπίλοχον μήστρεα αὐτῆς·
 Τοῖς ἔγ' ἐποτρύνει ἐπα πτέρῃσι περσίδα,
 „ Δεῦτε φίλοι, καὶ μ' οἴω ἀμύνετε· δείδχα δ' αἰεὶ
 „ Αἰεὶαν ὀπίσσει πόδας ταχυὺν, ὅς μοι ἐπισσι,
 „ Ὅς μάλα καρτερὸς ἔστι μάχη· οἱ φῶτας οὐαίρει·
 „ Καὶ δ' ἔχει ἥθεος αἶθερος, ὅ, τε κραῖος ἔστι μέγιστος·
 „ Εἰ γὰρ ὀμηλικὴ γηιοίμεθα τῷ δ' οἱ θυμῷ.
 „ Αἶψά κει ἢ φέρωτο μέγα κραῖος, ἢ φερόμεν.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες εἷα φρεσὶ θυμῷ
 ἔχοιτες,

Πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίαντες.
 Αἰεὶας δ' ἐτέρωθεν ὀκέκλετο οἷς ἐτάρχει,
 Διήφοβοί τε Πάριον ἐσορῶν, καὶ Ἀγχιόρα δῖον.

Οἱ οἱ ἄμ' ἠγέμενες Τρώϊι ἔσαν, αὐτὰρ ἐπεὶ πε
 Λαίῃ ἐποῖθ', ὥσπερ μετ' κίλοι ἔσπετο μῆλα
 Πτόλμῳ ἐκ β. τανῆς γαῖαντα δ' ἄρα τε φρένα ποιμένα·
 Ὡς Αἰεὶα θυμὸς οἱ σῆθεσσι γηῖθαι,
 Ὡς ἰδελμῶν ἔθνος ὀπισσόμενοι εἰσὶ αὐτῶν.

Prope a. stans verbis velocibus eum alloquutus est,
 Ænea, Troianorū princeps, nunc te planē oportet
 Socero auxiliari, si quid te gloria tangit.

Sed sequere, Alcathoo auxiliemur, qui te olim,
 Socer existens, nutriuit in edib. paruulum existentem
 Hunc verò tibi Idomeneus hasta inclytus interfecit.

Sic dixit: huic verò animum in pectorib. concitauit,
 Iuit autem ad Idomeneum valde pugnandi cupidus.
 Sed non Idomeneū metus corripuit puerulum veluti
 Sed māsit, vt quū quis aper in montib. robore fretus,
 Qui expectat tumultum venientem multū virorum 470
 Loco in deserto: horret autem dorso supernè,
 Oculi verò ei igne lucent, ac dentes

Acuit, repellere promptus canes, atque etiam viros:
 Sic manebat Idom. hasta inclytus (neque retrocessit),
 Æneā aduenientē in prælio agilem: vocabat a. socios
 Ascalaphūmq; aspiciens, Aphareūmq; Deipyrūmq;
 Merionēque & Antilochum, peritos belli.

Hos hic adhortans verbis velocib. alloquutus est.

„ Adeste amici, & mihi soli succurrite: timeo a. gra-
 uiter (tur,

„ Æneam accedētem pedib. celerem, qui me aggredi- 480

„ Qui valde fortis est in pugna, ad viros interficiendū:

„ Atq; obtinet iuuentē florē, quę res robur est maximū:

„ Si enim eadem ætate atque hoc animo essemus,

„ Statim vel referret magnam gloriam, vel referrem.

Sic dixit: hi autem omnes vnum mentibus animum
 habentes.

Propinqui steterunt, clypeos hūmeris acclinantes.

Æneas autem ex altera parte hortatus est suos socios.

Deiphobūmq; Parīnq; aspiciens, & Agenorē diuinū,

Qui cum eo duces Troianorum erant: at deinde

Copiæ sequebantur, vt post arietē sequūtur pecudes 490

Potum ductæ à pascuis, lætatur a. mente pastor:

Sic Æneę animus in pectoribus lætatus est,

Vt vidit copiarum agmen sequens seipsum:

Hī autem pro Alcathoo cominus conflixerunt
 Longis hastilibus, circa pectora verò æs
 Horrendum resonabat petentium in turba
 Se inuicem: duo autem viri bellicosi præter cæteros
 Æneásque & Idomeneus similes Mārti,
 Cupiebāt alter alterius vulnerare corpus sæuo ferro,
 Æneas verò primus iaculatus est in Idomeneum. 520
 Sed hic quidē ex aduerso cōspicatus euitauit æream
 Cuspis a. Æneæ vibrata in terram (hastam.
 Abiit, quoniam vana forti è manu irruit:
 Idomeneus a. Oenomaum percussit ad ventrē mediū:
 Rupit v. thoracis concanitatē, intestina autem æs
 Diffidit, hic v. in puluerib. lapsus prehendit terram
 palma manus. (stam
 Idomeneus autem ex mortuo quidem longam ha-
 Euulsi, neque item alia potuit arma pulchra
 Humeris auferre, vrgebatur enim telis
 Nō n. amplius firma mēbra pedū erāt cursū capessēti, 521
 Siue vt repeteret suam lanceā, siue vt alterius vitaret,
 Ideoque in stataria pugna quidē arcebat sæuū diem,
 Ad effugiendum a. non amplius facilē pedes eum fe-
 rebant è bello. (lucida
 Hunc verò pedetentim abeuntem iaculatus est hasta:
 Deiphobus: odium namque eius perpetuò retinebat.
 Sed hic tunc aberrauit, Ascalaphum a. percussit hasta.
 Filium Martis, per humerum verò valida hasta
 Pēnetrauit: hic autem in pulueres lapsus prehendit
 terram palma manus.
 Nēq; dū quicquā audiuerat clamor fortis Mars
 De filio suo quē ceciderat in forti pugna: 522
 Sed is summo in Olympo sub aureis nubibus
 Sedebat, Iouis consiliis retentus, vbi cæteri
 Immortales dij erant prohibiti à bello.
 Illi autem circa Ascalaphum cominus ruunt:
 Deiphobus quidem ab Ascalapho galeam lucidam
 Rapuit, Meriones verò veloci similis Marti,

Δυεὶ βραχίονα τύψαι ἐπαλῶντος· ὅκ δ' ἄρα χιρὸς
 Λυλῶπι· τρυφάλεια χαμαι βόμβησε ποέσσε.

530

Μηλίοις δ' ἐξ αὐτῆς ἐπαλῶντος αἰγυπὶος ὄς,
 Εξέρισε κορυμιοῖο βραχίονος ὄβριμοι ἐγχοι·
 Ἀψ δ' ἐπαραι εἰς ἔθνος ἐχάζετο· δι' ὃ Πολίτης
 Αὐτοκασίγνητος περ μέσσω χεῖρε πτύχας,
 Εξῆλκε πολέμοιο δυσηχέος, ὅφρ' ἴκετ' ἵππους
 Ωκέας, οἳ οἱ ὄπασθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Εἴασαι, λυῖ χοι τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἐχοιτε·
 Οἳ τ' ὅ γε περὶ ἄγρυφ' ἐργα βαρέα πιάχοιτα
 Τερζόμοι· χεῖ δ' αἶμα τεκπατ' ἐρρεε χιρὸς.
 Οἳ δ' ὄμο μαρτυροῦντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

540

Λιείας δ' ἠφαρῆα Καλητοειδίω ἐπορρύνσας,
 Λαμῶν τύψ' ἐπὶ οἱ τετραμῶνιοι ὄξείδουεῖ,
 Εκλίθη δ' ἐτέρωσε κέρη· ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θαίατος χύτο θυμοραῖς ἤε.
 Λιτίλοχος ὃ θαία μεταστρεφθέντα δοκείσας
 Οὔτας' ἐπαίξας· ἀπὸ ὃ φλέβα πᾶσαι ἐκέρσει,
 Ἡ τ' αἰὰ ἰώτα θέσσε χαμῶν· ἀνχέει' ἰχάιν.
 Τὴν δ' ἀπὸ πᾶσαι ἐκέρσει· δδ' ὑπὶος ὅς κοιησι
 Κάσπσει, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐπ' ἐργισι πτύχας.
 Λιτίλοχος δ' ἐπόρρυσσε καὶ αἶνυτ' τεύχε' ἀπ' ὀμῶν·
 Παπτιάσιοι· Τρῶες ὃ πείσασθαι δῶκε δῖος ὄμοις,
 Οὔταξοι σάκος εὐρύ παρὰ ὄλον· ὕδ' ἐδύσαντο
 Εἴσω ἐπαχάψαι τέρενα χεῖρα ἠλὲι χαλκῷ
 Λιπλόχου· τίει γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐροαίχων
 Νέσσορος υἱὸν ἔειπε καὶ ὅς πολλοῖσι βίλεσσι.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' αἶψα δῆϊω· λυὲ δῆα κατ' αὐτοῖς
 Τροφᾶτ', ὕδ' οἱ ἐγχοι ἐχ' ἀπρίμας, δῆα μάχῃ
 αἶε

550

Σαίομοι ἐλέλιξε· πτύσκειτο ὃ φρεσὶ ἦσι,
 Ἡ τευ ἀκοιπίσαι ἠέχεσθαι ὀρμητῶναι.
 Ἀλλ' ὅ λῆθ' Ἀδάμαιτα πτυσκόμοι κατ' ὀμῶν
 560 Ἀσάδην, ὅς οἱ οὔτα σάκος μέσσοι ὄξεί χαλκῷ,
 Εἰγῶθει ὀρμηταῖς· ἀμυλῶσσει δέ οἱ αἰχμητῶν
 Κακοχεῖται Ποσειδάων βιότοιο μαχέρας·

Hasta brachium verberavit insiliens, exque manu
Acuta galea humi resonuit prolapsa.

Meriones autem denuo insiliens vultur tanquam,
Extraxit imobrachio validam hastam.

Retro verò sociorum ad agmen cessit: hunc a. Polites 530

Germanus frater medium circumplexus

Eduxit bello tristi, donec peruenit ad equos

Veloces, qui ei post pugnam & bellum

Stabant, aurigamq; & currus ornatos habentes.

Qui hunc ad ciuitatē vehebāt grauiter lamentantem,

Afflictū: sanguis v. ex modo vulnerata fluebat manu.

At cæteri pugnabant: clamor a. immensus ortus est.

Æneas verò in Aphareum Caletoriden irruens

Ad iugulum ferijt contra se versum acuta hasta.

Inclinatū est a. in alterā partē caput, clypeusq; sequit' 540

Et galea: circa a eum mors fusa est exitialis. (est

Antilochus v. Thoonem terga vertentē obseruans,

Vulnerauit petens: venam autem totam abscidit,

Quæ per dorsū currēs, perpetuò ad ceruicē peruenit,

Hanc totam abscidit: hic autem supinus in pulueres

Decidit ambas manus dilectis sociis extendens.

Antiloch. autē accurrit & abstulit arma ab humeris,

Circūspiciens. Troiani autē circūstādo aliunde alius

Pulsabant scutum latum pulchrum, neque poterant

Intro perstringere tenerum corpus læuo ferro 550

Antilochi, diligenter enim Neptunus quatiens terrā

Nestoris filium tuebatur etiam inter multa tela.

Non n. vnquā seorsim ab hostib. erat, sed inter ipsos

Versabatur, neq; ei hasta stabat quietē, sed valdē sēper

Quassata flectebatur: obseruabat autem animo suo

Aut eminus aut cominus aliquem inuadere.

Sed non laqueit Adamanta obseruans in agmine

Asiaden, qui ei percussit scutum medium acuto ære

Cominus impetū faciens: debilitauit a. eius cuspidem 560

Cæruleis crinibus Neptunus, vitam Antilochi nolens

ei concedere:

Καὶ δ' αὖτ' αὖτ' μεῖν' ὥστε Σχῶλος πυρεῖαυτος,
 Εἰσὶ καὶ Αἰπλόχοιο, δ' δ' ἡμῶν κείτ' ὅππ' αἰῶν
 Ἀψ' δ' ἐπάρωις εἰς ἐθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείων·
 Μηριόνης δ' ἀπείτα μετ' ἀπὸ μῦθος βάλε δουρὶ
 Αἰδοίω τε μεσηγυῖ, καὶ Ὀμφαλῷ, εἶθ' αὖ μάλιστα
 Γίγεται ἄρ' ἡς ἀλεγεινὸς οἰζυρῶσι βροτοῖσι·
 Εἶθ' αὖ οἱ ἐγχος ἐπιξεί· ὅδ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
 Ἡσπερ, ὥς ὅτε βίῃς τόν τ' ὕρρεσι βυκόλοι·

αὐδρες

Ἰλλάσι δ' ἐθέλοιτα βίη δῆσ' αἵ τε ἀγιοῖσι·
 Ὡς ὁ τυπὶς Ἡσπερ μίμν' ἀπὸρ' ὅππ' αἰ μάλα θύω,
 Οφθαοὶ ἐκ χειρὸς ἐγχος αἰεσπύσσει· ἐκὶ θύω
 ἐλθών

Ἡρως Μηριόνης· θὶ δ' ἐκόντος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Διήρυξεν δ' Ἐλεις ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρη
 Θρηϊκίῃ μεγάλῃ· ἀπὸ δ' ἐρυφάλην ἀραξεί.
 Ἡ δ' αὖτ' ἀπὸ πλάγχθεισ' αἰμαὶ πέσσει, καὶ πρὸς Ἀχαιοῖ·
 Μαριαμόνι μὲν πρὸς κυλινδρόν, ἐκείμασθε·
 Τὸι δ' ἐκ' ὀφθαλμοῖς ἐρεβεινὴν ἰὺξ ἐκάλυψε.
 580 Ἀτρεΐδῃ δ' ἄχος ἦλε βολὴν ἀγαθὸν Μειέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλόμενος Ἐλίοφ' ἥρωϊ ἀνακτι,
 Οὐδ' ὀδὸν κραδαίν· ὁ δ' ἐπ' ὅξ' αἰετὶς αἰετὶς
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτῃ, ὁ μὲν ἐγχὴ ὀξυείπῃ
 Ἰετ' ἀκοιπίσσει, ὅδ' ἀπὸ ἰευρῆφι οἷς ὦ.
 Πειανίδης δ' αὖτ' ἐπὶ ταχὺ σῆθος βάλε ἰῶ
 Θώρηκος γύαλιν, ἀπὸ δ' ἐπὶ πρὸς πικρὸς οἷς ὅς·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πύθφι μεγάλῃ κατ'
 ἀλῶν

Θρώσκοισι κύαμοι μῦθ' ἀνέχρ' ἢ ἐρέβιθοι,
 Πιοῖ δ' αὖτ' ἀπὸ λιγυρῆ καὶ λιγυρῆς ἐρεβει·
 590 Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μειέλαον κυδαλίμῳ
 Πειανίδης ἀπὸ πλάγχθ' ἐκ' ἐπὶ πρὸς πικρὸς οἷς ὅς·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα βίῃ ἀγαθὸς Μειέλαος
 Τῷ βάλε, ἥρ' ἐκ' ὅξ' αἰετὶς αἰετὶς, ὅδ' ἄρα τὸ ξῶ,
 Αἰπκρὸν δ' αὖτ' ἐκ' ἐλῶν χαλκοῖς ἐγχος.
 Ἀψ' δ' ἐπάρωις εἰς ἐθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείων,

Et dimidium quidem ibi mansit, tanquam sudēs igne
præusta, (terra:

In scuto Antilochi: alterum v. dimidium iacebat super
Retro a. sociorum ad agmen cessit mortem fugiens:
Meriones porro abeuntem insequēs vulneravit hasta
Pudenda inter & umbilicum, vbi maximè

Est Mars i. *plaga* grauis ærumnosis hominibus:

Ibi ei hastam infixit: hic autem sequens circa hastam
Palpitabat, velut quū bos, quē in mōtib. bubulci viri
Vinculis nolentem vi ligantes ducunt: 570

Sic iste verberatus palpitabat paululū, nec valde diu,
Donec ei ex corpore hastile euulsit quum prope ac-
cessisset

Heros Meriones: huius v. tenebræ oculos texerunt.

Deipyrū a. Helenus ense cominus ferit ad tempus

Thracio, magno: galeam vero diffidit.

Hæc quidem excussa in terrā decidit: & quidā Achi-
Pugnantium inter pedes deuolutam sustulit. (uorum

Huius autem oculos obscura nox cooperuit.

Atridē porro dolor cepit in prælio strenuū Menelaū.

Iuit autem minitans Heleno heroi regi, 580

Acutam hastam vibrans: ille verò arcum adduxit.

Ambo itaque simul cōcurrūt, alter quidē hasta acuta

Cupiebat iaculari, alter verò neruo *emissa* sagitta.

Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta

Thoracis conuexum: auolauit a. acerba sagitta.

Sicut verò quādo à lato ventilabro magnam per arcā

Saliunt fabæ nigræ vel cicera,

Flatu à stridulo & ventilatoris impetu:

Sic à thorace Menelai illustris

Multum reiecta longè volauit acerba sagitta.

Atrides autem manu in prælio strenuus Menelaus 590

Eam percussit, quæ tenebat arcū politum: inque arcu

E regione per manum adacta est ærea hasta.

Retro verò sociorum in multitudinē cessit, mortem

vitans,

Χεῖρα ὄρα κρεμάσας, ὃ δ' ἐφέλκετο μῆλινον
ἔγχος·

- Καὶ δ' αὖ ἐκ χειρὸς ἔρυσσε μέγα θυμὸς Ἀγχιόφει·
 αὐτὸν δ' ἐκινέεισσι εὖς ῥ' ὀφθαλμοὺς ἀώτῳ
 Σφειδδίῃ, μὴ ἄρα οἱ θεράπῳι ἔχε ποιμὴν λαῶν.
 600 Πήσανδρος δ' ἴφες Μειελάε κυδαλίμειο
 Ηἴο· δι δ' ἄγε μοῖρα κακὴ, θαλάττιο τέλος δὲ
 Σοὶ Μειέλαε θυμὸν αἶψ' ἤδηϊότητι.
 Οἱ δ' ἔτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀνὴλτοισι ἰοίτες,
 Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
 Πήσανδρος δ' οὐκ ἔσκε Μειελάε κυδαλίμειο
 Οὐπασε, ὃ δ' ἔλασσε θυμὸς αὐτοῦ χαλκὸν ἐλάσσαι.
 ἔχετο γὰρ σάκος εὐρύ κατεκλάσθη δ' οὐ καυλῶ,
 ἔγχος· ὃ δ' ὅφρ' ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρείδης δ' ἐρουσάμενος ξίφος ἄρ' ἔρρηκεν,
 610 ἀλτ' ἔπει Πήσανδρον ὃ δ' ὑπὸ ἀσπίδος ἔλετο
 καλῶ

- Ἀξίην, εὐχάλοισι, ἐλάττω ἀμφὶ πλῆκται,
 Μακρῶ, εὐξέσσω· ἄμα δ' ἀνὴλτοισι ἐφίκοιτο·
 ἦτι δ' αὖ κούρωτος φάλοισι ἔλασσε ἰσχυροσύνῃς,
 Ἀκροῦ ὑπαὶ λείφει αὐτόν· ὃ δ' ὅφρ' ἔσσιται, μέγιστον,
 Ρυὸς ὑπὸ πύματις· λάκε δ' ὄρεα, πῶδ' οἱ ὄσσε
 Παρ' ποσσὶν αἵματόειτε χαμᾶϊ πέτοι ὅς ποίησι·
 Ἰδὲ ὦθ' ὅφρ' ἔσσιται· ὃ δ' ἔλαττω ὅς ἔσσιται βαίνων,
 Τεύχεά τ' ὄρεα ἔριξε, καὶ εὐχάλοισι ἔπος ἔειπε,
 620 „Λήψετε θυμὸν ὑπὸ γαστρίδι Δαρσάντα χυπάλων·
 „Τρῶες ὑπὸ φάλοισι διπλῆς ἀκόρηται αὐτῆς.
 „Ἀλλ' ἴδ' αὖ λαβήσασθε κακὰ κύνες· ὃ δ' ἐπὶ θυμῷ
 „Ζητῶν ἐρεβρέμετο χαλεπὸν ἰδδύσασθε μῆνιν
 „Ζεῦ πάτερ, ὅς τε πύθ' ὑμῖν δαφνέει πόλιν αἰπὴν·
 „Οἳ μὲν κούρωτον ἀλχοι, καὶ κλήματα πολλὰ
 „Μάψ' οἴχεσθ' αἰάγοιτες, ἐπεὶ φιλέειτε παρ' αὐτῶν·
 „Νῦν αὖτ' ὅς ποσσὶν ἀφαιέετε ποταπόροισι
 „Πῦρ ἰλοὶ βαλῆαι, κλέειν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 „Ἀλλὰ πῶς ἔσσιται καὶ ἰσχυρὸν αὐτῶν ἄρ' ἔσσιται.

Manu suspensa: attrahebat a. fraxineam hastam.

Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor.

Ipsam verò colligauit pulchrè circūuoluta ouis lana.

Funda, quam ei minister habebat pastori populorum.

Pisander autem recta in Menelaum illustrem

Tēdit: hunc a. ducebat fatū funestū mortis ad finem, 60●

Vt à te Menelae sterneretur in graui pugna.

Hi ergo quū proximi essent inter se concurrentes,

Atrides quidem aberrauit, ipsique auersa est hasta:

Pisander vero scutum Menelai illustris

Percussit, neque penitus potuit æs traicere.

Prohibuit n. scutū latū: fracta est a. in summa cuspile

Hasta, hic a. mētib. suis gauisus est, & sperabat victoriā:

Atrides verò extracto ense argēteis clauis distincto,

Insiliit in Pisandrum, hic a sub scuto accepit pulchrā 61●

Bipennē, ex bono ferro factā, oleaginū per manubriū

Longū bene politum: simul a. inter te cōgrediebātur.

Ille quidē galeę conū percussit equinis setis hirsutæ

Summa sub crista ipsa: alter v. accedentem in fronte

Naso super extremo: crepuerunt a ossa: at ei oculi

Ante pedes sanguinolenti humi deciderūt in pulueres

Incuruatus est v. lapsus: hic a. calce in pectora ruens,

Armāque exiit, & glorians verbum loquutus est,

„ Relinquetis demum sic naues Danaorum celeribus
equis vtentium

„ Troiani perfidi, grauis insatiabiles pugna: 62●

„ Alio quidem flagitio & probro non caretis

„ Quo me violastis improbæ canes, neque animo

„ Iouis altitonantis grauem veriti estis iram

„ Hospitalis, qui aliquan to vobis destruet urbē altam

„ Qui meā vxorem quæ mihi virgo nupserat: & opes
multas (tractati fuistis apud ipsam:

„ Nulla iniuria laceffiti abduxistis, postquam amicè

„ Nunc rursus in naues cupitis pontigradas

„ Ignē perniciosū iacere, occideréq; heroas Achiuos:

„ Sed aliquādo coercebimini, cupidi quamuis à bello.

- 630 „Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σε φασὶ πρὶ Φρέϊας ἐμμεναι δῆσαν
 „Αἰδρῶν δὲ θεῶν, σέο δ' ἐκταδε πάντα τέλειται.
 „Οἷοι δὲ ἀνδρῶσι χεῖρσιν ὑβρίζῃσι
 „Τρῶπι, τῆς μῆδος αἶψα ἀπαθάλοι, ὅδε δυνάται
 „Φυλόπιδος κορέσας ὅμιτον πολέμοιο.
 „ΠΑῖποι μὲν κῆρος ἦσι καὶ ὑπὶ καὶ φιλόπητος,
 „Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμοτος ὀρχηθμοῖο,
 „Τῶν τῶρ πρὸς καὶ μάλοισι ἐλδεται ἐξέρῃ ἐπ' ἦ
 „Ἡ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκορητοὶ ἔασιν.

Ὡς ἔπῳ, τὰ μὲν εἴτε ἀπὸ χροῶς αἵματόετα

- 640 Συλήσας ἐτάρσισι δίδου Μειλάδος ἀμύμοιο·
 αὐδὲ δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἰὼν θεσμάχοισι ἐμὶ χθῆ,
 Εἰθά οἱ γὰρ ἐπάλτο Πυλαμῶντος βασιλῆος,
 Αρπαλῖον, ὅρα πατεὶ φίλῳ ἐπὶ το πτολεμίζων·
 Ες Τροίην, ὅδε αὐτὸς ἀφικέτο πατρίδα γαῖαν·
 Ὅς ῥα τότε Λαέρτιάδῃ μέσσοι σάκος ὕπασσε δουρὶ
 Εἰσὶνθεῖ, ὅδε δὲ χαλκῷ δυνήσαστο χαλκὸν ἐλάτσει.
 Αψ δ' ἐτάρσισις ἐθῆος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείων,
 Παίτσε πατρίῳι, μή τις χροῶς χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μειλίχης δ' ἀπὸ πόντος ἰὼν χαλκῆρε' οἷς οἱ·
 650 Καὶ ῥ' ἐβαλε γλῆσσι καὶ δεξιῶν, αὐτὰρ οἷς ὅς
 λιπκρὸν καὶ κύστιν ὑπὸ στήθεσσι ἐξέσπρησεν.
 Εξόμοτος δὲ κατ' αὐθι φίλῳ ἐν χροῶσι ἐπαίρει,
 Θυμὸν ἀποκτείνων, ὥς τε Κροῖλῆς ἔπι γαίῃ.
 Κεῖτο πατρίσιν· ἐκ δ' αἶμα μέλαινα ῥέε δεινὴ δὲ γαῖαν·
 Τοὶ μὲν Παφλαγόες μεγαλήτορες ἀμφεπέποιον·
 Ες δὲ φροῖ δ' αἰέταντες ἄγοι πρὸς Ἴλιον ἱρὸν
 Λαχύνμοιο· καὶ δὲ σφί πατὴρ καὶ δάκρυα λείβων.
 Ποιῶν δ' ἤ τις παῖδός ἐγένετο τεθνηῶτος.
 Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
 660 Ζῆντος γὰρ ἰὼν πόλιν καὶ Παφλαγόεσσιν·
 Τῷ ὅγε χροῶντος πρὸς χαλκῆρε' οἷς οἱ.
 Ἡ δὲ πρὸς Εὐχλῶος Πολύδην υἱοῦ μαίπτος υἱός,
 Λφιαός τ' ἀγαθός τε, Κροῖλῆς οἰκία γαῖαν·
 Ὅς ῥ' αὖ σφὶ καὶ κῆρ' ὀλοὸν ὅππῃ πρὸς ἐβαντε.

„Iupiter pater, (nāq; te aiūt sapiētia superare ceteros 630
„Homines atq; deos: a. te autem hęc omnia manant)
„Vt iam viris gratificaris iniustis
„Troian. quorū animus semper impius est, neq; possūt
„Pugna satiari ex æquo perniciosi belli.
„Omnium quidem satietas est, & somni & amoris,
„Cantūsque dulcis & egregiæ saltationis: (plere
„Quorū quidē quis etiā magis appetit desiderium ex-
„Quām belli: Troiani verò pugne insatiabiles sunt.

Sic loquutus, arma quidem à corpore cruenta
Diripiens sociis dedit Menelaus inculpatus: 640
Ipse vero retro iterū iens, propugnatorib. mistus est.
Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui patrem dilectum sequebatur bellans
Ad Troiam, neque rursus venit in patriam terram:
Qui tunc Attriæ medium scutum læsit hasta
Cominus, neque penitus potuit æs traicere:
Retro a. sociorum in multitudinē cessit, mortē cuitās,
Vndiq; circumspiciens ne quis corpus ære cōtingeret
Meriones a. in abeuntem misit æream sagittam, 650
Et vulneravit coxam ad dextram: at sagitta
E regione per vesicam sub os penetrauit,
Subsidens autem ibi charorum in manibus sociorū,
Animam efflans, tanquam vermis super terram
Iacebat extensus sanguisque niger effluebat, tingebat
autem terram.

Hunc quidem Paphlagonēs magnanimi curabant:
In currū verò collocatum duxerunt ad Ilium sacrum
Dolentes: cūmq; ipsis pater ibat lacrymas fundens:
Ultio autem nulla ei contigit filij mortui.
Ob hunc a. interfectū Paris valde animo iratus est.
Hospes enim ei erat multos inter Paphlagonas. 660
Propter hunc is iratus emisit æratam sagittam.
Erat verò quidam Euchenor Polyidi vatis filius
Diuesque fortisque, Corinthi domos habitans:
Qui bene sciens fatum perniciosum in naue ascendit.
Sæpe

- Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρονι ἄνακτος Πολυΐδου,
 Νέσφ' ὑπ' ἄρ' ἀλέηφθιάς οἷς ἐν μεγάροισιν·
 Ἡμεῖς Ἀχαιῶν κισὶν ὑπὸ Τρώεσσι δομῶμεν.
 Τῶρ' ἄμα τ' ἄρ' ἀλέηφθίω ἀλέηται Ἀχαιῶν·
 Νέσφοι τε συγερῶν, ἵνα μὴ παθοῖ ἄλγεα θυμῷ.
 670 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμῷο καὶ ὕατος, ὥκα δ' ὅ θυμὸς
 Ωχετ' ἀπὸ μηρίοι· συγερὸς δ' ἄρα με σκότος ἔλπει.
 Ὡς οἱ μὲν μαίριαντο δέμας περὶς αἰθομένοιο·
 Ἐκπῶρ δ' ἔκ' ἐπέπυσσ' Ὀδυσσεύς φίλος, ὅδε π' ἦ δὴ
 Ὅτι· ῥά οἱ κῆρ ἐπ' ἀειπερὰ δεινύωτο.
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείοισιν· ταχὺ δ' αὖ καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 Ἐπλετο· ὅϊός γ' αἰνέοχος ὀϊστοῖσιν αἰχμαῖος
 Ὀτρυνὼ Ἀργείοισιν, πρὸς δ' ὅδε καὶ αὐτὸς ἄμυνεν·
 Ἀλλ' ἔχει ἢ τὰ κοῖται πύλαι καὶ τεῖχος ἰσάλη,
 680 Ρηξάμενος Δαναῶν πικρίας σίχας ἀσπίσ' ἄσπιν.
 Εἶθ' ἔσαν Αἰάντος τε γέρας καὶ Πρωτεσίλαον,
 Θῶν' ἐφ' ἅλῳσιν πόλιν ἐρύκεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Τείχος ἐδεδμητο χθαμαλώτατον, εἶθ' αὖ μάλιστ' αὖ
 Ζαχρηῆς γίγντο μάχη, αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι·
 Εἶθ' αὖ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιακιοὶ τε Ἐπιοὶ,
 Σπουδῇ ἐπαΐσσονται κῆρ' ἔχοντες· ὅδ' ἐδιδάκτο
 Ὡσαι ἀπὸ σφάει φλογὶ ἵκελοι Ἐκβραχέων.
 Οἱ μὲν Ἀθῆναιον περὶ λευγέροισιν, ἐν δ' ἄρα ἔτι
 690 Ἡρὸς υἱὸς Πετεῶν Μενεσθέες· οἷδ' ἄμ' ἐποίητο
 Φωδεῖς τε, Σπικίους τε, Βίαις τ' ἐς· αὐτὰρ Ἐπιδῶν
 Φυλάδης τε, Μέγης τ', Ἀμφίω τε· Δρακίος τε·
 Πρὸ Φθίων τε, Μίδων τε, μεμπτόλεμος τε Περ-
 δόρκης.
 Ἦτοι δ' αὖ γόθος υἱὸς Οἰλῆος θάοιο,
 Ἔσκε Μίδων Αἰάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔταμεν
 Εἰ Φυλάχην γαῖης ἀπὸ πατρίδος αἰδέεσθαι κατὰ κλῆος,
 Γίωδ' ἠμὲρ ἡμῶν Εὐρώπιδος· ὡς ἔχ' Οἰλῆος.
 Αὐτὰρ ὁ Ἰφκλῆος παῖς τῷ Φυλάκιδι.
 Οἱ μὲν περὶ Φθίων μεγαθύμοι θοῶν χθονίεσσιν,
 Καὶ φῶν ἀμυυόμενοι μετ' Βοιωτῶν ἰμάχοντο·

Sæpe enim ei dixerat senex bonus Polyidus.
 Morbo molesto interiturum suis in ædibus,
 Aut inter Achiuorum naues à Troianis domitum iri:
 Ideo simul grauem cædem declinabat Græcorum,
 Morbumq; molestū, vt non pateretur dolores animo:
 Hūc percussit sub maxilla & aure: protinus a. animus 679
 Abiit à membris, horrēda v. ipsum caligo occupauit.
 Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.

Hector a. non audierat Ioui dilectus, neq; norat
 Quod eius nauium in sinistra parte profligabantur
 Copiæ ab Argiuis (prope modū etiā victoria Achiuo.
 Erat: talis n. Neptunus terram continens & quatiens
 Impellabat Argi. in superq; robore ipse auxiliabatur.)
 Sed perstabat vbi primū portas & murum insilierat,
 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutigerorum
 Vbi erant Aiaciſque naues & Proteſilai 680
 In littore maris cani subductæ: at supernè
 Murus ædificatus erat humillimus, vbi maximè
 Acerrimi erant pugna, virique & equi.
 Ibi Bœotij, & Iones longis vestibus vtentes,
 Locri, & Phthij, & clari Epeij,
 Alacriter irruentē in naues arcebant: neque poterant
 Repellere à se flammæ similem Hectorem diuinum:
 Alij quidē Atheniensium lectissimi: inter eos autem
 Præerat filius Petei Menestheus: ipsum autem simul
 sequebantur

Phidásq; Stichúsque Biásque magnus: sed ante Epeos, 680
 Phylidésque Meges. Amphiónque, Draciúsque:
 Ante Phthios a. Medónq; Menepolemusque celer:
 Quorum alter, nothus filius Oilei diuini
 Erat Medon, Aiakis frater, & habitabat
 In Phylace, terra procul à patria, virū quū occidisset
 Fratrem nouercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:
 Alter verò Iphicli filius Phylacidæ erat.

Hi quidem ante Phthios magnanimos armati
 Nauibus auxiliantes cum Bœotiis pugnabant:

700 Αἴας δ' ἔκ' ἐπὶ πᾶμπαν Οἰλῆος ταχὺς υἱὸς
 Ἰσατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμονίου δ' ἠβαιόν.
 Ἀλλ' ὥστ' ἐνὶ κῶ βόε οἷοι πεπηκῶσι φῶτροι
 Ἰσοι θυμῷ ἔχοιτε πταίετο, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Πρυμνοῖσι κερῆεσι πολὺς ἀνακηκῆιδρῶς,
 Τῶ μὲν τε ζυγοὶ οἷον εὐξοσι ἀμφὶς ἔργει,
 Ιεμῶα κτ' ὦλκα, τέμνῃ δέ τε τέλσιν ἀνέρις.
 Ὡς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν δῆλοισιν.
 Ἀλλ' ἦτοι Τελαμονιάδῃ πολλοὶ τε, καὶ ἑσθλοὶ,
 Λαοὶ ἔπειτ' ἐπαίρουσι, οἳ οἱ σάκος ἔξεδ' ἔχοντο,
 710 Ὀππότε μιν κάματός τε, καὶ ἰδρῶς γούνατ' ἵκοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποιτο.
 Οὐ γὰρ σφισι δῖη ὑσμίνῃ μιν τε φίλας κῆρ.
 Οὐ γὰρ ἔχοι κόρυθας χαλκῆρας ἢ ποδασείας.
 Οὐδ' ἔχοι ἀσπίδας εὐκύκλους, καὶ μείλιτα δοῦρεα.
 Ἀλλ' ἄρα τόξοισι καὶ εὐστρόφῳ οἶος αὐτῷ,
 Ἰλίοι εἰς ἅμ' ἔποιτο πεποιθότες, οἷσι ἔπειτα
 Ταρφεία βηήριτες, Τρώωνι ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρὸς θεῶν ὤντεσι δαίδαλέοισι,
 Μάριοντο Τρώσιν τε καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυτῇ.
 720 Οἱ δ' ὅππῃ βηήριτες ἐλαφθάνοι, ἔδ' ἐπὶ χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο, Σιωεκλόεσσι γὰρ οἷς οἱ.
 Εἰθ' ἄγε λευγαλέως κῶν ἀπο καὶ κλισιάων,
 Τρῶες ἐχώρησαν πρὸς Ἰλίοιο ὠμῶς εὐστα.
 Εἰ μὴ Πηλεΐδης, θεοῖσι καὶ Ἐκτορι εἶπε φθόγγων,
 „ Ἐκτορ ἀμύχανός ἐστι φθόγγων ῥήτοισι πιθόων.
 „ Οὐκ ἄρα τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 „ Τοῦνεκα καὶ βυλῇ ἐδίλεις πρὸς ἰδρῶα δῆλοι;
 „ Ἀλλ' ἔπῳς ἅμα πάντα διωήσεαι αὐτὸς ἐλέων.
 „ Ἀλλὰ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα.
 „ Ἀλλὰ δ' ὀρχήσιν, ἐτέρῳ κῖθαρι καὶ αἰδμῷ.
 730 „ Ἀλλὰ δ' ἐν στήθεσσι τίθει τόσσον εὐρύοπα Ζεὺς
 „ ἑσθλοὶ, τῶ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνδρωποὶ,
 „ Καὶ τε πόλεις ἐστάσῃ, μάλιστα δὲ καὶ αἶψα
 αἰέτω.
 „ Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄεστα,

Ajax autem non iam vlllo modo, Oilei velox filius, 700
 Recedebat ab Aiace Telamonio, ne paululum quidē:
 Sed sicut in nouali boues nigri compactum aratrum
 Pari animo trahunt, circa autem ipsorum
 Ima cornua multus emanat sudor:
 Hos quidem iugū solum bene politū seorsum separat
 Videntes per sulcum: inciditur autem fundus arui:
 Sic hi congressi valde stabant inter se.
 Sed Telamoniaden quidem multique & strenui
 Populi sequebantur socij, qui eius scutum excipiebāt, 710
 Quando ipsius laborque & sudor genua occupasset.
 Neq; verò Oiliaden magnanimum Locri sequebātur
 Nō n. ipsis in stataria pugna cōsistebat charus animus:
 Non n. habebant galeas æreas equinis setis hirsutas,
 Neque habebant scuta rotunda, & fraxineas hastas,
 Sed arcubus & bene torta ouis lana
 Ad Troiam simul sequuti sunt freti, quibus deinde
 Frequēter iaciētes Troianorū rāpebant phalanges.
 Tum ergo illi quidem antē cum armis pulchris
 Pugnabāt, cōtra Troianōsq; & Hectore ære armatū. 720
 Hi autem à tergo iacentes latebant, neque pugna
 Troiani recordabantur, conturbabant enim sagittæ.
 Tum sanè miserè à nauibus & tentoriis
 Troiani recessissent ad Ilium altum,
 Nisi Polydamas audacē Hect. alloquutus esset astās,
 „Hector indocilis es aliorum consiliis obtemperare,
 „Quoniam tibi excellenter dedit deus bellica opera,
 „Ideōne etiam consilio vis præcellere cæteris?
 „At nullo modo simul omnia poteris tu solus cōsequi
 „Alij enim tribuit deus bellica opera, 730
 „Alij autem artem saltandi, alij citharam & cantum,
 „Alij v. in pectorib. posuit animum latè prospiciens
 Iupiter
 „Prudentem, cuius fructū multi percipiunt homines:
 „Et ciuitates quoq; seruat: præcipuè a. ipse id agnoscit
 „Et verò dicam vt videtur esse optimum.

„ Πάτη γὰρ σε πῦρ τε φαιος πλέμιο δέδνη·
 „ Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπὶ κῆ τεῖχος ἔβησαν,
 „ Οἱ μὲν ἄφες ἄσι (μὲν τεύχεσι, οἱ δ' ἄρ' μάχονται
 „ Πανρῶτεροι πλεόιεσσι κεδναδίετες κῆ ἰῆας.
 „ Ἀλλ' αἰαχασάμηνος κάλει σὺ τ' ἄδε πάντας ἀεί-
 ρους.

740 „ Εἰθελ δ' αὖ μάλα πᾶσαν ἐπιφραδαίμεθα
 βυλῶν·

„ Ηκεῖ σὺ ἴεσσι πολυκλήσι πέσω μὲν,
 „ Αἱ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δοῦναι κρατερὰ, ἢ κελὶ ἔπειτα
 „ Παρ' ἰκῶν ἔλθοι μὲν ἀπήμωτες, ἢ γε ἔγωγε
 „ Δείδω, μὴ δ' ἄλλοι σὺν ποτίσονται Λαχαιοὶ
 „ Χρῆνος, ἐπὶ σφῶν ἰησὶ αἰὲρ αὐτοῖς πολέμοιο
 „ Μίμνῃ, ὃν ἐκέπ' ἀγχι μάχης ἀήσεαδ' οἶω.
 „ Ὡς φάτο Πυλῶδάμας· ἄδ' δ' ἔκβη μῦθος
 ἀπήμωτον.

Αὐτίκα δ' ἔκ' ὄχρει (μὲν τεύχεσι ἄλλο χαμάζε·
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόειτα προσηύδα.

750 „ Πυλῶδάμα, σὺ μὲν αὐτὸν ἐρύχανε πάντας ἀείρους·

„ Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ αἰπὸς πολέμοιο.
 „ Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὶ μὲν εὖ τοῖς ἐπατείλω.
 „ Ἡ ῥα, καὶ ὥρμηθη ὄρεϊ τιφείπι ἐοικώς.
 „ Κεκληγὼς, δὴ δ' ἄρ' Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπακούρω.
 „ Οἱ δ' ἐς Παττοῖδ' ἀγαπύωρα Πυλῶδάμαντα,
 „ Πᾶντες ἐπ' αὐτῷ, ἐπὶ ἔκβητο ἔκλυοι αὐδῶν.
 „ Αὐτὰρ ἰ Διὶ φοβόοι τε βίῳ δ' ἑλέοιο ἀνὰ κῆ,
 „ Ἀσιὰ δ' ἔκ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἀσίοι Τρτάκου καὶ δὴ,
 „ Φοῖτα αὖτ' ἀπὸ μάχης διζήμενος εἴ ποτε ἐφάσθῃ.

760 Τους δ' εὖρ ἐκέπ' ἀμπαρ ἀπήμωτας, ἔδ' αἰο-
 λίθους·

„ Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ ἰησὶ ἐπὶ κορυμνοῖσι Λαχαιοί,
 „ Χερσὶν ὅπ' ἀργείοι κέατο ψυχὰς ἐλέσαντες.
 „ Οἱ δ' ἐν τεύχεσσιν ἐβληκῶροι, ἐτάμνοί τε.
 „ Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ μάχης ἐπ' ἀειπερὰ δακρυοέσσης
 „ Διὶ Ἀλῆξανδρον ἑλένης πόπιν ἠὲ κῆμοιο.
 „ Θαρσύνειτ' ἐτάρως, καὶ ἐπὶ τριώπῃ μάχεσθαι.

„Vndique circa te hostium causa corona flagrat.
 „Troiani autem magnanimi postquam trans murum
 iuerunt,

„Alij cessant cum armis, alij verò præliantur
 „Pauciores cum pluribus, dissipati circa naues:
 „Sed retrocedens voca huc omnes proceres,
 „Deinde de summa rerum deliberabimus,
 „An in naues multa transtra habentes irruamus,
 „(Si quidem velit deus largiri victoriam) an deinde
 „A nauibus abeamus illæsi: certè enim ego
 „Timeo ne hesternum exoluant Achiui
 „Debitum: quoniam apud naues vir insatiabilis belli
 „Manet, quem non amplius omnino à pugna cessa-
 turum puto. (lubre.

740

Sic dixit Polydamas, placuit a. Hectori consilium fa-

Continuò verò è curru cum armis desiliit in terram,

Et ipsum, edita voce verbis velocibus alloquutus est, 750

„Polydama, tu quidem hic contine omnes proceres,

„At ego illuc ibo, & occurram prælio.

„Mox v. reuertar rursus, postquã bene iis imperaue-

Dixit, & digressus est monti niuali similis. (ro.

Inclamans, perque Troianos volabat & auxiliares.

Hi autem ad Panthi filium fortem Polydamanta

Oës accelerabãt postquã Hectoris audierũt vocem.

Ille verò Deiphobúmque vimque Heleni regis,

Afiadenque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium

Ibat per propugnatores quærens sicubi inueniret.

760

Hos a. inuenit non prorsus illæsos, nec viuos:

Sed alij iam ad naues & puppes Achiuorum,

Manibus Argiuorum iacebant animabus amissis:

Alij a. intra murum erant percussi *eminus* fauciatique
 cominus.

Hunc verò protinus inuenit pugnae ad sinistram par-
 tem lacrymosæ

Nobilem Alexandrum, Helenæ maritũ pulchricomæ,

Animantem socios & incitantem ad pugnandum.

Αγχοῦ δ' ἰσάμενος προσέφη αἰχμαῖς ἐπέεσσιν,

„ Δύσπαι, εἶδος ἄρει, γυναιμαῖες, ἡτάρ πευτῆ·

„ Πῦ βι Διήφοβός τε, βίη δ' Ελένοιο ἀνακτός,

270 „ Ασάδης τ' Αδάμας, ἡ δ' Ἀσιος Τρτάκου υἱός·

„ Πῦ δέ τοι Οθρυοιεῖς, νῦν ἄλετο πᾶσαι χεῖρ' ἄχρης

„ Ἰλῖος αἵ περ ἤ· νῦν τοι σῶς αἴτιος ὀλεθρός.

Τοῖ δ' αὖτε προσέειπε Ἀλέξανδρος Θεοκλής,

„ Εχθρὸς, ἐπεὶ τοι θυμός αἰαῖποι αἰπιάαδ'·

„ Ἀλλοτε δὴ ποτε μάλοισι ἐρωῆσαι πολέμοιο·

„ Μῆλλω, ἐπεὶ ὕδ' ἐμὲ πᾶμπαν αἰάλκιδα γείνατο μήτηρ.

„ Εξ ὧ γὰρ ὄφρα τισὶ μάχῃν ἤγερας ἐπαίρων,

„ Εχθρὸν δ' ὅτ' αὖ δ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι

„ Νωλεμίας· ἐταρσι δ' χατέκλιντο οἱ σὶ μεταλλῇς.

280 „ Οἷα Διήφοβός τε βίη δ' Ελένοιο ἀνακτός,

„ Οἷχαδοι μακρῆσι τετυμμένα ἐγχείησι

„ Ἀμφοτέρω χεῖρ' ἵστα, Φόιοι δ' ἤμιν Κερείων.

„ Νῦν δ' ἄρ' ἔχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.

„ Ἡμεῖς δ' ἐμμενῶντες ἅμ' ἐψόμεθ'· ἔδ' ἐτε φημὶ.

„ Ἀλκῆς δυνάσεας, ὅση δυνάμις γε πάρεστι.

„ Παρ' δυνάμει δ' ἔκ' ἐστι καὶ ἐσόμενοι πολέμιζον.

Ὡς εἰπὼν, παρέπεισε ἀδελφεὸς Φρέϊας ἥρας·

Βαὶ δ' ἴδον, εἶδα μάλιστ' ἀμάχη καὶ φύλοπις ἴει·

Ἀμφὶ τε Κερεϊόων καὶ ἀμύμονα Πυλυδάμαντα,

290 Φάλκιον, Ὀρτ' αἰοί τε, καὶ αἰτίθεοι Πολυφοῖτιν,

Πάλμιν τ', Ἀσχαῖόν τε, Μόριον δ' ἔτι Ἰπποτίωνος·

Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκαῖας ἐρεβώλακος ἦλθοι ἀμυβροῖ

Ἡοῖ τ' ὡς τέρη τότε δ' Ζεὺς ὤρεσε μάχας.

Οἳ δ' ἴσαν ἄρ' ἀλλήων αἰέμενοι ἀτάλας τοῖς ἀλλή,

Ἡρά δ' ὑπὸ βροχίῃ πατρὸς Διὸς ἔσι πένδοιδε,

Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδ' ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ

Κύματα παφλάζοιτο πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

Κυρτὰ φληειόωιτα, πρὸς μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·

Ὡς Τρῶες πρὸς μὲν ἄλλοι ἄρ' ἡρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι.

300 Χαλκῶ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμῶνας ἱέποιν.

Prope a. stans alloquutus est contumeliosis verbis,

„Infelix Pari, forma eximie, mulierose, deceptor, .

„Vbi tibi Deiphobus, vísque Heleni regis,

770

„Asiadésque Adamas, & Asius Hyrtaci filius?

„Vbi & Othryoneus? nunc periit totum funditus

„Ilium altum: nunc tibi superest grauis pernicies.

Hunc a. rursus alloquutus est Alexander diuinus,

„Hector, quoniam tibi est animus in fontem culpae:

„Alias fortè magis cessaturus à praelio (mater.

„Sum: quoniã ne me quidẽ prorsus imbellem genuit

„Ex quo enim apud naues pugnam suscitasti sociorũ,

„Ex eo hic existentes congregimur cum Græcis

„Indefinẽter: socij autem cæsi sunt quos tu requiris:

„Duo soli Deiphobúsque vísque Heleni regis

780

„Abierunt longis saucij hastilibus

„Ambo in manu: cædem verò auertit Saturnius.

„Nunc autem duc quò te cor animúsque iubet:

„Nos verò alacri admodum animo simul sequemur,

neque puto.

„Virtutẽ desideratũ iri, quantũ quidẽ in nobis fuerit.

„Vltra vires a. nō licet quantũvis cupidum, pugnare:

Sic fatus flexit fratris animum heros:

Cœperunt a. ire vbi maximè pugna & praelium erat,

Cebriones & inculpatus Polydamas,

790

Phalces, Orthæúsque & diuinus Polyphœtes,

Palmúsque, Ascaniúsque, Morúsque filij Hippotionis,

Qui ex Ascania glebosa venerant successores,

Die præcedenti: tunc verò Iupiter impulit pugnare:

Hi a. ibant molestorum ventorũ similes turbini,

Qui post tonitru patris Iouis vadit per campum,

Magno a. cū strepitu mari miscetur, insuntque multæ

Vndæ æstuentes multifoní maris

Turgidæ, spuma albicantes, antè quidem aliæ, & post

aliæ.

800

Sic Troiani ante quidem alij stipati, & post alij

Ferro fulgentes vnà cum ducibus sequebantur:

Z iiij.

Εκπῶρ δ' ἠγείτο βροτολοῖγ' ἴσος Ἀρηΐ
Πειραμίδης· ὥς ἔθει δ' ἐχὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἴσῃ,
Ριτοῖσι πυκνῶ· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ σ' ἰκρυτάφοισι φαφίησ' ἐπὶ στήλῃ·
Παῖτ' ἡ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπιεῖχ' ὥς ποδίζωι,
Εἴ πως οἱ εἴξαι ὑπασπίδα πρὸς βίβωι π.

Ἀλλ' ἔσγχι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι λχαιῶν.

Αἴας ὅς τ' ὤρετο προκαλέσασθαι μαχερά βιβάσθαι,

„ Δαμώϊε χερσὶν ἐλθέ, τῇ δειδύσσει ἔπος

210 „ Ἀργείους, ἔτοί π' μάχης ἀδύμωτες εἰμὲν.

„ Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνηδ' Ἀχαιοί.

„ Ἡ θυὸς που τοι θυμὸς εἰλπεται ἔξ' ἀλαπάξαι.

„ Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνωι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

„ Ἡ κε πολὺ φθαίῃ εὖ γαμομένη πόλις ὑμῇ,

„ Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι, ἀλῦσαι τε πρὸς τ' ὀδύρῃ τε.

„ Σοὶ δ' αὐτὰ φημὶ χερσὶν ἐμῶναι, ὅππῃ τε φεύγῃ.

„ Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,

„ Θάσσοιαις ἱρήχοι ἐμῶναι χαλκίτερας ἱπποῖς,

„ Οἷ σ' ἐπὶ πόλιν δ' οἴσοισι κοῖοιτες πεδίον.

220 Ὡς ἄρα οἱ εἰπὼν ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρις,

Λίεδς ὑψιπέτης· ἔπι δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,

Θάρσυνος οἰωῶ, ὃ δ' ἀμείβετο Φαίδιμος Ἐκπῶρ,

„ Αἴαν' ἀμαρτοεπὶς βυζοῖε, πῶτοί εἰπες.

„ Αἶ γὰρ ἐγὼν ἔπος γε Διὸς παῖς ἀγχιόχοιο

„ Εἴλω ἡμῶναι πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

„ Τιοίμεν δ' ὥς τιετ' Ἀθηνᾶ καὶ Ἀπόλλωνι.

„ Ὡς μὲν ἡμέρη ἦδε, κακὸν φέρει Ἀργείοισι

„ Πᾶσι μάλ', ἐπεὶ σὺ βῆσι πεφύσσαι, αἴ κε τε λάσγης

„ Μᾶται ἐμὸν δόρυ μαχερά, ὅτοι χεῖρα λαιόεσσι

230 „ Δάψει· ἀπαρ Τρώων κορέσεις κινῶν καὶ οἰωνοῖς,

„ Δημῶ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἔπι κλισίῃ Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, βῆ δ' ἄμ' ἐποίητο.

Ἡ καὶ θεασαμένη, ἔπι δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθαι.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἑπίαχοι, ἔδ' ἐλάθοιτο

Ἀλκῆς, ἀλλ' ἐμῶν Τρώων ἐπύοντες ἀείστοις.

Ἡ καὶ δ' ἀμφοτέρωι ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγαῖς.

Hector autem præibat homicidæ similis Marti
 Priamides: ante se verò habebat scutū vndiq; æquale,
 Pellibus densum: multum a. adaptatum erat æs:
 Circū v. eius tempora splendens mouebatur galea:
 Vndique a. circum phalanges tentabat ingruēs, (ti:
 Si quo modo sibi cederēt sub clypeo recte progrediē-
 Sed nō cōturbabat animum in pectorib. Achiuorum.

Ajax autem primus prouocauit latè incedens,
 „O bone, propius accede, cur terres ita 820
 „Argiuos? nequaquā profectò pugnae imperiti sum?
 „Sed Iouis flagello malo domiti sumus Achiui,
 „Sanè quidem tibi animus sperat direpturum esse te
 „Naues, attamē mox manus ad repellēdūsūt & nobis.
 „Profectò multo ante bene habitata ciuitas vestra
 „Manibus à nostris captāque euerſaque fuerit.
 „Tibi verò ipsi dico instare *tempus* quando fugiens
 „Supplicabis Ioui patri, & alijs immortalibus,
 „Vt velociores accipitrib. sint pulchrè iubati equi *tui*,
 „Qui te ad ciuitatē ferunt puluerē excitātes *per cāpū*, 820

Sic ei loquuto aduolauit dextra auis.

Aquila altiuolans, acclamauit a. populus Achiuorum
 Confirmatus augurio: at respondit illustris Hector,
 „Ajax blaterator iactator, quid dixisti?
 „Vtinam n. ego sic Iouis filius ægidem gestantis
 „Essē dies omnes, peperissetque me venerāda Iuno;
 „Honorarer a. sicut honoratur Minerva & Apollo,
 „Vt nunc dies hæc malum affert Argiuis
 „Omnibus valde, tūq; inter illos occidēris si audeas
 „Expectare meā hastā longā, quæ tibi corpus tenerū 830
 „Lacerabit: ac Troianorum saturabis canes & aues
 „Pinguedine & carnibus prostratus apud naues Græc.

Sic utiq; loquutus præcessit, hi a. simul sequebātur:
 Clamore immenso: acclamarunt verò copiae à tergo:
 Argiui vicissim acclamabant, neque obliuiscabantur
 Roboris sed expectabāt Troian. inuadētes optimos.
 Clāmora. utrorumque peruenit ad æthera & Iouis
 splendores.



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΑΨΩΔΙΑΣ.
πρὸς Ομήρου· Ιλιάδος.

Α Γαμέμειοι σὺν ὤφρα λαβὼν τὸν τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἐξήσι ἐπὶ δὲ πόλεμι· Ἦρα δ' ὄνκετο δὲ λαβύσσα ὤφρα. τὸ Ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ δὲ Ὑπνὸς πίσηται κοιμίζε δὲ Δία. Προσιδὼν δ' ὁ τὸς Ἕλλησι βοῦντα, καὶ πολλὰς φόνους χίεται· τὸν Τρώων. Αἴας δ' λίθω βαλὼν. Ἐκτόρα πλῆθει· ὁ δ' ἀγλαὴν αἵμα λευκοφυχῇ, ἀεικύνει δ' ἔξ Αἴας ὁ Λοκρὸς.

ΑΛΛΗ· ΤΡΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἐπιγραφὴ.

Στ', Κροῖδῳ λεχέεσσι καὶ ἐπιφ' ἡπαφει Ἦρα.

Α·Λ·Λ·Η.

Διὸς ἀπάτη·

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Ε. Ραψωδία.

Ἔτορα δ' ἔχ' ἔλατ' ἐλαχὴ πῖσιπτά ὤφρα.
ἔμπης. [δε.]

Ἀμ' ἀσκληπιάδῳ ἔπα πτέρσεται ὤφρα.

Φορίζεο δὲ Μαχῶν ὅπως ἐστὶν τὰ δι' ἔργα.

Μεῖζαι δὲ ὤφρα ἰκασὶ βοὴν θαλερῶν αἰζήων.

Ἀλλὰ σὺ ἰδὼν πῖτε κατ' ἡμῶν ἀγδοπε οἶον.

Εἰσέκε δερμαὶ λοετρά· εὐπτόχαμος Ἐχάμηδον.

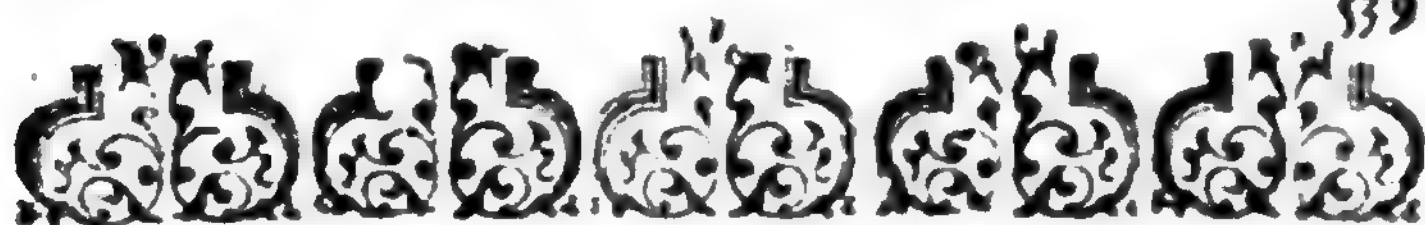
Θερμύνει καὶ λῦσιν ἀπὸ βρῦτον αἵμα τρεῖται.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθω· τάχα ἴσομαι ἐς ὤφρα πῖν.

Ὡς εἰπὼν σείκεσσι λεπτὸν ἡμῶν ἦος ἔπος.

Κεῖθεν ἔσθ' ἡμῶν ὀφθαλμοῖς ἰκποδάμενος.

Καλκῶ παμφαῖσι· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἰοῦ.



ARGUMENTVM XIV. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

AGAMEMNON secum assumptis vulneratis, & Nestore cum ipsis, exit ad prælium: Iuno autem Cesto accepto à Venere, descendit, & Somno inducto sopit Iouem, Neptunus autem Græcis auxiliatur, & magna cædes fit Troianorum: Ajax verò lapidis ictu Hectorem percutit. ille excreans sanguinem exanimatur. Ajax etiam Locrensis rem strenuè gerit.

ALIUD ARGVM. VEL INSCR.

Æ Iouem lecto, somnóque decipit Iuno.

ALIA INSCRIPTIO.

Iouis fraus.

HOMERI ILIADOS LIB. XIV.

NESTOREM autem non latuit clamor, licet bibentem:

„Sed Æsculapiaden alatis verbis alloquutus est,

„Confidera diuine Machaon quomodo erunt hæc opera:

„Maior iam apud naues clamor florentiū iuuenum.

„Sed tu quidem nunc bibere sedens rubrum vinum,

„Donec calida lauacra pulchricoma Hecamedæ

„Calefaciat, & abluat saniem sanguinolentam:

„At ego conscensa actutum cognoscam specula:

Sic fatus, clýpeum accepit scite fabricatum filij sui,
Iacentem in tentorio Thrasymedis bellicosi,

Æ splendidem: ille autem tenebat scutū patris sui.

Z. vj i

- Είλετο δ' ἄλκιμοι ἐγχος ἀκαχιδῶνι ὅξεί χαλκῷ·
 Σπῆ δ' ἐκδὸς κλισίης, τάχα δ' αἰσιδειέργοι ἀνέες,
 Τοὺς μὲν εἰσιμόρους, τοὺς δ' ἵκλονόοιτας ὀπίσθε,
 Τρῶας ὑπὸ τ' ὕμους· ἐρέειπτο δ' εἰς τείχος Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κροφῶ,
 Οὐρόμορφι λιγύαι αἰέμορφι λαίψηρα κέλευθα
 Αὐτὸς, ἔδ' ἄρα τε περὶ κυλινδείται, ἔδ' ἐτέρωσσε,
 Πρὶν πῖνα κεχειμῶνι καταβήσθαι ἐκ Διὸς ὕεσσι.
 Ὡς ὁ γέρωι ὤρμασσε, δειλζόμενος χεῖρ' θυμῷ
 20 Διχθάδ', ἥ μεθ' ὅμιλοι ἴοι Δαναῶν ταχυ-
 πῶλοι,
 Ἦε μετ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνοισι ἀποιρῶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δὲ οἱ φρογέοιτι δοάσασθαι κέρδοις ἔτι,
 Βῶναι ἐπ' Ἀτρεΐδῳ· οἱ δ' ἀμύλοισι σάειζον
 Μαρτιάμορφοι, λάκε δὲ σφι παρὶ χερσὶ χαλκὸς
 ἀτειρής,
 Νυατομόρφοι ξίφεσσι τε, καὶ ἐγχέσσι ἀμφιγύοισι.
 Νέστορι δ' ἐξυμβλήντο διατρεφῆες βασιλῆες
 Παρ' ἡδὲ αἰοίοιτες, ὅσοι βεβλήσαντο χαλκῷ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 Πολλοὶ γάρ ῥ' ἀποιώυτε μάχης ἐρύατο ἦες,
 30 Θῆ' ἐφ' ἄλῃος πολιῆς· τίς γὰρ ὠρώται πεδίοισι
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ εἰς τείχος ἐπὶ πρύμνῃσι ἔδιμαν·
 Οὐδέ γὰρ ἔδ' εὐρὺς ὤρ' ἑὸν ἐδυμήσατο πᾶσας
 Αἰγιαλὸς ἦεν χαδέειν, τείνοιτο δ' λαοί.
 Τῷ ῥα περὶ κρούσας ἐρύσαν καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 Ἠϊότος τόμα μακρόν, ὅσοι ζυνεέρχονται ἄχρα·
 Τῷ ῥ' οἷγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Εγχέειν δέ μοι κίον ἄτρεστοι ἄχρ' αὖτ' ἐσφι
 Θυμὸς οἷ σῆθεσσι· ὃ δ' ἐξυμβλήντο γεραιὸς
 Νέστωρ, πῆλξε δ' ἐσφι θυμὸς οἷ σῆθεσσι Ἀχαιῶν.
 40 Τὸν δ' ἐφαίνετο παρ' ὅσῃ κραίῃ Ἀγαμέμνων,
 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 „Τίπτε λιπῶν πόλεμοι φθισκόμενα διὕρ' ἀφί-
 καίης·
 „Δαΐδω μὲν δ' ἄ μοι τελίσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,

Accepit verò fortem hastam præfixam acuto ære.
Stetitque extra tentorium, protinusque inspexit rem
indignam:

Hos quidem turbatos : illos verò turbantes retro,
Troianos magnanimos: dirutus a. erat murus Achiu.
Veluti quum nigrescit pelagus magnum vnda tacita,
Præsentiens stridorum ventorum celeres motus
Temere, neq; sanè prouoluitur in hâc neq; illâ partē
Antequam aliquis certus descendat ex aëre ventus.

Sic senex agitabat distractus in animo

Bifariam, vtrum per medium agmen iret Danaorum 20
bellicosorum,

An ad Atriden Agamemnona pastorem populorum.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Proficisci ad Atriden. Illi inuicem sese interficiebant
Pugnantes: resonabat a. ei circa corpus æs solidum,
Dum ferirentur ensibusque & hastis ancipitibus.

Nestori autem obuiam facti sunt nobiles reges
A nauibus venientes, quotquot vulnerati fuerant & re
Tydides, Vlyssesque, & Atrides Agamemnon.

Admodum n. procul à pugna subductæ erant naues
In littore maris cani: nam primas in terram

Traxerant: sed murum ad puppes ædificarant. 30

Minimè enim, latum quamuis esset, poterat omnes
Littus naues capere: arctabantur vero copiae:

Ideo gradatim more scalarum subduxerant, & imple-
rant totius (montoria:

Littoris fauces longas quantas concludebant pro-
Quocirca hi cupientes videre clamorem & bellum,

Hastæ nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis

Animus in pectoribus: occurrit verò senex

Nestor: terruit a. animum in pectoribus Achiuorum:

Atque hūc vociferās alloquutus est rex Agamemnon 40

„O Nestor Nelejade, magna gloria Achiuorum,

„Cur relicto prælio pestifero huc venis?

„Timeo ne iam mihi perficiat verbum fortis Hector,

Νῦν ἄβρογῃ, κὺν δὲ τῇ ἀπόχῳται πολέμοιο
 Τρῶες, ἐπεὶτα δὲ κει ἐρυσσά μετὰ ἡῶας ἀπάσας.
 Οὐ γὰρ πρὶς ἡμέσις φυγέει κακὸν ἔδ' αἰὰ ἰύχτα·

80 Βέλτεργι, ὃς Φεύγωι περ Φύγη κακὸν, ἢ τῶρ ἀλώη.

Τοῖδ' ἄρ' ὑποδραϊδὼ πρῶσι φη πολύμητις Οδυσσεύς,
 „ Ἀτρεΐδῃ, ποῖοισε πρὸς Φύγη ἔρκος ὁδοίτωι;
 „ Οὐλ' ἔμῃ· αἴθ' ὥφελλες ἀσκελίῃς στρατῷ ἄλλῃ.
 „ Σημαίνωι, μὴδ' ἄμμι ἀσασέμεν, ἵϊσι ἄρεσ.
 Ζεὺς

„ Ἐκ ἱεότητος ἔδωκε, κὺν ἑς γῆρας βλυπεύει.

„ Ἀρχαλέους πολέμοις, ὅφρα φθιέμεθα ἕκαστος.

„ Οὕτω δὴ μέμοις Τρῶσι πόλις αἰρυάγχα

„ Καλέψαι, ἥς εἴη καὶ οἰζύομορ κακὰ πηλά;

„ Σίχαι, μή τις ἄλλος λχαῶι τῷ τοι ἀκοίση

90 „ Μῦθοι, ὅτι ἔκει αἴηρ γε δῖα τόμα πάντων ἄγειτο,

„ Ὅς τις ἔπισσεντο ἢ σι φρέσιν ἄρπα βάζων,

„ Σκηπτῆρός τ' εἴη, καὶ οἱ περ τοῖα το λαοῖ

„ Τοῖσδ' ὅσσοισι σὺ μετ' ἀρχείοισι ἀνάσσεις·

„ Νῦν δὲ σευ ὠϊνοσάμην πάγχυ φρένας, ἵϊσι ἔειπες,

„ Ὅς κέλεαι πολέμοισιν ἔμνεσ αὐτός κὺν αὐτῆς,

„ Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκέρων, ὅφρ' ἐπὶ μαῖμοις

„ Τρῶσι μὲν εὐκταί γένηται, ἔπικρατέοισι τῶν ἑμῶν

„ Ἡμῶν δ' αἰπὺς ὁλεθρὸς ἐπιρρέπει. ὃν γὰρ λχαοὶ

„ Σχίσσοισι πόλεμῳ, πῶς ἄλαδ' ἐλκομένοισι,

100 „ Ἀλλὰ ἀποπλάττεισιν, ἐρωήσοισι ὅττι χέρμης·

„ Εἰθ' ἄγε σὴ βῆλῃ δηλήσεται ὄρχαμος λαῶν.

Τοῖδ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα αἰῶξ αἰδρωῖ Λαομέδοντ',

„ Ω Οδυσσεῦ μάλα πῶς με κατήκεο θυμῷ ὀϊπῆ·

„ Ἀρχαλέη, ἀπαῖρ ὃ μὲν ἔχων ἀέκοιτας αἰῶζα

„ Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκέρων ἦας λχαῶν·

„ Νῦν δ' εἴη ὅς περ δέ γ' ἀμείνοια μῆτις ὀϊστοί,

„ Ἡ γέος, ἥε παλαῖος ἐμοὶ δὲ κει ἀσμενῶν εἴη.

Τοῖσι δ' ἔκ μετέπει βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

„ Ἐπὶ αἴηρ ὃν δὴ τὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε·

110 „ Πέθεσθαι, κὺν μή τι κίτθ' ἀγάσσομεν ἕκαστος,

- „Nox intempesta, si noctū *saltem* abstineant à bello
„Troiani: deinde verò deducere poterimus naues
omnes. (etiam per noctem.
„Non enim reprehensione dignum est fugere malum
„Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum quam
qui fuerit captus. (Vlysses,
„Hunc a. toruè intuitus, alloquutus est prudens 10
„Atride; quæ oratio tuum fugit septumdentium?
„Perdite, utinam ignauo exercitu alteri
„Præsses, non a. nobis imperares quibus Iupiter
„A iuuentute dedit & vsque ad senium conficere
„Ardua bella, donec pereamus singuli.
„Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
„Derelinquere, cuius gratiâ toleram' grūnas multas?
„Tace, ne quis alius Achiuorū hanc audiat
„Sententiā: quam nullus vir omnino in ore habeat,
„Qui nouit suo animarecta dicere, 20
„Et imperator sit, & ei obediat exercitus
„Tantus quantus est cuitu inter Græcos imperas.
„Nūc penitus iudiciū tuū improbo (quæ tua fuit ora-
„Qui iubes dū præliū cōmittitur & clamor, (tio.)
„Naues bene tabulatas in mare deducere: ut ēt. magis
„Troianis quidē optata cōtingant, iā licet superiorib.
„Nobis a. grauis internecio impendeat: nō n. Achiui
„Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
„Sed auolabunt, & desistent pugna.
„Tūc quidē tuū consiliū nocebit, princeps populorū. 100
„Huic a. respondit deinde rex virorum Agamēnon,
„O Vlysses, valde meū penetraſti animū increpatione
„Graui, sed neutiquam ego inuitos iubeo
„Naues bene tabulatas in mare deducere filios Achī.
„Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
„Vel iuuenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
„Inter hos v. ēt. loq. est in bello strenuus Diomedes,
„Prope *adeſt* vir, non diu inquiremus, si velit
„Obedire: & nequid ita vituperetis vnusquisque, 110

Νῦν ἄβροτῇ, κὺν δὲ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο

Τρῶες, ἐπειτα δὲ κει ἑρυσσά μετ' αἰῶας ἀπάστας.

Οὐ γὰρ πρὶς ἡμεῖσις φυγεῖν κακόν· ὕδ' αἰὲς ἰύχτα·

80 Βέλτερον, ὅς φεύγωι περ φύγη κακόν, ἢ πῶρ ἄλωγ.

Τοῖδ' ἄρ' ὑποδραϊδὼ πρὸς σέφῃ πολύμητις Οδυσσεύς,

„ Ἀτρεΐδῃ, ποῖσι σε πρὸς φύγη ἔρκος ὁδοίτωι ;

„ Οὐλ' ἄν· αἰὲθ' ὠφελές ἀσκελίῃς στρατῷ ἄλλῃ.

„ Σημαίνει, μηδ' ἄμμι καὶ αὐσέμεν, οἷσι γ' ἄρεα

Ζεὺς

„ Ἐκ ἰεότητος ἔδωκε, δὲ ἐς γῆρας βλυπεύει.

„ Ἀργαλέους πολέμοις, ὅφρα φθίμεθα ἕκαστος.

„ Οὕτω δὴ μέμοις Τρῶσι πόλιν εὐρυάγχαν

„ Καλέψαι ἢς εἴεθ' οἰζυρόνδ' ἡ κακὰ πελάς ;

„ Σίχα, μή τις ἄλλος Ἀχαιοὶ τῷτο ἀκοίση

90 „ Μῦθε, ὅτι ἔκει αἴηρ γε δὴ σέμα παμπαν' ἄγχιτ',

„ Ὅς πρὶς ὅπισσ' αὖ σι φρεσὶν ἔρπα βάζωι,

„ Σκηπτέρος τ' αἶψ' ἡ καὶ οἱ περ τοῖατο λαοὶ

„ Τοῖσδ' ὅσοισι σὺ μετ' Ἀργείοισι αἰάσσεαι

„ Νῦν δὲ σευ ὠϊνοτάμιν πάγχυ φρένας, οἷσι ἔειπας,

„ Ὅς κέλεαι πολέμοισιν ἔμμεναι αὐτοὺς δὲ αὐτῆς,

„ Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἐπιμᾶλλον

„ Τρῶσι μὲν εὐκταί γένηται, ὅππῃ κρατέοισι πρὶς ἡμῶν :

„ Ἡμῶν δ' αἰπὺς ὁλεθρὸς ὅππῃ ῥέπῃ. ὕ γὰρ Ἀχαιοὶ

„ Σχίσσοισι πόλεμῳ, πῶς ἄλαδ' ἐλκομένοισι,

100 „ Ἀλλὰ ἀποπτάεσσι, ἐρωήσοισι δ' ἄχρῃς.

„ Εἰ δ' ἄγε σὴ βελὴ δηλήσεται ὄρχαμος λαός.

Τοῖδ' ἡμείβετ' ἐπειτα αἰῶξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων :

„ Ω Οδυσσεῦ μάλα πῶς με κατήκεο θυμῷ σῆπῃ :

„ Ἀργαλέη, ἀπᾶρ ὅ μιν ἐχὼν ἀέκοιτις αἰῶνα

„ Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκέμεν ἤσας Ἀχαιοὶ :

„ Νῦν δ' εἴη ὅς περ δέ γ' ἀμείνοια μῆτιρ σῆσσι,

„ Ἡ γέος, ἢ παλαιὸς ἐμῷ δὲ κει ἀσμερόν ἦν.

Τοῖσι δ' ἡ μετέπει βοῶν ἄγατ' ὅς Διομήδης,

„ Ἐλὼς αἴηρ ὅ δὴ τὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθίληται :

110 „ Πάθεα δ' ἡ μή τι κίττω ἀγασσάμεν ἕκαστος,

- „Nox intempesta, si noctu *saltem* abstineant à bello
„Troiani: deinde verò deducere poterimus naues
omnes. (etiam per noctem.
„Non enim reprehensione dignum est fugere malum
„Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum quam
qui fuerit captus. (Vlysses,
„Hunc a. toruè intuitus, alloquutus est prudens 80
„Attride, quæ oratio tuum fugit septumdentium?
„Perdite, utinam ignauo exercitu alteri
„Præsses, non a. nobis imperares quibus Iupiter
„A iuuentute dedit & vsque ad senium conficere
„Ardua bella, donec pereamus singuli.
„Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
„Derelinquere, cuius gratiâ toleram⁹ grūnas multas?
„Tace, ne quis alius Achiuorū hanc audiat
„Sententiā: quam nullus vir omnino in ore habeat,
„Qui nouit suo animæ recta dicere, 90
„Et imperator sit, & ei obediat exercitus
„Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
„Nūc penitus iudiciū tuū improbo (quæ tua fuit ora-
„Qui iubes dū præliū cōmittitur & clamor, (tio.)
„Naues bene tabulatas in mare deducere: ut ēt. magis
„Troianis quidē optata cōtingant, iā licet superiorib.
„Nobis a. grauis internecio impendeat: nō n. Achiui
„Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
„Sed auolabunt, & desistent pugna.
„Tūc quidē tuū consiliū nocebit, princeps populorū. 100
„Huic a. respondit deinde rex virorum Agamēnon,
„O Vlysses, valde meū penetraisti animū increpatione
„Graui, sed ne utiquam ego inuitos iubeo
„Naues bene tabulatas in mare deducere filios Achi.
„Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
„Vel iuuenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
„Inter hos v. ēt. loq. est in bello strenuus Diomedes,
„Prope *adest* vir, non diu inquiremus, si velit
„Obedire: & ne quid ita vituperetis vnusquisque, 110

Νῦξ ἄβροτή, κὺ δὲ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἐπιτα δὲ κει εἰρσσι μετὰ ἡῶας ἀπάσας.
 Οὐ γὰρ πρὶς ἡμεσις φυγῆσι κακὸι ὕδ' αἰὰ ἰύχτα·

80 Βέλτεροι, ὅς φεύγωι περ φύγη κακὸι, ἢ περ ἀλώη.

Τοῖ δ' ἄρ' ὑποδραϊδὼ προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 „ Ἀτρεΐδῃ, ποῖσι σε πρὸς φύγη ἔρκος ὁδοίποι;
 „ Οὐλ' ἔμῃ· αἴθ' ὥφελες ἀσκελίῃς ἑρατὴ ἄλυσ.
 „ Σημαίνει, μὴδ' ἄμμι ἀσάοσέμεν, οἷσι ἄρα
 Ζεὺς

„ Εχέοιτος ἔδωκε, καὶ ἐς γῆρας βλυπεύει.

„ Ἀργαλέους πολέμοις, ὅφρα φθίσμεθα ἕκαστος.

„ Οὕτω δὴ μέμοις Τρῶσι πόλις εὐρυάγχα

„ Καλῆ ψει· ἥς εἴνεχ' οἰζυόμοι κακὰ πηλά;

„ Σίχα, μή τις ἄλλος Ἀχαιοὶ τῷ τοι ἀκούσῃ

90 „ Μῦθῃ, ὅτι ἔκει αἴηρ γε δῖα νόμα πάντων ἄγχι,

„ Ὅς τις ἔπισσῃτο ἢ σι φρεσὶν ἄρπα βάζωι,

„ Σκηπτεῖός τ' αἶψ'· καὶ οἱ περ τοῖατο λαοὶ

„ Τοιοῖδ' ὅσοισι σὺ μετ' Ἀργείοισι αἰάοσας·

„ Νηῦ δ' ἐσευώισσά μιν πάγχυ φρένας, οἷοι ἔειπες,

„ Ὅς κέλεαι πολέμοιο βίωες αὐτὸς καὶ αὐτῆς,

„ Νῆας εὐασέλοισι ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἐπιμᾶλλον

„ Τρῶσι μὲν εὐκταί γένηται, ἔπικρατέοισι περ ἑμποῖς·

„ Ἡμῖν δ' αἶψ' ὁλεθρὸς ἐπιρρέπῃ. ὃ γὰρ Ἀχαιοὶ

„ Σχίσουσιν πόλεμῳ, πῶς ἄλαδ' ἐλκομένοισι,

100 „ Ἀλλὰ ἀποπνέουσιν, ἐρωήσοισι δ' ἄρ' ἄρ' ἄρ'·

„ Εἰθ' ἄγε σὴ βελὴ δηλήσεται ὄρχαμο λαῶν.

Τοῖ δ' ἡμεῖβετ' ἐπιτα αἰῶς ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

„ ὦ Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με κατήκεο θυμὸν οἷον πῆ-

„ Ἀργαλέη, ἀτὰρ ὃ μὲν ἔχων ἀέκοιταις αἰῶνα

„ Νῆας εὐασέλοισι ἄλαδ' ἐλκέμεν ἤας Ἀχαιοὶ·

„ Νηῦ δ' εἴη ὅς περ δὲ γὰρ ἀμείνοια μῆτι οἷον ἀπὸι,

„ Ἡ γέος, ἢ παλαῖος ἐμοὶ δὲ κει ἀσμενὸς εἴη.

Τοῖσι δ' ὃ καὶ μετῴπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

„ Εἴη αἴηρ ὃ δητὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθίληται

110 „ Πάθεα, καὶ μή τι κίτθ' ἀγάσσηθε ἕκαστος,

- „Nox intempesta, si noctū *saltem* abstineant à bello
„Troiani: deinde verò deducere poterimus naues
omnes. (etiam per noctem.
„Non enim reprehensione dignum est fugere malum
„Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum quam
qui fuerit captus. (Vlysses,
„Hunc a. toruè intuitus, alloquutus est prudens 80
„Attride; quæ oratio tuum fugit septum dentium?
„Perdite, utinam ignauo exercitui alteri
„Præsses, non a. nobis imperares quibus Iupiter
„A iuuentute dedit & vsque ad senium conficere
„Ardua bella, donec pereamus singuli.
„Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
„Derelinquere, cuius gratiâ toleram' erūnas multas?
„Tace, ne quis alius Achiuorū hanc audiat
„Sententiā: quam nullus vir omnino in ore habeat,
„Qui nouit suo animā recta dicere, 90
„Et imperator sit, & ei obediat exercitus
„Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
„Nūc penitus iudiciū tuū improbo (quæ tua fuit ora-
„Qui iubes dū præliū cōmittitur & clamor, (tio.)
„Naues bene tabulatas in mare deducere: ut ēt. magis
„Troianis quidē optata cōtingant, iā licet superiorib.
„Nobis a. grauis internecio impendeat: nō n. Achiui
„Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
„Sed auolabunt, & desistent pugna.
„Tūc quidē tuū consiliū nocebit, princeps populorū. 100
„Huic a. respondit deinde rex virorum Agamēnon,
„O Vlysses, valde meū penetraſti animū increpatione
„Graui, sed ne utiquam ego inuitos iubeo
„Naues bene tabulatas in mare deducere filios Achi.
„Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
„Vel iuuenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
„Inter hos v. ēt. loq. est in bello strenuus Diomedes,
„Prope adest vir, non diu inquiremus, si velitis
„Obedire: & ne quid ita vituperetis vnusquisque, 110

Νῦξ ἄβρογῃ, κὺ δὲ τῇ ἀπόχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἐπειτα δὲ κει ἐρυσσά μετὰ ἡῶας ἀπάσας.
 Οὐ γὰρ πρὶς ἡμέσις φυγεῖν χακὸν ἔδ' αἰὲς ἰύχτα·

80 Βέλτερο, ὅς φεύγει περ φεύγει χακὸν, ἢ τῶρ ἀλώη.

Τοῖδ' ἄρ' ὑποδραῖδω πρὸς ἴφην πολύμητις Οδυσσεύς,
 „ Ἀτρεΐδην, ποῖσι σε πρὸς φύγει ἔρκος ὁδοίποι;
 „ Οὐλ' ἔμω' αἰδ' ὄφελος ἀσχελὶν ἔρατ' ἄλλω.
 „ Σημαίνει, μηδ' ἄμμι καὶ ἀσέμεν, οἷσι ἄρεσ.
 Ζεὺς

„ Ἐκ ἰεότητος ἔδωκε, κὺ ἐς ἡῶας βλυπεύει.

„ Ἀρχαλέους πολέμοις, ὄφρα φθίμεθα ἕκαστος.

„ Οὔτε δὴ μέμοις Τρῶσι πόλι' εὐρυάγχαν

„ Καλέψαι ἢ εἴεσθ' οἰζύομεν κακὰ πλάα;

„ Σίγα, μή τις ἄλλος Ἀχαιῶι τῷ τοι ἀκοίση

90 „ Μῦθος, ὅτ' ἔκει αἰὲρ γε δῖα γέμα πάμπαν ἄγχιτ,

„ Ὅς πρὶς ἔπιστατο ἢ σι φρεσὶ ἄρ' ἴα βάζει,

„ Σκηπτῆρός τ' ἔη, καὶ οἱ περ τοῖα το λαοὶ

„ Τοῖσδ' ὅσσοισι σὺ μετ' Ἀργείοισι ἀνάσσεις·

„ Νῦν δὲ σευ ὠϊουσα μῶν πάγχυ φρένας, οἷσι ἔειπες,

„ Ὅς κέλεαι πολέμοισιν ἔμμεν αὐτὸς κὺ αὐτῆς,

„ Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκέρων, ὄφρ' ἐπὶ μάλοισιν

„ Τρῶσι μὲν εὐχταί γένηται, ἔπικρατέοισι τῶρ ἔμποις·

„ Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὁλεθρὸς ἐπὶ ῥέπῃ. ἔ γ' ὁ Ἀχαιοὶ

„ Σχίσουσιν πόλεμον, πᾶσι ἄλαδ' ἐλκομένοισιν,

100 „ Ἀλλὰ ἀποπτάσεισιν, ἐρωήσουσι δ' ἄχρμης·

„ Εἰ δ' ἄ κε σὴ βελὴ δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.

Τοῖδ' ἡμείβετ' ἐπειτα αἰῶξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνονος,

„ Ω Οδυσσεῦ μάλα τῶς με κατ' ἴκεο θυμῷ οἰκτῇ·

„ Ἀρχαλέη, ἀτὰρ ἔ μιν ἔχων ἀέκοιτ' αἰῶζα

„ Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκέρων ἤας Ἀχαιῶν·

„ Νῦν δ' εἴη ὅς περ δέ γ' ἄμειπτα μή τι οἶσσι,

„ Ἡ γέος, ἢ παλαιὸς ἐμοὶ δέ κει ἀσμενὸν εἴη.

Τοῖσι δ' ἔ κὺ μετέειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

„ Ἐγὼ αἰὲρ ἔ δητ' ἀματεύσομεν, αἴ κ' ἐβίλητε·

110 „ Πάθεαθ, κὺ μή τι κίττω ἀγάσασθε ἕκαστος,

- „Nox intempesta, si noctu *saltem* abstineant à bello
„Troiani: deinde verò deducere poterimus naues
omnes. (etiam per noctem.
„Non enim reprehensione dignum est fugere malum
„Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum quam
qui fuerit captus. (Vlysses,
„Hunc a. toruè intuitus, alloquutus est prudens 80
„Atride; quæ oratio tuum fugit? eptum dentium?
„Perdite, utinam ignauo exercitui alteri
„Præesses, non a. nobis imperares quibus Iupiter
„A iuuentute dedit & vsque ad senium conficere
„Ardua bella, donec pereamus singuli.
„Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
„Derelinquere, cuius gratiâ toleram? erūnas multas?
„Tace, ne quis alius Achiuorū hanc audiat
„Sententiā: quam nullus vir omnino in ore habeat,
„Qui nouit suo anima recta dicere, 90
„Et imperator sit, & ei obediat exercitus
„Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
„Nūc penitus iudiciū tuū improbo (quæ tua fuit ora-
„Qui iubes dū præliū cōmittitur & clamor, (tio.)
„Naues bene tabulatas in mare deducere: ut ēt. magis
„Troianis quidē optata cōtingant, iā licet superiorib.
„Nobis a. grauis internecio impendat: nō n. Achiui
„Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
„Sed auolabunt, & desistent pugna.
„Tūc quidē tuū consiliū noccebit, princeps populorū. 100
„Huic a. respondit deinde rex virorum Agamēnon,
„O Vlysses, valde meū penetraſti animū increpatione
„Graui, sed ne utiquam ego inuitos iubeo
„Naues bene tabulatas in mare deducere filios Ach.
„Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
„Vel iuuenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
„Inter hos v. ēt. loq. est in bello strenuus Diomedes,
„Prope adest vir, non diu inquiremus, si velitis
„Obedire: & ne quid ita vituperetis vnusquisque, 110

Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχιδῶν ὅξεί χαλκῷ·

Σπῆ δ' ὅκδ' ἐκ κλισίης, τάχα δ' εἰσίδει ἔργοι ἀνέκ'·

Τοὺς μὲν ὀρειομόρους, τοὺς δ' ἵπλοισιται ὀπίσθ'·

Τρῶας ὑπὸ τ' ὑμῶν· ἐρέειπτο δ' τεῖχος Ἀχαιῶν.

Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύμα πηροφῶ,

Ὀχτόμοροι λιγέαι αἰέμοροι λαίψ' ἡερὰ κέλευθα

Αὔτως, ὅδ' ἄρα τε περὶ κυλινδεται, ὅδ' ἐτέρωσσε,

Πείριπνα κεκλεισμένοι κατὰ βήμονα ὅκ' Διὸς ὕεθ'·

Ὡς ὁ γέρωι ὤρμασσε, δουρὶ ζοῖστος χεῖρ' ὄνυμι

10 Διχθάδι, ἥ μεθ' ὅμιλοι ἴοι Δαναῶν ταχυ-
πώλοι,

Ἦν μετ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνισιαι ποικιλῶν λαῶν.

Ὡδὲ δέ οἱ φρογίεσι πιδοάσαστο κέρδοι ἔϊναι,

Βιῶναι ἐπ' Ἀτρεΐδῳ· οἱ δ' ἀνὴροισι σάειζον

Μαχριάδων, λάκε δέ σφι παρὶ χερσὶ χαλκῶς
ἀτειρῆς,

Νυατομόροι ξίφεσσι τε, καὶ ἔγχουσι ἀμφιγύοισι.

Νέστορ δ' ἐξυμβλήτω διατρεφέες βασιλῆες

Παρὸ πῶν αἰόοντες, ὅσοι βεβλήαστο χαλκῷ,

Τυδείδης, Οδυσσεὺς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνισιαι

Πολλοὶ γάρ ῥ' ἀπαύευντο μάχης εἰρύαστο ἦες,

30 Θῆν' ἐφ' ἄλ' οὐ πολὺν· τίς γὰρ κορώτας πεδίοι δέ

Εἰρύσαν, αὐτὰρ τεῖχος ὅπ' ἐρύμῃσιν ἐδιμναν·

Οὐδὲ γὰρ ὅδ' εὐρὺς παρ' ἐὼν ἐδυωήσαστο πάσσας

Αἰγαλὸς ἦεν χαδέειν, σείνοιο δ' ἱλαοί.

Τῷ ῥα περὶ κρούσας ἐρύσαν καὶ πλῆσαν ἀπάσσης

Ἠϊόνος τόμα μακρόν, ὅσοι Σινεέργαστο ἀχραι·

Τῷ ῥ' οἷγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,

Ἐγχεῖ ἐρηδόμενοι κίον ἀτρεῖσιν· ἀχρυτο δέ σφι

Θυμὸς οἷσι στήθεσσιν· ὃ δ' ἐξυμβλήτω γερασὸς

Νέστωρ, πτῆξε δ' ὄνυμι οἷσι στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Τοὶ δ' ἐφαιήσαντο πρὸς σέφῃ κραίωι Ἀγαμέμνισιαι,

40 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

„Τίπτε λιπὼν πόλεμοι φθισιμώερα διὺρ ἀφί-
καίης·

„Δείδω μὴ δὴ μοι τελίσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,

Accepit verò fortem hastam præfixam acuto ære.
Stetitque extra tentorium, protinusque inspexit rem
indignam:

Hos quidem turbatos : illos verò turbantes retro,
Troianos magnanimos: dirutus a. erat murus Achiu.
Veluti quum nigrescit pelagus magnum vnda tacita,
Præsentiens stridorum ventorum celeres motus
Temere, neq; sanè prouoluitur in hâc neq; illâ partē
Antequam aliquis certus descendat ex aëre ventus.
Sic senex agitabat distractus in animo

Bifariam, vtrum per medium agmen iret Danaorum 20
bellicosorum,

An ad Atriden Agamemnona pastorem populorum.
Sic autem ei cogitanti visum est vtilius esse,
Proficisci ad Atriden. Illi inuicem sese interficiebant
Pugnantes: resonabat a. ei circa corpus æs solidum,
Dum ferirentur ensibusque & hastis ancipitibus.
Nestori autem obuiam facti sunt nobiles reges
A nauibus venientes, quotquot vulnerati fuerant & re
Tydides, Vlyssēsque, & Atrides Agamemnon.

Admodum n. procul à pugna subductæ erant naues
In littore maris cani: nam primas in terram

Traxerant: sed murum ad puppes ædificarant. 30
Minimè enim, latum quamuis esset, poterat omnes
Littus naues capere: arctabantur vero copiæ:

Ideo gradatim more scalarum subduxerant, & imple-
rant totius (montoria:

Littoris fauces longas quantas concludebant pro-
Quocirca hi cupientes videre clamorem & bellum,
Hastæ nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis
Animus in pectoribus: occurrit verò senex

Nestor: terruit a. animum in pectoribus Achiuorum:
Atque hūc vociferās alloquutus est rex Agamemnon 40

„O Nestor Neleiade, magna gloria Achiuorum,

„Cur relicto prælio pestifero huc venis?

„Timeo ne iam mihi perficiat verbum fortis Hector,

- „ Ως ποτ' ἐπιπείλοισι ἐν Τρώεσσ' ἀγρεύουσιν,
 „ Μηδ' ἰκῶν παρ' ἰκῶν περὶ Ἰλίου δ' ὀποιέεσθαι,
 „ Πείν πρὸς ἡμᾶς ἐπιπορῆσαι· κτεῖναι δ' ἢ καὶ αὐτοὺς.
 „ Καί τις θ' ὥς ἀγρεύει· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 „ Ὡ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνημίδες Ἀχαιοί,
 „ Εὖ θυμῷ βάλλοιτα ἐμῷ χόλῳ ὥσπερ Ἀχαιοὶ,
 50 „ Οὐδ' ἐθέλοισι μάχεσθαι ἐπιπορῆσαι ἰέεσσι.
 „ Τοὶ δ' ἡμῖβ' ἐπεὶ τα γερμῖος ἵπποτα Νέσσοι,
 „ Ἡ δὴ ζωτὰ γ' ἐτόιμα τετεύχεται, ἔδ' ἐκείδῃσιν
 „ Ζεὺς ὑψιβρέμετ' αὐδ' ὥσπερ τεκτνύειτο.
 „ Τείχε' ἰδὼν γὰρ δὴ χατέρηεν· ὧ ἐπέπιθον.
 „ Ἀρρηκτοὶ ἰκῶν τε καὶ αὐτῶν ἔλαρ ἔσεσθαι.
 „ Οἱ δ' ἐπὶ ἡμισυθούσι μάχῃ ἀλίας οἱ ἔχουσιν
 „ Νωλεμῆς, ἔδ' αἶ' ἐπὶ χροῆς μάλα περ Ἰο-
 „ πιάζωι,
 „ Ὀππότερ' ὦται Ἀχαιοὶ δεινόμοροι κλονέονται·
 „ Ὡς ἐπιμῖξ' κτεῖνεται, αὐτῇ δ' ἔρανος ἵκει.
 60 „ Ἡμεῖς δ' ὅφρα ζώμεθ' ὅπως ἔστι τάδε ἔργα,
 „ Εἴ τι ἰός τις ῥέξῃ· πόλεμ' δ' ἔκ' ἄμμε κελεύει
 „ Δύμναν· ἔγδ' ὥσπερ βέλτερόν ἐστι μάχεσθαι.
 „ Τοὶ δ' αὖτε περ σέβει· αἶ' αὖξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 „ Νέσσοι ἐπεδὴ ἡμισυθούσι ἐπὶ κορυμνῇσι μάχονται,
 „ Τείχε' δ' ἔκ' ἐχρασμένο τετυγμένοι, ἔδ' ἐπὶ
 „ Πάφρῳ,
 „ Ἡ ἐπὶ πόλιν ἐπαύει Δαναοί, ἔλποισι δ' ἐθυμῶν
 „ Ἀρρηκτοὶ ἰκῶν τε καὶ αὐτῶν ἔλαρ ἔσεσθαι.
 „ Οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπὸ μῦθ' οἱ φίλοι εἶπ' ὅτι,
 „ Νειύμεναι ἀπολέσθαι ἅπαντες Ἀργεὺς· αἶ' ἄδ' Ἀχαιοὶ.
 70 „ Ἡ δὲ αὖ μὲν γὰρ ὅτε περ φρονέει Δαναοῖσι ἄμυναι,
 „ Οἶδ' ὅτι καὶ ἡμῶν ὅτι τὸς μὲν ὄμν' ἀμάρτυροι θεοῖσι·
 „ Κυδέειν, ἡμέτερον δ' ἡμῶν καὶ χεῖρας ἰδοῖναι.
 „ Ἀλλ' ἀγεθ' ὥς αἶ' ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 „ Νῆας ὅσαι κοῦνται εἰρύεται ἄγχι θαλάσσης,
 „ Ἐλχόμεναι· πᾶσαι δ' ἐρύσσονται εἰς ἄλλα διακί·
 „ Ὑψὶ δ' ἐὼς εὐάων ὀρμίσσονται, εἰσὶν ἔλθ' ἔλθ'

„Vt quondam minatus est inter Troianos concionās,
 „Non prius à nauibus ad Ilium reditarum / esse.
 „Quàm igne naues accēdisset, interfecissetque etiam
 ipsos nos. (tur.

„Is sic concionabatur: illa verò nunc omnia perficiū-
 „Proh dij, certè & alij bene ocreati Græci
 „In animo reposuerūt aduersus me irā, sicut Achilles.
 „Neque volunt pugnare ad puppes nauium. 50

Huic a. respondit deinde Gerenius eques Nestor,
 „Certè hæc manifesta facta sunt, neque sanè aliter
 „Iupiter altironans ipse moliri posset.
 „Murus etenim iam decidit cui confidebamus,
 „Inuiolabile nauiumque & nostri munimen fore.
 „Hi a. ad naues veloces pugna inuitabilem sustinēt
 „Incessanter, nec amplius cognoscere, diligenter li-
 cet speculari,

„Vtra ex parte Achiui cōmoti turbantur, (uenit.
 „Adeò promiscuè occidūtur: clamor a. ad cœlū per-
 „Nos verò deliberemus quomodo erūt hæc opera, 60
 „Siquid cōsiliū proficiet: præliū quidē non sum autor
 „Vtingrediamur: nullo n. modo vulneratum licet
 pugnare. (memnon,

Hunc a. rursus alloquutus est, rex virorum Aga-
 „Nestor, quoniam iam nauium ad puppes pugnant,
 „Murus verò nō profuit structus, neq; fossa, (nir a.
 „Quā propter multa passi sunt Danaï, sperabantq; a.
 „Inuiolabile nauiumq; & sui ipsorū munimētū fore:
 „Sic nimirum Ioui præpotenti gratum est;
 „Inglorios perire longè à Pelopōneso hic Achiuos. 70
 „Agnoscebat n. quādo promptus dānais auxiliabatur,
 „Intelligo etiā nūc q̄ hos quidē æquè ac beatos deos
 „Honorat, nostrum verò robur & manus ligauit.
 „Sed age, quemadmodū ego dixero, pareamus oēs,
 „Naues quæcunq; primæ subductæ sunt prope mare,
 „Trahamus, omnes a. deducamus in mare diuinum,
 „Altè verò in anchoris statuamus, donec veniat

Νύξ ἄβρογῃ, κὺ δὲ τῇ ἀπόχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἐπειτα δὲ κει ἐρυσσά μετ' αἰῆας ἀπάστας.

Οὐ γὰρ πῖς ἡμεῖς φεύγει κακὸν ἔδ' αἰὰ ἰύχτα·

80 Βέλτεργι, ὃς φεύγει περ φεύγει κακὸν, ἥτορ ἀλώη.

Τοῖδ' ἄρ' ὑποδραῖδω προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς,

„Ατρείδη, ποῖσι σε πῶς φύγει ἔρκος ὁδοῖται;

„Οὐλ' ἄν' αἰθ' ὄφελος ἀσκελίῃς στρατῷ ἄλλῃ.

„Σημαίνει, μὴδ' ἄμμι ἀσασέμεν, οἷσι ἄρα

Ζεὺς

„Εκ ἰεότητος ἔδωκε, κὺ ἐς γῆρας βλυπέυει

„Αργαλέους πολέμοις, ὄφρα φθιόμεθα ἕκαστος.

„Οὔτε δὴ μέμοις Τρώϊι πόλιν αἰρυάγχα

„Καλεῖψαι, ἢς εἴηεν ὀϊζύομεν κακὰ πᾶσι;

„Σίχα, μή τις ἄλλος Ἀχαιῶν τῷτο ἀκοίση

90 „Μῦθοι, ὅτι ἔκει αἴηρ γε δὴ σίμα πάντων ἄγειτ',

„Ὅς πῖς ἔπισσεται ἢ σι φρεσὶν ἔρπια βάζει,

„Σκηπτεῖός τ' εἴη, καὶ οἱ περ τοῖατο λαοὶ

„Τοῖσδ' ἔσσοισι σὺ μετ' Ἀργείοισι αἰάσσεις·

„Νῦν δὲ σευ ὠϊνοτάμῳ πάγχυ φρένας, οἷοι ἔειπες,

„Ὅς κέλεαι πολέμοισιν ἔλκεσσι καὶ αὐτῇς,

„Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκόμεν, ὄφρ' ἐπὶ μάλοισι

„Τρῶσιν κὺν εὐκταί γένηται, ἔπι κρατέοισι περ ἱμῶσι·

„Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὀλεθρος ἐπιρρέπει. ἔ γάρ Ἀχαιοὶ

„Σχίσσοισι πόλεμόν, πᾶσι ἄλαδ' ἐλκόμενάσιν,

100 „Ἀλλὰ ἀποπτήσονται, ἐρωήσονται ὅττι χέρμης·

„Εἰθ' ἂν κε σὴ βυλὴ δηλήσεται ὄρχαμος λαῶν.

Τοῖδ' ἡμείβετ' ἐπειτα αἰαξ αἰδρωῖ Ἀγαμέμνον',

„ὦ Οδυσσεῦ μάλα πῶς με κατ' ἴκεο θυμῷ ὀϊκῇ·

„Αργαλέη, ἀπαρ ἔμην ἔχον ἀέκοιτας αἰῶνας·

„Νῆας εὐσέλμοις ἄλαδ' ἐλκόμεν ἤσας Ἀχαιῶν·

„Νῦν δ' εἴη ὅς περ δέ γ' ἀμείψομαι μῆτιν ὀϊστοῖς,

„Ἡ γέος, ἢ παλαιός ἐμῷ δέ κει ἀσμενῶν ἦν.

Τοῖσι δ' ἔκ μετέειπε βολὴν ἄγαθὸς Διομήδης,

„Εἴη αἴηρ ἔδῃτ' ἀματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε·

110 „Πάθεω, κὺ μή τι κίτφ' ἀγάσσομεν ἕκαστος,

- „Nox intempesta, si noctu *saltem* abstineant à bello
 „Troiani: deinde verò deducere poterimus naues
 omnes. (etiam per noctem.
 „Non enim reprehensione dignum est fugere malum
 „Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum quam
 qui fuerit captus. (Vlysses,
 „Hunc a. toruè intuitus, alloquutus est prudens 80
 „Atride, quæ oratio tuum fugit septum dentium?
 „Perdite, utinam ignauo exercitui alteri
 „Præesses, non a. nobis imperares quibus Iupiter
 „A iuuentute dedit & vsque ad senium conficere
 „Ardua bella, donec pereamus singuli.
 „Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
 „Derelinquere, cuius gratiâ toleram' erūnas multas?
 „Tace, ne quis alius Achiuorū hanc audiat
 „Sententiā: quam nullus vir omnino in ore habeat,
 „Qui nouit suo animo recta dicere, 90
 „Et imperator sit, & ei obediat exercitus
 „Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
 „Nūc penitus iudiciū tuū improbo (quæ tua fuit ora-
 „Qui iubes dū præliū cōmittitur & clamor, (tio.)
 „Naues bene tabulatas in mare deducere: ut ēt. magis
 „Troianis quidē optata cōtingant, iā licet superiorib.
 „Nobis a. grauis internecio impendeat: nō n. Achiui
 „Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
 „Sed auolabunt, & desistent pugna.
 „Tūc quidē tuū consiliū nocebit, princeps populorū. 100
 „Huic a. respondit deinde rex virorum Agamēnon,
 „O Vlysses, valde meū penetraſti animū increpatione
 „Graui, sed ne utiquam ego inuitos iubeo
 „Naues bene tabulatas in mare deducere filios Achī.
 „Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
 „Vel iuuenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
 „Inter hos v. ēt. loq. est in bello strenuus Diomedes,
 „Prope *adest* vir, non diu inquiremus, si velit
 „Obedire: & ne quid ita vituperetis vnusquisque, 110

„ Ἀλλ' ἐπὶ πρὸς Τρώϊι ἠγήτορες ἠδὲ μέδοιτες,
 „ Εὐρὺ κοίταςισι πεδίοι, σὺ δ' ἐπόψαμ' αὐτὰς
 „ Φεύγειταις ποτὶ ἄστυ, ἰεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων.

Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὖσεν ἐπεὶ σὺ μῆκος πεδίοιο.

Ὅσσοι τ' οἰεάχαιοι ἑπίαχοι, ἢ δικάχαιοι
 Αἰέρες οἱ πολέμοιο ἔριδα ζυνάγουσιν Ἀρηος,
 Τόσσῳ ἐκ στήθεσφι ὅπα κρέων ἐνοσίχθων

160 Ἦκεν Ἀχαιοῖσι ᾧ μέγα δέος ἐμβαλ' ἐκάστω

Καρδίῃ, στήθεσσι πολεμίζει ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσοθρύγιος ὀφθαλμοῖσι,
 Σπᾶσ' ἔξ ὑλόμεποι ἀπὸ ῥίγ', αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Τόι μὲρ ποικίλοισι μάχῃν αἰὲν κυδισαίεσθαι

Αὐτοκασιγνητοὺ καὶ δαίερα, χαῖρε ᾧ θυμῷ.

Ζυῶα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδουκος

Ἰδης

Ἦμμοι εἰσεῖδε· συγερὸς δέ οἱ ἐπλέτο θυμῷ.

Μερμήριξε δ' ἐπιπτα βράχης πώπηα Ἦρῃ,

Ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς ἰσοι ἀγχιόχοιο.

170 Ἦδε δέ οἱ χεῖρ' ἐν θυμῷ ἄρις ἦ φαίνοτο βυλῇ,

Ελθέτω εἰς Ἰδῶν εὐὸς τυύχσαν ἐαυτῷ,

Εἶπας ἰμεῖραίτο ὦρα δ' ἔπειτα φίλοισι

Ἦ χροῖῃ, τῷ δ' ὑπὸ ἀπὸ πῆμιά τε, λιαροὶ τῷ

Χεὺν ὅππῃ βλεφάροισι, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.

Βῆ δ' ἰμὼν εἰς θάλαμον, τοῖ οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξε

Ἦ φαιτος, περικλαῖ ᾧ θυῖας σταθμοῖσι ἐπῆρσε

Κληῖδι κρυπτῇ, τῷ δ' ὑπὸ θεὸς δῖος αἰῶνι

Εἶτ' ἦ γ' εἰσελθὼντα θυῖας ἐπέθηκε φαφιάς·

Ἀμβροσίῃ μὲρ ὠρῶν ἀπὸ χροῖος ἰμερῆιτος,

180 Λύματα πάντα κάθηρει, ἀλείφαρ ᾧ λίπ' ἐλαίῳ,

Ἀμβροσίῳ, ἐδαῖω, τό ῥα οἱ τετυσμένοισι ἦεν.

Τῷ καὶ κυρμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῖο

Εμπης εἰς χαῖται τε καὶ ὕδασι ἵκετ' αὐτῇ,

Τῷ ῥ' ἦ καὶ χροῖα καλοὶ ἀλκιφαρόν ἰδὲ χαῖταις

Πεζαμένοισι, χροῖ πλοκάμους ἐπλεξε φαφίους·

Καλοῖς, ἀμβροσίους εἰς κροῖατος ἀτασάτοιο.

Ἀμφὶ δ' ἔρ' ἀμβροστοὶ ἐαυτοὶ ἴσαντο, ὅσοι Ἀτρεΐδῃ

„Sed adhuc fortasse Troianorum duces & principes
 „Latum puluere implebunt campū; tu a. videbis ipse
 „Fugientes ad ciuitatem à nauibus & tentoriis,

Sic loquutus, altū exclamauit, ruens per campum:
 Quantum nouies mille exclamant, vel decies mille
 Viri in bello contentiōem committentes Martis,
 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
 Emisit: Achiuis a. ingens robur iniecit vnicuique 160
 In cor, indefinenter vt bellarent, & pugnarent.

Iuno verò inspexit aureum thronum habēs oculis
 Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognouit
 Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
 Fratrem germanum & leuirū: gaudebat verò animo.
 Iouem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
 Se lentem vidit: odiosus verò ei erat animo.

Cogitauit a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
 Quomodo deciperet Iouis mentem egidem gestātis.
 Hoc verò ei in animo optimum visum est consilium, 170
 Ire in Idam, bene vbi concinnasset seipsam,
 Ecquid desiderio tangi posset concumbendi
 Sua cum pulchritudine: huic a. somnum innoxiumq;
 mollémque

Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.

Perrexit v. ire in thalamū, quē ei charus filius fecerat

Vulcanus: solidas autem ianuas postibus aptauerat

Cum claue occulta, quam nec deus alius aperuisset.

Eò illa ingressa fores clausit fulgentes.

Ambrosia quidem primum à corpore amabili

Sordes omnes purgauit: vncta est a. pingui oleo,

Diuino, suauis, quod quidem ei odoriferum erat. 175

Huius etiam commoti Iouis in solida domo,

Tamen ad terramque & cœlum peruenit odor.

Eo hæc sanè corpus pulchrum vngens, & crines

Pectens, manibus capillos nexuit nitidos,

Pulchros, diuinos, ex capite immortalis:

Circum a. diuinam chlamydem induit, q̃ ei Minerva

„ Αλλ' ἐπὶ πῶς Τρῳάωνι γῆρας ἡδὲ μέδοιτες,
 „ Εὐρὺ κορίσσεισι πιδίον, σὺ δ' ἐπὶ ψαμ αὐτὸς ἐς
 „ Φεύγοντας ποτὶ ἄστρ, ἰαθὶ ἀποχὲ κλισιάων.

Ὡς ἔπαι, μέγ' αὖσαι ἐπὶ στυγερὸς πιδίειο.

Οὐκ οἶτ' ὄνειαρχοι βῆταχοι, ἢ δικάχοι
 Αἰερες οὐ πολέμοιοι ζυνάγοντες Ἀρκος,
 Τόσσιν οὐκ εἴθεσφι ὅππῃ κρέωντο σὺσι θυῶν

160 Ἦκεν Ἀχαιοῖσι ὅς μιν αὖτις ἐμβαλ' ἐκάτῃ

Καρδίῃ, δῆκετο πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρυγες ὀφθαλμοῖσι,
 Σπῆσ' ἔξ ὑλόμενοι δότῃ ρίν, αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Τότ' μὲν πομπύοντα μάχην αἰὶα κυδαιόεσσαν
 Αὐτοκασίγητοι χυδαίρα, χαῖρε ὅς θυμῷ
 Ζυῶα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπιδάκος

Ἰδης

Ἦμμοι εἰσεῖδε τυχερὸς δέ οἱ ἔπειθε θυμῷ.

Μερμήριξε δ' ἐπὶ πρὸς βοῶντες πύθια Ἦρῃ,
 Ὅσπας ἔξαπάφοιτο Διὸς ἰσοι ἀνιόχοιο.

170 Ἦδε δὲ εἰς ὅς θυμὸν ἔριστη φαίνοτο βυλῇ,

Ελθέτω ἰδὼν ὅς οἱ τυύχσαν ἰαντίαι,

Εἶπας ἰμεῖρα τοῖσιν ὅσιν ἀδελφεῖσι φίλοισιν

Ἦ χροῖν, τῷ δ' ὑπὸν ἀπῆμυρά τε, λιαρόν τε

Χεῖν ὅππῃ βλεφάρῃσι, ἰδὲ φρεσὶ πυχελίμῃσι.

Βῆ δ' ἰδὼν εἰς θάλαμον, τοῖσι φίλος ὅς ἐτευξε

Ἦ φαιγος, πικρὰς ὅς θυεας σταθμῶσι ἐπῆρσε

Κλῆιδι χρυσῇ, τῷ δ' ὑπὸν ἀπῆμυρά τε, λιαρόν τε

Εἶθ' ἢ γ' ὅσιν ἀπῆμυρά τε θυεας ἐπῆρσε φαίνας

Ἀμβροσίῃ μὲν ὡρῶσι δότῃ χροῖν ἰμερρεῖτος,

180 Ἦ δὲ ὡρῶσι δότῃ χροῖν ἰμερρεῖτος, ἀλείφατος ὅς λῖπ' ἐλάφῃ,

contentionem committentes Martis,
Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
Emisit: Achiuis a ingens robur iniecit vnicuique
In cor, indefinenter ut bellarent, & pugnarent.

160

Iuno verò inspexit aureum thronum habēs oculis
Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognouit
Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
Fratrem germanum & leuirū: gaudebat verò animo.
Iouem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
Se lentem vidit: odiosus verò ei erat animo.

Cogitavit a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
Quomodo deciperet Iouis mentem egidem gestātis.
Hoc verò ei in animo optimum visum est consilium,

170

Ire in Idam, bene vbi concinnasset seipsam,
Equid desiderio tangi posset concumbendi
Sua cum pulchritudine: huic a. somnium innoxiumq;
mollēque

Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.

Perrexit v. ire in Idam, ne ei charus filius fecerat

Vulcanus: solidas postibus aptauerat

Cum clauē occurrere deus alius aperuisset.

Eò illa ingrederetur fulgure

Ambrosia quæ a cæli

Sequitur

170

q. ei Minerva, q. p.

„ Αλλ' ἐπὶ πῦρ Τρώϊαι ἡγήσας ἡδὲ μέδοιτες,
 „ Εὐρὺ κοίῳσι πεδίοι, σὺ δ' ἐπὶ ψαμ αὐτ' ἐξ
 „ Φεύγοντας ποτὶ ἄστρ', ἰαθ' ἀποχὴ κλισιάων.
 „ Ως ἂν ποῖ, μίγ' αὖ σαι ἐπὶ στυμόρος πεδίον.

Ὅσοι τ' ὄνειαχοι βῆταχοι, ἢ δικάχοι
 Λιέρες οὐ πολέμῳ ἔριδι ζυνάγοντες Ἀρκες,
 Τόσσῳ ἐκ γήδεσφι ὅππῃ κρέων ἐποσίζων
 160 Ἦκεν Ἀχαιοῖσι ᾧ μέγα δῖος ἔμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίῃ, δῆκλει πολεμίζει ἡδὲ μάχοσθαι.
 Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρυγες ὀφθαλμοῖσι,
 Σπῶσ' ἔξ ὑλόμενος διπὸ ρίν', αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Τοὶ μὲν ποικύουσι μάχην αἰὰ κυδαιέεσσι
 Αὐτοκασίγητοι ἔθ' ἐείρε, χαῖρε ᾧ θυμῷ.
 Ζῶα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος
 Ἰδης

Ἦμμοι εἰσεῖδε συερῆς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 Μερμήριξε δ' ἐπὶ πτεροπόδεσσιν ἄσπετος Ἦρῃ,
 Ὅσπας ἔξαπάφοιτο Διὸς ἰοὶ ἀηγιόχοιο.
 170 Ἦδ' ἐπὶ οἷχ' ἑοῦ θυμῷ ἔριτον φάμετο βυλῆ,
 Ελθέτω ἰδὼν εὐὸς ἐτιτύχσαν ἑαυτῇ,
 Εἶπας ἱμεύρατο φθόγγον ἑνὶ φιλότητι
 Ἦ χερσὶν, τῷ δ' ὑπὸν ἀπήμυνά τε, λιάρῳ τε
 Χεὺν ὅππῃ βλεφάρροισι, ἰδὲ φρεσὶ πυχελίμῃσι.
 Βῆ δ' ἰμῶν εἰς θάλαμον, τοῖ οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἦ φαιγος, πυκναὶ ᾧ θυέας σταθυοῖσι ἐπῆρσεν
 Κληῖδι χρυπτῇ, τίμῃ δ' ἑσθλὸς ἐπὶ φρεσὶν αἰῶνι
 Εἶθ' ἥ γ' ἠοσάθουσα θυέας ἐπὶ ἴθκε φαφιάς.
 180 Ἀμβροσίῃ μὲν ὀρώτο διπὸ χερσὶν ἱμεύρετος,
 Ἀλκυονίδῃ μὲν κάθηρεν, ἀλκυονίδῃ μὲν ἑλάνθη,

„Sed adhuc fortasse Troianorum duces & principes
 „Latum puluere implebunt campū; tu a. videbis ipse
 „Fugientes ad ciuitatem à nauibus & tentoriis,

Sic loquutus, altū exclamauit, ruens per campum;
 Quantum nouies mille exclamant, vel decies mille
 Viri in bello contentiōem committentes Martis,
 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
 Emisit: Achiuis a. ingens robur iniecit vnicuique
 In cor, indefinenter vt bellarent, & pugnarent.

160

Iuno verò inspexit aureum thronum habēs oculis
 Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognouit
 Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
 Fratrem germanum & leuirū: gaudebat verò animo.
 Iouem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
 Se lentem vidit: odiosus verò ei erat animo.

Cogitauit a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
 Quomodo deciperet Iouis mentem egidem gestātis.
 Hoc verò ei in animo optimum visum est consiliū,
 Ire in Idam, bene vbi concinnasset seipsam,
 Ecquid desiderio tangi posset concumbendi
 Sua cum pulchritudine: huic a. somnum innoxiumq;
 mollēmque

170

Funderet in palpebris. & mentibus prudentibus.
 Perrexit v. ire in Idam, quē ei charus filius fecerat
 Vulcanus: solidas postibus aptauerat
 Cum clauē oculus aperiret: deus alius aperuisset.

Eò illa ingreditur, fulgorem
 Ambrosia quā a cunctis vili
 Se trahit, et co,

170

Imperat.
 o,
 odor.
 crineo
 os,
 it, q̄ ei Minerva

„ Ἀλλ' ἐπὶ πρυτράϊαι ἡγήτορες ἡδὲ μέδοιτες,
 „ Εὐρὺ κοίταςισσι πιδίοι, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς ἐς
 „ Φώγοιτας ποτὶ ἄστρ', ἰεὺς ἄπο καλισσάων.
 „ Ὡς ἂν ποῖ, μίγ' αὖ σσι ἐπεσὺ μῦθος πιδίοιο.

Ὅσσοι τ' ὀνείαχλοι βῆταχοι, ἢ δικάχοι
 Λιέρες οἱ πολέμοι εἰδὼ ξυνάγοντες Ἀργεες,
 Τόσσιν οἱ στήθεσφι ὅπα κρέων ὀνοσίχθων

150 Ἦκει· Ἀχαιοῖσι δ' ἰμέγα δέος ἐμβαλ' ἐκάσθη
 Καρδίη, δῆλόν τε πολεμίζει ἡδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρ' ὁ δ' αἰσέϊδε χρυσόθρονος ἐφ' Ἀλκυόισι,
 Σπῶς δ' ἔξ' ὑλόμενοι δὴ πόντον, αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Τόσσιν οἱ πομπύοιτα μάχην αἰὲ καυδαίεσθαι
 Αὐτοκασίγνητοι καὶ δαίερα, χαίρε δ' Ὀδυσῶ·
 Ζυῶα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος

Ἰδης

Ἦμμοι αἰσέϊδε· συγχερὲς δέ οἱ ἔπλετο θυμῶ.

Μερμήριξε δ' ἔπειτα βροῦπις πτότῃα Ἦρ',

Ὅσπας ὅτ' ἀπάφοιτο Διὸς ἰοὶ ἀγχιόχοιο.

170 Ἦδ' ἐὶ καὶ χεῖρ' Ὀδυσῶν ἄριστη φαίνεται βυλῇ,

Ελθέτω ἰδὼν ὡς ὀτυύχσαν ἑαυτῇ,

Εἴπας ἰμεύρατο φθόγγον φιλότητι

Ἦ χερσὶν, τῶ δ' ὕπιοι ἀπ' ἡμῶν τε, λιαροὶ τε

Χεῖρ' ὅτι βλεφάροισι, ἰδὲ φρεσὶ πυχκλίμησι.

Βῆ δ' ἰδὼν εἰς θάλαμον, ὅτι οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἦ φαιγος, πικρὰς δ' ὀδύρας σταθμοῖσιν ἐπ' ἦρσε

Κλῆιδι χρυσῇ, τῇ δ' ἑταῖρος ἦμος αἰῶνι

Εἴθ' ἢ γ' ὀσπλῆντα θυράς ἐπέθηκε φαφιάς·

Ἀμβροσίην μὲν ὀρώτοι δὴ χερσὶν ἰμεύρειτο,

180 Ἀλλ' ὅτε πύκτι κάθηρε, ἀλείφατο δ' λίπ' ἐλαίῳ,

„Sed adhuc fortasse Troianorum duces & principes
 „Latum puluere implebunt campū; tu a. videbis ipse
 „Fugientes adciuitatem à nauibus & tentoriis,

Sic loquutus, altū exclamauit, ruens per campum;
 Quantum nouies mille exclamant, vel decies mille
 Viri in bello contentiōem committentes Martis,
 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
 Emisit: Achiuis a. ingens robur iniecit vnicuique
 In cor, indefinenter vt bellarent, & pugnarent.

160

Iuno verò inspexit aureum thronum habēs oculis
 Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognouit
 Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
 Fratrem germanum & leuirū: gaudebat verò animo.
 Iouem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
 Se lentem vidit: odiosus verò ei erat animo.

Cogitauit a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
 Quomodo deciperet Iouis mentem egidem gestātis.
 Hoc verò ei in animo optimum visum est consiliū,

170

Ire in Idam, bene vbi concinnasset seipsam,
 Ecquid desiderio tangi posset concumbendi
 Sua cum pulchritudine: huic a. somnium innoxiumq;
 mollēmque

Funderet in palpebris. & mentibus prudentibus.
 Perrexit v. ire in thronum, quē ei charus filius fecerat
 Vulcanus: solidas postibus aptauerat
 Cum clauē occlusas aperuisset.

Eò illa ingreditur, fulgoremq; acribus oculis
 Ambrosiaq; cunctasq; a. cunctasq; vili
 Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili

170

Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili
 Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili

Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili
 Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili

Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili
 Seipsumq; trahit, et cunctasq; a. cunctasq; vili

Νῦν ἄβροτον, κὺν δὲ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἐπειτα δὲ κει εἰρῆσαι μετ' αἰῶας ἀπάσας.
 Οὐ γὰρ πῖς ἡμεῖσις φυγῇσι κακὸν ἔδ' αἰὲς ἰύχτα·

80 Βέλτεροι, δὲ φεύγων περ φυγῇ κακὸν, ἢ τῶρ ἀλώη.

Τοῖδ' ἄρ' ὑποδραϊδὼ προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

„ Ἀτρεΐδῃ, ποῖοισέ ποτε φύγει ἔρκος ὁδοίπων ;

„ Οὐλ' ἄν' αἴθ' ὥφελλες ἀσκελίῃς τρατὺ ἄλλῃ

„ Σημαίνει, μηδ' ἄμμιν κῶαςέμεν, οἷσιτι ἄρεα

(Ζεὺς

„ Ἐκτεότητος ἔδωκε, καὶ ἐς γῆρας βλυπεύει

„ Ἀργαλέους πολέμοις, ὅφρα φθιέμεθα ἕκαστος.

„ Οὕτω δὴ μέμοιαι Τρῶσι πόλιν αἰρυάγχαν

„ Καμείψαι ἥς εἴνεχ' οἰζυρόνδ' ἀκαχεῖ πελά ;

„ Σίχαι, μή τις ἄλλος Ἀχαιῶν τῷτοι ἀκοίση

90 „ Μῦθε, ὅτι ἔχει κῆρ γε δῖα τόμα πάντων ἄγχι,

„ Ὅς τις ἔπισταιτο ἢ σι φρεσὶν ἔρπια βάζει,

„ Σκηπτέρος τ' αἶψ' καὶ οἱ περ τοῖατο λαοὶ

„ Τοῖσι δ' ὅσσοισι σὺ μετ' Ἀργείοισι ἀνάσσεις

„ Νῦν δὲ σευ ὠνόμαέ μιν πάγχυ φρένας, οἷσι ἔειπες,

„ Ὅς κέλεαι πολέμοισι ζῶντες αὐτοὶ καὶ αὐτῆς,

„ Νῆας εὐστέλμοις ἄλαδ' ἐλκέρων, ὅφρ' ἐπιμᾶλλον

„ Τρῶσι μὲν εὐκταί γένηται, ἔπικρατέουσιν τῶρ ἑμποῖς

„ Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὀλεθρὸς ἐπιρρέπῃ. ὃ καὶ Ἀχαιοὶ

„ Σχίσσοισι πόλεμόν, πᾶσι ἄλαδ' ἐλκομένοισιν,

100 „ Ἀλλὰ δῖοι πλάττεισι, ἐρωήσοισι ἴ' ἡέρμης·

„ Εἰ δ' ἄ κε σὴ βυλὴ δηλήσεται ὄρχαμος λαῶν.

Τοῖδ' ἡμείβετ' ἐπειτα αἰῶας αἰδρώϊ Ἀγαμέμνονι,

„ Ω Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με κατήκεο θυμῷ οἰκῆ·

„ Ἀργαλέη, ἀπαρ ὃ μὲν ἔχων ἀέκοιτ' αἰῶας

„ Νῆας εὐστέλμοις ἄλαδ' ἐλκέρων ἤας Ἀχαιῶν·

„ Νῦν δ' εἴη ὅς περ δέ γ' ἀμείψοι μῆτιν οἰῶσι,

„ Ἡ γέος, ἥε παλαιὸς ἐμοὶ δὲ κει ἀσμένω εἴη.

Τοῖσι δ' ὃ καὶ μετέειπε βολὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

„ Εἴη δ' αἰὲρ ὃ δητὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐβίλητε

110 „ Πάθειδ' ὃ καὶ μῆτιν κατὰ γάσσην ἔχαστας,

- „Nox intempesta, si noctu *saltem* abstineant à bello
„Troiani: deinde verò deducere poterimus naues
omnes. (etiam per noctem.
„Non enim reprehensione dignum est fugere malum
„Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum quam
qui fuerit captus. (Vlysses,
„Hunc a. toruè intuitus, alloquutus est prudens 80
„Atride, quæ oratio tuum fugit septumdentium?
„Perdite, utinam ignauo exercitui alteri
„Præesses, non a. nobis imperares quibus Iupiter
„A iuuentute dedit & vsque ad senium conficere
„Ardua bella, donec pereamus singuli.
„Siccine iam cupis Troianorum ciuitatem latuiam
„Derelinquere, cuius gratiâ toleram' grûnas multas?
„Tace, ne quis alius Achiuorû hanc audiat
„Sententiâ: quam nullus vir omnino in ore habeat,
„Qui nouit suo animâ recta dicere, 90
„Et imperator sit, & ei obediat exercitus
„Tantus quantus est cui tu inter Græcos imperas.
„Nûc penitus iudiciû tuû improbo (quæ tua fuit oratio.)
„Qui iubes dū præliû cõmittitur & clamor,
„Naues bene tabulatas in mare deducere: ut èt. magis
„Troianis quidẽ optata cõtingant, iã licet superiorib.
„Nobis a. grauis internecio impendeat: nō n. Achiui
„Sustinebunt pugnam nauibus in mare deductis:
„Sed auolabunt, & desistent pugna.
„Tûc quidẽ tuû consiliû nocebit, princeps populorû. 100
„Huic a. respondit deinde rex virorum Agamēnon,
„O Vlysses, valde meû penetraisti animû increpatione
„Graui, sed neutiquam ego inuitos iubeo
„Naues bene tabulatas in mare deducere filios Achil.
„Nunc *utinam* sit qui melius isto consilium dicat,
„Vel iuuenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
„Inter hos v. èt. loq. est in bello strenuus Diomedes,
„Prope *adest* vir, non diu inquiremus, si velit
„Obedire: & nequid ita vituperetis vnusquisque, 110

„Οὐκ ἔχα δὴ γαίῃφι τεώτατος εἰμι μεθ' ὑμῖν.

„Πατρός δ' ἔξ ἀγαθῆ καὶ ἐγὰ γένος εὐχομαι εἶναι

„Τυδεΐος, οἱ Θήβησι χυτὴ καὶ γαῖα κάλυψε.

„Πορτῇ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἔξεχέοντο.

„Ωκεοὶ δ' αὖ Πλευρώνη καὶ αἰπεινὴ Καλυδῶνι,

„Αἰχίος, ἠδὲ Μέλαις, τεύατος δ' ἰὺ ἱππότες

Οἶνεις.

„Πατρός ἐμῷ πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἰὺ ἔσοχος αὐτῷ.

„Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μένει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ ἰαῖε

„Πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ πύ Ζεὺς ἠδ' ἔλεγε καὶ θεοὶ δμῶν.

120 „Ἀδρήστοιο δ' ἔγχευε θυγατρῶν, ἰαῖε δ' ὧμα.

„Ἀφειδὸν βιότοιο, ἄλλης δέ οἱ ἦσαι ἄρ' ἔρκεαι

„Πυρροφίρρι, πολλοὶ δ' ἐφυτῶν ἔσαν ὄρχασι ἀμφίς·

„Πολλὰ δέ οἱ πρὸ βατ' ἔσκε, κέκαστο δ' ὅς περ

Ἀχαιοὺς

„Ἐγχείη· τὰ δ' ἐμέλλετ' ἀκούεσθαι ὥς ἐτεοὶ πρ.

„Τῷ ἔκ αἵ με γένος γε κακὸν καὶ αἰάλκιδος φαίτεσ

„Μῦθοι ἀπμήσητε πεφασμένοι, οἳ κείνῳ εἴπω.

„Δεῦτ' ἰομένῳ πόλεμόνδε, καὶ ἔταίμενοι πρὸ αἰάλκῃ.

„Εἰθα δ' ἐπειτ' αὐτοὶ μὲν ἔχοντο ἀδρήστοιο,

„Ἐκ βελέω, μή πού τις ἐφ' ἑλκεῖ ἑλκος ἀρῆται.

130 „Ἄλλοις δ' ἐτρυφίεσσι τὸν πόλεμον, οἳ δ' ἄρ' ἔργον πρ.

„Θυμῷ ἦεν φέρριτες ἀφ' ἑσπέρης, ἔδ' ἐμάχοισιν.

Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα τὸ μάλ' ἀνὰ κλύον ἠδ' ἐπιθοντο,

„Βαὶ δ' ἰμῶν, ἦρχε δ' ἄρα σφί' αἴ' αἶξ ἀνδράν' Ἀγαμέμνιναι.

„Οὐδ' ἀλαίσκοπιόν ἐχε κλύος ἐπισίχαιος.

„Ἀλλὰ μετ' αὐτῶν ἦλθε παλαιῶν φατὶ ἐσικρῶν

„Δεξιτερὶν δ' ἔλεχεῖρ Ἀγαμέμνιοις Ἀτρεΐδου,

„Καί μιν φωνίσας, ἔπεχ' ἐργεῖται περσίδας,

Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ πού Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

Γῆθεν εἰς τήδεσσιν· φόνοι καὶ φύζαν Ἀχαιῶν

140 „Δερκομένην ἐπὶ ἔοις εἰς φρένες ἔδ' ἔβαιναι.

„Ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἐπύλοιο· θεὸς δ' ἐσιφλώσειε.

„Σοὶ δ' ἔ' πω μάλ' ἀπὸ γυῖο θεοὶ μάχης κοτέουσιν.

„Quoniam natus minimus sum inter vos,
 „Patre a. ex nobili & ego quoad genus glorior esse,
 „Tydeo, quem Thebis humus ingesta cooperuit.
 „Ex Portheo enim tres filij egregij procreati sunt:
 „Habebant a. in Pleurone & excelsa Calydone,
 „Agrius & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,
 „Patris mei pater: virtute autem fuit præstantior illis:
 „Ast hic quidē illic mansit: pater a. meus Argis habita-
 uit (dij cæteri:

„Actus erroribus: ita enim nimirum Iupiter voluit, &
 „Adrausti a. duxit *vnā* è filiabus: habitabatq; domum 120
 „Abundantem victu: abundè verò ei erant arua
 „Frugifera, multi a. plantarum erant horti circum:
 „Multæque ei oves erant, ornatus erat a. inter omnes
 Achiuos

„Hæc etiam debetis audisse, vt pote vera:
 „Ideo non me genere ignaum & imbecillū putātes,
 „Sententiā spreueritis dictā, quā quidē bene dixero.
 „Age eamus ad pugnam, etsi vulnerati, necessitate.
 „Tunc deinde ipsi quidem abstinemus à prælio,
 „Extra tela, ne fortè quis ad vulnus vulnus accipiat.
 „Cæteros a. hortantes accendamus, qui iam pridem 130
 „Animo gratificantes cessant, nec pugnant.

Sic dixit: hi v. sanè hunc libenter audiebant & pa-
 rebant. (memnon.

Perrexerunt a. ire, præibatque ipsis rex virorū Aga-
 Neq; vanā speculationem habuit inclytus Neptunus,
 Sed ad eos accessit seni viro similis:

Dextram a. prehendit manum Agamēnonis Atridæ,
 Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,
 „Atride nunc utique Achillis perniciosus animus
 „Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achiuorum
 „Aspiciētis: quoniā nō ei inest mens ne tātillū quidē: 140
 „Verū quidē sic pereat: deus a. ipsum turpem reddat:
 „Tibi verò nondum admodum omnino dij beati ira-
 scuntur.

„ Ἀλλ' ἐπὶ πῶς Τρώωνι ἡγήτορες ἠδὲ μείδοιτες,
 „ Εὐρὺ κοίτασσι πεδίοι, σὺ δ' ἐπόψαυ αὐτὰς
 „ Φεύγειται ποτὶ ἄστυ, ἰεὼν ἀπὸ καλισιάων.

Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὖ σφει ἐπεσύνδμενος πεδίωιο.

Ὅσσοι τ' οἰεάχαιοι βπίαχοι, ἢ δικάχελοι
 Αἰέρες οἱ πολέμοιο ἔριδ' ἐκινάγοντες Ἀρης,
 Τόσσιν ἐκ σήθεσφι ὅπα κρείων ἐνοσίχθων

160 Ἦκεν· Ἀχαιοῖσι δ' ἔμμεγα θεῖος ἔμβαλ' ἐκάσπε
 Καρδίην, δῆνηκε πολέμῳ ζεῖν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρ' ὁ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 Στάσ' ἐξ ἐλόμεποι ἀπὸ ρίγ', αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Τῶν μὲν ποιπύουσι μάχην αἰὲν κυδαιίερα
 Αὐτοκασίγνητοι καὶ δαίερα, χαῖρε δ' Ὀδυσῶ·
 Ζυῶα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδουκος

Ἰδης

Ἦμμοι εἰσεῖδε· συγερὸς δέ οἱ ἐπλήετο θυμῶ.

Μερμήριξε δ' ἐπιπτα βωῶπις πτότῃα Ἦρ',
 Ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς ἰοίαιόχοιο.

170 Ἦδε δέ οἱ καὶ θυμῷ ἄριστη φαίνοτο βυλὴ,
 Ἐλθέιναις ἰδὼν εὖ ὀντινύχσαν ἑαυτῇ,
 Εἶπας ἱμεῖρατο ὦρα δ' ἔπειτα φίλοισι
 Ἦ χροῖη, τῶ δ' ὑπὸν ἀπήμενιά τε, λιαροὶ τε
 Χεῖρ' ὅτ' ἀβλεφάρεσσιν ἰδὲ φρεσὶ πυχάλιμησι.
 Βῆ δ' ἱμῶν εἰς θάλαμον, τῶν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξε
 Ἦ φαιστος, πυκναὶ δ' οὐράς σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 Κληῖδι κρυπτῇ, τῇ δ' ὤφρα δὴ δὴς αἰῶνι
 Εἰτ' ἦ γ' εἰσελθὼντα οὐράς ἐπέθηκε φαφιάς·

180 Ἀμβροσίη μὲν ὦρ' ἀπὸ χροῖος ἱμερρείτος,
 Λύματα πάντα κάθηρει, ἀλείφατο δ' λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἐδάϊω, τό ῥα οἱ τετυσμένοι ἦεν.

Τῷ καὶ κυρμῶνιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 Εμπης ἐς γαῖαν τε καὶ ἕραιοι ἵκετ' αὐτμή,
 Τῶ ῥ' ἦν χρῶα καλοὶ ἀλείφαρ ἰδὲ χαίται·
 Πεξαλφῆ, χρὸν πλοκάμους ἐπλεξε φαφίους·
 Καλοὺς, ἀμβροσίους ἐκ κρείωνος ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβροσίοι ἐαυτοὶ ἴστατ', οἱ οἱ Ἀθηναῖοι.

„Sed adhuc fortasse Troianorum duces & principes
 „Latum puluere implebunt campū; tu a. videbis ipse
 „Fugientes ad ciuitatem à nauibus & tentoriis,

Sic loquutus, altū exclamauit, ruens per campum;
 Quantum nouies mille exclamant, vel decies mille
 Viri in bello contentionem committentes Martis,
 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ
 Emisit: Achiuis a ingens robur iniecit vnicuique 160
 In cor, indefinenter vt bellarent, & pugnarent.

Iuno verò inspexit aureum thronum habēs oculis
 Stans ex Olympo à vertice, statim autem cognouit
 Hunc quidem occupatum pugnam circa gloriosam
 Fratrem germanum & leuirū: gaudebat verò animo.
 Iouem autem in summo cacumine fontosæ Idæ
 Se lentem vidit: odiosus verò ei erat animo.

Cogitauit a. postea pulchris oculis veneranda Iuno,
 Quomodo deciperet Iouis mentem egidem gestātis.
 Hoc verò ei in animo optimum visum est consilium, 170
 Ire in Idam, bene vbi concinnasset seipsam,
 Ecquid desiderio tangi posset concumbendi
 Sua cum pulchritudine: huic a. somnum innoxiumq;
 mollémque

Funderet in palpebris, & mentibus prudentibus.
 Perrexit v. ire in thalamū, quē ei charus filius fecerat
 Vulcanus: solidas autem ianuas postibus aptauerat
 Cum claue occulta, quam nec deus alius aperuisset.
 Eò illa ingressa fores clausit fulgentes.

Ambrosia quidem primum à corpore amabili
 Sordes omnes purgauit: vncta est a. pingui oleo,
 Diuino, suauis, quod quidem ei odoriferum erat. 170
 Huius etiam commoti Iouis in solida domo,
 Tamen ad terramque & cœlum peruenit odor.
 Eo hæc sanè corpus pulchrum yngens, & crines
 Pectens, manibus capillos nexuit nitidos,
 Pulchros, diuinos, ex capite immortalis:
 Circum a. diuinam chlamydem induit, q̃ ei Minerva

Εξυσ' ἀσκήσασα, πίθει δ' ἐνὶ θυμῷ ἰδὺλα πολλά.

Χρυσείης δ' ἐνετῆσι χεῖρ' ἑῆδος περιγιάτο·

190

Ζώσατο δ' ὅθ' ἑοικὼν ἑκάδι θυσαίοις ἀφάρῃσιν,

Εἰ δ' ἄρα ἔρματα ἦκει εὐτρήτοισι λοβοῖσι,

Τείγλινα, μωρήντα, χεῖρ' ἀπελάμπετο πολλῇ.

Κρηδεμῖα δ' ἐφύωρτε καλύψατο δῖα θεάων,

Καλῶ, ἠγατέω· λευκοὶ δ' ἦν ἥλιος ὥς·

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαρῶσι ἐδήπαστο καλὰ πέδιλα·

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χεῖρ' ἔθηκετο κόσμοι,

Βῆρ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσάμεν δ' Ἀφροδίτην,

Τῷ δῶκεν ἀπαύευντε θεῶν, πρὸς μῦθοι ἔειπε,

„ Ἡ ῥά γ' ἔμειπεν πτόλοιο φίλοι τέκος ὅτ' ἦκει ἔκω;

200

„ Ἡ ἔκει ἀρήσαιο κοτεσσάμεν ἄρ' ἔγε θυμῷ,

„ Οὐδ' ἐκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δ' Ἰφιδάσῃ ἀρήγεις.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.

„ Ἡ ῥ' ὀρέσβη θεὰ θυγάτηρ μεγάλῃο Κρόνιοιο.

„ Αὔδα' ὅ, π' φρογίης, τελίσσαι δέ με θυμὸς αἰῶγει,

„ Εἰ δὴ μάμαι τελίσσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένοι ἔσσι.

Τὴν δ' ὁδοφρογίης παρ' ἑσθίδα πότνια Ἥρη,

„ Δὸς κ' ἔμειπεν φιλοπότη καὶ ἴμερσι, ὥς τε σὺ πάντας

„ Δαμῶναι ἀφ' αἰῶτος ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.

„ Εἴμι γὰρ ὁφθαλμῶν πολυφόρβον πείρατα γαῖης,

210

„ Ωκεανό τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρεα Τηθύϊ,

„ Οἳ μ' ἐσσομένοισι δόμοισιν εὐτρεφοὶ ἦδ' ἀπὶ τάλλοι,

„ Δεξάμενοι Ρῆης ὅτε τε Κρόνιοι εὐρύοπα Ζεὺς

„ Γαῖης γένεθ' ἐκείνη καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

„ Τοῖς ἔμειπ' ὁφθαλμῶν, καὶ σφ' ἄκριτα ἰέμεν αὖτις.

„ Ἡ δὲ γὰρ δηρὸν κρόνιοι δμῶναι ἀπέχονται

„ Εὐνῇ καὶ φιλοπότη· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

„ Εἰ κείων' ἐπείσῃ, ἄρ' ἔμειπεν φίλοι κῆρ.

„ Εἰς εὐνὴν αἰέσαιμι ἰμφοῦναι φλότῃσι,

„ Αἰὲς κ' ἐσφίλειν τε καὶ αἰδοῖν καλεοίμεν.

220

Τὴν δ' αὖτε παρ' ἑσθίδα φιλομμείδης Ἀφροδίτη,

„ Οὐκ ἔστιν ὅδ' ἔοικε τέοι ἔπος ἀρήσασθαι.

„ Ζήνους γὰρ τῷ ἀείσας ἀλκοίησι ἰαυῆς.

Expoliuerat elaborās: intexuerat a. ingeniosa multa:
Aureis verò fibulis ad pectus connexuit:

Cinxit a. cingulum centum fimbriis concinnatum. 190

Ac sanè inaures apposuit bene perforatis auriculis,
Spectabiles, elaboratas: venustas autem resplendebat
multa.

Vitta de super velata fuit dia inter deas

Pulchra, nouiter facta: candida autem erat sol veluti:

Pedib. a. sub formosis ligauit pulchros calceos.

Sed postquam omnem circum corpus posuit ornatū,

Perrexit ire ex thalamo: vocatāque Venerem,

Ab alijs seorsum diis, verbo alloquuta est.

Num mihi quod obedieris dilecta filia, siquid di-
An negaueris, irata ob id animo. (xero 200

Quoniam ego Danaïs, tu autem Troianis auxiliaris?

Huic autem respondit dein Iouis filia Venus,

„Iuno veneranda dea, filia magni Saturni,

„Loquere quod cupis: perficere autē me animus iu-

„Si possum perficere, & si perfici potest, (bet,

Hāc a. dolū cogitās alloquuta est veneranda Iuno,

„Da nūc mihi amorem & desiderium, quo tu omnes

„Domas immortales, & mortales homines:

„Vado enim visura almæ fines terræ,

„Oceanūque deorum originem, & matrē Tethyn, 210

„Qui me in suis ædibus bene nutrierunt & educarūt,

„Suscipiētes à Rhea, quādo Saturnū latè vidēs Iupiter

„Terram subter iecit & profundum mare:

„Hos vado visura, & ipsis acerbis cōtētionēs dissoluā.

„Iam enim diuturno tempore inter se abstinent,

„Cubili & congressu, quoniam ira inuasit animum:

„Si ipsos duos, verbis persuadens charo animo,

„In lectum reduxero vt coeant amore,

„Semper quidem eis dilectāque & venerāda vocabor.

Hanca, rursus alloquuta est amans risum venus, 220

„Non licet, neque decet quod petis denegare:

„Iouis enim optimi in vlnis cubas.

Dixit

Η, ἣ δ' ἀπὸ στήθεσφι ἐλίσσεται κεσὶ οἴμαί τε,
 Ποικίλοι, εἴθ' αὖ οἱ θελκθήεα παῖτα τέτυκτο.
 Εἰδ' ἐν μὲν φιλότις, αἶδ' ἱμερὸς αἶδ' ὀαεῖς,
 Παρφασίς, ἥ τ' ἐκλεψέμεναι πύχα τῶν φρεσὶ πῶν.
 Τόιρά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' οἴμαζε.
 „ Τῇ μὲν τῶν οἴμαί τε, τῶ δ' ἐλκὰτ' ἀποκόλπω
 „ Ποικίλοι, ὧ ἐπὶ πάντα τετεύχεται ἔδ' σε φημέ
 „ Αἰσχροκλῆος γένεσθ' ὅ, π' φρεσὶ σῇσι μῦθ' ἄρ'.

Ὡς φάτο· μαιήσῃσι γ' ἑσθλὰς πότνια Ἥρη,
Μηδίσσας δ' ἐπεὶ τὰ ἔω ἐκλάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτης·
Ἥρη δ' αἶξαστε λίπερ' ἰοὺν ἑλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσαι, καὶ Ἡμαθίην ἐρετρίην,
Σείατ' ἐφ' ἵπποπόλῳ θρηχσὺν ὄρεα καθεύεται,
Ἀχρεῖά τ' αὖ κορυφὰς, ὅδ' ἔχθόια μάρπηε ποδοῖσι.
Ἐξ Αἰόω δ' ἐπὶ πόσιν ἐβήσαςτο κυμαίνοντα·

240 Λῆμιτοι δ' ἔσσι φέχονε πόλιι θείοιο θάνατος,
 Εἰθ' ὑπὶ ζύμβλιντο κασιγνήται θανάτιο.
 Εἰ τ' ἄρα οἱ φῦλαι, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
 „Υπὲρ αἶψα πάντοι τε θεῶν πάντοι τ' αἰθρώπων,
 „Ἡ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἐπ' ἔμῳ
 „Πάθεις, ἐκὼ δ' ἐκείνοις εἶδ' ἐοχέειν ἡματα πάντα·
 „Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσ' ἐφαίω
 „Αὐτίκ', ἐπὶ κει ἐκὼ πρὸς ἀλέξομαι ἐφ' ἐφιλότητι·
 „Δῶρα δέ τοι δώσω, καλοὶ θρόνοι ἄφθιτοι αἶσ',
 „Χρῦσοι, Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖας
 „Τελὲς ἀσκήσεις ὑποδ' ἑρμῶν ποσὶ ἥσει.

250 „ Τῷ κειδύχηόῃς λιπαρὸς πόδα εἰλαπιάζων.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσφώνει ἠδύμω ἕκτος,
 „ Ἡρὴ κ' ἔσβα θεὰ θυγατρὲς μεγάλοιο Κρόνου,
 „ Ἄλλοι μὲν κ' ἔγωγε θεῶν ἀειγυιέτασιν
 „ Ρῆα κατεκμήσαμεν, καὶ αὖ ποταμῶν ῥέεθρα
 „ Ωκεανοῦ, ὅς περ γένοις πάντεσσι τέτυκται·
 „ Ζηνὸς δ' ἔχ' αὖ ἔγωγε Κρόνιοις ἄσσοι ἰκοίμην,
 „ Οὐδ' ἐκατεμνήσαμεν, ὅτε μὲν αὐτὸς γε καλέοι.

Dixit, & à pectoribus soluit acu pictum cingulum,
 Varium: in eo autem ei illecebræ omnes factæ erant:
 Ibi inerat amor, inerat desiderium, inerat colloquium,
 Blandiloquentia quæ decipit mentem valde etiam
 prudentium: (verbis,

Hoc ei imposuit manibus, sermonemque habuit his

„ Accipe nunc hoc cingulum, tuoque impone sinui

„ Cōtextū variè, in quo omnia facta sunt, neq; te puto 230

„ Irritam rediturā in eo quodcunq; mentib. tuis cupis.

Sic dixit: risit a. magnis oculis veneranda Iuno.

Utque risit deinde suo imposuit sinui.

Hæc quidem iuit ad domum Iouis filia Venus:

Iuno autem festinans liquit summitatem Olympi:

Pieriam verò ingressa & Emathiam amœnam,

Properabat ad equitum Thracum montes niuosos,

Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus:

Ex Atho a. ad pontum descendit fluctuantem.

Lemnum verò peruenit ciuitatem diuini Thoantis, 240

Vbi somno obuiauit fratri Mortis.

Inq; eius hæsit manu, sermonemq; habuit his verbis,

„ Sone, rex omniūmq; deorum, omniūmq; hominū,

„ Si quidē iā olim meū verbū audisti, tu quoq; etiā nūc

„ Pare: ego a. tibi habebo gratiam dies omnes:

„ Sopito mihi Iouis sub palpebris oculos splendidos

„ Confestim, postquam ego accubuero in amore.

„ Dona v. tibi dabo, elegans solū incorruptū semper,

„ Aureū: Vulcan. a. meus filius utrōq; pede claudicās

„ Fabricabit elaborās, sub pedib. a. scabellum mittet, 250

„ Super quo tenere poteris nitētes pedesdū cōuiuaris

Hæc a. respondens alloquutus est dulcis Somnus.

„ Iuno veneranda dea filia magni Saturni,

„ Alium quidem ego deorum sempiternorum

„ Facile soporauerim, etiam fluuij fluentia

„ Oceani, qui quidem parens omnibus est.

„ Iouem autem non ego Saturnium prope adiucro

„ Nec soporauero, nisi ipse iusserit.

- „ Ηδη γάρ μοι ἄλλο τεὸν ὄπι' ὕσσει ἐφετμή,
 „ Ηματι τῷ, ὅτ' ἐκείνιος ὑπ' ὄδυμος Διὸς ἦός,
 260 „ Επλῆει Ἰλίοθι Τρώων πόλιν ἔξαλαπάξας.
 „ Ητοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς ἰούσι ἀγέχοιο
 „ Νήδυμος ἀμφιχῆς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήστεο θυμῷ,
 „ Ορσας' ἀργαλέωσι αἰέμορι ὄπι' πόρῳ ἀήτας.
 „ Καί μιν ἐπιτα Κέωι δ' εὐταρομένοισι ἀπέεικας
 „ Νόσφι φίλοι παῖτες· ὃ δ' ἐπεχόμοις χαλέπαινε,
 „ Ριπιάζων χ' ὄμα θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα παῖτες
 „ Ζήτει, καὶ κε μ' αἴετο ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε ποίτη,
 „ Εἰ μὴ νῦν δμῆτερες θεῶν ἐσέσσε καὶ αἰδρῶν,
 „ Τὼ ἰομένοισι φάω, ἰδ' ἐπαύσατο χοῖμόν τ' ὦρ.
 270 „ Ἄζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θεῶν ἀποθύμα ἔρδῃ.
 „ Νυῶ αὖ τὸτ' μ' αἰώρας ἀμήχανοι ὄμο τε-
 λῆσαι.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη,
 „ Υπὲρ πῆ ὃ σὺ ταῦτα μετ' ὀφρεσὶ σῆσι λόγοισιν
 „ Ἡφῆς ὡς Τρώεσσι ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 „ ῖ, ὡς Ἡρακλῆος πέρι χόσσετο παῖδός ἐοῖο;
 „ Ἀλλ' ἰθ', ἐγὼ δέ κε τοι χαρίτωι μίαι ὀπλῆτεράω
 „ Δώσω ὀπυέμεναι καὶ Σμῶ κεκλήσθαι ἀκοίτη
 „ Πασιθέω, ἥς αἶσι ἰμείρεαι ἥματα παῖτα.

- 280 „ Ὡς φάτο, χῆρατο δ' Ἰπίος, ἀμεβόμοτος ὃ προσήνθεα,
 „ Ἀχαιὶ μὲν μοι ὄμοσσοι ἀκάτοι Στυγὸς ὕδατος
 „ Χεῖρ' ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλεχθ' οἶα πούλυβότεραι,
 „ Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέω, ἵνα ἰῶν ἅπαντες
 „ Μάρτυροι ὥσ' οἱ εἰεῖτε θεοὶ Κρόνοι ἀμφὶς
 εἴοιτες,

„ Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτωι μίαι ὀπλῆτεράω
 „ Πασιθέω, ἥς τ' αὖδ' ἐέλδομαι ἥματα παῖτα.
 Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπῆλθε θεὰ λευκώλεος Ἥρη,
 Ὀμνε δ' ὡς ἐκέλευε, θεούς δ' οἰόμεναι ἀπαρτας,
 Τοὺς ὑποπαρταρείους, οἱ πτῖνές καλέοιται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσσε τε, τελέωπισει τε δι' ὄρκου,
 290 Τῷ βῆτι Λήμνι τε καὶ Ἰμβρῷ ἄστυ λῆτοί τε,
 Ἥερα ἐσταμένοισι, ῥίμφα φρήσσοι τε κελευθῶ.

„Tam enim me & alias tuum admonuit præceptum,
 „Die illo quando ille magnanimus Iouis filius 160
 „Nauigauit ex Illo Troianorum ciuitate destructa.
 „Certè ego quidē demulsi Iouis mētē ægidē gestātis
 „Dulcis circūfusus: tu a. ei mala machinabar animo,
 „Excitans sæuorum ventorum per mare flatus:
 „Et ipsum postea Con bene habitatam asportasti
 „Scorsū ab amicis omnib. hic a. experrectus indigna-
 „Iactās per domū deos: me v. maximè oīūm (batur
 „Quærebat, & me perditū ab æthere iniecisset pōto,
 „Nisi Nox domitrix deorum seruasset, & hominum,
 „Quā adiui fugiēs: ille autē cessauit iratus quamuis: 27
 „Verebatur enim ne Nocti celeri ingrata faceret.
 „Nūc rursus hoc me iubes periculosum aliud perfi-
 cere. (veneranda Iuno,

Hunc autem rursus alioquuta est pulchris oculis
 „Somne, cur verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?
 „An putas ita Troianis fauere latè videntem Iouem,
 „Sicut Herculem propter iratus est filium suum?
 „Age vade, ego a. tibi Gratiarum vnā iuniorum
 „Dabo, quā ducas vxorem, & quæ tua vocetur cōiux,
 „Pasitheim, quam semper desideras dies omnes.

Sic dixit: gaudius est a. Somnus: respondēque allo- 18
 quutus est,

„Agē nunc mihi iura inuiolabilem Stygis aquam;
 „Manu verò altera quidem cape terrā multipasquam
 „Altera verò mare marmoreum: vt nobis omnes
 „Testes sint inferi dij, Saturnum circa existentes,
 „Omnino te mihi daturum esse Gratiarū vnā iuniorū
 „Pasitheim, quam ego desidero dies omnes. (Iuno:

Sic dixit, neque immorigera fuit dea cādidis vlnis
 Iurabat a. vt iubebat: deos verò nominabat omnes
 Subrartarcos, qui Titanes appellantur. 22

Sed postquam iurauitque & absoluit iuramentum,
 Illi ibant, Lemnique & Imbri oppidum relinquentes,
 Ere induti, citò conficientes iter.

Ἰδὼ δ' ἰκέσθην πολυπίδαχα μητέρα θυοῶν,
 Λεκδὲν, ὅθι κοῤῥοι λιπέτλη ἄλα· πῶ δ' ὅππ' ἔρσεν
 Βήπην ἀκροτάτῃ ᾗ ποδῶν ὑπεσείετο ὕλη.
 Εἰθ' ὕπνιος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
 Εἰς ἐλάτῃ ἀνάβαι, πῶς κέ κεν ἦ τότ' ὅς Ἰδῃ
 Μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἡέρως ἀθέρ' ἵκαται.
 Εἰθ' ἦν' ὅζοισι πεπυχασμένος ἐλαπίοισι,
 Ορητὶ λιγυρῇ ὀναλίσκος, ἡὲ τ' ἐν ὄρεσσι
 Χαλκίδα κικλήσκουσιν θεοὶ, ἀνδρες δ' οὐκ οἶδον.
 Ἡρὴ δ' ἡρακλειῶς προσεβήσατο Γαργάρῃ ἀκροῖ
 Ἰδὼς ὑψηλῆς ἴδε δ' ἰεφεληγέρετα Ζεὺς.
 Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκνὰς φρένας ἀμφε-
 χέλυψεν,

Οἷοιό τε κοῤῥοίσι ἐμμεγέσθην φιλότῃσι,
 Εἰς εὖνῃ φοιτῶντε, φίλους λήθοιτε βῆτας,
 Στῇ δ' αὐτῇσιν ἐσπαρθῇ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκτ'
 οἰόμενος,

„ Ἡρὴ, πῶς μεμαῖα κατ' οὐλύμπου τόδ' ἰκέσθαι;

„ Ἰσσοὶ δ' ἐπαρίασιν ἔρματα τῶν κ' ἐπιβάντων.

Τοὶ δ' ὀλοφρογύνοντα προσκύδον πότνια Ἡρὴ,

310 „ Ἐρχομαι ὀλοφρὴν πολυφόβον πείρατα γαίης,

„ Ωκεανοὶ τε θεοὶ γένεσι, καὶ μητέρα Τηθύω,

„ Οἱ μὲν ὅσσοισι δόμοισι εὐτρέφοι καὶ ἀπταλῆται.

„ Τοὺς ἔμ' ὀλοφρῇ, καὶ σφ' ἀκρετα ἰκέα λύσω.

„ Ἡδὴ γὰρ δαυρὶ χερσὶν ἀνῆλθον ἀπείχοιται

„ Εὐνῆς καὶ φιλότῃσιν ἐπεὶ χόλος ἐμπίσσε θυμῷ.

„ Ἰσσοὶ δ' ἐν στυμνωρῇ πολυπίδακος Ἰδὼς

„ Ἐς ἅς, οἱ μὲν οἴσουσιν ἐπὶ τραφερμύτε καὶ ὕψει.

„ Νῦν δ' οὐ σέθεν ἔκτα δεῦρο κατ' οὐλύμπου τόδ' ἰκέσθαι,

„ Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἴ κε σὺ πῶ

320 „ Οἶχομαι πρὸς δῶμα βαθυρρόν Ωκεανοῖο.

Τῇ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἰεφεληγέρετα Ζεὺς,

„ Ἡρὴ καὶ σέ μιν ἔστι καὶ ὑπερβόρῃσι ὀρμητὺν ἔχειν,

„ Νῦν δ' ἄγε ἐν φιλότῃσι τραπίοδον ὠκύνετε.

„ Οὐ γὰρ πάποτε μ' ὅδε θεῶν ἔρως ἔδδ' ἔστι γυναικὸς

Ad Idam a. venerunt fontibus abundantem, matrem
ferarum, (terram

Ad Lecton, vbi primùm liquerunt mare: hi autem in
Ibant. summa verò sub pedibus mouebatur sylua.

Ibi Somnus quidem mansit antequam Iouis oculi
viderent eum, (Ida:

In abietē ascendens proceram admodum, quæ nūc in
Altissima nata per aërem ad æthera ibat.

Ibi sedit ramis opertus abiegnis,

Aui argutæ similis, quam in montibus

Chalcida nominant dii, homines autem Cymindin. 306

Iuno verò celeriter ascenderat Gargarum summum

Idē excelsę: vidit a. eam nubium congregator Iupiter:

Utque vidit, subitò ipsum amor dēsis mentibus com-
plexus est.

Perinde ac quando primùm misti sunt amore,

In cubile ascendentes, dilectis clam parentibus.

Stetit a. ante ipsam sermonemque habuit his verbis,

Iuno, quo festinans ab Olympo huc venis?

Equi autem non adsunt & currus quos conscendās.

„Hūc v. dolū meditata alloquuta est venerāda Iuno,

„Venio visura almae fines terræ,

„Oceanūque deorum originē, & matrem Tethyn,

„Qui me in suis edib accuratē nutrierūt & educarūt:

„Hos vado visura, & ipsis graues cōtrouersias dirimā:

„Iam enim longo tempore inter se abstinent

„Lecto & congressu, quoniam ira inuasit animum:

„Equi autem in radice fontibus abundantis Idæ

„Stant, qui me ferent supra terram & mare:

„Nunc a. tui gratia huc ab Olympo ob hoc venio,

„Ne fortē mihi posthac irascaris, si cum silentio

„Abeam ad domum profundi Oceani. 320

Hāc a. excipiēs alloquutus est nubiū coactor Iupit.

„Iuno, illuc quidem licet & post proficisci:

„Nos autem in amore conuertamus nos cubantes.

„Non n. vnquam mihi sic dea amor, neque mulieris:

A a iij.

„Θυμὸν εἰς ἄθεοςσι περσευχέας ἰδ' ἀμασσει,
 „Οὐδ' ὅπ' ἡραστάμιν Ἰξιοτὴς ἀλόχοιο,
 „Ἡ τέκε Πείθειοι θεόφι μῆτ' ὦρ' ἀτάλαντον·
 „Οὐδ' ὅτε τῶρ Δανάης χαλμισφύρου Αἰχαιοῦτις,
 „Ἡ τέκε Περσὴν παῖκος ἀειδείκετο αἰδρῶν·
 330 „Οὐδ' ὅτε Φοῖβος κοῦρης τηλεκλειτοῖο,
 „Ἡ τέκε μιν Μῆνω καὶ αἰπθεοὶ Ραδάμανθυ·
 „Οὐδ' ὅτε τῶρ Σειμήης, ὃδ' Ἀλκμήωνος εἰς Θήβης,
 „Ἡ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερὸφροντα γαῖαν παῖδα·
 „Ἡ δὲ Διώνυσος Σειμήη τέκε χάρμα βροτῶσιν·
 „Οὐδ' ὅτε Δῆμητρος χαλμιπλοκάμιο αἰάσσης·
 „Οὐδ' ὅπ' ὅτε Λητεῖς εἰκοδιος, ὃδ' οὐδ' αὐτῆς,
 „Ὡς σὸν νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρῶν·
 „Τὸν δ' ἰδοιοφρονέουσα παρρηίδα πότνια Ἥρη,
 „Αἰνέει τε Κρόνιδι ποῖοι διμῶθοι ἔειπες·
 340 „Εἰ νῦν εὐφελήτησι λιλαίειαι εὐνητῆραι
 „Ἰδὴς εὐκορυφῆσι, τὰ δ' ὅτ' ὀσπύφαιται ἄπαντες·
 „Πῶς κ' εἴοι, εἴπες ἰωὶ θεῶν ἀσχετῆραι
 „Εὐδοίτ' ἀθρήσεια, θεοῖσι δ' ὅτ' πᾶσι μετέλθων
 „Πεφραδὸι, ἔκαστ' ἔχονε τέρ' ὅτ' ὀσπύφαιται
 „Εξ εὐνῆς αἰς ἄσπε· ἱεμισσηδὶ δὲ κει εἴη.
 „Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλοι ἐπλήτο θυμῶ,
 „Εστὴν τοι θάλαμος, τοι τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 „Ἡφαιστῆς, πυκνὰ δ' ὅτ' πύλας σταθμῶσιν ἐπέσσει·
 „Εἰθ' ἰομόρηνιόν τε, ἐπὶ νῦν τοι εὐαδὲν εὐνή.

350 „Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 „Ἥρη μή τε θεῶν τότ' εἰδίδι, μήτε π' αἰδρῶν
 „Ὀψιδάμ' ὅτ' ὅτ' ἐγὼ γέφος ἀμφιχαλὺ φασ
 „Χρῆστον· ὃδ' αὖ ἰωὶ δαδρακοὶ ἡελίος τῶρ,
 „Οὔτε καὶ ὅξυπατος πέλεται φάος ὀσπύφαιται.
 „Ἡ ῥα, καὶ ἄλκας ἔμαρπτε Κρόνι παῖς νῦν τῶρ
 „κοίπῃ,

„Τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ διαφύει νοτῆλῆα πόλιν,
 „Λωτόνθ' ἐρσηῖται, ἰδὲ κρόκοι, ἡδ' ὑάκινθοι
 „Πυκνοὶ καὶ μαλακοί, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψος ἔρχεται
 „Τῶν ἐν λεξάδῃ, ὅτ' ὅτ' ἰεφέλῃ ἐστάντες,

„Animum pectoribus circumfusus domuit:
 „Neque quando captus fui amore Ixioniae vxoris,
 „Quae peperit Pirithoum diis parem consilio
 „Neque quando Danaes formosae Acrisij filiae,
 „Quae peperit Perseum, omnium clarissimū viro-
 „rum:
 „Neque quādo *captus fui amore* Phœnicis filiae inclyti; 330
 „Quae peperit mihi Minoāq; & diui. Rhadamanthum
 „Neque quādo Semeles, neque Alcmenes in Thebis,
 „Quae Herculem fortem peperit filium:

„At Bacchum Semele peperit filium:

„Neque quando Cereris pulchricomae reginae:

„Nec quādo Latonae valde illustris, neque tui ipsius:

„Vt tui nūc amore teneor, & me dulce desiderium capit.

Hunc autē dolosa alloquuta est venerabilis Iuno,

„Importunissime Saturnie quale verbum dixisti?

„Si nunc in amore concupiscis cubare

340

„Idae in verticibus: haec autem loca patent omnia:

„Quomodo esset, si quis nos deorum semper existētium.

„Dormiētes videret, dissque omnibus interueniens.

„Indicaret? non ego tuam ad domum redirem

„E cubili confurgens: vituperabile autem esset:

„Sed si vis & tibi gratum est animo;

„Est tibi thalamus, quem dilectus filius fecit

„Vulcanus, solidasque fores postibus admouit,

„Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet

concubitus.

(Iupiter,

Hanc a. excipiens alloquutus est nubium coactor 350

„Iuno, nec deorum hoc metuas, nec quēquam hominum

„Visurum esse; talem tibi ego nebulam circumfundam.

„Auream: ne Sol quidem nos per eam conspexerit,

„Cuius & acutissimum est lumen ad intuendum.

Dixit sanē, & vlnis complexus est Saturni filius

suam vxorem:

Hos a. subter tellus diuina produxit recētem herbam.

Lotumque roscidum, & crocum, & hyacinthum,

Densum & mollem, qui à terra in altum eleuabat eos.

In eo cubarunt: insuper autem nebulam induerunt:

360 Καλὸν, χρυσείῳ, σιλπίῳ δ' ἀπὸ πηλοῖ ἐρσται·
 Ως ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατρὸς αἰὲς Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 Τπίῳ καὶ Φιλότητι θυμὸς, ἔχει δ' ἀλκὰς ἀκοίτη.
 Βῆ δ' ἐπὶ δὴ πῆλας Ἀχαιῶν ἰδὺμος Τπίος,
 Ἀγγελίῳ ἐρέει γαυρόχῳ ὀπίσσω γαίῳ·
 Ἀγχου δ' ἰστὰ μῦθος ἐπαπέρθεται ποσειδά,
 „ Πρὸ φρονίῳ Δαναοῖσι Ποσειδάωνι ἐπάμυναι,
 „ Καὶ σφικῦδος ὅπαζε μίνωτά τῳ ὅφρ' ἐπ' εὐδῇ.
 „ Ζεὺς, ἐπὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακοὶ περὶ κῆρμα κα-
 λυφα·

370 „ Ἡρὴ δ' ἐν Φιλότητι παρήταφει εὐνήτῳ αἶμα.
 Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ὦχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' αἰθρῶν παρ.
 Τοῖ δ' ἐπὶ μῆλ' αἰὲς ἀμυνέμεναι Δαναοῖσι.
 Εὐπύκῃ δ' ἐν κορῶσι μέγα πορτοῖον ἐκέλευσε,
 „ Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μετ' ἱερῷ Εὐρυπύκῳ
 „ Πειραμίδῃ, ἵα πῆλας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται;
 „ Ἀλλ' ὁ μὲν ὕψω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐδ' ἐκ' Ἀχιλλεύ.
 „ Νηυσὶ ἐπὶ γλαφυρῇσι μῦθον κεχολωμένος ἦτορ·
 „ Κεῖν δ' ὕπνῳ λίαν ποτ' ἠέσεται, αἴ κ' οἱ δῆμα.
 „ Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν δῆλ' ἄλλοισι.
 „ Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αἴ ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες,
 380 „ Ἀσπίδας ἔσται ἀεισπῶσι στρατῷ καὶ μέγιστα
 „ Εὐσάμνοι, κεφαλὰς δ' παρὰ θυροῖσι κερύθεας·
 „ Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχ' ἐλόντες
 „ Ἰομῶν αἰτὰς ἐχὼν ἡγήσομαι, ὅδε π' ὀφρὶ
 „ Εὐρυπύκῃ Πειραμίδῃ μῦθον καὶ μῦθον μεμαῶτα·
 „ Ὃς δ' ἐκ' αὐτῶν μῦθον ἔχων, ἔχει δ' ὀλίγοι σάκος ὄμφη,
 „ Χεῖρσι φασὶ δούτῳ, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μαῖζον δούτω.
 Ως εἶφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ καὶ λα μὲν κλύουσι, καὶ δ' ἐπὶ-
 θοῖτο.

390 Τοῖ δ' αὖτοὶ βασιλῆες ἐκίσμεν ὑπὸ μῦθον τῳ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 Οἱ χόλμοι δ' ἐπὶ παύσας, ἄρῃα τεύχε' ἀμείβοι,
 Εὐδλὰ μὲν εὐδλὸς ἔδυνε, χέρμα δ' ἔχοντι δόσκει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ ῥ' ἔσταντο περὶ χερσὶ ἰώεσσαν χαλκόν,
 Βαῖν ῥ' ἱμῶν, ἔρχε δ' ἄρα σφὶ Ποσειδάωνι ἐν σάκῳ,

Pulchram, auream: lucidi verò decidebant rores. 360

Sichic quidē quietē dormiebat pater in gargarō sūmo

Somno & amore domitus: tenebat a. in vlnis vxorē:

Perrexit v. currere ad naues Achiuorū dulcis Sōnus.

Nuntium dicturus terram continenti Neptuno:

Prope a stans verbis velocibus eum alloquutus est,

„ Alacer nunc Græcis Neptune auxiliare,

„ Et ipsis gloriā prēbe parūper saltē, dū adhuc dormit:

„ Iupiter, quoniam ipsi ego mollem soporem offudi:

„ Iuno a. in amore decepit eum vt dormirēt. (num:

Sic fatus, hic quidē abiit ad inclytos cætus homi- 370

Illum verò magis impulit auxiliari Danaïs:

Statim autem inter primos altē profiliēs hortabatur,

„ Argiui, iterū mne concedimus Hectori victoriam,

„ Priamides vt naues capiat & gloriam auferat?

„ At is quidem sic existimat, & gloriatur, quia Achil.

„ Naues ad concauas manet iratus corde:

„ Atqui illius non magnū desiderium erit, siquidē alij:

„ Nos excitemur ad defendendum inuicem.

„ Sed agite sicut ego dixero, assentiamur omnes:

„ Scuta quotquot optima in exercitu & maxima 380

„ Induti, capitāque splendentibus galeis

„ Tecti, manibūque longissimas hastas tenentes

„ Eamus: ast ego præibo, neque opinor

„ Hectorem Priamidem expectaturum, valde licet
alacrem. (humero,

„ Quicunque a. vir strenuus est & gestat parū scutū:

„ Deteriori viro det, ipse verò scutum maius subeat.

Sic dixit: illi & eum libēter audierunt, & paruerūt:

Hos a. ipsi reges instruebant, vulnerati quamuis,

Tydides, Vlyssēsque, & Atrides Agamemnon:

Omnes autem ad euntes, martia arma commutabant, 390

Bona quidē fortis induebat: peiora a. deteriori dabat.

Sed postquam induti sunt circū corpus splendidū es,

Perrexerunt ire præibat v. eis Neptunus quatiens

terram.

Horrendum ensē longum habens in manu forti,
Similem fulguri: huic autem non fas est congregi
In pugna pernicioſa: ſed timor detinet viros.

Troianos autem rurfus ex altera parte inſtruxit illu-
ſtris Hector. (derunt,

Itaque tunc grauiffimam contentionem belli inten- 400

Cœruleam comā habēs Neptunus & illuſtris Hector,
Scilicet hic quidem Troianis, ille a. Achiuis auxilians.

Inundauit verò mare ad tentoriâque nauēſque

Argiuorum: illi congreſſi ſunt magno clamore.

Neque maris vnda tantum boar ad terram.

E ponto impulſa ſtatu Boreæ grauis:

Neque ignis tantus crepitus ardentis,

Mōtis in cōcauitatibus, quando properat vrere ſyluâ

Neque ventus tantum in quercubus excelsis

Sonat, qui maximè valde fremit ſauiens:

Quantus profecto Troian. & Achiuorū erat clamor 410

Vehemēter vociferatiū, quando in ſe inuicē ruerunt.

In Aiaceſem verò primus iaculatus eſt illuſtris Hector

Hæſta, quoniam verſus erat recta ad ſe: neq; aberrauit

Quâ duo lora circa pectora extenſa erant,

Nempe hoc quidem ſcuti, illud a. enſis argenteis cla-
uis decori: (clor,

Quæ ei defenderunt tenerū corpus: ægrè a. tulit He-

Quòd ei telum velox irritum euolaſſet è manu:

Retro v. ſociorū in multitudinē celſit, mortē fugiēs.

Hūc quidē deinde abeūte magnus Telamonius Ajax, 420

Saxo, quæ ſanè multa velocium retinacula nauium

Inter pedes pugnantium voluebatur: horū vnū tollēs,

In pectus percuffit ſuper ſcuti circumferentiam pro-
pe iugulum

Trochū a. ſicut concuſſit feriēs, rotatuſq; eſt vndique,

Ceu verò quum icta à patre Ioue concidit quercus

Radicitus: teter autem ſulphuris ſu odor

Ex ea: eum autem non tenet fiducia qui viderit

Prope exiſtens: durum enim Iouis magni fulmen:

Ὡς ἐπὶ Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μῦθος ἐκοιήσῃ.
Χερὸς δ' ἐκβαλεῖ ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπετος
ἰάφθη.

- Καὶ κόρυς ἄμφι δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
430 Οἳ δ' ἐμὲν ἰάχοιτες ἐπέδραμον ἦες Ἀχαιῶν,
Ἐλπίδων ἐρύεσθαι, ἀκοιτίζοι δ' Ἰθάκῃαι
Αἰχμαῖς, ἀλλ' ἔπεισ' ἐδυήσαντο ποινὰ λαῶν
Οὐτάσιν ἔδ' ἐβαλὼν, φριγὼν πείσθον ἀειτοί,
Πηλεΐδῃ τε καὶ Αἰεΐδῃ καὶ δῖος Ἀγνώωρ,
Σαρπηδῶνι τ' ἄρχος Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμονι,
Τῶν δ' ὀφθαλμοὺς εὖ ἀκνέοντο, δῖα παρσέθεν
Ἀσπίδας εὐκύνους χεῖροι αὐτῶν· οἳ δ' ἄρ' ἐπαίρουσι
Χερσὶν ἀείροντες φέροντο ἐκ πόλεως, ὅφρ' ἴκετ' ἰσχυροὺς
Ὀκείας, οἳ οἱ ὀπίσθε μάχῃς ἦδ' ἐπὶ πολέμοιο
440 ἔσσαν, ἡνίοχοι τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοιτες.
Οἳ τοι γε περὶ ἄσπετον φέροντο βαρὴα πεσέχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρρῃ ἴξοι εὐρρῆος ποταμοῖο
Ζαῖθ' ἐπὶ δῖος, ὅτ' ἀτὰρ αἶας τέκετο Ζεὺς,
Εἶτα μὲν ἔξ' ἰσχυροὶ πέλασαν χθοῖ, καὶ δὲ οἳ ἴδωρ
Χῶσαν, ἰδ' ἀμπνύοντο καὶ αἰδέσθοντο ὀφθαλμοῖσι·
Ἐξόμνος δ' ἐπὶ γούνα κελαίεσθαι αἶμα ἀπὸ μεσσηνέων
Ἀντιπύδῃ δ' ἔξ' ὀπίσσω πλῆτο χθοῖ, καὶ δὲ οἳ ὄσσε
Νύξ' ἐκάλυψε μῆλαια, βίλος δ' ἐπὶ θυμῷ ἰδύμενα.
Ἀργεῖοι δ' ὥς οὐδ' ἴδον Ἐκτορα ἰσοφεικόμενα,
450 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μήσαντο δ' ἄρματα.
Εἶτα πολὺν φρόνιστος Οἰλῆας πατρὸς Αἴας
Σάτνηοι ἔπεισαν δουρὶ μεταλλῶνος ὀξυρόεσσι
Ἠιοπίδῃ· ὅτ' ἄρα γούνα τεκε Νηΐς ἀμύμονι.
Ἠιοπὶ βυκολίῃσι παρ' ὀχθῇ Σατνήεσσι.
Τοῖσιν Οἰλιάδης δουρὶ κλυδὺν ἐνύθει ἐλθῶν,
Οὔτα χεῖ' λαπαρῇ· ὅδ' αἰετράπει, ἄμφι δ'
ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ Σαῖα γοὶ κρατερῶν ὕσμινον·
Τῷ δ' ἐπὶ Πηλεΐδῃ ἐγχεσάμενος ἦλθεν ἀμύμονας
Παιδοῖδης· βάλε δ' Ἰφιδάμαντα διξιοῖν ὤμοιο.
460 Τῷ δ' Ἀρκιλύκοιο δὲ ὤμοιο δ' ὄβριμος ἔγχος.

Sic cecidit Hector. celeriter humi robur in pulveres:
 Manu a. eiecit hastā: ipsum verò scutum sequutū est
 Et galea: circa a. ipsum sonuerunt arma decora ære. 430
 At valde exclamantes accurrerunt filij Græcorum,
 Sperantes trahere ad se, iaculabantur autem crebra
 Spicula: sed nemo potuit pastorem populorum
 Vulnerare, neq; percutere, prius n. prætererūt fortissimi
 Polydamāsque, & Æneas, & diuinus Agenor,
 Sarpedonq; princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
 Cæterorumque nemo ipsum neglexit: sed ante
 Scuta rotunda tenebant: hunc autem socij
 Manibus eleuantes asportarunt ex prælio donec per-
 uenit ad equos

Veloces, qui ei post pugnam & bellum
 Stabant, aurigamque & currus decoros habentes, 440
 Qui hunc ad urbem portarunt grauitergementem:
 Sed quādo iā ad vadū puenerūt placidè fluentis fluij
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Iupiter,
 Ibi ipsum ex equis admouerunt terræ, illumque aqua
 Asperferūt: hic autem recreatus est & suspexit oculis.
 Sedens verò in genua, atrum sanguinem euomit:
 Iterum a. retro lapsus est in terram: eiúsque oculos
 Nox obtexit nigra, iētus n. adhuc animum domabat. 450
 Argiui igitur vt viderunt Hectorē scorsum ineūtem,
 Alacrius in Troia. insilierunt, meminēruntq; pugnae.
 Tunc longè primus Oilei filius Ajax
 Sarnium vulnerauit, hasta insiliens acuta.
 Enopiden, quem nymphea pepererat Nais inculpata,
 Enopi armenta pascenti apud ripas Sarnioentis.
 Hūc quidē Oiliades hasta inclytus prope ascendens
 Læsit ad ventrē: hic a. resupinatus est, circāque ipsum
 Troiani & Danai commiserunt validam pugnam.
 Ad hunc v. Polydamas hastam vibrans accessit vin- 460
 dex (humerum,
 Panthoides, vulnerauit a. Prothoenorem ad dextrum
 Filium Arcilyci: per humerum v. fortis hasta.

Εχει· ὃ δ' εἰ κοίησι πρῶν, ἔλεγαίαι ἄγος ὦ·
 Πυλιδάμας δ' ἐκπαυλοὶ ἐπύξατο μακροῖ
 αὐσας.

„Οὐ μὰν αὐτ' οἶα μεγαθύμου Παντοίδαο
 „Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἄλιν πηδῆσαι ἄκοιτα,
 „Αλλά περ Ἀργεῖοι κόμισε χερσὶ καὶ μὲν οἶω
 „Αὐτῷ Σικελίδμοι κατ' ἰδὼν δομῶν αἶδος εἶσσι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γίγνεται εὐζαμόνοισι·
 Αἴαντι δ' ἰμέλις αἰεὶ φρεσὶ θυμῷ ὄρει.

470 Τῷ Τελαμονιάδῃ· τῷ γὰρ πρῶτος ἄγχι μάλιστα,
 Καρπαλίμους δ' ἀπὸ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 Πυλιδάμας δ' αὖθις μὲν ἀλεύατο κῆρα μῆλαίαν,
 Λαχεφίης αἰτίας, κόμισει δ' Αἰτῶνους υἱὸς
 Ἀρχίλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βέβησαι ὄλεθρον.
 Τόι ῥ' ἐβάλε' κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος εἰς Σικεοχμῶν,
 Νηάτοι ἀσάραλοι, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τέλει τε·
 Τῷ δ' ἰὺ πολὺ πρὸς τερσὶ κεφαλῇ, σέμα τε, ῥῖνός τε,
 Οὐδ' ἰὺ πλὴν τ', ἥ τ' ἔκ κῆμα καὶ χιμῶα πρῶτος.

Δῖας δ' αἶτε γένοιτο ἀμύμονι Πυλιδάματι π.

„Φράζεο Πυλιδάμα, καὶ μοι κερταὶς εἰσπεῖ.

480 „Ἡ δὲ ἔχ' ἔπος αἶψα Πρῶτονός γε αἰπὴ φάος·

„Ἀξίος ἔμμεναι κακὸς εἶδ' αἰεὶ κακῶν ἐξ·

„Αλλά κασιγνήτης Αἰτῶνους ἰππεδάκιον,

„Ἡ παῖς· αὐτὰ γὰρ γένεω ἄγχιςτα εἴκει.

Ἡ ῥ' εὖ γινώσκει Τρῶας δ' ἄχος ἔλαβε θυμῷ.

Εἴθ' Ἀχάμας Πρῶταχος Βηϊῶποι ἔτασε δουρὶ,

Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ἔφελκε πεδῶν.

Τῷ δ' Ἀχάμας ἐκπαυλοὶ ἐπύξατο μακροῖ αὐσας,

„Ἀργεῖοι ἰόμορροι ἀπειλάω ἀκόνηται,

„Οὐτ' ἔγωγε εἰσὶν γε πρῶτος τ' εἶσται καὶ οἰζὺς

490 „Ἡμῖν, δὴνὰ ποτ' ὦδε κατακτανέσθαι καὶ ὕμμες.

„Φράζεσθ' ὥς ὑμῖν Πρῶταχος διδμηδῆος εὐδα·

„Εγχεῖ μὲν, ἵνα μὴ τι κασιγνήτῳ γέποιη.

„Διερὸν ἄπρος εἴη· τῷ καὶ κε πρὸς εὐχεται αἶψα

„Γιαδοῖσιν μεγάροισι Ἀργείοισι ἀλετῆρα ληΐσθαι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γίγνεται εὐζαμόνοισι.

Penetrauit: hic autem in pulueres I. p. susprehendit
terrampalma manus

„Polydamās v. insolēter gloriatus est, valdeclamans,

„Haud equidem puto magnanimi Panthœdæ.

„Manu à robusta vanum exiisse telum;

„Sed aliquis Argiuorū excepit corpore, & ipsū puto

„Eo imitentem descensurū domum Plutonis intrā

Sic dixit: Argiuis a. dolor ortus est eo gloriante:

Aiaci verò maximè bellicoso animum commouit

Telamonidæ: hunc enim cecidit proximè

470

Statim a. in abeuntem iaculatus est hasta splendida.

Polydamas verò ipse quidem vitauit mortem nigram

Obliquè declinando: excepit autem Antenoris filius

Archelochus: huic enim dii destinauerant mortem.

Hunc percussit capitisque & ceruicis ad iuncturam

Summam vertebræ spine: ambos v. amputauit neruos.

Huius autem multo prius caput, osque narēque

Solo adhæserunt, quam tibiæ & genua cadenti.

Ajax verò rursus clamauit inculpato Polydamanti;

Animaduerte Polydama, & mihi verum dic,

„Nū iste vir pro Prothenore occiso sit (ex ignauis; 480

„Dignæ cōpēsatio? nō quidē mihi ignau⁹ videtur neq;

„Sed frater Antenoris equorum dormitoris,

„Vel filius: ipsi enim genere proximè similis est.

Dixit, bene cognoscēs: Troian. a. dolor cepit animo.

Tunc Acamas Promachū Bœotium vulnerauit hasta;

Patrem circumstans: is autem trahebat per pedes.

Ob hunc Acamas mirificè gloriatus est, altè clamans;

„Argiui telis destinati, minarum insatiabiles,

„Non quidem solis labôrque erit & luctus

„Nobis, sed aliquando sic occidemini & vos,

490

„Videte vt vobis Promachus cæsus dormit

„Hasta mea, vt non fratris vindieta

„Diu inulta sit: ideo & quilibet optat vir

„Fratrem in ædibus cædis vindiectem restare:

Sic dixit: Argiuis a. dolor ob ortus est eo iactante.

- Πηνελόπειά μάλιστ' αὖτις φρονέει θυμὸν ἔειπεν·
 Ὀρμήθη δ' Ἀχάμαιας· ὅδ' ἔχ' ὑπέρκειται ἐρώων·
 Πηνελόπειο δ' ἄνακτος· ὅδ' ἔπαισεν Ἰλίοισιν,
 Τῶν Φόρβαντος πολυμήλην, τὸν ῥα μάλιστ' αὖτις
 500 Ἑρμείας Τρώας ἐφίλει, καὶ κτήσι ὅπασσε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μωῶν τέκεν Ἰλίοισιν·
 Τοι τ' ὅθ' ὑπ' ἰφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖσιν ἔμελλεν ἔλθαι,
 Ἐκ δ' ὥσε γλῶκιν, δόρυ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἔλασσε,
 Καὶ δαί' ἰὶν ἦλθεν· ὅδ' ἔζετο χεῖρε πεπαισῶτες
 Ἀμφω· Πηνελόπειος δ' ἐρυσάμενος ξίφος ὄξυν,
 Αὐχένα μέσσοι ἐλάσσει, ἀπὴρ αἶξεν δ' ἁμαρτύνει·
 Αὐτῇ δ' αὖτε πύλῃ κέρη· ἐπὶ δ' ὄβριμος ἔγχος
 510 ἦεν ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ὅθ' ἦ φῆ κρόδιον ἀναχών,
 Πέφραδ' ἐπε Τρώεσσιν, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἔειπεν,
 Εἰπε μὲν αἶ μοι Τρώες, ἀγαυὲν Ἰλίοισιν
 Πατὴρ φίλος καὶ μητὴρ γούνασιν ὅτι μνηστῆρες·
 Οὐδὲ γὰρ ἦ Περσέας χόλον δόμαρ' Ἀλεγλυσείδας,
 „ Αἰδεῖ φίλον ἐλθόντα γαῖον ἔσται, ὅσπότε κείδῃ
 „ Ἐκ Τροίης δ' αὖτις ἰεῶντα κοῦρον Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· θεὸς δ' ἄρα πάντα ὑπὸ χλαυρὶ δῖος ἔλε·
 Πάπῃ κεν δ' ἔχεστος, ὅποι φύγει αἰκνὸν ὄλεθρον.
 Ἔσπετε μὲν μοι μῦσαι· Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 520 Ὅς τις δὴ κοῦρος βροτῶν αἰδέσθῃ Ἀχαιῶν
 ἦεν ἐπὶ ῥ' ἐκλίπε μάχῃ κλυδὸς ὀϊστοῖσιν·
 Αἴας ῥα κοῦρος Τελαμόνιος Τρῶας ἔτα
 Γυρπᾶδιν, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροτέρῳ.
 Φάλλῃ δ' Αἰπίλοχος καὶ Μέρμερος ἐξείειξεν·
 Μηρίης δ' Ἰόρμυ τε, καὶ Ἰπποπόσια κατέκλει·
 Τῶν δ' ἄρ' ἑπὶ Περσέας τ' ἐπὶ αὖτε Πειριφίτιον·
 Ἀτρήϊδος δ' ἄρ' ἐπὶ Τρωάδων ποιμένα λαῶν,
 Οὐτὰρ ἔλ' ἀπὸ λῶν, δαί' ἔπειτα χαλκὸς ἄφυσεν·
 Διόσσοι, ψυχὴ δ' ἐπὶ ἔτα μῶν ὠτειλῶν
 ἔσπετ' ἐπὶ γούνασιν· δι' ἣν δ' αὖτε ὅσ' ἐκάλυψεν
 Πηλεΐδης δ' Αἴας ἔλεν Ὀϊλῆος πατρὸς υἱός·
 530 Οὐ γὰρ οἱ τις ὁμοῖος ὅπασσεν ποσσὶν ἦεν
 Αἰδρῶν τρεῖσιν ποσσὶν, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβῳ ἔειπεν·

Peneleo verò maximè bellicoso animum commouit
Ruit a. in Acamantem; ille v. non sustinuit impetum
Penelei regis: hic vulnerauit Ilioneum

500

Filium Phorbantis diuitis: quem maximè
Mercurius Troian. diligebat, & facultates dederat.
Ei verò mater solum peperit Ilioneum.

Quē tūc sub palpebra vulnerauit iuxta oculi radices,
Excussitque pupillā; hasta verò per oculum penitus
Et per ceruicis neruū venit: hic a. resedit manus tēdēs
Ambas: Peneleus verò extrahens ensē acutum.

Ceruicem mediam amputauit, deiecitque humi

Ipsa cum galea caput, adhuc autem fortis hasta

Erat in oculo: hic verò dixit capite sublato,

510

Denūciauitq; Troianis, & gloriās verbū loquutus est,

Rēnuntiate mihi Troiani, illustris Ilionci

Patri charo & matri, vt lugeant in ædibus.

Neque enim ipsa Promachi vxor Alegenoridæ

Ob virum charum reuersum lætabitur: quando iam

Ex Troia cum nauibus reuertemur iuuenes Achiuo.

Sic dixit: illos a. omnes pallidus timor occupauit:

Circumspiciebat verò vnusquisque quā fugeret gra-
uem mortem.

Dicite nunc mihi Musæ cælestes domos habitantes,

Quis iam primus cruenta spolia Achiuorum

520

Sustulit, postquā inclinauit pugnā inclytus Neptun.

Ajax primus Telamonius Hyrtium vulnerauit

Gyrtiadem Myſorum ducem strenuorum

Phalcen autem Antilochus & Mermerum spoliauit:

Meriones a. Morynque & Hyppotionem interfecit.

Teucer autem Prothoónaque peremit, & Periphetē.

Atrides autem deinde Hyperenorē pastore populorū

Vulnerauit ad ile: intestina verò æs lacerauit

Incidens: anima autem per inflictum vulnus

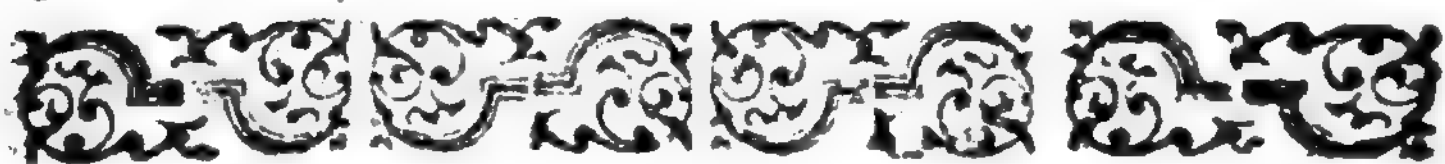
Erupit coacta, huiusque caligo oculos texit.

530

Plurimos verò Ajax interfecit Oilei celer filius:

Nō enim ei quisquam par ad insequendū pedib. erat.

Viros fugientes quando Iupiter fugam immisisset.



ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος θεῶν Τρώας περὶ φρουρὰς,
Ἥρα ὑπὲρ πλῆγῃ, καὶ ἰοὺ μὲν μεταπέμπε· οὐδὲ Περσει-
δάϊα, κελύωι ἀφίστασθαι τὸν πόλεμον· Ἀπόλλωια δ', ὅπως
αἰαφρώσῃ δι' ἑκβρα· ὅς σ' ἀλαβῶν αἰχίδι, θεῶν Ἑλλήνων
εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέλει τῇ νεῶν σωτηρίᾳ, Λῆας
δὲ Τελαμώνιος πολλοὺς αἰαφρῇ τῇ περὶ πόλεμον, θεῶν ταῖς ἰατρῇ
πῶς ὑπὲρ φέρουται.

ἈΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ὑπεγράφη.

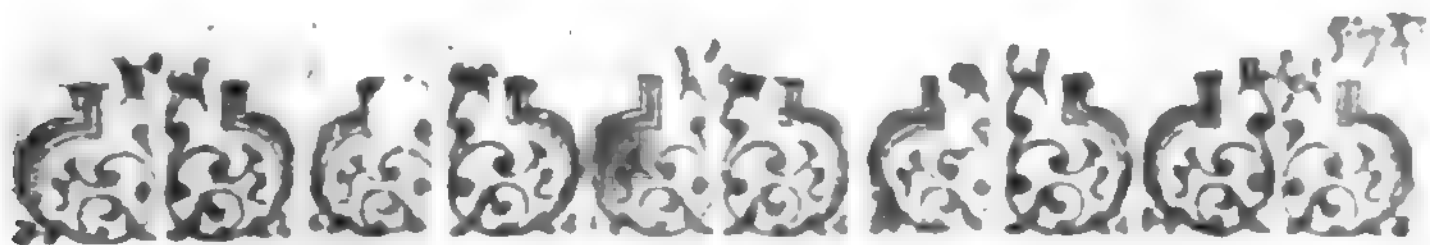
Ο Κροϊίδης κατέλωτο Περσίδαωπὶ καὶ Ἥρῃ

ἈΛΛΗ.

Γαλιώξις.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.
ἢ Ο. Ραψωδία.

Θεὸς ἔπειτα δὴ τε Κροϊώτα καὶ τὰ φρονέουσιν
Φεύγοντες· πολλοὶ δ' οὐ μὲν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὲ παρ' ὅχλῳ ἐρητύοντο μέντοιτες,
Χλωροῖ ὑπαὶ δειόες περὶ βημάτων· ἔχρετο δ' Ἄρης·
Ἰδὼς δ' ἐκ κορυφῆς οὐραὶ χρυσοθρόνῳ Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' αἰαφῶν, ἴδω δ' Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
Τοὺς μὲν ὀρειόμηνους, θεῶν δὲ κλοίοιτας ὅππῃθεν
Ἀργείοι· μετ' δὲ σφί Περσίδαωπα αἰάκτα·
ἑκβρα δ' ἐκ πεδίου ἴδω κείμενοι, ἀμφὶ δ' ἐπαῖρον
Εἴαθ', ὅ δ' ἄρ' ἀγαλῆα ἔχοντ' ἄσθμα πῆρ' ἀπνέουσαν,
Ἀἴμ' ἐμείων, ἐπὶ δ' ἐμὲ ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τοὶ δ' ἴδω ἔλεος πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·



ARGVMENTVM XV. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

IVPITER experrectus, & intuitus Troianos qui vincebantur, Iunonem increpat: & Irim mittit ad Neptunum iubens absistere bello: Apollinem autem, ut vires reficiat Hectoris: qui assumpta Argide Græcos in fugam conuertit, & ipsis iam ad naues vsque compulſis, Ajax Telamonius multos interficit hostium, qui nauibus ignem inferebant.

ALIUD ARGVM. VEL INSCR.

O, Saturnius iratus est Neptuno & Iunoni.

ALIA INSCRIPTIO.

Pugnantium fuga.

HOMERI ILIADOS LIB. XV.

ED postquam trānsque palos & fossam iuerunt
Fugientes, multique prostrati sunt Danaorum
manibus:

Hi quidem iam apud currus cōercebantur manētes,
Pallidi præ timore, fugati: experrectus est autem Iu-
piter (nonem:

Idē in verticibus apud habentem thronum aureū Iu-
Stetit verò exurgens, viditque Troianos & Achiuos:
Hos quidem turbatos, illos autem turbantes à tergo
Argiuos, interque ipsos Neptunum regem.

Hectorem verò in campo vidit iacentem: circum a.
socij (natus,

Sedebant, hic v. graui angebatur anhelitu mente alie-
Sanguinem vomens, quia eum validissimus læserat ro-
Græcorum. (deorūmq;

Hunc autem intuitus miseratus est pater hominūmq;

„Δητὰ δ' ὑπὲρ ἔραϊδοι Ἡρῶν πρὸς μῦθοι ἔειπεν,
 „Ἡ μάλα δὴ κακὸς τέχνης ἀμήχανος δόλος Ἡρῆ,
 „Ἐκβραδὺν ἔταυσε μάχην, ἐφίβησε Ἰλαίης.
 „Οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε κακοῖρα φῖς ἀλεγεινῆς
 „Πρώτῃ ἐπαύρηται, καὶ τε πληγῇσι ἱμαίεται.
 „Ἡ ἔμμεν ὅτε τ' ἐκρέμοιο ὑφ' ὅθι, ὅκ' ἔποδοιεν
 „Ἀχιλλεύας ἦκε δὺς, πρὶν χερσὶ ἔδισμῶν ἱηλαί.
 „Χρῖσσοι ἄρ' ἔκλεον· σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι
 20 „Ἐκρέμοιο ἡλάττοιο ἔθει χεῖρ' μακρῶν Ὀλυμποῖο·
 „Λῦσαι δ' ἐκ ἐδυνάοντο· ὄφρα τ' αἰδοῖοι ὅτ' ἔλαιο
 „Βοίμην,

„Ρ' πῖσασκοι τεταγῶν ἀπὸ βηλῶν ὄφρ' αἰ' ἵκηται·
 „Γέω δ' αἰγὴν πλέω· ἐμὲ δ' ἔδ' ὥς θυμὸς αἶψα
 „Ἀζύχῃ ὀδυῶν Ἡρακλῆος θεοῖο·
 „Τόισι ξυρὸν βορέην αἰέμας πεπιθῆσαι θυέλλας,
 „Πέμψας ἐπ' ἀτρίχετον πότον κακὰ μηπόεσσαν·
 „Καί μιν ἐπιταΐσει δ' εὐκαρδῶν ἀπὸ κίχας.
 „Τοὶ μὲν ἰγὼν ἔθει ρυσταίμην, καὶ αἰήγαυοι αὖτις
 „Ἀργὸς ἐς ἱερόβουτον, καὶ πολλὰ πρὸς ἀθλήσασθαι.
 30 „Τῶν σ' αὖτις μῆσσω, ἵ' ἀπολήξης ἀπαταίων,
 „Ὅφρ' ἔδῃς, μὲν τοι χρεῖσμεν Φιλίππης τε καὶ εὐνῆς,
 „Ἡ ἐμῆς ἐλθῶσαι θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπα-
 „τίσεις.

Ὡς φάτο, ῥίγησεν Ἰβριπύς ποτνια Ἡρῆ,
 Καί μιν φασγάνοισ' ἐπὶ πτερύγεσσιν ἐπὶ στήθεσσι,
 „Ἰσθ' ἰκνῶν δὲ γαῖαν καὶ ἔρανος εὐρὺς ἔσθ' ἔειπεν,
 „Καὶ δὲ κατεβόμβηεν Σπεργὸς ὑδωρ, ὅς τε μέγιστος
 „Ὀρκος, δεινότατος τε πῦρ κακὰ ἔρεσσι θεοῖσι·
 „Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ ἰωίτερος λίχος αὐτῆς
 „Κεῖται, δὲ μὲν ἔκ' αἰ' ἰγὼ ποτε καὶ φ' ὀμύσαιμι,
 40 „Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάωνι ἐροσίηται
 „Πημαῖνα Τρῶας τε, καὶ Ἐκβρα· τοῖσι δ' ἄρ' ἔειπεν·
 „Ἀλλὰ που αὖθις θυμὸς ἐποτρυνῶν καὶ αἰετῶν
 „Τερρομένους δ' ἐπὶ κλισίῃσι ἰδοὺ ἐλένησιν Ἀχαιοῖς·
 „Αὐτὴρ τοι καὶ κείνη ἰγὼ ὄφρα μὴ παύσῃμι,

„Grauiter a. torue intuitus Iunonem verbo allo-
quutus est,

Certè valde improbus, ó callida tuus dolus, Iuno,

„Hect. nobilè cessare fecit à pugna, fugauit & copias:

„Nescio an rursus insidiarum tritium

„Prima fructum percipias, & te verberibus cædam.

„An non meministi quando pependisti ab alto, à pe-
dibus autem (gaui

„Incudes demisi duas, circum manus a. vinculum li-

„Aureum firmum? tu verò in æthere & nubibus

„Pendebas, ægrè ferebant a. dii per altum Olympum: 20

„Soluere a. non potuerunt circumstantes: quemcum-
que n. prehendiſsem

„Proiiciebam correptum de cælo, donec perueniret

„In terram vix spirans: me a. neque sic ira remisit

„Acerba propter cruciatum Herculis diuini,

„Quem tu cum Borea vento inductis procellis

„Misiſti per indomitum pontum, mala machinans,

„Et ipsum postea ad Coû bene habitata adduxiſti:

„Eum tamen ego inde liberaui & reduxi iterum

„Argos in aptū equis, multa licet perpeſſum. (dib. 30

„Hæc tibi rursus in memoriã reducã, vt deſiſtas à frau

„Vt ſcias an tibi profuerit congreſſusque & cubile

„Quo miſta es veniēs ſeorſum à diis & me decepiſti,

Sic dixit: horruit a. bouinis oculis veneranda Iuno:

„Et ipsum edita voce, verbis velocibus alloquuta est,

Sciat nunc hoc terra & cælum latum supernè

„Et subter labens Stygis aqua (quod maximum

„Iuramentum grauiſſimūmque est beatis diis)

„Tuūmque ſacrum caput, & noſter ipſorum lectus

„Iuuenilis (per quem equidē nūquā temerè iurarim) 40

„Minimè hortatu meo Neptunus terræ quaſſator

„Lædit Troianósque & Hectorem: hi a. auxiliatur.

„Sed nimirum ipsum animus impellit & instigat:

„Afflictos apud naues videns miſcratus est Achiuos.

„Verum ego & illi conſuluerim

Τῇ ἰμῶ, ἥ κει δὴ σὺ κελαίεφες ἤγαθιοῖσι.

Ὡς φάτο, μείδῃσιν ὅ πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε,

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

„Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἐπεὶ τα βούπης πότνια Ἥρη,

„Ἰσθι ἐμῷ φρονέεσσι μετ' ἀθανάτοισι κατίζοις,

50 „Τῶ κε Προσεδύωι γε, καὶ εἰ μάλ' αὖ βέλεται δῆψα,

„Αἶψα μεταστρέψαι ἰοοὶ μετ' ὀϊ, καὶ ἐμῷ κῆρ.

„Αλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐπεί γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,

„Ερχομῷ μετ' Φῦλα θεῶν καὶ διῦρον κάλεσσον

„Ἰεῖντ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωια κλυτότοξον,

„Ὀφρ' ἡ μὲν μετ' λαοὶ Ἀχαιοὶ χαλκοχρῶνται,

„Ελθῇ, καὶ εἴπῃσι Προσεδύωι αἶψα κπ,

„Παυσάμενοι πολέμοιο, τὰ δ' αὖ πρὸς δώματ'

ἵκεσθαι.

„Εκτρεα δ' ὀτρυνῶσι μάχῃν ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων.

„Αὖτις δ' ἐμπιεύσῃσι κῆρος. Λελάθη δ' ὀδυράων,

60 „Αἶψα μιν τείρουσι κατ' ἐφείας, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

„Αὖτις ἀποστρέψῃσι, αἰάλλουσα φύζαν ἐσώροσας.

„Φεύγοιτες δ' ὥς κισὶ πολυκλήῃσι πέσσωσι

„Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆος· ὃ δ' αἰσῆσεν ὀϊεταίῳ

„Πάτροκλοι, δι' ὃ κτεῖν' ἔγχρ' Ἰφιδίμου Εὐκλῆος,

„Ἰλίου προπαρῆθ' ἐπολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηοὺς

„Τοὺς δ' ἄλλους μετ' δ' ὅϊσι ἐμῷ Σαρπηδῆϊα δύν.

„Τῷ δ' ὅχλασάμενος κτεῖν' Εὐκλῆος δῖος Ἀχιλλεύς.

„Εκτὲ δ' αὖ τοι ἐπεὶ παλ' ὥξιν ὤξαι ἰκῶν,

„Αἶψ' ἐγὼ τεύχοιμι δαμνῶντος εἰσὶν Ἀχαιοὶ

70 „Ἰλίοι αἰπὺ ἔλοισι, Ἀθήναι' ἤσ' ἔχ' ἄβυλας.

„Τὸ φρὶν δ' ὅτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ὅτε πρὶ δ' ἄλλοι

„Ἀθανάτωι Δαναοῖσι δ' ἀμυνέμεν ὅτ' ἄδ' ἐάσω,

„Πρὶν γε δὲ Πηλεΐδῃ τελευτῇ τ' ἔκαστ' ἐέλδωρ,

„Ὡς οἱ ὑπὲρ ἡνιοκῶντο, ἐμῷ δ' ἐπείνευσε χάριτι

„Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐμῷ θεῶν Θεῆς ἤφατο γούνατι,

„Διαγομένη μῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορτος.

Ὡς ἔφατ', ὅδ' ἀπὶ τῆς θεῶν λευκώλενος Ἥρη.

Ὡς δ' ἔκατ' Ἰδαίῳ ὀρέει ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

„Eâ ire, quâ quidem tu, ô *Iupiter* attras nubes cogens
duxeris.

Sic dixit: risit a. pater hominûmque deorûmque,
Et respondens, verbis alatis alloquutus est,

Si quidem iâ tu nûc bouinis oculis veneranda Iuno 50
„Idem mecum sentiens inter immortales sederes,
„Propterea *Neptunus*, etû valde tendit aliò,
„Confestim conuerteret mentem ad tuam & meam
voluntatem.

„Sed si iam quidem ex animo & ver' loqueris,
„Vade nunc ad cœtus deorum & huc voca
„Irinque accedere & *Apollinem* inclytum arcu,
„Vt hæc quidem ad exercitû *Achiuorû* loricatorum.
„Eat, & dicat *Neptuno* regi,
„Vt cessans à pugna, suas ad ædes redeat:
„*Hectorem* verò incitet ad pugnam *Phœbus Apollo*, 60
„Iterum a. inspiret robur, obliuiscaturque dolorum,
„Qui nunc ipsum affligunt in mentibus: sed *Achios*
„Iterum auertat, imbollem fugam immittens.
„Fugientes autem in naues transtratas irruant
„*Pelidæ Achillis*: hic verò excitabit suum socium
„*Patroclum*, huncque interficiet hasta illustris *Hect.*
„*Ilium* ante, multos vbi perdiderit iuuenes,
„Cû alios, tum etiam filium meû *Sarpedona* diuinû:
„Ob hûc iratus, interficiet *Hectorē* nobilis *Achilles*.
„Ex eo deinde tempore reciprocam fugam à nauibus 70
„Semper ego faciam perpetuo vsque dum *Achiui*
„*Ilium* excelsum capiant, *Mineræ* per consilia:
„Prius a. neq; ego cessabo ab ira, neq; quempiâ aliorû
„Immortalium *Danais* auxiliari hic sinam.
„Priusquâm *Pelidæ* expleatur desiderium,
„Sicut ei promisi prius, meoque annui capite,
„Dic illo, quâdo mea dea *Rhetis* complexa est genua,
„Supplicans vt honorarē *Achillem* vrbîû vastatorem.

Sic dixit: neq; immorigera fuit dea albis vlnis *Iuno*:
Descendit autem ab *Idæis* montib. in altû *Olympum*.

Sicut

- Ως δ' ἔτ' ἀνείξῃ ἰὸς αἰέρος, ἔστ' ὅππῃ πολλὸν
 80 - Γαῖαν ἐλλυγέως φρεσὶ πυχελίμησι ἰοήσῃ
 Εἰθ' εἴω, ἢ εἴτα μῦθοι ἥσειέ τε πολλά.
 Ως κραπιδὸς μακαρῶν διέπλετο πότνια Ἥρη.
 Τηκο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὁμηγερέας δ' ἐπῆλθε
 Ἀτὰρ ἄριστοι θεοῖσι Διὸς δόμοι, οἳ ᾗ ἰδόντες,
 Παῖτες ἀνείξαν, καὶ δεικνύοντο δέπασσι.
 Ἥ δ' ἄνδρες μὲν ἔασσε, θέμιστι δ' ἐκάλυπτο
 Δέχθ' ἔπειτα, κοῤῥῃ γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα.
 Καί μιν φωνήσασ' ἔπα πλεόνεσσιν ἐσθλὴν,
 90 „ Ἥρη, τί πτε βέβηκας, ἀνέστη δὲ μοῖα δ' εἰκάσθ'·
 „ Ἡ μάλα δή σε φόβησε Κρόνιον παῖς, ὅς τοι
 ἀκοίτις;
 „ Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 „ Μή μιν θεὰ θέμις ταῦτα διεῖρεο· οἶσθα καὶ αἰτή,
 „ Οἷός ἐκείνῃ θυμὸς ἑσθλὸς φιάλος καὶ ἀπλὴν.
 „ Ἀλλὰ σὺ γ' ἄρ' ἐθεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαίδ' εἴσης.
 „ Ταῦτα δ' ἐμὲ πᾶσι ἀκούσασθαι Ἀτὰρ ἄριστοι,
 „ Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πεφάσκειται· ὃ δέ τι φημι
 „ Πᾶσι ἔμφορ θυμὸν κεχαρισμένον, ὅτε βροτοῖσι,
 „ Οὕτω θεοῖς ἑσθλὰ πρὸς ἐπιμὺν δαίτυται εὖ φρονι.
 „ Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰπὺσα, κατ' ἔζετο πότνια Ἥρη.
 100 Ωχθησαν δ' αἰὲν δῶμα Διὸς θεοί, ἠδ' ἐγέλασσε
 Χείλεσιν, ὃ δέ μιν πατοῖ ἐπ' ὀφρύσι κυανέησι
 Ιαίθη πᾶσι δ' ἰεμεσγὴν ἔεισε μετ' ἑνὸς,
 „ Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μῦθεσσι τοῖσιν ἀφρογίνοιτες,
 „ Ἡ ἐπὶ μιν μέγα μῦθος καταπαισέμεν ἄσσοι ἰοίτες,
 „ Ἡ ἐπὶ ἡβήῃ· ὃ δ' ἀφίκοντο ἐκ ἀλεμέζῃ,
 „ Οὐδ' ὄθεται· φησὶ γὰρ ἐν Ἀτὰρ ἄριστοι θεοῖσι
 „ Κάρτεϊ τε θείῃ τε δακρυδὸν ἐπ' ἄειτος.
 „ Τῷ ἔχετ' ὅτ, πικρὸν μιν κακὸν πέμπησι ἐκάσθ'·
 „ Ἡ δὲ γὰρ ἐλπομ' Ἀρήν γε σῶμα τετύχθαι.
 110 „ Τῶς γὰρ οἳ ὅλα λευγὰ χεῖρ' ἐν φίλτατος αἰδρωῖ
 „ Ἀσκέλαφος, τοῖ φησι δὲ ἑμὸν αἶμα ὄβριμος Ἀρης.
 „ Ως ἔφαθ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶν πεπλήγεται μῆρ'

Sicut verò quando discurret mens viri, qui multa
Terra peragrata, mentibus prudentibus consideret —
Huc iueram vel illuc, cogitèrque multa: 80

Sic citò properans peruolauit veneranda Iuno:

Peruenit a. in altū Olympū, cōgregatīq; superuenit

Immortalibus diis Iouis in domo: hi verò conspicati

Omnes assurrexerunt, & excipiebant poculis:

Hæc autem alios quidem dimisit, à Themide verò,
formosa

Suscepit poculum: prima enim obuia venit currens,
Et ipsam edita voce verbis alatis alloquuta est.

Iuno cur ascendisti, turbata autem videris?

Certè valdè iā te terruit Satur. filius, qui tibi maritus,

Huic autē respondit deinde dea albis vlnis Iuno, 90

„Ne ex me, dea Themis, hæc sciscitare: scis & ipsa

„Qualis illius animus superbus & sæuus?

„Sed tu præsis inter deos in ædibus conuiuio æquali:

„Hæc autem etiam inter omnes audies immortales,

„Qualia Iup. mala operamachinatur: nō equidē puto

„Omnibus pariter animū gauisurū: neq; mortalibus,

„Neque diis, etsi quis nunc conuiuatur hilaris.

Illa quidē sic loquuta consedit veneranda Iuno.

Molestè tulerunt a. per domum Iouis dij: illa a. risit

Labiis: non tamen frons super supercilia nigra

Exhilarata est: inter omnes a. indignata loquuta est, 100

„O stultos nos qui Ioui irascimur insipientes,

„Aut etiā ipsū cupimus cōpescere propius accedētes

„Vel verbo, vel vi: hic verò longè sedens non curat,

„Neque mouetur: ait enim inter immortales deos

„Fortitudinēq; potentiāque eximiè se esse optimum.

„Ideo tolerate quodcunque malum mittat vestrum

unicuique

„Iam enim nunc opinor Marti damnum contigisse.

„Filius n. ei interiit in pugna, dilectissimus virorum

„Ascalaphus, quem ait suum esse potens Mars. 110

Sic dixit: sed Mars virentia ferebat femora

Χεροὶ καταφύγῳ, ἰλοφύργῳ ὃ προσήδε

„Μὴ μὲν μοι γενησέτ' ὀλύμπια δώματ'
ἔχοντες,

„Τίσα δ' ὅτιν' ἤος ἰοίτ' ἐπὶ γῆας Ἀχαιῶν,

„Εἴ πορ μοι καὶ μῦθε Διὸς πληγὴν κεραυνῷ

„Κεῖα δ' ὁμοῦ τεκύνεσσι μεθ' αἵματι καὶ κοίῃσι.

ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἵπποις κέλετο Δαίμοι τε
Φόβοι τε

Ζευγνύμεν· αὐδὲ δ' εἴτε' ἐδύσσετο παμφανόωντα.

120 Εἴτα κέ τις μοίζωι τε καὶ ἀρχαλέοντερος ἄλλος

Παρ' Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

Εἰ μὴ Ἀθηνῆ πάνσι θεοῖσι δαίσαται θεοῖσι,

ὦρτο δ' ἐκ προθύρου, λίπε δ' ὅθρ' οἱ εἶδα θάλασσαν·

Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυτ' ἔλετο, καὶ σάκος
ὦμοι.

Εγχεὺς δ' ἔσχεσε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλθεῖσα

Χάλκηρι· ἠδ' ἐπέεσσι κατὰ πλετο θυρῶν Ἀρηα,

„Μαχτόμενε, φρένας ἤλ'ε, διέφθορας· ἡ γὰρ αὐτὰς

„Οὐατ' ἀκουέμεν ὅτι, ἴσος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

„Οὐχ αἴτις ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;

130 „Ἡ δὴ μὲν παρ' Ζηνὸς ὀλυμπίῃσιν ἔληλεται·

„Ἡ θέλεις αὐδὲ μὲν αἰαπλήσας κακὰ πολλὰ,

„Ἀψ' ἴμεν ἔλ' ὀλυμποῖδε καὶ ἀχρὺ μῆνις παρ' αἰάλῃ,

„Αὐτὰρ εἴς ἑμῶν κακὸν μέγα πάνσι φυτεῦσαι,

„Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ἑσπέρ' ὄμοις καὶ Ἀχαιοῖς

„Λείψει· ὅδ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσονται ὀλυμποῖ.

„Μαρφείδ' ὅθρ' οἴης ὅστ' αἴπιος, ὅστε καὶ ἔκ'.

„Τῶσ' αὖ μὲν κέλομαι μεθέμεν χόλοι ἤος ἔηος·

„Ἡ δὲ γὰρ τις τῶνδε βίβη καὶ χεῖρας ἀμείψωι,

„Ἡ πέφατ', ἢ καὶ ἐπιτα πέψεται. ἀρχα-
λέον δ'

140 „Παίπων ἀνδρῶν παρ' ὅσων γένετο, τόκοι τε.

ὣς εἰποῦσ', ἴδρυσεν ὄθρ' οἱ εἶδα θυρῶν Ἀρηα

Ἥρη δ' Ἀπόλλωνια καλέσασα δώματος ἐκδὲς,

ἰεὺς δ' ἦτε θεοῖσι μετὰ γέλος ἀθανάτοισι·

Καὶ σφραγίσαντες, ἔπεια πύργῳ παρ' ὀφθαλμοῖς.

Manibus demissis: lugens autem alloquutus est,
 „Ne nūc mihi succēseatis cælestes domos incolētes
 „Ultum cædem filij cuncti ad naues Achiuorum,
 „Etiā si mihi quoq; fatale esset Iouis percusso fulmine
 „Iacere vna cū mortuis inter sanguinem & pulueres,
 Sic dixit: & equos iussit Metūmque, Terrorémq;
 Iungere: ipse autem arma induit præfulgentia,
 Tunc quædam maiórque & grauior alia
 A Ioue immortalibus ira & indignatio paratā fuisset, 130
 Nisi Minerva cunctis timens diis
 Profiliisset extra vestibulum, liquissetque solum vbi
 sedebat: (meris:
 „Huius quidē à capite galcā dempsit & scutum hu-
 „Hastāmque firmavit valida è manu rapiens
 „Acream: verbisque corripuit impetuosum Martem
 „Furiōse mētibus stolide, periisti: an verò tibi frustra
 „Aures ad audiendū sunt, mens autē perit & pudor?
 „Non audis quæ dicit dea albas vlnas habens Iuno?
 „Quæ iam nunc à Ioue Olympio venit.
 „An velis ipse quidem perpeßus mala multa 135
 „Reuerti ad Olympum & quidē dolens necessitate
 „Ceterum autem malum magnum omnibus creare?
 „Continuò n. Troianos quidem magnanimos &
 Achiuos (pum:
 „Linquet: hic a. nos veniet conturbaturus in Olym-
 „Corripiet vero ordine omnes, quique in culpa est,
 quique etiam non.
 „Ideò te rursus nunc iubeo sedare iram ob filiū tuū:
 „Iam n. aliquis eo potentia & manibus fortior
 „Vel interfectus est, vel etiam postea interficietur:
 difficile autem (tum.
 „Omnium hominum liberare generationem & par- 140
 Sic loquuta, firmavit in solio impetuosum Martē.
 Iuno autem Apollinem vocauit domum extra,
 Irinque, quæ diis internuntia est immortalibus,
 Et ipsos compellans verbis alatis alloquuta est.

„ Ζεὺς σφῶς ἰδὼν κέλετ' ἐλθέμεν ἥϊ πάχιστα·
 „ Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔλθῃτε, Διὸς τ' εἰς ὤπα ἴδῃθε,
 „ Ἐρδευέτω, πῶς κε κείνος ἐποτρυνώη καὶ αἰώγῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺςσε, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·

Ἐξέτο δ' εἰς ἑσθλὰ· πῶδ' αἰζάντε πετεσνύων·

150 Ἰδὼν δ' ἱεῖοι πολυπύδα καὶ μητέρων θυγαῖ·

Εὐρυδ' εὐρύσπα Κροτιάδην αἰὲν Γαργάρῳ ἄκρῳ

Ἡδρῶν· ἀμφὶ δέ μιν θυοειδέφους ἐπεφαΐετο·

Τὼ δ' ἰπείρουθ' ἐλθόντε Διὸς μεφεληγρέταο

Σπύτῃ, ὃ δὲ σφῶν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,

Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσιν φίλης ἀλόχοιο πηϊέσθην·

Ἰεὺ δ' ὠστέριον ἔπεια πειρᾶται περσυνύδα,

„ Βάσκει ἴθι Ἰεὺ παχῖα, Προσειδὼναι αἰὲν ἀκπ

„ Πάταται δ' ἀγχιλαί, μηδὲ ψευδαγγελίης ἐστίν·

„ Πανστέμνον' μιν αἰὲν ἀχθὶ μάχης ἡδὲ πολέμοιο

190 „ Ἐρχομαι μετ' Φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα διασ·

„ Εἰ δέ μοι ὦκ' ἐπέεσσιν πεπίσεται, ἀλλ' ἀλογίσει·

„ Φραζέσθω δ' ἥπειτα μετ' Φρέια καὶ μετ' θυμῶν,

„ Μῆ μ' ὃ δὲ κρατερὸς τῶν ἐὼν ὀπίσται παλάσῃ

„ Μῆται, ἐπεὶ ἔοφημι βῆναι πολὺ φέρτερος ἐστίν·

„ Καὶ γὰρ ὠστέρος· τῷ δ' ὦκ' ὀθεταί φίλοι ἦτορ

„ Ἴσοι ἐμοὶ φάσθαι, τὸν τε συγγένιστον καὶ δῆλον.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπιδύσας ποδῶν ἔμμεν ὠκέα Ἰεὺς,

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίῳ ὀρέῳ εἰς Ἰλίου ἱρῶν·

Ὡς δ' ὅταν ἐκ μεφείῳ πῆται ἡφάς, ἢ αἰχλάζα

170 Ψυχρὴν ὑπαὶ ῥιπῆς ἀΐρη γένεος βορέαο,

Ὡς κραπιῶς μεμαῖα διέπτατο ὠκέα Ἰεὺς.

Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη, περσέφῃ κλυδὶ ἐρυσίχαιον,

„ Ἀγγελίην πᾶσι τοῖς γαίῃσιν κυανχαῖται,

„ Ἡλθον δὲ εὐρυφίρρυσσε παρὰ Διὸς ἀγχιόχοιο·

„ Πανστέμνον' σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πολέμοιο,

„ Ἐρχομαι μετ' Φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα διασ·

„ Εἰ δέ οἱ ὦκ' ἐπέεσσιν ὀπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογίσεις,

„ Ἡ δὲ πάλιν καὶ κείνος ἐρυσίχαιος πολέμιζον,

„Iupiter vos in Idam iubet venire quam celerrimè.
 „At postquā veneritis Iouisq; conspectū aspexeritis,
 „Facite quicquid ille iniunxerit & præceperit.

Hæc quidē sic loquuta, retro cessit venerāda Iuno,
 Seditque in solio: hi autem properantes volauerunt,
 Idamque peruenerunt fontib abundantem, matrem
 ferarum:

Inuenerunt a. latè vidētē Iouem, in Gargaro summo 150

Sedentem, ipsum a. vndiq; odorifera nubes cingebat.

Hi verò coram vt venerunt Ioue nubicogo

Steterunt, neque ipsos videns iratus est animo,

Quoniā eius celeriter verbis dilectę vxoris paruerāt.

Iris autem priorem verbis alatis alloquutus est,

„Vade age, Iri velox, Neptuno regi

„Omnia hæc nuntia, neque falsa nuntia sis:

„Desistentem ipsum iube à pugna & prælio

„Venire ad cœtus deorum vel in mare diuinum.

„Si autem meis verbis non obediēt, sed spernet, 160

„Consideret deinde mente & animo;

„Ne me fortis quamuis existens, inuadentē sustineat

„Expectare: quoniam eo dico virib. multo præstan-
 tiorem *me* esse,

„Et natu maiorem: at eius non vetetur dilectum cor

„Æqualem *se* dicere mihi, quem metuunt & cæteri.

Sic dixit. neque immorigera fuit vētipēs velox Iris:

Descendit autem ab Idæis mōtib. ad Ilium sacrum.

Veluti vero quum ex nubibus volat nix, aut grando

Gelida ab impetu serenifici Boreę:

Sic celeriter festinans deuolauit velox Iris, 170

Prope a. stans alloquuta est inclytum Neptunū,

Nuntiū aliquem tibi Neptune nigris crinib. decore,

„Veni huc afferens à Ioue ægidem gestantē:

„Desistentem te iubet à pugna & prælio

„Venire ad cœtus deorum, aut in mare amplum.

„Si autem eius verbis non obtemperabis, sed spernes,

„Minatur & ille ex aduerso pignantem

380 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Θ.

„Εἰθὰ δ' ἐλεύσεσθαι, σὺ δ' ὑπεξάλεσθαι αἰῶνα·

380 „Χῆρας, ἐπὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος ἔη,

„Καὶ γὰρ κ' αὐτὸς σὸι δ' ἔκ' ὀθεταὶ φίλοι ἦτορ

„Ἰσίοι οἱ φῶσθαι, τὸ τε στυγίοισι καὶ δῆρι.

„Τὼ δ' ἔμειν' ὀχθήσας περ σέφην κλυδὸς ἐπιστάγαιος,

„Ὡ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς ὦρ' ἐὼν ὑπὸ πλοῖν ἔειπε,

„Εἴ μ' ἐμπίμπρῃσι βίη ἀέκοιτα κατ' ἔξω.

„Τρῆς γὰρ τ' ἐκ Κρόν' ἐμὸν ἀδελφεοῖ, οἷς τέ κε Γαῖα,

„Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τείπερος δ' Αἴδης ἐσθλὸισι αἰάσσων·

„Τειχὲ δ' ἔπειτα δίδωται, ἕκαστος δ' ἐμμορὸς
πῆμα·

„Ἦτοι ἐχὼν ἔλαχον πολὺν ἄλλα γαμέων αἰὲν

390 „Παλλομένην, Αἴδης δ' ἔλαχεν ἑρφέϊ τε

„Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἔρριον ἑρμῶν, ἐν αἰθέρι καὶ γαίῃ τε

„Γαῖα δ' ἐπ' ἔξω πάντοτε καὶ μακρὸς οὐρανός.

„Τῷ ῥα καὶ ὑπὸ Διὸς βέομαι φρεσὶ, δῆλ' ἔκμηλος

„Καὶ κρατερὸς ὦρ' ἐὼν, μῦθον ταῖσ' αὖτε
μοῖρῃ·

„Χερσὶ δ' ἔμειν' ἐμὸν πᾶν γὰρ κακὸν ὥς διδαστέον·

„Θυγατέρεσσιν γὰρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον ἔη,

„Εκπύγλοις ἐπέεσσιν ἐπιστάμεν, οἷς τέ κε αὐτὸς,

„Οἱ ἔθελ' ὀτρυνόντες ἀκούσοιται καὶ αἰάλη.

„Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὶν ὀρέμεν ὥκιστα·

„Οὐτὼ γὰρ δῆτοι γαῖαν οὐρανὸν χαῖται,

400 „Τοῖσι φέροι Διὶ μῦθον ἀπὸ νῆα τε, κρατερὸν τε·

„Ἦτις μετὰ σφίσι; σφραγίσαντες φρένας ἰσθλῶν·

„Οἷδ' ὥς κρεσσυτέροισιν ἐριτύες αἰεὶ ἔποιται.

„Τὼ δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐπιστάτω,

„Ἰεὺς ἀμάλ' αὖτε ἔπος καὶ μοῖραν ἔειπες·

„Ἰσθλὸν καὶ ὅτε κλέψῃ, ὅτ' ἀγέλος αἴσιμα εἶδῃ·

„Ἀλλὰ τόδ' αἰεὶ ἄχος κραδίη καὶ θυμὸν ἰχάσῃ,

„Ὅππῃται ἰσόμενοι καὶ ὁμῇ περ αἰετὸν αἶσῃ

„Νεικείῃ ἐθέλῃσι χολωτοῖσι ἐπέεσσιν·

410 „Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κετεμεσσητὶς ὑποήξω·

„Ἀλλὰ δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπαλήσω τὸν θυμὸν,

„Αἰεὶ μὲν ἐμὸν καὶ Ἀθηνᾶς ἀνελάτῃς,

„Huc se venturum, te autem euitare iubet
 „Manus: quoniã ait se viribus multo fortiorẽ esse te,
 „Et natu maiorẽ, tuum verò non veretur charũ cor 180
 „Equalem te ei dicere, quem pertimescunt & alij.

Hunc a. valde indignatus affatus est inclytus Ne-
 ptunus, est,

„Proh dij! certẽ potens quãuis sit superbe loquutus
 „Si me pari honore prãditum vi inuitum coercebit,
 „Tres n. ex Satur. sumus fratres, quos peperit Rhea,
 „Iupiter & ego, ternus a. Pluto inferis imperans.
 „Trifariam verò omnia diuisa sunt: quisque verò
 nactus est regnum:

„Quippe ego sortitus sum canũ mare habitare sãper
 „Motis sortibus: Pluto a. sortitus est caliginẽ obscurã
 „Iupiter v. sortitus est cœlũ latũ in æthere & nubibus, 190
 „Terra a. adhuc communis omniũ, & altus Olympus.
 „Ideò sanẽ nequaquã Iouis curo mētes, sed quietus,
 „Quantumuis sit potens, maneat tertia in portione.
 „Manibus verò ne quĩd me omnino ignauum velu-
 „Filiã enim & filios satius esset (ti terreat.
 „Asperis verbis inerepare, quos genuit ipse:
 „Qui cum hortantem audient vel necessitate.

Huic autem respondit deĩnde ventipes velox Iris,
 „Itãne iam à te Neptune cœrulea coma decore,
 „Hoc referã Ioui responsum sæuũmq; durũque? 200
 „An aliquid mutabis? mutabilesquidẽ mētes bonorũ.
 „Scis quod maiotes natu Erinnyes semper sequũtur,
 Hãc a. rursus alloquutus est Neptu. quatiẽs terrã,
 „Iris dea, valde hoc verbum opportunẽ dixisti:
 „Bonum & hoc est, quando nuntius decentia nouit.
 „Sed ille grauis dolor cõ & animum occupat,
 „Quando parem dignitate, & pari natum fato
 „Obiurgare vult iracundis verbis:
 „Verumtamen nũc quamuis indignatus cedam. 210
 „Aliud verò tibi dicam & minabor illud animo:
 „Siquidem sine me & Minerva prãdatrice,

„ Ἡρῆς, Ἑρμῶ τε, καὶ Ἡφαιστῶ αἰακὸς,
 „ Ἰλὶν αἰπιῆς πεφιδνησεται, ὅδ' ἐθέλησει
 „ Ἐκτῶρα, δοῦναι δ' ἄνδρα κραίης ἀργείοισιν,
 „ Ἰσάτωθ', ὅτι ἰῶν αἰήκετος χόλος ἔσται.

Ὡς ἔπει, λίπε λαοὶ ἀχαιῶν ἐπιστάγας·
 Διὶ δ' ἔπειτο ἰῶν, ποθεῖν δ' ἦρως ἀχαιοί.

Καὶ τότε Ἀπόλλων θεοῖφι κεφαλῆν' ἔειπε Ζεὺς,

210 „ Ἐρχο μὲν φίλε Φοῖβε μετ' Ἐκτῶρα χαλκο-
 κορυτῶν.

„ Ἡδὲ μὲν γὰρ τοι γαήροχος ἐπιστάγας
 „ Οἴχταίς ἄλα δῖαν, ἀλευάμηνος χόλοι αἰπιῶν.
 „ Ἡμέτερος· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπύθοιτο
 καὶ δῆσι,

„ Οἷόν τ' ἰέρτερόν ἐσσι θεοί, Κρόνοι ἀμφὶς εἰότες.

„ Ἀλλὰ τόδ' ἡ μὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἡ δέ οἱ αἰσπεί.

„ Ἐπλετο, ὅττι πάρος τε γενομένης, ὑπὸνξε

„ Χθέραι μὰς, ἐπεὶ ἔκει αἰδρωτή γ' ἐτελείσθην.

„ Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χίρῳσι λάβ' αἰγίδα θυγαυόεσσαν,

„ Τὴν μάλ' ὀπίσσω, φοβέει ἦρωας ἀχαιοὺς.

220 „ Σοὶ δ' αἰσπεί μὲν ἔτι κατὰ βόλε Φαίδιμος Ἐκτωρ.

„ Τόφρα γὰρ οὐδ' οἱ ἔγχετο μῆνος μέγα, ὅφρ' αὖ ἀχαιοί.

„ Φεύγοιτες ἦνός τε καὶ Ἑλλήσποντο ἰχθοῖται.

„ Κῆθε δ' αὖθις ἐχὼ φρεσὶσμαι ἔργοι τε, ἔπος τε,

„ Ὡς κε καὶ αὖτις ἀχαιοὶ αἰαπιώσωνσι πόλιν.

Ὡς ἔφατ', ὅδ' ἄρα πατὴρ αἰηκούσσει Ἀπόλλων

Βῆ δ' ἔκατ' Ἰδύϊον ὀρέων ἱρῆν ἐοικχός

Ὡκεῖ φασγανόων, ὅς' ὄκιστος πεπτεῖναι.

Ἐὐρὺ δ' οἱ Πριάμοιο δούφρονος Ἐκτῶρα δῖον

Ἡλῶν, ὅδ' ἐπὶ κῆτε, ἰέοι δ' ἐσταχίεσσαν θυμῶν,

240 Ἀμφὶ ἐμινώσχοι ἐπάρχει, ἀπὰρ αἶσμα καὶ ἰδρώς.

Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς τοῦ ἀνιόχοιο.

Ἀγχοῦ δ' ἰσάμηνος θεοῖφι ἐχάεργος Ἀπόλλων,

„ Ἐκτῶρ ἦν Πριάμοιο, πῆ δ' οὐδ' ἰόσφι ἀπ' ἀνιῶν.

„ Ἡσ' ὀλιγηπλέων ἦεν πῆσιν κῆδος ἰχάϊα;

Τοὶ δ' ὀλιγοδρακίον θεοῖφι κορυθαίολος

Ἐκτωρ,

„Iunone, Mercurioque & Vulcano rege,
 „Ilio excelso parceret, neque volet
 „Destruere, dareque magnam victoriam Argiuis,
 „Sciat hoc, quod nobis insanabilis iracundia erit.

Sic fatus, liquit copias Achaicas Neptunus,
 Subiitque pontum profectus: desiderabant autem
eum heroës Achiui.

Et tunc Apollinē alloquutus est mubiū coactor Iup.

Vade nūc dilecte Phœbe ad Hectorē ære armatum,
 „Nunc etenim Neptunus quatiens terram 220
 „Abiit in mare humidum, fugiens iram grauem
 „Nostram: nā *alioqui* valde pugnam auuissent & alij
 „Qui quidē inferi sunt dij, Saturnum circa existentes.
 „Sed hoc tum mihi multo vilius, tum sibi ipsi
 „Fuit, quod reueritus, cessit,
 „Manus meas: quoniā nō sine sudore perfecta fuisset
 „Sed tu quidē manibus accipe ægidē fabricatā, (res.
 „Quam vehementer quassās terreto heroas Achiui.
 „Tibi v. ipsi curæ sit ô *Apollo* procul feriens, illustris
 Hector;

„Tantis per itaq; ei excita robur magnū, dum Achiui 230
 „Fugientes ad nauésque & Hellespōntum perueniāt.
 „Illinc a. ipse ego cōsultabo quid sit faciendū, dicendūq;
 „Vt rursus Achiui respirent à labore:

Sic dixit: neq; sanē patri immorigerus fuit Apollo:
 Descendit verò ab Idæis montibus, accipitri similis
 Celeri, colūbatū occisori, quiq; celerrimus volucrum:
 Inuenit filium Priami bellicosi Hectorē nobilem,
 Sedentem, neque amplius iacebat: modo n. collegerat
 animum

Circum se agnoscens socios: sed anhelitus & sudor
 Cessarat, postquā ipsū excitauit Iouis anim' Ægiochi: 240
 Prope a. stās, *eum* alloquutus est lōgē operās Apollo,

Hector fili Priami, cur tu seorsum ab aliis
 Sedes animo deficient? num aliquis te dolor occupat?
 Hūc v. lāgvidus alloquutus est galeæ motor Hector;

„ Τίς ἔσθ' ἰσὶ φέρεται θεῶν, ὅς μ' ἔρεαι αἵτις;
 „ Οὐκ αἴας ὁ μνηστὴρ ἐπὶ κορυμνῇσι Λαχάων
 „ Οὐδ' ἐτάρχεις ὀλέκοιτα βολῶν ἀκαθὸς βάλοι Αἴας;
 „ Χερμαδίῃ ποτὶς γῆρας, ἐπαυσε. ἦ θύειδες
 ἀλκῆς;

250 „ Καὶ δὴ ἐμὸν γ' ἐφ' αὐτῷ ἰέχουσι καὶ δῶμ' αἰδέουσι.
 „ Ημαῖ τῶδ' ὁ ψαδὺς, ἐπεὶ φίλοι αἰοὶ ἦτορ.
 Τοῖδ' αὖτε παρθένη πελαῖα ζ' ἐκάργος Ἀπόλλων,
 „ Θάρσαιν' ὦ, βῆσι τοι ἀεσσητῆρα Κρονίῳ.
 „ Εξ Ἰδης παρθένηκε παρὰς ἀλῶναι καὶ ἀμύνειν.
 „ Φοῖβος Ἀπόλλων χρυσάεργος, ὅς σε παρὰς πορ
 „ Ρύοι, ὁμῶς αὐτὸν τε καὶ ἀπειροὶ πηδλίεθ' ἔργῳ.
 „ Ἀλλ' ἀγέ μιν ἱππεῦσι ἐπὶ τριῶν πολέεσσι,
 „ Νηυσὶ ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐλαυνέμεν ὠκείας ἵππους.
 „ Αὐτὰρ ἐγὼ παρὰ θοῇσι κίονι ἵπποισι κέλευθον
 260 „ Πᾶσαι Λακωνίῃ τρέψω δ' ἥρωας Λαχάωνας.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπιενσε μένος, μέγα ποιμὴν λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε πρὸς αὐτὸς ἵππος ἀκοσίσσας ἐπὶ φάτιν,
 Δεσμῶν δ' ἀπὸ ῥῆξας θεῖοι παῖδες κροαίῃσι,
 Εἰσθῶς ἀέεαδ' εὐρῆεος ποταμοῖο.
 Κυδίῃσι· ὕψου δ' ἵππων ἔχον, ἀμφὶ δ' ἵππων
 Ὀμοῖ· αἰσγίται· ὁ δ' ἀγλαΐῃσι πεποιθὼς
 Τίμφ' ἀγέ μιν φέρε μετὰ τ' ἠθέα καὶ ἰομῶν.
 ἵππων.

Ὡς ἔκπερ λαίψεα τῶδας καὶ γοιῶν αἰώμας,
 Οπρῶσι τῶ πῆας, ἐπὶ δ' ἔκλυει αὐδῶν.
 270 Οἶδ' ὅς τ' ἠ' ἐλαφοὶ κερατοὶ, ἢ ἄχαιοι αἵ γ' αἶ
 Εὐεῖνοι τοὶ κύνες τε καὶ αἰέρες ἀχρησάται.
 Τοῖσιν τ' ἠλίζατος πέτρῃ, καὶ δάσκιος ἔλν.
 Εἰρύσσει, ὅδ' ἄρα τί σφ' ἐκίχη μὲναι αἰσχυροῖσι.
 Τῶν δ' ἐπ' ὑπαὶ ἰαχῇ ἐφαίνετο λίσσ' ἠὲ γένος
 Εἰς ἰδὸν· αἵ φα' ἦ πάντας ἀπὸ τράπε καὶ μα-
 μαδτας.

Ὡς Δαναοὶ, εἰς κορυμνῇσι λαῶν αἶψ' ἔποιον,
 Νύκτιντες Σίφισι τε καὶ ἑγχεσσι ἀμφοτέρωσιν.

„Quis verò tu es optime deorum qui me interrogas
coram?

„Non audis quòd me nauium ad puppes Achiuorum,
„Suos socios perdentem, in bello strenuus percussit
Ajax (dine:

„Saxo ad pectus, cessare fecit autè à strenua fortitu-
„Et sanè ego putabam mortuos, & domum Plutonis
„Die hoc me visurum, quoniā charā expirabā animā. 250

Hūc v. rursus alloquutus est rex lōgè operās Apol.
„Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius
„Ex Ida emisit astare & auxiliari,

„Phœbū Apollinē aureo gladio conspicuū, qui te an-
„Protego simul ipsūque & aliam vibem: (ita

„Sed age, nunc equites hortare multos,
„Naues ad concauas impellere veloces equos.

„Sed ego ante iens, equis viam

„Omne cōplanabo, & vertā in fugam heroas Achiuos.

Sic loquutus inspiravit robur magnum pastori po- 260
pulorum. (sepe,

Vt a. quum quis otiosus equus hordeo pastus ad præ-
Vinculo perrupto, currit per campū quatiēs terram,
Assuetus lauari pellucido fluuio,

Exultans: altè autem caput tenet, circāque iube

Humeros morantur: eum autem splendore fretum,

Facilè genua ferūt ad cōsuetā loca & pascua equorū:

Sic Hector celeriter pedes & genua mouebat,

Concitans equites, postquam dei audiuit vocem.

Hi verò, vt vel ceruum cornutum, vel syluestre caprā

Insequuntur canēsque & viri agrestes: 270

Hunc quidem alta petra & vmbrosa sylua

Seruauit, neque enim ipsis adipisci fatale erat:

Horum à ob clamorem apparet leo bene iubatus

Ad viam, statim verò omnes auertit quamuis animo-
fos: (sequebantur,

Sic Danai haftenus quidem cateruatim semper

Ferientes ensibus & hastis ancipitibus:

Αὐτὰρ ἐπὶ ἴδοι ἑκβρέτοι χόλμοι σίχας αἰδράν,
 Ἰαρέσθαι, πᾶσι δὲ ὄψαι ποσὶ καί ποσε θυμῶς·

280

Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀγόρευε Θόας Αἰδραῖμος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ὅππῃς ἄλκμος μὲν ἀκοῖτι,
 Εὐλὸς δ' ἐστ' ἀδὴν ἀγορῇ δέ ἐπαῦροι Λαχαιῶν·
 Νῆχοι, ὅππῃτε κοῦροι ἐρίσσαν παρὶ μύθων·
 Ος σφ' ἐὺφροσύνῃ ἀγορήσας ἔμετέωντι,
 „ὦ πόποι, ἦ μίγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν
 ὁρῶμαι·

„Οἷοι δ' αὖτ' ἐξαῶπες αἰέτ' ἡ κῆρας ἀλύξας
 „Ἐκπορ· ἦ θύμῃ μάλα ἔλπετο θυμῶς ἐκάσθ',
 „Χερσὶν ὑπ' Αἰαιτὸς θαλῆσι Τελαμοπιάδην·
 „Ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν θεῶν ἐρρύσατο ἔϊσάσσει·
 290 „Ἐκβρ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γουνοῦ
 ἔλυσε.

„ὦς ἔμμενέσθης ὅττομαι· ἔγὼ ἄτερ γε
 „Ζηνὸς ἐρὶ δούπου κοῖμος ἴσταται ὧδε μνηστῆρ.
 „Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αἱ ἐγὼ εἶπω παρθώματα πάντες·
 „Πλητὺ μὲν ποτὶ γῆας αἰὼξομεν ἀποιέσθης·
 „Αὐτὶ δ' ὅσσοι ἄριστοι ἐστὶν ἔρατῳ εὐχόμεθ' ἔτι,
 „Στείνομεν, ἔπειτα κοῦροι ἐρύξομεν αἰπάσαντες,
 „Δέξατ' αἰαχέμενοι· οἱ δ' οἶα ἔμμενέσθην
 „Θυμῷ δεισέσθης Δαναῶν καταδύναι ὄμιλοι.
 „ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὴν μάλα μὲν κλύοι ἠδ'
 ἐπὶ θοοί·

300

Οἱ μὲν δρ' ἀμφ' Αἰαίαντα, ἔνθα Ἰδομένηα αἴαχτα,
 Τεῦχεσι Μυρμιδόνεσσιν, Μέγλιον δ' ἀτάλαντον Ἀργεῖον,
 Τυρμίνην ἥρτιον ἀεὶς ἦαι χαλίσαντες,
 Ἐκβρὶν ἔτ' ἑταροῖσι σάπροι αἰτῆρ' ὀπίσσω·
 Ἡ πλητὺς ἐπὶ γῆας Λαχαιῶν ἀποιέοντο.
 Τρῶες δ' ἐπεὶ τυφάν ἀολλῆες ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκπορ
 Μακρὰ βίβας, πρὸς δὲ ἔτι αὐτὴν Φηῖος Ἀπόλλων,
 Εἰμῶνος ὤμοισιν ἐφίλκην, ἔχε δ' αἰγίδα θύει,
 Διὶ κῶν, ἀμφιδάσσειαν, ἀειφρεπὶ· ἡ δ' ἄρα χαλκίαι·
 Ἡ φαιστός Διὶ δῶκε φερέμεναι ἐς φόβον αἰδράν·
 310 Τὴν δρ' ὅγ' ὅτ' αἰ χεῖρας ἔχει, ἠγύσαντο λαῶν.

Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordi-
nes virorum,

Timuerunt: omnibus autē in pedes decidit animus.

His verò dein concionatus est Thoas Andræmonis
filius (culandi:

Ætolorum longē pręstantissimus, peritus quidem ia- 280

Strenuus etiam in stataria: concione verò ipsum pau-
ci Achiuorum

Vincebāt, quādo iuuenes cōtenderent de eloquētia:

Qui inter eos prudens concionatus est, & dixit.

Proh dij, certē valde mirandum hoc oculis video,

„Qualiter a. rursus de integro surrexit morte vitata

„Hector, atqui ipsum valde sperabat animus cuiusq;

„Manibus Aiakis moriturum esse Telamonij:

„Sed aliquis rursus deorum liberauit & seruauit

„Hectorē, qui iā multorum Danaorū genua soluit,

, Quemadmodum & nūc fore puto: non enim sine 290

„Ioue valde tonante in prima stat acie adeo alacris:

„Sed agite, sicut ego dixero, obediamus omnes:

„Multitudinem quidem ad naues iubeamus redire,

, Ipsi verò quicunq; optimi in exercitu gloriamur esse

„Stemus: si fortē primum arceamus obuiantes,

„Hastas eleuantes: hunc autem puto etiam alacrem

„Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinē.

Sic dixit: illi verò & cum audiuerunt, & paruerunt:

Ergo Ajax cum suis, itēque Idomeneus rex,

Teucer, Merionēsque, Megēsque similis Marti, 300

Pugnam apparabant, proceribus coactis,

Hectorem & Troianos contra: sed retrò

Turba ad naues Achiuorum redibant:

Troiani a. priores irruerūt cōferti: pręibat a. Hector.

Lato gradu incedēs: ante v. ipsū ibat Phœb⁹ Apollo,

Indut⁹ humeris nebulā: tenebātq; ægidē impetuosā,

Graue, vndique villosam, insignē, quā faber ferrarius

Vulcanus Ioui dederat gestare ad terrorem hominū:

Hanc vtrique ille in manibus tenens duxit copias.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀμλίε, ὥρτο δ' αὖτ' ἡ
 Οὐρανὸν ἀμφοτέρωθεν, ὑπὸ νευρῆφι δ' οἷσι
 Θρώσκοι· πολλὰ δ' ἰδοῦρα ἔρασεῖα καὶ ἀπὸ χειρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν οἱ χερσὶ πηγνύτ' ἀρήϊθασι αἰζυῶνι.
 Ἡμεῖς δ' ἐμμεσηγυ, παρὸς χερσὶ καλοῖ ἐπαυρήν
 Εἰργαίη ἴσαντο, λιλαόμενα χερσὶν ἀσάν.
 Οφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρωθεν βίλε ἤπλετο· πίπτε δ' λαός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατειώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων
 Σῆσ' ἔπι δ' αἶδ' αὖσε μάλα μέγα, βῆσι δ' θυμῶν
 Εἰς ἡθέων ἐθέλξε, λάδοντο δ' ὄφρ' εἶδος ἀλκῆς.
 Οἱ δ' ὥστ' ἠέβον ἀγέλω, ἠπῶν μὲν οἶδ' ἰδὼν
 ὦρε δὴ κλειέεσσι μνηστῆς τυκὸς ἀμυγῶ
 Ἐλθοῖτ' ὄξαιπ' ἡς σηκίτορος ἔπαρείτορ.
 Ὡς ἐφ' ἔβητο λ' ἁχαιὶ αἰάλκιδες οἰῶν Ἀπόλλων
 Ἡκεφοῖον, Τρωσὶ δ' ἐκ ἔκλεικ' ὕδω, ὕπαζε.
 Εἰθαδ' αἶψ' ἔλει ἀνδρακίδα δ' ὀπίσθης ὕσμινε.
 Ἐκπῶρ μὲν Σπύχον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἐπ' ἔφνε,
 Τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγῆτορ χαλκοχιτῶνι·
 Τὸν δ' Μείνοιο μεγαθύμου πῖστοι ἐπαῖρον.
 Αἰνείας δ' Μείδοιτα καὶ Ἰάσοι ὄξειά εἰξαν.
 Ἡτοῖο δ' ἄνδρ' ἰόθος υἱὸς Οἰλῆος θεῖοιο
 Ἔσκε Μένων, Αἰάντος ἀδελφεὶς αὐτὰρ ἔταρει
 Εἰφυλάκη γαίης ἀπὸ πατρίδος ἀνδρακακταῖς,
 Γιωδὶ μητρὸς ἐριώπιδος, ἧν ἔχ' Οἰλεις.
 Ἰάσος αὖτ' ἄρχος μὲν Λεωνάοι ἐτέτυκτο,
 Τῖος δ' Σφίλειο καλίσκετο Βυκκολαῖοι.
 Μήκιστ' ἔλε Πυλυνύμας, ἔχοντι δ' Πολίτης
 Πρώτη δ' ὕσμινε, Κρόνοι δ' ἔλε δῖος Ἀγνώμενος.
 Διὶ δ' οἱ Πάρις βάλε ἰείατι ὤμοι ὀπίσθ'·
 Φύγοιτ' οἱ θεμάχοισι, ἔχοντι δ' ἑλκὸς
 ἔλασσε.

Οφρ' οἶδ' ὀφθαλμοὶ ἀπ' ἔπειτα, τόφρα δ' ἁχαιοὶ
 Τάφρω καὶ Σκολόπασσι οἰομένησιν ὄρουσσι,
 Εἰθα καὶ εἰθα φέβοιτο, δούλοιο δὲ τείχος αἰάλη.

Argiui a. imperum exceperunt conferti: excitatus est 310
verò clamor

Acutus utrinque: à nervis autem sagittæ
Exiliebant multaque hastilia fortibus à manibus,
Alia quidē in corpore figebātur bellicosorū iuvenū:
Multav. & in medio, antequā corpus pulchrū rāgerēt,
In terra figebantur cupientia corpus lādere:

Quamdiu quidem ægida manibus tenebat immoram
Phœbus Apollo (multi.

Tāmdiū valde utrosque tela attingebant, cadebant a.
Sed postquā in vultum intuitus Danaorum equitum
Cōcussit, ipseque inclamavit, valde admodū, illis animū
In pectoribus enervavit; oblitique sūt strenui roboris 320
Hi a. sicut vel boū armētū vel gregem magnum ouīū
Feræ duæ turbant, nigæ noctis intempestæ tempore,
Venientes repente custode non præsentē:

Sic fugati sunt Achiui imbelles: in eos enim Apollo
Misit fugam. Troianis a. & Hectori gloriam dedit.

Tunc vir interfecit virum dissipata acie,
Hector quidem Stichiūque & Arcesilaum occidit,
Hūc quidē Bœotiorū ducem æreas tunicas habentiū,
Illum autem Menesthei magnanimi fidum socium.

Æneas verò Medonta, & Iasum spoliauit.

Scilicet hic quidem nothus filius Oilei diuini 330

Erat Medon Aiakis frater, sed habitabat

In Phylaca terra procul à patria, virū cum occidisset,

Frātre nouercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:

Iasus autem dux quidem Atheniensium erat,

Filius verò Spheli vocabatur Butolidæ.

Mecisteum a. sustulit Polydamas, Echiūque Polites

Primo in cōflictu: Cloniū v. interemit nobilis Agenor

Deiochū a. Paris percussit in extremo humero retro 340

Fugietē inter propugnatores, penitus a. ferrū trāsegit

Dum hi illos spoliabant armis, interim Achiui

In fossam & palos delapsi effossam, (sitate,

Hæc & illuc fugiebāt, ingrediebantur a. murū necesse

Εκπὸρ δ' Ἰ Τρώεσσι σκέλετο μακρὸν αὖσας,
Νηυσὶ θηπείεσσι, εἰαὶ δ' εἰαρε βροτῶντα.

„Οἱ δ' αὖ ἐχὼν ἀπαιέωτε ἰεὺς ἐτέρωθι τοῖσιν,
„Αὐτῶς εἰ θαῖατοι μητιάσονται, ὅδε νύ τοι γέ

350 „Γιωτὶ τε γωπαί τε πύρρος λελάχουσι θαυότα.

„Αλλὰ κινέες ἐρύουσι περ ἄρεος ἡμετέρου.

Ὡς εἰπὼν, μάστιγι χαπαμαδὸν ἤλασε ἱώπυς,

Κεκλόμενος Τρώεσσι χεῖρας· οἱ δ' Ἰδὲ αὐτῶς

Παῖτες ὀμυκλήσαντες, ἐχὼν ἐρυστάρματα ἱώπυς,

Ἡχῆ θεσπεσίη· πεπαρθεῖ δ' Ἰφιδος Ἀπόλλων

Ρῆα ὅχθας καπέριο βαθέης ποσσὶν ἐρείπει

Ες μέσσοι κατέβαλε· γέφυρσε δ' Ἰκέλευτο

Μακρὺν ἢ δ' εὐρεῖαν, ὅσοι τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρῶν

Γίνεται, ὅππῃ τ' αἴηρ θείεος πυρώμενος ἦσεν.

360 Τῇ δ' οἱ γέ περ χεῖρσι φαλαχῆδον· περ δ' Ἀπίλλων

Αἰγὶδ' ἐχὼν ἐρείπει, ἐρηπὶ δ' Ἰπείχον Ἀχαιῶν

Ρῆα μάλ'· ὥς ὅτε πρὸς ψαύματα παῖς ἄγχι θαλάσσης,

Ὅστ' ἐπὶ οὐδ' ποιήσει ἀθύρματα ἡπιέησι,

Ἀψ' αὖ πρὸς Σινέχον ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρει.

Ὡς ῥα σὺν ἦε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ οἰζύν,

Σύγχας Ἀργείοι, αὐτοῖσι δ' Ἰφύζαν ἐν ὤρεσσιν.

Ὡς οἱ μὲν ὄφρα νηυσὶν ἐρητύοντο μέροντες,

Ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι

Χῆρας αἰείχοιτες μεγάλ' ἐχέοντο ἔχαστος·

Νίσσασθε μάλιστα γερῶντος ἔργου Ἀχαιῶν,

370 Εὐχέτο χεῖρ ὀρέγων εἰς ἕραιον ἀπέρχεται,

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι σὺν Ἀργείοισιν πο-

• λιπύρῃ,

„Ἡ βίος, ἢ οἶος, χεῖρ πῖσιν μεγάλα χαίρει

„Εὐχέτο ἰοσῆσαι σὺν δ' ἐπείχεται κατέκυσσας,

„Τῷ μῆναι, καὶ ἄμυναι ὀλέμπε ἡλέος ἡμᾶρ·

„Μηδ' ἔπει Τρώεσσι δὲ δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

Ὡς εἶφατ' ἐχόμενος, μέγα δ' ἐκτεπε μήπεται Ζεὺς,

Ἀργίῳ αἰῶνι Νηληϊάδεο γένεϊτος·

Τρώες δ' ὥς ἐπύθοιτο Διὸς τοῖσι Λιγύχοιο.

Μέλλαν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρεθ' ἰμῆσαι δ' Ἰφάρμεν.

Hector verò Troianis imperabat, altè clamans,
In naues ruere, omittere autem spolia cruenta,
„Quē v. ego remotum à nauib: alibi animaduertero,
„Ibi ei mortem struam: neque sanè cum
„Fratresque sororesque rogo imponent mortuum:
„Sed canes distrahent ante urbem nostram.

Sic fatus scutica super humeros impulit equos, 350
Adhortans Troianos per ordines: illi cum ipso
Omnes minaciter clamātes, dirigebāt trahētes currū
Clamore immenso: ante a. Phœb. Apollo (equos,
Facilè labra fossæ profundæ pedibus proruens,
In medum deiecit: muniuit verò viam
Longam & latam, quantum hastæ iactus
Progreditur, quū vir roboris periculū faciens mittit,
Hæc illi profunde bātur turmatim: ante ibat a. Apollo
Ægidem gestans valde pretiosam: diruit verò mu-
rum Achiuorum

Facilè admodū, vt cum quis arenā puer prope mare: 360
Qui postquam fecerit opera lusoria per infantiam,
Post iterum destruit pedibus & manibus, ludens:
Sic tu arcitenēs Phœbe multū laborem & ærumnam
Fudisti Argiuorum, ipsis autem fugam immisisti
Sic illic apud naues detinebantur manentes,
Inuicēque adhortantes, & omnibus diis
Manus eleuantes valde vota faciebant vnusquisque.
Nestor autem maximè Gerenius, custos Achiuorum,
Precabatur manus porrigens in cœlum stellatum,
Iupiter pater, si vnquā aliquis tibi in Argo frugifero 370
„Vel bouis, vel ouis pinguia femora comburēns,
„Precatus est vt rediret, tu autē promisisti & annuisti,
„Horū memento, & expelle, ô cœlestis crudelē diem,
„Neque sic à Troianis sinas superari Achiuos.

Sic dixit orans, valde a. intonuit cōsiliarius Iupiter
Preces audiens Neleidæ senis.

Troiani a. vt intellexerūt Iouis mēte ægidē gestantis.
Acrius in Argiuos irruerunt, recordatq; sunt pugne.

380 Οἶδ' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Νηὸς ὑπὸ βίχῃ χαταβίετο, ἐπὶ πότ' ἐπὶ γῇ
 Ἰὲ ἀϊέμου ἢ γὰρ τε μάλισ' ἀγκίματ' ὀφείλει·
 Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχὴ καὶ τείχος ἔβαιον.
 Ἰσπιδ' ἐσελάσαντες, ἐπιφύμῃσι μάχοντο,
 Ἐγχοὶ ἀμφιγύοις αὐτοχέδοι· οἱ μὲν ἄφ'
 ἱππῶν.

Οἶδ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμυθαιάων ἐπιβαίντες,
 Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ρά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκαστο
 Ναυμαχὴ κολλήετα, καὶ τόμα εἰμένα χαλκῷ.
 Πάτροκλος δ' ὥς μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 390 Τείχος ἀμφεμάχοντο θοάων ἐκ βυθὸς νηῶν,
 Τόφρ' ὅγ' οἱ κλισίῃ ἀγκυπύρορος Εὐρύπυλοιο,
 Ησέ τε, καὶ δὲ ἑτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 Φάρμακ' ἀγκίματ' ἐπασσε μυθαιάων ὀδυάων.
 Αὐτὰρ ἐπεδὴ τείχος ἐπισυμῶντες ἐτόχον
 Τρῶας, ἀπὲρ Δαναῶν γίετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ὀμοξεί τ' ἄρ' ἐπετα καὶ ὥς πληγέτο μῆρῳ
 Χερσὶ χατακρήνέας· ὀλοφύρομενος δ' ἔπος κείδεν,
 „Εὐρύπυλ' ἔκπετο δυνάμαρ χατῆσι πῶρ ἔμπης,
 „Εἰθάδε παρμυρμυρ· δὴ γὰρ μέγα θεῶν ὄραται·
 400 „Αλλά σε μὲν ἄερα πῶι ποτιτερπέτω· αὐτὰρ
 ἔχωγε·

„Σπύτομαι ὡς Ἀχλὴν, ἵ' ὀτρυνῶ πολέμιζαι.
 „Τίς δ' οἶδ' αἶκει οἱ Σωδαίμων θυμὸν ἰεῖα
 „Παραπῶι· ἀγατὴ δὲ ὄφρα φασὶς ἔστιν ἐταίρου.
 Τοὶ μὲν ἄρ' ὥς εἶποντα, ποδὶς φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπὶ χροῦντες μῆροι ἔμπεδοι, καὶ δὲ δυνάαντο
 Πανρροτέρους πῶρ εἶπας ἀπ᾽ ὅσας αὖ ὄφρα νῶν,
 Οὔτε ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδυνάοντο φάλαγγας·
 Ρηξάμενοι κλισίῃσι μεγάρων, καὶ δὲ ἰέεσσιν·
 Ἀλλ' ὥς τε Σάθμῃ δόρυ κίον ἔχοντες
 410 Τέκτονος ἐκ παλάμῃσι δαήμεναι, ὅς ρά τε πάσης·
 Εὐκὶ δ' ἤρ' ἱερὸς ὑποδημοσύνησι Ἀθιῶν·
 Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τίτατο, πτόλεμός τε.

Hi autem veluti magna vnda maris vastissimi
 Navis supra latera transcendit, quando virget
 Vis venti, hæc enim maximè vndas auget:

380

Sic Troiani magno clamore per murum scandebant:
 Equos a. vbi intromississent ad puppes pugnarunt,
 Hastis vtrínque acutis cominus, hi quidem ab equis,
 Illi a. à nauibus ex alto nigris, quas conscenderant,
 Longis contis, qui eis in nauibus iacebant,
 Ad nauale prælium compacti, os muniti ferro.

Patroclus a. dum quidè. Achiulque Troianique
 Murum circa pugnabant veloces extra naues,
 Tandiu in tentorio humani Eurypyli (gravi
 Sedebat, & hunc oblectabat sermonibus, inq; vulnere 390
 Pharmaca medelas spargebat atrorum dolorum:
 Sed postquam murum inuadentes percepit
 Troianos, at Danaorum ortus est clamórq; fugaque,
 Eiulauit vtrique deinde, & sua percussit femora
 Manibus pronis, lugénique verbum dixit,

Eurypyle, non amplius apud te possum, indigen-
 tem quamuis

Hic manere: iam enim magnum certamen ortum est.

Sed te quidem famulus oblectet: ego verò

Festinabo ad Achillem, vt eum adhorter pugnare.

400

Quis autem scit si fortè ei cum deo animum mouero,
 Admonens? BONA autem admonitio est socij.

Hunc quidè sic loquutū pedes ferebāt: sed Achiui
 Troianos accedentes sustinebant constanter: tamen
 non poterant

Pauciores quamuis existentes repellere à nauibus:

Neque vnquam Troiani Danaorum phalanges

Rumpentes, tentoriis misceri, neque nauibus:

Sed veluti amussis lignum nauale dirigit,

Fabri in manibus periti, qui omnem

Bène scit artem, præceptis Mineræ:

410

Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat.
 præliumque:

Ἄλλοι δ' ἄμφ' ὀνήπ' μάχῃν ἐμάχοντο ἰέεσσιν·

Ἐκπῶρ δ' αὖτ' Αἴαντος εἴσατο χυδαχίμοιο.

Τῷ δ' ἴμῃς φεικτὸς ἔχοι πύποι, ὅδ' ἐδύωατο

Οὐδ' ὅδ' ἐξέλασσε καὶ ἐπικρῆσαι περὶ ἱῆας.

Οὐδ' ὅδ' ἀψώσατο, ἐπεὶ ῥ' ἐπ' ἔλασσε γε δαίμοσι.

Εἴθ' ἤα Κλυτίοιο Καλήθερα Φαίδιμος Αἴας

Πῦρ ἐς ἱῆα φέροντα χεῖρ' ἑὴθ' ὅς βάλε δουρὶ.

420 Δέπνυσε δ' ἴππων, δαλὸς δέ σ' ἔκπυσε χερσὶ.

Ἐκπῶρ δ' ὥς ἐρόησεν αἰετῶν ὀφθαλμοῖσι

Ἐκ κοίῃσι πρὸ οἴτα ἱεὸς περπατῶν θεμυαῖης,

Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐμείχλετο μακρὸν αὖσας,

„ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδάνοι ἀγχιμαχηταί,

„ Μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐπεί ηἱ τῶδε·

„ Ἀλλ' ἤα Κλυτίοιο σταώσατε μή μιν Ἀχαιοί

„ Τῶχα συλήσωσι, ἱεῶν δ' ἀχὼν πρὸ οἴτα

Ω· αἰπῶν, Αἴαντος ἀκόιπσε δουρὶ φαειῶ.

Τῷ μὲν ἄμαρτ' ὅδ' ἐπ' ἔπετα Λυκόφρονα Μάστορος

υἱόν,

430 Αἴαντος θ' ἐράποντα Κυθήριοι, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ

Ναῖ', ἐπὶ αἰδέσθ' κατέκτα Κυθήριοι Ζαθέοισι.

Τοῖσ' ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὸ ὕατος ὀξείῃ χαλκῷ,

Ἐσαότ' ἀγχι Αἴαντος· ὅδ' ὑπὸ πῖος ἐκ κοίῃσι

Νηὸς ἀπὸ κορυμνῆς χαμάδις πέσεν, λιῶν δ' ἴγυα.

Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητο δ' ἴππῳ περὶ δα.

„ Τεῦχε πέποι, δὴ ἰωὶ ἀπέκτατο πρὸς ἐπαῖρος

„ Μαστορίδης, δὴ ἰωὶ Κυθήρῳ θείῃ δόδοι εἴοιτα,

„ Ἴσα φίλοισι βρεῦσι ἐπὶ οἴκῳ ἐν μεγάροισι.

„ Τοῖσ' ἔκπυρ μέγα θυμὸς ἀπέκτανε, πού ἴδ' ἴοιτο

440 „ Ωχύμορσι καὶ τόξοι, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ως φάτ'· ὅ δ' ἔζηωῖκε, θεῶν δέ σ' ἄγχι παρίσταν

Τόξοι ἔχοι δ' ἔχει παλαιοῖσι καὶ φαιδρῶ

Ἰοδῆκοι· μάλα δ' ὤχα βέλη Τρῶεσσι ἐφίω.

Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτος Πησήμερος ἀγλαὸν υἱόν,

Πηλυδάμαντος ἐπαῖρος ἀγαυῶ Πανθοίδαο,

Ἡῖα χερσὶ ἔχοιτα· ὁ μὲν πεποίητο χαλκ' ἱππῶν,

Alij autem circa alias pugnam pugnabant naues:

Hector verò contra Aiace[m] venit illustrem.

Qui *duo* vnā circa nauē habebāt laborē, neq; poterāt
Neque alter alterum expellere & incendere igne na-
ues: (rat deus:

Neque alter alterum repellere: quoniam eū admoue-

Tunc filium Clytij. Caletorem illustris Ajax,

Ignem ad nauem ferentē in pectus vulnerauit hasta:

Sonuit autem lapsus, torris verò ei excidit manu.

Hector autem postquam vidit patruelem oculis

In pulueres procubuisse nauem ante nigram,

Troianósq; & Lycios adhortatus est, altē clamans.

Troiani, & Lycij, & Dardani cominus pugnantes,

„Ne quomodo cedatis à pugna in angustia hac,

„Sed filium Clytij seruate, ne ipsum Achiui

„Armis spolient nauium in certamine lapsum.

Sic fatus in Aiace[m] iaculatus est hasta splendida.

Ab hoc quidem errauit: deinde v. Lycophronem Ma-
storis filium,

Aiacis famulum Cytherium, qui apud ipsum

Habitabat, quoniā virū interfecerat Cytheris diuinis:

Hunc vulnerauit in capite super aurem acuta hasta,

Stantem prope Aiace[m], hic a. supinus in pulueres

Nauis à puppi humi cecidit, soluta sunt vero mēbra.

Ajax autem exhorruit, fratremque alloquutus est,

„Teucer amice, iam nobis interfectus est fidus socius

„Mastorides, quem nos Cytheris huc aduectum

„Æquē ac charos parentes honorabamus in ædibus,

„Hūc a. Hect. magnanimus occidit: vbi tibi sagittæ

„Lethiferæ, & arcus quē tibi dedit Phœbus Apollo?

Sic dixit: hic a. intellexit, ac currēs prope eū astitit,

Arcum tenens in manu recuruum, atque pharetram

Sagittiferā, valde a. citò sagittas troianis immittebat,

Et percussit Clitum Pisenoris splendidum filium,

Polydamantis socium clari Panthœdæ,

Frēna manib. tenētē: hic quidē laborabat circa equos:

Τῇ γὰρ ἔχ, ἥ ῥα πολὺ πλῆστα κλοῖοντο Φάλαγγες,
 Ἐκβριχέ Τρῶεςσι χειζόμενοι· τάχα δ' αὖτ'
 Ἠλθε κακὸν, τὸ οἱ ὕψι ἐρύκακει ἱεμῶν ὦρ.

450

Αὐχέει γὰρ οἱ ὅππασε πολὺς οἶος ἔμπεσσι ἰός.
 Ἡεῖπε δ' ὅξ' ὀχία· ὑφ' αἰῶσαν δέ οἱ ἴαπποι,
 Καὶ ὅχα κροτέοιτες· αἶαξ δ' ἐρόσσε τάχιστα
 Πυλιδάμας, ἣ ὦρ' ὅς ἐναπτοί· ἤλυθεν ἴαπποι·
 Τοῖα μὲν γ' Ἀτρυγέει Περσπείωνος ὑεὶ δῶκε·
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε χερσὶ ἰχθίει σορόσσειτα,
 Ἰαππος· αὐτὸς δ' αὖτ' ἰὼν περὶ μάχῃσι εὐίχθη.
 Τεῦκρος δ' αἶψ' αἰὲς οἱ ἐφ' Ἐκβριχαλκοκορυτῇ
 Αἶντο, καὶ κει ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶ Λαχαιῶν,
 Εἴ μιν ἀριπύριτα βαλὼν ὅξ' αἶλετο θυμῷ.

460

Ἀλλ' ἔλῃθε Διὸς πυκνὰ ἰόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσει
 Ἐκτὸρ, ἀπ' ἑ Τεῦκρον Τελαμῶνι οὐχὸς
 ἀπιύεα.

Ὅς οἱ εὖς εφεία νευρὸν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 Ρῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη ὅ οἱ δῆν
 Ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξοι δέ οἱ ἔκπτε χερσός.
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητοι δὲ περὶ νηύδεα,
 „Ὡ πύποι, ἥ δὴ παγχυμάχης ἐπὶ μῦθεα κείρε
 „Δαίμονι ἡμετέρης, ὃ, τε μοι βίῳ ἐκβαλε χερσός·
 „Νευρὸν δ' ὅξ' ἐρρίξε τεός τ' ἑρφοῖ, ἧ οἱ ἔδησσε
 „Πρώϊον, ὅφρ' αἰέχοιτο θαμὰ θρώσκοιται οἵσσοις.

470

Τοῖ δ' ἡμείβετ' ἐπιτα μέγας Τελαμῶνις Αἴας,
 „Ὡ πύποι, δῆν βίῳ μὲν ἔα καὶ παρφέας ἰεὺς
 „Κῶδ' ἐπὶ Σινέχυνε θεὸς Δαναοῖσι μεγῆρας.
 „Αὐτὰρ ἐχρσὶ ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ,
 „Μάρνασθε Τρῶεςσι καὶ δῆνοις ὀρνυθι λαοῖς.
 „Μὴ μὲν ἀπουδίζε, θυμὰ σάμασ' ἀμφοὶ πρὸ ἔλοιον
 „Νῆας εὐαγγέλιον, δῆν μιν σάμασ' ἀμφοὶ χάριν.

Ὅς φάθ'· ὃ ὅτ' ὅξ' οἱ μὲν εἰς κλίσιν ἐβηκε·
 Αὐτὰρ ὅ γ' ὤμῳ σάκος θέτο τετρα-
 θέλιμοι.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέων εὐτυχέι ἐβηκε.

Ea enim dirigebat quâ longè plurimæ turbabantur
phalanges,

Hectori & Troianis gratificans: protinus verò ei
Venit malū, quod ei nullus prohibuit cupiēti quāvis.

Cervici n. eius à tergo multi gemitus incidit sagitta:

Decidit a. ex curru, retrocesserunt verò ei equi

Vacuum currum pulsantes rex a. intellexit citissimè 450

Polydamas, & primus obuiam venit equis.

Hos ille Astynoo Protiaonis filio dedit,

Diligenter a. admonebat, prope se tenere inspicientē

Equos: ipse v. rursus profectus propugnatoribus mi-
stus est.

Teucer a. aliam sagittam in Hectorem armatum

Depromebat, & repressisset eum à pugna ad naues
Achiuorum,

Si eum egregiè pugnantē vulnerās, eripuisset animā:

Sed nō latuit Iouis prudentē mentē qui custodiebat

Hectorē: sed Teucrū Telamonium gloria priuauit:

Qui ei pulchrè totum neruum in optimo arcu 460

Rupit contra hunc trahenti, aberrauit autem ei alio

Sagitta ære grauis, arcus verò excidit manu.

Teucer verò exhorruit, fratremque alloquutus est,

„Papæ, certè iam omnino pugnae consilia præcidit

„Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu,

„Nervū verò dirupit recens tortum, quem ei illigavi

„Manè, vt sustineret frequenter exilientes sagittas.

Huic a. respōdit, deinde magnus Telamonius Ajax,

„O amice, quin te arcū quidē sine & crebras sagittas

„Iacere, quoniam confregit deus Danaïs inuidens: 470

„Sed manibus sumens longā hastā & scutū humero,

„Pugna contra Troianos, & cæteras excita copias,

„Sanè quidē non sine labore, qaamuis victores, capiāt

„Naues bene transtratas, sed recordemur pugne:

Sic dixit, ille a. arcum quidem in tentoriis posuit,

Ipse verò circū humeros scutum posuit quadruplex,

Capitēque in generoso galeam benefactam posuit

Equinis

- 480 Ἰππονεύ· δ' ἰδοὶ ῥ' ἄλφος χατ' ὑπὸρ' τεῖ εἴων·
 Εἴλε· ῥ' ἄλκιμοι ἐγὼς ἀχαχιδόσι δ' ἔει χαλκῶ·
 Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ἀκα· θύει Αἴαντι παρέσθην.
 Εκπῶρ δ' ὥς ἔει· Τεύχερ βλαφθείτα βέλεμνα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισι ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας.
 „ Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δαρδάνιοι ἀγχιμαχῆται,
 „ Αἰετοὶ ἐπὶ φίλοι μῆσσεσθε ῥ' ὄφρα δὸς ἀλκῆς,
 „ Νῆας αἰὲ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν
 „ Αἰδρὸς ἀειτῆρος διότ' ἐβλαφθείτα βέλεμνα·
 „ Ρῆα δ' ἀειρωτὸς Διὸς αὐδράσι μετὰ ἀλκῇ·
 490 „ Ἡ μὲν ὀτρίσσει κῦδος ὑπὸρ' τεροῖ ἐγὼ χλίζῃ,
 „ Ἡ δ' ὅππας μινύθῃ τε καὶ ἐκ ἐθέλῃσι ἀμύνει.
 „ Ως μὲν Ἀργεῖοι μινύθει λόφος, ἄμμι δ' ἄρ' ἔχει.
 „ Ἀλλὰ μάχεσθ' ὅππῃσισι ἀολλέες· ὅς δ' ἐκεῖ ὑμῖν
 „ Βλήμους ἢ πεπυκτοὶ θάνατο καὶ πότμοι βήσῃ,
 „ Τεθιάω, ὃ οἱ ἀεικὲς ἀμυνόμενοι φείσεται
 „ Τεθιάω, ἀλλ' ἀλοχὸς τε σὸν καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 „ Καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκέραιος, ὅκ' ἐλ' ἀχαιοὶ
 „ Οἴχονται Στυγίοισι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 „ Ως ἔπ' αἰ, ὅτ' ἔρυνε λόφος καὶ θυμὸν ἐκάστω
 500 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωτ' ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 „ Αἰδῶ, Ἀργεῖοι· μὲν ἄρ' ἔχει ἢ ἀπολέσθαι,
 „ Ἡ ἐσπεύειν, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ κῆρ·
 „ Ἡ ἐλπεσθ'· ἡ γὰρ ἔλη κορυθαίολος Εκπῶρ,
 „ Εμβαδὸν ἵξασθαι μὲν πατρίδα γαῖαν ἔχαστος,
 „ Ἡ ἐκ ὀτρύνοντες ἀκούετε λαοὶ ἅπαντες
 „ Εκτὸς, ὅς δ' αἰ νῆας ὀσπερῆσαι κενεαίει;
 „ Οὐ μὰν ἐς γὰρ χορὸν κίλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μά-
 χεσθαι·
 „ Ἡ μὲν δ' ὅτ' ἐπὶ τῷ δεινός καὶ μὴ πρὸς ἀμύνει
 „ Ἡ αὐτοχέδῃ μῆσαι χεῖρας τε λόφος τε.
 510 „ Βέλτερο καὶ ἢ ἀπολέσθαι ἔτα χεῖροι ἢ βίωται,
 „ Ωδ' ἀπὸς πᾶσι νηυσὶ ὑπ' αὐδράσι χερσ-
 τίροισιν.
 „ Ως ἔπ' αἰ, ὅτ' ἔρυνε λόφος καὶ θυμὸν ἐκάστω.

Equinis fetis cristatam, horrendè autem conus super- 489
nè nutabat:

Accepit verò robustam hastam præfixam acuto ære:
Perrexit autem ire, valdèq; citò currens Aiaci astitit.

Hector verò postquam vidit Teuceri fractas sagittas,
Troianósque & Lycios hortabatur, altè clamans,

„Troiani, & Lycij, & Dardani bellicosi,

„Viri estote amici, mementote a. strenuæ virtutis,

„Naues per concauas. Iam enim vidi oculis

„Viri primarij à Ioue fractas sagittas.

„Facile a. innotescit hominibus Iouis auxilium,

„Tum quibus gloriam præstantiorem dederit, 498

„Tum quos minuerit, & quibus non velit auxiliari:

„Sicut nūc Argiu. minuit tobur, nobis a. auxiliatur.

„Sed pugnate ad naues conferti, qui autem vestrum

„Vulneratus vel percussus mortem & fatum asse-
quutus fuerit,

„Moriatur, non ei indecorum pugnanti pro patria

„Mori, sed vxor, salua erit & liberi in posterum,

„Et domus & patrimonium integrum, si Achiui

„Abeant cum nauibus dilectam in patriam terram.

Sic fatus, excitauit robur & animum vniuscuiusque.

Ajax v. rursus ex altera parte hortatus est suos socios,

Pudeat vos Argiui, nunc satius vel perire

„Vel seruari, & auertere mala à nauibus. 500

„An speratis, si naues occuparit galea decorus Hector

„Pedib. peruēturos esse in suā patriam terrā singulos?

„An non incitantem auditis exercitum omnem

„Hectorem, qui iam naues incendere paratus est?

„Non ille ad tripudium iubet venire, sed pugnare:

„Nobis a. hoc nulla sententia & consilium melius,

„Quàm cominus miscere manúsque robúrque,

„Melius aut perire semel aut viuere,

„Quàm diu consumi in graui pugna

„Sic temerè apud naues à viris deterioribus. 505

Sic fatus, accendit robur & animum vniuscuiusque

- Εἴθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχέσιον Πειριμήδεος υἱόν,
 Ἀρχὸν Φακίαν· Αἴας δ' ἔλε Λαονόμαχον
 Ἡγεμόνα κορυλίων, Αἰτῶνος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πυλιδάμας δ' ὦτο Κυμνῶιον ἔξειάειξε,
 Φυλῆδεω ἐπείρου, μεγαθύμοι δ' ἄρχοι Ἐπειῶν.
 Τῷ δὲ Μέγης ἐπὶ ρυσεῖ ἰδὼν, ὃδ' ὑπὸ τ' ἀλιάδῃ
 520 Πυλιδάμας, καὶ τῷ μὲν ἀπὸ μὲν βροτὶ· ἔχ' ἀπὸ Μαιῶν
 Εἴα Παιῖθ' υἱὸν εἰς περσέας δαμνῶαι.
 Αὐτὰρ ὁ γὰρ Κροίσμου γῆτος μέσσοι ἔτασε δουεῖ·
 Δάπησε γ' ὅππῃ, ὃδ' ἀπὸ ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Τόφρα γ' τῷ ἐπὶ ρυσε Δόλοφ' αἰχμῆς εὐείδους
 Λαμπεπίδης, ὃν Λάμπος ἐκείναρ φέρτατος
 αἰδρῶν
 Λαομέδοντάδης εὐείδου θυελλίδος ἀλκῆς,
 ὅς τε Φυλῆδεω μέσσοι σάκος ἔτασε δουεῖ
 Εὐχῆθαι ὀρμηθεῖς· περικλῆς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 Τόι ῥ' ἐφόρει γυάλοισι δῆρ' ἄρ' ἔτα· τόι ποτε
 Φυλῆς
 530 Ἡγαχεὶ δ' ἔξ Εὐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σεμλῆεττος.
 Ζεῖτος γάρ οἱ ἔδωκεν αἶψ' αἰδρῶν Εὐφῆτης,
 Ἐσπόλεμον φορέει δῆτ' αἰδρῶν ἀλεωρῶν,
 ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῦς ἦρκεσ' ὀλετ' ἔρει.
 Τῷ γ' Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἰσποδασειῆς
 Κύμβαχοι ἀκρότατοι ἰούξ' ἐγχεί' ὀξυέειπ·
 Ῥῆξε δ' ἀφ' ἰσπῆσι λείφει αὐτῷ· πᾶς γ' ἡγε-
 μαίξε
 Κάτωπποι εἰς κοίτῃσι, γέροι φοῖνιχι φαειός.
 Ἔως ὅτ' αὖ πολέμζε μῦθον, ἐπὶ δ' ἤλπετο ἰχλῶν,
 Τόφρα δὲ οἱ Μειέλαος ἀρήϊος, ἦλθει ἀμυῖπρος·
 540 Σπῆ δ' εὐραχὺς ῥυὸ δουεῖ λατῶν, βάλε δ' ὤμων
 ὅππῃ·
 Αἰχμῇ γ' ἐρρίοιο δῖεσσιν ὀξυέειπ,
 Περσέω ἰεμῶν· ὃδ' ἀπὸ κορυφῆς ἐλιάδῃ.
 Τῷ μὲν ἐιστάδην χαλκήρεα τεύχε' ἀπὸ ὤμων
 Συλῆσει· Ἐκτωρ γ' ἡσυχνήτοισι κέλευε
 Πᾶσι μάλα, φρῶτον δ' Ἰκεταονίδην εἰσάγει,

Tunc Hector, quidem sustulit Schedium Perimedei
filium,

Ducem Phocensium; Ajax a. interfecit Laodamiaten

Ductorem peditum, Antenoris clarum filium,

Polydamas verò Otum Cyllenium interemit,

Phylidæ socium, magnanimorum ducem Epeorum:

Hunc a. Meges inuasit intuitus: at in obliquum incur-
uatus est

Polydamas, & ab hoc quidem erravit (non n. Apollo

Siuit Panthi filium inter primos pugnatores sterni:) 520

Sed hic Cræsi pectus medium vulneravit hasta.

Insonuit a. lapsus, hic a. ab humeris arma detrahebat.

Interea a. in hunc irruit Dolops hastæ bene peritus

Lamptides, quem Lampus genuit optimus virorum

Laomedontiades, bene gnarum strenuæ fortitudinis:

Qui tunc Phylidæ medium scutum percussit: hasta

Cominus impetu facto: densa a. ei profuit thorax,

Quem portabat concavitatib. aptatū, quem quondā

Attulerat ex Ephyra fluuiō à Selleente. Phyleus

Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes, 530

In bellum ut ferret, hostilium virosum munimen.

Qui ei & tunc filij à corpore defendit mortem:

Huius autem Meges galeæ æratæ cristatæ

Conum summum percussit hasta acuta:

Rupit verò equinum conum ipsius, totus autē humi

Decidit in puluere, recenter puniceo colore splēdidus

Dum hic in hunc pugnabat perstans, adhūcque spera-

bat victoriam,

Interim ei Menelaus bellicosus venit adiutor:

Stetitque à latere cum hasta latens: percussit a. hume-

rum retro:

Cuspis autem pectus peruasit magno impetu

Ultra tendens: hic autem pronus decidit. 540

Illi quidem iuerunt ærea arma ab humeris

Prædaturi: Hector autem cognatos adhortatus est

Omnes valde: primum a. Hic etaonidem increpauit

Cc ij

Ἰφίμοι Μελαίπποι· ὃ δ' ὄφρα μὲν ἱλίποδες βοῦς
Βίσκ' ἐν Περχσότη θήσιν ἀποιόσφι ἐοίπων·

Αὐτὰρ ἐπὶ Δαναοὶ ἰέες ἤλυθοι ἀμφιέλιοντα,
Ἀψὲς ἱλίοι ἦλθε, μετέκρεπε ἧ Τρώεσσι.

550 Νῶε δ' παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν παῖ ἴσα τέκεσσι·
Τοί ῥ' ἔκπαρ ἐύπασται, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ'
οἰόμαζεν,

„Οὔτω δὴ Μελαίππε μετήσομαι, ὅδε γὰρ σοὶ ῥῶ

„Εὐτρέπεται φίλοι ἦτορ αἰεψὶ κατὰ μῦθοι·

„Οὐχ ὁρῶας οἷοι Δόλοπος περὶ τεύχε' ἐποιοῖ·

„Ἀλλ' ἐπεὺ· ὅ γ' ἐστ' ὅτι ἀπὸ τὰ δὲ Ἀργείοισι

„Μαρίασθαι, ὡρὶ γ' ἦε κατακτάμεν, ἦε κατ'
ἀκρης

„Ἴλιοι ἀπεινὴν ἐλέει, κατὰ δαί τε πόλιντας.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αἰεὶ ἔσπετο ἰσέθεος Φῶς.

Ἀργεῖοις δ' ὄτρυνε μῆλας Τελαμῶνιος Αἴας,

560 „ὦ φίλοι, αἰέρες ἐπὶ καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,

„Ἀλλήλους τ' αἰδέσθε καὶ κρατερὰς ὑσμῖνας·

„Αἰδομένοισι δ' αἰδρῶνι πλείους σόει, ἦε πεφασται·

„Φευγόντοισι δ' ὅτ' ἀρκέος ὀριυται, ὅτ' ἐπὶ ἀλκή·

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' αὖτ' ἀλέξασθαι μῦθοντο·

Εἰ θυμῷ δ' βάλοιτο ἔπος, φράζαντο δ' ἦ καὶ

Ἐρκεὶ χαλκῷ ὅπῃ δ' Ζεὺς Τρώας ἐγέρει.

Αἰπλοχὸς δ' ὄτρυνε βολὴν ἀγαθὸς Μαιέλαος,

„Αἰπλοχ', ὅς σε οἶο καώτερος ἄλλος Λαχάων,

„Οὔτε ποπὶ θάσσω, ὅτ' ἄλκιμος ὡς σὲ μά-
χασθαι,

570 „Εἴπιά που Τρῶες ἐξάλαμος αἰδρεά βάλησθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτ' ἀπέρυστο· οἱ δ' ὀρόθιυντο·

Ἐκ δ' ἔθορε περὶ μάχοι καὶ ἀκρόπτε δούρει Φαφίῳ,

Αυρὶ ἐπαπτήναι, ὑπὸ δ' Τρῶες κεκράδοντο

Λιδρὸς ἀκοιπίσαντες, ὃ δ' ἔχ' ἄλιοι βέλος ἦκει·

Ἀλλ' Ἰκεταῖος ἦν ὑπὸ ὕμῳ Μελαίπποι,

Νοστήσαντι πόλεμόνδε βάλεσθ' ὅς τοι ὦρα μαζοῖ·

Δύπισσε δ' ἦ πεπῶν, ἀράδινε δ' ἦ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

Αἰπλοχὸς δ' ἐπὶ γούρε κύων ὡς, ὅς τ' ὅπῃ ἰεβρῶ

Fortē Menalippū, is ante quidem curuipedes boues
 Pascebat in Percota dum inimici remotē abessent :
 Sest postquam Danaorum naues venerunt quæ vtrin-
 que agitantur,

Renersus est ad Ilium: excellebat a. inter Troianos:
 habitabátq; apud Pr. qui ipsū honorabat equē & filios.

Hūc Hect. obiurgauit, sermonēq; habuit his verbis, 550

Itāne iam Menalippe negligemus? neque tibi
 „Mouetur dilectum cor ob consobrinum occisum?
 „Non vides qualiter Dolopis circa arma occupātur?
 „Sed sequere: non n. amplius licet eminus cū Argiuis
 „Pugnare, priusquam vel occidamus eos, vel funditus
 „Ilium excelsū capiant interimāntq; ciues. (vir,

Sic fatus, ipse præibat, ille simul sequēbatur deo par
 Argiuos a. hortabatur magnus Telamonius Ajax,

„O amici viri estote, & pudorem ponite in animo,
 „Aliique alios reueremini in strenuis pugnīs: 560

„Verentium a. virorum plures salui quā occisi sunt:
 „Fugiētū verò neq; gloria oritur neq; vlla fortitudo.

Sic dixit: hi autem ipsi auxiliari prompti erant: •

In animo verò posuerunt verbū, vallauerunt a. naues
 Vallo æreo: contra verò Iupiter Troianos excitabat:

„Antilochū a. instigabat in bello strenuus Menelaus:

„Antilochē, nullus est te iunior alius Achiuorum,

„Neque pedib. velocior, neque robustus sicut tu ad
 pugnandum. (ferias,

„Vtinam aliquem alicubi Troianorū exiliens virum

Sic fatus ipse quidem recessit: illum a. concitabat. 570

Extra v. saliit propugnatores, & iaculatus est hasta
 splendida,

Circum se respectans Troiani verò secesserunt

Viro iaculante: hic autem non vanum telum emisit,

Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum

Procedētē ad pugnā percussit ad pectus apud papillā:

Insonuit a. lapsus, crepueruntque arma super ipso.

Antilochus verò irruit canis tanquam, qui in hinnulū

Βληνδρὸν αἶψα, τότ' ἔξωπ' ἠφ' ἰδομένητα

580. Θνητῆς ἐτύχουσε βαλὼν· ὑπέλυσε δ' ἡ γῆα·

Ὡς ἔπι Σοὶ Μελαίππε θοῖον Ἀντίλοχος μνη-
χάρμης

Τῶχα συλήσων· ἄλλ' ὅλ' ἔλαβεν Ἐκτόρα δῖον,

Ὡς ῥά οἱ αἰτίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆϊότητα·

Ἀντίλοχος δ' ὅ μιν, θοός τ' ὥς ἐὼν πολε-
μικός·

Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηεῖ κακὸν ῥέξαντι τοιχεῖς·

Ὡς τε κῆρυα κτεῖνας, ἢ βυκόλοι ἀμφὶ βίεσσιν,

Φεύγει, κοῖτι τ' ὄμιλοι ἀολλιδήδμεναι αἰδράν·

Ὡς τρέσσει Νέστορίδης ἔπι δ' Ἰφιδάμανος τε καὶ Ἐκτορος·

Ἡ δ' ἠθεασεσίη βέλεα φοιδοῖται χεῖρσι·

590. Στῆ δ' ἡ μεταστρεφθεὶς, ἐπὶ ἵκετο ἔθνος ἐπαῖραι·

Τρώες δ' ἰσχυροὶ ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,

Ἦνυσαν ἐπασεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,

Ὡς σφισι αἶψ' ἔγειρε μῶρος μέγα· θέλγε δ' ἄνδρα

Ἀργείων, καὶ κῆδος ἀπαύειντο, τοῖς δ' ὀρέθωνται.

Ἐκτορὶ γάρ οἱ θυμὸς ἐξέλετο κῆδος ὀρέξαν

Πριαμίδην, ἵνα ἦνυσαν κοραῖσι θεασιδυῖες πῦρ

Εμβάλην ἀχάματα, θέπιδος δ' ἔξαισιον ἄνδρα

Πᾶσαν ἔπικρήσανε· ὃ γὰρ μῶρε μιν πέπει Ζεὺς,

Ἦνός τε κορομῶνος σέλας ὀφθαλμοῖσι ἰδιδάσθαι.

600. Ἐκ γὰρ δὴ τότε ἔμελλε παλιν ἔλθαι ἰπῶν

Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δ' ἡ κῆδος ὀρέξαν.

Τὰ φρονέον, ἵκεσσι δ' ἐπὶ γλαφυρῇσι ἔγειρει

Ἐκτορὶ Πριαμίδην, μάλα τ' ὥς μεμαώτα·

καὶ αὐτόν·

Μαίετο δ' ὥς ἔτ' Ἀρης ἐγχείσασαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ·

Οὔρεσι μαίηται βαθέας ἐνὶ τάρφεσι ἔλκε·

Ἀφλοισμός δ' ἔπειτα γίγνεται, πῶ δέ οἱ ὄσσε

Ἀμπίδην, βλοσυρῇσι ὑπ' ὀφρύσι, ἀμφὶ

δ' ὀπίσθῃ

Σμερδαλέοι χροτάφοισι πιάσεται μαριαμῶν

Ἐκτορος· αὐδὲ γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύνοντες·

610. Ζεὺς δ' ὅς μιν πλεόεσσιν μετ' αἰδέεσσι μεμῶσεν ἰοῦσα·

Vulneratum accurrit:quem ex lustris profilientem 580
 Venator assequutus feriit,soluit autem membra:
 Sic in te Menalippe insiliit Antilochus bellicosus,
 Arma spoliaturus:sed non latuit Hectorem diuinum,
 Qui ei obuius venit currens per aciem:
 Antilochus autem non expectauit,acer quanquam
 esset bellator.

Sed aufugit feræ quæ malum patrauit similis:
 Quæ canem ubi interfecerit,vel bubulcū circa boues,
 Fugit antequam multitudo congregetur virorum:
 Sic fugit Nestorides:contra a.Troianique & Hector
 Clamore magno tela luctuosa fundebant. 590
 Stetit a.conuersus postquam venit ad agmen sociorum:
 Troiani autem,leonibus similes crudiuoris,
 In naues ruebant Iouis autem perficiebant mandata:
 Qui eis semper excitabat robur magnum molliēbat-
 que animum

Argiuorum,& gloriam auferabat:illos a.instigabat.
 Hectori n.eius animus volebat gloriam præbere
 Priamidæ,vt nauib.cuius puppes habentib.flagran-
 tem ignem (cationem

Iniiceret indefessum:Thetidis a.indecentem suppli-
 Omnem perficeret:hoc n.expectabat cōsiliarius Iup.
 Nauis ardentis splendorem oculis vt videret. 600
 Ex illo enim iam erat repulsam à nauibus
 Facturus Troianorum:Danaïs a.gloriam præbiturus
 Hæc cogitans,naues in concauas suscitauit
 Hectorem Priamiden,quamuis alacrem & ipsum.
 Furebat autem veluti cum Mars hastam vibrans,vel
 perniciosus ignis

In montibus furit profundæ in densitatibus syluæ:
 Spuma autem circum os oriebatur;at ei oculi
 Splendebant tortis sub superciliis,circum a.galea
 Horrendum tempora motabatur pugnantis
 Hectoris,ipse enim ei ab æthere erat auxiliator 610
 Iupiter,qui ipsum plures inter viros solum existētem

- 600 Τίμω δ' ἔκδ' αἶψα, μινυτ' ἀδὸς γὰρ ἔμελλεν
 Εἰσαεῖν· ἦδη γάρ οἱ ἐπώρινε μῦροι μιν ἦμαρ.
 Παλλὰς Ἀθήνη, ὑπὸ Πηλεΐδῃ βίηφι·
 Καί ῥ' ἐθέλει ῥῆσαι σίχας αἰδρωὶ περὶ πῖζαι,
 Ἦ δὲ πλῆστοι ἑμίλοι ὄρεα, καὶ τεύχε' ἀείψα.
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς διωχτοὶ ῥῆσαι, μάλα τ' ὦρ' ὠρῶνται.
 Ἰχθὺς γὰρ περὶ γὰρ ἄφρονες, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίδατος, μεγάλῃ, πολλῆς ἀλὸς ἐχέειν ἔχουσα,
 Ἦ τε μῦροι λιγυροὶ αἰέμον λαφύρα κέλευθα,
 Κύματα τε τροφόμενα, τὰ τε φερερέμενα αὐτῇ.
 610 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μῦροι ἐμπεδοί, ὅδ' ἐφείβοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμορος Πυρρὸς, πάντοτε εἰς τοὺς ὀμίλους·
 Εἰδὼς ἐπεὶ, ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐπὶ πύσσει
 Λάβροισιν αἰέμον αἰέμον τρεφές, ὅδ' ἐπὶ πᾶσι
 Ἀχαιῶν ὑπεκρύφθη, αἰέμονιο Ἰδμεῖος ἀήτης
 Ἰσθμὸς ἐμβρέμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ἑαυτῶν
 Δαδίοτες· τυτθὸι γὰρ ὑπὸ πρὸς θανάτῳ φέρονται.
 Ὡς ἐδιδίξετο θυμὸς ἐπὶ στήθεσσι Λαχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τε λίω ὀλοόφρῳ βίῳ ἐπὶ λῶν,
 Αἰὶ ῥά τ' ἐπὶ ἀμύνῃ ἔλεος μεγάλοιο ἰέμενται.
 620 Μυεῖαι, εἰ δέ τε τῇσι ἰομαῖς ἔπεισσι φαεινῶς
 Θειμαχίᾳ σάκος ἑλκός τε βροῦς ἀμφὶ φερέται,
 Ἦ τοι ὁ μὲν κορῶν τῇσι, καὶ ὅς τ' ἀπὸ βορέας
 Αἰὶ ὁ μὲν σιχάει, ὁ δέ τ' ἐπὶ μέσσησι δρυῖσιν
 Βιὸν ἔδωκε, αἰ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τ' ὅτ' Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίως ἐφύβηται ὑφ' Ἐκβεί, καὶ Διὶ πατρὶ
 Παιῖτες· ὁ δ' οἷον ἐπὶ Μυκηνῶν Πειρήνῃ
 Κερῶν φίλοι υἱοί, ὅς Εὐρυπύκῃς Ἀιαχῶς
 Ἀχελίῳ οἴχεσθε, βίῃ Ἠρακλεῖ.
 Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χίρσιος υἱὸς ἀμείων
 630 Παιδίας ἀρετῆς ἡμῶν πόδας ἡδὲ μάχης,
 Καὶ ἴοιτο κορῶν Μυκηνῶν ἐπέπλετο.
 Ὅρα τὸ θ' Ἐκβεί κῦδος ὑπὸ τερροῖν ἐχέειν ἄλκιον.
 Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθε, ὑπὸ ἀσπίδι, αἰπυγὰ πάλτο,
 αὐτὸς φορέσκει ποδῶν ἐκὼς ἔρκος ἀκόντιον,

Honorabat & glorificabat, brevis vitæ enimerat

600

Futurus: iam enim parabat ei fatalem diem

Pallas Minerva Pelidæ viribus *domando*:

Et volebat perrumpere ordines virorum, tentans

Quâ iam plurimam turbam videbat & arma optima:

Sed neque sic poterat perrumpere, valde licet cupiēs.

Prohibebant enim turris instar conferti, veluti petra

Alta, magna, canum mare prope existens,

Quæ sustinet stridorum ventorum celeres meatus.

Vndasque ingentes, quæ eructant in ipsam:

Sic Danaï Troianos sustinebāt firmiter, neq; fugiebāt. 610

Ille verò splendens igne, vndique insiliebat turbæ.

Incidit a. veluti quū vnda velocē in nauem ingruerit

Vehemens è nubibus, ventis aucta: hæc autem tota

Spuma operta est: venti verò grauis flatus

In velo fremit: trepidant autem animo nautæ

Timentes: paululum enim à morte distant:

Sic agitabatut animus in pectoribus Achiuorum.

Sed is, tanquam leo perniciosus bobus superueniens,

Quæ in prato paludis magnæ pascuntur

Infinita, inter has a. pastor nondum rectè sciens

610

Cum fera pugnare nigræ bouis pro cæde,

Nempe hic quidem cum primis & postremis bobus

Vsque simul graditur: ille autem in medias insiliens

Bouem deuorat, hæ verò omnes suffugerunt: sic tunc

Achiui

(patre

Diuinitus in fugam coniecti sunt ab Hectore & Ioue

Omnes: hic a. solum occidit Mycenæum Periphetem,

Coprei dilectum filium, qui Eurysthei regis

Nuntius ibat vi Herculeæ:

Hoc genit' erat ex patre multò deteriore fili' melior

Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando;

610

Et prudentia inter primos Mycenæorum fuit.

Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit.

Conuersus n. retro scuti ad extremam oram offendit,

Quod ipse gestabat, talare septum iaculorum:

610

610 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. ΟΥ

Τῇ ὄν' ῥιβλαφθῆς, ποσειῦππιος, ἀμφὶ δ' ὤϊλῃς
Σμερδύλῃσι κοιάβησε παρὲς κροτάφοισι πρῶτος.

Ἐκπῶρ δ' ὄξυϊόησε, θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
Σπῆτ' εἰ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλοι δέ μοι ἐγχεῖς ἐπαίρου.

650 Κτεῖν' οἱ δ' ἔκ' ἐδυῶντο καὶ ἀχρὺ μῆνοι παρ,
ἐπαίρου.

Χρυσόμειν' αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδίδισσαν Ἐκπῶρα δίοι.

Εἰσώποι δ' ἐγχείοιτο ἰεῶν, παρὲς δ' ἔχετο ἰσχυρά,

Νῆες ὅσαι παρῶνται εἰρύατο, τοὶ δ' ἐπὶ χυτο.

Ἀργεῖοι δ' ἰεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ αἰάλη.

Τῶν περτέρω, αὐτὴ δὲ πάρα κλισίῃσι ἔμεναι.

Ἀθροῖ, ἔδ' ἐκέδουθε αἰὰ στρατός, ἴχε γὰρ αἰδώς.

Καὶ δέος. ἄζηχες γὰρ ὁμῶς κλεοὶ δῆηλοι.

Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστ' ἀγερνύιος ὕρως Ἀχαιῶν,

Λίσσεται ἔσθ' ἑκείνῳ γουνέμενος αἰδῶν ἕκαστος,

660 Ω φίλοι αἰέρες ἐπεὶ καὶ αἰδοῖ θεῶν ἐνὶ θυμῷ

, Ἀλλοὶ αὐθρόπῳ, ἐπὶ δ' ἰμῆσαι δὲ ἕκαστος

, Παιδῶν, ἠδ' ἀλ' ἄλλοι, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τεκνίων,

, Ἡ καὶ ὅτε ζώοισι καὶ ὥκα πατερίζεσσι

, Τῶν ἑσθ' ἐσθ' ἄδ' ἐγὼ γουναζομαι καὶ παρεόντων,

, Ἐσάμεναι κρατερῶς μηδὲ τροπαῖα θεφείναι.

Ὡς ἔπῳ, ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἔχαστος.

Τοῖσι δ' ἄπ' ὀφθαλμοῖν ἰέφος ἀχλὺς ὥσει Ἀθηνᾶ.

Θεσπέσιοι, μάλα δὲ σφί φόβος γίγνεται ἀμφο-

τέρωθεν.

Ἡ καὶ παρὲς κλισίῃσι ἐμοῖσιν πολέμοιο.

670 Ἐκπῶρα δ' ἐφείσσαντο βολὴν ἀγασσάμενοι καὶ ἐπαίρους,

Ἡ καὶ ὅσοι μέγ' ἐπὶ παρὲς ἀφίσσαντο ἔδ' ἐμάχοιτο,

Ἡ δ' ὅσοι παρὲς κλισίῃσι ἐμάχοιτο θεοῖσιν.

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι λῦδαν ἐθυμῶν.

Ἐσάμεναι, εἰτ' ἄπ' ὀφθαλμοῖν ἰέφος ἀφίσσαντο ὕες Ἀχαιῶν.

Ἀλλ' ὅρ' ἐκ κλισίῃσι ἐπὶ χυτο μακρὰ β. βάδον.

Ναίμα δ' ἔχουσιν μέγα, καὶ μάχοισιν παλάμησι,

Κοιμηδὶ βλήτῃσιν, δύνω καὶ ἑκοσίπην.

Ὡς δ' ὅτ' αἰὲρ ἵπποισι κελυπίζει ὤϊδ' αἰδώς,

Ὡς τ' ἐπὶ ἐκ πολέωι πύσσεσσι λυγροῖσιν ἵπποισιν,

Hoc ille impeditus cecidit supinus, circum a. galea
 Terribiliter resonabat circum tempora prolapsi.
 Hect. verò protin^s cognouit: currēs a. ei prope astitit
 Pectori verò hastā infixit, charósq; ipsū prope socios
 Interfecit: illi a. non poterant, tristes licet ob socium,
 Opem ferre, ipsi n. valde timebant Hectorem diuinū: 650
 Ad naues ergo se receperunt: circum a. sepserunt eos
 extremæ (fundeantur.

Naues quotquot primę subductę erant: illi autem in-
 Argiui verò à nauibus quidem cesserunt vi
 Primis: ibi autem apud tentoria manserunt
 Congregati, nec dissipabantur per castra, detinebat
 enim pudor

Et metus, continuè n. stimulabant se inuicem.
 Nestor a. maximè Gerenius, custos Achiuorum,
 Precatus est per parentes obtestans virum quēque,

O amici viri estote, & pudorem ponite in animo
 „Aliorum hominum: insuper meminertis quisque 660
 „Filiorum & vxorū, & possessionis, & parentum,
 „Et cui vitunt, & cui mortui sunt.
 „Per hos hic ego obtestor non præsentes
 „Vt stetis fortiter, neque vertamini in fugam.

Sic fatus, accendit robur & animum cuiusque.
 His a. ab oculis nebulam caliginis remouit Minerva
 Diuinitus delapsam: valde a. ipsis lux orta est vtrinque
 Tam ex parte nauū quàm ex parte molestissimi bellæ
 Hectorem a. viderunt in bello strenuum & socios,
 Et quotquot retro abstinebant, neque pugnabant, 670
 Et quotquot apud naues pugnam pugnabant velocēs
 Neque amplius Aiaci magnanimo placuit animo
 Stare, vbi alij consistebant filij Achiuorum:
 Sed hic nauium foros obibat magno gradu incedens:
 Tractabata a. contum magnum naualem in manibus
 Cōpactum ligneis clauis, duorum & viginti cubitorū.
 Vt autem quum vir equis desultoriū syri bene sciens,
 Quipostquam ex multis quatuor iunxit equos,

670. Στώας ἔκ πεδίοιο μέγα ποσὶ ἄστυ διαίχει,
 Λαοφύροισ' ὁδοί, πολέες τέ εἰ θηήσασιν
 Λιέρες ἠδὲ γυναικας· ἐδ' ἐμπέδοι ἀσφαλές αἶψ'
 Θρώσχοι, ὅμοι' ἐπ' ὁμοῖ' ἀμείβεται, οἳ δ' ἔπει-
 τῶνται·

Ὡς Αἴας ὅπ'ι πολλὰ θοάσιν ἵκελ' ἰκνῶν
 Φοῖτα μακρὰ β.β.αί· Φοῖν δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκται·
 Αἰεὶ δ' ὁ σμερδίοι βοόων Δακαοῖσι κέλευε
 Νηϊοὶ τε καὶ κλισίῃσι ἀμυνέμεν· ὕδ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Μῆνεις δὲ Τρώων ἰμάδ' ἐπύχευ θορηκίᾳ·
 Ἄλλ' ὥς τ' ὀρίθων πεπελῶν ἀέδ' ἀΐθων

680. Ἐθνος ἐφορμάται ποταμῶν πάρος βοσκομένοισιν
 Χλωῶν, ἢ γράσων, ἢ κύκλῳ δουλιχοδείρων·
 Ὡς Ἐκτωρ ἴδυσσε τοὺς κυανοκώρυγιο
 Αἰπὸς αἰξάσ· δι' ὃ Ζεὺς ὥσει ὀπίσθ'·
 Χερσὶ μάλα μεγάλῃ· ὠτρυνε δ' ἰλαοὶ ἄμ' αὐτοῖ·
 Αὖτις δ' ὀρημεῖα μάχῃ ὄψιν ἰκνῶν ἐτύχθη·
 Φαῖης καὶ ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας δῆηλοισι
 Αἰτεῶν ἐν πολέμῳ, ὥς ἐοσμενός ἰμάχοιτο·
 Τοῖσι δ' ἐμαρτομένοισι ὅδ' ἰὼ ἰόος, ἦ τοι Λαχμοῖ
 Οὐκ ἔφαται φώξεο δ' ὑπ' ἔκκακον, ἀλλ' ὀλέεο δ'·

690. Τρώσιν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐκείνῳ
 Νῆας ἐνκορήσει, κτελέει δ' ἦρας Λαχμοῖς·
 Οἱ μὲν γὰρ φρογέοιτες ἐφέσσασαν δῆηλοισι·
 Ἐκτωρ δ' ἐφύμηνε τοὺς ἦλατο ποιοπόροιο,
 Καλῆς, ὠκυάλης, ἢ Πρωτεσίλαοι ἔμκει
 Ἐς Τροίην ὕδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
 Τῷ δ' ὅρ δ' ὅρ δ' ἰκνῶν Λαχμοῖ τε Τρώες τε
 Δῆκον δῆηλοις αὐτοχεδόν· ὕδ' ἄρα τίς
 Τόξων αἰχμῆς ἀμφὶς μέντοι, ὕδ' ἄρ' ἀπόλοι·
 Ἀλλ' οἷγ' ἐκλύθει ἰς ἀμυνεῖα θυμὸν ἔχοιτες,

700. Οἷσι δ' ἡ πλέκεσσι καὶ ἀξίῃσι μάχοιτο,
 Καὶ ξίφεσι μεγάλοι, καὶ ἐγχέσσι ἀμφιγύοισι·
 Πολλὰ δ' ἐφάσγαντα καλὰ μὲν αἰδέτα κροπύετα,
 Ἀλλὰ μὲν ἔκ χειρὶ χαμάδις πέσοι, δῆα δ' ἀπ' ὀμῶν
 Αἰδρῶν μαρτομένοισι· ῥέε δ' αἶσαν πρὸς αἶαν μὲν αἶσαν·

Impellens ex campo magnam ad ciuitatem agit,
 Publicam per viam, multique cum admirando spectant 670
 Viri & mulieres: hic autem firmiter ac tutò semper
 Saliens, aliquando in alium alternat, illi autem volant:
 Sic Ajax per multa velocium tabulata nauium
 Obibat latè incedēs, vox a. eius ad æthera perueniebat,
 Semper verò terribiliter clamans Græcos hortabatur
 Naues & tentoria defendere: at ne Hector quidem
 Manebat in Troianorum turba bene armatorum:
 Sed sicut auium volatiliū aquila fulua
 Multitudinem inuadit fluuium iuxta pascentiū
 Anserū, vel gruū, vel cyncorū longa colla habentiū: 680
 Sic Hector tendebat ad nauē, nigram proram habētē,
 Obuius festinās: hunc autem Iupiter impulit à tergo
 Manu valde magna, concitabat verò populū cū ipso.
 Iterum autem acris pugna apud naues edita est.

Dixisses indefessos & indomitos inter se
 Concurrere ad prælium, adeò alacriter pugnabant:
 His a. pugnantibus hic erat animus, Achiui quidem
 Non putabant se euasuros è clade, sed perituros:
 Troianis a. sperabat animus in pectoribus cuiusque
 Naues incēsuros esse se, occisurosque heroes Achiuos 690
 Hi quidem hæc cogitantes instabant sibi inuicem.

Hector a. puppim nauis apprehendit pontigradæ,
 Pulchræ, velocis, quæ Protefilaum aduexerat
 Ad Troiam neq; rursus abduxit in patriam terram:
 Huius iam pro naue Achiuique Troianique:
 Occidebant sese inuicem cominus, neque illi
 Arcuū impetus eminus excipiebant. neque iaculorū:
 Sed cominus stantes, eundem animum habentes,
 Acutis iam securibus & bipennibus pugnabant,
 Et ensibus magnis, & hastis vtrinque acutis. 700

Multi verò gladij pulchri nigris manubriis, capulati,
 Alij quidem è manu in terram cadebant: alij verò ab
 humeris

Virorum pugnantium: fluebant a. sanguine terra nigra.

Εκπῶρ δ' ὀφρύμιν' ἐπὶ λάβει, ἔχ' ἡμῶν,
 Αφλαστοί μ' ἔχουσι· Τρῶσι δ' ἐκέλευε,
 „Οἷοετ' ἐπεὶ ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄριον αὐτῶν.

710 „Νῦν ἡμῖν πάντοι Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶς ἔδωκε
 „Νῆας ἐλθεῖν, αἳ δειῦρ' ἰδὼν ἀέκητι μολῶσαι,
 „Ἡμῖν τῆματα πολλὰ θύσαν κακότητι γέροντες,
 „Οἳ μ' ἐτ' ἐλοῖτα μάχεσθ' ὅτι κορυμνοὶ ἰέεσσιν,
 „Αὐτοὶ τ' ἰχναῖοι, ἐρητύοντο τε λαοί.
 „Ἀλλ' εἰδὴ ῥα τότ' ἔβλαπτε Φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 „Ἡμετέρους, νῦν αὖδ' ἐποτρύνει καὶ αἰώγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μάλοισι π' ἀργείοισι ὄρουσαν.

Λῆας δ' ἐκέτ' ἔμμεν· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

Ἀλλ' αἰεχάζετο τυτθὸν οἳ μῆνος θ' ἀνέεσθ'·
 Θρηῖον ἐφ' ἐπὶ ἀπόδ' ἔλπε δ' ἰχναῖος εἴσης·

720 Εἰθ' ἄρ' ὅγ' εἰς ἤκει δ' ὀκνημῶς ἐγχείδ' αἰὲν
 Τρῶας ἄμυνε ἰεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματι πῦρ·
 Λῆα δ' ὁ σμερδὶόντι βοέωι Δαναοῖσι κέλευε,

„ὦ φίλοι ἦρσες Δαναοί, θεράποιτες ἄριστοι,

„Λιέρες ἐστέ φίλοι, μῆσαθ' ὅτ' ἔσχετο ἀλκῆς.

„Ἡ ἐπὶ πᾶσι φασγάν' ἐπ' ἀσπληγῆρας ἐπίσσω;

„Ἡ ἐπὶ τείχεσσι θῦραι, ὅ κ' αὐδ' ἐχέσι λαιγὸν ἀμύναι;

„Οὐ μὲν τις σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,

„Ἡ καὶ ἀπαμυνάμεσθ' ἐτερχαλέα δῆμον ἔχοιτες·

„Ἀλλ' ὅτ' ἂν Τρῶας πεδίοιο πύκα θωρηκταίον,

„Ποῖτο κεκλιμένοι ἐχέειν ἡμῶν πατρίδος αἴης.

730 „Τῶν δ' ἔχουσι φῖας, ἔμμεν χεῖρ' ἀπὸ πολέμοιο.

Ἡ, καὶ μαμχάων ἐφεπ' ἐγχείδ' ὀξυέειπ.

Ὅς τις δ' Τρῶας κοίλας ἐπὶ νῆας ἄγειτο,

Συνὸν πρὶν κηλῆσιν χεῖρ' ἐκδιδῶν ὀτρύναιτος,

Τοὶ δ' Ἀῖας ἔπασκε διδύμωνος ὅξ' εἰδουεῖ

Δαΐδ' ὅτ' ἂν παρρηίῃ ἰεῶν, αὐτὸν σχεδὸν ἔτα.

Hector verò puppim postquamprehendit, nondimittebat,

Summam oram manibus tenens: Troianis a. iussit,

Ferte ignem, simul & ipsi conferti tollite clamorē,

„Nunc nobis omnibus Iupiter quovis pretio dignum

i. exoptatissimum diem dedit :

„Vt naues capiamus, quæ huc diis inuitis profectæ

„Nobis calamitates multas intulerūt, ignavia seniorū 710

„Qui me volentem pugnare ad puppes nauium

„Ipsumque detinebant, coercebantque exercitum.

„Sed si tum lædebat mentes latè prospiciens Iupiter

„Nostras, nunc ipse impellit & instigat.

Sic dixit, hi a. alacrius in Græcos impetum fecerūt,

Aiæx verò non amplius sustinuit (vrgebatur n. telis)

Sed retrocessit paululum (putans se moriturum esse) :

Ad scabellum septempedale, liquit autem foros nauis æqualis:

Ibi sane hic stetit observans, hasta verò semper

Troianos arcebat è nauibus quicunque ferret infessum ignem. 720

„Semper a. horrendum clamans Danaos hortabatur;

„O amici heroes Danai, ministri martis,

„Viri estote, dilecti, recordamini a. strenuæ virtutis;

„An aliquos putamus esse adiutores à tergo?

„Aut aliquem murum fortiolem, qui viris mortem auertat?

„Non quidē aliqua prope est ciuitas turbis munita;

„Qua defendamur fauentem populum habentes:

„Sed enim in Troianorum campo bene armatorum

„Mari circumdati longè sedemus à patria terra.

„Quare in manibus salus, non remissione pugnae. 730

Dixit & furens insectabatur hasta acuta.

Quicunque a. Troianorū cōcauas ad naues ferretur,

Cum igne vrenti, in gratiam Hectoris concitantis,

Hunc Aiæx vulnerabat excipiens acuta lancea.

Duodecim autem ante naues cominus vulneravit.

606 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Θ.

580 Βληνδρῶ αἶξῃ, τότ' ἔξωπῆφι θορόντα
Θηρητῆς ἐπύχουσε βαλῶν· ὑπέρυσε δ' ὕψα·
Ὡς ἔπι Σοὶ Μελαίππε θορῶν Αἰπίλοχος μνη-
χάρμης

Τῶχα συλήσων· ἀλλ' ἔλᾳθει Εὐχέραιδιν,
Ὡς ῥά οἱ αἰτίης ἦλθε θείῳ ἀνὰ δῆϊότητα·
Αἰπίλοχος δ' ἔμεινε, θοός τῳ ἰὼν πολε-
μιστῆς·

Αλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαι πῖσι χρόνῳ,
Ὡς τε κῆρυα κτείνας, ἢ βυκόλοι ἀμφὶ βίεσσι,
Φεύγει, καρὶ τῳ ὄμιλοι ἀολλισθῆναι αἰδρῶν·
Ὡς τρέσσει Νέστορίδης ἔπι δ' Τρῶές τε καὶ Εὐκλῆς·
Ἡ χῆρ' ἑσπευσίη βέλεα σοιεύεται χροῖτο·

590 Στῆ δ' ἔμετα σρεφθεῖς, ἐπιΐκετο ἔθνος ἐπαῖραι·
Τρῶες δ' ἰσχυροὶ ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Ἦησι δ' ἐπὶ στυγέοντο, Διὸς δ' ἐτέλαιοι ἐφετμαῖς,
Ὡς σφισι αἶψ' ἐγείρε μῶτος μέγα· θέλγε δ' θυμῶν·
Αργείοι, καὶ κῆρυες ἀπαῖνυτο, τοῖς δ' ὀρέσθαι·
Εὐκλῆς γάρ οἱ θυμὸς ἐξέλετο κῆρυος ὀρέξαι·
Πειραμίδην, ἵνα ἴησι κοραιῖσι θεῶν· δύ' ἐς πῦρ
Εὐβάλην ἀχάματον, θέπιδος δ' ἔξαισιον ἄρῳ·
Πᾶσαν ἔπληκτο· ὃ δ' ὡς μῶτε μῆτις περ Ζεὺς,
Ἦτος κρημνῶν σέλας ὀφθαλμοῖσι ἰδῆσθαι·

600 Εὐκλῆς δ' ἔμελλε παλιν ἔλθαι ἰσχυρῶν,
Θυμῶν γὰρ Τρῶων, Δαναοῖσι δ' κῆρυος ὀρέξαι·
Τὰ φεγγεῖα, ἵκεσσι δ' ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐγείρει·
Εὐκλῆς Πειραμίδην, μάλα τῳ μῶτα·
καὶ αὐτόν·

Μαίετο δ', ὥς ὅτ' Ἀρης ἐγχείσασαλος, ἢ ὀλεοῖ πῦρ·
Οὔρεσι μαίηται βαθέης ἐπὶ τάρφεσι ἔλκῃ·
Αφλοισμὸς δ' ἔπειτα γίγνεται, πῶ δέ οἱ ἔσται·
Λαμπρόν, βλυσυρῇσι ὑπ' ὀφρύσι, ἀμφὶ
δ' ὀπλήξῃ

Σμερδύλεοι κρητὰ φοῖσι πιάσεται μαριαμόνιοι·
Εὐκλῆς· αὐδὲ γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦν ἀμύνοντες·

610 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόεσσιν μετ' αἰδέσσι μενῶν ἔσται·

Vulneratum accurrit:quem ex lustro profilientem 580
 Venator assequutus feriit,soluit autem membra:
 Sic in te Menalippe insiliit Antilochus bellicosus,
 Arma spoliaturus:sed non latuit Hectorem diuinum,
 Qui ei obuius venit currens per aciem:
 Antilochus autem non expectauit,acer quanquam
 esset bellator.

Sed aufugit feræ quæ malum patrauit similis:
 Quæ canem vbi interfecerit,vel bubulcū circa boues,
 Fugit antequam multitudo congregetur virorum:
 Sic fugit Nestorides:contra a.Troianique & Hector
 Clamore magno tela luctuosa fundebant. 590

Stetit a.conuersus postquam venit ad agmen sociorum:
 Troiani autem,leonibus similes crudiuoris,
 In naues ruebant Iouis autem perficiebant mandata:
 Qui eis semper excitabat robur magnum mollebat-
 que animum

Argiuorum,& gloriam aufercebat:illos a.instigabat.
 Hectori n.eius animus volebat gloriam præbere
 Priamidæ,vt nauib.curuas puppes habentib.flagran-
 tem ignem (cationem

Iniiceret indefessum:Thetidis a.indecentem suppli-
 Omnem perficeret:hoc n.expectabat cōsiliarius Iup.
 Nauis ardentis splendorem oculis vt videret. 600

Ex illo enim iam erat repulsam à nauibus
 Facturus Troianorum:Danais a.gloriam præbiturus
 Hæc cogitans,naues in concauas suscitauit
 Hectorem Priamiden,quamuis alacrem & ipsum.
 Furebat autem veluti cum Mars hastam vibrans,vel
 perniciosus ignis

In montibus fuit profundæ in densitatibus syluæ:
 Spuma autem circum os oriebatur,at ei oculi
 Splendebant toruis sub superciliis,circum a.galea
 Horrendum tempora motabatur pugnantis
 Hectoris,ipse enim ei ab æthere erat auxiliator 610
 Iupiter,qui ipsum plures inter viros solum existētem

- 600 Τίμω δὲ κύδαίη, μινυτ' ἄδινος γὰρ ἔμελλεν
 Εἴγεθ'· ἦδη γάρ οἱ ἐπώρινε μῶρσι μοι ἦμαρ.
 Παλαὸς Ἀτίνωαίη, ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 Καί ῥ' ἐθέλει ῥῆζαι σίχες αἰδρωδί περρηπίζωι,
 ἦ δὴ πλεῖστοι ἔμιλοι ὄρα, καὶ τεύχε' ἄριστα.
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς δυνάητο ῥῆζαι, μάλα τὰρ μνηστῆραι.
 Ἰχθὺς γὰρ περρηδοὶ ἀφρηρότες, ἢ ὕτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, μεγάλην, πολὺς ἄλως ἐχέει ἔχουσα,
 ἦ τε μῶρα λιγυρὴ αἰέμονα λαίφηρα κέλευθα,
 Κύματα τε τροφόμετα, τὰ τε φροσεύεσθαι αὐτῇ.
 610 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μῶροι ἔμπεδοι, ὅδε φέβοιτο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπρόμορος περὶ, πάντοτε εἰς ἴον ὁμίλῳ.
 Εἰδ' ἐπεὶ, ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐπὶ πύλῃσι
 Λάβροισι ὑπὸ ἰεφείῳ αἰέμονα τρέφει, ὅδε τε πᾶσαι
 Ἀχαιὴ ὑπεκρύφθη, αἰέμονιο Ἰδαιῶος ἀήτης
 Ἰσχυρὸν ἐμβρέμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ἰαυτῶν
 Δαδίοτες· τυτθοὶ γὰρ ὑπ' ἐκ θαλάτῃσι φέρονται.
 Ὡς ἐδιδίκετο θυμὸς ἐοῖ σῆδεσσι Λαχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τε λίω ὀλοόφρῳ βίῳσι ἐπὶ λῶνι,
 Αἶ ῥά τ' ἐοῖα μῶρῃ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται.
 620 Μυεῖαι, ἐοῖ δὲ τε τῇσι ἰομεῖς ἔπασσας φαειδῶς
 Θυεῖ μαχίῃσιν ἑλίκος βίος ἀμφὶ φοιτῶν,
 ἦτοι ὁ μὲν κορώτησι, καὶ ὑστ' ἀπὴσι βόεσσιν
 Αἰεὶ ὁμοσυχάει, ὁ δέ τ' ἐοῖ μέσσησι ὀρυύσας
 Βιὸν ἔδω, αἰδέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τ' ὅτ' Ἀχαιοὶ
 Θυσσεσίῳ ἐφ' ὅσῃ τ' ἐφ' ἑκβεί, καὶ Διὶ πατρὶ
 Παιῖτες· ὁ δ' οἶον ἐπεφίε Μυκλήων Πειρήντιον
 Κισσῆος φίλοι υἱοὶ, ὅς Εὐρυπύκῃος Ἀιαχῆος
 Ἀχελίης οἰχέσκε, βίῃ Ηρακλεῖῃ.
 Τῷ γένει τ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείων.
 630 Παιδείας ἀρετὰς ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχης,
 Καί ῥοι ἐοῖ κορώτοισι Μυκλήωνι ἐτέτυχε.
 Ὅ ῥα τόθ' ἑκβεί κυδὸς ὑπερτέρῳ ἐχέυαλιζε.
 Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθε, ὑπ' ἀσπίδο, αἰτυγέπαλτο,
 Τὴν αὖθις φορέεσκε ποδὶν ἐκὰς ἔρκος ἀκόντιον,

Honorabat & glorificabat, brevis vitæ enim erat
Futurus: iam enim parabat ei fatalem diem 600

Pallas Minerua Pelidæ viribus *domando*:

Et volebat perrumpere ordines virorum, tentans
Quâ iam plurimam turbam videbat & arma optima:

Sed neque sic poterat perrumpere, valde licet cupiēs.

Prohibebant enim turris instar conferti, veluti petra
Alta, magna, canum mare prope existens,

Quæ sustinet stridorum ventorum celeres meatus.

Vndasque ingentes, quæ eructant in ipsam:

Sic Danaï Troianos sustinebāt firmiter, neq; fugiebāt. 610

Ille verò splendens igne, vndique insiliebat turbæ.

Incidit a. veluti quū vnda velocē in nauem ingruerit.

Vehemens è nubibus, ventis aucta: hæc autem tota

Spuma operta est: venti verò grauis flatus

In velo fremit: trepidant autem animo nautæ

Timentes: paululum enim à morte distant:

Sic agitabatur animus in pectoribus Achiuorum.

Sed is, tanquam leo perniciosus bobus superueniens,

Quæ in prato paludis magnæ pascuntur

Infiniæ, inter has a. pastor nondum rectè sciens 610ⁿ

Cum fera pugnare nigræ bouis pro cæde,

Nempe hic quidem cum primis & postremis bobus

Vsque simul graditur: ille autem in medias insiliens

Bouem deuorat, hæ verò omnes suffugerunt: sic tunc

Achiui

(patre

Diuinitus in fugam coniecti sunt ab Hectore & Ioue

Omnes: hic a. solum occidit Mycenæum Periphetem,

Coprei dilectum filium, qui Eurysthei regis

Nuntius ibat vi Herculeæ:

Hoc genit' erat ex patre multò deteriore fili' melior

Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando; 610ⁿ

Et prudentia inter primos Mycenæorum fuit.

Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit.

Conuersus n. retro scuti ad extremam oram offendit,

Quod ipse gestabat, talare septum iaculorum:

610ⁿ

610 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ: ΟΥ

Τῇ ὄν' ῥιβλαφτῆς, πῖσει ὑπῆιος, ἀμφὶ δ' ὀψήληξ
Σμερδαλέοι κοιάβησε πρὶ κροτάφοισι πρῶτος.

Ἐκτὼς δ' ὕψιόν ἔσεν, θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλοι δὲ μὴ ἐχέει' ἐπαίρων.

650 Κτεῖν' οἱ δ' ἔκ' ἐδυνάοντο καὶ ἀχρὺ μῦθοί τω,
ἐπαίρου.

Χρυσόμειν' αὐτοὶ γὰρ μάλα' ἐδίδισσαν Ἐκτὼς δ' ἴον.

Εἰσὼπι δ' ἐγένοντο ἰεῶν, πρὶ δ' ἔχετο ἄκραι,

Νῆες ὅσαι κοῦραι εἰρύατο, τοὶ δ' ἐπὶ χυῖον.

Ἀρχεῖοι δ' ἰεῶν μὲν ἐχόρησαν καὶ αἰάλας.

Τῶν περ τέρων, αὐτὴ δὲ πάρα κλισίῃσι ἔμενεν.

Ἀθροῖοι, ἔδ' ἐκέδυν' αἰὲς αἰὲς ἑταῖοι, ἴχε γὰρ αἰδοῖς.

Καὶ δῖος Ἀχαιῆς γὰρ ὁμῶς κλεοῖ δμῶλοισι.

Νέε' ὅς τ' αὖτε μάλας ἀγερῶν ἔρως Ἀχαιῶν,

Λίσσεται ἔσθ' ἑκάστω γοιὴν ἄνδρα ἑκάστω,

660 ὦ φίλοι αἰέρες ἐπὶ καὶ αἰδοῖ θεῶν ἐπὶ θυμῷ.

Ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων, ἐπὶ δ' ἰμῆσαι ὅτε ἑκάστος

Παύσῃ, ἢ δ' ἀλίχοι, καὶ κτήσιος, ἢ δὲ βελήων,

ἢ καὶ ὅτε ζῶοισι καὶ ὥκα πατετ' ἰήεσσι.

Τῶν ἑσθ' ἐπὶ τὰ δ' ἐγὼ γοιὴν ἄζομαι καὶ παρὲόντων,

ἢ ἑσθ' ἀνδρῶν κρατερῶς μηδὲ τροπαῖα θεοβοῖδε.

Ὡς ἐπὶ, ὥτ' ἔρως ἄνδρος καὶ θυμὸν ἔχεσθ'.

Τοῖσι δ' αὖτ' ὀφθαλμοῖσι ἰέφους Ἀχαιῶς ὥσπερ Ἀθηνᾶς.

Θεῶν ἴσσοι, μάλα δὲ σφὶ φόβος γίγνεται ἀμφο-

τέρωθεν.

Ἡ μὲν περὶ καὶ καὶ ἐμῶν πτόλεμοιο.

670 Ἐκτὼς δ' ἐφρόσασατο βολὴν ἄνατολιν καὶ ἐπαίρους,

Ἡ μὲν ἑσθ' ἐπὶ μετόπισθε ἀφίσσασα καὶ ἐμάχοιο,

Ἡ δ' ὅσσοι παρ' ἑκαστὸν μάχῃ ἐμάχοιο θυοῖσι.

Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Αἴαντι μεγαλήτρει λῦσαι θυμῷ.

Ἐσθ' ἀνδρῶν, ἢ δ' ἑσθ' ἀνδρῶν ἀφίσσασα καὶ ἑσθ' Ἀχαιῶν.

Ἀλλ' ὅρ' ἐπὶ καὶ ἴχει ἐπὶ ὥκα μακρὰ β. β. ἀσσοι.

Ναῖμα δ' ἔχουσιν μέγα, ναῖμα καὶ ἐπὶ παλάμῃσι,

Κοιμηθῆναι θέλουν, δύνει καὶ ἐκκοσὶ πηχυν.

Ὡς δ' ὅτ' αἰὲς ἵπποισι κελητίζει ὡς αἰδοῖς,

ὥς ἐπὶ ἐκ πολέωι πῖσυνος ἑσθ' ἀνδρῶν ἵππων.

Hoc ille impeditus cecidit supinus, circum a. galea
 Terribiliter resonabat circum tempora prolapsi.
 Hect. verò protin^s cognouit: currēs a. ei prope astitit
 Pectori verò hastā infixit, charósq; ipsū prope socios
 Interfecit: illi a. non poterant, tristes licet ob socium,
 Opem ferre, ipsi n. valde timebant Hectorem diuinū: 650
 Ad naues ergo se receperunt: circum a. sepserunt eos
 extremæ (fundeabantur.

Naues quotquot primę subductę erant: illi autem in-
 Argiui verò à nauibus quidem cesserunt vi
 Primis: ibi autem apud tentoria manserunt
 Congregati, nec dissipabantur per castra, detinebat
 enim pudor

Et metus, continuè n. stimulabant se inuicem.
 Nestor a. maximè Gerenius, custos Achiuorum,
 Precatus est per parentes obtestans virum quēque,
 O amici viri estote, & pudorem ponite in animo
 „Aliorum hominum: insuper meminertis quisque 660
 „Filiorum & vxorum, & possessionis, & parentum,
 „Et cui viuunt, & cui mortui sunt.
 „Per hos hic ego obtestor non præsentes
 „Vt stetis fortiter, neque vertamini in fugam,

Sic fatus, accendit robur & animum cuiusque.
 His a. ab oculis nebulam caliginis remouit Minerva
 Diuinitus delapsam: valde a. ipsis lux orta est vtrinque
 Tam ex parte nauium quàm ex parte molestissimi belli
 Hectorem a. viderunt in bello strenuum & socios,
 Et quotquot retro absistebant, neque pugnabant, 670
 Et quotquot apud naues pugnam pugnabant velocēs
 Neque amplius Aiaci magnanimo placuit animo
 Stare, vbi alij consistebant filij Achiuorum:
 Sed hic nauium foros obibat magno gradu incēdens:
 Tractabata contum magnum naualem in manibus
 Cōpactum ligneis clauis, duorum & viginti cubitorū.
 Vt autem quum vir equis desultorū sibi bene sciens,
 Quipostquam ex multis quatuor iunxit equos,

670. Σω'ας ἔκ πεδίοιο μέγα ποσὶ ἄστυ διαίκει,
 Λαοφόροί κατ' ὁδοῖν, πολέες τέ ε' θηήσασατο
 Αἰέρες ἠδὲ γυναικας· ἑδ' ἔμπεδοι ἀσφαλές αἰεὶ
 Θρώσχοι, ὅμοι' ἐπ' ὅμοι' ἀμείβεσθαι, οἳ ᾗ πέ-
 τονται·

Ως Αἴας ἐπὶ πολλὰ θάσσει ἰχθυήσας·
 Φοῖτα μακρὰ β. βαῖ· Φωτὴ δὲ οἱ αἴθέρ' ἵκανε·
 Αἰὲ ᾗ σμερδῖόν βοῶσι Δαναοῖσι κέλευε
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσι ἀμυνόμεναι· ὃ δὲ μὲν Ἑκτορ
 Μῆνιόν τε Τρώας ἰμάδ' αὖτις εὖκα θωρηκίᾳ·
 ἢ μ' ὥς τ' ὀριθῶσι πετεῖν' αἴετος αἴθρι

680 Ἐθνος ἐφ' ὅμαται ποταμοὶ πάρα βοσκομένοισι
 Χλωῶι, ἢ μεράνῃ, ἢ κύκῳ δουλιχοδείρῳ·
 Ὡς ἔκπερ ἴδυσθαι κύνες πορρωτέρῳ
 Αἰπὺς αἰξας· δι' ὃ Ζεὺς ὥσει ὅππῃ
 Χρεὶ μάλα μεγάλη· ὥτ' ἴδῃ λαοὶ ἅμ' αὐτοῖς·
 Αἰπὺς ὃ δρημεῖα μάχῃ ὥρῃ τοῖσι ἐπύχθῃ·
 Φαῖης κ' ἀκμῆταις κ' ἀτειρέας δ' ἡμίλοισι
 Αἰτεῖσθ' ἐν πολέμῳ, ὥς ἐοικυμένως ἐμάχοιτο·
 Τοῖσι δ' ἐκαριαμένοισι ὅδ' ἔω ἰόος, ἔτι δ' ἀχαιοὶ
 Οὐκ ἔφασαν φώξεσθ' ὑπ' ἐκκακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθ'·

690 Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς οἷς ἤθεοσι χάρις
 Νῆας εὐκορήσει, κτελέει δ' ἦρωας Λαχαιούς.
 Οἱ μὲν γὰρ φρογέοντες ἐφέσσασαν δῆήλοισι·
 Ἐκπῶς δ' ὀφύμης γένος ἤφατο ποικιλόροιο,
 Καλῆς, ὠκυάλης, ἥ Πρωτεσίλαοι ἔμικαι
 Ἐς Τροίην· ὃ δ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
 Τῷ γὰρ δὴ φείτο δὲ Λαχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Δῆσι δῆήλοισι αὐτοχεδόν· ὃ δ' ἄρα τίγχε
 Τόξαι ἀϊχμαῖς ἀμφὶς μύθοι, ὃ δέ τ' ἀπόικοι·
 Ἀλλ' οἷγ' ἐκλύθει ἰς ἀμφυγία θυμὸν ἔχοιτες,

700. Οξέσι δὴ πλέκεσσι καὶ ἀξίησι μάχονται,
Καὶ ξίφεσι μεγάλοι, καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δ' ἴφασγαντα καλὰ μὲν αἰδέτα κροπύετα,
Ἀλλὰ μὲν ἐκ χειρὸς χαμάδις πέσσι, θήα δ' ἀπ' ὤμων
Λιδρῶι μαριαμῶσι· ῥέε δ' αἶμα πρὸ τοῦτα μὲν αἶμα.

Impellens ex campo magnam ad ciuitatem agitat,
 Publicam per viam, multique eum admirando spectant 670
 Viri & mulieres: hic autem firmiter ac tutò semper
 Saliens, aliquādo in alium alternat, illi autem volant:
 Sic Ajax per multa velocium tabulata nauium
 Obibat latè incedēs, vox a. eius ad æthera perueniebat,
 Semper verò terribiliter clamans Græcos hortabatur
 Naues & tentoria defendere: at ne Hector quidem
 Manebat in Troianorum turba bene armatorum:
 Sed sicut auium volatiliū aquila fuluæ
 Multitudinem inuadit fluuium iuxta pascentium
 Anserū, vel gruū, vel cycnorū longa colla habentiū: 680
 Sic Hector tendebat ad nauē, nigram proram habētē,
 Obuius festinās: hunc autem Iupiter impulit à tergo
 Manu valde magna, concitabat verò populū cū ipso.
 Iterum autem acris pugna apud naues edita est.
 Dixisses indefessos & indomitos inter se
 Concurrere ad prælium, adeò alacriter pugnabant:
 His a. pugnantibus hic erat animus, Achiui quidem
 Non putabant se euasuros è clade, sed perituros:
 Troianis a. sperabat animus in pectoribus cuiusque
 Naues incēsuros esse se, occisurosque heroes Achiuos 690
 Hi quidem hæc cogitantes instabant sibi inuicem.
 Hector a. puppim nauis apprehendit pontigradæ,
 Pulchræ, velocis, quæ Protefilaum aduexerat
 Ad Troiam neq; rursus abduxit in patriam terram:
 Huius iam pro naue Achiuique Troianique
 Occidebant sese inuicem cominus, neque illi
 Arcuū impetuse minus excipiebant. neque iaculorū:
 Sed cominus stantes, eundem animum habentes,
 Acutis iam securibus & bipennibus pugnabant,
 Et ensibus magnis, & hastis vtrique acutis. 700
 Multi verò gladij pulchri nigris manubriis, capulati,
 Alij quidem è manu in terram cadebant: alij verò ab
 hameris

Virorum pugnatium: fluebāt a. sanguine terra nigra.

Εκπῶρ δ' ὀφύμηνται ἐπὶ λάβει, ὕχ' ἡμάϊα,
 Αφλαστοί μ' ἔχουσι χροὶ ἔχουσι. Τρῶσι δ' ἐκέλευε,
 „Οἴσετε πῦρ ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄριον αὐτῶν.

710 „Νῦν ἡμῖν πάντες Ζεὺς ἄξιοι ἡμᾶρ ἔδωκε
 „Νῆας ἐλπεῖν, αἳ δειῦρ θάψι ἀέκητι μολῶσαι,
 „Ἡμῖν τέματα πολλὰ θέσαν κακότητι γέροντες,
 „Οἳ μ' ἐτέλοιντο μάχεσθ' ἐπὶ κορυμνῇσι ἰέεσσιν,
 „Αὐτοὶ τ' ἰχναῖοι, ἐρητύοντο τε λαοί.
 „Ἀλλ' εἰδὴ ῥα τότ' ἔβλαπτε Φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 „Ἡμετέρας, νῦν αὖδ' ἐποτρύνει καὶ αἰῶνι.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀρα μάμοι ἐπ' ἀργείοισι ὄρουσαν.

Ἄϊας δ' ἔκ' ἐμμιε βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

Ἀλλ' αἰεχάζετο τυτθὸν οἳ μῆνος θανέεσθ' ἔπειτα
 Θρήϊον ἐφ' ἐπὶ ἀπόδ' ἔπειτα, λ' ἔπειτα ἰχναῖοις εἴσῃς·
 Εἰθ' ἔφ' ὅγ' εἰς ἔχ' ἐπὶ δ' ὀφύμηνται ἐπὶ δ' αἰῶνι

720 Τρῶας ἀμυνέμεναι ὅς τις φέροι ἀκάματι πῦρ·
 Ἄϊας δ' ὀφύμηνται βοέωι Δαναοῖσι κέλευε,

„ὦ φίλοι ἦρες Δαναεῖ, θεράποντες ἄριστος,
 „Λιέρες ἐπὶ φίλοι, μή ποτε δ' ἔθελος ἀλκῆς.
 „Ἡέ πιας φάρος ἐπὶ ἀοσσητῆρας ἐπίσσω;
 „Ἡέ π' ἐπὶ τείχος ἔφ' αἰῶνι, ὅ κ' αἰδράσι λοίγοντο ἀμύναι;
 „Οὐ μὲν τις σχεδὸν ἔστι πόλις πύργους ἔφαρ' ἡ,
 „Ἡ κ' ἀπαμυνάμεσθ' ἐπερχαλέα δῆμοι ἔχουσι.
 „Ἀλλ' ὅς γ' ἔστι Τρῶων πεδίοις πύκα θωρηκταῖοι,
 „Ποῖτοι κεκλιμένοι ἐκαστὸν ἡμεῖς πατρίδος αἴης.

730 „Τῶν δ' ἔχουσι φέρος, ὕμ' ἡμῶν πολέμοιο.

Ἡ, καὶ μαμάων ἐφ' ἐπὶ ἔχ' ὀφύμηνται.

Ὅς τις δ' Τρῶων κοίλας ἐπὶ ἡμᾶς ἀγοίτο,
 Σὺν πρὶν ἡλίοιο χεῖρ' ἐκέρως ὀφύμηνται,
 Τοὶ δ' Ἄϊας ἔπειτα διδύμοις ὀφύμηνται
 Δαίδαλα δ' ὀφύμηνται πύργους ἔφ' αἰῶνι, αὐτὸν σχεδὸν ἔστι.

Hector verò puppim postquamprehendit, nondimittebat,

Summam oram manibus tenens: Troianis a. iussit,

Ferte ignem, simul & ipsi conferti tollite clamorē,

„Nunc nobis omnibus Iupiter quovis pretio dignum
i. exoptatissimum diem dedit :

„Ut naues capiamus, quæ huc diis inuitis profectæ

„Nobis calamitates multas intulerūt, ignavia seniorū 710

„Qui me volentem pugnare ad puppes nauium

„Ipsumque detinebant, coercebantque exercitum.

„Sed si tum lædebat mentes latè prospiciens Iupiter

„Nostras, nunc ipse impellit & instigat.

Sic dixit, hi a. alacrius in Græcos impetum fecerūt,

Aiæx verò non amplius sustinuit (vrgebatur n. telis)

Sed retrocessit paululum (putans se moriturum esse)

Ad scabellum septempedale, liquit autem foros nauis æqualis:

Ibi sane hic stetit observans, hasta verò semper

Troianos arcebat è nauibus quicunque ferret infestum ignem. 720

„Semper a. horrendum clamans Danaos hortabatur,

„O amici heroes Danai, ministri martis,

„Viri estote, dilecti, recordamini a strenuæ virtutis,

„An aliquos putamus esse adiutores à tergo?

„Aut aliquem murum fortiolem, qui viris mortem auertat?

„Non quidē aliqua prope est ciuitas turbis munita,

„Qua defendamur fauentem populum habentes:

„Sed enim in Troianorum campo bene armatorum

„Mari circundati longè sedemus à patria terra.

„Quare in manibus salus, non remissione pugna. 730

Dixit & furens insectabatur hasta acuta.

Quicunque a. Troianorū cōcauas ad naues ferretur,

Cum igne vrenti, in gratiam Hectoris concitantis,

Hunc Aiæx vulnerabat excipiens acuta lancea.

Duodecim autem ante naues cominus vulneravit.



ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
πῆς Ομήρου Ιλιάδος.

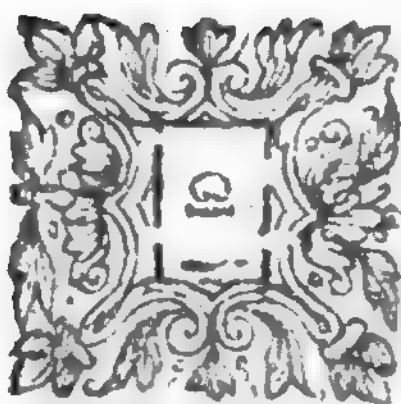
Πατρόκλῳ δὴ γέει· Ἀχιλλεύς τ' αὖτε παυπλῖαν
ὑπὸ τρέπεται ἀναλαβῶν, ἣ δὲ Μυρμιδόνιας ἔξ' ἀγέει ὅττι
δοι πολέμοιο· οἱ δ' ἔξελθοῖτες, ἔτρεψαν δὲ Τρῶας·
Πάτρικλος δὲ Σαρπηδόνα δὸς Διὸς αἰαρεῖ, δὸς παρήρει
ἴσσοι τὸ Ἀχιλλεύς αἰελοῖτα Πηλεῖοιο· ἔπειτα δ' Πάτρικλιν
ἔκπερ αἰαρεῖ πληγίτα σφύπεργον ὑπὸ Εὐφόρῳ, Ἀπύ-
λῳος δ' ἀφελόμενος τὴν παυπλῖαν αὐτοῦ.

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ,
ἢ διαγραφή.
Πῇ Πάτρικλιν ἐπιφύει ἄρ' ἴσοι ἔκπερ αἰαρεῖ.

ΑΛΛΗ.

Πατρόκλιν.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Π. Ραψωδία.



Σ οἱ μὲν γὰρ κὺν εὐσέλμοιο μάχοντο·
Πάτρικλος δ' Ἀχιλλεῖ παρὶς αὖτο πει-
ρῶν λαῶν, [ιυδρῶν,
δάκρυα θερμὰ χέει ὥστε κρῖν ἠμῶν·
ἦ τε κατ' ἀγέλιπος πέτρης διοφείδει
χρῖν ἰδῶν.

Τὸν δ' ἰδὼν ὤκλειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ μὴ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
,, Τί πτε δὶ δάκρυσιν Πατρόκλιν ἤν' τε κούρη
,, Νηπίη ἢ τ' ἄμα μητρί θένος αἰελέας αἰῶνι,
,, Εἰαυτὸν ἀπὸ μῶν, καὶ τ' ἐστυμνίῳ χατρίκει,
,, Δάκρυόεσσι δέ μιν ποτιδέρκεται ὄφρ' αἰέλῃται·
Τῇ ἱκέλος Πάτρικλε τέρει χατὰ δάκρυσι βῆσι·
ἦ π' ἢ Μυρμιδόνεσσιν φάσκεαι, ἢ ἐμοὶ ἄντα;



ARGVMENTVM XVI. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

PATROCLUS deprecanti Achilles sua ipsius omnia arma concedit accipere, & Myrmidonas educere ad pugnam. Hi verò egressi vertunt in fugam Troianos. Patroclus autem Sarpedonē Iouis filium occidit, qui funalem equum currus Achillis interfecerat Pedalum. Postea autem Patroclum Hector interemit, vulneratum prius ab Euphorbo, quum Apollo abstulisset ipsi omnia arma.

ALIUD ARGVM. VEL INSCR.

H, Patroclum interfecit strenuum Hectoris lancea.

ALIA INSCRIPTIO.

Patrocli res gestæ.

HOMERI ILIADOS LIB. XVI.

Ic hi quidem pro naui bene transtrata pugnant:

Patroclus autem Achilli astitit pastori populorum,
Lachrymas fundens, tanquam fons nigram aquam
habens,

Qui ab excelso saxo atram fundit aquam.

Hunc a. conspicatus miseratus est celer diuinus
Achilles.

Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,

„ Curnam lacrymaris Patrocle tanquam puella

„ Paruula? quæ cum matre currens eleuari efflagitat,

„ Vesti adhærens, & properantem detinet.

„ Lacrymabunda a. ipsam aspicit dum suscipiatur:

„ Huic similis Patrocle humidâ lacrymam profundis, x.

„ An aliquid Myrmidonibus nuntias, aut mihi ipsi?

„ Ηέπι' ἀγέλλω Φθίης ἔξελυες οἶος;
 „ Ζῶει μά' ἐπ' ὦσι Μειδίπποι, Ἀκτορὸς υἱὸν,
 „ Ζῶει δ' Αἰακίης Πηλεὺς μετ' Μυρμιδόνεσσιν,
 „ Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀχαχήμεθα τεθιγαῖοι.
 „ Ηέσι γ' Ἀργείοιοι λοφύρεαι, ὥς ἐλέκοιται
 „ Νηϊοί, ἐπὶ γλαφυρῇσι ὑπερβασίης ἑνεκασφῆς;
 „ Εξαῦδα, μὴ κεῦθε γὰρ, ἵνα εἴδομεν ἄμφοι.

Τοι ὅ βερεσιόχοι περ σέφης Πατρίκλεις ἱππεῦ,

10

„ Ω Ληλεῦ Πηλεὸς υἱὸς κέλα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 „ Μὴ γέμεσσε· τῶι γὰρ ἄχος βεβίηκει Ἀχαιεῖς.
 „ Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι παρὸς ἦσαν ἄριστοι,
 „ Εἰρηϊοί, κέαται βεβλημένοι ὑπὸ μῦοι τε.
 „ Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
 „ Οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς Δουεῖκλυος, ἠδ' Ἀγα-
 μέμνων.

„ Βέβληται ὅ γ' Εὐρύπλοος κτ' μερὸν οἷσ' ᾧ.
 „ Τοῖς μὲν τ' ἱπτροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπίοιται,
 „ Ελκε' ἀκεία μῦοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἐπὶ Ληλεῦ.

30

„ Μὴ ἐμέ γυνὴ ὅπως γέλασσι χολὸς οἷσιν φυλάσσεις
 „ Αἰναρέτη· τίς σευ θυμὸς οἴσεται ὀψιγυῖό τ' ὦρ,
 „ Αἴ κε μὴ Ἀργείοισι ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς
 „ Νηλεὺς υἱὸς ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἦν ἱππύτα Πηλεὺς,
 „ Οὐδὲ θεὸς μή τις, γλαυκὴ δέ σε πήχτε θάλασσα,
 „ Πέτρῃ τ' ἠλίσσῃ, ὅππῃ τοῖοις ἔστι ἀπλυνῆς.
 „ Εἰ δέ πῃ φρεσὶ σῇσι θεῶν περὶ λυγρῆς ἀλεείνης,
 „ Καὶ πῖά τοι παρ' Ἰλίου ἐπὶ ρεαδὲ πότνια μήτις,
 „ Ἀλλ' ἐμὲ ὦρ σέβεις ὥχ', ἅμα δ' ἀνδρῶν λαὸν
 ὀπάσῃ.

40

„ Μυρμιδόνων, ἧν πῦρ φέρεται Δαναοῖσι γένομα.
 „ Δὸς δέ μοι ὤμῳ τὰ σά τεύχεα θωρηχθῆναι,
 „ Αἴ κ' ἐμέ σοι ἴσχοιτες ἀποχῶνται πολέμοιο
 „ Τρῶες, αἰάπρηνόσωσι δ' ἀρήϊοι ὕες Ἀχαιῶν.
 „ Τηρόμενοι ὀλίγη δέ τ' αἰάπρηνος πόλεμος.
 „ Ρῆα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηῖται, αἰδέρας αὐτῇ
 „ Ωσαύτως ποτ' ἄστυ γὰρ ἀπὸ ἑκλυσίασι.

Ὡς φάτο λισγέμενος μέγα ἱήπιος. ἦ γὰρ ἔμελλε

„Aut aliquod nuntium ex Phthia audiisti solus?
„Viuerē quidem adhuc aiunt Menœtiū Actoris filiū,
„Viuit & Æacides Peleus inter Myrmidonas,
„Quibus valde ambobus tristaremur mortuis:
„An tu Argiuorum *causa* luges quia pereunt
„Naues apud concauas iniustitiæ gratiâ suæ?
„Eloquere ne cela mente, vt sciamus ambo.

29

Hunc autem grauitē suspirans alloquutus es Patrocle eques,

„O Achilles Pelei fili, multò fortissime Achiuorum,
„Ne indignēris, talis enim dolor inuasit Achiuos.
„Hi etenim iam omnes quicunq; ante erant fortissimi,
„In nauibus iacent eminus cominûsque vulnerati.
„Sauciatus est quidem Tydides fortis Diomedes,
„Vulneratus est a. Vlysses hasta inclytus & Agamem.
„Percussus est etiam Eurypylus in femore sagitta:
„Hos quidem medici multa pharmaca scientes curât, 30
„Vulnera sanantes: tu autem implacabilis es Achilles:
„Non me igitur talis capiat ira, quam tu seruas,
„Inutili virtute prædite: quis à te alius iunabitur, serò
natus quidem,

„Si non ab Argiuis indignum exitium auertas?
„O immitis: non vtique tibi pater erat eques Peleus,
„Nec Thetis mater, cæruleum a. te peperit mare,
„Petræque altæ, quia tibi mens est sæua.
„Si verò aliquod animo tuo vaticinium vitas,
„Et aliquod tibi à Ioue retulit veneranda mater,
„At me saltē mitte citò, simulq; reliq. exercitū præbe 40
„Myrmidonum, si fortè aliquod lumen Danais fiam.
„Da autem mihi humeris tua arma armari,
„Si me tibi assimilantes abstineant à bello
„Troiani, respirent autem bellicosi filij Achiuorum
„Afflicti: exigua verò respiratio bellifiat.
„Facilè autem recentes nos, defessos viros prælio
Repellemus ad urbem à nauibus & tentoriis.

Sic dixit, supplicans valde demēs: certè enim erat

Οἱ αὐτοὶ θαῖατόι τε κακοί, καὶ κῆρα λιτέσθαι.

Τοὶ δ' ἔμειν' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς,

„ὦ μοῖ, διοχίε, Πάτρικλεις, εἴοι ἔειπες·

„Οὔτε θεῖα περὶ νῆς ἐμπαζομαι μὴ πῖα οἶδα,

50 „Οὔτε π' μοῖ παρ' Ζηνὸς ἐπὶ φραδί ποτ' ἴα μήτηρ·

„Ἀλλὰ τὸ δ' αἰεὶ ὀχθὴς κραδί μ' ἐκ θυμῷ ἰκαίει,

„Ὅπποτε δὴ οἱ ἐμῷσι αἰὲρ ἐθέλησιν ἀμείψαι,

„Καὶ γέρας ἂν ἀφελίῃται ἔτε κρείττει περ-
βέβηκε.

„Αἰεὶ ὀχθὸς τ' μοι ὄβρι, ἐπεὶ παῖδοι ἄλγεα θυμῷ·

„Κέρη μὲν ἄρα μοι γέρας ἐξελοῖ ἦες ἢ χαίρει,

„Δυεῖ δ' ἐμῷ κτεάπασα πόλις εὐτείχεα πόρταις,

„Τινὸς ἂν ἐκ χερσὶν ἔλτο κρείων Ἀγαμέμνων

„Ἀτρείδης, εἰσὶ πῖ' ἀπίμνητο μετανάσσειν.

„Ἀλλὰ τὰ μὲν περ τετυχθαι εἴασιν, ἔδ' ἄρα κέρη μὲν

60 „Ἀσπερχέ, κεχολεῶσθαι σοὶ φρεσὶ· ἦτοι ἔφην γε

„Οὐκ ὀρίε μὲν ἰθὺς καταπαισέμεν, ἀλλ' ὅπποτε δὴ

„Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε, πόλεμός τε·

„Τινὸς δ' ὄμοιόν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δύθι,

„Ἀρχ' ἔμ' Μυρμιδόνεσσιν φιλοπτόλεμοισι μάχεσθαι,

„Εἰ δὲ κρείων Τρώων ἰέφος ἀμφ' ἐβέβηκε

„Νηυσὶν ὀπκράτειος, οἱ δ' ἔρηγμιν θαλάσσης

„Κεκλίεται, χόρης ὀλίγῃ ἐπὶ μοῖρα ἔχοιτες

„Ἀργεῖοι, Τρώων δ' ἔπολις ἐπὶ πᾶσαι βέβηκε

„Θάρσυνος· ἔγδ' ἐμῆς κόρυθ' ὡς λείαντοισι μὲν-
τωποι

70 „Εγὼ θι λαμπομένης, τάχα κε φεύγοιτε δαῦλοις·

„Πλήσσαν ἰεχύναι· εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων

„Ἡπα εἰδείη· μὲν δ' ἐφραδί ἀμφιμάχοιται·

„Οὐ γὰρ Τυδείδῃ Διομήδεος ὄσπα λάμψῃσι,

„Μαίνεται ἐγχείη Δαιαῶν ἀπο, λειγὸν ἀμύνει·

„Οὐδέ πω Ἀτρείδῃ ὅπως ἔκλυσι αὐδήσας

„Εχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτόρος αἰδρεσφόροιο

„Τρῶσι κελεύοιτος πᾶσι γυνταί· οἱ δ' ἀλαλητῷ

„Πᾶσι παῖδοι κατέχοισι, μάχῃ ἰχθύντες Ἀχαιοί·

„Ἀλλὰ καὶ ὡς Πάτρικλεις ἰεῶν ἀπο, λειγὸν ἀμύνει·

Sibi ipsi mortemque malam & fatum rogaturus.
Hunca. valde ingemens alloquutus est pedibus ce-
ler Achilles.

Hei mihi nobilis Patrocle, quid dixisti?

- „Neque oraculum curo quod sciam,
„Neque quid mihi à Ioue attulit veneranda mater: 50
„Sed ille grauis dolor cor & animum occupat,
„Quando æqualem vir vult priuare portione,
„Et præmium tursus adferre, qui potentia antecellit:
„Grauis dolor hic mihi est, quoniam passus sum do-
lores animo: (horum,
„Puellam, quam mihi præmiū exemerant filij Achi-
„Hastāq; mea acquisierā vrbe bene munita euerā,
„Hanc rursus ex manibus eripuit mihi rex Agamem.
„Atrides, tanquā alicui homini obscuro & inquilino.
„Sed quæ antè acta sunt sinamus: neque enim licet 60
„Perpetuū irasci animo: statueram sanè
„Non prius iram deponere, nisi quum iam
„Ad naues meas peruenisset clamorque præliūmque.
„Tu a humeris quidem mea inclyta arma induc:
„Dux verò esto Myrmidonib. pugnacib. ad pugnādū:
„Siquidem obscura Troianorum nubes circundat
„Naues fortiter: hi autem in littore maris
„Conclusi sunt, loci parua adhuc portionē habentes
„Argiui: Troianorum vero ciuitas tota ingruit
„Audax: non enim meę galeæ vident frontem
„Prope splendentis: mox fugientes, fossas cāpestres 70
„Impleuissent cadauerib. suis, si mihi rex Agamemnō
„Æquum se præstitisset: nunc autē castra oppugnant.
„Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
„Furit hasta, à Græcis mortem vt arcere possit.
„Neque dum Atrideę vocem audiui clamantis
„Inimico ex capite, sed Hectoris homicidæ vox
„Troianos adhortantis resonat: illi autem clamore
„Totū campum obtinent, prælio vincentes Achiuos.
„Sed & sic, Patrocle, à nauibus pestem propulsans,

80 „ Εμπισ' ὅππῃ κρατέωσιν, μὴ δὴ πρὸς αἰθεράμοιο
 „ Νῆας ἐκ κορήσωσι, φίλοι δ' ἀπὸ νόστοι ἔλονται.
 „ Πείθεο δ' ὥς τοι ἐχὼ μύθε τέλος ἐν φρεσὶ θείῃ,
 „ Ὡς αἴ μιν πρὶν μεγάλῃν καὶ κῦδος ἄρῃο
 „ Πρὸς πάντων Δαίμονι, ἀπὰρ οἱ περικαλλέα
 „ κούρην

90 „ Ἀψ' ἀποιάσθωσι, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρῳ πι·
 „ Εκ τῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κε αἶψ' τοι
 „ Δῶν κῦδος ἀρέσῃ ἐρίδουπος πόσις Ἥρης,
 „ Μῆσ' ὅ γ' αἰεὺται ἐμῷ λιλαίεσθ' πολέμιζεν
 „ Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ἀπὸ μῆτερος δέ με θήσεις.
 „ Μὴ δ' ἐπαγαλλ' ἄνδρος πολέμου καὶ δῆϊν ἑταίῳ
 „ Τρῶας ἐπαρθέμενος ποτὶ Ἴλιον ἡγεμνιεύει·
 „ Μὴ τις ἀπ' ἐλύμποιο θεῶν αἰσχυριετάρῃ
 „ Εμβήῃ μάλα τις γέ φιλεῖ ἐκάργος Ἀπόλλων·
 „ Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθ', ἐπὶ λῦφάος ἐν ἡέσσι
 „ Θέης, τις δέ δ' ἐαὖ πεδίοι καταδηλιάσθῃ.
 „ Αἶψ' ὦ Ζεῦ πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 „ Μήτε τις οὔ Τρώων θάλαστοι φύγοι ὄαστοί εἰσι,
 „ Μήτε τις Ἀργείων, τοῖσι δ' ἐκ δῶμων ὀλεθροί,
 „ Ὅφρ' εἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοι μιν.

100 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς δῆήλοισι ἀγόρευον.
 Αἴας δ' ἔκέτ' ἐμμιε βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 Δάμιά μιν Ζήνωνς τεύχος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 Βοηῖοι τε, δεινὸν δ' ὅπως κρατάρῃσι φαφίῃ
 Πήληξ βοήμονα καναχὴν ἔχε· βοήετο δ' αἶψ'
 Καπφάλαρ' ἐπὶ πύλῃ· ὁ δ' ἀειπερὶ ὤμοις ἔκαμπε
 Εμπέδοι αἶψ' ἔχοι σάκος ἄολον· ὃ δὲ δυνάκετο
 Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζων· ἐρείδοι τε βελέεσσι·
 Αἰεὶ δ' ἀρζαλὴν ἔχετ' αἶψα πᾶσι· καὶ δὲ οἱ ἰδρῶς
 Παίοντα ἐκ μυχίοις πολλὰ ἔρρεει, ὃ δὲ πρὶν ἔχει

110 Ἀμπιεύσαι, παύτη δ' ἡ κακὸν κακῶ ἐς ἡεκάβη,
 Εσπετε μὲν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅσπας δὲ τρωπῶντι πῦρ ἐμπεσι νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Εκ τῶν δ' Αἴαςτος δόρυ μοῖλαισι γὰρ ἔσθλας ἔσθλας,

„Irrue strenuè, ne tandem igne ardenti
 „Naues incendant: dulcem autem reditum auferant.
 „Pare verò sicut tibi ego sermonis summam in men-
 tibus posuero,
 „Vt mihi honorem magnum & gloriam referas
 „Apud omnes Danaos, ac illi perpulchram puellam
 „Iterū reddant, insuper verò splēdida dona præbeāt:
 „Ex nauibus vbi repuleris, reuertere: si a. rursus tibi
 „Det gloriā consequi valde sonās maritus Iunonis,
 „Ne tu sine me appete pugnare
 „Cum Troianis bellicosus: indecorū enim me facies.
 „Neve exultans bello & pugna
 „Troianos occidens, ad Ilium ducas *exercitum*:
 „Ne quis ab Olympo deorum sempiternorum
 „Ingruat *in te*: valde hos diligit lōgē operans Apollo.
 „Sed retro reuertaris postquam salutem in nauibus
 „Feceris: illos autem mitte per campum pugnare.
 Vtinam n.ō Iupiterq; pater, & Minerva & Apollo.
 „Neq; Troian. quisquā mortē effugiat quotquot sūt,
 „Neq; Argiuorū quisquā, nos verò vitemus mortem,
 „Vt soli Troiæ sacra mœnia diruamus.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ajax a. non amplius manebat: premebatur n. telis.
 Superabatur eum Iouisque mens & Troiani illustres
 Iacientes, magnum verò circa tempora splendida
 Galea percussa sonum edebat: percutiebatur a. semper
 Ad phaleras bene factas: ille a. sinistro humero labo-
 rabat.

-Constanter vsque tenens scutum varium; neq; poterāt
 Circum ipsum dimouere loco, annitentes telis:
 Semper a. molesto tenebatur anhelitu. eique sudor
 Vndiq; ex mēbris multus defluebat, neq; vsquā poterat
 Respirare: passim verò malum malo firmabatur.

Dicite nūc mihi Musæ, cœlestes domos habitātes,
 Quomodo iā primo ignis incidit nauibus Achiuorū.

Hector autem Aiace hastā fraxineam prope astans
 Percussit

Πλῆξ' ἀορι μεγάλα αἰχμῆς ὦδ' αὖ καυλὸν ὅπιθεν·

Αἰπκρὺ δ' ἀπαρᾶξε· ὁ μὲν Τελαμώνιος Αἴας

Πῆλ' αὖτος ἐν χεῖροισι δόει· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ

Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βίβησε πισυρᾷ.

Γιῶ δ' Αἴας κ' ἐπ' αὖτις ἀμύμονα οἶρησεν τε

Εργα θεῶν, ὅρα παγκυ μάχη· ὅτε μήδεα κείρει

120 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δ' βέλετο ἰκλῖν.

Χάζετο δ' ἐκ βελίων· τοὶ δ' ἐμβαλοὶ ἀκρά-

μαυτοὶ πῦρ

Νηΐδοι· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.

Ὡς τὴν μὲν ἀνύμωμον πῦρ ἀμφεπύρην· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Μηρῶ πληξάμενος, Πατρόκληα περ σέειπεν,

„Ὅρσεν Διογείης Πατρώκλεις ἰσχυρότεροι·

„Λευγαὶ δὲ ὦδ' αὖτις περὶ δῆλιν ἐρωῶν·

„Μηδὴ ἥας ἔλωσι, ἣ ἔκ περ φυκτὰ πείλωται·

„Δύσσει τέυχ' αὖτ' αὖτις ἐγὼ δέ κε λαοὶ ἀγείρω.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἐκρύατο τῶρσεν

χαλκῶ.

130 Κινῆδους μὲν ἀνύμωμον πῦρ κνήμησιν ἔθηκε

Καλαῖς, ἀργυρέοισι δ' ἐπὶ σφυροῖς ἀραρυῖας·

Δεύτερ' αὖ θάψατο περὶ στήθεσσι ἐδωκε,

Ποικίλοι, ἀπρόβητα ποδώκεος Αἰακίδαο.

Αμφὶ δ' ἀρ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Χάλκει· αὐτὰρ ἐπειτα σάκος μέγα περ σιβαρὸν τε

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν εὐτυχτοῖς ἔθηκε,

Ἰπποῦ δ' ἀπὸν δ' ἰσχυρὸς κατ' ὤμῳ ἔειπεν·

Εἴλετο δ' ἄλκιμα δούρα· ταὶ οἱ παλάμηφι δρήρει·

Εγχοσδ' ἔχ' ἐλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,

140 Βεῖτόν μ' ἐγὼ, σιβαρὸν δ' ὁ μὲν ὑδνώατ' ὄμῳς Ἀχαιῶν

Πάλλαι· δῆλ' αὖτις ἐπὶ τ' αὖτ' αὖτις Ἀχιλλεὺς,

Πηλιάδου μὲν τὴν πατρίφιν πόρε Χείρῳ

Πηλ' ὅκ' ἐκ κορυφῆς φοῖον ἐμμέναι ἠρώεσσι.

Ἰσποῖς δ' αὖτ' ἐμμέναι θεῶν ζευγνύμεν' αἶσχε,

Τοῖ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξεν ὄρεα πέμαλιστα·

Πιστότατος δ' οἱ ἔσκε μάχῃ σὺν μετ' αὖτ' ὁμοκλήῳ.

Percussit ense magno, cuspidis iuxta cōmissurā retro:
 Penitus verò amputavit, ac Telamonius quidem Ajax
 Vibrabat frustra manu mutilā hastā: procul a. ab ipsa
 Cuspis ærea in terram sonuit lapsa: 120

Agnovit verò Ajax in animo inculpato, exhorruitq;
 Opera decorum: q̄ omnino pugnae cōsilia præcidebat
 Iupiter altitonans. Troianisque volebat victoriam.
 Recessit a. extra tela: hi v. iniecerunt irrequictū ignē
 Nai veloci: per hanc autem statim inextinguibilis
 diffusa est flamma:

Sic quidem puppim ignis circumdedit: at Achilles
 Femora percutiens, Patroclum alloquutus est,
 „ Surge generose Patrocle eques,
 „ Video iam apud naues ignis ardentis impetum,
 „ Ne iam naues capiant, & non amplius potestas au. 130
 fugiendi sit,

„ Induere arma ocyus, ego a. copias congregabo.

Sic dixit: Patroclus verò armabatur splendido gre.
 Ocreas quidem primum circum tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis aptatas:

Deinde autem thoracem circum pectora induit

Discolorem, stellatum, velocis Æacidæ:

Circū. v. humeros iecit ensē argēteis clavis distinctū,
 Æreum, at deinde scutum magnūmque validūmque:

Capiti autē generoso galeam benefactam imposuit

Equinis setis cristatā, ac horrēdū crista desuper nutab. 140

Accepit v. robusta hastilia, quæ ei manibus quadrabāt:

Hastam autem non accepit solum egregij Æacidæ,

Graum, magnam, solidam, quam quidem non potuit
 alius Achiuorum

Vibrare: sed ipsam solus sciebat tractare Achilles:

Peliadem hastam, quam patri charo dederat Chiron

Pelij ex vertice, vt cædes esset heroibus:

Equos a. Automedontem confestim iungere iussit,

Quem post Achillem fortem honorabat maximè:

Fidelissimus a. ei erat in pugna ad sustinendas minas:

- Τῶδε δ' αὖτ' Ἀὐτομέδων ἔπαγε ζυγὸν ὠκείας ἵππους,
 Ζαῖθοι, ἃ Βαλίοι, πῶ ἅμα ποιοῖσι πτερόδιον.
 Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρεαιέμεν ἄρ' ἔπειτα Πυδάργη,
 150 Βοτημόρην λαμόνι πῶσαι ῥίοι ὠκεανῶ.
 Εἰ δ' ἴπαρθεῖσι ἀμύμονα Πήδασον ἴα,
 Τὸν ῥά ποτ' Ἡέπωιος ἐλὼν πόλιν, ἔξαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὅς κ' ἔτι δ' ἐὼν, ἐπὶ δ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 Μυρμιδόντας δ' ἄρ' ἐποικόμοτος θάωρηξεν Ἀχιλλεύς,
 Παίτας αἰὲ κλισίας Στυτεύχεσι· οἳ δ' ἴλυκοι ὥς,
 Ωμοφάγοι, βῆσι τε πρὸ φρέσι ἀπυρτος ἀλκή,
 Οἳ τ' ἐλαφοὶ κερατοὶ μέγαν ὕρεσι δηώσαντες
 Δάπλοισι· πᾶσι δ' ἴπαρθ' αἵματι φοιτῶν,
 Καί τ' ἀγέληδ' ἰᾶσι δαπὼν κρῖνός μὲν ἄνδρ' οὖν,
 160 Λάφοι τε γλώσσησι ἄρ' αἴῃσι μὲν ἄνδρ' οὖν,
 Ἀχρεῖ, ἐρευγόμενοι φόβοι αἵματος· εἰ δέ γε θυμὸς
 Στήθεσι ἀτρομὸς ὅθι, πρὸς τείετα δέ τε γαστήρ.
 Τοιοὶ Μυρμιδόνται ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοιτες,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάρκεος Λιάκιδαν
 Ρῶοιτ'· εἰ δ' ἄρα βῆσι δῆϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 Οτρυώωι ἵπποις τε, καὶ αἰέρεας ἀσπίδιώπας.
 Πειθήκοιτ' ἦσαι ἴηες θοαί, ἦσι δ' Ἀχιλλεύς
 Εἰς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος, εἰ δέ ἐχέσῃ
 Πειθήκοιτ' ἔσαν αἰῶνες ὅθι κληῖσι ἐπαῖθροι·
 170 Πείτε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσασα, βῆσι ἐπεποιθεῖ
 Σημαίνει· αὖθις δ' ἴμεγα κρατέει μῶαοσε.
 Τῆς μὲν ἴης σιγῆς ἦρχε Μειέθιος ἀνολοθώρηξ,
 Τῆς Σπάρχειο δὲ Πυρρεὺς ποταμῶ.
 Τὸν τέκε Πηλεὺς θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη,
 Σπάρχειω ἀχάμαντι γυνὴ θεῶν εὐνήτῃσιν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶ Βῶρα Περσέρεος ἦι,
 ὅς ῥ' αἰαφαιδὸν ὅππε, πορῶν ἀπὸ φρίσας ἔδιδε.
 Τῆς δ' ἐτέρης, Εὐδωρὸς δῆϊος ἡγεμόνευε
 Παρθέριος, δι' ἐπικτε χορῶν καλὴ Πολυμήλη
 180 Φύλακτος θυγάτηρ, τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεφόντης
 Ηερίσσετ' ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν μετ' ἡδ' ὀφθαλμοῖσι
 Εἰ χορῶν Ἀρτέμιδος χρυσηλαχάτης κελαδινῆς·

Huic tū Automedon duxit sub iugum veloces equos, 150
 Xanthum & Baliū, qui duo pariter cū ventis volabāt:
 Hos peperit Zephyro vento harpyia Podarge,
 Pascens in prato iuxta fluxum Oceani:
 Loris a. exterioribus eximium Pedasum admouit,
 Quē quondā Eetionis capta vrbe, abduxerat Achil.
 Qui & mortalis existēs sequebatur equos immortales:
 Myrmidonas autem adiens armauit Achilles
 Omnes per tentoria cum armis: illi verò lupi tāquam
 Cruidiori, quibusque in animo immensum robur,
 Qui ceruum cornutum magnum in montibus cēsū 160
 Vorant: omnibus autem maxilla sanguine cruentata:
 Et gregatim vadunt à fonte nigram aquam habente,
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam,
 Summam, eructantes cruorem sanguinis: animusa. in
 Pectoribus intrepidus est: distenditur verò venter:
 Tales Myrmidonum duces & principes
 Circum strenuum famulum velocis Æacidæ
 Ruebant: inter hos autem bellicosus stabat Achilles,
 Vrgens equosque & viros scutatos.
 Quinquaginta erant naues veloces, quas Achilles 170
 Ad Troiam duxerat Ioui dilectus, in vnaquaque verò
 Quinquaginta erant viri in transtris socij.
 Quinque autem duces fecerat, quibus fidebat,
 Vt imperarent, ipse verò multum potens regnabat.
 Vnius quidē ordinis dux erat Menesthius, vario tho-
 Filius Sperchij ex Ioue fluētis fluuij (race ornatus,
 Quem peperit Pelei filia pulchra Polydora.
 Sperchio indefesso mulier deo concubans:
 Sed cognomento Boro, Perieris filio,
 Qui palam eam vxorem duxerat, data ingenti dote. 180
 Alterius autem Eudorus mauortius dux erat,
 Clā susceptus, quē pepererat in chorea pulchra Poly-
 Phylantis filia: hanc v. fortis Argicida Mercurius
 Amauit, oculis conspiciatus inter cantantes
 In choro Dianæ aureū arcum gestantis, tumultuosæ:

- Αὐτίκα δ' εἰς ἑστῶν αἶαθαι, παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκρόνῃτα, πόρρ' οἱ ἀγλαὸν υἱόν
 Εὐδωροί, πρὶν μὲν θείειτα χυῶ, ἡδὲ μαχητῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μῶγε σόκος αἰλήθηα
 Εξάγαγε πρὸς Φόωσδε, καὶ ἡελίῃ ἰδὲ αὐγαῖς,
 Τῷ μὲν Εὐκλῆος κρατερῶν μῦθος Ἀκταΐδου
 Ηγάγετο πρὸς δώματ', ἐπὶ πόρρω εἰα ἔδισα.
 190 Τοῖ δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφει, ἡδ' ἀπταλλει,
 Ἀμφαγαπαζόμενος ὥσεί τ' ἐόν υἱὸν εἴοιτα.
 Τῆς δ' οὖν σείτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 Μαυμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέφερε Μυρμιδόνεσσιν
 Εἰργί μαίρια δ' ἔμψ' Πηλεΐδης ἐπαίρει.
 Τῆς δ' οὖν τετάρτης ἦρχε γέρονι Πηληϊάδε Φοῖνιξ.
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχαιοὶ
 Στήσιν εὐκλείας, κρατερῶν δ' ὅππ' ἰμῶσσι ἔτελλε,
 „ Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάσῃ λελαθέσθω,
 200 „ Ἀς ὅππ' ἴησι θοῇσι ἀπειλᾷτε Τρώεσσι,
 „ Παιῖθ' ὑπὸ μῆνι θυμῷ· καὶ μ' ἡπάαθε ἕκαστος,
 „ Σχέτλιε Πηλεὺς υἱὲ χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ
 „ Νηλεὺς, ὃς ὄφρα ἴησι ἔχῃς αἰκοίτα ἐπαίρεις.
 „ Οἶκα δὲ πρὸς Στυγίῃσι θεῶμετ' αὖ ποιοπόροισιν
 „ Αὖτις, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσθ' θυμῷ.
 „ Ταῦτά μ' ἀγχιρῶμνοι, θά μ' ἐβάλλετε, κῶ δ' οὐδέ περ
 „ Φυλῖππος μέγα ἔργον, εἰς δ' ὅσῃ γ' ἐράαθε.
 „ Εἰθά περ ἄλκιμοι ἦτε ἔχοι, Τρώεσσι μαχέσθω.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῦθος καὶ θυμῷ ἕκαστος.
 210 Μᾶλλον δ' οὖν εἰς ἀρῆς ἐπὶ βασιλῆος ἀκούσαν.
 Ὡς δ' ὅτε τοῖχοι ἀνῆλθον ἀράρῃ πυκνοῖσι χίθοισι
 Δώματος ὑψηλοῖο, βίαις αἰέμοι ἀλεείων·
 Ὡς ἄρα ῥοὶ κόρυτ' ἐς τε καὶ ἄσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἀσπίς ἀρ' ἀσπίδ' ἔρηδε, κόρυς κόρυϊ, αἰέρε
 δ' αἰέρε·
 Ψυχοὶ δ' ἰππόκομοι κόρυτ' ἐλαμφοῖσι φάλοισι,
 Νευοῖτο, ὥς πυκνὰ ἐφείσασαν δὴήλοισι·
 Παιῖται δ' οὖν πρὸς παρὰ θεοῖσιν αἰέρε θωρήσασθαι,

Statim autē in cœnaculum ascendēs, accubuit clām
 Mercurius innocuus: dedit verò ei illustrem filium
 Eudorum, in currendo celerem, atque pugnacem:
 Sed postquam hunc parturientium patrona Lucina
 Eduxit in lucem, & solis vidit iubar;

Hanc quidem Echelei validum robur Actoridæ 190
 Duxit ad ædes, postquā dedit infinita dona sponsalia.
 Hunc a. senex Phylas diligenter nutriuit & educauit.
 Valde diligens ac si suus filius fuisset.

Tertij autem Pisander bellicosus dux erat
 Mæmalides, qui inter oēs excellebat Myrmidonas,
 Hasta pugnando, post Pelidæ socium.

Quarti autem dux erat senex equitator Phœnix:
 Quinti verò Alcimedon Laercei filius eximius.

Sed postquam omnes cum ducibus Achilles
 Collocasset bene ordinans, dura mandata dedit: 200

Myrmidones, ne quis mihi minarum obliuiscatur
 „Quas in nauibus velocibus minabamini Troianis
 „Toto tempore iræ, & me accusabatis vnusquisque,
 „Dure Pelei fili, bile sanè te nutriuit mater:
 „Immitis, qui apud naues tenes inuitos socios:
 „Domum saltem cū nauibus reuertamur pōtigradis
 „Rursus, quoniam tibi adeo sæua ira incidit animo,
 „Hęc mihi cōgregati frequēter dicebatis: nūc apparet
 „Conflictus magnū opus, cuius antea quidem cupidi
 eratis, (pugnet.

„Ibi aliquis generosum cor habēs *aduersus* Troianos 210

Sic fatus concitauit robur & animū vniuscuiusque.
 Magis a. cateruæ dēsatae sunt, postquā regē audierūt.
 Sicut v. quādo murū vir coagmentarit densis lapidib.
 Domus altæ, incurfus ventorum vitans:

Sic densatae erant galeęque, & scuta vmbonē habētia,
 Scutum a. scūtum fulciebat, galea galeam, virū a. vir:
 Cōtingebāt v. se inuicē cristatę galeæ fulgētib. conis,
 Nutantibus *ipsis*, adeò densi astabant inter se.

Ante omnes autem duo viri armabantur

Ὅμηρου Ἰλιάδ. Π.

Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἕτα θυμὸν ἔχουσιν,
 Πρῶτον Μυρμιδόνων πολέμῳ αὐτὰρ Ἀχαιοί,
 220 Βῆρ' ἰδμὲς κλισίῳ· χαλῶ δ' ἀπὸ πῶμ' αἰέσων
 Καλῆς δουρὸς λένης, τίμ' οἱ Θέτις ἔρμυρ' ὀπίζα
 Θῆκε' ἐπὶ κῆρ' ἀγέῃ, ἐν πλῆστασιν χιτῶνι,
 Χλαυιάωνι τ' αἰέμωσ' κεπέων, ἔλπει τε ταπῆτων.
 Εἶθ' αὖτε εἰδέπας ἔσκε τετυγμένον, ὅδε τις δῖος
 Οὐτ' αἰδρῶν π' ἰεσκει ἄνω αὐτὸν αἴθερα οἶον,
 Οὐτέ τ' ἐφ' αἰέθρισκε θεῶν, ἔτε μὴ Διὶ πατρί·
 Τό γ' αὖτ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεῖον
 Πρῶτον, ἐπιπαθεῖν ἰφ' ἑδάτος χαλῆσι ῥοῆσι.
 Νίψατο δ' αὖδ' ἑλκὸς, ἀφύσαστο δ' αἴθερα
 οἶον,

230 Εὐχεται ἐπιπαθεῖν αἰετῶν· λείβε δέ οἱον,
 Οὐραίων εἰσανιδῶν· Δία δ' ὅλ' ἔλαβε τερπικέραυνον·
 Ζεῦ αἶα Δωδωναίη, Πελασγικὴ, πολὺθι γαίῳ,
 „Δωδωνίης μεδέωνι δουρὶ μέγ' ἄμφι ὅ Σελλοὶ
 „Σοὶ γαίῃσ' ὑποφῆται αἰετῶν ποδῶν, χαμαὶ εὐναι·
 „Ἡ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐζαμένον,
 „Τίμωσας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵφ' αἰὲρ λαοὶ Λαχαιῶν,
 „Ἡ δ' ἐπὶ καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήϊνον ἐέλδωρ·
 „Αὐδὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μῦθον ἔειπα, σὺ δ' ἀγῶνι,
 „Ἀλλ' ἔταρσι πέμψω πολέσι μετ' Μυρμιδόνεσσιν
 „Μαρίαδ'· τῶ κῦδος ἅμα φέρεσιν εὐρύοπα Ζεῦ.
 „Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐσὶ φρεσὶν, ἔφρα καὶ ἔκτορ.
 240 „Εἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπὶ στήθεσσι πολέμῳ
 „Ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπλοι·
 „Μαίνοιτ' ὅππότε ἐγὼ πῶρ' ἴω μετ' ἄλλοις Ἀργείοις.
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἀπὸ ἰαυφὶ μάχην ἐσοπλὴν τε
 δύνται,
 „Λοκκίδης μοι ἐπιπαθεῖν αἰετῶν ἵκοντο,
 „Τάχιστα τε ξυὺ πάσι, καὶ ἀγχιμάχοις ἐτάρσισι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 Τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἔτερον δ'
 αἰετῶν.

250 Νηλεὺς μὲν οἱ ἀπώσσειαδ' ἀπὸ μάχης τε.

Patroclúsque & Automedon, pari animo præditi, 225
 Ante Myrmidonas ad bellandum, sed Achilles
 Perrexit ire in tentorium: ab arca a. operculū abstulit
 Pulchra, affabrè facta, quam ei Thetis argentipes
 Posuit in naue portandam, bene implens tunicis,
 Chlænisq; arcentibus ventum villosisque tapetibus.
 Ibi a. ei poculum erat elaboratum, neque aliquis alius
 Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
 Neque alicui libabat deorum nisi Ioui patri.
 Hoc utique tunc ex arca sumens purgavit sulphure
 Primum, postea autem lauit aquæ amœnis fluxibus:
 Lauitque ipse manus: hausit verò ardens vinum. 235
 Precatus deinde est in medio stans septo: libauit a. vi-
 num (dentem:)

Cœlum suspiciens: (Iouem a. non latuit fulmine gau-

Iupiter rex Dodonæ, Pelasgice, longe habitans,
 „Dodonę præsidēs frigorebus expositæ: circū a. Selli
 „Tui habitāt vates illotū pedibus, humi dormientes,
 „Certè quidem olim meum sermonem exaudisti
 precantis: (chiuorum:)

„Honorasti quidem me, valde a. læsisti populum A-
 „Sed adhuc etiā nunc mihi hoc perfice desiderium:
 „Ipse quidē ego manebo nauium in congregatione,
 „Sed socium mitto multos inter Myrmidonas 240
 „Pugnare: huic gloriam simul concede ô latè prospi-
 ciens Iupiter,

„Confirma a. ei cor in mentibus, vt & Hector
 „Intelligat, num etiam solus sciat pugnare
 „Noster famulus, an ei tunc manus inuictæ
 „Infaniant, quando ego eo ad stragem Martis,
 „Sed postquā à nauib. pugnā clamorémq; amouerit,
 „Incolumis mihi postea veloces ad naues redeat,
 „Armisque cum omnibus, & pugnacibus sociis.

Sic dixit precās, hunc a. audiuit cōsiliarius Iupiter: 250
 Huic alterum quidem dedit pater, alterum v. abnuir.
 A nauibus quidem ei arcere, præliūmq; pugnāmq;

Δῶκε· σόοι δ' αἰείωσεν μάχης ἔξαποιέας.
 Ἦτο· ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐζάμηνος Διὶ πατρὶ,
 Ἀψ' κλισίῳ εἰσῆλθε· δέπας δ' ἀπέθηκεν ἑοικηλῶ.
 Στῆ ὅ παρρητ' ἐλθὼν κλισίης ἐπὶ δ' ἔθελε θυμῷ
 Εἰσιδέει Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπι αἰνῶ.
 Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θυρῶν
 χθεῖτες

260 Ἐσχιχοι, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρεσίνεσσι ὄρουσιν
 Αὐτίκα ὅ σφ' ἔκεσσι εἰκότες ἔξεχέοντο
 Εἰσοδίοις, οἳ παῖδες ἐλδμαίωσι ἔθοντες
 Αἰὲν κερτομέοντες ὁδῶ ἐπὶ οἰκί' ἐχοίτας
 Νηπίεχοι. Ζηνοὶ ὅ κακὸν πολέεσσι πύθῃσι.
 Τίς δ' εἴποιεν ὅττι τίς τε καὶ αἰὲρ ὄρωπος
 ὁδίοις

Κιήσει ἀέχον· οἱ δ' ἄλκιμοι ἦτορ ἐχοίτες,
 Πύρροντα παῖς πέτεται, καὶ ἀμύνει σὶ τέκεσσι.
 Τῶν τε Μυρμιδόνες κραδίῳ καὶ θυμῷ ἐχοίτες,
 Ἐκ κείῳ ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρε.
 Πάτροκλος δ' ἐταρτοῖσι ἐπέκλετο μακρῶν αὔσας,
 „ Μυρμιδόνες ἐταρτοῖ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 „ Αἰερες ἐπὶ φίλοι, μήσασθε ὅθ' ὀφείδους
 ἀλκῆς,

270 „ Ὡς αἰὲν Πηλεΐδῳ πρῆστον μὲν, ὅς μ' ἐγὼ ἀεισεῖς·
 „ Ἀργεῖοι ὅθ' ἔκιστοι καὶ ἀγχιμαχοὶ θεράποντες.
 „ Γίγνηται καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρεΐων Ἀγαμέμνωνι,
 „ Ἡ δ' ἄττι, ὅτ' ἀεισεῖ Ἀχαιῶν ὅθ' ἐπεί.

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάεσσαν·
 Εἰ δ' ἐπεί Τρώεσσι ἀσλῆες, ἀμφὶ ὅθ' ἦεν
 Σμυρδαλέοι κοῖαθ' ἔσαν αὔσας αἰὲν ὑπὸ Ἀχαιῶν·
 Τρώες δ' ὡς εἶδοντο Μειοπίην ἄλκιμον υἱόν,
 Αὐδὸν καὶ θεράποντα Σωὸν ἔντεσι μαρμαίροντα,
 Πᾶσι δειδῆναι θυμῶς, ἐκίνηται ὅθ' ἔφαλκας,
 280 Ἐλπίεσσι καὶ ἰαυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα
 Μῦθον μὲν μὲν ἀπορρῆσαι, φλόγηται δ' ἐλέσθαι·
 Πάπηνει ὅθ' ἑκάεστος ὅππῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον.
 Πάτροκλος ὅθ' ὤρωρε ἀκούσας δουρὶ φαεινῷ

Dedit: saluum autem abnuit è pugna reuerti.

Certe hic quidē quū libasset ac supplicasset Ioui patri,
Rursus tētorium ingressus est, poculūque reposuit
in arcam. (animo

Stetit a. egressus ante tentorium: ampliusque voluit
Inspicere Troianorum & Achiuorum pugnā grauē:
Hi verò cum Patroclo magnanimo armati.

Ordine ibant, donec in Troianos valde exultantes
irruerunt.

Protinus autem vespis similes effundebantur,
In via habitantibus, quas pueri irritant consueti,
Semper vexantes, in via domicilia i. *aluearia* habētes, 260
Stulti, commune autem malum multis faciunt:

Has si præteriens aliquis homo viator
Mouerit inuitus, hæ verò generosum cor habentes,
Vltra quæque volat, & defendit suos fœtus:
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes, &
Ex nauibus fundebātur, clamorq; immēsus ortus est,
Patroclus autem socios hortatus est altè clamans,
Myrmidones socij Pelidæ Achillis,

„Viri estote, amici, recordamini a. impetuosæ virtutis,
„Vt Peliden honoremus, qui longè fortissimus est 270
„Argiuorum apud naues, & bellicosi famuli.
„Cognoscat a. & Atrides latè dominans Agamemnō
„Suam culpam, quod fortissimum Achiuorum non
honorauit. (iusque:

Sic fatus, accendit robur & animum vniuscui-
Irruerunt a. in Troianos cōferti, circum verò naues
Terribiliter resonuerunt clamantibus Achiuis.

Troiani a. postquam viderunt Menœtij fortē filium,
Ipsum & famulum, cum armis resplendentes,
Omnib. cōmotus est animus, turbabātur v. phalāges.
Suspicientes apud naues velocem Peliden

Iram quidem abiecisse, amicitiam verò recepisse. 280

Circūspexit a. vnusquisq; quā fugeret grauē perniciē.
Patroclus verò primus iaculatus est hasta splendida

Λιπκρὺ χεῖ μέσσοι ὄθι πλεῖστοι κλοίοιτο·
 Νηὶ δ' ὦρ' ὠρύμηνε μεγαθύμου Πρωτεσίλαον·
 Καὶ βάλε Πυρραΐχμιν, ὅς Πάριον ἐκποκορυφαί·
 Ηγαγε ἔξ Αμυδῶιος, ἀπ' Ἀξίεωρὺν ῥέοιτος·
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ὃ δ' ὑπὶος ἐοκοίησι
 Κάππεσι οἰμῶξας· ἔταρσι δέ μιν ἀμφεφόβηται·
 290 Πάριος, οἷον Πάτροκλος φόβει ἦκει ἅπασι,
 Ηγεμόνα κτείνας, ὅς ἀριπύισκε μάχας·
 Εκινῶν δ' ἔλασεν, χεῖ δ' ἐσβέσσει αἰθόωνοι πῦρ·
 Ημιδαῖος δ' ἄρα κινεῖ λίπτ' αὐτόθι, ὅ δ' ἐφό-
 βηται

Τρῶες θεσπεσίῃ ἱμάδι· Δαναοὶ δ' ἐπέχουσιν
 Νῆας αἰὰ γλαφυράς, ἱμάδος δ' ἀλίας ὅς ἐτύχθη·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 Κιήσει πυκνὴν ἰεφείλῳ προπηγερέτα Ζεὺς,
 Εκ τ' ἐφ' αὐτοῖς πᾶσαι σκοπαί, καὶ παύσιες ἄκροι,
 Καὶ ἰάπαι, ἔραϊόθι δ' ἄρ' ὑπὸ ῥάγῃ ἀσπετος
 αἰθήρ.

300 Ὡς Δαναοὶ κινῶν ἀπασσάνδρῳ δῆϊσι πῦρ
 Τυτθὸν αἰέπνευσαν, πολέμου δ' ἔγχετ' ἐραή·
 Οὐ γὰρ πᾶσι Τρῶες ἀρνήφίλοι ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπάδιον φοβέοντο μεγαλῶν ἀπὸ κινῶν,
 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' αἰθίσαιτο, ἰεῶν δ' ὑπὸ ῥάγῃ αἰάγῃ·
 Εἴθα δ' αἰὲρ ἔλει ἀνδρα, κενὸν θείσης ὀσμίνης
 Ηγεμόνι, παύσιος ἢ Μειοπίην ἄλκιμος υἱός,
 Αὐτὸς δ' ἔρατρε φθιέτος Ἀρσίλῳ βαλε μερῶν·
 Εγχεῖ δ' ὀξυόειπ, δῖα παρὰ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Ρῆξει δ' ὀξυόειπ, ὃ δ' ἔρατρε παρὰ δὲ χαλκὸν
 310 Κάσπετ'· ἀπὲρ Μειέλαος ἀρνήσιος ὄτα θόαιτο,
 Στέρτιον γυμνασθεῖται παρὰ ἀσπίδα· λῦσε ἢ γῆα·
 Φυλῆδης δ' Ἀμφικλῶν ἐφορμηθεῖται δοκεύσας,
 Εφθῆ ὀρεξάμενος κορυμνὸν σκέλος, εἴθα πάχιστος
 Μυῖναι αἰθρώπου πελεται, παρὰ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
 Νεῶρα διεχίσθη, δὲ δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε·
 Νεστορίδῃ δ' ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύνιοι ὀξυόειπ
 Ἀντίλοχος, λατάρης δὲ δῖα λατὸν χαλκὸν ἔγχεος,

Penitus in medium, vbi plurimi tumultuabantur

Natis circa puppim magnanimi Protefilai.

Et percussit Pyræchmē, qui Pæonas galeatos equites

Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:

Hunc percussit *ad* dextrum humerum: hic autem su-
pinus in pulueres (iecti sunt

Cecidit gemens, socij v. circa ipsum in fugam con-

Pæones: Patroclus enim fugam immisit omnibus,

Ductore occiso qui antecellebat in pugnando:

A nauibus autem repulit & extinxit ardentem ignem: 290

Semiusta v. navis relicta est ibi: at in fugam versi sunt

Troiani magno tumultu. Danaï autem infundebātur

Naues per concauas: tumultus verò ingens ortus est.

Sicut a. quando à summo cacumine montis magni,

Dimouet densam nubem fulgurator Iupiter,

Apparēt verò omnes speculę & vertices prominētes,

Et saltus, cœlitus autem erumpit ingens serenitas:

Sic Danaï à nauib. quidem expellentes hostilē ignem,

Paululum respirarunt: belli verò nulla erat cessatio.

Non enim dum quid Troiani bellicosus ab Achiuis, 300

Conuersi fugabantur nigris à nauibus,

Sed adhuc resistebāt: à nauibus a. cedebāt necessitate.

Tum verò vir interfecit virum, dissipata acie

Ducum, primus autem Menœtij fortis filius

Statim auersi Areilyci percussit femur

Hasta acuta: penitus verò ferrum transegit:

Fregit autem os hasta: ille verò pronus in terram

Decidit: sed Menelaus mauortius vulnerauit Thoātē

Pectore nudatum iuxta scutum, soluit autem mēbra.

Phylides verò Amphiclum irruentem obseruans 310

Præuenit petens vlrimum crus, vbi pinguiſſimus

Musculus hominis est: circa autem hastæ cuspidem

Nerui disrupti sūt: eius a. tenebræ oculos cooperue-
runt. (nium acuta hasta,

Nestoridarum autem alter quidē vulnerauit Atym-

Antilochus: per ile verò traiecit æream hastam:

320

Ηειπὶ δ' ἀπαύριτε· Μάρις δ' αὐτοχέδν' δουεὶ
 Λιπλόχῳ ἐπόρρυσε κασιγνήτιο χολαΐῃς,
 Σταῖς περὶ δειρέκυνος· τῷ δ' αἰτίθεος Θρασύμειδης,
 Εφθ' ὁρ' ἐξάμμος κορὶ ὑπ' αἵσας, ὅδ' ἀφάρτε
 ὤμοι' ἀφάρ, κορυμνὸν δ' βραχίονα δουρὸς ἀχρονὴ
 Δρύφ' ἀπὸ μυώϊον, ἀπὸ δ' ὅτεοι' ἄχρ' ἄραξε.
 Δέπιοιεν δ' πεσόν, κτ' δ' ὅς τοι' ἄσ' ἐκάλυψεν.
 Ὡς πῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοις θυμὸν τε,
 Βήτην εἰς ἔρεβος Σαρπηδόϊος ἐδλοὶ ἐπαίρει,
 Υἱὲς ἀκοιπτοῦ Ἀμπεδύρου, ὅς ῥα χίμαρα
 Θρέψει ἀμαμακέτι, πολέσι κακὸν αἰθραίποισιν.
 Αἴας δ' Κλεόβουλοιοι Οἰλιάδης ἐπορρυσας,
 330 Ζῶνι ἔλε βλαφθείη κτ' κλέιοι· ὅμ' αἰ αἰὲθι
 Λύσε μὲν πλῆξαι ξίφει αὐχίᾳ χρὸς κήρυτι·
 Πᾶν δ' ὑπερμαίθη ξίφος αἵματι, δι' ὃ κατ' ὅσ' αἶμα
 Ελαβε πορφύρεος θαλάσσης ἐμυῖρα κραταίῃ.

330

340

Πρωέλεως δ' Λύχρον τε Σινέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 Ημβροτοὶ δὴν ἔλκω, μύθοι δ' ἠκούσαν ἀμφω·
 Τῷ δ' αὖτις ξιφείας Σινέδραμον· εἶθα Λύχρον μὲν
 Ἰπποκόμου κόρυθος φάλοι ἤλασεν· ἀμφὶ δ' καυλὸν
 Φάσγατος ἐρράϊσεν· ὃ δ' ὑπ' ὕατο αὐχίᾳ θαίει·
 Πρωέλεως, πᾶν δ' εἶσα ἔδν' ξίφος, ἔχε δ' οἷον
 340 Δέρμα, παρνήρην δ' ἄρην, ὑπέλιπον δ' ὑγῆα.
 Μηριόνης δ' Ἀκείμαντα κίχρ' ἑσπερὶ καρπαλί-
 μοις,

Νύξ' ἰώπων ὀπιθησόμενος κτ' δεξιὸν ὤμων.
 Ηειπε δ' ἔξ' ὀχέων, κτ' δ' ὀφθαλμοῖς κέχυτ' ἀχλὺς·
 Ἰδομένους δ' Ερύμαντα κτ' ἔμα πλεῖ χαλκῷ
 Νύξε, ὃ δ' αἰπὸν δόρυ χάλκεον ἔξεσθ' ἔθηκε,
 Νέρθει ὑπ' ἐγκεφάλῳ, κέτασε δ' ἀπ' ὅσ' αἶμα λευκά·
 Εκ δ' πίναχθαι ὀδοῖτες, ἐρίπληθ' αἰ δ' οἱ ἀμφω·
 Αἵματος ὀφθαλμοῖς, ὃ δ' αἰὲν ἔμα κτ' ἔμα
 Ερῆσε χανόν, θαλάττ' δ' ἔμα κτ' ἔμα ἀμφεκάλυ-
 ψεν.

150

Οὗτοι δ' ἤγε μὲν Δαναῶν ἔλκω αἰδρα ἔκατ' ὅσ' αἶμα
 Ὡς δ' ἄλκοι ἄρ' ἔκατ' ἔμα κτ' ἔμα ἀμφεκάλυψεν.

Cecidit autem coram: Maris verò cominus hasta
Antilochum inuasit ob fratrem iratus.

Stans ante cadauer: hunc a. diuinus Thrasymedes 320

Præuenit petēs, priusque vulnerauit, (neq; aberrauit)

Humerū protinus: extremū verò brachiū hastę cuspis

Amputauit à musculis: os autem omnino abscidit:

Sonuit verò cadens: caligo autem oculos cooperuit,

Sic illi quidem à duobus fratribus interfecti,

Iuerunt ad inferos Sarpedonis strenui socij,

Filij iaculatores Amisodari, qui Chimeram

Nutriuut indomitam, multis malum hominibus.

Ajax verò Cleobulum Oiliades impetens

Vium cepit, impeditum in turba: sed eius ibi

Soluit robur, percutiens ense ceruicem capulato: 330

Totus a. incaluit ensis sanguine: hunc verò in oculis

Occupauit nigra mors, & fatum violentum,

Peneleus a. Lyconque concurrerunt: hastis enim

Aberrarūt à se inuicē, incassū verò iaculati sūt

Rursus a. ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem

Equinis setis cristatæ galeæ conum percussit, ac iuxta

capulum

Ensis fractus est: sub aure verò ceruicem percussit

Penele⁹: totus a. intra penetrauit ensis, tenebat v. sola

Pellis, pendebrātque caput, solutāque sunt membra.

Meriones a. Acamanta assequutus pedibus velocibus, 340

Percussit equos ascendentem in dextro humero:

Cecidit verò ex curru: oculis autem offusa est caligo.

Idomeneus verò Erymanta in ore sæuo ferro

Percussit: ipsa a. ex aduerso hasta ærea penetrauit

Subtus sub cerebro: secuit vero ossa alba.

Excussi sunt autem dentes, impletique sunt ei ambo

Sanguine oculi, quem quidem per os & per nares

Efflauit hians, in ortis autem nigra nebula obtexit.

Hi itaque duces Danaorum interfecerunt virum

vnusquisque.

Sicut verò lupi agnos inuadunt vel hædos 350

- Σίπται ὑπ' ὅκ μῆλοι αἰρεῦμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
 Ποιμῶνες ἀφραδίῃσι διέτμασι· οἳ δ' ἰδοῖτες.
 Αἵψα διαρπαῖζουσιν αἰάλκιδος θυμὸν ἐχούσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσι πέχρασι· οἳ δ' φόβοιο
 Δυσκελάδου μῆσαντο, λάθοιτο δ' ὄφρυδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἶψ' ἐφ' Ἐκτορα χαλκοκορυστῇ
 Ἰεὺ ἀκοιτίαςαι, ὃ δ' ὅτ' ἰδρῆν πολέμοιο
 Ἀσπίδι ζωρῆν κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
 360 Σκέπτειτ' οἷς ὦν τε ροῖζοι καὶ δοῦποι ἀκοῖποι·
 Ἡ μὲν δὴ γίγασκε μάχης ἐπεραλκέα νίκη·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' εἰνεας ἐταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ὕλμπου ἰέφος ἔρχεται ἔρατοῖ ἐσσω,
 Αἰθέρος ἐκ δῖης ὅτε τε Ζεὺς λάλαπα τείνει·
 Ὡς καὶ ἐκ τοῦ γίγεται ἰαχὴ τε φόβος τε.
 Οὐδέ τις μῦθεα πύχαιοι παῖλι, Ἐκτορα δ' ἴσποι·
 Ἐκφερει ὠκύποδες ζωτεύχισι· λείπει δ' λαὸν
 Τρωϊκόν, οἷς ἀέκοιτας ὀρυκτὴ τὰ φρεσὶ ἔρυκε.
 Πολλοὶ δ' ἐν τὰ φρεσὶ ἐρεσείματα ὠκέες ἵπποι,
 370 Ἀξαιτ' ἐν κορῶντι ῥιμῶ, λίποι ἄρματ' ἀνάκτορ·
 Πάτρικλος δ' ἐπὶ σφεδροῖσι Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωσὶ κακὰ φρογίει· οἳ δ' ἰαχὴν τε φόβον τε
 Πάσας πλησαν ἰδοῖς, ἐπεὶ ἄρ' ἔτμαται· ὕψιδ' αἰελλὰ
 Σκιδίατ' ὑπαὶ ἰεφέσσι, πανύοιτο δ' ἰσχυρὸν ἵπποι
 Ἀφορροὶ περὶ ἄστυ, κελὶ ἀπὸ καὶ κλισιάων.
 Πάτρικλος δ' ἡ πλεῖστοι ἰερίομενοι ἰδεῖ λαόν,
 Τῇ ῥ' ἔχ' ἰμυκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξιοι φῶτες ἵππιον,
 Πρηνέες ὅς οἱ χεῖραι, δίφροισι δ' αἰεκυμβαλίζον·
 Αἰπὰρ δ' αἰὲν τὰ φρεσὶ ὑπὸ φρεσὶ ὠκέες ἵπποι,
 380 Ἀμβροτοί, οἷς Πηλεΐ θεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα
 Πρῶτος ἰερόμεν· ὅπῃ δ' Ἐκτορ κέκλετο θυμός.
 Ἰεὺ γὰρ βαλέει, τὸν δ' ἔκφερει ὠκέες ἵπποι,
 Ὡς δ' ὑπὸ λάλαπι πᾶσαι κελαίῃ βέβειτε φῶν·
 Ἡματ' ὁπωρεῖω ὅτε λαβρότατον ἵα ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' αἰδρεῖται κατεσγάνους χαλεπὴν γόνυ·
 Οἷον αἰ ἀγορῇ σκολιὰς κείνοισι θέμιστας,

Nōxij, ex ouibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitia disiuncti sunt: hi autem conspicati.
Statim diripiunt, imbellem animum habentes:
Sic Danaï Troianos inuadebant, illi vero fugæ
Horrissonæ meminerūt, obliti sunt a. strenuæ virtutis:
Ajax verò magnus semper in Hectorē a. re armatum
Cupiebat iaculari, hic autem scientia rei militaris
Scuto taurino coopertus latos humeros,
Observabat sagittarūq; stridorem, & sonitū iaculorū.
Certē quidē iā intelligebat pugnae alternatē victoria: 360
Sed & sic remanebat, seruabatque amabiles socios.
Sicut a. quando ab Olympo nebula vadit cœlum vsq;
Æthere ex sereno quum Iupiter procellam excitat:
Sic horum à nauibus factus est clamorque fugaque.
Neque decenter *fossam* transibant. Hectorē a. equi
Efferebant veloces cum armis, deseruit a. populum
Troicum, quos inuitos cauata fossa coercebat.
Multi autem in fossa trahentes currum veloces equi
Ruptos in primo temone liquerunt currus regum.
Patroclus a. sequebatur vehementer Danaos hortans. 370
Troianis mala cogitans: illi a. clamorēque fugaque
Omnes impleuerunt vias postquam dissipati sunt: in
altum autem procella
Spargebatur sub nubes: tendebant a. vnunguli equi
Retrò ad ciuitatem à nauibus & tentoriis.
Patroclus a. quā plurimum turbatum videbat populū.
Eā tēdebat minaciter clamās. sub axib' v. viri cadebāt,
Proni ex curribus: currus autem subuertebantur:
E regione verò per fossam transilierunt veloces equi
Immortales, quos Pelco dijdederant, præclara dona, 380
Vlterius tendētes: cōtra a. Hectorē instigabat animus
Cupiebat n. percutere: hūc verò efferebāt veloces e-
Sicut a. à turbine omnis nigra grauatur terra. (qui.
tempore autumnali, quādo creberrimam fundit aquā
Iupiter, quando iam hominibus iratus sæuit,
Qui per vim in foro obliqua edunt iudicia.

Εκ δὲ δίκλιν ἐλάσσει, θεῶν ὅππῃ ἔκ ἀλέγοιτες.
 Τῷ δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 Πολλὰς δὲ κλιτῆς τότ' ἀπὸ τμήγουσι χειρῶν,
 390 Ἔς δ' ἄλλα πορφυρέῳ μεγάλα πιάχοισι ῥέουσαι
 Ἐξ ὀρέων ἔπι χεῖρ· μυῖθον δέ τε ἔργ' αἰθρῶν ποῖ·
 Ὡς ἵπποι Τρωῶν μεγάλα πιάχοιτο θένουσαι.
 Πάτροκλος δ' ἐπὶ οὐδ' κορώταις ἐπέκερσε φά-
 λαγῆας.

Ἀψ' ἔπι ἦσας ἔργα παλιμπιτῆς, ὅδ' ἐπύληος
 Εἴα ἱερῶν ἐπιβασιέμεν, δῆλ' ἀμνηστὸν
 Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῦ
 Κτεῖνε μεταίεσθαι, πολέων δ' ἀπεπίνυτο ποινῆ.
 Εἴθ' ἦτοι Πρῶτοι κορώται βάλε δουρὶ φαειῷ,
 Στέριοι γυμνοὶ ἔπειτ' ἀσπίδα· λῦσε δ' ἔγχεα.
 400 Δύπησεν δὲ πεπῶν· ὁ δὲ Θέσσερα Ηἰοπος υἱὸν
 Δεύτερον ὀρμηθεὶς, ὁ μὲν ὡξέειπεν αἰὶ δὴ φρεσὶ
 Ἡστὶ ἀλῆς, ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Ηἰία ἠἴχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ ἰύξεσθαι
 Γιαθμῶν διζιτερόν, ὅρα δ' αὐτὸν πείρει ὀδδῖται·
 Εἴλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὸν αἵματος· ὥς ὅτε πρὸς φῶς
 Πέτρῃ ἔπι περὶ βλήπῃ κατ' ἡμῶν ἱερῶν ἰχθυῶν,
 Ἐκ πόντου θύραζε λίαν ἔλυσεν χαλκῷ·
 Ὡς ἄλλ' ἐκ δίφροιο κέχλυότα δουρὶ φαειῷ·
 Καδδ' ἄρ' ἔπι τ' ὅμ' ἔωσεν, πεσόντα δὲ μὴ λῆσεν
 θυμῶς.

410 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Εὐρύαλοι ἐπὸς ὄμβρον βάλε πέτρῃ,
 Μείσιν χακκεφαλῶν· ἡ δ' αἰδίζετο πᾶσαι κέασθαι
 Εἰκόρυθι βελαρῇ, ὅδ' ἄρα κορυνὴς ἔπι γαίῃ
 Κάτ' ἔπειτ'· ἀμφὶ δὲ μὴ θάνατος χύτο θυμῶν ἱστῆς·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Εὐρύμακτα καὶ Ἀμφοτέρῳ καὶ Ἐπάλτῃ·
 Τληπόλεμόν τε Δαμασσοειδίῳ, Ἐχίοι τε, Πύρῳ τε,
 Ἰφιάτῃ, Εὐπείῳ τε καὶ Ἀργεάδῃ Πολύμηλον,
 Πᾶσας ἐπὸς ὄμβρον πῆλασεν χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Σαρπηδόϊ δ' ὥς οὐδ' ἴδ' ἀμυτροχίτωνας ἱπταίρους
 Χέρσ' ὑπὸ Παφρόκλοιο Μεισιπιάδου δουρῶν,
 420 Κέκλειτ' ἄρ' αἰπὴν ἔειπεν κατ' ἀπὸ μῆκος Λυκίῳ σιγῇ

Iustitiā a. expellunt, deorū reuerentiā nullā habētes:
Propter hos verò omnes quidē fluuij inundant fluētes
Multas autem conualles tunc abscindunt torrentes,
In mare verò nigrum valde strepunt fluentes
Ex montibus in præceps: minuūtur a. opera hominū: 390
Sic equæ Troianæ valde ingemiscebant currentes.
Patroclus a. postquam primas dissipauit phalanges,
Rursus ad naues repulit retrorsum, neque ciuitatem
Sinebat cupientes conscendere, sed inter
Naues & fluuium & mœnia alta
Occidebat insequens: pro multis a. pœnas exigebat.
Tūc quidē Pronoū primum percussit hasta splendida
Pectore nudatum iuxta scutum, soluit a. membra:
Sonuit verò lapsus: hic verò Thestorē Enopis filium
Secundo impetens: hic quidem bene polita in sella 400
Sedebat contractus; percussus erat n. animo, adeòque
ex manibus
Habenæ defluerant, ille autem hasta percussit astans
Maxillam dextram, per ipsius a. transegit dentes,
Traxit a. eum hasta prehensum super curru, sicut
quando aliquis vir
Scopulo prominēte sedens magnum piscem
Ex ponto foras trahit lino: & splendido ferro (i. hamo)
Sic traxit ex curru hiantem hasta lucida:
In os a. excussit: cadentem verò ipsum liquit anima. 410
Sed postea Eryalum irruentem percussit saxo,
Medio in capite: illud v. in duas partes totū scissū est
In galea forti: hic autem pronus in terram
Decidit: circū verò ipsum mors fusa est animū perdēs
At deinde Erymanta, & Amphoterum, & Epalten:
Tlepolemūq; Damastoriden, Echiūmque Pyrénq;
Ipheáq; Euippūmque & Argeadam Polymelum,
Omnes coaceruatos admouit terræ almæ.
Sarpedon a. postquam vidit armis spoliatos,
Manibus Patrocli Menœtiadē prostratos,
Hortatus est eximios obiurgans Lycios, 420

„ Αἰδῶ· ὦ Λύκει, πόσε φεύγετε· μῦθοι ἐπέ·
 „ Αἰτήσω γὰρ ἐγὼ τὲ δ' αἰέρος, ὄφρα δαίω,
 „ Οσπὶς ὅδε κρατέει· καὶ δὴ καὶ πολλὰ ἔοργε
 „ Τρῶας· ἐπὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γυνάτων ἔλυσε·
 „ Ἡ δ' αὖ, καὶ ἔξ ὅχου Σιὼν τεύχεσι ἄλλο χαμάζε.
 „ Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπὶ ἴδει, ἔκθορε δὴ φρου.
 „ Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπυῖα μφώϊνχες ἄγκυλοχιῖλα·
 „ Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
 „ Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀμύλοισι ὄρουσαν.

430 „ Τοὶ δ' ἰδὼν, ἐλέησε Κροῖον παῖς ἄγκυλομήτεω·
 „ Ἡρῶ δ' ὅπως ἔειπε κασιγνήτῳ ἄλοχόν τε,
 „ ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον αἰδρῶν·
 „ Μοῖρ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μειοιπάδαο θυμῶν·
 „ Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμνητε φρεσὶν ὀρμαίνοντι·
 „ Ἡ μὲν ζῶν ἐοῖτα μάχῃς ἀπὸ δακρυέσσῃς
 „ Θείῳ ἀναπαξας Λυκίοις ἐνὶ πύκνῃ δῆμῳ·
 „ Ἡ ἤδη ὑπὸ χροῖ Μειοιπάδαο θυμῶν.

440 „ Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 „ Αἰνέετε Κροῖον, ποῖοι δὲ μῦθοι ἔειπε·
 „ Αἰδραθιγῶν ἐοῖτα πάλαι πεπρωμένοι αἴσῃ·
 „ Αἴψ' ἐθέλεις θανάτῳ δυσυχέες ἐξαλαλῦσαι·
 „ Ἐρδ', ἀπαρ ὅτι πάντες ἐπαιέομεν θεοὶ ὄνιοι·
 „ Ἀλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' εἰ φρεσὶ βδελύεσθῃσι·
 „ Αἶκε ζῶντι πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμοιδε,
 „ Φράζεο μή τις ἐπεὶτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ δῆος,
 „ Πέμπει δὲ φίλοι υἱοὶ ἀπὸ κρατερῆς ὕσμινος.
 „ Πολλοὶ γὰρ περ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται·
 „ Υἱέες ἀθανάτων, ὅισι νότοι αἰεὶ ἐσθλῆς.
 „ Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ὅστις, τῶν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,

450 „ Ἡ τοι μὲν μὲν ἔασοι ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι,
 „ Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μειοιπάδαο θυμῶν·
 „ Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τοῖ γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἶψα·
 „ Πέμπει μὲν θάνατόν τε φέρει καὶ ἡδύμοι ὕπιοι,
 „ Εἰσέκε δὲ Λυκίης εὐρείης δῆμοι ἵχονται·
 „ Εἰ δ' αἰ παρχύσεισι κασιγνήτοί τε, ἔταυ τε,

Pudor, ô Lycij, quo fugitis? nunc celeres estote.
 „Occurram enim ego huic viro, vt intelligam,
 „Quisnam iste vincit, & iam malis multis affecit
 „Troianos, quoniã multorũq; & fortiũ genua soluit.
 Dixit, & ex curru cum armis saltauit humi.

Patroclus a. altera ex parte vt vidit, defiliit è curru:
 Hi a. sicut vultures vnguibus curuis & rostris aduncis
 Scopulo in excelsò valde clangentes pugnant:
 Sic hi clamantes sibi inuicem irruebant.

Hunc a. intuitus misertus est Saturni filius versuti
 Iunonem verò alloquutus est sororem, vxorẽmq; , 430

Hei mihi, quod mihi Sarpedonẽ charissimũ virorũ
 „Fatale est à Patroclo Menœtiade interfici.
 „Bifariam a. mihi cor deliberat mentibus cogitanti,
 „An ipsum viuum existentem pugna à lacrymosa
 „Collocem raptum Lyciæ in diuite populo,
 „An iam manibus Menœtiadæ domabo.

Huic autem respondit deinde oculis decora vene-
 randa Iuno.

„Molestissime Saturnie, quale verbum dixisti?
 „Virum mortalẽ existentem pridem destinatum fato,
 „Iterum vis à morte tristi liberare? 440
 „Fac, cæterũ non te omnes approbabit diuini:
 „Aliud autem tibi dicam, tu v. animo manda tuo
 „Si viuum miseris Sarpedonem suam ad domum,
 „Vide ne quis postea decorum velit & alius.
 „Mittere suum dilectum filium è forti pugna.
 „Multi enim circũ urbem magnam Priami pugnant
 „Filij immortalium, quibus iram grauem iniicies,
 „Sed si tibi charus est, tuumque dolet cor,
 „Sane quidem ipsum finito in forti pugna
 „Manibus Patrocli Menœtiadæ interfici. 450
 „At postquam iam hunc reliquerit animaque, & vita,
 „Mitte ipsum vt mors ferat & profundus somnus,
 „Donec Lyciæ latæ ad populum perueniant:
 „Ibi ipsum sepelient fratresque ciuesque,

Τύμβω τε σήλη τε. ὃ γ' ἔρχας ὅτι θανόισσι.

ὣς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπὶ θήσε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Αἵματόεσας ὅψιάδ' αὖ κατεχυνεὶ ἔραζε,

Παῖδα φίλοι πρὸς, τοῖσι Πάτρικλος ἔμελλε

460

Φθίσειν ὡς Τροίην εἰδωλὰ κτυλόθι πατρὸς.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἔσσαν ἐπ' ἀνὴροισι ἰοῖτες,

Εἰθ' ἦτο Πάτρικλος μὲν ἀγακλῶδι Θρασυμήδην,

ὃς ῥ' ἦεν Σαρπηδὸς Σαρπηδόιοις ἦεν ἀνὰ χεῖρας,

Τὸν βάλε ἰείαρεν χεῖρ' ἀγέρεα· λῦσε δ' ἔγχεα.

Σαρπηδῶν δ' αὐτὸν μὲν ἀπὸ μέρους δουρὶ φαειῷ·

Δωτέρως ὀρμηθεὶς· ὃ δ' Πηδασοὶ ἔτασεν ἰσχυρῶς

Ἐγχεὶ διζυροῖσιν ὤμοι· ὃ δ' ἔβραχε θυμῷ ἀΐδων·

Καδδ' ἔπειτ' ἐκ κοίτης μακρῇ· ἀπὸ δ' ἐπὶ αὐτῷ

θυμῷ.

Τῷ δ' ἔλκεσσι· κείκε δ' ἔζυγον, λίπια δὲ σφί

470

Σύγχυτ' ἐπὶ δὴ κείτῳ παρήορος ὡς κοίτης.

Τοιοῦτον μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκνον·

Σπασσάμενος ταυῦν κεν ἀεὶ παχέος ὤφρα μιν ἔρκεν,

Αἰζας ἀπὸ κεφαλῆ παρήορον, ὃ δ' ἐμαίτησε.

Τῷ δ' ἰθὺς θήκεν, ὡς δ' ῥυτῆρος ταυνοῦται·

Τῷ δ' αὖτις ζυνίτιον ἔειδεν πρὸς θυμὸν ὀργιστοῦ.

Εἰθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπὸ μέρους δουρὶ φαειῷ·

Πατρὸς κλῆρος ἔσσαν ὤμοι ἀριτέρῳ ἤλυθ' ἀχρονὴ

Ἐγχεὶς, ὃ δ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὑπερὸς ὤριον χαλκῷ

Πάτρικλος, τῷ δ' ἔχ' ἄλλοι βόλος ἐκφυγε χιρῶς,

480

Ἀλλ' ἔβαλ' εἰθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινῶν

κῆρ.

Ἡεῖπε δ', ὡς ὅτε τις δριγῶς ἥειπαι, ἢ ἀχρωῖς,

Ἡεπίπυς βλασφῆν, τίς τ' ἔρεσι τέκτονες ἀνδρες

Ἐξέταμον πλόκεον· ἰεήκεσι νῆϊσι ἔειπεν.

ὣς ὁπποῦτ' ἴσται καὶ διφρυγὸν κείτῳ ταυνοῦται

Βεβρυχὸς, κόπιος διδραχμῶν αἵματόεστος,

Ἡὺτε τῶρον ἐπεφίε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,

Αἰθῶτα μεγάθυμοι ὡς αἰλιπόδισι βόεσσιν·

Ὡλετό τε πιάχοι ὑπὸ γαμφηλῇσι λείοντι.

„Monumētóque cippoque: hic enim honor est mortuorum. que decorúmque,

Sic dixit, neque immorigerus fuit pater hominum-
Cruentas autem guttas defudit in terram,
Filium charum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Troia glebosa, procul à patria.

460 Illi a. quum iam prope erant in se mutuo irruentes,
Tunc Patroclus quidē valde inclytum Thrasymedē,
Qui bonus auriga Sarpedonis erat regis,
Percussit primum ad vētrem, soluit autem membra.
Sarpedon v. ab illo quidem aberravit hasta splendida
Secundo ruens, hic a. Pedastum vulneravit equum
Hastili in dextrū humerū, is gemit animum expitās:
Decidit v. in pulveres porrectus, auolauit a. anima.
Hi a. separati sunt, stridit verò iugum habenæq; ipsis
Confundebantur, postquam iacebat funalis equus in
470 puluerib.

Huius quidē Automedon hasta strenuus inuenit finē.
Extracto longo ense crasso à femore,
Insurgens abscidit extra iugalē equum, neq; erravit.
Hi autem rectà iuerunt, inque habenis directi sunt.
Illi verò rursus coibant cōtētionē ppter perniciosā.
Tunc rursus Sarpedon quidem aberravit hasta lucida,
Patrocli autē super humerum sinistrum venit cuspis
Hastæ, neq; percussit ipsum posterior verò inuasit telo
Patroclus: cuius non vanū telū effugit manu, (cor.
Sed vulneravit vbi præcordia cōclusa sūt circa solidū
Cecidit autem veluti quum aliqua quercus cecidit,
480 vel populus,

Vel pinus alta, quam in montibus fabri homines
Exciderūt securibus recens acutis, materia nauibus ut
Sic is ante equos & currum iacebat extēsus. (esset:
Fremens, pulverem carpens sanguinolentum:
Velut taurum interficit leo armentum adortus
Fuluum, magnanimum: inter curuipedes boues,
Periitque gemens sub maxillis leonis:

Ως ὑπὸ Πατρίκλῳ Λυκίῳ ἀγὸς ἀσπίσάωι
 490 Κτειρόμενος μῦθ' αἶψα, φίλοι δ' οἰόμενται ἐπαΐεσθαι,
 „Γλαῦκε πέποι πολέμις ἀμὲν τ' αἰδέσθαι, νῦν σε μάλα
 χρῆ

„Λίχμητιέ τ' ἐμῶναι καὶ θάρσσελέοι πολέμις ἦ·
 „Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοὸς ἐσσι.
 „Πρῶτα μὲν ὤτρυνον Λυκίῳ ἠγήτορας αἰδέσθαι,
 „Πάντῃ ἐποιχόμενος Σαυπηδόνοιο ἀμφιμάχαδ'·
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ αὐδὸς ἐμεῦ πείρει μαίριον χαλκῷ.
 „Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἐπεὶ κατὰ φείη καὶ οἰσδός
 „Εὐστομαίηματα πάντα δ' ἄμα φέρες, εἴ κε μ'

Λαχοῖ

„Τεύχεα συλίσωσι περὶ εἰς ἀχῶνι πείσονται.
 500 „Ἀλλ' ἔχ' οὐ κατεργός, ὤτρυνε δ' ἅλαοι ἅπαντα.

Ως ἄρα μιν ἐπείτα τέλος θανάτιο κάλυψεν
 Ὀφθαλμοῖς, ῥίπας δ' ὅθ' ἄλ' ἐς εἴθεσι βαΐων,
 Ἐκ χειρὸς εἰλκεδέρυ, περὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἐποιτο·
 Τοιοῦδ' ἄμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' ἀχμῆν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτὸν χέθον ἵππους φισιόωντας
 Ἰεμέροισι φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίποι θάρματ' αἰάκτωι.
 Γλαῦκῳ δ' αἰὶνὸν ἄχος γέεντο φθογῆς ἀΐοιπ·

Ὡρίθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἔδυατο πρῶτα μῦθον·
 Χρεὶ δ' ἐλῶν ὀπιζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰὼς
 510 Ἐλκος, ὃ δ' ἡμιν Τεῦκρος ἐπεσφύμενος βάλεϊ ἴφ,
 Τείχεος ὑψηλοῦ θρόνον ἐπαΐεσθαι ἀμύνων·

Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπε ἐκ κηδόνων ἀπόλλωνι,
 „Κλυθὶ ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐς πόλιν δῆμον
 „Εἷς, ἥ σ' ἰ Τροίην· δυνάσασθαι δέ τε πάντας ἀκούει
 „Λιγέει κηδομένη, ὥς νῦν ἐμὲ κηδὸς ἰχέει
 „Ἐλκος μὲν γὰρ ἐχὼ τόδε καρτερῶν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖς
 „Οξείης ὀδυώσιν ἐλήλαται, ἔδ' ἐμοὶ αἶμα
 „Τερσῆται δυνάται· βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτῷ·
 „Ἐγχος δ' ἔδυά μιν χεῖρ' ἐμπεδόν, ἔδ' ἐμάχαδ'

520 „Ἐλθὼν δὲ κηδέεσσι ἀπὸ δ' ὠρεῖτος ὄλωλε.
 „Σαυπηδὼν Διὸς υἱὸς· ἰδ' ἔδ' ὧ παῖδι ἀμύνει·

Sic sub Patroclo Lyciorum dux scutatorum
Dum trucidaretur gemebat, charum a. compellauit 490
socium, (oportet

Glauce amice bellator inter viros, nunc te valde
„Pugnacemque esse, & audacem bellatorem.

„Nunc tibi cordi sit bellum perniciosum: si agilis es.

„Primum quidem adhortare Lyciorum duces viros

„Vndique lustrans, ut pro Sarpedone pugnent:

„Ac deinde & ipse circa me pugna ferro:

„Tibi enim ego & deinceps mœstitia & infamia

„Ero dies omnes perpetuò, si me Achiui

„Armis spolient nauium in certamine lapsum.

„Sed defende strenuè, excita verò populum omnem. 500

Sic ipsius loquuti finis mortis texit

Oculos narēsq; hic autem calce pectus infiliens,

E corpore traxit hastam, præcordia verò ipsam se-
quuta sunt.

Huius a. simul animamq; & hastæ extraxit cuspidem.

Myrmidones verò illius detinuerūt equos anhelātes,

Cupiētes fugere postquā deseruerunt currus regum.

Glauco autem grauis dolor accidit vocem audienti,

Commotum est verò ei cor quod nō potuit auxiliari:

Manu a. tenēs premebat brachiū: affligebat n. grauitè 510

Vulnus, quod iā ipsi Teucer irruēti inflixerat sagitta

E muro excelsō, malum à sociis propulsans:

Precans autem dixit longè iaculanti Apollini.

„Audi rex qui fortasse Lyciæ in diuite populo

„Es, vel in Troia: potes autem vndique audire

„Virus dolentem sicut nunc me dolor inuadit.

„Vulnus quidē habeo hoc durū: circa a. mihi manus

„Acutis doloribus confixa est: neque mihi sanguis

„Siccari potest: grauatur a. mihi humerus ab ipso

„Hastam a. nō possum tenere firmiter, neq; pugnare

„Congressus cum hostibus, vir autem præstantissimus 520
periit

„Sarpedon, Iouis filius, ille a. neq; suo filio auxillatur:

Sed

„Αλλὰ σὺ τῶρ μοι αἴχ' ἔχ' ὅδε καρτερῶν ἔλκος ἄκευται·
 „Κοίμιστο δ' ὀδυώας, δὸς δὲ κραίης ὄφρ' ἐπάρῃσι
 „Κεκλόμενος Λυκίοισιν, ἐπὶ τριῶν πολεμίζῃ·
 „Αὐτὸς τ' ἀμφὶ ἰέχῃ κατατετρωπὶ μάχῳμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδυώας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἐργαλέον,
 Αἷμα μῆλα τέρσενε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ·
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσι σὺ φρεσὶ γήθησέν τε,

530 Ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξάμενος.

Πρῶτα μὲν ὤτρυνε Λυκίῳ ἡγήτορας αἰδέρας,
 Παιτή ἐπὶ χόμος Σαρπηδῶνιος ἀμφιμάχεσθ·
 Αὐτὰρ ἔπειτα μὲν Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθαι,
 Πυλιδάμαντ' ἐπὶ Παντοίδῳ καὶ Ἀγνώροχθι·
 Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἐκτορα χαλκοκορυστῆν·

Ἀλχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόειτα προσηύδα·

„Εκτορ, μὴ δὴ πάλιν λελασμένος εἰς ὀπκούραν,
 „Οἱ σὺ θεαίεχα πῆλε φίλοι καὶ πατεῖδο, αἴης,
 „Θυμὸν ἀποφθιγύθοισι, σὺ δ' ἔκ' ἐθέλῃς ἐπαμύνασθαι.

540 „Κἄτα Σαρπηδῶν Λυκίῳ ἀγὸς ἄσπετος ἄσπαι,

„Ὅς Λυκίῳ εἴρυτο δίκησίν τε καὶ θείῃ ὤ.

„Τοὶ δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἐγχεί χαλκῆος Ἀρης·

„Ἀλλὰ φίλοι πάρσ' ἦτε, ἱεμεσθήητε Ἷ' θυμῷ.

„Μὴ δ' ἀπὸ τεύχε' ἐλαίται, ἀεχέσασθαι Ἷ' ἱεκρῶν

„Μυρμιδόνες Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσοι ὄλῃτο·

„Τοὺς ἐπὶ ἡσὶ θοῇσιν ἐπὶ φιομένῳ ἐγχείησιν.

Ὡς ἔφατο· Τρῶας Ἷ' κατακρῆθαι λάβε πείθεις

Ἀσχιτοὶ ἔκ' ὅππῃ κτάν· ἐπεὶ σφισιν ἔρμαι πόλκος

ἔσκε καὶ δῆμοδ' ἀπὸς τῶρ ἐὼν πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ

550 Λαοὶ ἔποιτ'· οἳ δ' αὖδ' ἀρετὴν ἐσκε μάχεσθ.

Βαὴ δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι ἦρχε δ' ἄρα σφιν

Ἐκτορ χόμος Σαρπηδῶνιος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

ὦρε Μειοιτιάδης Πατροκλῆος λάστοι κῆρ·

Ἀἴαι τε κορώτω πρὸς σέφῃ μομαστέ καὶ αὐτῷ,

„Ἀἴαι τε, μὴ σφῶν ἀμυνέσθαι φίλοι ἔστω.

„Οἷοί τ' ἄρ' ἄρ' ἔσθ' ἦτε μετ' αἰδέρασιν, ἢ καὶ ἀφροῖς.

„Κἄτα

„Sed tu saltem mihi ō rex, hoc violentū vulnus cura:
„Mitiga autem dolores, & da mihi robur, vt ſocios
„Hortando Lycios concitem ad pugnandum,
„Ipſeque de cadauere mortuo pugnem,

Sic dixit precans: hunc a. audiuit Phœbus Apollo.
Statim ſedauit dolores: & à vulnere moleſto
Sanguinem atrum abſterſit: vires a. ei iniecit animo.
Glaucus autem agnouit ſuo animo, lætatūque eſt,
Quòd cum citò audiuit magnus deus precantem.

Primum quidem concitauit Lyciorū dūctores viros. H
Omnes ordines obetindo, vt pro Sarpedone pugnaret.
Sed deinde ad Troianos ibat latis paſſibus incedens
Polydamantem ad Panthœden, & Agenora diuinum:
Iuit verò ad Æneamq; & Hectorem ære armatum:
Prope autem ſtans verbis alatis alloquutus eſt,
„Hector, nunc iam omnino oblitus es auxiliatorū,
„Qui tui gratiā procul ab amicis & à patria terra
„Animam perdunt, tu autem non vis auxiliari.

„Iacet Sarpedon Lyciorum dūctor ſcutigerorum, S
„Qui Lyciam tuebatur iuſticia & virtute ſua.
Hunc a. per Patroclum interfecit hafta æreus Mars,
„Sed amici aſteſte, indignè mini autem animo,
„Ne arma auferant dedecorētque cadauer
„Myrmidones, ob Græcos irati quotquo: perierunt,
„Quos ad naues veloces trucidauimus haſtis,

Sic dixit; Troianos autem ſummus cepit dolor
Intolerabilis, indomitus: quoniam eis pra ſidiū vrbiſ
Erat alienigena quamuis exiſtens: multæ enim ipſum
copiæ ſequutę erāt, in quib. ipſe excellebat in pugnādo H
Ibant a. rectā in Danaos ardentes, dux verò erat ipſiſ
Hector iratus ob Sarpedonem: ſed Achiuos
Excitabat Menœtiadz Patrocli prudens cor:
Aiaceſ primos alloquutus eſt, promptos & ipſos,
„Aiaceſ, nunc vobis propulſare hoſtes placeat,
„Qualeſ quidem antea eratis inter viros, vel etiam
præſtantiores.

„Κῶτα αἴηρ ὅς κοῦτος ἐσῆλατο τείχος Ἀχαιῶν
 „Σαρπηδῶν· ἄλλ' ἔμει ἀκινυαίμετ' ἐλόντες,
 „Τεύχεά τ' ὀμυῖν ἀφελόμεθα, καὶ πῖ ἐπαίρει
 560 „Λύτῳ ἀμυνόμενοι δαμάσσειμετα ἰηλεί
 χαλκῷ.

Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἔχ' αἰτὶ ἀλέξασθαι μνηστῆρας·
 Οἱ δ' ἐπὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκάρτυοντο φάλαγγας·
 Τρῶες, ἔχ' Ἀχαιοί, ἔχ' Μυρμιδόνες, ἔχ' Ἀχαιοί,
 Σύμβεαλοι ἀμφὶ ἰέκῃ κατατετῆσθαι μάχῃ,
 Δαίονι αὖσαιτες, μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φαῖος.
 Ζεὺς δ' ἔπι ἰύχ' ὀλοὺν πάντας κρατερῇ ὕσμινῃ,
 Οφρα φίλον φείπαιδ' μάχης ὀλοὸς πόρος ᾔη.
 Ωσαν δ' ὅτε Τρῶες ἐλίχοντες Ἀχαιοὺς·
 Βλήτο γὰρ ἔπ' ἀκινυοσάειρ μετ' Μυρμιδόνεσσιν,
 570 Τῖος Ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος Ἑπηνεὺς,
 ὅς ῥ' ὅτε Βυδείην εὐαγομένην ἰῶατο
 Τροίην, ἀπὲρ τότε γ' ἐδῶλοι αἰεψῖοι ἔξαιρέξαν
 Ἐς Πηλῇ' ἰκέτευσε, καὶ ἔς Θέπιδ' ἄργυρόπεζαν.
 Οἱ δ' ἄμ' Ἀχαιῇ ῥηξίνωσι πύματοι ἱππῶν
 Ἰλίοις ἐπ' ὦπαλοι, ἵνα Τρῶεσσιν μάχωντο·
 Τόι' ῥα τόθ' ἀπτόμενοι ἰέκυος βάλε φαίδιμος
 Ἐκτορ

Χερμαδίῳ κεφαλῷ· ἡ δ' αἰδίζα πᾶσι κέατο
 Εἰ κόρυθι βειαρῇ· ὅδ' ἄρα κορυφῇς ἐπὶ ἰεχρῷ
 Κάππεσσι, ἀμφὶ δέ μιν θάλατος χύτο θυ-
 μοραῖς ἴς.

580. Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος χέειτο φθιδόμεν' ἐτάρσιν·
 Ἰθύσει δ' ἔχ' ἀσπράχῃ, ἱρην ἐοικχός
 Ωκεῖ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆρας τε·
 Ως ἴθις Ἀνκίῳ Πατρόκλῃς ἱπποκλυθε,
 Εστυ καὶ Τρώων, κεχόλωτο δ' ἔχ' ἐτάρσιν·
 Καί ῥ' ἔβαλε Σθεύελαοι Ἰθαμνέος φίλοι υἱοί
 Αὐχέα χερμαδίῳ ῥῆξιν δ' ἀπὸ βίῃς τέλειπας.
 Χαίησιν δ' ὑποχέσασσιν καὶ φαίδιμος Ἐκτορ.
 Οοση δ' αἰγαιέης ῥ' πῆται αὐτοῖο τέτυχται,
 Ἥι' ῥα τ' αἴηρ ἀφείη περ αἰμῶνις ἢ σὺν ἀέθλῳ,

„Iacet vir qui primus insiluit murum Achiuorum
 „Sarpedon, sed si ipsum deturpemus accipientes,
 „Armâque ab humeris aufectamus, aliquem sociorum
 „Ipsam defendentium interfecerimus suo ære.

560

Sic dixit: illi a. & ipsi propulsare hostes gestiebant.
 Postquam ergo utrinque instruxerunt phalanges,
 Troiani, & Lycij, & Myrmidones & Achiui,
 Concurrerunt pro cadauere mortuo ad pugnandum
 Horrendū clamantes: valde a. sonuerūt arma viroꝝ.
 Iupiter a. noctē perniciosā diffudit super forti pugna,
 Dum charo pro filio pugnae perniciosus labor erat.
 Repulerunt a. priores Troiani nigris oculis Achiuos.
 Occisus est n. neutiquā pessimus vir inter Myrmidon.
 Filius Agaclei magnanimi diuinus Epigeus,
 Qui in Budeo bene habitata rex erat
 Antea, sed tunc strenuū cōsobrinū quum occidisset
 Ad Peleum venerat supplex, & ad Thetin candidis pe-
 dibus.

057

Hia: simul cum Achille fortissimo miserant, ut seque-
 retur

(gnaret:

Ad Ilium pulchros equos habēs, ut cum Troianis pu-
 Eum tūc tangētem cadauer percussit illustris Hector
 Saxo ad caput: illud verò bifariam totū discissum est
 In galea forti: hic autem pronus super cadauer
 Decidit: circa verò ipsum mors fusa est perniciosa.

Patroclo autem dolor ortus est interfecto socio.

580

Iuit verò rectā per primam aciem, accipitri similis

Veloci, qui terruit graculōsque sturnōsque:

Sic rectā in Lycios Patrocle equis viam faciens.

Ruisti & in Troianos: iratus eras enim corde ob sociū

Et percussit Sthenelaum Ithæmenis dilectum filium

Ad ceruicem saxo: abruptit autem eius nervos:

Cesserūt verò retro primi pugnatores, & illustris Hector:

Quantus autem iaculi iactus longi est, (cto:

Quod quidem vir emiserit periculi faciendi graua,

vel in certamine,

Ee ij

590 Η δ' ἐπὶ πτόλιν ἔπειτα ἔπειτα
 Τόσσοι ἐχώρησαν Τρῶες· ὅσων δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δ' ἄρ' ὦρσε Λυκίῳ ἀγὸς ἀσπίδα
 Ἐπράπτε· ἔκτεινε δ' Βατύκλῆα μεγάθυμον,
 Χάλκροισι φίλοι υἱοί, ὃς Ἐμάδι νίκησ' αἶψα,
 Οὐδὲ πλὴν γὰρ τε μετέφρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 Τοὶ μὲν ἄρα Γλαῦκος σῆθος μίσσιν ἔτασε δουρὶ
 Σρεφθῆς Ἐξαπίης, ὅτε μετὰ τέμαρ πλεῖε διαύχον.
 Δέπιοι δ' ἔπειτα, πύκνοι δ' ἄχρ' ἔλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὣς ἔπειτ' ἐώλως αἶψα, μέγα δ' Τρῶες κα-
 χάρθον.

600 Σπῶν δ' ἀμφ' αὖθις ἰόντες ἀολλῆες ἔδ' ἄρ' Ἀχαιοί
 Ἀλκὴν ἐξελάθοιτο, μένος δ' ἴτε φέρον αὐτῶν.
 Εἰ δ' αὖ Μηνειῆς Τρῶσι ἔλει ἀνδρακορυττὸν
 Λαόγονοι θρασυὺ υἱοὶ Οἰήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίῳ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς πλετο δῆμον.
 Τοὶ βάλ' ὑπὸ γαστροῦ καὶ ἔατο· ὦχε δ' θυμὸς
 Ωχέτ' ἀπὸ μηρῶν, συγκρῆς δ' ἄρα μετὰ σῆτος ἔλει,
 Αἰεΐας δ' ἐπὶ Μηνειῆδ' οὐ χάλκεοι ἦκει
 Ἐλπετο γὰρ πύξασθαι ὑπασπίδα σκεβιδῶντος.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὖτ' αἶψα ἰδὼν ἤλυνε χάλκεοι ἔγχος.

610 Πρώτῳ γὰρ κατέκρυψε, δὲ δ' ἐξόπτει δόρυ
 μακρὸν·

Οὐδὲ σποκίμφῃ, ἐπὶ δ' ὑεῖαχος πελεμίσθη
 Ἐγχος, εἶφα δ' ἔπειτ' ἀφίω μῦς ὀβελίως ἄρης.
 Αἰχμὴ δ' αἰεΐας κραδαμιομένη κατὰ γαίης
 Ωχέτ', ἐπὶ δ' ἄλλιοι σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὀρυσσεῖ.
 Αἰεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχόσατο, φάινεται τε,
 „ Μηνειῶν τὰ κακὰ καὶ σὲ καὶ ὀρχήσῃ τῶρ ἔοιτα,
 „ Ἐγχος ἐμὸν κατεπαύσε δαμνῶντος, εἴ σ' ἔβαλον τῶρ.
 Τοὶ δ' αὖ Μηνειῆς δουρικλυτοὶ αἰπτοὶ Λυδοί·
 „ Αἰεΐα, χαλεποὶ σὲ καὶ ἴφθιμόν τῶρ ἔοιτα,

620 „ Παιτῶν αἰθρώπων σβέσσαι μῦς, ὅς κ' ἐσθ' αἶψα
 „ Ἐλθὴ ἀμυνόμενος· σπῆδ' δέ τοι καὶ σὲ τέτυξαι.
 „ Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι πύκνῳ μίσσιν ὀξείῃ χαλκῷ.
 „ Αἰψὰ καὶ κατὰ τεργὸς τῶρ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς,

Vel etiā in bello, inter hostēs anima-spoliātes. *i. scilicet* 590
 Tantum recesserunt Troiani: impulerunt a. Achiui:
 Glaucus verò primus Lyciorum ductor scutorum
 Cōuersus est, interfecit a. Bathycleum magnanimum,
 Chalconis dilectū filiū, qui in Hellade domos habitās
 Opibúsq; diuitiisq; illustris erat inter Myrmidonas:
 Hūc quidē Glau. in pectore medio vulnerauit hasta,
 Cōuersus repēte, quādō ipsū assequut⁹ est insequens:
 Sonuit verò lapsus: densus a. dolor inuasit Achiuos
 Vt cecidit strenuus vir: valde vero Troiani gauisi sūt.
 Steterūt a. circa ipsum eūtes frequentes, neq; Achiui 600
 Virtutis obliti sunt: vires autem recta ferebāt in eos.
 Tūc rursus Meriones Troianorū sustulit virū armatū
 Laogonū audacē, filiū Onetoris, qui Iouis sacerdos
 Idæi erat: deūsq; veluti honorabatur in populo:
 Hunc percussit sub maxilla & aure, statim a. anima
 Discessit à membris: odiosa verò ipsum caligo inuasit.
 Æneas autem in Merionen, hastam æream misit:
 Sperabat n. se assequuturū illū sub scuto procedētem.
 Sed hic quidē cōtra intuitus, euitauit ferrēā hastam,
 Antrosum enim procubuit: at retro hasta longa
 Terræ infixæ est, posterior autem pars concussa est 610
 Hastæ: ibi deinde remisit vim fortis Mars, *i. ferrum*.
 Cuspis autem Æneæ vibrata in terram
 Defixa est, quoniam frustra forti à manu ruit.
 Æneas verò animo iratus est, dixitque,
 „Merione, citò te saltatorem quamuis existentem,
 „Hasta mea compescuisset perpetuò: si te assequutus
 fuissem, (fatus est,
 „Hunc a. rursus Meriones lancea inclytus contra af-
 „Ænea, arduum est, te fortem licet existentem,
 „Omnium hominum extinguere robur, quicumque
 te contra
 „Venerit pugnaturus: mortalis certè & tu natus es. 620
 „Si & ego te assequutus fuero medium acuto ære,
 Statim fortis quamuis existens, & manibus fidens,
 Eeij

Εὐχόμενοι μοῖδ' ὄντας, ψυχὴν δ' αἰδὲ κλυτὰ πάλας.

Ὡς φάτο, οἷδ' ὀρέειπτε Μενεΐτις ἄλκιμος υἱός,

Μηελίοη, πῆ σὺ Τρώεσσιν ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις.

Ὡς πεπῶσι, ὅππ' Τρῶες οἰκιδείοις ἐπέεσσιν

Νεκρῶν χορήσουσι πάρος πιά· γαῖα κατ' ἔξοχον.

Εἰ γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέωι δ' οἷ βυλῇ.

630 Τῶν δ' ὅππ' ἤν' ἔχρη μῦθος ὀφέλλει δῆλ' ἀ μάχῃ.

Ὡς ἔπῳσι, ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' ἄρ' ἔσπετο ἰσότητος.

Φῶς.

Τῶν δ' ὅς τε δρυτόμοισιν αἰδράσιν ὄρυμα γῆδ' ὄρωρεν

Οὔρεος ἐκ βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίγεται ἀκοιή.

Ὡς ἔκ' ὠρίοντο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς ἐυρυδείης,

Χαλκῶν τε ῥιγῶν τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,

Νυατομόρων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγίοισιν.

Οὐδ' αὖ ἐπὶ φρεσὶ μοι παρ' αἰῆς, Σαπυιδόια δ' οἷ

ἔγνω, ἐπὶ βελέεσσιν καὶ αἵματι καὶ κοιήσιν

Ἐκ κεφαλῆς ἔλυτο δαμῶν ἐς πόδας ἄκροα.

640 Οἱ δ' αἰὲν αἰὲν ἔκρ' ὀμίλει, ὥς ὅτε μῦθον

Σταθμῶν οἷ βρομέωσι φειγλαγίας κατὰ πέλας.

Ὡς οἱ παρ' αἰῆς, ὅτε τε γλῶσχος ἀγλαὰ δέω.

Ὡς ἄρα τοῖς αἰὲν ἔκρ' ὀμίλει, ὅδε ποτε Ζεὺς

Τρέψαι ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσ' ἐφασκεί.

Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῶν,

Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φοῖβον Πατρὸς καὶ μερμη-

εῖζον.

Ἡ ἤδη καὶ κεῖνοι οἷ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

Αὐτῶν ἔσ' αἰπὴ γέω Σαπυιδόω φαίδιμος Ἐκπας,

Χαλκῶν δ' ἠρώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται.

650 Ἡ ἐπὶ καὶ πλεόπτεσσιν ὀφέλλει πόνοι αἰπῶν.

Ὡς δὲ εἰ φροσύνῃ, δοῖσ' αὖτε κέρδοις ἔσ'.

Ὅφρ' ἤν' ἔσ' ἔσ' Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Ἐξ αὖτις Τρῶας τε καὶ Ἐκδρα χαλκοποροσύν,

Ὡς αὖτε παρ' αἰῆς, πολέωι δ' ἀπὸ θυμῶν ἔλοιτο.

Ἐκδρα ἔσ' ὡς αἰάλας θυμῶν ἔσ' αἰῆς.

Ἐς δὲ φρεσὶ δ' αἰάλας φύλαδ' ἔτραπε, κεκλετο δ'

δῆλ' οἷς

„Gloriā mihi dederis, animā a. Pluto. inclyto equis.

Sic dixit: hūc verò obiurgauit Menætiij fortis filius.
Merione, cur tu hęc quāuis strenuus existēs loqueris?
O amice, neūtiqum Troiani contumeliosis verbis
A cadauere cedēt, antequam aliquem terra detineat.
In manibus enim finis belli, verborum in consilio:
Ideo non oportet verba funditare, sed pugnare.

Sic fatus, hic quidem præcessit: ille a. sequutus. 650
est deo par vir. (fit

Horum verò, vt ligna incidentijam viroꝝ tumultus
Montis in conuallibus, procul a. facta est auditio:
Sic horum excitabatur strepitus à terra spatiosa,
Cum & ærea arma & clypei è coriis bouum benefactis
Percuterentur, ensibúsq; & hastis vtrinq; incidentib.
Neq; amplius solers quāuis vir Sarpedonē diuinum
Cognouisset, quoniam telis & sanguine & puluerib.
A capite tegebatur vsque ad pedes extremos.
Illi a. sēper circū cadauer versabantur, vt quū muscæ
In tugurio circumstrepunt lacte plenas ad mulctras, 640
Tempore verno, quando lac vasa rigat:
Sic sanè hi. circum cadauer versabantur: nunquam a.

Iupiter

Flectebat à forti pugna oculos splendidos:
Sed ipsos semper aspiciebat, & consultabat animo
Multa valde de cæde Patrocli cogitans,
Num iam etiam illum in forti pugna
Illic supra diuinum Sarpedonem illustris Hector
Ære caderet, deque humeris arma tolleret:
An adhuc pluribus augeret iam prælium acie.
Sic autem ei cogitanti, visum est melius esse, 650
Vt bonus famulus Pelidæ Achillis
Deniq; Troianósque & Hectorem armatum
Repelleret ad urbem, multorum a. animam eriperet:
Hectori verò primò imbecillem animum immisit:
In currum autem conscendens in fugam vertit se:
hortatus est verò alios

Τρῶας Φευγίμεναι, γὰρ ὃ Διὸς ἰεὲς τάλαυτα.

Εἰτ' ὕδ' ἰφθίμοι Λυκισσάοι, ἀλλ' ἐφόβηται

Πάντες, ἐπὶ βασιλῆα ἴδοι βεβλαμμένοι ἦτορ,

660 Κεῖνοι δ' ὅτε κεύωσι ἀγύρει. πολέες γὰρ ἔσσι' αὐτοῖς

Κάππετοι εὖτ' εἶδον κρατερῶν ἐπιπυρσε Κρητίων.

Οἱ δ' ἄρ' ἄπ' ὤμοισι Σαρπηδόρος εἶπε' ἔλοιτο,

Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ γῆας

Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μειοίτιν ἄλκιμος υἱός·

Καί τοτ' ἀπόλλωια περ σέφηι· φεληχερέτα Ζεὺς,

670 „Εἰ δ' ἄγε μὲν φίλε Φοῖβε κελαίεφες αἶμα καί-
θηροι,

„Ελθὼν ἐκ βελίωι Σαρπηδόνα, καὶ μὲν ἔπιπαι

„Πολλοὶ ἀπο περ φέρωι, λῆσοι ποταμῶιο ῥοῇσι,

680 „Χεῖροι τ' ἀμβροσίη, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα
ἔασον·

690 „Πέμπε δέ μιν πομπόισι αἶμα κραπνοῖσι φέρεας,

„Υπὶ φῶ, καὶ θανάτῳ διδυμάοισι, οἳ ῥά μιν ὤχεα

„Θήσοισι Λυκίης εὐρείης πῖσι δῆμον.

695 „Εἰτά ἐπαρχύσοισι κασιγνητοῖτε, ἔταί τε,

„Τύμβῳ τε σῆλη τε. ὃ γὰρ χέρας ἔβη θανόισιν.

Ὡς ἔφατ' ὕδ' δ' ἄρα πατὴρ ἀνγκούσσει ἀπόλλωι.

Βῆ δ' κατ' Ἰδαίῳ ὄρεϊ, ἐς φύλοπι αἰνῶ.

Αὐτίκα δ' ἐκ βελίωι Σαρπηδόνα διοὶ ἀείρας,

Πολλοὶ ἀπο περ φέρωι λῆσει ποταμῶιο ῥοῇσι,

Χεῖροι τ' ἀμβροσίη, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔασον

700 Πέμπε δέ μιν πομπόισι αἶμα κραπνοῖσι φέρεας,

Υπὶ φῶ καὶ θανάτῳ διδυμάοισι, οἳ ῥά μιν ὤχεα

Κάτθεσθαι ἐπὶ Λυκίης εὐρείης πῖσι δῆμον.

Πάτροκλος δ' ἴστωις καὶ αὐτομίδοιτι κελεύσας,

Τρῶας καὶ Λυκίης μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη

Νήπιος· εἰ δ' ἔπος Πηληϊάδεο φύλαξεν,

705 Ἦτ' αὐτοῖς κφυγῆ κῆρα κακῶν μέγας θανάτοιο·

ἀλλ' αἰήτε Διὸς κρῖσται· τίος ἢ ἔσσι' αἰδράν,

Ὅς τε καὶ ἄλκιμοι αἰδέσθαι φοβῆ, καὶ ἀφίλετο ἰχθυῶν.

Ρῆϊδίως, ὅτε δ' αὖδ' ἐποτρυνώη μάχης.

710 Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν οἰσὶ σῆθεσσι αἰήκει.

Troianos fugere, cognouit enim Iouis sacras lances.
Tunc ne generosi quidem Lycij manserunt, sed in
fugam versi sunt

Omnes, postquam regem viderunt vulneratū corde, 660
Iacētē in cadauerum aceruo, multi enim super ipso
Deciderūt, quādo certamē asperū intendit Saturnius,
Hi autem ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
Ærea, splendentia, quæ quidem concauas ad naues
Dedit portanda Iocus Menœtij fortis filius:
Et tunc Apollinem alloquutus est nebularum con-
gregator Iupiter;

„Eia age nūc dilecte Phœbe atro sanguine purga-
„Iens ex iaculis Sarpedonem, & ipsum deinde
„Valde procul exportans laua fluminis fluxibus,
„Inūgitōque ambrosia, & immortales vestes induito, 670
„Mitte a. ipsum vt comitibus velocibus absportetur,
„Somno & Morte gemellis, qui ipsum sane illico
„Statuent Lyciæ latæ in diuite populo.
„Ibi ipsum sepelient fratresque amicique (tuorum:
„Cum monumentoq; pilaque: hic n. honor est mor-;

Sic dixit, neque patri immorigerus fuit Apollo.

Descendit a. ab Idæis montibus ad pugnam grauem:
Statim verò ē telis Sarpedonem generosum tollens
Valde procul ferens lauit fluminis vndis,
Vnixitque ambrosia, & immortalibus vestibus induit: 680
Misit a. ipsum vt comitibus celeribus absportaretur
Somno & Morte gemellis, qui ipsum statim
Deposuerunt in Lyciæ latē diuite populo.

Patroclus a. equos & Automedontem hortans,
Troianos & Lycios aggressus est, & valde læsus est,
Stultus: quod si mandata Pelidæ obseruasset,
Certè euitasset fatum malum nigræ mortis.
Sed semper Iouis potentior mens quam hominum,
Qui & fortem virum terret, & eripit victoriam
Facile, interdum verò ipse hortatur pugnare: 690
Qui ei & tunc animum in pectoribus induxit:

Εἶθ' ἅπια κοῦρ' ὦτο, πῖα δ' ἔστασι δ' ἑξείαιζας
 Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάιατόϊδε κάλεσαν·
 Ἀδρηστοὶ μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτῆιοι, καὶ Ἐχκλῆι,
 Καὶ Πείριος Μεγάδην, καὶ Ἐπίστρεα καὶ Μελαίππορ,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' Ἑλασοι, καὶ Μύλαιοι, ἠδὲ Πυλαγῆτι·
 Τεῖς ἔλει, οἳ δ' ἀγροὶ φύγαδ' ἐμίσσονται ἑκαστος.

700

Εἶθ' ἅπια κοῦρ' ὦτο, πῖα δ' ἔστασι δ' ἑξείαιζας
 Πατρόκλεις ὑπὸ χροσὶ πῆρα παρὰ γόγγυι θυεῖ,
 Εἰ μὴ Ἀπόλλωι Φοῖβος εὐδμήτην ἐπὶ πύργῳ
 ἔσθ' ἔσθ' ὅλοα φρογέωι, Τρώεσσι δ' ἀρήκωι.
 Τεῖς μὲν ἐπ' ἀλκείῳ βῆ τεῖχος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τεῖς δ' αὖθις ἀπὸς υφελίξει Ἀπόλλωι,
 Χέρεσι δ' αὖτ' αὐτῆσι φαίμεν ἀσπίδα ἰύσσει·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δ' τέταρτοι ἐπέστυο δαίμονι ἴσος,
 Διὶ δ' ὁμολήσας, περὶ σέφ' ἑκάργος Ἀπόλλωι,
 „ Χάζες διογίης Πατρόκλεις, ὅς τοι αἴσας
 „ Σὼ ὑπὸ δουρὶ πόλι' ὄρθαι Τρώεσσι ἀγροῦχοι,
 „ Οὐδ' ὑπ' ἀχλὺς, ὅς τοι σέο πολλοὶ ἀμείψαι.

Ὡς φάτο Πατρόκλος δ' ἀνεχάζετο πολλοὶ ἐπίστας·

710

Μῦθ' ἁλκείῳ ἐκαστὸν Ἀπόλλωι·
 Ἐκπῶς δ' αὖτε Σκαυῆσι πύλῃ· ἔχε μῶρυχας ἱπποῖς.
 Δίξετο, ἢ μάχῃ καὶ κλόνει αὖθις ἐλάσας,
 Ἡ λαοὶ ἐς τεῖχος ὁμολήσας ἀλκίῳ.
 Ταῦτ' ἄρα σὶ φρογέωι παρὶς ἀπὸ Φοῖβος Ἀπόλλωι,
 Αἰεὶ ἐσάμενος αἰζῶν τε κρατερῶν τε
 Ἀσίῃ, ὃς μήτρως ἰὼ Ἐκβρος ἱπποδύμῳ,
 Αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δ' Ὀδυσσεύς,
 ὃς Φρυγίῳ ταίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγαρείῳ.

720

Τῷ μιν ἐσάμενος περὶ Φώιῃ Φοῖβος Ἀπόλλωι,
 „ Ἐκβρὶ πίπτε μάχης ἀππαύει· ὅδ' ἐπὶ σε χρεῖ.
 „ Αἰθ' ὅσοι ἦσαν ἐμὲ, τόσοι σέο φέρτερος ἦμι.
 „ Τῷ κε τάχα συκρῶς πολέμου ἀφραδίσιας.
 „ Ἀλλ' ἄγε Πατρόκλεις ἐφ' ἐπεκράτῃ υἱας ἱπποῖς,
 „ Αἰεὶ πῶς μιν ἔλῃς, δῶν δ' ἐπὶ εὖχος Ἀπόλλωι.
 Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμύμονι ἀνδρῶν.

Tum quem primum, quem & postremum interfecisti
Patrocle, quando te dii ad mortem vocauerunt?

Adrestum quidem primum, & Autonou & Echeclū,
Et Perimum Megaden, & Epistora, & Menalippum:
At postea Elasum, & Mulium, & Pylarten:

Hos interfecit, at alij fugam cogitarunt singuli.

Tunc altam Troiam cepissent filij Achiuorum
Patrocli manibus (vade enim hasta furebat)

760

Nisi Phœbus Apollo bene ædificata in turri

Stetisset, huic perniciofa cogitās, Troianis a. auxiliās:

Ter quidem in angulum ascendit muri alti

Patroclus, ter autem ipsum deturbauit Apollo.

Manibus immortalibus splendidum clypeum feriens:

Sed quando iam quartò irruit deo similis; (Apollo;

Grauitèr comminatus alloquutus est longè operans

Recede Patrocle generose, non tibi fatale

Tua hasta urbem expugnari Troianorum magnani-
morum:

Neque sub Achille, qui te multò præstantior est.

710

Sic dixit: Patroclus autem cessit longè retrò,

Iram euitans longè iaculantis Apollinis.

Hector verò in Scæa porta tenebat vnūgulos equos.

Dubitabat n. an pugnaret in turmam iterū impellens,

An copias intra murum iuberet se concludere.

Hæc ei cogitanti astitit Phœbus Apollo.

Viro similis iuuenique fortique

Asio, qui auunculus erat Hectoris equitatoris;

Frater germanus Hecubæ, filius autem Dymantis:

Qui Phrygiam habitabat ad fluenta Sangarij.

720

Huic similis ipsum alloquutus est clarus Apollo,

„ Hector, cur à pugna cessas? haud sane te oportet.

„ Vtinā quanto deterior sum, tanto te superior essem:

„ Sic tu statim cum tuo malo à bello recederes.

„ Sed age, in Patroclū impellito solidungulos equos:

„ Si quomodo ipsū interficias, detq; tibi gloriā Apol.

Sic fatus, hic quidē rursus iuit deus in laborē virorū,

Ee vj

Κεβείδιη δ' ἐκέλευσε διΐφρου φαίδιμος Εκτωρ,
 Ἴππους ἐς πόλεμον πεπληγμένον· αὐτὰρ ἠπόλλωι.
 Δύσετ' ὄμιλοι ἰών, σὺ δ' ἄλλοισι Ἀργείοισι.

Ἦκε χακῶι, Τρῶσι δ' ἔχ' Εὐβεικῆδος ὄπαζεν.

730 Εκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναίς ἔα, ὃ δ' ἀνείκει·
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλος ἔπεχε κρατερῶν ἵππων·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἄφ' ἱππῶν ἄλτο χαμάζε·
 Σχεμνὲς γὰρ ἔχον· ἐτέρηφι δ' ἄλζετο πετροί,
 Μάρμαρσιν ὀκείνεται, τοῖσι δὲ χεῖρας ὀκάλυψε·
 Ἦκε δ' ἐρασσάμενος, ὃ δὲ δῶν χάζετο φάος,
 Οὐδ' ἀλίωσεν βίλος, βάλε δ' Εὐβορος ἰωιοχῆα
 Κεβείδιον, ἰόθι γὰρ ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἱππῶν ἰωῖ ἔχοιτα, μετωπῶν ὄξείῃ λαῖι,
 ἀμφοτέρωθεν δ' ὄφρ' ἐμύελεν λίθος, ὃ δὲ οἱ
 ἔχει.

740 Οἷοι ὀφθαλμοῖσι χαμαὶ πέσοιεν κοίῃσιν
 αὐτῶν· πρὸς δὲ ποδῶν ὃ δ' ἄρ' ἀριεπῆρι τοιχῶς,
 Κάππῳ δ' ἄπ' εὐρύχους διΐφρου, λίπε δ' ἐπεκθυμῶς.
 Τοῖσι δ' ἐπικερτομέων περσεφχ, Πάτροκλος ἱππῶν,
 „ὦ ποποι, ἦ μάλα ἐλαφρὸς αἰὲς ὥς ῥῆα κυβιστᾷ·
 „Εἰ δὴ που καὶ πότῳ σὺ ἰχθυόει περ χεῖροιο,
 „Πολλοὺς ἂν κλοῦσειαι αἰὲς ὃδε τῆτ' ἔα διφῶι·
 „Νηὸς δ' οὐδ' ῥαύσχοιο, εἴ καὶ δυσσέμφελος εἴη,
 „Ὡς νῦν ἀπὸ δ' ἔξ' ἱππῶν ῥῆα κυβιστᾷ·
 „Ἦ ῥα καὶ σὺ Τρῶεσσιν κυβιστῆρες ἔασι.

750 Ὡς εἰπὼν, ὅτ' Εὐβείδιη ἦραι βεβήκει,
 Οἶμα λείοντος ἔχον, ὅς τ' ἐφ' ἄθροισιν κεραιζῶι,
 Ἐβλητο πρὸς σῆθος· ἐν τῇ μὲν ὤλεσεν ἀλκή·
 Ὡς ἔβη Κεβείδιη Πάτροκλος ἀλσομεμαῶς.
 Εκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἄφ' ἱππῶν ἄλτο χαμάζε·
 Τὼ δὲ Κεβεῖοι καὶ λείοντ' ὥς θηρὶν ἦντι,
 Ὡτ' ὄρεος κορυφῇσι περικταμένης ἐλάφοιο,
 ἀμφοτέρωθεν τε μέγα φρογέοιτε μάχεσθαι·
 Ὡς περ Κεβεῖοι ἀνὰ μίσσας αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μειοπιάδης, καὶ φαίδιμος Εκτωρ.

Cebrioni autem iussit bellicoso illustris Hector
Equos ad bellum flagellare, sed Apollo
Ingressus est multitudinem iēs, tumultum a. Argivis
Immisit malū: Troianis v. & Hectori gloriā præbuit. 730
Hector autem ceteros quidem Danaos omittebat
neque occidebat,

Sed in Patroclum dirigebat solidungulos equos:
Patroclus a. ex altera parte ab equis desiliit in terram,
Sinistra hastam tenens, altera autem cepit saxum,
Marmoreum asperum, quod eius manus obtexit:
Misit verò annixus, neque diu veritus est virum;
Neque frustra misit telum, percussit a. Hect. aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, in fronte acuto lapide:
Ambo a. supercilia cōfregit lapis. neq; eum impediuit 740
Os, oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes: ille verò vrinatori similis
Decidit ab artificiosè facto curru: liquita ossa anim⁹.
Hunc tu sublannans alloquit⁹ es Patrocle equitator,
Papæ, certè valde agilis vir quàm facilè vrinatur,
„Sicubi & in mari piscoso esset,
„Multos satiaret vir hic ostrea quærens,
„Naue desiliens, et si tempestuosum esset:
„Ita nunc in campo ex equis facilè vrinatur:
„Profectè etiam inter Troianos vrinatores sunt. 750

Sic loquutus, in Cebrionem heroem tetendit,
Animos leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratus est ad pectus, suâque ipsum perdidit for-
titudō:

Sic in Cebrionem Patrocle insiliisti alacer.
Hector a. rursus ex altera parte ab equis desiliit humi.
Hi duo de Cebrione sicut leones, contendebant,
Qui in montis vertice de interempta cerua
Ambo esurientes magno animo pugnant:
Sic pro Cebrione duo, artifices bellici clamoris,
Patroclusque Menœtiades, & illustris Hector,

760. **Ι**ὺντ' ἀμύμονα παμμένον χροάη λείη χαλκῷ.
 Ἐκπῶρ μὲν κεφαλῇ φιν ἐπὶ λάβει, ἔχ' ἰμάτιον.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχει ποδός· οἳ δ' ἀμύμονα
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ Σκυῖα γοὶ κρατερὴν ὕσμινον.
 Ως δ' εὐρὺς τε ἰότης τ' ἐριδαιίετο δμῆλοισιν
 Οὔρεος Ἰβήσσης βατέϊον πελεμιζέμεν ὕλιν,
 Φηγόι τε, λυγίῳ τε, πικρὸν φλοιοῖ τε κραίσσαν,
 Αἵ τε πρὸς ἀμύμονα ἔβαλον πανυῆκεας ὄζους.
 Ἡχῇ θεσπεσίῃ, παταγὸς δ' ἐτε ἀγρυμνάζει.
 Ως Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀμύμονα δορῶντες
 770. **Δ**ήμιον, ὃν δ' ἐπεργιμνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Πολλὰ δ' Ἰφιδάμανα μὲν ἀμφ' ὄζεια δοῦρα πίπχει,
 Ἰοὶ τε πτεροῖ τε δ' ἀπὸ νευρῇ φιν δορῶντες.
 Πολλὰ δ' Ἰφιδάμανα μὲν ἀμφ' ὄζεια δοῦρα πίπχει,
 Μαρτιάδῃ μὲν ἀμφ' αὐτῷ ὅδ' ἐπ' ἐρφέα λυγίκοις
 Κῆρ μέγας μεγαλωσὶ λελασμένῃσι προσυῖάσιν.
 Οφθαλμοὶ δ' ἡλίου μέσσοι ἔρχονται ἀμφιβεβήκει.
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρωσι βίλῃ ἤπτετο πίπτε δ' λαός.
 Ἡμῶς δ' ἡλίου μετ' ἵστατο βυλῶν τε,
 Καὶ τόδ' ἐπ' ἴσταν Ἀχαιοὶ φέρτερον ἵσαν.
 780. **Ε**κ μὲν Ἰφιδάμανα βελέω ἤρωα ἔρυσαν
 Τρῶες ἐξ ἐσοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλονται.
 Πάτροκλος δ' Ἰφιδάμανα φερίετο ἐν ὄρωσιν.
 Τεῖς μὲν ἐπὶ τ' ἐπὶ ὄρωσιν τοῦ ἀτάλατος Ἀρκί,
 Σμῆρδα λεία ἰάχῃ, τεῖς δ' ἐπὶ ἰάφῃ ἐπὶ φιν
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ τέταρτον ἐπὶ γυτ' ἀμύμονα ἴστος,
 Εἶθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάει βιότιο τελευτή.
 Ἡγίετο γὰρ Φοῖβος εἰς κρατερὴν ὕσμινον.
 Δαίμων, ὃ μὲν δὴ ἰοῖται κατὰ κλισίῃσιν ἔχ' ἐσθλῶν.
 Ἡεὶ γὰρ πολλὴν κακὰ λυμῆνός αἰτεβόλησε.
 790. **Σ**τῇ δ' ὅππῃ, πλῆθει δ' ἰσταν φέρει, εὐρέε' ὤμων
 Χερσὶ κατὰ φιν ἵσταν φερέει δὲ οἳ ὄσσε.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κραδὸς κυνέον βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἡ δ' ἐκ κυνέον κακὰ λυμῆνός αἰτεβόλησε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ τέταρτον ἐπὶ γυτ' ἀμύμονα ἴστος,

Cūpiebant inuicem incidere corpus sæuo ferro: 760
Hector quidē capite postquamprehendit, nō dimisit:
Patroclus a. ex altera parte tenebat pede: cæteri verò
Troiani & Danaï commiserunt acie prælium.
Sicut autem Eurūque-Norūque certant inter se
Montis in conuallibus altam concutere syluam,
Fāgūque, fraxinūque, corticolāque cornum,
Quæ inter se quatiunt extensos ramos
Sono magno, fragor autem fit dum franguntur:
Sic Troiani & Achiui in sese insilientes
Bellabant, neutri verò meminerant perniciosæ fugæ. 770
Multæ a. Cebrionen circa acutæ lanceæ fixæ sunt,
Sagittæque alatæ à nervis salientes:
Multa etiam saxa magna clypeos quatiebant
Pugnantiam circa ipsum: at ille in vertigine pulueris
Iacebat ingens latè porrectus, oblitus aurigationis.
Quandiu quidem sol medium cælum circumibat,
Tandiu valde utrosque tela tangebant: cædebat autem
populus:
Quando verò sol urgebat ad vesp̄eram,
Tunc sane supra modum Achiui fortiores erant: 780
Et Cebrionem è telis heroem traxerunt
Troian. & strepitu, & ab humeris arma ademerunt.
Patroclus autem Troianis infesto animo irruit:
Ter ille deinde irruit veloci similis Marti
Horredè vociferās: ter verò nouenos viros interfecit
Sed quando iam quarto irruit deo similis,
Tunc tibi Patrocle apparuit vitæ finis.
Occurrebat enim tibi Phœbus in forti pugna
Terribilis: hic quidē ipsum euntē per turbā nō vidit:
(Caligine enim multa coopertus occurrit) 790
Stetit a. à tergo, percussit verò dorsū, latōsq; humeros.
Manu procliui, vertiginea. correpti sunt eius oculi,
Huius vero à capite galeam deiecit Phœbus Apollo:
Quæ peruoluta sonitum edidit pedib; sub equorum;
Fistulat galea: fœdatae sunt autem iubæ

Αἶματι δὲ κοιήσιν, πάρος γε μὴν ὅθι δέμης ἦεν

Ἰαπόκομοι πῆλιν χαμαὶ ἵεσθαι κοιήσιν·

Ἀλλ' αἰδέσθης θάοιο κάρη χάριν τε μέποποι

Ρύετ' Ἀχλῆος· τότε γὰρ Ζεὺς ἔκβριδῶκει

Ἡ κεφαλῇ φορέει, χεδυθεὶ δέ οἱ ἦεν ὀλεθρὸς·

800 Παῖ δ' οἷόν χι ἵεσθαι ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
Βεῖθ' ὤ, μέγα, σίβαρθι, κεκορυθαῖον· αὐτὰρ ἄπ' ὤμων·

Ἀσπίς σφιν τελαμῶνι χαμαὶ πῶς τερμύεσσα·

Λῖσσε δέ οἱ θώρηκα αἶαξ διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Τοὶ δ' ἄτη φρένας ἔειλε, λυθεὶ δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα·

Στῆ δ' ἑταφῶν ὅππῃ τειγῆ, μετὰ φρεσὶν ὅζῃ δουεὶ

ὦμων μεσσηγὺ χεδυθεὶ βάλε Δαρδανὸς αἰῆς,

Παυτοῖδης Εὐφόρβος ὃς ἠλικίῳ ὀκέχαστο,

Ἐγχέει δ' ἰαποσυώητε, πόδας ἰτε καρπαλίμοισι.

Καὶ γὰρ δὴ ποτε φάτας εἴκοσι βῆσεν ἀφ' ἱππέων

810 Πρῶτ' ἐλθὼν σφιν ὅρσφι διδασκόμενος πολέμοιο·

Ὅς τοι κοῤῥῶτος ἐφῆκε βέλους Πατροκλῆος ἱππεῦ,

Οὐδὲ δαμάσσω· ὁ μὲν αὖθις αἰέδεσθαι· μίχῃ δ' ὀμίλῳ,

Ἐκ χειρὸς ἐρτάζας δόρυ μείλιτον· ὃ δ' ὑπέμεινε

Πάτροκλον γυμνὸν ἔσθ' ἐσὶτ' εἰς δῆϊοτήπιν·

Πάτροκλος δ' ὅθι πληγῇ δὲ δουεὶ δαμάσσει,

Ἀψ' ἐτάρωται εἰς ἔθνος ἔχαστο κῆρ Ἀλεείων·

Ἐκπῶρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον

Ἀψ' αἶα χαζόμενον, βεβλημένον ὅζῃ χαλκῷ,

Ἀγχίμενοι γὰρ οἱ ἦλθε χυτὸς σίχας ὅππῃ δὲ δουεὶ,

820 Νείασι ἐς κείετ' ἵα δῖα πῶς γὰρ χαλκὸν ἔλασσε.

Δύπησεν δ' ὅππῃ πέποι, μέγα δ' ἦ καχέλαοι Ἀχαιῶν·

Ὅς δ' ὅτε σφιν ἀκάμαντα λείον ἐβόσσαν χέρμης,

Τῶτ' ὅρως κορυφῇσι μέγα φρογίοντε μάχεσθαι

Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· θέλοισι γὰρ περὶ ἀμφῶν.

Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λείων ἐδάμασσε βίηφι·

Ὅς πολέας πέφνοντα Μειοπίην Ἀλκίμοι υἱὸν

Ἐκπῶρ Πειραμίδης χεδυτὸν ἐγχέει θυμὸν ἀπείρεσσαν·

Sanguine & pulueribus: antea sanè fas non erat

Cristatam galeam fœdari pulueribus:

Sed viri diuini caput venustamque frontem

Protegebat Achillis: tunc a. Iupiter Hectori dedit

Suo capite ferendam: propè verò ei erat mors.

800

Tora autem ei in manibus fracta est longa hasta

Grauis magna, valida, ferrata: sed ab humeris

Scutū cū loro humi decidit ad pedes vsque pertingēs:

Soluit verò ei thoracem rex Ionis filius Apollo.

Huius a. stupor animum occupauit, debilitatīque
sunt egregij artus.

Stetit v. attonitus, à tergo a. deorsum acuta hasta

Humeros inter cominus confixit Dardanus vir,

Panthœdes Euphorbus, qui æquales superabat

Iaculōque, equitandiq; peritia pedibūq; velocibus.

Etenim olim viros viginti deturbauit ab equis,

810

Quū primū venit curru vectus, vt disceret rē militārē

Qui tibi primus immisit telum, Patrocle equitator,

Neque domuit, ille quidem retro aufugit, mistūque
est turbæ,

E corpore extracta hasta fraxinea, neque sustinuit

Patroclum, nudum quamuis existentem in pugna:

Patroclus autem dei plaga & hasta domitus,

Retro sociorū in multitudinē cessit, mortem fugiens:

Hector verò postquam vidit Patroclum magnanimū

Retro recedentem vulneratum acuto ferro,

Cominus ad eū venit per cateruas, vulnerauitq; hasta

820

Extremum in latus: penitus autem ferrum traiecit:

Insonuit verò lapsus: valde autem tristitia affecit po-
pulum Achiuorum,

Sicut autem quando aprū fortē leo superauit pugna,

Qui montis in verticibus valde acres pugnant

Fonte de paruo: volunt autem bibere ambo:

Multum verò anhelantē aprum leo domuit violētā.

Sic multos occidentem Menœtij fortem filium

Hector Priamides cominus hasta anima priuauit;

Καὶ οἱ ἐπὶ χόλμος, ἐπὶ πτερύγεσσιν ἀγέμεναι,

„ Πάτροκλ', ἥ που ἔφθογα πόλιν κεραιζέμεν ἀμύνει·

830

„ Τρωιάδων Ἰγυαῖχας ἐλευθεροῖ ἡμεῖς ἀπούρας,

„ Ἀξιοὶ δὲ ἵεσσι φίλιον ἐς πατρίδ' ἵσταται.

„ Νήπιε· πάωι Ἰφιδέ· Ἐκτορὸς ὠκείας ἴσπει

„ Ποσσὶν ὁρῶντά μιν πολέμιζεν· ἔγχε' δ' αὖδ'

„ Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταφρέπων, ὅσφι ἀμύνει·

„ Ἡμεῖς αἰαλῆχοι· σὲ δέ τ' ἐπ' ἀδελφὸν περ ἰδοίταί.

„ Ἀδελφ', ἔδ' ἐτοίμω δόλῳ χερσὶν ἰσχυροῖς ἀχλὺς,

„ Ὅς που τοι μάλα πολλὰ μῦθον ἐπέτελλετ' ἰοίπ',

„ Μή μοι κοῖν' ἵσταται Πατρόκλης ἰσχυροῦς.

„ Νῆας αὖτ' ἀγλαφύρας, κοῖν' γὰρ Ἐκτορὸς αἰδρε-

φύοιο.

840

„ Αἵματό τί μοι χερσὶν ἀδελφῶν δαίττω;

„ Ὅς που σε προσέφη· Κοῖν' Ἰφιδέας ἀφροῖσι πῖθ'.

Τοῖ δ' ὀλιγοδρανέωι προσέφη Πατρόκλης ἰσχυρῶν,

„ Ἦδη μὲν Ἐκτορὸς μεγάλ' ὤχεα, Κοῖν' ἰδοίταί.

„ Νικηὶ Ζεὺς Κροῖσθι καὶ Ἀπόλλωνι, οἳ μ' ἰδάν-

μασάν.

„ Ρηιδίως αὐτοῖς γὰρ ὅσ' ὤμοι τεύχε' ἔλονται.

„ Τοιούτοι δ' εἴ πορ μοι εἰκόσι αἰτεβόλοισιν,

„ Πάντες αὖτ' αὐτὸν ἔλονται, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμνύτες.

„ Ἀλλὰ μοι μῦθ' ὀλοὴ καὶ Λητοῖα ἔκτανει μῦθος,

„ Αἰδρῶν δ' Εὐφορέος· σὺ δέ μοι πείσας ἔξισαρίζεις.

850

„ Ἀλλο δέ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐπ' ἔφρεσιν βάλλεο σῆσι,

„ Οὐδ' ἔτι γὰρ αὖδ' ἀνδρῶν θνήσκει, δὴνὰ τοι ἦδη.

„ Ἀγχι παρὲς κκεῖ θανάτος, καὶ μῦθον κραταῖον,

„ Χερσὶ δαμνύει· Ἀχιλλεύς ἀμύμονος Λιακίδου.

Ὅς ἄρα μοι εἰπὼν τέλος θανάτῳ κέλευσε.

Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέωι πλάσθη, αἰδὼς δὲ βεβήκει,

Οἱ πότμον γούασα, λιποῦσ' ἀδρεστήτη καὶ ἥβῳ.

Τοῖς δὲ τεθνηῶτα προσήδα φαίδιμος Ἐκτωρ,

„ Πατρόκλης, τί νύ μοι μακτεύεαι ἀπὸ μὲν ὀλεθροῦ.

„ Τὴς δ' οἶδ' ἔτι καὶ Ἀχιλλεύς· Θέπιδος παῖς ἡνιόχοιο.

860

„ Φθὴν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείε, ἀπὸ θυμοῦ ὀλέσται.

Ὅς ἄρα φασίνας δόρυ χαλκοῖς ἔξωτειλῆς.

Et ei gloriando insultans verba alata dixit,

Patrocle, sanè putabas urbē te euerfurum nostram: 830

„Troianas verò mulieres libero die erepto

„Ducturū esse in nauibus dilectam in patriā terram,

„Stulte: atqui pro his Hectoris veloces equi.

„Pedibus extenduntur ad pugnandū: hasta verò ipse

„Inter Troianos bellicosos excello: qui ab ipsis arceo

„Diem necessarium: te a. hic vultures comedent,

„Ah miser, neq; tibi, strenu⁹ sit licet, profuit Achilles;

„Qui fortasse tibi valde multa remanens præcepit
abeunti,

„Ne ad me antè reuerrere Patrocle bellicose,

„Naues ad concauas, quam Hectoris homicidæ 840

„Sanguinolentam lorica circa pectora conscideris.

„Sic fortè te alloquutus est: tibi autem mentes de-
menti persuasit. (eques,

„Hunc v. anima deficiens alloquutus es Patrocle

„Iam nunc Hector valde gloriator: tibi enim dedit

„Victoriam Saturnides, & Apollo qui me domuerūt,

„Facile; ipsi enim a b humeris arma extraxerunt:

„Tales verò etiamsi mihi viginti occurrissent,

„Omnes ibi periissent mea hasta strati.

„Sed me fatū perniciosum & Latonæ interfecit filius.

„Ex hominib. a. Euphorb. tu vero me tertius occidis. 850

„Aliud verò tibi dicam, tu a. in mentibus pone tuis

„Non sanè neque tu ipse diutius viues, sed tibi iam

„Prope adest mors, & fatum violentum,

„Manibus domito Achillis inculpati Æacidæ.

Sic ipsum loquutum finis mortis obtexit:

Anima a. è membris volans ad infernum descendit,

Suā sortē lugēs, linquens virilem ætatem & iuuetam.

Hunc & mortuum alloquutus est illustris Hector,

Patrocle, cur mihi vaticinaris grauem mortem?

Quis a. scit si Achilles Theridis filius pulchricomæ, 860

Prisus hasta mea percussus animum perdet?

Sic loquutus hastam æream è vulnere

Εἴρουσε λάξ φρεσέας· οἱ δ' ἑπῆιοι ὥς ἀπὸ δουρὸς·
 Αὐτίκα δ' ἔξω δουρί μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 Αἰτίθει θέραποιτα, πιδώκεος Αἰαχίδαο.
 Ἰεργὸν βάλεεν· οἱ δ' ἔκφερσι ὠκίεσ' ἵπποι
 Ἀμβροτοί, οἷς Πηλεΐδῃ δόσαν ἄγλαα δῶρα.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΠΕΡΙ Τῆ ΠΑΤΡΟΚΛΕΩΣ ΣΩΜΑΤΟΣ, ΚΕΡΑΤΕΡᾶ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
 ΜΑΧΗ, ΚΑΤ' ἣν ὁ Εἰφερβος μὲν αἰκίρῃται ὑπὸ Μει-
 κλάῳ· Εκτὸς δ' ἐπὶ Ἀχιλλέως ἐσθύεται πανοπλία,
 καὶ αἰτίσεται τοῖς Ἑλλησιν· οἱ δ' οὖν Μειέλαοι Ἀπύλοχοι
 διαπύμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, οἱ Πατρόκλην θάλαττι ἀγέ-
 λονται ὑποδύντες δ' καὶ ἑκατέρωθεν τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέ-
 ρουσι τῇ μάχῃ· οἱ δ' Αἰάντες περὶ μαχοῦσι καὶ ἀπὲρ γόισι
 τοῖς πολεμίοις.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἑπὶ γραφῇ.

Τῷ Δαναοῖ Τρῶές τε ἰκύνει χεῖρας ἱμογόν·

ΑΛΛΗ.

Λεϊπία Μεικλάῳ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
 ἢ Ρ. Ραψωδία.

ΘΤδ' ἔλαθ' Ἀτρεΐδης υἱὸς ἀντίφιλος Μειέλαος
 Πάτρικλος Τρῶεσσιν· ὁ δὲ μὲν οὖν δῆϊς τῇ Π·
 Βῦ δ' ἔλαθ' ὅτε μάχῃ κεκορυθμένος αἴθερι χαλκῷ·
 Ἀμφὶ δ' αὖ αὐτὸν βαῖν', ὥς τις οὖν πόρτακι μήτις
 Πρωτόνοσ κινυρὴ, ἢ κορὶν ἐδ' ἤα τόκοιο·
 Ὡς οὖν Πάτρικλος βαῖνε ξανθὸς Μειέλαος·
 Ἡρὸς δὲ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 Τόιχα πάλῃ μακάρεσσιν, ὅς τις τῷ γ' αἰπὸς ἔλθοι·
 Οὐδ' ἄρα Παῖθ' υἱὸς εὐμυθίας ἀμύχου

Traxit, calcē innixus: hunc a. supinū pepulit ab hasta.
 Statim verò cum hasta in Automedontem iuit
 Diuinum famulum velocis Æacide.
 Cupiebat n. vulnerare: hunc verò extulerunt veloces
 equi
 Immortales, quos Pelco dij dederāt, splendida dona.

ARGVMENTVM XVII. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

DE Patrocli corpore acris committitur pugna, in
 qua & Euphorbus occiditur à Menelao: He-
 ctor autem autem Antilochum mittit ad Achillem,
 Patrocli mortem nuntiantem: subeuntes autem &
 tollentes corpus Patr. humeris efferunt prælio: Aia-
 ces verò propugnant & arcant hostes.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

P. Danai Troianique circa cadauer manus commi-
 serunt.

ALIA INSCRIPTIO.

Præclara facinora Menelai.

HOMERI ILIADOS LIB. XVII.

NEQVE latuit Atrei filium bellicosum Menelaum
 Patroclus à Troianis interfectus in prælio.
 Iuit autem per primos pugnatores armatus fulgen-
 ri ære:

Circa autem ipsum iuit, sicut aliqua circa vitulū mater
 Primò enixa, querula, non ante experta partum:
 Ita circa Patroclum iuit flauus Menelaus.
 Ante ipsum a. hastilia tenebat, & scutū vndiq; æquale,
 Eum interficere paratus quicūq; sibi obuius venisset.
 Neq; sanè Pāthi filius tractāda læce perirus, neglexit,

- Πατρέκλοιο πτόντος ἀμύμονος· ἀγχιδ' ἄρ' αὐτὴν
 10 ἔστι, καὶ περ σέσπεϊ φησίφιλοι Μειέλαοι,
 „ Ἀτρεΐδῃ Μειέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμα λαῶν·
 „ Χάζου, λήπῃ κεκροῖ, εἰδ' εἰαεα βροτόετα.
 „ Οὐ γὰρ πῆς περτερος Τρώων, κλητὴν τ' ὅππ-
 κούρωι
 „ Πάτρειοι βάλε δουεὶ χεῖρα τεριὺν ὀσμίνην·
 „ Τῶ με εἰα κλέος ἐσθλὸν εἴη Τρώεσσι φρίσσῃ,
 „ Μή σε βάλω, δὴν δ' ἴ' μνηιδέα θυμὸν ἔλαμαι.
 Τοὶ δ' ἴ' μέγ' ὀχθήσας περσέφηνξαντος Μειέλαος,
 „ Ζεῦ πάτερ, ὤ κεν κελοῖν ἱερῶν εὐχὴν ἀαδῃ.
 „ Οὐτ' οὐδ' πορδύλιος τόσσοι κλέος, ὅτε λέοντες,
 20 „ Οὐτε σὺν καὶ περὶ ὀλοόφροσις, ὅτε μέγιστος
 „ Θυμὸς εἴς τ' ἠδ' εἰσι μέγα θυμὸν βλέμεσθαι,
 „ Οἶσσι Παιδὸν ἦες εὐμνήσια φρογνέουσι.
 „ Οὐδὲ μὲν δὲ βῆ Τρωῖος ὄρος ἰσχυρὸν ἔμωιο,
 „ Ἡ δ' ἔβη δόποιον, ὅτε μ' ὦναι καὶ μ' ὑπέμειναι·
 „ Καί μ' ἔφατ' εἰ Δαυαοῖσι ἐλέγχουσι πολέμους
 „ Εμμέναι, ὅδε ἐφθίμῃ πόδας ἰχέοισι κίοντα,
 „ Εὐφροῖται ἀλοχοὶ τε φίλιν, κεδίοις τε τεύχεσσι·
 „ Ὡς θύω καὶ σὸν ἐγὼ λύσσα κλέος, εἰ κέ μεν αἴται
 „ Στήης· ἀνὰ σ' ἐγὼ ἀσπασσάμεναι μελέων
 30 „ Ες πληθύνειναι, μηδ' αἰπὸς ἴσ' αὖτ' ἐμῷ,
 „ Πρίν περ κενὸν παύσαι· ῥεχθεὶ δὲ τε ἰήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο· διδ' ὅππ' ἔπειθαι, ἀμειβόμενος δ' ὁ περσινύδης·
 „ Νῦν μὲν δὴ Μειέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα πτόντος
 „ Γνωδὶ φρονέει ἐπὶ φρονέει· ἐπὶ χόλῳ δ' ἀγο-
 ρεύεις·
 „ Χήρσας δ' ἴ' γυναικα μὲν καὶ θαλάμῳ ἰέειν,
 „ Αἰρήτοι δ' ἴ' τεκεῖν γόνι καὶ πῆτος ἔθνησας·
 „ Ἡ κέ σφιν βίλοισι γόνι κατὰ παυμα γένοιμιν,
 „ Εἴκει ἐγὼ κεφαλὴν τε τελεὶ καὶ τεύχε' ἐπὶ φρονέει,
 „ Παιδὸν εἰ χεῖρας· βάλε καὶ φρογνέει δὴν·
 40 „ Ἀλλ' ὅππ' ἐπὶ φρονέει ἀπείρητος πτόντος ἔστιν,
 „ Οὐδέ τ' ἀδελφός, ὅτ' ἀλκήν, ὅτε φρόνις.

Patroclum collapsum egregium: prope autem ipsum
Stetit, & alloquutus est bellicosum Menelaum,

10

„Atride Menelae, generose dux populorum,
„Recede, & linque mortuum, & mitte spolia cruenta:
„Non n. aliquis prior troian. illustriūq; auxiliatorum
„Patroclum ferit hasta in forti pugna:

„Quare me sine gloriā bonā inter Troian. reportare
„Ne te vulnerem, & dulcem vitam eripiam.

Hunc valde indignatus alloquutus est flauus Mē-
nelaus,

(riari.

„Iupiter pater, non sane honestum est supravires glo-

„Atqui nec pantheræ tanta vis, neque leonis,

„Neque suis apri perniciosi (cuius maximus.

20

„Animus in pectoribus magno robore furit:)

„Quantum Panthi filij pugnaces superbiunt.

„Neque vero vel Hyperenoris equitis

„Suæ iuventutis fructum percepit, quum me despe-
xit, & me expectavit,

(torem

„Et me dicebat inter Danaos probrosissimum bella-

„Esse: neque ipsum puto pedibus suis reuersum

„Oblectasse vxorēq; charam, venerandōsq; parentes:

„Sic, certè & tuum ego solvam robur, si me contra

„Steteris, sed te ego recedentem monco

„In multitudinem ire (neque aduersus cōsistas mihi,) 30

„Antequam aliquod malum patiaris: factum a. de-
mum stultus agnoscit.

„Sic dixit: illum a. non flexit, sed respondens inquit,

„Nunc iam Menelae generose, certè dabis pœnas

„Pro fratrē meo quē interfecisti: iactabundus a. prædi-

„Viduasti verò vxorē in cōclauī thalami noui. (cas.

„Inenarrabilēq; parentibus luctū, & dolorē attulisti.

„Profectò ipsis miseris luctus solamen essem,

„Siquidem ego caputque tuum & arma ferens,

„Pantho in manus dedero & phrontidi nobili:

40

„Neque verò diutius adhuc intentatus labor erit,

„Neque sine pugna, neque robore, neque terrore.

Sic

- Ως ἂν πῶι, ὅτι σε κατ' ἀσπίδα παύσῃσι·
 Οὐδ' ἐρρήξει χαλκοί· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμήν
 Ἀσπίδι δ' ἀκρατερῇ· ὃ δ' εὐτερος ὄριον χαλκῷ
 Ἀτρείδης Μειέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀψδ' ἀναχάζεμενοι χεῖ' ἑοικάχοιο θυμέλα
 Νύξ', ὅππῃ δ' αὖδ' ἐρεῖσε βαρεῖν χεῖ' ἐπιτήσας·
 Αἰπὲρ δ' ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος ἥλυθ' ἀχρονή·
 Δύπισσε δ' ἵππῳ, ἀράβησε δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 50 Αἶμα π' οἱ δύνοντο κόμαι χεῖτεσσιν ὀμῶσαι,
 Πλοχμοὶ δ' οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆχοντο.
 Οἷοι δ' ἵπρ' ἐριος αἶψα ἐρετὴν ἑλάνης
 Χῶρ' ὅς ἐστι πόλιν, ὅθ' ἄλλης αἰαβέβρυχι ὕδαρ,
 Καλὸν τιλετάοι, ὃ δὲ τε πτοιαὶ ἰδιέουσι
 Παῖδες κ' ἔμφοι, καὶ τε βρύει αἰδοῖ λευκῷ·
 Ἐλθὼν δ' ἔξαπίνης αἴεμος Ἰὼ λάλαισι πολλῇ,
 Βέθρου τ' ἔξέστρεψε καὶ ἔξεπαῖνος ἐπὶ γαίῃ·
 Τοῖοι Παῖδες ὅντι εὐμυθίῳ Εὐφορβοί·
 Ἀτρείδης Μειέλαος ἐπὶ κτοῖν τεύχε' ἐσάλα.
 60 Ως δ' ὅτε πῆς τε λῆαι ὄρεσι τροφὸς ἀλκίπεποιτ' ὤς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βιῶν ἀρπάτῃ, καὶ πῆς ἀείσῃ·
 Τῆς δ' ἔξ' αὐχὲν ἔαξε λαβῶν ἀκρατεργίσι ὀδυνῶσι
 Πρῶτον, ἐπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔλκεα παύσα λαφύουσ'·
 Διὶ δ', ἀμφὶ δ' ἵππῳ γε κύνες τ' αἰδρεστέονες
 Πολλὰ μάλ' ἰύζουσι ἀπὸ πρῶτον, καὶ δ' ἐτίλοιον
 Αἰπὸι ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωροδίνος αἶμα·
 Ως γὰρ ὅτ' ἐπὶ θυμῷ ἐστὶν ἔκθεσσι ἐτόλμα
 Αἰπὸι ἐλθέμεναι Μειελάαν κυδαλίμοιο.
 Εἰτά κ' ἔπειτα φέροι κλυτὰ τεύχεα Παρθοίδεω,
 70 Ἀτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγλαῖατο φοῖβος Ἀπόλλων,
 Οὐ γὰρ οἱ ἔκθερ' ἐκώρσε θεῶν ἀπ' ἀλάντων Ἀργεῖ,
 Ἀνείεσσάμενος Κικλῶσι γήτορι Μείτη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πύργῳ παρ' ὀφθαλμοῖς,
 Ἐκθερῶν σὺ μὲν ὦδε θέας, ἀχίχνηται δ' αἰχμοί
 Ἰπποῖς Λιακίδαο δαίφροτος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Αἰδεῖσθαι γὰρ θνητοῖσι δαμνέμεναι, καὶ δ' ὀχέεσθαι

Sic fatus, vulneravit eū ad scutū vndique rotundum
 Neque perrupit æs: incuruata est autem eius cuspis
 Scuto in forti: ille verò secundus impetum fecit ferro
 Atrides Menelaus supplicans Ioui patri:
 Retro autem cedentis illius ad stomachi principium
 Vulneravit: ipse verò innixus est, forti manu fretus.
 E regione a. teneram per ceruicem penetravit cuspis: 50
 Insonuit verò lapsus, crepueruntq; arma super ipso
 Sanguine ei rigabantur comæ Gratiis similes,
 Capillique qui auróque & argento reuincti erant.
 Qualem a. nutrit plantam vir virescentem oliua
 Loco in solitario, vbi abundè scaturit aqua.
 Pulchram virescentem quam flatus mouent
 Variorum ventorum, & scatet flore albo:
 Veniens a. repente ventus cum turbine multo
 Fossaque euulsi, & extendit in terram
 Talem Panthi filium bellicosum Euphorbum
 Atrides Menelaus postquā interfecit, armis spoliauit.
 Ut a. quando quis leo montanus robore fretus, 60
 Pascentis armenti bouem rapuit quæ optima est,
 Huius verò ceruicem fregit correptā validis dētibus
 Primum: deinde verò sanguinem & viscera omnia
 sorbet

Dilanians: circum a. hunc canesque virique pastores
 Multum valde exclamant procul, neque volunt
 Contraire, valde enim pallidus timor tenet eos:
 Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
 Ire contra Menelaum gloriosum.

Tunc facile abstulisset elegantia arma filij Panthi
 Atrides, nisi ipsi inuidisset Phœbus Apollo, 70
 Qui in eum Hectorē incitauit veloci similem Marti,
 Viro assimilatus Ciconum duci Mentæ:

Et ipsum edita voce verbis alatis alloquutus est,

Hector, nunc quidem sic curris, frustra persequens
 „Equos Æacidæ bellicosi: ipsi autem difficiles
 „Viris quidem mortalibus domitu, & ad vehendum

„Alium quam Achillē, quē immortalis peperit mater
 „Interim autem Menelaus bellicosus Atrei filius,
 „Patroclum protegens, Troianorum fortissimum
 occidit (forobore.

„Pāthœdem Euphorbum: compescuit a. ab impetuo.

Sic fatus, ille quidē rediit deus in certamen virorū. 83

Hectore a. grauis dolor sepsit præcordia circa nigra:

Circumspexit v. deinde per turmas: statim a. cognouit

Hunc quidē auferentē inclyta arma: illum a. in terra

Iacentem: fluebat verò sanguis per infictum vulnus.

Iuit a. per primos in acie armatus splendenti ære,

Acutē proclamans flammæ similis Vulcani

Inextinguibili, neq; filiū latuit Atrei acutē vociferās:

Ingemiscens a. dixit ad suum magnanimum animum,

Hei mihi si quidem deseruero arma pulchra,

„Patroclumque, qui iacet meum propter hîc hono- 93
 rem, (que viderit

„Vereor ne quis mihi Danaorum succenseat, quicun-

„Sia. cum Hectore solus existens, & Troianis pugne

„Reuerit, timore ne quo modo me circūdet vñū multi.

„Troianos a. huc omnes ducit ornatus galea Hect.

„Sed cur mihi hæc charus deliberat animus?

„Quoties homo velit aduersus deum cum homine
 pugnare, (tas deuoluitur.

„Quem deus honoret, statim in eum magna calami-

„Ideo mihi nemo Danaorum succensebat, qui viderit

„Hectori cedentem quoniam deo duci pugnat. 103

„Sicubi autem Aiace in prælio fortem audiuerō,

„Ambo rursus euntes reminiscemur pugne.

„Quāuis aduers' deū, si quo modo eripiam' cadauer

„Pelidæ Achilli: è malis verò sanè melius hoc esset.

Dum hæc cogitabat in mente & in animo,

Interim Troū ordines superuenerūt: præibat a. Hect.

At Menelaus retrocessit, reliquitque cadauer

Subinde sese conuertens, vt leo bene iubatus,

Quem canēque & viri à stabulo abigunt

110

Εγχεσι καὶ Φοῖβῃ, τὸ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιυσι ἦτορ
 Παχέσται· ἀέχθοι δέ τ' ἔβη δ' ἀπὸ μεγαύλῃο·
 Ὡς δ' ἀπὸ Πατρίκλῃο κίε ξανθὸς Μειέλαος.
 Στῇ δ' ἔμετασσεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο ἔθνος ἐπαίρωι,
 Παπιάδῃσι Αἴαντα μέγαν Τελαμῶνιοι υἱόν.
 Τοὶ δ' ἔμάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριτερά πᾶσης,
 Θαρσύνειθ' ἐτάρχει καὶ ἐποτρύνονται μάχεσθαι.
 Θεσπέσιοι γὰρ σφιν φόβοι ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Βῆ δ' ἔθεν, ἔθαρ δ' παρὶς ἀμύμονος ἔπος ἔκλυε,
 „ Αἴαν, δεῦρο πέποιθε Πάτρίκλῃο θανόντος
 „ Σπύσεσθαι, αἴ κε ἰέκωσι περ Ἀχιλλεΐ περ φέρονται
 „ Γυμνοὶ, ἀτὰρ τὰ γὰρ τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

120

Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δ' ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὄρεε·
 Βῆ δ' ὄρεσσε μάχοι, ἅμα δ' ἔξανθ' ὁς Μειέλαος.
 Ἐκτορ μὲν Πάτρίκλῃο ἐπεκλυπὰ τεύχε' ἀπινύσσει,
 Ἐλχ' ἰὶ ἀπ' ὤμων κεφαλῇ τὰ μὲν ὀξείη χαλκῷ,
 Τοὶ δ' ἰέκωσι Τρωῆσι ἐρυσάμηνος κισὶ δόνη·
 Αἴας δ' ἐγχεσθὲν ἦλθε φέρων σάκος ἡν ἔτε πύργου.
 Ἐκτορ δ' αἶψ' ἐς ὅμιλοι ἰὼν αἰεχάζετ' ἐπαίρωι·
 Ἐσθιφρεσὶ δ' αἰόρουσε, δίδου δ' ὄρε τεύχεα χαλὰ
 Τρωσὶ φέροντι περὶ ἄστυ μίγχα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μειοπιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
 Εἰς ἤκει ὥς τις τελέων περὶ οἷσι τέκεσσι,
 Ὡς ἄν τ' ἡπὶ ἄγοι τι σιωπῇ στήσοιτο καὶ ὕλη
 Λιδρεσὶ πακτῆρες· ὁ δέ τε θείει βλεμμαχίῃσι,
 Παιδὲ δέ τ' ἐπισκηνίῃσι κἀπὼ ἔλκεται ὅσπερ χα-
 λυπῇσι.

130

Ὡς Αἴας περὶ Πατρίκλῃ ἥρωϊ βεβήκει·
 Ατρείδης δ' ἐτέρωτ' ἐν ἤφιλος Μειέλαος
 Εἰς ἤκει μίγχα πείθεσσι εἰς τῆδε σσι αἰέζων
 Γλαῦκος δ' Ἰκπολέχοιο παῖς, Λυκίῳ ἀγὸς αἰδρωτῇ,
 140 Ἐκτὸρ ὑπεδρα ἰδὼν, χαλεπῶ ἡοῖ παπε μύθῳ,
 „ Ἐκτὸρ ὃ ἔθδος ἀερε, μάχης ἀρε πολλοὶ ἐδεύου·
 „ Ἦσ' αὐτὸς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φηίζηλι ἐότα.
 „ Φερίζοι μὲν ὅπως κε πόλις καὶ ἄστυ σκώσης
 „ Οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίου ἐγχεσθῶσι.

140

Hastis & clamore: huius verò in præcordiis forte cor 110
Turbatur: inuitus autem abit à caula:

Sic à Patroclo discessit flauus Menelaus:

Stetit v. conuersus postquā venit ad agmen sociorum,
Lustrans oculis Aiace[m] magnum Telamonium filiū:
Hūc a. valde cito animaduertit pugnae ad læuā totius,
Hortantem socios, & concitantem ad pugnandum:
Ingētem n. eis fortitudinem iniecerat Phœb. Apollo,
Perrex[it] verò currere: statim a. astans verbum dixit,

Age mi Ajax, pro Patroclo mortuo

„Festinemus, si cadauer saltem Achilli feramus 120

„Nudum, nam arma quidē habet galea insignis Hect.

Sic dixit: Aiaci v. bellandi perito animum commouit,

Iuit a. per primos pugnatores, simulq; flauus Menel.

Hector q. Patroclum postquā inclytis armis exuisset,

Trahebat vt ab humeris caput abscinderet acuto ære,

Et cadauer Troianis tractum canibus daret.

Ajax autē prope venit gestans scutum velut turrim.

Hector v. retro ad agmen iens recessit sociorum,

In currum autem insiliit, dedit verò arma pulchra

Troianis, ferēda ad urbē, magna gloria vt essent ipsi. 130

Ajax verò circum Menætiadē scutum latū obtendēs,

Stetit, sicut aliquis leo circa suos catulos,

Cui quidem catulos ducenti occurrerint in sylua-

Viri venatores, hic autem ferociter intuetur,

Totū[m]que superciliū deorsum trahit, oculos tegēs,

Sic Ajax circa Patroclum heroem iuit:

Atrides autem ex altera parte bellicosus Menelaus

Stabat magnum luctum in pectoribus augens.

Glaucus v. Hippolochi filius Lyciorum dux viroū,

Hectorem toruē intuitus graui obiurgauit sermone, 140

„Hector ô specie præstantissime, pugnam sanē multum deseruisti,

„Certè te frustra fama bona tenet fugax quum sis.

„Cōsidera nūc quomodo ciuitatem & oppidū serues

„Solutus cum copiis quæ in Ilio natæ sunt.

Ef. iij.

- „ Οὐ γὰρ πῖς Λυκῶι γε μαχιστόμους Δαναοῖσι
 „ Εἶπ' αὖ πάλιν· ἐπὶ ἔκ' ἄρα πῖς χεῖρ' ἦε
 „ Μάρνασθ' ἄνθρωποι μετ' ἀνδρασι ιαλεμέσιν αἰῶ·
 „ Πῶς κε σὺ χεῖρσι φαῖτα σκαΐσθαι μετ' ὀμίλῳ
 „ Σχέτλι', ἐπὶ Σαρπηδόϊ ἅμα ξῆνοι καὶ ἐπαίρου
 150 „ Κάλυπτοι Ἀργείοισι ἔλῳρ' καὶ κύρμα γαῖᾳ·
 „ Ὅς τοι πολλ' ὄφελος γένητο πτόλιν τε καὶ αὐτῷ
 „ Ζῶς ἐόντι· νῦν δ' ὅτ' οἱ ἀλαλκέμεναι κινῶς ἔτλης.
 „ Τῷ νῦν εἴπεις ἔμοι Λυκίῳ βῆπυσσεται ἀνδρῶν,
 „ Οἴκαδ' ἴαυ, Τροίην δ' ἀφίσσεται αἰπὺς ὀλεθρὸς.
 „ Εἰ γὰρ νῦν Τρῶεσσιν ἄνθρωπος πολὺ τ' ἀφ' ὧν
 „ Ἀτρομῶν, οἷόν τ' ἀνδρῶν ἐσέοχεται, οἷον δὲ πάτρης
 „ Διδρασί δὲσ' ἀνέεσσι ποιοῖ καὶ δῆμι ἐθείτο,
 „ Αἰψά κε Πάτρικλοι ἐρεσσάμεθα Ἴλιον εἴσω·
 „ Εἰ δ' ὅτ' οὐκ ἔστυ μέγα Πριάμοιο αἰαχὸς
 160 „ Ἐλθοῖ τε Τρώες, καὶ μὲν ἐρύσσει μετὰ χερμῆς,
 „ Αἰψά κε Ἀργεῖοι Σαρπηδόϊος εἰτεα χαλὰ
 „ Λύσειαν, καὶ καὶ αὐτοὶ ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.
 „ Τρίκ γὰρ θεράπῳ πεφατ' αἰετός, ὃς μίγ' ἀείσει
 „ Ἀργεῖοι φθόγγονοι, καὶ ἀγχίμαχοι θεράποιτες.
 „ Ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος ἐκ ἐπάλκας
 „ Στήθεσσι αἶψα, κατ' ὅσπερ ἰδὼν δῆται ἐν αὐτῇ·
 „ Οὐδ' ἴθις μαχέσσεσθ' ἐπὶ σέῃ φέρτερός ἔστι.
 „ Τοὶ δ' ἄρ' ὑπὸ δρεῖ ἰδὼν, περσεφῆ κορυθαίολος
 Ἐκτορ,
 „ Γλαῦκε, τί καὶ σὺ τοῖς ἐὼν ὑπὸ πλοῖον εἶπες;
 170 „ Ὡς πεποιθὲς ἐφάμην σε πρὶ φρένας ἐμμεταίδησεν,
 „ Τῷ ὅσσοι Λυκίῳ εἰς βόλα καὶ μεταίεσι.
 „ Νῦν δ' εἰ σὺ αἰῶσαι μὲν πάγχυ φρένας οἷον εἶπες·
 „ Ὅς τε με φῆς Αἴαντα πλώεον ἐκ ὑπομείψαι.
 „ Οὔτοι ἐγὼν ἔρριζα μάχην, ὅδε χλύποι ἴσπαι·
 „ Ἀλλ' αἰὲν τε Διὸς κρωσσονίος ἀγκόχοιο,
 „ Ὅς τε καὶ ἄλκιμοι ἀνδρα φοβῶν καὶ ἀφάλετο ἰαχῆν
 „ Ρηϊδίως ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρυνῶ μαχέσσεσθ'.
 „ Ἀλλ' ἄγε δ' ὕρξ' ἔπειτα παρ' ἐμ' ἴστατο, καὶ ἴδῃ
 ἔργον·

- „Nō n. quisquā Lyciorū saltē pugnaturus cū Danaīs
 „Ibit pro vrbe: quoniam nulla vtique gratia esset
 „Pugnare hostes inter viros indefinenter vsque.
 „Quomodo tu deteriorem virū seruares inter turbā,
 „Crudelis, postquā Sarpedonē simul hospitē & sociū
 „Reliquisti Argiuis direptionem & prædam fieri?
 „Qui tibi magno commodo fuit vrbique & ipsi, 150
 „Vius dum erat: nunc a. non ab eo arcere canes su-
 stinuisti. (rōrum,
 „Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur vi-
 „Domū ibimus, Troiæ verò existet grauis perniciēs.
 „Si enim nunc Troianis robur audax inesset
 „Intrepidum, quale viros inuadit qui pro patria
 „Aduersus viros inimicos laborē & pugnā cōmittunt
 „Statim Patroclum traheremus Ilium intra
 „Si autem hic ad urbem magnam Priami regis
 „Veniret mortuus, & ipsum traxissemus è pugna,
 „Illico Argiui Sarpedonis arma pulchra 160
 „Redderent, & ipsum duceremus Ilium intra.
 „Talis quippe famulus interfectus est viri qui longē
 fortissimus. (famuli.
 „Argiuorum apud nates, & cuius cominus pugnaces
 „Sed tu Aiace magnanimum non sustinuisti
 „Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,
 „Neq; ex aduerso pugnare: quoniā te præstātor est:
 „Hūc à torue inspiciēs alloquitur est bellicosus Hect.
 „Glaucē curnā tu talis existēs superbē loquutus es?
 „O amicē, certe putabā te prudētia superate cæteros,
 „Eos inquā omnes qui Lyciam glebosam habitant: 170
 „Nūc a. tuam arguo omnino sententiā, quale dixisti:
 „Qui me ais Aiace magnum non sustinuisse.
 „Nequaquā ego horui pugnā, neq; strepitū equorū:
 „Sed semper Iouis melior mens ægidem gestantis,
 „Qui & fortem virum terret, & aufert victoriam
 „Facilē: aliquando autem ipse compellit pugnare.
 „Sed age huc amice prope sta, & vide opus:

„ Η' παυμένης κακὸς ἔσται μαῶν ἀγορεύεις,

180

„ Η' πῖα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μέγα πρῶμα μάσσει,

„ Σχίσσω ἀμυνέμεναι θεὸν Πατρίκλειο θάνατος·

Ὡς εἰπὼν, Τρῶεσσιν ἐπέκλετο μακρῶν αὐτοῖς,

„ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δαρδανοὶ ἀγχιμαχισταί,

„ Λιέρες ἐστὲ φίλοι, μῆσαθε ὅθ' ἔβριδος ἀλκῆς·

„ Οφρ' αὖ ἐχὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔϊτεα δύω,

„ Καλὰ τὰ Πατρίκλειο βίβω ἐν ἄριζα καπακταί·

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπὶ βηκορυτ' αἴολος ἔκπερ

Διὶς ἐν πολέμοιο, θεῶν δ' ἐκίχαιεν ἐπαίρους

Ὤκα μάλ', ὅππῃ ληποσί κραπτοῖσι μετασπῶν,

190

Οἷ' αὖτ' ἄστυ φέρει κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.

Σταῖς δ' ἀπαυτ' ἐμάχης πολυδακρύτου, ἔϊτε' ἀμύμον·

Ἡγεὶ δ' ὁ μὲν ταῖς δῶκε φέρει παρὰ Ἴλιος ἱμῶν

Τρῶσιν φίλοισι πολέμοιοι· ὁ δ' ἀμβροτα τεύχε' ἔδυσε.

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ἔρατιόωντες

Πατρίφιλῳ ἔπορθη· ὁ δ' ἄρα ὅππαιδ' ἔπασσε·

Γηραὶ, ἀλλ' ἔχ' ὅς οἱ ἔϊτεσι πατρὸς ἐγῆρα.

Τοὶ δ' ὥς οὖν ἀπαύευντ' εἰδὼν τε φεληγερέτα Ζεὺς,

Τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμοιοι ἔειπε,

Κινήσας· ῥα χεῖρ παρὰ οἱ μὴτ' ἵστατο θυμῷ,

200

„ Ἀδελ' ἔδ' ἐπὶ θάνατος καπαθύμιός ἔστιν,

„ Ὅς δή τι χερσὶν ἔστι· σὲ δ' ἀμβροτα τεύχεα δυνώεις·

„ Αἰδρὸς ἀεισῆος, τί τε τρεμέουσι καὶ δῆλοι·

„ Τῷ δ' ἐπαίρου ἐπ' οἷος ἐπὶ κεία τε κρατερῶν τε·

„ Τεύχεα δ' ἔχ' ἥσσονι δ' ἄν' κρατὸς τε καὶ ὤμων·

„ Εἴλω, ἀπάρτοι μὲν καὶ μέγα κρατὸς ἐγὶναλίω,

„ Τῷ ποικίλ', ὅτ' οἱ ἔπ' ἐπὶ μάχης ἐκδοσῆσται·

„ Δέξεταί Αἰδρὸς μάχῃ κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.

Ἡ καὶ κυανέησι ἐπ' ὀφρύσι πῶσε Κροταίῃ·

Ἐκβείδ' ἥρμισε τεύχε' ἐπὶ χερσὶ· δὴ δέ μιν Ἀρης

210

Δαίης ἐνυάλιος· ἀπὸ δ' ἄρα οἱ μὲν ἐν δὲ

Ἀλκῆς καὶ θείας, μὲν δ' ἔκλασε ἔπι κούρου

Βῆρα μέγα ἰάχῃ· ἰδομένο δ' ὀφισί πασι,

Τεύχεσι λαμπρόμορος μεγαθύμου Πηλεΐδαο·

„An tota die ignauus ero, vt dicis:

„An aliquem etiam Danaorum, à robore admodum 180
quamuis promptum,

Compescam à defendendo Patroclo mortuo.

Sic loquutus, Troianos hortatus est altè clamans,

„Troiani & Lycij, & Dardani pugnaces,

„Viri estote, ô amici, recordamini a. bellicæ virtutis,

„Dum ego Achillis fortissimi arma induam,

„Pulchra, quibus Patrocli vim spoliauit eo occiso.

Sic loquutus abiit galeam mouens Hector

Hostili è bello: currénsq; assequutus est socios (tus.

Citò admodù, nòdù procul pedib. velocibus insequu-

Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.

Stàs verò seorsum à prælio lacrymoso, arma mutauit 190

Ille quidem sua dedit portanda ad Ilium sacrum

Troianis pugnacibus: ipse a. immortalia arma induit

Pelidæ Achillis: quæ eius dij cœlestes

Patri charo dederant, hic autem suo filio præbueras

Senescens: sed non filius in armis patris consenuit.

Hūc verò postquā seorsum vidit nubicogus Iupiter

Armis Pelidæ armatum diuini,

Moto utique capite suum alloquutus est animum,

O miser, neque tibi mors in animo est, (duis

„Quæ iā tibi prope est: tu verò immortalia arma in- 200

„Viri fortissimi, quem horrent & alij,

„Cuius socium interfecisti mitémque fortémque:

„Arma autem non decenter à capitéque & humeris

„Abstulisti, verum tibi nunc magnū robur præbebo,

„Eius loco quod tibi neutiquam è pugna reuerso;

„Eximet Andromache inclyta arma Pelidæ.

Dixit, & nigris superciliis annuit Iupiter,

Hectori a. aptauit arma ad corpus, subiitque eū Mars

Terribilis bellicus, impletæque sunt eius mēbra intus

Fortitudine & robore, & ad inclytos auxiliares

Iuit valde clamās, similis verò videbatur ipsis omnib. 210

Armis resplendens magnanimi Pelidæ. (Achillis

Ω τριῶν τ' ἑκάστοι ἐπιχέροντες ἐπίεσσι,
Μείδων τε, Γλαῦκός τε, Μείδοντά τε, Θρσί-
λοχός τε,

Αἰρηπαῖός τε, Δασίνορά τ', Ἰππόβοός τε,
Φόρχιόν τε, Χρῆμιός τε, καὶ Εἰνομένη οἰκιστὴν.
Τοῖς δ' οὐκ ἐποτρύνει, ἔπα πλεῖν οἶκα προσύδου,
„Κίχλυτε μυρία φῦλα πεισπύτοι βακχούρων..

110

„Οὐ γὰρ ἐγὼ πλητὺν διζήμενος, ἔδῃ χαρίζοι,
„Εἰ δ' ἄδ' ἀφ' ὑμετέρων πολῖαι ἤγχιον ἑκάστοι.
„Ἀλλ' ἴα μιν Τρώες ἀλόχοις καὶ ἰππία τέκνα
„Προφρυνέας ῥύσοιτε φλοπτολέμοι ὑπ' Ἀχαιῶν.
„Τὰ φρυνέαι δώρυγισι παπατρυχῶ, καὶ ἐδωδῇ.
„Λαοὺς, ὑμέτεροι τ' ἑκάστω θυμὸν αἰξῶ.
„Τῶ περ ἰὼ ἰδὺς τετραμμόνους, ἢ ἀπολίσσῃ,
„Ἡέ σπασθήσῃ. ἢ γὰρ πολέμου ἴαρις ἐστί.

130

„Οὐδέ κε Πάτρι κλοιὸν τετρίκωτά τῳ, ἔμπης
„Τρῶας ἐς ἰσθμὸν ἄμους ἐρύσει, αἴζη δέ οἱ Αἴας,
„Ἡμῶν τ' ἄν οὐρανὸν ἀπιδάσσομαι ἡμῶν δ' αὖδός
„Εξω ἰγὼ. ὃ δέ οἱ κλέος ἐωγέται ὅσοι ἐμοὶ τῳ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰδὺς Δαῖα δὴ βεβηκότες ἔβησαν,
Δύρατ' αἰαχόμενοι, μάλα δέ σφισι ἔλπετο θυμὸς.
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύει Τελαμόνιάδης.

Νήπιος ἦτε πολέος, ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀππύρα.

Καὶ τότε τῷ Αἴας ὁπεβολὴν ἀγαθὸν Μειλίαν,

„Ὡς πεποῖα Μειλῶν εὐδοτρεφὴς, ἔκπερ ἰῶν

„Βλπομαῖ κατὰ τῳ εὐσχελῶν ὅκ πολέμοιο.

„Οὐ πτόσοι ἰκνυοὶ πείρα δειδῆναι Πάτρι κλοιῷ,

140

„Ὡς κατὰ χε Τρῶες κορέσει χυμῶας ἠδ' οἰκιστὴς,

„Ὅσσοι ἐμῇ κεφαλῇ πείρα δειδῆναι μή τι πάθῃσι.

„Καὶ σὴ ἐπὶ πολέμοιο ἰέφος πᾶσι πάντεσσι κα-
λύπτει.

„Εκπὼς ἡμῖν αὐτ' αἰαφαίνεται ἡπὶς ὀλεθρῶς.

„Ἀλλ' αὖτ' αἰετῆας Δαῖα δὴ κάλει, ἡὺς περ ἀκούσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπιδίονε βοὴν ἀγαθὸν Μειλίαν.

Ἡῦσαι δέ σ' ἀφ' ὧν Δαῖα λῶσι γηραιῶς,

„Ὡ φίλοι ἀργεῖοι ἡγήτορες, ἔδῃ μέδοντες,

Sortatus est autem verbis vnumquenque obiens.
 Nesthlénq; Glaucúq; Medontéq;, Therfilochumque
 Aeropæúm; Desinorémque Hippothoúumque,
 Porcynq; Chromiúmque, & Ennomum augurem.
 Is hic incitans verbis alatis alloquutus est,

Audire innumeræ gentes finitimorū auxiliariorū:

Non n. ego multitudinem quærens, neq; egens ea

Huc à vestris ciuitatibus congregaui quemque: 110

sed vt mihi Troianorum vxores & infantes pueros

lacriter tueremini bellicosus ab Achiuis. :

Hæc cogitans donis exhaurio & commeatu

Diues Troianos: vestrum a. cuiusq; animum augeo :

Quare aliquis nunc rectà conuersus aut pereat

Aut seruetur: hoc enim belli est commercium.

Qui autem Patroclum, mortuum licet,

Troianos ad equorum domitores traxerit, cesse-

ritque ei Ajax, (iple

Dimidium huic spoliolum tribuam, dimidium verò

Habebo ego: gloria autem ei erit quanta mihi. 130

Sic dixit: hi a. rectà cōtra Danaos ingruētes iuerūt,

lassilia protēdētes: admodū v ipsis sperabat animus

adauer ab Aiace trahere Telamonida.

Multi, ceriè multis super ipso cadauere animam eripuit,

it tunc Ajax alloquutus est in prælio strenuū Menel.

O amice, ô Menelae generose non amplius nos

„Spero ne ipsos quidem redituros è bello:

„Nec sanè tantum de cadauere timeo Patrocli;

„Qui quidē mox Troianorū saturabit canes, & aues, 140

„Quantum meo de capite timeo, ne quid patiatur,

„Et de tuo: quoniam belli nimbus omnia obtegit,

„Hector: nobis a. rursus imminet grauis interitus:

„Sed age optimates Danaorum voca, si quis audiat.

Sic dixit, neque immò rigerus fuit in prælio strenuus

Menelaus.

Elamauit autem longè latèque Danaïs vociferans;

O dilecti Argiuorum duces & principes,

Es vj.

„ Οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μειελάῳ
 „ Δῆμια ποιοῦσι, καὶ σημαῖοισι ἕκαστος
 150 „ Λαοῖς· ἔκ γ' Δίος τιμὴ καὶ κῦδος ὀππιδεῖ·
 „ Ἀργαεῖοι δὲ μοῖ' ἔστι δ' ἄρ' ἄσπετος ἕκαστος·
 „ Ἡγεμῖοι τὸς γὰρ ἔρις πολέμοιο δίδυει·
 „ Ἀλλὰ περ αὖθις ἵπποισι ζέουσιν ἐν θυμῷ,
 „ Πάτρικλοι Τρωῆσι καὶ ἰμυπιδεσσι γαῖᾳ.
 Ὡς ἔφατ'· ἔξυ δ' ἀκούσιν Οἰλῆος πατρὸς Αἴας·
 Πρῶτος δ' αἰπὸς ἦλθε, θεῶν αἰὲν ἀδιν-
 τήτα·

Τὸν γ' ἔμετ' Ἰδομένης καὶ ὀπάει Ἰδομένης
 Μηριόνης, ἀπαλάττης ἐναλίφαιδρα Φύτης·
 Τῷ δ' ὄμωι πῆς καὶ ἡσυχίᾳ φρεσὶ νόημα τ' αἶπει,
 160 Ὅσσοι δὴ μετ' ἐπιδεμαίχων ἤγχιον Ἀχαιοί.
 Τρῶες γ' οὐδέ τι φαν' ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτορ·
 Ὡς δ' ὅτ' ἔπ' ὀφθαλμοῖσι διπτεῖς ποταμοῖο
 Βέβρυχαι μέγα κύμα ποτὶ ῥοῖον, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι·
 Ἠϊόνες βούουσι ἐρευγαμένης ἄλως ἔξω·
 Τόσση ἄρα Τρῶν ἰαχὴ γίνεται· αὐτὰρ Ἀχαιοί
 Ἔστασαν ἀμφὶ Μεινεπιάδῃ, ἔτα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσι χαλκήρεσι· ἀμφὶ δ' ἄρα σφίον
 Λαμπεύουσι κορυθαῖον Κροῖον αἶρεα πολλὰ
 Χεῦ', ἐπεὶ δὲ Μεινεπιάδῃ ἤχθηρε πάρος γε,
 170 Ὅφρα ζωὸς ἐὼι θεράπωνι καὶ Αἰακίδῃ·
 Μίσσηται δ' ἄρα μιν Διὶ καὶ κύμα γαῖᾳ
 Τρωῆσι· τὰ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσαν ἐπαίρους·
 Ὅσσοι γ' οὐδέ τι φαν' ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτορ·
 Τρῶες γ' οὐδέ τι φαν' ἀολλέες ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτορ·
 Αλλὰ πέχον ἐρύοντο, μέμνηται γ' ἔτι τῶν Ἀχαιῶν
 Μέμνηται ἀπὸ γαῖᾳ μάλα γὰρ σφίον ὥκ' ἐλέλιξεν·
 Αἴας ὅς περ ἔμελλε ἔσθ' ὅς περ ἔμελλε ἔσθ' ὅς περ ἔμελλε
 Τῷ δ' ὄμωι Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Φηλαῖον·
 180 Ἰδύσιν γ' ἄρα περ μετ' αὐτοῖσι ἰκέλος Ἀλκίον·
 Κακρίον· ὅς τ' ἐπ' ὄμωι καὶ ἔμελλε ἔσθ' ὅς περ ἔμελλε
 αἰζον·

Quisque apud Attridas, Agamēnonem & Menelaum

„Publicè vescuntur, & imperant singuli

„Copiais: à Ioue verò dignitas & gloria procedit.

„Difficile autem mihi est speculari vnumquemque 150

„Ducum, tanta enim contentio belli exarsit.

„Sed aliquis spōte sua veniat, indigneturq; in animo

„Patroclum Troianis canibus iudibrium fieri.

Sic dixit: continuo a. audiuit Oilei filius velox Ajax:

Primus verò obuius venit currens per prælium:

Hunc verò post, Idomeneus & minister Idomenei:

Meriones, similis Marti homicidæ:

Cæterorū verò quisnam suam mente nomina diceret,

Quotquot iam postea pugnam instaurarunt Achiuo.

Troiani a. priores impetum fecere conferti, dūxque 160
erat Hector.

Veluti a. cum in ostiis à Ioue fluentis fluuij

Resonat ingens vnda ad fluxum: circa a. extrema

Littora resonant, eructante mari extra:

Tantus Troianorum clamor erat: sed Achiui

Stabant circa Menœtiadē, eundem animum habētes,

Septi scutis æreis, circa autem ipsorum

Splendidas galeas Saturnius caliginem multam

Iudit: quoniam non Menœtiaden oderat antea

Quamdiū viuus existens famulus erat Æacidæ.

Nolebat autē ipsum hostium canibus prædam fieri

Troianis, idēoque & ei auxiliari impulit socios. 170

Repulerūt a. priores Troiani nigroculos Græcos:

Cadauer autem relinquentes fugerunt, neque aliquē
ipsorum

Troiani magnanimi interfecerūt hastis cupiētēs licet

Sed cadauer trahebāt: parūper tamē etiā ab eo Achi.

A. b. futuri erant, valde enim ipsos citò concitauit

Ajax, qui cū forma tum factis superabat

Alios Danaos post inculpatum Peliden.

Ruit a. per primos pugnatōres, sui similis robore

A. pro, qui in montibus canes florentēque iuuenes 180

Εκιδίας ἐκέλευσεν ἐλίζα μῆνος δ' αἰ βροσας·
 Ως υἱὸς Τελαμῶντος ἀγαυὸς Φαίδιμος Αἴας,
 Ῥῆα μετισταί μῆνος Τρώϊσι ἐκέλευσε φάλαγγας,
 Οἵ τ' αἰ Πατρόκλῳ βέβασαν φρεσὶν ὅ μάλιστα
 Ἀστυνόῃ σφέτερον ἐρύαν, ἔχοντος ἀριεῖς.
 Ἦτι δὲ Ληθαίῳ Πελασγῷ Φαίδιμος υἱὸς
 Ἰπποπόος ποδὸς ἔλκεχ' ἑκατέρω ὑσμίνῃ,
 Διὸς ἄμῃος Τελαμῶνι ὄφρα σφύροισι ἀμφὶ τέ-
 ροιται,

190 Ἐκδὲ δὲ Τρώεσσι χειζέμενος, τάχα δ' αὖτ' αὖτ'
 Ἠλθε κακόν, τὸ οἱ ὕψις ἐρύκακει ἱερῶν τῶν·
 Τοὶ δ' υἱὸς Τελαμῶντος ἐπαΐζας δὲ ἱμίλῃ,
 Πλῆθ' αὐτοχεδίμῳ χυμῶν δ' αἰ χαλκοπαρήν·
 Ἦεικε δ' ἰσποδάστρα κόϊα πρὶ δούρῳ ἀχροκῆ;
 Ἠληγισ' ἐγχεῖτε μεγάλα καὶ χεῖρα παχύν·
 Ἐλκ' ἑφάλοιο ὅ περ αἰλῶν αἰδέεσθαι ὅτε λῆς
 Αἵματος· τῷ δ' αὖθις λύτῃ μῆκος, ὅκ δ' ἄρα
 χερσὶν

200 Πατρόκλῳ πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμάζε
 Κεῖται· ὁ δ' ἀγ' αὐτοῖο πεσε κορυφῆς ἐπὶ κερῶν,
 Τῷ δ' ἀπὸ Λαέρτιάδης ἱερὸν ἄλκος, ὅτε ἔκλειψεν
 Θρήνην φίλοις ἀπιδόκε μινυτ' ἄλκιος δὲ οἱ αἰῶν·
 Ἐπλετ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δειδείδα μῆτι·
 Ἐκπῶρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀχόησε δουρὶ φαφίῳ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψα ἰδὼν, ἠλώατο χάλκεοις ἐγχοῖς
 Τυτθόι· ὃ δ' Ἰφιδόμοις μεγάθυμοι Ἰφίτη υἱὸν
 Φοκίῳ ὅχ' ἄειστοι, ὅς σ' ἐκλυτῷ Πανοπῆϊ
 Οἰκίαν αἰετὰ σκε, πολέας' αἰδέεσθαι αἰάσασθαι·
 Τοὶ βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσω· δ' αἰ δ' ἀμφοῖς
 ἄκρη

210 Αἰχμὴν χαλκὴν ὄφρα ἰάτοιο ὤμοι αἰέχε·
 Δύπτισε δ' ὅ πρῶτον, ἀράεσσι δ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνά δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν·
 Ἰπποπόον περὶ σάκκῳ μέσσω· ἔχοντα γαστέρα τυφί·
 Ῥῆξε δ' αὖθις γυῖαλοι, δ' αἰ δ' εἰπερ χαλκῶς·

Facile dissipauit, circumactus perconualles.

Sic filius Telamonis clari illustris Ajax

Facile adueniens, Troianorum dissipauit phalanges,

Qui circa Patroclum iuerant, cogitabant a maxime

Oppidum versus suum trahere, & gloriam reportare.

Certe hunc Lethi Pelasgi illustris filius.

Hippothous pede trahabat in forti pugna;

Quum alligasset loro iuxta talum circa tendones:

Hectori & Troianis gratificans: repente autem ipsi,

Venit malum, quod ad eo nullus auertit quamuis cupientium 190

Hunc a. filius Telamonis irruens per turbam,

Percussit cominus per galeam æneas malas habentem:

Scissa est a. equinas setas habens galea, hastæ cuspide

Percussa, hastæque magna & manu crassa:

Cerebrum v. iuxta ferrum hastæ subulit ex vulnere

Sanguinolentum: huius a. ibi solutum est robur: & manibus verò.

Patrocli pedem magnanimi remisit in terrā (tuū,

Iacere: ipse v. prope ipsū cecidit supinus super mor-

Long' à Larissa glebosa: neque parentibus

Educationis præmia charis reddidit: breue a. eius eū 200

Fuit, Aiaceis magnanimi hasta interfecti.

Hector. a. rursus in Aiace m. iaculatus est hasta splendida, (lanceam

Sed hic quidem ex aduerso intuitus euitauit æream

Paululū: at Hector Schediū magnanimū Iphiti filiū,

Phocēsiū lōgè præstātiſsimū, qui in inclyto Panopeo

Domos habitabat, multis viris imperans,

Hūc percussit sub iugulum mediū: & penitus summa

Culpis ærea prope summum humerum euasit:

Sonuit a. lapsus: resonuerunt verò arma sub ipso.

Ajax a. rursus Phorcyna bellicosum Phænopis filium, (cussit: 210

Hippothoum defendentem medio in ventre per-

Rupit v. thoracis concavum, viscera a. æm ferrum.

Ηφυσ'· ἴδ' ὅς κοίῃσι πύων, ἔλεγαίαι ἀγούσῃ.
 Χώρησαι δ' ὑπὸ τέ περμαχοί, ἣ φαίδιμος Εκτωρ.
 Ἀργεῖοι δ' μέγ' ἱάχοι, εἰρύσαντο δ' ἱερεῖς.
 Φόρχω δ', Ἰπποβοόι τε λύοιτο δ' πύχ' ἀπ' ὤμοι.

- 220 Εἰθ' ἄκει αὖτε Τρᾶες ἄρ' ἡφίλοι ὑπ' Ἀχαιῶν,
 Ἴλιοι εἰσανέβησαν αἰαλκίῃσι δαμνέτες.
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλοντο ὑπὸ Διὸς αἴσαν,
 Κάρτεϊ δ' αἰεὶ σφέτερον· ἄλλ' αὖδ' Ἀπόλλων
 Αἰνῶν ὤτρυνε, δῖμας Περὶφαιπιοχέης
 Κήρυκ' Ἡπυτίδῃ ὅς οἱ ὄφρα πατεῖ γέροντι,
 Κηρύσσων· γήρασκε φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδὼς·
 Τῷ μιν ἐκσεμόρος πρὸς σέφῃ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 „ Αἰνῶν πάρος κ' ἣ ὑπὸ θεοῖσι κρύπαιτο
 „ Ἴλιοι ἀπὸ πύλων, ὡς δὴ ἰδοὶ αἰέρας θύοις
 „ Κάρτεϊ τε αἰεὶ τὸ πειπνιέταις, ἠϊορέῃ τε,
 „ Πλήθ' τε σφέτερον, ἣ ὑπὸ δῖα δῆμοι ἔχοντες·
 230 „ Ἡμῖν δ' Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι
 „ Νέκλιν, ἄλλ' αὖτ' ἰτρὲν ἄσπετον, ἣ δὲ μά-
 χησιν.

- 240 Ὡς ἔφατ'· Αἰνῶν δ' ἑκάτη βίλοι Ἀπὸλλωνία
 Εἰσαίετο ἰδὼν μέγα δ' Ἐκτορα ἔπ' βοήσας,
 „ Εκτορ τ' ἠδ' ὄμοι Τρωῶν ἀγού, ἠδ' ὄπ' κούρωι,
 „ Αἰδὼς μὲν κ' ἦδ' ὅς γ' ἄρ' ἡφίλοι ὑπ' Ἀχαιῶν
 „ Ἴλιοι εἰσανέβησαν αἰαλκίῃσι δαμνέτας.
 „ Ἀλλ' ἐπὶ γὰρ τίς φησι θεῶν ἐμὸν ὄσχε' ὄφρα σέ;
 „ Ζεῦ· ἔπειτα μήτ' ὅρα μάχης ὄπ' ἡρώων ἐπ' ἔτι.
 „ Τῷ δ' ἴθις Δαναῶν ἱερόν, μὴδ' οἱ γὰρ ἔκκλητοι
 240 „ Πάτρ' κλεινὸν σὶ πλασσίατο τετυγμένα.
 Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺν περ μάχῃ ἐξάλμυρος
 ἔστη.

Οἳ δ' ἐλελίχθησαν, ἣ ὀκνητοῖσιν Ἀχαιῶν·
 Εἰθ' αὖτ' Αἰνῶν ἀνέχειτο ὕπασθε δουρί,
 Υἱὸν Λεοβάαντος Λυκομήδους ἐσθλὸν ἱππῆρον·
 Τὸν δ' ἰσχυρὸν ἐλέησεν ἄρ' ἡφίλος Λυκομήδης.

Dilacerauit: hic verò in pulueres lapsus deprehendit
terram palma manus,

Cesseràta sensim primi pugnatores & illustris Hect.
Argiui verò valde clamabant traxerantque mortuos
Phorcynq; Hippothoūq; soluerūt a. arma ab humeris.

Tunc rursus Troiani bellicosus *fugati* à Græcis

In Ilium ascendissent per ignauiam *suam* victi,

Argiui a. gloriā accepissēt, etiā præter Iouis volūtatē,

Robore & fortitudine sua: verū ipse Apollo

220

Æneam excitauit corpore Periphanti similis:

Præconi Epitidæ, qui ei apud patrem senem

Præconem agens consenuerat, beneuola mentibus
consilia doctus:

Huic se assimulans ipsum alloquutus est Iouis filius,

„Ænea, quomodo & præter deum seruaretis

„Ilium altum? ita vt vidi viros alios,

„Fortitudinēque potentiāque confisos, virtuteque,

„Multitudinēq; sua, & intrepidum populum habētes:

„At nos Iupiter quidem multo mauult quā Danaos.

„Vincere: sed ipsi timetis valde, neque pugnatis.

Sic dixit: Æneas a. longè iaculantem Apollinem 230

Cognouit coram intuitus: valdè verò Hectorem al-
loquutus est clamans

Hectórque & cæteri Troianorū duces & sociorum

„Dedecus sanè nunc hoc est, nos bellicosus ab Achiuis

„In Ilium ascendere ob ignauiam victos.

„Sed adhuc aliquis dicit deorum mihi prope astans,

„Iouē summū consultorē, pugnae auxiliatorem esse.

„Quare recta in Danaos eamus, neque illi quieti

„Patroclum nauibus appropinquent mortuum,

Sic dixit, & multo ante propugnatores profiliens 240
stetit

Hi a. conuersi sunt & aduersi steterunt Achiuis,

Ibi rursus Æneas Leocritum vulnerauit hasta,

Filium Arisbantis Lycomedis fortem socium.

Hunc a. lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes.

Στῇ δ' ἄλ' ἐγὼ ἰὼν ἐξ ἀκοίτῃσιν δουρὶ φαίω·
 Καὶ βάλεν Ἰωπασίδην Ἀπιδάνα ποταμὸν λαόν,
 Ἦκερ ὑπὸ ὠραπίδῃ, ἦδ' αὖ δ' ὑπὸ χιυβάτ'
 ἔλυσεν.

250

Ὅς ῥ' ἔκ Παιονίας ἐρεβόλακος ἐλληέθεν,
 Καὶ δέ μετ' Ἀπρυπαῖοι, ἀρειέωκε μάχῃ·
 Τὴν δ' ἐγὼ τ' ἐλέησαι ὄρῃος Ἀπρυπαῖος.
 Ἰδυσι δ' ἐγὼ οὐφροῖ Δαναοῖσι μάχῃ·
 Ἀλλ' ἔπος ἐπ' ἔειπ' ἑσέως, ἵδ' ἔρχετο πάντων
 Ἐσάπες αὖ Παιονίαν αὖ δ' ἰδύρατ' ἔχοντο,
 Αἶψα γὰρ μάλα πείπας ἐπώχοντο πολλὰ κελύων,
 Οὔτε τι' εἴπωτο ἰκερὺν χαλκῷ κοῦρον,
 Οὔτε πια σφραγίδ' ἄχαιοι ἐξοχοὶ δῆλον,
 Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτὴν βεβάρη, χερσὶ δ' ἔμα-
 χάζετο.

260

Ὅς Αἴας κείτελλε πλούσιος αἶματι δ' ἔχων
 Δωρεὶ πορφύρεον· ἔιδ' ἀγχιστῆρος ἱππῆος
 Νεκρὸν ἰκνύμενον Τρώεσσι, ἐξ ὑφ' ἑσέως βακούρων,
 Καὶ Δαναῶν· ἔδ' οἱ γὰρ αἶα μῆτι γ' ἐμάχοντο·
 Πανερπρὸν δ' ἐπὶ πολὺ φθινύθον· μέμνητο γὰρ αἶψα
 Ἀλλήλοισι αἶ' ἔμμελοι ἀλεξέμεναι πόνοι αἶψα.
 Ὅς οἱ μὲν μαίρεται δέμας περὶ πύργου, ἔδ' ἐκ φαίης.
 Οὔτε ποτ' ἠέλιος οὐρανὸν ἔμελλεν, ἔτε σελήνη.
 Ἦεν γὰρ κατέχοντο μάχης, ἔπ' ἔδ' ὅσσοι ἀριεῖς
 Ἐσάπες ἀμφὶ Μενετιάδῃ κατατετρίβοντο·
 Οἱ δ' αὖ Τρώες τε καὶ ὠκλήμενες Ἀχαιοί,
 Εὐκνήλοι πολέμιοι ὑπ' αἰθέρι· πέπλοντο δ'
 αἶψα.

270

Ἠελὶς ἔξω, γέφος δ' ἐφαίνετο πάσης
 Γαίης, ἔδ' ὄρεσι μεταταυράμενοι δὲ μάχοντο·
 Ἀλλήλοισι ἀλεῖοντες βέλεα τοιοῦται,
 Πολλοὶ ἀφ' ἑσέως, ἔιδ' ἔκ μίσου ἀλλήλ' ἐπαχον·
 Ἦεν γὰρ πολέμῳ, τείροντο δ' ἠελὶ χαλκῷ·
 Ὅσσοι ἀριεῖς ἴσαν· δὺς δ' ἐπαφάτε πέπλοντο.
 Αἶρε κνυαλίρην, Θρασύμειδης λιγυρόχρως τε.

Stetit a. admodum prope iens, & iaculatus est lancea
splendida: (lorum,

Et percussit Hippasiden Apisaonem pastorem popu-
In hepate sub præcordiis, statim autem genua soluit:

Qui ex Pronia fecunda venerat,

Et post Asteropæum primas ferebat in pugnando. 250

Hunc a. lapsum miseratus est bellicosus Asteropeus.

Irruit verò & hic promptus cum Danaïs pugnare,

Sed nullo modo adhuc poterat, scutis n. obsecpti erant
vndique

Stantes circa Patroclum, ante autem hastas tenebant.

Aiax enim valde omnes obibat, multum adhortans:

Neque cuiquam retro à cadauere recedere permie-
rebat, (uos supra alios

Neque quemquam procurrere ad pugnandum Achi-

Sed valde circa ipsum adesse, cominus a. pugnare:

Sic Aiax iubebat magnus: sanguine autem terra

Madescebat purpureo: hi verò densi cadebant 260

Mortui simul Troianorū, & fortissimorū auxiliatorū,

Et Danaorum: neque hi n. sine sanguine pugnabant:

Pauciores a. multo peribant: recordabātur n. semper

A se mutuò perturbam depellere laborem grauem.

Sic hi quidem pugnabant instar ignis: planè dixisses

Ipsū quoque solem periisse, ipsamque lunam:

Caligine n. detinebātur in prælio, quotquot fortissimi

Stabant circa Menœtiaden mortuum.

Cæteri verò Troianique & ocreati Achiui,

Quieti pugnabant sub diuo expansus erat a. splendor 270

Solis acutus: nubes verò non apparebat per totam

Regionē, neq; in mōtib; intermittentes a. pugnabāt

Sua inuicem fugientes tela luctuosa,

Longè dissiti: qui v. in medio erāt, dolores patiebātur

Caligine & prælio: affligebantur autem sæuo aere

Quotquot fortissimi erant, duo verò nondum viri
audierant

Virī gloriosi Thrasymedes Antilochusque,

Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαιτο
Ζεὺς οἰκωρῶτα ἰμάδα Τρώεσσιν μάχῃ.

280

Τῷ δ' ἔποςτο μῆναι θάλαττι καὶ φύζαν ἐπιέραι,
Νίσφιν ἐμαριάσσειν, ἐπὶ ὧς ἐπτελλετο Νέστωρ,
Οτρυνῶσι πλεμῶνι δὲ μῆναιάσιν ἀπὸ γῆς.

Τοῖς δ' ὅτε παρήμεροις εἶδος μέγα ἰσῆκος ὄρωρει
Ἀργαλῆες, χαμάτῃ δ' ἐν ἰδρῶτι λεμῆες αἶε'
Γουῦά τε, κηῆμαί τε, πόδες δ' ὑπέρβηι ἐκείσιν,
Χεῖρες τ', ὀφθαλμοί τε παλάσσειν μαριαμόοισιν,
Ἀμφ' ἄρ' αἰτ' οἱ θέρσονται ποδῶκεος λίαν κύνεο.

Ὡς δ' ὅτ' αἶψα τῶν ῥοῖο βοὸς μεγάλῳ βοῆῳ
Λαοῖσιν δῶκε τανύων μεθύσαν ἀλοιφῇ.

290

Δεξάμην δ' ἄρα βίβη δῖος αἶψα τανύοισιν
Κυκλίσ'· ἄφαρ δέ τε ἰχμαὺς ἔβη, δυνάει δέ τ'
ἀλοιφῇ.

Πολλοὶ δ' ἐλκόντο, τῶν τε δὲ τε πάσαι δὲ σφῆ.
Ὡς οἷγ' εἴτα καὶ εἴτα ἰέκων· ἰλίγη οἰκῶν
Εἴλκεον ἀμφοτέρωθεν· μάλα γὰρ σφισιν ἦλπετο
θυμὸς,

Τρῶσιν μὲν ἐρύει περὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Νῆασι δὲ γλαφύρεσσιν· οἳ δ' αὖτ' ἄνδρες ὄρωρει
Ἀχίλλεος, ὅδε κ' Ἀρης λαϊσγύος, ὅδε κ' Ἀθηνᾶ.
Τοὶ γὰρ οὐδ' οἶσαντ', ὅδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκει·
Τοῖσι Ζεὺς ἔπειτα Πατρόκλῳ αἰδρῶν τε καὶ ἰσπῶν.

300

Ἡμεῖσι τῷ ἰσπῶντι κακὸν πόσις· ὅδ' ἄρα τῶν π.
Ἡδὲ Πατρόκλῳ τετθῆντα δῖος Ἀχιλλεύς.
Πολλοὶ γὰρ ἀπαύευντε ῥῶν μαίριαι τοῦ θανάτου,
Τάχιν ὑπὸ Τρώεσσιν· τό μιν ἔποτε ἦλπετο θυμῷ
Τετθῆναι, δῆλόν γε Ζεὺς οἰκωρῶτα πύλῃσιν,
Ἀψάλοισι δ' ἔπειτα ἐπὶ ὧς ὅδ' ἔλπετο παμπαν
Εκάρσει πτολίεθρον αἶψα ἔθελον, ὅδε σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τότε μητρὸς ἐπύθετο ἰόσφι ἀκούων,
Ἡ οἱ ἀπαγέμεσθε Διὸς μεγάλῳ ἰσπῶντι.

Δὴ τότε γ' ὅτε οἱ ἔπειτα κακὸν τόσον ὅσος ἐτύχθη.

310

Μήτις, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἱππῆρος.

De Patroclo mortuo, eximio, sed adhuc putabant
Vium in prima acie cum Troianis pugnare.

Ipsi autem intuiti mortem & fugam sociorum
Separatim pugnabant, quoniam sic iusserat Nestor,
Concitans ad bellum nigris à nauibus.

280

Illis v. per totū diē cōtētionis magnū certamē ortū
Molestæ: labore autē & sudore indefinenter semper
Genuâque tibiæque, pedésque subtus vniuscuiusque
Manúsque oculique fœdabantur pugnantium
Circum fortem famulum velocipedis Æacidæ.

Sicut autem quando uir tauri bouis magni pellem
Populis dederit distendendā temulentā pinguedine:

Accipientes autem vtrique hi dispositi extendunt
In orbē, statim vero humor exit, penetrâtque adeps

290

Multis trahentibus: tenditur autem tota vndique.

Sic hi huc & illuc cadauer paruo in spatio

Trahebant vtrinque: valde n. ipsis sperabat animus,

Troianis quidem se tracturos ad Ilium, sed Græcis,

Ad naues concauas: ac pro ipso tumultus ortus est

Crudelis, neq; Mars copiarū cōcicator, neq; Minerva

Hūc vidēs vituperasset, neq; si valde ipsā ira inuasisset:

Tale Iupiter super Patroclo virorūque & equorum

Die illo intendit noxium certamen, neque verò quic-

300

quam adhuc

Sciebat de Patroclo interfecto diuinus Achilles.

Multum n. procul à nauib. pugnabant velocibus.

Muro sub Troianorum; ob id ipsum nunquam exi-
stimabat

Mortuum esse, sed vium vbi appropinquasset portis

Reuersurum: nam ne illud quidem sperabat animo

Euersurum oppidum sine se neque secum.

Sæpe enim hoc ex matre didicerat seorsum audiens,

Quæ ei referebat Iouis magni mentem.

Tamen tunc non ei dixerat malum tantum, quantum
factum erat

Mater, q̃ scilicet ei longè charissimus perierat socius. 310

Οἱ δ' αἰεὶ αἶψα χερσὶ ἀκαχιδῶν ἀδύρατ' ἐχοίτεσ.

Νολεμές ἐγχειπτόιτο καὶ δῆϊλους ἐν ἀειζοῖ.

Ω δὲ δὲ πρὸς εἶπεν αἰχμῶν χαλκοχιτῶναι,

„Ω φίλοι ἔμμεν ἡμῖν εὐκλείης ἀπὸ ἐείας

„Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, αἱ μὲν αὐτὰ γὰρ μῆλ' ἄντα

„Πᾶπ' ἔχουσιν τὸ καὶ ἡμῖν ἄφ' ἑκ πολὺ κέρτιοι εἴη,

„Ἡ τῦτοι Τρώεσσι μάτησιν ἀνὶ πόδα μῦθοι,

„Ἀγυποτὶ σφέτερος ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀφείδω.

Ω δὲ δὲ πρὸς Τρώων μεγαθύμῳ αἰδῆσαι σκεῖ,

320 „Ω φίλοι, εἴ καὶ μῦθον παρ' ἐμὲ τῶδε δαυλῶμαι

„Παύτας ἴμῳς μὴ πάσις ἐρῶντο πολέεσσι.

Ω δ' ἄρα πρὸς εἶπεν ἄλλος δ' εἰσασκεῖ ἐπαίρου.

Ως οὐ μὲν μάστιγι σιδήρεος δ' ὄρουμα γδῶς

Χίλκῃσι ἔρατοῖσι ἴκε δὲ αἰθέρος ἀτρυγετοῖο.

Ἰπποῖ δ' αἰακίδαο μάχης ἀπαύειν εἰ εἴοιτες,

Κλαῖον ἐπιδὴ ὥρῳ πα πύθιδ' ἰδὲ λυγρὸν χοῖο

Εἰκοτήσιν πεσόντες ἐφ' ἑκτόρος αἰδέεσθ' ὀϊστοῖο.

Ἡ μὲν αὐτὰ μέδωσι Διὶ ὄρεος ἄλκιμος υἱός,

Πολλὰ μὲν ῥ' ἑμὰς γ' ἔχ' ἢ ἐπὶ μαίετο θείων,

330 Πολλὰ ἢ μελῖχ' οἰστρονήδα πολλὰ δ' ἀφείδω.

Τῶ δ' ἔτ' ἀψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πηλτιῷ Ἑλλάσσοιτο,

Ἡ τελέτ' ἰέναι, ἔτ' ἐς πτόλεμον μὲν, Ἀχαιεύς.

Ἀλλ' ὥς τε σέλην ἰδὲ μὲν ἐμπεδὸν ἦτ' ἐπὶ τῦμβ' αἰ

Λύεσθ' εἰς ἡκεῖ τετρίπτερος ἢ γυναικός.

Ως μὲν οἱ ἀσφαλὲς πειραμαλῆα διφροῖ ἐχοίτεσ,

Οὐδ' οἱ σκηψάωντες κερήατα δούκρυα δέσφιν

Θεομάχ' βλεφάρων χαμάδις ῥέε μωροῦ ἀφροῖσι,

Ἡ πόχοιο ποτ' ἢ θαλερὸν ἢ μαίετο χαίτη

Ζεύγλ' ἐξελπύουσα ὥσθ' ἐζυγὸν ἀμφ' ἰτέρωσι.

340 Μωροῦ δ' ἄρα τῶν ἰδὲ ἰλῆος Κροθιάων

Κυήσας ἢ χερσὶ περὶ οἱ μὲν ἴσαστο θυμῶν,

„Ἀδελφὰ πρὸς φῶϊ δόδω Πηλεΐ αἰάκτι

„Θιγτῶ ὑμεῖς δ' ἐπὶ οἱ ἀγῆρατ' ἀθανάτων.

„Ἡ ἴα δυσλῆσι μὲν αἰδέεσθ' ἄλγ' ἔχουσιν;

„Οὐ μὲν γὰρ π' οὐκ ὄντι οἱ ζυγαῖται ἀνδρῶν

Hi a semper circa mortuum acutas hastas tenētes,
Indefinēter herebāt inter se & se inuicē interficiebāt.
Sic autem aliquis dicebat Achiuorum loricatorum.

O amici, non quidem nobis gloriosum est redire
„Naues ad concauas, sed hic terra nigra
„Omnibus dehiscat, hoc q. nobis statim multo vti-
lius esset

„Quā sūstum ~~mortuum~~ Troianis sinamus bellicosus
„Ciuitatem ad suam trahere, & gloriam referre.

Sic a. aliquis Troianorum magnanimorum dixit,
„O amici, licet fatale ~~esset~~ iuxta virum hunc prosterni
„Omnes pariter, ne quisquam ~~tamen~~ recedat à bello. 320

Sic sane aliquis dicebat: robura excitabat iocij sui.
Sic hi quidem pugnabant: ferreas verò strepitus
Æreum ad cælumibat per aerem deserta m:
Equi autem Æacidae à pugna seorsum existentes
Flebant, postquam pri nuntiauerunt aurigam
In pulueribus lapsum per Hectorem homicidam.

Certè quidem Automedon Dion fortis filius
Sæpe quidem scutica cita concitabat verberans:
Sæpe v. blandis verbis alloquutus est, sæpe etiā minis:
Hi a non retro ad naues ad latum Helespontum 330
Volebant ire, neque in prælium ad Achiuos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo
Viri stat mortui aut mulieris:

Sic manebant immotè pulcherrimum currū habētes,
Solo inclinantes capita: lacrymę autem ipsis
Calidæ ex palpebris in terram fluebant plorantibus
Aurigæ desiderio: florida autem fœdabatur coma
Circulo excidens iuxta iugum ambobus.

Lugentes a. hos conspiciatus miseratus est Saturnius,
Monens verò caput, ad suum loquutus est animum, 340

„Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
„Mortali? vos a. estis senij expertes immortalēſque.
„An vt infelices inter homines dolores habeatis?
„Non n. quicquam alicubi est ærunnosius homine,

Omnium

„ Πάποι' ὄσ' αὖτε γαῖαν ἔπι πείσῃ τε καὶ ἔρπῃ.

„ Ἀλλ' ἔμην ὑμῖν γε καὶ ἔρμασι δαίδαλέοισιν

„ Ἐκπερ Πεισμήδης ἐποχίσεται. ἔγδ' εἰάσω·

„ Ἡ ἔχ' ἄλῃς ὥς καὶ τεύχε' ἐχὶ καὶ ἐπύχεται αὐτῶς·

350 „ Σφῶϊ δ' οἱ γουῶεσσι βαλὼν μῦθος, ἔδ' οἱ θυμῷ,

„ Οφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο

„ Νῆας ἔπι γλαφυράς. ἔπ' γὰρ σφισι κῦδος
ὀρίξω,

„ Κτεῖναι, εἰσέκε νῆας εὐοστέλμοις ἀφ' ἡρώτα,

„ Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἔπι κλέφας ἱερόν' ἔλθῃ

Ως εἰπὼν, ἱσποῖσιν οἱ ἐπιευσσεῖ μῦθον ἠΰ·

Τῶ δ' ἀπὸ χαιτάωι κονίῳ ἔδ' αἰς δε βαλόντες,

Ρίμφ' ἔφερον θοῇ ἔρμα μετ' Τρῶας καὶ Λαχεαί·

Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδωνι μάχετ' ἀγνύμενος πρὸ
ἐταίρου

ἱσποῖς ἀτάσσει, ὥς τ' αἰγυπὶος μετ' χιῶας.

860 Ρῆα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὄρυμα ἰδοῦ·

Ρῶα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν κατ' ὄμιλον ἐπάζων.

Ἀλλ' ἔχ' ἤρ' αὖ φάταις ὅτ' ἐσγεύετο διώκειν.

Οὐ γὰρ πῶς ἴδ' οἶον ἴδ' ἱερῷ οἱ διφρεσιν,

Ἐγχεῖ ἐφορμαῖα, καὶ ἔπι χεῖν ὠκείας ἱπποῖς.

Ὅψ' ἔδ' ἡμῖν ἐταίρος αἰὲρ ἴδ' οἱ ὀφθαλμοῖσιν

Ἀλκιμέδων ἦρ' αὖ Λαέρκεις Λίμοιόδω·

Σπῆ δ' ὅππ' εἰ διφρεσιν, καὶ Αὐτομέδοντα περσινύδα,

Αὐτομέδων, πῆς τοῖον θεῶν ἱππευδία βαλὼν

Εἰς ἡτέρας ἐθήκε, καὶ ἔξελετο φρένας ἐσλαί·

870 Οἷοι πρὸς Τρῶας μάχῃ πρῶτον οἱ ὄμιλον

Μοῦνας, ἀπ' αὖ τοι ἐταίρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ'

Ἐκπερ

Αὐτὸς ἔχ' αὖ μοῖσιν ἀγάλλεται λίαν κίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων περσέφῃ Διῶρες ἦρ' αὖ,

Ἀλκιμέδων· πῆς γὰρ τοι Λαχεαί θῆκ' αὖ μοῖσιν

ἱσποῖς ἀτάσσει ἐχέμεν δ' ἡμῖν τε μῦθος τε,

Εἰ μὴ Πάτρικλεις θεόφει μήτ' αὖ ἀτάλατος,

Ζοῖς ἐὼν, μῦθ' αὖ θεῶν αἰάτος καὶ μοῖρα κίχαια.

„Omniū *animātiū* quæ super terrā spirātq; & serpunt.
 „Sed non quidem vobis & curribus variegatis
 „Hector Priamides vehetur: neque enim permittam
 „An non satis q̃ & arma habet & gloriatur temerè?
 „Vobis autem in genua mittam robur, & in animum, 350
 „Vt & Automedontem seructis è bello
 „Naues ad concauas, adhuc enim ipsis gloriam dabo
 „Interficiēdi, donec ad naues trāstratas perueniant,
 „Occideritque sol, & crepusculū sacrum superueniat.

Sic loquutus, equis inspirauit robur magnum:
 Hi autem à iubis puluerem in terram excurrentes
 Rapidè ferebāt citum currū ad Troianos & Achiues:
 His verò vectus Automedō pugnabat, dolens quam-
 uis ob socium,

Equis imperum faciens, tanquam vultur in anseres. 360

Facilè quidē enim fugiebat è Troianorum tumultu:
 Facilè autem irruebat confertam per turbam inse-
 quens, (persequi,

Sed non interficiebat viros quando concitabatur
 Non n. vllō modo licebat soli illi vecto sacro in curru
 Hasta *simul* ruere, & inhibere veloces equos.

Tandem autem iam ipsum socius vir vidit oculis
 Alcimedon, filius Laercei Æmonidæ:

Stetit a. pone currū, & Automedontē alloquutus est,

„Automedon, quis tibi deorum inutile consilium

„In pectoribus posuit, & abstulit mentem sanam?

„Vt contra Troianos pugnes prima acie

„Solus, ceterū tibi socius interceptus est: arma a. Hect. 370

„Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.

Hunc a. rursus Automedon alloquutus est Diorei
 filius,

„Alcimedon, quisnam tibi Achiuorum alius similis

„Ad equorum immortalium tenendā domitionem,

i. artem domandi roburque,

„Nisi Patroclus diis consilio par

„Viuus dū erat? nunc a. mors & fatum deprehendit:

„Αλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ῥομφαία σπυλαίνεις
 „Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵπποι ἀποθήσομαι, ὅφρα μά-
 χομαι.

380

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων Ἰδομένην δ' ἄρ' ἐπερρύσας,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ῥομφαία λάζετο χερσὶ·
 Αὐτομέδων δ' ἀπέρρυσε· ἰόντε Ἰφαιδῖμος Ἐκτωρ·
 Αὐτίκα δ' αἰνῶσαι προσεφώνεει ἐχέμεν ἰοίτα,
 „Αἰνῶ Τρώων βυληφόρε χαλκοχρῶσαι,
 „Ἴπῳ πεδ' ἐρόησαι ποδάρεος Λίακίδεο,
 „Ες πόλεμον προσφάνετε· σὺν ῥομφαίοισι κακοῖσι
 „Τῷ κει ἐλποίμην αἶρησέ μιν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 „Σῶ εἴ τις ἐπὶ ἔκ' αὖ ἐφ' ὀφρύνῃ τε γειῶνι
 „Τλαῖναι ἑσπέρησιν αἵ τε μάχιστα δ' ἄρ' ἔτι.

390

Ὡς ἔφατ', ὅδ' ἀπὶ θησεν εἰς παῖς Ἀγχιστοιο·
 Τῷ δ' ἴθις βήτην βοῆης ἑλυμνῶσά μιν,
 Αὔησι, στερεῇσι, πόλιν δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρῆμῆς τε καὶ Ἀρητος Θεοκλής,
 Ἡῖσαν ἀμφότεροι· μάλα δ' ἐσφίσι ἥλυτο
 θυμός.

Αὐτὸν τε κτείνει, ἐλάσσει τ' ἐριχθίας ἵππους·
 Νήπιοι· ὅδ' ἄρ' ἐμελλοι ἀσπασσέμεν γε γέρας
 Αὐτὸς ἀπ' αὐτομέδοντος· ὅδ' ἐὺξάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς καὶ Θέου πλῆτο φρένας ἀμφιμυθίας,
 Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήειλε πρὸς οἱ ἐπαῖον,
 400 „Ἀλκιμέδων, μὴ δὴ μοι ἀπρόσθετο ἰχέμεν
 ἵππους,

„Αλλὰ μάλ' ἐμπνέοιτε μεταφρέειν· ὅ γ' ἔγωγε
 „Ἐκτὼρ Πριάμῳ μῦθος ἔειπα δ' οἴσω
 „Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχαιῶν χαλκὸν τεύχε' ἐμὲν ἵπῳ
 „Νῶϊ κατακτεῖναι· φοβῆσαι Ἰφίτας αἰδρωῖ
 „Ἀργεῖοι, ἢ κ' αὖθις εἰς κρητῶσισι ἀλώη.

Ὡς ἔπειτα· Λῆαντε χαλκὸν καὶ Μειέλαοι·
 „Λῆαντ' Ἀργεῖοι ἠγύτορε καὶ Μειέλαε,
 „Ἡτοίμην δ' ἰκέρει πατράπαι· ὅσοι ἄριστοι
 „Ἀμφ' ὑπὸν βεβάρην, καὶ ἀμύνεσθαι Ἰφίτας
 αἰδρωῖ.

„Sed tu quidem flagellum & habenas admirandas

„Accipit: ego v. ab equis descendam ad pugnam.

Sic dixit: Alcimedon a. celerem currum ascendēs,
Statim flagellum & habenas accepit manibus. 380

Automedon a. desiliit: idque animaduertit illustris
Hector.

Statim verò Æneam alloquutus est prope astantem,

Ænea, Troianorum consiliarie loricatorum,

„Equos hos duos vidi velocis Æacidæ,

„In bellum prodeuntes cum aurigis ignavis:

„Quocirca sperarem me capturum, si modò tu animo

„Tuo velis: siquidem nequaquam irruentes in nos

„Sustinerent aduersum stantes decernere marte.

Sic ait: neque immorigerus fuit strenuus filius An-
chisæ:

Hi autem rectà iuerunt scutis contecti humeros 390

Aridis, firmis: multum verò superinductum erat æs.

Vnà cum his a. Chromiúsque & Aretus deo similis

Iuerunt ambo: valde verò illis sperabat animus

Se eos interfecturos, abacturòsque latam ceruicem
habentes equos.

Stulti: neque sanè erant sine sanguine reuersuri

Rursus ab Automedonte: hic v. precatus Iouē patrem

Fortitudine & robore repletus est præcordia vndi-
que nigra: (cium,

Statim autem Alcimedontem affatus est fidum so-

„Alcimedon, nequaquam à me lōgè detineas equos:

„Sed proximè inspirātes tergo nostro. neque n. equidē 400

„Hectorem Priamidem à robore temperaturū puto

„Antequā Achillis pulchrè iubatos conscendat equos

„Nobis interfectis, & in fugam vertat turmas virorū

„Argiuorum, aut ipse inter primos capiatur.

„Sic fatus, Aiaces vocauit & Menelaum,

„Aiaces Argiuorum duces, & Menelae,

„Certè quidē cadauer cōmittite fortissimis quibusq;

„Vt illud defendant, & propulsent acies virorum,

- 410 „ Νῶϊ δ' ὅζω ὅισι ἀμύνετε ἡλέες ἡμᾶρ.
 „ Τῇ δ' ἐβείσαν πόλεμοι χεῖ' ἀκρυόεϊτα,
 „ Ἐκπῶρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώωνι εἰσὶ ἄριστοι.
 „ Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐργαμένοισι κεῖται.
 „ Ἦστω γὰρ ἔχ'· τὰ δ' ὅττι Διὶ πάντα μῆνισει.
 Ἦ ῥα, ἔχ' ἀμπεπαλῶι περὶ ἐὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλλει Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα παντοσ' εἴσηι·
 Ἦ δ' ἔχ' ἔγχος ἔρυτο, δῖος δ' ἦσσετο χαλκός,
 Νειάρι δ' ἐργασεὶ δαΐζας ἥρωες ἔλασεν.
 Ὡς δ' ἔταν ὅζω ἔχοι πέλεκυν αἰζήτης αἰγῆς,
 420 Κόψας ἐξόπιται κεραυνοῖς ἀχλύλοιο,
 Ἰατὰ μιν δαΐ πασαν, ὅττι περὶ ὁρῶνι εἰρήνησιν·
 Ὡς δ' ὅγε περὶ ὁρῶνι, πέσει ὑπὸ πῖος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νειάριοι μάλα' ὅζω κεραδαῖο μῦθον λυέ γῆα.
 Ἐκπῶρ δ' αὐτὸ μῖδοντος ἀνόπισσε δουρὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψα ἰδὼν ἠλεύατο χαλκοῖ ἔγχος·
 Πρῶτος γὰρ κατέκυψε, θ' δ' ἐξόπιται δούρῳ
 μακρῷ
 Οὐδ' ἐπὶ σκάμφθῃ, ἐπὶ δ' ὑείαχος πελεμίσθη
 ἔγχος, ἐν δ' ἔπειτ' ἀφίει μῦθος ὄβριμος Ἀρης.
 Καὶ ἰὺ κε δὴ ξιφείας αὐτοχερδὶ ὠρμηθήτιν,
 430 Εἰμήσφω λῖαντε δέχεσθαι μεμαῶτε
 Οἳ ῥ' ἦλθοι κατ' ὄμιλοι ἐπαίρου κυκλήσκοντες.
 Τοῖς δ' ὑποταρβήσαντες, ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἐκπῶρ. Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
 Ἀρήτι δ' κατ' αὖθι λίποι δειδαῖ γαυροῖ ἦτορ
 Κεῖμενοι· αὐτὸ μῖδον δ' ἔσπευ ἀτάλατος Ἀρήι,
 Τεύχεά τ' ἐξείαξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἔειπε,
 „ Ἦ δὴ μὰν ὀλίγοι γε Μειοιπιάδαο θανόντες
 „ Κῆρ ἄχος μετέηκε, χρεῖοι δ' αὖτε χαταπέφισαν.
 Ὡς εἰπὼν ἐς δῖον ἔλων ἔιαρε βροτόεϊτα
 440 Θῆκε, αἶψ' αὖτις ἐβαντο ποδας καὶ χεῖρας ὑπὸ τῶν
 Αἰματόεσσι, ὥς τις τε λῖαι χεῖ' αὖτις ἰδὼν.
 Ἀψ' δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴν ὕσμιναν,
 Ἀργαλήν, πολύδουκρον· ἐγειρε δ' ἰσθμὸς Ἀθλῶν,
 Οὐρανιόθεν κατεβᾶσσι· περὶ δ' αὖτις ἔειπε Ζεὺς

„A nobis verò viuis auertite crudelem diem
 „Huc namque ingruerunt per bellum lacrymosum
 „Hector Æneasque qui Troianorum sunt fortissimi
 „Quāquam hæc sanè deorū in genibus posita sunt.
 „Iaculabor n. & ego: hæc autē Ioui omnia curæ erūt.

410

Dixit, & vibrans emisit longam hastam,
 Et iecit Areti contrà clypeum vndique æqualem:
 Hic autem hastam non prohibuit: pertrāsīt verò æs:
 Intimum autem in ventrem per balteum intorsit.
 Quemadmodum verò quando acutam habens secu-

rim inuenis vir

Cædens post cornua bonis agrestis
 Neruum incidit totum, hic verò prosiliens cadit:
 Ita hic prosiliens cecidit supinus, hastāque illi in
 Visceribus valde acutè vibrata labefactauit membra.
 Hector verò Automedontem petiit hasta splendida.
 Sed is q. ex aduerso conspicatus vitauit æreā hastam,
 In faciem enim procubuit: retro autem longa hasta
 Saxo infixæ est: extrema pars verò concussa est
 Hastæ, tum deinde laxauit robur fortis Mars.

420

Et sanè iam ensibus cominus dimicassent,
 Nisi ipsos Aiaces diremissent alacres,

Qui venerunt per turmam socio vocante.

430

Hos autem subueriti cesserunt rursus retrò

Hector Æneasque, Chromiûsque diis par:

Aretum verò ibi dereliquerunt vulneratum in corde

Iacentem: Automedon autem veloci æqualis Marti

Armisque *eum* spoliauit, & glorians verbum dixit,

Profectò paululū saltē propter Menœtiadē mortuū

Cor dolore leuavi deteriorem licet interfecerim.

Sic fatus, in curru sublata spolia cruenta

Posuit, ipsēque conscendit pedes, & manus desuper
 Sanguinolentus, ceu quis leo taurum qui vorauerit.

440

Rursus a. super Patroclo cepit intendi fortis pugna

Molesta, lacrymosa: excitauit verò certamē Minerua

E cœlo descēdēs: præmiserat n. latè prospiciēs Iupiter

Οριῖσθαι Δαίαιος· δὴ γὰρ ἰόος ἐτράπετ' αὐτῷ·

Ἡ δὲ πορφυρέην ἱερὴν θητοῖσι τανύσῃ

Ζεὺς ἔξ' ἐραϊόθει, τέρας ἔμωρα ἢ πολέμοιο,

Ἡ δὲ χερσὶος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργωι

Ἀνθρώποις αἰέπαυσει ἐπὶ χθοῖ, μῆλα δ' ἔκηδε·

450 Ὡς ἢ πορφυρέην φέλη πυχασασα ἐαυτῇ,

Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δ' ὦτα ἕκαστος·

Πρῶτοι δ' Ἀτρείος υἱὸν ἐποτρύνασαί περσιν ἴδεν·

Ἰφθίμωι Μειέλαοι· ὃ γὰρ οἱ ἐγγυθεὶ ἦεν·

Εἴσα μὲν Φοῖνιξ δῆμας, δὲ ἀτειρέα Φαιῶν·

„Σοὶ μὲν δὴ Μειέλαε, κατηφείη δὲ ὄνειδος

„Εἴσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀζαυθὲς οἱ ἐπαῖρος·

„Τείχε' ὑπὸ Τρώων παχέες κίχες ἐλκίσουσιν·

„Ἀλλ' ἐχὼ κρατερῶς, ὥττιναι δ' ἄλοι ἀπαντα.

Τῷ δ' αὖτε περσέει βολὴν ἀγαθὸν Μειέλαος,

460 „Φοῖνιξ ἄπ' ἀγροῦ παλαμῆες· εἴ γὰρ Ἀθιώνη

„Δοῖν χάρης ἐμοὶ, βελίωι δ' ἀπ' οὐκοι ἐραλὴν·

„Τῷ περ ἐγὼν ἐθέλοιμι παρὲς ἄμωρα δὲ ἀμύμονι

„Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανάτῳ ἐσεμάσασα

θυμῷ·

„Ἀλλ' ἔκπερ πρὸς αἰῶνι ἔχει μῦθος, ὃ δ' ἀπολήξει

„Χαλκῷ δηϊώων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἑὸν γλαυχρόπιδος Ἀθιώνη,

Ὅττι ῥά οἱ παμφορὰ θεῶν ἠρήσατο παῖτων·

Εἰ δ' ἐβίω ὤμοισι δὲ γυνύσσῃ ἔθηκε,

Καὶ οἱ μῆνις θάρσος εἰς ἑσθλὸς ἔσθκει,

470 Ἡ δὲ ἑργὸν μὲν μάλα τῷ χερσὶ ἀνδρὸς αἰδρωμένοιο

Ἰχναῖα δακρύει, λαοὶ δὲ οἱ αἰμ' ἀνθρώπου.

Τὸν μὲν θάρσους πλῆσει φρένας ἀμφ' ἀμφαίτας·

Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, δὲ ἀκόντισε δουρὶ Φαιῶν.

Ἔσχε δ' ἐπὶ Τρώεσσιν· Ποδῆς υἱὸς Ἡπείωνος,

Ἀφιδῶς τ' ἀγαθὸς τε, μάλιστ' ἀνὴρ πέει ἔκπερ

Δήμου, ἐπὶ οἱ ἐπαῖρος ἔκλυος φίλος ἐλαπιδασκῆς·

Τὸν ῥα χεῖρ' ἔσθ' ἔρα· βάλε ξανθὸς Μειέλαος,

Αἰξαιτὰ φόβοι δὲ· ἔρα δ' ὦν δ' ἔχ' ἀλκὸν ἐλασσε

Δύπνοισι δ' ἰσχυρῶν, ἀπὲρ Ἀτρείδης Μειέλαος·

Cōcitare Danaos, namque animus mutatus erat eius
 Veluti purpuream Iri in mortalibus *cū* extenderit
 Iupiter cælitus signum ut sit vel belli,
 Vel etiam tēpestatis frigida, quæ quidem ab operibus
 Homines quiescere facit in terra, ouibus vero nocet:
 Sic hæc cærulea nebula conuoluens seipsam,
 Ingressa est Achiuorum gentem: excitauit autem vi-
 rum quemque:

Primum verò Atrei filium excitans affata est
 Fortem Menelaum (hic enim illi prope aderat)
 Assimilata Phœnici forma & indefessa voce,
 „ Tibi quidem Menelae mœror & dedecus
 „ Erit, si quidem Achillis clari fidum sodalem
 „ Muro sub Troianorum veloces canes discerpsierint
 „ Sed gere te fortiter, incita vero exercitum totum.

450

Hæc a. rursus affatus est in prælio fortis Menelaus,
 „ Phœnix venerande, senex antique, utinam Minerva
 „ Dederit robur mihi, telorum verò depulerit impetū
 „ Ideo equidem vellem adesse & opem ferre
 „ Patroclo, vehemētern. mihi moriēs offendit animū:
 „ Sed Hector ignis graue habet robur, neque desistit
 „ Ferro trucidans: huic enim Iupiter gloriam præbet
 „ Sic dixit, gauisa est autem cæsis oculis Minerva,
 Quia ipsam ante deos precatus erat omnes:

460

Vim autem in humeris & genibus posuit:
 Et ei muscæ audaciam in pectoribus immisit:
 Quæ quamuis depulsa frequenter à corpore humano
 Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis est:
 Tali cum audacia repleuit in præcordiis atris.

470

Iuit a. ad Patroclum & iaculatus est hasta splendida.
 Erat verò inter Troianos Podes filius Eetionis,
 Diuesq; strenuusq;, maximēq; ipsū honorabat Hector.
 Inter populares, quoniā ei sodalis erat charus cōiuiua:
 Hunc ad balteum assequutus est flauus Menelaus,
 Properātem in fugam: penitus autem ferrum intorsit.
 Insonuit verò lapsus, at Atrides Menelaus

430 Νεκρὸν ὑπ' ὅκ Τρώωι ἔρυσσι, μετ' ἔθιος ἑταίρων.
 Ἐκβρα δ' ἐγὺντα ἰς ἄλκρος ὠτρυνεῖ Ἀπόλλων,
 Φάισσι Ἀσιάδην ἐσάλιψκας, ὅς οἱ ἄπειραι
 Ζεῖωι φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδὸδι σικιαιαῖον·
 Τῷ μιν ἐιστάμενος προσέφη ἑκάργος Ἀπόλλων,
 „ Ἐκβρ. τίς κέ σ' ἐτ' ἤϊς Ἀχαιῶν παρβήσκει;
 „ Οἷοι δὴ Μαιέλαοι ὑπετρεσας, ὅς δ' παῖρς ὦρ
 „ Μαλθακὸς αἰχμητὴς· κῶ δ' οἴχεται οἶος αἶθερ
 „ Νεκρὸν ὑπ' ὅκ Τρώωι· σοὶ δ' ἔκτανε πῖσόν
 ἑταῖρον,

„ Εὐλοιοῖσι σε μάχοισι, Πόδῳ υἱὸν Ἡεπαιός.

440 Ὡς φάτο· διδ' ἄχος τε φίλην ἐκάλυψε μῆχιν
 Βῆ δ' ἄρα σε μάχοι, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
 Καί τ' ἄρα Κροϊίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσαυτέεσσαν
 Μαρμαρίῳ, Ἰδῶν δ' ἤρ' ἐφέεσσι κάλυψε·
 Ἀτρεΐδης δ' αἰὲρ μάλα μεγάλ' ἐκπεπῆ, τῷ δ' ἐπίαξε·
 Νίκῳ δ' Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοί.
 Πρῶτος Πυέλεος Βοιωπὸς ἦρξε φόβοιο.
 Βλήτο γὰρ ὦμον δουεῖ, πρὸς τετραμύχους αἰεὶ,
 Ἀκροῖσι Πυλῖδῳ, χάψει δέ οἱ ὄτεοι ἄχαις
 Λίχμῃ Πυλυδάμαντος· ὃ γὰρ βάλε χεῖρ' ἐλθὼν.
 450 Ἀήτοιαυθ' Ἐκτωρ χεῖρ' ἔπαυσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Τῷ δ' Ἀλεκτρούϊος μογαθύμου, παῖσε δ' ἄρμης·
 Τρέσσε δ' παπληΐας, ἐπὶ ἑκέτι ἤλπετο θυμῷ.
 Ἐγὼς ἔχον ἐν χερσὶ μάχης ὅδ' Τρώεσσι.
 Ἐκβρα δ' Ἰδομενεὺς μετ' Ἀήτοιο ὀρμητ' εἴτα
 Βεβλήκει θώρηκα χεῖρ' ἑήτος ὦρ' αἰμαζοῖ·
 Εἰ καυλῷ δ' ἐάγῃ δολιχοῖ δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες, ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδης
 Δίφρ' ἐφ' ἑσπέρης· τῷ μὲν ῥ' ἀπὶ τυτθῶν ἄμαρτε.
 Λύταρ δ' Μυρτιάδης ὀπασιὰ θ', κούροισι τε,
 460 Κοίραιοι· ὅς ῥ' ὅκ Λύκτ' εὐκπιδὴς ἔπετ' αὐτῷ
 Πιζὸς γὰρ παρῶντα λιπῶν ἰέας ἀμφ' ἐλίσσας
 Ἠλυθε, καὶ κε Τρῶσιν μέγα κρείττος ἐγὺνάλισεν,
 Εἰ μὴ Κοίραιος ὦκε ποδάρκας ἤλασε ἱεταίρας·

Cadauer à Troianis subtraxit ad agmen sociorum
 Hectorem autem propius stans instigauit Apollo
 Phænopi Asiadae similis, qui illi omnium

Hospitum amicissimus erat, in Abydo ædes habitās:
 Huic se assimilās ipsū affatus est lōgè faculās Apollo,

Hector, quis te amplius alius Achiuorū formidet?
 Ut iam Menclaum timuisti, qui ante quidem
 Mollis bellator, nunc autem abit solus subtrahens
 Cadauer ex Troianis, tuūmque interfecit fidū sociū,
 Stiennum inter propugnatores, Poden filiū Ectionis.

Sic dixit: hunc verò doloris nebula obtexit nigra. 492
 Ibat autem per primam aciem armatus fulgenti ære:
 Et tunc sanè Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam
 Splendentem, Idam verò nubibus coeperuit.

Fulgurās a. valde grauer insonuit: hanc v. concussit,
 Victoriāmq; Troianis dedit, & in fugā vertit Achiuos:
 Primus Peneleus Bæotius capeffit fugam:

Vulneratus enim erat ad humerum hasta, antrorsum
 conuersus semper,

Summum leuiter: pestrixit autem ei ad os vsque
 Cuspis Polydamantis, hic n. percussit prope accedens:
 Eitū deīde Hect. comin⁹ vulnerauit in manu ad volā 500
 Filiū Alectryonis magnanimi, cessare fecit a. à pugna:
 Territus est verò circumspiciens, quoniam non am-
 plius sperabat animo

Hastam tenentē manu se pugnaturum cum Troianis,
 Hectorem autem Idomeneus in Leitum irruentem
 Percussit ad thoracem in pectus iuxta papillam,
 In summo v. fracta est longa hasta. hi a. clamauerunt:
 Troiani, ille v. in Idomeneum iaculatus est deu calidē,
 In curru stantem: ab eo quidem paululum aberrauit.

Cæterum hic Merionis comitem aurigamque
 Cœranū, qui è Licto bene habitata sequebatur ipsum: 510
 Pedester enim primo linquens naues vtrinq; agitata
 Venit: & Troianis magnā victoriā præbuisset,
 Nisi Cœranus confestim celeres impulisset equos:

Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθε, ἄμυνε δ' ἱελεές ἡμῃ·
 Αὐδὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὕφ' ἑκβροσ ἀδρυφόοιο·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ μαθμῶιο καὶ ἕατο, οἷον δ' ἄφ'
 ἰδοίτας

Ωσε δρυ κορυμνοί, δὴ δ' ἴγλασσαι τὰ μὲν μέσσω,
 Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων καὶ δ' ἰσὶα χυεῖ ἔραζε·
 Καὶ τά γε Μηριόνη· ἔλαβει χεῖρας φίλησι,
 520 Κύπρις οἷον πεδίον, καὶ ἰδομένην περὶ σῆμα,
 „ Μάστιγι μὲν ἔως κεθοῖαι ὅτι ἦεν ἱκναι·
 „ Γίωσκεῖς δ' αὐδὸς ὅτ' ἔκπε κάρπος Ἀχαιῶν·
 Ὡς ἔφατ' ἰδομένης δ' ἵμασε καλὰ τεύχεα
 ἵπποις

Νῆα ἔπι γλαφυράς, δὴ γὰρ δέος ἔμπροσθεν θυμῷ,
 ὕδ' ἔλατ' Αἴαντα μαχαλήτερον καὶ Μειέλαον·
 Ζεὺς ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἰδοὶ ἑτέρα λχέα ἵκλιν·
 Τῶν δ' ἴμῳ ἦρχε μέγας Τελαμῶνιος Αἴας,
 „ ὦ ποπο, ἦδ' ἄρ' ἔμελλε καὶ δ' ὁ μάλ' ἀνὴρ ὅς ἐστι,
 „ Γίγνηται Τρώεσσιν πατρὸς Ζεὺς κῦδος ὀπαῖζε·
 530 „ Τῷ μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπὶ τεταῖος περὶ ἀφάη,
 „ Ἡχανός, ἡ ἀγαθός Ζεὺς δ' ἔμπροσθεν πατρὸς ἰθυῖον·
 „ Ἡμῶν δ' αὖτε πᾶσι ἐπὶ σῆμα πύπναι ἔραζε·
 „ Ἀλλ' ἄγετ' αὐτοῖσιν φραζώμεθα μῆτιν ἀεικέλιον,
 „ Ἡ μὲν ὅπως δι' ἑκέρῳ ἐρύσσομεν, ἡ δὲ καὶ αὐτοῖ
 „ Χάρμα φλοῖς ἐτάρξις γίνοιμεθα ἰοῦσθαί τε·
 „ Οἱ ποὺ δειῦρ ὀρῶντες ἀκηχεῖσθαι, καὶ δὲ πεφασί·
 „ ἑκβροσ ἀδρυφόοι μῶνος καὶ χεῖρας ἀάπτοις
 „ Σχῆσεσθ' ἄλλ' ὅσιν κισὶ μὴ αἰνῶσι ποσειδά·
 „ Εἴη δ' ὅς περ ἐπαῖρος ἀπαγέλλωε τάχιστα
 540 „ Πηλεΐδῃ ἐπὶ ἔμῳ ὀϊστοῖσιν ἀπὶ πύπναι
 „ Λυγρῇ ἀγγελίᾳ, ὅτι οἱ φίλος ὤλετ' ἐπαῖρος·
 „ Ἀλλ' ἔπειθ' ἀνὰ μάχῃ δέει βῆτο Ἀχαιῶν·
 „ Ἡ εἰ γὰρ κατ' ἔχονται ἴμῳ αὐτοῖσιν καὶ ἵπποι·
 „ Ζεῦ πάτερ δὴνὰ σὺ ῥύσαι ὑπ' ἡέρος ἡμῶν Ἀχαιῶν·
 „ Ποῖσσι δ' αἰθρίῳ, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
 „ Εἴ δ' ὅφρα καὶ ὀλέσσοι, ἐπὶ νῦντι εὐαδὲν ἔπος·

Et huic quidē lux i. *salus* venit, depulitq; crudelē diem.
 Ipse autem perdidit animum sub Hectore homicida.
 Hunc percussit sub maxillā & aurem: at sanē dentes
 Excussit hasta extrema, linguāq; discidit mediam:
 Cecidit autem ē curru, at habenas deiecit in terram:
 Et has Meriones accepit manibus charis

Procūbens ē campo, & Idomeneum alloquūtus est;

Flagella nunc quoūsq; veloces ad naues perue-
 nias: (corum.

Cognoscis a. & ipse quod nō amplius victoria est Græ-

Sic dixit Idomenæa. flagellauit pulchri iubarōs equos

Naues ad concauas, iam enim timor inciderat animo

Nēque latuit Aiace m magnanimum & Menelaum

Iupiter: quum iam Troianis dedit alternā victoriam.

Inter hos a. sermonem orsus est magnus Telamonius

Ajax,

„ Papæ iam quidem & qui valde stultus est

„ Cognosceret q. Troian. pater Iupiter gloriā prębet:

„ Horū n. omnium tela tangunt, quicunque ea emittit

„ Seu ignauus seu fortis. Iupiter nihilominus omnia

tela dirigit:

„ Nobis v. incassum omnibus irrita cadunt humi,

„ Sed agite, ipsi saltē excogitemus consilium optimū;

„ Tum vt cadauer trahamus, tum etiam vt ipsi

„ Gaudio charis sociis simus, reuersi,

„ Qui forte huc respicientes tristantur, nequē putant

„ Hectoris homicide robur & manus inaccessas

„ Laturos, sed in naues nigras præcipituros esse.

„ Utinā verō esset aliquis socius q. nūtiaret citissimē

„ Pelidæ: quoniam non ipsum puto ne audisse quidem

„ Triste nuntium, quod ei dilectus perit socius.

„ Atqui nōdum possum videre talem inter Græcos:

„ Caligine enim lepi sunt simul ipsique & equi.

„ Iupiter pater, sed te libera ā caligine filios Achiuorū

„ Facque serenitatem, daque oculis videre.

„ In luce a. vel peroc nos, quandoquidē tibi placuit ita

Ως φάτο· δι' ἣ πατὴρ ὀλοφύετο δακρυχόοιτα·
 Αὐτίκα δ' ἤερε μὴ σκέδουσαι καὶ ἀπῶσαι ὀμίχλῃ·
 Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσι φαίθη·
 350 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας ἐπεβόη' ἀγαθὸν Μειέλαον,
 „ Σκέπτεο μὲν Μειέλαε διοτρεφές, αἴ κει ἴδῃαι·
 „ Ζῶνι ἐτ' ἀντιλοχοὶ μεγάθυμοι Νέστορος υἱόν·
 „ Οτρυνοὶ δ' ἀχλὺν διΐφρουθ' ἄσσοι ἰοίπαι,
 „ Εἰπὺν, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος·
 Ως ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶ θησε βολὴν ἀγαθὸς Μειέλαος·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λείω ἀπὸ μεσγαλόιο,
 Ος τ' ἐπὶ ἄρ' κε κάμησι κυῖας τ' αἰδέρας τ' ἔρει
 θίζων·

Οἳ τε μὲν ἐκείνῳ βοῶντι ἐκ πύαρ ἐλέσθ·
 Παιῖνχοι ἐχρήσασιντες· ὃ δ' κραδί ἐρατίζον·
 360 Ἰθύει, ἀλλ' ἔπι κρήσσει· θαμέες γὰρ ἀκοίτες
 Αἰπτοὶ αἰσίοισι θρασεῖάων ἀπὸ χειρῶν,
 Κατόμναι τε δέ ται, ταῖς τε τρεῖς ἐογύμνους ὄφρ'
 Ἡῶθεν δ' ἀποτόσφιν ἔβη τεπινόπιν θυμῶ·
 Ως ἀπὸ Πατρόκλοιο βολὴν ἀγαθὸς Μειέλαος·
 ἦν ποτ' ἀίχρην· πέρι γὰρ δὲ μή μιν Ἀχαιοί,
 Ἀργαλέα σφ' φόβοιο ἔλπεσθ' ἡτοίοισι λίποιεν·
 Πολλὰ δὲ Μηριόη τε καὶ Λιάστεον κέλευεν·
 „ Αἴαιτ' Ἀργείων ἡγήτορες, Μηριόη τε,
 370 „ Νυῶ πρὸς ὀνηΐης Πατρικλῆος δειλοῖο
 „ Μινσάδω, πᾶσι γὰρ ἐπίστατο μοῖλιχος ἔσθ'
 „ Ζῶος ἐών· μὲν δ' αὖθ' αἰάτος καὶ μῶϊρα κιχαίει·
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη Ξαντὸς Μειέλαος,
 Παύσσε παπῆναι, ὥς τ' αἰεὶς ὅν' ῥά τε φασί·
 Οξύταρ δ' ἐπὶ πύρρῳ ἐπ' οὐρανῷ πετέλωσιν,
 Οἳ τε καὶ ὑψότ' εἰσὶν πύδυστα χὺς ἐκ ἑλάτῃ πρῶξ·
 Θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· δῆλόν τ' ἐπ' αὐτῷ
 Εἰσὺτο καὶ τε μὲν ὠχλασὼν ἐξήλετο θυμῷ·
 Ως τότε Σοὶ Μειέλαε διοτρεφές ὅσση φασίαι,
 Παύσσε δὴν ὅλῳ πολέῳ χεῖρ' ἐθίος ἐταίρων,
 380 Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἐπὶ ζῶντα ἴδω.

Sic dixit: hūc verò pater miseratus est lacrymantē.
 Statim a caliginem disperfit, & amouit nebulam,
 Sol verò affulsit, acies autem omnis apparuit. 550

Et tunc Ajax alloquutus est in prælio fortē Menelaū,
 „Circumspice nunc Menelae generose, an videas
 „Viuum adhuc Antilochum magnanimū Nest. filiū.
 „Incitaa. vt ad Achillem bellicosum ocyus profectus
 „Nuntiet quòd ei multò charissimus periit socius.

Sic dixit: neque immorigerus fuit in bello strenuus
 Menelaus,

Perrexit autem ire, veluti aliquis leo à caula,
 Qui postquam fatigatus fuerit canesq; virósq; irritans
 Qui ipsum non sinunt boum adipem auferre,
 Totam noctem vigilantes: hic v. carniū cupidus
 Recta irruit, sed nihil proficit: crebra enim iacula
 Aduersa prouolant audacibus à manibus,
 Ardentésque faces quas formidat, concitatus licet sit:
 Manè autem seorsum iuit afflicto animo: 560

Sic à Patroclo in bello strenuus Menelaus

Ibat valde inuitus: admodum n. timebat ne ipsum
 Achiui (rent:

Graui præ timore dilanationem hostibus relinque-
 Multum autem Merionémque, & Aiaces hortabatur,
 Aiaces Argiuorum duces, Merionéque. 570

Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
 Recordetur: omnibus enim norat mitis esse
 Viuus existēs, nunc verò mors & fatum illū occupat:

Sic fatus abiit flauus Menelaus,

Vndique circumspiciens, veluti aquila quam aiunt
 Acutissimè cernere inter aërias volucres,
 Quāq; et alt. existentē pedib. velox non latuit lepus
 Arbusto sub frondoso iacens: sed in ipsum

Fertur, & ipsum confestim capiens exemit animam:
 Sic tunc tibi Menelae generose oculi lucidi 580

Vndique vertebātur multorū per agmen sociorum,
 Si fortē Nestoris filium adhuc viucentem videres.

१. १ अथ अथ मन्त्राः इति अथ मन्त्राः

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αρχὴ καὶ ὁμοῦ καὶ ἑαυτὸς Μονάχος,

[illegible]

အောက်ပါအတိုင်း ခံယူနိုင်ပါသည်။

[illegible]

1. I have a plan for the day.

Συνεχίζω την εργασία μου με την ελπίδα ότι θα φέρω κάποια στιγμή κάποιο αποτέλεσμα.

Εἰς τοὺς ἑσπέρους, καὶ τὴν Δυναμίαν τὴν

252

[illegible]

— 225 —

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΤΕΡΩΝ.

Εξελίσσεται ἡ ἀρχὴ τῆς πνευματικῆς ἀκοίτης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

உயர்-த. பிள்ளை சாலாதி அருள் செய்து.

ἀλλ' οὐδ' ἔμμενεν ἐπὶ τοῖς ἰσχυροῖς· μέγας.

2025-01-23 10:00:00

Αντίστοιχα είναι και τα αποτελέσματα της έρευνας που πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα.

Τα κειμήλια χύπη πρὸς εὐχρὸς καὶ πολέμους,

638

Παύλος ὁ Χρ. πρὸς τὸν Ἀχιλλέα

On 22 June 1944, the following was received from the Bureau of the American Friends of the Hebrew Union College:

Το γράμμα παραμένει με το ίδιο πλῆθος

ἡμεῖς δὲ ἐν Πάρισι περὶ

உள்ளேயே இருக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு

Содержание:

အိမ်ထောင်ရေးနှင့်ဆက်သွယ်သော အချက်အလက်များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြပါမည်။

கனம் திரு. க. ச. சிவசுந்தரம்

Εὐχόμενοι ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι ἐκείνην ἀπολαύσονται

Ναυτιλίου καὶ ἀποδοξασθέντος Ἐκτελέσει.

619

Οὐ γὰρ πρὸς τὴν γῆν ἐστὶν ἡ τῆς ἀφ' ἧς ἀνίσταται ἡ πόλις.

Наша задача: $\Phi(x)$ найти

1998

Βλέπετε πως οὐκ ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἵ

Hūnc verò citissimè animaduertit aciei parte in sinistra totius,

Animantēque socios & excitantem ad pugnandū. :

Prope verò astans alloquutus est flauus Menelaus,

„ Antiloche, eia age huc generose, vt audias .

„ Tristem nuntiū, quæ res vtinam nunquā euenisset,

„ Iam quidem te & ipsum puto videntem .

„ Cognoscere quòd cladem deus Danaïs aduoluit:

„ Victoria a. est Troianorum: occisus est v. optimus Achiuorum .

„ Patroclus: magnū a. desiderium Danaïs contigit.

„ Sed tu mox Achilli, currens ad naues Græcorum 590

„ Nuntia si fortè eelerrimè cadauer ad nauē seruet

„ Nudū: nam arma quidē habet galeā mouēs Hector.

Sic dixit: Anthiloch⁹ a perculsus, est verbū vt audiuit.

Diu v. ipsum silentiū verborū corripuit: eique oculi

Lacrymis impleti sunt. florida a. eius hæsit vox: .

Sed neque sic Menelai mandatum neglexit.

Perrexit a. currere: suāque arma eximio dedit amico

Laodoco, qui iuxta cum flectebat vnungulos equos.

Hunc quidem lacrymantē pedes referebant è prælio.

Pelidæ Achilli infaustum nuntium nuntiaturum, 600

Neque tibi Menelae generose voluit animus

Afflictis fociis auxiliari: vnde discessit.

Antilochus, ingensque desiderium Pyliis fuit:

Sed ille his Thrasymedem diuinum immisit.

Ipsē verò rursus ad Patroclum heroem profectus est.

Cōstitit a. quā ad Aiaces venit, ac statim alloquit⁹ est,

Illum quidem iam ad naues præmissi veloces .

„ Vt iret ad Achillem pedibus velocem, neque tamen

Achillem puto (Etori diuino.

„ Nunc venturum vehementer quamuis iratum He-

„ Nullo n. modo nudus armis cum sit contra Troia-

nos pugnabit, (mun,

„ Nos autem ipsi saltem cogitemus consilium opti- 610

Tum vt cadauer trahamus, tum etiam vt ipsi

„ Τρώες ἔξ ὀλοπῆς, θαύασι καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Τοὶ δ' ἡμῖβ' ἐπιτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

„ Πάπα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγχιλαῖες ὦ Μειλίαι·

„ Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μυρμιδόνες ὑποδυνάτε μάλ' ὄνα,

„ Νεκρὸν ἀνέραντες φέρετ' ἐκ πόλεως αὐτὰρ ὀπίσσω

„ Νῶϊ μαχισίμεθα Τρῶσιν τε καὶ Ἐκβειδίῃ

„ Ἴσοι θυμὸν ἔχοιτεσ' ὁμοῖοι μιν, οἳ δ' παρὸς ἔστω

620 „ Μίμιοι μὲν ὅξιν Ἀργα παρ' ἀνέμοισι λήϊντες.

ὣς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα κερὶ ἀπὸ χθοῖος ἀνέχοντο·

Υψι μάλα μεγάλῃσ' ἐπὶ δ' ἰαχὴ λαὸς ἐπέσθαι

Τρῳϊκὸς, ὡς εἶδοιτο ἰέκυν αἶρεσθαι Ἀχαιοὺς·

Ἰδυσθαι δ' αἰετῶσιν ἰοικόντες, οἳ τ' ἐπὶ κάτορ

Βλημένοι ἀΐξασιν ὅθ' αὖτις θηρατῆραι.

Ἔως μὲν γάρ τε θεοὶσι δαίρ' ῥαῖσαι μεμαῶτες·

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅτ' ἔϊσι ἐλίσσεται ἀλκιπποῖτ' ὄως,

ἄψ' αἰεχόρησαν, δαίτ' ἐτρεσαν ὀδυρῶν δῆλος·

ὣς Τρῶες, ὅσος μὲν ὁμιλαδὸν αἶψ' ἔποιτο,

630 Νύσσιτες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισιν·

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθεῖτε κατ'

αὐτοὺς·

Σταίησαν, τῇ δ' ἐτράπετο χροῖς, ὃ δέ τις ἔτι

Πρόσσω ἀΐξας πρὸ κερῶν θηριάαδ',

ὣς οἳ γε μεμαῶτε, ἰέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο,

Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δ' ἴππλεμος τέτατ' ὀφθαλμοῖσιν·

Ἀχαιοὺς ἤντε πόρ, τό, τ' ἐπασύμενοι πόλιν κείδραρ,

Θρῆνοι ἔξαιφικας φλεγέθει μινύθεισι δ' οἴκοι.

Εἰσὲλαί' ἀνὰ μέγα δ' ἐπὶ βρέμαϊς αἰέμοιο·

ὣς μὲν ἔϊσι ἴσπασιν τε καὶ αἰδρῶν αἰχμητάσιν,

640 Ἀζυγῆς ὀρυμαγδὸς ἐπὶ κῆρ' ἐρχομένοισιν.

Οἳ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερῇ μῆκος ἀμφιβά-

λόντες.

Ἐλκροσ' ἔξ ὄρεος χεῖ' παπαλόεσσαν ἀπαρτὸν,

Ἠδοκὸν ἠέ δ' ὀρυμέγα ἰήϊον ὅτ' ἐτε θυμὸς

Τάρεθ' ὁμοῦ γαμάτω τε καὶ ἰδρῶ στυγδοῖτεσσι·

ὣς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε ἰέκυν φέρον· αὐτὰρ ὀπίσσω

„Troianorum ex vociferatione mortem & fatum
fugiamus.

„Hunc a. excepit dein magnus Telamonius Ajax,

„Oīa pro decoro dixisti, admodū inclyte ô Menelae,

„Sed tu quidem & Meriones, subeuntes valde citò

„Cadauer sublatum ferre è prælio, sed à tergo

„Nos pugnabimus *aduersus* Troianosque & Hectorem diuinum,

610

„Parem animū habentes, eiusdem nominis, qui ante

„Sustinemus acre prælium prope inuicem manentes.

Sic dixit hi vero cadauer à terra vlnis extulerunt

Altè admodum valde, acclamauitque populus retro

Troianus, vt viderunt cadauer tollentes Achiuos:

Irruerunt autem canibus similes qui in aprum

Vulneratum festinant ante iuuenes venatores,

Aliquantisper enim currunt vastare cupidi:

Sed cum iam in illos conuertitur robore fesus,

Retròque cedunt, diffugiuntque alio alius:

Sic Troiani aliquātis per quidē turmatim sequebātur

Ferientes ensibusque & hastis ancipitibus.

Cæterum vbi Aiaces conuersi contra ipsos

Constitissent, eorum mutatus est color, neque quifquam sustinuit,

630

Procurrrens pro mortuo pugnare.

Sic hi alacres cadauer extulerunt è bello

Naues ad concauas, bellum verò intensum est ipsis

Infestum, velut ignis qui inuadens ciuitatē virorum

Excitatus subitò comburit, minuuntur autē domus: 640

In flamma magna, quam cum fremitu agit vis venti:

Sic quidē hos, equorumq;, & virorum bellicolorum

Indefinens tumultus insequebatur abeuntes:

Hi autem, tanquam muli validas vires assumentes,

Trahunt ex monte per asperam viam

Vel trabē vel lignū ingēs nauale: intus vero animus,

Affligitur simul laborēque & sudore festinantibus:

Sic hi prompti cadauer ferebant, at à tergo

Λῆαι τ' ἰχανέτιν, ἄσπερ κοῶν ἰχταῖα ἔδωρ.
 Τλήης πεδίοιο δ' ἄρ' ἀκούσιοι τετυχηκός.
 Ως τε καὶ ἰφθίμοι ποταμῷ δ' ἄλκιυι ῥέετ' ἔα.
 Ἰχθ', ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥοοὶ πεδίοιο δέ τιθῃσι
 Πλάζωσι, ὅδε π' ἐμὶ δαίει ῥηγνῦσι ῥέοιτες.
 Ως αἰεὶ Λῆαι τε μάχην αἰέεργοι ὀπίσσω
 Τρώων· οἷδ' ἄμ' ἔποιτο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀλκισιάδης, καὶ Φαίδημος Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν γέφυρ' ἔρχεται ἢ κολοιῶν.
 Οὔλοι κεκλήγοιτες, ὅτε φασίδωσι ἰοῖται
 Κίρκοι, ὅς τε σμικρῇσι φόροι φέροι ὀριῖται.
 Ως ἄρ' ὕψ' Αἰνείας τε καὶ Ἐκτωρ κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Οὔλοι κεκλήγοιτες ἴσαν, λήθοντο δ' ἔχάρμης.
 Πολλὰ δ' οἱ τεύχεα καλὰ πῆσοι φείτ' ἀμφὶ τετάρφρω.
 Φευγόντο Δαναῶν· πολέμου δ' ἔγχετ' ἐρώη.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ἀχιλλεύς δὲ Πατρίκην θάλαττον ἐπιγνοὺς ἐδύρεται·
 αἰελοῦσα δ' ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν,
 καὶ παρακαλεῖ ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἕως αὐτὴν ἰπλά κ' ἰμίσθ
 ὡς τῇ Ἡφαιστῷ. κελυσσάτης δὲ Ἡρας ἄοπλος περιελθὼν
 ἐπὶ τῇ τετάρφρῳ, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλα-
 γίνετες φεύγοντας, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθερίζονται·
 δὲ τῷ Πατρίκῃ σῶμα διασωσάμενος οἱ Μυρμιδόνες
 λυοῖσι· Ἡφαιστὸς δὲ Ἀχιλλεῖ πνοὴν πλῆναι κατασκηναίῃ.

ἈΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἐπιγραφή.

Σίγμα Θετὸς Ἀχιλλεῖ παρ' Ἡφαιστῷ φέροι ἔπλα.

Ἡ ὕψος.

Σίγμα, τεύχεα τεύξε κατὰ Ἡφαιστὸς Ἀχιλλεῖ.

Aiaces arcebant Troianos, sicut collis amouet aquam
 Syluosus, campum longè latèque assequutus,
 Qui rapidorum fluminum difficilia fluenta
 Arcet, statim. a. omnibus fluxum ad campum dirigit
 Amouens, neque ipsum, vi sua perumpunt flumina, 650
 Sic vsque Aiaces pugnam reprimebant retrò
 Troianorum, hi verò simul sequebantur, duo autem
 inter hos maximè,

Æneásque Anchisiades & illústris Hæctor.

Horum a. sicut sturnorum agmè venit vel graculorũ.

Acutè vociferantes, quando vident accedentem.

Accipitrem, qui paruis cædem affert auibus:

Sic ab Æneáque & Hæctore iuuenes Achiuorum

Acutè clamantes ibant obliuiscébanturque dimica-
 tionis. (fossam

Multa v. arma pulchra ceciderunt circúmque inque

Fugientium Danaorum: bellia. non fiebat bellatio.

ARGVMENTVM XVIII. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

ACHILLES Patrocli mortem rescians, luget,
 ascendens autem Thetis è mari consolatur ip-
 sum, & suadet abstinere à bello, donec ei arma afferat
 à Vulcano. Iussu v. Iunonis inermis progressus ad
 fossam apparet hostibus, qui ex viso perculsi fugiunt,
 & in fuga multi extinguuntur. Patrocli verò corpus
 saluum perductum Myrmidones lauant: Vulcanus
 autem Achilli armaturam præparat.

ALIVD ARGV.M. VEL INSCR.

Σ, Thetis Achilli à Vulcano attulit arma.

VEL ITA.

Σ, Arma fabricatus est Vulcanus hœvilli.

ΑΛΛΗ.

Οπλοποιία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Σ. Ραψωδία.



Σ οἱ μὲν μαίριαντο δέμας πύρρ' ἀνθρο-
μοιο.

Αἰπύλοχος δ' Ἀχλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος
ἦλθε.

Τοὶ δ' ἔρε παρὰ γαίῃ ὀρθοκραι-
ραῖοι,

Τὰ φρεσὶν οἶα θυμῷ, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.

Οχθισαὶ δ' ἄρα εἶπε πρὸς οἱ μεγαλύτερα θυμῷ,

„ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρνηκομῶντες Ἀχαιοὶ

„Νηυσὶν ἔσθλοϊέονται ἀνζόμοροι πιδίοιο.

„Μὴ δὴ μοι τελίσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

„Ὡς ποτὲ μοι μήτις διέπιδραδε, καὶ μοι ἔειπε,

„Μυρμιδόνων δι' ἄριστον ἐπιζώοιτε σέμεϊο,

10 „Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψαι φάος ἡελίοιο.

„Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μειοιτὶς ἄλκιμος υἱὸς

„Σχέτιος ἦτ' ὀκέλευσι ἀπασσέμενοι δῆϊοι πῦρ,

„Ἀψ' ἑσπέρης ἰδὼν, μὴδ' ἔχθρεϊ ἴφι μάχεσθαι.

„Ἔως ὅτε αὐτὸν ὄρμασσε χεῖρ φρίκα, καὶ χεῖρ θυμῷ,

„Τόφρα οἱ ἐγύθει ἦλθει ἄγαυ' Νέστορος υἱὸς,

„Δάκρυα θερμὰ χέων· φάτο δ' Ἀχελίῳ ἀλεγμήν,

„ὦ μοι Πηλεΐας υἱὸς δαΐφρονης, ἦ μάλα λυγρὸς

„Πέσσαι Ἀχελίης, μὴ μὴ ὄφελε γυνέσθαι.

„Κεῖται Πάτροκλος, ἰέκυος ὃ δὴ ἀμφιμάχοιται

20 „Γυμνῷ, ἀπαρτὶ γὰρ τεύχε' ἐχέκορυθαίολος ἔκτορ,

Ὡς φάτο διδ' ἄχιος τεφελὸν κάλυψα μῦθαια.

Ἀμφοτέρησι δ' ἔχρ' ἐλὼν κόπῃ αἵψα λόεσσαν,

Χεῖρα καὶ κεφαλῆς, χάρει δ' ἦχμοι πρὸς ὤποι.

Νεκταρίῳ δ' ἔχρ' ἡμῶν μῦθαι ἀμφίζανε τίφρῃ.

Αὐτὸς δ' ἐκ κοίτης μέγας μογὰς ἰταρυθείς

Κεῖτο, φίλῃσι δ' ἔχρ' ἰκόμενον ἦχμοι δαΐζων.

ALIA INSCRIPTIO.

Armorum fabricatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XVIII.

Ic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Antilochus autem Achilli pedibus celer nuntius venit:

Hunc vero inuenit ante naues erectas antemnas habentes,

Ea cogitantem animo quæ iam perfecta erant.

Ingemiscēs verò dixit ad suum generosum animum,
 Hei mihi, cur rursus comati Achiui

Ad naues tumultuosè pelluntur, turbati per cāpum?

Vereor ne iam mihi perficiant dii tristes curas animo,

Vt olim mihi Mater narrauit, & mihi dixit,

Myrmidonum fortissimum, adhuc viuentem me,

Manibus Troianorum deserturum esse lucem solis. 10

Profectò omnino iam mortuus est Menætijs fortis
 filius, (ignem,

Miser: equidē monueram vt cum repulisset hostilem

Ad naues rediret, neque cum Hect. fortiter pugnaret.

Dum is hæc voluebat in mente & animo,

Interim ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,

Lacrymas calidas fundens, dixitq; nuntium tristem,

„ Heu Pelei fili bellicosus, certè valdè tristem

„ Audies nuntium qui vtinam non accidisset,

„ Iacet Patroclus de cadauere autem pugnant.

„ Nudo: cæterum arma tenet galeā mouens Hector. 10

Sic dixit, hunc verò doloris nebula obtexit nigra.

Ambabus autem manibus capiens puluerem atrum

Fudit super caput, gratiosam verò deturpauit faciem:

Diuinæ autē tunicæ niger adhesit cinis,

Ipse verò in pulueribus magnus latè extensus,

Iacebat charisque manibus comam deturpabat euol-
 lens,

Ως φάτο· δι' ἧ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχόοιτα·
 Αὐτίκα δ' ἤερε μὲν (κέδυσε κ' ἀπώσσει ὀμίχλῳ·
 150 Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσι φαίθη·
 Καὶ τότ' ἄρ' Ἀίας ἔπε βοῶν ἀγαθὸν Μειέλαον,
 „ Σκέπτεο μὲν Μειέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἴδῃαι·
 „ Ζωοῖέτ' ἀπὶ λοχοὶ μεγάθυμοι Νέστορος υἱόν·
 „ Οὔτῃσι δ' ἀχλὺν δαΐφροσιν θάσσοι ἰοίται·
 „ Εἰπὼν, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐπαῖρος·
 Ως ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶ θησε βοῶν ἀγαθὸς Μειέλαος·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λείω δ' ἀπὸ μεσσηλοῖο,
 Οὐδ' ἐπὶ ἔρ' κε κάμῃσι κινῶας τ' αἰδέσθαι τ' ἔρεσθαι
 200 θίζων·

Οἳ τε μὲν ἐκ εἰώσει βοῶν ἐκ πᾶρ ἐλίσσῃ
 Πάϊονχοι ἐχέουσιν οἷτες· ὁ δ' ἔκρῃσι ἐρατίζων
 250 ἰθύει, ἀλλ' ἔπ' ὤφρῃσι· θαμέες γὰρ ἀκοίτες
 Αἰτίαι ἀΐσσουσιν θρασεῖάων δ' ἀπὸ χερσῶν,
 Κατόμῃσι τε δίδται, τίς τε τρεῖς ἐσγύμῃσι τῶν
 Ἡῶθι δ' ἀποτόσφιν ἔβη τετιηόπ' θυμῷ·
 Ως δ' ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῶν ἀγαθὸς Μειέλαος·
 Ἦναι πολλ' αἰέχρῃσι· πέρι γὰρ δὴ μή μιν Ἀχαιοί,
 Ἀργαλέων σφ' φόβοιο ἔλασθ' ἡνίοχοι λίποιεν·
 Πολλὰ δὲ Μυρμιδόνων τε καὶ Λιάντεσσι πέλειεν·
 „ Αἴαιτ' Ἀργείοι ἡγήτορες, Μυρμιδόνων τε,
 300 „ Νυῶ πρὸς ὀφθαλμοῖς Πατρικλῆος δειλοῖο
 „ Μισσάδῳ· πᾶσι γὰρ ἐπὶ σφ' ἀπὸ μίλιχος ἔειπεν
 „ Ζωὸς εἴη· μὲν δ' αὖθις αἶας καὶ μῆδ' ἀχιλλεύς·
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέσθ' ἔσαντος Μειέλαος,
 Παύσσε παπληγῶν, ὥς τ' αἰεὶ δὲ οἱ ρά τε φασί·
 Οξύπατον δὲ πρὸς ἑσπέρῃσι ποτε λυγρῇ,
 Οἳ τε καὶ ὑψότ' εἰσὶν πόδας παρὸς ἔχ' ἔλατ' ἐπὶ πῶξ
 Θάμῳ ὑπ' ἀμφινόμῳ κατὰ κείλῃσι· δὴν δ' ἐπ' αὐτῇ
 Εἰσὺν καὶ τε μὲν ὠχέλασθαι ἐξήλετο θυμῷ·
 Ως τότε τοῖσι Μειέλαε διοτρεφές ὅσῃ φαεινῇ,
 Παύσσε δὴ δὴ πολέων χεῖρ' ἐθιός ἐπαίρει,
 350 Εἴ που Νέστωρος υἱὸς ἐπὶ ζώοιται ἴδον·

Sic dixit: hūc verò pater miseratus est lacrymantē.
 Statim a caliginem disperfit, & amouit nebulam,
 Sol verò affulsit, acies autem omnis apparuit. 550

Et tunc Ajax alloquutus est in prælio fortē Menelaū,
 „Circumspice nunc Menelae generose, an videas
 „Viuum adhuc Antilochum magnanimū Nest. filiū.
 „Incitaa. vt ad Achillem bellicosum ocyus profectus
 „Nuntiet quòd ei multò charissimus periit socius.

Sic dixit: neque immorigerus fuit in bello strenuus
 Menelaus,

Perrexit autem ire, veluti aliquis leo à caula,
 Qui postquam fatigatus fuerit canesq; viròsq; irritans
 Qui ipsum non sinunt boum adipem auferre, 560
 Totam noctem vigilantes: hic v. carnum cupidus
 Recta irruit, sed nihil proficit: crebra enim iacula
 Aduersa prouolant audacibus à manibus,
 Ardentēque faces quas formidat, concitatus licet sit:
 Manē autem seorsum iuit afflicto animo:

Sic à Patroclo in bello strenuus Menelaus

Ibat valde inuitus: admodum n. timebat ne ipsum
 Achiui (rent:

Graui præ timore dilanationem hostibus relinque-
 Multum autem Merionēque, & Aiaces hortabatur,

Aiaces Argiuorum duces, Merionēque. 570

Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri

Recordetur: omnibus enim norat mitis esse

Viuus existēs, nunc verò mors & fatum illū occupat.

Sic fatus abiit flauus Menelaus,

Vndique circumspiciens, veluti aquila quam aiunt

Acutissimè cernere inter aërias volucres,

Quāq; et alt. existentē pedib. velox non latuit lepus

Arbusto sub frondoso iacens: sed in ipsum

Fertur, & ipsum confestim capiens exemit animam: 580

Sic tunc tibi Menelae generose oculi lucidi

Vndique vertebātur multorū per agmen sociorum;

Si fortē Nestoris filium adhuc viuētem videres.

Τοι ὅ μάλ' αἴψ' ἐτόκσε μάχης ἐπ' ἀειπρά·
πάσης.

Θαρουῶν τ' ἐπ' αὖτις ἢ ἐποτρύνοντα μάχῃ.

Θαρουῶν· ἑτάροις δὲ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

Αἰγίου δ' ἰσάμενος προσέφη ξαντὸς Μειέλαος,

22. Αἰπλόχ' ἔδ' ἄγε δι' ὕρσο διοτρεφῆς, ὄφρα πύθῃται

„Δοχῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὄφελε γινέσθαι:

„Ἦδη μὲν σὲ καὶ ἀνδρὶ ὁτομαί εἰσερχοίτα,

„Γινώσκει ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλῖδι·

Νῦν δὲ Τρώων πεφασται δ' ὅβριτος Ἀχαιῶν

„Γάτροκλος, μεγάλη ὅ πόλις Δαιαίῳσι τέ-

TX 741

590

„Αλλὰ σὺ γ' αἶψ' ἀχλὺν θεῶν ἐπὶ ἡμᾶς ἀχάσῃ,

Εἰπὺν, αἴ κε τάχα τέκνω ὅτι ἡ σαρῶση

„Γυμνὸν ἀπὲς τὰ κτεύχε' ἐχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

Ὡς ἔφατ', αἰπὸ λοχὸς ὃ κατέστυγε μῦθοι ἀκοίσας·

Διὸ δέ μιν ἀμφασίη ἐπεὶ λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Δακρυ·φι πληθαίνει, θάληρη δέ οί εχουσ φωνή·

ΑΜ' ὧς Μετὰ τὴν ἐκκρουσὴν ἀμύνη.

Βῆ δ' ἔπειτα, τὰ δ' αὖτευχ' ὁ μωυσι. δῶκε, ἑταίρῳ.

Λαοδόκῳ, ὅς οἱ χερσὶν ἑστρεφεμένους ἵππους·

Τοι μὲν δὲ κρυχέονται πόδες φέρει ἐκ πολέμοιο,

600

Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ κακοὶ ἐπο-ἀγέλεινται

Οὐδ' ἄρα σοὶ Μεκέλαε διατρεφὲς ἤθελε θυμῶς

Το ρομάνοις ἐτάρχει ἀμυνέαν, εἶθε ἀπῆλθε

Λιπασχος, μεγάλη ἡ πόλις Πυλίου, σιτέπυχθη.

ΑΛΛ' ὅτε ἴσται ἐν ἑρασμῷ ἀδύναται ἦκει·

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πάτρίᾳ ἦρ' ἰβέβηκε·

Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' αἰαίτεσσιν καὶ εἴθαρ ὅ γε στήθεσσι,

„Καὶ αὖτις ἰσχυρὸν ἐκτελέσας τὸν

Ελθόντες ἀλλήλα ποδὶ ταχύν· ὕδ' ἡμιόϊα·

Νυν ἴσα μάλα ὥρ' ἐχέλα μῦθον Ἐχέει δ' αἶψα.

610

Οὐ γὰρ πᾶσαι γυμνᾶσιν τρέφονται·

„Нмк δ' αὐτῶν φραζόμενα μήτι .

အဲဒါနဲ့ လူ

•, ἡ δὲ ἔπειτα δι' ἐκείνους ἐρύσσονται, ἡ δὲ καὶ αὐτοῖς

Hūc verò citissimè animaduertit aciei parte in sinistra totius,

Animantēque socios & excitantem ad pugnandū.

Prope verò astans alloquutus est flauus Menelaus,

„ Antiloche, eia age huc generose, vt audias.

„ Tristem nuntiū, quæ res vtinam nunquā euenisset,

„ Iam quidem te & ipsum puto videntem.

„ Cognoscere quòd cladem deus Danaïs aduoluit:

„ Victoria a. est Troianorum: occisus est v. optimus Achiuorum.

„ Patroclus: magnū a. desiderium Danaïs contigit.

„ Sed tu mox Achilli, currens ad naues Græcorum 590

„ Nuntia si fortè celerrimè cadauer ad nauē seruet

„ Nudū: nam arma quidē habet galeā mouēs Hector.

Sic dixit: Anthiloch⁹ a percussus, est verbū vt audiuit.

Diu v. ipsum silentiū verborū corripuit: ei⁹que oculi

Lacrymis impleti sunt. florida a. eius hæsit vox:

Sed neque sic Menelai mandatum neglexit.

Perrexit a. currere: suāque arma eximio dedit amico

Laodoco, qui iuxta eum flectebat vnungulos equos.

Hunc quidem lacrymantē pedes referebant è prælio.

Pelidæ Achilli infaustum nuntium nuntiaturum, 600

Neque tibi Menelae generose voluit animus

Afflictis fociis auxiliari: vnde discessit.

Antilochus, ingensque desiderium Pyliis fuit:

Sed ille his Thrasymedem diuinum immisit.

Ipse verò rursus ad Patroclum heroem profectus est.

Cōstitit a. quā ad Aiaces venit, ac statim alloquit⁹ est,

Ilum quidem iam ad naues præmisi veloces

„ Vt iret ad Achillem pedibus velocem, neque tamen

Achillem puto (ctori diuino:

„ Nunc venturum vehementer quamuis iratum He-

„ Nullo n. modo nudus armis cum sit contra Troia-

nos pugnabit, (mum,

„ Nos autem ipsi saltem cogitemus consilium opti- 610

Tum vt cadauer trahamus, tum etiam vt ipsi

„ Τρώες ἔξ ὀπίης, θαύασι καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Τοὶ δ' ἠμείβετ' ἐπιπαι μέγας Τελαμόνιος λίαι,

„ Πᾶντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγκυλῆς δὲ Μειλίαιε.

„ Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μυρμιδόνας ὑποδυνάτε μάλ' ὄχρα,

„ Νεκρὸν ἀπείραυτον φέρετ' ἐκ πόλεως αὐτὴς ὀπίσσω.

„ Νῶϊ μαχησόμεθα Τρώσιν τε καὶ Ἑκτορίδι.

„ Ἴσοι θυμὸν ἔχοιτεσ' ὁμοῖοι μιν, εἴ ὃ παρὸς ἔσται.

620 „ Μίμιοι μὲν ὅξιν ἄρ' ἀπαρ δὴ δῆλοι σὶν ἄνδρες.

Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ἄρα κερὶ ἀπὸ χθοῖος ἀνέχοντο.

Υψι μάλα μεγάλας· ἔπ' δ' ἰαχὴ λαὸς ὀπίσθ'.

Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοιτο ἰέκυν αἶρεσθαι Ἀχαιοί·

Ἰδυσαν δ' ἑκείνους ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ.

Βληθέντες αἶξανσι περὶ κούρωσι θηρατήρωσι.

Ἔως μὲν γὰρ τε θεοὶσι δῖα ῥαῖσαι μεμασάτες.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' οὐ βῆσι ἐλίσσεται ἀλκιπποῖτό τις,

Ἄψ' αἰεχόρησαν, δῖα τ' ἔτρεσαν ἄμφω δὲ δῖος.

Ὡς Τρῶες, ὅσος μὲν ὁμιλαδὸν αἶετο ποιοῖτο,

630 Νύσσι τε Ζήφροσιν τε καὶ ἑγχεσὶ ἀμφιγύοισιν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Ἀἴαντε μετὰς ρεφθείτε κατ'

αὐτοί.

Σταίησαν, τῷ δ' ἐπράπτο χρόος, ὃ δέ τις ἔτι.

Πρόσσω αἶξας περὶ κερὶ θηριόααδ,

Ὡς οἳ γε μεμασάτε, ἰέκυν φέροντ' ἐκ πολέμοιο,

Νῆας βαλὰ γλαφυράς· ἔπ' δ' ἰπτόλεμος τέτατό σφιν.

Ἀχαιοὶ δ' οὐκ ἔτι πῶρ, τό τ' ἐπασσόμενοι πόλιν κείδραδ,

Θυράωνι ἔξαιφιν φλεγέθει μυῦθεισι δ' οἴκοι.

Εἰσὸν λαὸν μεγάλην δ' ἐπὶ βρέμειν ἰς κέλεοιο.

Ὡς μὲν βῆσι ἰσάπαι τε καὶ αἰδρωτὶ ἀχμητάοι,

640 Ἀζαχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπὶ ἵκει ἐρχομένοισιν.

Οἳ δ' ὡς θ' ἠμῖνοι κεραιερὸν ἄνδρος ἀμφιβά-

λόντες.

Ἐλκυσσ' ἔξ ὄρεος κατ' παλαιόεσσαν ἀπαιρτόν,

Ἡδοκὸν ἠέ δ' οὐ μέγα ἰήϊον ὅτ' ἐτε θυμὸς

Τάρεθ' ὁμοῦ γαμάτω τε καὶ ἰδρῶ σπινδοῖν τε σσι.

Ὡς οἳ γ' ἐμμεμασάτε ἰέκυν φέροντ' αὐτὰρ ὀπίσθ'.

„Troianorum ex vociferatione mortem & fatum
fugiamus.

„Hunc a. excepit dein magnus Telamonius Ajax,
„Oīa pro decoro dixisti, admodū inclyte ô Menelae,
„Sed tū quidem & Meriones, subeuntes valde citò
„Cadauer sublatum ferre è prælio, sed à tergo
„Nos pugnabimus *aduersus* Troianosque & Hectō-
rem diuinum,

620

„Parem animū habentes, eiusdem nominis, qui ante
„Sustinemus acre prælium prope inuicem manentes.

Sic dixit hi vero cadauer à terra vlnis extulerunt
Altè admodum valde, acclamauitque populus retro
Troianus, vt viderunt cadauer tollentes Achiuos:

Irruerunt autem canibus similes qui in aprum
Vulneratum festinant ante iuuenes venatores,

Aliquantisper enim currunt vastare cupidi:

Sed cum iam in illos conuertitur robore fesus,

Retròque cedunt, diffugiuntque alio alius:

Sic Troiani aliquātis per quidē turmatim sequebātur
Ferientes ensibusque & hastis ancipitibus.

630

Cæterum vbi Aiaces conuersi contra ipsos

Constitissent, eorum mutatus est color, neque quis-
quam sustinuit,

Procurrrens pro mortuo pugnare.

Sic hi alacres cadauer extulerunt è bello

Naues ad concauas, bellum verò intensum est ipsis

Infestum, velut ignis qui inuadens ciuitatē virorum

Excitatus subitò comburit, minuuntur autē domus: 640

In flamma magna, quam cum fremitu agit vis venti:

Sic quidē hos, equorumq;, & virorum bellicolorum

Indefinens tumultus insequebatur abeuntes:

Hi autem, tanquam muli validas vires assumentes,

Trahunt ex monte per asperam viam

Vel trabē vel lignū ingēs nauale: intus vero animus,

Affligitur simul laborēque & sudore festinantibus:

Sic hi prompti cadauer ferebant, at à tergo

Αἶαντ' ἰχανέτιμ, ἄσπερ ὠρίϊ χαίει ἔδωρ.
 Τλήϊς πεδίοιο δ' ἀκονύσιοι τε περὶ χηρός.
 Ως τε καὶ ἰφθίμοι ποταμῷ δ' ἄλκιυι ῥέετ' ἔρα.
 Ἰχθὺς, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόοι πεδίοι δὲ τίθησι
 Πλάζωσι, ὅδε π' ἐμὶ δαίει ῥηγνῶσι ῥέοιτες.
 Ως αἰεὶ Αἶαντε μάχῃ αἰεέργοι ὀπίσσω
 Τρώων· οἷδ' ἄμ' ἐποίητο, δῶ δ' ἐπὶ τοῖσι μάλιστα,
 Αἰεῖας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ Φαίδιμος Ἐκπῶρ.
 τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν ῥέφεις ἔρχεται ἢ κολοῖων·
 Οὔλοι κεκλήγοιτες, ὅτε περὶ δῶσι ἰοῖται
 Κίρκοι, ὅς τε σμικρῆσι φέροι φέροι ὀριῖται·
 Ως δ' ὅτ' Αἰεῖα τε καὶ Ἐκπῶρ κοῦροι Ἀχαιῶν
 Οὔλοι κεκλήγοιτες ἴσαν, λήθοιτο δ' Ἰφάρμης.
 Πολλὰ δ' οἷ τεύχεα καλὰ πύσσοι φέει τ' ἀμφὶ τεταφθῶν·
 Φευγόντων Δαναῶν πολέμου δ' ἐγίγ' ἐρώη.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ἀχιλλεύς δὲ Πατρίκλιν θάλαττον ἐπιγναίε' ὀδύρεται·
 ἀνελθῶσα δ' ἡ Θέψ ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν,
 καὶ παραγείναι ἀπὸ χεῖρ τῷ πολέμῳ, ἕως αὖ ἐν ταῖς ὅπλαις κεν μὴ
 ὦσθαι τῷ Ἡφαιστῷ. κελυσσάσης δὲ Ἡρας ἄοπλος περὶ λῶν
 ἐπὶ τῇ τεταφθῇ, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλα-
 γέντες φεύγουσι, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται·
 ὁ δὲ τῷ Πατρίκλιν σῶμα διασώσασαί τε οἱ Μυρμιδόνες
 λυοῖσι· Ἡφαιστὸς δὲ Ἀχιλλεῖ πικροπλῆλαι κατὰ σκευάζει.

ἈΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἐπιγραφή.

Σίγμα Θέψ Ἀχιλλεῖ παρ' Ἡφαιστὸς φέρει ὅπλα.

Ἡ ὕψος.

Σίγμα, τεύχεα τεύξε χαμῶν Ἡφαιστὸς Ἀχιλλεῖ.

Aiaces arcebant Troianos, sicut collis amouet aquam
 Syluosus, campum longè latèque assequutus,
 Qui rapidorum fluminum difficilia fluenta.
 Arcet, statim. a. omnibus fluxum ad campum dirigit
 Amouens, neque ipsum vi sua perrumpunt flumina, 650
 Sic vsque Aiaces pugnam reprimebant retrò
 Troianorum, hi verò simul sequebantur, duo autem
 inter hos maximè,

Æneásque Anchisiades & illustris Hector.
 Horum a. sicut sturnorum agmè venit vel graculorū.
 Acutè vociferantes, quando vident accedentem
 Accipitrem, qui paruis cædem affert auibus:
 Sic ab Æneáque & Hectore iuuenes Achiuorum
 Acutè clamantes ibant obliuiscébanturque dimica-
 tionis. (fossam

Multa v. arma pulchra ceciderunt circúmque inque
 Fugientium Danaorum: belli a. non fiebat bestatio.

ARGVMENTVM XVIII. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

ACHILLES Patrocli mortem rescians, luget,
 ascendens autem Thetis è mari consolatur ip-
 sum, & suadet abstinere à bello, donec ei arma afferat
 à Vulcano. Iussu v. Iunonis inermis progressus ad
 fossam apparet hostibus, qui ex viso perculsi fugiunt,
 & in fuga multi extinguuntur. Patrocli verò corpus
 saluum perductum Myrmidones lauant: Vulcanus
 autem Achilli armaturam præparat.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Σ, Thetis Achilli à Vulcano attulit arma.

VEL ITA.

Σ, Arma fabricatus est Vulcanus hōyilli.

ΑΛΛΗ.

Οπλοποιία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Σ. Ραψ. δία.



Σ οἱ μὲν μαύριαντο δέμας πρὸς αἴθε-
μόιο.

Αἰτίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος
ἦλθε.

Τοὶ δ' ἔρεσσαν παρρησίᾳ γένοιτο ὀρθοκρά-
ται,

Τὰ φροσύνοντ' αἰὲς θυμῷ, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.

Οχθισαὶ δ' ἄρα εἶπε πρὸς οἱ μεγαλύτερα θυμῷ,

„ὦ μοι ἔχοντες, τί τ' ἄρ' αὖτε κερηκομύωιτες Ἀχαιοὶ

„Νηυσὶν ἐπικλοῖοιται ἀνυζόμενοι πεδίον.

„Μὴ δὴ μοι τελίσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

„Ὡς ποτὲ μοι μήτις διέπιδραδε, καὶ μοι ἔειπε,

„Μυρμιδόνων δὲ ἄριστοι ἐπὶ ζώοντες ἐμεῖο,

10 „Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψαι φάος ἡελίοιο.

„Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μειοπίην ἄλκιμος υἱὸς

„Σχέτιος ἦτ' ἐκέλευν ἀπασσάμενοι δῆϊοι πῆρ,

„Ἀψ' ὅππῃσιν ἴδω, μηδ' ἔχθραι ἴφιν μάχεσθαι.

„Ἐως ὅτε αὖθ' ὄρμαινε χεῖρ φρένα. καὶ χεῖρ θυμῷ,

„Τόφρα οἱ ἐγύθει ἦλθει ἄγαυ' Νέστορος υἱὸς,

„Δάκρυα θερμὰ χέων· φάτο δ' Ἀχιλλεῖον ἀλεγεινῶς,

„ὦ μοι Πηλεΐας υἱὸς δαΐφρονης, ἦ μάλα λυγρὸς

„Πέσσαι Ἀχιλλείης, ὣς μὴ ὄφελε γενέσθαι.

„Κεῖται Πάτροκλος, ἰέχουσ' ὅθι δὴ ἀμφιμάχοιτο

20 „Γυμνῷ, ἀπὸς πᾶν γένος ἔχικορυσσάμενος ἔκτωρ.

Ὡς φάτο· διδ' ἄχος τε φέλη ὀκάλυψε μῆλαια.

Ἀμφοτέρησι δ' ἔχουσ' ἐλάνθοντο αἵματα λείεσσαν,

Χεῖρας καὶ κεφαλῆς· χάρει δ' ἦεν ὅτι σῶσται.

Νεκταρίῳ δ' ἔχουσ' ὅθι δὴ ἀμφίζανε τίφρην.

Αὐτὸς δ' ὅς κοίτῃσι μέγας μοχλὸς ἱτανυαῖός.

Καὶ τὸ φίλῃσι δ' ἔχουσ' ὅθι δὴ ἀμφίζανε.

ALIA INSCRIPTIO.

Armorum fabricatio.

HOMERI ILIADOS LIB. XVIII.

 Ic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
 Antilochus autem Achilli pedibus celer nuntius venit:

Hunc vero inuenit ante naues erectas antemnas habentes,

Ea cogitantem animo quæ iam perfecta erant.

Ingemiscēs verò dixit ad suum generosum animum,

Hei mihi, cur rursus comati Achiui

Ad naues tumultuosè pelluntur, turbati per cāpum?

Vereor ne iam mihi perficiant dii tristes curas animo,

Vt olim mihi Māter narrauit, & mihi dixit,

Myrmidonum fortissimum, adhuc viuentem me,

Manibus Troianorum deserturum esse lucem solis. 10

Profectò omnino iam mortuus est Menætijs fortis
 filius, (ignem,

Miser: equidē monueram vt cum repulisset hostilem

Ad naues reliret, neque cum Hect. fortiter pugnaret.

Dum is hæc voluebat in mente & animo,

Interim ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,

Lacrymas calidas fundens, dixitq; nuntium tristem,

„ Heu Pelei fili bellicosi. certè valdè tristem

„ Audies nuntium qui vtinam non accidisset,

„ Iacet Patroclus de cadauere autem pugnant.

„ Nudo: cæterum arma tenet galeā mouens Hector. 20

Sic dixit, hunc verò doloris nebula obtexit nigra.

Ambabus autem manibus capiens puluerem atrum

Fudit super caput, gratiosam verò deturpauit faciem:

Diuinæ autē tunicæ niger adhesit cinis,

Ipse verò in pulueribus magnus latè extensus,

Iacebat charisque manibus comam deturpabat euolens,

Δρυαί δ' αἶε λελυγμένοι Πάτροκλός τε,
 Θιμὸν ἀκνέμεναι, μεγάλ' ἰαχοί, ἐκ δ' ὅθεν αἶε
 Ἐδραμοὶ ἀμφ' Ἀχιλῆα διΐφρονα· χροὶ δ' ὅσας
 30 Στήθεα πεπλήγοιτο, λύθει δ' ὑπὸ γῆα ἰκάσῃς.
 Αἰπὸ λόχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δούρυα λείβων,
 Χῆρας ἔχον Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἐπεκυνδαλίμοι κῆρ.
 Δείλιε γὰρ μὴ λαμὸν ἀπὸ μύξῃς σιδήρεο.

Σμερδαλίοι δ' ὠμφοῖσι ἄκουσε δ' ὅττι καμήτης,
 Ημῶν ἐν βείτεσσιν ἄλός, ὅθεν πατεὶ γέροντι·
 Κώκυσέ τ' ὅρ' ἐπιτα, θεαὶ δέ μιν ἀμφα-
 γέροντο

Πᾶσαι, ὅσαι καὶ βείτεος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν·
 Εἶθ' ὅρ' ἔλω Γλαύκη τε Κάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη, Σπικώ τε, Θόη δ', Ἀλὶν τε βοῶπις,
 40 Κυμοτόη τε καὶ Ἀχταίη, καὶ Λιμιώρεια,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ιαμεα, καὶ Ἀμφιτόη, καὶ Ἀχαιὴ,
 Δαπώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσα τε, Διωα-
 μήνη τε,

Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφιόμη, καὶ Καμιαίηρα,
 Δωρίς καὶ Πανίπη, καὶ ἀνακλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδής, καὶ Καμιαίασσα.
 Εἶθα δ' ἔλω Κλυμένη Ιαίηρα τε, καὶ Ιαίασσα,
 Μαίρα καὶ Ωρεΐθμα ἐὺπλόκαμος τ' Ἀμάτεια·
 Ἀλλὰ δ' αἶψ' ὅρ' ἔλω βείτεος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.

Τῶν δ' ὅς κ' ὀργύρεον πλῆθος αἶός· αἶδ' ἅμα πᾶσαι
 50 Στήθεα πεπλήγοιτο· θέπς δ' ἔξῃρχε γόοιο·
 „Κλύετε κασίγνηται Νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 „Εἶδ' ἰδὲ ἀκούσσαι, ὅσ' ἐμῶν εἰς κῆδ' ἔδυμ' ὅ.
 „Ὡμοὶ ἐκὼ δειλὴ ὥμοι δυσταρεῖς ὀϊκεία,
 „Ἡ τ' ἐπεὶ ὅρ' τέκον ὑδὲ ἀμύμονιά τε κρατερὴν τε
 „Εξοχοὶ ἥρώων· ὅδ' αἰεὶ δραμὴν ἔρις ἴσος.
 „Τὸν μὲν ἐκὼ θρέψασα φυδὶ ὥς, γοιμῶ ἀλωῆς,
 „Νηυσὶ ὅππῃ θεῖν' ἔκκα κορωνίσιν Ἰλίοι εἶσω
 Τρῶσι μαχυσόμενοι, οἳ δ' ἔχ' ὑποδέξομαι
 αἶψα

Ancillæ a quas Achilles prædatus erat Patroclusque,
 Animo tristatæ vehementer eiulabant, & foras
 Excurrebant circa Achillē bellicosū: palmis v. omnes
 Pectora plāgebāt: solutasūt a. subrus mēbracuiusqu
 Antilochus v. ex altera parte lugebat lacrymas stillās, 30
 Man⁹ tenēs Achillis: hic a suspirabat glorioso corde:
 Timebat enim ne iugulum abscinderet ferro.
 Terribiliter v. plorabat: audiuit a. veneranda mater
 Sedens in gurgitibus maris apud patrem senem :
 Eiulavit deinde; deæ autem circa ipsam congregatæ
 sunt,

Omnes, quōtquot in imo mari Nereides erant:
 Ibi erat Glaucēque, Thaliaque Cymodocēque,
 Nesæa, Spióq; Thoáq; Haliaq; magnis oculis decora,
 Cymothoáque & A&æa, & Limnoria,
 Et Melita, & Iæra, & Amphithoe, & Agaue, 40
 Dotóque Protóque, Pherusaque, Dynamenēque,
 Dexamenēque, & Amphinome, & Callianira,
 Doris & Panope, & inclyta Galatea,
 Nemertésque & Apsēudes, & Callianassa:
 Ibi etiam erat Clymene, Ianiráque, & Ianassa,
 Mæra & Orithya, & crinibus decora Amathia,
 Aliæque quæ in profundo maris Nereides erant:
 Quibus etiam argentea implebatur specus: hæ a. si-
 mul omnes

Pectora tundeant. Thetis verò exorsa est luctum,
 Audite sorores Nereides, vt bene omnes 50
 „Sciatis audientes quanti meo insint dolores animo:
 „Hei mihi miseræ, hei mihi infelicitèr optimum fi-
 lium enixæ:

„Quæ postquā peperit filiū eximiumq; fortemque,
 „Præstantissimū heroū, (hic a. creuit plantæ similis)
 „Hunc quidem ego educatum, plantam velut in fer-
 tili terra,

„Nauibus mihi curuas puppes habentibus ad Ilium
 „Cōtra Troianos pugnaturū: hūc a. non recipiā iterū
 Domum

- „Οἶκαδε ἰοσῆσαντα δόμῳ Πηληϊοίησσι,
 60 „Ὀφραδέ μοι ζώῃ καὶ ὄρα φάος ἡλίοιο,
 „Ἀχρῦται, ἔδ' ἐπ' οἷ δ' ὡς αἶμα χρασμῆσαι ἴσσε.
 „Ἀλλ' ἔμ' ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἡδ' ἐπα-
 κοίσω,
 „Ὅτ, πρὶν ἵκετο πείθεσθαι ἀπὸ πολέμοιο μύθοισι.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπείος, αἵ ᾗ (μὴ αὐτῇ
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, παρὶ δέ σφισι κύμα θαλάσσης
 Ῥήγνυται δ' ὅτε δὴ Τροίην εἰσβόλοισι κοῖτο,
 Ἀκτὶς εἰσανέβαινε ὅππῃ χερσὶ εἶθε θαμναίῃ
 Μυρμιδόνων εἰρυντοίης, ταχὺ δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα.
 Τῷ ᾗ βαρυπιάχοι παρὶς αὖ πότνια μήτηρ.
 70 Ὁξὺ δ' ἤρχεσθαι κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο.
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρμόνῃ, ἔπα πτερύγεσσιν ὤσσει.
 „Τέκνον, τί κλάεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος.
 „Ἐξάουδε, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεστο
 „Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ κορυγ' εὖχος χερσὶ
 αἰαχῶι,
 „Πάντας ὅττι κορύμηνσι ἀλήμμεναι ἦεν Ἀχαιοί,
 „Σεῦ ὅππῃ δουροτόμος, παρ' ἐνὶ τ' ἀεχμήλια ἔργα.
 Τὴν δ' βαρυπιάχοι περ σέφῃ πόδας ὥκεις Ἀχιλλεύς,
 „Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ' μοι ὀλύμπιος ἔξετελεσται.
 „Ἀλλὰ τί μοι τῆς ἡδὸς, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐπαϊῶς
 80 „Πάτροκλος· δι' ἐγὼ παῖδά ποτ' ἴποι ἐπαίρειν
 „Ἴσοι ἐμῇ κεφαλῇ, δι' ἀσώλιστα, πύχνα δ'
 Ἐκτὼς
 „Δηϊόστας ἀπέδυσσε πλώερα θαῦμα ἰδέσθαι
 „Καλὰ, τὰ μὲν Πηληϊάδεϊ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 „Ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτῶν αἰῶρος ἐμβαλοῖ ἐνὶ ᾗ.
 „Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλγίστης
 „Ναίει, Πηλεὺς δ' ὅττι πᾶσι ἀγαγέσθαι ἀκοίπῃ.
 „Νῦν δ' ἴνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύροις εἴη
 „Παιδὸς ἀποφθιμόνιο, δι' ἔχ' ὑποδέξασθαι αὖθις
 „Οἶκαδε ἰοσῆσαντ', ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς αἰῶνα
 90 „Ζώει, ἔδ' αἰδρασι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἐκτὼς

„Domum reuersum domum Pelciam intra.
 „Quoad verò mihi viuit, & videt lumen solis,
 „Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta
 „Sed vado vt visamque charum filium. & audiam
 „Quisnam ipsum occupet luctus à bello cessantem.

60

Sic loquuta, reliqui spelūcam: hæc autem cum ipsa
 Lacrymabundæ ibant: circa verò ipsas vnda maris
 Discindebatur: hæc a. ubi iā Troiā fecundā venerunt,
 Litus conscenderunt ordine, vbi frequentes
 Myrmidonū subductæ erāt naues celerē circū Achil.
 Huic a. graniter suspiranti astitit veneranda mater:
 Acriter verò eiulans caput prehendit filij sui,
 Et lugens verbis alatis *enim* alloquuta est,

70

Fili, quid fles? quisve tuam mentem inuasit dolor,
 „Eloquere, ne cela: hæc quidem iā tibi perfecta sunt
 „A Ioue, sicut iam prius orasti manibus sublatis,
 „Vt omnes ad puppes concluderentur filij Achiuorū
 Tui indigentes, paterenturque molestas res.

Hanc autem valde suspirans alloquutus est pedi-
 bus velox Achilles,

„Mater mea, hæc quidem mihi Olympus perfecit:
 „Sed quæ mihi ex his voluptas quum charus perierit
 socius

„Patroclus? quæ ego præter ceteros honorabā socios
 „Æquè ac meipsū: hūc ego perdidī: arma verò Hect. 80
 „Postquam trucidasset exuitingentia, mirabile visu,
 „Pulchra, quæ quidem Peleo dij dederant, splendida
 dona,

„Die illo, quo te mortalis viri collocarunt in cubili.
 „Vtinam tu quidem ibi inter deas marinas
 „Habitares: Peleus verò mortalem duxisset vxorem:
 „Nunc tu homini nupsisti, vt & tibi luctus in animo
 esset immensus

„Filio interfecto, quem non suscipies rursus
 „Domum reuersum: quoniā neq; me animus impellit
 „Viuerē, neque viris interesse, nisi Hector

90

Hh

„Ἐρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, ἀπὸ θυμῷ ὀλέσῃ

„Πατρίκλιον δ' ἔλωρα Μεισιπιάδιω ἀποπίσῃ.

Τοὶ δ' αὖτε προσέηπε Θέτις, καταδευκρυχέσασα,

„Ὀκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσται, οἷ' ἀγορεύεις.

„Αὐτίκα γὰρ τοῖ ἐπιταμὲθ' Ἐκτορα πόντος ἐτόιμος.

Τῷ δ' αὖτ' ἔμειν' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς,

„Αὐτίκα τετυαίην, ἐπεὶ ἔκ εἰς ἔμελλοι ὑπαίρω

„Κτετομόρῳ ἐπαμύνω· ὁ μὲν μάλ' ἀπὸ θυμοῦ

πάτρης

„Εφθίτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσει δρῆς ἄλκῃ ἔρα γιέναι.

100 „Νῦν ἐπεὶ ἔϊέμαί γε φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν,

„Οὐδέ π' Πατρίκλῳ γινώμην φάος, ἔδ' ἐτάρξιαι

„Τῆς δμῶις, εἰ δὴ πολέες δαίμων Ἐκτορα δίο·

„Ἀλλ' ἤματι πρὸς ἑταίρους ἐτάσσοι ἄχθος δρῆρης,

„Τοῖσ' ἐὼν, οἷος ἔπ' Ἀχαιοὶ χαλκοχρῶται

„Εἰ πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνοίς τίσι καὶ δῆσι.

„Ὡς ἔρεε ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπολοῖτο,

„Καὶ χίλος, ὅς τ' ἐφίηκε πολύφρονα τῶν χαλε-
πῆται,

„Ὅτε πολὺ γλυκίῳ μῆνιτος καταλειβομένοιο

„Λιδρῶν ὅς τ' ἤθεον ἀέξεται ἢ ὅτε καπὸς.

110 „Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλασσε ἀνὰ ζεὺς ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

„Ἀλλὰ τὰ μὲν προσέτε τύχῃαι ἑάσομαι ἀχύνοντοί τῳ,

„Θυμῷ δ' αὖτ' ἤθεον φίλοι δαμάσαστε· ἀνὰ δ' ἔκ

„Νῦν δ' εἴ μ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κίχῃ

„Ἐκτορα, κῆρα δ' ἐχὼ τότε δέξομαι, ὅτε ποτε κείδῃ

„Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀφ' αἵατος θεοὶ δῆσι.

„Οὐδέ γδ' εἰδὲ βῆ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,

„Ὡς τῳ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κροτῶνι ἀνὰ κτῆ.

„Ἀλλὰ ἐμῶν δαίμασσε καὶ δρῶν ἑλὼς χόλος Ἡρῆς.

„Ὡς καὶ ἐγὼν εἰδὴ μοι ὁμοῖα μῶν τε τέτυκται,

120 „Καί σοι ἐπὶ κε θαίω, νῦν δ' ἔκλειος ἐσθλὸν
ἀροίμην,

Καὶ πῖα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυ-
πόλκων

„Ἀμφ' ἐτέρησι χερσὶ παρῆάωι ἀπαλάωι

„Primus mea hasta ictus animam amittat,
 „Patrocli autem dilanationem Menœtiadæ luat.

Hūc v. rursus alloquuta est Thetis lacrymas fundēs
 Cito moriturus mi fili eris, qualia narras:

Ilico enim tibi dein post Hectorem mors parata.

Hanc a. valde ingemiscens alloquutus est pedibus
 velox Achilles, (socio

„Ego vero illico moriar, quādoquidē ita fata tulēre ut

„Dum occideretur non ferrem opem: ille quidem
 procul à patria

„Interiit: me verò oportuit necem ab eo propulsare.

„Nunc (quoniā non redeo dilectam in patriam terrā,

„Neque vlla Patroclo fui lux i. *salus*, neque sociis

„Aliis, quī iā multi interfecti sunt ab Hectore diuino: 100

„Sed sedeo apud naues inutile pondus terræ.

„Talis existens, qualis nullus Achiuorum loricatorū

„In bello: in cōcione autem meliores sunt etiam alij:

„Vtinam contentio ex diis, & ex hominibus pereat.

„Et ira, quæ cogit prudentem licet sœuire:

„Quæque multo dulcior melle liquido

„Virorum in pectoribus augetur, velut fumus:

„Sicut me nūc ad iram prouocauit rex virorum Aga-
 memnon. (uir.

„Sed illa quidem ante facta sinamus dolentes quam- 110

„Animū in pectorib. charum cohibētes nēcessitate.

„Nunc in quā eo ut chari capitis perditorem inueniā

„Hectorē: mortē a. ego tunc recipiam quando cūq; iā

„Iupiter voluerit perficere & immortales dii alij.

„Neque enim, neque vis Herculis effugit mortem,

„Qui dilectissimus erat Ioui Saturnio regi:

„Sed eum fatum domuit & difficilis ira Iunonis:

„Ita & ego si iam mihi similē fatum paratum est,

„Iacebo vbi mortuus fuero: nunc autē gloriā bonam
 utinam assequar, (fundum finum habentium 110

„Et aliqua Troiadum & Dardanidū mulierum pro

„Ambabus manibus genarum tenerarum

H h ij

„Δάχρυ' ὁμῶρ' ἀμύνειν ἀδινὸν πριαχῆσαι ἐφείλιν·
 „Γιοῖει δ' ὥς δὴ δηρὸν ἐχὼ πολέμοιο πεπαυμαι·
 „Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης φιλέεσσι τῶρ, ὅδε με πείσεις.

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπιταθεὰ θεῆς ἄργυρῳ πεζα,
 „Ναὶ δὴ τὰ τ' οἷοι τέκνοι ἐπὶ θυμῳ ὅ κακὸν ἔβρι,
 „Τερθρόμοις ἐπαρῶσι ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 „Αλλὰ τί ἐν τεαχά μιν Τρώεσσι ἔχοιται,
 „Χάλκεα μαρμαίρουτα· τὰ μὲν κορυθαίολος

Εκπῶρ

„Αὐδὲ ἔχοι ὅμοισι ἀγάλλεταί, ὅδε ἱφίμει
 „Δηρὸν ἐπαγλαῖσθαι, ἐπεὶ φότος ἐγγύθει αὐτῶν·
 „Αλλὰ σὺ μὲν μή ποτε καταδύσῃς μῦθον Ἀργεῶν.
 „Πεῖν γ' ἐμὲ διὺρ ἐλθῆσαι εἰς ὀφθαλμοῖσι ἴδῃαι.

„Ἡὼθει γὰρ νῦν μαῖα μ' ἠελίῳ αἰετοῖσι,
 „Τεύχεα χαλὰ φέρουσιν παρ' Ἡφαιστῶσι αἴαχες·

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπετ' ἦος ἐοῖο·
 Καί τ' ἑφθεῖσ', ἀλῆσι κασιγνήτησι μετηύδα,
 „Τμῆς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλποι,
 „Ὀψόμεθα τε γέροντ' ἄλριοι, καὶ δώματα πατρὸς,
 „Καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσεται· ἐχὼ δ' ἐς μακρὸν ὄλυμπος·
 „Εἴμι παρ' Ἡφαιστῶσι κλυτὰ τεύχεα, αἶψ' ἐθέλησι
 „Τί μ' ἐμῶν δόμων κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

Ὡς ἔφατ'· αἶδ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτὴν ἔδυσαν·
 Ἡ δ' αὐτ' ὄλυμπον διὰ θεῆς ἄργυρῳ πεζα.
 Ἡ δὲ, ὅφρα φίλον παῖδ' κλυτὰ τεύχε' ὀείκοι,
 Τί μ' ἐμῶν δόμων κλυτὰ τεύχεα φέρει· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεασσάμενοι ἀλαλητῶν ὑφ' ἑκτόρου ἀνδρῶν φόβοιο
 Φεύγοντες, ἦσάν τε καὶ Ἑλλήσποιοι ἴκοιτο·

Ὀὐδέ κε Πάτρι κλῆν τῶρ, εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εκβέλειον ἐρύσαντο ἰέκῳ θεράποντ' Ἀχιλλεύου.
 Αὐτὸς γὰρ δὴ τὸν γέγονε λαὸς τε καὶ ἵπποι,
 Εκπῶρ τε Πριάμοιο παῖς φλογὶ κελος ἀλκίον·
 Τεῖς μὲν μὴ μετόπισθε ποδῶν λάβον φαίδιμος Εκπῶρ,
 Ελκόμενοι μεμαῶς μέγα ὅ Τρώεσσι ὀμόκλει·
 Τεῖς δ' οὐ Αἰάντες θῆρι βίησιν ἀλκίον,
 Κεκροῦσ' ἀπετυφέλιξαν· ὅδ' ἐμπεδὸν ἀλκὴν πεποιθὼς,

„Lacrimas abstergentem, miserè suspirare cogam,
 „Intelligentq; quod diu ego à bello cessavi.
 „Neq; v. me arceas à pugna, diligens quamuis: nec. n.
 mihi persuaseris.

Huic a. respondit deinde dea Thetis argentipes,
 „Sanè iam hæc fili, verè dicis, non malum est
 „Ab afflictis sociis auertere graue exitium:
 „Sed tibi arma pulchra inter Troianos detinentur,
 „Ærea, splendida quæ quidem sæuus Hector
 „Ipse gerens humeris gloriatur, neque ipsum puto
 „Diugauisurum esse: quia cædes prope ei adest.
 „Sed tu quidem nondum ingredi stragem Martis,
 „Antequam me huc profectam in oculis videris.
 „Mane enim reuertar simul cum sole ascendente,
 „Arma pulchra ferens à Vulcano rege.

130

Sic fata, recessit à filio suo:

Et conuersa, marinas sorores alloquitur est,

140

Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
 „Visuræque senem marinum, & ædes patris,
 „Et ei omnia dicite: ego autem ad altum Olympum
 „Vado ad Vulcanum inclytum fabrum, si velit
 Filio meo inclyta arma dare vndique lucida.

Sic dixit: illæ vndam maris statim subierunt:

Ipsa verò iterum ad Olympum dea Thetis argētipēs
 Iuit, vt dilecto filio inclyta arma afferret

Hanc quidē in Olympum pedes tulerunt, sed Achiui
 Ingenti tumultu ab Hectore homicida

150

Fugientes, ad nauēsq; & Hellespontum peruenerunt.

Nec Patroclum quidem bene ocreati Græci

Ex telis traxissent mortuum ministrum Achillis

Rursus n. iam hunc cōsequuti erāt populúsq; & equi

Hectórq; Priami filius flammæ similis fortitudine:

Fer quidē ipsū retro pedib. prehēdit illustris Hector,

Trahere cupiens, valde autem Troianos hortabatur:

Ter vero duo Aiaces impetuosum induti robur

A cadauere retulerunt: hic a. firmiter robore fretus,

H. h. iij.

- Αλλ' ἐπαΐζασκε χῆ' μόθοι, δῆ' τε δ' αὖτε
 Στάσνε μέγα ἰάχοι, ἐπίσω δ' ἔχ' αἶψα πάλιν.
 262 Ως δ' ἀπὸ ζώματός ῥ' ἡ λείοντ' αἴθ' αἶψα δυνάται
 Παιδῶν ἀγχιόχοι μέγα παιάονται δ' ἰεῶν
 Ως ῥα δι' ἐκιδύοντ' ὅσῳ λ' ἴαυτε κορυτὰ
 Ἐχέρε Πριαμίδην ἀπὸ γυῖο δειδίξαο.
 Καὶ ἴκει ἥρυσεν τε καὶ ἄσπετος ἦρατο κῦδος.
 Εἰ μὴ Πηλεΐων ποδῶν εὖρος ὥχ' ἄλκιος
 Ἀχιλλεύς ἦλθε θεῶν ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσας,
 Κρύβ' οὐ Διὸς, δῆ' οἱ τε θεῶν· σὺ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη·
 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη, ἔπειτα πτέρεσσιν ἀνέστη,
 270 „Ὅρσθε Πηλεΐδην πάντων ἐκπαγλότεον ἀνδρῶν,
 „Πάτρ' ἔκλω' ἐπάμυνον, ὃς ἔνεκα φύλοπις αἰὶν
 „ἔστυχε σὺν γένει· οἱ δ' ἀνέλοις ἀλέκοισιν,
 „Οἱ μὲν ἀμυνόμενοι ἔχουσιν περὶ τεθιγαῖος·
 „Οἱ δ' ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ὠμώεσσαν
 „Τρώες ἐπιθύουσι, μάλιστ' ὅτ' Φαίδημος ἔκπῳρ
 „Ἐλκόμεναι μέμνηται· κεφαλὴ δ' ἐθ' οὐκ ἔσθ' αἶσα
 „Πῆξαι αἶα βροχόεσσι ταμύθ' ἀπαλῆς ἀπὸ
 δειρῆς.
 „Ἀλλ' αἶα, μηδ' ἐπὶ κείνῳ· σέβας δ' ἐπεθ' οὐκ ἔσθ' αἶσα,
 „Πάτρ' ἔκλω' Τρωῆσι κισὶ, μή τι πῖρα γενέσθαι.
 „Σοὶ λώβη, αἴ κ' ἐπὶ ἔχουσιν ἡ χυμώδης ἔλθῃ.
 280 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῶν εὖρος ὥχ' ἄλκιος,
 „Ἰεὺς θεῶν, τίς τ' ἄρ' σε θεῶν ἐμὸν ἄγγελος ἦκε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῶν εὖρος ὥχ' ἄλκιος,
 „Ἥρη με προσέειπε Διὸς κούρη ὄψ' ἀνέκτισ·
 „Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψιζυγός, ὃς ἐπὶ δῆ' οἱ
 „Ἀθάνατος, οἱ ἄλκιμοι ἀγαυοὶ ἀμφιπέ-
 μνεται.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥχ' ἄλκιος Ἀχιλλεύς,
 „Πῶς τ' ἄρ' ἴω μὲν μόθοι, ἔχουσιν δ' ἐπὶ τῇ σκῆπτρῳ·
 „Μή τις δ' ἔμε φίλην κόριν γ' εἴα θωρήσας,
 „Ρεῖν γ' αὖτις ἐλθῶσαν σὺν ὀφθαλμοῖσιν ἰδοίμαι.
 290 „Σπῆν γὰρ Ἥφαιστος παρ' οἷσ' ἐμὸν εἴτεα καλὰ.

Interdum irruebat in turbam, interdum vero rursus
Cōsistebat valde clamitās: retròv. nō cedebat omnino
Sicut a. à corpore minimè leonem fuluum possunt
Pastores agrestes valde esurientem abigere: 160

Sic non poterant duo Aiaces armati
Hectorem Priamidem à cadauere abstertere:
Et fortè pertraxissétq; & immensam retulisset gloriā,
Nisi Pelidē ventipes velox Iris
Nuntia venisset festinans Olympo vt armaretur,
Clām Ioue aliisque diis, nam præmiserat ipsam Iuno:
Prope autem stans verbis alatis alloquuta est,

Surge Pelide, omnium terribilissime virorum,
„Patroclo auxiliare cuius gratia conflictus grauis
„Consistit ante naues: hi autem se inuicem perdunt. 170
„Alij quidem pugnantes pro cadauere demortui,
„Alij verò vt trahant ad Ilium ventis expositum
„Troiani rectà irruunt: maxime a. illustris Hector
„Ad trahendum promptus est: caput autem ipsum a-
nimus impellit

„Affigere palis, abscissum tenero à iugulo.
„Sed surge: nec amplius iaceas: reuerentia a. tuum
animum tangat,

„Patroclum Troianis canibus ludibrium fieri.
„In te *redundat* cōtumelia si cadauer fœdātū venerit.
Hāc verò excepit deinde agilis diuinus Achilles, 180
„Iri dea, quis te deorum mihi nuntiam misit?

„Hunc a. rursus alloquuta est ventipes velox Iris,
„Iuno me misit Iouis gloriosa vxor,
„Neque scit Saturnides sublimis, neque quis alius
„Immortalium, qui Olympum niuosum incolunt.

Hanc a. respondens alloquutus est pedibus celer
Achilles,

„Quomodo a. ibo ad stragem? habent enim arma illi:
„Mater a. chara non me ante finit armari,
„Quam ipsam venientem oculis videam:
„Spondit enim à Vulcano allaturam arma pulchra 190

Ἀλλ' ὅθ' ἔβλεο οἶδά τευ καὶ κλυτὰ τεύχεα δύω,

„Εἰ μὴ Αἴαντος γε σῆκος Τελαμονιάδου.

„Αλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ' (ἐλπομ') οἱ φράτισταί ὁμῶς,

„Εγχιθιόσαι αὖ Πατρίκιοι θαιόντες.

Τοι δ' αὖτε προσέειπεν ποδάρκην ἀχέα Ιεὺς,

„Εὖτε καὶ ἡμῶς ἴδωμεν, ὅτι καὶ αὐτὴ τεύχε' ἔχεται·

„Αλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὰ φρονιῶν, Τρώεσσι φαίηθι,

„Αἴ κε σ' ὑποδδείσαιντες ἀπὶ χῶνται πολέμοιο·

Ἰσχυρὴς, αἰσχυρὸς δ' ἀνέμοιοι ὕμνος ἀχαιῶν

2000 „Τα ῥόμοι, ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο.

Η καὶ ἐφ' ὧς εἰπὺς, ἀπέβη πόδας ὠκείατος·

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὦρτο Διὶ φίλος, ἀμφὶ δ' Ἀθηνῶν·

Ὡμοῖς ἰφθίμοις βάλ' ἀγίδα θυσοειδέσσαι.

Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νόθος ἔσφεν διαθεάσει

Χρύσειν, ὅα δ' αὖτε φλόγα παμφάνοισαι.

Ὡς δ' ὅτε χαπὶ ὅς ἰώϊ ἐξ ἄστρος ἀνθέρ' ἵκηται

Τηλεθει ὁκ ἴσον, πλὴ δῆτοι ἀμφιμάχονται,

Οἷτε πατημέλαις ὑπερῶ χεῖρισι τὰν θῆν

Αἶψα δ' ἠελίφ καταδυόπ,

210 Πυρσοί τε φλεγέθιοι, ἐπὶ τειμῶν, ὑψόσθ' αἶγλ'

Γίνεται ἄτασιντα θεαπείονα ἡ δὲ αὖ.

Αἱ κείως Συμιοσὶ Ἀρεὺς ἀλκτῆρες ἴχθυοιται

Ὡς ἂν Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.

Στῇ δ' ἐπιπέφρηγίῳ ἀπὸ τείχεος· ὃ δ' εἰς Ἀχαιοὺς·

Μία γὰρ μητὸς τὸ περικλυτὸν ὀπίζουτ' ἐφ' ἑτμὸν.

Εἴθ' αἶψ' ἦϋσ' ἀπατερθεῖς ὅ Πάλας Ἀθηνῶν

Φθίγγατ· ἀπὲρ Τρώεσσιν ἐδάσπετ' ὄρος κυ-

Δο.μ.91.

Ὡς δ' ὅτ' ἀειζήλη Φοῖβη, ὅτε τ' ἰαχὴ σάλπιγγε.

Ας υμνεῖται ὁ κύριος πάντοτε καὶ πάντοτε ὑμῶν ὁ κύριος ὁ θεός·

220 Ως τὸ π' ἀειζήλη Φωὴ γίνεται Λίακιδου.

Οἱ δ' ὥς οὐδ' αἰοι ὅπα γάλακτος Λίακίδαο.

Πᾶσι δειτῆ θυμῶς· ἀπὲρ χαλίπεργς ἴσποι.

Αὐτὸ ὅσα πρόποι, ὁδοί τε καὶ ἄλλα θυμῶ·

Ηιόγοι δ' ἐκπληνι ἐπὶ ἰσοδι ἀκάματι πῦρ

Δεῖναι ἵνα καὶ αὐτοὶ μακάριοι γινώσκουσιν.

„Alterius a. nō scio cuius inclyta arma induere pos-
 „Nisi Aiakis scutum Telamonidæ: (sim,
 „Sed & ipse hīc (credo) inter primos versatur,
 Hasta trucidans *hostes* circa Patroclum mortuum.

Hunc rursus alloquuta est ventipes velox Iris
 „Rectè sanè & nos scimus quòd tibi inclyta arma deti-
 „Sed saltē ad fossā profect' Troianis appare, (uētur:
 „Si forte te veriti abstineant à bello
 „Troiani: respirent autem martij filij Achiuorum
 Confecti: exigua verò *sit* respiratio belli. 200

Hæc sic effata abiit pedibus velox Iris:
 At Achilles motus est Ioui dilectus, circū v. Minerva
 Humeros validos posuit ægida fimbriatam:
 Circūmque eius caput nubem sepsit dīa inter deas
 Aurēā, exq; ipsa incēdebat flammā vndiq; lucentem.
 Veluti a. quum fumus iens ex vrbe in ætherē assurgit
 Procul ab insula quam hostes oppugnant,
 Qui toto die horrendo decernunt Marte
 Vrbe ex sua, simul verò cum sole occidente
 Ignēsq; ardent crebri, in altum autem splendōr 210
 Fit assurgens, vicini vt videant,
 Si fortè cum nauibus Martis propulsatores veniant:
 Sic ab Achillis capite splendor ad æthera pertingebat.
 Constitit autem ad fossam iens à muro, neq; Achiuis
 Immixtus est, matris n. prudēs obseruabat præceptū.
 Ibi stans clamauit: procul etiam Pallas Minerva
 Insonuit, atque inter Troianos immensum excitauit
 tumultum.

Vt a. cū cognitu facilis vox est, quum clangit tuba
 Urbem obsidentibus hostibus perniciosus:

Sic tunc clara vox fuit Æacidæ: 210

Illi postquam audiuerunt vocem ferream Æacidæ,
 Omnib. cōmotus est animus: sed pulchrè iubati equi
 Retro currus verterūt, præsagiebāt n. dolores animo:
 Aurigæ a. perculsi sunt, vbi viderūt indefessum ignem
 Horrendum super caput magnanimi Pelidæ-

Δαμόλμοι· ὃ δ' ἔδανε θεὰ γλαυχόπις Ἀθηνῆ.

Τεῖς μὲν ἔσθ' ἑταῖφρου μεγάλ' ἰσχεῖ διος Ἀχιλλεύς·

Τεῖς δ' ἐκνηθήσαν Τρῶες κλαυτοῖ τ' ὀπίκουροι·

Εἶδα δὲ καὶ τότ' ὄλοτο θυώδι καὶ φῶτες ἄριστοι,

230 Ἀμφίσφοις ὀχέεσσι καὶ ἑγχέσι· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἀσπασίας Πάτριχλοι ὑπὸ ἑκβέλει ἐρύσαντες,

Κάτθεσαν ἐκ λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέεσαν

ἑταῖροι.

Μυρσάμοι· μετ' δέ σφι ποδῶν κησέπειτ' Ἀχιλλεύς,

Λάκρυα θερμά χέαι, ἐπὶ εἴσι δὲ πῖς οἱ ἑταῖροι.

Κεῖ μιν οἱ ἐκ φερέτρο διδαίγ' ἄνθρωποι ὀξεί χαλκῶ,

Τοί ῥ' ἦτοί μιν ἐπεμπε (μὴ) ἴστωσι καὶ ὀχέσφι.

Ες πόλεον, ὃ δ' αὖ πρὸς ἐδέξατο ἰός ἦσαντα.

Ἡέλιοι δ' ἀκάματα βιάπης πότνια Ἥρη·

Πέμψει ἐπ' ὠκεανοῖο ῥεῖα καὶ ἐκοίτα ἰέεσθ.

240 Ἡέλιος μὲν ἔδω, παύσαντο δ' ἴδρι Ἀχαιοὶ.

Φυλὸπιδ' ἀκρατῆς, καὶ ὁμοῖα πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.

Χορήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασι ὠκέας ἵππους·

Ες δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πᾶρος δόρποιο μέδιθ'.

Ορθῶι δ' ἐς ἀόποι ἀγορὴ γίετ', ὃ δέ πρὸς ἔπλη

ἔζεσθ. πάντας γὰρ ἔχε τρώες, οὐκ ἔχ' Ἀχιλλεύς.

Ἐξεφάνη δὲ θυρὸν δ' ἰμάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.

Τοῖσι δ' Πηλεΐδης πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύων·

Παῖδοίδης, ὃ γὰρ οἷος ὄρεα σέσσω καὶ ὀπίσσω·

250 Ἐκβείδ' ἦν ἑταῖρος, ἴη δ' ὀπίσσω γίνοιτο.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἔρ' ἄνθρωποισι, ὃ δ' ἑγχέϊ πολλοὶ οἴκα·

Ὅς σφι εὐφροσύνῃ ἀγορήσαντο καὶ μετέπει,

„Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι, κέλομαι γὰρ ἔχοντι·

„Ἄσπερ νῦν ἴσταί, μὴ μίμνηται καὶ δῖος

„Εἰ πεδῶ παρὰ τοῖσι· ἔχας δ' ἀπὸ τείχεος εἰμὲν.

„Ὅφρα μὲν ὅς τις αἰὲς Ἀγαμέμνονι μὲν ἐδίω,

„Τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζωι ἦσαν Ἀχαιοί.

„Χαίρεσθε γὰρ ἔχοντες θεῶν ὀπί τοις ἰαύω,

„Ἐλπεόμενοι καὶ χ' αἰρήσεσθ' ἀμφιελίσσας.

Ardētē, illum autem accenderat dea cælia Minerva:
Ter q. super fossam valde clamavit diuinus Achilles,
Ter a. turbati sunt Troiani, inclytq; auxiliatores.

Illic v. & tunc perierunt duodecim viri fortissimi

A suis curribus & lanceis, sed Achiui

230

Alacriter Patroclum è iaculis subtrahentes

Collocarunt in lectis: chari autē circumstabant focij

Lugentes, cum ipsis verò velox sequebatur Achilles,

Lacrymas calidas fundens, postquā vidit fidū socium,

Iacentem in feretro, per fossam acuto ære.

Quem quidem miserat cum equis & curribus

Ad prælium, neque rursus excepit reuersum.

Solē a. indefatigatum oculis decora veneranda Iuno

Misit ad Oceani fluentia iuuitum, vt abiret

Sol quidem occidit, cessabantque diuini Achiui

240

A conflictu forti & omnibus peræquē molesto bello,

Troiani v. rursus ex altera parte à forti pugna

Cedentes soluerunt à currib. veloces equos.

Atque ad concionem congregabātur. antequam concionam curarent: (quis sustinebat.

Erectis autem stantibus concio habita est, neque ali-

Sedere, omnes n. habebat tremor, eo quod Achilles

Apparuisset, diu v. à pugna cessauerat tristi.

His autem Polydamas prudens cœpit concionari

Pāthœdes: hic n. solus videbat antrorsum & retrorsū: 250

Hectori a. erat amicus, eadēque nocte nati erant:

Sed hic quidem verbis, ille a. hasta multum superabat.

Qui ipsis bene consulens, concionatus est & dixit,

Disigenter considerate amici: suadeo enim ego

„Ad urbē nunc ire, neq; expectare aurores diuinam.”

„In campo apud naues, procul enim à muro sumus.

„Quādiu quidē hic vir Agamem. ita scabatur diuino,”

„Tam diu. faciliores ad debellandum erant Achiui.

„Lætabar enim & ego veloces apud naues excubans,

„Sperans naues me capturum, quæ vtrinque remis a- 260

guntur:

Hb. vii

260 „Νῦν δ' αἴας δίδοιχα ποδώκεα Πηληϊάων·
 „Οἷος ἔκλιν' θυμὸς ὑπὸ βίῃ, ἔκ' ἐβλήσκει
 „Μίμνῃσι σὺ πεδίῳ, ὅθι παρ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί,
 „Εἰ μέσῳ ἀμφότεροι λόφος Ἀρης δατέοιται·
 „Ἀλλὰ παρὶ πύλινός τε μαχίσσεται ἠδὲ γυναιχόων·
 „Ἀλλ' ἰοῦναι παρὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ἄδ' ἔγωγε
 ἔσταμ.

270 „Νῦν μὲν ἰὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηληϊάων
 „Ἀμβροσίῃ, εἰ δ' ἄμμι κηχίσεταί ὅσ' ἄδ' εἴπας·
 „Ἀνέμι δ' ὀρμηθεὶς ἱὺν τεύχεσι, οὐκ ἔτι σῶσιν
 „Γινώσεται· ἀσπίσιν γὰρ ἀφίξεταί Ἰλιον ἱρμόν·
 „Ὅς κε φύγη πολλοὺς ὅ' κινέει καὶ γυναιχόωνται
 „Τρώων, αἳ γὰρ δὴ μοι ἀπ' ἔατος ἄδ' ἔγειντο.
 „Εἰδ' αὖ ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἐπὶ ὀφθαλμοῖσιν
 „Νέκτα μὲν εἰς ἀγορὴν θεῖος ἔξομαι, ἄστυ δ' οὐκ ἔτι πύργους·
 „Τφηλαί τε πύλαι, στείβεις τ' ἐπὶ τῆς ἀφάρῃσιν
 „Μαχεραί, εὐξέσθ' ἐξ ουρανῶν ἐρύσσοιτα·
 „Πραὶ δ' ὑπ' ἡτοῖσι ἱὺν τεύχεσι θωρηχθεῖτες,
 „Σπῆσθε μετ' αἰπύργοις· τῷ δ' ἄλγοι αἴκ' ἐθέλησιν·
 „Ελθὼν ἐκ κινδύου πύλινός τε μάχης.
 „Ἀψ' ἄλλοις ἔσθ' ἐπὶ ἱῶν, ἐπὶ καὶ ἐριανύχιας
 ἱῶνας.

280 „Παῖδες δ' ὀφθαλμοῖσιν ὑπὸ πτόλιν ἱλασκάζου·
 „Εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμητῆρας ἑάσει·
 „Οὐδέ ποτ' ἐκπαύσει παρὶ μοι κινέει ἀργοὶ ἰδοῖται.
 „Τοὶ δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν παρσέφα κορυθαίολος Ἐκτορ,
 „Πηλεϊάων, σὺ μὲν ἔκ' ἐμὸν φίλον ἑὸν ἀγορεύεις.
 „Ὅς κίλεσθαι καὶ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτὸς ἰόντας·
 „Ἡ γὰρ πῶ κακὸν ἔσθ' ἐλθέμεναι εἰδοθὲν πύργους·
 „Πεῖ μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέρσπες ἀνθρώπων·
 „Παῖτες μὲν ἔσθ' οἶον πολὺ χρυσοὶ, πολὺ χαλκοί·
 „Νῦν δ' ἔξ' ἀπὸ λωλεδόνων κειμήλια χαλά·
 280 „Πολλὰ δ' ἔθ' Ὀφρυγίῳ καὶ Μηνοίῳ ἐρατεινὸν,
 „Κλίματα παρὶ ἄμυν' ἔχει, ἐπὶ μέγας ὠδύσσετο Ζεὺς·

- „Nunc autem valde timeo velocem Peliden,
 „Qualis illius animus inuictus, non volet
 „Manere in campo. in quo Troiani & Achiui
 „In medio vtrique robur Martis decernunt:
 „Sed de vrbe pugnabit atque vxoribus.
 „Itaque eamus ad urbem: parete mihi, sic enim erit:
 „Nunc quidem nox cessare fecit velocem Peliden
 „Intempesta: si autem nos offenderit hinc existentes
 „Cras imperum faciens cum armis, probè quis ipsum
 „Sentiet, libenter enim veniet ad alium sacrum
 „Quicūq; effugerit: multos v. cāes & vultures cōedēt 270
 „Troianorum: vtinam v. procul sit ab aure mea tam
 tristis rei auditio:
 „Si v. meis verbis paruerimus, afflicti licet,
 „Noctu q. in concione cōfirmabimur, urbē a. turre;
 „Altæque portæ, forēsque ad has aptatæ
 „Longæ, bene politæ, coniunctæ tutabuntur.
 „Mane autem sub auroram armis instructi
 „Stabimūs super turre: illi autē peius erit si voluerit.
 „Profectus à nauib. pro muro nobiscum pugnare.
 „Retro iterum ibit ad naues postquam ingentis cer-
 uicis equos
 „Varia cursitatione satiarit sub ciuitatem discurrens: 280
 „Intro verò non ipsum animus irruere sinet,
 „Nec vnquam vastabit: prius ipsum canes celeres co-
 medent. (Et or,
 „Hunc a. toruè intuitus alloquutus est galeatus He-
 „Polydama, tu q. non iam mihi grata hæc cōcionaris;
 „Qui iubes in urbem nos concludi reuersos.
 „An nondum satiati estis clausi intra turre?
 „Antea n. Pria. urbē diuersis linguis vtētes homines
 „Omnes prædicabant auro abundantem, diuitē æris:
 „Nunc a. iam perierunt ex ædib. thesauri pretiosi: 290
 „Multæ v. iam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
 „Opes venditæ venerunt, postquam magnus iratus
 est Iupiter.

„Νυνὸ δ' ὅτε τῶρ μοι ἔδωκε Κρόνις παῖς ἄλκυλο-
μήτεω

„Κυδὸς δρέωθ' ἐπὶ μοῖσι, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοῖς·

„Νήπιε, μυχῷ τῶτα ἰοήματα φαῖν' εἰ δῖμος.

„Οὐ γὰρ περ Τρώϊοι ἐπιπείσεται, ὃ γὰρ ἔαστω

„Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς αἰεὶ γὰρ εἶπα πειθώμεθα πάντες.

„Νυνὸ μὲν δόρπι ἐλίσσε χεῖρας διδοὺς τελέεσσι,

„Καὶ φυλακῆς μύσσεια εἰς ἡγήγορθε ἕκαστος.

„Τρώϊοι δ' ὅς κτεάπασιν ἔσθ' Φιάλῃς αἰιάζω,

300 „Συμῆξας λαοῖσι δὲ πῶκα ταδ' ἠμυβορῆσαι.

„Τῶι πῖα βέλτερός ἔστιν ἐπαυρέμεν τῶρ Ἀχαιοῖς.

„Πρῶί δ' ὑπ' ἡοίοις, κυνέυχοι θωρηχθέντες,

„Νηυσὶ ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐγείρεμεν ὄξυυ δῖνα.

„Εἰ δ' ἐπεὶ ὥστα καὶ φημι ἐστὶν ἡδὺς Ἀχαιοῖς,

„Ἀλχοι αἴεθ' ἐθέλοισι τῶ ἴσεται· ὅμμι ἔγωγε

„Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσήχεος, δῖα μάλ' αἵτις

„Στήσιμα ἢ κε φέρησι μέγα κραῖος, ἢ κε φεργίμην.

„Ζυνὸς ἐνυάλιος καὶ τε κτανέοιτα κατέχεται.

Ως ἔκπερ ἀγόρευ' ἐπὶ τῷ Τρώεσσι κελάδουσιν

310 Νήπιοι ὅκ γὰρ σφασί φοῖται εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἐκβείων γὰρ ἐπ' ἡύχεται κακὰ μητόσιν.

Πυλιδύμαντι δ' ἄρ' ἔπει, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βυλίην.

Δόρποι ἐπιτ' εἴλοισι χεῖρας διδοὺς αὐτοῖς Ἀχαιοῖ.

Παιύχοι Πάτρ' κλ' αἶεσι ἄχοιτο γαστρίτες

Τοῖσι δ' ἠλπίδης ἀδ' ὅς ἐξήρχε γόοιο.

Χῆρας ἐπ' αἰδρεφόμενος θέλμος στήθεσσι ἐπαίρου.

Πυκνὰ μάλα σεῖαχοι αἴ τ' ἄλ' ἡνέχ' ἡνέχ' ἡνέχ' ἡνέχ'.

Ὡς ῥά τ' ὑπὸ χέμοισι ἐλαφνέοις ἀπάσῃ αἴῃ.

Τλῆς ἐκ πυκνῆς· ὁ δέ τ' ἄγχιτα ἵππερος ἐλθόντι.

210 Πολλὰ δέ τ' ἄλ' ἐπ' ἡλθε μετ' αἰέρος ἵππ' ἐφ' ἑσπέρῃ,

Εἰ ποτ' εἰς ἐξώροισι μάλα γὰρ δειμὺς χόλος αἶρε.

Ὡς ὁ βαρυτεῖαχοι μετεφώϊες Μυρμιδόνεσσιν,

„Ὡ πόποι, ἦ ῥ' ἄλ' ἡνέχ' ἡνέχ' ἡνέχ' ἡνέχ' ἡνέχ' ἡνέχ'.

„Θαρσύνωι ἦρα Μειδίποισι ἐν μεγάροισι.

„Ὡς δ' οἱ εἰς Ὀπείτα περικλυτοὶ υἱοὶ ἀπαΐξουσιν.

„Nunc a. quando mihi dedit Saturni filius versuti
 „Gloriam referre prope naues, marique concludere
 Græcos:

„Stulte, ne amplius hæc consilia profer in populo:
 „Nō n. quis Troianorū obtemperabit, neque n. sinā,
 „Sed agite, sicut ego dixero pareamus omnes:
 „Nunc quidē cœnā sumite per castra in ordinibus,
 „Et excubiarum recordamini, & vigilate singuli
 „Troianorū a. si quis de opibus nimium sollicitus est,
 „Collectas populis det vt publicē consumantur:
 „Horum aliquem melius est illis frui quā Achiuos. 300
 „Manē verò sub auroram cum armis armati
 „Naues ad concauas excitemus acre prællum.
 „Si a. reuera apud naues surrexit nobilis Achilles,
 „Durius, si voluerit, ipsi erit: non ipsum equidem
 „Fugiam ē prælio lamentabili, sed audenter contrā.
 „Stabo: vel feret magnam, victoriam, vel feram.
 „Communis mars est, sæpeque is quem alius videba-
 tur occisurus esse occidit.

Sic Hector concionatus est: Troiani a. applausērūt
 Stulti: nam ipsis montes abstulerat Pallas Minerva.
 Hectori enim assenserunt malē consulenti, 320
 Polydamātī v. nemo, qui tamē bonū dederat cōsiliū,
 Cœnam deinde sumplerunt per castra sed Achiui
 Tote nocte circa Patroclum suspirabant lugentes:
 His autem Pelides miserandum incepit luctum,
 Manus homicidas imponens pectoribus socii.
 Crebrò admodū suspirans, sicut leo pulchrē iubatus,
 Cui catulos venator surripuerit vir,
 Sylua ex densa: hic a. tristatur posterior veniens:
 Multas v. conualles adit post viri vestigia scrutans
 Sicubi inueniat: valde enim acris ira eum corripit: 320
 Sic hic grauitè suspirans alloquutus est Myrmidones.

Proh deos, certē vanum verbum emisi die illo,
 „Animum addens heroi Menœtio in ædibus:
 „Dicebān. ei in Opunta clarū filium me esse reducturū.

- „Ιλίοι ἐκπέρσαιτα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν·
 „Αλλ' ὃ Ζεὺς αἰδρεῖσι κήματα πάντα τελευτᾷ,
 „Αμφω γὰρ πέσονται ὁμοῖον γαῖαν ἐρεῦσαι
 „Αὐτὸν οἷ Τροίην· ἐπὶ ὕδρ' ἐμετοσέσσαντα·
 330 „Δέξεται σὲ μεγάροισι γέρονι πππλάτα Πηλεΐς,
 „Θυδὲ Θέπιδ' ἀμ' αὐτὴ γαῖα κατ' ἔξει.
 „Νυῶ δ' ἐπὶ οὐδ' Πάτροκλε, σέυ ὕπερθε ἡμ' ὕπῃ
 γαῖαν,
 „Οὔ σε φρίκτειώ, φρίν γ' Ἐκτόρος ἐθάδ'
 ἐήχη
 „Τεῦχεα καὶ κεφαλὴν μεγάθυμου σείῃ Φοῖβος.
 „Δωδὲκα δ' ὅσπερ ἔρριθε πυρῆς, δόπου διερρημύσσει
 „Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέβει καταδύοιο χολωταῖς.
 „Τόφρα δέ μοι ὄφρα κισὶ κοραῖισι κείσεται αὐτῶς.
 „Αμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Παρδανίδες βαλ' ὑκολποι
 „Κλαύσουται, ἰύκτας τε καὶ ἥματα δακρυχέουσαι·
 340 „Ταῖς αἰτὶ χαμόμοστα βίηφί τε δουεῖ τε μακρῶ,
 „Πιεῖρας φέρδοιτε πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπ' ἄροισι ἐκεκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀμφὶ πύρρ' ἔσσαι σείποδα μέλαι, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλοι λύσειαι ἀποβροτοῖσι αἵματι·
 Οἱ δὲ λοετροχέουσι πείποδ' ἴσασσι σὲ πύρρ' κηλῖφ,
 Βιδ' ἄρ' ὕδωρ ἔχαι, ὕπῃ δὲ ξύλα δαῖται ἐλόιτες·
 Γάστρῳ μὲν πείποδος πύρρ' ἀμφεπὶ, θερμὸν δ'
 ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσει ὕδωρ οἷσι λῶσι χαλκῶ,
 Καὶ τότε δὴ λῦσαι τε καὶ ἡλῆσαι λίπ' ἐλαίφ·
 350 Εἰδ' ὅτε ἰλαὸν πλῆσσε ἀλείφατος ὀρεώροιο·
 Εἰ λεχέεσσι δ' ἔθειτες, ἐαυτῶν λίπ' ἐκάλυψαν
 Ἐσπόδας ἐκ κεφαλῆς, κατ' ἵπποισι δ' ὅφρα λευκῶν·
 Παιῦχοι μὲν ἐπιτα πόδας παχυὸν ἀμφ' Ἀχιλῆα,
 Μυρμιδόνες Πάτροκλοι αἰεπιάχοιτο γοῶντες.
 Ζεὺς δ' Ἡρῶν προσέειπε κασιγνήτιν ἀλοχόειν,
 „Εωρηξας καὶ ἐπιτα βούπιδος πότιν· Ἡρῶν,
 „Αἰετῶν δ' Ἀχιλῆα πόδας παχυὸν ἢ ῥάιν σείῃ·

„Hium vbi depopulatus fuisset, nactusque præde
partem. (perficit:

„Sed minimè Iupiter hominib. cogitationes omnes

„Quin vtiq; nostrū fatale est vt eandem terrā rubefa-

„Hic in Troia, quoniam neq; me reuersum (ciamus

„Suscipiet in domibus senex eques Peleus,

„Neque Thetis mater, sed hic terra detinebit. 330

„Nunc a. postquā Patrocle te posterior subeo terrā.

„Non te ante sepeliam quā Hectoris huc attulero

„Arma & caput magnanimi tui interfectoris,

„Duodecim v. ante rogam obtruncauero

„Troianorū inclytos filios ob te interfectum iratus.

„Interea a. mihi apud naues curuis puppib. iacebis sic

„Circum a. te Troianæ & Dardanides amplo sinu

„Plorabunt noctesque & dies lachrymas fundentes:

„Quas ipsi labore acquisuimus vique hastāq; longa,

„Opulentas destruētes ciuitates diuersis linguis lo- 340
quentium hominum.

Sic fatus, sociis iussit diuinus Achilles

Ad ignem statuere tripodem magnum, vt celerrimè

A Patroclo abluerent laniem cruentam: (dentè,

Hi v. aptū ad lauacra tripodē statuerunt in ignem ar-

In ipsum a. aquam fuderunt: subtus autem ligna ac-
cenderunt admota:

Vētrē quidē lebetis ignis ambibat, calefaciebatq; aqua

Sed postquam ferbuit aqua nitido lebete,

Tunc quidem lauarunt, & vnixerunt pingui oleo:

Vulnera autem impleuerunt vnguento nouennali:

In feretro verò componentes linteo subtili texerunt 450

Ad pedes à capite, de super autem veste alba:

Tota nocte deinde pedibus celerem circa Achillem

Myrmidones Patroclum gemebant fugentes.

Iupiter a. Iunonem alloquutus est sororē & cōiugē.

„Perfecisti tandem aliquando pulchris oculis vene-
rabilis Iuno

„Vt excitares Achillem pedib. celerem: nūquid ex te

„Εξ αὐτῆς ἐγχείοιτο χαρηκομῶντες Ἀχαιοί·

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ ταβύπ'· πότνια Ἥρη,
 360 „Αἰετατε Κροῖδῃ ποῖοι δι' μῦθοι ἔειπες·
 „Καὶ μὲν δὴ πυμμένη περ βρυδὸς αἰδεῖ τελέσσαι,
 „Ὅπως θύητο, τ' ἔβα, καὶ ἔτ' ὅσα μῆδεα οἶδε·
 „Πῶς δὲ ἔκωγ', ἢ φημὶ θεάων ἐμμεν' ἀρίστη,
 „Λιφέτεροι, γε εἴητε, καὶ οὐκ ἐκαστὴν ὀφθαλμοῖσι
 „Κέκλεμαι· σὺ δ' ἴπασι μετ' ἀταράχοισι αἰάουσαι·
 „Οὐκ ὄφελος Τρωέσσιν κοτεσθαι μὲν κακὰ ῥάψαι·

Ὡς οἱ μὲν βιαῦτα πρὸς δμῶν ἀγόρευον·
 Ἡφαίστος δ' ἔκχεε δόμοι θεῖος ἄργυρῶπιζα
 Ἀφθ'· τοὶ δ' ἀπέρχοντα μεταφρεπὶ ἀθαιάτοισι,
 370 Χάλκεοι, οἳ ῥ' αὖδ' ἐπὶ πόσσιν κυλλοποδίοισι.
 Τοὶ δ' εὖ ῥ' ἰδρῶντα ἐλαστόμοροι πρὸς φίλους
 Σπύδοιτα· τείποδες γὰρ εἰκόσι παύται ἔτευχεν,
 Ἐσάμεναι πρὸς βίχοι εὖ σταθῆες μεγάροιο·
 Χρύστα δὲ σφ' ὑπὸ κέκλα ἐκάσθ' ἐπὶ μὲν θῆκε,
 Ὀφραὶ ἢ αὐτόματοι θεοὶ δυσοῖται ἀγῶνα,
 Ἡ δ' αὖτις πρὸς δῶμα νεόιατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἶδ' ἥτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, ὅατα δ' ἔπειτα
 Δαιδάλεα πρὸς σέκειτο, τὰ ῥ' ἤρτυε κόπιε δ' ἴ
 δισμοῖς·

Ὀφρ' ἔγχεαυτ' ἐποίητο ἰδὲ ἡσιωραπίδ'· οἱ,
 380 Τόφρα οἱ ἐγχεῖται ἦλθε θεὰ θεῖος ἄργυρῶπιζα.
 Τῷ δὲ ἴδε περιμολῆτα Χάρις λιπαροκρήνημις.
 Καλὴ, τῷ ὅππῃε φεγκλυδὸς ἀμφιζυήεις.
 Εἰ τ' ἄρα οἱ φῦ χιεῖ, ἐπὶ τ' ἔφατ', ἔκ τ'
 οἰόμαζε

„Τίπτε θεῖον ταῦτό πεπλε, ἰχάμεν ἡμέτεροι δό·
 „Αἰδοῖν τε φίλητε παρὸς γε μὲν ἔπ' ἀμύζουσαι.
 „Ἀλλ' ἐπεπρετέρω, ἵνα βί' παρ' ἑσθ' ἔσθ' ἔσθ'.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρὸς αὐτὴν ἀγέδ' ἀγέδ' ἀγέδ'·
 Τῷ μὲν ἔπειτα χαρῆσεν ἐπὶ θρόνῳ ἄργυρῶπιζα,
 Καλῶ δαιδαλέα, ὑπὸ δὲ θρῶνι ποσὶ ἦε
 390 Κέκλετο δ' Ἡφαίστοι κλοπὴ τέχνῳ, ἐπὶ τε μῦθοις,

„Ipsa nati sunt comati Achiui?

Huic a. respondit deinde pulchris oculis veneranda Iuno,

„Grauissime Saturnie, qualem orationem dixisti?

„Vel aliquis sane potuerit homo homini perficere, 360

„Qui *tamen* mortalis sit, & non tot consilia norit:

„Quomodo iam ego, quæ aio dearum me esse præstantissimam, (tua vxor

„Vtroq; *nomine* & generis *ratione* *habita*, & *ius* quod

„Sum, tu autem omnes inter immortales regnas:

„Non debebam Troianis irata mala machinari?

Sic hi quidem talia inter se loquebantur:

Vulcani a. peruenit ad domum Thetis argentipes,

Incorruptam, stellatam, decoram inter immortales,

Æneam, quam quidem ipse fecit claudus.

Hunc a. inuenit sudantem, motâtem sese circa folles, 370

Properantem, tripodes n. viginti omnino fabricabat,

Vt starent ad parietem bene ædificatæ domus:

Aureas a. rotulas eorum vnicuiq; fundo supposuerat

Vt ei sponte sua diuinum ingrederetur cœnaculum,

Ac rursus iterum domum redirent, mirabile visu:

Iliverò modo facti fuerant, ansæ autem nondum

Variæ additæ erant, quas apparabat incidebat a clauos.

Dum ille hæc elaborabat magna artis peritia,

Interim prope eum accessit dea Thetis argentipes,

Hanc autem vidit progressa Charis bene compta, 380

Pulchra, quam vxorem duxerat inclytus Vulcanus:

Inque eius hæsit manu, sermonēq; habuit his verbis,

Cur Theti extensū peplū gerēs, venis domū nostrā

Venerandāq; amicāque? antea sane non frequentas.

Sed sequere vltcrius, vt tibi hospitaies epulas apponā.

Sic loquuta, vltcrius duxit nobilissima dearum.

Hanc quidem deinde sedere fecit in sede argenteis

clauis distincta,

Pulchra, artificiosa: scabellum autem pedib. suberat:

Vocauit v. Vulcanū, inclytū fabrum, dixitq; verbum, 390

„Ηφαιστος ὦλε' ὧδε, Θέπς ὑπὲρ σείο χατίζω.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπιπείθει περικλυδὸς Ἀμφιγυῖης,

„Ἡ ῥά νυ μοι διηγή τε καὶ ἀνδρῶν θεῶς εἶδδι,

„Ἡ μ' ἐσάεσ' ἔτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε προοίτω,

„Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι περὶ κλυῶπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε

„Κρύψαι χολοὶ ἐόιτα· τότ' αἰ πάθοι ἄλγεα θυμῷ,

„Εἰ μὴ μ' Εὐρυμένη τε, Θέπς θ' ὑπεδέξατο

κῶλπῳ

„Εὐρυμένη θυγάτηρ Ἀφροδῖτος Ὀκεανοῖο.

„Τῇσι παρρηϊάετες χάλκευοι δαίδαλα πολλὰ,

400 „Πόρπας τε γαμπρίας θ' ἑλκας, κάλυκας τε,
καὶ ὄρμους,

„Εἰσπῆι γλαφυρῷ· φεῖ δ' ἦ ῥ' οὖος Ὀκεανοῖο

„Ἀφρῷ μορμύραι ῥέει ἄσπετος· ὕδ' ἐπὶ δῆμος

„Ἡ δεινὸν τε θεῶν, ὅτ' ἐθ' ἐπὶ θεῶν ἀνθρώπων·

„Ἀλλὰ Θέπς τε καὶ Εὐρυμένηεσσαν, αἵ μ' ἐσάεσαν·

„Ἡ νῦν ἡμέτερον δομοῖ ἥκει· τῷ με μάλα χρεῶν,

„Ραίπει Θέπς χαλκὸν πλοκάμῳ ζώαρχα πίπει.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ ὄφρα θες ξοιῖα καλά,

Ὀφρ' αὖ ἐγὼ φύσας ἀποθάρσμαι, ὅππῃ τε πάμπαν

Ἡ καὶ ἀπ' ἀκροθίνιο πέλας αἴητοι αἰέεσσι

410 Χωλεύωι, ὑπὸ δ' ἡγεῖμαι ῥαοῖτο δράμαί.

Φίσεις μὲν ῥ' ἀπαύεσθαι τίθει περὶ, ὅππῃ τε
πάμπαν

Δαρίαχ' ἐς ἀρχαίῳ συλλέξατο· τοῖς ἐπιπῆτο·

Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρὸς ὤματα, καὶ ἀμφὶ χεῖρ' ἀπο-
μόργνυ,

Ἀυχέια τε στεβαροῖ, καὶ στήθεα λαχρήετα.

Δὴ δ' ἡγεῖται· ἔλε δ' ἡγεῖται παχὺ· βῆ δ' ἡγεῖται

„Χωλεύωι ὑπὸ δ' ἀμφ. πολλοὶ ῥαοῖτο αἴακτι

„Χρυσείῃ ζωῇσι· τελευτοῖσι τοῖσι καὶ

„Τῆς ἐν μὲν ἰός ἐστὶ μετ' ὅφρα· ἐπὶ δ' ἡγεῖται,

Καὶ δέος, ἀθανάτων δ' ἐπὶ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασιν·

420 Λί μὲν ὑπαίθα καὶ αὖτις ἐπο. πινυ· αὐτὰρ ὁ ἔρρωτο

Πλησίον εἶθα Θέπς ὅφρα ἐπὶ θεῶν ἴζε φαεινῷ,

Vulcanē, ades huc, Thetis aliqua in re tui indiget.

Huic vero respondit deinde inclitus Vulcanus,

Certè mihi potènsque & veneranda dea intus,

„Quæ me seruauit, quando me dolor cepit procul
delapsum (bat

„Matris meæ voluntate inuerecundæ, quæ me vole-

„Occultare claudum existentem: tunc pallus fuisset
dolores animo

„Nisi me Eurynomèq; Thetisq; excepissent sinu:

„Eurynome filia æstuosi Oceani.

„Apud istas per nouèniū fabricaui artificiosa multa,

„Fibulâsque, tortilèsq; armillas, fistulâsq; & torques

„In specu concaua, circum autem fluctus Oceani 400

„Spuma murmurans fluebat immensus: neque quif-
quam alius

„Norat, neque deorum, neque mortalium hominum

„Sed Thetisq; & Eurynome aderât, quæ me seruârât.

„Hæc nûc nostrâ domû venit: ideo me admodû decet

„Omnia Thet. pulchricomæ præmia salutis soluere.

Sed tu quidè nûc ei apponito epulas hospitales lautas

Dum ego folles deponam, instrumentâque omnia.

Dixit, & ab incudis sede monstrû ingens surrexit
Claudicans: subtus a. suræ validè incedebât distortæ.

Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaq; omnia 410

Arculam in argenteam composuit, quibus laborabat:

Spongia a. circum faciem & ambas manus absterfit,

Ceruicèmq; solidam & pectora villosa,

Induitque tunicam, accepitque sceptrum crassum, &
exiit foras

„Claudicans: ancillæ v. validis ibant passibus sub rege

„Auræ, viuis adolescentulis similes:

„Quib. quidè prudètia inest in mentib. inestq; & vox,

Et virtus, ab immortalibus autem diis opera sciunt.

Hæ quidem coram rege opus faciebant, sed hic diffi-
culter gradiens

Prope, vbi sedebas Thetis in throno sedit lucèti,

- Εἰτ' ἄρα οἱ Φῦχιεῖ ποτ' ἔφατ'· ἔκτ' ὁ ὀμαζε,
 „ Τίπτε Θέπτανύπεπλεῖ κάκῃς ἡμέτεροιο δῶ,
 „ Αἰδοῖητε, φίλητε παρὸς γε μὲν ὕπθαμίζας·
 „ Αὔδα ὅ, πφροῖεας, τελέσας δέ με θυμὸς αἴωγει,
 „ Εἰδυάμας τελέσαι γε, ἣ ἂν τετελεσμένοι ᾖσι.
 Τοῖδ' ἡμεῖβετ' ἐπιπτα Θέπτε καταδυκ· υχίσσας,
 „ Ηφαῖτ', ἥ ἄρα δὴ πρὸς ὅσας θεῶν ἔσ' ὅλυνε παρ,
 „ Τόσσα δ' εἰς φρεσὶν ᾗσι αἰέχετο κήδ' αλυστὰ,
 430 „ Οὐδ' ἐμὶ ἐκ πασέων Κροχίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκει;
 „ Εκ μὲν δ' ἡμάωι ἁλῖάωι αἰδεῖ δάμασσει,
 „ Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, ἣ ἔτλην αἰέρος εὐνῶ,
 „ Πιλλὰ μάλ' ὕχ' ἐθέλσας ὁ μὲν δὴ γέρας ἱλυστῶ
 „ Κεῖται εἰς μεγάροισιν ἄρ' ἡμῶν· δῆλ' αὖ δέ μοι μῦθ'·
 „ Τιοῖ ἐπὶ μοι δῶκε γειέσθ' τε τραφείσθ' τε,
 „ Εξοχοῖ ἡρώων· ὁδ' αἰέδεσθ' ἡμῶν ἐρίῃ ἴσος·
 „ Τοῖ μὲν ἐγὼ θρέψασα φυδῖ ὥς, γοιμῶ ἁλυστῶ,
 „ Νηυσὶν ὅππῃ ἐθήκα κορωνίσιν Ἰλίου ἑῖσω,
 „ Τρῶσι μαχιστέμῃσι· διδ' ὕχ' ὑποδέξομαι
 440 αὖτις
 „ Οἶκα δέ τοι ἦσται, δόμοι Πηλῆϊοι ἑῖσω·
 „ Οφρα δέ μοι ζώῃ ἣ ὄρ' αὖ φάος ἡελίοιο
 „ Αχυται, ὕδ' ἐπὶ οἱ δυάμας χρασμῆσαι ἴσται.
 „ Κεῖν, μὲν ἄρα οἱ γέρας ἔξελοι ἣ εἰς Ἀχαιῶν,
 „ Τῶν ἄφ' ἐκ χερσὶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων,
 „ Ἡ τοῖ ὅτ' ἄχαι' φρένας ἔφθιει· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 „ Τρῶας ὅππ' αὐρῶν ἑῖλεοι, ὕδ' ἐθύραζε
 „ Εἶσι ἐξέσται, διδ' ἣ λίσσονται γέροντες
 „ Ἀργείοι, ἣ πολλὰ πᾶσι κλυτὰ δῶρ' ὀϊόμαζον·
 „ Εἰδ' αὖδ' ἡμῶν ἐπὶ τ' ἡνῆατο λογὸν ἁμῶν
 450 „ Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλος πᾶσι μὲν τὰ ἁπλῆα ἔασε,
 „ Πέμπε δέ μοι πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαόν
 ὅπασσε
 „ Παῖδ' ἡμῶν κείραντο πᾶσι Σκαμῶσι πύλῃσι,
 „ Καὶ ἴν' αὖτ' ἡμῶν πολὺν ἑσπέρην, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 „ Πολλὰ κακὰ ῥέζαντα Μαιωτίδ' ἄλκιμον υἱόν,

Inq; eius hæsit manu, sermonemq; habuit his verbis,
 „Cur Theti lōgū peplū gerens accedis nostrā domū
 „Reuerendaq; & chara? antea sanè non frequentas.
 „Loquere q̄ sentis, perficere vero me animus iubet,
 „Si possum perficere modo, & si perfici res potest,
 Huic a. respondit deinde Thetis lachrymabunda,
 „Vulcane, an verò aliqua quotquot deę sūt in Olym.
 „Tot in mentibus suis pertulit curas molestas,
 „Quot mihi præ cæteris Saturnid. Iup. dolores dedit
 „Vnam quidē me ex omnib. marinis *nymphis* viro sub- 430
 „Æacidæ Peleo, & sustinui viri cubile, (iecit
 „Admodum repugnans: hic quidem iam senio tristi
 „Iacet in ædibus confectus, alia a. mihi nunc *infortu-*
nia dedit Iupiter, (educaretur,
 „Postquam mihi dedit vt filius mihi & naceretur &
 „Præstantissimus heroum, hic a. creuit plantæ similis:
 „Quem quidem ego postquam educaui, vt plantam
in fertili solo,
 „Nauibus misi curuas puppes habentibus Iliū versus,
 „Contra Troianos pugnaturum: hunc v. non susci-
 piam iterum
 „Domum reuersum domum Peleiam intra:
 „Quamdiu autem mihi viuit, & videt lumen solis, 440
 „Tristatur, neque ei possum auxiliari accedens:
 „Puellam quā ei præmiū exemerant filij Achiuorum,
 „Hanc rursus è manibus rapuit rex Agamemnon.
 „Atque ob hanc dolēs animo tabescebat, sed Achiuos
 „Troiani ad naues compulerant, neque foras
 „Sinebant exire: hunc autem precati sunt senes
 „Argiuorū, & multa inclyta dona nominatim polliciti
 „Tum ipse quidem abnuit pestem arcere: (sunt.
 „Sed Patroclum suis ipsius armis induit,
 „Misitq; ipsū ad bellū, multūmq; simul populū dedit: 450
 „Tota autem die pugarunt ad Scæas portas.
 „At sanè eadem die vrbem euertissent, nisi Apollo,
 „Multa mala qui fecerat, Menœcij fortem filium
 Interemisset

„Εκταν' εἰσ' αὐτὰ μάχοισι καὶ Ἐκλεικῦδος ἔδωκε.

„Ταυτὲρ καὶ νῦν παῖσά γ' οὐνατ' ἰχθυόμασιν, αἴ κ' ἐθέ-
λησθε

„Τί' ἐμὼ ὠκυμῶρος δόμου' ἀποῖμι καὶ τρυφάλειασιν,

„Καὶ χαλαρὰ κρημῖδας ὅπισφρυεῖσις ἀραγύας,

„Καὶ θώρηχ' ὃ γὰρ ἡμεῖς ἀπώλεσθαι πιστὸς ἐπαίρουσ,

460 „Τρωσίδεσσι· ὃ δ' κεῖται ὅππῃ χθονὶ θυμὸς ἀχέει.

Τὴν δ' ἡμῖβει' ἐπιτα περικλυδὸς ἀμφιζυγίης,

„Θάρσει, μή τοι ταῦτα μέγ' ὀρεσὶ σῆσι μὲν ἵπποι·

„Αἱ γὰρ μοι θανάτοιο δυσὸν χέος ὦδε δυναμῖν

„Νέοσφι δ' ἀποκρύψαι, ὅτε μοι μῶρος αἰὶός ἐστιν·

„Ὡς οἱ τεύχεα χαλὰ παρέσεται, εἴα πρὸς αὐτὴν

„Αἰτρώπῃσι πολέῃσι θαυμάσεται· ὅς κ' ἐῖηται.

Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λῖπει αὐτὴν, βῆ δ' ὅππῃ φύσας·

Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσεν τε ἐργάζεσθαι·

Φῦσαι δ' εἰς χαλκοῖσις ἐέκοιεν πᾶσαι ἐφύσαι,

470 Παντοίῃσι εὐκωρητοῖσι αὐτὴν μὲν ἐξαιῖσαι,

Ἀλλοτε μὲν ἀπώδοιεν παρέμμεναι, δῆϊοτε δ'
αὐτὴν,

Ὅσπως Ἡφαιστὸς γ' ἐθέλοι καὶ ἔργον αἴοιτο.

Χαλκὸν δ' εἰς πᾶσι βόηει ἀτειρέα κασσίτερον τε,

Καὶ χρυσοῖσι πᾶσι καὶ ἀργυροῖσι αὐτὰς ἐπιτα

Θῆκει εἰς ἀκμὸν ἔτφ' ἄκμῃσι μέγα· γίγτο δ' ἡμῖν

Ραγσῆρα κρατερῇ, ἑτέρῃσι δ' ἡμῖν πρᾶχην.

Ποίει δ' ὡραῖα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Παῖτ' ἐδιδάλλαι· περὶ δ' αἵματα βόηει φαφίλῃ,

480 Τείπλακα, μαρμαρέην, ὅκ' δ' ἀργυρεὴν τελαμῶνα.

Πείτε δ' ἀφ' αὐτῆς εἶναι σάκος πύχες· αὐτὰς εἰς αὐτὰς

Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδύησι φραπιδίῃσι.

Εἰ μὲν γὰρ αἶψαν ἔτευξ', εἰ δ' ἔραϊοι, εἰ δ' ἐθάλασσαν,

Ἡελίοι τ' ἀκάμματα σελίνῳ τε πλήθυσαν·

Εἰ δ' ἐπὶ τείρεα πάντα, τό τ' ἔραϊος ἐπ' αἶψαται,

Πληιάδας δ' Ἰάδας τε, τό τε θεῖος Ωρίωνος,

Ἀρκτοῦ δ' αἰὲς ἀμαζῶν ὅππῃσι καλέεισι,

Ἡ τ' αὐτῆς ῥέφεται, καὶ τ' Ωρίωνα δοκεῖν·

„Interemisset inter propugnatores, & Hectori gloriam dedisset.

„Huius gratia nunc tua genua amplector, si volueris
„Filio meo breui morituro dare scutum & galeam,
„Et pulchras ocreas fibulis aptatas,
„Et thoracem, ~~cum~~ n. qui erat ei, perdidit fidus socius
„A Troianis interfectus: hic a. iacet in terra animo
mœrens.

Huic verò respondit deinde inclytus Vulcanus, 463
„Bono sis animo, nec tibi hæc in mētib. tuis curæ sint:
„Vtinam ipsum à morte lamentabili sic possem
„Seorsū abscōdere, quādo ipsū fatū graue occupabit
„Vt ei arma pulchra aderunt, qualia quis rursus
„Hominū multorū admirabitur quicūq; ea viderit.
Sic loquutus, hanc quidē liquit ibi: iuit a. ad folles:
Illas verò ad ignem admouit, iussitque operari.
Folles a. in fornacibus viginti omnes spirabant.
Omnimodum facilè accēdentem flatum emittentes,
Interdum *ut* properanti adesset *vehemens*, inter- 476
dum verò contra.

Quamadmodū Vulcanus vellet & opus perfici posset:
Æs autem in ignem iecit prædurum stannūque,
Et aurum pretiosum, & argentum, ac deinde
Posuit in trunco magnam incudem: accepit a. manū
Malleum grauem: altera verò accepit forcipem.
Fecit a. primum clypeum magnūque firmūque,
Vndique variegans, cinxit autem circulo splendido,
Triplici splendente: extra a. argenteum lorū aptauit,
Quinque verò ipsius erant clypei plicæ, sed in ipso
Fecit varia multa docta mente. 480

In eo quidem terram effinxit, & cœlum & mare,
Solēque indefessum lunāque plenā, & mare,
Sideraque omnia, quibus cœlum coronatum est,
Pleiadasque, Hyadasque, robūrque Orionis,
Ursamque, quam & Plaustrum cognomine vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Oriona obseruat:

Οἷη δ' ἄμμορος ἔβριλιν ἄνθρωποις ἄνθρωποις.

Εἰ δ' ὅτε ποῖναι πολὺς μερόπων αἰθρῶν

490

Καλαί· ἐν τῇ μὲν γάμοι τ' ἴσαν, ἐλαπίται τε·

Νύμφας δ' ἐκ θαλάμῳ δαΐδωι ὑπολαμπόμεναι,

Ἡγεῖται αἰὲς αὖτις, πολὺς δ' ὑμῶν ἱεράων·

Κῦροι δ' ἐρχοῦντο ἑσπέρῳ, ἐν δ' ἄρα τοῖσι

Αὔλοι φόρμιγγες τε βύβη ἔχοι· αἱ δ' ἔτι γυναικες

Ἰσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ φρεσὶν ἑκάστη.

Λαοὶ δ' αἰὲς ἀγορῇ ἴσαν ἄνθρωποι· εἴθ' αὖτις ἱεὺς

Ωραί· δύο δ' αὖτις ὁσέκεοι αἶετα ποιῆς

Λιδεὺς ἀποφθιμένη· ὁ μὲν ἔχεν πάντα δόξουσαν

Δήμῳ πεφασμένοι· ὁ δ' αἰετὸς μηδὲν ἐλέει.

500

Ἀμφὶ δ' ἰσθμῷ ἐπὶ ἵστροι περὶ ἐλέει.

Λαοὶ δ' ἀμφοτέρωσι ἐπήπυον ἀμφὶς ἄρῳ.

Κήρυκες δ' ἄρα λαοὶ ἐρήνουν, οἱ δ' ἔτι γέροντες

Εἶατ' ἐπὶ ξέστοισι λίθοις ἱερῶσι κύκλῳ·

Σκῆπτρα δ' ἔκρυπτον ἐν χερσὶ ἔχοι ἡερῶνται,

Τοῖσι ἐπιτ' ἦσαν, ἀμφοτέρωσι δ' ἐδίχαζον·

Καὶ δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαυτα,

Τῷ δὲ μὲν ὅς μιν δέχοι δίκλιν ἰθμότατα ἔπη.

Τῷ δ' ἐτέρῳ πόλι ἀμφὶ δὺς στρατοὶ εἶατο λαῶν,

Τεύχεσι λαμπόμοι, δίχα δὲ σφίσι λῦδαντα βυλῇ.

510

Ἡ δὲ διαφραγμένη, ἡ αἰετὶς πάντα δόξαζεν

Κλῆσι ἴσοι πολέεσσι ἐπὶ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ.

Οἱ δ' ἔτι πειθόμην λόχῳ δ' ὑπερῶνται.

Τῆχος μὲν ὅρ' ἀλοχοῖτε φίλῳ καὶ ἱππῶσι τέχνῳ

Ρύατ' ἐφεσάοτες, μετ' αὖτις οἱ ἔχοντες

Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφίσι Ἀρης καὶ Παλλὰς

Ἀθηνῆ,

Ἀμφὶ χρυσεῖο, χρύσεια δ' ἔμματα ἑσπέρῳ,

Καλῶ καὶ μεγάλῳ κυνέεσσι, ὥς τε θεῶν

Ἀμφὶ ἀειζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζοντες ἴσαν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ὅρ' ἴκανοι ἔθ' σφίσι εἶπε λοχῆσαι,

Sola autem expers est vndarum Oceani,
 Inq; eo duas fecit ciuitates variarū linguarū hominū
 Pulchras: in vna q. nuptiæq; erāt, cōuiuiāq; sollemnia:
 Sponsas autem ex thalamis, tædis subacçensis
 Ducebāt per vrbē: multūsq; hymenæus excitatus erat. 490
 Iuuenes v. saltatores in orbē agebant se, intérque hos
 Tibiæ citharæque sonunt edebant, sed matronæ
 Stantes admirabantur in vestibulis singulæ.

Populi a. in cōcione erāt frequentes: illic v. contentio
 Orta erat. duo a. viri contendebant gratia multæ
 Viri interfecti: alter quidem affirmabat omnia reddi-
 disse (quam accepisse:

Apud populum causa agens: alter v. negabat quic-
 Ambo v. cupiebant apud arbitrum litem dirimere.

Ciues v. vtrisque acclamabant hinc inde auxiliores: 500

Præcones autem populum continebant, at seniores
 Sedebant in politis lapidibus, sacro in circulo:

Sceptra v. præconum in manibus erant vocalium:

His *sceptra* dein incedebant, alternatimque senten-
 tiam ferebant.

Iacebant autem in medio duo auri talenta,

Ei danda qui inter hos sententiam rectissimè dixisset.

Alterā a. ciuitatē duo exercitus obsidebāt populorū

Armis fulgentes: bifariam v. ipsis placebat consilium,

Aut euertere, aut in duas partes omnia diuidere,

Possessionem s. omnem quam oppidum amœnum in- 510
 tus contineret.

Hi v. nondū parebant: ad insidias a. clam armabantur:

Murum quidem coniugēsque dilectæ, & infantes filij

Custodiebāt supra stantes: & in his viri quos habebat
 senectus.

Illi v. ibant: dux erat a. ipsis Mars & Pallas Minerva,

Ambo aurei, aureas & vestes induti erant,

Pulchri & magni cum armis: sicut dii scilicet

Vtrinque conspicui: populi a. humiliores erant. (r.

Hi v. quādo peruenerūt: vbi ipsis cōmodū erat insidia

520 Εἰ ποταμῷ, ὅθι τ' ἄρδμὸς ἔλυ πειτεσιβοῦσι·
 Εἰθ' ἄρα τοί γ' ἵζοιτ' αἰλυμένοι ἀδοπι χαλκῷ·

Τοῖσι δ' ἐπιτ' ἀπαύειε δὺς σκοποὶ εἴατο λαῶν
 Δέγμοι, ὅσποτε μῦλα ἰδοῖατο καὶ ἑλικας βοῖς.

Οἱ δ' ἵπτα φεγγέζοντο, δὺς δ' αἰεὶ ἔποιτο ἰομῆες,
 Τερπόμοι συεγξί, δόλοι δ' ἔπ' ἐπερίεσχον.

Οἱ μὲν τὰ περὶ δόιτες ἐπὶ δ' ἔραμον, ὥκα δ' ἐπιτα

τάμιοι τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλά

Ἀργεῖοι οἶοι, κτεῖνοι δ' ἐπὶ μελιβροτῆρας.

Οἷδ' ὥς οὐδ' ἐπαθοῖτο πολὺ κέλαδοι ὄξος βοῶν,

530 Ἰεῖαι, περπαρθε κατ' ἡμῶν, αὐτὴ κ' ἐφ' ἵπποι
 Βαίτες ἀρσιπιδῶν μετεκίχθον· αἵ φασ δ' ἵκοιτο·

Σπῆσαι μὲν δ' ἐμάχοιτο μάχην ποταμῷο παρ
 ὄχθας,

Βόηοι δ' ἀμύλοισι χαλκήρεσι ἐγχείησι·

Εἰδ' εἰς, εἰ δ' Κυδοιμὸς ἐμίλει, εἰ δ'
 ὅλον Κῆρ

Ἄλλοι ζωὴν ἔχουσιν ἰεῖατο, ὅμοι ἄστροι,

Ἄλλοι τεθισσάτα χεῖρ' ἔλκε ποδοῖν,

Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δουροῖσιν αἵματι
 φώγῃ.

Ὡμίλει δ' ὥς τε ζωὴν βροτῶν ἡδ' ἐμάχοιτο,

Νεκρὸς τ' ἀμύλοισι ἐρυοὶ κατὰ τετρίσασιν.

540 Εἰ δ' ἐπ' ἔθαι ἰοὶ μαλακίῃ πίνεαι ἄρ' ἔραϊ,

Εὐρεῖαν, τείπολοι· πολλοὶ δ' ἀρ' ἔτῃρες εἰ αὐτῇ

Ζεύκα διπύοιτες ἐλάτρου εἶθα καὶ εἶτα·

Οἷδ' ὅπότε σρέφαιτες ἵκοιαν τέλος ἀνέρας,

Τοῖσι δ' ἐπιτ' εἰ χερσὶ δούρας μελ' ἠδέας οἶον

Δόσκει αἶψα ὅπῳ· τοῖ δ' ἔσρεφασκοι αἶ' ὄγμοις,

Ἰεῖμοι ἰοῖο βαθείης τέλος ἰκέαδ'.

Ἡ δ' ἠμύλινετ' ὅπῳ, ἀνέροισιν δ' ἐφ' ἔκει

Χρυσείῃ τῷ εἶσα, ὅδ' ἡ περὶ θαῦμα ἐπέτυχεν.

Εἶθ' ἐπ' ἔθαι τέμνοις βαθυλήϊον· εἶθα δ' ἐλθοι

550 Ἡμοὶ ὅξιναι δρεπαῖες εἰ χερσὶν ἔχοιτες,

Δραγμάτα δ' ὅμοι μετ' ὄγμοι, ἐκπύματι πίπτοι ἰεῖαζ.

Ἀλλὰ δ' ἀμαλῶδες τῆρες εἰ ἐμὲ δαίτοισι δέοντο·

Ad flūuium, vbi potatio erat omnibus armentis,

Ibi hi confederunt recti splendenti ære.

His a. deinde procul duo speculatores sedebant populorum, (dentes boues:

Obseruantes quādonā oues viderent & curuē ince-

illi v. citò pcedebāt duóq; simul sequebātur pastores

Oblectātes sese fistulis: insidias n. neutiq; presenserāt:

Illi quidē hæc prouidētes incurrerūt: mōxq; deinde

Cædebant vndiq; bouum armenta, & greges pulchros

Candidarū ouium: interficiebant a. insuper pastores.

Illi v. postquā audierunt multū strepitū apud boues,

Conciones ante sedētes, confestim equos (nerunt,

Conscendentes celeres insequuti sunt: mōxq; perue-

Cōsistentes v. pugnarunt pugnam flūuij apud ripas:

Feriebant autem se inuicem æratis hastis:

Ibi erat Contentio, ibi Tumultus, ibi exitiale Fatum,

Aliū viuū detinens retens vulneratū, alium illæsum,

Alium interfectum per stragem trahebat pedibus.

Vestem autem gestabat circa humeros valde cruen-
tam sanguine virotum:

Verfabantur v. tanquam viui homines, & pugnabant;

Cadauerāque mutuò trahebant interempta.

In eo etiam posuit nouale molle, pingue solūm,

Latum, ter aratum: multi v. aratores in ipso,

Iuga, vertentes terram, agitabant huc & illuc:

Hi a. quando *verso* solo venerunt ad finem arui,

Illis tum in manibus poculum dulcis vini

Dabat vir accedens, hi autem vertebant per sulcōs,

Cupientes noualis profundū ad terminum peruenire,

Ipsū a. nigrescebat à tergo: arato verò simile erat,

Aurēū quāuis esset hoc verò ingens miraculum erat.

In eo etiā ponebat cāpū altæ segetis, ibi a. messorēs

Metebant, acutas falces in manibus habentes,

Manipuli verò alij quidem secundum sulcum densi

cadebant in terram,

Alios v. manipulorū ligatores vinculis cōstringebāt:

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμάλιοι δῆτες ἐφύσασαν· αὐτὰρ
ἐπιδε

Παῖδες δαγμύοιτες, οὐδ' ἀλκίδοισι φέροισιν
· Λαοερχέας παρεχόν· βασιλεὺς δ' ἐν ὄϊσι σιωπῇ
Σκηπτέροισι ἔχον· ἐς ἥκει ἔτα' ὄγμου γητόσιμος κῆρ·
Κήρυκες δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ δαῖτα πέοιτο·
Βοῶν δ' ἱερεύσασιν μέλαι' ἀμφεποῖ· αἳ δ' ἔγχευον
Δῶπιοι ἐρίδοισι, λευκὰ ἄλφειά πολλὰ πάλιν οὐκ

360· Εἰς ἐπὶ θάλασσαν ἔλθον· ἀλκίδοισι
Καλὴν, χρυσεῖον, μύθων δ' αἰὲς βότρυες
ἦσαν·

Εἰς ἥκει· ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Παρθενῶν δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Ἰμερῶν δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

370· Λεπταλέης φαιῖ· ὅτ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Εἰς ἐπὶ θάλασσαν ἔλθον· ἀλκίδοισι
Καλὴν, χρυσεῖον, μύθων δ' αἰὲς βότρυες
ἦσαν·

Λίαν δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Μυκηθμῶν δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Παρθενῶν δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Χρυσέοι δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Τέσσαρες δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Σκερδαλίαν δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Ταῦρον δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

380· Ελκεῖ δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Τῷ δ' αἰσχροῦ βόσκει· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Εἰς ἐπὶ θάλασσαν ἔλθον· ἀλκίδοισι
Καλὴν, χρυσεῖον, μύθων δ' αἰὲς βότρυες
ἦσαν·

Λύκος δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Οἱ δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Ἰεῖ δ' ἔχον· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ
Δαῖτα πέοιτο· ἀμάλιοι δ' ἀπὸ νηὶ ἐπὶ δρυὶ

Tres a. manipulorum ligatores astant, sed pone
 Pueri manibus colligentes, in vlnis ferentes
 Festinanter porrigebant rex a. inter hos silentio
 Sceptrum tenens stabat in sulco latus corde,
 Præcones a. procul sub quercu conuiuium præparabant.
 Bouem v. postquam a. mactassent magnam curabant:
 mulieres autem

Cœnâ operariis, albas farinas multas miscebant:

In eo etiam posuit vuis valde oneratam vineam,
 Pulchram, auream, nigra. per eam racemi erant: 560
 Stabat verò palis *suffulta* per totum argenteis,
 Circum a. cœruleam fossam. circa etiã septum duxit
 Ex stanno vna verò sola semita erat in ipsam
 Qua ibant baiuli quando vindemiarent vineam.
 Virgines a. iuuenes & innupti pueriliter sese gerentes,
 Textis in calathis portabant dulcem fructum,
 Hos verò inter medios, puer cithara sonora
 Suauiter citharizabat, chorda a. bellè resonabat
 Tenella voce: hi verò pulsantes *terram* simul
 Cantuq; sibiloq; pedibus tripudiantes sequebantur. 570

In eo etiã armētū fecit bouū erecta capita habentium:
 Ipsæ autem boues auro factæ erant, stannoque:
 Cum mugitu autem ex stabulo ruebant ad pascua,
 Secundum fluuium resonantem, valde rapidum, can-
 nis abundantem:

Aurei autem pastores vna ibant cum bobus
 Quatuor: nouem v. ipsos canes pedib. celeres seque-
 bantur.

Horrendi verò leones duo inter primas boues
 Taurū valde mugientē tenebant: hic a. altè mugiens
 Trahebatur: hunc canes consequebantur & iuuenes:
 Illi quidem discerpta bouis magni pelle,
 Viscera & atrum sanguinē sorbeant, pastores verò 580
 Frustrā immittebant veloces canes incitantes:
 At illi morſu quidem abstinebant à leonibus:
 Stantes a. valde prope latrabant & euitabant.

ἔτι ὅ τοι ποίησε θεῖος κλυτὸς ἀμφιγυῖος

Εἰ καλῇ βίῳσι μέγα οἶδι ἀργησίᾳ,

Σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφείας, ἰδέσθαι κούρας:

Εἰ δ' ἔχῃ ποικίλῃ θεῖανδ' ἀμφιγυῖας,

220 Τῶ ἱκελοι, αἰὶ ποτ' αἰ Κισσῶ εὐρεῖη

Δαίδαλος ἠσκήσει χαλμὸν πλοκάμῳ Αἰεάδι.

Εἴθε καὶ ἡμεῖς καὶ παρθεῖσι ἀλφεσίβοιαι

Ὁρχιῦτ' ἀγγέλοι ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοιτες.

Τῶν δ' αἱ μὲν λεπταὶ ὁποίας ἔχοι, οἱ δ' ἡπιῶνας.

Εἶατο εὐήτως ἦ καὶ σὺ λυθοίτας ἐλαΐα·

Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰ παῖδας ἔχουσι, οἳ ᾧ μαχαίρας

Εἶχοι χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέωι τελαμῳται.

Οἱ δ' ὅτε ἄρ' ὀρέξασκοι ἐπὶ τ' ἀμύροισι πόδεσσιν·

Ῥῆα μάλ'· ὥς ὅτε πῖς τροχὸι ἀφ' ἰσχυροῖς παλάμῃσι

650 Εξόρκος περ αμὲν πύρρεται αἴθε θεῶσι·

ΑΛΟΤΕ Δ' αὖ θρέξασκοι ὅτι σ' ἴχας δὴ ἤλυσαι.

Πολλὸς δ' ἰμερῆται χορῇ περὶ αὐτ' ὄμιλος

Τερπόμμοι· δοῖά ᾧ κυβίς κτῆρε κατ' αὐτοῦ

Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίδουσι καὶ μίαντας.

Εἰ δ' ἐπὶ θαπτα μῆτις μέγα θεῖος ὠκεανόιο,

Διπλὸν παρ' ἐκμάτην σάκεος πέλα ποιητῆος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξεσά κ' ὁ μέγα τε σίβηρός τε,

Τῶν δ' ἄρα οἱ θαύρηκα φασιότεροι πρὸς αὐτῆς.

Τεῖξε δὲ οἱ κινέου βελυχὸν κροτάφους ἀπαρῆας,

•10 Καλὴν, διὰ δὲ λείων, ἐπὶ ᾧ χρύσειοι λόφοι ἦκε.

Τὼς δὲ οἱ κλημῖδας ἐαυτὸν πασιτέρου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παῖδ' ὄπλ' ἀνέλαμε κλυδὸς ἀμφιγυίας,

Μητρός Αχιλλῆος θῆκε περ πάριθι ἄνερος·

Ἡ δ' ἱρὴ ξῶς, ἄλτο κατ' ἐλύμπου ιεφύειτος,

Τείχη μαρμαίροντα παρ' Ἡφαιστοιο φέρονται.

In eo etiam pascuum fecit inclytus Vulcanus,
In amœna valle magnum ouium candidarum,
Stabulâque, tuguriâque tecta, atque ouilia.

In eo etiam choream variè finxit inclytus Vulcanus,
Ei similem quam olim in Cnossô lata
Dædalus elaboravit pulchricomæ Ariadnæ. 590

Ibi quidem adolescentes & virgines formosissimæ
Tripudiabant, inuicem in carpo manus tenentes.

Horû a. hæ quidē tenues vestes gerebāt: illi tunicas
Induti erant bene textas, sensim nitentes oleo:

Et hæ quidē pulchras coronas habebāt, illi a. gladios
Gestabant aureos ab argenteis cingulis.

Illi verò modò in orbē saltabant doctis pedibus,

Agiliter admodû, sicut quû quis rotam aptatâ manib.
Sedens figulus tentauerit si currat.

Modò a. rursus saltabant per ordineſ dispositi inter se. 600

Plurima v. delectabilē choreā circūstabat multitudo

Oblectantes sese, duo autem saltatores inter ipsos

Cantum exorsi versabant se per eos medios.

In eo etiam posuit fluminis magnum robur Oceani,

Ora in extrema scuti affabrè facti.

At postquā fabricauit scutum magnū solidūque,

Fecit ei thoracem splendidiorē ignis fulgore,

Fecit ei galeam fortem, temporibus aptatam,

Pulchram, variegatam, supràque auream cristā posuit

Fecit etiam ei ocreas ex ductili stanno. 610

At postquam omnia arma elaboravit inclytus Vulca-
nus,

Coram matre Achillis posuit attollens.

Hæc v. velut accipiter desiliit ab Olympo niuoso,

Arma splendentia à Vulcano afferens.



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

⊙ Επιδὸς κομισαίτης Ἀχιλλεὺς τὰ ὄπλα φέρει Ἡφαίστῳ,
Συναγαγόντες ἐκκλησίαν βίε Εὐμήνας ὁ ἦρως ἀπὸ ῥή-
ρησι ποιῆται τὸ μῦθος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἀπὸ
αὐτοῦ Ἀγαμέμνων δώσει ὑπέχετο· τροφοῖν δ' αἰετιμῶσαι
ἐπεῖσαι, αὖδ' ἄσιτος δαμνέας ὀπλίζεται· καὶ στρατείας
ἔσται ἐπὶ τοῖς πόλεμιν· ὁ δ' ἔπειθ' ἦν ἴστωποι αὐτῷ Ζεὺς ἄθος,
τὴν ἐσομένην αὐτῷ αἰαίρεσιν καταμαρτυνέται, καὶ κα-
ταπείνεται.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἑπιγραφή.

Ταῦδ' ἀπὸ ληγε χόλοις, καὶ ἐκβορε δῖος Ἀχιλλεύς·

ΑΛΛΗ
Μῦθος ἀπὸ ῥήσεως.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Τ. Ραψωδία.

Ὡς μὲν καὶ χρόνῳ πηλὸς ἀπ' ὠκεανὸς ῥοάων
Ὠρεὺς Ὠρεὺς, ἢ ἀθανάτοισι φόσος φέρει, ἢ δὲ βροτοῖσι·
Ἡ δ' ἐς ἡμᾶς ἵκανε θεῶν παρὰ δῶρα φέρουσα·
Εὖρε δ' Πατρίκλῳ φίλῳ κείνοισι φίλοι υἱοὶ
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὖδ' ἐπαίρουσι·
Μόρῳ δ' ἢ δ' οὐ βῆσι παρὶς αὖτ' ἀπὸ θεῶν,
Εἰ τ' ἄρα οἱ φῶ χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' οἶμαζε,
Τῶντοί μοι, τῶντοί μοι ἰάσι μὲν ἀχρύμῳ ὦρ·
Κῆρ, ἐπεὶ δὲ φῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθῃ·
10 Τῶν δ' Ἡφαίστιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἳ ὑπὸ πρὸς αἰὲρ ὤμοισι φόρῃσιν·
Ὡς ἄρα φανίσσασθαι θεῶν, καὶ τεύχε' ἔδωκε.



ARGVMENTVM XIX. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

ACHILLES, quum sibi Thetis arma à Vulcano attulisset, coactis in concionem Græcis, iræ renuntiat, & accipit dona, quæ ipsi Agamemnon se daturum promiserat. Cibum autem sumentibus illis, ipse ieiunus permanens, armat se, & exercitum educit ad prælium. Alter autem equorum ipsius Xanthus futurum ei interitum vaticinatur, quem & ob hoc increpat.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Tantum cessavit ab ira, & excurrit nobilis Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Iræ renunciatio.

HOMERI ILIADOS LIB XIX.

VRORA quidem crocea ab Oceani fluctibus Oriebatur, vt immortalibus lucem ferret & mortalibus.

Thetis verò ad naues peruenit à deo dona ferens; Inuenit autem Patroclo circumiacentem suum charum filium,

Flentem acriter: multi autem circa ipsum socij Lugebant: ipsa verò inter hos astitit nobilis dea, Inq; eius hæsit manu, sermonemq, habuit his verbis,

Fili mi, hunc quidem sinamus dolentes quamuis Iacere, postquã semel deorũ voluntatẽ interfectus est Tu verò à Vulcano inclyta arma accipe,

Pulchra admodũ, qualia nondum quispiã vir humeris i

Sic te quanta dea arma deposuit

(gestavit

Li-vj

Πρὸς δὲ Ἀχιλλῆος· τὰ δ' αὖ ἐβραχὺ δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόντας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, ὃ δὲ πρὸς ἔτα
 Αἰτῆν εἰσίδει, ἅμ' ἐτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς·
 ὣς ἔδ', ὥς μιν μάλοι ἐδὺ χόλος, ὃ δὲ οἱ ὄσσε
 Διὸς ὑπὲρ βλεφάρῳ ὥσεί σέλας ἔξεφακίθη·
 Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσι ἔχοι θεῶν ἀγλαὰ δῶρα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ἥσι ἐπάρπητο δαίδαλα λεύσσει,
 Αὐτίκα μητέρει ὡς ἔπεα πτερόειτα προσηΐδου,
 20 „Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρει, οἱ δ' ὅππῃ κῆς
 „Εργ' ἐμὴν ἀΐσται ἀποι, μηδὲ βροτῶν αἰδέσθαι τελέσθαι,
 „Νυνὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· δῆλ' ἄν μάλ' αἰῶς
 „Δείδω, μή μοι τόφρα Μειοπίης ἄλκιμον υἱόν
 „Μιῖται χαδῶσαι, χεῖρ' ἁλκοτύποις αἰτείλαι,
 „Λίλας ἐχθίσωται, ἀφκίσσῃσι δ' ἰεχέρι·
 „Εκ δ' αἰὼν πέφαται, χεῖρ' ὅχρεα πάντα σαπίη.
 Τοὶ δ' ἡμέτε' ἐπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 „Τέκνοι, μή τοι ζῶντα μετ' φρεσὶ σῆσι μνησίνων.
 „Τῶ μὲν ἐγὼ περήσω ἀλαλκεῖν ἔχρια φύλα
 30 „Μήσας, αἳ ῥά τε φῶτες ἀρπυγῶν κατέδδουσιν.
 „Ἢ τῶ μὲν καί ται γε τελεσφύροισι εἰς εἰαυδί,
 „Αἰεὶ τῶ δ' ἔστω χρῶς ἔμπειδος, ἢ τ' ἀρείων·
 „Ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλίσσας ἦρσας Ἀχαιοὺς,
 „Μένων δόποι πᾶσι Ἀχαιομένοισι ποικίλ' ἀλῶν,
 „Αἰψά μάλ' εἰς πόλεμον θωρήσας, δύσεο δ' ἀλκίῳ·
 ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυδαρσές ἐσῆκε·
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίῳ κ' ἰέκταρ ἐρυθρόν·
 Σπάζε χεῖρ' ῥιπῶν, ἵα οἱ χρῶς ἔμπειδος εἴη·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ὥρ' αὖτις θάλασσης διὸς Ἀχιλλεύς·
 40 Σμερδαλία ἰάχῃ, ὥρσει δ' ἦρσας Ἀχαιοὺς·
 Καί ῥ' οἱ τῶ δ' πατρὸς γε γαστρί' ἐσ' ἀχῶν μῦθ' ἔκκοι,
 Οἱ τε κυβερνῶνται, κ' οἱ ἔχον οἰπῆα ἱκάν,
 Καὶ ταμίαι τῶ δ' ἰκνῶσι ἔσαν αἰετοὶ δοτῆρες·
 Καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν οὐδ' ἐκ' Ἀχιλλεύς·
 Ἐξεφακίη, δὴρ' ὅτ' ὅ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τῶ δ' ὅτ' ὅτε βᾶτ' ἅπαντες Ἀρεὶς θέρ' ἔπειτε,

Ante Achillem: hæc v. insonuerunt artificiosa omnia.
Myrmidon a. omnes cepit tremor, neq; quis sustinuit
Contrà aspicere, sed timuerunt: at Achilles
Vt vidit statim ipsum magis subiit ira: intusq; ei oculi
Terribiliter sub palpebris tanquam iubar micabant.
Oblectabatur a. in manibustenenens lei splēdida dona.
At postquam mentibus suis delectatus est artificiosa
aspiciens,

„Continuò matrē suam verbis alatis alloquutus est,
„ Mater mea, hæc q arma deus dedit qualia par est, 20
„Opera esse immortaliū neq; mortalē virū perfecisse:
„Nūc certe quidē ego armabor: sed valde grauiter
„Timeo ne mihi interea Menœtij fortem filium
„Muscæ ingressæ in ferro inflicta vulnera,
„Vermes generent, deturpētque cadauer,
„Vita a. adempta est, ac corpore toto putrescat.

Hunc verò excepit deinde dea Thetis argentipes,
„Fili, non tibi hæc in mentibus tuis sint curæ:
„Ab hoc quidē ego conabor arcere improba exami-
„Muscas, quæ viros bello necatos comedunt, (na, 30
„Etsi enim iaceat solidum per annum,
„Semper huic erit corpus integrum, vel melius.
„Sed tu in concionem vocans heroas Achiuos,
„Iram renuntians Agamemnoni pastori populorum
„Continuò valde ad bellū armeris, induēq; fortitu-
Sic fata robur audax immisit: (dinem,

Patroclo a. deinde ambrosiam & nectar rubrum
Instillauit in nares, vt ei corpus integrum esset.
Sed hiciuit ad littus maris nobilis Achilles,
Horrendè vociferans: excitauit a. heroas Achiuos. 40
Et quicunque antea nauium in cœtu manebant,
Quiq; gubernatores, & qui tenebant clauos nauium,
Et promicondi apud naues erant cibi distributores:
Etiam hi tunc in concionem ibant, eo quod Achilles
Apparuisset: diu enim à pugna cessauerat molesta.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,

ΖΉ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Τ.

Τυδείδης τε μνηστέλεμος, ἔχ' ὅς οἱ Οδυσσεύς,
 ἔγχε' ἐκδομένο· ἐπὶ γὰρ ἔχοι ἑλκεα λυγρὰ.

Καδδὲ μὲν παρὰ τῇ ἀγορῇ ἵζοιτο κίοιτες·

50 Αὐτὰρ ὁ δεύτερος ἦλθεν αἶαξ αἰδρωί· Ἀγα-
 μέμειναι,

ἔλκος ἔχον· ἔχ' γὰρ δι' αἰκράτερ' ἡ ὕσμιτιν

οὔτα Κόαι· ἀντιμορείης χαλκήρεϊ δουεῖ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀομιάσθην Ἀχαιοί,

τοῖσι δ' αἰετ' ἀμύνει μετὰ φη πόδες ὥκεις Ἀχιλλεύς,

„Ἀτρεΐδην, ἥ ἄρ' ἐπὶ τὸ δ' ἀμφοτέρωσι ἀρῆσιν

„Ἐπλετό· σοὶ ἔμωι, ὅτε ἰωὶ τῶν ἀχυνόων κῆρ

„Θυμοβόρῃ· εἰδὲ μνηστῆρα μὲν εἶνεκα κούρης,

„Τὴν ὅφελ' ἐσθ' ἡέσθ' κατακτάμεν Ἀρτεμισίῳ,

„Ἡμὰ π τῶ, ὅτ' ἐγὼν ἐλθέμεν Ἀργείοισι ἐλίσσας·

60 „Τῶ κ' ἔ τ' ὅστις Ἀχαιοὶ ὁδῶν ἔλθ' ἀσπαστοὶ
 ἔδρας,

„Δυσμάρται ὑπὸ χερσὶν ἐμῶν ἀπομυλίσαντος.

„Ἐκδοί μιν ἔ τ' ὅστις ὀκέρδισι· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

„Διὰ γὰρ ἐμῆς ἔ σῆς εἰδὸς μῆσσεσθ' οἶα

„Ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσ' ἐτετύχθαι ἰάσομαι, ἀχύνετο τῶν

„Θυμῷ σῆς ἡθέσθ' φίλοι δυνάσασαί τε αἰάλας

„Νυνὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάρος χρόνι, ἔδ' ἐπὶ μετρή

„Ἀσχελέως αἰὲ μνηστέλεος· ἀλλ' ἄγε θάσσοι

Ὀτρυνόοντες πόλεμόνδε κερκημόωντας Ἀχαιοὶ,

Ὀφρ' ἐπὶ ἔ τ' ὅστις περὶ σόμα αἰπὸς ἐλθῶν,

70 Αἶκ' ἐθέλωσ' ὅπ' ἡμεῖς ἰάσσοι δυνά π' οἶα

„Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψαι, ὅς κε φύγησι

„Διὶ γὰρ ὅκ' ἐπὶ πόλεμόνδε ὑπ' ἔγχεος ἡμετέρου.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί

„Μένειν ἀπιπόνητος μοχλοθύμου Πηλείωνος.

„τοῖσι δ' ἔ μετ' ἐπὶ αἶαξ αἰδρωί Ἀγαμέμναι,

„Αὐτόθεν ὅς ἐδρας, ἔδ' ἐπὶ μέσσοισι αἰάλας,

„Ὡ φίλοι ἦσαν Δαῖταοὶ· θεράπυτες Ἀργεῶν,

„Ἐσάοι μὲν χαλὸν ἀκουέμεν, ἔδ' ἐοικέν

„Ἐβόλῃ, χαλεπὸν γὰρ ὅπ' ἔσ' ἀμύνει τῶν ἐοίπατο

Tydidésque bellicosus, & nobilis Vlysses,

Hastæ innixi (adhuc enim habebant vulnera graua)

Inque prima concione sederunt profecti:

Vltimus verò venit rex virorum Agamemnon, 30

Vulnus habens: etenim hunc in forti pugna

Vulnerauerat Coon Antenorides ærea lancea.

Verùm postquam omnes congregati sunt Achiui,

Inter hos cōsurgēs loquutus est pedib. celer Achilles.

„Atride, an verò hoc ambobus vtilius,

„Fuit tibi & mihi, quando nos dolentes corde

„Animum consumente contentione irati fuimus
gratiâ puellæ?

„Quam vtinam in nauibus occidisset Diana iaculo,

„Die illo quum ego cepi eam, Lyrnessum populatus:

„Id si fuisset, non tot Achiui mordicus arripuissent 60
immensam terram

„Hostium sub manibus, me irato:

„Hectori quidē & Troian. hoc vtilius fuit: sed Achi.

„Diu meæ & tuæ contentionis memores fore puto.

„At ea quidem ante facta sinamus, dolentes quāuis,

„Animum in pectorib. dilectū domantes necessitate:

„Nūc quidē profectò ego depono irā, neq; me oportet

„Indefinēter semper irasci: sed age ocyus, (ter

„Impelle ad bellum comatos Achiuos,

„Vt adhuc quoq; Troianos tētem obuius profectus,

„Si velint apud naues pernoctare, sed aliquem puto 80

„Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui effugerit

„Hostili ex bello ab hasta nostra.

Sic dixit: lætati autem sunt bene ocreati Achiui,

Iracundiæ renuntiante magnanimo Pelide.

Inter hos a. etiam deinde loquutus est rex Virorum

Agamemnon,

Illinc à sede, neque inter medios surgens,

„O chari heroes Danai, famuli Martis,

„Stantē quidem honestum est audire, neq; conuenit

„Impedire: difficile enim peritum licet existentem.

- 30 „Αἰδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κεί τις ἀκούσας,
 „Ἡ ὅποι· βλάβεται ὅ λυγρὸς πρὸς ἀγορητῆς.
 „Πηλεΐδῃ μὲν ἐχὼν ἐσθλὸν ἔσμαι· αὐταῖς οἱ δῆμοι
 „Εὐθέαδ' ἀρχεῖοι, μῦθοι τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.
 „Πολλάκι δὴ μοι τῆτι λῆλαί μῦθοι ἔειπον,
 „Καί τε μοι κεῖεσθαι· ἐγὼ δ' ἔκ αἵ τὸς εἶμι,
 „Ἀλλὰ Ζεὺς ἢ μοῖρα, ἢ ἡγεροφύπης Ἑλλήες,
 „Οἵ τε μοι εἰ ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλοι ἄγριοι ἄτλι,
 „Ἡματι τῷ ὅτ' ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπνύρων.
 „Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι· θεὸς δ' ἔρ' πάντα τελευτᾷ.
 90 „Πρέσβη Διὸς θυγάτηρ Ἄντι, ἢ πάντας ἀἶται
 „Οὐλομένη, τ' μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες ἔχ' ὅτε ὤδῃ
 „Πίλιαται, ἀλλ' ἄρα ἦγε λυγρὸν αἰδρῶν κρείαται
 „βαίει.
 „Βλάβη δ' αἰθρῶν· χεῖρ δ' αὖ ἐπὶ ῥῆν γέπεσσε.
 „Καὶ γὰρ δὴ ὑποτε Ζεὺς ἄσαστο, τοὶ πρὸς ἄριστοι
 „Αἰδρῶν, ἠδὲ θεῶν φάσ' ἐμῶναι· ἀλλ' ἄρα χεῖρ
 „Ἡρῆ θῆλιν εἴσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 „Ἡματι τῷ ὅτ' ἐμμελεβίῳ Ἡρακλῆϊ
 „Ἀλκμήῃ τέξεσθ' εὖτε φαίω ἐνὶ Θάβῃ.
 „Ἡτι ὅγ' εὐχομένο μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
 100 „Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πάνσι τε θείῃσι,
 „Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κέλεται.
 „Σήμερον αἰδρα φάσθ' ἐμγαστόκος Εἰληθῆα
 „Ἐκφαίῃ ὅς παντεσσι φεικπόμεσσι αἰάξει
 „Τῷ αἰδρῶν γειῆς, εἰ δ' ἄματός ἐξ ἐμοῦ εἴσι.
 „Τοὶ δ' ὀλοφρομένοισι προσέειπεν Ἥρῃ,
 „Ψευδῆσαι, ὅδ' αὖτε τέλος μῦθῳ ἐπιθήσεις.
 „Εἰδ' ἄγε κινῶ μοι ὅμοιοι δόλῳ περ κερτεροῖ
 „ὅρκοι,
 „Ἡ μὲν δὲ πάντεσσι φεικπόμεσσι αἰάξει,
 „Ὅς κεν ἡματι τῷ περὶ μὲν ποσσὶ γυναικὸς
 110 „Τῷ αἰδρῶν, οἱ σὴν ἐξ ἀματόσ εἰσι γειῆθλης
 „Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔπει δολοφροσύνῃ εἰήσεν·
 „Ἀλλ' ὅρκοι μέγα ὅρκοι· ἔπειτα δ' πολλοὶ ἀάσθη.

„Vironum a. in multa turba quomodo quis audiat, 80
„Vel dicat? impeditur a. sonorus licet existens concionator.

„Pelidæ quidem ego indicabo, sed vos cæteri
„Aduertite animum Argiui, sermonemque bene cognoscite quisque.

„Sæpe iam mihi hunc Achiui sermonem dixerunt,
„Et me obiurgarunt: ego autem non in culpa sum,
„Sed Iupiter, & Fatum, & in tenebris agens Furia,
„Qui mihi in concione mētib. intecerunt sæuā noxā,
„Die illo quando Achillem præmio ipse priuavi. 90
„Sed quid facerem, dea omnia perficit
„Veneranda Iouis filia Atē, quæ omnes offendit.
„Perniciosa: huius quidem molles pedes non n. ad terram

„Appropinquat, sed hæc per virorum capita incēdit,
„Lædens homines, itaq; & alterum quoque irretiuit.
„Etenim iam olim Iouem læsit quem præstantissimū
„Hominū & deorum dicunt esse: sed sanè etiam hunc
„Iuno fœmina existens, dolis decepit
„Die illo quando erat vim Herculeam
„Alcmena paritura bene munitis in Thebis.
„Ille quidem iactabundus dixerat inter omnes deos. 100
„Audite me omnesque dij, omnesque deæ
„Vt dicam quæ me animus in pectoribus hortatur.
„Hodie virū in lucem parturientib. dolorem afferēs
„Edet, qui omnibus vicinis imperabit: (Lucina
„Eorū hominū ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
„Hūc v. dolū meditans alloquuta est venerāda Iuno,
„Mentieris, neque rursus finem sermoni impones,
„Eia nunc mihi iura Olympic firmum iusiurandum,
„Certè cum omnibus vicinis imperaturum
„Quicumque die hoc ceciderit intra pedes mulieris,
„Vironum qui tui ex sanguine sunt generis.
„Sic dixit: Iupiter a. ne utiquā astutiā intellexit, (est 110
„Sed iuravit magnū iuramentū, postea v. multū læsus

„Ἦρ' δ' αἵξασα λίπε ῥίοι ἑλύμποιο,

„Καὶ παλίμφοι δ' ἵκετ' Ἀργος Ἀχαιῶν, εἴθ' ἄρα ἦδη

„Ἰφθίμῳ ἄλοχοι Σθειέλῳ Πρῶσιάδου.

„Ἦ δ' ἐκύνει φίλοι υἱοί, ὃ δ' ἔβδωμος εἵς ἤκει μῆς.

„Ἐκ δ' ἄγαγε θεὸς Φῶος ὃ, καὶ ἡλιτῶμινοι ἐοίτα.

„Ἀλκμήων δ' ἀπέπαισε τέκνοι, χεῖθε δ' αἰ-
λατῆρας.

„Αὐτὴ δ' ἀγχιένουσι, Δία Κροτῖωια προσήδα,

120 „Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι σφ' φρεσὶ θήσῃ

„Ἦδη αἴηρ γένοι' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν αἰάξει

„Εὐρυθεῖς, Σθειέλοιο παῖς Πρῶσιάδου,

„Σοὶ γένος ἔσθ' οἱ ἀξίηδες αἰαστέμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· θεὸς δ' ἄχος ὀξὺ χεῖρ' ἔφρενα τυψέβαλ' ἄν.

„Αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀτὶν κεφαλῆς λιπαροπλο-
κάμῳ,

„Χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμους καρτεροῖ ὄρκοι,

„Μή ποτ' ἐς ἑλύμποι τε καὶ ἑραινὸν ἀπερθεῖται

„Λύπης ἐλεύσεσθ' Ἀτὶν ἢ πάστας ἀἴται.

„Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ἑραινῆς ἀπερθεῖτος

130 „Χερσὶ θεῖς ῥέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων·

„Τὼ αἰεὶ πιάχεχ', ὃθ' εἴσι φίλοι υἱοὶ ὄρωτ'

„Εργοὶ ἀεικέες ἔχονται ὑπ' Εὐρυθεῖος ἀέθλων.

„Ὡς καὶ ἔχων, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ

„Ἀργείοις ὀλέσκει ὅππ' ὀφύμῃσι ἰέεσσι,

„Οὐδυνάμῳ λελαθ' ἰδ' Ἀτὶς ἢ κορυτὶ ἀάδῳ.

„Ἀλλ' ἐπὶ ἀασαμῶν, καὶ μεν φρέιας ὄξ' ἔλετο Ζεὺς,

„Ἀψ' ἐθέλω ἀρίσται δόμῳ αἶτ' ἀτρεῖσι ἀποινα.

„Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ δῆρις ὀρυτ' ἰλαοῖς·

„Δῶρα δ' ἔχων ὅδε πάντα ὄφρα χεῖρ', ἵσσαι τοὶ
ἐλθὼν.

140 „Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσι ὑπέχ' ἴτο δῖος Ὀδυσσεύς·

„Εἰδ' ἐθέλων ὅππ' ἄριστοι ἐπιγυρόμενός περ Ἀρκος·

„Δῶρα δέ τοι θεράποιτες ἐμῆς ὄφρα ἰκὸς ἐλπίτες,

„Οἷσθ' ὅφρα ἴδῃαι ὅτι μνηστικὰ δώσω.

- „Iuno autem delapsa liquit summam Olympi:
 „Statim v. peruenit Argos Achaicum, vbi utiq; norat
 „Præclaram vxorem Stheneli Perseidæ:
 „Hæc a. gestabat vtero charum filium, hicque septi-
 mus erat mensis
 „Eduxitque in lucem, licet immaturum existentem.
 „Alcmenæ a. cohibuit partû, repressit & dolores parti
 „Ipsa v. renūtiatura factû, Iouē Saturn. alloquuta est,
 „Iupiter pater lucidum fulmen habens, verbum ali-
 quod tibi in mente ponam:
 „Iam homo natus est nobilis, qui Argiuis imperabit, 120
 „Eurystheus Stheneli filius Perseidæ,
 „Tuum genus: non ei indecens imperare Argiuis.
 „Sic dixit: huic v. dolor acutus mentem verberauit
 profundam. (nato,
 „Ilico a. corripuit Aten, capite nitentib. capillis or-
 „Iratu animo suo, & iurauit firmum iuramentum,
 „Nunquam in Olympum & cœlum stellatum
 „Redituram Aten, quæ omnes infortunio afficit.
 „Sic fatus, iecit à cœlo stellato
 „Manu rotans: mox a. peruenit ad opera hominum.
 „Ob hanc semper ingemiscebat, quando suum cha- 130
 rum filium videret
 „Opus iniquum sustentem sub Eurysthei laboribi
 „Sic & ego, quando rursus magnus bellicosus Hect.
 „Argiuos perdebat ad puppes nauium,
 „Nō poteram obliuisci noxæ qua primû læsus fuerā:
 „At postquam offendi, & mihi mentē abstulit Iupiter
 „Iterum volo placare, dareque infinita dona:
 „Sed surge ad bellum, & ceteras incita copias:
 „Dona a. ego ipse omnia præbebo quæcumque tibi
 adueniens
 „Hesternus in tentoriis promisit diuinus Vlysses. 140
 „Si autem vis, expecta, festinans quamuis ad bellum:
 „Dona verò tibi ministri mea ex naue accipientes
 „Feret, vt intelligas quòd tibi animum placātia dabo.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδυσσά κ' Ἀχιλλεύς,
 „Ατρεΐδῃ κ' εἶπε κ' ἄρ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 „Δῶρα μὲν κ' εἰ θέλησθα δῶμα χαλκὸν ὥς ἐπιπλῆρες,
 „Εἴτ' ἐχέμεν, παρὰ σοὶ μὲν ὅ μιν ὄμιονται
 χάρις

150

„Αἶψα μάλ' ἐγὼ χρὴ κλοττεύειν ἐγὰρ εἴπας,
 „Οὐδὲ διατρέψει. ἐπὶ γὰρ μέγα ἔργοι ἄρεσσι.
 „Ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μὲν φράσσοισι ἴδῃται,
 „Εἰ γὰρ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοιτο φάλαγγας.
 „Ὡς δέ τις ὑμέων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 „Μὲν δ' ἔπος ἀγαστός τ' ἐὼν θεοῖσιν Ἀχιλλεῦ,
 „Νήστιας ὅττι μιν περὶ Ἰλίου ἴστα λαοὶ
 „Τραπὶ μαχιστομέδους, ἐπὶ δ' ἐκ ὀλίγοι χεῖροι ἴσται
 „Φύλοπις, εὖ τ' αὖ φράσσοι ὀμλήσωσι φάλαγγας
 „Λιδρῶν, οἳ δ' ὅτε πεινέσῃ μὲν ἀμφοτέρωσιν·
 „Ἀλλὰ πάντα δ' ἀνέχθι θεῶν, ὅππῃσι λαιαί;
 160 „Σίτῃ δ' οἴοιο δὲ γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλκή
 „Οὐ γὰρ αἶψα φέρουσιν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον κατε-
 δύσσει.

160

„Ἀχμῆος οἴοιο δυνήσεται αἶψα μάχης.
 „Εἴ τ' ὅτε θυμῷ γε μένοιᾶα πολεμίζει·
 „Ἀλλὰ τε λάτρη γῆα βαρύνεται, ἥ δ' ἐκ χεῖρας
 „Δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γυνή·
 ἰοίη.

170

„Ὡς δέ κ' αἶψα οἴοιο κορεσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 „Λιδράπιδος μὲν εἰσι παρημέλει πολεμίζει·
 „Θαρσαλέοι γὰρ οἳ ἦτορ ἐοῖ φρεσὶν, ὕδ' ἐπὶ γῆα
 „Πρὶν κάμει, φρὶν πάντας ἐρωῇσι πολέμοιο·
 170 „Ἀλλ' ἄγε λαοὶ μὲν ἔκδοσσι, καὶ δειπνοὶ αἰσάχθι
 „Ὀπλῆας· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 „Οἷσέ τ' ἐς μέσσω ἀγορεύει, ἵνα πάντες λαοὶ
 „Ὀφθαλμοῖσι ἴδωσι· σὺ δ' ὅτε φρεσὶν ἴσῃ ἰανθῆς·
 „Ὀμιλέτω δέ τοι ὅρκοι ἐν ἀργείοισι ἀΐσας,
 „Μὴ ποτε τῆς ἐμῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμὴν γῆαν.

Hunca. respondens alloquutus est pedib. velox
Achilles,

„Attride illustrissime rex virorum Agamemnon,
„Dona quidem si vis præbere, vt equum est,
„Vel retinere, in tua est potestate: nunc v. recordemur
dimicationis (stentes,

„Statim valde: non n. oportet subterfugere hic exi-

„Neque morari: adhuc enim magnum opus infectū,

„Vt quis rursus Achillem inter primos videat 150

„Hasta ærea Troianorum perdentem phalanges:

„Sic verò aliquis vestrum memor *cum* viro pugnet.

Hunc autem excipiens alloquutus est abundans
consiliis Vlysses,

„Non sic, strenuus quāuis existēs, ô deo par Achilles,

„Ieiunos impelle ad flum filios Achiuorum

„Contra Troianos pugnatore: quia non extiguo
tempore erit (lances

„Conflictus, quum semel congressæ fuerint pha-

„Virorum, deūque inspirauerit robur virisque.

„Sed vesci iube velocibus in nauibus Achiuos

„Panē & vino: hoc enim robur est & fortitudo.

„Neq; enim vir toto die vsque ad solem occidentem 160

„Expers cibi poterit contra pugnare.

„Etiam si enim animo promptus sit ad pugnandum,

„Tamen sensim membra grauantur, & occupant

„Sitisque & fames, lædunturque genua eunti.

„Quisquis autem vir vino satiatus & cibo,

„Cum viris hostibus tota die pugnat,

„Audēs ei animus in præcordiis, neq; quicquā mēbra

„Prius defatigantur quam omnes recedant à bello,

„Sed age populum quidē dimitte, & ientaculum iube 170

„Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon

„Ferat in mediam concionem, vt omnes Achiui

„Oculis videant: tu v. in præcordiis propriis læteris

„Iuret a. tibi iusiurandum inter Argiuos surgens,

„Numquā se huius cubile ascendisse & rem habuisse,

„Ἡ δέ μιν ἔστιν ἄιαξ ἥ τ' αἰδρῶν ἠδὲ γυναιχῶν·
 „Καὶ ὅς τοι αὐτῷ θυμὸς οἷ φρεσὶν ἴλαος ἔστω·
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ σέθεν πρὸς κλισίης ἀρεσάσθω
 „Γιῶν, ἵνα μή τι δίκης ὀπίδενες ἔχῃσθαι.

180

„Ατρεΐδῃ, σὶ δ' ἐπεὶ διχόμοι γ' ἔσθ' ὁμῶς·
 „Ἔσσεαι, ἔμῳ γάρ τι μεσσηδὶ βασιλῆα
 „Αἰδρὸν ἀπαρέσσαις, ὅτε τις πρὸς τέρους χαλεπήῃ·
 „Τοὶ δ' αὖτε προσέειπεν ἄιαξ αἰδρῶν Ἀγαμέμνων,
 „Χαίρω σέυ Λαρτιάδῃ διμῶντο ἀκούσας.
 „Εἰ μύρην γ' πάντα δέικεο καὶ χατέλεξας.
 „Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμῶσαι, κέλεται δέ μοι
 „Θυμὸς,

190

„Οὐδ' ὀπιρκήσω πρὸς δαίμωνι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 „Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπιγόμενός τῳ ἔρῳ,
 „Μίμνιετε δ' ὁμῶν πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρεα
 „Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τεύχομεν.
 „Σοὶ δ' αὐτὰ τόδ' ἐγὼν ὀπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω,
 „Κεῖν ἄνθρωπος κούρητι ἀριστεῖαν παραχαιῶν,
 „Δῶρα ἐμῆς ὥσθ' ἱπὸς ὀσσεκέμεν, ὅσ' Ἀχιλλεὺς
 „Χθιζοῖ ὑπὲς κλέμν' δώσει, ἀγέμεν τε γυναιχας·
 „Ταλθύβιος δέ μοι ὤχευε, στραδὶ εὐρυῷ Ἀχαιῶν
 „Κάσσει ἐτοίμασά περ μένη Διὶ τ' ἠελίῳ τε.

200

„Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεὺς,
 „Ατρεΐδῃ κύδιπε ἄιαξ αἰδρῶν Ἀγαμέμνων,
 „Ἄλλο τέ τῳ καὶ μάλα οἴομαι τεύχεα περὶ σῶν,
 „Ὅππότε τις μεταπαυσσάλη πολέμοιο γένηται,
 „Καὶ μῦθος ἔσσοι ἥσι σὶν εἴδωσσι ἐμῶν·
 „Νυνὶ δ' οἱ μὲν κέεται διδάγμενοι, οἷς ἐδάμασσαν
 „Ἐκ πορὶ Πριάμιδος, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 „Τμῶν δ' ἐς βρατιῷ ὀτρύνετο ἥ τ' αἰ ἔγνω
 „Νυνὶ μὲν αἰώγοιμι πολέμιζεν ἥσ' Ἀχαιῶν
 „Νήστιας, ἀκλιώνες, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδυόπῃ
 „Τεῶξεσθ' ἄνδρες δόρποι, ἐκλυὲν ποταίμεθ' αὐαῖον·
 „Πρὶν δ' ἔπῳσ' αὖ ἐμοὶ γε φίλοι χεῖ' λαμυρὸν ἰεῖν,
 „Οὐ πέσις, ἐδὲ βρῶσις, ἐπαίρου τεθιγαῖός,

„Prout fas est, rex, & virorum & mulierum:
 „Atque tibi ipsi animus in præcordiis mansuetus sit.
 „Ac deinde te conuiuio in tentoriis oblectet
 „Opiparo, vt ne quid iuris mutilum habeas
 „Aridet, tu verò deinde æquior & in alium
 „Eris: non quidē enim quicquā vituperabile est, regē
 „Virum *privatum* placare, quādo quis prior iniuriam
 fecerit. (memnon,

18●

„Hunc v. rursus alloquutus est rex virorum Aga-
 „Gaudeo tuum, Laertiade, verbum audiens.
 „Cōuenienter n. omnia persequut' es & enumerasti:
 „Hęc sanè ego volo iurare, suadet enim mihi animus
 „Neque peierabo coram deo: sed Achilles
 „Maneat hīc interea, cupidus litet sit belli:
 „Manete etiam alij omnes, congregati, dum dona
 „Ex tentoriis veniant, & fœdera rata feriamus.
 „Tibi verò ipsi hoc ego præcipio & iubeo,
 „Delectis iuuenib. præstātissimis inter omnes Achiu.
 „Dona mea a naue afferre, quæcunque Achilli
 „Heri promissimus duros esse adducereq; mulieres.
 „Talthybius a. mihi ocyus per castra lata Achiuorum
 „Porcum præparet maētandum Ioui que Solique.

190

Hūc a. excipies alloquutus est pedib. velox Achil.
 „Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
 „Aliàs quidem & magis debetis hęc curare,
 „Quando aliqua cessatio à bello fuerit,
 „Et indignatio non tanta sit in pectoribus meis.
 „Nunc verò quidem iacent confossi, quos interfecit
 „Hector Priamides, dum ei Iupiter gloriam præbuit:
 „Vos autem ad cibum festinate: certè equidem
 „Nunc iuberem pugnare filios Achiuorum
 „Ieiunos, impastos, simul verò ac sol occidet,
 „Parare magnam cœnam, postquam vlti fuerimus
 contumeliam. ●

200

„Ante v. nullo modo mihi charū per guttur descēdet
 „Neque potus neque cibus, amico mortuo,

Qui

210

„Ὅς μοι σείκλυσίη δεδαίγμνος ὄξει χαλκῷ,
 „Κῆται αἰὰ πρὸ θυροῖ τετραμνός· ἀμφὶ δ' ἐπαῖρος
 „Μύροται· τὸ μοι ὕπνῳ φρεσὶ τῶτα μέμνηται,
 „ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος φότος ἀνδράσι.
 „Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς,
 „ὦ Ἀχιλλεῦ Πηλέως υἱέ· μέγας φέρπαιτ' Ἀχαιῶν,
 „Κρίσσωι εἰς ἐμέθεν, καὶ φέρτερος ἔκ' ὀλίγοι· ὦρ
 „Εἴγχι, ἐγὼ δέ κε σείοιο ἰοηματοί κει· πρὸ βαλοῖμιν
 „Πολλοὶ, ἐπεὶ πρὸς τέρους γειόμεν καὶ πλείστα οἶδμεν·
 „Τῷ τοι ὅππῃ πῶ κεραδίη μῦθῳσι ἐμείσι·
 220 „Αἰψά τε Φυλῆπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισι
 „Ἦς τε πλείστῳ μὲν χαλὰ μιν χθοὶ χαλκός·
 ἔχουε·

„Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὶ κλίσῃσι τάλαντα
 „Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώποι ταμῖς πόλεμιο τέτυκται·
 „Γαστέρι δ' ὕπνος ἔστι· ἐκὼν πειθῆσαι Ἀχαιοὺς·
 „Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτοιμοι ἥματα πάντα
 „Πίπθουσιν· πό τε κεί τις αἰαπιδύσειε πόσιον·
 „ἀλλὰ χρὴ δὲ μὲν χεῖρα τ' ἀπῆναι, ὅς κε θάησιν,
 „Νηλεΐα θυμὸν ἔχθρας ἐπ' ἡμῶν διὰ κρύ-
 σαιτας.

230

„Ὅσσοι δ' αἰ πόλεμος· οὐδ' ἐν θυροῖσι λίπεται,
 „Μεμῆσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ' ἐπὶ μάλλιν
 „Λιδεῖσιν διδόμεσσι μαχόμετ' αἰετὸς αἰεὶ,
 „Εὐσάμῳ χροὶ χαλκῇ ἀτειρέα· μηδ' ἐπὶ σῆμα
 „Λαῶν ὀτρυντὶ ποτιδέγμνος ἰχθυόων·
 „Ἡ δὲ γὰρ ὀτρυντὶς κακὰ ἔσσεταί, ὅς κε λίπηται
 „Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείοι· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθεῖτες
 „Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα.
 „Ἡ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὁπάσσαντο κυδαλίμοιο,
 „Φυλαῖδιν τε Μέγῃτα Θιαντὰ τε Μελίππῳ τε,
 „Καὶ Κραιοπιάδην Λυκομήδην καὶ Μελάνειππον·
 240 „Βαὶ δ' ἴκοντο κλισίῳ Ἀγαμέμνοιοσ' Ἀτρεΐδου·
 „Αὐτίκ' ἐπέτ' ἄμα μῦθος ἐμὸς, πέτεσθ' ὅτ' ἐργα·
 „Επὶ δ' αὖτ' ἐκ κλισίης τείποδας φέρει, οἷς οἱ ὑπέστη·

Αἰθώνας

„Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
 „Iacet, in vestibulo conuersus: circum autem socij
 „Lugent ideo mihi neutiquā mētibus hæc curæ sunt,
 „Sed cædes, & sanguis, & grauis gemitus virorum.
 „Hunc v. excipiens alloquutus est abundans consiliis
 Vlysses,

„O Achilles Pelei fili, longè fortissime Achiuorum,
 „Præstantior es me, & potentior non parum quidem
 „Hasta: ego v. te prudentia superaui
 „Multum, quoniam prior natus sum & plura noui:
 „Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.

„Statim pugnae est satietas hominibus,
 „Cuius plurimā quidē stipulā ad terram ferrū fudit:
 „Messis autem parua, postquam inclinauerit lances
 „Iupiter qui hominum dispensator belli est:
 „Vētre v. neutiquam licet mortuum lugere Achiuos.
 „Admodum enim multi & crebri diebus omnibus
 „Cadunt: quando autem quis respiraret à labore?
 „Sed oportet eū quidē sepelire quicūq; mortuus sit,
 „Patientem animum habentes, in diem lacrymantem
 „Quotquot verò è prælio tristi reliqui fuerint,
 „Meminisse potus & cibi, vt adhuc magis
 „Viris cum hostibus pugnemus indefinenter vsque,
 „Induti corpus ære indomito, neque quis aliam
 „Populorum cohortationem obseruans expectet.
 „Hæc n. cohortatio malè ei cedet quicunq; remāserit
 „Apud naues Argiuorum: sed conferti impetum fa-
 cientes (prælium.

„In Troianos equorum domitores excitemus acie

Dixit, & Nestoris filios comites assumpsit clari,
 Phylidénque Megeta, Thoantaque Merionénque,
 Et Creontiaden Lycomedem & Menalippum.

Perrexerunt a. ire ad tentorium Agaménonis Atrides.

Statim deinde simulq; verbū fuit, perfectūq; est opus
 Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei
 promiserat,

Αἰθαιας ᾗ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἱπποῖς·
 Ἐκ δ' ἄγοι αἴψα γυναικας ἀμύμονας ἔργ' εἰδύας
 Ἐπὶ, ἅπτερ ὀδυσάτῃ Βεισηίδα καλλιπάρῃοι·
 Χρυσῷ δ' ἑστήτας Οδυσσεὺς δέκα πάντα τέλειτα,
 Ἡρχ', ἅμα δ' ὀϊστοὶ δῶρα φέρου κούρητες Ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν εἰ μέσῃ ἀγορῇ θύσαν· αἰδ' Ἀγα-
 μέμωι·

250 Ἰσακ· Ταλθύβιος δ' ἑὸν ἐσάλεικτος αὐδῶ,
 Κάπευ ἔχει εἰ χερσὶ, παρὶς αὖτο ποιμὸν λαῶν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐρυσάμνος χεῖρας μάχαιραι,
 Ἡ οἱ παρ' ἑξίφους μίγαι κουλεὸν αἶψ' ἄορτο,
 Κάπευ ἀπὸ τείχεος ἄρξάμνος Διὶ χεῖρας
 αἰαχῶν,

Εὐχτο· τί δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀρχεῖοι κτ' μῶτα ἀκούοιτες βασιλῆος·
 Εὐξάμνος δ' ἄρα ἔπει ἰδὼν εἰς ἕστατον εὐρύον,
 „Ἰσσω μὲν Ζεὺς κοῖται θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 „Γῆ τε, καὶ ἥλιος, καὶ ἑρμῆς, αἳ δ' ὑπὸ γαῖαν
 „Ἀνθρώποις πίμπλυται, ὅτις καὶ ἑπὶ ἄρκοι ὀμόσῃ·
 260 „Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βεισηίδι χεῖρ' ἐπιθήκω,
 „Οὔτ' οὔτις περ φασὶ κεχρημένος, ὅτε τευ
 δῆν·

„Ἀλλ' ἐμὸν ἀποπτόμας οἱ καὶ σῆσι ἐμῇσι.
 „Εἰ δὲ περ καὶ ἑπὶ ἄρκοι, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δότῃ
 „Πολλὰ μάλ', ὅσσοι διδρῦσι ὅτις σφ' ἀλίπηται
 ὀμόσας.

Ἡ, καὶ ἀπὸ στόμαχοι καὶ περὶ τάμειν ἡλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολὺς ἄλως εἰς μέγα λαῖτμα
 Ρίψ' ἐπὶ δαίμονας βίσι ἰχθύσι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αἰσας Ἀρχεῖοισι φιλοπτόλεμοισι μετιῦδα,
 „Ζεῶ πάντες, ἡ μεγάλας ἄταις ἀνδρασι δι-
 δότα·

270 „Οὐκ αὖ δῆποτε θυμὸν οἱ στήθεσσι ἐμῷσι
 „Ἀτρεΐδης ὥρμιε δαμαρῆς, ὅδε κε κούρῳ
 „Ἡ γὰρ ἐμὸν ἀέκοιτος, ἀμήχανος ἐμὰ ποτὶ Ζεῦ·
 „Ἡ δ' ἐλ' Ἀχαιοῖσι θάνατον πολέας γαῖαν·

Splendētesq; lebetes viginti, duodecim quoq; equos:
 Eduxerunt a statim mulieres egregias, opera edoctas
 Septē, sed octauam Briseida pulchras genas habentē.
 Auri verò appendens Vlysses decem omnia talenta,
 Præibat: simulque alij dona ferebant iuuenes Achi-
 uorum:

Et ea quidem in media concione posuerunt: ast Aga-
 memnon

Surrexit: Talthybius autem deo similis voce,
 Porcum tenens manibus astitit pastori populorum:
 Atrides verò extrahens manibus cultrum,
 Qui ei iuxta ensis magnam vaginā semper pendebat, 250
 Porci setas delibans Ioui manibus sublatis
 Vota faciebat: hi verò omnes ibidem sedebant tacitè
 Argiui, modestè audientes regem.

Supplicans autem dixit suspiciens in cœlum latum,
 Testis esto nunc Iupiter primum, deorum summus
 & præstantissimus,

„Terræque, & Sol, & Furia, quæ sub terram
 „Homines puniunt, quicumque periurium iuravit,
 „Quod nequaquam ego puellæ Briseidi manū intuli,
 „Neq; cōcubitus causa vsus, neq; alicuius alterius rei:
 „Sed mansit intacta in tentoriis meis: 260
 „Siverò quid horum periurum est, mihi dii mala dent
 „Multa admodum, quæcumque dant ei qui ipsos of-
 fenderit iurando.

Dixit, & iugulum porci abscidit sæuo ferro:
 Hunc quidē Talthybius cani maris in magnum fluctū
 Iecit rotans, escam piscibus: sed Achilles
 Assurgens inter Argiuos bellicosos loquutus est,
 „Iupiter pater, certè magna damna viris das.
 „Non sanè vnquam animum in pectoribus meis
 „Atrides monisset prorsus, neque puellam 270
 „Abduxisset me inuito mala struens: sed nimirum
 Iupiter

Voluit Achiuis mortem multis contingere.

„Ἦρ' ὃ δ' αἰζάσσε λίπε ῥίοι ὕλμπιοι,

„Καὶ παλὶ μὲν δ' ἴκετ' Ἀργὸς Ἀχαιῶν, ἵδ' ἄρα ἦδη

„Ἰφθίμῳ ἄλοχοι Σθειέλῳ Πρῶσιάδῳ·

„Ἦ δ' ἐκύνε φίλοι υἱοί, ὃ δ' ἐβδόμενός ἤκει μοῖς.

„Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ Φόως ὧ, καὶ ἡλιτομήνοισι εἴοιτα·

„Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαισε τέκνοι, χεῖθε δ' αἰ-
λετῆρας·

„Αὐτὴ δ' ἀγέλεσσε, Δία Κροταίῳα προσήδε,

120 „Ζεῦ πάτερ ἀρχέεραυε, ἔπος τί τοι εἰς φρεσὶ θῆσιν

„Ἦδη αἰὲρ γέγοι' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισι αἰάξει

„Εὐρυθεῖς, Σθειέλοιο παῖς Πρῶσιάδῳ,

„Σοὶ γένος ἔσθ' οἱ ἀεικὲς αἰαογέμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· διδ' ἄχος ὀξὺ χεῖ φρέια τυψέ βαθεῖαν·

„Αὐτίκα δ' ἔλ' Ἀτὶν κεφαλῆς λιπαρὸ πλο-
κάμῳ,

„Χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμῳσε καρτεροῖ ὄρκοι,

„Μή ποτ' εἰς ὕλμπόν τε καὶ ἔραϊοι ἀπέρχεται

„Αὐτὶς ἐλεύσεσθ' Ἀτὶν ἢ πάντας ἀἶται.

„Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε ἀπ' ἔραϊν ἀπέρχεται

130 „Χερὶ θεῖς ῥέψας, τάχα δ' ἴκετο ἔργ' αἰθρῶπαι·

„Τὼ αἰεὶ πιάχεχ', ὃθ' εἰσι φίλοι υἱοὶ ὀρώτ'·

„Εργοὶ αἰεὲς ἔχοιτα ὑπ' Εὐρυθεῖος ἀέθλοι.

„Ὡς καὶ ἔχων, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος ἔκτορ

„Ἀργίους ὀλέσκει ἐπὶ κορυμνίῃσι ῖεσσι,

„Ὀὕδυνά μιν λελαθῆναι Ἀτὶς ἢ κορυφῇσι ἀάδῳ·

„Ἀλλ' ἐπὶ ἀσσεμῶν, καὶ μεν φρέιας ἔξέλετο Ζεὺς,

„Ἀψέθ' ἐλθε δρέσσαι δόμῳ αἶτ' ἀπὸ φρεσὶ ἀποινα.

„Ἀλλ' ὄρου πόλεμόνδε, καὶ δῆϊες ὀρυτῆ λαοί·

„Δῶρα δ' ἔχων ὅδε πάντα ὄξαχθῇ, ἵσσαι τοὶ
ἐλθόντι.

140 „Χθιζὸς εἰς κλισίῃσι ὑπὲρ χεῖτο δῖος Ὀδυσσεύς·

„Εἶδ' ἐθέλων ἐπὶ μαινοὶ ἐπιγόμενός τ' Ἀργῶν·

„Δῶρα δὲ τοὶ θεράποντες ἐμῆς ὄξαχθ' ἰκὸς ἐλόιτες,

„Οἷσθ' ὅφρα ἴδῃαι ὅτι μνηστῆρας δώσω.

- „Iuno autem delapsa liquit summmitatem Olympi:
„Statim v. peruenit Argos Achaicum, vbi vtiq; norat
„Præclaram vxorem Stheneli Perseidæ:
„Hæc a. gestabat vtero charum filium, hicque septi-
mus erat mensis
„Eduxitque in lucem, licet immaturum existentem.
„Alcmenæ a. cohibuit partū, repressit & dolores parti-
„Ipsa v. renūtiatura factū, Iouē Saturn. alloquuta est,
„Iupiter pater lucidum fulmen habens, verbum ali-
quod tibi in mente ponam:
„Iam homo natus est nobilis, qui Argiuis imperabit, 120
„Eurystheus Stheneli filius Perseidæ,
„Tuum genus: non ei indecens imperare Argiuis.
„Sic dixit: huic v. dolor acutus mentem verberauit
profundam. (nato,
„Ilico a. corripuit Aten, capite nitentib. capillis or-
„Iratus animo suo, & iurauit firmum iuramentum,
„Nunquam in Olympum & cœlum stellatum
„Redituram Aten, quæ omnes infortunio afficit.
„Sic fatus, iecit à cœlo stellato
„Manu rotans: mox a. peruenit ad opera hominum.
„Ob hanc semper ingemiscebat, quando suum cha- 130
rum filium videret
„Opus iniquum sustinentem sub Eurysthei laborib.
„Sic & ego, quando rursus magnus bellicosus Hect.
„Argiuos perdebat ad puppes nauium,
„Nō poteram obliuisci noxę qua primū læsus fuerā:
„At postquam offendi, & mihi mentē abstulit Iupiter
„Iterum volo placare, daréque infinita dona:
„Sed surge ad bellum, & ceteras incita copias:
„Dona a. ego ipse omnia præbebo quæcumque tibi
adueniens
„Hesternus in tentoriis promisit diuinus Vlysses. 140
„Si autem vis, expecta, festinans quamuis ad bellum:
„Dona verò tibi ministri mea ex naue accipientes
„Feret, vt intelligas quòd tibi animum placātia dabo.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχαιοί,
 „Ατρεΐδῃ κῦρῖτε κ' ἄξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 „Δῶρα μὲν κ' ἐθέληθ' ἀντιδῶν ὥς ἐπιπικρὺς,
 „Εἴτ' ἐχέμεν, παρὰ σοὶ μὲν ὅ μιν ἵκηται
 χάρις

150

„Αἴψα μάλ' ὅ γ' ἤν κλοῦσ' ἔσται δ' εἴπῃς,
 „Οὐδὲ δατείβει. ἐπὶ γὰρ μέγα ἔργον ἄρεστον.
 „Ὡς κέ περ αὐτ' Ἀχιλλῆα μὲν κοῦρῶσισι ἴδῃται,
 „Εἰ γὰρ χαλκείῳ Τρώϊοι ὀλέκοιτο Φάλαγγας.
 „Ὡ δέ περ ὑμῖν μεμνημένος ἀνδρῶν μαχέσθω.

160

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 „Μὲν δ' ὅπως ἄγαθός τ' ἔσται θεοῖσιν Ἀχιλλεῦ,
 „Νῆστιαι ὅτ' ἔμελλε τί Ἰλίου ἴσας Ἀχαιοὶ
 „Τρασὶ μαχασσόμενοι, ἐπεὶ ἔκ ὀλίγοι χεῖροι ἴσται
 „Φύλοπις, εὖ τ' αὖ κοῦρῶσι ὀμλήσωσι Φάλαγγας
 „Λιδρῶν, οἳ δ' εὖ θεὸς πειύσῃ μὲν ἀμφοτέρωσι.
 „Ἀλλὰ πάσαις ἀνὰ χθὶ θεῇ, ἔπι κλισίῃσι Ἀχαιοῖς;
 „Σίτῃ καὶ οἴοιο ὅ γ' ἄνθρωπος ὅστις καὶ ἀλκή
 „Οὐ γὰρ αἴης φέρων ἡμᾶρ ἐς ἠέλιον κατα-
 δύεται,

„Ἀχμῆος οἴοιο δυνήσεται αἴψα μάχῃ.
 „Εἴ τ' ὅ γ' ὅτε μὲν γε μνηστῆρας πολέμιζεν.
 „Ἀλλὰ τε λάτρη γῆα βαρύνεται, ἥ δ' ἐκίχαιεν
 „Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ'
 ἰοίπ.

170

„Ὅς δέ κ' αἴης οἴοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 „Λιδράπιδος μνηστῆρας παρημέμενος πολέμιζεν.
 „Θαρσαλέονι υἱοὶ ἦτορ εἰς φρεσὶν, ἔδ' ἐπὶ γῆα
 „Πρὶν κάμῃ, κοῦρῃ πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 „Ἀλλ' ἄγε λαοὶ μὲν Ἰκέρδιστοι, καὶ δειπνοὶ αἰσχροὶ
 „Ὀπλῆες, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 „Οἷσ' ἐπεὶ ἐς μέσσω ἀγορεύω, ἵνα πάντες Ἀχαιοί.
 „Ὀφθαλμοῖσι ἴδωσι, σὺ δ' ὅ γ' ἐφρεσὶν ἦσι ἰανθῆς.
 „Ομνέτω δέ τοι ὅρκον ὅς ἂν Ἀργείοισι ἀΐαται,
 „Μὴ ποτε τῆς ἐμῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμὴν γῆαν,

Hunc a. respondens alloquutus est pedib. velox
Achilles,

„Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
„Dona quidem si vis præbere, vt equum est,
„Vel retinere, in tua est potestate: nunc v. recordemur
dimicationis (stentes,

„Statim valde: non n. oportet subterfugere hic exi-

„Neque morari: adhuc enim magnum opus infectū,

„Vt quis rursus Achillem inter primos videat 150

„Hasta ærea Troianorum perdentem phalanges:

„Sic verò aliquis vestrum memor *cum* viro pugnet.

Hunc autem excipiens alloquutus est abundans
consiliis Vlysses,

„Non sic, strenuus quāuis existēs, ô deo par Achilles,

„Ieiunos impelle ad flum filios Achiuorum

„*Contra* Troianos pugnatōres: quia non extiguo
tempore erit (langes

„Conflictus, quum semel congressæ fuerint pha-

„Virorum, deūque inspirauerit robur virisque.

„Sed vesci iube velocibus in nauibus Achiuos

„Panē & vino: hoc enim robur est & fortitudo.

„Neq; enim vir toto die vsque ad solem occidentem 160

„Expers cibi poterit contra pugnare.

„Etiamsi enim animo promptus sit ad pugnandum,

„Tamen sensim membra grauantur, & occupant

„Sitisque & fames, lædunturque genua eunti.

„Quisquis autem vir vino satiatus & cibo,

„Cum viris hostibus tota die pugnat,

„Audēs ei animus in præcordiis, neq; quicquā mēbra

„Prius defatigantur quam omnes recedant à bello.

„Sed age populum quidē dimitte, & ientaculū iube 170

„Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon

„Ferat in mediam concionem, vt omnes Achiui

„Oculis videant: tu v. in præcordiis propriis læteris

„Iuret a. tibi iusiurandum inter Argiuos surgens,

„Numquā se huius cubile ascendisse & rein habuisse,

„Prout fas est, rex, & virorum & mulierum:
 „Atque tibi ipsi animus in præcordiis mansuetus sit.
 „Ac deinde te conuiuio in tentoriis oblectet
 „Opiparo, vt ne quid iuris mutilum habeas
 „Aridet, tu verò deinde æquior & in alium
 „Eris: non quidē enim quicquā vituperabile est, regē
 „Virum *privatum* placare, quādo quis prior iniuriam
 fecerit. (memnon,

18●

„ Hunc v. rursus alloquutus est rex virorum Aga-
 „Gaudeo tuum, Laertiade, verbum audiens.
 „Cōuenienter n. omnia persequut' es & enumerasti:
 „Hęc sanè ego volo iurare, suadet enim mihi animus
 „Neque peierabo coram deo: sed Achilles
 „Maneat hīc interea, cupidus licet sit belli:
 „Manete etiam alij omnes, congregati, dum dona
 „Ex tentoriis veniant, & fœdera rata feriamus.

190

„ Tibi verò ipsi hoc ego præcipio & iubeo,
 „Delectis iuuenib. præstātissimis inter omnes Achiu.
 „Dona mea à naue afferre, quæcunque Achilli
 „Heri promissimus duros esse adducereq; mulieres.
 „Talthybius a. mihi ocyus per castra lata Achiuorum
 „Porcum præparet mactandum Iouique Solique.

Hūc a. excipies alloquutus est pedib. velox Achil.
 „Atride illustrissime rex virorum Agamemnon,
 „Aliàs quidem & magis debetis hęc curare,
 „Quando aliqua cessatio à bello fuerit,
 „Et indignatio non tanta sit in pectoribus meis.
 „Nunc verò quidem iacent confossi, quos interfecit
 „Hector Priamides, dum ei Iupiter gloriam præbuit:
 „Vos autem ad cibum festinate: certè equidem
 „Nunc iuberem pugnare filios Achiuorum
 „Ieiunos, impastos, simul verò ac sol occidet,
 „Parare magnam cœnam, postquam vlti fuerimus
 contumeliam. ●

200

„Ante v. nullo modo mihi charū per guttur descēdet
 „Neque potus neque cibus, amico mortuo,

Qui

210

„Ὅς μοι εἰ κλισίῃ διδυγμῶρος ὄξει χαλκῷ,
 „Καὶ τὰ ἀνὰ πρῶτον τετραμῶρος ἀμφὶ δ' ἐπαΐρει
 „Μύρεται τὸ μοι ὕπ' ἡμῶν φρεσὶ τῶτα μέμνηται,
 „ἀλλὰ φόρος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος φόρος αἰδρῶν.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 „ὦ Ἀχιλλεῦ Πηλέως υἱὲ μέγα φέρτετ' Ἀχαιῶν,
 „Κρείσσων εἰς ἐμέθεν, καὶ φέρτερος ἔκ ὀλίγοι παρ
 „Εἴμι, ἐγὼ δέ κε σείοιοι κατ' ἵκεν περ βαλομένο
 „Πολλοὶ, ἐπεὶ πρῶτον γειόμην καὶ πλείστα οἶδα.
 „Τῷ τοι ὅπι πῆλ' ἔχω κρηδὴ μύθοισι ἐμῶσι.

220

„Αἴψά τε φυλίπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισι
 „Ἡς τε πλείστῳ μὲν χαλὰ μὲν χυτοὶ χαλκός
 ἔχουσιν.

„Ἀμνητός δ' ὀλίγος, ἐπὶ δὲ κλίσῃσι τάλασσι
 „Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώποισι ταμῖς πόλεμῳ τέτυκται.
 „Γαστέρι δ' ὕπνος ὅτ' ἴχθυι περὶ θῆσται Ἀχαιοί·
 „Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπὶ τειμέν' ἥματα πάντα
 „Πίπθουσιν, πότε κεί τις αἰαπιεύσειε πόσιον·
 „ἀλλὰ χρὴ δὲ μὲν κατὰ τ' ἀπείη, ὅς κε θάησιν,
 „Νηλέα θυμὸν ἔχοντα ἐπ' ἥματι δύκρυσ-
 σαίτας.

230

„Ὅσσοι δ' αἱ πόλεμοιο φεῖς συρροῖο λίπονται,
 „Μεμῆσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ' ἐπὶ μάλλιν
 „Λιδεῖσσι δευόμενοι μαχόμετ' ἀνελόμεν' αἶσιν,
 „Εὐγάμωνι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα, μηδ' ἐπὶ δῆλον
 „Λαῶν ὀτρυντὶν ποτιδέγμενος ἰχθυναῖά τ' αἶψα.
 „Ἡ δὲ γὰρ ὀτρυντὶς κακὰν ἔσσεται, ὅς κε λίπῃται
 „Νηυσὶν ἐπ' ἀργείοις, ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθεῖτες
 „Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι ἐγείρομεν ὄξυν' ἄρ' αἶψα.
 „Ἡ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσειτο κυδαλίμοιο,
 „Φυλαῖδ' ἔν τε Μένετα Θραντὰ τε Μελίπποι τε,
 „Καὶ Κρεῖον Πάδ' ἔν τε Λυκομήδ' αἶψα καὶ Μελάνπποι·
 „Βαί δ' ἴδ' ἐς κλισίην Ἀχαιέμοιός τ' Ἀτρήδ' αἶψα·
 240 „Αὐτίκ' ἐπεὶ τ' αἶμα μῦθος εἶναι, πέτεσθ' ὅτ' ἐσγόν·
 „Επὶ δ' αὖτ' ἐκ κλισίης τείποδας φέροι, οἷς οἱ ὑπέρη.

Λιβύας

„Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
 „Iacet, in vestibulo conuersus: circum autem socij
 „Lugent ideo mihi neutiquā mētibus hæc curæ sunt,
 „Sed cædes, & sanguis, & grauis gemitus virorum.
 „Hunc v. excipiens alloquutus est abundans consilijs
 Vlysses,

„O Achilles Pelei fili, longè fortissime Achiuorum,
 „Præstantior es me, & potentior non parum quidem
 „Hasta: ego v. te prudentia superauero
 „Multum, quoniam prior natus sum & plura noui:
 „Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.

„Statim pugnae est satietas hominibus,
 „Cuius plurimā quidē stipulā ad terram ferrū fudit:
 „Messis autem parua, postquam inclinauerit lances
 „Iupiter qui hominum dispensator belli est:
 „Vētre v. neutiquam licet mortuum lugere Achiuos.
 „Admodum enim multi & crebri diebus omnibus
 „Cadunt: quando autem quis respiraret à labore?
 „Sed oportet eū quidē sepelire quicūq; mortuus sit,
 „Patientem animum habentes, in diem lacrymantem
 „Quotquot verò è prælio tristi reliqui fuerint,
 „Meminisse potus & cibi, vt adhuc magis
 „Viris cum hostibus pugnemus indefinenter vsque,
 „Induti corpus ære indomito, neque quis aliam
 „Populorum cohortationem obseruans expectet.
 „Hæc n. cohortatio malè ei cedet quicunq; remāserit
 „Apud naues Argiuorum: sed conferti impetum fa-
 cientes (prælium.

„In Troianos equorum domitores excitemus acie
 Dixit, & Nestoris filios comites assumpsit clari,
 Phylidénque Megeta, Thoantaque Merionénque,
 Et Creontiaden Lycomedem & Menalippum.

Perrexerunt a. ire ad tentorium Agamēnonis Atrides.
 Statim deinde simulq; verbū fuit, perfectūq; est opus
 Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei
 promiserat,

Αἰθαιας ὅς λέβητας ἐήκοσι, δώδεκα δ' ἵπποις·
 Ἐκ δ' ἄγοι αἴψα γυροαῖχας ἀμύματα ἔργ' εἰδύας·
 Ἐπὶ δ' αἵμαρ ὁδὸν ἄτλη Βεισηΐδα καλὴν παρῆσι·
 Χρυσὸν δ' ἑήσας Οδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαιτα,
 Ἡρχ', ἅμα δ' ὄνῃσι δῶρα φέρει κούρητες Ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσας· αἰδ' Ἀγα-
 μέμωι·

250

Ἰταρὸν· Ταλθύβιος δ' ὅς τ' αἰετὶς αἰετὶς αὐδῶν,
 Κάπερος ἔχει ἐν χερσὶ, παρὶς αὖ ποικίλῃ λαῶν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔρυστάμνος χίρεσσι μάχαιραι,
 Ἡ οἱ παρ' Ἰφίφους μέγα κουλεὶ αἶψ' ἄορτο,
 Κάπερον δ' ἐν πείχας ἄρξάμνος Διὶ χεῖρας
 αἰαχῶν,

260

Εὐχτο· ὅς δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι κτ' ἑσθλὰ ἀκούοιτες βασιλῆος·
 Εὐξάμνος δ' ἄρα ἔπει ἰδὼν εἰς ἕρποντα εὐρύο,
 „Ἰταρὸν Ζεὺς ὡρῶτα θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 „Γῆ τε, καὶ ἥλιος, καὶ ἑρμῆς, αἵ τ' ὑπὸ γαῖαν
 „Αἰθρώποις τίμνεται, ὅτις καὶ ὅπιοι οὐ μὲν ἄνθρωποι,
 „Μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βεισηΐδι χεῖρ' ἐπιθήσκω,
 „Οὐτ' ὡς περ φασὶν κεχρημένος, ὅτε τευ
 ὄνῃς·

„Ἀλλ' ἐμὸν ἀποπείμαστος εἰ κλίσῃσι ἐμῇσι.
 „Εἰ δέ τι καὶ ὅπιοι, ἐμὸν θεὸν ἄλγεα δοῖεν
 „Πολλὰ μάλ', ὅσσοι διδοῦσι ὅτις σφ' ἀλίστηται
 ὁμῶστας.

Ἡ, καὶ ἀπὸ στόμαχοι κάπερον τὰ μετὰ λείχαλκῳ.
 Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολὺς ἄλως ἐς μέγα λαῖτμα
 Ρίψ' ὅππῃσι βίσι ἰχθύσι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αἰσας Ἀργεῖοισι φιλοπτόλεμοισι μετῴδου,
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρῶσι δι-
 δοῖσθα·

270

„Οὐκ αὖ δέ ποτε θυμὸν οἱ σῆθεσσι ἐμῶσι
 „Ἀτρεΐδης ὥρμιε δαμαρῆς, ὅδε κε κούρην
 „Ἡ γὰρ ἐμὸν ἀέκοιτος, ἀμήχανος σμῆνι Ζεὺς·
 „Ἡ γὰρ Ἀχαιοῖσι θάνατον πολέεσσι γαῖαν·

Splendētesq; lebetes viginti, duodecim quoq; equos:
 Eduxerunt a. statim mulieres egregias, opera edoctas
 Septē, sed octauam Briseida pulchras genas habentē.
 Auri verò appendens Vlysses decem omnia talenta,
 Præibat: simulque alij dona ferebant iuuenes Achi-
 uorum:

Et ea quidem in media concione posuerunt: ast Aga-
 memnon

Surrexit: Talthybius autem deo similis voce,
 Porcum tenens manibus astitit pastori populorum:
 Atrides verò extrahens manibus cultrum,
 Qui ei iuxta ensis magnam vaginā semper pendeat, 250
 Porci setas delibans Ioui manibus sublatis
 Vota faciebat: hi verò omnes ibidem sedebant tacitè
 Argiui, modestè audientes regem.

Supplicans autem dixit suspiciens in cœlum latum,
 Testis esto nunc Iupiter primum, deorum summus
 & præstantissimus,

„Terræque, & Sol, & Furia, quæ sub terram
 „Homines puniunt, quicumque periurium iuravit,
 „Quod nequaquam ego puellæ Briseidi manū intuli,
 „Neq; cōcubitus causa vsus, neq; alicuius alterius rei:
 „Sed mansit intacta in tentoriis meis: 260
 „Siverò quid horum periurum est, mihi dii mala dent
 „Multa admodum, quæcumque dant ei qui ipsos of-
 fenderit iurando.

Dixit, & iugulum porci abscidit sæuo ferro:
 Hunc quidē Talthybius cani maris in magnum fluctū
 Iecit rotans, escam piscibus: sed Achilles
 Assurgens inter Argiuos bellicosos loquutus est,
 „Iupiter pater, certè magna damna viris das.
 „Non sanè vnquam animum in pectoribus meis
 „Atrides monisset prorsus, neque puellam 270
 „Abduxisset me inuito mala struens: sed nimirum
 Iupiter

Voluit Achiuis mortem multis contingere.

„Νυν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνίῳ, ἵνα ξυνάγωνται ἄρῃα.

Ὡς ἄρ' ἐφώϊσεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδναιτο ἐλὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.

Δῶρα δ' Ἰ. Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπέοντο.

Βαὺ δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.

Καὶ τὰ μὲν οὐ κλισίῃσι θέσαν, κέθισαν δ' Ἰ. γυναικας.

280 Ἰσποῖς δ' εἰς ἀγέλῃσι ἔλασαν θεράποντες ἄριστοί.

Βελονίῃ δ' ἄρ' ἐπεὶ θ' ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Ὡς ἰδὲ Πάτροκλοι δειδαῖγμόνιοι ὀξείῃ χαλκῷ,

Ἀμφ' αὐτὰ χυμὸν ἡλὶγ' ἐχρόκυε, χερσὶ δ' ἄμυστα

Στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν διερῶν, ἰδὲ χαλὰ πρὸς στήθεα.

Εἶπε δ' ἄρα κλαίοντα γυνὴ εἰκῆα θεῆσι,

„Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλῆτος κεχαισμένε θυμῷ,

„Ζῶσι μὲν σε ἐλπίποι ἐγὼ κλισίῃθι ἴδουσα.

„Νυν δέ σε τεθνηῶτα κηχεύομαι ὄρχαμε λαῶν

„Ἀψ' αἰῶσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἔκ κακοῦ
αἰεὶ.

290 „Αἰδεσθ' ὦ ἔλδουσα, με πατὴρ ἢ πότνια μήτηρ

„Εἶδοι πρὸ πτόλιος δειδαῖγμόνιοι ὀξείῃ χαλκῷ.

„Τρεῖς τε κασιγνήτους, τοῖς μοι μία γέννατο μήτηρ

„Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριοι ἡμᾶρ ἐπεπον.

„Οὐδὲ μὲν ἔδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' αἰδρ' ἐμῇ ὤκεις
Ἀχιλλεύς.

„Ἐκτείνει, ὥρσει δ' πόλιι θείοιο Μυῶντος

„Κλαίει, ἄλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

„Κυρδὴν ἄλοχοι θύσει, ἄξει τ' ἐπὶ νηυσὶν

„Ἐς Φθίῳ, δαίσει δ' Ἰ. γάμοι μὲν Μυρμιδόνεσσιν.

„Τῷ σ' ἄμυστα κλαῖον τεθνηῶτα μείλιχοι αἰεὶ.

300 Ὡς ἔφατο κλαίονσα, ἐπὶ δ' ἐπὶ νῆα γυναικας

Πάτροκλοι πρὸφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κηδε

ἕκαστη.

Αὐτοὶ δ' ἄμφω γέροντες Ἀχαιοὶ ἠγέρεθοντο

Λισσόμενοι δειπνῆσαι, ὅδ' ἠρίετο πεισίζων.

„Λίσσομαι, εἴ τις ἐμῷ γε φίλῳ ἐπιπείθετ' ἐπαίρων,

„Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος

„Ἀσπαρξ' φίλοι ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰεὶ οἱ ἰκάνει.

„Nūc vero abite ad iētaculū, vt cōmittamus præliū.

Sic dixit: soluit autem concionem celerem i. citò.

Illi quidem dispergebantur suam ad nauem singuli:

Dona verò Myrmidones magnanimi curabant,

Iueruntque, ad nauem ferentes Achillis diuini,

Eaq; in tētoriis posuerunt, ac sedere fecerūt mulieres,

Equosque ad armentum egerunt famuli clari.

Briseis autem deinde similis aureæ Veneri;

180

Vt vidit Patroclum saucium acuto ferro,

Circa ipsū fusa stridulè eiulabat, manibus a laniabat

Pectoraque & tenerum collum & pulchram faciem:

Dixit autem flens puella similis deabus,

„Patrocle, mihi miseræ plurimum grate animo.

„Viuum quidem te reliqui ego extentorio discedēs:

„Nunc a te mortuum inuenio princeps populorum,

„Iterum rediens: vt me excipit malum ex malo semper.

(mater,

„Virus quidē cui collocarant me pater & venciāda

„Vidi ante ciuitatem confossum acuto ære,

„Trésque fratres, quos mihi eadem pepererat mater,

290

„Charos, qui omnes exitialem diem consequuti sunt

„Minimè q. me sinebas, quādo virū meū velox Achil.

„Interfecit, euertitque ciuitatem diuini Mynctis,

„Flere: sed me, dicebas Achilli diuini

„Charissimam vxorem te facturum esse, abducturum-
que in nauibus,

„In Phthiam, instructurūque epulas nuptiales in-
ter Myrmidonas.

Ideo te insatiabiliter fleo mortuū, māsuetū semper.

Sic dixit flens: ingemiscebāntque puellæ,

300

Patroclum specie, suos a. ipsarum dolores singulæ.

Ipsū verò circū primates Achiuorū congregabātur.

Precātes vt iētaculū sumeret: hic a. negabat suspirans,

„Obsecro si quis mihi charorum paret sociorum,

„Non me ante cibo iubete neque potu

„Satiare charū cor: quoniā me dolor grauis inuadit.

„Διώτα δ' ἐς ἡέλιοι μῦθεσσι, καὶ πᾶσι σόμα ἔμπτῃς.

Ὡς εἰπὼν ἄνδρας μὲν ἀπεσκεδύσει βασιλῆας,
Δοῖά δ' Ἀτρεΐδαι μῦθέ τι, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

320 Νέστωρ, Ἰδομένης τε, γέρας δ' ἰσχυράτα Φοῖνιξ,

Τέρποιτες πυκνῶς ἀκαχήμενοι, ὅδε π' θυμῷ

Τέρπετο κοῖτι πολέμου σόμα δύμῳ αἵματόεϊτος.

Μηισαίμενος δ' ἀδιδῶς αἰεεῖχ' ἀποφάσκει τε,

„Ἡ ῥα ἰύ μοι τό τε καὶ σὺ δούσα μμῆρε φίλτατ'

ἑταίρῳ,

„Αὐδὲς εἰ κλισίῃ λαοῖσι πᾶσι δειπιοῖ ἔθνηχας

„Αἶψα καὶ ὀτραλέας, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ

„Τρωσὶν ἐφ' ἰπποδάμοισι φέρεϊ πολύδε' χρυσὸν ἄρ' ἡσ-

„Νυν ὅ σὺ μὲν κεῖσται δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

„Ακμήνῳ πόσιος καὶ ἐδῆτιός ἐῖδος εἰσὶ παῖ

330 „Σὴ ποτ' ἤ. ἔ μὲν γάρ τι κακώτερον δήοι πάθοιμεν.

„Οὐδ' αἶψαι τῷ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πύθοιμιν,

„Ὅς πονέω φθίηνφι τέρεϊ καταδάκρυον αἶψα.

„Χήτει δ' ἐδ' υἱὸς ὅδ' ἀνέσθ' ἀπὸ πᾶσι δῆμον,

„Εἴτε χαρὶ γαστρίης ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω.

„Ἡ δὲ δὲ Σκύρου μοι εἰς τρέφεται φίλος υἱός,

„Εἴ που ἐπὶ ζώῃ γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.

„Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς εἰς στήθεσσι κέλειται.

„Οἷοι ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' ἀργεὸς ἰσχυρότοιο

„Αὐτῷ εἰς Τροίην, σὲ δέ τε φθίμενδε ἰέεσθαι,

340 „Ὡς αἶ μοι δοῖ παῖδα θεῶν ζυγὸν ἡμῶν μὲν αἶψα

„Σκυρῶντι ἑξαγάγοις, καὶ οἱ δείξωσ' ἕκαστα,

„Κτῆσι ἐμὴν δ' ἄνδρας τε, καὶ ὑψέρεφ' ἄνδρας μέγας

δοῖμα.

„Ἡ δὲ γὰρ Πηλεΐά γ' οἶομαι ἢ κτ' αἶμα παῖ

„Τεθιάμεν, ἢ πού τι τῶν ἐπὶ ζώοιτ' ἀκαχήσθαι,

„Γήρατ' τε σὺ γέρον, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενοι αἶψα

„Λογέω ἀνέλιπον, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.

Ὡς ἔφατο κλαίον· ὅππῃ δ' αἰάχοιο γέροντες,

Μηισαίμενοι τὰ ἕκαστος εἰς μαχάροισι ἔλαπον.

Μυρσολόους δ' ἄρα βίβ' ἰδὼν ἐλέησε Κροῖστος,

240 Αἶψα δ' Ἀθηνάϊον ἔπειτα πτέρεσσι φεσσύμεν,

„Ad occidentē a. vsq. solē permanebo & patiar tamen.

Sic fatus, alios quidem dimisit reges:

Duo autem Atridæ remanserunt, & nobilis Vlysses,

Nestor, Idomeneúsque, senexque eques Phœnix, 310

Oblectantes perpetuò mœstum, neq; quicquā animo

Recreabatur, antequā belli aciē subiret sanguinolēti.

Recordatus a. grauiteredidit gemitus, exclamauitque,

Certē mihi olim & tu infelix charissime sodalium,

„Ipse in tentorio suaue prandium apposuisti

„Propere & diligenter, quando festinarent Achiui

„Troianis equorum domitorib. in ferre lacrymabile
bellum:

„Nunc a. tu quidem iaces confossus, sed meum cor

„Expers potus & cibi, intus susceptorum,

„Tui desiderio, nō n. aliquid peius aliud pati possem, 320

„Non si vel patrem interfectum audirem;

„Qui fortē nūc in Phthia tenerā lachrymam distillat

„Desiderio talis filij, at ego externo in populo

„Gratiā odiosæ Helenę *aduersus* Troianos bellū gero:

„Vel hunc qui in Scyro mihi educatur dilectus filius,

„Si forsan adhuc viuit quidē Neoptolem. deo similis:

„Antea quidem n. mihi animus in pectorib. sperabat

„Solum me moriturū esse longē ab Argo apto equis

„Hic in Troia: te autem ad Phthiam rediturum esse,

„Vt mihi filium veloci cum nauī nigra

„E Scyro educeres, & ei ostenderes singula;

„Opes meas, seruósque, & altum tectum habentem
magnam domum. 330

„Nunc enim Pelcum puto vel omnino

„Interiisse, vel paululum adhuc viuentem affligi

„Senioque molesto, & meum expectantem semper

„Tristem nuntium, quando extinctum audiat.

Sic dixit flens: post autem ingemuerunt proceres,

Reminiscentes quæ quisque in ædibus reliquerat.

Lugentes verò hos videns miseratus est Saturnius,

Cōfestima. Mineruam verbis alatis alloquutus est. 340

„Τέκνη ἐμὴ δὴ πᾶμπαν ἀποιχάμ' αἰδρὸς ἐῖσε
 „Ἡ ὑποὶ κέπ' παῖχ' μὲν φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς·
 „Καὶ τοιοῦτον περ παρθεῖεν ὄρθο κραυγῶν,
 „Ἡστὰ ὁδυρῶντος ἔταρσι φίλοι, οἳ δ' ἀνδρῶν
 „Οἴχοιται μὲν δειπιοί, ὁδ' ἀκμῶν καὶ ἀπαύσας.
 „Ἀλλ' ἴθι οἱ ἱεκταρ τε καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ
 „Στάξοις σὶς ἤθεας, ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκηται.

Ὡς εἰπὼν, ὅτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθηνῶν.

350

Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτα ταυπηύριχ' λιγυφώνῃ,
 Θύραϊν ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αἰπὰ καὶ θωρήσονται καὶ στραδὶ δ' Ἀχιλλῆϊ
 Νεκταρ σὶς ἤθεας καὶ ἀμβροσίῳ ἐρατεινῷ
 Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γαῖαν ἴκηται.

Αὐτὴ δ' ὥρ' πατρὸς ἐραδιέος πυκινὴ δῶ
 Ωχτο, τοῖ δ' ἀπαννύτ' ἐκὼν ἐχέοντο θοάων.

Ὡς δ' ὅτε παρφαιὰ ἠφάδης Διὸς ἐκποτέοιται
 Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνθρηγείας βορέας·

Ὡς τε παρφαιὰ κόρυθες λαμψαὶ γαυόσσαι
 Νηὲς ἐκφορέοιτο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,

360

Θωρήκεις τε κραταυγῆες, καὶ μείλιπα δοῦρα·
 Αἶγλη δ' ἔχοντο ἴκε, γέλασσε δ' ἅπαντα φειχθῶν
 Χαλκοῦ ὑπὸ περσπῆς, ὑπὸ δ' ἔκτυπος ὄριον ποσσὶν
 Αἰδρῶν· οἳ δ' ἴμισοις κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.

Τῷ καὶ ὁδὸν ποιμὸν καναχὴ πέλε· πᾶσι δ' οἷον
 Λαμπρόν, ὥσπερ τε πρὸς σέλας, οἳ δέ οἱ ἦτορ
 Διὸς ἄχος ἀτλήτοι· ὁ δ' ἄρα Τρῶσιν ἠφειάσας,
 Δύσσετο δῶρα θεῶν, πᾶσι οἳ Ἡφαίστος χάμε τεύχεα·

Κρημίδας μὲν αὖτ' ἀρῶτα φεικνύμενοι ἔθηκε
 Καλὰς, ἄργυρέοισι θησοφύεοις ἀφάργας·

370

Δεύτερον αὖ τ' ὥρηκα φεικνύμενοι ἔδυνε·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεοι· αὐτὰρ ἐπιτασάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 Εἴλετο, τῷ δ' ἀπαύθε σέλας γίγεται ἢ ὕπερ μέγας.

Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντου σέλας γαίῃσι φασγῇ
 Κακομήμοιο πρὸς· οἳ δ' ἔχοντο ἀνὰ πόδας ὄρεσφι.

„Filia mea, iam omnino deseris virum fortem.
 „An tibi non amplius in mentibus curę est Achilles?
 „En ille ante naues erectas antennas habentes
 „Sedet lugens socium charum: alij autem
 „Abeunt ad cœnam: is verò ieiunus & impastus est.
 „Sed vade, ei nectar & ambrosiam amabilem
 „Instilla in pectora, vt ne ipsum fames occupet.

Sic dicens impulit antea per se promptā Mineruam,
 Hęc a. harpæ similis extēlas pēnas habēti, argutæ vo-
 E cœlo defiliit per æthera, Achiui verò (cis, 350
 Continuò armabantur per castra: hęc autem Achilli
 Nectar in pectora & ambrosiam suauem
 Instillauit, vt ne ipsi⁹ fames iniucūda genua ocuparet.
 Ipsa autem ad patris præpotentis solidam domum
 Rediit: hi verò longè à nauibus fundebātur velocibus.
 Sicut autem quando densæ niues ex aere volant
 Frigidæ, propter imperum sudifici Boreæ:
 Sic tunc densæ cassides clarè splendentes
 E nauibus ferebantur, & scuta vmbilicata,
 Thoracésque solidi, & fraxineæ hastæ.
 Splendor a. ad cœlum ibat, ridebat v. omnis circum
 terra (tabatur 360
 Propter æris splendorem, sub pedib a. strepitus exci-
 Virorum: in mediis a. armabatur diuinus Achilles:
 Huius & dentium stridor erat: at ei oculi
 Ardebant velut ignis flamma: eiusque cor
 Subiit dolor intolerabilis: itaque Troianis iratus
 Induit dona dei, quæ ei Vulcanus magno labore fecit,
 Ocreas quidem primum circum tibias posuit,
 Pulchras, argenteis fibulis aptatas:
 Deinceps autem thoracem citca pectora induit: 370
 Circū v. humeros posuit ensē argēteis clauis distinctū
 Æreum, at deinde clypeum magnum firmūmque
 Cepit: huius a. procul splendor emicuit vt lunæ.
 Vt vero quando ex ponto fulgor nautis apparet:
 Ardentis ignis: ille autem ardet altè in montibus

Stabulo in solitario: hos autem inuitos procellæ
 Pontum in piscosum ab amicis procul deferunt:
 Sic ab Achillis scuto splendor in ætherem ibat
 Pulchro, affabre facto, cassidem verò tollens
 Capiti imposuit grauem: hæc autem vt stella lucebat 380
 Cristata galea: circum verò mouebantur crines
 Aurei quos Vulcanus posuerat: conum circum fre-
 quentes:

Tentaui autem seipsum in armis nobilis Achilles,
 An ei apta essent & congruerent clara dona. (rum.
 Ei v. tanquã alæ erant, attollebãntq; pastore populo-
 Ex armamentario a patriam extraxit hastam
 Grauem, magnam, firmam, quam quidem nō poterat
 alius Achiuorum

Tractare, sed ipsam solus sciebat vibrare Achilles,
 Peliadem hastam, quam patri charo inciderat Chiron
 Pelei ex vertice, cædes vt esset heroibus. 390

Equos autem Automedonque & Alcimus curantes
 Iungebãt: pulchrâsq; antilenas induerunt, frena autē
 Faucibus iniecerunt & habenas induerunt retro
 Compactum ad currum: hic verò scuticam fulgentē
 Manu prehensens habilem, in equos infiliit
 Automedon: retro verò armatus conscēdit Achilles,
 Armis totus fulgens tanquam lucidus sol:

Terribiliter autem equis imperitabat patris sui,
 „ Xanthéque & Balie, inclyti pūlli Podarges,
 „ Aliter iam considerate vt seruetis aurigam
 „ Retro Danaorum ad turbã, vbi satiati fuerimus bello 400
 „ Neque vt Patroclum relinquatis illic mortuum.

Hunc a. à iugo alloquutus est pedibus celer equis
 Xanthus (statim verò nutauit capite, omnisque iuba
 Circulo colli excidens iuxta iugū, ad terrā peruenit:
 Vocalem autem eam fecit dea albiulna Iuno)

Et studiosè quidem te adhuc, nunc saltem seruabi-
 mus fortissimè Achilles:

„ Sed tibi prope dies est exitialis, neque quid nos

- „Δῖπαι, δῖα θεός τε μέγας ἔμωϊρα κραταίῃ·
 410 „Οὐδέ γ' ἡμετέρη βραδυτὴ π' τε, ἰσχυλὴ τε,
 „Τρῶες ἅπα' ὧμοισι Πατρόκλου τεύχε' ἔλονται·
 „Ἀλλὰ θεοὶ ὄριστος, οἳ κῦκμος τέκε Λητῶ,
 „Βεκταν' εἰς ποταμοῖσιν, ἔκβρι κῦδος ἔδωκε·
 „Νῶϊ δ' καὶ κει ἅμα ποιεῖ ζεφύροισιν θεοῖσιν,
 „Ἡ δ' ἐλαφροτάτῃ φάσ' ἐμμεναι· δῖα Ζεὺς αὖτις
 „Μορσιμὸν ἔβρι, θεῶν τε, ἔκβρι ἰφ. δαμνῶναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἑταίρους ἔχετο ἰαυδῶν·
 Τὸ δ' ὅτ' ἔμεγ' ὀχθήσας ποσσὶν ποδῶν ὤκλεισεν Ἀχαιοί·
 420 „Ζαῖθε, τί μοι θάματα ματεύεαι ὕδ' ἐπὶ σέχρῃ;
 „Εὐνύτοι οἶδα ἔκβρι, ὅ μοι μῶρος ἐστ' ἄδ' ὀλέως·
 „Νόσφι φίλον πατρός, ἔκβρι, ἔκβρι, δῖα ἔκβρι,
 „Οὐ λήξας ἔκβρι Τρῶας ἄδῃ ὀλέσας πολέμοιο.
 „Ἡ ῥα, ἔκβρι ποσσὶν ἰάχαι ἔκβρι μῶνυχας ἔκβρι.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.



Ἰὸς ἐπιτρέφονται, κατέρχονται βοηθήσοιτες οἱ θεοί·
 πάντες· τοῖς μὲν Ἑλλήσιν Ἡρα τε, ἔκβρι, Ἀθηνᾶ, ἔκβρι,
 Ποσειδῶνι, ἔκβρι Ἡφαιστῷ, ἔκβρι Ἑρμῇ· τοῖς δ' Τρῶσιν Ἀφρο-
 δίτην ἔκβρι Ἀπόλλων, ἐπὶ δ' ἔκβρι Ἀρτεμῖς, ἔκβρι Λητῶ, Ἀρης τε, ἔκβρι Σχά-
 μανδρος· Διὶ δ' αἰπὴς αἶψα Ἀχιλλεὺς σῶζει Πηλεΐδην
 γεφύρῃ καλύψας· Ἀχαιοὶ δ' ὄνους τε αἰαρεῖ, ἔκβρι Πολύδωρον
 δὲ Πριάμου παῖδα· ἔκβρι αἰπὴς αἶψα, φεύγει
 Ἀπόλλωνιος σῶσας αὐτόν· τοῖς δ' ὄνους Ἀχαιοὶ ἐπὶ πύλῃ
 πάλιν φεύγοντας κατεπίγει.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἐπιγραφή.

Ἐκμάχων ἔκβρι ὄνους, φέρει δ' ἐπὶ χάρτος Ἀχαιοί.

„Culpandi, at deusque magnus, & fatum præpotens. 410

„Neque enim nostra tarditate segnitieque

„Troiani ab humeris Patrocli arma ceperunt,

„Sed deorum optimus, quæ pulchricoma peperit La-
tona • • • (dedit.

„Interfecit inter propugnatores, & Hectori gloriam

„Nos sanè etiam cum flatu Zephyri curremus,

„Quem leuissimum dicunt esse: sed tibi ipsi

„Fatale est à deo que & viro forti occidi.

„Sic loquuti Furia inhibuerunt vocem.

Hūc a. valde indignatus alloquutus est pedibus velox
Achilles (te decet.

„Xanthe, quid mihi mortē vaticinaris? neque quid 420

„Bene noui & ipse quod mihi fatale est hic perire,

„Procul à charo patre & matre: attamen

„Non cessabo, antequam Troas abunde abegero è
prælio. (equos.

„Dixit, & inter primos clamans direxit vnungulos

ARGUMENTVM XX. LIBRI ILIADIS HOMERI.

IOVE permittente descenderunt auxiliatori dij
omnes: Græcis quidē, Iuno, & Minerva, & Neptu-
nus, & Vulcanus, & Mercurius: Troianis autem Ve-
nus & Apollo & hoc amplius Diana, & Latona, Mars-
que & Scamander. Æneam autem resistentem Achil-
li, seruat Neptunus nebula coopertum. Achilles au-
tem cum alios interficit, tum etiam Polydorum Pria-
mi filium. Hector verò postquam ei restitisset fugit,
Apolline seruante ipsum, cæteros autem Achilles ad
urbem fugientes vrget.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

Y, Deorum lis oritur, affert autem victoriam Achivis,

Ἡ ὕψος.

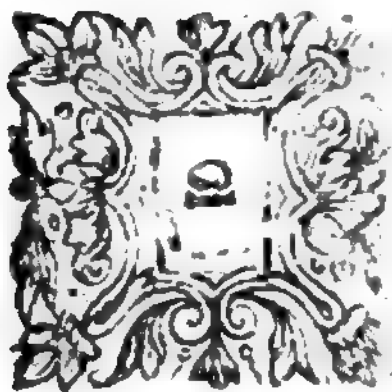
Τμαχάρ αἰετοπὴν καὶ φύλοπις ἔρακώϊον.

Α Λ Λ Η.

Θεῶν μάχη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἡ Μ. ραψωδία.



Σοὶ μὲν ὦρ' ἰστοὶ κορυφαῖαι θωρήσονται
Ἀμφὶ σὲ Πηλεΐος υἱὲ μάχης ἀκρόητοι
Ἀχαιοί. [δύοιο.

Τρῶες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν ὑπὶ θρασυμῶ πε-
Ζεὺς δ' ὅμις ἀκέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε
καλίσσαι

Κραδὲς ἄτ' ἐλύμποιο πολυπύχου· ἦ δ' ἄρα παῖτι

Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς ὦρ'· δῶμα νέεσθαι.

Οὔτε τις οὐδ' οὐτα μῆλ' ἀπέλω ἰσοφ' ὠκεαίοιο,

Οὔτ' ἄρα νυμφάων, παῖ τ' ἄλσεα καλὰ γέμονται,

Καὶ πηγαῖς ποταμῶν, καὶ πόντος ποιεῖται.

Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς ἱεφεληγέρετα,

10 Ζεὺς ἦς ἀθέσῃσι ἐφίζαντο, αἳ Διὶ πατρὶ

Ἠφαιστὸς ποίησει ἰδύησι κοραπίδισσι.

Ὡς οἱ μὲν Διὸς εἶδοι ἀγνέεσθαι, ἦ δ' ὅσοι ἔσθαι

Νηκούσῃσι θεῶν, ἀλλ' ἔξ' ἄλός ἦλθε μετ' αὐτοῖς.

Ἰζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἔξαιρετο βυλῶν.

„Τπὶ αὖ Ἀρχέεραυε θεοὺς ἀγορήνδε ἐκάλισσας,

„Ἡ πρὸς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζας;

„Τῶν γὰρ οὐδ' ἄγχις ἀ μάχη πόλεμος τε δέδηκε.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἱεφεληγέρετα Ζεὺς,

„Ἐγὼς ἐνοσίχθων ἐμὴν ἰσθήθεσι βυλῶν.

10 „Ὅτι ἐκεῖνα ξυνάγεσθαι, μῆγοισί μοι ὀλλύμενοί τ' ἔσθαι.

„Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μῆν' ἔσθαι πύχιν ἐλύμποιο

„Ἡ μῆνος, εἴτ' ἐρῶν φρένα τέρφομαι· οἳ δ' ἴδ' ὅτι

„Ἐρχομαι, ὅφρα ἴκησθε μετ' Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.

Y, Deorum tumultus, & pugna cœlestium.

ALIA INSCRIPTIO.

Deorum pugna.

HOMERI ILIADOS LIB. XX.

Ic hi quidem apud naues curuis puppibus armabantur.

Circum te Pelei fili pugnae infatiabiles Achiui:

Troiani autem rursus ex altera parte in loco editiore campi. (care

Iupiter verò Themidem iussit deos ad cōcionem vo-

Vertice ab Olympi multiplicis, illa igitur passim

Obiens imperavit Iouis ad domum ire.

Nullus igitur fluuiorum aberat, præter Oceanum:

Neq; nympharum, quæ nemora pulchra habitant,

Et fontes fluuiorum, & prata herbosa.

Venientes autem ad domum Iouis nubicogi,

Politis sedibus insederunt, quas Ioui patri.

10

Vulcanus fecerat docta arte.

Sic hi q Iouis intra ades congregabantur, neque Neptunus

Non audiuit deam, sed è mari venit ad illos:

Sedit a. in mediis, Iouisque interrogavit sententiam,

Curtu fulminator, deos in consilium vocasti?

An aliquid de Troianis & Achiuis deliberas?

Horum enim nunc proximè pugna bellumq; flagrat.

„Hûc a. excipiens alloquutus est nubicogus Iupiter,

„Nosti Neptune meum in pectore consilium,

„Quærum gratiâ congregavi: curæ sunt mihi per- 10
cuntes quamuis.

„Sed profecto ego quidem manebo in cacumine
Olympi (cæteri

„Sedens, inde cōspiciens, mentem oblectabo, at iā vos

„Abite, donec perueniatis ad Troianos & Achiios.

„Αμφοτέρωσι δ' ἀρήγθ' ἐπιρούσ' ὅστις ἐχάσθ'.
 „Βίω ληλείς οἷος ὅτι Τρῶεςσι μαχίται,
 „Οὐδ' ἴμιν οὐδ' ἐξοισι πῶδ' ἀπ' Πηλείωντα.
 „Καὶ δὲ τέ μιν καὶ φεσθεὶ ὑποτρίμευκον
 ἱρώντες.

„Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸς ἐπαίρου χέειται αἰῶς,
 „Δέδωκεν καὶ τείχος ὑπὸ μῶρι ἔξαλαπαξῃ.

30. Ὡς ἔφατο Κροτιάδης, πόλεμ' οὐδ' ἀλίας οἱ ἐνέειρε.

Βαὺ δ' ἰδὼναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες.

Ἡρὴ μὲν μετ' ἀχῶντα γαῖ' καὶ Πόδας Ἀθλῶν,

Ἡ δὲ Ποσειδάων γαῖήχος, καὶ εἰσιώνης

Ερμείας, ὅς οἱ φρεσὶ πυχκαλίμησι κέκεσθαι,

Ἡ φάγτος δ' ἅμα ὅσοι κτε δέησι βλεμμασίῳ,

Χωλεύων, ὑπὸ δ' κηῖμα ῥοοῖτο ἄρα αἶ.

Ες δ' Τρῶας Ἀρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῶν

Φοῖβος ἀκροσεκόμης, καὶ Ἀρτεμὶς ἰοχίερα,

Λητώ τε, Ζαῖθος τε Φιλομήειδης τ' Ἀφροδίτη.

40. Εἷος μὲν ῥ' ἀπαύετ' εὐροὶ θινὴν ἔσαν αἰδρωῖ,

Τέως Ἀχαιοὶ μὲν γ' ὀκύναντο οὐδ' ἐκ' Ἀχαιῶν

Εξεφαίνοντο δ' ὅττι μάχης ἐπὶ παύτ' ἀλεγεινῆς

Τρῶας δ' τρομος αἰὼς ὑπὲρ ἔγχεα ἔκαστος,

Δαδίοτας, ὅθ' ὀρώτο πῶδ' ἀπ' Πηλείωντα

Τεύχεσι λαμπόρ' ἀντοὶ βροτολοιγῶ ἴσοι Ἀρηϊ.

Αὐτὰρ ἐπὶ μετ' ὅμιλοι ὀλίμποι ἡλύθοι αἰδρωῖ,

Ὡς δ' εἰς κρατερὴν λαοσπίος αἶε δ' Ἀθλῶν

Σπᾶσ' ὅτε μὲν ὄφρα ταφροὶ ὀρυκτὴν τείχος ἔκδ'.

Ἀλλ' ἔτι ἀκλᾶσι εἰδούπῳ μακρόν αὖτε.

50. Ἀδὲ δ' Ἀρης ἐτέρωται, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσος

Ὀξύχετ' ἀκροτάτης πόλεως Τρῶεσσιν ἐκλεῶσι,

Ἀλλ' ὅτε παρ' Σιμόειπ' εὐροὶ ἐπὶ Κανὶκολῶνι.

Ὡς βί' ἀμφοτέρωσι μάχας θεοὶ ὀτρύνοντες,

Σύμβαλοι, οἳ δ' αἰτοῖς εἰδὼ ῥήγνυντο βαρῶν.

Δαίοι δ' ἐβρόντοσι πατρὶς αἰδρωῖ τε, θεῶν τε

Υψόθεν· αὐτὰρ εἰδὼ Ποσειδάων ἐπὶ νᾶξ.

Γαῖαν ἀπειροσίλῳ ὀρέων τ' αἰπυῖά κάρηνα.

„Vtrisque v. auxilium ferte, prout animus est vniuscuiusque.

„Si enim Achilles solus contra Troianos pugnet,
 „Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidē.
 „Etenim ipsum etiam antea tremebant videntes:
 „Nunc v. quū iā & animo ob sociū irascitur grauitē,
 „Vereor ne & murum præter fatum euertat.

Sic dixit Saturnides, bellū a ineluctabile suscitauit: 30
 Perrexerūtq; ire ad bellū dij diuisum animū habētes
 Iuno quidē ad stationem nauium, & Pallas Minerua,
 Et Neptunus terram ambiens, & perutilis
 Mercurius, qui præcordijs prudentibus ornatus erat:
 Vulcanus autem cum his ibat ob robur superbiens,
 Claudicās: subtus v. tibiæ validē incedebāt distortæ:
 Ad Troianos v. Mars mobilis in armis: sed cum ipso
 Phœbus intonsus, & Diana sagittis gaudens.

Latonāque, Xanthūsque, amānsque risum Venus.
 Quamdiu quidē seorsim dij à mortalibus erant viris, 40
 Tamdiu Achiui quidem valde exultabant, q̃ Achilles
 Apparuiſſet: diu enim pugna abstinuerat molesta:
 Troianorū a. tremor grauis inuasit in mēbris quemq;
 Timentium quum viderunt pedibus velocē Peliden,
 Armis conspicuum, pernicioso similem Marti.
 Sed postquam ad turbam dij venerunt virorum,
 Mota est contentio acris, populi commotrix, clama-
 uitque Minerua.

Stans interdū quidem ad fossam cauatam extra murū
 Interdū super lictorib. valde sonantib. valde clamabat
 Clamabat & Mars ex alia parte obscuræ procellæ si- 50
 Acutē à summa vrbe Troianos adhortans, (milis,
 Interdū apud Simoentē currēs prope Callicolonem.
 Sic vtroſque beati dij excitantes
 Cōmiserūt, intérq; ipsos cōtentionē ruperunt grauē.
 Grauitē a. intonuit pater hominumque deorumque
 Ex alto: sed subter Neptunus concussit
 Terram immensam, montiūmque alta cacumina:

- Παιῖτες δ' ἐσείοιτο πόδες πολυπιδύκου Ἰδης,
 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιν, καὶ ἱῆες Ἀχαιῶν.
 60 Ἐδδασει ὑπείρθῃ αἶαξ σέροι Αἰδωνεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἰαχὴ μὴ οἱ ἔσθῃε
 Γαῖαν αἰχρῆξαι Ποσειδάωνι σφισίφῃ,
 Οἰκία δὲ θητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
 Σμερδαλί', εὐρώετα, τὰ τε συγίοισι θεοῖσιν.
 Τόστος ἄρα κλύπος ὦρτο θεῶν, ἔειδεν ἑωυτοῖσι,
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναιτα Ποσειδάωνος αἶαξ,
 Ἰσατ' Ἀπλλῶν φοῖβος ἔχοντα πτερύγεσσιν.
 Αἶψα δ' ἐνυαλίῃσιν ἀγλαυκρόπιν Ἀθηνῶν.
 Ἦρ' αὖτ' ἡ χρυσηλάχης μελαδαιῆς.
 70 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, χερσὶν ἑκάτοισιν.
 Λητοῖ δ' αὖτ' ἡ σῶκος ἐριουῖος Ἑρμῆς.
 Αἶψα δ' ἄρ' Ἠφαιστῷο μέγας ποταμὸς βαθυ-
 δύνης,
 Οἱ Ζαῖθοι καλέοισι θεοῖ, αἰδρεῖσθ' ὅσκα μαιδρεῖ.
 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ αἶψα θεῶν ἴσαν ἀπὸ τῆς Ἀχαιῆς.
 Ἐκθροὺς αἶψα μάστιγα λιλαίετο διῶναι ὄμματα.
 Πριαμίδῳ τῷ γὰρ ῥα μάστιγ' ἀγέφυκτος αἰὼνι.
 Αἶματος ἄσαι Ἀρηαταύροισι πολεμιστῶν.
 Αἰεὶ αὖ δ' ἰθὺς λαοφρόνους ὥρσει Ἀπόλλων,
 Αἰπὴν Πηλείωνος, οἷσθε δὲ οἱ μῦθος ἦν.
 80 Τίτ' ἢ Πριάμοιο Λιχάρηϊσσετο Φωίλῳ.
 Τῷ μιν ἐωσέμενος, προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 „Αἰεὶ ἄ Τρώων βυληφόρε· ποῦ τίς ἀπειλά,
 „Τὰς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέχεο σῖνο ποτάζων,
 „Πηλείδῃ Ἀχιλλῆος σῖσιν πῖσιν πολεμίζων.
 „Τοὶ δ' αὖτ' Αἰεὶ ἄσπετος ὁ μῦθος προσέειπε,
 „Πριαμίδῃ, τί με ταῦτα καὶ ἔχ' ἐθέλοισι κε-
 λῶναι,
 „Αἰπὴν Πηλείωνος ἔσθ' ὅμοιο μάχεσθαι.
 „Οὐ μὲν γὰρ νῦν ὥρῃτα ποδῶντος αἶψ' Ἀχιλλῆος
 „Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ δῆϊ τε δουρὶ φόβησεν,
 90 „Ἐξ Ἰδης ὅτε βοιστὶ ἐπὶ λυγρῇ ἡμετέρῃσιν.

Omnes autem commotæ sunt radices fontis idæ
Et vertices, Troianorumq; vrbs & naues Achiuorum.
Timuit verò subtus rex inferorum Pluto, 60
Territus a. ex throno deulit, & clamauit, ne ei desu-
Terrâ rescinderet Neptunus quassator terræ, (per
Domus a. *ipsius* mortalib. & immortalibus apparerent
Horrendæ, squallidæ, quas horrent dii etiam.
Tantus adeò sonitus ortus est deorum contentione
congradientium.

Etenim contra Neptunum regem

Stabat Apollo Phœbus, habens sagittas pennatas:

Contra Martem dea cæsia Minerva:

Contra Iunonem v. stabat, aurea tela gerens, sonora,
Diana sagittis gaudēs, soror præculiaculātis *Apollinis*: 70

Contra Latonam a. stabat seruator perutilis Mercu-
rius: (habens,

Contra v. Vulcanum magnus fluuius altos vortices

Quem Xanthum vocāt dii, homines a. Scamædrum.

Sic quidem dii contra deos ibant: sed Achilles

Hectorem contra maximè cupiebat ire per aciem.

Priamiden: huius enim potissimum animus suadebat
Sanguine lætare Martem fortissimum bellatorem.

Æneam autem rectâ populi excitator mouit Apollo

Contra Peliden: immisit verò ei robur ingens:

Filio autem Priami Lycaoni similis erat vocē. 80

Huic se ipsum assimilans alloquutus est Iouis filius
Apollo,

Ænea Troianorum consiliarie, vbinam minæ

Quas Troianorum regibus promisisti conuiuans,

Fore vt Peliden Achillem contra pugnares?

„Hūc verò rursus Æneas respondens alloquutus est,

„Priamide, cur me hæc etiam inuitum iubes,

„Contra Peliden superbum pugnare?

„Non sane iam primū velocipedem contra Achillem

„Stabo, sed iam me & alias hasta terruit,

„Ex Ida, quando boues inuasit nostras. 90

„Πέρσε γ' Λυρρησόν κ' Πήδουστοι, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 „Εἰρύσσει, ὅς μοι ἐπ' ὦρε λῆρος λαψήσεται
 γούνα.

„Ἡ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος κ' Ἀθλῶν,

„Ἡ οἱ παρθεὶ ἰῆσαι τίθει φάει, ἥδ' ἐκέλευει

„Εγχεί χαλκὸν Ἀλέξανδρον κ' Τρῶας σφάλλειν.

„Τῷ ἔκ' ἐστ' Ἀχιλλῆος σφαιτοὶ αἰδοῦναι μάχῃ.

„Αἰὲν γὰρ παρθεὶς γε θεῶν, ὅς τοι γοὶ ἀμύνει.

„Καὶ δ' ὅμως τῷ γ' ἰδὺ βέλους πέτεται, ἔδ' ἀπολήγει,

„Πεὶ χερὸς αἰδοῦμένοιο διελθέμεν ἐγ' οὐδ' ὦρ

100 „Ἰσοτεῖναι πολέμου τέλος, ὅ μ' ἐμὰ μάλα ῥῆα

„Νικήσει, ἔδ' ἐπ' ἀγχαλκεὺς εὐχεται ἔμ'.

Τοὶ δ' αὖτε παρθεὶσσι ἀνὰ Ζεὺς Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,

„Ἡρώς δμῶα γ' ἐσὺ θεοῖς ἀειγιέτησι

„Εὐχο· κ' δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης

„Εκγεγάμεν, κέῖνος γ' ἐχρήσσοις ἐκ θεῶν ὅσιν.

„Ἡ δὲ γὰρ Διὸς ἔσθ', ἥ δ' ἔξ' ἀλίοιο γέροντος.

„Ἀλλ' ἴθι φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν

„Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω κ' ἀρεῇ.

Ὡς εἰπὼν, ἐμπνευσέ λῆρος μέγα ποιμὴν λαῶν.

110 Βῆ γ' οὖν παρμάχῳ κεκορυθμένος αἶθοπι
 χαλκῷ.

Οὐδ' ἐλατ' ἀγχίσται παῖς λευχόλετος Ἡρῶ,

Αἰτία Πηλείωνος ἰὼν αἰὲν ἔλαμνεν αἰδρωτή.

Ἡ δ' ἄμυνδ' ἐκάλεισάσα θεοῖς, μετ' ὅ μιν ἔειπε,

„Φραζέσθαι δὲ σφῶϊ Πησείδαοι κ' Ἀθλῶν

„Εἰ φρεσὶν ὑμετέρησι, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

„Αἰεὶ αὖτ' ἐβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,

„Αἰτία Πηλείωνος· ἀγῆκε γ' οἶβος Ἀπόλλων.

„Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς τῶν μιν ἀποτραπέμεν ἐπίσσοι

„Αὐτόθι· ἥ τις ἐπειτα κ' ἡμεῖσι Ἀχιλλῆϊ

120 „Παρσύνῃ, δόιν γ' ἐχέτω μέγα, μηδέ τι θυμῷ

„Δωρίσθαι, ἵνα εἰ δὴ ὅ μιν φιλείωσι ἄριστοι

„Ἀθαιάπων· οἳ δ' αὖτ' ἀνέμοιοι, οἳ δ' ἄρα τῶν

Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον κ' ἀνίστηται.

„Diruit a. Lyrnessum & Pedasum: sed me Iupiter
 „Liberavit, qui mihi indidit robur velociaque genua.
 „Certè occubuissem sub manib. Achillis & Mineræ,
 „Quæ cum præcedens, faciebat lumen: & iubebat
 „Hasta ærea Lelegas & Troianos interficere.
 „Ideo non potest contra Achillem vir pugnare.
 „Semper enim adest aliquis deorum qui perniciem
 auertat:

„Et alioqui rectà huius telum volat, neque desinit
 „Antequam corpus humanū penetret, si verò deus 100
 „Æqualē præberet pugnæ sortē, non me valde facilè
 „Vincet, neque si totus æreus gloriatur esse.

Hūc a. rursus alloquutus est rex Iouis filius Apollo,
 „Heros quin & tu deos sempiternos
 „Precare, nam te aiunt Iouis filia Venere
 „Natum esse, ille autem inferiore ex dea est:
 „Hæc etenim Iouis filia est, illa a. ex marino sene.
 „Sed rectà fer ferrum inuiolabile, neq; te vlllo modo
 „Seuis verbis auertat & minis.

„Sic fatus, inspiravit robur magnum pastori popu- 110
 lorum

Iuit itaque inter primos pugnatores armatus fulgen-
 ti ære.

Nec latuit Anchisæ filius candidis vlnis Iunonem
 Contra Peliden pergens per turmas virorum:
 Hæc autem in vnum conuocans deos, verbum dixit,

„ Considerate iam vos Neptune & Minerva.
 „In mentibus vestris, vt se habebunt hæc negotia.
 „Æneas hic iuit armatus fulgenti ære
 „Contra Peliden, impulit autem Phœbus Apollo.
 „Sed agite, nos ipsum auertamus retro

„Illinc, aut aliquis deinde etiam nostrum Achilli 120
 „Assistat, détq; robur magnum, neque quid animo
 „Deficiat, vt sciat, quod ipsum diligunt potentissimi
 „Immortaliū: hi v. contra inanes, qui antea quidem
 „Troianis auxiliantur in bello & pugna:

„Παῖτες δ' ὕλμποιο κατήλθευ αἰπόμενοι
 „Τῆςδε μάχης, ἵα μὴ πμέγα Τρώεσσι παῖθῃσι
 „Σήμερον ὑπερβῇ αὐτὰ πείσεται, ἀογὰ οἱ αἶσα
 „Γαῖε καὶ ὦ ἐπέησε λίη, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 „Εἰδ' Ἀχαιοὶ ὅτ' αὐτὰ θεοὶ ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
 „Δέσσετ' ἐπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιοι θεὸς ἔλθῃ
 „Βιπολέμῳ χαλεποὶ ὅθ' θεοὶ φαίεσθ' ἐσθλὰ γαῖς.

130

Τὼ δ' ἠμείβετ' ἐπιτα Πρῶσιδάω ἐσσιχθῶι,
 „Ἦρῃ, μὴ χαλέπαινε παρέχ' ἴσοι, ὅδ' ἐπ' σε χρεῖ·
 „Οὐκ αὖ ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἐειδὶ ξυνελάσσει
 „Ἡμέας βίῃ δῆϊοις, ἐπεὶ πολυφέρτεροι ἡμῶν.
 „Ἀλλ' ἡμῖς μὲν ἐπιτα χατ' ἐζώμεσθα κίοντες
 „Ἐκπατὺ ἐς Ἰκοπίῳ, πόλεμος δ' αὖδ' ἄρ' ἔστι μὴ γῆσει.
 „Εἰδέκ' Ἀρης ἄρ' ἔχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 „Ἡ Ἀχιλλῆ' ἴχῃσι, ἢ ἔκ' εἴωσι μάχεσθαι,
 „Λύτικ' ἐπιτα ἢ ἄμμι παρ' αὐτὸ Φιγίηκος ὀρεῖται
 „Φυλόπιδος, μάλα δ' ὥκα δ' ἄρ' ἔστιν εἴπαις εἴω
 „Ἀφ' ἡμῶν ὕλμποιδε θεῶι μετ' ὀμήγευ δῆϊοι,
 „Ἡμετέρῃς ὑπὸ χροσὶν ἀνὰ χροσὶν φιδυμέναις.

Νέσος

140

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγῆσατο κυανοχαίτης
 Τείχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο
 Τυφελόν, τὸ ρά οἱ Τρῶες ἢ Παλλὰς Ἀθηνῶν
 Ποῖεοι, ὅφρα δ' κῆρος ὑπεκρεφύχων ἀλέοιτο,
 Ὅσποτε μιν σέυατο ἀπ' ἠϊόιοις πεδίοιςδε.
 Εἶτα Πρῶσιδάω κατ' ἄρ' ἔζετο ἢ θεοὶ δῆϊοι,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρ' ἔστην, ἢ Φοῖβος ἢ Ἀχιλλῆος
 150 Οἷδ' ἐτέρωσε κάδιζοι ἐπ' ὀφρύσι Κημικολώϊης,
 Ἀμφὶ σὲ ἢ Φοῖβε ἢ Ἀρηά πτόλι πορτοῖ.
 Ὡς οἱ μὲν ὅ' ἐχάτερόν τε κατ' εἶατο μηπείωντες
 Βυλαὶ ἄρ' ἐχέμεναι ὅθ' ὀφρὶ λεγέοι πόλεμος.
 Ωκρεοὶ ἀμφοτέρωι Ζεὺς δ' ἠμῶν ἐψὶ κέλενε.
 Τῶι δ' ἄπειρ' ἐπλήσθη πεδίοις, ἢ ἐλάμπετο χαλκῶ
 Λιδρῶν, ἢ δ' ἰσπῶν, καὶ ἄρ' ἔστιν ὅθ' ἄρ' ἔστιν
 Οριυμένωι ἄμυδρι δύο δ' ἀνέρες ἐξοχ' ἄριστοι.
 Ἐσμῖνοι ἀμφοτέρωι Σινίτῃ μεμασάτε μάχεσθαι,

„Omnes autem de cœlo descendimus interfuturi
 „Huic prælio, ut ne quid à Troianis patiatur
 „Hodie, in posterū verò ea patietur quæcūq; ei parca
 „Nascens neuit lino, quando ipsum peperit mater.
 „Si verò Achilles nō hæc ex deorū didicerit oraculo,
 „Timebit postea, quando quis contra deus venerit
 „In bello, graues autem dii quum apparent manifesti.

Huic respondit deinde Neptunus terræ quassator, 130
 „Iuno ne irascaris præter rationē, neq; enim te decet
 „Non ego velim deos in certamen concurrere
 „Nos alios quoniam multo fortiores sumus:
 „Sed nos quidem deinceps sedeamus euntes
 „Ex via in speculam, bellum a. hominibus curæ erit.
 „Sia. Mars inceperit pugnam, aut Phœbus Apollo,
 „Vel Achillem impedierint, & non siuerint pugnare,
 „Statim tum etiam nobis iuxta ipsos contētio orietur
 „Conflictus: valde autem celeriter diremptos puto
 „Redituros ad cœlum, deorum ad cœtū aliorum, 140
 „Nostris manibus necessitate fortiter domitos.

Sic loquutus præibat cærulea cæsarie Neptunus
 Ad murum aggere cinctum Herculis diuini,
 Altum, quem utique ei Troiani & Pallas Minerua
 Condiderant, ut cete fugiens euitaret,
 Quando ipsum abigeret à litore ad planitiem:
 Ibi Neptunus confidebat & dii cæteri,
 Circūaque densam nebulam humeris induerant,
 Illi v. ex altera parte sedebant in iugis Callicolones,
 Circum te, ô iaculator Phœbe, & Martem urbium 150
 euerforem.

Sichī quidem vtrinque sedebant consultantes
 Consilia: inire autem molestam pugnam,
 Cunctabātur vtrique: Iupiter v sedēs altè, hortabatur
 Iis a. totus impletus erat campus & fulgebat ære
 Virorum & equorum: sonitum dedit v. terra pedibus
 Concurrentiū simul: duo autem viri longè fortissimi
 In mediū vtrorūque cōgrediebantur parati pugnare,
 Æneāsque

Αἰεὶας τ' Ἀγχιόαδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς·

160 Αἰεὶας δὲ φράτος ἀπειλίστας ἐβέβηκει,
Νεωτάζωι κόρυθι βριαρῇ· ἀπαρὲς ἀσπίδα
θῆεν

Πρόσθ' ἐχέρισι, πῖασσε δ' ἅλκεοι ἔγχος·
Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐκαστοὶ ὥρτο λέων ὥς
Σίητις, οἳ τε καὶ αἰδρες ἀποκλῆσθαι μεμνῆσσι
Ἀχέμενοι πάς δῆμος· ὃ δ' ὥρτο μὴ ἀπίζωι,
Ερχται, ἀλλ' ὅτε κεί πρὸς ἄρῃ θόωι αἰζηῷ
Δυεὶ βάλη, ἐάλη τε χαιῶι, πρὶ τ' ἀφρὸς
ὀδοίτας

Γίνεται, εἰ δέ πε οἱ κραδίη γένετο ἄλκιμοι ἦτορ,
Οὐρῇ δ' πλευράς τε καὶ ἰχία ἀμφοτέρωθεν
170 Μασίεται, ἔε δ' αὐδὲ ἐποτρυνῶν μαχέσσεσθαι·
Γλαυκίῳ δ' ἰτὺς φέρεται μῦθος, ὡς πῖα πέφρη
Αἰδρῶι, καὶ αὐδὲ φθίεται φράτω ἐν ὁμίλῳ·
Ὡς Ἀχλὴ' ὠτρυνε μῦθος καὶ θυμὸς ἀγλῶος
Ἀπτοὶ ἐλθέμενοι μεγάλτορος Αἰεῖας·
Οἶδ' ὅτε δὴ χερσὶ ἦσαν ἐπ' ὁμήλοισι ἰοῖτες,
Τοῖσι φέτερος προσεσπὶ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
,, Αἰεῖα, τί σὺ τόσσοι ὁμίλῳ πολλοὶ ἐπέλθῳι,
,, Ες ἧς ἦ σε γὰρ θυμὸς ἐμοὶ μαχέσσεσθαι αἰώγει,
,, Ἐλπομῶν· Τρῶεσσιν αἰάξει ἱπποδάμοισι
180 ,, Τιμῆς τ' Πριάμου, ἀπαρὲς ἢ κεί ἐμ' ὀξυαρῖξης,
,, Οὔτι θυμῷ γὰρ Πείριος γένεας ἐν χεὶ
θῆσει

,, Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὃ δ' ἐμπεδος ἔδ' ἀεσίφρων·
,, Ἡ γὰρ ἔτι Τρῶες τέλειος τάμοι ἔξοχοι δῆνοι,
,, Καλοὶ φυπαλῆς, καὶ ἄρ' ἄρ' ἔφραϊέμηναι,
,, Αἴκει ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα ὀρέζαι.
,, Ἡ δὲ μὲν σέ γε φημὶ καὶ δῆϊ τε δουεὶ φόβησαι.
,, Ἡ δ' ἐμὲ μὲν, ὅτε φρὸς σε βοῶν ἀπο μῦθοι ἐοίπα,
,, Σέωα κατ' Ἰδαίῳ ὀρέωι ταχέεσσιν ὀπίσσω
Καρπαλίμοις, τότε δ' ἔπ' μετετροπάλιζεν
φύγων.

Æneásque Anchisiades, & diuinus Achilles.

Æneas autem primum minatus procellerat,
Nutans galea firma: sed clypeum violentum

Ante pectus habebat: vibrabat verò ferream hastam.

Pelides autem ex altera parte cōtra ruebat, leo veluti
Noxius, quem viri interficere parant

Confluente tota ciuitate: hic autem primum quidem
vilipendens

Incedit: sed quando quis in bello velociū iuuenum

Hasta petierit, cōuertitur hians: circūq; spuma dentes

Oritur, eique in pectore gemit validum cor,

Cauda verò lateraque & lumbos vtrinque

Verberat, seque ipsum excitat ad pugnandum.

Oculis splendēs a recta fertur *magno* impetu, si quem
interficiat

Virorum, vel ipse trucidetur prima in turba:

Sic Achillem incitabat robur & animus virilis,

Vt iret contra magnanimum Æneam.

Quum autem proximiam essent in sese vicissim ir-
ruentes, (Achilles,

Hunc prior alloquutus est pedibus velox diuinus

„Ænea, cur tu tam *extra* turbam multum egressus

„Constitisti ante te animus mecum pugnare hortatur,

„Sperantē Troianis imperaturū equorū domitoribus

„Pari honore ac Priamū? atqui licet me interfeceris,

„Non tibi propterea Priamus regni administratio-
nem tradet:

„Sunt enim ei filij ipseque sanus est neque amens.

„An aliquem tibi Troiani agrū exemerunt eximium
præ cæteris,

„Amoenum, consiti soli & satiui, ut eo fruaris

„Si me interfeceris? difficulter a te spero hoc factu-

„Iam enim te (puto) & alias hasta terrui. (rum.

„An non recordaris quando te à bobus solū existētē

„Repuli ab Ideis montibus, velocibus pedibus

„Celeriter? tunc verò non conuertebaris fugiens:

190 „Εἴθε δ' ἐς Λυρικόςοι ἐπικφυγες, αὐταὶς ἐγὼ τίμῃ
 „Πέσσε μετορμηθεὶς (ὦν Αἰὼν ἢ Διὶ πατρὶ,
 „Ληϊάδας ᾧ γυναικας ελευθεροῖ ἡμαρ ἀπύρας,
 „Ἡγοι· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο ἢ θεοὶ ἄλλοι.
 „Ἀλλ' ἔμω σ' ἐρύεσθ' οἶομαι, ὥς εἰ θυμῷ
 „Βόηεαι· ἀγὰρ σ' ἐγὼ γ' αἰαχορήσαντα κελεύω
 „Εἰς πλῆθ' ἰέναι, μηδ' αἰτίους ἴσασ' ἐμῷ,
 „Πρὶν πηχάοι πατρί· ῥεχθεὶ δέ τε ἱππὶος ἔγωγε.

Τοὶ δ' αὖτ' Αἰΐας ἀπαμείβετο Φαίησέ τε,
 „Ἰηλείδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν ἐπὶ τυποῖ ὥς,
 200 „Ελποδιδίξεσθ' ἐπὶ σάφα εἶδα ἢ αὖδς,
 „Ἡ μὲν κερτομας, ἡ δ' αἴσουλα μυθήσασθ'·
 „Ἰδμεν δ' ἄλλῃλοι γεινέω, ἰδμεν ᾧ τέκῃας,
 „Πρόκλυτ' ἀκούοιτες ἐπεχθιτῇ αἰθρώπαι·
 „Ὅψι δ' ἔτ' ἄρ' ὦ σὺ εὖρε· ἴδεις, ἔτ' ἄρ'
 ἐγὼ Ζεὺς.

„Φασε σέ μιν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονοι (ἔλ),
 „Μητρὸς δ' ἐκ ψείδος καλλιπλοκάμου ἀλο-
 σύδης·

„Αὐταρ ἐγὼ γ' οὐδ' ἀμειλίχως ἀγχιόσαι
 „Εὖχομαι ὀκνηγάρ μιν μήτηρ δέ μοι εἴς' ἀφρο-
 δίτη·

210 „Τῷ δ' ἡμῶν ἑτέρῳ γε φίλοι παῖδες, κλυτοί τε
 „Σήμερον· ἔγ' αὖ φημ' ἐπὶ στίγεσσι τυπύοισι
 „Ὡδὲ δ' ἀχρεῖ τέ τε μάχη· ὅλα ποιεέσθ'·
 „Εἰδ' ἐθέλεις ἢ ζῶντα δουλεύειν· ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 „Ἡμετέρῳ γεινέω, πολλοὶ δέ μοι ἄνδρες ἴστασι·
 „Δαρδάνοι αὖτ' ὦσ' οἱ τέκετο ἰεφεληγέτα
 Ζεὺς·

„Κτίων· ᾧ Δαρδανίῳ ἐπὶ ἔστω ἱλίσκῃ
 „Εἰ πῶς πεπλότ' οὐ πῶς μεροπῶ αἰθρώπαι·
 „Ἀλλ' ἐθ' ὑπάρσας ὥσ' οἱ πολυπλοκάμου Ἰδης.
 „Δαρδάνος αὖ τέκεθ' ἵοι Εἰς θύοι Βασίλῃας,
 „Ὡς δ' ἂν φησὶν ὅτι γένετο θυτῇ αἰθρώπαι.

220 „Τῷ τελαχίλι' ἵπποι· ἔλας χάτα βυκολέοντο
 „Θηλαίαι πᾶλοισι ἀγαλλόμεναι ἀπαλῆς·

„Indéque in Lyrnessum euasisti, ego verò illam
 „Euerti aggressus cum Minerva & Ioue patre:
 „Captiuas autem mulieres libero die priuans
 „Abduxi, sed te Iupiter liberauit & dii cæteri.
 „Sed non nunc te seruatuos puto, vt in animum
 „Inducis: equidem te recedentem hortor
 „In multitudinem regredi: neque cōtrarius stes mihi
 „Antequam aliquod malum patiaris, *malum* autem
 commissum *demum* stultus cognoscit.

150

Huic autem rursus Æneas respondit dixitque,
 „Pelide, ne iam me verbis puerulum tanquam
 „Speres te territurum: quoniam planè scio & ipse
 „Et conuitia & indecentia etiam loqui.
 „Nouimus quidem alter alterius genus scimus & pa-
 rentes, (num.
 „Passim diuulgata audiētes verba mortalium homi-
 „Visu tamē minimè tu meos vidisti, neq; vicissim ego
 „Aiunt te quidem Pelei præclari prolem esse, (tuos.
 „Matre verò ex Thetide pulchricoma marina nym-
 „At ego filius magnanimi Anchisæ (pha:
 „Glorior prognatus esse, mater a mihi est Venus:
 „Horum iam nunc alterutri quidem charum filium
 plorabunt

200

„Hodie, non enim puto verbis puerilibus
 „Sic diremptos à pugna redituros esse.
 „Quod si vis & hæc intelligere, vt bene scias
 „Nostrum genus (multi san: ipsum viri norunt)
 „Dardanum primum genuit nubicogus Iupiter,
 „Condiditque Dardaniam, quoniam nondum Ilium
 sacrum (guarum hominum,
 „In campo conditum erat oppidum diuersarum lin-
 „Sed adhuc submontana habitabāt fontosæ Idæ.
 „Dardanus rursus genuit filium Erichonium regem
 „Qui tum diuissimus erat mortalium hominum:
 „Huius ter mille equæ paludem circa pascebantur
 „Fœminæ, pullis exultantes teneris:

250

220

„Τάωι κ' ἑσπερινὸς ἤρασσε β' σκομῶναι·
 „Ἰσπῶ δ' ἑσπερινὸς παρελέξατο κυανοχαίτη·
 „Αἰδ' ὑποκυοσάμηναι ετεκοὶ δυοκαίδεκα παῖδες·
 „Αἰδ' ὅτε μὲν (κίρτῃει ὅππῃ ζείδωρ' ἄρ' ὄνεια,
 „Ακροῖ ἐπ' ἀνθερχοὶ καρπῶι θεοῖ, ἔδ' ἐκα-
 τεκλῶι·

„Αλλ' ὅτε δὴ (κίρτῃει ἐπ' εὐρέα ἰώτα θαλάσσης,
 „Ακροῖ ὅππῃ ρυγμῖος ἄλ' πολὺ οἷο θεῖοι·

230

„Τρῶα δ' Εὐρυπύλοιο τέκετο Τρῶεσσιν αἴακτα·
 „Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 „Ἴλμος τ', Αὐτάραχος τε, κ' αἰπίθεος Γανυμήδης,
 „Οἱ δὲ γὰρ ἄλλος γένετο (κίρτῃει αἰθρῶναι,
 „Τοι κ' αἰθρῶναι θεοὶ Διὶ οἰοχόωνται,
 „Κάλλεος ἐπὶ καὶ ἴο, ἴο ἀθανάτοισι μετέη·
 „Ἴλμος δ' αὖ τέκετο υἱὸν ἀμύμονα Λαομείδην·
 „Λαομείδῃ δ' ἄρα Τιτῶνι τέκετο, Πείαμόν τε,
 „Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκετάριά τ' ὅζον Ἀρηῖ·
 „Αὐτάραχος δὲ Κάπιον· ὅδ' ἄρ' Ἀγχίση τέκε παῖδα·
 „Αὐτὰρ ἐμ' Ἀγχίσης, Πείαμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον·
 „Τούτῃσι βίβλησιν τε κ' αἵματος εὐχόμαι ἐγὼ·
 „Ζεὺς δ' ἄρ' ἐπὶ αἰθρῶναι ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 „Ὅσπως κ' ἐθέλῃσι, ὅζω κ' ἄρ' ἔστις ἀπάντων·
 „Αλλ' ἄγε μὲν ἐπὶ ταῦτα λεγόμεθα ἡπύποιός,
 „Ἐσάτ' ἐσ' μέσση ὑσμίνῃ δῖοιότητος·
 „Ἐσὶ γὰρ ἀμφοτέρωσι οἰαῖδεα μυθήσασθαι
 „Πολλὰ μάλ'· ἔδ' αἰνῶς ἐκατόν ζυγὸς ἄχθος
 ἄρ' ὄνεια·

240

„Ἐπὶ πῇ γ' ὕλασ' ἔστι βροτῶν, πολέες δ' ἐν μῶθαι
 „Παντοῖοι, ἐπὶ αἰθρῶναι πολὺς ἰομῶς εἶτα κ' εἶτα·
 „Ὅσπως κ' εἴπωι θαῖος, βῆσι κ' ἐπακούσας·

250

„Αλλὰ τίη' ἐρῶναι κ' ἰάκεα ἰαῖναι αἰάλη·
 „Νεικεῖν δὴ ἡλοῖσι σταντοῖσι ὥς τε γυναικας,
 „Αἴτε χολασάμεναι ἐρῶναι πέρι θυμὸν ὀργιστο
 „Νεικεῖν δὴ ἡλοῖσι μίσσηναι ἀγχαλῖσαι,
 „Πολλὰ ἔτεά τε κ' ἐκί· χόλος δὲ τε κ' ταῖ κελεύει·
 „Αλλήν δ' ἔμ' ἐπὶ αἰθρῶναι ἀποτρίψας μομαῖαται,

„Has autem Boreas amavit pascentes (benti.
 „Equoque assimilatus concubuit cæruleas iubas ha-
 „Hæ verò gravidæ factę pepererūt duodecim pullos
 „Istæ autem quum saltabant super almam terram,
 „Per sūmū, spicarū fructū currebāt, neque frangebāt:
 „At quum iam saltarent super lata dorsa maris,
 „Per summan superficiem maris canes currebant,
 „Troem autem Erichthonius genuit Troianis regem, 230
 „Ex Trœe verò rursus tres filij inculpati nati sunt,
 „Ilusque Assaracusque & diuinus Ganymedes,
 „Qui sane pulcherrimus fuit mortalium hominum:
 „Quem etiam rapuerunt dii, Ioui ut pocillator esset.
 „Pulchritudinē ob suam, ut immortalibus interesset.
 „Ilus a. rursus genuit filium præclarum Laomedōta:
 „Laomedon verò Tithonum genuit, Priamūque,
 „Lampumque, Clytiumque, Hicetaonēque ramum
 Martis:

„Assaracus a. Capym: hic v. Anchisen genuit filium, 240
 „Sed me Anchises, Priamus a. genuit Hector. diuinū.
 „Ex hoc ego genere & sanguine gloriior esse.
 „Iupiter autem virtutem viris augetque minuitque
 „Prout voluerit: ille enim potentissimus est omnium.
 „Sed age, ne amplius hæc dicamus pueruli veluti,
 „Stantes in medio conflictu pugnæ:
 „Licet enim ambobus opprobria loqui
 „Multavalde, *quorum* ne centum quidem transtrorum
 naus pondus portaret. (sermones,
 „Volubilis enim lingua est hominum. multiq; insunt
 „Omnigeni: verborū a. ingens cāpus hinc atq; illinc. 250
 „Quale dixeris verbum, tale etiam audies.
 „Sed quid rixis & opprobriis nobis necesse est
 „Contendere mutuò contra, ut mulieres,
 „Quæ iratæ contentione perniciofa
 „Contendunt mutuò, mediam viam prodeuntes,
 „Multa vera & non: ira autem & ista iubet.
 „A virtute verò non me verbis auertes alacrem,

„Πρὶν χαλκῷ μαχισσάσθαι τῷ· ἀλλ' ἄγε θάσσιν·
 „Γευσσάμεν δ' ὀνήλων χαλκήρεσι ἐγχείησι.
 Ἦ ῥα καὶ σὺ δεινῶ σσεκεῖ ἤλασε χάλκεοι ἐγχος,
 Σμερδαλίοι μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῦκε δουρὸς
 ἄχροκῇ·

310 Πηλεΐδης δ' ὅ σάκος μὲν ἀπὸ τοῦ χιρὶ παχύνῃ
 ἔχετο παρθέσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιος ἐγχος
 Ῥῆα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰεΐαο·
 Νήπιος ὅδ' ἐνόησε καὶ Φρέια καὶ καὶ θυμῷ,
 Ὡς ὁ ῥηΐδι' ὅτι θεῶν εἰκυδέα δώρεα
 Αἰδεῖσθαι γε θυητοῖσι θυμῶναι, ὅδ' ὑποείκει·
 Οὐδέ τί τ' Αἰεΐαο δαΐφροτος ὄβριμος ἐγχος
 Ῥῆξε σάκος· χρυσοῦ γὰρ ἐρύκακε δῶρεα θεοῖο·
 Ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε δὴ πύχας· αἱ δ' ἄρ'
 ἐπὶ τρῆς

320 Ἦσαν, ἐπὶ πέντε πύχας ἤλασε κυλλοποδίοι,
 Ταῖς δύο χαλκείας, δύο δ' εἰδοτὶ κασσιτέρειο,
 Τῷ δ' ὅ μίαν χρυσίαν, τῇ ῥ' ἔχετο χάλκεος ἐγχος·
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλῆος ποσειδῶν δολιχόσκιος ἐγχος,
 Καὶ βάλετο Αἰεΐαο κατ' ἄσπετον· παῖτ' οὐκ ἴστω,
 Αἰτὺ γ' ὑπὸ φρεσὶν, ἥ λεπτότατος θεῆ χαλκός·
 Λεπτοτάτη δ' ἐπὶ κυρτῷ βροῦς· ἥ δ' ὅ δὴ ποσειδῶν
 Πηλεΐδῃ ἤξει μῆνιν, λάκε δ' ἄσπετος ὑπὸ αὐτῆς,
 Αἰεΐας δ' ἐάλῃ, καὶ ἀπὸ ἔθου ἄσπετος αἰεὶ ἔχε·
 Διήσας, ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὸ ἰώτῃ ἐκίχαι·
 Ἐς τὴν ἐκὼν δὴ δ' ἀμφετέρους ἔλε κύκλους·
 330 Ἀσπίδος ἀμφεβρότης· οὐδ' ἀλευάμενος δόρυ
 μακρόν·

Ἐς τὴν, καδδ' ἄχος οἱ χυτὸ μωροὶ ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι παύῃ βέλους· αὐταῖς Ἀχιλῆος
 Ἐμμεμαῶς ἐπὶ ρυσεῖ ἐρυσάμενος ξίφος ὅξυ,
 Σμερδαλέα ἰάχῃ, ὃ ὅτ' ἡρμάδιοι λάβε χιρὶ
 Αἰεΐας μέγα ἔργον, ὃ ὅτ' οὐ γ' ἀνδρε φέρειν,
 Οἷον μὲν βροτοῖσιν· ὃ δὲ μὴ ῥέα πάλλε καὶ οἶος·
 Ἐπὶ τὰ καὶ Αἰεΐας μὲν ἐπὶ στήθεσιν βάλε πέτρην·

, Priusquam ære pugnes contra: sed age ocyus

, Experiamur mutuò æreis hastis.

, Dixit utiq; & in gravē clypeū impegit creā hastam
Vehemēter: valde a. circa clypeū crepuit haste cuspis.

Pelides verò scutum quidem *procul* à se manu crassa 220

Tenuit perterritus, putabat enim longam hastam

Facilè penetraturam esse magnanimi Æneæ,

Stultus: neque cogitabat in mente & in animo

Quòd non facile possunt deorum gloriosa dona

A viris mortalibus perrumpi, & cedere eis.

Neque tunc Æneæ bellicosi fortis hasta

Rupit clypeum: aurum enim inhibuit, dona dei:

Sed duas quidem penetrauit laminas, adhuc autē tres

Erant, quoniam quinque laminas super induxerat

Vulcanus

Duas æreas, duasque intus stanni.

230

Vnam vero auream qua detenta est ærea hasta.

Secundo autem rursus Achilles emisit longā hastam,

Eriaculatus est Æneæ ad scutum vndique æquale,

Oram sub primam, vbi tenuissimum currebat æs:

Tenuissimum etiam inductum erat corium bouis,

ipsaque penitus

(ipsa:

Pelias transiit fraxinus: resonuit verò scutum sub

Æneas a. contractus est, & à se procul scutum sustulit,

Timens, hasta verò supra dorsum in terra

Stetit emissa: nam utrosque disruperat orbes

Clypei cingentis hominem: hic autem deuitans ha-

240

stam longam,

Constitit: dolor verò illi offusus est plurimus oculis

Territo quòd prope eum fixū erat telū: sed Achilles

Promptus irruit distringens ensē acutum,

Terribiliter clamans: at saxum accepit manu

Æneas, magnum pondus, quod non duo viri ferrent;

Quales nunc homines sunt: is a. ipsum facilè versabat

& solus.

Tum Æneas quidem irruentem percussisset saxo.

Ll iiij

Ἡ κόρυς, ἡ σάκος, τ' οἱ ἔρκεσε λυγροὶ ὄλεθροι.

Τοι δὲ καὶ Ἑλληνίδος χερσὶ ἀνείδυμτο ἀπύργῳ,

290 Εἰ μὴ ὅρ' ὁξὺν ἴησε Ποσειδάωνι σιφῶνι·

Αὐτίκα δ' ἀταράτοις θεοῖς μετ' ἡμῶν ἔειπεν,

„Ω πόποι, ἡ μὲν ἄχος μεγαλήτορος λίβηαι,

„Ὅς τάχα Πηλεΐδαι, αἶδος ὅς κ' ἄττισι:

„Παρόμοιος μύθος για Απολλώνιοι έχαστο

Νήπιος, ὃ δὲ π οἱ χραισμήσει λυγροὶ ὄλεθρον.

Ἀλλὰ τί κ' ἐμὸς αἰαίπιος ἄλγεα πάσῃ;

„Μὰ τ' ἔμελλ' ἄν' ἔπειτα ἀχαιοὶ περὶ χειρὶ μάλα δ' αἴει·

Δὲ ἔτι διδάσκει, ὅτι ἔργα οὐκ ἐκρηγνύουσιν.

„ΑΜ' ἀγέ' ἡμεῖς ὦ μικρὸν ἐκ θαλάττης ἀγέ-
χωμεν,

300 „Μὴ πῶς τὴ Κερύϊδος κεχολώσεται, αἴ κ' ἐλθὼν ἀχλὺς

„Τόιδε κατὰ χτεῖν, μέμνησι δὲ οἱ ἔς' ἀλῆαδ',

„Οφρα μὴ ἄσπερμος γενῇ καὶ ἄφατος ὅληται

Δαφνίου, ὃν Κροῖδης εὖ παῖποι φίλα
παῖδων,

οὐδ' ἔτι ἐξέγιντο γυναικῶν τε θνητῶν.

2, Ηδη τὸ Πείλας καὶ τὸ ἔχθηρε Κρησίαι.

„Νῦν ὁ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι αἰάξει,

„Καὶ παῖδες παίδω βίαι μετ' αὐτῆς γέινονται.

Τοι δ' ἡμεῖς ἐπειτα βοῶμεν πάντα Ἡρη,

Ἔνιστοι αὐδὲς σὺ μὲν φρεσὶ σῆσι νόστοι

410 ἢ Αἰγίαν, ἢ καὶ μετ' ἐρύσσει, ἢ καὶ ἐάσει.

„Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ δὲ μέγιστα ἔοθ' ἄνδρες εἶναι.

„Ἡ τοὶ μὲν γὰρ τοῖσι πολλοῖς ἀμύσσεια ὄρεται,

„Πᾶσι μὲν ἀθανάτοισι ἐκὼς ἔργα Πομπῆος ἡθλῶν,

„Μὴ ποτ' ὅτι Γράσῃσι ἀλεξήσει κακὸ γῆμας,

„Μηδ' ὅποταν Τροίη μαλερῶ πρὶ πάνσι δαίηται

„Δαμομένη, δαίωσί δ' ἄρῃσι ῥέεσσι χαλῶσι.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ γ' ἄμυνσε Πρῶσιδάων ἐν στήθεσσι,

Βῆ ῥ' ἴδον αἶ τε μάχην καὶ αἰὰ πολλοὶ ἐσχιάων·

Ἰξε δ' ὅθ' αἰθίαις ἡδ' ὀκλυδὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·

320 Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμοὺς χεῖρ
ἀχλὺν

Vel ad galeam vel ad scutum quod ab eo defendisset 190
tristem perniciem: .

¶ Pelidésque eum prope ense anima priuasset,
Nisi mox animaduertisset Neptunus quassator terre:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit,
Heu certè mihi dolor ob magnanimum Æneam,
„Qui citò à Pelide domitus ad infernum descendet,
„Persuasus verbis Apollinis longe iaculantis,
„Stultus: neque eum iuuabit *aduersus* triste exitium.
„Sed cur hic nunc innocens dolores patitur
„Incassum ob alienas culpas, grata autem semper
„Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant? 300
„Sed agite nos saltem ipsum à morte subducamus,
„Ne fortè & Saturnides irascatur, si Achilles
„Hunc interimat, fatale autem ei est euitare,
„Vt ne sine semine genus & prorsus extinctū pereat
„Dardani, quē Saturnides præ omnibus dilexit liberis
„Qui ex se nati sunt, mulieribúsque mortalibus.
„Iam enim Priami genus odit Saturnius:
„Nunc autem iam Æneæ vis Troianis imperabit,
„Et nati natorum qui deinceps nascentur.

Huic a. respondit deinde pulchris oculis veneran- 310
da Iuno,

„Neptune, ipse tu in mentibus tuis respice
„Æneam, an ipsum seruabis, an fines
„A Pelide Achille interfici fortem existentem: •
„Nam sanè nos multa iurauimus iuramenta
„Omnes inter deos, ego & Pallas Minerua,
„Nunquam à Troianis auersuras esse malum diem:
„Neque si quando Troia infesto igne tota flagraret
„Incensa, incendant autem bellicosi filij Achiuorum.

Sed postquā hoc audiuit Neptunus quassator terre,
Perrexire perq; pugnam, & per strepitum hastarum: 320
Peruenit a. ubi Æneas, & inclytus erat Achilles:
Confestim vero huic quidem deinde ob oculos fu-
dit caliginem

Πηλὸν δ' Ἀχιλῆϊ· ὃ δ' ὤ μιν εὖ χαλκοῖ
 Αἰεὶ δὲς ἐξέρχεται μεγαλήτορος Αἰεΐαο·
 Καὶ πλὴν μὲν περὶ παρὰ ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν·
 Αἰεΐαν δ' ἐπέσπειρε δὴ χθοιὸς ὑφ' ἄσπερος·
 Πηλεὶς δ' ἵσχεαι ἥρωϊ, πολλὰς δ' ἔχ' ἵππων
 Αἰεΐας ὑφ' ἄλτο θεῶν ἀπὸ χειρὸς ὀργίσης·
 Ἰξε δ' ἐπ' ἐχαπὶν πολυαῖκος πολέμοιο·

Εἶτα δ' ὅ Κούχριοιες πόλεμοι μὲν θάρησιντο·
 Τῷ δ' ὅ μάλ' ἐκϋθεὶ ἦλθε Ποσειδάων ἐροσάχων,
 220 Καί μιν φωνήσας ἔπα πτέρεσσιν ὡς οὐνείδων,
 „ Αἰεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοιτα κελεύει
 „ Αἰτὶ Ἀχιλῆος πολεμίζων ἠδὲ μάχεσθαι·
 „ Ὅς σευ ἄμα κρείσσωι καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν·
 „ Ἀλλ' ἀναχωρήσων, ὅτε κεν συμβλήσωναι ἑαυτῶν,
 „ Μὴ καὶ ὑπὸ μοῖρᾳ δέ μοι αἶδος εἴσῃ φίληναι·
 „ Αὐταὶς ἐπὶ κ' Ἀχιλῆος θαΐατο καὶ πότμῳ ἐπίσσω,
 „ Θαρσύνου δ' ἔπειτα μὲν κοῦροι μάχεσθαι.
 „ Οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ὄψιν Ἀχαιῶν ἐξείαριξεν.

Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτὸς ἐπὶ διεπύφραδι πάντεσσι.
 300 „ Αἶψα δ' ἔπειτα Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἰκέδωσ' Ἀχαιοῖ·
 „ Θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξίδει ὀφθαλμοῖσιν·
 „ Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς οἱ μεγαλήτερά θυμῷ,
 „ Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμεναι·
 „ Εὐχὸς μὲν γὰρ καίτοι ἐπὶ χθοιὸς, ἔδ' ἐπὶ φῶτι
 „ Λεύσσω τῷ ἐφίηκα χατακλῖάμεναι μενεαῖων·
 „ Ἡρὰ καὶ Αἰεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 „ Ἡεὶ, ἀπαρ μὲν ἐφίω καὶ ἑαυτὸς εὐχετάατο·
 „ Εἰρήνω, ὅς οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἐπὶ πειρηθῆναι
 „ Εἴσεται, ὅς καὶ νῦν φύγει ἄσμενος ἐκ θαλάσσης.
 310 „ Ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτόλεμοισι κελεύσας,
 „ Τῶν δὴ τῶν Τρώων πειρήσομαι αἰπὸς ἐλθῶν.
 „ Ἡ, καὶ ἐπὶ ἵσχεαι ἄλτο, κελεύει δ' ὅ φωνεῖ ἑκάστω,
 „ Μηκέτι νῦν Τρώων ἐχέας ἵστατε δῖοι Ἀχαιοί,
 „ Ἀλλ' ἄγε, αἴψα αἰτ' αἰδρὸς ἵτω μενᾶτω δ' ὅ μάλ' ἔστι·
 „ Ἀρκαλῆοι δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμοι ὡς εἴπῃ,
 „ Τροάσιν δ' ἀνθρώποις ἐφέπει καὶ πᾶσι μάχεσθαι.

Pelidæ Achilli: hic autem hastam bene ferratam
 Scuto extraxit magnanimi Æneæ,
 Et hanc quidem ante pedes Achillis posuit:
 Æneam verò agilē reddidit à terra in altum tollens,
 Multos autem ordines heroū, multosq; etiā equorū
 Æneas supersiliebat dei manu actus:

Peruenit verò ad extremam partem impetuosæ belli,
 Ibique Caucones ad prælium armabantur:

Hunc a. valde prope venit Neptunus quassator terræ
 Et ipsum vociferans verbis alatis alocutus est,

„ Ænea quis te sic deorum tui negligentem iubet 290

„ Contra Achillem præliari & pugnare,

„ Qui te simul melior, & charior immortalibus?

„ Sed recede quodocunque obuiaberis ipsi:

„ Ne & præter fatum domum Plutonis ingrediaris.

„ Sed postquā Achilles mortē & fatū assequutus fuerit

„ Audens deinceps inter primos pugna.

„ Non enim aliquis te alius Achiuorum interficiet.

Sic fatus reliquit ibi postquam significauit omnia:

Mox verò deinde Achillis ab oculis dispersit nebulam

Immensam: ille deinde clarè vidit oculis:

Indignabundus a dixit ad suum elatum animum,

„ Proh dij certè magnum miraculū hoc oculis video:

„ Hasta quidem hæc iacet in terra, neque virum

„ Video in quem emisi, interficere cupiens:

„ Certè & Æneas dilectus immortalibus diis

„ Erat, sed ipsum putabam frustra sic gloriari.

„ Valeat, non ei animus me amplius experiri

„ Erit, qui & nunc fugit lubens à morte.

„ Sed age, iam Danaos bellicosos adhortatus,

„ Alios Troianos experiar obuius veniens.

Dixit, & in ordines saliit, imperauitque viro cuiq; 300

„ Ne amplius nūc à Troia procul state diuini Achiui:

„ Sed age vir cōtra virum eat, paratūque sit pugnare:

„ Difficile autem mihi est & fortī licet existenti,

„ Tot homines insequi & cum omnibus pugnare:

- „Οὐδέ κ' Ἀρης ὅ, ὥρθεός ἄμβροτος, ἔδέ κ' Ἀθήνη,
 „Τοσσῆς δ' ὕσμινος ἐφέποι σέμα, ἣ ποιεόιτο·
 „Ἀλλ' ὅσσοι μὲν ἐγὼ δυνάμαι χερσὶν τε ποσὶν τε
 360 „Καὶ δέειν, ὃ μ' ἐπὶ φημί μετρησέμεν ἔδ'
 ἡβαιοί,
 „Ἀλλὰ μάλα σιχρὸς ἔμμι δαίμωνες, ἔδέ κ' οἷα
 „Τρώων χαίρήσει ὅς τις χερδὶ ἐγχος ἔλθῃ.
 Ως φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δ' Φαίδιμος Ἑκτωρ,
 Κέκλετ' ὁμοκλήσεις, φάτο δ' ἱμῶν αὖτ' Ἀχιλῆος·
 „Τρῶες ὥρθυμαι μὴ δειδίτε Πηλεΐα·
 „Καὶ κει ἐγὼν ἐπέεσσι ἣ ἄθαιά τισι μαχοίμην,
 „Εγχεί δ' ἄρ' αἰετοί, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι·
 „Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει·
 „Ἀλλὰ ὅ μιν πέλει· ὃ δ' ἣ μεσσηγὺ κολῶα.
 370 „Τὸ γ' ἐγὼν αἰπίος ἔμμι, ἣ ἢ πρὶ χίρως ἔοικει,
 „Εἰ πρὶ χίρως ἔοικε, μῦθος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
 Ως φάτ' ἐποτρύνων, οἷδ' αἰποὶ ἐγχεί ἄεργον·
 Τρῶες· τῷ δ' ἄμυδις μίχθη μῦθος, ὥρτο δ'
 αὖτις·
 Καὶ τὸτ' ἄρ' Ἑκτωρ ἔπεσθ' ὤρεσσε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 „Ἑκτορ μηκέτι παμπαν Ἀχιλῆϊ θεράχζε,
 „Ἀλλὰ χεῖρ' πληγῶν τε ἣ ἐκ φλοίσβοιο δέδιξο,
 „Μήπως σ' ἦε βάλη, ἦε χερδὶ ἄρει τύψῃ.
 Ως ἔφατ'· Ἑκτωρ δ' αὖτις ἐδυσσετο ἔλαμψεν αἰδρῶν,
 Ταρβήσας ἔτ' ἄκουσε θεῶν ὅτα φωνήσας·
 380 Εἰ δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμῶνος Ἀχιλῆος,
 Σμερδαλέα ἰάχῃ, κωῶτον δ' ἔλει Ιφιτιάδα
 Εὐφροῖ Οτρυπτείδην πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 Οἱ γὰρ μὲν τέκε Νηῆς Οτρυπτῆϊ πόλι πόρτῳ,
 Τμῶλῳ ὑπὸν φέειπ, Τδης ἐπὶ ποσσὶ δῆμον·
 Τόι ῥ' ἴθις μεμαῶτα βάλ' ἐγχείδιος Ἀχιλῆος,
 Μείσῳ κεκκεφαλῶν ἠδ' αἰδία πασαι κεάσθη·
 Δύπησεν δ' ἄνωγ' ὅδ' ἐπύξατο δῖος Ἀχιλῆος,
 „Κεῖσιν Οτρυπτείδῃ, πάντοι ἐκπαγλίστατ' αἰδρῶν,
 „Εἰθ' αὖτε τοῖσ' αἰάτος, χερσὶν δέ τοι ἔσ' ἐπὶ λίμνῃ

„Ne Mars quidē qui deus immortalis est, neq; Miner.

„Tanti praelii insequeretur aciem & pugnaret.

„Sed quantum quidem ego possum manibúsque pe- 360
dibusque (paululum quidem.

„Et robore, non me amplius puto remissurum esse, ne

„Sed per aciem totā ibo, neque aliquem puto (rit.

„Troū gauisurū esse quicūq; prope hastā meā vene-

Sic dixit incitans: Troianos v. illustris Hector

Hortabatur minatus (affirmabat a. ire se cōtra Achil.)

„Troiani magnanimi, ne timete Achillem:

„Etenim ego verbis vel cū immortalibus pugnarem,

„Hasta verò arduum est quoniā multo fortiores sūt.

„Neque Achilles omnibus finē sermonib. imponet:

„Sed aliud quidem perficiet: aliud a. in medio infe- 370
ctum finet: (est,

„Huic a. ego cōtrarius vado, etsi igni manib. similis

„Etsi igni manibus similis est, robore a. ardenti ferro.

Sic dixit incitans: hi autem aduersi hastas tollebant

troes: horū v. simul mistū est robur ortúsque est clamor

Et tunc Hectorem alloquutus est astans Phœbus

Apollo

(diare ante aciem,

Hector, ne amplius omnino cum Achille congre-

„Sed in densa acie manens & ex tumultu excipe illum,

„Ne te vel iaculetur eminus, vel cominus ense feriat.

Sic dixit: Hector a. rursus ingressus est globū virorū

Territus, quando audiuit dei vocem loquentis: 380

Achilles v. in Troianos insiliit mentib. indutus robur

Horrendè vociferans: primum a. interfecit Iphitiona

Strenuum, Otryntiden, multorum ductorē populorū

Quē nympha peperit Nais Otrynteo vrbiū euerfori,

Tmolo sub niuoso, Hydæ in opulento populo:

Hunc q. rectā ruentē percussit hasta diuinus Achilles,

Medium per caput: id a. in duas partes totū fissum est.

Insonuitque cadens: gloriabatur a. diuinus Achilles,

Iaces Otrintide, omnium terribilissime virorum,

„Hic sanè tibi mors: genus autem tibi est ad lacum.

- 390 „Γυραίη, ὅθι τι τέκνον πατρώϊοι ὄβρι
 „Τμω ἐπ' ἰχθυόειπ, ἧ Ἑρμῶ διήπειπ.
 Ως φάτ' ἐπυχόμοτος δι' ὃ Σκῆτος ὅσσε κάλυψε.
 Τοι μὲν Ἀχαιῶν ἴσποι ὅπασσάντοισι διατέοντο
 Πρώτη δ' ὕσμινη· ὁδ' ἐπ' αὐτὰ Δημόλίοιτα
 Εὐλοὶ ἀλεξιπῆρα μάχης λιπύρορος υἱοί,
 Νῦξε κ' ἑκρότα Φοικιυέης δ' ἄρ' χαλκοπαρῆς.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔαχέτ' ἐν, διὰ δ' αὐτῆς
 Αἰχμὴ ἱερὴ ῥῆξ' ὅτεοι, ἐκέφαλος δ'
 Εἰδοὶ ἅπας πεπάλακτο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 400 Ἴσποδάμαιτα δ' ἐπιτα κατ' ἴσποι ἀτάστοιτα
 Πρῶτον ἐθεὶ φεύγοντα· μετάφρειοι δ' τα σὲ δουεῖ.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰῶσε ἧ ἥρυγει, ὥς ὅτε τῶρος
 ἥρυγει ἐλκείδης Εὐκλῆος ἀμφὶ ἀσπαστα,
 Κέρων ἐλκείτωι, γαῦνται δέ τε βίης ἐρσι δῶν.
 Ως ἄρα τοῖ γ' ἐρύγοντα λίπ' ὅτ' αὖ θυμὸς ἀγνώωρε.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Σκῆτον δουεῖ μετ' ἀνιθεῖ Πολύδωρον
 Πειραμίδην· δι' δ' ἔπ' πατὴρ εἶασκε μάχαρ,
 Οὐδέκα οἱ μὲν πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνιόιο,
 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε πόδισι δ' οἱ πάντας ἐνίκα.
 410 Δὴ τότε κτενέροι ποδῶν ἄρετ' αἰαφαῖαι,
 Θυῖε δ' ἄρ' ὀσμάχοι, εἶως φίλοι ὤλεσε θυμῷ.
 Τοὶ βάλε μέσσοι ἀκόντι ποδ' ἄρκυος δῖος Ἀχιλλεύς.
 Νῶτα σφαιροῖτος ὅθι ζῶς ἥρος ὀχῆες
 Χρύσειοι Σκίεχοι, ἧ δ' ἀπλόος ἔντετο θώρηξ.
 Αἰπὸν δ' ὅθ' ἐπ' ὀμφαλὸν ἔγχος αἰχμῇ.
 Γιῦξ δ' ἐρεπ' οἰμῶξας, ἱεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
 Κυανέη, σέπ' οἱ δ' ἔλαβ' εἰπερα χερσὶ λιαθεῖς.
 Εκπῶρ δ' ὥς ὀνίσσε κασίγνητο Πολύδωρον
 Εἰπερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενοι ποτὶ γαίην,
 420 Καρρῶ οἱ ὀφθαλμοῖς κέχυτ' ἄχλεις, ὅδ' ἄρ' ἔτ' ἔπλη
 Διὸς ἐκείνους τροφᾶν, ἀλλ' αἰπίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Οὐδ' ὀδρυκευδᾶσι φλογὶ ἱκελός· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ως εἶδ' ὥς αἰπάλατο ἧ ἐπυχόμοτος ἔπος ἱῦδεν,
 Εἴη αἴη ὅς ἐμὸν γε μάλισ' ἐσεμᾶσται θυμῷ.

„Gygæum, vbi tibi ager paternus est,

390

„Hyllum ad piscosum & Hermum vorticofum.

Sic dixit iactabundus: hunc v. caligo in oculis obtexit.

Hūc quidē Achiuorū equi cāthis rotarū contriuerūt.

Prima in acie: Achilles verò post hunc, Demoleontem

Strenuum propulsatorem pugnae, Antenoris filium

Percussit secundū tēpus per galeā æreas genas habētē:

Nec sanē ærea galea prohibuit: sed per ipsam

Cuspis acta rupit os, cerebrūque . .

Intrus omne sedatū est: interfecit v. ipsū ruentem in se.

Hippodamantem autem deinde ab equis desilientē, 400

Ante se fugientem in dorso vulneravit hasta:

Sed hic animam efflauit & mugit, vt quum taurus

Mugit tractus Heliconium circum regem,

Adolescentibus trahentibus, gaudētq; his Neptunus:

Sic vtiq; huius mugientis reliquit ossa animus clatus.

Sed hic iuit cum hasta in diuinū Polydorum

Priamidem, quem neuiquam pater sinebat pugnare,

Eo quòd ipsi inter omnes minimus erat natus,

Et ei charissimus erat, pedibus verò omnes vincebat.

Tunc verò iuuenili inscitia pedum virtutē ostentans, 410

Currebat per primam aciem, quousque charum per-

didit animum:

Hūc percussit mediū iaculo velocipes diuinus Achil.

In tergum, dum prætercurreret, vbi balteum fibulae

Aureæ continebant, & duplex concurrebat thorax:

E regione a. penetravit iuxta vmbilicum hastę cuspis:

Et in genua procidit eiulās: nebula autē ipsū obtexit

Nigra: ad se v. collegit intestina manibus inclinatus.

Hector autē postquā animaduertit fratrem Polydorum

Viscera manibus tenentem aduolutum terræ;

Eius oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit 420

Diu procul versari, sed contrarius venit Achilli

Acutam hastam vibrans flammæ similis: sed Achilles

Vt vidit, statim exiliit, & iactabundus verbum dixit,

Prope est vir qui meum maximē confecit animum,

„Ὅς μοι ἐπαίρει ἐπεφιε τεπάρτοι, ἔδ' ἄρ' ἐπιδύω

„Ἀλλήλους πῖστος οἰόμεναι πτόλεμόιο γεφύρας.

Ἡ, ἣ ὑπὸ δαίδαϊ φρεσὶ φαίνεται Ἐκδορα δίοι,

„Λαστοὶ ἴθ', ὥς καὶ θάστοι ἐλευθροπύρατ' ἵκηται.

Τοὶ δ' ἔταρβήσας φρεσὶ φη κορυθαίολος Ἐκτωρ,

430

„Πηλείδῃ μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν ἐκπύποιός,

„Ἐλπε δειδιζέας, ἐπὶ σάφα οἶδεν ἣ αὐδὲς

„Ἡδὲ κερτομίας, ἣδ' αἴσιν λαμψήσας.

„Οἶδεν δ' ὅτι σὲ μὲν ἰσθλὸς, ἐγὼ δ' ἴσθαι πολὺ

χείρων.

„Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐο γυνῶσιν κείται.

„Αἴ κε σε χιρρότερός τ' ἔωι ἀπὸ θυμοῖ ἐλαμαι,

„Δαεὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἣ ἐμὸν βέλος ὅζον πάργιται.

Ἡ ῥα ἣ ἀμπεπαλὼν φρεσὶ δόρυ, ἣ τ' ὕψ' Ἀθηνῶν

Πιοῦ Ἀχιλλῆος πάλιν ἐτραπέχυδα λίμνιο

Ἡ χαμάλα φύξασα, ὅδ' ἄψ' ἵκετ' Ἐκδορα δίοι,

440

Αὐτὸ δ' ὅπως παρῆγε ποδῶν πίσει· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἐμμεμαῶς ἐπὶ ρυσε καπακιάμεναι μέγαίωι,

Σμερδαλέα ἰάχῃ, διδ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων

Ρῶα μάλα, ὅς τε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἦεν

πολλῇ.

Τεῖς μὲν ἴπερ τ' ἐπὶ ρυσε ποδῶν κῆς δῖος Ἀχαιοὶ

Ἐγχεὶ χαλκείῃ, τεῖς δ' ἦεν τὴν ψαυθῆσαν.

Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ τέταρτοι ἐπέκλυτο δαίμονι ἴσος,

Δαῖα δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

„Ἐξ αὖτις ἰφύεις θαλάσσι κῆρ, ἦ τέ τοι ἄγχε

„Ἡλθε κακὸν, καὶ δ' αὐτὸς ἐρύσαστο φοῖβος

Ἀπόλλων,

450

„Ὡ μέλλεις εὖ χαλκῇ ἰὼν ἐς δοῦποι ἀκροίποι.

„Ἡ θύσ' ἐξαιύω γε ἣ ἔρεργα ἀντιβολήσας,

„Εἴ που τις ἣ ἐμὸν θεῶν ἔπι τάρροθ' ὅς ἔστι.

„Νῦν δ' ἀνδρῶν Τρώων ἐπιείσομαι ὅς κε κίχῃω.

Ὡς εἰπὼν Δρύς π' ἔτα κατ' αὐχίᾳ μέσσοι ἀκροίποι,

Ἡεὶ δ' ὅπως παρῆγε ποδῶν, ὅς δ' ὅτι μὲν ἔλασσε,

Δημόυχον δ' Φιλοφειδῆν ἡνὶ τεμύχαι τε.

„Qui mihi amicum interfecit honoratum: neque
diutius

„Inuicem subterfugitabimus per aciei scinitas:

Dixit & toruè intuitus alloquutus est Hect. nobile
„Propius accedevt celeriter mortis fines cōsequaris:

Hūc a. nō teritus alloquutus est galea insignis He- 430

„Pelide, ne me verbis puerulum veluti (ctor,

„Speres te perterrefacturum: quoniā probe novi &

„Et conuitia & dicta superba loqui: (ipse

„Scio a. quod tu quidō fortis, ego v. te multo inferior,

„Verūm ista quidem deorum in genibus sita sunt,

„Si tibi, inferior quamuis existens, animam exemero,

„Hasta iaculatus quoniā & meū telū acutum antè est.

Dixit, & quatiens emisit hastā, eam verò Minerva
Flatu, ab Achille auertit glorioso,

Sensum admodum spirans, illa autem reuerſa est ad 440

Hectorem nobilem,

Ipsiūſque ante pedes cecidit: sed Achilles

Erox irruit occidere cupiens,

Horrendum clamans: illum verò eripuit Apollo

Facile admodū, vt pote deus, operuitq; nebula multa:

Ter quidē deinde irruit velocipes nobilis Achilles

Hasta ærea, tēque nebulam percussit profundam:

Sed quum iam quartò impeteret deo similis,

Grauitè clamans verbis alatis loquutus est,

„Rursus nūc effugisti mortē canis: certè tibi prope

„Venit exitium nunc rursus te liberauit clarus Apol- 450

lo, (culorum.

„Cui sc. vota facere soles, proficiscens ad sonitum ia-

„Attamen te conficiam in posterum obuiam factus,

„Si fortè aliquis etiam mihi deorum adiutor est.

„Nunc a. alios Troianos aggrediar quemcumque

assequutus fuero (iaculo

Sic loq. Dryopē vulneravit per ceruicem mediam

Cecidit verò ante pedes: ille a. hunc quidem reliquit,

Demuchū verò Phyletoriden, amplumq; magnūmq;

Καχίου δουρὶ βάλω ἤρυξα κε, δι μὲρ ἔπι πα

Οὐτάζαι ξιφῆ μεγάλα ἔξαιτο θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ Λαογύιοι καὶ Δαρδάνιοι καὶ Βίαντες,

460 Ἀμφιφορμίτης ὥς ἴσται ὥς χαμάζε,

Τοι μὲν δαυεὶ βολῶν, δι' ᾧ σχεδὸν ἀνελπίστα·

Τῶν δ' Ἀλασθείδων, ὁ μὲν αἶψος ἦλυθε γούνατ,

Εἴ πως ὦ πεφιδότο λαβὼν, καὶ ζαὶ ἀφείη,

Μηδὲ κατακτείνῃς, ὀμνησίων ἐλεήστες

Νήπιος· ὃ δὲ ὅ ἦδη, ὃ ὅ πείρατι ἔμελλει.

Οὐ γὰρ πηλυκίθυμος αἰτ' ἐγώ, ἔδ' ἀγαυίφρων·

Αλλὰ μάλ' ἐμμενέας· ὁ μὲν ἥπτετο χεῖρες γυναικί.

Ιέρωνος λίσσεω· ὁ δὲ φασγάνῳ ἔταχε καὶ ἥπαρ.

Εκ δὲ οἱ ἡπαρ ὀλισθεῖ, ἀπὲρ μὴ αἱ αἵμα κατ' αὐτὴν

470 Κόλποι ἀρέπλησαι, οἱ ᾧ Σκότος ὄσσε κάλυψε

Θυμῶ δ' ἐυόμοι· ὃ γ' Μύησι παρὰ θεῶν αἰ

Δεῖκατ' οὐκ ἔσθαι τὸ εἶναι ἄπορ' ἢ ἐπίρρι

Αἶχμή χαλκείη· ὁδ' Ἀγνώστου πρὸς Ἑλλήσ.

Μισοῦ το κεκεφαλιώ ξίφος ἤλασεν χρὸς πέπτον·

Παῦ δ' ὑπερμαίνοι ξίφος ἄμα π· δὲ ᾧ χερτ' ὄσσε·

Ἐλαβε πορφύρεος θάλατος, ἡ μῶρε κραταίη.

Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ' ἵα τε ξυνέχουσι τέιοιτες.

Ἀρχιεπίσκοπος, τῇ τοί γε φίλης διὰ χειρὸς ἐπιβεῖν

Διχμή χαλκείη· ὁ δέ μετ' αὐτῆς χίτρα βαρυβαρὺς

480 Πρὸς τὸν ἁγίον Πάτερ· ὁ ὃ φασγάνῳ ἀντίστα-
θεῖναι,

சினாய்,

Τῇλ' αὐτῇ πῶληται χάρις βάλε· μελὸς αὐτῆς.

Σπουδαίωι ἔκπαλθ'· ἰδ' ὅτι χθονὶ κείτῳ τωυθείς·

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέσσυ μετ' ἀμύμονα Πείρεσσι γόνυ

Ρίγμοι, ὅς ἐκ Θρήνης εἰσβάλας ἡ ἀλλόθεν·

Τὸν βάλε μέσσοι ἄκοιτι, πᾶσι δ' ἐν κοίτῃ χαλκός.

Νεπ δ' ἐξ ὀχίων· ἰδ' ἀρηίδου θέρειντα

Αψ ἴσως στέλνεται, μετάφρετοι ὅξεί δουεῖ

Νύξ, ἀπὸ δ' ἄρματος ᾗσε, κυκλήθηναι δέ οἱ ἴωποι.

Ὡς δ' αἰαμαμῖά βαθ' ἄλγεα θεποιοῖς πῦρ

490 Οὐρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα ὅχηται ὕλη.

In genu hasta percutiens detinuit: hunc quidē deinde
Vulnerans enī magno abstulit animam.

Sed hic Laogonum & Dardanum filios Biantis,
Ambos adortus ex equis depulit in terram, (rans.
Hunc q. lancea iaculatus illū v. cominus ense verbe- 460
Troē autē Alastoridē: hic quidē obuius venit, genua,
Si quo modo sibi parceret, prehēdēs, & viuū dimitte-
Neque interficeret coæqualē ætate miseratus: (ret,
Stultus, neque hoc nouerat quod nō persuasur⁹ erat.
Non enim vllō modo mris vir erat, neque benignus,
Sed valde ferox: hic quidem tangebāt manib. genua,
Cupiēns precārī: ille a. ense vulnerauit eum ad hepar:
Eius verō hepar excidit, & ater sanguis ipsius
Sinum impleuit: eiūsq. caligo oculos texit
Animo deficiētis: ille v. rursus Muliū vulnerauit aſtās, 470
Hasta ad aurem: moxque per aurem iuit alteram
Cuspis ærea: ille a. Agenoris filium Echeclum
Medium per caput gladio percussit manubriato:
Totus autem incaluit ensis sanguine: hūc v. in oculis
Cepit nigra mors & fatum potens,
Deucalionem autem deinde, vbi connectunt se nerui
Cubiti: hac illum charam per manum confodit
Cuspis ærea, hic v. ipsum expectauit manu grauatus,
Præsentem videns mortem: ille autem gladio cerui-
cem verberans

Procul cum ipsa galea caput proiecit, medulla rursus 480
Vertebris exiliit: ipse verō super terrā iacuit extēsus.
At ipse perrexīt ire in strenuum Pirei filium
Rhigum, qui ē Thracia fertili venerat,
Hūc percussit mediū telo, fixūmq. est in vētre ferrū
Decidit autem ē curru, hic verō Arithoum famulum
Retro equos conuertentem in dorso acuta hasta
Feriit, & que curru depulit, turbati sunt autem eius
equi. (ignis

Quemadmodum v. furit per profundas valles ingens
Montis aridi: profunda autem accenditur sylua, 490

Πάϊ τε κλοίοι αἴερος φλόγα εἰλυφάζει·
 Ως ὅγε πάντῃ θυῶε θυῶ ἔγχε δαίμοι ἴσος,
 Κτετομόροις ἐφέπαι ῥέε δ' αἶμα πρὸτα μῆλαια.
 Ως δ' ὅτε πρὸς Ζεῦ ξηβόας ἄρσενας ευρυμῶποις,
 Τειβέμεναι χεῖ λευκὸν εὖτρ' χάλας ἐς ἄλωϊ,
 Ρίμφα τε λήπ' ἐγέοιτο βοῶν ὑπὸ ποσσ' ἐριμύχτοι·
 Ως ὕπ' Ἀχιλλῆος μεγά' ὕμου μῶνυχς ἴσποι
 Στείβοι ὀμυῦ ἰέκυσσ' τε καὶ ἄσπίδας, αἶμα π' δ' ἄξας
 Νέρθει ἄπας πεπᾶλαχ' καὶ αἵπυγος αἵπαι διφρεῖ,
 500 Ἀς ἄρ' ἄφ' ἰσπεῖωι ὀπλήεωι ῥατάμυγες ἔβδμυ,
 Αἵ τ' ἄπ' ὀπισσώτρωι· ὃ δ' ἴετο κύδος δ' ἔαδ' ἔσθ'·
 Πηλεΐδης, λυθρῷ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαμεθέντοι μέρη δις μὲν εἰς τὴν
 πόλιν, δις δ' εἰς τὴν Σκάμνιδρον, Ἀχιλλεὺς δὴ αἰεὶ, καὶ
 δεκάδου ναυίας ζωγρεῖ εἰς ποταμὸν Πατροκλῆν, δι' ὃν Λυκάοι αἰ
 δι Πριάμου καὶ Ἀφροδίτης αἰαυρῇ ἐπιτα τῷ ποταμῷ
 πλὴν μύραινας, κινδυνεύονται αἰεὶ σῶζαι Ἡφαιστῶς, ἐμ-
 ωρήσας δι' ποταμὸν καὶ δὲ πεδίοι· μετ' αὖτα θεῶν μάχη γίνεται
 πρὸς δῆμους· Ἀχιλλεὺς δ' ἀπόλλωι ἔργει ἀγένορε ἰμοιωθεὶς,
 καὶ φεύγει ἔξ ἀπατᾶ, ὥς οἱ Τρῶες δρασσώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ὑπὸ γραφῇ.

Ὅτι μόνος διακίδω παρ' ἡϊόας ποταμοῦ.

ΑΛΛΗ.

Παραπόταμος μάχη.

Et vbiq̃ue turbans ventus flammam circumuoluit:
 Sic hic huc illuc currebat cum hasta deo similis,
 Occisos insequens, fluebat autem sanguine terra ni-
 gra, (frontes
 Vt verò quando quis subiugauit boues mares lati-
 Ad tritrandum hordeum album rotunda in area,
 Quòd facilè comminuitur bouum sub pedibus vehe-
 menter mugientium:
 Sic sub Achille magnanimo vnica vngula equi
 Calcabant simul mortuòsque & clypeos: sanguine a.
 axis (erant,
 Infra totus fœdabatur, & orbes qui circa currum
 Quos ab equorum ungulis guttæ aspergebant,
 Quæque à cunctis subsiliebant: is a. cupiebat gloriam
 referre
 Pelides: tabo verò maculabat manus inuictas.

ARGVMENTVM XXI. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

TROIANIS induas diuisis partes, hos quidem
 ad ciuitatem, illos autem ad Scamãdram Achil-
 les persequitur: & duodecim iuuenes viuos capit in
 vltionem Patrocli: Lycaonem autem filium Priami, &
 Asteropæum interficit. Postea fluuio inundante pe-
 riclitantem ipsum seruat Vulcanus incendens fluuiũ
 & campum. Deinde oritur deorum pugna inter ipsos:
 Achillem autem Apollo impedit Agenori assimilatus,
 & fugiens decipit, donec Troiani salui perueniunt
 ad ciuitatem.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

⦿ Labor Æacideꝝ ad ripas fluuij

ALIA INSCRIPTIO.

Fluuiialis pugna.

HOMERI ILIADOS LIB. XXI.

¶ **E**D postquam ad alueum peruenerunt pulchrè
fluentis fluxij

Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Iupiter,
Ibi ut discidit eos, alios per campum insequebatur
Ad urbem, quâ alij turbati fugerant

Die superiori, quando furebat illustris Hector: (Iuno
Illac hi profundeabantur in fugam versi: caliginem a.
Offudit antè densam ut inhiberet: dimidij vero
In fluuium voluebantur profundum, argenteos vor-
tices habentem,

Incideruntque magno strepitu: insonuerunt v. alta
fluenta,

Ripæ a. circum circa valde resonnerunt: hi v. clamore
Innatabant huc & illuc conuoluti per vortices.

Sic autem cum impetu ignis locustæ euolant
Ut fugiant ad fluuium: ardētque indefatigatus ignis
Excitatus repente: hæ verò tûbeunt præ timore aquâ:
Sic ab Achille Xanthi profundos vortices habentis
Implebatur fluxus resonans mixtim equis & viris
Sed hic nob. lis hastam quidem reliquit ibi ad ripas,
Abditâ in myricis: ipse vero insiliit deo par
Gladium solum habens: mala v. mentibus cogitabat
opera:

Verberabatâ circum circa: horum v. gemitus excita-
batur fœdus

Ense cæforum, rubescebâtque sanguine aqua.

Sicut a. à de' phino ingenti pisces alij *minores*
Fugientes, implent cauernas porius tuti,
Formidantes (auidè n. deuorat quemcumque ceperit)
Sic Troiani fluuii per impetuosâ fluenta
Abdebant sese ad rupes: is a. ut fatigauit manus cæ-
dendo

Viuos è fluuio duodecim delegit iuuenes.

Ad

- Ποιῶ Πατρίκλοιε Μεισιπάδαιο Θανόντος·
 Τοὺς ἔξῃ γε θυράζε τετ' ἡπότας ἢ τε ιεβροῖς·
 Δῆσε δ' ἐπὶ αὖτις χεῖρας εὐτμητοῖσι ἱμάσι,
 30 Τοὺς αὖτις φορέεσθαι ὅππῃ τρεπτοῖσι χιτῶνι·
 Δῶκε δ' ἐπαίρουσι κατὰ χεῖν κοίλας ὅππῃ ἴῃαι,
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπορρυσσε κατὰ κλῆῖδ' ἀμφὶ μὲν ἀΐων·
 Εἰδ' ἣν Πριάμοιο Σιωπύτεο Δαρδανίδαο
 Ἐκ ποταμοῦ φεύγοιτο Λυκάοι, τοιῶν ποτ' αὖδ' ὅς
 Ἦν λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλώῃς ἔκ ἐθέλοιτο
 Εὐρύχως περὶ μολαί· ὁ δ' ἐρείπει ὅξεί χαλκῶ
 Τάμειν ἰοὺς ὀρσσηκας, ἵν' ὄρματος αἵ τυχευέειν.
 Τῶ δ' ἄρ' αἰεὶ σὺν κακῷ ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Καὶ τότ' ἄρ' αὖ μιν Λῆμιοι εὐκτεπόμεν ἐπὶ ῥοῖσιν
 40 Νηϊοὶ ἄκων ἄταρ ἣν ὁ Ἰήστοις ὦϊοι ἔδωκε.
 Κεῖθε ὅξ' ἔειπ' ὅς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν
 Ἰμβριος Ἠεπίων· πέμψει δ' ἐς δῖον Ἀειγύλιον·
 Εἰθεὺς ὑπὲρ περὶ φῶν, πατρώϊοι ἴκετο δῶμα·
 Εἰδὲ καὶ δ' ἦματα θυμῷ ἐτέοπετο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλθῶν ἐκ Λήμιοιο, δωδεκάτη δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλεύς θεὸς ἐμβαλεῖ, ὅς μιν ἔμελλε
 Πέμψειν εἰς Αἴδαο καὶ ἔκ ἐθέλοιτο ἰεῖσθαι.
 Τοὶ δ' ὥς οὐδ' ἐτίθει ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Γυναικὶ ἄτερ κόρυτός τε καὶ ἀσπίδος, ἔδ' ἔχον ἔγχος,
 50 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάσης χαμαὶ βάλε· τεῖρε δὲ ἰδρῶς
 Φεύγοιτο ἐκ ποταμοῦ· κάμαβ' δ' ὑπὲρ γούνατ' ἔδραμια·
 Οχθήσας δ' ἄρα ἔπειθε· οἱ μαζαλήτορα θυμῷ,
 „ὦ πόποι, ἦ μίζα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσι δρῶμαι·
 „Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μαζαλήτορες οἷς" τῶρ ἐπιφθοί,
 „Αὖτις αἰάσῃσιν οἶται ὑπὸ ζυφὸν ἡερθεῖος·
 „Οἷοι δὴ καὶ ἴδ' ἦλθε φυγῶν ὑπὸ ἰηλείς ἡμῶν,
 „Λῆμιοι ἐς ἡγάγεον περὶ μύκας, ἔδ' ἐμὶ ἔχε·
 „Πόποι, ἄλός πολὺς, ὁ πολλὸς ἀέκοιται ἐρύκει.
 „Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀχρεΐης ἡματέρῃο
 60 „Γνώσεται ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαίῃσιν,
 Ἡ καὶ ὁ μῦθος καὶ κείτ' ἐλεῖσεται, ἢ μιν ἐρύξαι
 Γῇ φρεσὶ ζοός, ἢ τε καὶ χεῖρ' ἀχρεΐῃ τῶρ ἐρύκει.

Ad vindictam Patrocli Menœtiadæ mortui:
Hos eduxit foras è fluuio pauidos tanquam hinnulos,
Ligauit autem à tergo manus bene scissis loris,
Quæ ipsi ferebant super bene tortas tunicas:
Tradidit verò sociis deducendos concauas ad naues. 32
At ipse iterum irruit interficere cupiens:
Ibi filio Priami obuiam factus est Dardanidæ
Ex fluuio fugienti Lycaoni:quem olim ipsemet
Adduxerat arreptum ex patris horto non volentem,
Per noctem accedens:ipse verò caprifisci acuto ære
Incidebat nouellos ramos, vt currus orbes essent.
Huic a. inopinatum malum venit nobilis Achilles.
Et tunc quidē ipsum in Lemnū bene cōditā vendidit
Nauibus abducens, sed filius Iasonis pretium dedit:
Illinc verò hospes ipsum redemit, multa autem dedit 42
Imbrius Eetio: misit verò ad nobilem Arisben.
Inde clam suffugiens paternam venit in domum:
Vndecim a. diēs animum oblectabat cum suis amicis,
Reuersus ex Lemno: duodecimo verò ipsum rursus
Manibus Achillis deus iniēcit, qui ipsum erat
Missurus ad Plutonis domum, licet non volentem ire.
Hūc igitur vt agnouit velox pedibus nobilis Achilles
Nudum sine galeâque & scuto neque habebat hastā,
(Namque hæc quidē omnia in terram abiecerat: con-
ficiebat enim sudor
Fugientem è fluuio: labor a. subtus genua lassabat) 50
Indignabundus dixit ad suum magnanimum animū,
Proh dij certē magnū miraculū istud oculis video,
,, Profecto iā Troia. magnanimi, quos quidē interfeci
,, Rursus resurgent à caligine obscura:
,, Vt etiam iste venit vitato infausto die,
,, Lemnum in claram venundatus: neq; ipsum detinuit
,, Profūditas maris cani, quæ multos inuitos coercet.
,, Sed age iam & hastæ cuspidem nostræ
,, Gustabit, vt videam in mentibus & intelligam
,, An similiter & illinc euadet, an ipsum retinebit
,, Terra alma, quæ fortem etiam detinet.

- Ποιῶν Πατρίκλοιο Μεισιπάδμο θανόντος·
 Τοὺς ἔξῃ γε θυράζε τετ' ἡπότας ἡὺ τε νεβροῖς·
 Δῆσε δ' ἐπὶ σὺν χερσὶς εὐτμητοῖσι ἱμάσι,
 30 Τοὺς αὐτοὶ φορέεσθαι ὅττι στεπνοῖσι χιποῖ·
 Δῶκε δ' ἐπαίρουσι κατὰ γαῖαν κοίλας ὅττι ἦεν.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπορρυσσε χατὰ κλῖ' ἀμύναι μιν ἀνίστα·
 Εἰθ' ἤν' Πριάμοιο Σωμύτετο Δαρδανίδαο
 Ἐκ ποταμοῦ Φωγοῖ π' Λυκάοι, τοιῖά ποτ' αὖδ'·
 Ἦν λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλώης ἔκ ἐθέλοιτα
 Εὐρύχοις περὶ μελαινά· ὁ δ' ἐβριεῖν ὅξ' ἐὶ χαλκῷ
 Τάμειρόους ὀρπηχας, ἵν' ὄρματος αἴτινες εἴεν.
 Τῷ δ' ἄρ' αἰσώϊστοι κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Καὶ τ' ὅτε μὲν μὴ Λῆμιοι εὐκτε μὲν ἐπ' ὤρεσσιν
 40 Νηϊοὶ ἄκον' ἀπαρ' ἤν' Ἰητοῖος ὦτοῖ ἐδωκε.
 Κῆθει δ' ἔξ' ἡνίοχ' ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκε
 Ἰμβριος Ἠεπίων· πέμψει δ' ἐς δῖον Ἀειτβίω·
 Εἰθεὶς ὑπὲρ περφυγῶν πατρώϊοι ἵκετο δῶμα.
 Εἰδὼς δ' ἤματα θυμὸν ἐτέοπε τοῖσι φίλοισι,
 Ἐλθῶν ἐκ Λήμιοιο, δωδεκάτη δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλεύς θεὸς ἐμβαλεῖ, ὅς μιν ἐμείλε
 Πέμψειν εἰς αἶδα· καὶ ἔκ ἐθέλοιτα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὥς οὐδ' ἐνόησε ποδύρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Γυντοὶ ἄτερ κόρυτός τε καὶ ἀσπίδος, ἔδ' ἐχέει ἔγχος,
 50 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὲρ ποίπει χαμαὶ βάλλει· τεῖρε δὲ ἰδρώς
 Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ· κάματό δ' ὑπὲρ γούνατ' ἰδομένα·
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴ μεγαλήτορα θυμῷ,
 „ὦ πόποι, ἦ μίγ' αἰ θαῦμα τόδ' ὅφ' ἀμύισι ὄρωμαι·
 „Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες οἷς" ἔσπεφιοι,
 „Αὖτις αἰάσῃσιν οἶται ὑπὸ ζυφὸν ἡερθεῖος·
 „Οἷοι δὴ καὶ ἔδ' ἦλθε φυγῶν ὑπὸ ἡλέες ἡμῶν,
 „Λῆμιοι ἐς ἠγαστῆρ' ἐὼν περὶ μὲν ἡμῶν, ἔδ' ἐμὶ ἔχει
 „Πόντος ἀλὸς πολὺς, ὃ πολλὰς αἰέκοιται ἐρύκει.
 „Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀχρονὴς ἡματέρῃο
 60 „Γεύσεται ὄφρα ἰδομένη σὺν φρεσὶν ἡδὲ δαίῃ,
 „Ἦ καὶ ὄμῳ καὶ κείτ' ἐλεῖσεται, ἢ μιν ἐρύξαι
 „Γῇ φησὶ ζοός, ἢ τε καὶ χερσὶν ἐρύκει.

Ad vindictam Patrocli Menœtiadæ mortui:
Hos eduxit foras è fluuio pavidos tanquam hinnulos,
Ligauit autem à tergo manus bene scissis loris,
Quæ ipsi ferebant super bene tortas tunicas:
Tradidit verò sociis deducendos concauas ad naues. 30
At ipse iterum irruit interficere cupiens:
Ibi filio Priami obuiam factus est Dardanidæ
Ex fluuio fugienti Lycaoni:quem olim ipsemet
Adduxerat arreptum ex patris horto non volentem,
Per noctem accedens:ipse verò caprifici acuto ære
Incidebat nouellos ramos, vt currus orbes essent.
Huic a. inopinatum malum venit nobilis Achilles.
Et tunc quidẽ ipsum in Lemnũ bene cõditã vendidit
Nauibus abducens, sed filius Iasonis pretium deõit:
Illinc verò hospes ipsum redemit, multa autem dedit 42
Imbrius Eetio: misit verò ad nobilem Arisben.
Inde clam suffugiens paternam venit in domum:
Vndecim a. dies animum obleuabat cum suis amicis,
Reuersus ex Lemno: duodecimo verò ipsum rursus
Manibus Achillis deus iniēcit, qui ipsum erat
Missurus ad Plutonis domum, licet non volentem ire.
Hũc igitur vt agnouit velox pedibus nobilis Achilles
Nudum sine galeaque & scuto neque habebat hastã,
(Namque hæc quidẽ omnia in terram abiecerat: con-
ficiebat enim sudor
Fugientem è fluuio: labor a. subtus genua lassabat) 50
Indignabundus dixit ad suum magnanimum animũ,
Proh dij certè magnũ miraculũ istud oculis video,
„Profecto iã Troia. magnanimi, quos quidẽ interfeci
„Rursus resurgent à caligine obscura:
„Vt etiam iste venit vitato infausto die,
„Lemnum in claram venundatus: neq; ipsum detinuit
„Profunditas maris cani, quæ multos inuitos coercet.
„Sed age iam & hastæ cuspidem nostræ
„Gustabit, vt videam in mentibus & intelligam
„An similiter & illinc euadet, an ipsum retinebit 60
„Terra alma, quæ fortem etiam detinet.

Ὡς ὥρμαινε λόγῳ· ὁ δὲ οἱ χεῖρ' ἦλθε τεθηπὼς,
Γούῳ ἄφραδ' ἡμεμαῶς, πρὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγεῖν θάλατ' ἰτε κακὸν καὶ κῆρα μέγιστην·
Ἦτο δ' αὖ δόρυ μακρὸν αἰέχεθε δῖος Ἀχιλλεύς·
οὐτάλῃ μ' ἡμεμαῶς· ὁ δ' ὑπὲρ ἄρ' ἔλαβε
γούῳ

Κύψας, ἐγχείη δ' ἀρ' ἴσθ' ἰότης οἱ γαίῃ
Εὐπνέων ἢ χροὸς ἄμωμαι ἀνδρῶμένοιο·

70 Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ λόρ' ἐλὼν ἐλίσσεται γούνασι·
 Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχει ἔγχος ἄκαχλιδος, ὕδ' ἐμεθίει·
 Καὶ μυλίας ὁμῶς ἔπα πτερύγεσσιν ὥς σπύδα,
 „Γεμῦμαι σ' Ἀχελεῦ· σὺ δέ μ' αἶδο, καὶ μ'
 ἐλέησον

Ἄντι τοῦ ἐμ' ἰκέταις διοτρεφῆς ἀσπίδιο.

„Παὺς ὁ Θεὸς ὁρᾷ τὰ πάντα καὶ τὸν Δημήτριον ἀκτὴν,

„Ηραπ τῷ ὅτε μ' ἔλες εὐκπρόη εἰ ἀλωῇ,

3, Καί με' ἐπερχοῦσας αἰεὺθει ἄλγος πατρός τε φίλοι τε,

„Δῆμιτοι ἐς ἡγάθειον, ἐλατόμβοιοι δὲ ποιήλφοι·

80 „Νυνὶ γ' ἄνυμι πρὶς τόσσα πορῶν· ἥως δέ μοι ὄβρι
 „ Ἡδὲ δουδικάτη, ὅτ' ἐς Ἰλῶνι εἰλήλυθα
 „ Πολλὰ παθὼν, νυνὶ αὖ με τεῆς οἱ χερσὶ ἔθηκε
 „ Μοῖρ' ὅλοή· μέλλω που ἀπὲρ χθεῶς Διὶ πατρὶ,
 „ Ὃς με Ζοῖαυπὶς ἔδωκε· μνηστῆράδισι δὲ με
 μήτηρ

„Γείατο Λαοτόν, θυγαῖτης Αλθαο γένους,

2, Αλθεω, ὅς Δελέρισσι φιλοπτολέυρισσι αἰάσῃ,

Πήδουσοι ἀνέπνευσαν ἔχον ὑπὸ Σατυρίειπ.

„Τὸ δ' ἔχει θυγατέρα Πείραμος, πολλὰς δ' ἔχ' ἀδελφάς·

„Τῆς δὲ δυνάμεως, σὺ δ' ἄμφω διεγρομίσθε·

Ἡτοι δὲ κρώουσι μὲν κρυλέεσι δ' αἰμασταις

90 , Αιπίθεοι Πολύδωγχι, ἐπεὶ βάλες ὄξει δουρί·

„Νυνὶ δὲ θέλω ἀντιμεταχειρῆσθαι ὑμῶν ὅτι

„Σαί χεῖρα φεῖξεαι, ἐπὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

„Αλλ' ἐγὼ τοι ἔρέω, σὺ δ' εἰ φρεσὶ βλήμεο σῆσι.

„Μὴ με κτεῖν, ἐπὶ ὕψους αἵματος Εὐδούμου,

ὡς τοὶ ἐπαῖργοι ἐπεφθιμένοι ἀνιάτε καὶ ἀτεργά τε.

Sic cogitabat manēs: isv. prope eum venit trepidus
Genua contingere cupiēs: valde n. desiderabat animo
Effugere mortēque malam & fatum nigrum.

Verū ipse quidem hastā longam sustulit nobilis Achil.
Vulnerare cupiēs: hic v. occurrit & prehendit genua
Præcumbens: hasta verò supra dorsum in terra

Stetit cupiens corpore satiari humano: . (plicabat,
Cæterum hic altera *manus* quidem capiēs genua sup-
Altera v. tenebat lanceam acutam, neque demittebat,
Et cum supplicans verbis alatis alloquutus est,

Supplex te oro Achilles, tu a. me venerare & mei
miserere.

„Loco tibi sum supplicis, ō nobilis, venerandi,
„Apud te enim primū degustavi Cereris donum
„Die illo quo me cepisti bene culto in horto,

„Ac me vēdidisti procul abducēs à patrēque amicisq;
„Lemnū in clarā: centum boū pretium a. tibi inueni.

„Nunc v. redimerer ter tantū dās: dies enim mihi est
„Hæc duodecima, ex quo in Ilium appuli

„Multa perpeſsus: nunc rursus me tuis in manibus
posuit (Iupiter pater

„Fatū crudele: adeo me. credo equidem, odio habet
„Qui me tibi rursus tradidit: brevis æui a. me mater

„Peperit Laothoe filia Althæ senis

„Althæ, qui Lelegis bellicosus præest,

„Pedasum altam obtinens prope Satnioentē *fluvium*.

„Huius v. habuit filiā Priamus: multas quoque alias:

„Ex hac a. duo nati sumus: tu v. vtrunque obtrūcabis:

„Illum quidem primos inter pedites domuisti,

„Diis parē Polydorū, postquā iaculatus es acuta hasta,

„Nunc vero hic mihi malum erit: non enim puto

„Tuas man' effugiturū, postquā *me tibi* appropinqua

„Aliud a. tibi dico, tu v. in mētē pone tuis, (uit deus.

„Ne me interfice, quoniam non vterinus frater He-
ctoris sum

„Quitibi socium interemit mitēque fortēque.

Ως ἄρα μιν Πελάμοιο προσήυδα Φαίδιμος υἱός,
 Αἰαγόρομος ἐπειγόν, ἀμείλιχτο δ' ὅτ' ἀκούσι,
 „Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφάσκεις, μηδ' ἀγόρευε.
 „Πεῖν μὲν γὰρ Πάτροκλοι ἔπιπασσεν μόρσιμον ἥμαρ,
 100 „Τόφρα τέ μοι πεφιδέσθαι φρεσὶ φίλτερον ἢ
 „Τρώων καὶ πολλοὺς ζῶντας ἔλοιπ' ἐπερασά.
 „Νυνὶ δ' ἔκ' ἐσθ' ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅ κεν θεός γε
 „Ιλίῳ περ πάροισιν ἐμῆς ὄνχερσὶ βάλῃσι.
 „Συμπάτωι Τρώωνι, πέρι δ' αὖ Πελάμοιό γε
 παίδων.

„Αλλὰ φίλος θάνατος, πῆ ὅλοφύρεαι αὐτὸς.
 „Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃς ἔρσεν πολλοὶ ἀμείων.
 „Οὐχ ὁρῶν οἷος καὶ γὰρ χαλὸς τε μέγας τε,
 „Πατρὸς δ' ἐμ' ἀγατοῖο, θεὰ δέ μ' ἐξείατο μήτηρ.
 „Αλλ' ἔπι τοι καὶ μοι θάνατος καὶ μῆλα κραταίῃ
 110 „Εἴσεται, ἢ ἦώς, ἢ δαίμων, ἢ μέσοι ἡμῃ,
 „Οππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρης ἐκ θυμῷ ἔληται,
 „Ἡ ὅ γε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ γυρῆφι οἷσ' ὦ.

Ως φάτο, τὸ δ' αὐτὸ λυτο γούνατα καὶ φίλοι ἦτορ.
 Ἐλχος μὲν ῥ' ἀφείκον· ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας
 Αμφοτέρως· Ἀχιλεὺς ᾧ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 Τύψεν καὶ κληῖδιν παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ ἦστο
 Δ' ὅ ξίφος ἀμφηκὲς· ὃ δ' ἄρα κορυφῆς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο παταγῆς· ἐκ δ' αἶμα μύχαν' ῥέει, δεινὴ δ' αἰὶα.
 Τοῖδ' Ἀχιλεὺς ποταμῷδε λαβὼν ποδὸς, ἦκε
 φέρεσθαι,

120 Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπειτα πλεῖσθαι ἀγόμενοι,
 „Εἰ τω τοῖσι μὲν κεῖσομεν ἰχθύσι, οἷσ' ὠτειλῆς
 „Αἶμα δ' ὀπολιχμήσονται ἀκηδέες ὑδέσθαι μήτηρ
 „Εἰ θεοὶ μὲν λεχέας γοήσεται, δὴν ἄν Σκάμανδρος
 „Οἷοι δινῆας, εἴσω ἄλός εὐρέα κόλποι.
 „Θρώσχοι τε καὶ κύμα μύχαν' αἶμα φεῖχ' ὑπαίξου
 „Ἰχθεὺς, ὅς κεν φάγησι Λυκάριος ἀργέτα δημόν.
 „Φθαίρεσθ' εἰς κείν' ἄστυ κηχέμεν Ιλίῳ ἱρῆς.
 „Τμῆς μὲν φεύγοιτες ἐχὼν δ' ὅππῃ κεραιῶν.
 „Οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς ἔσθ' εὐρὺς ὄρεος ἀργυροδίνης.

Sic igitur ipsum Priami alloquutus est illustris filius,
 „Supplicans verbis, immite a. responsum audiuit,
 „Stulte, ne mihi pretia redemptionis recense neque
 narra, (dicam,-

„Antequam n. Patroclus assequutus esset fatalem
 „Interea aliquando mihi parcere in mētib. gratū erat
 „Troianis & multos viuos cepi & vendidi:

„Nunc a. nō est qui mortem effugiat, quēcunq; deus
 „Ilium ante, meas in manus coniecerit 109

„Omnium Troianorū, prācipuē v. Priami filiorum:
 „Sed amice morere & tu: quid ingemis frustra?

„Occubuit & Patroclus, qui te multo prāstātor erat.
 „Nōne vides qualis & ego pulcherque magnūque?

„Patris a. sum filius nobilis, dea v. me peperit mater.
 „Sed post te etiam mihi mors & fatum violentum.

„Erit, vel aurora, vel crepusculo, vel meridie,
 „Quando quis & mihi ferro animum auferet,
 „Siue ille hasta percūtiens, siue à neruis sagitta.

Sic dixit: huius v. ibi soluta sunt genua & charū cor. 110

Hastā quidem emisit: ipse v. sedebat manus pandens
 Ambas: Achilles autem dstringens ensem acutum,

Percussit iuxta compagem ad ceruicē, totūque intro
 Penetrauit ensis anceps: ille v. pronus in terra

Iacebat extensus, extrāque sanguis ater fluebat, riga-
 bātque terram. (vt ferretur,

Hūc verō Achilles in fluuium arreptū pede proiecit
 Et ei insultans verba alata loquutus est,

Ibi nunc iace cum piscibus qui tibi vulneris
 „Sanguinem lambent securi: neque te mater

„Impositum lectis deflebit, sed Scamander 110

„Feret vorticofus in maris latum sinum:
 „Saltans aliquis per vndā, sub nigrā superficiē vadet:

„Piscis qui deuoret Lycaonis album adipem
 „Pereatis, donec vrbe potiamur Ilij sacri,

„Vos quidem fugientes, ego vero à tergo cædens:
 „Neque vobis fluuius pulchrifluus, claris vorticibus

- 330 Ἀρχέσει, ὦ δῖη δὴ πόλεις ἱερεῦετε τῶν ῥα,
 Ζεὺς δ' ὅν δῖησι κατ' εἴετε μῶνυχας ἵππους.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐλέσθε κακὸν μῶρον, εἰσὶν κε πάντες.
 Τίσετε Πατρίκλιον Φόιν, καὶ Λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 Οὓς ὅππῃσι θεῇσι ἐπὶ φρεσὶ νόσφι ἐμείψ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δ' ὅχλασται κηρῶνι μάλλον
 Ὠρμίνῃ δ' αἰὲς θυμῶν ὅπως παύσειε ποταμοί.
 Δίῳ Ἀχιλλῆα, Τρῳέεσσι δ' ὀλιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόφρα δ' Πηλέος υἱὸς ἔχῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Ἀργεῖαίῃ ἐπὶ ἄλτο κατὰ κτάνην μινεμένην,
 340 Τίβη Πηλεγόνοιο, δὶ δ' Ἀξίος εὐρυρέεθρος
 Γαῖα καὶ Περίβοια Ἀκασσάδῃοιο θυγατρῶν
 Πρεσβυτάτη· τῇ γὰρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βατρυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλλεὺς ἐπὶ ῥυσεῖ· ὃ δ' αἰτίος ἐκ πο-
 ταμοῖο
 ἔστη ἔχῃ δύο δούρε, μῦθος δέ οἱ ἐφρεσὶ θεῆκε
 Ζεῦθες· ἐπὶ κε χόλατο δαίχτα μῦθον αἰζήσας,
 Τοὺς Ἀχιλλεὺς ἐδαΐζε χεῖρ' ῥόον, ὃ δ' ἐλέαρεν.
 Οἶδ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀνὴλοισι ἰοῖτες,
 Τοὶ πρὸς τερος πρὸς ἐπὶ πεδύρης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 350 Τίς, ποθεῖς εἰς αἰδρῶν, ὃ μιν ἔπλες αἰτίος
 — ἐλθεῖν.
 350 Δυσκλῶνι δέ τε παῖδες ἐμῷ μῦθῳ αἰτιόωσι
 Τοὶ δ' αὖ Πηλεγόνοιο πρὸς φάειε Φαίδιμος υἱός,
 Πηλεΐδῃ μεγάλῃ, πῶν γένειον ἐρεῖται.
 Εἰμ' ἐκ Παγοῖνης εἰσβάλλω πηλὸν ἔγχος,
 Παγοῖνας αἰδρας ἄγω δολιχέγχεας· ἦ δὲ δέ μοι κῆρ.
 Ὡς ἐδικάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον ἐλάλυσθα.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γένειον ἔξ Ἀξίου κέρυ' ῥέοιτος,
 Ἀξίῃ, ὃς κάλλιστος ἔδωκε θεῇ γαῖαν ἱήσι,
 Ὡς τέκε Πηλεγόνα κλυδὶ ἔγχῃ, δὶ δ' ἐμὲ φασί
 Γαῖα καὶ, κῆρ αὖτε μάχῃ μεθ' ἀφ' ἡμῶν Ἀχιλλεῦ.
 360 Ὡς φάτ' ἀπὸ κλήσεως· ὃ δ' αἰέχετο δῖος Ἀχιλλεὺς.
 Πηλιάδῃ μὲν ἴκω, ὃ δ' ἐμαρτῇ δούρασι ἀμφί.
 Ἦρας Ἀργεῖαίῃ, ἐπὶ πρὸς δέξιος ἦε
 Καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν δουρὶ σάκος βάλλει, ὃ δὲ δεξιῇ

„Proderit, cui iam diu multos sacrificatis tauros,
 „Viuos autē in vorticib. immittitis vnūgulos equos
 „Sed & sic peribitis dira morte, quoad omnes
 „Luatis Patrocli cædem, & interitum Achiuorum,
 „Quos apud naues citas interfecistis, absente me.

130

Sic dixit: fluuius a. indignatus est animo magis,
 Argitabátque animo quomodo coerceret à cæde
 Nobilem Achillē, à Troianis verò pestem auerteret.
 Interea autem Pelei filius habens longam hastam,
 Asteropæo insiliit, interficere cupiens,
 Filio Pelegonis: hunc verò Axius latifluus
 Genuit & Peribœa Acesameni filiarum
 Natu maxima: huic enim missus est fluuius altos vor-
 tices habens.

Hūc Achilles adortus est: ille verò cōtrarius è fluuiio
 Stetit tenens duas hastas: robur a. ei in animo posuit
 Xanthus, quia iratus erat ob interfectos iuuenes.
 Quos Achilles interfecerat in fluctu, neque misertus
 erat. (tes,

140

Hi a. quum iam proximi essent, sibi inuicem irruen-
 Hūc prior alloquitur est velox pedib. diuinus Achilles.
 „Quis, vnde es viroŕū qui mihi audes obuius venire?
 „Infeliciū sanè filij meo robori occurrant:
 „Hūc a. rursus Pelegonis alloquutus est illustris filius.
 „Pelide magnanime, cur genus quæris?
 „Sum ex Pæonia fertili procul distante,
 „Pæonas viros ducēs lōgashastas gestātes: hæc a. mihi
 „Dies vndecima, quando in Ilium veni: (nunc
 „Sed mihi genus ex Axio latē fluente:
 „Axio qui limpidissimam aquam per terram fundit.
 „Qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc a. aiūt
 „Genuisse me: nunc verò pugnemus illustris Achilles.

150

Sic dixit minitans: sustulit autem diuinus Achilles
 Peliadē hastā: ipse v. simul *geminæ* hastis vtraq; manu
 Heros Asteropæus iecit, quia ambidexter erat.

Atq; altera quidē hasta scutum percussit neq; penitus 160

Ῥῆξε σάκος· χρυσοῖς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο·

Τῷ δ' ἐτέρῳ μὲν πῆχυν ἔπι χράβδον βάλε χερσὶς

Δεξ. τερῆς, οὗτο δ' αἶμα κελαϊεφές, ἠδ' ὑπὸρ αὐτῇ

Γαῖῃ σέεσθ' ἔεικτο, λίλαμον δὲ χερσὶς ἄσαι.

Δευτέρῳ δ' αὖτ' Ἀχιλεὺς μῆλιν ἰθυπῆϊα

Ἀγροπαῖῳ ἐφῆκε κατακλῖάμεναι λυκαῖται·

170 Καὶ τῷ μὲν ῥ' ἀφάμαρται· ὅδ' ὑψηλὸν βάλεν
ὄρῳ.

Μεσσηπαγέει δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλιποι ἔγχος·

Πηλείδης δ' αὖρε ὅζ' ἔρυσσάμενος ὦρσε μῆροῦ.

Ἀλλ' ἔπι οἴμωκαῖός· ὃ δ' ἄρα μῆλιν Ἀχιλῆος.

Θύδιόατ' ἐκ κρημνῶν ἐρύσσει χερσὶ παχείῃ.

Τεῖς μὲν μὲν πλέμμεζεν ἐρύσσει λυκαῖται,

Τεῖς δ' ἔμεθ' ἦκε βῆ· ὃ δ' ἔτ' ἐτραπὶν ἠθέλε θυμῷ.

Ἀξαι, ἔπι γνάμψας δόρυ μείλιποι Λίακίδης·

Ἀλλὰ κοῖτις Ἀχιλεὺς χερσὶν αὖρε θυμῷ ἀππύρει·

Γαστέρα γὰρ μὲν τύψε παρ' ὀμφαλόι· ὅα δ' ἄρα
πᾶσαι

180 Χυῖτο χαμαὶ χολάδες· δι δὲ Σκύρος ὄσσε κάλυψεν·

Ἀσθμαῖνοί τ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' οἷσι σῆθεσσι ὀρυσσέας,

Τεύχεά τ' ἐξείαριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἐΐδη,

„Κῆρ σ' ἔπει, χαλεποὶ τοι εἰσθεῖός Κρηναίος·

„Πασι εἰς ἐμὴν ποταμῶν ὧρ' ἐκγεγαῶπι·

„Φῆσθα σὺ μὲν ποταμῶν γένος ἐμὴν εὐρὺ ρέοντος·

„Αὐτὰρ ἐγὼ γεινῶν μεγάλῃ Διὸς εὐχομαι ἔμ'·

„Τίχτε μ' αἶψα πολλοῖσι αἰάσσει Μυρμιδόνεσσιν,

„Πηλεὺς Λίακίδης ὅδ' ἄρ' Λιακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·

„Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἄλιμυρῆται·

190 „Κραίσσων δ' αὖτε Διὸς γεινῶν ποταμῶν τέτυκται.

„Καὶ γὰρ Σοῖ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δυναταί περ·

„Χροασμῆν· ἄλλ' ἔκ' ἐστὶ Διὶ Κρηναίῳ μάχῃ·

„Τῷ ἔτε κρείων Ἀχαιῶν ἴσοφαις,·

„Οὐδ' βαθυρρέναιον μέγα θεῖος ὠκεανόιο,

„Εξ ἔπει πάντες ποταμῶν καὶ πάντα θάλασσα,

„Καὶ πᾶσαι κρήναι, καὶ φρέιατα μακρὰ ἰάουσι.

„Ἀλλὰ καὶ ὅς τις δίδωκε Διὸς μεγάλοιον κεραινοῖ,

Rupit scutum, aurum enim prohibuit, dona dei:
 Altera a. ipsius cubitum leuiter pestrinxit manus
 Dextræ: exiliit a. sanguis ater: illa verò supra ipsum
 Terræ infixæ est, cupiens corpore sariare se.
 Secundus verò Achilles hastam recta volantem
 In Asteropæum immisit, occidere cupiens.
 Et ab hoc quidem aberrauit: altam verò tetigit ripam
 Medio tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam:
 Pelides verò ensem acutum extrahens à femore
 Saliit in eum cupidus: ipse autem hastam Achillis
 Non poterat è præcipitio euellere manu valida:
 Ter quidem ipsam concussit extrahere cupiens,
 Ter autem defecit vis: quarto vero parabat animo
 Frangere incuruando hastam fraxineam Æacidæ,
 Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:
 In ventre n. ipsum percussit apud vmbilicum, omniâ-
 que (obtexit

173

Effusa sunt humi intestina: huius a. caligo oculos
 Expirantis: at Achilles in pectora irruens,

Armâque detraxit, & glorians verbum dixit,

174

Iaceas sic, difficile tibi præpotentis Saturnij

„Cum filiis contendere, è fluuiò licet natus sis.

„Dicebas tu quidem fluuij genus te esse latè fluentis:

„At ego soboles magni Iouis gloriôr esse.

„Genuit me vir multis imperans Myrmidonibus

„Peleus Æacides: Æacus v. ex Ioue erat:

„Quare præstâtior quidem Iupiter fluuijs in mare
 cum strepitu irrumpentibus:

„Præstantius etiam Iouis genus quàm fluuij est.

„Etenim tibi fluuius adest magnus, si potest quid

„Prodesse: sed non licet cum Ioue Saturnio pugnare. 1750

„Quapropter neque rex Acheloius comparat se Ioui,

„Neque profundi magna potentia Oceani,

„Ex quo omnes fluuij & totum mare,

„Et omnes fontes, & putei alti oriuntur;

„Sed & is timet Iouis magni fulmen,

Iam v

„Δαίτω τε βροτῶν, ἔτ' ἂν ὕδασι σμα-
ραγῇσι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσειτο χάλκεοι ἔγχος.

200 Τοὶ δ' ἔχ' αὐτῶν λίπναι, ἐπεὶ φίλοι ἦτορ
ἀπύρεα

Κεῖνοι δὲ φαμάθεισι, δάμναι δὲ μὴ μῆλα ἴδωρ.

Τοὶ μὲν δ' ἐγχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπέποιτο,

Δημῶν ἐρεπτόμενοι βπνεφείδοι κείροιτες.

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' Πάροιας ἱπποκουρυσσάς,

Οἳ ῥ' ἐπὶ παρὰ ποταμῷ πεφοβήατο διήειτα,

Ὡς αἶδοιτο αἰετοὶ οἷ κερατερῇ ὑσμίνῃ,

Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι Ἴφιταμόντι.

Εἴτ' ἔλε Θρῆσιλοχοὶ τε, Μυδωιά τε, Αἰγύ-
πυλοί τε,

Μηῖσσί τε, Θερῆσσί τε, καὶ Αἰίοι καὶ Ὀφελῆσιν.

210 Καὶ οὐκ' ἐπὶ πλείους κτοῖν Πάροιας ὠκίς Ἀχιλλεύς,

Εἰ μὴ χροσάμενος περσεφῇ ποταμὸς βαθυδίνης.

Αἰεὶ δὲ σιμῶντος, βαθέης δ' ἐφδέγξατο δίνης.

„ὦ Ἀχιλλεῦ, πρὶ μὲν κρατῆος, πρὶ δ' αἴσου λαρίζεις

„Αἰδρῶν. αἰεὶ γάρ τοι ἀμύσεισι θεοὶ αὐτοί.

„Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόν' παῖς πάντας ὀλέσσει,

„Εξ ἐμέθαι γ' ἐλάσας πεδίοι καὶτα μέγμερα
ρίζει.

„Πλήθει γὰρ δή μοι τεκύναι ἔρατειά ῥέεθρα,

„Οὐδέ τι πῶς διύαμαι περ χέει ῥοοὶ εἰς ἅλα διαπ.

„Στεινέμενος τεκύνεσσι, σὺ δ' ἔκτεινεις αἰδμήλας.

220 „Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, ἄγε μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενος περσεφῇ πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς,

„Εστὶ τῶντα Σκάρμανδρε διοτρεφὲς, ὥς σὺ κελεύεις.

„Τρῶας δ' ὅσους λήξω ὑπὸ φιάλοις οἰαεῖζαι,

„Πρὶν ἔλσαι μετ' ἄστυ, καὶ ἔκδοι περὶ θύων

„Αἰπείων, ἢ κέρ με δαμάσσοιτο ἢ κερὶ ἐγώ τοι.

Ὡς εἰπὼν, Τρῶες σὶ ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.

Καὶ τότε Ἀπόλλωνι περσεφῇ ποταμὸς βαθυδίνης,

„ὦ πόποι, ὅτ' ἄρ' ἤρθε Διὸς τίκος, ὃ σὺ γε βυλαῖ

„Horredūq; tonitru, quando è cœlo fragor ē ediderit.

Dixit, & ē ripa euulsit æream hastam:

Hūc a. illic reliquit, postquam charo corde priuauit,

Iacentem in arenis, alluebat verò ipsum nigra aqua.

Hunc quidem anguillæque & pisces circumdabant, 200

Adipem comedentes renibus obtensum rodentes.

Sed hic contendit ire ad Pæonas equites,

Qui adhuc iuxta fluuium territi erant vorticosum,

Postquam viderunt fortissimum in atroci pugna,

Manibus Pelidæ, & ense fortiter interemptum.

Tūc interfecit Thersilochūq; Mydonāq; Astypylūq;

Mnesūq; Thrasīūque, & Ænium, & Ophelesten.

Et adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,

Nisi iratus alloquutus fuisset fluuius profundos vor-
tices habens

Viro assimilatus: è profundo a affatus est vortice, 210

O Achilles, supra ceteros quidem fortis es, supraque
alios indigna patras

„Viros: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.

„Si quidem tibi Troianos cōcessit Saturni filius om-
nes perdere,

„Procul à me saltē pellens, in campo ardua patra:

„Plena sunt enim iam mihi cadauerib. amœna fluēta,

„Neq; aliquò possum effūdere fluxū in mare diuinū

„Obstructus cadauerib. tu a. interficis peniciosè.

„Sed age, iam desiste, stupor me occupat, princeps
populorum.

Hūc a excipiēs alloquutus est pedib celer Achilles, 220

„Erunt hæc Scamandre diuine vt tu iubes:

„Troianos tamē nō antè desinā superbos interficere,

„Quā cōclusero intra ciuitatē, & cū Hectore exper-

„Contra, an me interficiet, an ego ipsum. (tus fuero

Sic fatus, in Troianos irruit deo par.

Et tunc Apollinem alloquutus est fluuius profundis
vorticibus,

„Proh deos, argentei arcus Iouis fili, non tu consilia

- „Εἰρύσσο Κροτιάτος, ὅτι μάλα πόλ' ἐπέτελλε
 130 „Τρῶσι παρὶς ἄλσασιν ἔα μύσσει, ἥσ' οἶκεν ἔλθῃ
 „Δείλος ἰψὲ δύαι, (κιάσῃ δ' εἰβέωλοι δ' ὄρεα.
 Η, ἔα χιλλεῖς μὲν δουρικλυτοῖς ἐντορε μέσσω.
 Κρημὶν ἀπαΐξας, ὃ δ' ἐπέσουτο οἶδμα πύθωι,
 Παιτα δ' ὀβριερέεθρα κυκώμενος, ὥσπερ ἵκερτος
 Πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὖδι ἄλεις ἔσαν, οἷς καὶ Ἰλὶες
 Τοῖς ἐκβόλῃς θύραζε μεμυχτοῖς, ἥν τε τῶρος
 Χέρσοι δὲ ζώεις δ' ἐσπία χεῖ χαλὰ ρέεθρα
 Κρύπτωι ἐσθίησι βαθείησι μεγάλοισι.
 Δαιὶοι δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενοι ἴσαντο κύμα,
 140 Ωθεῖ δ' ἐσπία πύθωι ῥόος, ὃ δὲ πόδες σι
 Εἶχε σπείζατο, ὃ δὲ πτελέων ἔλε χερσὶ
 Εὐφυνία μεγάλῃ, ἥ δ' ἐκ ῥίζῳι ἐριπύσσει
 Κρημῖνοι ἀπαντα δαῖσει, ἐπέχετο χαλὰ ρέεθρα·
 Οἷοισι πυκνοῖσι, γεφύρωσι δέ μιν αὖδι,
 Εἶσα πᾶσ' ἐριπύσσει, ὃ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀπορρίπτει,
 Ηἵξει πεδίοιο ποσὶ κραπνοῖσι πέντεσσι
 Δαῖσας, ὃ δὲ τ' ἔλκε μέγας θεός, ὅρτο δ' ἐπ' αὖδι.
 Αἰσκέλα μύσσει, ἵα μιν παύσειε πόσιοι
 Δῖοι Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δ' ἰοὶ γοῖ ἀλάλκοι.
 150 Πηλείδης δ' ἀπὸ ρουσει ὄσσει τ' ἐπὶ δούρης ἐρωῶ.
 Αἰετὺ οἴματ' ἔχει μύσσει τῷ θρηνητοῖς,
 Οἷα δ' ἄμα κάρτισός τε καὶ ὄκιστος πετὴωσι.
 Τῷ αἰετὸς ἥξει, ἐπὶ σήθεσσι δ' χαλκός
 Σμερδαλέοι κοιάβιζει, ἔπαιθα δ' ὅτ' οἱ λιαθεῖς
 Φεύγ', ὃ δ' ὀπιθερέων ἐπὶ τοῖς μεγάλῃ ὄρυμα γδῶ.
 Ως δ' ὅτ' αἰετὸς ὀχνητὸς ἀπὸ κρήνης μύσανδρου
 Αἰφύτα καὶ κήποις ὕδατος ῥοοὶ ἡγεμονεύει,
 Χερσὶ μάχεσθαι ἔχει, ἀμάρης δ' ὅς ἐξ ἔχματα βόηται.
 Τῷ μὲν τε περὶ τοῖς ὕδασι ψηφίδες ἀπασσαι.
 160 Οχλειῶται, ὃ δὲ τ' ὄκα κατεβόηται κελαρύζει.
 Χάρις ἐπὶ περὶ αἰετῶν, φθάσει δέ τε καὶ δι' ἀγοίται.
 Ως αἶψ' Ἀχιλλῆα κινήσεται κύμα ῥοοιο,
 Καὶ λαμπρὸν εἶσα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι αἰδρεῖται.

„Obseruasti Saturnij qui tibi admodum diligenter
præcepit,

„Troianis ut adesses & opem ferres, donec veniat 230

„Crepusculū vespertinū, obumbrētq; fertilē terram:

„Dixit, & Achilles quidē hasta inclytus infiliit medio
Ripa defiliens, ille autem irruit æstu feruens.

Omnia v. mouit fluenta turbatus, impulsa cadauera

Multa, quæ in ipso abundē erāt, quæ cōfecerat Achil.

Hæc eiecit foras, mugiens tanquam taurus

In terram: viuos verò seruauit per pulchra fluenta,

Occultans in vorticibus profundis, magnis:

Horrenda a, circum Achillem turbata elata est vnda:

Repellebat v. eū in scutū ingruens æstus, neq; pedibus 240

Poterat firmus stare: ille v. vlinum prehēdit manibus

Pulchram, proceram: hæc a à radicibus prolapsa

Crepidinem totam dispulsi, detinuit v. pulchra fluēta

Ramis densis: ponte iunxit autem illam ipsam,

Intus tota prolapsa, hic verò ex aluco exiliens,

Properabāt per campum pedibus velocibus volare,

Territus: neque cessauit magnus deus: motus est a. in

In sūmo nigricās, ut ipsum cohiberet à bello (ipsū

Diuinum Achillem, à Troianisq; exitium auerteret,

Pelides autem aufugit, quantum est hastæ iactus,

Aquilæ impetum habens nigræ venatricis 250

Quæ simul fortissimaque & celerrima alitum est:

Huic similis ruit: in pectoribus autem æs

Horrendè insonabat: obliquè verò ab hoc declinans

Fugiebat: hic a. à tergo fluens sequebatur magno stre-

Sicut verò quādo vir aquæ ductor à fōte nigro (picu.

Per plantas & hortos aquæ riuum deducit,

Manibus ligonem habens, & aluci obices amouens,

Hæc quidem profluente subtus calculi omnes

Prouoluuntur: hæc a. citò defluens immurmurat

Loco in decliui, preuenit verò & ipsum deductorem: 260

Sic semper Achillem vrgebat vnda fluxus,

Velox licet esset: dijenim præstantiores viris.

Ουσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Σπῆλαι ἄνιπίβοι, ἣ γαῖαν αἴμι ἅπαντες
 Ἀτὰρ αἰ τοι φοβέοισι, τί ἔραϊόν εὐριὺ ἱχίοισι,
 Τοσσάκι μιν μέγα κῆμα διίπετιός πεταμένο
 Πλάζ' ὤμοις κατ' ἰσθμῷ· ὅδ' ἐψόσε πρὸς ἴν
 ἐπήδα.

270

Θυμῷ αἰιάζαι, ποταμὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἐδάμια
 Λάβρος ὑπαιτ' ἀρέωι, κοῖβη δ' ὑφ' ἑπτε πο-
 δοῖν.

Πηλεΐδης δ' ὤμωζεν ἰδοὶ αἰ ἔραϊόν εὐριὺ·
 „Ζεῦ πάτερ ὡς ἔπες με θεῶν ἐλεσιόν ὑπέτη
 „Εκ ποταμοῖο σπᾶσαι, ἐπιτα ᾗ καὶ τι παθοίμι.
 „Ἄλλος δ' ἔπες μοι τόσσ' αἴπος ἔραϊοῖσι,
 „Ἀλλὰ φίλη μήτηρ ἥ με ψεύδουσιν ἐθέλει,
 „Ἡ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάωι,
 „Λαψήροϊς ὀλέεσθ' Ἀπόλλωνος βελέεσσι.
 „Ὡς μ' ὅφελ' ἔκπερ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε τέτραφ'
 ἄριστος.

280

„Τὰ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφί, ἀγαθὸν δέ κεν ἔξειάριξο.
 „Νυῦ δέ με λευγαλέω θαιάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι,
 „Ερχθείτ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συ-
 φερβόν,

„Οἱ γὰρ τ' εἰαυλὸς ἀπόρσει χιμῶνι ὥρῳ τε.
 Ὡς φάτο τῷ ᾗ μάλ' ἄκκα Ποσειδάων ἣ Ἀθηνῶν
 Σπήτιν ἐλθὲς ἵκτε, δέμας δ' αἰδρεσσιν εἵκτε.
 Χερεῖ ᾗ χεῖρα λαβοῖτεσθ' ὅπως ὄσαιτ' ἐπεσσι.

Τοῖσι ᾗ μύθεω ἦρχε Ποσειδάων ἐνὸς Πύργου,
 „Πηλεΐδη μήτ' ἐρπὶ λίω τρέε μήτ' ἐπὶ τάρβει.
 „Τεῖω γάρ τοι ἰφὶ θεῶν ὅπτα ῥέθω εἰ μὴ,
 „Ζηνὸς ἐπαυήσατος ἐγὼ ἣ παλαιὰ Ἀθηνῶν.

290

„Ὡς ἔπες ποταμῷ γε δαμνέμεναι αἴσι μὲν ὅστις.
 „Ἀλλ' ὅδ' ἔμην τάχα λωφίσει σὺ ᾗ εἴσαι αὐτός.
 „Αὐτὰρ ἐπεὶ πυκινῶς ὑποδ' ἰσθμῷ, αἴ κε πύθιασθ,
 „Μὴ κορὶ πύκει χεῖρας ὁμοῖον πολέμοιο,
 „Πεὶ καὶ Ἰλίοφι κλειτὰ τεῖχα λαοὶ ἐέλονται.

Quoties autem parabat agilis nobilis Achilles
 Stare contra, & cognoscere si ipsum omnes
 Immortales terrerent qui cœlum latum habitant,
 Toties ipsum magna vnda divini fluminis (liebat
 Obruebat humeros desuper: hic a. in altum pedib. sa-
 Animo mœstus: flui⁹ verò subtus genua debilitabat
 Vehemens; obliquè fluens: pulverem autem subtra-
 hebat pedibus.

Pelides verò eiulavit intuitus in cœlum latum, 270

Iupiter pater, nullus me deorū miserabilē sustinet
 „A fluvio liberare: postea v. mihi vel quidvis contin-
 gat. (stium.

„Alius autem nullus mihi adeò culpandus cœle-
 „Ac dilecta mater, quæ me mendaciis decepit,
 „Quæ me dicebat Troiamorū sub muro armatorum
 „Velocibus perituum esse Apollinis iaculis.
 „Vtinam me Hector occidisset, qui hic educatus est
 fortissimus: (set:

„Sic fortis quidem occidisset fortem a. me interfecif-
 „Nunc a. mihi ingloria morte fatale erat corripi
 „Oppresso in magno fluvio, vt si essem puer subulcus, 280
 „Quem torrens opprimit per tēpestatem transeuntē.

Sic dixit: hunc a. valde citò Neptunus & Minerva
 Steterunt prope accedentes: forma a. hominibus si-
 miles facti erant,

Manūque manū prehendentes cōfirmarunt verbis.
 Inter hos a. sermonē ors⁹ est Neptun. terre quassator,
 „Pelide, nequicquā trepidè fugias, neq; amplius for-
 „Tales n. tibi nos ex diis auxiliatores sumus, (mides:
 „Ioue approbante, ego & Pallas Minerva:

„Quoniam minimè tibi „fluvio mori fatale est
 „At hic quidem citò desinet, tu autem videbis ipse. 290
 „Sed te prudenter admonebimus si pareas:
 „Ne prius abstineas manus ab omnibus æquè mo-
 lesto bello,

„Quam in Ilij inclytos muros populum concluderis

„Troianū, quicūq; fugerit: tua. Hectori anima erepta
„Iterū ad naues ibis. damus verò tibi gloriā referre.

Hi quidē sic loquuti, ad immortales concesserunt.
At ille iuit (valde n. deorū impellebat eū praeceptum)
In campum: hic v. totus plenus erat aqua effusa:

Multa a. arma pulchra bello caesorum iuuenum
Fluitabāt, & cadauera: hui' a. sursū genua subsultabant
Aduersus fluxum ruentis rectā: neque ipsum retinuit 300
Latè fluēs fluuius: magnū n. robur iniecerat Minerva.
Neque Scamāder remisit suam vim, sed adhuc magis
Succensuit Pelidæ: extulit autem vnda aquæ
In altum sublatus: Simoentem v. hortatur clamans,
Chare frater, robur viri ambo saltem

„Cohibeamus, quoniam citò ciuitatem magnam
Priami regis

„Euertet: Troiani verò in pugna non manebunt.

„Sed auxiliare celerrimè & imple fluenta

„Aqua ex fontibus, omnesque concita torrentes:

„Erige itaq; magnā vndā, multumq; fragorem excita 310

„Truncorū & lapidū, vt compescamus immanē virū,

„Qui iam nunc victor est, audetque paria diis:

„Affirmo enim, neque vim profuturam neq; formam,

„Neque arma pulchra, quæ alicubi in imo aluco

„Iacebunt sub luto tecta: sed cum ipsum

„Inuoluam arenis abundè colluuiem circumfundens

„Infinite, neque eius ossa poterunt Achiui

„Colligere: tanta eum colluue desuper operiam:

„Illic ei & sepulchrum erit, neque amplius ei opus

„Erit humatione, quum ipsum sepelire velint Achini.

Dixit, & irruit in Achillem æstuans in altū furens, 320
Murmurans spumæque, & sanguine, & cadaveribus.

Purpurea verò vnda à Ioue fluentis fluuij

Stetit eleuata, ac Peliden corripuit.

Iuno a. multum clamauit admodum timens Achilli,

Ne ipsum opprimeret magnus fluuius vorticosus:

Statim v. Vulcanum alloquuta est suum charū filium,

- 330 „Ορσοο κῦλλοπόδιοι ἐμὸν τέκος· αἷτα σέ θειγὼ
 „Ξαίθοι διήκεια μάχῃ ἥϊσ κομῶν ἔϊν·
 „Ἀλλ' ἐπαμυνε πείχεται, πειφαύσκει ὃ φλόγα
 πολλῶν·
 „Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀγέστα Νότιο,
 „Εἴσομαι ὅς ἂλόθει χαλεπῶ ὄρσσαι δύσταν,
 „Ἡ κεινὰ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
 „Φλίγμα κακὸν φορέσαι σὺν ὃ Ξαίθω περ
 ὄχθας
 „Δείδρεα καὶ, εἰδ' αὖτις ἴσιν πρὶν, μηδέ σε πάμπαν·
 „Μολιχέσις ἐπίεσσι δ' ἀποτρεπῖν καὶ ἄρ' ἔϊν·
 „Μηδ' ὥρην ἀπὸ παυε τέρει μῦθος, ἀλλ' ὅπῳ ταν δὴ
 340 „Φθίγξομαι ἐγὼν ἰάχουσαι, τότε χεῖρ ἀχάμασι πῶρ.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δ' ἐπὶ τύσκειν θεῶσιν ἔειπεν.
 Πρῶτα μὲν εἰς πεδίον πῶρ δαίετο, καὶ ὃ ἰεχρὺς
 Πολλοὺς· οἳ ῥα κατ' αὖτις ἄλλης ἔσαν, οὐκ αὖτ' Ἀχιλλεύς·
 Παῦν δ' ἔξηραίνθη πεδίον, χεῖρ δ' ἀγλαὴν ἔδωκε.
 Ὡς δ' ἔτ' ὅπῳ βόρην βορέης ἰεσάρδε' ἀλώων
 Αἶψ' αὖτ' ἔξηραίνθη, χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθαίρει·
 Ὡς ἔξηραίνθη πεδίον παῦν, καδδ' ἄρα ἰεχρὺς
 Κῆρ, ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψῃ φλόγα παμφανόσασα·
 Κάονται πτελέων τε καὶ ἰπῶν, ἠδὲ μυεῖων,
 350 Καίετο δὴ λωτός τ', ἠδὲ θύοι, ἠδὲ κύπριον,
 Τὰ φεῖκαλὰ ρέεθρα ἄλλης ποταμῶιο πεφικει·
 Τέρεσι τ' ἐγχεύεις τε καὶ ἰχθυῖες, οἳ καὶ δίπας,
 Οἳ καὶ καλὰ ρέεθρα κυεῖσσι εἶδα καὶ εἶδα,
 Πιοῖ τε ῥέομεν πολυμήπος Ἡφαιστος·
 Καίετο δ' ἐς ποταμῶιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' οἰόμενος,
 „Ἡφαιστ', ὅπως σοὶ γὰρ θεῶν δυνάτις αἰπιφρείζει,
 „Οὐδ' αὖτ' ἐγὼ σοὶ γ' ὥδε πρὶν φλεγέδοι παχόμην·
 „Λῆγ' εἰδὸς Τρώων δ' αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἄσπερος ἔξελάσειε, τί μοι εἰδὸς καὶ ἄρα γῆς.
 360 Φῆ πρὶν χαμόμηνος, αἶα δ' ἐφλυε καλὰ ρέεθρα.
 Ὡς ὃ λέβητος ἔειδοι ἐπιγόμενος πρὶν πολλῶν,
 Κεῖσθ' ἢ μὴ δόμῳ ἀπαλοτρεφείας σιάλαιο
 Πάτερθ' εἰ ἀμβολάδην, ὑπὸν δ' ἔξυλα καί γ' αἶα κεῖται·

„Moue te Vulcane, mi fili, contra te enim
 „Xanthum vorticosum pugna coniecimus esse. *i. stare*
 „Proinde opem fer citissimè, accèdeq; flammam multā:
 „Ego verò Zephyr) & procelli Noti
 „Ibo è mari grauem excitatura procellam,
 „Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
 „Incendium malum ferens: tu a. Xanthi iuxta ripas
 „Arbores v're, ipsumque immitte igni, neq; te prorsus
 „Blandis verbis auertat, aut minis:
 „Neque ante cohibeas tuam vim, nisi quando iam
 „Loquar ego clamans, tūc cōpescce indefessum ignē.

Sic dixit: Vulcanus verò parabat ingentem ignem.
Primum quidem in campo ignis ardebat: combussit-
que cadauera

Multa, quæ in ipso abundè erāt quæ confecerat Achil. 340
Totus v. siccatus est cāpus: coercitāq; est clara aqua.
Vt a. quando autumnalis Boreas nuper rigatū hortū
Statim exsiccat: gaudet verò ipsū quisquis colere solet
Sic exsiccat⁹ est campus omnis, atque cadauera
Cōburebat, hic v. in fluviiū vertit flāmam præfulgētē,
Vrebantur vlmīque, & salices, & myricę,
Ardebat iam lotusque, & vlna, & cyperus,
Quæ circum amœna fluenta abundè fluvij natæ erāt:
Consumēbantur anguillæque & pisces qui in vortici-
bus erant,

Qui per pulchra fluentia natabant huc & illuc, 350
Spiritu confecti sapientis Vulcani:
Ardebatq; vis fluuij, sermonemq; habuit his verbis.

„Vulcanē, nullus tibi deorum potest aduersari,
„*Quare* neque ego tecū sic igne flagrāti pugnaverim.
„Desine à cōtentione, Troianos a.& mox diuus Achil.
„Urbe expellat: quid mihi *cum* cōtentione & auxilio?

Dixit igne æstuans, ebulliebantque limpida fluēta.
Sicut autem lebes feruet intus dū vrgetur igne multo
Aruinam liquefaciens bene saginati suis,
Undique feruenter, subque ligna sicca iacent:

Ως τὸ καλὰ ρέεθρα πρὶ φλέγετο, ζέε δ' ἔδωκε,
 Οὐδ' ἔθελε περὶναι, ἀλλ' ἴαχετο· τεῖρε δ' αὐτὴν
 Ἡφαιστος βῆφι πολύφρονης· αὐτὰρ ὅγ' Ἡρῶν
 Πιλλὰ λιασόμενος ἐπὶα πτερύγεται περὶ στήθεσσι,
 „Ἡρῆ, τί πρὸς υἱὸς ἐμὸν ῥέον ἔχραε κήδιν;
 „Εξ ὅμῳ· ὃ μὲν τοι ἐγὼ τέσσοι αἵτιός εἰμι,
 370 „Ὅσσοι οἱ δῆρ' οἱ πάντες ὅσοι Τρῳέεσσι ἄρ' αὖτις
 „Ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
 „Πανέσθω γ' ἔχ' ἔπος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμυῖμαι,
 „Μή ποτ' ἐπὶ Τρῳέεσσι ἀλεξήσῃ κακὸν ἡμῶν,
 „Μηδ' ὁπότεν Τροίην μαλερῶν πρὶ πάντας
 δύνται

„Και μὲν καὶ πρὸς ἄρ' αὖτις υἱὸς Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὸ γ' ἀκούσε θεὰ λευκώλετος Ἡρῆ,
 Αὐτὴ καὶ Ἡφαιστος περὶ φάει δὲ φίλοι υἱοί,
 Ἡφαιστε, χέει τέκνοι ἀγακλῆες· ὃ γὰρ εἴοικεν
 Αἰαίαντι θεοὶ ὧδε βροτῶν· εἴεχα τυφελίζῃν.

380 Ως ἔφαθ' Ἡφαιστος γ' κατέσβεσε θεῶν δυνεῖς πυρ.
 Ἀφ' ὅρ' οἱ δ' ἄρα κύμα κατέσσυτο καλὰ ρέεθρα.
 Αὐτὰρ ἐπὶ Ζαίθοιο δῶμ' ἄλλος, οἱ μὲν ἐπιπτα
 Πανσέσθω· Ἡρῆ γὰρ ἐρύκακε χοομῶν τῶν.
 Εἰ δ' ὅμῳσι θεοῖσι εἰς πῖσε βεβέλ' ἦα,
 Ἀρκαλὴν, διχα δὲ σφίσι φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 Σὺ δ' ἐπὶ σοὶ μεγάλα ὁμᾶδ' ὅρα, βεβέλ' εὐρεῖα
 θῶν.

390 Ἀμφὶ δὲ σάλπιγγι μέγας ἔρατος, αἶε γ' Ζεὺς
 Ἡμῶν ἐλύμπετο, ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλοι ἦτορ
 Γαῖοισιν, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἐρεδι ξυνοίτας·
 Εἰ γ' οἱ γ' ἔκ' ἐπ' ἀνδρῶν ἀφίσσασαι· ἦρχε γὰρ Ἀρης
 Ρινοτόρεος, καὶ παρῶντος Ἀθηνᾶς ἐπὶ ῥοῦπον,
 Χάλκεοι ἔγχεσ' ἔχον, καὶ οἰκῶντο φάτο μῦθον,
 „Τί πῃ αὖ ὥκνωμα θεοὺς ἐρεδι ξυνοίτας,
 „Θάρσος ἄητο ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς
 αἰῆκει·

„Ἡ δ' ἐμὴν ὅτε Τυδίδην Διομήδε' αἰῆχας·

Sic huius amœna fluent igne vrebantur, bullicbátq;
aqua: (enim aura ignis,

Neque poterat profluere, sed detinebatur: premebat
Vulcani vi valde prudentis: at ille Iunonem
Multum precans, verbis alatis alloquutus est:

„Iuno, cur tuus filius meum fluxû inuadit vt torqueat

„Præ cæteris? non sanè ego tantû tibi culpandus sum

„Quantum cæteri omnes du quæ quot Troianis au- 370
xiliatores sunt.

„Sed certè quidem ego desistam si tu iubes,

„Desistat a. & hic: ego autem in iuper & hoc iuro,

„Nunquam a Troianis auersurum esse exitiale diem:

„Ne si quidem Troia combusti uo igne tota flagraret

„Incentia: vrerent autem bellicosi filij Achiuorum.

At postquam hoc audiuit dea albiulna Iuno:

Confestim Vulcanum alloquuta est suû charû filium

Vulcane, abstine fili inclytè, non enim decet

Immortalem deum adeò mortaliû gratia torquere.

Sic dixit: Vulcanus v. extinxit immensum ignem: 380

Retrogradâque vnda rediit ad amœna fluenta.

At postquã Xáthi domita est violêtia, hi quidẽ postea

Cessarunt: Iuno enim coercuit irata quamuis:

Inter vero alios deos contentio cecidit grauis,

Difficilis: diuisim v. ipsis in mentibus animus spira-
bat: (ta terra,

Concurrerunt autem magno strepitu insonuitque la-

Circumque resonuit magnû cœlum: audiuit a. Iupiter

Sedens in Olympo: risitque ei charum cor (tes,

Præ gaudio, quod videbat deos cõtentione cõgrediẽ-

Tum ij non amplius diu abstinerunt: incepit n. Mars 390

Clypeo tundens, & primus Mineruam inuasit,

Æream hastans tenens, & probrosum dixit verbum,

Cur rursus ô canina musca deos prælio committis,

„Audaciam insatiabilem habens? magnus, vt te ani-
mus induxit. (immisisti

„Annon recordaris quando Tydilem Diomedem

„Οὐτὰρ ἴδμεν; αὐτὴ δ' ἐπαύριον ἔγχεος ἐλῦσαι,
 „Ἰδὲ ἐμὸν ἄσπετος, οἷόν τ' ἔχοντα καλὸν ἔδουφαι.
 „Τῶ σ' αὖτις ὅτ' ἀποπτόμεν ὅσ' αὖ ἐργασ.

Ως εἰπὼν, ἔπισε κατ' αἰγίδα θυγατρὸς ἑσθλῆς,
 400 Σμερδαλέην, ἣν ἔδιδ' Διὸς δαίμωνσι κεραυνῶς,
 τῇ μιν Ἀρης ἔπισε μακροῖος ἔγχεϊ μακρῷ.
 Ἦ δ' αἰαχέσασθον λίθοι εἴλετο χεῖρ' παχύν
 Κεῖμενοι σὺν πεδίῳ, μῆλαια, τρηχύν τε, μίλαι τε,
 Τοὶ ῥ' ἀνδρες ποτὶ τερρὶ θύσαν ἐμῶν ἔργῳ
 ἄρ' ἔρης.

Τῷ βάλε θυρῶν Ἀρης κατ' ἀσπίδα, λῦσε δ' ὑψα.
 Ἐπὶ δ' ἐπὶ χεῖρ' ἐπελθε πεσόντι, ἐκίπασε δ' αἵτας,
 Τεύχεά τ' ἀμφράδονε γέλασε δ' πρηνὸς Ἀθλῶν,
 Καὶ οἱ ἐπυχομένη ἐπεπύρεθται περὶ σῆμα,
 „Νηπιὶ, ἔδιδ' ἴδ' ὅτ' ἐπεφράσσω ὅσ' οἱ δόξαι
 410 „Εὖχομαι ἐγὼν ἔμεναι, ὅπ' μοι μῆνις αὐτὴ φερίζαι.
 „Οὐτὼ κεί τ' μητρὸς ἐριγύας ἔξαποτίοις,
 „Ἦ τι χρομένη κακὰ μέδιττα, οὐδ' ἔκ' Ἀχαιοὺς
 „Κεῖμενες, αὐτὰς Τρῶσιν ἑσθλὰ λούσαι ἀμύνης.
 Ως ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπε' ἔσσε φαίω.
 Τὸν δ' ἄγε χεῖρ' ἐλῦσαι Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτης,
 Πρηνὴ μάλα πειάχοιτα· μόχθ' δ' ἴσα χείρατο
 θυμῷ.

Τῷ δ' ὥς οὐδ' εἰσήσε θεὰ λευκώλεος Ἥρη,
 Αὐτὴ κ' Ἀθλῶν αἰὲν ἐπεπύρεθται περὶ σῆμα,
 „Ὡ πόποι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀτρυγῶν,
 420 „Καὶ δ' αὖθ' ἦ κινύμενα ἄγει βροτολεῖγόν Ἀρης
 „Διὶ δ' ὅκ' πολέμοιο κτ' κλῆροι, διὰ μέτελθε.
 Ως φάτ'· Ἀθλῶν δ' ἐμετέστυτο, χεῖρ' ὅτ' ἔσσε θυμῷ.
 Καὶ ῥ' ἐπὶ σπῆλαιον περὶ σῆμα χεῖρ' παχύν
 Ἦλασε τ' δ' αὐτὴ λῦτο γούνατα καὶ φλοιήν τε.
 Τῷ μὲν δ' ἄμφω κείτο ποτὶ χθοὶ πρυμνοτεῖρε.
 Ἦ δ' ἄρ' ἐπυχομένη ἐπεπύρεθται ἀγόρευε,
 „Τοιῦτον μὲν πάντες ὅσοι Τρῶεσσιν ἄνθρωποι
 „Εἶεν, ὅτ' Ἀργεῖοι μαχόιντο θωρηκῆσιν,
 „Ὡ δέ τε θάρσαλλοι καὶ πλήμυες, ὥς Ἀφροδίτη

„Adme vulnerandum? ipsaque in omnium conspectu hastam capiens

„Recta in me impulisti, corpúsque pulchrú sauciasti?

„Ideo te nūc puto luiturá esse quęcūque mihi fecisti,

Sic fatus pulsauit ad ægidem fimbriatam,

400

Horrendam, quam ne Iouis quidem domat fulmen,

In hac ipsá Mars vulnerauit pollutus cæde hasta lōga.

Hæc verò retrocedens, lapidem accepit manu forti,

Iacentem in campo nigrum, asperúmque, magnúmque

Quē viri antiquiores posuerát vt esset terminus agri,

Hoc percussit fortē Martē iuxta collū, soluit a. genua,

Septémque occupauit iugera lapsus, & puluere fœ-

dauit crines,

Armaque circumsonuerunt, risit a. Pallas Minerva.

Eteci insultans verbis alatis *eum* alloquuta est,

„Stulte, ne nūc quidē considerasti quāto præstātor

410

„Glorior ego esse, quod mihi robur *tuum* opponis?

„Sic matris furias exolueris,

„Quæ tibi irata, mala machinatúr: quoniam Achiuos

„Reliquisti, ac Troianis periuris auxiliaris.

Sic igitur loquuta conuertit oculos splendidos.

Hunc v. abduxit manuprehendēs Iouis filia Venus

Crebrò admodum suspirantē, vixque collegit animū.

Hanc igitur vt agnouit dea albis vlnis Iuno,

Mox Minervam verbis alatis alloquuta est,

„Proh dij, Ægiochi Iouis Minerva:

420

„En rursus illa impudētissima ducit perniciosū Martē

„Hostili è prælio per tumultum: sed persequere.

Sic dixit: Minerva a. irruit, gaudebat v. animo:

Et adorta in pectus manu forti

Impegit: hui⁹ a. illic debilitata sunt genua & charū cor:

Illi itaque ambo iacebant in terra multipascua.

Hæc autem insultans verba alata dixit,

„Tales nūc omnes, quotquot Troianis auxiliores

„Sint, quando *cum* Argiuis pugnant armatis,

„Tamque audaces & tolerantes, vt Venus

Venit

430

„Ηλθει Αρείθιγκουρος ἐμῷ μῶναι αἰπόασα·
 „Τῷ κειδὴ παλαῖ ἄμμις ἐπαισάμετ' αὖ πολέμοιο
 „Ιλίῃ σκῆπτρσαιτες εὐκλ' ἄνθρωποι πολέεθροι.

Ὡς φάτο, μείδῃσιν δ' ἔθεα λευκολεπὶς Ἥρη·
 Αὐτὰρ Ἀπολλῶνα φασε φηκρ' εἶναι σῶσι θῆται,
 „Φοῖβε τίη δὴ ἰωὶ δῖός αὐδ' ἔδ' εἴκει
 „Ἀρξαιπὸι ἑτέραι· ὃ μὲν αἰχμοὶ αἰ' κ' ἀμαχητὶ
 „Ιεμῷ ἔλυμποῖδε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 „Ἀρχ' σὺ γὰρ γενεῇφι ἰεώτερος ἔγ' ἐμοὶ γε
 „Καλὸν, ἐπεὶ σῶτερος γενέμεν, καὶ πολλοῖα οἶδ'.

440

„Νηπύπ', ὥς αἴσοι κραδίην ἔχης· ἔδ' ἐν γὰρ τῷ
 „Μίμνηται ἵστα δὴ παῖδο μὲν κακὰ Ἰλίοι ἄμφι,
 „Μοιῦσι ἰωὶ θεῶν ὅτ' ἀγνώσει Λαομέδωντι
 „Παρ' Διὸς ἐλθόντες θητεύσασιν εἰς εἰαυδὶ
 „Μιοῦν ἐπὶ ῥήτῳ, ὃ δ' ὀσημαίῃσι ἐπέτελλει.
 „Ἦτοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδεικα
 „Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 „Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίπιδας ἑλίκας βοῦς βυκο-
 λέεσθες

450

„Ἰδης ἐκ κρημῶσι πολυπύχου ὕληέσσης.
 „Ἀλλ' ὅτε δὴ Μιοῦοιο τέλος πολυγῆ ἔεις ὦρα
 „Εξέφεργι, τότε ἰωὶ βίησιν Μιοῦοι ἅπαντα
 „Λαομέδωνι ἐκπαγλὸς ἀπελήσας δ' ἀπέπεμπε.
 „Σοὶ μὲν ὄγ' ἐπέλησε πόδες καὶ χεῖρας ἑτέρ' τε
 „Δήσσει, καὶ τῶρά μιν ἰήσων ἐπὶ τηλεδαπάρῃ·
 „Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρωσι δῖο κοφένον ἔατα
 χαλκῷ·

460

„Νῶϊ δέ τ' ἄφορροι κίχον κεκοτηίπιν θυμῷ
 „Μιοῦν χροόμενοι δὲ ἑσπέρης ἔκ' ἐτέλεσσε.
 „Τῷ δὴ μὲν λαὸν ἵπ' φέρεις χεῖρας, ἔδ' ἐμὲθ' ἡμέων
 „Περσῶν, ὥς κ' Ἰρῶες ἑσπέρησιν ἀπόλωται
 „Προχρηχάχθ'· ὧν παῖσιν καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
 „Τοὶ δ' αὖτε περσεύοντο αἰῶν' ἐχάργος Ἀπόλλων,
 „Εἰποῖσθαι, ἔκ' αἰ' με σαόφρονα μύθησαιο
 „Εμμέναι, ὃ δὴ τοὶ γε βροτῆ' εἶεκα πολέμειζον

„Venit Marti auxiliatrix meo robori se opponens:
 „Hoc pacto iam pridem non cessassemus à prælio
 „Ilij depopulati munitissimam urbem.

Sic dixit: risit autem dea candidis vlnis Iuno.

Sed Apollinem alloquutus est rex quassator terræ,

„Phœbe, cur iam nos separati stamus? neque decet

„Cū cœperint alij: hoc quidē turpi⁹ erit, si sine pugna

„Eamus in cœlum, Iouis ad æream domum.

„Incipe: tu autē natus iunior: non enim mihi quidem 440

„Honestum: quoniam prior natus sum & plura noui.

„Stulte, quā inſipiens cor habes, nec verò horum

„Recordaris omnium quæ iam passi sumus mala ad Iliū

„Soli nos duo ex diis quando superbo Laomedonti

„A Ioue profecti seruiuimus per annum,

„Mercede certa, hic autem imperans mandabat:

„Ego quidem Troianis ciuitatē & muros ædificauī,

„Latosque, & valde pulchros, vt inexpugnabilis ci-
 uitas eſſet:

„Phœbe, tu autem distortē gradientes, & lunatis cor-
 nibus boues pascebas.

„Idæ in iugis multos colles habentis, syluosq;.

„Sed quum iam mercedis terminū grauiſſimæ Horæ 450

„Actulerunt, tunc nos vi fraudauit mercede tota

„Laomedon terribilis, minatusque dimisit.

„Tibi quidē is minabatur sē pedes & manus de super

„Ligaturum & vænū missurū inſulas in longinquas:

„Affirmabatq; idē vtriuſq; se abſciſſurum aures ferro,

„Nos autem retro gradi iuimus irato animo,

„Ob mercedem irati, quam pollicitus non perſoluit.

„Ideo iā nunc populis refers gratiam? neque nobiscū

„Tentas, vt Troiani fœdi fragi pereant

„Funditus malè cum filiis & pudicis vxoribus? 460

Hunc autem rursus alloquutus est rex longè ope-
 rans Apollo,

„Neptunc, haud me prudentem dixeris

„Eſſe, ſi iam tecum hominum gratiā dimicem

Na

„Δαλῶν, οἱ φύλλοισι ἑοικότες δῆϊοτε μὲν τε
 „Ζαφλεγέες τελέθουσιν ἄρβρης καρπὸν ἔδουτες,
 „Ἀλλ' οὔτε δ' αἶψ' φθιύθουσιν ἀκῆεσσι δὴν τάχιστα
 „Παυσώμεθα μάχης, οἷδ' αὐτοὶ θηριαάδων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδειτο γὰρ ῥα

„Πατροκλῆσι γνήτιο μνηστῆρσιν ἐν παλάμῃσι.
 „Τοὶ δ' ἔκαστι γνήτη μάλα ἰώκεσε πότνια Θηρῶν

470 „Ἀρτεμις ἄχροτέρη, καὶ εἰσέδειοι φάτο μῦθοι,
 „Φεύγεις δὴ ἐκ ἄρβυ, Ποσειδάωνι δ' ἰχθυῶν
 „Πᾶσαν ἐπέτρεψας, μῆνιν δέ οἱ εὖχος
 ἔδωκες;

„Νηπύπῃ, πῦρ τόξοι ἔχουσιν αἰεμώλιοι αὐτῶς·
 „Μή σεν μὲν ἐπὶ πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσῃ
 „Εὐχολοῦν, ὥς δ' ἔστιν ἐν ἀθανάτοισιν θεοῖσιν,
 „Λίτα Ποσειδάωνος ἐσσιπέδισι πολεμίζεις.

Ὡς φάτο· τίμ' δ' ἔπειτα προσέφη ἐκ ἄρβυος Ἀπόλλων·

„Ἀλλὰ χολώσασθ' ἰδὲ Διὸς αἰδοῖν ὀφείλοισιν,
 „Νέεσσι ἰσχύεσθαι ὀφειδέσιν ἐπέεσσιν·

480 „Πῶς δ' οὐ μὲν μέμνησας, κύριοι ἀδελεῖς, αἰπὴν
 ἐμὴν

„Στήσεσθ'· χαλεπή τοι ἐγὼ μῆκος αἰπιφέρεσθ'
 „Τόξοφόρῃ τ' ἐν ἔσθῃ· ἐπεὶ σε λείοντα γυναιξὶ
 „Ζεὺς θῆκε, καὶ ἔδωκε χατὰ κλέανον, μὴ καὶ ἐθέ-
 λῃσθαι.

„Ἡ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἔρεα θῆρας ἐσθλῆναι,
 „Ἀχροτέρας τ' ἐλάφοις, ἢ κρείσσονσι ἴφι μά-
 χεσθαι.

„Εἰδ' ἐθέλεις πολέμοιο δουήσθαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 „Ὅσσοι φερτέρησιν ἐπὶ μοι μῆκος αἰπιφείζεις.
 „Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρωθεν καρπῶν χεῖρας ἐμαρπύ-
 Σσας, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴψυτο τόξα·

490 Αὐτοῖσι δ' ἄρ' ἐβηε παρ' ἔσθλα μαιδίσσασα
 Εἰς τρεπαλίζοντάς τ' ἐκπῆλτο δῖος οἶον·
 Δακρυόεσσα δ' ἐπίπτα θεὰ Φύγι ὥς τε πέλεια,
 Ἡ ῥα θ' ὑπ' ἱρηνος κοίλῃ εἰσεπλάττω τρέλῃ
 Σχευαμῶν, ὅδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι ἀσμενίῃ.

„Miserorum, qui foliis similes interdum quidem
 „Florentes sunt, terræ fructum comedentes:
 „Aliquando a. rursus pereunt excordes: sed citissimè
 „Desistamus à pugna: illi vero ipsi pugnent.

Sic igitur loquutus retro cessit: verebatur enim
 „Cum patruo conferere manus, 470
 „Hunc a. soror valde obiurgavit veneranda, ferarum
 „Diana venatrix & probrosum dixit sermonem,
 Fugis ô Apollo: Neptuno autem victoriam
 „Omnem concedis, inanemque ei gloriam præbes?
 „Stulte, cur ergo arcum gestas vanum frustra?
 „Non te nunc amplius patris in domibus audiam
 „Gloriantem, sicut antea inter immortales deos *glori-*
abaris

„Contra Neptunum aduersis viribus te pugnaturum.

Sic dixit: hæc v. neutiquā alloquutus est longè iacu-
 Sed irata Iouis venerabilis vxor, (Ians Apollo, 480
 Increpuit iaculis gaudētē *Dianā*, cōtumeliosis verbis

„Quomodo tu nunc audes, canis intrepida, contra
 me (conferas,

„Consistere? difficillis tibi ego vt te mecum robore
 „Sagittaria licet sis: quoniam te leonem mulieribus
 „Iupiter constituit, & dedit interficere, quamcumque
 volueris.

„Profectò facilius est per montes feras interficere,
 „Agrestesque ceruas quam cum potentiorib. fortiter
 pugnare.

„Sed si vis pugnae periculum facere, age vt bene scias
 „Quāto fortior sim, quādo qđ mihi robore cōfers te. 490

Dixit, & ambas ad primā palmæ partem manus pre-
 Sinistra, dextra a. ab humeris abstulit arcū: (hendit
 Ipsosque verberauit *eam* ad aures, ridens,
 Huc illuc se versantē, veloces a. deciderunt sagittæ.
 Lacrymabunda verò deinde dea fugit velut colūba,
 Quæ quidem ab accipitre in cauam volauit petram,
 In latebram (neque enim illi capi fatale erat)

Ὡς ἡ δακρυόεσσα φύγει, λίπε δ' αὐτὸ λιτόξα.

Λητὼ δ' ὥρεσέ περ δακρυόεσσαν ἄργυροίτης,

„Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ὕπμαχίσομαι, ἄργαλέον δ'

„Πληκλίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς τε φεληγερέταο.

„Ἀλλὰ μάλα περ φρασσαί μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

500 „Εὐχόμεν ἐμὴν κῆσαι κρατερῇφι βίηφι,

Ὡς ἄρ' ἔφη Λητὼ δ' Ἰωνάϊντο χαμπύλατόξα,

Πεπτεῖσθ' ὀμυδισσάμεν' ἑρσφάληφι κούρης.

Ἡ μὲν τόξα λαβῶσα παλινκίε θυγατέρεσσις.

Ἡ δ' ἄρ' Ὀλύμπου ἱκανὲ Διὸς ποτὶ χαλκο-

βατὲς δῶ.

Δακρυόεσσα δ' πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη.

Ἀμφι δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑαυτὸς τρίμη· τίμῃ δ'

περὶ οἱ

Εἶλε πατὴρ Κρονοῖδης, καὶ αἶνρετο ἡδὺ μελάσας,

„Τίς γὰρ σε βιάδ' ἔρεξε φίλοι τέκος ἔρασιώϊαι,

„Μαψιδίως ὥς εἴπῃ κακὴν ῥέζουσαν ὄσαπῃ.

510 Τοῖ δ' αὖτε περσέει περὶ εὐσεφῆος κελαδείῃ,

„Σὴ μ' ἀλόχος εὐφείλιξε πατέρ λευκολευκὸς Ἥρη,

„Εξ ἧς ἀθανάτοισι ἕρις καὶ ἱῆκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν βιαῦτα περσέει δῆμους ἀγόμενοι.

Αὐτὰρ Ἀπόλλαι φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρμῷ.

Μέμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλιος,

Μὴ Δαναοὶ περσέειαν ἑσθ' ὤρεθι ἤματι κείνῃ.

Οἱ δ' ἀπὸ περσέει Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἵ εἰσέοιτες,

Οἱ μὲν χαόμῃοι, οἱ δ' ἰμέγα κύνεσσι.

Καδδ' ἴζοι παρὲν πατρί κελαίῃφ' αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

520 Τρῶας ὁμῶς αὐτοῖς τ' ὀλέκει καὶ μῆνυχας ἱσπύρας.

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔρασιό τεύρω ἱκάνει

Ἀπὸς ἀνθρακῶοιο, θεῶν δ' ἐμὴν αἰὲς αἰῆκε.

Πᾶσι δ' ἔθηκε πόιοι, πολλοῖσι δ' ἰκὴ δ' ἐφῆκει.

Ὡς Ἀχιλλεύς Τρῶας πόιοι καὶ κῆ δ' ἔθηκε.

Εἰς ἴκει δ' ὀρεσσι Πριάμους θεῖον ὅππινον,

Ες δ' ἐσέπ' Ἀχιλλῆα πελώριοι· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ

Τρῶες ἀφ' ἀρκλοῖοιτο πεφυζότες, ἐδέπ' ἀλκήν

Γίγδ'· ὅδ' οἱ μῶξας ἀπὸ πύργου βάϊτε χαμάζε,

Sic hæc lacrymabunda fugit, reliquitque ibi arcus.
 Latonam autem alloquutus est nuntius Mercurius,
 „ Latona, ego v. tecum minimè pugnabo, arduum a.
 „ Confligere *cum* vxoribus Iouis nubicogi:
 „ Sed valde prompta inter immortales deos
 „ Iactato te me vicisse firmo robore.

509

Sic dixit: Latona v. collegit incuruos arcus & sagittas
 Quæ ceciderant aliò aliæ in vertigine pulueris.
 Hæc quidem arcus capiens filia suæ, iterum recessit:
 Illa v. ad Olympum peruenit Iouis ad æream domū:
 Lacrymabunda autem patris insedit genibus puella,
 Circùmque incorruptibile peplum tremebat: hanc-
 que ad se.

Traxit pater Saturnides, & interrogauit dulce ridēs,
 „ Quis tibi talia fecit chara filia superūm
 „ Temerè, tanquam aliquid mali patranti palam?
 Hūc verò rursus alloquuta est bene coronata Diana,
 „ Tua me coniunx percussit, pater, albis vlnis Iuno:
 „ Ex qua inter immortales contentio & lis imminet.

510

Sic hi quidem talia inter se colloquebantur,
 Sed Apollo Phœbus subiit Ilium sacrum.
 Curæ erat enim ei murus bene ædificatæ vrbis,
 Ne Danaï euerterent præter fatum die illo:
 At cæteri ad Olympum ibant dii sempiterni,
 Alij quidem irati, alij verò valde exultantes:
 Assederunt autem patri nubifero, sed Achilles
 Troianos simul ipsosq; perdebat, & vnūgulos equos.
 Velut a. quando fumus vadēs in cœlum latū peruenit
 Vrbe flagrante: deorum autem ipsum ira immisit:
 Cunctisq; attulit laborem, multisq; dolores immisit:
 Sic Achilles Troianis laborem & dolores imposuit.
 Stabat autem senex Priamus diuina in turri,
 Agnouitque Achillem immanem, atque ab ipso
 Troiani confestim turbabantur in fugam acti, neque
 vlla resistendi facultas

511

Erat: hic a. eiulans à turri descendit in terram,

512

Adhortās apud murum inclytos custodes portarum,

„ Apertas in manibus portas tenete, dum copiae 530

„ Venerint ad urbem in fugā actę: certē enim Achilles

„ Ecce propē perturbās adest nūc existimo exitū fore.

„ Sed postquam intra murum respirauerint conclusę,

„ Rursus obsecrate fores portę densē compactas,

„ Metuo enim ne perniciosus vir in murum irrumpat.

Sic dixit: illi a. aperuerūt portas, & amouerūt obices.

Hæ v. apertę attulerunt salutem, sed Apollo

Obuius exiliit, à Trojanis vt exitium arceret.

Hi verò rectā ad ciuitatem & murum altum

Siti aridi, puluerulenti ex campo

Fugiebant, hic v. acriter insequebatur hasta: rabiēsque 540

eius cor

Semper habebat grauis: cupiebat n. gloriam referre.

Tum sanē altam Troiam cepissent filij Achiuorum,

Nisi Apollo clarus Agenorem diuinum excitasset,

Virum Antenoris filium eximiūmque fortēmque.

In eius siquidem cor audaciam iniecit: iuxtaq; cū ipse

Stetit, vt mortis graues manus arceret,

Fago innixus: tectusque erat caligine multa.

At ille postquā agnouit Achillem vrbiū expugnatore,

Constitit: multa vero ei cor voluebat manenti.

Indignabundus igitur dixit ad suum magnū animum 550

Hei mihi, siquidem à forti Achille

„ Fugero, qua etiam alij territi fugiunt:

„ Capiet me etiam sic & imbellem obtruncabit:

„ Si autem ego hos quidem turbari sinam

„ A Pelide Achille, pedibusque à muro aliorum

„ Fugero per campum Iliacum, donec perueniam.

„ Idæque ad saltus, densaque virgulta subeam

„ Vespertinus autem deinde lotus fluuio

„ A sudore recreatus, ad Ilium rediero. 560

„ Sed cur mihi hæc charus cogitat animus?

„ Ne me discedētem ab vrbe ad campum persentiscat

„ Et me persequensprehendat velocibus pedibus:

N n iij

„Οὐκ ἔτ' ἐπιτ' ἐστὶ θάνατος ἢ νῆρας ἀλύξαι.
 „Λίον γὰρ κρατερὸς πρὶ πάντων ἐστ' ἀνθρώπων.
 „Εἰδὲ κεν οἱ περὶ πάρος τε πολὺς κατεταπτοῖτο ἔλθαι.
 „Καὶ γὰρ θύοντά τ' αὖ Τρώες χροὸς ὀξείῃ χαλκῷ.
 „Εἰ δ' ἴα ψυχὴ· θνήσκει δὲ ἐφάσ' αὖ Τρώες.
 „Εμμεναι αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῆδος
 ὀπάσει.

570 Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλεὺς ἀλάς μῦθον· εἰ δέ οἱ ἦτορ
 Ἀλκιμοὶ ὠϊμάτ' οὐκ ἐλεμίζαν, ἠδὲ μάχῃσιν.
 Ἡὕτε παλαιὸς δαλὶς εἰσι βαθυῆς ἐκ ξυλόχοιο
 Αἰδρὸς θνητῆρος ἐσσιπτοί, ἔδ' ἐπ' οὐρανῷ
 Ταρβέει, ἔδ' ἐφοβέται· ἐπὶ κεν ὑλαγμῶν ἀκούσῃ.

Εἰ τὸ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ἔτασεν, ἢ ἐβάλησιν·
 Ἀλλὰ τε καὶ πρὶ δουρὶ πεπαρμένῳ ἐκ ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, κοῖτι γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ ἐδαμῆναι.
 Ὡς Αἰτῶρος υἱὸς ἀγαυὸς Δῖος Ἀγχιώρ
 Οὐκ ἔθελε φεύγειν, κοῖτι περὶ σάϊτ' Ἀχιλλεύος.

580 Ἀλλ' οὐ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρὸς ἑαλετο πάντοσε ἴσθιν·
 Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο πίπτετο καὶ μέγ' αὖτε,
 „Ἡ δ' ἤ που μάλα' ἔολλας ἐπὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 „Ἡματι τῷδε πόλιν ὄρσει Τρώων ἀγερώχοι
 „Νηπιίπ' ἦτ' ἐπὶ πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπὶ
 αὐτῇ.

„Εἰ γὰρ οἱ πολέες τε καὶ Ἀλκιμοὶ αἰέρες εἰμὲν,
 „Οἴκει πρὸς θεὸν φίλων ἑκείων, ἀλόχοι τε καὶ υἱάδ',
 „Ἴλιοι εἰρυόμεσθ' αὖ· σὺ δ' ἐσθὰς πότμῳ ἐφέψεις
 „Ὡ δ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσελέος, πολέμης.
 Ἡ ῥα καὶ ὀξυὴν ἀκοῖται βαρεῖν χερσὶ ἀφῆκε.

590 Καὶ ῥ' ἐβάλε κνήμην ὑπὸ γουνοῦτος, ἔδ' ἀφά-
 μαρτεν

Ἀμφὶ δέ μιν κηκὶς γεοτεύχων κασιγέρῳ
 Σμερδαλέοι κοιάβον· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
 Βλημὸν, ἔδ' ἐφῆκε· θεὸν δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλείδης δ' ὠρμήσεται Ἀγχιώρος αἰπυτέρῳ
 Δεύτερος, ἔδ' ἐτ' ἔασγει Ἀπόλλων κῆδος ἄρ' ἔσθ'·
 Ἀλλὰ μιν ὀξὺρ παῖς, κάλυψεν δ' ὅρ' ἦεν πολλῇ,

„Non amplius deinde licebit mortē & fatum fugere.
„Valde enim fortis supra omnes est homines:
„Quod si ipsi ante urbem obuiam venero:
„Etenim huius quoq; vulnerabile corp⁹ est acuto ere, 570
„Inestque vna anima, mortalēq; ipsū dicūt homines
„Esse: sed ei Saturnides Iupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem conuersus expecta qat intusque
ei animus

Fortis concitabatur ad bellum & pugnam.

Veluti panthera venit profunda ex sylua,

irum venatorem contra, neque quicquam animo

timet, neque formidat, postquā latratum audiuit.

etsi n. præueniens ipsam aut vulnerarit aut iaculetur:

Tamen & ab hasta transfixa non cessat

A robore, antequam vel connixus congrediatur, vel 580
lternatur.

Sic Antenoris filius clari nobilis Agenor

Non voluit fugere antequam experiretur Achillem.

Verum hic clypeum quidem ante se tenebat rotūdū;

Hasta autem in eum collimabat, & valde clamabat,

Certē iam nimium sperasti in mentibus illustris A-
chilles, (rum,

„Die hoc urbem te euerfurum Troianorum strenuo-

„Stulte, adhuc multi erunt dolores ob ipsam.

„Intus enim multique & fortes viri sumus,

„Qui pro charissimis parentibus vxoribúsq; & liberis

„Ilium defendimus, tu verò fatum hic consequeris. 590

„Adeò terribilis licet sis, & audax bellator.

Dixit, & acutum iaculum forti manu emisit,

Et quidem percussit tibiam sub genu, neq; aberrauit:

Circa verò ipsam ocrea nuper facti stanni

Grauitè insonuit; ferrum autem resultauit à

Percussa ocrea, neq; peruasit: dei enim obstiterūt dona:

Pelides autem inuasit Agenorem diuinum

Secundus, neq; fuit Apollo ipsum gloriam referre,

Sed ipsum eripuit, texitque caligine multa:

N n v

Ηοίχοι δ' ἄρα μιν πολέμευ' ἐκπέμπε ἰεεῶς.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δούλῳ ἀποέρχεται λαῷ.
 Αὐτῷ γάρ ῥ' ἐκάργος Ἀγνώοει παῖτα εἰχρὸς,
 600 Ἐς ἡρώεσσι ποδῶν· ὁ δ' ἐπέστυτο ποσσὶ διώκει.
 Ἔως ὁ δὲ πεδίῳ διώκετο περὶ Φόρβιο,
 Στρίψας παρ' ποταμὸν βαλὺδιήειτα Σκάμανδρον.
 Τυτθὸν ὑπεκρεθήσειτο· δούλῳ γὰρ ἔθελγει Ἀπόλλων,
 Ὡς αἴε' ἔλποιο κιχήσεσσι ποσσὶν οἴσι.
 Τόφρ' ὁμῶι Τρᾶες πεφοβημένοι ἦλθοι ὁμίλῳ,
 Λαοαῖοι περὶ ἄστυ πόλιν δ' ἐμπλήντο ἀλείπων.
 Οὐδ' ἄρα τοῖ γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκδὸς
 Μῆται' ἐτ' ἀμύλοισι καὶ γυνώμεσσι ὅς τε πεφύγοι,
 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχωντο
 Ἐς πόλιν, οἵ πιναν ἤν' ἡ πόδες καὶ γυνῶα σπασσάι.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΤΩΝ Τρώων ἐκκλησίῳ εἰς τὴν πόλιν, μύθους ἔκτερε
 ὑπεμείας Ἀχιλλεῖα, ὃ μὲν ὡρῶτο φεύγει, ἔπειτα ἦ
 ἀθίσσεται, Ἀθιμᾶς αὐδὲ πιστάτης, καὶ αἰαρήται. Ἐξάφους
 ἦ αὐδὲ τῷ ἄρματος Ἀχιλλεὺς, δὴ τῷ πεδίῳ ἐπὶ δὲ ἰαυ-
 ραθμοὶ ἔλκει· οἱ ἦ καὶ τὴν πόλιν ἐδύργεται τῶντα ὀρώτες
 ἐκκλησισμένοι.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
 ἢ ἑπιγραφή.

Χῖ δ' ἄρα τοῖς φεί τεῖχος ἄγων, κτείνει Ἐκτὸρ Ἀχιλλεῖα.

Η ὕψος.

Χῖ Θείῳ ἀργόντις ὡκὺς ἀπώλεσε Ἐκτὸρ δῖον.

ΑΛΛΗ.

Ἐκτὸς αἰαρήσεις.

Quietum vero ipsum à certamine misit ut abiret.
 Ipse verò Peliden dolo auertit à populo
 Ipsi enim Apollo, Agenori per omnia assimilatus,
 Stetit ante pedes: ille a. irruit pedib. persequi,
 Dum ille hunc per caput persequeretur frumētiferū, 600
 Conuersus ad fluuium vorticosum Scamandrum,
 Paululum præcurrentem fugiendo: dolo enim decipiebat Apollo,

Ut semper speraret se assequuturum pedibus suis.
 Interim alij Troiani territi venerunt cum multitudine
 Læti ad urbem: vrbs v. implebatur conclusis.
 Neque vero hi sustinebant urbem & murum extra
 Expectare se inuicem, & cognoscere quique fugisset,
 Quique occubuisset in bello, sed cupide infundebantur
 In urbem, quemcumque horum pedes & genua ser-

ARGVMENTVM XXII. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

TROIANIS inclusis in ciuitatem, solus Hector expectans Achillem, primum quidem fugit: postea autem resistit Mineræ suasu, & interficitur. Alligatum deinde ipsum currui, Achilles per campum ad stationem nauium trahit. Quod ubi vident qui conclusi sunt, luctum tollunt.

ALIUD ARG. VEL INSCR.

X, ter circa murum agens interficit Hectorē Achilles.

VEL ITA.

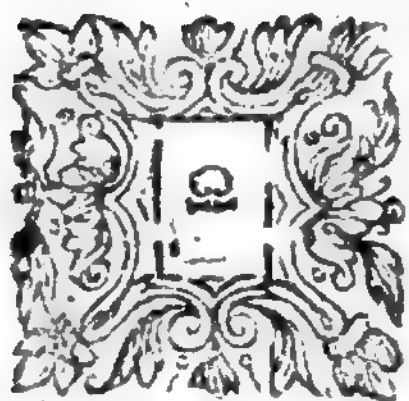
X, Thetidis filius celer interfecit Hectorē diuinum.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris cædes.

Nº vj

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
in X. Pafodia.



Σ οἱ μὲν χεῖ' ἄστυ πφυζέτες ἦν τε γέβροι,
 Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πίνοντ', ἀχέοιτό τε
 δάψαι,

Κεκλίμενοι χαλῆσι ἐπάλξεσι· αὐτὰρ
 ἀχαιοὶ [τες·

Τείχος ἄσπερ ἴσα στήθε' ὤμοισι καίαι-

Ἐχθρα δ' ἀπὸ μητρὸς οὐλοῦ μετ' ἐπέθηκεν,

Ἰλίου περὶ ἔργῳ ἐπὶ λᾶσιν τε Σχοῶσι.

Ἐὐπὰρ Πηλείαια προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

Τρίπτε με Πηλέος υἱὲ ποσὶ ταχέεσσιν ἀοικέϊς,

Αὐτοὶς σὺν τοῖς ἐκείνοις ἀμφοτέροις, ἔδελον ἀπὸ μὲν

Εγὼς ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀποερχέῃς μὲν αἰῶνι.

10 Ἡ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν Τρώαϊ πόλιν, οὐδ' ἐφόβησας,

Οὐ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀλλοι, σὺ δὲ διὕρησας.

Οὐ γὰρ με χτανέεις, ἐπεὶ ὅτι μῶσιμός ἐμι.

Τοις δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·

Εβλαψάμε' ἐκάρχη θεῶι ὁλοώτατε παῖτα,

Εἰς ἄδὲ νῦν πρέσβας ἀπὸ τείχους· ἦ καὶ ἐπὶ πολλοί

Ἐγὼ αὖ οὐδέ τι ἔλωι κερὶ Ἰλίοι ἥσα φειχέω.

Νικῶ δ' ἐμὲ καὶ μέγα χῦδος ἀφάλλειο, τίς δ'
ἔστι τις

Εὐχόμενος, ἐπὶ ὅτι πάντα γ' ἔδωκες ὁπίστω,

Ἦσ' αἱ παῖδες, εἴ μοι δυνάμεις γε παρέη.

20 Ως ἡπῶν, περὶ ἄσυμμετρα φρονέων ἰβερῆας,

Συνάμμος αὖθ' ἵππος ἀεθλοφόρος ζωὸ' ἄριστος.

Ὁς ῥά τε ῥῆα θεῶσι πεινόμενος πέδιλοιο·

Ὡς Ἀχιλλεύς λαψ' ἡρώ πόνους ἢ γούνατ' οἰάμεν.

Τὸ δ' ὁ γέρον Πείλαμος πρῶτος ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι,

Παμφάνοιτ' ὥστ' ἄστρ' ἐπασύμενοι πεδίοιο,

Ὅσα τ' ὀπάρησ' ἔσιν, ἀρήζηλοι δέ οἱ αὖχαι

Θαίρεται, πολλοῖσι μετ' ἄσθεσι κυδὸς ἀμολχῇ.

HOMERI ILIADOS LIB. XXII.

S Ichi quidem in urbem fuga acti, velut hinnuli,
Sudorem refocillando abstergebant, bibebant-
que, ac sedabant sitim,

Innixi pulchris propugnaculis: cæterum Achiui
Murum prope ibant, clypeos humeris inclinantes,
Hectorem verò ut ibi maneret exitiosum fatum vin-
ctum compulit

Ilium ante, portatque Scæas,

Sed Pelidem alloquutus est Phœbus Apollo,

„ Cur me, Pelei fili pedibus velocibus persequeris,

„Ipse mortalis existens deum immortalem; nec dum
me (ris.

„Agnouisti quod deus sum tu autem indefinenter fu-

„An tibi nequicquā est curę Troū labor quos fugasti: 10

„Quia in urbē cōclusi sunt, tu verò hūc diuertisti?

„Non tamen me interficies, quoniam non mortalis
sum. (velox Achilles.

Hunc a. valde indignatus, alloquutus est pedibus

„Lēxisti me Apollo, deorum perniciosissime omnium

„Huc nunc auertens *me* à muro: sane adhuc multi

„Terram mordicus cepissent antequam in Ilium
peruenissent. (uasti

„Nunc a. mihi magnam gloriam eripuisti, illos v. fer-

Facile quoniã neutiquã ultionẽ formidasti in poste-

Profectò te vlciscerer si mihi facultas adesset. rum,

Sic fatus, ad ciuitatem valde elatus iuit,

Ruens velut equus victor cum curribus,

Qui facile currit extensus per campum:

Sic Achilles celeriter pedes & genua mouebat.

Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis;

Vndique fulgentem, vt stellā ruentem per campum,

Quæ autumnno oritur:valde lucidi autem eius radij

Apparent multa inter astra nocte intempesta,

Οἱ τε κύϊ' Ωρεῖος ὀπκλήσι καλέοισι
 Λαμπεύοντος μὲν ὄγ' ὄβρι, κακοὶ δ' ἐτεσῆμαι
 τεπύλαι,

- 30 Καί τε φέρει πολλοὶ πυρεδὶ δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Ως τὸ χαλκὸς ἐλαμπεύει δ' ἤθεος ἑοικώς·
 Ωμοξείδ' ὁ γέρον, κεφαλὴ δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 Υψὸς αἰαχίδης, μέγα δ' οἰμαῖζας ἐγγαῖαι,
 Λιασέμενος φίλοι ἦν· ὃ δ' ὅτε παρρηθευλάωι
 Εἰσῆκει, ἄμφοι μαμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχαδ'.
 Τοὶ δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσκυδα χεῖρας ὀρεγνέ',
 „Εκδὸς μὴ μοι μίμνε φίλοι τέκος αἰερα τῦτο·
 „Οἷος, αἶεθ' ὀφθαλμοῖσι, ἵνα μὴ τάχα πύτμοι ὀπίσσω γέ
 40 „Πηλείωι δα μείς, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ὄβρι
 „Σχέπιος· αἴ γε θεοῖσι φίλο· βασόιδε γαίοντο,
 „Υαγοῖέ μοι, τάχα κείε κινέες ἔχ' ὧπες ἔδοιται
 „Κεῖμενοι· ἢ κέ μοι αἰετοὶ δ' ὅτε πρὸς πύλαι ἄχος ἔλθοι·
 „Ὅς μ' ἦν πολλὰ τε καὶ ἐσθλὰ ἐὼν ἐθῆκε
 „Κτεῖναι καὶ πύλαι ἴσται ὀπί τηλεδὲ πάωι.
 „Καὶ γὰρ μὲν δύο παῖδες, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 „Οὐδ' ὀφθαλμοῖσι Τρώωι ἄς ἄστυ ἀλείπει,
 „Τοῖς μοι Λαοτόη τέκετο κρείνιστα γυναικῶν·
 „Ἀλλ' ἐμὴ ζῶοισι μὲν ἔσρατῶ, ἢ τ' αἴετι πε
 „Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τε ἀπολυσίμετ' ἐστὶ γὰρ εἶδος.
 50 „Πολλὰ γὰρ ὥπασε παῖδ' ὅ γε γέρον ὀνομακλυδὸς Ἀλκίης·
 „Εἶδ' ἤδη τεθιᾶσαι καὶ εἰ ἀΐδου δόμοισι,
 „Ἀλγος ἐμὴ θυμῶ τε κητέειβι τεκίμεθα.
 „Λαοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι μιν ὡς ἀδωτέρωι ἄλγος
 „Εὐσέται μὲν καὶ σὺ δ' αἴης Ἀχιλῆϊ δαμασθῆς.
 „Ἀλλ' εἰσέρχοι τείχος ἐμὸν τέκος, ὅφρα σαώσῃς
 „Τρώας καὶ Τρῳαί· μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 „Πηλεΐδῃ αὐδὲ δ' ὅτε φίλος ἀνδρὶος ἀμάρτυς·
 „Πρὸς δέ με διδύκῃσι ἐπ' ὀφθαλμοῖσι ἐλίσσῃ
 „Δύσμορον, οἳ γὰρ πατὴρ Κρονίδης ὀπί γῆς
 60 „Αἴσῃ ὅς δ' ἐγὼ λείψω φθίσει, κακὰ πόλλ' ὀπίδδεται,
 „Τίς τ' ὀφθαλμοῖσι ἐλκυσθῆσθαι τε δύναται,

Quem canem Orionis cognomine vocant:
Splendidissima quidē hęc est: malum vero signum est,
Et affert multam febrem miseris mortalibus:
Sic huius æs splendebat circa pectora currentis:
Eiulabat verò senex: caputque tundeat manibus,
In altum tendens: valde autem plorans clamabat.
Orans dilectum filium: is enim ante portas
Stabat, indefinenter cupiens cum Achille pugnare.
Hunc verò senex miserabiliter alloquutus est, manus
extendens,

„Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc,
„Solutus, absque aliis, ut ne mox mortem assequaris
„Ab Achille interfectus, quoniam multo fortior est.
„Infelix, utinam diis charus tantum esset,
„Quantum mihi, cito cum canes & vultures vorarent 40
„Iacētē mihi certē grauis ex præcordiis dolor abiret:
„Qui me liberis multisque & strenuis orbem fecit
„Interficiēs, & deportatos vēdēs in insulas in lōginquas:
„Etenim nunc duos filios Lyeonem & Polydorum
„Non possum videre, Troianis in vrbe conclusis,
„Quos mihi Laothoe peperit regina mulierum.
„At si quidem viuunt in castris, certē post modum
„Æreque aurōque redimemus (est enim intus:
„Multa namque dedit filiæ suæ senex fama celebris
Altes)

„Quòd si iam mortui sunt & in Plutonis domibus, 50
„Dolor meo animo & matri, qui genuimus:
„Populis autem aliis minor dolor
„Erit, modo non & tu moriaris ab Achille domitus.
„Verum ne ingredere murum mi fili, ut serues
„Troianos & Troianas, neq; magnā gloriā præbeas
„Pelidē: ipseque chara vita priueris:
„Adhęc verò mei infelicis adhuc viuentis miserere,
„Infortunati, quē pater Saturnid. in senectutis limine
„Fortuna acerba perdet, multa mala conspdatum,
Filiōsque interemptos, raptāsque filias, 60

„Καὶ θαλάμους κερκίζομενοι, καὶ κήπια τέκνα
 „Βοήματα περὶ γαίῃ, ἐν αἷϊ δῆϊότητι,
 „Ελκομένα τεύχεα, ὅλοῃς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 „Αὐτοὶ δ' αἶψα μετὰ μεκύνες παρώτρυνον θυρήσιν·
 „Ωμῶς ἐρύσσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ.
 „Τύφους ἤε βαλὼν φεῖται ἐκ θυμοῦ ἔληται,
 „Οἷς τρέφοιτο μεγάροισι τραπέζῃσι πελαγεῖς,
 „Οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πότιντες ἀλύσσετε περὶ θυμῷ
 70 „Κεῖσσι τ' ἐν περὶ θυρήσιν· ἴψα δέ τε παντ' ἐπιοικεῖ
 „Αρκίχτα μὲν δαδὶ γὰρ ὀξείῃ χαλκῷ
 „Κεῖσσι, πάντα δ' ἑλκὰ θανάσι φέρει, τι φανήν·
 „Ἀλλ' ἔτε δὴ πολίοι τε κέρη, πολίοι τε γένοι,
 „Αἰδῶ τ' αἰχμῶσι κυνέεσσι καμύσι γέροντος·
 „Τὸ δὴ ἴκπυσοι πέλεται δειλεῖσι βροτοῖσι.
 „Ἡρ' ὁ γέρωι πολίαι δ' ἄρ' αὐτὰ πείχας ἔλκετο χροῖ.
 „Τίλοις κεφαλῇς, ἔδ' ἔκβρι θυμὸν ἐπέθε.
 „Μίτῃ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα·
 „Κόλποι αἰετάρη, ἐτέρηφι δ' μαζοὶ αἰέχε,
 80 „Καὶ μὲν δακρυχέουσα ἔπα πτερύγῃσι περὶ στήθεσιν,
 „Ἐκτὸς τέκνοι ἐμὸν τάδε τ' αἶδον, καὶ μ' ἐλέουσι
 „Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λατὶ κηδεῖα μαζοὶ ἐπέχοι,
 „Τῷ μῆσσι φίλε τέκνοι, ἄμυνε δ' ἡίοι ἀνδρα
 „Τέχνης ἐὼς ἰῶνι, μηδὲ πρὸς ἴσαστο βύτῃ
 „Σχέτιος· εἴ περ γὰρ σε κατακταίῃ, ἔσέ τ' ἔγωγε·
 „Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλοι θάλας, οἳ τέκνοι
 αὐτῇ,
 „Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνέυθε δέ σε μέγα ἰῶνι·
 „Αργεῖοι περὶ γαίῃσι κυνέες τε χέες κατέδδονται.
 „Ὡς πό γε κλαίετε περὶ στυγερῇ φίλον υἱόν,
 90 „Πολλὰ λισσομένη, ἔδ' ἔκβρι θυμὸν ἐπέθε·
 „Ἀλλ' ὅγε μὲν Ἀχιλλεὺς πλάετο δῖος ἰοίτα.
 „Ὡς δ' ἰδὲ χροὶ βῆ χιτῇ ὀρίτερος ἀνδρα μύθοισι
 „Βεβρωχὺς κακὰ φάρμακ', ἔδου δέ τε μὲν χόλος αἰὲς,
 „Σμερδύλεοι δ' ἐδούρει ἐλισσόμενος περὶ χιτῇ·
 „Ὡς ἔκπῃρ' ἀσθενοῖ ἔχοι μῦθος ἔχ' ὑπὸ χόρῃ,
 „Πύργῳ δ' ἐπὶ πύργῳ φαίμεν ἀσπίδ' ἐρήσας·

„Et thalamos euerfos, & infantes filios.
 „Illifos ad terram in graui conflictu,
 „Tractásque nurus perniciofis manibus Græcorum.
 „Ipsum v. extremum me canes in primis foribus
 „Cruidiori lacerabunt (postquam aliquis acuto ære
 „Cõminus aut emin⁹ feriēs ex mēbris animã eripue-
 „Quos nutriũ in ædibus menfarios ianitores, (rit)
 „Qui meum sanguinem bibentes grauati in animo 70
 „Iacebunt in vestibulis: iuuenem a. omnino decet
 „In bello interfectum, confoffum acuto ære,
 „Iacere: omnia v. decora moriēti, quodcũq; appareat:
 „Sed quum iam canum caput, canámque barbam,
 „Pudēdaque deturpant canes interempti senis,
 „Hoc vtique miserrimum est miseris mortalibus.

Dixit senex: canos v. capillos extrahebat manibus
 Vellens è capite, neque Hæctori animum fletebat.
 Mater a. rursus ex alia parte lugebat lacrymans,
 Sinum denudās, altera a. ~~manu~~ mammillam exeruit, 80
 Et ipsum lacrymans verbis alatis alloquuta est,

Hæctor, fili mi, hæc reuerere, & me miserare
 „Ipsam, si vnquam tibi vagitus sedatricem mammam
 præbui

„Horum reminiscere chare fili: fuge v. inimicũ virũ,
 „Mœnia introiēs, neq; propugnator stes aduersus istũ
 „Infelix: si enim te interemerit, ne utiquã te equidem
 „Plorabo in lectis charum germen, quod peperit ipsa,
 „Neque vxor diues: se offsum autem te longè à nobis
 Argiuorum apud naues, canes veloces comedent.

Sic hi plorantes alloquebantur dilectum filium, 90
 Multa precantes: neque Hæctori animum fletebant:
 Sed hic expectabat Achil. ingētē propius accedentem.
 Vt autem draco in lustro montanus virum expectat
 Pastus mala venena, subiitque ipsum ira grauis,
 Toruũmque tuetur conuoluens se circa latibulum:
 Sic Hæctor inextinguibile habens robur non cessit,
 Turrim ad prominentem lucido scuto acclinato.

Οχθήσας δ' ἄρα ἔπεσθ' οἱ μεγαλύτερα θυμῷ,

„ὦ μοι ἔχων, εἰ μὲν κε πύλας ἢ τεῖχα δύω,

„Πυλιδάμας μοι σφῶτος ἐλεγχείην αἰαθήσει,

100 „Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ πότ' ὀλίγῃ ἡγήσασθαι,

„Νύχθ' ὑπὸ τλήδ' ὀλοῦ, ὅτε τ' ὤρετο Διὸς
Ληλαίς.

„Ἀλλ' ἐγὼ ἔπιθόμην, ἦ τ' αἶ' πολὺ κέρδιον ἦ

„Νυῖ δ' ἐπεὶ ὤλεσε λαοὶ ἀπαθ' ἀλίσσιν ἐμῇσι,

„Αἰδέομαι Τρῶας ἢ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

„Μὴ ποτὶ πρὶς εἴπῃσι κακώτερος δήσος ἐμῷ,

„Ἐκπῶρ, ἦ φιβίῃφι πύθ' ὅσας ὤλεσε λαόν.

„Ὅς ἐρέοισι· ἐμοὶ δ' ὅτ' αἶ' πολὺ κέρδιον εἴη,

„Αἰτλήῃ ἢ Ληλῇα κατακτεῖναιτα ἰέεσθαι,

„Ἡέ κει ἀντὶ ὀλέσθαι εὐκλειῶς περὶ πόλιν.

110 „Εἰ δέ κει ἀσπίδα μὲν κατατάομαι ὀμφαλέεσσαν,

„Καὶ κόρυθα βριαλήν, δόρυ δ' ὅς τ' ὤρετο τεῖχος
ἐρείσας.

„Αὐδὸς ἰὼν Ληλῆος ἀμύμονος αἰτίος ἔλθω,

„Καὶ οἱ ὑπὶ χρομαι Ελέην ἢ κλήματ' ἀμ' αὐτῇ.

„Πάντα μάλ' ὅσ' αἶ' ἡλέξανδρος κοίλῃσι σείησιν

„Ἡγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἐπλετο ἰήκεος ἄρχῃ,

„Δασέων ἀτρεΐδῃσι ἄγει, ἅμα τ' ἀμφὶς Ληλαίς

„Ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ἵστα τε πόλιν ἢ δὲ κέκρυψε·

„Τρωσὶ δ' αὖ μετέπειθε γερύσιν ἐρκοὶ ἔλθωμαι,

„Μὴ π' κατακρύψῃ, ἀλλ' ἀνδρα πάντα δάσσεσθαι.

120 „Κλῆσι ὅσῃν πόλιν ἐπὶ ἔρατο ὅς δ' ἐέρχει.

„Ἀλλὰ τίη μοι τῶν φίλων διελέξατο θυμός.

„Μὴ μοι ἐγὼ μὲν ἵχνομαι ἰὼν· ὁ δέ μ' ἔκ ἐλεήσει,

„Οὐδέ π' μ' αἰδέσεται, κατεῖοι δέ μοι γυμνοὶ ἴσται,

„Αὐτὸς ὥς τε γυναιχέ, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.

„Οὐ μὲν πᾶσι μὲν ὅσιν ἀπὸ δρυὸς, ἔδ' ἀπὸ πέτρης

„Τῷ ὀφείζωμαι, ἅτε παρθένος ἢ θεός τε,

„Παρθένος ἢ θεός τ' ὀφείζεται δηήλοισιν.

„Βέλτερον αὖτ' εἰδὶ ξυνελαυνέμεν· ὅττι
τάχιστα

„Εἰδομένην ποτὲς καὶ ὀλίμπος ἔχος ὀρίζηται.

Indignabundus v. dixit ad suum elatum animum,

„Hei mihi si quidē portas & mœnia ingressus fuero,

„Polydamas mihi primus vitio verterit

„Qui me hortabatur Troianos ad ciuitatem ducere, 100

„Nocte ista exitiosa, quando excitabatur diuinus

Achilles:

„At ego non parui, (certè multò vtilius fuisset)

„Nunc verò postquam amisi populum stultitia mea,

„Vereor Troianos, & Troianas trahētes lōgas vestes

„Ne quando quis dicat deterior alius me,

„Hector suis viribus confidens perdidit populum.

„Sic dicent: mihi autem tunc vtilius esset

„Contra aut Achille interfecto redire,

„Aut ab ipso interfici gloriosè pro ciuitate.

„Quod si scutum quidem deposuero vmbilicatum 110

„Et galeam fortem, hastamque ad murum acclinans,

„Ipse profectus Achilli strenuo obuius iuero,

„Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsa

„Omnes prorsus quascūq; Paris cōcauis in nauibus

„Duxit in Troiam (quæ fuit contentiōis origo)

„Datum ū Attidis abducēdas, simulq; separatim Achiuis

„Alia distributurū quæcunque ciuitas hæc occultat:

„A Troianis v. rursus honorabile iusiurandum capiā

„Nihil occultaturos, sed bifariam omnia diuisuros,

„Possessionem quācumque vrbs desiderabilis intus 120
continet.

„Sed cur mihi hæc dilectus differuit animus?

„Non ipsi quidem supplicabo iens: is n. mei non mi-
serebitur, (existentem,

„Neque quid me reueretur, interficietq; me nudū

„Temerè, vt feminam, postquam arma exuero.

„Nō quidē vllō modo nūc licet à quercu, neq; à petra

„Huic confabulari, ceu virgo adolescensque:

„Virgo adolescensque colloquuntur inter se.

„Satiùs igitur prælio configere, vt quam celerrimè

„Videamus vtri Olympius gloriam præbiturus sit

- 130 Ως ὄρμαινε μῦται· ὁ δ' οἰχεῖτο· ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσος ἐνθάδ' ἰσος κορυθαίγι πτολεμιστῇ,
 Σάει Πηλιάδῃ μῆδ' ἰλίου· ἔδ' ἐξιοῖτο ἄμω,
 Δαίτω· ἀμφὶ δ' ἤ χαλκὸς ἐλάμπετο ἰκελὸς ἀόχῃ,
 Ἡ πύρρος αἴθορ' αἰόιο, ἥ ἡλιν αἰόιοτος.
 Ἐκτρεῖ δ', ὥς ἐτόκσει, ἔλετ' ἰσος, ὅδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὐθι μῦται, ὅπισθ' ὅτ' ἔπυλα λῖπε, βῆ δ' ἐφ' ἑστῆς.
 Πηλιάδης δ' ἐπὶ ῥυσοῖσι ποσὶ κραυγῇσι πεποιθὺς.
 Ἡ ὅτε κῆρυξ ὄρεσφι ἐλαφρότατος πετεῖνός,
 Ῥηϊδίως εἰμυσε μῆδ' ἐτρήστωι πέλῃαν·
 140 Ἡ δ' ἐπ' ἔπαιθα φοβέται· ὅδ' ἐκλύθει ὅζυ
 λελυγρὸς
 Ταρφὴ ἐπαύσσει, ἐλέει δ' ἐπ' ἐθυμὸς αἰώγει·
 Ως ἄρ' ἔγ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσει δ' Ἐκτορ,
 Τείχος ὑπὸ Τρώων· λαίψεται δ' ὑμῶν αἵμα.
 Οἱ δ' ὅτ' ὄρεσφι κοπιῶντες ἐλπίσιν ἰσχυροῖσι,
 Τείχος αἰὲν ὑπὸ κατ' ἀμαξιδοῖσιν ὄρεσσι.
 Κερκυῶ δ' ἰκανοὶ καλλιρροῖ, εἴτα δ' ἐπὶ πηγαί
 Δοῖα αἰαῖσιν ὄρεσσι Σκαμαῖδ' ὄρεσσι διήειτο.
 Ἡ δ' ἐπ' ἔπαιθα ὑδαπ' ἰσχυροῖσι, ἀμφὶ δ' ἐπὶ καπνῷ.
 Γίγεται δ' αὐτῆς ὡσεὶ πύρρος αἴθορ' αἰόιο·
 150 Ἡ δ' ἐτέρη δ' ἐπ' ὄρεσσι ἐκλύθει χαλάζῃ,
 Ἡ χόη ψυχρῇ, ἥ δ' ὄρεσσι ὑδατος κρυσταλά.
 Εἴθ' αὖ ἐπ' αὐτάων πλῆθος εὐρέες ἐχέει ἔασι·
 Καλοὶ λαῖνοι· ὅθι ἔματα σιγαλέειται
 Πλῆθος κοῖται Τρώων ἄλκιροι καὶ τε δύω τρες,
 Τόφρ' ἐπ' ἰσχυροῖσι ἐλπίσιν ἰσχυροῖσι.
 Τῆρ' αὖ ὄρεσσι μετέτι, φεύγει δ' ὅππῃ δ' αἰσχύνη·
 Πρύθ' αὖ ἐπὶ ὄρεσσι ἐφύγει· διακε δ' ἐμὶ μέγ'
 ἀμείναι
 Καρπαλίμους, ἐπὶ ἰσχυροῖσι, ὅδ' ἐπὶ βοείῳ
 Αἰνῶν, ἄτε ποσσὶν ἀέθλια γίγεται αἰδρωῖ,
 160 Ἀλλὰ φεῖ ψυχῆς θείῃ· Ἐκτρεῖς ἰπποδάμοιο.
 Ως δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι φεῖ τεύχεα μαῖνυες ἰπποῖ,
 Ῥίμφα μάλα τραχῆσι, ὅτ' ἐμὲν κείται ἀέθλοι
 Ἡ τείπος ἢ γυνὴ αἰδρωῖς κατατεθιγῶτος·

Sic cogitabat expectās: at ei cominus venit Achil. 130
 Similis Marti impetuoso bellatori,
 Vibrans Peliadē hastam ad dextum humerum,
 Terribilem, circum a. splendebat æs simile fulgori
 Vel ignis ardentis vel solis orientis.

Hector ē v. ut vidit, cepit timor, neq; amplius sustinuit
 Ibi manere à tergo a. portas liquit iuitq; perterritus.
 Pelides verò irruit, pedibus celeribus freus,
 Veluti accipiter in montibus leuissimus volucrum
 Facile ruit in timidam columbam,
 Hæc a. obliquè fugit, illè vero prope acutè clamitans 140
 Crebro irruit capereque ipsam animus iubet:
 Sic hic promptus rectà volabat: trepidus fugiebat a.

Hector

(bat.

Murum iuxta Troianorum, leuia verò genua mouē-
 Hi autem iuxta speculam & caprificum altam
 Murum vsque subter, per curulem viam currebant.

Ad fluentū verò venerunt pulchri flum, vbi fontes

Duo scaturiunt Scamandri vorticosi,

Alter quidem aqua tepida fluit, circum autem fumus

Oritur ex ipso velut ignis ardentis,

150

Alter verò æstate defluit similis grandini,

Vel niui frigida, vel ex aqua concreto crystallo,

Ibi autem ad ipsos labra lata prope sunt

Pulchra, lapidea, vbi vestes splendidas

Lauabant Troianorū vxores pulchræque filia,

Antea, tēpore pacis, priusquā venissent filij Achiuorū,

Hæc prætercurrebant alter fugiens, altérque à tergo

persequens,

(multo fortior

Ante quidem fortis fugiebat. persequebatur v. ipsum

Celeriter, quoniam non victimā, neque tergus bouis

Petebant, qualia pedibus præmia sunt viro- rum:

160

Sed pro anima currebāt Hectoris equorū domitoris.

Veluti a. quando certatores ad metas v. unguli equi

Leuiter valde currūt, & magnū propositū est præmiū,

Vel tripus, vel mulier, viri in honorem defuncti:

Ὡς πὼ πρὶς Πριάμοιο πόλιν ᾤδινθητήν
 Καρπαλίμοισι πόδεσσι, θεοὶ δὲ τε πάντες
 ὄρωσι.

Τοῖσι δ' ἔμύθαι ἦρχε πατὴρ αἰδρωτὶ τε θεῶν τε,
 „ὦ πόποι, ἦ φίλοι αἰδέσθαι δῖον ἰσχυρόν τε ἔχον
 „Ὀφθαλμοῖσι ὄρωμαι, ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 „Εκδρεῖς, ὅς μιν πολλὰ βροτὶ ἐπὶ μῆρ' ἔκκει,
 170 „Ἰδὼς δ' ἐκ κορυφῆσι πολυπύχου, δῆϊς τε δ' αἶτε
 „Εἰ πόλιν ἀχρεῖά τ' ἵκω αὐτὸν ἑὸς Ἀχιλλεύς,
 „Ἄστυ δὲ Πριάμοιο ποσὶ παχέαςσι δαίκει.
 „Ἀλλ' ἄγετε φραζέσθαι θεοὶ καὶ μητιάσθε,
 „Ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σπείωσομεν, ἥέ μιν ἦδη
 „Πηλὸν δὴ Ἀχλὴν δαμάσομεν ἐσθλοὶ εἴοιτα.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυχρόπις Ἀθήνη,
 „ὦ πάτερ, ἄρ' ἡκέτι κλυεκέλεσσι οἴοι' εἶπες,
 „Αἰδέσθαι θνητοὶ εἴοιτα πάλαι περσσομένοισι αἴσῃ,
 „Ἀψέθελος θανάτοιο δυσχεὲς ὄξυ ἀναλῦσαι;
 180 „Ἐρδ', ἀπὲρ ἔτι πάντες ἐπαιέομεν θεοὶ δῆλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη λευκὸν ἦτορ Ζεὺς,
 „Θάσσει Τριτογένεια φίλοι τέκος, ἔνυ πειθυμῶ
 „Πρόφροσι μὴ τίεσθαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 „Ἐρξοιόπῃ δὴ τοι γόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.

Ὡς εἰπὼν ᾤτρυνε πάρος μοι αἶψαν Ἀθήνη.

Βῆ δ' ἔκαστ' ἐλύμποιο χαλῶναι ἀΐξασα,
 Εκδρεῖ δ' ἀσπερχὲς κλοιέωι ἔφεπ' ὥκεις Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δ' ὅτε ἰεβροῖ ὄρεσφι κύων ἐλάφοισι δῖηται
 Ορσας ὄξυ ἑὴν δ' ἔχ' ἄλκινα καὶ δ' ἄλκι' ὄντας,
 190 Τοὶ δ' ἑσθ' ὅτε λάθῃσι κατὰ πῆξας ὑπὸ θάμνισι,
 Ἄλλ' αὖτ' αἰχμῶναι θίβει ἔμπροσθεν, ὄφρα κεν
 εὖρῃ.

Ὡς ἔκτορ ἔλθε πόδωκεα Πηλεΐωνα.
 Οσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 Αἰπίοι ἀΐξασθαι εὐδμήτοισι ἐπὶ πύργοις,
 Εἴ πως οἱ κατ' ὤφρ' ἔει' ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 Τρασάκι μιν περὶ ἄρ' οἱ δόπος ὀφθαλμοῖσι φάσκει
 Πρὸς πεδίον γ' αἰδὲς δ' ἔπει πτόλιος πέτετ' αἶψα.

Sic hi ter Priami ciuitatem circumacti sunt
Velocibus pedibus: dii autem omnes videbant:
Inter hos, v. sermonē cœpit pater hominūq; deorūq;
„Proh malū, certē dilectū virū fugatum circa murum
„Oculis video: meum autem angitur cor
„Ob Hectorem, qui mihi multa boū femora adoleuit
„Idē in verticib multa iuga habentis, nōnūquā etiam
„In vrbe summa: nunc a. ipsum diuinus Achilles
„Vrbem circa Priami pedibus velocibus insequitur. 170
„Sed agite, considerate dii & consultate,
„An ipsum à morte liberabimus, an ipsum iam
„Per Pelidem Achil. domabimus fortem existentem.
Hunc a. rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
„O pater fulminator nubifer quale dixisti?
„Virū mortalem existētem iam diu destinatū morti,
„Rursus vis à morte lugubri eripere?
„Fac, cæterum non tibi omnes approbamus dii alij.
Hanc autem excipiens alloquutus est nubium coa-
ctor Iupiter,

„Confide Tritonia dilecta filia: non certè animò
„Seriò loquor, volo enim tibi blandus esse,
„Fac prout iam tibi animus est, neque cessa.

Sic fatus, impulit antè *per se* promptam Mineruam
Venit autem ab Olympi verticibus festinans.
Hectorē v. incessāter vrgēs sequebatur celer Achilles
Vt a. quū hinnulū in mōtibus canis ceruæ insequitur,
Excitans ex lūstro per valles & per saltus,
Hunc quamuis lateat trepidans sub frutice,
Verumtamen vestigia legens currit perpetuo donec
inueniat

Sic Hector non latebat velocipedem Peliden:
Quoties autem nitebatur ad portas Dardanias
Recta ruere bene ædificatas ad turres,
Si quo modo ei desuper auxiliarentur sagittis,
Toties ipsum antè auertebat adstans
In campum, ipse autem ad urbem volabat semper.
Oremadmodum

Ως δ' ἐν οἴκῳ ἔδωκεται φεύγοιτα δῶκεν,
 Οὐτ' ἄρ' ὅτ' ἔδωκεται ὑποφύγει, ἔδ' ὅ δ' ὀδῶκεν·

200 Ως ὁ δὲ ἔδωκε μάργαι ποσσὶ, ἔδ' ὅς αὐλῶσαι·
 Πῶς δέ κει Εὐπῶρ κῆρας ὑπεξέφυγε θανάτῳ,
 Εἰ μὴ οἱ πύματόι τε, καὶ ὕστατοὶ ἰώτετ' Ἀπόλλων
 Εἰνυθεῖ, ὅς οἱ ἐπ' ὤρσε μῦθος λαμπρὸς τε γούνα·
 Λαοῖσι δ' αἰείεωε κερήασι Διὸς Ἀχιλλεύς·

Οὐδ' εἴα ἔμμεναι ἔπι Εὐβοῖα πικρὰ βέλεμνα,
 Μή τις κῦδος ἄργιόν βαλὼν, ὃν δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ τέταρτος ἔπι κρηυνοῖς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χρῆσεια πατὴρ ἐπὶ πᾶσι πέλασται,
 Εἰ δ' ἐπὶ θῶ δὲ κῆρε παλληλεγέος θανάτῳ,
 210 Τίω μὲν Ἀχιλλεύς, τίω δ' Εὐβοῖα ἰσχυροῖ-

μοιο·

Ἐλκε δ' ἴμεντα λαβῶν, ῥέπε δ' Εὐβοῖα ἀΐσιν
 ἡμᾶς·

Ὅμως δ' εἰς αἶδμα, λίπει δὲ ἐφοῖβος Ἀπόλλων·

Πηλείωια δ' ἴκαλε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἀγχοῦ δ' ἴστα μὲν, ἔπα πτερύγεσσιν ὤρσιν·

„Νῦν δὴ γὰρ γ' εὐλοπα Διὶ φίλε Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

„Οἷσε δὲ μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι περὶ ἱῆας,

„Εὐβοῖα δὴν ὥσαντε μάχης ἀπὸ τῶν εἰοίτα·

„Οὐοὶ μὲν ἐπὶ γ' ὅτι πεφυγμένοι ἄμμε γειῖνα,

„Οὐδ' εἴ κει μάλα πολλὰ παῖδοι ἐκείνοιο Ἀπόλλων

210 „Προσφυγεῖν δὲ μὲν πατὴρ Διὸς ἀνιόχοιο,

„Ἀλλὰ σὺ μὲν μὲν γὰρ ἔθι καὶ ἄμπευε, τότε δ'

ἔχω τοι

„Οἷομαι πεπληθύνω, ἐσάντι βίονι μαχέσασθαι.

Ως φάτ' Ἀθηνᾶν· ὃ δ' ἐπείθετο χαῖρε δ' ὅς τ' ἔμμεναι·

Σπῆ δ' ἔθι μὲν χαλκογλαυχίος ἐρεῖσθαι·

Ἦδ' ἄρα δὲ μὲν ἔλαπε, κίχισατο δ' Εὐβοῖα

Διὸς,

Διὶ φέβῳ εἰκῆα δέμας καὶ ἀτειρέα φαιλό·

Ἀγχοῦ δ' ἴστα μὲν ἔπα πτερύγεσσιν ὤρσιν·

„Ἦθ' ἂν ἡ μάλα δὴ σε βιάζεται ὄχις Ἀχιλλεύς,

Quemadmodum a. in somno non potest quis fugien-
tem consequi,

Neque hic illum potest fugere, neque ille insequi,
Sic hic illum non poterat assequi pedib. neque ille
effugere, 200

Quo tamen pacto Hector fata euasisset mortis
Nisi ei ultimòque & extremo obuiasset Apollo
Prope, qui ei indidit robur velociaque genua.
Populis autem innuebat capite, nobilis Achilles,
Neque sinebat mittere in Hectorem acerba tela,
Ne quis gloriam auferret iaculatus, ipse v. posterior
veniret,

Sed quando iam quarto ad fontes peruenerunt,
Tum verò aureas pater suspendit lances,
Imposuitque duo fata perpetuæ mortis:
Hoc quidem Achillis, illud a. Hectoris bellicosi, 210
Traxit verò mediasprehendens: inclinatus est autem
Hectoris fatalis dies,

Descenditq; in infernū: reliquit v. ipsū Phœb' Apollo.

Ad Peliden a. accessit dea cæsis oculis, Minerva:

Cominūsque stans verbis alatis eum alloquuta est,

„Nūc demū nos spero, Ioui dilecte illustris Achilles,

„Relatuos magnam gloriam Achiuis apud nauēs,

„Hecto. interficiētes, pugnae insatiabilē licet existētē,

„Non ei nunc amplius licet effugere à nobis,

„Neq; si valde multa patiatur longè iaculās Apollo, 220

„Aduolutus ante patrem Iouem ægidem gestantem.

„Sed tu quidē nūc sta & respira: huic verò ego tecum

„Accedens persuadebo contra pugnare.

Sic dixit Minerva: hic v. persuasus est, gavisúsque est

Stetit v. fraxineæ hastæ æratae innixus: (animo:

Hæc igitur eum quidem reliquit, assequuta a. est He-
ctorem diuinum,

Deiphobo assimilata corpore & magna voce.

Prope autem stans verbis allatis alloquuta est.

O frater, certè admodum te vrget velox Achilles,

„Αστυπείρι Πριάμοιο ποσὶ ταχέεσσιν διώχου.

230 „Αλλ' ἄγε δή τι μῦθον, καὶ ἀλεξόμεθα μῆροιτες.

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ,

„Διίφοβ', ἥ μὲν μοι ὁ πάρος πολὺ φίλτα-
τος ἦεν ἄναξ.

„Γιατ' ἔτι, εἰς Ἑκάβην δὲ Πριάμους τέκε παῖδας·

„Νῦν δ' ἐπὶ καὶ μάλλιν' ἰοία φρεσὶ πμήσατο,

„Ὅς ἔπλησ' ἐμεῦ αἵτεκ' ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,

„Τείχεος ἐξελθόν· δῆλοι δ' εἶτο δὲ μῆροις.

Τοῖ δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

„Ἥτ' ἢ ἥ μὲν πολλὰ πατρὸς καὶ πότνια μήτηρ

„Λίσσονται ἐξέης γυνεῶμενοι, ἀμφὶ δ' ἐπαίρουσι

240 „Αὔθι μῆρσι· τοῖσι γὰρ ὑποτρομέουσι ἄπαντες·

„Αλλ' ἐμὸς εἶδοθι θυμὸς ἐτείρετο πείθει λυγρῶ·

„Νῦν δ' ἴθις μεμνῶτε μαχόμεθα, μηδὲ π
δύρωι

„Ἐσθ' φειδωλὴ, ἵα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς

„Ναῖ ἑκατακτεῖας εἶαρε βροτοῖσι φέρηται

„Νῆας ἔτι γλαφυράς ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμῶι.

Ὡς φασγάνῃ, καὶ καρδοσιγῇ ἠγῆσάτ' Ἀθήνη·

Οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀνὴλοισι ἰοῖτες,

Τοῖσι πρῶτος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ,

„Οὐ σ' ἐπὶ Πηλέος υἱὸς φοβήσομαι, ὥς δ' ἐπὶ γυναικὶ

250 „Τεῖς δὲ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, ὕδ' ἐποτρύνω

„Μεῖται ἐσθ' ἄρχομενοι, νῦν αὖτέ με θυμὸς αἵηκε

„Στήθεσσι αἰπὰ σείω, ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.

„Αλλ' ἄγε δύνω θεοὺς ἑπιδάμεθα. τοῖσι γὰρ αἰετοῖς

„Μάρτυροι ἑσονται καὶ ἐπισκοποὶ ἄρμυριάων.

„Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν ἀφικνῶ, αἵ κεν ἐμοὶ Ζεὺς

„Δωήκαμμοσίην, Σῖν δ' ἔφυχ' ἀφείλωμαι

„Αλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐσέσυλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεύ,

„Νεκρὸν Ἀχαιοῖσι δώσω πάλιν ὥς ὅ σὺ ρέζων.

Τοῖ δ' ἄρ' ὑπὸ δρεῖδ' αἰὲν προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς,

„Vrbem circa Priami pedibus velocibus persequens.

„Sed age stemus & arceamus *hostem* manentes.

230

Hæc a. vicissim alloquutus est magnus galeam quatiens Hector,

„Deiphobe, certè mihi antea multò charissimus eras

„Fratrum, quos Hecuba & Priamus genuit filios:

„Nunc v. adhuc etiã magis cogito animo te honorare

„Qui sustinuisti mei gratia, postquam vidiſti oculis,

„Murum egredi: alij vero intus manent.

Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsis oculis Minerva,

„O frater, profectò q. multũ pater & venerãda mater

„Præcabãtur cõtinẽter genib. aduoluti circumq; socij

„Ibi vt manerem (adeo enim tremunt omnes)

240

„Sed meus intus animus cõficiẽbatur mœrore graui:

„Nũc v. rectã cupidi pugnemus, neq; amplius hastarũ

„Sit parsimonia, vt videamus an Achilles

„Nobis interfectis spolia sanguinolenta referat

„Naues ad concauas, an tua hasta dometur.

Sic loquuta est, & per fraudem præcessit Minerva:

Hi v. quum iam prope essent sibi inuicem irruentes,

Hũc prior alloquitur est magnus galeã quatiẽs Hect.

Non te amplius Pelci fili fugiam, vt antea

„Ter circum vrbem magnam Priami fugi, nec vn- 250
quam ausus fui

„Expectare te ingruẽtem: nunc a. me animus impellit

„Stare contra te, *sive* interimam, siue interimar.

„Sed age, hic deos testes adhibeamus hi enim optimi

„Testes erunt, & custodes pactorum. (piter

„Non igitur ego te immaniter deturpabo si mihi lu-

„Dederit singularem victoriam, tuãque animã tibi
eripuerò.

„Sed vbi te spoliauero, pulchris armis Achilles,

„Cadauer Achiuis reddam: sic & tu fac.

Hunc v. toruẽ intuitus alloquutus est pedib. velox

Achilles,

Go ij

- 260 „Εκβρε, μή μοι ἄλατ' ὤνησιν ἄγοραυε.
 „Ὡς ἔστι λέοντι καὶ αἰδέεσσι ὄρνια πτεῖα,
 „Οὐδέ λυκοὶ τε καὶ ἄρνες ἐμὸν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν,
 „Ἀλλὰ κακὰ φρεσίνουσιν δαίμονες δῖη λούσιν.
 „Ὡς ἔχ' ἐμὸν καὶ σὲ φίλην ἄνδρα, ἔτε πρὶν
 „Ὀρνια εἴσονται, πρὶν γ' ἢ ἑτέρῳ γε πεσόντα
 „Αἵματος ἄσπετον ἄρ' ἀπὸ λαυρέων πολέμῳ.
 „Παντοίης ἄρετῃς μιμήσκειο, μῦθόν σε μάλα χρὴ
 „Αἰχμητῶν τ' ἐμῶν καὶ θαυσαλέων πολέ-
 μῳ.
 „Οὐτοὶ ἐὼν ὑπάλυξες, ἄφαρ δέ σε παλαῖς Ἀθλῶν
 270 „Εγχεῖ μῶν δαμάα, μῦθόν δ' ἀθροῖα παντ' ἀποτίσεις
 „Κῆδ' ἐμῶν ἐπάρων, οὐς ἔκτανες ἐγχεί θυοι.
 Ἦ ῥα καὶ ἀμπεταλῶν περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ δ' ἄνδρα ἴδωι ἠλεύατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 Εἴς τ' οὖν περὶ δῶν, ὅδ' ὑπὸ πλάτ' χαλκοῖον ἔγχος.
 Εἰς αἶψαν δ' ἐπαγῆναι δ' ἦρτα πεπαλῖς Ἀθλῶν.
 Ἀψδ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἐκβρε ποιμένα
 λαόν.
 Ἐκτωρ δ' ὁρῶν περὶ ἀμύμονα Πηλεΐδα,
 „Ἠμβροτες, ἔδ' ἄρα πάπ' θεοῖς ἐπὶ κελ' Ἀχιλλεύ
 „Ἐκ Διὸς ἠείδης δι' ἐμὸν μῶρον, ἦτοι ἔφης γε.
 280 „Ἀλλὰ πῶς ἀρπεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἐπλεο μῦθον,
 „Ὀφρα σ' ὑποδδείσας μῦθος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 „Οὐ μὲν μοι φῶγοι μετὰ φρέσιν ἐν δόρυ πῆξαις,
 „Ἀλλ' ἴθις μεμνῶν πρὸς δαίμονας φινέλαστοι,
 „Εἴ τοι ἔδωκε θεὸς, μῦθόν τ' ἐμὸν ἔγχος ἄλκυ
 „Χάλκεον, ὥς δὴ μιν σῶν ἐν χερσὶ παῖ κομίσαιτο.
 „Καὶ κεί ἐλαφρότερος πόλεως Τρώεσσι γέοιτο
 „Σεῖο κατὰ φθιμένοιο, σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεταλῶν περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πηλεΐδης μέσον σάκος, ἔδ' ἀφάρκτε.
 290 Τῆλε δ' ἀπὸ πλάγχθ' ἰσάκεος δόρυ, χόσπετο δ'
 Ἐκτωρ,
 Ὅπῃ ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐπώσσει ἐκφυγε χερσός.
 Σπῆ δ' ἐκτεφύσας, ἔδ' ἄλλ' ἔχει μείλιον ἔγχος.

„Hector, ne mihi, acerbissimè *hosti*, pacta memora 260
 „Vt non sunt leonibus & viris fœdera fida,
 „Neque lupi & agni concordem animum habent,
 „Sed mala cogitant perpetuò sibi inuicem:
 „Sic fieri nequit vt ego & tu amicitiam cōtrahamus,
 neque vlla nobis

„Fœdera erunt, antequam alter stratus
 „Sanguine satiet Martem fortem bellatorem.
 „Omnigenæ virtutis recordare: nūc te valde oportet
 „Bellatorem esse, & audacem pugnatorem.
 „Non tibi est effugium: mox enim te Pallas Minerva
 „Hasta mea domabit: nunc verò simul omnes lues
 „Dolores meorū sociorū, quos interfecisti hasta furēs. 275

Dixit, & vibrans proiecit longam hastam.
 Et hanc quidem ex aduerso intuitus euitavit illustris
 Hector.

Resedit n. præuidens, superuolauitque ærea hasta
 In terra a. fixa est: iterumque euulsit Pallas Minerva,
 Rursusque Achilli dedit, latuitque Hectorem pasto-
 rem populorum.

Hector a. alloquutus est strenuum Peliden,
 „Aberrasti, nec dum sanè, ô diis par Achilles,
 „Ex Ioue noueras meum fatum: atqui dicebas.
 „Verum loquax quidem & subdolus es verbis, 280
 „Vt te veritus, roboris virtutisque obliuiscerer.
 „Non sanè mihi fugienti tergo lanceam infiges,
 „Sed rectà ruenti per pectora adige,
 „Si tibi dedit deus, nunc rursus meam hastam euita
 „Æreā, vtinam iā ipsam tuo in corpore totā recipias.
 „Et sanè letius bellum Troianis fieret
 „Te interfecto: tu n. ipsis a. detrimentum maximum.

Dixit, & vibrans proiecit longam hastam,
 Et percussit Pelidæ medium scutum, nec aberrauit,
 Procul a. resiliit è scuto hasta, iratusque est Hector. 290
 Quod ei telum velox incassum effugerat è manu:
 Stetit a. mœstus, neq; aliā habebat fraxineam hastam:

Deiphobū v. vocabat albo scuto vtentem, valdè claman-
mans: (prope eum erat:

Petebat ab ipso hastam longam: hic verò neutiquam
Hector autem agnouit in sua mente, dixitque,

„Proh dii, profectò iam me dii ad mortem vocatūt.

„Deiphobum enim ego putabam heroem adesse,

„Sed hic quidē intra murū est: me verò decepit miner.

„Nunc autem iam proxima mihi mors mala, neque
amplius procul abest: (erat,

Neque effugium est: certè quidem olim hoc charius 300

Iouiue & Iouis filio Apollini, qui me antea

„Beneuoli tutabātur, hunc verò me fatum assequitur.

„Haud tamen ignauiter, & ingloriè peream,

„Sed patrato insigni facinore, quod sit & posteris au-
diendum.

Sic fatus, distinxit ensem acutum,

Qui ei ad latus pendeat, magnusque, grauisque,

Iuit autem conuersus, velut aquila altè volans,

Quæ descendit in campum per nubes obscuras,

Raptura vel agnam teneram, vel timidum leporem: 310

Sic Hector irruit quatiens ensem acutum,

Irruit & Achilles, roborèque impleuit animum

Feroci: antè verò scutum pectus prætendit

Pulchrum, artificiosum: galea autem nutabat lucida

Quatuor conorū, pulchræ a. circū mouebantur iubæ

Auræ, quas Vulcanus posuerat circa conum densas.

Qualis aurem stella oritur inter astra noctis vespera,

Hesperus, quæ pulcherrima in cælo stat stella:

Talis ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam

Achilles

Vibrabat dextera, machinans malū Hectori diuino, 320

Inspiciens corpus pulchrum quâ cederet maximè:

Huius a. (q. ad reliquū q. attinet) tegebāt corpus ærea

Pulchra, quib. Patrocli vim exiit vbi occidit. (arma

Apparebat a. quâ iuncturæ ab humeris ceruicem di-

Colli, vbiq. animæ citissima mors. (rimunt

O o iij

Τῆρ' ὅππ' οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰπὲρ δ' ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος ἦλυθ' ἀχροκί·
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγοι μύθῳ τά με χαλκο-
 βαρεια,

Ὁφρα τί μιν προσείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν·

330 Ἡεῖπε δ' εἰ κοίησ'· ὃδ' ἐπύξατο δῖος Ἀχιλλεύς,
 „Εκβες, ἀπὲρ που ἔφηθα Πατρόκλῃ· ἔξειαρῖζον·
 „Σῶς ἴσγεσθ', ἐμὲ δ' ὕδρι ὀπίζεο ἰότηφι εὐρίτα·
 „Νήπιε, τί το δ' αἶεσθαι ἀσσηπῆς μέγ' ἀμείνω
 „Νηυσὶ ὅππ' γλαφυρῆσι, ἐγὼ μετόπισθε λελαίμην·
 „Ὅς τοι γυνάτ' ἔλυστα· σὲ μὲν κινέες ἦδ' οἴαιοι
 „Ελκύσουσ' αἰχρῶς· οἳ ᾗ κτερέουσιν Ἀχαιοί.

Τοὶ δ' ὀλιγοδρανέωι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτορ,

340 „Λίσσομαι ὑπὸ ψυχῆς καὶ γυνάμει σῶι τε βῆκαι,
 „Μή με ἴα σφραγίσαι κινέας καταδύφαι Ἀχαιοί·
 „Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκοὶ τε ἄλλισ χυροὶ τε δέδεξο
 340 „Δῶρα, τὰ τοι δώσωσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 „Σῶμαι ᾗ οἶκα δ' ἐμὸν δόμῳαί παλιν, ὅφρα
 πύρος με

350 „Τρῶες καὶ Τρώοι ἄλοχοι λελάχουσι θανόντα.

Τοὶ δ' ἄρ' ὑποδραϊδὼν προσέφη πόδας ὠκεί· Ἀχιλλεύς,

350 „Μή με κύοι γυνάμει γυνάξεο, μηδὲ βῆκαι,
 „Αἷ γὰρ πῶς αὐτοῖ με μῦθος καὶ θυμός· αἰεὶ
 „Ὡμ' ἀποταμνόμενοι κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἑοργαίς.
 „Ὅς ἔκ' ἔσθ' ὅς σῃς γε κινέας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 350 „Οὐδ' ἢ κει δικάκισ τε καὶ ὠκοσιήειτ' ἀποινα·
 „Στήσωσ' ἐπ' αὐτὰ δ' ἀγοίτες, ὑπὸ χῶπαι· ᾗ καὶ δῖα·
 „Οὐδ' ἢ κει Σαυδὶ χρυσῷ ἐρύσσει αἰώγοι
 „Δαρδανίδης Πείαμος, ὃδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ·
 „Εἰθε μὲν λεχέεσσι γοήσεται, οἳ τέκεται αὐτή·
 „Ἀλλὰ κινέες τε, καὶ οἴαιοι καὶ πάντα δάσονται.

Τοὶ ᾗ καταθήσχαρι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτορ,

360 „Ἦ σ' εὖ μιν ὀσχαρι προσόωσθαι, ὃδ' ἄρ' ἐμμελόν
 „Πείσει· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος εἶδοτ' ἑ θυμός·
 „Φερίζει μιν μή τι π' σφιδ' ἰμνύμα γέωμαι
 360 „Ἡμεῖ τε γὰρ, ὅτε κύοι Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,

Ea parte in ipsum ruens ferit hasta nobilis Achilles,
 Penitus autem teneram per cervicem venit cuspis,
 Neque guttur hasta abscidit ære grauis,
 Ut aliquid ipsum alloqueretur mutus sermonibus.

Cecidit a. in pulveres: gloriatus v. est diuinus Achilles,

Hector, tu quidem putabas Patroclum interficiens 330

„Saluum te fore: me autem nihil curabas absentem,

„Stulte, atqui procul ab eo ultor multo melior

„Nauius in concauis ego retro relictus eram,

„Qui tibi genua solui, te quidem canes & aues

„Lacerabunt turpiter: hunc autem sepelient Achiui.

Hunc v. deficiente anima alloquutus est galeam

mouens Hector,

„Precor per animam & genua tua, tuosque parentes,

„Ne me sinas apud naues, canes dilaniare Achiuorum.

„Sed tu quidem æsque abunde aurumque sume

„Dona quæ tibi dabunt pater & veneranda mater,

„Corpus a. domum referendum meum reddito, ut rogo me 340

„Troiani & Troianorum vxores dignentur mortuum.

Hunc autem toruè intuitus alloquutus est pedibus

velox Achilles,

„Ne me canis, per genua precare, neque per parentes.

„Vtinam aliquo modo ipsum me robur & animus sinat

„Crudas dissecare carnes comedere, qualia mihi fecit

„Adeo non est qui à tuo canes capite arceat,

„Neque si deciesque & vicies tanta dona

„Statuant huc afferentes promittant etiam & alia:

„Neque si te ipsum auro redimere velit 350

„Dardanides Priamus, ne sic quidam honoranda mater

„Imponens lectis lugebit, quem peperit ipsa:

„Sed canesque & aues totum te discerpent.

Hunc a. moriens alloquutus est galeam mouens Hector;

„Certè te bene noscens prædico: neque sanè eram

„Persuasurus: certè enim tibi ferreus intus animus,

„Cōsidera nunc ne quo pacto tibi deorum iræ causa sim

„Die illo, quo te Paris & Phœbus Apollo

O-o-y

„Εὐλοῖέ οἱ τ' ὀλέσῃσι οἷ Σκαυῆσι πύλῃσι.

360

Ως ἄρα μιν ἐπὶ τα τέλος θαλάσσιο κάλυψε.

Ψυχὴ δ' ἐκρέθει πλάγχθη, αἰδὼς δὲ βεβήκει

Θιποτρύγοσσι, λιποῦσ' ἀδρυτῆτα, καὶ ἥδ' ἔλκε.

Τοὶ καὶ τεθνηῶτα φροσύνου. Δῖος Ἀχιλλεύς,

„Τέθιαθι, κῆρα δ' ἐγὼ τ' οὐδέξομαι, ὅππότε κείδῃ

„Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀτάσσοι θεοὶ δῆλοι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κερσίου ἐρύσαστο χάλκεοι ἔγχος.

Καὶ τ' οὖν αἰεὺ τεινέει, ὅδ' ἀπ' ὤμοιο πύχε' ἐσύλα.

Ἀματόειτ' ὄμοιο ἵππεδ' ἔραμοι ἦες Ἀχαιοῖ,

Οἱ καὶ θνήσκουσιν φυλὴ καὶ ἥδ' ὅς ἀγνοῖ.

370

Ἐκβρύς ἔδ' ἄρα οἱ πῖς αἰσθητὴ γὰρ παρέστη.

Ὡς δὲ πῖς ἐπισκεῖ ἰδὼν ἐς πλησίον δῆλοι,

„Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλαχρότερος ἀμφαφάαζ.

„Ἐκπερ, ἦ ὅτε ἦεν ἐκείνοισι περὶ κηλῆ.

Ὡς ἄρα πῖς ἐπισκεῖ καὶ ἐπύσσασκε φθόγγας.

Τοὶ δ' ἐπεὶ ἔλκει ἄρ' ἔλκε προδάρκῃς Δῖος Ἀχιλλεύς,

Σπῶν ὅς Ἀχαιοῖσι, ἔπεα πτερόειπ' ἀγόρευε,

„Ὡ φίλοι Ἀργεῖοι κηλότεροι ἡδὲ μέδοιτες,

„Ἐπιδὴ τ' οἱ δ' αἰδέσθαι θεοὶ δαμάσσειν ἔδωκαν.

„Ὅς κακὰ πόλιν ἔρδ' ἔσκει, ὅς ἔσ' οὐ σύμπαντες εἰ δῆλοι.

380

„Εἰδ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν ἑλὼν τεύχεσι περὶ ὤμων.

„Ὀφρα καὶ πηγάδῃ Τρώεσσι ἴοσι ὄντι' ἔχουσι,

„Ἡ κατὰ λῆψιν πόλιν ἀκρὶν τὰδε πύργους,

„Ἡ ἐμὴσι μεμῶασιν καὶ Ἐκβρύς ἔκ' ἐοίκοι.

„Ἀλλὰ πῆ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός.

„Κῆται παρ' ἡέσσι γέκ' ἀκλαυτός, ἀτάπτος

„Πάτροκλος, τὸ δ' ἔκ' ἐπὶ λήσομαι, ὅφρ' αὖ ἔχω γὰρ

„Ζωοῖσι μετέω, καὶ μοι φίλα γυνάτ' ὀφείλη.

„Εἰ δ' ἴθι θανόντων τῶν κατὰ λῆθ' εἰς ἀΐδου.

„Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλον μεμῶσομ' ἐπαίρου.

390

„Νεῦ δ' ἄγετ' ἀείδοντες παῖσι καὶ κοῦροι Ἀχαιοῖ,

„Νηιοὶ ἐπὶ γλαφυρῇσι γέσπεσσιν, τῶν δ' ἔδ' ἄγετ' ἄγετ'.

ἄγετ'.

„Ἡ γὰρ μετὰ μέγα κῆδος ἐπέφρονον Ἐκβρύς Δῖος,

„Ὡ Τρῶες καὶ ἄστυ θεῶν, ὡς ἔχοντο.

„Strenuum existentem perdent in Scæis portis. 360

Sic ipsum loquutum finis mortis cooperuit:
Anima autem è membris volans, ad inferos iuit,
Suum casum lugens, linquens vigorem & iuuetutem.
Hunc & exanimem alloquutus est diuinus Achilles,
Morere: fatum verò ego tunc accipiam quandocūq;
Iupiter voluerit perficere, & immortales dij cæteri.

Dixit, & è cadauere traxit æream hastam, (uit
„Et hæc seorsim posuit: atq; ab humeris arma spolia.
„Cruenta: alij autem accurrerunt filij Achiuorum, 370
„Qui & admirati sunt staturam & speciem admirabi-
lem (astitit:

Hectoris: neque ei quisquā, qui vulnus nō infligeret
Sic verò quis dicebat, respiciens in proximum alium,
„Proh dij, certè valde iam mollior tactu est.

„Hector, quàm quando naues incendit igne infesto.
Sic quispiam dicebat, & vulnerabat astans.

Hunc autem vbi spoliauit pedibus velox Achilles,
Stans inter Achiuos verbis alatis loquutus est,

„O amici Argiuorum duces, atque principes,
„Postquam hunc virum dij occidendum dederunt, 380
„Qui mala multa patrauit, quanta non vniuersi alij,
„Eia agite, circa ciuitatem armis experiamur,
„Vt quid intelligamus Troianorum mentem, quam-
nam habent,

„An deferent urbem summam, hoc interempto,
„An manere velint etiā Hectorē nō amplius existēte.
„Sed cur mihi hæc dilectus deliberat animus?

„Iacet apud naues mortuus, indeflectus, inlammatus

„Patroclus: huius autem non obliuiscar, quoad ego

„Viuis interero & mihi chara gentia moueantur:

„Et quamuis mortuorum obliuio est in inferno,

„Tamen ego & ibi dilecti recordabor socij. 390

„Nunc age cantantes Pæāna iuuenes Achiuorum

„Naues ad cōcauas redeamus, hunc autem ducamus:

„Retulimus magnā gloriā, interfecimus Hect. diuinū,

„Cui Troiani in in vrbe velut deo vota faciebant,

Ἡ ῥα, καὶ Ἐκτόρα δίοι ἀνκία μῆδετο ἔργα·

Ἀμφοτέρωι μὲτ' ἑκάστωι πόδωι τέτρηιε τέιοιτε

Ἐσφυρὸν ἐκ πτέρης, βίβας δ' ὤξῃ πτεριμάιται,

Ἐκ δίφρου δ' ἔδησε χεῖρ δ' ἔλκεα δ' ἔασει·

Ἐσφυρὸν δ' αἰάεας, αἰὰ τε κλυτὰ τεύχεα

ἀείρας,

Μάστιγι δ' ἐλάαν, πῶδ' ὕψ' ἀκοιτε πετέδιον·

400 Τῷ δ' ἰὺ ἑλκεμόμοιο κοῖταλος ἀμφὶ ὃ χεῖταρ·

Κυρταὶ πίπταντο, χεῖρ δ' ἀπὸν ἐκ κοίτης

Κεῖτο πάρος χεῖρ· τότε δ' Ζεὺς δυσμύθεος·

Δῶκεν ἄ· κλισαδ' εἴη ἐκ πατρὶος γαίης·

Ὡς τῷ μὲν κεκοιτο χεῖρ ἀπὸν ἢ δ' ἐν μήτρῃ·

Τίμῃ κοῖμῃ, δῶτ' ὃ λιπαρὴν ἔρριψε κε-

λίπην.

Τέλεισε, κώκυσε, ὃ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα·

Ὀμορρεῖ δ' ἐλεειὰ πατρὸς φίλος· ἀμφὶ δ' ἄλλοι

Κωκυτᾶ τ' ἔχοντο καὶ οἰμογῆχ' ἄστυ·

Τῷ δ' ὃ μάλισ' ἄρ' ἐνὶ σταλίσκῳ, ὥσεί ἄπασα

410 Ἰλὶος ὄφρυόεσσα πρὶς μῆχοιτο κατ' ἄκρης.

Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μάλισ' ἔχον ἀχαλῶντα,

Ἐξελθῶνι μεμαῶτα πυλάωι Δαρδανίῳ·

Παῖτας δ' ἐλιπαρὲς κυλιδομόμος χ' ἰκόντες,

Ἐξοισμακλήδην ὀνομάζων ἀνδρᾶ ἕκαστον,

Σχίσθε φίλοι, καὶ μ' οἷοι ἔασατε κηδομένοισιν,

„Ἐξελθείτω πόλις ἱκέσθ' ἐπὶ ἱῆας Ἀχαιῶν·

„Λίσσομαι αἰέρεα τῷ τοι ἀτάσθαλοι, ὄβριμῳ γόνι,

„Ἡρώως ἡλικίῳ αἰδέσεται, ἢ δ' ἐλεήσει

„Γῆρας· καὶ δέ νυ τῶδε πατρὸς τοῖόςδε τέπκται·

420 „Πηλεῖς, ὅς μιν ἔπκτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γιένων

„Τρωσὶ· μάλισ' αὖ δ' ἐμοὶ πρὶς παῖσι ἀλγὴν

ἔθηκεν·

„Τίσσεται γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε Πηλεὶς αἰσίδα·

„Τῷ πατρὶ ὅστις ὀδύρυσται ἀχνυμένοσιν ὥρ,

„Ὡς ἐγὼ, δ' μ' ἄχος ὅξ' ὑπεβόσεται ἄνδρος ἑσσω

„Ἐκτόρος· ὦ· ὄφελε· θανέειν ἐκ χερσὶν ἐμῇσι·

„Τῷ κε κορεσάμεθα κλαῖοι τέ τε μνησθῆμεν τε,

Dixit:& in Hect. nobilem indigna molitus est opera:
 Amborum retro pedum perforavit neruos,
 Ad talum vsque à calcaneo, bouinâq; appendit lora.
 Ex curru autem ligauit, caputque trahi fuit:
 In currû verò cōscendēs, supràq; inclyta arma tollens,
 Flagellauit equos vt agerent, hia non inuiti volabāt.
 Is quum traheretur, oriebatur turbo pulueris, cir-
 cumque capilli

Flauī implebantur, caputque totum in pulueribus 400
 Iacebat, olim gratiosum, tunc verò Iupiter hostibus
 Dederat deturpandum sua in patria terra:
 Sic huius quidem puluere fœdatum est caput totum:
 mater autem

Vellebat comam, mollēque abiecit velamen
 Procul, eiulabat vero magnopere filium inspicieus,
 Plorauit etiam miserè pater dilectus, circumq; populi
 Eiulatu tenebantur & ploratu per urbem.

Huic autem maximè erat simile, ac si totum
 Ilium altum igne arderet à vertice.
 Populi quidem senem vix tenebant affliētātem sese, 410
 Exire volentem portas Dardanias:

Omnes autem precabatur volutatus per finem,
 Nominatim nominans virum quemque,
 „Quiescite amici, & me solum finite solliciti licet,
 „Egressum vrbe ire ad naues Achiuorum:
 „Precabor virum hunc insolentem, horrēda patrātē,
 „Si fort. ætatem reuereatur, & misereatur
 „Senectutis: & huic pater talis est

„Peleus, qui ipsū genuit & nutriuit nocumētū vt esset 420
 „Troianis: præcipuè v. mihi præ tæteris dolores im-
 „Tot enim mihi filios interemit flores (posuit.
 „Quorum omnium causa non tātum lugeo, affliētus
 quamuis, (feros,)

„Quantum vnus (cuius me dolor acris deferet ad in-
 „Hectoris: vtinam mortuus fuisset in manibus meis.
 „Sic enim satiati fuissēmus flentēsque lugentēsque,

Μήτις θ' ἢ μιν ἐπικτε δισσάμμυρος, ἥδ' ἐχέ
αὐτός.

Ὡς ἔφατο κλάωι, ἔτι δ' ἵπτιάχοιτο πολῖται
Τρωῆσι δ' Ἐκάβη ἄδιδε δ' ἔρχε γόοιο.

430 „ Τέκνοι, ἐγὼ δειλὴ π' ἰοβείομαι αἰὶά πατρίδα,
„ Σεῦ δ' ἀπεπείθεός, ἔμρι ἰκταὶς τε καὶ ἡμαρ
„ Εὐχολὴ καὶ ἄστυ πλίσκεο, πᾶσι τ' οἴκῳ
„ Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι καὶ πόλει, οἷσε θεοὶ ὥς
„ Δειδύχαι· ἢ γὰρ κέ σφι μέγα κῦδος ἔκωδα
„ Ζωὸς εἰαί· ἰὼ αὖθις αἶας καὶ μήτρα κίχαια.

Ὡς ἔφατο κλάωσ'· ἄλγεος δ' ἔπει πένετο
Ἐχέρος· ἔγρ' οἷ πρὸς ἐπὶ πύμῳ ἀγγελος ἐλθὼν
Ἠγήσατο· ὅτι· ῥά οἱ πόσι· ἔκβθι· μ' ἔμρι πύλασιν·
Ἀλλ' ἢ γ' ἵσσοι ἔφατε μυχῷ δόμου ὑφ' ἡλίοιο,
440 Δίπληκα μαρμαρίῳ, οἷ δ' ἔθροια ποικίλ'
ἔπαυσε.

Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισι εὐπληκάμοις καὶ δῶμα
Ἀμφὶ πύλιν· ἵσσαι τείποδα μέγα, ὅφρα πέλοιτο
Ἐκβείθερμα· λοετρά· μάχῃ· ἐκπύσαι·
Νηπιὴν ἔδ' ἐρύσει· ὅμρι μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν ἀχιμῆος δάμασει γλαυκῶπις Ἀθλιώη.
Κακὺ τ' ἔκλυσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου.

Τῆς δ' ἐλελίχθη γῆα· χαμαὶ δ' οἱ ἐκπέσε κερκίς·
Ἠδ' αὖ πρὸς δμοῖσι εὐπληκάμοισι μετρίδου,
„ Δεῶν τε δωμοὶ ἐπέθοι· ἴδωμ' ὅππ' ἔργα τέτυκται·
450 „ Αἰδοῖνς ἐκὺρῆς ὅππ' ἐκλυσι· ἐπ' δ' ἐμρι αὐτῇ
„ Στήθεσι παλαιοῖσι τ' αἰὶά σόμα· ἱέρτε δ' ἵπτι
„ Πήγνυται· ἐγὼ δ' ἡπικακὸν Πριάμοιο τέκεσσι·
„ Αἱ γὰρ ἀπ' ἔατος εἴη ἐμὲν ἔπος· οἷα μάλ'
αἰεὶς

„ Δεῶν, μὴ δ' ἡμῶν θρασυῶν Ἐκβείθερμα δῖος Ἀχιλλεύς
„ Μοῦνοι δ' ἀπὸ μῆξας πόλιος πελοῖδε δαίται·
„ Καὶ δ' ἡμῶν καταπαύσῃ ἀγλυπείας ἀλεγεινῆς,
„ Ἠμῶν ἐχέσθ'· ἐπὶ ἔποτ' εἰς πληθύνει· αἰδρῶν·
„ Ἀλλὰ πλὴν περ ἔεισε, ὅ οἱ μῦθος ἔδειν ἔχου.

„Matérque quæ ipsum peperit infelix, & ego ipse.

Sic dixit flens: simulque ingemiscebant ciues,
Inter Troadas a. Hecuba miserabilè orsa est luctum,

„Fili ego misera curnam viuo grauiapatiens

„Te mortuo? qui mihi noctesque & dies

„Gloria per urbem eras, omnibusque utilitas

430

„Troianisq; & Troadib. per urbem. qui te deū tāquā

„Excipiebāt. Certè enim ipsts magnopere gloria eras

„Viuus existens, nunc autem mors & fatum' occupat.

Sic dixit flens: vxor verò nondum aliquid audierat
 Hæctoris: non enim ei aliquis verax nuntius veniens
 Nuntiarat, quod ei maritus extra mansisset portas:

Sed ipsa telam terebat in conclavi domus altæ,

Duplicem splendidam, inq, flores varios intertexebat

Iusserat autem ancillis pulchricomis in domo,

Circa ignem statuere lebetem magnum, vt essent

Hæctori calida lauacra è pugna reuerso:

Imprudens, neque sciebat quod ipsum valde longè à

440

• lauacris

Manibus Achillis interfecerat cæsia Minerva.

Lamentationem verò audiuit & vlulatum à turri:

Huius a cōcussa sūt mēbra: humi v. ei excidit radius:

Hæca. rursus ancillis pulchricomis loquuta est,

„Adeste, duæ me sequimini, vt videam quænam ope-
 ra sint,

„Venerandæ socrus vocem audiui, mihi que ipsi in

„Præcordiis salit cor ad os, infra autem genua

„Hærent, prope iam aliquod malum Priami filiis.

„Vtinam nunquam contigisse audiatur hoc meum ver-
 bum: sed valde grauitè

450

(les

„Timeo, ne iam mihi audacè Hæctorè diuinus Achil.

„Solum intercludens ab vrbe per campū insequatur,

„Et iam ipsum reprimat à virilitate molesta,

„Quæ ipsū tenebat: nā nūq̃ in cœtu manebat virorū:

Sed longè procurrebat, suo robore nulli cedens.

Sic loquuta, domo exiit furenti similis,

- Ως Φαρόν, μέγα ροιο δέστυρ μαϊάδι ἴση,
 460 Πόμορφον κρηδίῳ, ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίοι αἵ τῃ·
 Αὐτὰρ ἐπὶ πύργοι τε καὶ αἰδρῶν ἵζει ἑμίλον,
 Ες ἡπαπλήϊας ὅππῃ τεύχεϊ, διδ' ἐρόησεν
 Ελκόμοροι σφιδειπόλιος, ταχέες δέ μιν ἴσται·
 Ελκοὶ ἀκιδέσας κοίλας ὅππῃ ἴσας Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ἔκατ' ὀφθαλμῶν ἑρεβειήϊος ἐκάλυψεν·
 Ηεῖπε δ' ἐξ ὀπίσω, δὴ δ' ἔφυχ' ἐκὰ πρυαγε·
 Τῇλε δ' ἀπὸ κρηδὸς χέε δέσματα σιγαλόεσσα,
 Ἀμπυχα κεκρύφαλοι τ', ἠδὲ πλεκτὴν αἰαδίσμιον,
 Κρέδε μίον θ', ὅρα οἱ δὴ κε χρυσῇ φρεσὶ τίτη
 470 Ἡματι τῷ, ὅτε μικροῦτάολος ἠγάγετ' Ἐκπῶρ
 Ἐκ δόμου Ἡετίωτος, ἐπεὶ πόρε μνηστῆρας·
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἵατῆρες ἄλις ἔσαν,
 Αἱ ἔμψ' σφίσι ἔχον ἀνδρομήν δ' ἀπολέαδ·
 Ἡ δ' ἐπὶ οὐδ' ἀμπύρ, καὶ εἰς φρένα θυμὸν ἀγέρθη,
 Ἀμβλῆδιν γούσασα μψ' Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „ Ἐκβῆς ἐγὼ δύσλως, ἢ ἄρα κινέμετ' αἶσιν
 „ Ἀμφοτέρω, σὺ μὲν εἰς Τροίην Πριάμου χεῖρ δώμας,
 „ Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσι, ὑπὸ Πλάκῃ ὕληϊσσι,
 „ Εἰ δόμα Ἡετίωτος, ὅ μ' ἐπὶ εφετυτθὸν ἔδουσαν
 480 „ Δύσμορος ἀνέμορος, ὥς μὴ ὠφέλλε τεχέαδ·
 „ Νυνὶ δ' οὐ μὲν αἰδέομαι δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 „ Ἐρχομαι αὐτὰρ ἐμὲς συγρᾶσαι περὶ λείπεις
 „ Χέρην εἰς μέγα ροισί, παῖδ' ἐπὶ ἡπύρσιν αὐπῶς,
 „ Οἱ τῖκομαι σὺ τ' ἐγὼ τε δύσέμμορος ὅτε σὺ τέτφ·
 „ Εὐσεαὶ Ἐκβῆς οἴκαρ, ἐπεὶ θαίεις, ὅτε σοὶ ἔτος.
 „ Ἡ δ' ὅρ' ὅδ' πόλεμόν γε φύγῃ πολὺ δακρυῶν Ἀχαιῶν,
 „ Αἰεὶ τοι τέτφ γε πόλις καὶ κῆδε' ὅππασα
 „ Εὐσεοί τ' ὄμῃσι γάρ οἱ ἀπυρρίσσοισι ἀρῆρας·
 „ Ἡμεῖς δ' ὀρφανῶν παρὰ φήλικα παῖδ' ἐτίθῃσι·
 490 „ Πάστα δ' ὑπεμνήμηνε δάκρυα τὰ δ' ἡπαρ·
 „ Δευτέρως δέ τ' αἶσιν παῖς ἐπὶ πατρὸς ἑταίρους,
 „ Ἄλλοι μὲν χλαῖνῃ ἐρύωσι δῆλ' ὅτ' ἡπύριος.
 „ Τῷ δ' ἐλεστέϊ πῶς κοτίλῃ πῆς πετθὼν ἐπέαχε,
 „ Χαλεὰ μὲν τ' ἐδίη, ὑπὸ φάτῃ δ' ἐκ ἐδίη·

Commota animo: simul a. ancillę ibant cum ipsa.

Sed postquam ad turrımque & virorum venit cœtum,
Stetit circumspiciens in muro: hunc verò cognouit 460

Tractum ante ciuitatem: celeres autem ipsum equi
Trahebant inhumaniter concauas ad naues Achiuo.

Hanc verò in oculis obscura nox texit.

Collapsa est a. retrorsum, & animam expirauit:

Longè verò è capite fudit ligamina splendida,

Reticulum, vittamque, & implexum redimiculum,

Velumque, quod ei dederat aurea Venus,

Dicillo, quando ipsam bellicosus duxit Hector

Ex domo Eetionis, postquam prębuit ingētē dotem.

Circumq; ipsā glorięque & fratrię sequentes stabant 470

Quę ipsam inter se tenebant afflictatam ad mortem.

Sed hæc vt respirauit, & ad mentem animus collectus,

Altè ciulans inter Troianas dixit,

Hector, ô me infelicem, eodem nati sumus fato

Ambo; tu quidem in Troia Priami in domo,

At ego Thebis vrbe sub Placo monte sita nemoroso,

„In domo Eetionis, qui me educauit paruulā existētē

„Infelix infelicem, vtinam non genuisset n.e.

„Nūc tu quidē ad Plutonis domos sub latebris terrę

„Vadis, at me tristi in luctu linquis 480

„Viduam in ædibus puer autem prorsus

„Quem genuimus tūq; egoq; infelices; neq; tu huic

„Eris Hector vsui, quoniā occubuisti, neque tibi iste.

„Siquidem n bellum fugerit lachrymosum Achiuorū

„Semper huic quidem labor & dolores in posterum

„Erunt, alij enim ei auferent agros,

„Dies a. orbatius omnibus æqualibus filiū priuat,

„In omnibus tristis est, lacrymis madent genę,

„Egens verò procedit filius ad patris socios,

„Alium quidem sago trahens, alium verò tunica,

„Horum a. miserantium cyathum aliquis tantillum 490

admouit,

„Labraq; quidē rigauit, palatum a. non rigauit.

„Τοιῖ δ' ἔμφοιταλῆς ἐκ δαιτύος ἐσφείλιξε
 „Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ οἰκτιρίῃσι σείσασαι,
 „Εἰρ' ἔπος, ἔσσις γε πατὴρ μεταδιδύταί ἡμῖν·
 „Δακρυόεις δέ τ' αἴῃσι παῖς ἐς μητέρα χήρην
 „Αἰσυχίαξ, ὅς κ' ἰδὼν ἐβ' ὅπ' ἑλπίσιν πατρός
 100 „Μυελὸν οἷον ἔδισκε, καὶ οἷῳ πῖον αἰδύων·
 „Αὐτὰρ ὅθ' ἔπιος ἔλπει, παῖσ' ἑτοῖμα παχέων,
 „Εὐδίσκ' ἐν λέκτροισι καὶ αἰχμαλίδεσσιν ἰλμῆς
 „Εὐνὴν οἰμαλακῇ θαλέει ἐμπλησάμενος κῆρ·
 „Νυνὶ δ' αἶ πολλὰ πάθῃσι φίλῃς ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν
 „Αἰσυχίαξ, οἱ Τρῶες ὅππλησι χαλίοισιν.
 „Οἷος γὰρ σφίι ἐρυσσὺν πύλας καὶ τείχεα μακρά·
 „Νυνὶ δέ σε μὲν ὦρ' ἰησὶ κοραιὶσι γόοφι βυβήων
 „Αἰόλαι ὠλὰν ἔδονται, ἐπὶ κε χυῖες κορέσονται,
 „Γυμνὴν ἀπὲρ τιμῆματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 110 „Λεπιά τε καὶ χαίρειτα τετυγμένα χερσὶ γυναιχέων·
 „Αλλ' ἤτι τάδε πάντα καταφλέξω περὶ κηλέῃ
 „Οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος ἐπὶ ἔκ' ἐλκασεαι αὐτοῖς,
 „Αλλὰ φῶς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος ἔστω.
 Ως ἔφατ' κλέψας· ὅππ' ἔπειά χ' οἱ γυναιχες.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Αχιλλεύς τ' οὐκ ἔτι νομισμένον ὅππ' ἔτις ἰεχρὸς μεταδίδωσι Πατρίκῃ περὶ αἰήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δουλοχόδεσσιν Τρωϊκοῖς ἰερισκοῖς, καὶ χυῖας, καὶ ἵππους, καὶ δμῶς ἱερεῖα ἐπιτα καὶ ἀγῶνα ὅππ' αἰφύιοι ποιεῖ, καὶ ὡς ἰχθῆ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρομέῃ δ' Οδυσσεύς, δμῶς δ' ὁμοῦ καὶ ἔπος ἐκ αἰῶν ὁρμύεται.

- „Hunc autem & iuuenis utrumque parentem habens
 è conuiuio repulit
 „Manibus verberans, & contumeliosis *verbis* insectās
 „Abi in malā rē sic; nec n tuus pater cōuiuatur nobiscū
 „Lacrimabundus a. redibit filius ad matrem viduam
 „Astyanax, qui antē quidem sui super genua patris
 „Medullam solam comedebat, & ouium pinguem 500
 adipem:
 „At quando somnus occuparet, desissetque vagire,
 „Dormiebat in lectis, in vlnis nutricis,
 „Lecto in molli deliciis repletus corde,
 „Nunc autem multa patietur charo patre priuatus
 „Astyanax, quem Troiani cognomine vocant.
 „Solutus n. *ipsis* δ *Hector* defendebas portas & muros
 longos. (tibus
 „Nūcte quidem apud naues rostratas procul à parē-
 „Mobiles vermes edēt, postquā canes saturati fuerint
 „Nudum: atqui tibi *tot* vestimenta in aedibus iacent
 „Tenuiāque & venusta, facta manibus mulierum. 510
 „Certē hęc omnia cremabo igne infesto,
 „*Quæ* nihil tibi vsui *erunt* quoniam non iacebis in
 ipsis:
 „Sed ad Troianorum, & Troianarum gloriam sint.
 Sic dixit flens: simulque suspirabant mulieres.

ARGVMENTVM XXIII. LIBRI
 ILIADIS HOMERI.

ACHILLES iusta exequiarum exhibet Patroclo,
 contumeliosè crudeliterque tractatis & ma-
 ctatis propter ipsum duodecim Troianis adolescen-
 tibus, & canibus, & equis, & aliis victimis. Postea
 etiam certamen funebre instituit, in quo vincit qui-
 dem equis Diomedes, cursu autem Vlysses, alij autem
 aliter: & sic certamen dimittitur.

ΑΛΛΗ ΤΡΟΘΕΣΙΣ,

ἢ ὀπιζαφή.

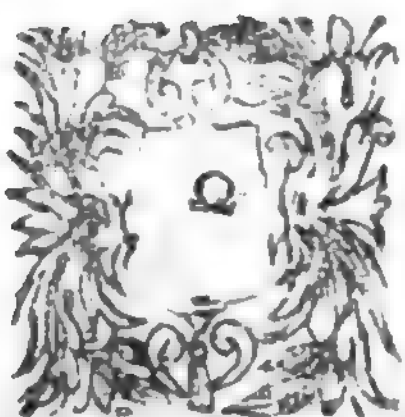
Ψῖ Δαταοῖσι ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσει Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Αγῶν ὀπιτάφιος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ἢ Ψ. ῥαψωδία.



Σ οἱ μὲν πειάχοντο κτ' πόλιι • αἰτὰρ
Ἀχαιοί

Επειδὴ ἰῆαί τε καὶ Ελλήσποντο ἵκοιτο •

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκέδισαντο ἐλὼν ὅππῃ ἴα ἔχαστος

Μυρμιδόνιας δ' ἔκ εἴα ἀποκεκιδισσάμην
Ἀχιλλεύς •

Ἀλλ' ὅγε σὶ ἐπ' ἔργισι φιλοπτελέμενοι μετηύδα,

„Μυρμιδόνες ταχισταί ἐμὸι ἐρίηρες ἐπ' ἔργῳ.

„Μὴ δὴ πᾶσι ὅχ' σφι λυαμένα μαῖινυχας ἵππους,

„Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασι ἄσσοι ἰοίτες,

„Πάτροκλοι κλαίμεν • ὃ γὰρ γέρε • ὅτι θανόντων

„Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο πετρὰς πάμεθα γόοιο,

10 „Ἴππους λισσάμενοι, δαρπύσσμεν οἷά τ' ἅδ' πάντες.

Ὡς ἔφατ' • οἱ δ' ἄμφορ' ἀνιέμενοι ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς •

Οἱ δ' ὅτε πρὸς κερὶ ἐύπειχας ἤλασαν ἵππους

Μυρμάκροι, μετ' δ' ἐσφίθεψ γόνυ ἵμερ' ὤρου •

Δεῦοιτο ψάμαθι, δύνοιτο δ' ὅτε τύχεα φάτο

Δάκρυσι • τοῖσι γὰρ πύθοιο μήσσεα φόβοιο.

Τοῖσι δ' Πηλεΐδης ἀδινῶν ἔρχετο γόοιο,

Χεῖρας ἐπ' αἰδρωφόοις θέμενος εἰς ἥθεσσι ἐπαίρου,

„Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε, καὶ αἰεὶ αἰδέομαι δόμοισι.

„Παῖπα γὰρ ἤδη σοι τελίῳ τὰ παρρηθὲι ὑπέστη,

20 „Εκδρα δι' ὕρ' ἐρίσας δώσσει κισίι ὦμα δέσσας •

„Δώδεκα δ' ὅτε παρρηθεύει πρὸς ἀποδείρην μήσειν

„Τρῶες ἀγλαὰ τέκνα, σέθει κατὰ μῦθον χολοτῶς •

ALIVD ARG. VEL INSCR.

*, Danaïs certamen exhibens perfecit Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Certamen funebre.

HOMERI ILIADOS LIB. XXIII.

¶ Ic hi quidem suspirabant per urbem: at Achiui
 ¶ Postquam ad naues & Hellespontum peruen-
 runt,

Hi quidem dispergebantur suam ad nauem quisque:
 Myrmidonas autem non fuit dispergi Achilles,
 „Sed hic suis sociis bellicosus loquutus est,
 „Myrmidones veloces equos habentes, mihi chari
 socij,

„Nondum à curribus soluamus vnungulos equos.
 „Sed cum ipsis equis & curribus propius accedentes,
 „Patroclū defleamus: hic enim honor est mortuorū.
 „At postquam tristi satiati fuerimus in luctu,
 „Equos soluentes cœnabimus hic omnes

¶ Sic dixit: hi a. plorabāt frequētes, incepit v. Achilles: 10
 Illi a. ter circa cadauer pulchrè crinitos egerūt equos,
 Lugentes: interque ipsos Thetis luctus desiderium
 excitauit,

Madescebant arenæ, madescebāntque arma virorum
 Lacrymis: talem desiderabant artificem fugæ.

Inter hos a. Pelides miserabilem orsus est luctum.

Manus homicidas imponens pectoribus amici:

„Salue mihi: ô Patrocle in Plutonis ædibus.

„Omnia enim iā tibi perago quæ antea pollicitus sū:

„Hectorem huc tractum daturum canibus in frustra 20
 cruda discerpendum::

„Duodecim autem ante pyram obtruncaturam

„Troianorum nobiles filios, ob te interfectum iratus

Ἡ ῥα, καὶ Ἐκτόρα δῖοι ἀφ' ἑκεία μήδε' ἔργα,
 Πρῶτα παρ' ἐλεχέεσσι Μειοπάρδαο τανύσας
 Εἰκοίησ'· οἷδ' εἴτε' ἀφωπλίζοιτο ἕκαστος
 Χάλκεα, μαρμαίρουτα, λούιτο ὅ μ' αἰνυχας
 ἵπποις·

Καδδ' ἵζοι παρὰ νηὶ ποδῶκεος Λίακίδεο
 Μυεῖοι· αὐτὰρ ὁ βῆσι τάφοι μνησθέντα δαΐνυ.
 Πολλοὶ μὲν βόες ἄργυοὶ ὀρέχθεοι ἀμφὶ σιδήρεω
 30 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἷες καὶ μακράδες αἴγες·
 Πολλοὶ δ' ἄργυρόδοιτες ὕες θαλέθοιτες ἀλοιφῇ
 Εὐόμοιο, τανύοιτο δ' ἄρ' Φλογὸς Ἡφαίστιο·
 Παιτήτ' ἀμφὶ ἰέκω κοτυλήρυτοι ἔρρει' αἶμα·
 Αὐτὰρ τὸ γὰρ αἶαχτα ποδῶκεα Πηλεΐωια
 Εἰς ἀγαμέμνιοι' αἰὶν' ἀγοὶ βασιλῆες ἀχαιῶν,
 Σπουδῇ παρπιπθοῖτες ἐταίρου χροόμενοι κῆρ·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῳ ἀγαμέμνιοτος ἵζοι ἰοίτες,
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόχοισι κέλευεν,
 Ἀμφὶ πρὸς τῷ αἰπείῳ ποδῶκεα μέγα εἰπιπίθοιεν
 40 Πηλεΐδῳ λῆστασ' ἀποβρῆτο αἶματόετα·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἤριτό συγερῶς, ὅπ' δ' ὅρκοι' ἔμμεναι,
 „Οὐ μὰ Ζεῦ“, ὅς τις τε θεῶν ὕπατος, καὶ ἄριστος,
 „Οὐ θέμις ὅσ' ἰλεετρά κερήατος ἄσσοι ἰκέσθαι,
 „Πρὶν γ' οἱ Πάτροκλοι θέμεναι πρὶν, σῆμά τε
 χύσσει.

„Καίρα δ' αἶτε νόμῳ· ἐπὶ δ' ἐμ' ἐπὶ δ' ὕστερον ὦδε
 „Ἰξέτ' ἀχὸς κραδίῳ ὄφρα ζωῶσι μετείω.
 „Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἰὺ συγερῇ περὶ ὧμετα δαίτι·
 „Ἡῶθει δ' ὀτρυνοὶ αἶαξ αἰδρῶν ἀγαμέμνιοι,
 „Υλὴν τ' ἀξίμεναι, ὥσθ' ἑτε χεῖρ' ὡς ἐπὶ κῆρ
 50 „Νεχρὸν ἔχοιτα ἰέσθαι ὑπὸ ζόφοι' ἠερέειτα·
 „Οφρ' ἦτοι τῷ τοι μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματοι πῦρ
 „Θάσσοι ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τρά-
 πωιται

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύοι' ἠδ' ἐπὶ θοῖτο.
 Εὐαυμῶνος δ' ἄρα δῖοι ἐφοπλίσαντες ἕλκασσι
 Δαίμωνι, ὅδε π' θυμὸς ἐδιδύετο θυλὸς εἰσης.

Dixit, & in Hectorem nobilem indignissimam molitus est rem,

Pronum apud lectum Menœtiadæ extendis
In pulueribus: hi v. arma exuerunt singuli,
Ærea, splendentia: solueruntq; alti sonantes equos.
Discubuerunt a. apud nauem velocipedis Æacidæ,
Infiniti: at hic illis epulum funebre lautum instruxit.
Multi quidē boues candidi mugiebant circa ferrum,
Dū iugularentur, multę etiam oues & balantes caprę,
Multi etiam albis detibus sues florentes pinguedine
Vsti extendebantur per flammam ignis.

Vndique a. circum cadauer multus fluebat sanguis:

At regem velocipedem Peliden

Ad Agamemnonē diuinum duxerunt reges Achiuo.

Vix flectentes, *causa* loci iratum corde:

Hic a. quum iā ad tētorium Agamem. venissent eūtes,

Statim præconibus argutis imperauit

Ad ignem statuere lebetem magnū, si inducere possēt

Peliden, vt ablueret tabum cruentum.

Ath hic recusabat constanter, insuperque iuramentum
iurauit

(simus est,

„Non per Iouem, qui deorum summus & præstantis-

„Non fas est lauacra ad caput prope accedere, (ro,

„Antequā Patroclū imposuero rogo tumulūq; erexe

„Secueróq; comā: quoniā nō mihi amplius iterum sic

„Inuadet dolor animum, quandiu uiuis intērero.

„Verūm nunc quidem inuiso pareamus epulo,

„Diluculo autem impera rex viroꝝ Agamemnon,

„Lignūmq; comportare, præberéque quātum par est

„Mortuum habere subeuntem tenebras obscuras:

„Vt hunc quidem comburat indefessus ignis

Ocyus ab oculis, populi autem ad opera reuertantur. 50

Sic dixit: illi a. hunc libēter q. audierūt & paruerūt,

Sedulo verò cœnam parantes singuli

Conuiuabantur, neque quid animus egebat conuiuio

æquali:

At

Αὐτὰρ ἐπὶ πόσις καὶ ἑδητύος ἐξ ἔργου ἔειπεν,

Οἱ μὲν κακῆοι τεύχε' ἔβαν κλισίῳδε' ἔχαστος·

Πηλεΐδης δ' ὅππῃ θύει πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Καὶ βαρυτείᾳ χεῖρ' ἀπολέσσι μετ' Μυρμιδόνεσσιν,

60 Εἰχαθάρῳ, ὅτι κίματ' ἐπὶ νηϊόιοις κλύεσσι,

Εὖτε δι' ὕπνου ἑμαρπτε λίσσιν ἡμεδμήματα θυμῷ,

Νηδυμνος, ἀμφιχυτοῖς· μάλα γὰρ κάμει φαί-

διμα γῆα,

Ἐκτὸρ' ἐπαίσσοι παρ' Ἴλιον ἰνέμεθεσσαν·

70 Ἦλθε δ' ὅππῃ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,

Παῖτ' αὐτὰ μεγαλὸς τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκῆα,

Καὶ Φοῖβῳ, καὶ ἑὶ τὰ παρὰ χερσὶ εἴματα ἔειπε·

Σπῆ δ' ἄρ' ὑπὸ κεφαλῆς, καὶ μὴ παρὰ μῦθοι

ἔειπε,

80 „Εὖδεις αὐτὰρ ἐμὸν λελασμένος ἐπλεὺς Ἀχιλλεῦ·

90 „Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Αἴδου παρήσσει

„Τῆλέ με ἔργουσι ψυχὰς ἑδῶλα χαμῶϊται,

„Οὐδέ με πᾶσι μὲν γε αὖτ' ὑπὸ ποταμοῖο ἔδου·

„Ἀλλ' αὖτως ἀλάλημαι αἰὲν εὐρυπύλοιο Αἴδου δῶν.

„Καὶ μοι δοτὴν χεῖρ', ὅλοφύρομαι ὃ γὰρ ἔτ' αὖτις

„Νοσσημι ἐξ Αἴδου, ἐπὶ κλισίῳ περὶ λελάχητε.

„Οὐ μὲν γὰρ ἔσσι γε φίλοι ἀπανταίεσσι παῖρες

„Βυλαὶ ἐξ ἄνδρ' ἑκλευστοῖσιν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

„Ἀμφέχευε στυγερὴ ἢ παρὰ λάχε γένεσθαι μοι παρ'.

„Καὶ δέ σ' αὖτ' αὐτὰ μοῖρα θεοῖς ὅππῃ κελ' Ἀχιλλεῦ,

80 „Τάχιστα Τρώων εὐκλὲς εἰσι δόπολ' ἔσθ'.

„Ἀλλο δέ τοι ἔρ' ὦ καὶ ἐφίσομαι, αἴ κε πίθηαι,

„Μηέ μοι σῶν ἀπένευ' ἐπιθήμεναι ὅτ' Ἀχιλλεῦ·

„Ἀλλ' οὐ μὲν ὥς ἐτράφην ἄνδρ' ἐν ὑμέτεροισι δόμοισιν,

„Εἴδ' ἐμὲ περὶ τὸν ἐοῖτα Μειοίπιδος ἐξ Οπλῆϊτος

„Ἠγαγὼ ὑμέτερόνδ' αἰδρυχτασίης ὑπὸ λυγρῆς,

„Ἠμαρ τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδαμειτος,

„Νήπιον· ἐκ ἐθέλει ἀμφ' ἀσφαγέλοισι χολαθεῖς.

„Εἰθὰ μοι διζάμενος ὅς δ' ἴμεναισι ἰσπότη Πηλεΐδης,

Επει-

At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Hi quidem dormituriētes iuerūt ad tentoriū singuli:
Pelides autem in littore multifoni maris
Iacebat grauiteringemēs, multos inter Myrmidones
In loco puro vbi fluctus litus alluebant.

60

Quando hunc somnus cepit soluens curas animi
Dulcis circūfusus (valde n. lassauerat formosa mēbra,
Hectorem persequens circum Ilium altum:)

Superuenit anima Patrocli miseri,
Per omnia ipsi magnitudinēque & oculis pulchris
similis,

Et voce, & tales circa corpus vestes induta erat.

Altitit autem supra caput, & ipsum verbo allocuta est,
Dormis, & mei oblitus es Achilles?

Non quidem me viuētem negligebas, sed mortuum
Sepeli me quam citissimē portas Plutonis ut intrem:
Longē me abigunt animæ, vmbrae defunctorum:

70

Nequē me vllō modo misceri alius transflumen sinūt,
Sed incassum erro per latas portas habentem Ditis
domum.

„Et mihi da manum, obtestor: non p. amplius iterum

„Redibo ab inferis, postquam me rogo tradideritis.

„Non etenim viui dilectis seorsim à sociis

„Consilia sedendo consultabimus: sed me quidem
fatum

(centem:

„Aborbuit odiosum quod me sortitum est etiā nas-

„Atque etiam tibi ipsi fatum, ô diis par Achilles,

„Muro sub Troianorum generosorum perire.

80

„Aliud a tibi d. cam, & mandabo si fortē obedieris,

„Ne mea à tuis seorsum condas ossa Achilles.

„Sed simul, sicut nutriti sumus in vestris ædibus:

„Quādo me paruulū existentē Menœtius ex Opoēte

„Duxit ad vestram domum. cædem ob perniciosam

„Dic illo quo filium interfeci Amphidamantis,

„Imprudens, non sponte in ludo talorum iratus,

„Tum me excipiens in ædibus eques Peleus,

P P

„Ετρεφίτ' ὡς θυκίας, καὶ σοὶ θεράπειτ' οἰόμεναι·
 190 „Ὡς ὅτ' αἰὼν ὁμῆ Κορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 „Χρυσέος ἀμφιφορεῖς, τοῖ τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τοῖ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς,
 „Τίπτε μοι ἤ τέη κεφαλὴ δέυρ' ἀλλήλυστας,
 „Καί μοι ταῦτα ἔχασ' ἀπιτέλλεαι· αὐτὰρ ἐχῶτοί
 „Γαῖτα μάλ' ὀκτελέω, καὶ πείσσομαι, ὥς σὺ κε-
 λεύεις·

„Ἀλλά μοι ἄσσοις ἤθιμίμωθ' ἄψ' ἀμφιβαλοίτε
 „Ἀλλήλοισι ὀλοοῖο τεταρπόμεσθ' αὖ γόοιο.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησι,
 Οὐδ' ἔλαβει, ψυχὴ δ' ἔκ' ἤχθοιός ἦν τε χαπνὸς
 200 Ὄχε' τετραγῆα, ταφῶν δ' αἰόρουσε Ἀχιλλεύς,
 Χρὸς τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδίων
 ἔειπε,

„ὦ πόποι, ἦ ῥα πῖς' ὄβρι καὶ εἰν Λίδαο δόμοισι
 „Ψυχὴ καὶ εἴδωλοι, ἀπὰρ φρένες ἔκ' εἰν πάμπαν.
 „Παιυχήν γάρ μοι Πατοκλῆος δειλοῖο
 „Ψυχὴ ἐφίστελλε γόοσά τε μωρομῶν τε.
 „Καί μοι ἔχασ' ἐπέτελλε, εἶχ' ὅτ' εἰσκέλοι αὐτῶ.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δ' ἅπασιν ὕφ' ἡμερῶν ὤρσε γόοιο·
 Μωρομῶνσι δ' τοῖσι φαίη ῥοδὸδὲν κτυλὸς ἄως,
 Ἀμφιέκω ἐλεεινὸν ἀπὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 210 Οὐρῆας τ' αἰτρινε καὶ αἰέρας ἀξίμω ὕλην
 Πάτοθ' ἐκ κλισίῳ, ὅππ' δ' αἰὲρ ἐοθλοὶ ὀρούρα
 Μηριόνης θεράπει' ἀγαπνύουρος Ἰδομῆνης.
 Οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκας ἐν χερσὶ ἔχοντες,
 Σιεράς τ' εὐπλέκεις, πρὸ δ' ἄρ' ἔρῃε, κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' αἶαντα, κάπαντα, πάραντά τε, δόχμιά τ'
 ἦλθον·

Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὶς περὶ βαῖ πολυπίδακος Ἰδης,
 Αὐτὴν ἄρα δρεῖ ὕψικομους ταναηκεῖ χαλκῶ
 Ταυτοὶ ἐπεγόμενοι· ταὶ δ' μεγάλα κτυπέσσαι
 Πίπτοι· τὰς μὲν ἔπειτα δαπνήσονται Ἀχαιοί,
 220 Ἐκ δ' οἱ ἡμίοισι, ταὶ δ' ἔχθοια ποσσὶ δατεῦσθαι,

„Nutriuit accuratè & tuum famulum nominauit:

„Sic etiam & ossa nobis vna vrna contegat,

„Aurea amphora, quam tibi dedit veneranda mater:

Hunc a. excipiens alloquutus est pedibus velox
Achilles,

„Cur mihi, ô charum caput, huc venisti,

„Et mihi hæc singula mandas? at ego tibi

„Omnia diligenter perficiam, & obediam, vt tu iubes,

„Sed me prope sta, vt paululum saltem complexi

„Inuicem miserabili delectemur luctu.

Sic fatus, extendit manus charas,

Neq; prehendit: anima n. sub terram tanquam fumus

Abiit murmure stridens: stupefactus autem surrexit

Achilles,

Manibúsq; complofit, sermonémque lugubrem dixit,

„Proh dij certè aliqua est etiam in inferni domibus

„Anima & simulacrum, sed præcordia non insunt
omnino.

„Pernox enim mihi Patrocli infelicis

„Anima astitit ploransque lamentansque,

„Et mihi singula præcepit, similisque erat mirè ipsi.

Sic dixit: illis a. omnib. desiderium excitauit luctus

Lugentibus verò ipsis apparuit rosea Aurora

Circa cadauer miserabile: at rex Agamemnon

Mulósq; exciuit, & viros ad conuehendum lignum 110

Vndique è tentoriis, simul a. vir strenuus excitabatur

Meriones, minister fortis Idomenei:

Hi verò ibāt lignis secas secures in manib. habentes,

Funésque bene tortos: ante autem ipsos muli ibant:

Multa v. accliuia, decliua, præruptaq; transuersaque
transierunt.

At quum iam ad iuga venerunt fontosæ Idæ,

Protinus quidem quercus alticomas lato ferro

Inciderunt festinantes, hæ a. magnum sonum dantes

Cadebant, has quidem postea præcidentes Achiui 120

Alligarūt inulis, hæ verò terram pedib. emetiebantur,

Ελθέμεναι πεδίοιο δ' αὖ ῥαπῆϊα περὶ ἄ.
 Παιῖτες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον, ὥς γὰρ αἰῶνας
 Μυρτιάς θ' ἐρεάποι ἀγαυόωνος Ἰδομενέος.
 Καδδ' αὖ ἐπ' ἀκτῆς βλήτοι βπ' αὖ ἄρ' ἄρ'
 Λαχμεῖς

Φερόσασσι Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἠδὲ οἱ αὖτε.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ πῶσθε βάλοι ἀσπερ ὕλιν,
 Εἴατ' ἄρ' αὖθι λυοῖντες ἀομέες· αὐτὰρ Λαχμεῖς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσιν· φιλοπτολέμοισι κέλυσσιν
 Χαλκὸν ζώοντα, ζῶντα δ' ὑπ' ὄχρῳ
 ἔχασον

130 Ἴπποις· οἱ δ' ὄριμοντο καὶ οὐ πύχεσσι ἔδυνον·
 Αἰδ' ἔβαιον διφρεσὶ πῶσθε βάται, λυίοχοι τε·
 Πρὸς δὲ λυοῖσιν, μετ' ἧς ἰέφοι ἐπὶ πύχεσσιν
 Μυρτιάς καὶ ἧς μέσοισι φέρον Πατρόκλῳ ἐπ' ἵππῳ.
 Θειξὶ ἧς πάντα ἰέχον καταβύουσι, αἳ ἐπὶ βόμοι
 Κερύμνοι, ὅππῃσι ἧς χάρη ἔχει δῖος Λαχμεῖς
 Αὐτίκαρος ἐπ' ἵππῳ γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδώςδε.
 Οἶδ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅτ' ἰσφίσι πεφραδ' Λαχμεῖς,
 Κάτθεσσαν· αἶψα δὲ οἱ λυοῖσιν κέα ἥριον ὕλιν.
 Εἰθ' αὖτ' ἀλλ' ἐτόννε ποδαρχίας δῖος Λαχμεῖς,
 140 Σπας ἀπαιεῦτε πυρῆς ξανθὴν ἀπὸ κείρου χαίτης,
 Τὴν ῥα Σπάρχει ποταμῷ τρέφετε θεόσσοι·
 Οχθήσας δ' ἄρα ἥπιον ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πότιν,
 „ Σπάρχει, δῆναι σοὶ με πατρὸς ἡρήσατο Πηλεΐς,
 „ Κῆσέ με ἰσθῆσαντα φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 „ Σοὶ τε νόμῳ κέρει, ῥέξαι δ' ἱερὸν ἔχε-
 ρόμβῳ·

„ Πεπνυμένον δ' ἐγὼ παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 „ Εἰπιγὰς ὅθι τιμῶν βαμὸς τε θυῖας.
 „ Ως ἡγάθ' ὁ γένοιτο δέ οἱ νόστον ἐκ ἐτέλεσσαι.
 „ Νῦν δ' ἐπὶ ἔτιομαι γὰρ φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν,

150 „ Πατρόκλῳ ἥδ' αὖ νόμῳ ὅππῃ με φέρεαι.
 „ Ως ἐπὶ σὺ γὰρ νόμῳ ἐπ' ἵππῳ φίλοιο
 Θῆμι, ὅτ' ἡ δὲ πᾶσι ὑφ' ἱμερῶν ἄρσεν γόνοιο·

Cupidæ campi per arbusta densa,
 Omnes a. lignatores truncos ferebant (sic n. iusserat
 Meriones famulus amantis viros Idomenei)
 Atque in littore deiecerunt ordine, vbi Achilles
 Designauerat Patroclo magnū sepulchrum & sibi ipsi.
 At postquā vndiq; apposuerūt immensam materiem;
 Sederunt ibi manentes conferti: at Achilles
 Confestim Myrmidonibus pugnacibus iussit
 Armis indui, iungereque sub curribus vnumquemq;
 Equos: hi verò festinarunt & arma induerunt, 130
 Conscenderuntq; currus pugnatores aurigæque:
 Ante quidem equites, pone a. nubes i. *agmen* seque-
 batur peditum,

Infiniti, inque mediis ferebant Patroclum socij:
 Capillis a. totum mortuum tegebāt quos iniiciebant
 Tondētes, ponē verò caput tenebat nobilis Achilles
 Mæstus socium enim strenuum mittebat ad inferos.
 Hi verò quando ad locum peruenerunt, vbi ipsis in-
 dicauerat Achilles,
 Deposuerunt, statimque ei sufficientem accumula-
 runt materiam.

Tum v. alia cogitauit pedib. valens diuinus Achilles,
 Stans seorsim a pyra flauam abscidit comam, 140
 Quam Sperchio fluuio nutriebat florecentem.
 Indignabundus a. dixit, inspiciens nigrum pontum,
 Sperchie, frustra tibi pater vouit Peleus,
 „Illuc me reuersum dilectam in patriam terram,
 „Tibi comam tonsurum, sacrificaturumque sacram
 hecatombem

„Quinquaginta a. masculas illic oues sacrificaturum
 „Ad fontes, vbi tibi fanum, altareque odoratum,
 „Sic vouit senex: tu vero ei desiderium nō perfecisti.
 „Nunca. quoniam non redibo dilectā in patriā terrā 150
 „Patroclo heroi comam præbebo asportandam.

Sic fatus, comam in manibus chari socij
 Posuit: his autem omnibus desiderium mouit luctus.

Καί γ' οὐκ' ὀδυρομένοισι ἔδω φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνوني εἶπε ὄφρα τ' αἶ,
 „ Ἀτρεΐδην, σοὶ γὰρ τε μάλιστ' ἄγε λαὸς Ἀχαιῶν
 „ Πείσεται μύθοισι· γόοιο μὲν ὅτι καὶ ἄσαι·
 „ Νηῶν δ' ἀπὸ πυρρῆς ἑρέουσι, καὶ δειπιοὶ
 αἰσῶσθαι

„ Ὀππότε· τάδε δ' ἀμφιποισέμεθ' οἷσι μάλιστ' αἶ·
 „ Κηδεῖν ὅτι ἰέμεν ὄφρα δ' οἱ παγοὶ ἄμμι μῆναι πῶι.
 160 Αὐταῖς ἐπεὶ τὸ γ' ἀκούσει αἰῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα λαοὶ μὲν ἑρέουσι καὶ ἦναι εἴσας,
 Κηδεμόνες ὅ παρ' αἰθιμένοισι καὶ ἦνοι ὕλιν.
 Ποίονται ὅ πυρὶν ἑκάτ' ὑποδοιέειν καὶ εἶθ' αἶ·
 Εἰ ὅ πυρὶ ὑπ' αἵτης ἐκρῶν θέσται ἀχρὺ μῆναι κῆρ.
 Πολλὰ ὅ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῖς
 Πρὸς πυρὸς ἑδερῶν τε καὶ ἀμφοῖν· ἐκ δ' ἄρα
 πάντων

Δηρὸν ἐλὼν ἐκάλυψε ἰέχων μέγα θυμὸς Ἀχιλλεὺς
 Ἐσπόδας ἐκ κεφαλῆς, οἷον ὅ δ' ὄφρα τὰ σώματα ἦναι·
 Εἰ ὅ πῆθαι μῆναι, καὶ ἀλάφατος ἀμφιφορῆας,
 170 Πρὸς λέχαι κλίειν, πίνουρας δ' ἐλαιῶνας
 ἵστας

Ἐστυμόως ἐρέσθαι πυρὶν μεγάλην τεταχίζων·
 Εἰπὲν τῷ γε αἰῶνι τραπέζῃς κυνέες ἦσαν·
 Καὶ καὶ τῷ ἐρέσθαι πυρὶν δύο δειρομένησιν·
 Δώδεκα δὲ Τρῶες μεγάθυμοι ἦσαν ἑσπῶν
 Χαλεκῶ δηῖον, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 Εἰ ὅ πρὸς μῆναι ἦκε σιδήρεοι ὄφρα ἰέμεναι·
 Ὀμοξείτ' ἄρ' ἐπὶ ταῖς, φίλοι δ' οἰόμενοι ἐπαῖον,
 „ Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰ Αἴδης δούκοι·
 „ Παιῖτα γὰρ ἦναι τοι τελέαται παρ' οἴθῃ ὑπὲρ λῶν·
 180 „ Δώδεκα μὲν Τρῶες μεγάθυμοι ἦσαν ἑσπῶν,
 „ Τοῖς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἑσπῶν, ἑκτὸς δ' ὅππ
 „ Δώσθαι Πριαμίδην πρὸς διπλῆν, δμῶν κυνέας κ.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ λήσας, διδ' ὅ κινέας ἀμφι-
 πίνοντες·

Et tunc lugentibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles protinus Agamemnoni dixisset astans,

Atride (tuis enim maximè populus Achiuorum
„Parebunt dictis) luctu quidē licet etiam *alias* satiarc;

„Nunc autem à pyra dimitte, & cœnam iube

„Parari, hæc vero curabimus quorum maximè

„Cura dignus est mortuus: apud nos a. duces maneāt.

At postquam hoc audiuit rex virorum Agamēnon, 160

Confestim populū quidem dimisit ad naues æquales:

Curatores a. funeris ibi manebant, & accumulabant

ligna:

Fecerunt verò pyram centum pedum quoquo uersus:

Inq; pyra suprema cadauer posuerunt tristes corde.

Multas autem pingues oues, & flexipedes tortuosa

cornua habentes boues

Ante pyrā excoriarunt & disposuerunt, exq; omnibus

Adipem accipiens, obtexit cadauer magnanimus:

Achilles

(cumulabat:

Ad pedes à capite: circumque excoriata corpora ac-

Imposuitque mellis & olei amphoras 170

Ad feretrum inclinans: quatuor a. procera ceruice e-

Festinanter iniecit pyræ, grauitèr suspirans. (quos

Nouem huic regi mensarii canes erant,

Et quidem ex his iniecit pyræ duos obtruncatos:

Duodecim etiā Troian. magnanimorum filios fortes.

Ferro mactans: mala a. mente meditabatur opera,

Inque ignis robur proiecit ferreum, ut depalceretur.

Luxitque deinde, dilectum a. nominatim compellauit

amicum,

Salue mihi ô Patrocle, etiam in inferni domibus.

„Omnia n. iam tibi perficio. q̄ antea pollicitus sum: 180

„Duodecim quidem Troianorum magnanimorum

filios nobiles,

(neutiquam

„Quos vnà tecum omnes ignis absumit: Hec̄torē a.

„Dabo Priamiden igni deuorandum, sed canibus.

Sic dixit minitās: hunc v. non canes circūlaniabant.

P p iij

- Ἀλλὰ κυῖαι μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἡματα καὶ νύκτας, ῥοδῶει πῖ χεῖρ' ἐλαίῳ.
 Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυσάζων·
 Τῷ δ' ἐπὶ κυαῖεσι γέφους ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 Οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δ' ἥρωσι πάντα,
 Οἷον ἐπείχε γένε, μὴ κορί μῦθος ἡελίοιο·
 190 Σκῆλη ἄμφι πᾶσι χεῖρα ἵεσι καὶ δὲ μῦθοισι.
 Οὐδὲ περὶ Πατρίκλιν χεῖρ' ἐτεχνόετο.
 Εἴτ' αὖτ' ἄλλ' ἐλόησε πεδύρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Στὰς ἀπαύευθε περὴς δδοῖς ἦρχ' αἰέμοισι
 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπὸ χεῖρ' ἱερὰ καλά.
 Πολλὰ δὲ καὶ σπείδων χρυσέῳ δέπαι λιπαίνετο
 Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πρὶ φλεγετοῖατο
 200 ἱεχθῇ.
 Τλήτ' ἐοσύνετο χαήλομαι· ὠκεία δ' ἱεῖς
 Ἀρχαὶ ἀίνουσα μετὰ γέλοιο ἦλ' αἰέμοισι.
 Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δισαίης ἀτρεῖς εἶδον
 210 Εἰλαπίδιον δαίμονα· θένουσα δ' ἱεῖς ἐπίσῃ
 Βηλῶ ὅππλητ' ἴφ· τοῖ δ' ὥς ἰδοὶ ὀφθαλμοῖσι,
 Πάστες αἰήϊξαν, κάλειοι τε μιν εἰς ἐκάστος·
 Ἡ δ' αὖτ' ἐξεῖλε μὲν αἰήϊατο, ἔπει δ' ἔμυθοι,
 „Ὀὐχ' ἔδος· ἐμὶ γὰρ αὐθις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρε
 „Αἰθιόπαιες γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβαι
 „Ἀθάλατοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδύσομαι ἱρῶι·
 „Ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορέην καὶ Ζεφύρον καλαδίετον
 „Ἐλθῶν ἄρχεται, καὶ ὑπὸ χεῖρ' ἱερὰ καλά,
 „Ὀφρα περὶ μὲν ὄρσητε χαήλομαι, ἥ ἐν κεῖται
 220 „Πάτρικλος, δι πάντες αἰαπιάχοισι Ἀχαιοί.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ὠποῦσ', ἀπεβήσετο· τοῖ δ' ὀρέοντο,
 Ἡ καὶ θεασσέσθ' ἱφεία κλοῖεσι τε πάροισι·
 Αἶψα δ' ἔποιτο ἱεῖς αἰετοὶ ἄνθρωποι ὥρτο δὲ κύμα
 Πικρὴ ὑπὸ λιγυρῇ, Τροίην δ' εἰς ὠλοῖσι κίεθον,
 Εἰ δ' ἐπὶ πρὶ πῶς τι, μέγα δ' ἵαχε θεασσάμενος πῶς.
 Πανύχοι δ' ἄρα τοῖσι περὶ ἄμυδρι φλόγ'
 230 ἔεθον.
 Φυσῶντες λιγύς· ὅ δ' ἐπὶ πρὶντος ὠκείας Ἀχιλλεύς

Nam canes quidem abegit Iouis filia Venus

Dies & noctes: rosaceoque vnxit oleo

Diuino, ne quis ipsum laceraret trahens.

Huic verò nigram nubem induxit clarus Apollo

Cœlitus ad campum: operuitque locum totum

Quantum occupabat cadauer, ne prius vis solis

Siccaret circum circa corpus neruis & membris:

Neque pyra Patrocli ardebat mortui.

Tunc rursus alia cogitauit pedib. valēs diuinus Achil.

Stans seorsim à pyra duos orabat ventos,

Boreā ac Zephyrū, & permittebat sacrificia pretiosa:

Multa etiam libans aureo calice, supplicabat

Vt venirent, vt citissimè igne comburerent cadauer,

Lignūque festinaret ardere, velox autem Iris

Preces audiens, internuntia venit ventis:

Hi quidē Zephyri grauitē spirātis frēquētes in domo 200

Conuiuium celebrabant, currens autem Iris astitit

Limine in lapideo, hi verò vt viderunt oculis,

Omnes surrexerunt, vocarūtque ipsam ad se quisq;

Illa a. sedere quidem recusauit, dixit verò verbum,

„ Non est sedendi tempus, redeo n. rursus in Oceani
fluenta,

„ Æthiopum ad terram vbi sacrificant hecatombas

„ Immortalibus vt iā & ego particeps sim sacrifici crū

„ Verū Achilles Boream, & Zephyrum sonorum

„ Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,

„ Vt pyram suscitetis ad comburendum, in qua iacet 210

„ Patroclus, quem omnes deplorant Achui.

Hæc quidem sic loquuta abiit, hi verò: uebant

Sonitu cō immēso, nube tumultuariē agētes præ se

Statim autem ad pontem peruenerunt ad flandum,

elata est verò vnda

Flatu vehementi: ad Troiā fecundam peruenerunt,

Inq; ignē incederūt: valde a crepitauit ingens ignis:

Tota nocte v. hi ex rogo simul flāniā ferre iecerunt

Flantes stridule, at tota nocte velox Achilles

Χρυσὲν ἐκ κρητῆρος ἔχει δ' ἑπὰς ἀμφὶ κύ-
πελλοι,

210 Οἷοι ἀφυστόμους χαμάδις χεῖ, διὕε δ' ἰοῖται
Ψυχὴν κελήτηρι Πατρικλῆος δειλοῖο.
Ὡς δ' πατὴρ ἢ παιδὸς ὀδυρεται ὅτ' ἀκμήων
Νυμφίῳ, ὅς τε θανάῳ δειλοῖς ἀκάχησε βροτῶν
Ὡς Ἀχαιοὶ ἐτάρῃο ὀδύρετο ὅτ' ἀκμήων,
Ερπύζων ὦσθ' ἐκρυχθῆναι, ἀδινὰ τειραχίζων.
Ἦμος δ' ἐωσφόρος εἰσι φόβος ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Οἱ τε μέτα κροχὴ πεπλὸς ὑπὲρ ἄλλα κιδιαιτὰ ἦεν,
Τῆμος πυρκαῖῃ ἑμαραινέτο, παύσατο δ' ἰφλόξ·
Οἱ δ' αἰετοὶ πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκῶνδε ἰέεσθαι,
Θρηῖκοι χεῖ πότι· ὁ δ' ἔπειθε οἶδματι θυῶν.
220 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαῖῃς ἐτέρωσε λιαιθεῖς,
Κλίθῃ κεκμηῶς, ἐπὶ δ' ἰγλυκὲς ὑπὸς ὄρουσε.
Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρείδῃα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Τῶι μιν ἐσθ' ἰχθυόων ὁμαδὸς καὶ δοῦπος ἔχει·
Ἔζετο δ' ὀρθωθεὶς, καὶ σφειά περὶ μῦθοι ἔειπε,
„ Ἀπείδητε καὶ δῆλοι αἰετῆρες Παναχαιοί,
„ Πρῶτοι μὲν καὶ πυρκαῖῃ σβέσαι αἴθοπι αἶψα·
„ Πᾶσαι, ὅπως οἱ ἐπέχετο πύρρος μῦθος· αὐτὰρ
ἔπειτα

240 „ Ὅσα Πατρόκλοιο Μεισιπᾶδ' οὐ λέγων μὲν,
„ Εὖ θαυμάσθητε, ἀειφραδέα δ' ἰότηται.
„ Εἰ μέσση γὰρ ἔκαστο πύρρῃ βίδ' ἄνθρωποι αἰεῦται
„ Εξαπῇ καὶ οἱ τ' ἐπιμῆξ' ἰσπῶν τε καὶ αἰδρεῖ·
„ Καὶ τὰ μὲν ἐκ χρύσεια φιάλη καὶ δίπλακι δημῶν
„ Θείοισιν εἰσὶ καὶ αὐτὸς ἐγὼ αἰετὶ κεύθεμαι.
„ Τύμβοι δ' ἐμὰ πολλοὶ ἐγὼ ποίεσθαι αἶψα,
„ Ἀλλ' ἐπὶ φέα βροτῶν ἔπειτα δ' ἔτι δ' Ἀχαιοί
„ Εὐρύω δ' ὑψηλόν τε πύρρον μὲν, οἱ καὶ ἐμῶν
„ Δεύτεροι δ' ἰήεσσι πολυκλήϊσι λίπιδε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοῖο ποδῶν Πηλεΐων.
Πρῶτοι μὲν καὶ πυρκαῖῃ σβέσαι αἴθοπι οἶον,
Ὅσσοι ἐπὶ φλόξ· ἦλθε βαρὺ δ' ἔκπεσε τέφρῃ·
Κλαῖοιτες δ' ἐτάρῃο στήθεσσι ὅτ' ἀλευχά

Aureo ex cratere, habens poculum rotundum,
 Vinum exhauriens humi fudit, rigavitque terram,
 Animam vocans Patrocli miseri.
 Ut verò pater sui filij lamentatur ossa cremans
 Adolescentis, qui moriens miseros tristitia affecit
 parentes:

Sic Achilles socij lamentabatur cssa comburens,
 Reptans prope rogam, frequenter ingemiscens.
 Quando verò lucifer venit lumē nuntiās super terrā,
 Quem post crocea super mare spargitur aurora:
 Tunc ignis elanguit, cessavitque flamma:
 Venti a. retrò iterum abiuerunt domum vt redirent: 230
 Thracium per pontum: hic v. ingemebat æstu feruēs.
 Pelides autem à rogo alio seiunctus,
 Procubuit defessus, & in eum dulcis somnus irruit.
 At familiares Atridæ; crebri congregati sunt:
 Quorum ipsum accedentium tumultus & strepitus
 excitauit:

Sedit vero erectus, & ipsos verbo alloquutus est,
 „Atridæque & alij optimates omnium Achiuorum,
 „Primum quidem rogam extinguite nigro vino
 „Omnes; quantum occupauit ignis robur: at deinde
 „Ossa Patrocli Menœtiadæ colligamus 240
 „Benè discernentes (cognitu facilia enim sunt:
 „In media nāmque iacebat pyra, alij verò seorsum
 „In extrema ora vrebātur promiscuè equique & viri)
 „Et ea quidem in aurea phiala, & duplici adipe
 „Ponamus, donec ipse ego apud inferos condar.
 „Sepulchrū autem non adeo magnum ego fieri iussi,
 „Sed mediocre: postmodum verò & hoc Achiui
 „Latūmque altūmque facite, qui me
 „Posteriores in nauibus transtratis superfueritis.

Sic dixit: hi autem paruerunt veloci Achilli: 250
 Primum quidem rogam extinxerunt nigro vino;
 Quantum flamma penetrauerat: profundus a. decidit
 Fleutes verò socij pij ossa alba (cinis:

Αμειγυῖες χρυσέῳ φιάλῳ, ἣ δὲ πλάκα δημῷ·
 Εἰ καὶ σῆσι δ' εἴτε ἐαυτῷ λιτὴ κάλυφα·
 Τοριώσκειτο δ' σῆμα· θυμὸν δ' αὖτε σεβάλοιο
 Ἀμφ. πυρὶν· ἔθαρ δ' ἤντιμι βῆλαια ἔχουσιν·
 Χεῖραι τε δ' ὀσῆμα παλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτὸν λαὸν ἔρυκε, ἵζανει ἐν ῥυτῷ ἀχῶνα·
 Νηδὶ ἐκφέρ' αἶθλα, λείβει τὴν τριπόδ' αὖτε,
 Ἰπποῖς δ' ἡμίονοις τε βοῶντι ἰφθίμα κάρλυνά,
 260 Ἡ δὲ γυναιῶνα· εὐζώνους, πολίονι τε σιδηρῷ·
 Ἰωπύσσι μὲν ὥρῳτα πιδώκεσι ἀγλά' αἶθλα
 Θῆκε γυναιῶνα ἄγλα· ἀμύμονα ἔργ' εἰ δῦαν,
 Καὶ τριπόδ' ὥρῳτα δύω ἣ ἐκισμετρον
 Τῷ ὥρῳτα ἀπαρ' αὐτῷ δευτέρῳ ἰωπὶ ἔθηκε·
 Εξέτε ἀδμήτῳ βροφ' ἡμίονοι κλέεσκε·
 Αὐτὰρ τῷ πετάτῳ ἄπυργον κατέθηκε λείβει,
 Καλὸν τῷ σπαραχέ μετρά κεχαϊδῶτα, λευκὸν ἔτ'
 αὐτός·

Τῷ δ' ἵπτεται θυῆκε δύο χρυσοῖς τάλαιπα·
 Πῆν πῶ δ' ἀμφιθετοὶ φιάλῳ ἀπόρωτον ἔθηκε·
 270 Σπῆ δ' ὀρθός, ἣ μῦθοι ὅς ἀρχείοισι ἱερί,
 „Ατρεῖδ' αὖτε ἣ δῆμι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 „Ἰωπῆας τὰ δ' αἶθλα δίδ' ἡμῶν κεῖτ' ὅς ἀχῶνι·
 „Εἰ μὲν μὲν βῆλαια αἶθλα λούοι μὲν Ἀχαιοί,
 „Ἡτ' αὖ ἐχωτὰ ὥρῳτα λαβὼν κλισίῳ δὲ φερθίμῳ·
 „Ἰαχὼ ὅσσοι ἐμοὶ ἀρετῇ σεβόμενοι ἱερί·
 „Αθαιατοὶ τε γὰρ εἰσι, Πρσιδάω δ' ἐπὶ ῥ' αὐτοῖς
 „Πατεῖ ἐμῷ Πηλεΐ ὅδ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγὼ ἀνίσταμαι·
 „Ἀλλ' ἦτο μὲν ἐγὼ μῶν ἐσθ' ἣ μὲν οὐχὶ ἱερί·
 „Τοῦ γὰρ θεοῦ ἐσθλὸν ἀπώλεσται μῦθός·
 280 „Ἡ πῆν δ' ὅς σφῶν μάλα πολλάκις ἐγὼ ἐλαμν
 „Χαίτα δ' αὖ κατέχευε λ' ἐσθ' αὖ ἐδ' αὖ π' λευκῷ·
 „Τὸ γὰρ ἔσθ' αὖτε π' ἔμετο· ἔδ' αὖ δ' ἐσφιν
 „Χαίτα ἔρνοιδ' αὖτε π' ἔσθ' αὖτ' ἀχαιῶνα κῆρ·
 „Ἀλλ' ἦτο μὲν ἐγὼ μῶν ἐσθ' ἣ μὲν οὐχὶ ἱερί·
 „Ἰωπῆας τε πῶν ἐσθ' ἣ μὲν οὐχὶ ἱερί·
 „Ὡς φάτο Πηλεΐδης ταχὺς δ' ἰωπῆας ἀγέρθων·

Collegerunt in auream phialam & duplicem adipem:
 In tentoriisque ponentes linteo subtili operuerunt:
 Struxerunt sepulchrum, fundamentaque iecerunt.
 Circa pyram, moxque infusam terram infuderunt:
 Aggesto verò tumulo redierunt: at Achilles *(locum:*
 Ibi populū detinuit, & sedere fecit ad laū certaminis
 E nauib. a. afferebat præmia lebetesque tripodasque,
 Equosque mulosque bouumque fortia capita, 260
 Et fœminas bene cinctas, candensque ferrum.
 Equitib. quidem primum velocibus præclara præmia
 Posuit, mulierē vt ducerent inculpatā, opera doctam,
 Et tripodem anlatum, duarum & viginti mensurarum
 Primo: at secundo equam posuit
 Sexennē, indomitam, fœrum mulum vtero gestātem:
 At tertio, igni non admotum depoluit lebetem
 Pulchrū. n. , quatuor mensuras capientem , album
 etiamnum:

At quarto posuit duo auri talenta:

Quinto a. vtrinq; sedē habentē phialam nouā posuit: 274
 Stetit verò rectus, & verbum inter Argiuos dixit,
 At ridēque & alii fortissimi Achiui,
 „Equites hæc præmia expectantia iacent in circo.
 „Siquidem nunc ob aliud certaremus Achiui,
 „Certè ego prima capiens ad tentorium portarem.
 „Scitis enim quantum mei virtute superent equi:
 „Immortales enim sunt, Neptunus autem dedit iplos
 „Patri meo Pe'eo: hic verò rursus mihi tradidit.
 „Nunc verò ego quidem manebo, & vnunguli equi:
 „Talis enim robur eximium amiserunt aurigæ 280
 „Manfueri, qui ipsi admodum sæpe humidum oleū
 „Iubis superfudit quum lauisset aqua alba.
 „Hunc hi stantes lugent, & ad terram ipsis
 „Iubæ profusæ sunt, ipsi autem stant tristes corde:
 „Vos v. alij accingimini per exercitū, quicunq; Achiu.
 „Equis fidit, & curribus compactis.
 Sic dixit Pelides: veloces a. equites concitati sunt.

Ωρτο πολὺ φρῶτος μὲν αἶαξ αἰδρωτὶ Εὐμηλος,
 Ἀδμητῷ φίλος υἱὸς, ὃς ἰπποσιῶν ἐκέλευε.
 Τῷ δ' ἔπειτα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 Ἰπποῖς δ' Ἰ. Τρῶες ὑπαγε ζυγοί, οὐκ ἔτι ἀπηνύρεαι
 Αἰθήαν, ἀπὰρ αὖδι ὑπεξέσσεσθαι ἀπὸ λαοῖ.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ Λατρώδης ὦρτο ξαντὸς Μειέλαος
 Διογενίης, ὑπὸ δ' Ἰ. ζυγοὶ ἤγαγε ὠκείας ἰπποῖς,
 Αἰθλὴν τιμὰ λαγαμέμνιδ' ἐλὼν, διέοιτε Πάριον γοῖ.
 Τίμω λαγαμέμνοισι δῶκ' Ἀγχιστιάδης Εὐχέπωλος.
 Δῶρ' ἵνα μὴ οἱ ἐποῖθ' ὑπὸ Ἰλίοι λιμὸς ἐσσαι,
 Ἀλλ' αὐτὸς τέρποιτο μῶτον· μῖζα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφειδος, ἰσθύνει δ' ὅ γ' ἐνὶ ὤρῳ Σκυῶνι.
 Τίμω δ' ὅ γ' ὑπὲρ ζυγοὶ ἤγε μέγα δρόμου ἰχάνωσαν.
 Αἰτίλοχος δ' ἑτάριος εὐπειχας ὠπλίσσας

ἰπποῖς,

Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑφ' ὅμοιο αἰῶνι.
 Τῷ Νηληιάδῳ, Πυλῆϊκές δέ οἱ ἵπποι
 Ωκίοποις φέροντο ἄρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι ὄρεσας
 Μυτῶν εἰς ἀγαθὰ φρονέωντο ἰοέοντι καὶ αὐτῷ,
 „Αἰτίλοχ' ἦτοί μιν σείειν ὥρ' ἐοῖτ' ἐφίλῃσιν
 „Ζεὺς τε, Ποσειδῶν τε καὶ ἰπποσιῶν ἀφιδύξαν
 „Παιτιάσας τῷ καὶ σε διδάσκειν ὅν ἔπ' ἀλάλῃ.
 „Οἶδ' αὖτ' ὡς περὶ τέμενατ' ἐλίσσεται ὁμῶς ἵπποι
 „Βάρδις οἱ θεῶν τῷ τ' οἶσ' ἀλὸν ἴσσεσθαι
 „Τῷ δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ὕδ' ἔμιν αὐτοῖ
 „Πλείστα ἴστασιν σέθεν αὐτὸς μηπίσσεσθαι.
 „Ἀλλ' ἄγε δή σὺ φίλος μὴ πρὶ ἐμὸν θυμὸν
 „Παιτῶν ἵνα μὴ σε παρεκσεύγῃσι ἄεθλα,
 „Μὴ πρὶ δουτομῶν μέγ' ἀμείνω, ἢ βίῃφι.
 „Μὴ πρὶ αὐτὸς κυβρήτης εἶσι οἴκῃσι ποίτω.
 „Νῆα θοὴν ἰθὺς ἐρεχθὼ μῶτον αἰέμενοι.
 „Μὴ πρὶ λῶϊοιο περικλυτῶν ἰστέον.
 „Ἀλλ' ὅς μιν δ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι οἴσι πιπτοῖσιν,
 „Ἀφραδ' ὡς ἐπὶ πλὸν ἐλίσσεται ἔρτα καὶ ἔρτα,
 „Ἰπποῖ δ' Ἰ. πλάττωται αἰὲς δρόμοι, ὕδ' ἐκείνοισι
 „Ὅς δέ κε κέρδιαι εἰδῇ ἐλαΐωσι ἡσίοισι ἵπποις.

Motus est multò primus quidē rex virorū Eumelus,
Admeti charus filius. qm̄ equitandi arte excellebat. 290

Hunc verò post Tydides surrexit fortis Diomedes:
Equos a. Troianos duxit sub iugū, quos quōdam ab-
Æneæ, tamen ipsum liberauit Apollo. (stulit

Post hunc a. Atides motus est flauus Menelaus,
Ioue satus, subque iugum duxit veloces equos,
Æthen Agamemnoniam suūinque Podargum:
Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus

Muneri, vt ne ipsum sequeretur ad Ilium altum,
Sed ibi se oblectaret manens: magnas n. ei dederat
Iupiter diuitias: habitabat n. hic in ampla Sicyone, 300

Hanc iste sub iugum duxit valde cursus cupidam.
Antilochus a. quartus formosos instruxit equos,
Nēstoris clarus filius magnanimi regis

Neleide: Pylij autem ei equi

Velocēpedes agebant currū: pater v. ipsi propēastans
Præcepta dabat honesta, prudens intelligenti & ipsi:

Antiloche certē quidem te iuuenem quamuis exi-
stentem dilexerunt (cuerunt

„Iupitērque Neptunūque, & equitandi artem do-

„Omnigenam: ideo te docere no multum opus est.

„Nosti n. rectē circa metas currū flectere: sed tibi equi 310

„Tardissimi in currendo: ideo puto damnum fore.

„Horū a. equi quidē sunt celeriores, neq; quidem ipsi

„Plura sciunt te ipso considerare.

„Sed age, iam tū dilecte mihi consilium mādā animo

„Omnigenum, vt non te effugiant præmia.

„Arte quidē syluicida multo præstātor quā viribus:

„Artēque rursus gubernator in nigro ponto

„Nauem celerem dirigit iactatam ventis:

„Arte etiam auriga superat aurigam:

„Sed qui tamen equis & curribus suis fidens, 320

„Ineptē multum vagatur huc & illuc,

„Equi autem vagantur in studio neque detinet:

„Qui autem & vtilia nouit agitans deteriores equos,

„Αἶψά τέ μ' ὀρώσιν ῥέφω ἐχθύνει, ὕδ' ἐλθέει,
 „Ὅσπας δ' ὠρώσιν τανύσῃ βοέοισι ἱμάσιν·
 „Ἀλλ' ἐχὶ ἀσφαλέως, ἧ δὲ πρὸς ὄχλοισι δοκέω.
 „Ἔμμα δέ τι ἱρία μάλ' ἀειφραδὲς, ὕδ' ἐσ
 λήσει·

„Ἐστῆκε ζύλοι αὖτοισι ὅσοι τ' ὄργη· ἴσθ' αἴης,
 „Ἡ δρυὸς, ἥ περ κη· ὁ μὲν ἔχεται πυθέτα ὄμβρῳ·
 „Λαῖε δ' ἵ τ' ἐκατέρθει ἐρηρέδεται δὴ λευκῷ,
 „Εἰ ξυνοχῇσι ὁδοῦ λῆος δ' ἵπποδρυμὸς ἀμφίς,
 „Ἡ περ σῶμα βροτῶ παλαιά χατατεθιναῖος·
 „Ἡ τ' ἔτι νύσσας τέ περ ἐπὶ πετρίσιν αἰθρώπαι,
 „Καὶ μὴν τερματίζετο πεδῶν δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Τῷ σὺ μάλ' ἐγχειμῶνος ἐλάαν χερσὶν ἔρμα
 ἧ ἵπποις·

„Λύδης δ' ἵ κλητὴ μῶα ἐν πλῆκτοισι δίφρῳ,
 „Ἡ καὶ τῷ ἀειπρῶ ἔτι ἀπὲρ δὲ διζιοῖ ἵπποι
 „Κεῖσαι· ἡμεκλήσας, ἔξαι τε οἱ μῶα χερσίν·
 „Εἰ νύσσῃ δέ τι ἵππο ἀειπρὸς ἐγχειμῶντι,
 „Ὡς αἶψ' ἐπὶ πλῆκτοισι μεδασσεται ἀκροῖς ἱπποῖς,
 „Κύκλῳ ποιητοῖο· λίθῃ δ' ἀλῆα ἱπποῖς παυρῶν,
 „Μήπως ἵπποις κε τρώσῃς κατὰ δ' ἔρματα ἄξῃς,
 „Χερμα δ' ἵπποις δῖος Ἀχιλλεύς· ἐλεγχέει δέ τοι αὐτῷ
 „Εὐαγεται δῖος Φίλος φρυγέσι πεφυλαγμένος ἔτι.
 „Εἰ γὰρ ἐπὶ νύσσῃ γε παρεξέλασθαι δαίχου·
 „Οὐκ ἐστ' ὅς κ' ἐσ' ἐλθῇ μεταλῶρος, ὕδ' ἐπ' ἐλθῇ·
 „Οὐδ' αἶψ' ἐπὶ μετὰ πῶσι λείψια δῖοι ἐλαῦτοι
 „Ἀδούσ' ἐπὶ χιῶ ἵπποι· ὅς κ' ἐπὶ θεοφίλῃος ἦεν,
 „Ἡ οὖν Λαομέδοντος εἴσ' ἄδ' ἐπὶ τέτραφ' ἐσθλοί.

Ὡς ἔπ' ὦ Νέστωρ Νηληϊῶν ἀψ' αἰὲν χάρι·
 Ἐξέτ' ἐπὶ ὦπα δὲ ἐκαστὸν περ ἐπ' ἔπει.

350 Μνηστήρας δ' ἄρα πῶς πῶς εὐπείχας ὠπλίστατ'
 ἵπποις·

Αἰδ' ἐβαν ἐκ δίφρου ἐπὶ κλήρου ἐβάλοισιν·
 Πάμ' Ἀχιλλεύς, ἐκ δ' ἐπὶ κλήρου δόρυ Νέστωρ ἐβαν
 Διπλοχού, μὲν τὸ δ' ἐλαχὲρ κρήνη Εὐμήλος·

„Semper metā inspiciens flectit prope, neq; eū lateat
„Quo pacto primum adducat bouinis loris,
„Sed continet diligenter & præcedentem obseruat:
„Metā a. indicabo tibi valde manifestā, neq; te latebit
„Stat lignum aridum quantum vlna supra terram,
„Vel quercus, vel piceæ (quod quidem non putrescit
imbre)

„Lapides a. eius ex vtrāq; parte appositi sunt duo albi 330
„In angustiis viæ: planū a. equorū curriculū circum:
„Aut cuiusdā monumentū hominis iā pridē defuncti,
„Aut meta fuit tempore priscorum hominum,
„Et nūc metā posuit pedib. valens diuinus Achilles.
„Huic tu valde appropinquans impelle prope cur-
rum & equos.

„Ipse vero incumbe benefacto in curru
„Paululum ad sinistram horum: at dextrum equum
„Punge vociferans, laxāque ei habenas manibus:
„Ad metam autem tibi equus sinister appropinquet:
„Vt tibi modiolus videatur summum attigisse 340
„Rotæ benefactæ, in lapidem verò caue impingere,
„Ne aliquo modo equosque vulneres, & currus con-
fringas:

„Gaudium autem aliis, probrum vero tibi ipsi
„Erit: proinde dilecte mihi, prudens cantus esto.
„Si etenim ad metam præteruecharis persequens,
„Nō erit qui te assequatur trāsiliens, neq; prætereat,
„Non si à tergo Arionem diuinum impelleret
„Adraști velocem equum, qui ex deo genitus erat:
„Aut si Laomedonteos, qui hic nutriti sunt eximij.

Sic locutus Nestor Neleius, iterum in loco

Resedit, postquam suum filium summatim de omni- 350
bus monuit,

(quos,
Meriones verò quintus pulchrè iubatos parauit e-
Conscēderunt autem currus, sortes verò iniecerunt,
Mouebat Achilles, & fors exiliit Nestoridae
Antilochi: post hunc autem sortitus est rex Eumelus

τῷ δ' ἄρ' ἔω' Ἀτρεΐδης δυνεϊκλυδὸς Μειέλαος·
 τῷ δ' ὅπ' Μυρτιάδης λάχ' ἐλαυνέμεν ἵστασά τε
 Τυδείδης ὅχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 Σταν ὅ' μεταστοιχί, σήμηνε ὅ' τέρματ' Ἀχαιοί,
 Τηλόθει δ' αὖ λείψα πεδίο, ὥς γ' ὅ' Σκοπὸν εἴσει
 Αἰπὶ θεοὶ Φοῖβησ' ὁπάσια πατρὸς ἐοῖο,

- 360 Ως μεμνέσθ' ὁ δρόμος, καὶ ἀληθέϊν ἀπείποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισι μάστιγας ἄνεραν,
 Πέπληχον δ' ἱμάσι, ὁμῶς κλισίῃ τ' ἐπέσσι.
 Εὐσυνώμας, οἱ δ' ὥκα διέφρηστος πεδίον,
 Νέσφι γε δὲ ταχέως, ὑπὸ ὅ' πέρισι κλισίῃ.
 Ἰσατ' ἀφρομένη, ὥς τε γέφος ἥε θυέλλα·
 Χῶτα δ' ἐρράωντο μετ' ὤμων αἰέμοιο·
 Ἀρματὰ δ' ὅμοι τε μὲν χθονὶ πύλατο πυλὺς βοτείρη,
 Ἀλλοτε δ' αἰξάσκε μετήνευ, ὅι δ' ἐλατῆρες
 Ἐστασάν ὅς διέφρησι· πατασσε ὅ' θυμὸς ἑκάστω
 370 Νίκης ἰερόων, κέκλειτο ὅ' ἵσι ἑκάστος
 Ἴπποις· οἱ δ' ἐπέσσι κλισίῃσι πεδίον.
 Ἀλλ' ἔτε δὴ τέμασι τέλει δρόμοι ὥκεις ἵπποι
 Ἀψέφ' αἰὲς πολλῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γέ ἐκάστω
 Φάμετ'· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάδ' ἠδ' ὁ δρόμος ὥκα δ'
 ἐπέπα.

- Αἱ Φηρηπιάδαο ποδάρκεις ἑκάφρησι ἵπποι·
 Τὰς δ' μετεξέφρησι Διομήδεος· ὅς οἱ εἴς ἵπποι·
 Τρωῖοι, ἐδέπ' πολλοὶ ἀνέυτ' ἔσαν, δὴ μάλ' ἐχίμει.
 Αἰεὶ δ' διέφρησ' ὅπ' ὁμοκλισίῃσι εἰκτῇ.
 Πισίῃ δ' Εὐμήλειο μετὰ Φραιοὶ εὐρέε τ' ὤμο
 380 Θέρμετ' ἔω' αὐτὰρ ὃ κεφαλὰς χαταΐετε πετῆσιν·
 Καί νυ καὶ ἡ παρέλασ', ἡ ἀμφήετορ ἔθηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδείδης ἦι κοτέσαστο Φοῖβος Ἀπολλών,
 Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρὶ ἐβάλετο μάστιγα φαφίλῳ.
 Ταῖο δ' ἀπ' ἐφθαλμῶν χύτο δάκρυα χρομόμοιο,
 Οὐδ' ἔτι τὰς μὲν ἔραεπ' καὶ πολὺ μάλλιν ἴστας,
 Οἱ δ' ἐοὶ ἐβλάφθησαν αἶαν κείτροιο θέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀτῆναι ἔκ' ἐφ' ἡμέρας λάθ' Ἀπὸλλων·
 Τυδείδην, μάλα δ' ὥκα μετέσσυτο πομπὰ λαῶν.

Hunc verò post Attrides inclytus hasta Menelaus:

Posthunc a. Meriones fortitus est vt agitaret: postre-
mus vero (impelleret equos:

Tydides longè præstantissimus existēs, sortitus est vt

Steterunt a. ex ordine, significauitque metas Achilles

Procul in plano cāpo, iuxtāq; speculatorē collocauit 360

Diuinum Phœnicem, affectatorem patris sui.

Vt consideraret cursum & veritatem referret.

Hi a. simul omnes super equos flagella sustulerunt,

Percusseruntque flagellis, hortatīque sunt verbis

Studiose: hi autem ocyus peruadebant campum,

Procul à nauib. celeriter: sub pectoribus verò puluis

Stabat eleuatus tanquam nubes, vel procella,

Crines verò mouebantur auris venti,

Currus a. interdū quidē terræ appropinquabāt alme,

Interdum verò attollebantur sublimes: at aurigæ 370

Stabant in sellis, palpitabat a. animus vniuscuiusque

Victoriæ cupidorum: imperitabat a. suis vnusquisque.

Equis: hi a. volabāt puluerem excitantes per campum,

Sed quū iā extremū peragebant cursum veloces equi

Iterum ad mare canum tunc vtique virtus cuiusque

Apparebat: statim a. equab. tēsus est cursus, citò verò

Pheretiadæ veloces efferebantur equi: (dein

Has vero post, præteruehebātur Diomed. mares equi

Troiani, neque valde procul erant, sed valde prope.

Semper enim cursum ascensuris similes erant:

Flatu autem Eumeli dorsum latique humeri

Calefiebant: in ipsum n. capita ponentes volabant. 380

Et certè peruenisset, aut dubiam *victoriam* fecisset,

Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,

Qui ei è manibus excussit flagellum splendidum

Huius verò ab oculis effusæ sunt lacrymæ irati,

Quoniā has quidē videbat etiā multo magis euntes:

Sui a. ei retardati fuerant sine stimulo currentes.

Neque verò Mineruam deiciens latuit Apollo

Tydiden: valde a. cito accessit ad pastorem populorū

Δῶκε δ' οἱ μάλιστα, μῦθος δ' ἱπποισι εἶηκεν.

390 Ἡ δ' ἔμετ' Ἀδμήτην υἱὸν κοτύνει ἐβεβήκει.

ἱπποισι δ' οἱ ἦξε θεὰ ζυγοί· αἱ δ' οἱ ἱπποὶ

Ἀμφί· ὁδοῦ δ' ἔραμέτιν, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν
ἰλύσθη.

Λύδης δ' ἐκ δὴ φρογισσῶν τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

Ἀλκῶναι τε φειδρυφῶν, τόμα τε, ῥίνας τε,

Θρυλλίχθη δ' ἔμετ' ἱπποὶ ἐπ' ὀφρύσι, πῶ δ' οἱ ὄσσε

Δακρυόφιον πλήσσει, θαλερὴ δ' οἱ ἔχειτο φωνή.

Τυδείδης δ' ὅσ' ἔστ' ἀνδρείας ἔχει μαινυχὰς ἱπποῖς,

Πολλοὶ τῶν δ' ἦναι ἐξάλωρος· ἐν γὰρ Ἀθίῳ.

ἱπποῖς ἦκε μῦθος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.

400 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μειέλαος.

Λιπλοχὸς δ' ἱπποισι ἐκίχλετο πατρὸς ἑῷο,

Εμβητοί, καὶ σφῶνι πταίετο ὅττι τάχιστα.

„Ἡτοιμῶν κείνοισι ἐριζέμεν ἔπι κελύω

„Τυδείδην ἱπποισι δαΐφρονης, οἷσι Ἀθίῳ

„Νυνὼ ἄρεξε πᾶχος· καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.

„ἱπποῖς δ' Ἀτρείδην οὐκ ἔχεται μηδὲ λίπιδος

„Κάρπαλῖμος, μὴ σφῶνι ἐλεγχείῳ καταχύψ

„Λίθην θῆλιν ἐῦσαι· πηλείπιδος φέρις οἷς

„Ὡδὲ γὰρ ἐξέειπεν, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,

410 „Οὐ σφῶνι κομιδὴν ὅσ' ἔστιν οἰποιμένῃ λαῶν

„Ἡσέτα· αὐτίκα δ' ὑμμε κατακτεῖν ὅξ' ἔτι χαλκῷ,

„Ἄν κ' ἀποκηδήσασιν τε φρώμεθα χεῖρσι ἄεθλοι.

„Ἀλλ' ἐφ' ἑμαρτεῖτο, καὶ σπένδειτο ὅττι τάχιστα.

„Ταῦτα δ' ἐχὼν αὐδὸς τεχέσομαι, ἦ δὲ ἰοῖσσι,

„Στείνα πῶ ἐν ὁδοῖν ὄσ' ἀδύμναται, ἔδ' ἐμε λήσει.

Ὡς εἶφατ'· οἱ δ' ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὀμκλήν,

Μᾶλλον ἐπιδραμίτῃ ὀλίγοι χεῖροι· αἶψα δ' ἔπειτα

Στείλιος ὁδοῦ κοίλῃς ἴδεν Ἀπύλοχος ἄνδρ' ἄρμης.

Ροχμὸς ἔλιν γαῖης ἦ χιμῖνοι ἄλκι' ἔδωκε

420 Εξέρρηξεν ὁδοῖο· βάδιον δ' ἔχωρει ἅπαντα.

Τῇ δ' ἔχει Μειέλαος ἀματροχὰς ἀλειήσας.

Ἀπύλοχον δ' ὄσ' ἀνδρείας ἔχει μαινυχὰς ἱπποῖς

Ἐκδὸς ὁδοῦ, ὀλίγοι δ' ὄσ' ἀκλῖνας ἰδὲ καί.

Dedit verò ei flagellum robúrque equis immisit.
 Ipsa autem ad Admeti filium indignata iuit?
 Equinum verò ei fregit dea iugum: atque ei equæ
 In vtramque partem viæ currebant: temo autem in
 terram deuolutus est,

Ipse verò ex curru iuxta rotam deuolutus est;
 Cubitis autem laceratus est, oréque naribúsque,
 Collisus est etiã ad frontem in superciliis, eiq; oculi
 Lacrymis impleti sunt. florida a. ei cohibita est vox.
 Tydides vero præuertens, dirigebat vnūgulos equos
 Multum præ aliis emicans, etenim Minerva
 Equis immisit robur, & gloriam præbuit.

400

Hunc v. post Atrides agebat *currum* flauus Menelaus.

Antilochus autem equis imperitabat patris sui,

Incumbite, & vos extendite quàm celerrimè:

„ Certè quidem cū illis contendere ne utiquam iubeo

„ Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva

„ Nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam attrulit:

„ Equos autem Atridæ assequimini, neque deficiatis,

„ Statim, ne vobis dedecus offundat

„ Ætha fœmina existens cur deficitis optimi?

410

„ Sic enim dico, & certè ita fiet:

„ Non vobis victus iã apud Nestorē pastore populorū

„ Erit, statim enim vos interficiet acuto ære,

„ Si negligentes referamus vilius præmium.

„ Sed insequimini, & festinate quàm citissimè:

„ Hæc autem ego ipse machinabor & dispiciam,

„ Angusta in via vt subrepam, neque me fallat.

Sic dixit: hi verò regis subueriti minas,

Magis currebant exiguo tempore: mox verò deinde

Angustiam viæ cauæ vidit Antilochus bellicosus:

420

Hiatus erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua

Ruperat vię partē: profundūq; fecerat locū omnem:

Hæc dirigebat Menelaus, curruū concursum vitans:

Antilochus a. auertens impellebat vnūgulos equos

Extra viam, parumper verò declinans agebat illos.

Ατρείδης δ' ἔδδωσε, καὶ Αἰπλόχῳ ἐγγώϊα,
 „Αἰπλόχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι, ἀλλ' αἶψ' ἔχ' ἱπποισ·

„Στείνω πὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσῃς,
 „Μή πως ἀμφοτέρωθεν δηλώσῃς, ὄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ', Αἰπλόχος δ' ἐπὶ καὶ πολὺ μάλα ἱέλαντο,
 Κείτρω ἔπιπνέοντο, ὡς ἔκ' αἰόισι ἐοικώς.

430 Ὅσῃ δ' ἰσχυροὶ ἔρα καπομαίνονται πέλοισιται,

Οἷτ' αἰζὴς ἀφῆκε αἰὲς περὶ ὤμων ἥβης·

Τόσσοι ἔπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαι ὀπίσσω

Ατρείδῃ· αὐτὸς γὰρ ἔχοντο μετ' ἐπὶ ἐλαύνει,

Μή πως συγχύρσειαν ὁδὸν ἐνι μαίνουσιν ἱπποισ,

Δίφραγες τ' αἶψ' ῥέψαιαν εὐπλεκέας, καὶ δ' αὐτοί·

Εἰ κοίτῃσι πέσοιεν, ἐπιγεμνοὶ περὶ ἰκμῆς.

Τοὶ καὶ ἰακείῳ περὶ σέφῃ ξανθὸς Μειέλαος,

„Αἰπλόχ', ἔπεσσεῖο βροτῶν ὀλοώτερος δήος·

„Ἐρρ', ἐπεὶ ἔσ' ἐτυμώ γε φάμεν πεπνύσθ' Ἀχαιοί·

440 „Ἀλλ' ἔμην, ἔδ' ὥς ἄτερ ὅρκου εἴσῃ ἄεθλοι.

Ὡς εἰπὼν, ἱπποισι ἐκέκλετο, φώνησεν τε,

„Μή μοι ἐρύκεσθαι, μηδ' ἔστατοι ἀχνυμένω ἡῆς·

„Φθίσονται τέ τοισι πόδες καὶ γούνα καμώτα,

„Ἡ ὑμῖν ἀμφω γὰρ ἀτέμνεται ἰεότητος.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' αἰαχθεὶς ὑποδδίσσασαί τε δόρυ καλῶ,

Μάλα ἔπιδραμέτην, τάχα δέ σφισι ἄγχι
 γένοιτο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι κατ' ἡμῶν εἰσερχόμενοι

ἱπποισ, οἱ δ' ἐπεπνέοντο κοίτοιτες πεδίῳ.

Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὼς ἐφείσατο

ἱπποισ

450 Ἡτορὸς δ' ἐκδὲς ἀγῶνος ὑπὸ ταύτης ἐπείσασα πῆ·

Τοιοῦτο δ' αἶψ' εἰ εἴοιτο δόρυ καλῶν ἀκούσας

ἔγνω· φεάσασα δ' ἱπποισ ἀειώρετο καὶ φεύχουσα,

Ὡς δ' ἄνδρ' ἀπὸ τοῦ φοῖβ' ἔλυσεν· ἐπὶ δ' ἐπεπνέοντο

Λευκοὶ σῆμα ἔτετυχε πείτροχοι ἡνέτε μίαν·

Στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθοι ἐν Ἀργείοισι ἔειπεν,

ὦ φίλοι Ἀργεῖοι ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοιτες,

Atrides autem extimuit, & Antilocho loquutus est,
 „Antiloche, temere equos agis: quare cōtine equos.
 „Angusta n. via est, mox verò latiore *via* agitabis,
 „Ne fortè ambos offendas, curru *meo* impingens.

Sic dixit: Antilochus a. multo etiā magis impellebat
 Stimulo vrgens, tanquam non audienti similis:
 Quantus autem disci impetus ab humeris iacti est,
 Quem iuuenis emisit vir faciens periculum iuventæ, 430
 Tantum præcurrerunt: recesserunt verò retro
 Atridæ equi, ipse enim sponte remisit agitare,
 Ne fortè colliderentur in via vnunguli equi,
 Currusque euerterent bene connexos, & ipsi
 In pulveres caderent festinantes pro victoria.
 Hunc & obiurgans alloquutus est flauus Menelaus,
 „Antiloche, nullus te hominum perniciosior alius:
 „Vale, quia nō te verè putabamus sapiētē esse Achiui.
 „Enimverò ne sic quidem sine iuramento auferes
 præmium.

„Sic loquutus, equos hortabatur vociferatúsque est, 440
 „Ne mihi moremini néue stetis tristes corde,
 „Deficiant istis pedes & genua fessa,
 „Potius quàm vobis: ambo n. priuantur iuventute.

Sic dixit: hi autem regis subueriti vocem
 Magis currebant: statim verò ipsis propiores facti sūt
 Argiui autem in stadio sedentes inspiciebant
 Equos: hi a. volabant pulverem excitātes *per cāpum*,
 Primus v. Idomeneus Cretensum dux considerabat
 equos,

Sædebat enim extra stadium sublimis in specula, 450
 Hunc a. procul existentem aurigam audiens
 Cognouit: viditque equum conspicuum præeuntem,
 Qui quidem cætero corpore totus rufus erat, inque
 fronte

Alba macula erat, rotunda tanquam luna:
 Stetit verò rectis, & verbum inter Argiuos dixit,
 „O dilecti Argiuorum duces & principes,

Solus

- „Οἷος ἐχὼν ἵππους αὐγαζομαι ἢ καὶ ὑμῖν·
 „Ἄλλοι μοι δοκέουσιν παρσίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 „Ἄλλος δ' ἰωίοχας ἰδύλλεται· αἱ δὲ που αὐτὴν
 460 „Ἐβλαβείει πεδίον, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 „Ἦτοι γὰρ ταῖς κοῦραι ἴδοι φεῖ τέρμα βαλέσας,
 „Νυὲ ὅπως δυῖα μαγίδειν, πάντη δὲ μοι ὄσσε
 „Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπῖάιεντο ἑσορῶσι·
 „Ἦε δὲ ἰωίοχοι φύγει ἰωία, ὕδ' ἐδυάσθη
 „Εὐχέσθαι φεῖ τέρμα, καὶ ἔκ' ἐτύχουσι ἐλίζας·
 „Εἰ δ' ἄ μιν ἐκπύσει ὅτε στυγρὰ θ' ἄρματα ἄξαι·
 „Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ λόφος ἔλαβε θυμῷ·
 „Ἀλλὰ ἴδιδε καὶ ὑμμεσ αἶας αἰδοί· ὕ γὰρ ἔγωγε
 „Εὐδραγιώσχω· δοκέει δὲ μοι ἔμμεναι αἶε
 470 „Αἰπλὸς γένειον, μετ' δ' ἀργείοισι αἶάσσει,
 „Τυδείος ἵπποδάμοιο υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.
 Τοὶ δ' αἰχρῶς ὀφείσασιν Οἰλῆος πατρὸς Αἴας,
 „Ἰδομένοιο, πῖ παρὸς λαβρεύεαι· αἱ δέ τ'
 αἶψαι·
 „Ἴπποι ἀρσίοποδες πολέος πεδίοιο δέονται·
 „Οὔτε κούπατόσ' ἐσσι μετ' ἀργείοισι βούται,
 „Οὔτε τοι ὀξύτατοι κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
 „Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, ὕδ' ἐπὶ σέχη
 „Λαβραγόριον ἔμμεναι· παρὰ γὰρ καὶ ἀμεινοτες δῆμι·
 „Ἴπποι δ' αὐτεῖασι παρσίτεροι, αἱ δὲ παρὸς ὧρ
 480 „Εὐμήλῃς ἐσθ' αἰὶς ἐχὼν εὐλπεα βέβηκε.
 Τοὶ δ' ἰχθυόσασιν ἄλλος ἀγὼς αἰτίοι λεῖδε,
 „Αἴαντα κέ ἄρειτε, χακοφραδέες, δῆα τε πάντες·
 „Δεῦναι ἀργεῖον, ὅππῃ τοιοῦτόν ῥ' ἐστιν ἀπλῆς·
 „Δεῦρ' ὅτι καὶ τρεῖς ποδὲς περὶ δώματαί, ἢς λείβητος,
 „Ἰστὶν δ' ἀτρίδῳ Ἀγαμέμνονα θείονα ἄμφω,
 „Ὅσποτεροι περὶ ἵπποι ἵνα γούης ἀποπῆσαι.
 Ὡς ἔφατ' ὄροντο δ' αὐτὴν Οἰλῆος πατρὸς Αἴας
 Χαιρόμεν χαλεποῖσι ἀμφοτέρωθεν ἐπέσσι·
 Καί τοι κεδηωτέρω ἔτι γένοιτο ἀμφιτέρω
 490 ἔρῃσι.

- „Solut ne ego equos video, an & vos?
 „Alij mihi videntur priores esse equi,
 „Alius etiam auriga videtur: illæ verò fortè alicubi
 „Lææ sunt in campo quæ ibi præstantiores erant. 460
 „Profectò n. has primò viderā metam circumflexisse,
 „Nunc v. nequaquā possū videre, vndiq; a. mihi oculi
 „Troianorum per campum lustrant prospectanti:
 „Aut aurigæ clapsæ sunt habenæ, neque potuit
 „Bene sistere circa metā, & non feliciter circumflexit:
 „Ibi ipsum cecidisse reor & currus confregisse,
 „Ipseq; excurrerunt, postquā furor occupavit animū:
 „Sed intuemini & vos stantes, non enim equidem
 „Bene dignosco: videtur autem mihi esse vir
 „Ætolus genere, interque Argiuos imperat,
 „Tydei equorum domitoris filius fortis Diomedes. 470
 Hunc a. turpiter obiurgavit Oilei *filius* velox Ajax.
 „Idomeneu, quid coram garris: hæc autem adhuc lōgè
 „Equæ in aërem tollentes pedes latum per campum
 insequuntur,
 „Neque minimus natus es inter Argiuos tantum,
 „Neque tibi acutissimè ex capite cernunt oculi,
 „Sed semper verbis garris: neutiquam te decet
 „Loquacem esse: adsunt enim & præstantiores alij.
 „Equæ autem rursus sunt priores, quæ & antea
 „Eumeli *videlicet*: nam ipse tenens lora conscendit. 480
 Hunc a. iratus Cretensum dux contra loquutus est,
 „Ajax, contentione optime, maledice, in cæteris quo-
 que omnibus
 „Inferior es Argiuis, quoniam tibi mens est immitis.
 „Age, vel tripodem deponamus vel lebetem,
 „Arbitrum a. Attidem Agamēnonem faciamus ambo,
 „Vtræ anteriores equæ, ut noris quum solueris.
 Sic dixit: motus est a. protinus Oilei *filius* celer Ajax
 Iratus, asperis ut exciperet eum verbis,
 Et quidē ulterius adhuc cōtentio processisset vtriusq;
 Nisi Achilles surrexisset, & habuisset orationem, 490

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσι ἀμείβεσθαι ἐπέεσσιν
 „Αἴαν Ἰδομένην τε κακοῖς, ἐπεὶ ὅδ' ἔοικε·
 „Καὶ δ' οἷον ἱεμεσσοῖτο, ὅ τις βιαῦτά γε ῥέζοι·
 „Ἀλλ' ὑμεῖς οἱ ἀγῶνι κατ' ἥμῃροι, εἰσορᾶσθε
 „Ἰωποῖς, οἳ ὅ τ' ἀχ' αὐτοῖ ἐπιγόνυ μοῖσιν ἔλ' ἰίκης
 „Εἴτ' ἂν ἐλευσέται· τό τε ὅ γ' ἠαὖτε θεῖ' ἕκαστος
 „Ἰπποῖς ἀργαῖαι, οἳ δ' εὐτερεῖ, οἳ τε πάρεργιται.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ὅ μ' ἀλάχεδον ἦλθε διώχῃ,
 Μάστιγι δ' αἶαν ἐλαυνε καπνομάδῳ· οἳ δ' εἰ ἴωποι
 500 Τυφός· ἀφρέθην ῥίμφα κορήσσι τε κέλευθον·
 Αἰεὶ δ' ὠϊόχοι κοῖνῃς ῥατ' ἀμύχες ἔβδηον·
 Ἀρματα δ' χρυσῷ πεπυκασμένα, κασιγέρεα τε
 Ἰωποῖς ὠκυπόδεσσιν ἐπὶ τρεχοῖ, ὅδε τε πολλὴ
 Γίγεται ὀπισσώτρῳ ἄρμα τροχὴ κατόπιθεν
 Εἰλεπὴ κοίῃ· πό δ' ἄσπεδοι τε πᾶσι θεῶν.
 Στῆ δ' ἐμίσθῃ οἱ ἀγῶνι, πολὺς δ' αἰεκήκει
 ἰδρῶς

Ἰωποὶ ἔκ τε λόφῳ καὶ ἀπὸ πέρισι χαμάζε·
 Αὐδὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφαιόαιτος·
 Κλίε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν, ὅδε μ' ἀπῆκε
 510 Ἰφθίμος Σθίελος, ἀλλ' ἐστυμνῶς λάβ' ἀέθλοι·
 Δῶκε δ' ἀγχι ἐτάρξισι ὑφ' ἱμῶσι γυναιχας,
 Καὶ πείποδ' ὠπείτα φέρει· ὅδ' ἔλκει ὑφ' ἵπποισιν.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' λιπλόχος Νηληϊὸς ἤλασει ἵπποισιν,
 Κέρδεσιν ὅπ' ἀχὶ μετὰ φθάμενος Μειέλαος·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς Μειέλαος ἔχ' ἐχέυθει ὠκείας ἴωποισιν·
 Οἶσσι δ' ἐπὶ τροχοῦ ἴωπος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' αἶακτα
 Ελκεσι πεδίοιο πταινόμενος (νῦν ὄχι σφιν,
 Τῷ μὲν τε φαύλοισι ὀπισσώτρῳ πείχης ἄκραν
 Οὐραῖαν, ὅδε τ' ἀγχι μάλα τρέχει, ὅδε π' πολλὴ
 520 Χάος μεσσηγὺς πολέος πεδίοιο θεοῖσιν·

Τόσσιν δ' ἠ Μειέλαος ἀμύμονος λιπλόχοιο
 Λέπειτ', ἀπ' ἑπὰς πρῶτα καὶ εἰς δίσκουρα λέ-
 λειπτο,

Ἀλλὰ μετ' αἴφα κίχεται· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὲ
 Ἰωποῦ τ' ἀγαμέμνιοιός τε καλὶ πειχὸς λίθος·

Ne amplius nunc molestis contendatis verbis,
 „Ajax Idomeneúque malis, quoniam non conuenit.
 „Atqui alium reprehendere deberetis, quicunque
 talia faceret.

„Sed vos in certamine sedentes inspicite
 „Equos: hi autem citò ipsi festinantes pro victoria
 „Huc venient: tunc verò cognoscetis singuli
 „Equos Argiuorum, qui secundi, qui priores.

Sic dixit: Tydides a. valdè prope venit impellens.
 Flagello v. semper agitabat per humeros: ipsique equi
 In altum tollebantur leuiter percurrentes viam:
 Semper a. aurigam pulueris guttæ percutiebant: 500

Currus vero auro ornati stannóque,
 Equos veloces sequebantur, neque profunda
 Fiebat canthorum orbita retro

In tenui puluere: hi a. properantes volabant:
 Stetit verò medio in stadio; multúsq; defluebat sudor
 Equorū, exq; summis ceruicibus & à pectore in terrā.
 Ipse autem è curru humi defiliit nitido.

Acclinauit igitur flagellū ad iugum, neq; impiger fuit
 Fortis Sthenelus, sed studiosè accepit præmium;

Dedit a. ducendam focis magnanimis mulierem,
 Et tripodem ansatū ferēdum: ipse verò soluit equos, 510
 Hunc verò post, Antilochus Neleius impulit equqs,
 Dolis, non velocitate, præueniens Menelaum

Sed & sic Menelaus dirigebat prope veloces equos,
 Quantum vero à rota equus distat, qui quidē regem
 Vehit per campum extensus cum curribus:

Huius quidem tangunt canthum pili extremi
 Caudæ: is a. prope admodum currit, neq; magnum
 Spatium in medio per ingentem campū corrente eo,
 Tam iam Menelaus forti Antilocho

Posterior erat: quanquam prius ad disci iactum reli- 520
 ctus esset, (bur ingens

Tamen ipsum statim assequutus est (crescebat n. ro-
 Equæ Agamemnoniæ pulchriiubæ Æthes)

Qq ij

Εἰ δὲ κ' ἐπὶ πρῶτον γένητο δρόμος ἀμφοτέρωσι,
 Τῷ κεί μιν παρέλασ', ἔδ' ἀμφήριτοί ἔθηκαν.

Αὐτὰρ Μηριόνης θέραιπαι εἰς Ἰδομενῆος,
 Λάπτ' ἀγακλῆος Μειλάνδρου θύρας ἐρωλῷ.

530

Βάρδις οἱ μὲν γὰρ οἵ εἰσι χαλμίπεις Ἴωποι,
 Ηκιστος δ' ἰὼ αὖθις ἐλαυνέμεν ἔρμ' ἐν ἀγῶνι.
 Τίος δ' Ἀδμήτιο παῖδ' ἄτος ἤλυθε δῖος,
 Ελχον ἔρματα χαλὰ, ἐλαύνει προασοῦται
 ἵπποις,

Τοὶ δ' ἴδων ὥκτειρε ποδῖρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Σταῖς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόειπ' ἀγόρευε,

„Λοῖστος αἴης ὥρις ἐλαύνει μοῖρουχας ἵπποις·

„Ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶκεν ἀέθλει ὥς ἐπιήκεις

„Δωτέρ, ἀπάρτα κοῶτα φρέσσω Τυδείδης υἱός.

Ὡς ἔφατ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήγεοι ὥς ἐκέλευε.

Καί μιν κεί οἱ πορεῖ ἵπποι, ἐπήγασαι γὰρ Ἀχαιοί·

540

Εἰ μὴ ἄρ' Αἰπλόχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός,

Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' αἶας αἶ.

„ὦ Ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολάσομαι, αἴ κε τελείωσθαι

„Τῷτο ἔπος. μέλλας γὰρ ἀφαιρήσεις ἀέθλοι,

„Τὰ φρογίεαι ὅππῃ βλάβει ἔρματα καὶ τάχ' Ἴωπο,

„Αἴτ' ὅς τ' ἐὼλός ἐσσι· ἀλλ' ὥφελει ἀτὰρ αἰάτισσι

„Εὐχάσθαι, τό κεν ἔτι παῖδ' ἄτος ἤλθε δῖος ἄχος

„Εἰ δέ μιν οἰκλήρεις, καὶ τοι φίλοι ἐπλετο θυμῷ,

„Εστὶ τοι ἐκ κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δ' ἔχαιρος,

„Καὶ πρῶτα, ὅσι δέ τοι δμῶαί, καὶ μεῖζοι ἀέθλοι.

550

„Τῷ οἱ ἔπειτ' αἰελῶν δόμῳ καὶ μεῖζοι ἀέθλοι,

„Ἦε καὶ αὐτίκα μιν ἴασι ἀνήσωσι Ἀχαιοί·

„Τῷ δ' ἐγὼ ἔδωκα, πρὶν δ' αὐτῆς περὶ ἤτο

„Αἰδραῖός κε θέλῃσι ἐμοὶ χεῖρας μάχεσθαι.

Ὡς φάτο, μεῖδ' ἔπειτ' ἔτι ποδῖρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Χαίρων Αἰπλόχῳ ὅππῃ φίλος ἦεν ἐπαῖρος,

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόειπα προσηύδα,

„Αἰπλόχ', ὅ μιν δὴ με κελεύεις οἰκοῦναι ὄμο

„Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δὲ καὶ ὅτε τελείωσω·

„Δώσω οἱ θώρηκα δὲ Ἀπρηπῆϊσι ἀπυρροῖ.

Si verò adhuc vltcrius fuisset cursus ambobus,
 Sic ipsum præteruisset, neq; dubiã victoriam fecisset.
 Sed Meriones famulus bonus Idomenei,
 Posterior erat inclyto Menelao hastæ iactu.
 Tardissimi etenim eius erant pulchriubi equi,
 Infimus a. erat ad agendum currum in certamine.
 Filius verò Admeti vltimus venit omnium, 530
 Vehens currus pulchros, impellens ante equos.
 Hunc a. vt vidit miseratus est pedibus valens diuinus

Achilles,

Stans a. inter Græcos verbis alatis loquutus est,
 „Vltimus vir optimus impellit vnungulos equos:
 „Quare age, iam ei demus præmium, vt par est,
 „Secundum, at primum auferat Tydei filius.

Sic dixit atque omnes consenserunt vt iussit.

Et ei sanè dedisset equam (approbabant enim Achiui)

„Nisi Anthilochus magnanimi Nestoris filius
 „Pelidem Achillem iure alloquutus fuisset surgens, 540
 „O Achilles, valde tibi irasce, si perfeceris
 „Hoc verbum, debes enim auferre præmium,
 „Hæc cõsideras, q̃ ei læsi sunt currus & veloces equi,
 „Ipseque bonus existens: sed debuit immortalibus.
 „Supplicare, vt neutiquam vltimus veniret agitan:
 „Si autem ipsum miseraris, & tibi gratum est animo,
 „Est tibi in tentorio aurum multum, est etiam æs,
 „Et oues, sunt & tibi ancillæ, & vnunguli equi,
 „Ex his ipsi postea sumptũ da etiam maius præmium,
 „Siue etiam iam nunc, vt te laudent Achiui. 550

„Hanc equidem non dabo deque ipsa ceter
 „Virorũ quicunque vult mecum manibus pugnare.

Sic dixit: risit a. pedibus valens diuinus Achilles,
 Gratulans Antilocho, quod ei dilectus erat socius.
 Et ipsum excipiens verbis alatis alloquutus est,
 „Antiloche, quãdoquidẽ iã me iubes è domo aliud
 „Eumelo dare, ego quoque id perficiam
 „Dabo ei thoracem quem ab Asteropæo abstuli

Qq iij

- 360 „Χάλκειον, ὃ πει χυῖμα φαφίῃ χεασίτερος το
 „Αμφιδιδίκεται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐστι.
 Ἡ ῥα, καὶ αὐτομέδοι πφίλῃ ἐκίλευσεν ἑταίρων,
 Οἷσέ μοι κλισίῃθι, ὃ δ' ὤχετο, καὶ οἱ ἐταίροι·
 Εὐμήλῃ δ' ἐταίροισι πῖθον, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Τοῖσι δὲ καὶ Μειέλαος αἰὶς ἀπὸ θυμοῖ ἀχύνει,
 Αἰπλόχῃ ἄμφοι κεχολωμένους, ἐπὶ δ' ἄρα κήρυξ
 Χρῶσι σκῆπτρόν ἔθηκε, σιγῇσσι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργεῖους· ὃ δ' ἐπιταματηνύδα ἰσόθεος Φῶς,
 „Αἰτίλοχε, πρῶτον πεπιυμένους ποῖσι ἔρεξας·
 370 „Ἡ χυῖμας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δὲ μοι ἵππους,
 „Σταῖς ῥοῖς πρῶτον βαλὼν οἷ τοι πολὺ χεῖρες ἦσαν·
 „Ἀλλ' ἄγετ' Ἀργεῖων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοιτες,
 „Ες μέσοι ἀμφιτέροισι δικάσσετε, μὴδ' ἐπὶ
 ἔρωγῃ,
 „Μὴ ποτὲ τις ἤπῃσι Λαχῶν χαλκοχιτῶναι,
 „Αἰτίλοχοι ψεύδεσσι βικσιμένους Μειέλαας,
 „Οἷχται ἵπποι ἄγχοι, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρες ἦσαν
 „Ἰσπῇ, αὐδὲς ὅς κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 „Εἰδ' ἄγ' ἐγὼ αὐδὲς δικάσω, καὶ μ' ἔπειτα φημι.
 „Ἀλλοὶ ὅτι πλήξει Δαναῶν· ἵστα γὰρ ἐστὶν.
 380 „Αἰτίλοχ', ἐπὶ δ' ἄγε δεῦρ' εἰστρέφε, ἢ θέμις ὅτι,
 „Σταῖς ἵσπῃ πρῶτον πρῶτον καὶ ἄρματα, αὐτὰρ ἐμὰ ὀφθαλμοί.
 „Χρῶσι ἔχοι ῥαδινὴν, ἢ πρῶτον πρῶτον ἔλαινες,
 „Ἰσπῇ ἀφαιμένους, γαλήνοχοι ἐπισσίγαμοι
 „Ομνυῖ, μὴ μὲν ἔχοι πῖ μὲν δόλφ' ἄρμα πεδῆσαι.
 Τοῖσι δ' αὐτ' Αἰτίλοχος πεπιυμένος αἰτίρι λεῖναι,
 „Αἰχμοῖν· πολλοὶ γὰρ ἐγὼ γε γέωπρος ἐμὴ
 „Σὺν αἰῶνι Μειέλαε, σὺ δ' ὅσον πρῶτον καὶ ἀρετῇ.
 „Οἷδ' οἷα γένοιτο ἀνδρῶν ὑπερβασίαν τελέθεισι.
 „Κραπτιότερος μ' ἄρτερος, λεπτήν δὲ τε μῆτις.
 390 „Τῶν τοι ὅτι τλήπω κραδίη, ἵσπῃ δὲ τοι αὐδὲς
 „Δώσω τῇ ἀρετῇ, ἐπὶ γὰρ οἷον οἷον εἰ δῶ
 „Μεῖζοι ἀπαιτήσιαι, ἄφαρ καὶ τοι αὐτὰρ δόμῳ,
 „Βυλῶν καὶ ῥοῖς, εἰστρέφε, ἡματα πάντα
 „Εκ θυμοῦ ποῖαι καὶ δαίμοσι ἐπὶ ἀλιτροῖς.

„Aurem, quem extrema ora fulgentis stanni

„Cingit: valde sanè eo dignus erit.

560

Dixit, & Automedonti dilecto iussit socio

Vt ferret è tentorio, is vero iuit, & ei attulit.

Eumelo autem in manibus ponebat, hic verò accepit
latus.

Inter hos autem & Menelaus surrexit animo dolens,

Antilocho grauter iratus, præcòque ei in

• Manibus sceptrum posuit, tacereque iussit

Argiuos: ipse autem deinde loquutus est diuinus vir,

Antiloche, antè prudens, quid egisti? (quos;

„Dedecorasti quidè meam virtutem: læsisti a. mihi e-

„Tuos dū facis præcedere, qui multo inferiores erāt. 570

„Sed agite, Argiuorum duces & principes,

„Communiter vtrisque iudicate, non ad gratiam,

„Ne quando quis dicat Achiuorum loricatorum,

„Antilochem mendaciis opprimens Menelaus

„A bit equam agens, quod ei longè peiores erant

„Equi, ipse a. melior dignitateque potentiaque,

„Eia verò ipse iudicabo, & me nullum puto

„Aliū increpaturum Danaorum: rectū n. erit iudiciū.

„Antiloche, eia huc ades generose, vt æquum est:

„Stans ante equos, & currum, & flagellum

580

„Manibus tenens mobile, quo antea agitabas

„Equos tangens, terram ambientem Neptunum

„Iurato, te non sponte meū dolo currū impediuisse,

Hunc a. Antiochus prudēs contra loquutus est,

„Patere nunc, multo enim ego iunior sum

„Te rex Menelæe, tu autem senior & præstantior.

„Scis qualia iuuenis viri peccata sunt:

„Acutior nāmque mens, imbecille verò consilium,

„Ideo ferat tibi animus: equam verò tibi ipse

„Dabō quam accepi: & si è domo aliud

590

„Maius requiras, mox sanè quamprimum dare

„Mallem, quam tibi ô nobilis, diebus omnibus

„Ex animo cecidisse, & deos offendisse.

Qq iij

Ἡ ῥα καὶ ἵπποι ἄγωνι μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Εἰ χερσὶσι πίθει Μειλάα· τίς ὃ θυμὸς
 Ιαΐθῃ, ὥσπερ τε φείσεται χύεσσι ἐέρση
 Ληΐα ἀλδήσκειτος ὅτε φείσεται ἀργυρεῖ·

Ὡς ἄρα σοὶ Μειλάαε μετ' ἄλλοι θυμὸς Ιαΐθῃ.

- 600 Καί μιν Φαίησας ἔπα πτέρεσσιν αἰσχυρῶν,
 „Αἰπλόχε, καὶ μὲν τοῖσι ἐγὼ ὑπεείξομαι αὐδῆς
 „Χαρόμενος, ἐπεὶ ἔτι παρὴν ὁρῶς ὕδ' ἀεσίφρατος
 „Ἡδὲ παρῶς· καὶ αὖτε ἴσοι ἵκησιν ἰεοῖν.
 „Βέλτερον αὖτ' ἀλῆαδ' ἀμείνοισι ἠφροσύνην.
 „Οὐ γὰρ κεί μετὰ χ' ὄψος αἴης παρέπιπτεν Ἀχαιῶν.
 „Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ ἔπαυες καὶ πολλὰ ἐμύγησας,
 „Σὺς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς ἀνὴρ ἐμοῖο.
 „Τῷ τοι λίσσομαι ὅπως ἴσσομαι, ἡδὲ καὶ ἵπποι
 „Δώσω ἐμὲ πρὸς ἔσσαν, ἵνα γνῶμαι καὶ οἶδῃ,

- 610 „Ὡς ἐμὸς ἔπειτα θυμὸς ὑφ' ὀφθαλμοῖς καὶ ἀπὸ κνήμης.

Ἡ ῥα καὶ Αἰπλόχοιο Νοήμοιο δῶκεν ἑταῖρον
 Ἴπποι ἄγωνι, ὃδ' ἔπειτα λίσσεται ἑλεπαμφανόσιντα·
 Μειλίχης δ' αἰάφρε δυο χρυσοῖο τάλασσε
 Τέτρατες, ὥς ἔλασσει· πέμπτοι δ' ὑπελάπτ' ἄεθλοι

Ἀμφίθετος Φιάλη, τίμῃ Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,

Ἀργείοισι δ' ἄλκιον φέρων, καὶ ἔπειτα φέρων αἶ,

„Τῇ καὶ σοὶ τῷ γέροντι καὶ μήλιος ἔσσε,

„Πατρόκλοιο τάφῳ μῆμ' ἐμμεναι, ὅ γ' ἔτ' αὐδῆ

„Ὀψείσῃ Ἀργείοισι, δίδωμι δέ τοι τὸ δ' ἄεθλοι

- 610 „Ἀὖτως· ὅ γ' οὐκ ἐξέμαχέσθαι, ὅδε παλαιόσιν,

„Οὐδέ τ' ἀκοιπῆσιν ἐνδύσθαι, ὅδε πόδες σσι

„Θεώσθαι· ἡδὲ γὰρ χαλεπὸν καὶ γῆρας ἐπιίχει.

Ὡς ἔπαιον, εἰ χερσὶ πίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,

Καί μιν Φαίησας ἔπα πτέρεσσιν αἰσχυρῶν,

„Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος καὶ μοῖρα ἔσπες.

„Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδὺ γῆα, φίλος, πόδες, ὅδε τε χεῖρες

„Ὀμοῖον ἀμφοτέρωθεν ἐπαίεσθαι ἐλαφραῖ.

„Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδός εἴη,

„Ὡς ὁπότε κρείοιτ' Ἀμαρυγκέα θάπτεται Ἐπειοῖ

Dixit, & equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manibus posuit Menelai: huius autem animus
Lætatus est, velut circa spicas ros

Segetis crescentis, quando horrent arua:

Sic tibi Menelae in mentibus animus lætatus est,
Et ipsum edita vocē verbis alatis alloquutus est,

„Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse

600

„Iratus, quoniam non levis, neque stolidus

„Eras antea: nunc sanè mentem vicit iuventus:

„Satiùs autem *fuerit* cauere præstatiores ne decipias:

„Non enim me citò alius quispiam mitigasset Achiv.

„Verum tu iam multa passus es, & multa sustinuisti,

„Tuusque pater bonus, & frater gratiâ mei.

„Ideo tibi precanti obsequar, atque equam

„Dabo, meam licet existentem, ut intelligant & hi

„Quod meus nunquam animus superbus & lævus.

Dixit, & Antilochi Noemoni dedit socio

610

Equã abducere: hic a. postea lebetẽ accepit splendẽtẽ,

Meriones verò sustulit duo auri talenta

Quartus, ut impulit, quintũ v. relinquebatur premiũ,

Vtrinque sedẽ habẽs phiala, quã Nestori dedit Achilles,

Argiuorum per cœtum ferens, dixitque astans,

„Accipe nunc, & tibi hoc senex munus sit,

„Patrocli sepulturæ monumentum ut sit: non enim
amplius ipsum

„Videbis inter Argiuos: dõ autem hoc tibi præmium.

„Gratis, non enim cæstibus pugnabis neque luctaberis

620

„Neque iaculorum certamen inibis, neque pedibus.

„Curres: iam enim grauis senectus occupat.

Sic fatus in manibus posuit: hic a. accepit gaudens,
Et ipsum inclamans verbis alatis alloquutus est;

Sanè hæc omnia fili, decenter dixisti. (nus

„Nõ n. amplius firma mēbra, õ amice, pedes, neque ma-

„Ab humeris vtrinque mouentur agiles.

„Vtinam ita pubescerem roburque mihi firmũ esset

„Ut quum regem Amaryncea sepelierunt Epei

Qq v

630 „Βυφρασίφ, παῖδες δ' ἔθεσσι βασιλῆος ἄεθλα·
 „Εἴτ' ὅς τις μοι ὁμῖος αἰὲρ γέιεν, ὅτ' ἄρ' Ἐπιώϊ,
 „Οὔτ' αὖτ' Πυλίων, ὅτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμοι.
 „Πῦξ μὲρ εὐκνήσας Κλυτομήδεα Ηἰσπος ἔοι·
 „Αἰχμαῖοι δὲ πάλῃ Πλευρώϊοι, ὅς μοι αἰέεσσι
 „Ιφικλῆϊ ὅπως παρὲδραμον ἑσθλὸν εἴοιτα.
 „Δυεῖ δ' ὑπερέβαλοι Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον·
 „Οἷοισι μ' ἴσποισι παράλασαι Ἀχβεῖαιε,
 „Πλήθιν' ὅσ' εὖ βαλόντες ἀγασσάμενοι φεῖϊ ἱκῆς,
 „Οὐδένα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λήπτ'
 ἄεθλα·

640 „Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν δίδυμοι ἰμὲρ ἔμπεδοι λυγρόχυτοι,
 „Ἐμπεδοι λυγρόχυτ', ὅδ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 „Ὡς περ' ἔοι, ἰὺν αὖτε ἰεώτεροι αἰποσίνων
 „Εργω δέ τ' ἐπαι, ἐμὲ δ' ἔχρη γήραϊ λυγρῷ
 „Πήθεα δ', τότε δ' αἶτε μετέφρεποι ἠρώεσσι.
 „Ἄλλ' ἴθι καὶ σοὶ ἐταῖροι ἀέθλοισι κτερεῖζε·
 „Τῶν δ' ἐγὼ φέρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι
 ἦτορ.

„Ὡς μιν αἰὲρ μέμψασαί ἑσθλός, ὃ δέ σ' ἐλθέω·
 „Τιμῆς ἧς τέ μ' εἶκε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιῶν·
 „Σοὶ δ' εὖ θεοὶ τῶνδ' αἰπὴ χεῖρ' ἀμοιβέα δοῖεν.

650 Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δ' ὅτε πολὺν κατ' ὄμιλον Ἀχαιῶν.
 Ὡχέτ', ἐπὶ πάντ' αἰῶσι πέκλυε Νηλεΐδης.
 Αὐτὰρ ὁ πύγμαχης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλοι,
 Ἡμῖοισι παλαργυοὶ ἀγῶνι κατέδυσ' ἐν ἀγῶνι.
 Εξετέ', ἀδμῆπι, ἥπ' ἀλγίστη δαμάσσεσθαι.
 Τῶν δ' ἄρα ἱκῆται πῖθ' ἀπὸ δέπας ἀμφικύπελλοι.
 Στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθοι ἐν ἀρχαίοισι ἔειπεν,

660 „Ἀτρεΐδαι τε καὶ θῆοι εὐκνήμηδες Ἀχαιοί,
 „Λιδρεδύα φεῖ τῶνδ' ἐκελευόμεν' ἀπὸρ' ἀείψαι,
 „Πῦξ μάλ' αἰσχυρόν πεπληγμένον ὧδέ κ' ἀπόλλαι·
 „Δῶν καμμοῖν, γῶσσι δ' ὅτε πάντες Ἀχαιοί,
 „Ἡμῖοισι παλαργυοὶ ἀγῶνι, κλίσιν δὲ γέεσθαι·
 „Αὐτὰρ ὁ ἱκῆται δέπας οἷσιν αἰὲρ ἀμφικύπελλοι.
 Ὡς ἔφατ', ὅρηντο δ' αὖτ' ἐκ' αἰὲρ ἧς τε μέγας τε,

„In Buprasio, filij autem posuerunt regis præmia. 630

„Vbi nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,

„Neq; ipsorū Pyliorū, neq; Ætolorū magnanimorum

„Pugnis quidem vici Clytomedea Enopis filium:

„Ancæū verò lucta Pleuronium, qui in me surrexit:

„Iphiclum autem pedibus præcurri, licet agilis esset:

„Hasta verò superaui Phyleūmque & Polydorum:

„Solis me equis præuerterunt Actoris filij

„Mutitudine superantes, inidentes ob victoriam,

„Eo quòd iam maxima ab ipsis relictæ erant præmia:

„Hi verò erant gemini, alter quidem firmiter auriga- 640
batur. (bat.

„Firmiter aurigabatur, alter verò flagello imperita-

„Talis quòdam eram: nunc autem iuniores subeant

„Opera eiusmodi: me verò oportet senectæ duræ

„Parere, tunc autem excellebam inter heroas.

„Sed abi ac tuo socio certaminibus inferias fac.

„Hoc autem ego libens accipio gaudetque mihi cor

„Quod mei semper recordaris beneuoli, neq; te lateo

„Honore, quo me decet honorari inter Achiuos:

„Tibi autem dij pro his gratiam plurimam referant.

Sic dixit: Pelides a. ingentem per cœtū Achiuorum 650

„Iuit postquam omnem laudationem audiuit Nelidæ:

„Cæterum ipse pugilatus difficilis proposuit præmia,

„Mulam laboriosam ducens ligauit in circo,

„Sexennem, indomitā, quæq; difficillima ad domādū:

„Atque victo posuit poculum rotundum.

„Stetit autem rectus, & verbum inter Argiuos dixit,

„Atridæque & cæteri bene ocreati Achiui,

„Viros duos pro his præmiis iubemus qui quidem præ-
stantissimi sunt

„Pugnis altè elatis percutere: cui autem Apollo

„Dederit victoriam, sciantque omnes Achiui, 660

„Mulam patiētem operum ducens ad tētorium eati

„At victus poculum feret rotundum.

Sic dixit: prodiit v. statim vir amplúsque magnúsque,

Qq vj

СХЕМОТ ІАІАΔ. 9.

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

... ~~... ..~~

一九五三年十二月二十日

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

1955

— *Journal of the American Medical Association*, 1938, 11: 203

[illegible]

... 37: 1984-1985

1950

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

... ..

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1998

... ..

1990-1991

... ..

[illegible]



— *James M. Smith*

... ..

1990

... ..



...and the

...and the

... ..

... ..

— 1979 —

... ..

— 300 —

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

— 198 —

1980

... ..

Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
 Attigit autem mulam laboris patientissimā dixitque,
 „Prope veniat quicumque poculum feret rotundum,
 „Mulā verò non puto aliquem abducturū Achivorū,
 „Pugilatu vincētē, quoniā gloriōr esse prāstātissim⁹.
 „An non sātis quod in praelio inferior sum? nullo n.
 modo licet

„Omnium o; erum peritum eundem virum esse. 670
 „Sic enim dicam, quod certū & perficietur,
 „Ex aduerso corpus dirumpam & ossa confringam:
 „Pollinctores a. ei hic frequentes remaneant,
 „Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.

Sic dixit: omnes autem obmutuerunt silentio:

Euryalus verò ei solus resistit deo par vir,
 Mecistei filius Talaionidæ regis,
 Qui quondam Thebas venit, mortui OEdipodis
 Ad exequias: ibi a. omnes superabat Thebanos.
 Hunc quidem Tydides hasta inclyrus circumcurabat 680
 Adhortans verbis: valde verò ipsi volebat victoriam:
 Cingulum a. ei primum circumposuit, at postea
 Dedit lora affabrefacta bouis agrestis:
 Hi a. accincti iuerunt in medium certamen,
 Ex aduerso verò eleuatis manib. validis simul ambo
 Congressi sunt, atque ipsis graues manus commixtę
 sunt, (sudor

Grauisque crepitus maxillarum factus est, fluebatq;
 Undique ex membris, irruit autem diuinus Epeus,
 Percussitque circūspectātē in malā, neq; amplius diu
 Stetit, ipsius enim succiderunt nitida membra. 690

Ac veluti quando à stridore Boreæ resiliit pilcis
 Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
 Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus
 Manib. prehēdēs erexit: dilecti a. circūsteterunt socij,
 Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
 Sanguinem crassum expuentem, caput reiectantem
 in alteram partem:

Εἰδὼς πύγμαχίης υἱὸς Παιονῆος Ἐπειός·

Ἀψατο δ' ἡμίονα παλαρῦν Φαίησέϊ τε,

„Λαοὶ ἴτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,

„Ἡμίονοι δ' ὅφρημί περ ἄξια δῶκε δῆλον Ἀχαιῶν,

„Πυγμαῖσι κήσονται, ἐπὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος·

„Ἡ ἔχ' ἄλυσ' ὅττι μάχης ἐπιδύομαι; ἔδ' ἄρα
πῶς μὲν

670 „Εἰ πάντεσ' ἔργοισι δὴ ἡμῶν φατὰ γινέσθαι.

„Ὡδὲ γὰρ ἔξορ' ἔω, ὃ ἢ ἔν τε πελεσμένον ἔσται,

„Αἰπὸν χροῶ τε ρήξω, (σωτ' ὅπ' ἄρα ξω,

„Κηδόμενος δὲ οἱ σὺτ' ἄδ' ἀολλέες αὐθι μύροισιν,

„Ὅ κέ μιν ἔξοισι σὺν ἐμῇς ὑπὸ χροῖ δὲ μύρται.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐγένοντο σιωπῇ·

Εὐρύαλος δὲ οἱ εἶος αἰῖσ' ἀποισόθεος Φῶς,

Μηκίπῳ υἱὸς Τελαχονίδαο ἀνὰ χεῖρας,

Ὅς ποτε Θῆβαι ἦλθε δ' δουπότο, Οἰδιπόδην

Ἐστιάφῳ· εἶθα ἢ πρὶντα οἶχε Κασμαίνας·

680 Τοὶ μὲν Τυδείδης δουρικλυδὲς ἀμφεποιῶτο

Θαρσύνῃσι ἔπεισι· μέγα δ' αὐτῷ βέλετο ἰχθυῶ·

Ζῶμα δὲ οἱ σφῶντι σφραγίσσεται, αὐτὰρ

ἔπειτα,

Δῶκε· μαίεται εὐδμήτοις βοὸς ἀχράλοισι·

Τῷ ἢ ζῶσσι μὲν βήτιν ἐς μέσσοι ἀγῶνα·

Ἀπτα δ' αἰαχέμεν· χροῖσι βαρῆσι ἀμ' ἀμφῷ,

Συὸν ῥ' ἔπεισι, (σὺ δὲ σφί βρῆσαι χεῖρας

ἔμχθαι·

Δαίος ἢ χροῦμαδος γυνὴ γίγεται· ἔρρε δ' ἰδρῶς·

Παίοντα κ' ἰχθυῶν· ὅπ' δ' ὄρνυτο θῆκος Ἐπειός,

Κόψ' ἢ παπτήναια παρήιον, ἔδ' ἄρ' ἐπὶ δῖον

690 Εἰς ἡνέκε· αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ φαίδιμα γῆα.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φεικῷ βερίῳ αἰαπύλλεται ἰχθυῶς·

Θῆ' ὅτ' ἐφύκειεν μῆλα δὲ ἐκῦμα κάλυψαι·

Ὡς πληγεῖς αἰέτα λτ' αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειός·

Χροῖ λαβὼν ὤρτωσε, φίλοι δ' ἀμφέσσαν ἐπαῖον·

Οἱ μιν ἄγοι δὲ ἀγῶνος ἐφελκε μύροισι πόδαςιν,

Λίμα παρὰ πλύνοντα, κάρη βόηοντ' ἐτέρων,

Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
Attigit autem mulam laboris patientissimā dixitque,
„Prope veniat quicumque poculum feret rotundum,
„Mulā verò non puto aliquem abducturū Achiuorū,
„Pugilatu vincētē, quoniā gloriōr esse præstātissim⁹.
„An non satis quod in prælio inferior sum? nullo n.
modo licet

„Omnium o; erum peritum eundem virum esse. 670
„Sic enim dicam, quod certū & perficietur,
„Ex aduerso corpus disrumpam & ossa confringam:
„Pollinctores a. ei hic frequentes remaneant,
„Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.

Sic dixit: omnes autem obmutuerunt silentio:

Euryalus verò ei solus resistit deo par vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis,
Qui quondam Thebas venit, mortui OEdipodis
Ad exequias: ibi a. omnes superabat Thebanos.
Hunc quidem Tydides hasta inclytus circumcurabat 680
Adhortans verbis: valde verò ipsi volebat victoriam:
Cingulum a. ei primum circumposuit, at postea
Dedit lora affabrefacta bouis agrestis:
Hi a. accincti iuerunt in medium certamen,
Ex aduerso verò eleuatis manib. validis simul ambo
Congressi sunt, atque ipsis graues manus commixtę
sunt, (sudor
Grauitque crepitus maxillarum factus est, fluebatq;
Undique ex membris, irruit autem diuinus Epeus,
Percussitque circūspectātē in malā, neq; amplius diu
Stetit, ipsius enim succiderunt nitida membra. 690

Ac veluti quando à stridore Boreæ resiliit pilcis
Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus
Manib. prehēdēs crexit: dilecti a. circūsteterunt socij,
Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
Sanguinem crassum expuentem, caput reiectantem
in alteram partem:

Εἰδὼς πυγμαχίης ἢ ὅς Παιόπῃος Ἐπιός·

Λύκω δ' ἡμίονο παλαρῦν φαίνοσσι τε,

„Λάστοι ἴπῳ, ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπλλοι,

„Ἡμίονοι δ' ὅφρημί π' ἀξέειδον δῆσι Λαχάωι,

„Πυγμαχίης καὶ ἐπὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος·

„Ἡ δ' ἄλλος ὅττι μάχης ἐπιδύομαι; ἔδ' ἄρα
πῶς ἔστι

670 „Εἰ πάντες ἔργοισι δὴ μῦθονα φῶτα γινέσθαι.

„Ὡδὲ γὰρ ἔξερεαι, ὅτ' ἢ τετελεσμένοι ἐσσι,

„Αἰπὲρ ἔχουα τε ρήξαι, (σωτ' ὅτ' ἄρα ξῶμαι,

„Καὶ μῶντες δὲ οἱ σὺν ἄδ' ἀολλέες αὐθι μῦθοι ποί,

„Ὅ κ' ἐμὲ ἔξοισι σὺν ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δουρὸς ποί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐχέοντο σιωπῇ

Εὐρύαλος δὲ οἰοῖτο αἰετατοῖσι θεὸς φῶς,

Μηκίπῳ ἢ ὅς Τελαχίδας αἰεταῖος,

Ὅς ποτε Θῆβαι ἦλθε δ' δουπότοιο Οἰδιπόδεο

Εὐτάφοι· εἶθα ἢ πρὸς αὐτῷ Κασσάνδρῳ

680 Τοῖ μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφιποιεῖτο

Θαρσύνῃσι περὶ μέγα δ' αὐτῷ βέλετο ἰχθυῶ·

Ζῶμα δὲ οἱ σφῶντι σφῶν ἀβάλας, αὐτὰρ
ἔπειτα,

Δῶκε· μαίνεσθαι εὐδμήτοις βοῶς ἀγραυλοῖο·

Τῷ δ' ἔλυσσεν ἄλκιμον βῆτα· ἐς μέγα οἱ ἀχῶνα·

Αἶψα δ' αἰαχόμενος χερσὶν ἐβαρύνει ἀμ' ἀμφῶ,

Συὸν δ' ἐπισσιν, (σὺ δὲ σφί βρῆσαι χεῖρας
ἐμχθῆν·

Δαῖος δ' ἔχουα δὲ γινέσθαι γένετ'· ἔρρε δ' ἰδρῶς·

Παῖτό γ' ἐκ μῦθου· ὅτ' ἢ ὄρνυτο θεὸς Ἐπιός,

Κόψῃ δ' παπτήναια παρήϊον, ἔδ' ἄρ' ἐπὶ δῖον

690 Εἰς ἤκε· αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ πᾶσι φάσμα γῆα.

Ὡς δ' ὅτ' ὑπὸ φεικῷ βερίῳ αἰαπύλλεται ἰχθυῶ·

Θῆ' οἱ φουκίοντι μῦθον δὲ ἐκὺμα κάλυψεν·

Ὡς πληγεὶς αἰέπαλτ' αὐτὰρ μέγα θυμῷ Ἐπιός·

Χρὸς λαβὼν ὄρῳσεν, φίλοι δ' ἀμφέσσαν ἐπαῖον·

Οἱ μὲν αὖτοι δὲ ἀχῶνος ἐφελκε μῦθοισι πόδας τε,

Λίμα παρὸν πύοντα, κάρη βόθροισι· ἑτέρους,

Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
 Attigit autem mulam laboris patientissimā dixitque,
 „Prope veniat quicumque poculum feret rotundum,
 „Mulā verò non puto aliquem abducturū Achiuorū,
 „Pugilatu vincētē, quoniā gloriōr esse prāstātissim⁹.
 „An non sātis quod in praelio inferior sum? nullo n.
 modo licet

„Omnium o; erum peritum eundem virum esse. 670
 „Sic enim dicam, quod certē & perficietur,
 „Ex aduerso corpus disrumpam & ossa confringam:
 „Pollinctores a. ei hic frequentes remaneant,
 „Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.

Sic dixit: omnes autem obmutuerunt silentio:

Euryalus verò ei solus resistit deo par vir,
 Mecistei filius Talaionidæ regis,
 Qui quondam Thebas venit, mortui OEdipodis
 Ad exequias: ibi a. omnes superabat Thebanos.
 Hunc quidem Tydides hasta inclytus circumcurabat 680
 Adhortans verbis: valde verò ipsi volebat victoriam:
 Cingulum a. ei primum circumposuit, at postea
 Dedit lora affabrefacta bouis agrestis:
 Hi a. accincti iuerunt in medium certamen,
 Ex aduerso verò eleuatis manib. validis simul ambo
 Congressi sunt, atque ipsis graues manus commixtę
 sunt, (sudor

Grauisque crepitus maxillarum factus est, fluebatq;
 Undique ex membris, irruit autem diuinus Epeus,
 Percussitque circūspectātē in malā, neq; amplius diu
 Stetit, ipsius enim succiderunt nitida membra. 690

Ac veluti quando à stridore Boreæ resiliit pilcis
 Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
 Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus
 Manib. prehēdēs erexit: dilecti a. circūsteterunt socij,
 Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
 Sanguinem crassum expuentem, caput reiectantem
 in alteram partem:

Εἰδὼς πυγμαχίης ἢ ὅς Γαίον Πηϊός·

Λέφατο δ' ἡμιόνα πελαργῷ φάισσέι τε,

„Λαῶντοί πο, ὅς πε δέπας οἶσσι παῖ ἀμφικύπελλον,

„Ἡμίονοι δ' ὅφρημί πε' ἀξέμεν δῆλον ἀχαιῶν,

„Πυγμῇ νικήσεται, ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος·

„Ἡ ὅχ' ἄλλος ὅττι μάχης ἐπιδύομαι; ἔδ' ἄρα
πῶς μὲν

670 „Εἰ πάντεσ' ἔργοισι δὲ ἡμῶν φάτα γαίον.

„Ὡδὲ γὰρ ἔξορέω, ὅθ' ἢ τετελεσμένοι ἐσσι,

„Αἰπὸν κρῖν χεῖρα τε ρήξω, (σωτ' ὅτ' ἄρα ξω,

„Κηδόνες δέ οἱ σὺν ἄδ' ἀολλέες αὐθι μῦθοι πο,

„Ὅ κέ μαι ἔξοισι σὺν ἐμῇς ὑπὸ χροῖ δὲ μῦθα.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὺ ἐγένοντο σιωπῇ

Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος αἰῖσ' ἀποισόθεος Φῶς,

Μηκίπας ἢ ὅς Γαλαῖον ἰδὼ αἶαχτος,

Ὅς ποτε Θῆβαι ἦλθε διδουπότο, Οἰδιπόδεσσι

Εἰτάφοι· εἶθα ὅτ' πρῶτα στήθεα Κασσέϊσσι

680 Τοῖ μὲν Τυδείδης δουρικλυδὲς ἀμφεποιεῖτο

Θαρσύνῃσι· ἐπεὶ μέγα δ' αὐτῷ βέλετο ἰχθυῶν·

Ζῶμα δέ οἱ σφῶντι σφραγίσσεται, αὐτὰρ

ἔπειτα,

Δῶκε· ἰμαίεται εὐδμήτοις βοὸς ἀγραῖοιο·

Τῷ δ' ἔξωσσε μὲν βήτην ἐς μέσσοι ἀγῶνα·

Αἶψα δ' αἰαχέμεν χροῖσι βαρῆσι ἀμ' ἀμφῶ,

Συὸν δ' ἐπισσι, (μὲν δὲ σφι βρῆσαι χεῖρας

ἔμχθαι·

Δαῖος δ' ἔχρημα δὲ γαῖον γένετ'· ἔρρε δ' ἰδρῶς·

Παύσσει δὲ κλέμνῃσι· ὅππ' ὅριον Θῆπος Επεὶ,

Κόψε δ' παπτήναι παρήϊον, ἔδ' ἄρ' ἐπὶ δῖον

690 Εἰς ἡκί· αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ φάσμα γῆα.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φεικῷ βρῆσ' αἰαπαλλεται ἰχθυῶν

Θεῖον σφραγίσσει μῆλα δὲ ἐκὺμα κάλυψαι·

Ὡ πλῆγεις αἰεταὶ αὐτὰρ μεγάθυμος Επεὶ

Χρῶσι λαβὼν ὄρτωσιν, Φίλοι δ' ἀμφέσσαι ἐπαῖον

Οἱ μὲν αὖτοί δ' ἀγῶνος ἐφελκε μῦθοισι πόδεσσιν,

Λίμα παρὸ πλῦσσι, κάρη βόησιν ἔτερπον,

Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
Attigit autem mulam laboris patientissimā dixitque,
„Prope veniat quicumque poculum feret rotundum,
„Mulā verò non puto aliquem abducturū Achiuorū,
„Pugilatu vincētē, quoniā gloriōr esse præstātissim⁹.
„An non satis quod in prælio inferior sum? nullo n.
modo licet

„Omnium o; erum peritum eundem virum esse. 670
„Sic enim dicam, quod certū & perficietur,
„Ex aduerso corpus disrumpam & ossa confringam:
„Pollinctores a. ei hic frequentes remaneant,
„Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.

Sic dixit: omnes autem obmutuerunt silentio:

Euryalus verò ei solus resistit deo par vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis,
Qui quondam Thebas venit, mortui OEdipodis
Ad exequias: ibi a. omnes superabat Thebanos.
Hunc quidem Tydides hasta inclytus circumcurabat 680
Adhortans verbis: valde verò ipsi volebat victoriam:
Cingulum a. ei primum circumposuit, at postea
Dedit lora affabrefacta bouis agrestis:
Hi a. accincti iuerunt in medium certamen,
Ex aduerso verò eleuatis manib. validis simul ambo
Congressi sunt, atque ipsis graues manus commixtę
sunt, (sudor
Grauisque crepitus maxillarum factus est, fluebatq;
Undique ex membris, irruit autem diuinus Epeus,
Percussitque circūspectatē in malā, neq; amplius diu
Stetit, ipsius enim succiderunt nitida membra. 690

Ac veluti quando à stridore Boreæ resiliit piticis
Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:
Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus
Manib. prehēdēs erexit: dilecti a. circūsteterunt socij,
Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,
Sanguinem crassum expuentem, caput reiectantem
in alteram partem:

- 630 „Βασίλειον, παῖδες δ' ἔθεσσι βασιλῆος ἄεθλα·
 „Εἴτ' ὅς μιν ἐμοῖος αἴης γίγεται, ὅτ' ἄρ' Ἐπειὸν,
 „Οὐτ' αὖτ' Πυλίων, ὅτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 „Πῦξ μὲν εἰκνύσθαι Κλυτμήδεα Ηἰκπορ υἱόν·
 „Λίχναον δὲ πάλῃ Πλευρώϊον, ὅς μιν αἰέει·
 „Ἰφικλῆϊ δ' ὅπως παρὲδραμὸν ἑσθλὸν εἴοιτα.
 „Δυσὲ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον·
 „Οἵοισι μ' ἴσποισι παρήλασαν Ἀχαιοί τε,
 „Πλήθει περθε βαλόντες ἀγασσάμενοι πρὸ ἱκῆς,
 „Οὐδέκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπει
 ἄεθλα·
- 640 „Οἳ δ' ἄρ' ἴσταν δίδυμοι ἱμὲρ ἐμπέδοι λυγρόχυνες,
 „Εμπέδοι λυγρόχυν', ὅδ' ἄρα μάστιγι κέλευει.
 „Ὡς ποτ' ἴοι, ἰκῶ αὐτε ἰεώτερον αἰποώϊον
 „Εργω δίδωμι, ἐμὲ δ' ἄρ' ἡ γῆρας ἰλὺς
 „Πήθεαδ', τότε δ' αἶτε μετέφρεποι ἠρώεσσι.
 „Ἄλλ' ἴθι καὶ σοὶ ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερίζε·
 „Τῶν δ' ἐγὼ περ φρονέω δέχομαι, χαίρει δέ μοι
 ἦτορ.
- 650 „Ὡς μιν αἰεὶ μέμνησαι σπένος, ὅδε σε λύθω·
 „Τιμῆς ἧς τέ μ' εἴκε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιῶν·
 „Σοὶ δ' ἑοὶ τῶνδ' αἰπὴ χάρις ἀνδρόκεα δοίει.
 „Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δ' ὅπως κατ' ὄμιλον Ἀχαιῶν.
 „Ὡχρ', ἐπὶ πάντ' αἶνοι ἐπέκλυε Νηλεΐδου.
 „Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκε ἄεθλον,
 „Ἡμίοιοι παλαργοὶ ἄγων κατέδυσ' ἐν ἀγῶνι
 „Εξετέ', ἀδμῆπι, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι
 „Τῶν δ' ἄρα ἰκνῆται πῖθαι δέπας ἀμφικίπελλον.
 „Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀρχείοισι ἔειπε,
 „Ἀτρεΐδαι τε καὶ δῖοι εὐκνήμεδες Ἀχαιοί,
 „Λιδρεδύα πρὸς τῶνδ' ἐκελευόμεν ἄνω ἀείψα,
 „Πῦξ μάλ' αἰσχαλόμεν πεπληγέμεν ὧδε καὶ ἀπώλῃ·
 660 „Δαίη καμμοίην, γῶας δ' ὅπως πάντες Ἀχαιοί,
 „Ἡμίοιοι παλαργοὶ ἄγων, κλισίῳ δὲ γέεω·
 „Αὐτὰρ ἱκνῆται δέπας οἷσι τὰ ἀμφικίπελλον.
 „Ὡς ἔφατ', ὄριον δ' αὐτὸς αἴης ἦεν τε μέγας τε,

„In Buprasio, filij autem posuerunt regis præmia. 630
 „Vbi nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,
 „Neq; ipsorū Pyliorū, neq; Ætolorū magnanimorum
 „Pugnis quidem vici Clytomedea Enopis filium:
 „Ancæū verò lucta Pleuronium, qui in me surrexit:
 „Iphicium autem pedibus præcurri, licet agilis esset:
 „Hasta verò superaui Phyleūmque & Polydorum:
 „Solis me equis præuerterunt Actoris filij
 „Mutitudine superantes, invidentes ob victoriam,
 „Eo quòd iam maxima ab ipsis relictæ erant præmia:
 „Hi verò erant gemini, alter quidem firmiter auriga- 640
 batur. (bat.

„Firmiter aurigabatur, alter verò flagello imperita-
 „Talis quòdam eram: nunc autem iuniores subeant
 „Opera eiusmodi: me verò oportet senectæ duræ
 „Parere, tunc autem excellebam inter heroas.
 „Sed abi ac tuo socio certaminibus inferias fac.
 „Hoc autem ego libens accipio gaudetque mihi cor
 „Quod mei semper recordaris beneuoli, neq; te lateo
 „Honore, quo me decet honorari inter Achiuos:
 „Tibi autem dij pro his gratiam plurimam referant. 650

Sic dixit: Pelides a. ingentem per cœtū Achiuorum 650
 „Iuit postquam omnem laudationem audiuit Nelidæ.
 „Cæterum ipse pugilatus difficilis proposuit præmia,
 „Mulam laboriosam ducens ligauit in circo,
 „Sexennem, indomitā, quæq; difficillima ad domādū:
 „Atque victo posuit poculum rotundum.
 „Stetit autem rectus, & verbum inter Argiuos dixit,
 „Attidæque & cæteri bene ocreati Achiui,
 „Viros duos pro his præmiis iubemus qui quidem præ-
 stantissimi sunt

„Pugnis altè elatis percutere: cui autem Apollo
 „Dederit victoriam, sciantque omnes Achiui, 660
 „Mulam patiētem operum ducens ad tētorium eāt:
 „At victus poculum feret rotundum.

Sic dixit: prodiit v. statim vir ampliusq; magnusque,

Qq vj

Εἰδὼς πυγμαχίης ἢ ὅς Παιονῆος Ἐπειός·

Λφάτ' δ' ἡμιόνη τε λαργὺ φάινσκει τε,

„Λαοὶ ἴπῳ, ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον,

„Ἡμίονοι δ' ὕφηνί πιν' ἀξέσσον δῆλον ἀχαιῶν,

„Πυγμῇ κηρύσσεται, ἐπὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος·

„Ἡ ὕχ' ἄλιν ὅττι μάχης ἐπιδύομαι; ὕδ' ἄρα
πᾶσι μῦθ'.

670 „Εἰ πάντεσ' ἔργοισι δαήμονα φάτα γυνίασθ'.

„Ὡδὲ γὰρ ἔξορέω, ὅ γ' ἔχ' ἐτετελεσμένοι ἐσσι,

„Αἰπὰ κρὺ χερσὶν ἀνέξω, σῖν' ὅπ' ἄραξω,

„Κηδύμονες δὲ οἱ σὺν ἁδ' ἀολλῆες αὐδὲ μύοι ποί,

„Ὅ κ' ἐμὲ ἔξοισι σὺν ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δυνάμει.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλινὸν ἔχουσιν σιωπῇ.

Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος αἰῖς ἀπὸ ἰσοθέος Φῶς,

Μηκίππας ἢ ὅς Γαλαῖον ἰδὼν αἰῶντος,

Ὅς ποτε Θῆβαι ἦλθε δ' δουπότο, Οἰδιπόδης

Ἐτάφοι· εἶθα γ' πρὶντα σῖν' ἀνὰ Κασμείας·

680 Τοὶ μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφιποιῶτο

Θαρσύνῃ ἔπει· μέγα δ' αὐτῷ βέλετο ἰχθυῶ·

Ζῶμα δὲ οἱ σφῶντι ὄφρα κάββαλοι, αὐτὰρ
ἔπειτα,

Δῶκε· μαίεται εὐδμήτους βοὸς ἀγραυλοῖο·

Τῷ γ' ἔσσα μὲν βήτην ἐς μέσσοι ἀγῶνα·

Λίπα δ' αἰαχέμεν· χερσὶν ἑσθλῇσι ἀμ' ἀμφῶ,

Σιὸν ῥ' ἔπεισιν, σῖν' δὲ σφῖν βρῆται χεῖρας
ἔμχθαι·

Δαῖος γ' χρομαδὸς γινύσκει γένετ'· ἔρρε δ' ἰδρῶς·

Παύσθαι σκῆψιν· ὅπ' δ' ὄρνυτο θεῖος Ἐπειός,

Κόψ' γ' παπτήναι παρήιον, ὕδ' ἄρ' ἐπὶ δῖν

690 Εἰς ἡκεῖ αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ πᾶσι φάσμα γῆα.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φεικῷ βερίῃ αἰαπαλλεται ἰχθὺς·

Θῖ' ὁ φουκίοντι μῆλιν δὲ ἐκῦμα κάλυψεν·

Ὡ πηλείης αἰέπαλτ' αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειός·

Χρὸς λαβὼν ὄρτωσιν, φίλοι δ' ἀμφέσσαν ἐπαῖοντες,

Οἱ μὲν ἄγοι δὲ ἀγῶνος ἐφελκε μῦθοισι πόδεσσιν,

Λίμα παρὸ πύοντα, κάρη βόησιν ἑτέρωθεν,

Peritus pugilatus filius Panopei Epeus,
Attigit autem mulam laboris patientissimā dixitque,
„Prope veniat quicumque poculum feret rotundum,
„Mulā verò non puto aliquem abducturū Achinorū,
„Pugilatu vincētē, quoniā gloriōr esse præstātissim⁹.
„An non satis quod in prælio inferior sum? nullo n.
modo licet

„Omnium o; erum peritum eundem virum esse. 670
„Sic enim dicam, quod certū & perficietur,
„Ex aduerso corpus disrumpam & ossa confringam:
„Pollinctores a. ei hic frequentes remaneant,
„Qui ipsum efferant meis manibus prostratum.

Sic dixit: omnes autem obmutuerunt silentio:

Euryalus verò ei solus resistit deo par vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis,
Qui quondam Thebas venit, mortui O Edipodis
Ad exequias: ibi a. omnes superabat Thebanos.

Hunc quidem Tydides hasta inclytus circumcurabat 680

Adhortans verbis: valde verò ipsi volebat victoriam:

Cingulum a. ei primum circumposuit, at postea

Dedit lora affabrefacta bouis agrestis:

Hi a. accincti iuerunt in medium certamen,

Ex aduerso verò eleuatis manib. validis simul ambo

Congressi sunt, atque ipsis graues manus commixtę
sunt, (sudor

Grauisque crepitus maxillarum factus est, fluebatq;

Vndique ex membris, irruit autem diuinus Epeus,

Percussitque circūspectātē in malā, neq; amplius diu

Stetit, ipsius enim succiderunt nitida membra. 690

Ac veluti quando à stridore Boreæ resiliit pitcis

Littore in algoso, niger autem ipsum fluctus operit:

Sic percussus resiliit: at magnanimus Epeus

Manib. prehēdēs erexit: dilecti a. circūsteterunt socij,

Qui ipsum ducebant per cœtum labantibus pedibus,

Sanguinem crassum expuentem, caput reiectantem

in alteram partem:

Καδδ' ἀγροφρεγίεοιτα μὲ' σφίσι εἶσαι ἄγοιτες·
 Αὐτοὶ δ' εἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλοι.
 Πηλείδης δ' αἶψ' ὅμῃα χεῖρ' ἔπειτα θῆκει ἄεθλα,
 700 Δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαμνοσυῶνς ἀλεγειῆς,
 Τῷ μὲν ἰκῆσαι πὺ μέγα τειποδ' ἐμπίπυρ-
 βήτιν,

Τοὶ δ' ἑκατόκασσοι ἐπὶ σφίσι πῶν Λαχεῖ·
 Αἰεὶ δ' ἰκῆται γυνῶν' ἐς μέσσοι ἐθήκε
 Πολλὰ δ' ὅπισ' αὖτ' ἔργα· πῶν δ' ἐπὶ τεύχεσσι
 705 ἑοῖοι·

Στῆ δ' ὄρ' ὅς, ἡ μῦθοι δ' ἀργείοισιν ἔειπε,
 Οριυῶν' οἳ τὴν τέττα ἀέθλα περὶ κούρεαι·

Ὡς ἔφατ'· ὅρ' ὅς δ' ἔπειτα μέγας Τελομύχιος Λῆας,

Λιδ' Οδυσσεὺς πολύμητις αἰῖσ' αὖτ' κέρδεια εἰδώς·

Ζωσαμένο δ' ἄρα πῶν βάτιν ἐς μέσσοι ἀχῆτα,

710 Αἰχμῆς δ' ὀμῆλοι λαβέτιν χερσὶ σιβαρῆσιν·

Ὡς δ' ὅτ' ἀμειβοῖτες βίς γε κλυδὺς ἦεν
 τέκτων,

Δώματα ὑψηλοῖο βίαν αἰέμενοι ἀλείοι·

Τετρίμι δ' ἄρα ἰσάτα θρασιόωι ἀπὸ χειρῶν·

Ελκόμενα περὶ δὲ, χεῖρ' δ' ὅππας ῥέει δροῖς·

Πικρὰ δ' ἐσθλὰ διγῆει αἰὰ πλεῖραις τε ἡ ὤμιον·

Αἶμα πφοιτῆεσσαν αἰέδραμον· οἳ δ' ἐμάλ' αἶψ' ἔει

Νίκης ἰεῶν τειποδὸς περὶ ποικίλῳ·

Οὐτ' Οδυσσεὺς δυνάτω σφῆλαι· ὅδε τε πελάσας,

Οὐτ' Λῆας δυνάτω, κρατερὴ δ' ἔχει ἴς Οδυσσεὺς.

720 Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' αἰῖαζοι εὐκνήμιδες Λαχεῖ,

Δὴ τότε μὲν περὶ σέσπε μέγας Τελομύχιος Λῆας,

Διογενὲς Λαρτιάδην πολυμήχαν' Οδυσσεῦ·

Ἡμ' αἰῖαζ' ἡ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖτε Διὶ πάντα μνησέει.

Ὡς εἰπὼν αἰῖαζ' ἔειπε, δόλυν δ' ἔλθ' ὅδε· Οδυσσεὺς·

Κεῖψ' ἔπειτα χρολήπα πυκνῶν, ὑπεκυσσε δὲ γῆν·

Καδδ' ἔβαλ' ἔξ' ἐπίσω· ὅππ' δ' ἐπὶ δέσας Οδυσσεὺς·

Κάππετε λαοὶ δ' αὖθιγ' αὖτ' ἐπὶ δέσας Οδυσσεὺς·

Δεώτερος αὖτ' αἰῖαζ' ἔειπε πολὺ πλεονέκτης Οδυσσεὺς,

Κίησιν δ' ἄρα περὶ τῶν ἀπὸ χθοῖος, ὅδε τ' αἶψ' ἔειπε·

Alienatum mente a. apud se collocarunt ducentes:

Ipsique euntes portabant poculum rotundum.

Pelides autem mox alia tertia posuit præmia,

Ostentans Danaïs, luctæ laboriosæ:

Nempe vincenti magnum tripodem igni aptum,

Hūc v. duodecim boū pretio inter se æstimabāt Achi.

Viro autem victo mulierem in medium posuit:

Multa autem sciebat opera, æstimabāntq; ipsam qua-
tuor bobus,

Stetit verò rectus & verbum inter Argiuos dixit,

Surgite qui & huius certaminis periculum facietis.

Sic dixit: prodiit autem magnus Telamonius Ajax,

Vlysses verò astutus surrexit dolos sciens:

Accincti autem hi iuerunt in medium certamen,

Vlnis verò inuicem corripuerunt manibus validis: 710

Sicut a. quando *crepant* trabes quas inclytas coapta-
uit architectus

Domus altæ, impetus ventorum vitans:

Sic crepuerunt dorsa validis à manibus

Tracta fortiter, atque humidus defluebat sudor:

Frequentes autem vibices per lateraque & humeros:

Sanguine rubentes extiterunt: hi verò valde semper

Victoriam desiderabant tripode pro fabrefacto:

Neque Vlysses poterat dimouere, terræq; admouere.

Neque Ajax poterat: fortis a. prohibebat vis Vlyssis.

Sed quando iam tædio afficerentur bene ocreati A- 720
chiui. (Ajax,

Tum v. ipsum alloquutus est magnus Telamonius

Generose Laertiade sapientissime Vlysses,

Vel me tolle, vel ego te: hæc a. Ioui omnia curæ erūt.

Sic fatus, sustulit: doli vero non oblitus est Vlysses.

Percussit ponè coxam nactus, labefactauitq; mēbra,

Deiecitque retro: in pectus autem Vlysses.

Decidit: populi vero mirabanturque stupebantque.

Secundo a. sustulit multa passus diuinus Vlysses,

Mouit verò paululum à terra neque leuauit,

730 Εἴ ῥ' γοῖν γάμφει, ἐπὶ ῥ' χροὴ κάππετο
ἄμφω

Πληοῖσι δῆήλοισι· μαίνεσθαι ῥ' κοίη·

Καί το καὶ οὐ πείτοι αὖ πρὸς αἰαῖξαι τ' ἐπάλαιον,

Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὖδ' ἀνίστατο· ἤ χατέεσκε,

„Μηκετ' εἰζεσθαι, μηδὲ τρεῖσεσθε χακοῖσι·

„Νικηδ' ἀμφοτέρωσι, ἀέθλια δ' ἴσ' αἰελοῖτες

„Ἀρχεσθ'· ὅφρα ἤ δῃσι ἀεθλεύωσι Λαχαιοί.

Ὡς εἶφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύουσιν ἠδ' ἐπὶθεοῖτο·

Καί ῥ' ἀπομυρξαμένοισι κοίλῳ δυσαιετο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ὄψα πῖθ' ἀταχυτῆτος ἀέθλια,

740 Ἀργύρεσι κρητῆρα τετυγμένοισι ἐξ δ' ἄρα μέτρα

Χαῖδανει· αὐταῖς κάλλεσσι χαπαῖσαι ἐπ' αἶαν

Πολλοί, ἐπε Σιδόνες πολιδαιδαλοὶ εὖ ἥσκησται,

Φοῖνικας δ' ἄγοι ἀνδρες ἐπ' ἠερωνδεα πότιν.

Στήσαι δ' ἐο λινόρεσσι, ὥσαι πρὶ δὲ δῶργι ἔδωκεν·

Τῖος ῥ' Πριάμοιο Λυκάοιοσιν ὥσαι ἔδωκε,

Πατρόκλῳ ἦρωϊ Ἰησονίδης Εὐῆκος·

Καὶ δὲ Ἀχιλλεὺς· θῆκεν ἀέθλιοι δ' ἐτάρατο,

Ὡς πρὸς ἐλαφροτάτους ποσσὶ κραυγυνοῖσι πέλειτο·

Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν ἤ πρῶτον δὴ μῶ·

750 Ἡμιτάλατον ῥ' χρυσοῦ λιοδῆϊ ἔθηκε.

Στῆ δ' ὀρθὸς ἢ μῦθοι ἐο ἀρχείοισι ἔπει.

„Ὀρίεσθ'· οἱ ἢ τῷ τῷ ἀέθλων περὶσεσθε.

Ὡς εἶφατ'· ὄριοντο δ' αὖτις· Οἰλῆος παχὺς λῖαν,

Λι δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἐκπτα ῥ' Νέστορος υἱὸς

Λιπύλαχος· ὁ γὰρ αὖτε ἰοῖσι ποσὶ πάντας ὄσσεα·

Σταὶν ῥ' μεταστοιχίη σιμηριε ῥ' τερματ' Ἀχιλλεὺς·

Τοῖσι δ' ἀπὸ ἰούσσης τέτατον δρόμος, ὥκα δ'

ἔπειτα

Εκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὄριοντο δῖος Ὀδυσσεὺς

Ἀγχιμάλ' ὥς ὅτε πρὸς τε γυναικὸς εὐζώνιο

760 Στήθεός· ὅστις καὶ οἱ τ' εὖ μάλα χερσὶ πανύσση·

Πῶσοι δ' ἐέλκοντο παρὲκ μίτον, ἀλχοθι δ' ἴχθη·

Στήθεος ὥς Ὀδυσσεὺς· θῆκεν ἐχέθαι, αὐταῖς

ἔπειτα

Genu vero implicuit, inque terram ceciderunt ambo 730
Prope inuicem, fœdabanturque puluere.

Et tertio rursus surgentes luctati fuissent,
Nisi Achilles ipse surrexisset & cohibuisset,

„ Ne amplius contendite, neque conteramini malis:

„ Victoria ambobus: præmia autē æqualia accipiētes

„ Abite, ut & cæteri certent Achiui.

„ Sic dixit: illi libenter audierunt & paruerunt,

Et absterfo puluere induerunt vestes.

Pelides autem mox alia posuit velocitatis præmia,

Argenteum cratera fabrefactum: sex verò mensuras

Capiebat: at pulchritudine superabat omnem supra 740
terram

Longè, quoniam Sidones ingeniosi scitè elaborarant.

Phœnices a. attulerant viri per cæruleum pontum,

Steterantq; in portibus: Thoāti verò dono dederāt:

Pro filio verò Priami Lycaone pretium dedit

Patroclo heroi Ialœonides Euneus:

Et hoc Achilles posuit præmium sui socij,

Quicumque leuissimus pedibus velocibus esset:

Secundo a. bouem posuit, magnum & pingue adipe:

Semitalentum verò auri vltimo posuit.

Stetit autem rectus, & sermonē inter Argiuos habuit,

Surgite qui & huius certaminis periculum facietis.

Sic dixit: prodiit a. statim Oilei filius velox Ajax,

Surrexit etiam Vlysses vafer, deinde a. Nestoris filius

Antilochus (hic n. rursus iuuenes pedib. omnes vin-
cebat)

Steterunt a. ordine, ostenditque metam Achilles.

His v. à carceri. porrigebatur curs⁹: celeriter a. postea

Exiuit Oiliades: post v. ruit diuinus Vlysses

Prope admodum, ut quum aliquis mulieris pulchræ

Ad pectus est radiolus, quem scitè admodum manib. 760
explicet

Stamen extrahens extra licium, propeque ad mouens

Pectori: sic Vlysses currebat prope, atque à tergo.

Ἰχία τύπλε πόδας· πάρος κόνι ἀμφιχυτὶναι·
 Καδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτάρ αἶμα δῖος Οδυσσεύς,
 λίη ῥίμφα θέει· ἱαχοὶ δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 Νίκης ἱερῶν, μάλα δὲ σπείδοιτο Κέλευος·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματι τέλει δρόμοι, αὐτὰρ Οδυσσεύς
 Εὐχέτ' Ἀθηνᾶν γλαυκῶπιδι, ὅι κ' εὖ θυμῷ,
 „Κλυθὶ θεᾶ, ἀγαθή μοι ἐπιρροῖος ἐλθέ ποδῶν·
 770 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῇ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθηνᾶ·
 Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, ἔχ' χεῖρας
 ἰώσσει·

Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλοι ἐπαΐζεσθ' ἄεθλον·
 Εἴθ' Ἀἴας μὲν ὀλίγε θεῖοι· βλάψει γὰρ Ἀθηνᾶ·
 Τῇ ῥα βοῶν κέχυντ' οἶθος ἀπὸ χταμνῶν ἐριμύχων,
 Οὐκ ἐπὶ Πατρὶ κλέπει πόδας ὤκεις Ἀχιλλεύς·
 Εἴθ' οἶθε βροῖν πλῆτο σόμαί τε ῥῖπας τε.

Κρητὴρ αἷτ' αἰάφρε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
 Ως ἦλθε φθάμενος, ὃς βιῶν ἔλεφαιδιμος Ἀἴας·
 Στῇ δ' κίρας μετ' ἑρσὶν ἔχον βροῖς ἀγανέλοισι,
 780 Οἶθοι ἀποπύουσι, μετ' δ' Ἀργείοισι ἔειπεν,
 „Ὀποποί, ἦ μὲν ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ δὲ πάρος πορ-
 „Μήτις ὥς Οδυσηὶ παρὶς αἶψα, ἦ δ' ἐπαρήγει·
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἑνὶ ἡδὺ γέλασσαν·
 Αἰπίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθῆϊσι ἔκφερ' ἄεθλον
 Μειδίῳσι, ἔχ' μῦθοις ἄρ' Ἀργείοισι ἔειπεν,
 „Εἰδῶσι ὕμμι' ἐρέω πᾶσι φίλοι, ὥς ἐπ' ἐμῷ·
 „Ἀθαία τι μῦθος παλαιότερος αἰθρώποισι·
 „Ἀἴας μὲν γὰρ ἐμῷ ὀλίγοι περ χειέτερος ὄντι·
 „Οὗτος δ' ὑπετέρης γυνεὸς ὑπετέρω τ' αἰ-
 θρώπῳ,

790 „Ὀμνήροισι δέ μιν φάσ' ἔμελλεν· ἄρ' Ἀλκίον δ'
 „Προσὶ ἐρεῖδ' ἤσπερ Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεύς·
 Ὡς φάτο, κύνειεν δ' ὑποδάκεα Πηλεΐωνα·
 Τὸν δ' Ἀχιλλεύς μῦθοισι ἀμειβόμενος περ σέειπεν,
 „Αἰπίλοχ', ὅ μιν τι μῦθος ἔρησεται αἴσιος,
 „Ἀλλὰ τίς ἡμῶν ἀλαιοτὸν ἐγὼ χρυσὸν ἐπιθήσω·
 Ὡς αἶπαι, οἱ χερσὶ πῖθαι, ὃ δ' ἐδέξατο χεῖρας·

Vestigia premebat pedibus antequam pulvis circum-
funderetur,

Inque eius caput fundebat halitum diuinus Vlysses,
Semper facile currens: acclamabant verò omnes Achiui
Victoriae cupido, valde a. festinantem hortabantur.
Sed quū iā extremū peragebant cursum, mox Vlysses
Precatus est Mineruam cæsiam suo in animo,

Exaudi dea felix mihi auxiliatrix veni pedibus.
Sic dixit precans: hunc a. exaudiuit Pallas Minerva:
Membra fecit leuia, pedes, & manus supernè. 770
Sed quum iam iam essent assequuturi præmium,
Tunc Ajax quidē lapsus est currens, læsit n. Minerva:
Vbi bouum fuscum erat stercus interfectorum, valde
mugientium,

Quos ob Patroclum mactarat pedib. velox Achilles.
Ibi stercore bouino impletus est ósque narésque,
Cratera autem abstulit patiens diuinus Vlysses,
Vt venerat præuertēs: at bouem accepit illustris Ajax,
Stetit autem cornu manibus tenens bouis agrestis,
Stercus expuens, interque Argiuos dixit,
„Proh dij certè mihi læ sit dea pedes, quæ iam dudum 780
„Veluti mater Vlyssi astat & auxiliatur
Sic dixit hi a. omnes super ipso suauiter riserunt,
Antilochus vero iam extremum abstulit præmium
Ridens, & verbum inter Argiuos dixit,
„Scientib. vobis dico omnib. amici, q̃ adhuc & nunc
„Immortales honorāt ætate prouectiores homines:
„Ajax enim me paulo natu grandior est:
„Hic a. prioris seculi est, priorumque hominum,
„Crudæ senectæ verò ipsum dicunt esse: difficile a.
„Pedib. cū eo contendere Achiuis, præterquā Achilli. 790

Sic dixit, ornauitque velocem pedibus Peliden.
„Hunc a. Achilles verbis respondens alloquutus est,
Antiloche nō me quidē tibi inanis dicetur laus de me;
„Sed tibi semitalentum ego auri addam,
Sic fatus in manibus posuit, hic vero accepit lætus,

Αὐτὰρ Πηλεΐδης χεῖρ' ἰδὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκε ἐς ἀγῶνα φέρον χεῖρ' δ' ἀσπίδα, καὶ τρυ-
φάλεια.

Τεύχεα Σαρπηδότος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηνύρα.

- 800 Σπῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθοις ἄρ' ἀργείοισι ἔειπε,
„Λιδρε δὴν παρὶ τῆς δεξιᾶς κελεύοντα ὦπα ἀείξω
„Τεύχεα ἑοσάμην, ταμείχρ' αἰχμῆς χαλκοῖ ἐλόιτε,
„Αἰμῆλαι περὶ παρὸν εἰς ὁμίλῳ περὶ τῆς αἰχμῆς.
„Ὅσπ' ἑτέρῳ κεφτῆσι ὀρεξάμενος χεῖρα καλὴν,
„Ψαύσῃ δ' ἐσθλῶν δὴ τ' εἴτε καὶ μὴν αἶμα,
„Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τὸ δὲ φάσγανον ἄρ' ἑτέρῳ
„Καλὸν, Θρηῖον· ὃ μὲν Ἀτρεΐδῃσι ἀπηνύρει·
„Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυμῆα τῶντα φερέσθαι,
„Καὶ σφιδαιτ' ἀγαθὴν ὥσθ' ἴσομαι ἐκ κλι-
σῆσι.

- 810 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Λῆας,
Λιδ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρείττερός Διὸς Μήδης.
Οἱ δ' ἐπὶ οὐδ' ἑκάτερ' εἰς ὁμίλῳ θωρήχθηναι,
Ες μέσοι ἀμφοτέρωσι ξυμῆα μεμαῶτε μιάχασθαι,
Δαιμόνιοι δὲ κομῶν· θάμβος δ' ἔχ' αἰσῶντες ἀχαιῶν
Ἀλλ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἔσταντο ἐπ' ἀμφοτέρωσι ἰόντες,
Τεῖς μὲν ἐπὶ ἔστησαν, τεῖς δ' ἔσταντο ὥρμηθῆσαι.
Εἰτ' Ἀῖας μὲν ἔπειτα κατ' αἶσιν δὴ παρ' ὅσῃ ἴστω
Νύξ' ἔδ' ἐχρ' ἵκανει· ἔντο γὰρ εἰδοτὶ θωρήξαι.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὦρ' ἑσάντο μεγάλας,

- 820 Λῆας ἐπ' αὐχέν' ἑρπετῶν φάει δ' ἐνυρὸς ἀχαιῶν.
Κατ' ὅτε δὴ ῥ' Ἀῖας πᾶσι δίδασκοντες ἀχαιῶν,
Παύσαι μὲν ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' αἰελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδης δῶκε μῶνα φάσγανον ἥρωος
Συκολεῶν τε φέρων, καὶ εὐδμήτω τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλεΐδης δὴ καὶ σόλοι αὐτοχέστοι,
Οἱ γὰρ μὲν ῥ' ἴσταντο μέγας θένος Ἡετίωτος·
Ἀλλ' ἦτοι ὅτι περὶ πεδίοιο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῖς δ' ἄρετ' ἐσθλῶν ἴστω δὴ τοῖσι κτεάτεσσιν.
Σπῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθοις ἄρ' ἀργείοισι ἔειπε,

- 830 „Ὅριον δ' οἱ καὶ τῆς ἀέθλης περὶ σπῆς·

At Pelides quidem longam hastam
Deposuit in circum proferens scutum & galeam,
Arma Sarpedonis: quæ ei Patroclus abstulerat.
Stetit a. rectus, & sermonem inter Argiuos habuit, 800
„Viros duos de his iubeamus, qui præstantissimi sunt,
„Arma indutos, sumpto acuto ferro,
„Sui inuicem coram exercitu periculum facere,
„Vter præoccupauerit appetens corpus pulchrum,
„Attigeritque intestina perque arma nigrū sanguinē.
„Huic quidem ego dabo hūc ensem argenteis clavis
distinctum,
„Pulchrū, Threiciū, quo quidē Asteropæum priuavi:
„Arma autem ambo communia hæc ferant:
Et eis conuiuium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit: prodiit v. postea magnus Telamonius Ajax 810
Post autem Tydides prodiit fortis Diomedes.
Hi v. postquam ex vtraque parte multitudinis arma-
ti sunt, (gnare,
In medium vtrorumque congressi sunt prompti pu-
Horrendo aspectu: stupora tenebat omnes Achiuos
Quum v. iam proximi essent sibi inuicem irruentes,
Ter quidem irruerunt, terq; cominus imperū fecerūt.
Tūc Ajax quidem deinde per scutum vndiq; æquale
Percussit, neq; corpus attigit, prohibuit n. int' thorax:
Tydides autem deinde supra scutum magnum
Semper ceruicē assequabatur splēdidæ hastæ cuspide: 820
Et tunc Aiaci timentes Achizi,
Cessantes iusserunt præmia paria referre.
At Tydidæ dedit magnum ensem heros
Cum vagina proferens & fabrefacto loro.
Cæterū Pelides potuit discum solidū, in id tantū cō-
Quem prius iactabat ingens robur Ectionis: (flatū,
At hūc quidē interfecit pedib. fortis diuinus Achilles,
Illum verò duxerat ad naues cum aliis possessionibus
Steriit autem rectus, & sermonē inter Argiuos habuit,
Surgite, qui hoc etiam certamen experiemini 830

„Εἰ οἱ ἔμ' ἀλά πολλοὶ δ' ὅπως πείσεις ἀχαιοί,
 „Εξέμει ἔπειτε περὶ πλοκάμους οἵαυτε
 „Χρεώμερος· ἔμ' ἄρ' ἄρ' οἱ ἄτε μέε' ὀδὸς γε σιδήρου
 „Ποιμῶν, ἔδ' ἄρ' ὅτ' ἔσ' ἐς πόλιν, ὅμ' ἀπαρέξω,
 ὣς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέε' ὀδὸς Πόλυποίτης·

840 Αἰδ' Ἰφιδάμνηος κρατερὸν ἄνδρα αἰπὸν ἔειπε·
 Αἰδ' Ἀΐας Τελαμονιάδης ἔδ' Ἰφιδάμνηος·
 Εξώης δ' ἴστατο, σόλοι δ' ἔλε δῖος Ἐπειός·
 Ηκεῖ δ' ἐνὶ στήθεσσι γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Δεύτερος αὖτ' ἀφεικε Λεοίτιος ὄζος Ἀρης·
 Τό τεῖτο αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμόνιος Ἀΐας
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἔκ' ἔρριψε σήματα πάντα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλοι ἔλε μέε' ὀδὸς Πόλυποίτης,
 Οἶστοι πῆς τ' ἔρριψε χαλαύρου βακχόλος αἰήρ·
 Η δ' ἔδ' ἔλυστο μὲν πετταὶ δ' ἔρριψε ἀγλαΐας,
 Τόσσοι παῖδες ἀγῶνος ἔρριψε· τοὶ δ' ἐβόησαν·
 Αἰετὰ δ' ἔταρσι Πόλυποίτης κρατερῶν,
 Νῆας ὅπ' ἔλυστο βασιλῆος ἄεθλοι.
 „Αὐτὰρ ὁ Τελαμόνιος πῆς ἴδεται σιδήρου,
 850 „Καδδ' ἐπὶ θη, δέκα μὲν πέλεκας, δέκα δ' ἡμι-
 πέλεκας

„Ἰσθὶ δ' ἔστησε πῆς κυανοκορῶντο
 „Τηλῶν ὅπ' ἔλυστο, ἔκ' ἔρριψε πέλεκας
 „Λεπτοῖς μὲν ἔλυστο ποδὸς· ἔκ' ἔρριψε αἰήρ
 „Τόσσοι, ὅς μὲν κε βάλε τρήρ' αἰήρ πέλεκας,
 „Πότ' ἔλυστο πέλεκας, κλισίῳ δ' ἔλυστο
 Φερέσθω·

860 „Ὅς δ' ἔλυστο πῆς ὀρθὸς ἀμαρτῶν·
 „Ἡσυχὸς δ' ἔλυστο· ὁ δ' οἶσται ἡμιπέλεκας.
 ὣς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύχεριος αἰήρ,
 Αἰδ' ἄρα Μελάντιος θεράπων ἔλυστο Ἰδομένηος·
 Κλήριος δ' ἔλυστο χαλκήρεϊ πάλῳ ἔλυστο,
 Τεύχεριος δ' ἔλυστο κλήριος ἔλυστο· αὐτὰρ δ' ἴδεται
 Ηκεῖ ὅπ' ἔλυστο ἔλυστο ἔλυστο αἰήρ
 Αἰήρ ὅπ' ἔλυστο ἔλυστο κλήριος ἔλυστο
 ὀρθὸς μὲν ἀμαρτῶν μέγ' ἔλυστο γὰρ οἱ τὸ γ' Ἀπόλλων·

„Si cui vellongissimè in *Gracia* pingues agri sunt,
 „Habebit ipsum etiam in quinq; circūuolutos annos
 „Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 „Pastor, neq; arator ibi ad urbem, sed discus præbebit.

Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypœtes;
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 Ordine autem stabant: discumque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achivi.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypœtes,
 Quantum quis proitci pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hiverò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypœtæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.

840

„At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum,

(riculas,

„Proposuit v. decem quidem secures, decemq; secu-
 „Malum autem statuit naus nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

850

„Qui vero funiculum attigerit ab aue aberrans,
 „(Inferior siquidem fuerit is) hic ferat securiculas,

Sic dixit prodiit verò postea vis Teucrī regis:
 Surrexit item Meriones comes bonus Idomenci:
 Sortes a. in galea ærata mouebant accipientes.

860

Teucer vero primus sorte sortitus est: statim a sagittā
 Misit fortiter, neque vouit regi
 Agnorum primogenitorū sacrificaturū inclytum sa-
 Ab aue quidem aberrauit (inuidit n. ei hoc Apollo)

(crificium

At funem attigit iuxta pedem, quo ligata erat avis.
Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta:
Illa quidē dein volare cōepit ad cōlū; demissus v. est
Funiculus in terram: at clamauerunt Achiui.

Festinans autem Meriones extraxit manu,
Arcum: at iam sagittam tenebat dudum vt direxerat. 870
Statim autem vouit procul iaculanti Apollini
Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytam
hecatomben:

Altē verō sub nubibus vidit timidam columbam:
Hanc ille huc illuc se vertētē sub ala percussit mediā:
Penitus a. transiit telum: hoc v. retrorsum in terram
Ante Merionis fixum est pedem: at avis
Malo insidens naus nigram proram habentis
Collum suspendit, simul a. pennæ dēscæ dispersæ sunt:
Velox a. ex membris anima volauit, longē a. ab illo
Decidit, populi a. rursus admirati stupefactique sunt. 880
Itaque Meriones bipennes decem omnes abstulit,
Teucer a. securiculas portauit concauas in naues.
At Pelides quidem longam hastam,
Lebetēmque nouum boue dignum, variegatum,
Depotuit ad certamen ferens: & iaculatores viri sur-
rexerunt:

Surrexit quidem Atrides latē dominans Agamemnō:
Surrexit etiam Meriones famulus bonus Idomenei.
Inter a. loquutus est agilis diuinus Achilles,

Atride scimus quantum antecellis omnibus,
Et vt viribusque & iaculis es præstantissimus:
Quare tu quidē hoc præmiū habēs, cōcauas in naues 890
Vade, at hastam Merioni heroidemus,
Si tu tuo animo velis: velim enim equidem.

Sic dixit: neque immorigerus fuit rex virorum A-
gamemnon:

Dedit autem Merioni hastam æream: sed heros,
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Rc



ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

ΖΕὺς κηδόμενος Ἐκτορος, θέπει πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπει,
ὅπως ἀποδῶ τῷ ἥρωϊ δῶμα. Ἰεὺς δ' αὖ πρὸς Πείραμον,
ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, δι' ἱερῶν τῷ παιδὸς ἀπο-
λάβοι. ὃς δ' αὖ πεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμῆος, κοιμίσαντος τρεῖς Ἑλλη-
νικοὺς φύλακας, φθγγίεται πρὸς δι' Ἀχιλλεῖα, καὶ ἱκετεύσας
αὐτὸν ἀπολαμβάνει δι' υἱοῦ· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν,
θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνοι ἄνθρωποι.

ΑΛΛΗ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
ἡ ἑκτηρά.

Ω, Πείραμος ἱέκω ἥα λαβῶν, γέρε δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἡ ὕψος.

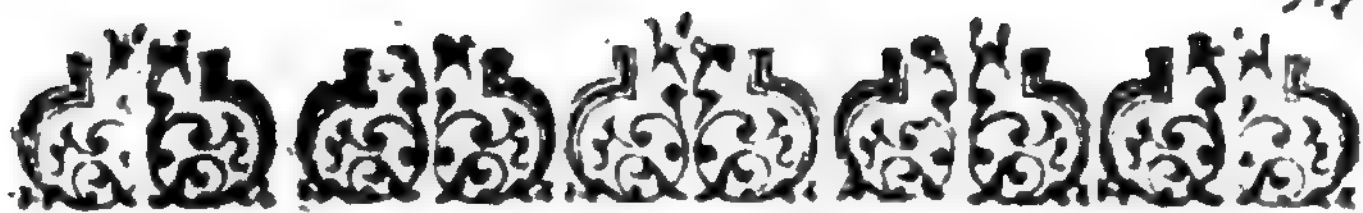
Ω, ἱέκω Ἐκτορα πατρὶ λύτρων πόρρ' ὥκεις Ἀχιλλεὺς.

ΑΛΛΗ.

Ἐκτορος λύτρα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἡ Ω. ραψωδία.

ΕΛΕΥΤΟ δ' ἀγῶν, λαοὶ δ' αὖ θοαὶ ὅτι ἦεν ἔκαστοι
Ἐσκιδίαντ' ἰέναι, τοὶ μὲν δὲρ ποιοῦ μέδοντο,
ὑπὲρ τε γλυκεροῦ παρπήμορα· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε φίλῃ ἐτάρρου μεμνημένος, ὃ δέ μιν ὕπνιος
ἦεν πινυμένας, ἀλλ' ἐσρέφετ' ἐῖσα καὶ εἶσα,
Πατρόκλ' ἀπὸ τέφρ' ἀδρυγῆτά τε καὶ μῆρος ἠΰ·
Ἡ δ' ὅποσ' ἐλύπευσε (ὡς αὐτῷ καὶ πάθει ἄλγεα,
Αἰδρῶν τε πόλεμους ἀλεγεινά τε κύματα πύρρον·
Τῷ μιν μνησκόμορος, θαλαρῶν καὶ δάκρυον ἦεν.



ARGVMENTVM XXIV. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

IVPITER curam gerens Hectoris, Thetin ad Achillem mittit, vt reddat herois corpus: Irin autem ad Priamum, vt redemptionis præmio allato Achilli, cadauer filij recipiat. Hic autem deductus à Mercurio, qui sopiuerat Græcos custodes, accedit ad Achillem, & post multas preces, accepit filium, & reportans ad ciuitatem, sepelit, & in eius honorem epulum constituit.

ALIVD ARGVM. VEL INSCR.

Ω, Priamus mortuum filium recipiens munera dedit Achilli.

VEL ITA.

Ω, Mortuum Hectorem patri redemptum pretio tradit Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris redemptio.

HOMERI ILIADOS LIB. XXIV.

DIMISSVM verò est certamen: populi a. veloces
in naues singuli
Dispergebantur vt tirent, hi quidem cœnam curabant,
Somnoque dulci vt fruerentur: at Achilles
Flebat chari amici memor, neque ipsum somnus
Cepit omnia domans: sed vertebatur huc & illuc,
Patrocli requirens vigorem, & robur ingens,
Et quot peregerat cum ipso, & passus erat dolores,
Virorùmque bella periculosa & que vndas emensus:
Horum memor teneram lacrymam fundebat:

Rr ij

10 Αλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, δῆυτε δ' αὖτε
 Ἰπίος, δῆυτε Ἷωρήνης, τότε δ' ὄρθ' ὅς αἶσας,
 Διὶ ἑσέ' ἀλύοι ὦθι θῆ' ἄλός, ἔδέ μιν ἕως
 Φαιτομένη λήθεσκε ὑπὲρ ἄλατ' ἠϊόνας τε·
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ ζώξει ὑφ' ἄρμασι ὠκείας ἱστίους,
 Ἐκβραδ' ἔλκεσθ' ὁποίσκητο δὴ φρενὺ ὀπίσσει·
 Τεῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μειοιπέδμο θανόντος,
 Αὐπὲς αἰ κλισίῃ παύεσκετο, δι' ἣ' ἔασκει·
 Εἰκόη ἔκτανύσας περὶ ἰωνία· βίῃ δ' ἀπόλλαι
 Πᾶσαν ἀφκείλω ἀπὲρ χροῖ φάτ' ἐλεάσαι
 Καὶ τεθικότα περ, περὶ δ' αἰγίδι πάντα χάλυπτει
 20 Χρυσεῖν, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυσάζων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἐκβραδίῳ ἀέκχιζεν ἰσθμίοισι,
 Τοὶ δ' ἐλεάρεσκοι μάχες θεοὶ εἰσθρόοιτες,
 Κλέψαι δ' ὠτρυνέσκει ἐύσκοποι ἄρμαφοῖτις.
 Εἶθ' ὁμοῖς μὲν πᾶσι ἐλύδαεν, ἔδέ ποτ' Ἥρη,
 Οὐδὲ Ποσειδάων, ἔδ' γλαυκῶπιδι Κούρῃ·
 Ἀλλ' ἔχοντες σφ' ὠρῶσι ἀπὸ χθονὸς Ἰλίου ἱρή,
 Καὶ Πείραμος ἔχ' λαὸς, Ἀλεξαιδρεὺς ἔκ'
 ἄτης,
 Ὅς τ' αἶεσθε θεαὶ ὅτε οἱ μέσσωλοι ἴκοιτο,
 Τὴν δ' ἦγε, ἥ οἱ πόρε μάχλοσιν ἄλεγεινόν.
 30 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ βίῃ δουρικᾶτη γένετ' ἠώς,
 Καὶ τότε δ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετ' ἑνὶ φρεσὶ ἀπόλλαι,
 „ Σχέτλιοι ἐπὶ θεοὶ δηλήμοιες, ἔγ' ὑποτ' ὑμῖν
 „ Ἐκπορμεῖ ἔκχε βωδὶ αἰχῶν τε τελείων;
 „ Τῶ μιν ἔχ' ἔταλτε ἰέχων περ εἴοιτε σπείσσαι,
 „ Ἡ τ' ἀλόχῃ ἰδέει, ἣ μητέρει, ἣ τέκεϊ ὦ,
 „ Καὶ πατέρει Πείραμ, λαοῖσί τε, βί' κέ μιν
 ὦχε
 „ Εἰπερ εἰχῆται ἣ ἐπὶ κλέρεα κτερίσσειαν·
 „ Ἀλλ' ὁλοῶ ἀχιλῆϊ θεοὶ βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
 „ Ὡς τ' ἄρ' φρέσιν αἰσὶν ἐν αἰσιν, ἔτε ἰόνμα
 40 „ Γιαμπρῶν αἰσὶν ἦτορσι, λείων δ' ὥς ἀχρῖα οἶδεν,
 „ Ὅς τ' ἐπὶ δ' ἄρ' ἐμεγαλὴ τε βίη ἣ ἀγνώσει θυμῶ
 „ Εἴξας ἥσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβωσιν

Aliquando in latera inclinatus, aliquando a. rursus 10
Supinus, aliquando γ. pronus: interdum a. rectus sur-
gens (Aurora

Volutabat sese mœrens ad littus maris: neque ipsum
Apparens latebat supra maréque littoráque:

Porro hic postq̃ iunxisset sub currib. veloces equos,
Hectorem, vt traheretur, ligabat post currum:

Tera. raptans circa sepulchrum Menœtiadæ mortui

Rursus in tentorio quiescebat, illum verò sinebat

In puluere extendens pronum, huius autem Apollo

Omnē turpitudinē semouit à corpore, virū miseratus

Etiā mortuum, circumque ægide totum operuit 20

Aurea, vt non ipsum laniaret raptans.

Adeo hic quidē Hectorem indignē tractabat furēns.

Hunc autem miserabantur dij inspicientes:

Vt furaretur autem hortabantur bonum speculato-
rem Mercurium. (Iunoni,

Tunc aliis quidem omnibus placuit, nequāquā sámen

Neque Neptuno, neque cæsis oculis puellæ:

Sed sic affecti erāt, vt ipsis primū odio erat Iliū sacrū,

Et Priamus, & populus, Alexandri propter damnum,

Qui contempsit deas quādo eius ad tugurium iuerāt,

Hāncq; laudauit quē ei præbuit libidinem tristem. 30

Sed quādo iam ab illo duodecima erat aurora,

Tum inter immortales loquutus est Phœbus Apollo,

Improbi estis dij, noxij, nonne quondam vobis

„Hector crura cremauit boū, caprarūmq; integrarū?

„Hūc iā non sustinetis etiā mortuū existētē seruare,

„Suæque vxori ad videndum, & matri, & filio suo,

„Et patri Priamo, populisq; qui sanē ipsum mox

„Igne vrerent, & iusta exequiarum persoluerent:

„Sed pernicioso Achilli dij vultis opitulari,

„Cui neque mens est laudabilis, neque animus

„Flexibilis in pectoribus: leo a. veluti, agrestia sapit. 40

„Qui postquam magno robori & superbo animo

„Paruit, ita ad oues hominum vt dapes accipiat:

R. r iij

„Ως Αχλεις ἔλπει μὲν ἀπώλεσθαι, ὃ δ' εἰ οἱ αἰδώς·

„Γίγεται ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίεται, ἢ δ' οἴησι.

„Μέμει γὰρ πού τις χ' φίλτεροι δῆλοι ὀλέσται,

„Ἡ ἐκασίγητοι ὁμογάστριοι, ἢ ἐκ' υἱοί·

„Ἀλλ' ἦτοι καλῶσας χ' ὀδυρόμενος μετέηκε.

„Τληδὶ γὰρ μοῖραι θυμῷ θείσαι αἰθρώποισι·

„Αὐτὰρ ὃ γ' Ἐκτορα δῖοι ἐπὶ φίλοι ἦτορ

ἀπιύρα,

30

„Ἰωπώϊ ἐξάπλωι φεισῆμ' ἐτάρρῳ φίλῳ

„Ἐλκει· ὃ μὲν οἱ τ' ἔχ' ἀλλοιοί, ὃ δ' ἐτ' ἀμείνων,

„Μὴ ἀγὰρ ὦ πατρὶός τι κέλευσεν ὥμῳ οἱ ὄψεαι.

„Καφλὺ γὰρ δὴ γαῖαν ἀφικίζει κρυφαῖαν.

Τοὶ δ' ἰχθυόσασα μὲν περσέφει λευκρόλερος Ἡρῆ,

„Εἴη κει χ' τὸ τεοῖ ἐπος ἀργυρότερον·

„Εἰ δὲ ὁμῶν Ἀχλῆϊ χ' Ἐκτορὶ θήσετε πμῶν,

„Ἐκτορὲ μὲν θιγὰς τε γυναικά τε θίσσας

μαζοί·

„Αὐτὰρ Αχλεις· ὅτι θεῶν γόιος, ὡς ἐγὼ αἰπὴ

„Θρέψα τε χ' ἀπ' ἤλα, χ' αἰδὲ πρόρι φθάνοιπαι.

40

„Πηλῶ, δὲ φεικῆς φίλος γέγερ' ἀθανάτοισι.

„Παῖτες δ' αἰπὰ αἶθε θεοὶ γάμου, εἰ δ' οὐ βῆσι.

„Δαίην, ἔχει φόρμιγγα κακῶν ἐπ' αἶε' ἄπειρε.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη λεφληγερέτα Ζεὺς,

„Ἡρῆ μὴ δὴ παμπαν ἀποσκύδαίης θεοῖσι.

„Οὐ μὲν γὰρ πμῆ γε μέ' ἔοσεται, δῆχ' ὃ χ' Ἐκτορὲ

„Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν· εἰς ἱλίοισι.

„Ὡς γὰρ ἔμοι γ', ἐπεὶ ὅπ' φίλῳ ἡμᾶς τῶν δούρων.

„Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμός ἐστιν ἐπὶ θυ. ὅς ἐστις,

„Λοιβῆς τε κτίσσης τε. ὃ γὰρ λάχε μὲν γέρας

ἡμῖς.

50

„Ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἰάσσεσθαι, ὃ δ' ἐπὶ βῆσι,

„Λάθρη Ἀχιλλῆος θρασυῖ Ἐκτορα. ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ

„Μήτηρ παρμύμβλωκε ὁμοῖς ἰύχταις τε χ' ἡμαρ.

„Ἀλλ' εἴ τις χαλῆσειε θεῶν· θείησι δ' αὖτοί ἐμεῖο,

„Ὀφρα π' οἱ ἔπω πύκνιοι ἐπος, ὥς κ' Ἀχιλλεὺς.

„Δῶραί σ' ἄν Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσας.

„Sic Achil. misericordiā quidē perdidit, neq; ei pudor
 „Est, qui viros valde lædit, atque iuvat,
 „Potest enim fortē quis & chariorem alium amisisse,
 „Vel fratrem vterinum, vel etiam filium:
 „At profectō postquam fleuit & luxit, negligit.
 „Patientem enim Fata animum indiderunt hominib:
 „At hic Hectora diuinum postquam chara anima
 priuauit,

„A curru religans circum sepulchrum socij dilecti
 „Trahit: non sanē ei hoc honestum, neque vtile. 50

Caveat ne forti quāuis existenti succenseamus ei nos:
 Insensibilem enim terram contumelia afficit furens.

Hunc autem irata alloquuta est albis vlnis Iuno,
 „Esto & hoc tuū verbum *Apollo* argētē arcū habēs,
 „Si iam parem Achilli & Hectori tribuatis honorem,
 „Hector quidem mortalīsq; mulierīsq; suxit māmā,
 „Cæterū Achilles est deæ proles, quam ego ipsa
 „Nutriūque, & delicatē educaui, & viro dedi vxorem
 „Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus.
 „Omnes a. interfuistis dij nuptiis, intérque hostu 60
 „Epulabaris, gestans citharam, ô malorum sodalis,
 semper perfide.

„Hāc a. excipiēs alloquitur est nubiū coactor Iupiter,
 „Iuno, ne iam omnino irascere diis.
 „Non enim honor idem erit: attamen etiam Hector
 „Charissimus erat diis *inter* homines qui in Ilio sunt.
 „Sic n. mihi quidē: nā nūq̃ chara prætermittebat dō-
 „Nō n. mihi vnquā ara caruit conuiuiο æquali, (na.
 „Libamineque nidoreque, hunc n. sortiti sumus ho-
 norem nos. (licet,

„Verum furari quidem omittamus, neque vllō modo
 „Clā Achille audacē Hectora: profectō n. ei semper 70
 „Mater adest simul noctēsque & dies.
 „Sed si quis vocet deorum Thetim ad me,
 „Vt aliquod ei dicam prudens verbum, vt Achilles
 „Dona à Priamo accipiat, atque Hectora reddat.

„Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλοὶ ἀπὸ πρῶτι πίσιες ἀγροί,
 „Εξέμει καὶ πῖτε φειπλομόμοις ἐκταυτοῖς
 „Χρεώμορος· ἔμω γάρ οἱ ἀτεμεόμορος γε σιδήρου
 „Ποιμῶν, ἔδ' ἀργυρῆς ἦσ' ἐς πολιν, δμῶα παρέξω,
 Ως ἔφατ', ὦρτο δ' ἐπιπτα μινεπτόλεμος Πολυποίτης·

Αἰδ' Ἀεοιτῆος κρατερῶν ἄνδρος αἰπυτόιο·

Αἰδ' Αἴας Τελαμονιάδης καὶ δῖος Ἑπεός·

Εξωῆς δ' ἴσαντο, σόλοι δ' ἔλε δῖος Ἑπεός·

Ἦκε δ' ἰδύσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

840 Δευτέρως αὐτ' ἀφεικε Λεοίτιες ὄζος Ἀρκος·

Τὸ πείτοι αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμόνιος Αἴας

Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπερβαλεσθήματα πάντα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλοι ἔλε μινεπτόλεμος Πολυποίτης,

Οἴσσι πῖς τ' ἔρριψε χαλαύρου βακχόλος αἰὲρ·

Ἡ δέ σ' ἐλίσσονται πετταται δ' αἰβοῖς ἀγλαΐας,

Τόσσοι παῖδες ἀγῶνις ὑπερβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν·

Ἄϊς αἰτὲς δ' ἐπαρσι Πολυποίταο κρατεροῖο,

Νῆας ὅππ' ὑλαφύραϊς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλοι.

„Αὐτὰρ ὁ Τεωυτῆσι τίθει ἰοεῖται σίδυροι,

850 „Καδδ' ἐπὶ θει, δέκα μὲν πελέκας, δέκα δ' ἡμι-
 πέλεκχα

„Ἰσθὶ δ' ἔσπρει ἰκὸς κυανοκορῶροιο

„Τηλὺ ὅππ' ὑλαμάθοιο, ἐκ δ' ἡ τρήρωα πέλαια

„Λεπτιῇ μινεῖτω δῆσει ποδός· ἥς δ' αἰαῖζει

„Τοξεύει, ὅς μὲν κε βάλη τρήρωα πέλαια,

„Παύτας ἀφειμόμος πελέκας, κλισίῳ δὲ

Φερέσθω·

„Ὅς δὲ κε μινεῖτωιο τύχη ὀριθὸς ἄμαρτων·

„Ἦστω γὰρ δὴ κείνος· ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκχα.

Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἐπιπτα βίη Τεύχεροιο αἰαχῆς,

Αἰδ' ἄρα Μινεοῖης θεράπωνι ἐκ' Ἰδομόνῃος·

860 Κλήρου δ' ἐκ κυνέη χαλκήρεϊ πάλλοι ἐλόιτες,

Τεύχερος δ' ὡρῶτος κλήρω λάχει· αὐτίκα δ' ἰοῖ

Ἦκει ὅππ' ὑλατέως ἔδ' ἡπέλησεν αἰαχῆ

Ἀριῶν κορυβόωνι ῥίξει κλητὴν ἑκάτ' ἐμβλιν.

Ὀριθὸς μὲν ἄμαρτε μέγυρε γάρ οἱ τόγ' ἀπόλλωι·

„Si cui vel longissimè in *Gracia* pingues agri sunt,
 „Habebit ipsum etiam in quinque circūuolutos annos
 „Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 „Pastor, neque arator ibi ad urbem, sed *discus* præbebit.

Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypœtes;
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 Ordine autem stabant: discūmque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achiui.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypœtes,
 Quantum quis proiitci pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hiverò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypœtæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.

840

„At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum, (riculas,

„Proposuit v. decem quidem secures, decemque secu-
 „Malum autem statuit naus nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

850

„Qui vero funiculum attigerit ab aue aberrans,
 „(Inferior siquidem fuerit is) hic ferat securiculas,

Sic dixit prodiit verò postea vis Teucrī regis:
 Surrexit item Meriones comes bonus Idomenci:
 Sortes a. in galea ærata mouebant accipientes.

860

Teucer vero primus sorte sortitus est: statim a sagittā
 Misit fortiter, neque vouit regi (crificium
 Agnorum primogenitorū sacrificaturū inclytum sa-
 Ab aue quidem aberrauit (inuidit n. ei hoc Apollo)

Λεοιτῆος κρατερῆς ἄνδρος ἀντιπύχου·
αἶας Τελαμονιάδης καὶ δῖος Ἐπειός·
οἳ δ' ἴσαντο, σόλοι δ' ἔλε δῖος Ἐπειός·
ἃ διήσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
τερς αὐτ' ἀφεικε Λεοιτεὺς ὄζος Ἀργείας·
εἴποι αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμόνιος αἶας
ὅς δ' ἔτι σιβαρῆς, καὶ ὑπερβαλεῖσθαται πάντα.
ὅτε δ' ἠσόλοι ἔλε μὲν πόλεμος Πολυποίτης,
οἳ πῆς τ' ἔρριψε χαλαύρου βακχόλος αἶας·
ὅς τ' ἔλυστο μὲν πετταὶ δ' αἶας βοῖς ἀγελαίας,
καὶ δ' ἀγῶνες ὑπερβαλεῖ· τοὶ δ' ἐβόησαν·
ὅτι τ' ἔταρσι Πολυποίτης κρατερῆς,
καὶ ἔφεργε βασιλῆος ἀέθλοι.
οἳ σὶ τίθει ἰσέπειτα σίδεροι,
καὶ μὲν πλέκεας, δῖα δ' ἡμῖν.

εὐανέμοιο

καὶ τῇ τρήρῃα πέλασσι
ποδός· ἥς δ' αἰώζει
καὶ τρήρῃα πέλασσι,
πέλεκεας, κλισίῳδε

καὶ ὄριθος ἀμαρτῶν·
οἷσται ἡμιπέλεκα.
τα βίη Τείν.

cui vellongissimè in *Gracia* pingues agri sunt,
 habebit ipsum etiam in quinq; circūuolutos annos
 Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 Passus, neq; arator ibi ad urbem, sed *discus* præbebit.
 Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypœtes;
 irrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 irrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 ordine autem stabant: discūmque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achini.
 secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 sed quum iam discum accepit bellicosus Polypœtes,
 Quantum quis proitci pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hiverò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypœtæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.

840

„At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum, (riculas,
 „Proposuit v. decem quidem secures, decémq; secu- 850
 „Malum autem statuit nauis nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

„Qui verò funiculum attigerit ab- aberrans,
 „(Inferre funem fuerit is) uriculas,
 „Sic verò pos- regis:
 „nes co- menci:
 „ata m- ates.
 „for- am a sagittā 860
 „vo- (crificium
 „u- u inclytum sa-
 „hoc Apollo)

„Εἰ οἱ ἔμ' ἀλά πολλοὶ ἀπὸ ποτὶ πύονας ἀχρεῖ,
 „Εξέμμι ἔπειτε πεπλομένοισι οἰαυτοῖς
 „Χρεώμενος· ὃ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμεόμενος γε σιδήρου
 „Ποιμὴν, ὃ δ' ἀργυρὴν ἔσ' ἐς πολιν, ὅμ' ἀπαρέξαι,
 Ὡς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μένεπτόλεμος Πολυπόιτης·

Αἰ ᾗ Λεοιτῆος κρατερῶν μένος αἰπυτέρω.

Αἰ δ' Αἴας Τελαμονιάδης ἔδ' ἴος Επεός·

Εξώης δ' ἴστατο, σόλοι δ' ἔλε δῖος Επεός·

Ηκε ᾗ διήσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

840 Δεύτερος αὐτ' ἀφεικε Λεοιτεὺς ὅζος Ἀρκος·

Τόπειροι αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμόνιος Αἴας

Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἔκ' ὑπὸ βαλεσηματι πάντα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλοι ἔλε μένεπτόλεμος Πολυπόιτης,

Οἱ σὸι τίς τ' ἔρριψε χαλαύρῃτα βυκόλος αἰήρ·

Ἡ δ' ὃ δ' ἐλίσσ' ὀμὴν πέτεται δ' αἰβοῖς ἀγλαίας,

Τόσσοι παῖδες ἀγῶνες ὑπὸ βαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν·

Αἰς αἵτες δ' ἔταρσι Πολυπόιτος κρατερῶν,

Νῆας ὅπ' ὑλαφύραζ' ἔφερσι βασιλῆος ἀεθλοῖ.

„Αὐτὰρ ὃ ζευγῆσι τίθει ἰοεῖται σίδεροι,

850 „Καδ' ἐπίθαι, δέχα μὲν πελέκας, δέχα δ' ἡμι-
 πέλεκας

„Ἰσθὶ δ' ἔσσει ἰνὸς κυανοκορῶνιο

„Τηλὸν ὅπ' ὑλάτοιο, ὅκ' ᾗ τρήρῃα πέλαια

„Λεπτὴν μηρίτω δῆσει ποδὸς· ἥς δ' αἰώζει

„Τοξέων, ὅς μὲν κε βάλη τρήρῃα πέλαια,

„Πρώτας ἀφ' ἑσέμενος πελέκας, κλισίῳ δὲ
 φερέσθω.

„Ὅς δὲ κε μηρίτωιο τύχη ὄρηθ' ἀμαρτῶν·

„Ἡσσω γὰρ δὴ κείνος· ὃ δ' οἴσονται ἡμιπέλεκας.

Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύχερος·

Αἰ δ' ἄρ' ἔπειτα

„Si cui vel longissimè in *Græcia* pingues agri sunt,
 „Habebit ipsum etiam in quinque circumvolutos annos
 „Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 „Pascitur, neque arator ibi ad urbem, sed discus præbebit.

Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypætēs;
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 Ordine autem stabant: discumque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achivi.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypætēs,
 Quantum quis proitici pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hiverò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypætæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.
 „At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum, (riculas,

840

„Proposuit v. decem quidem secures, decemque secu-
 „Malum autem statuit naus nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.
 „Qui vero funiculum attigerit aberrans,

850

„(Infemum fuerit is) uriculas,
 Si verò posuerit regis:
 ones ceptas menci:
 tata nates.

860

„Sim a sagittā
 (crificium
 rū inclytum sa-
 hoc Apollo)

„Εἰ οἱ καὶ μάλα πολλοὶ ἀπὸ πύθι πύθιαι ἀχρεῖ,
 „Εξέμμι καὶ πείτε περὶ πλοκάμους αἰαυτοὺς
 „Χρεώμενος· ὃ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμεόμηνος γε σιδήρου
 „Ποιμὴν, ὃ δ' ἀργυρῆς ἦσ' ἐς πόλιν, ὅμῃ παρέξω,
 Ὡς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγ' ἐπὶ Πόλυπύτῃ.

Αἰὲτ' Ἀεοιτῆος κρατερῇ μένος αἰπὴν ἔειπε·

Αἰδ' Ἀΐας Τελαμονιάδης καὶ Δῖος Ἐπειός·

Εξώης δ' ἴσαντο, σόλοι δ' ἔλε Δῖος Ἐπειός·

Ἦκε δ' ἰδύσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

840 Δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοίτερος ὅζος Ἀρκος·

Τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμόνιος Ἀΐας

Χερσὶ ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπερβαλεσθαι πάντα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλοι ἔλε μέγ' ἐπὶ Πόλυπύτῃ,

Οἴσσι τ' ἔρριψε χαλαύρῃ βυκόλος αἰήρ·

Ἦ δέ τ' ἐλίσσονται πετὰ δαίβοις ἀγλαΐας,

Τόσσον πάντες ἀγῶνες ὑπερβαλε· τὶ δ' ἐβόησαν·

Ἀισαῖτες δ' ἔταρσι Πόλυπύτῃ κρατερῷ,

Νῆας ὅππ' ὑλαφύραϊς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλοι.

„Αὐτὰρ ὁ Τεωτῆσι τίθει ἰοῖται σίδεροι,

850 „Καδδ' ἐπὶ θει, δέχεται μὲν πέλεκας, δέχεται δ' ἡμὲν
 πέλεκας

„Ἰσθὶ δ' ἔσπρει ἰκὸς κυανόκορ' ὄρεο

„Τηλὸν ὅππ' ὑλαφύραϊ, ὅκ δ' ἔτρηται πέλεκας

„Λεπὴν μὲν ἴσθ' ὀδῶν ποδός· ἥ δ' αἰσώζει

„Τοξοῖσι, ὅς μιν κε βάλη τρήρ' αἰσώζει

„Πρόπας ἀφράμηνος πέλεκας, κλισίῳ δὲ

Φερέσθω·

„Ὅς δὲ κε μὲν ἴσθ' οἱ τύχῃ ὄρηθ' ἀμαρτῶν·

„Ἦσθ' οἱ γὰρ δὴ κεῖνος· ὃ δ' οἴσονται ἡμὲν πέλεκας.

Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα βῆ Τεύχερος·

Αἰδ' ἄ

„Si cui vel longissimè in *Gracia* pingues agri sunt,
 „Habebit ipsum etiam in quinque circumvolutos annos
 „Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 „Pastor, neque arator ibi ad urbem, sed *discus* præbebit.

Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypœtes;
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 Ordine autem stabant: discumque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achivi.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypœtes,
 Quantum quis proitci pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hiverò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypœtæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.

840

„At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum, (riculas,

„Proposuit v. decem quidem secures, decemque secu-
 „Malum autem statuit naus nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, inquam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

850

„Qui verò funiculum attigerit, aberrans,
 „(Infemum fuerit is) uriculas,
 „Si verò posuerit, regis:
 „ones cæcæ, menci:
 „ata naves.
 „s foratim a sagittâ
 „ve (crificium
 „rū inclytum sa-
 „hoc Apollo)

860

„Εἰ οἱ καὶ μάλα πολλοὶ ἀπὸ πρῶτῃ πίσιες ἀχρεῖ,
 „Εξέμῃ καὶ πείτε πεπλομένοισι σεαυτοὺς
 „Χρεώμενος· ὃ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμεόμορος γε σιδήρου
 „Ποιμὴν, ὃ δ' ἀργυρῆς εἴς' ἐς πολιν, δηρὰ παρέξει,
 Ως ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυπόιτης·

Αἰεὶ δ' Ἀεοιτῆος κρατερῇ νόμος αἰπυτέοιο·

Αἰδ' Ἀΐας Τελαμονιάδης καὶ δῖος Ἑπειός·

Εξώης δ' ἴσαντο, σόλοι δ' ἔλε δῖος Ἑπειός·

Ἦκε δ' ἰδύσας, γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

840 Δεύτερος αὐτ' ἀφεικε Λεοίτερος ὄζος Ἀρκος·

Τὸ πείτοι αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμόνιος Ἀΐας

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑψόβαλε σήματα πάντα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλοι ἔλε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης,

Οἶστοι πῖς τ' ἔρριψε χαλαύρου βακχόλος αἰήρ·

Ἡ δὲ δ' ἐλίσσονται πετταὶ δακρυβοῖς ἀγλαίας,

Τέσσαί περ παῖδες ἀγῶνος ὑψόβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν·

Ἄϊεσσι δ' ἔταρσι Πολυπόιταο κρατερῷο,

Νῆας ἐπιγλαφυράς· ἔφερον βασιλῆος ἀεθλοὶ.

„Αὐτὰρ ὁ τοξευτήσιν τίθει ἰόετα σίδεροι,

850 „Καδδ' ἐπὶ θη, δέχα μὲν πελέκεας, δέχα δ' ἡμι-
 πέλεκχεα

„Ἰσθὶ δ' ἔσπρετ' ἰκὸς κυανοκορῶροιο

„Τηλὸν ἐπιφαμάτοιο, ὅκ δ' ἰτρήραια πέλαιαν

„Λεπτὴν μελεῖται δῆσει ποδός· ἥς ἄρ' αἰώζει

„Τοξέων, ὃς μὲν κε βάλη τρήραια πέλαιαν,

„Παύτας ἀφραμόρος πελέκεας, κλισίῳ δὲ
 Φερέσσει·

„Ὅς δ' ἐκεμελεῖτοιο τύχη ὄρηθος ἀμαρπῶν·

„Ἦστω γὰρ δὴ κείνος· ὃ δ' οἴονται ἡμιπέλεκχεα.

Ως ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύχερος·

Αἰδ' ἄρ' ἔπειτα βίη Τεύχερος·

„Si cui vel longissimè in *Græcia* pingues agri sunt,
 „Habebit ipsum etiam in quinque circūuolutos annos
 „Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 „Pastor, neque arator ibi ad urbem, sed *discus* præbebit.

Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypætēs;
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 Ordine autem stabant: discūmque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achiui.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypætēs,
 Quantum quis proitici pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hiverò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypætæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.

840

„At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum,

(riculas,

„Proposuit v. decem quidem secures, decemque secu-
 „Malum autem statuit naus nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

850

„Qui verò funiculum attigerit a-

berrans,

„(Infemum fuerit is)

uriculas,

Si verò pos-

regis:

ones ce-

meneci:

tata m-

ates.

s for-

cim a sagittā

860

ve-

(crificium

in inclytum sa-

hoc Apollo)

Αὐτὰρ Πηλεΐδης χεῖρ' ἰδὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκε ἐς ἀγῶνα φέρον χεῖρ' δ' ἀσπίδα, καὶ τρυ-
φάλεια.

800 Τεύχεα Σαρπηδόιτος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπινύει.
Σπῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθοι ὅς αἱρεῖτοισι ἔειπε,
,, Αἰδρε δὴ ὦ φίλῳ δε κελεύομαι ὥτ' ἀείξω
,, Τεύχεα ἐοικαμένω, ταμείχρ' αἰχμὰ χαλκὸν ἐλπίτε,
,, Ἀμύνει περ παρ' οἷσι δὲ μίλιν περὶ ῥητὴν αἶψα.
,, Ὅσπιντερόν κε φθῆσι δρεξάμενος χεῖρα καλὴν,
,, Ψαύσῃ δ' ἐσθλῶν δ' αἶψ' εἴπετα καὶ μῆλα αἶμα,
,, Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἐφ' ἔμμελλον
,, Καλὸν, Θρηῖκος· ὃ μὲν Ἀγερόταϊσι ἀπινύει·
,, Τεύχεα δ' ἀμφίτεροι ξυμῆα ταῦτα φερέσθαι,
,, Καὶ σφιν δαῖτ' ἀγασθὲν ὅσ' αἰσέομαι ἐκ κλι-
σίῃσι.

810 Ὡς ἔφατ'· ὅρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Δῖας,
Αἰδ' ἄρα Τυδείδης ὅρτο κεραιτέρως Διὸς μήδης.
Οἱ δ' ἐπὶ οὐδ' ἑκάτερθε ἐμίλιν θωρήχθησαν,
Ες μέσοι ἀμφοτέρωσι ξυμῆα μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δειοὶ δὲ ρυκομένω· θάμβος δ' ἔχεν πειταις Ἀχαιοὶ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἔσταν ἐπ' ἀμύνουσιν ἰοίτες,
Τεῖς μὲν ἐπὶ κῆξαν, τεῖς δ' ὅσ' αἶψ' ὤρμηθ' ἵσταται.
Εἰθ' Ἀῖας μὲν ἔπειτα κατ' ἄσπετον παρ' ὅσ' ἴσταν.
Νύξ' ἔδ' ἐχρ' ἵκανει· ἔσταν γὰρ εἰδοτὶ θωρήξαι.
Τυδείδης δ' ὅρ' ἔπειτα ὥσ' ἑσταν κείνους μεγάλας,

820 Αἰὶ ἐπ' αὐχὲν κέρει φαεινὸν δρυρὸς ἀχρεῖα.
Κατ' ὅτε δ' ἄρ' Ἀῖαντι φειδδίσσεται Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαι ἀέθλια ἴσ' αἰελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδης δῶκεν μόχα φάσγανον ἥρωος
Συὸν κολεῶν τε φέρον, καὶ εὐδμήτην τελαμῶνιν.
Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλοι αὐτοχέστοι,
Οἱ φρὶν μὲν ῥέπτασκε μέγα θέρος Ηεπίωνος·
Ἀλλ' ἦτορ οἱ ἐπὶ φρεσὶ πεδίοχης Διὸς Ἀχιλλεύς·
Τοῖ δ' ἄρετ' ἐσθλὴν ἵεσθαι ξυμ' ἀμύνουσιν κτεάτεσσι.
Σπῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθοι ὅς αἱρεῖτοισι ἔειπε,
830 ,, Οριυθ' οἱ καὶ τῆς αἰθλῆς περὶ σέθεν.

At Pelides quidem longam hastam
Deposuit in circum proferens scutum & galeam,
Arma Sarpedonis: quæ ei Patroclus abstulerat.
Stetit a. rectus, & sermonem inter Argiuos habuit, 800
„Viros duos de his iubeamus, qui præstantissimi sunt,
„Arma indutos, sumpto acuto ferro,
„Sui inuicem coram exercitu periculum facere,
„Vter præoccupauerit appetens corpus pulchrum,
„Attigeritque intestina perque arma nigrū sanguinē.
„Huic quidem ego dabo hūc ensem argenteis clavis
 distinctum,
„Pulchrū, Threiciū, quo quidē Asteropæum priuavi:
„Arma autem ambo communia hæc ferant:
Et eis conuiuium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit: prodiit v. postea magnus Telamonius Ajax 810
Post autem Tydides prodiit fortis Diomedes.
Hi v. postquam ex vtraque parte multitudinis arma-
 ti sunt, (gnare,
In medium vtrorumque congressi sunt prompti pu-
Horrendo aspectu: stupora tenebat omnes Achiuos
Quum v. iam proximi essent sibi inuicem irruentes,
Ter quidem irruerunt, terq; cominus imperū fecerūt.
Tūc Ajax quidem deinde per scutum vndiq; æquale
Percussit, neq; corpus attigit, prohibuit n. int' thorax:
Tydides autem deinde supra scutum magnum
Semper ceruicē assequebatur splēdidæ hastæ cuspide: 820
Et tunc Aiaci timentes Achiaii,
Cessantes iusserunt præmia paria referre.
At Tydidæ dedit magnum ensem heros
Cum vagina proferens & fabrefacto loro.
Cæterū Pelides potuit discum solidū, in id tantū cō-
Quem prius iactabat ingens robur Eetionis: (statū,
At hūc quidē interfecit pedib. fortis diuinus Achilles,
Illum verò duxerat ad naues cum aliis possessionibus
Stetiit autem rectus, & sermonē inter Argiuos habuit,
Surgite, qui hoc etiam certamen experiemini 830

„Si cui vellongissimè in *Græcia* pingues agri sunt,
 „Habebit ipsum etiam in quinque circūuolutos annos
 „Quo utatur: non enim illi indigens ferro
 „Pastor, neque arator ibi ad urbem, sed discus præbebit.

Sic dixit: prodiit a. postea bellicosus Polypoetes;
 Surrexit etiam Leontei forte robur diuini:
 Surrexit etiam Ajax Telamonides & diuinus Epeus:
 Ordine autem stabant: discumque accepit diuinus
 Epeus,

Misitque rotans: riserunt autem omnes Achini.
 Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertiò verò proiecit magnus Telamonius Ajax
 Manu à valida & ultra iecit notas omnes:
 Sed quum iam discum accepit bellicosus Polypoetes,
 Quantum quis proitici pedum bubulcus vir,
 Quod rotatum volat per boues gregales,
 Tantū omne spatium superauit: hi verò clamauerunt.
 Surgentes autem socij Polypoetæ fortis,
 Naues in concauas tulerunt regis præmium.

840

„At hic sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum
 ferrum,

(riculas,

„Proposuit v. decem quidem secures, decemque secu-
 „Malum autem statuit naus nigram proram habētis
 „Longe in arena exque eo timidam columbam
 „Tenui funiculo ligauit ex pede, in quam iussit
 „Iaculari: qui sanè percusserit timidam columbam,
 „Omnes tollens bipennes ad tentorium ferat.

850

„Qui vero funiculum attigerit ab aue aberrans,
 „(Inferior siquidem fueris is) hic ferat securiculas,

Sic dixit prodiit verò postea vis Teucrī regis:
 Surrexit item Meriones comes bonus Idomenci:
 Sortes a. in galea ærata mouebant accipientes.

860

Teucer vero primus sorte sortitus est: statim a sagittā
 Misit fortiter, neque vouit regi

(crificium

Agnorum primogenitorū sacrificaturū inclytum sa-
 Ab aue quidem aberrauit (inuidit n. ei hoc Apollo)

- Αὐτὰρ ὁ μῆριθ' οὐ βάλε παρ' πόδιν, τῇ δέδιδ' ὄρρις·
 Αἰπὲρ δ' ἀπὸ μῆριθ' οὐ τὰ μὲν πικρὸς οἷς ὅς·
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἦλξε πρὸς ἔρχειοι· ἣ δ' ἔπαρειθ' ἦ
 Μῆριθ' οὐ ποτὶ γαῖαν, ἀτὰρ κελάδῃσιν ἀχαιοί.
 Σπῶρχόμηνος δ' ἄρα Μηριόης ἐξείρυσσε χερσὶς
 870 Τῶξοι, οἵ τ' εἰς δὴ οἷς οἱ ἔχει πάλαι ὥς ἰθύνει·
 Αὐτὰρ δ' ἠπειλῆσθαι ἐκὼς ὅλῳ Ἀπόλλωνι
 Ἀριώτῳ γόοιτο ῥέξαι κλητὴν ἐχαστόμβην·
 Τψιδ' ὑπαὶ γέφ' ἰδὲ τὸ τρήρῳα πέλειαν·
 Τὴν ῥ' ὅ γε διεικνύσας ὑπὸ πτέρυγος βάλε μίσγῳ,
 Αἰπὲρ δ' ἔδιδ' ὅτ' ἔστι βέλος· ὁ μὲν ἄψ' ἔπι γαίῃ
 Πρὸθεν Μηριόῃσιν παῖνι πόδ'· αὐτὰρ ἣ ὄρρις
 Ἰσῶν ἐφεζομένη πρὸς κυανοπαρόρῳ,
 Αὐχὲν ἀπεκρέμασθαι, σὺν δ' ἔπειτα πύκν' ἀλίσσεται·
 Ωκὺς δ' ἐκ μὲν ἔστι θυμὸς πῖατο· τῇ δ' ἀπ' αὐτῇ
 880 Κῆρυξ· λαοὶ δ' αὖθις ἐπὶ τῇ, θάμβουσι τε
 Αἰδ' ἄρα Μηριόης πλέκεας δέχεσθαι πάντας ἄφρε,
 Τῶξοι δ' ἠμὲν ἐλεχθε φέροι κοίλας ἔπι γαίῃ.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης χεῖρ' ἔκδολε χόσχοι ἐγχεύσας,
 Καδδὲ λείβητ' ἀπὸ γόοι βοὸς ἄξιον αἰθεμέναια
 Θῆκε ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἦμιν αἰδρεσάμενοι
 Αἰ μὲν ἔρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων·
 Αἰ δ' ἄρα Μηριόης θεράπων ἐστ' Ἰδομόχῳ.
 Τοῖσι δ' ἔχ' ἐμὲν πρὸς πόδ' ἔρρις δῖος Ἀχιλλεύς,
 „ Ἀτρεΐδην, ἰδὲ μὲν γὰρ ὅσοι πρὸς βίβηκες ἀπαίτῳ,
 890 „ Ἡ δ' ὅσσοι δυνάμει τε καὶ ἡμῶσι ἐπὶ πλεονέκτητος
 „ Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἀεθλοὶ ἔχῃ, κοίλας ἔπι γαίῃ
 „ Ἐρχεσθαι, ἀτὰρ δόρυ Μηριόῃ ἥρωϊ πόρῳ μὲν,
 „ Εἰ σὺ γε σὺ θυμῷ ἐθέλῃς· κέλομαι γὰρ ἔχων.
 Ως ἔφατ', ἔδ' ἀπὶ δῖος αἰὲς αἰδρεσάμενοι
 Δῶκε δ' ἔπειτα Μηριόῃ δόρυ χαλκεόν· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρας
 Τάλῳ βίβηκε χερσὶ δῖου Πηλεΐδης ἀεθλοῖ.

At funem attigit iuxta pedem, quo ligata erat avis.
Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta:
Illa quidē dein volare cōepit ad cōlū; demissus v. est
Funiculus in terram: at clamauerunt Achiui.

Festinans autem Meriones extraxit manu,
Arcum: at iam sagittam tenebat dudum vt direxerat. 870
Statim autem vouit procul iaculanti Apollini
Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytam
hecatomben:

Altē verò sub nubibus vidit timidam columbam:
Hanc ille huc illuc se vertētē sub ala percussit mediā:
Penitus a. transiit telum: hoc v. retrorsum in terram
Ante Merionis fixum est pedem: at avis
Malo insidens navis nigram proram habentis
Collum suspendit, simul a. pennæ dēscæ dispersæ sunt:
Velox a. ex membris anima volauit, longē a. ab illo
Decidit, populi a. rursus admirati stupefactique sunt. 880
Itaque Meriones bipennes decem omnes abstulit,
Teucer a. securiculas portauit concauas in naues.
At Pelides quidem longam hastam,
Leberēmque nouum boue dignum, variegatum,
Depotuit ad certamen ferens: & iaculatores viri sur-
rexerunt:

Surrexit quidem Atrides latē dominans Agamemnō:
Surrexit etiam Meriones famulus bonus Idomenei.
Inter a. loquutus est agilis diuinus Achilles,
Atride scimus quantum antecellis omnibus,
Et vt viribusque & iaculis es præstantissimus: 890
Quare tu quidē hoc præmiū habēs, cōcauas in naues
Vade, at hastam Merioni heroidemus,
Si tu tuo animo velis: velim enim equidem.

Sic dixit: neque immorigerus fuit rex virorum A-
gamemnon:

Dedit autem Merioni hastam æream: sed heros,
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Rc



ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Ζεὺς κηδόμενος Ἑκτόρου, θέπει σὺν Ἀχιλῆα πέμπει,
ὅπως ἀποδῶ τῷ ἥρωϊ δῶμα. Ἰεὺς δ' αὖτε Πρίαμοι,
ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλῆα, δι' ἱερῶν τῷ παιδὸς ἀπο-
λάβοι. ὃς δ' αὖτε πεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμῆος, κοιμίσσας τοὺς ἑλ-
ληνοὺς φύλακας, ὄφρα γίγεται σὺν Ἀχιλῆα, καὶ ἱκετεύσας
αὐτὸν ἀπολαμβάνει δι' υἱοῦ· καὶ αἶα κομίσας εἰς τὴν πόλιν,
θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῇ δεῖπιοι ἄγει.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ,
ἢ ἑπιγραφή.

Ω, Πρίαμος ἰχθυὺς ἦ λαβών, γέρας δῶκεν Ἀχιλλῆα.

Ἡ ὕψος.

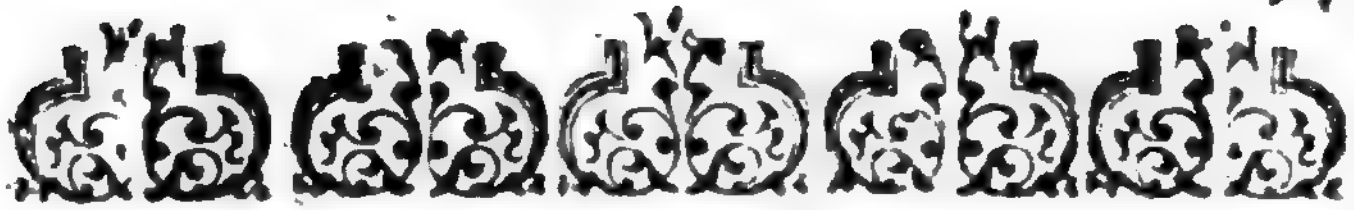
Ω, ἰχθυὺς Ἑκτόρα πατεὶ λύτρῳ πόρην ὥκεις Ἀχιλλεύς.

ΑΛΛΗ.

Ἑκτόρος λύτρα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ἢ Ω. ραψωδία.

Εὐτο δ' ἀχῶν, λαοὶ δ' ἴθιαι ὅππῃ ἴσας ἔχουσιν
ἑσκιδίαι τ' ἴεαι, τοὶ μὲν δόρποιο μέδουσιν,
ὑπὸν τε γλυκεροῦνταρπήμονα· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Κλαῖε φίλῳ ἐτάρῳ μεμπόμενος, ὃ δέ μιν ὕπνιος
Ἥρῃ παιδεύματα, ἀλλ' ἐστρέφετ' εἰς τὰ καὶ εἶτα,
Πατρόκλον ποθέει ἀδρῆτῇ τὰ τε καὶ μῆρος ἡν.
Ἡ δ' ὅποσά τ' ἐλύπευσε (ὡς αὐτῇ καὶ πάθει ἄλγος,
Αἰδρῶν τε πολλέων ἀλεγειῶν τε κύματα πύρρον·
Ἰὼν μιν κηδόμενος, θαλερῶν καὶ δάκρυον ἤβει.



ARGUMENTVM XXIV. LIBRI
ILIADIS HOMERI.

IVPITER curam gerens Hectoris, Thetin ad Achillem mittit, vt reddat herois corpus: Irin autem ad Priamum, vt redemptionis præmio allato Achilli, cadauer filij recipiat. Hic autem deductus à Mercurio, qui sopiuerat Græcos custodes, accedit ad Achillem, & post multas preces, accepit filium, & reportans ad ciuitatem, sepelit, & in eius honorem epulum constituit.

ALIUD ARGVM. VEL INSCR.

Ω, Priamus mortuum filium recipiens munera dedit Achilli.

VEL ITA.

Ω, Mortuum Hectorem patri redemptum pretio tradit Achilles.

ALIA INSCRIPTIO.

Hectoris redemptio.

HOMERI ILIADOS LIB. XXIV.

DIMISSVM verò est certamen: populi a. veloces
in naues singuli
Dispergebantur vt tirent, hi quidem cœnam curabant,
Somnoque dulci vt fruerentur: at Achilles
Flebat chari amici memor. neque ipsum somnus
Cepit omnia domans: sed vertebatur huc & illuc,
Patrocli requirens vigorem, & robur ingens,
Et quot peregerat cum ipso, & passus erat dolores,
Virorùmque bella periculosaque vndas emensus:
Horum memor teneram lacrymam fundebat:

Rr ij

- Αλλ' ὅτ' ἔτι πλευρὰς κατακείμενος, δῆυτε δ' αὖτε
 10 Ἰπίος, δῆυτε Ἷωρήωνες, τότε δ' ὄρθ' ὅς αἶσας,
 Διεύεσκέ' ἀλύσι φθιέθ' ἱ' ἄλός, ὕδ' ἐμὶ ἵος
 Φαιγομένη λήθισκε ὑπὲρ ἄλατ' ἠϊόνας τε.
 Αλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζώζει ὑφ' ἄρμασι ὠκείας ἵππους,
 Ἐλθε δ' ἔλκεσθ' ὁπτασκάτ' ἀφ' ὅρου ὀπίσθι.
 Τεῖς δ' ἐρύσας φεῖ σήμα Μειοπιάδαο θανόντος,
 Αὐπὲς αἰ κλισίῃ πευέσκει, δι' ἣ ἔασκει.
 Εἰκόμ' ἐκτανύσας περὶ ὠρήναια· τοῖο δ' ἀπόλλαι
 Πᾶσαι ἀφ' κείλῳ ἀπὶ χερσὶ φάτ' ἐλεάροι
 Καὶ τεθικότα περ, φεῖ δ' αἰγίδι πάντα χάλυπτε
 20 Χρυσεῖν, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυσάζων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἐλθε δίοι ἀέκχιζει μῦθεσσι,
 Τοῖ δ' ἐλεάρεσκοι μάχαρας θεοὶ ἐσθέρθοντες,
 Κλέφαι δ' ὠτρυνέσκοι ἐὺσκοποὶ ἄρ' ἠφ' ὀϊτίῃ.
 Εἴθ' ὁμοῖς μὲν πᾶσι ἐλὺδάκει, ὕδ' ἐπὶ τ' Ἥρῃ,
 Οὐδὲ Πηλεΐδῃ, ὕδ' ὑλαυχοπιδι κούρῃ.
 Αλλ' ἔχοντες σφ' ὠρῶσι ἀπὶ χθεῖο Ἰλίου ἱρῇ,
 Καὶ Πριάμους ἔχ' λαός, ἀλεξιδροῦ ἕνεκ'
 ἄτης,
 Ὅς τ' αἶεσθε θεῶν, ὅτε οἱ μέσσωλοι ἵκοιτο,
 Τίω δ' ἦτορ, ἥ οἱ πόρε μάχλοσιν ἄλεγεινόν.
 30 Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυσδικάτη γένετ' ἠὲς,
 Καὶ τότε δ' ἄρ' ἀθανάτοισι ματινύδῃ φοῖβος ἀπόλλαι,
 „ Σχέτλιοι ἐπὶ θεοὶ δηλήμοιες, ὕπ' ὅτ' ὑμῖν
 „ Ἐκπορμὴν ἔκχε βοῶν αἰχμῶν τε τελείων;
 „ Τῶ νῦν ἔκ' ἐπὶ τέλει κενὸν εἴοιτε σπείσσειν,
 „ Ἥ τ' ἀλόχ' ἰδέσθαι, ἔμ' ἡμέτερον, ἔμ' ἡμέτερον,
 „ Καὶ πατρίῃ Πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοῖς κέ μιν
 ὦκα
 „ Εἰ πορὶ κήαται ἔμ' ἐπὶ κλέρεα κτερίσειαν·
 „ Αλλ' ὅλοῦ ἀχλὺν θεοὶ βύλεσθ' ἐπαρήγειν,
 „ Ὡς τ' ἄρ' ὀφείλοισι ἐσθ' αἰσιν, ὕπ' ὅτ' ἰόντα
 40 „ Γιαμπήν' αἰσὶν ἦτορ, λείω δ' ὡς ἄχρια οἶδιν,
 „ Ὅς τ' ἐπὶ δ' ἄρ' ἐμὴν ἡ τε βίη ἔμ' ἀγνώσει θυμῷ
 „ Εἴξας ἔσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβωσιν

Aliquando in latera inclinatus, aliquando a. rursus 10
Supinus, aliquando γ. pronus: interdum a. rectus sur-
gens (Aurora

Volutabat sese mœrens ad littus maris: neque ipsum:
Apparens latebat supra maréque littoráque:

Porro hic postq̃ iunxisset sub currib. veloces equos,
Hectorem, vt traheretur, ligabat post currum:

Ter a. raptans circa sepulchrum Menœtiadæ mortui
Rursus in tentorio quiescebat, illum verò sinebat
In puluere extendens pronum, huius autem Apollo
Omne turpitudinē semouit à corpore, virū miseratus
Etiam mortuum, circumque ægide totum operuit 20
Aurea, vt non ipsum laniaret raptans.

Adeo hic quidē Hectorem indignè tractabat furēns.
Hunc autem miserabantur dii inspicientes:

Vt furaretur autem hortabantur bonum speculato-
rem Mercurium. (Iunoni,

Tunc aliis quidem omnibus placuit, nequaquā *tamen*
Neque Neptuno, neque cæsis oculis puellæ:

Sed *sic* affecti erāt, vt ipsis primū odio erat Iliū sacrū,
Et Priamus, & populus, Alexandri propter damnum,
Qui contempsit deas quādo eius ad tugurium iuerāt,
Hancq; laudauit quę ei præbuit libidinem tristem. 30

Sed quandō iam ab illo duodecima erat aurora,
Tum inter immortales loquutus est Phœbus Apollo,

Improbi estis dii, noxij, nonne quondam vobis
„Hector crura cremauit boū, caprarūmq; integrarū?
„Hūc iā non sustinetis etiā mortuū existētē seruare,
„Suæque vxori ad videndum, & matri, & filio suo,
„Et patri Priamo, populisq; qui sanē ipsum mox
„Igne vrerent, & iusta exequiarum persoluerent:
„Sed pernicioso Achilli dii vultis opitulari,
„Cui neque mens est laudabilis, neque animus
„Flexibilis in pectoribus: leo a. veluti, agrestia sapit. 40
„Qui postquam magno robori & superbo animo
„Paruit, ita ad oues hominum vt dapes accipiat:

R. r iij

„Ως Αχιλλεύς ἔλεοι μὲν ἀπώλεσεν, ὃ δ' εἰοίαιδ' ὦς
 „Γίγεται ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίεται, ἢ δ' οἰήσιν.
 „Μέλλω γὰρ που πρὶν φίλτερον δῆσι δάσασαι,
 „Ἦε χασίγητος ὁμογάστρου, ἢ εἰς υἱόν.
 „Ἀλλ' ἦτοι καλῶσαις καὶ ὁδυρόμενος μετέηκε.
 „Τληπόλεος μῆϊρα θυμὸν δῖον αἰθρώποισιν·
 „Αὐτὰρ ὃ γ' ἔκθερα δῖοι ἐπὶ φίλοι ἦτορ
 ἀπύρεα,

30 „Ἰωπῶνι ἔξ' ἀπὶ τῶν φίλων ἑτάροιο φίλιστα
 „Ἐλκει· ὃ μὲν οἱ τὸ γε χαλκίον, ὃ δ' εἰς ἀμείνον,
 „Μὴ ἀγὰρ τῶν περ εἰσι πειρασσῆναι ὡς οἱ ἄλλοι.
 „Καφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφικνέει μενεαῖται.
 „Τοὶ δ' ὁλοσάμενοι περσέφει λευκόλεπτος Ἥρη,
 „Ἐῖπεν καὶ τῷ τὸ τεῖος ἔπος ἀντιφρόνως·
 „Εἰ δὲ ὁμῶν Ἀχαιῶν καὶ ἔκθερα θήσετε πρὸν,
 „Ἐκπῶρ μὲν θιγῶν τε γυναικᾶ τε θήσεται
 μεζοί.

40 „Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς· ὅτι θεῶν γένος, καὶ ἐγὼ αἰπὴ.
 „Θρέφατε καὶ ἀπὶ τῆλα, καὶ αἰδὲ πρὸν τῶν ἀντιφρόνως.
 „Ἐκπῶρ, δὲ περσέφει φίλος γέγερται ἀθανάτοισιν.
 „Παῖτες δ' ἀντιάσθαι θεοὶ γάμου, εἰ δ' οὐ βῆσι.
 „Δαῖν, ἔχει φόρμιγγα κακῶν ἑταῖρ' αἰὲν ἄπει.
 „Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος περσέφει πεφληκερέτα Ζεὺς,
 „Ἥρη μὲν δὴ παμπανδύσχυδμαγε θεοῖσιν.
 „Οὐ μὲν γὰρ πρὸν γέμει· ἔοσεται, δὴ καὶ ἔκθερα
 „Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν εἰς Ἰλίου εἰσὶν.
 „Ὡς γὰρ ἐμοὶ γ', ἐπὶ ὅττι φίλῳ ἡμᾶς τανυδύρα.
 „Οὐ γὰρ μνηστῆρες βωμὸς ἐκλύετο δὴ. ὅς εἴσης,
 „Δειδῶν τε κνίσσης τε. ὅ γὰρ λάχε μὲν γέρας
 ἡμεῖς.

70 „Ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἰάσασθαι, ὃ δ' εἰς πρὸν ὅτι,
 „Λάθρη Ἀχιλλεύς θρασυὺς ἔκθερα. ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 „Μήτις παρμύμβλωκε ὁμοῦς ἰύκτας τε καὶ ἡμᾶς.
 „Ἀλλ' εἴ τις χαλίσσειε θεῶν, ὅτι πρὸν αἰεὶ ἡμεῖς,
 „Ὀφρα πρὸν εἴπω πρὸν ἔπος, ὡς καὶ Ἀχιλλεύς
 „Δῶρα ὅτι Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' ἔκθερα λύσῃ.

„Sic Achil. misericordiā quidē perdidit, neq; ei pudor
 „Est, qui viros valde lædit, atque iuuat,
 „Potest enim fortè quis & chariorem alium amisisse,
 „Vel fratrem vterinum, vel etiam filium:
 „At profectò postquam fleuit & luxit, negligit.
 „Patientem enim Fata animum indiderunt hominib.
 „At hic Hectora diuinum postquam chara anima
 priuauit,

„A curru religans circum sepulchrum socij dilecti
 „Trahit: non sanè ei hoc honestum, neque vtile. 50
Caueat ne forti quāuis existenti succenseamus ei nos:
 Insensibilem enim terram contumelia afficit furens.

Hunc autem irata alloquuta est albis vlnis Iuno,
 „Esto & hoc tuū verbum *Apollo* argētē arcū habēs,
 „Si iam parem Achilli & Hectori tribuatis honorem,
 „Hector quidem mortalīsq; mulierīsq; suxit māmā,
 „Cæterū Achilles est deæ proles, quam ego ipsa
 „Nutriuique, & delicatè educaui, & viro dedi vxorem
 „Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus.
 „Omnes a. interfuistis dij nuptiis, intérque hos tu 60
 „Epulabaris, gestans citharam, ô malorum sodalis,
 semper perfide.

„Hæc a. excipiēs alloquitur est nubiū coactor Iupiter,
 „Iuno, ne iam omnino irascere diis.
 „Non enim honor idem erit: attamen etiam Hector
 „Charissimus erat diis *inter* homines qui in Ilio sunt.
 „Sic n. mihi quidē: nā nūq̃ chara prætermittebat dō-
 „Nō n. mihi vnquā ara caruit conuiuio æquali, (na.
 „Libamineque nidoreque, hunc n. sortiti sumus ho-
 norem nos. (licet,

„Verum furari quidem omittamus, neque vllō modo
 „Clā Achille audacē Hectora: profectò n. ei semper 70
 „Mater adest simul noctēsque & dies.
 „Sed si quis vocet deorum Thetim ad me,
 „Vt aliquod ei dicam prudens verbum, vt Achilles
 „Dona à Priamo accipiat, atque Hectora reddat.

Ως ἔφατ' ὦρτο δ' Ἰεὺς ἀελλόπος ἀγχιέουσι·
 Μεσσηγίης δ' Σάμου τε καὶ Ἰμβροῦ παλαιόεσσης
 Εὐθόρε μίλανι ποίτῳ, ἐπεσσιάχισε δ' Ἰλίμην.
 Ἡ δ' ὠλυβδαίῃ ἰκελὴ ἐς βυσσοὶ ὄρουσε,
 30 Ἡ τε κατ' ἀγχαύλοιο βυδὸς κίερας ἐμβεβαῖη,
 Ερχεται ὠμὴς ἥσι' ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 Εὖρε δ' εἰσι πῶ ἢ γλαφυρῶ Θέπῃ, ἀμφὶ δέ τ'

δῆμα

Εἶατ' ὀμηγερέες ἄλκιυ θεῶν, ἡ δ' εἰς μέσσης
 Κλαῖε μόρῳ δ' παίδος ἀμύμοιο, ὅς οἱ ἔμμελλε
 Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ εἰς βώλακι τιλόδ' πατρὸς·
 Αἰχμοῦ δ' ἰς ἀμφοῖν πεσέφῃ πόδας ὠκεία Ἰεὺς,
 „Ὅρσο Θέπῃ, καλέει Ζεὺς ἀφθίτα μέδεια ἠδ' αἰεὶ.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπιπαθεῖα Θέπῃς ἀργυροπέζα,
 „Τί πτε με κείπος αἰῶνε μέγας θεός· αἰδέομαι δ'
 90 „Μίσσησθ' ἀθανάτοισι, ἔχῃ δ' ἄχ' ἄχειτα
 θυμῶ·

„Εἴμι μὲν, ἔδ' ἄλκοι ἔπος ἔσγεται ὅτ, π καὶ ὦποι·

Ως ἄρα φασίησάσα κάλυμμι' ἔλεδ' ἰδὲ θεάων·
 Κυαίνοι, τῷ δ' ἔπ' ὠκυπέτρῳ ἐπλετο ἔδος·
 Βῆ δ' ἰεία, πρῶτα δ' ἰδομένης ὠκεία Ἰεὺς
 Ἡγεῖτ', ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης·

Αχτὴ δ' αἰσαναβᾶσαι ἐς ὕδασι δ' αἰχθήτιν·

Εὐροῖ δ' ὠρύοπα Κροῖίδην, πρὶ δ' ἀμφοῖν ἀπαντῆς·

Εἶατ' ὀμηγερέες μάχας θεοὶ αἰὲν εἴοιτες·

Ἡ δ' ἄρα παρ' Διὶ πατρὶ κατέζετο, ἔξε δ' Ἀθηνῆ.

100 Ἡρῇ δ' ἡρῆσσι χαλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκε.

Καὶ ῥ' ὠφρη' ἐπέεσσιν, Θέπῃ δ' ὠρεξε πῖσαι·

Τοῖσι δ' ὠκυπέτρῳ πατρὸς αἰδρωμένοισι θεῶν τε,

„Ἡλυτῆς ἔλυμπον δὲ θεὰ Θέπῃ κηδομένη ὦρ,

„Ρείθους ἄλαστοι ἔχουσα μετ' Ὀφρεσίν· οἶδ' αὖτ' αὐτόν·

„Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τῷ σ' ἠΐκα δι' ὕρῳ κάλεισσαι·

„Επὶ μὰρ δὴ νῆκος οἱ ἀθανάτοισι ὄρωρε,

„Εκβροτοῖσιν ἀμφὶ ἰέκῃ καὶ Ἀχαιῶν πόλιν ὀρέσθαι·

Sic dixit, excitata est verò Iris velox nuntiatura,
 Inter autem Samúmque & Imbrum asperam
 Infiliiit nigro ponto, ingemuitque palus.
 Ipsa a. glādulę plúbeę similis in profūdū delapsa est, 80
 Quę in agrestis bouis cornu posita,
 Descendit crudiuoris piscibus mortem ferens.
 Inuenita. in specu caua Thetin, circúmque alię
 Sedebāt frequētes marinę deę, hęc a. in medio earū
 Flebat fatum sui filij eximij qui ei erat
 Periturus in Troia fœcunda, longè à patria
 Prope verò stans, alloquuta est pedibus velox Iris,
 „ Surge Thetis, vocat te Iupiter immortalia consilia
 tenens.

Huic a. respōdit deinde dea Thetis argēteis pedibus,
 „ Curnamme ille iubet venire magnus deus, vereor a. 90
 „ Milceri immortalibus : habeo v. dolores innume-
 ros animo. (dixerit.

„ Ibo quidem, neq; vanum verbum erit quodcumque

Sic fata velum accepit dia inter deas

Nigrum, hoc verò nullum nigrius erat vestimentum.

Perrexit autem ire: ante verò ventipes velox Iris

Ibat, circúmque ipsas dimouebatur vnda maris:

Littus verò ascendentes in cœlum festinarunt:

Inuenerunt a. latè videntem Saturniden : circúmque
 cæteri omnes

Sedebāt simul congregatī beati dij semper existētes:

Hęc a. apud Iouem patrem sedit, cessitq; Minerua: 100

Iuno verò aureū pulchrum poculum in manu posuit,

Et exhilarauit verbis, Thetis a. reddidit postquā bibit.

Inter hos v. sermonem orsus est pater hominumque
 deorumque,

Venisti ad cœlum dea Thetis mœsta quamuis;

„ Luctū intolerabilē habēs in mētibus, noui & ipse:

„ Verumtamē & sic dicam cuius te gratia huc vocaui,

„ Nouē dies iam cōtentio inter immortales orta est

„ Hęc toris propter cadauer, & Achillē vrbiū euerforē:

R r v

„Κλέψαι δ' ὠτρυνέσκου εὐσκοποὶ ἄργεφόντι·

„Αὐτὰρ ἐγὼ τ' δευδὸς Ἀχλὴϊ περπάτω.

310

„Αἰδῶ δ' ἐφίλιπτα τέλω μετόπισθε φυλάσσων.

„Αἶψα μάλ' ἐς στραδὸν ἔλθε, καὶ ἡείσῳ ὅππτελοι,

„Σχύζεσθαι οἱ ἐπὶ θεοῖς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

„Ἀθανάτοιν κεχολῶσθαι, ὅππφρεσὶ μαῖνομένησι·

„Ἐκτὸρ ἔχιστον ὄφρ' ἰκωσὶ κοραινῶσι, ἔδ' ἀπέλυσεν

„Αἰκέτωρ ἐμέ τε δῖον, ἀπὸ δ' Ἐκτορα λύσεν.

„Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμω μεγαλήτορι λειέφισσιν

„Λύσσασθαι φίλοι υἱοὶ ἰοῖτ' ὅππ' ἴσας Ἀχαιῶν,

„Δῶρα δ' Ἀχλὴϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήη.

Ως ἔφατ'· ἔδ' ἀπῆλθε θεὰ Θέτις ἄργυρόπεζα·

320

„Βῆ δ' ἑκατ' ὑλόμενοι χαρύνουσι ἄλγασσα·

„Ἰξεῖ δ' ἐς κλισίην ἡ γέρος, ἐν δ' ἄρα τότ' ἔγε

Εὐρ' ἀδινά τειάχοιτο· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτῷ

ἐπαῖρουσι·

Εὐρυμέδων ἐπέιοιτο καὶ ἑστυώοιτο ἄριστοι·

Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐκ κλισίῃ ἱέρευντο.

Ἡ δ' ἄλ' ἀγχι αὐτοῖο κατ' ἔζετο πότνια μήτηρ·

Κρεῖτέ μοι κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκ τ'

οἶμαζα·

„Τέκνον ἐμὸν, τέο μέγας ὀδυρόμενος καὶ ἀχύναι,

„Σπῶν δὲ διακράδην μεμνημένος, ἔδ' ἐπὶ σίτῃ,

„Οὐτ' εὐθὺς ἀγχι τοῖσι γυναικί τῳ ὅσῳ φιλέτηται·

330

„Μίσγεσθαι γὰρ μοι δαίμων βίη, δῆλ' αὖτε ἴδῃ

„Ἀγχι παρέστη καὶ θαῖατος, καὶ μῶτα κραταῖα·

„Ἀλλ' ἐμὲ θειξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἶμι,

„Σχύζεσθαι σοὶ φησὶ θεοῖς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

„Ἀθανάτοιν κεχολῶσθαι, ὅππφρεσὶ μαῖνομένησι·

„Ἐκτὸρ ἔχιστον ὄφρ' ἰκωσὶ κοραινῶσι, ἔδ' ἀπε-

λυσας·

„Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, κερδοῖ δέξαι ἄποινα·

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

„Τῇ δ' εἰδὸς ἄποινα φέρει καὶ κερδοῖ ἄργιστον,

„Εἰ δὴ σέφρην θυμῷ ὀλίμπος αὐδὸς αἰώχῃ·

340

Ως οἱ γὰρ ἐκὼν ἀγύρην μήτηρ τε καὶ υἱὸς

„Vt furaretur a. hortabatur bonū speculatorē mer-
 „Verum ego hanc gloriam Achilli defero, 110
 „Reuerentiam & amicitia tuā deinceps conseruans.
 „Confestim valde ad exercitū ito, & filio tuo præcipe,
 „Iraſci ei dic deos, me autem precipuè omnium
 „Immortalium iratū eſſe, quod mentibus iracundis
 „Hectorem detinet apud naues curuis puppibus ne-
 que reddidit:

„Si quo modo me vereatur, Hectoremque ſoluat.

„Cæterū ego Priamo magnanimo Irim mittam

„Vt redimat dilectū filiū profectus ad naues Achiu.

„Dona autem Achilli ferat, quæ animum recreent.

Sic dixit, neque renuit dea Thetis argenteis pedib. 120

„Descendit autem de cœli verticibus properans,

„Peruenitque ad tentorium ſui filij: intus verò hunc

„Inuenit crebro ſuſpirantē, dilectia, circū ipſum ſocij

„Properè laborabant, & parabant prandium.

„Illis verò ouis lanigera magna in tentorio maſtata
 fuerat:

Ipfæ verò valde prope ipſum ſedit veneranda mater,

Manūq; ipſū demulſit, ſermonēq; habuit his verbis,

Fili mi quoſque flens & dolens

„Tuum arrodes cor, neque memor cibi, 130

„Neque cubilis: bonum verò mulieri in amore

„Miſceri: non enim mihi diu viues, ſed tibi iam

„Prope adeſt mors & fatum præpotens.

„Sed me audi, Iouis enim tibi nuntia ſum;

„Iraſci tibi ait deos, ſequē maxime omnium

„Immortalium iratum eſſe, quod mentibus furibūdis

„Hectorem tenes apud naues roſtratas, neque redi-
 mi pateris

„Sed age, iam dimitte, cadaueriſque accipe præmia

Hæc v. excipiēs alloquitur eſt pedib⁹ velox Achilles

Huc veniat qui dona ferat, & cadauer abducatur, 140

Si quidem volenti animo Olympius ipſe iuſſit.

Si hi in nauium congregatione materque & filius

R r vj

Πολλὰ πρὸς δὴ λυγρὰ ἔπα πλεῖρεϊτ' ἀγέρωι·

Ἰεὺ δ' ὠτρυνε Κρονίδης αἰς Ἰλίου ἱρῷ,

Βάσκη' ἴθι, Ἰεὺ παχῖα, λιποῦσ' ἔδος ἑλύμπτιο,

„Αἰετοὶ Πριάμοιο μεγαλήτορι Ἰλίου ἄσπερ

„Λύσσεσθ' φίλοι υἱοὶ ἰοῖτ' ἐπὶ ἱῆας Ἀχαιοί·

„Δῶρα δ' Ἀχαιῇ φερέμεν, τὰ καὶ θυμῷ ἰήη·

„Οἷον, μὴ δέ τις δῆος ἅμα Τρώων ἴτω αἴηρ.

„Κήρυξ τίς οἱ ἔπιτο μεράϊ τερος, ὅς κ' ἰθυῖαι

„Ἡμίοιοις ἔῃ ἅμα ξαντοὶ τροχοί, ἠδὲ ἔῃ αἶψα

150 „Νεκροὶ ἄγοι περὶ ἄσπερ, δι' ἔκτανι δῖος Ἀχιλλεύς·

„Μηδὲ π οἱ θάνατος μέγα φρεσὶ, μηδὲ π
τάρβος.

„Τοιοὶ γάρ οἱ πομπῇ ὁπάσσομεν ἀργεῖ φοίτιν,

„Ὅς ἄξει εἰς κει ἄγων Ἀχαιῇ πελάσῃ·

„Αὐτὰρ ἐπὶ ἡ ἀγάγῃσι ἴσω κλισίῃ Ἀχαιῆς

„Οὐτ' αὖδ' κτεῖναι, ἀπὸ τ' ὁμοῖς πάντα
ἐρύξαι.

„Οὔτε γὰρ ἔσ' ἀφρων, ἔτ' ἀσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων.

„Ἀλλὰ μάλα στυγέως ἰκέτευε πεφιδώσεται αἰδρός.

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' Ἰεὺς ἀελλόπος ἀγέλεισσαι·

Ἰξείδ' ὁ Πριάμοιο κίχιν δ' ἐνοπλίῃ τε γόοι τε·

160 Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ κατ' ἡμένοι ἐνδοτ' εἰ αὐλῆς,

Δάκρυσι ἑματ' ἐφύρθη, ὃ δ' ἐν μέσσοισι

γεραίος

Ἐπιπὰς σὺ χλαῖν' ἠνεκαλυμμένος, ἀμφὶ δ' ὅπλῃ.

Κόπρος ἴκω κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τῷ γέροντος,

Τῷ ῥα κυλιδόμενος κατεμίσσεται χροσὶ ἑῷ·

Θυγατέρες δ' αἰὰ δώματ' ἰδὲ υἱοὶ ὠδύρουντο,

Τῷ μιμνισκόμεναι, οἳ δὲ πολῖες τε καὶ ἑσθλοὶ

Χρσοὶ ὑπ' Ἀργείοισιν ἔσαν ψυχὰς ὀλέσαντες.

Στῆ δ' ὦρτο Πριάμοιο Διὸς ἀγέλος, ἠδὲ προσκύδα

Τυτθὸν φρεσὶ ζαλόν· ὃ δ' ὅτρυνε ἔλμασε γῆα·

170 „Θάρσει Δαρδανίδη Πριάμοιο φρεσὶ, μηδὲ π τάρβω·

„Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ χαλκὸν ὀσσομένη τὸ δ' ἰκαίω,

„Ἀλλ' ἄγε τὰ φρονέουσα Διὸς δέ τοι ἀγέλος ἑμε,

„Ὅς σευ αἰεὶ εἰ ἐὼν μέγα κῆδετα καὶ ἠδ' ἰλεαίρει·

Multa inter se verba alata dicebant.

Iris vero impulit Saturnides ad Ilium sacrum,

Vade age Iri velox, linquens sedem Olympi,

„Nuntia Priamo magnanimo Ilium intra,

„Vt redimat charū filiū veniens ad naues Achiuorū,

„Donāque Achilli ferat quæ animum recreent,

„Solut, neque quis alius vna Trojanorum eat vir:

„Præco *tantum* aliquis eū sequatur senior, qui dirigat

„Mulos & currum volubilem, atque rursus

„Cadauer reducat ad urbem quod interfecit diuinus

Achilles

„Non a. ei mors curæ sit mentibus, neque error

„Ipsū enim ei ducem viæ dabimus Mercurium,

„Qui ducet, donec ducendo Achilli appropinquet.

„At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

„Neque ipse interficiet, & alios omnes prohibebit.

„Non n. est insipiens, neq; incōsideratus, neq; impius

„Sed valde benignè supplici parceret viro.

Sic dixit: ruitque Iris velox nuntiatura:

Venit autem ad Priami ædes, reperitque clamorem- 160
que luctūmque.

Filij quidem patrem circūsecōdentes in aula

Lachrymis vestes rigabant, ipse verò in medijs senex

Inuolutim læna tectus: circumque multæ

Sordes erant caputque & ceruicem senis,

Quas volutans superiecerat manibus suis.

Filiæ verò per ædes & nurus lamentabantur,

Illorum reminiscētes, qui iam multi & strenui

Manibus Argiuorum iacebant vita priuati

Stetita apud Priamū Iouis nuntia & alloquuta est.

Summissa voce: (huius verò tremor occupauit artus) 170

Confide Dardanide Priame animo, neque formida

„Non enim tibi ego malum nuntiatura huc venio

„Sed bona cogitans: Iouis autem tibi nuntia adsum,

„Qui tui procul à te existens, magnam curam habet

& misceatur.

- „Λύσαθ' ὅσ' ἐκίλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτόρα δίοι,
 „Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φρέσιν τά κε θυμὸν ἱήη,
 „Οἷον, μηδὲ πειρήσας ἅμα Τρώων ἱπποαγῆς·
 „Κήρυξ π' ὅς τοι ἐπιτοχευαί τερος ὃ κ' ἰδυῖαι
 „Ἡμίοις καὶ ἅμαξαν εὐτροχοὶ, ἠδὲ καὶ αὐπας·
 „Νεκρὸν ἄγχι περὶ ἄστυ διέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
 180 „Μηδὲ π' ὅτε θάλαττος μυχῷ τω φρεσὶ, μηδὲ π'
 τάρβος.
 „Τοῖος γὰρ τοι πομπὴν ἄμ' ἐψεται Ἀργειφόντης,
 „Ὅς σ' ἄλκι εἴως κεί ἄλκι Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ
 „Αὐτὰρ ἐπὶ λῶν ἀγαγῆσσι ἴσω κλισίῃν Ἀχιλλεύς,
 „Οὔτ' αὐδὲ κτεῖναι, ἀπὸ τ' ὀφθαλμοῖς παντὸς ἐρύξει·
 „Οὔτε γὰρ ἔσ' ἀφρωί, ὅτ' ἀσχοπος, ὅτ' ἀλι-
 τήμοι·
 „Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκίως ἰκέτω πεφιδύσεται αἰδέσας·
 „Ἡ μὲν δ' ὅς σ' ἐπὶ πύσ' ἀπὲρ πόδας ὠκεία λείψ·
 „Αὐτὰρ ὅγ' ἤσας ἅμαξαν εὐτροχοὶ ἡμιειδήν
 „Ὀπλίσσαι λυαίην, πύρροντα δ' ἴδυσθαι ἐπ' αὐτῆς·
 190 „Αὐδὲ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεν κηώεσσι,
 „Κίδειον, ἰψόροφον, ὃς γλῶσσαν πολλὰ κεχαίρει,
 „Ἐσδ' ἀλχοι ἑκάβην ἐκαλέσαστο, φωνασεῖ τε,
 „Δαμωίην, δίοθι μιν Ὀλύμπιος ἀγγελὸς ἦλθε
 „Λύσαθ' φίλοι καὶ ἰόντ' ἐπὶ ἱῶας Ἀχαιῶν,
 „Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φρέσιν τά κε θυμὸν ἱήη·
 „Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν ἔ-
 δεταί (ἔϊ).
 „Αἰὲς γὰρ μ' αὐτοῖσι μενοῖς καὶ θυμὸς αἰώγει,
 „Κῆρ' ἵστα, ἐπὶ ἱῶας ἴσω στραδιεύμην Ἀχαιῶν.
 „Ὡς φάτο· χροόεσσι δ' ἔγνω καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
 200 „Ὡ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχοιθ' ἥς ὁ πάρος ποτ'
 „Ἐκλέετο αὐτ' ῥαῖες ξείνοισι καὶ οἷσι αἰάσας·
 „Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ ἱῶας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 „Αἰδέσας ἐς ὀφθαλμοὺς ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 „Τίεαι ἔξενάειξεν· σιδήρεοι γούτοι ἦτορ.
 „Εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσώψεται ὀφθαλμοῖσι
 „Ὡμῆς ἥς καὶ ἄπιστος αἴης ὅδε, ὅς σ' ἐλείψει,

„Redimere te iussit Olympius Hectora diuinum,
„Dona autem Achilli ferre quæ animum exhilarent,
„Solum neque aliquis alius simul Troianorū eat vir:
„Præco tantūm aliquis te sequatur senior, qui regat
„Mulos & currum velocem, atque
„Mortuum reducat ad urbem, quem interfecit diui-
nus Achilles:

„Neque tibi mors curæ sit mentibus neque metus.
„Talis enim te dux viæ comitabitur Mercurius,
„Qui te ducet, quousq; ducēdo Achilli appropinquet 180
„At postquam duxerit intra tentorium Achills,
„Neque is interficiet, & alios omnes inhibebit:
„Neq; enim est demēs neq; incōsideratus, neq; impius
„Sed valde benignè supplici parcat viro.

Hæc quidem sic fata abiit pedibus velox Iris:
At hic filio currum velocem mulorum
Apparare iubet, arculamque alligare ad ipsum:
Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
Cedrinum, excelsum, qui speciosa multa continebat, 190
Intrò verò vxorem Hecubam vocauit, dixitque,
O misera, à Ioue mihi cœlestis nuntius venit
Vt redimam charum filium, profectus ad naues Achi-
uorum;

„Donaque Achilli feram quæ animum oblectent.
„Sed age mihi hoc dic, quid tibi in mētib. videtur esse
„Valde enim me ipsum quidē robur, & animus iubet
„Illuc ire ad naues, in exercitum latum Achiuorum.
Sic dixit: lamentabatur a. mulier & respōdit verbis.
„Hei mihi, quonam tibi prudentia abiit, qua antea
„Celebris eras inter homines hospites, & quibus im 200
peras?

„Quomodo vis in naues Achiuorum ire solus
„Viri in conspectum qui tibi multosque & fortes
„Filios interfecit: ferreum sanè tibi cor.
„Si enim te capiet & inspiciet oculis.
„Crudelis & infidus vir iste, non te misoratur,

„Οὐδέ τις ἀδέσεται· νῦν δ' ἔκλαυ' ἄνθρωποι αἰετῶν
 „Ἡρώωνι μὲν ἄρα, τῷ δ' ὥς ποτὶ μῦθον κραταῖον·
 „Γαίον δ' ἐπέησε λιπὸν ὅτε μαιτέκοι αὐτῇ,

210

„Αργίπιδες κυίας ἀσπιδῶν ἀπαύειν ἔκλειπαι,
 „Αἰδεῖσθαι κρατερῶν, τῷ ἐγὼ μέσοι ἦπ' ἐκ
 ἔχοιμι

„Εὐθέμεναι περ σφύσσει, τότ' αἰπὰ ἔργα γένοιτο·
 „Παιδὸς ἐμῷ· ἐπὶ δ' ἔκχαλζομένοισι κατέκτα,
 „Ἀλλὰ περ Τρώωνι καὶ Τροιάδων βαθυκόλπῳ
 „Εἵσ' αὐτ' ὅτε φόβον μεμνημένοισι, ὅτ' ἀλεαρῶς.

Τῷ δ' αὖτε περ σέπ' ἐγὼ Πρίαμος θεοφθίης,
 „Μή μ' ἐθέλοιτ' ἵστασθαι κρατερύκατε, μηδὲ μοι αὐτῇ
 „Οἷον εἰ μὲν ἄρα σὶ κακὰ πύλαι, ἔδ' ἐμὲ πείσεις·
 „Εἰ δ' ἄρ' ἄρ' ἐγὼ μὲν δῆμος ἐπιχθονίων ὀκέλευει,

220

„Ἡ οἱ καὶ τίς εἴσι θυροκῆποι ἢ ἱερῆες,
 „Ψυδὸς κειφαῖον καὶ ἰσοφίζοιμεθα μάλλιν·
 „Νῦν δ' αὖτ' ἄκουσθε θεῶν καὶ ἐσέδρακοι
 αἰτίαι,

„Εἴμι καὶ ἔχ' ἄλιν ἔπος ἔσεται· αἰ δέ μοι αἴσασθε·
 „Τεθιάμεναι ὅθ' ἰκισὶν ἀχαιῶν χαλκοχτῶναι,
 „Βέλομαι, αὐτίκα γὰρ με κατὰ κτεῖναι ἀχιλλεύς,
 „Ἀτρεΐδης ἐλόντ' ἐμῷ ἔρῳ, ἐπὶ γόνυ δ' ἐρριπύην.

Ἡ καὶ φασγάνῳ ἐπὶ τῆμα καλὸν αἰέει·

Εἴθ' ἐν δώδεκα μὲν περικαλίας ἐξέλεπε πλοῦς·

Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χαλκίας, τῶσδε δ' ἄπαιπται,

230

Τόσσα δ' ἄρα φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ βίσι χιτῶνας·

Χρυσῷ δ' ἑτάσας ἔφερε δέκα πάντα τάλαιπα·

Ἐκ δ' αὖτ' ἀθανάτων πείποδας, πύργους δ' ἑτάσας,

Ἐκ δ' ἑτάσας περικαλίας, ὅσους ἑρῆες πόρῳ αἰδρες.

Ἐξείλιν ἐλθόντι μεγακτερές· ἔδ' ἐν τῷ περ.

Φάσασθαι οἱ μεγάροισι ὁ γέρον, πρὶν δ' ἤθελε

θυμῶ

Λόσσαδ' ἐφίλοι ἔρῳ· ὅδ' ἑτάσας ἀπαιπται

Λιθύσας ἀπὸ γὰρ ἑτάσας ἀχαιῶσι εἰσσωται,

„Ἐρρετε λαβητῆρες ἐλεγχείας· ὅτ' ἐν καὶ ὑμῶν

„Οἴκοι ἔσσι γόνος, ὅπ' ἡλθίτε κηδύσασθαι.

„Neque te reueretur: nunc autē ploremus seorsim
 „Sedentes in regia: huic verò sic olim parca potens
 „Nascenti neuit filo, quando cum peperit ipsa, 210
 „Veloces pedib. canes vt satiaret suis procul à paren-
 tib. (vtinam possem

„Virum apud violentum: cuius ego medium hepar
 „Comedere inhærens: tunc repens opera fierent
 „Pro filio meo, quē ille minime q. ignauum occidit,
 „Sed pro Troianis & Troiadibus amplissimis
 „Stantem, neque timoris memorem, neque fugæ.

Hæc a. rursus alloquutus est senex Priamus diuin⁹;
 „Ne me volentem ire retine, neque mihi ipsa
 „Avis in ædibus mala sis, neque mihi persuadebis.
 „Siquidem aliquis alius terrestrium iuberet, 220
 „Seu qui vates sunt auspices, vel sacerdotes.
 „Mendaciū putaremus, & parere recusaremus magis:
 „Nunc autem ipse enim audiui deā & inspexi coram,
 „Vado, & non vanus sermo erit: si a. mihi fatale est.
 „Mori apud naues Achæuorum ære loricatorum,
 „Volo: statim enim me interficiat Achilles.
 „Vlps vbi fuerim complexus meum filium, & vbi
 luctus desiderium exemero.

Dixit, & arcarum opercula pulchra reserauit:
 Hinc duodecim perpulchros exemit peplos,
 Duodecim etiā simplices chlænas, totidēmq; tapetas, 230
 Totidēmq; pallia pulchra, totidem adhæc tunicas:
 Auri a. ponderans extulit decem integra talenta,
 Extulitq; duos fulgentes tripodes, quatuorq; lebetes,
 Extulitque poculum perpulchrum, quod ei Thraces
 dederant viri

In legationē profecto, magnum donū: sed ne ei quidē
 Pepercit in ædibus senex: apprimē n. cupiebat animo
 Redimere charum filiū: hic a. Troianos quidē omnes
 A porticu prohibuit, verbis contumeliosis increpans,
 „Abite perditī, propudia, nonne & vobis
 „Domine est luctus? quid me venistis curaturi?

- 140 „Η μὲν δ' ὅπ' μοι Κροῖδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 „Παῖδ' ὀλέσας δι' αἰετοὶ· ἀπ' ἑ γαῖσθε
 ἔμμεν.
 „Γπ' περὶ γὰρ μάλλοι Λαχαιῶσι δὴ ἔσεσθε,
 „Καὶν τεθνηῶτος ἐναρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε
 „Πρὶν ἀλαπαζομένοισι τε πόλι' κεραϊζομένοισι τε
 „Οφθαλμοῖσι ἰδεῖν, βαίλω δόμοι Λίδος εἶσα.
 Η, ἔς Σκηπανίῳ δ' ἐπ' αἰέρας, οἱ δ' ἴσαν ἔξω·
 Στῶν χομόοιο γέροντος, ἰδ' ἡάσι τοῖσι ὀμύκλα·
 Νεκείῳ Ελευίοι τε, Πάρι τ', Αἰάθωιά τε δῖοι,
 Πάμμοιά τ', Αἰτίφειοι τε, Βοιωτὰ γὰρ οἱ τε Πολίτιες,
 250 Διήφειοι τε, ἔς Ἰππύθου, ἔς δ' οἱ Λαυνοί,
 Εἰνέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὀμυκλήσας ἐκέλευε·
 „Σπύσσετ' ἐμοὶ κακὰ τέκνα καπιφόνες· αἴθ' ἅμα
 πάντες
 „Εκτὸρ γὰρ ὠφέλετ' αἴ' π' θεῆς βῆτι μοῖ π' φῶσθ'·
 „Ωμοὶ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπὶ τέκνοι γὰρ αἰετοῖς
 „Τροίην εἰ εὐρείη, τῶν δ' ἔπ' ἡ φημι λελεῖσθαι,
 „Μήστρα τ' αἰτίθου, ἔς Τρώϊλοι ἰαπιοχαρμῖν,
 „Εκτὸρ δ' ὅς θεός ἐσκε μετ' αἰδέρασι, ἔδ' ἐφ' ἔκει·
 „Αἰδρὸς γε θνητῶ παῖς ἐμμέναι, διὰ θεοῖο·
 „Τοῖς μὲν ἀπώλεσ' ἄρας, ταῖ δ' ἐλέγχ' αὖ πάντα λεί-
 λαπται,
 160 „Ψεύσῃ τ' ὄρχιστ' αὖτε χοροῖσι πῆσι αἰετοῖς,
 „Αριώπῃ δ' εἰφωὶ βῆτι μοῖ δρῶν κτήρες·
 „Οὐκ αὖ δὴ μοι ἅμα ξανέφροισσιν τε τάχιστα,
 „Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθέτε' ἵνα κορήσσομεν ὁδὸιο,
 Ως ἔφαθ'· οἶδ' ἄρ' αὖ πατὴρ ὤπασσε δίδισαντες ὀμυκλήν,
 Εκ μὲν ἅμα ξαντὸν ἀφ' ἑρμῆος ἑὸν τροχὸν ἡμικεῖν,
 Καλὴν κορήν τε γὰρ, πῖεντα δ' ὅθ' ἦσαν ἐπ' αὐτῆς.
 Καδδ' ἀπὸ πασσαλίοφιν ζυγὸν ἤρεον ἡμικεῖν,
 Πύξιον, ὀμφαλόειτ', εὐαῖνεον δρῶντος.
 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸν δισμοῖ ἅμα ζυγῶν ἐπ' ἀπὸ πύξιν,
 170 Καὶ δ' ὁ μὲν εὐκατέθνηκεν ἐὺξέσθ' ἐπὶ ῥυμῶ,
 Πίξην δ' ἐπὶ κορήν ἐπὶ δ' ἔκεικοι ἔσσει βάλανον·
 Τεῖς δ' ἐκάπερ θειέδῃσαν ἐπ' ὀμφαλόιο· αὐτὰρ ἔπειτα·

„An paruipenditis quod mihi Saturnides Iupiter do- 240
lores dedit,

„Filiū vt perderē optimum: sed cognoscetis & vos.

„Faciliores enim magis Achiuis iam eritis

„Illo mortuo ad capiendum, ast equidem

„Antequam depopulatam urbem euerſamque

„Oculis videā, vtinā deſcēdā domum Plutonis intra.

Dixit, & ſceptro inſequebatur viros: hi a. exhibant

Vrgente ſene: iſque filios ſuos increpabat,

Obiurgans Helenūque Parūque, Agathonēque
diuinum (Politē,

Pammonēque, Antiphonūque in bellōque fortē 250

Deiphobūq; & Hippothoum, & diuinum Agauum:

Nouem hos ſenex increpans iuſſit,

Feſtinate mihi ignauifilij, infames: vtinā ſimul cēs

„Pro Hectorē velocēs ad naues occubiſſetis.

„Heu me miſerum, quoniam genui filios optimos

„Troia in lata, quorum nullum puto reliquum eſſe,

„Meſtorāque pulchrum & Troilum equis pugnantē,

„Hectoraq; qui deus erat inter viros, neq; videbatur

„Viri mortali filius eſſe: ſed dei, (ſunt

„Hos quidē perdidit Mars: hi v. culpādi omnes ſuper- 260

„Mendaces, ſaltatorēſque choreis optimi,

„Agnorum & hœdorum publici raptores.

„An ne tādē mihi currum apparaueritis celerrimē,

„Hæcque omnia impoſueritis vt perficiam iter?

Sic dixit: hi verò patris timentes minas,

Currūq; extulerūt bonis rotis inſtructū, mulis aētū,

Pulchrum, nuper cōpaētū: arcāmq; ligarūt ſuper ipſo:

Atque à paxillo iugum abſtulerunt mulinum,

Buxinum, vmbilicoſumque, bene clauis aptatum:

Extulerūtque funem iugalem ſimul cum iugo no-
uem cubitorum:

Et cum bene diſpoſuerunt perpolitō in temone 270

Parte in extrema, atque annulum paxillo iniecerunt:

Ter verò vtrinque ligarunt ad vmbilicum: at poſtea

Εξείης κατέδνησαι, ὑπὸ γλαχῖα δ' ἐγναμψαι·
 Εκθαλάμου δ' φέροντες εὐξέες ἔπα' ἀπλώης,
 Νῆες ἑκδρέης κεφαλῆς ἀπὸ φρεσὶ ἀποιτα.
 Ζεῦ ξαν δ' ἡμῖν οἱς κρατερὰ ἰνυχας εἴτεσι ἔργους,
 Τις ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα;
 Ἴππους δ' Πριάμῳ ὕπαγοι ζυγόν, οἷς ὁ γεραίος
 Αὐδὲ ἔχοι ἀπίπαλλαι εὐξέες ἢ ὅττι φάτιη·
 280 Τῷ μὲν ζευγνύδην ἐν δώμασι ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ καὶ Πριάμῳ πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοιτες,
 Αἰγίμολοι δὲ σφ' ἦλθ' ἑκάβη τε πηόπι θυμῷ,
 Οἶοι ἔχουσ' ἐν χερσὶ μὴσίφρονα διξιτέρῃφι.
 Χρυσέῃ ἐν δέπαι, ὅφρα λείψαι τε κούρην·
 Σπῆδ' ἰσπῶι περ παρρηθεῖ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ'
 οἰόμαι ζε.

„Τῇ σπῆσσι Διὶ πατρί καὶ εὐχῶ οἶκα δ' ἰκέσθαι
 „Αἰψὲς ἐκ δυσμῶν αἰδρῶν, ἐπὶ δρ' σέ γε θυμὸς
 „Οτρύνει ὅττι ἦσας, ἐμεῖο μὲν ἔκ ἐθελύσσης·
 „Αλλ' εὐχούσῃ γ' ἐπιτα κελαίμεφεί Κροθιάωνι
 290 „Ἰδυίῃ ὅς τε Τροίην καὶ πᾶσαν ὀρέσται·
 „Αἶπει δ' οἰωνοὶ ταχυὸν ἄγγελοι, ὅς τε οἱ αὐτὰ
 „Φίλτατος οἰωνὸς καὶ εὐκράτος ὅττι μέγιστος
 „Δεξιόν, ὅφρα μὲν αὐδὲς ἐν ὀφθαλμοῖσι γούσας,
 „Τῷ πίσυνος ὅττι ἦσας ἦς Δαιαδὶ ταχυπόλῳ·
 „Εἰδέτοί μ' ὀφθαλμοῖσι γούσας Ζεὺς,
 „Οὐκ αἶ' ἔχω γέ σ' ἐπιτα ἐποτρύνεσαι κελοίμην,
 „Νῆας ἐπ' ἀργείοις ἰέναι μάλα τῶν μεμαῶτα.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμῳ θεοκλῆς,
 „Ὡ γυναιὲ μῆτορ, τόδ' ἐφίμερόν ἑ ἀπὶ τῆστο.

300 Εὐλοὶ γὰρ Διὶ χεῖρας αἰαχέμεν, αἴ κ' ἐλέεσθαι.
 Ἡ ῥα καὶ ἀμφίπολοι ταμίην αἰτρου ὁ γεραίος,
 Χρυσὴν ἰδὼς ὅττι χεῖρας ἀκίερατοι ἢ δ' παρὲς ἡ
 Χέρυβοι ἀμφίπολος, σέχουσι δ' ἄμα χερσὶν
 ἔχουσαι.

Νιφάμενος δ' κύπελλοι ἐδέξατο ἦς ἀλόχοιο·
 Εὐχέτ' ἐπιτα σά μείσθαι ἔρκει, λῆθε δ' οἶονα
 Οὐραίοις εἰσαπιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἐνέειπε,

Ordine alligarunt: & in angulum *lorum* inflexerunt:
 E cubiculo autem ferentes pulchrum super vehiculū,
 Accumularunt *pro* Hectoreo capite infinita dona:
 Iunxerunt a. mulos validis vngulis subiugales,
 Quos quondā Priamo Mysij dederant splēdida dona:
 Equos a. Priamo duxerunt subiugū quos senex
 Ipse habens nutriebat polito in præsēpi:
 Hos quidem iungebant in ædibus altis
 Præco & Priamus prudentia mentib. consilia tenētes:
 Prope autem ipsos accessit Hecuba afflicto animo,
 Vinum habens in manu, dulce dextra,
 Aurco in poculo, vt libaret prius quā abirent.
 Stetit a. ante equos, sermonemque habuit his verbis.

280

Cape, liba Ioui patri, & precare vt domum redeas
 „Redux ab hostibus viris, quoniam te animus
 „Impellit ad naues, me quidem non volente:
 „Sed supplica tu nigratum nubium coactori Saturnio
 „Idæo qui Troiam totam conspicit:
 „Pete autem alitem velocem nuntium (qui ipsi
 „Gratissimus inter alites, & cuius robur est maximū)
 „Dextrum, vt eum ipse, oculis percipiens,
 „Hoc fretus ad naues eas Danaorum equitum:
 „Si autem tibi non dabit suum nuntium late sonans

290

Iupiter,
 „Non equidem te tum impellens horter
 „Naues ad Argiuorum ire, valde licet cupidum.
 Hanc v. excipiens alloquutus est Priamus pulcher-

rimus,
 „O vxor, non quidem tibi hoc præcipienti negabo.
 „Bonum n. Ioui manus eleuare, si fortè miserebitur.

300

Dixit, & ancillam promam condam iussit senex
 Manibus aquam infundere puram: astitit autem
 Peluim ancilla gutturniumque simul manibus tenēs:
 Lotus vero, poculum accepit suæ vxoris,
 Precatus est postea stās in medio attrio, libauitq; vinū,
 Cælum inspiciens, & edita voce verbū loquutus est,

„ Ζεῦ πάτερ Ἰδὴ τειμὸς ἐμὸν κύδιε, μέγιστε,
 „ Δὸς μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλοι ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεησέαι·
 „ Πέμφοι δ' οἰωνοὶ παχυνὸν ἄγγελον, ὅς τέ σ' οἰαυτὰ
 300 „ Φίλτατος οἰωῶν, καὶ εὖ κραίης ὅσσιν μέγιστοι,
 „ Δεξιὸν, ὅφρα μιν αὖδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰοήσας,
 „ Τῷ πρῖντος ἐπὶ ἦας ἴα Δαϊαῶν ταρυπώλωι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 Λυπία δ' αἶεδι ἦκε τελευτάτῳ ποτελευτῶν
 Μορφιοὶ θυρητῆρ', οἳ καὶ πρῶτον καλέοισιν·
 Οἷον δ' ὑποζύφοιο θυρῆ θάλαμῳ τοτύκται
 Λιέρος ἀφικνέτο εὐκλής ἀραρυῖα·
 Τόσ' ἄρα τῷ ἑκάτερθε ἴσαι πτέρ' αἰ, εἴσαι τ'
 δέ σφιν

310 Δεξιὸς αἰζας ὑπὸ ἄετος οἳ ἴδωίτες
 Γῆθησαν, καὶ πᾶσι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰαυθεῖ·
 Στῆρ' ἄλλος δ' ὁ γέρον, ξέστ' ἐπὶ βήσετο δίφρῳ·
 Ἐκ δ' ἔλασε πρὸ θυρῶν καὶ αἰθέρης ἐλδύπου
 Πρὸς δὲ μὲν ἡμίονοι ἔλκοι τετράκυκλοι ἀπλώων,
 Τὰς Ἰδύϊος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅππῃ
 Ἰωποί, τοῖς δ' ὁ γέρον ἐφέποι μάστιγι κέλευε
 Καρπαλίμους καὶ ἄστυ, φίλοι δ' ἅμα πάντες
 ἔποιτο,

320 Πῶς ὀλοφύρομενοι, ὥσπερ θάλαττόνδε κίοντα.
 Οἳ δ' ἐπὶ οἷῳ πόλιος κατέβαι πεδίοι δ' ἀφίκοιτο,
 Οἳ μὲν δ' ἄφ' ὀρῶν ποτὶ Ἴλιον ἀποῖοιτο,
 Παιῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' ἔλαθοι εὐρύοπα Ζῆ-
 ν' ἐς πεδίοι προφανέτε, ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 Αἰΐα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον αἰπὸν ἱεῖδα,
 Ἑρμεία, σοὶ γὰρ τε μάλιστ' ἀγε φίλτατόν ὅστι
 Αἰδρεῖται εἰσάγει· καὶ τ' ἔκλυε ὥκ' ἐτ' ἐληΐα·
 „ Βάσκει ἴθι καὶ Πείραμον κοίλας ἐπὶ ἦας Ἀχαιῶν
 „ Ὡς ἄρα γ' ὥς μή τ' ἄρ' πρὸς ἴδῃ, μή τ' ἄρ' τε ἰοήσῃ
 „ Τῷ γὰρ Δαϊαῶν, πρὶν Πηλεΐαδάδ' ἰκέσθαι.

330 Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπὶ ἦσε δαΐχ' ἄλλος Ἀργεΐφροντος·
 Λυπία δ' ἐπὶ θ' ὑπὸ πρῶτον ἐδήσατο καλὰ πόδιλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρειν ἡμῶν ἐφ' ὕψελος,

„Iupiter pater, ex Ida imperās, gloriosissime maxime,
„Da me ad Achillis gratū venire & miseratione dignū
„Mitte autem alitem velocem nuntium, qui tibi ipsi
„Dilectissimus inter alites, cuius vis est maxima,
„Dextrum, ut eum ipse oculis percipiens,
„Hoc fretus in naues eam Danaorum equitum.

100

Sic dixit precans: hūc a. audiuit cōsiliarius Iupiter:
Ilico verò aquilam misit perfectissimam volucrum,
Nigram, venaticam, quam & Percnon vocant:

Quanta autem alti ianua cubiculi est

Viri diuitis, bene serata affabrè aptata:

Tantæ huius vtrique erant alæ: visæque est ipsis

Dextra ruens supra urbem: hi a. videntes, (est.

Lætati sunt & omnibus in præcordiis animus gavisus

Festinus verò senex politum conscendit currum, 310

Exegitque vestibulo & porticu valde resonante:

Ante quidem mulæ trahebant quatuor rotarū currū,

Quas Idæus agebat peritus: sed ponè

Equi, quos senex regens flagello vrgebat

Statim per urbem: amici a. simul omnes sequebantur,

Multum lugentes, tanquam ad mortem euntem.

Illi v. postquam vrbe descenderunt, ad campumque
peruenerunt,

Retrogradi quidem ad Ilium redierunt

Filij & generi: hi v. non latuerūt latè videntem Iouem

In campo vbi apparuere, vidensq; misertus est senis. 320

Confestim a. Mercurium filium dilectum contra al-
loquutus est,

Mercuri (tibi enim præcipuè gratissimum est
Virum comitari, & potes exaudire quæcūq; volueris.)

„Vade age, & Priamum cauas ad naues Achiuorum

„Sic ducas, ut ne quis videat neque animaduertat

„Aliorum Danaorum, antequā ad Pelidē perueneris.

Sic dixit, neq; non paruit internuntius Mercurius,

Moxque sub pedibus ligauit pulchra talaria,

Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebāt & supra mare, 330

Et

Ἡ δ' ἐπ' ἀπείροια γαῖαν ἄμειψεν ἀνέμοιο·
 Εἶλετο δ' ῥ' ἄβροτο τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 Ωκεθέλει, βίη δ' αὖτε καὶ ὑπὶ πόσσιν ἐγχείρει·

Τὼ μὲν χερσὶ ἔχοντες πέτετο κρατερὸς Ἀργεΐοι τῆς·

Αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλάσσοιτο ἵκανε·

Βῆ δ' ἰήσασθαι κούρω ἀσυνήτηι ἐοικώς,

Πρῶτον ὑπὸ κνήτῃ, τὸ πρῶτον χερσὶ ἀπὸ τῆς ἦεν·

Οἱ δ' ἐπὶ οὐκ ἔμελλαν σῆμα παρὲξ Ἴλαιο ἔλασσαν,

Στήσαν δ' ἡμίονοις τε καὶ ἵπποις ὄφρα πίπῃ

350 Εἰ ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·

Τὸν δ' ἔξ' ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ

Ερμείαν, ποτὶ δ' Πείραμον φάτο, φάισέι τε,

„Φράζεο Δαρδανίδῃ, Φραδέος ἰούεσσι τέτυκται,

„Αἰδρ' ὀρέσθαι τάχα δ' ἄμμε δ' αἰρῶσθαι οἴω·

„Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵστωι ἡμὶ ἐπὶ ταῖς

„Γουῶσι ἀφ' ἀμύνει λιτανύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσει

Ὡς φάτο· Σὺν δ' ἦν γέροντι ἰοὺς χυτο, δαίδει δ' ἀνιάς·

Ὅρ' αἰὲν πείχης ἔσαν οἱ γ' ἀμπίλοισι μύθεσσιν·

Στῆ δ' ἐπαφών, αὐτὸς δ' ἐρριπύδιος ἐγὼ τοῖς ἐλθόν,

360 Χῆρα γέροντος ἐλὼν ἔχαιρετο καὶ περ σέσσω.

„Πῆ πάτερ ὦ δ' ἵστωις τε καὶ ἡμίονοις ἰδυόσιν

„Νύκτα δὲ ἀμβροσίην, ὅθι δ' εὐδοιοὶ βροτοὶ

ἄμειψιν·

„Οὐδέ σὺ γ' ἐδδειςσας μύθεα τεινέοιτας Ἀχαιοῖς,

„Οἵ τοι δυσμυθέες καὶ ἀνὰ ποιεῖν ἔχουσιν ἔασι;

„Τῶν αἰὲν περ σέ ἰδδοντο δολὴν δ' αἰεὶ νύκτα μύθωνται,

„Τοιγὰ δ' οἶά τ' ἀγορεύει, τίς αὖ δὴ τοῖς ἰοὺς ἔστιν·

„Οὐτ' αὐδὲ γέρας ἔσσι, γέρας δέ τοι ἔστω ὅππῃ δέῃ,

„Αἰδρ' ἀπαμυνάσθαι ὅτε τίς ποτε ῥος χαλεπήνῃ·

„Ἀλλ' ἐγὼ ἔδδωκεν σε ῥέξω χακόν, δῆλ' αἰεὶ ἄμειψιν

370 „Σὺ δ' ἀπαλεξίστα μιν, φίλον δέ σε πατὴρ ἐΐσυχον.

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπὶ τα γέροντι Πείραμος θεοφάνης,

„Οὐκ ἔστι τάδε γ' ὅστις φίλοι τέκος ὥς ἀγορεύεις,

„Ἀλλ' ἐπὶ περ καὶ ἐμῷ θεῷ ὑπὸ φρέσιν ἔχει χεῖρα,

„Ὡς μοι δοκῶν ἐκείνῳ πόρῳ ἀπὸ βολῆς

Et supra immensam terram simul cum flatu venti:
 Accepit & virgam qua virorum oculos demulcet
 Quorum vult, hos autē rursus & dormientes excitat:
 Hanc in manibus tenens volauit fortis Mercurius:
 Statim verò ad Troiam & Hellespontum peruenit.
 Perrexit autem ire iuueni regio similis,
 Primum pubescenti, cuius gratissima pubertas:
 Hi v. postquam magnum sepulchrum Ili præterierūt,
 Stiterunt mulasque & equos vt biberent
 In fluuio, iam enim & crepusculū venerat super terrā:
 Hunc ex propinquo videns percepit præco 240
 Mercurium, & ad Priamum loquutus est, dixitque,
 Considera Dardanide, prudentem animum res
 requirunt:
 „Virim video: citò autem nos perituros existimo.
 „Sed age iam fugiamus in equis, vel ipsum postea
 „Genua prehēdētes rogabimus si fortè miserebitur.
 Sic dixit: seni a. animus cōfusus est timuitq; valdè:
 Erectæ v. comæ steterunt in languentibus membris.
 Stetitque attonitus: ipse a. Mercurius prope veniens,
 Manum senis accipiēs, interrogauit & alloquutus est,
 Quo pater, sic equos & mulas dirigis 350
 „Noctē per solitariā, quando dormiūt homines alij?
 „Neque tu timuisti robur spirantes Achiuos,
 „Qui tibi hostes & quidem implacabiles prope sunt.
 „Quorum si quis te videat velocem per noctē nigrā
 „Tot opes ducentem, quæ iam tibi mens esset?
 „Neque ipse iuuenis es: senex autem te hic sequitur,
 „Virim ad arcendum, quando aliquis prior iniuria
 affecerit,
 „Sed ego te non afficiam malo: imò alium
 A te propulsarem: charo enim te patri adæquo.
 Huic autem respondit senex Priamus deo par forma, 360
 Sic nimirum hæc sunt dilecte fili vt dicis,
 Sed adhuc aliquis & me deorum protegit manu,
 Qui mihi talem misit viæ ducem obuiam fieri

2, Αἴσιοι, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆδες,

2, Πέπυσσι τέλει, μακάρι δ' ἔξῃσι βῆσαι.

Τοις αὐτε πρὸς τὴν ἐκείνου ἀρχιφύτις,

„Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέγονε καὶ μὴτραι ἔειπας·

„Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξοι,

380 „Η ἑπι ὀπίεπις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά

„Αἰδρας ἐς ἀγροδοποιεῖς, ἵνα καὶ τὰδ' ἐπιείσῃα

μμμμμ;

„Η ὁδὸ πάντες χαταλείπετε ἱλίου ὀρίω

3, Δαδιδότες; τοῖς γὰρ αἰῆς ὄριτος ὅλατε

Σὸς παῖς. ὃ μὲν γὰρ πμάχης ἐπεδύετ' Ἀχαιῶν.

Τοιδ' ἡμαίβ' ἐπὶ τα γέρας Πείαμος θεοῖδης,

Τὶς ὅσον φέρει, τέταρτος ἔξωσι βήαν,

Ὅς μοι καλὰ δὲ οἶτο ἀπὸ τμοῦ παιδὸς ἔϊσας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δῖος Ἀργεΐφόντης,

„Περὶ ἐμὸν γράψεν ὁ πῶς Εὐτρεῖα δῖον·

390 „Τοὶ μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχησιν κυ-
διανείρη,

Λαμείρη,

„Οφθαλμοῖσι ὅπαπα, καὶ εὖτ' ὅτ' ἰκισί· ἐλάσας,

23. Ἀργείοις κτείνεσκε δαίζων ὀξεί χαλκῷ.

„Ἡμεῖς δ' ἐσταύτες θαυμάζομεν, ὃ γὰρ ἀχλὺς

„Εἶα καίριας περὶ λόγους ἀπρίαι.

„Τὴν γὰρ ἐνὶ θεοῖς καὶ μία δ' ἦν αὖτε τῆς αὐτοῦ,

„Μυρμιδόνιαι δ' ἔξωμι, πατὴρ δέ μοι ὄβρι Πολύπλοκ,

„Αφικνῶς μὲν ἔδ' ἔστι, γέροι δέ μοι ὡς σὶ παρ' ὧδε·

„Εξ δέ οἱ ἦες ἔασι, ἐγὼ δὲ π' ἔβδωκός εἰμι·

Τῶι μεταπαλλόμενῳ κλήρῳ λάχοι σὺτάδ.

‘क्याय’.

400 Νῦν δ' ἤλθοι περὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡσθεῖ 20

„Θήσοιται πείρασόν μου μάχην ἐλίχσας ἀχαιοί.

„Αχαλόωσι γὰρ οἱ γε κατ' ἥμενοι, ἔθ' δὲ δύναιται

3. Ἰχθὺς ἐσθλὰ ἄνθρωποις πόλεμον βασιλῆας ἡ χαλεπὸν.

Τὸν δ' ἡμίζετ' ἔπειτα γέρον Πείραμος θεομδῆς,

Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηλεΐδα καὶ Ἀχιλλεύου

Εἰς, ἀγαθὴ μὲν πᾶσαν ἀληθεῖαν κατέλεξοι,

Faustum, qualis iam tu corpore & specie admirabilis,
Sapísque animo, beatísque es ex parentibus.

Hūc a. rursus alloquutus est internuntius Mercur.
Næ tu hæc omnia senex rite dixisti:
Sed age, mihi hoc dic & verè recense,
An aliquo mittis thesauros multos & pretiosos 380
Viros ad alieneas vbi ij tibi salui maneant?
An iam omnes relinquitis Ilium sacrum
Timentes? talis enim vir optimus perit
Tuus filius, non enim pugna quicquam inferior erat
Achiuis.

Huic a. postea respondit senex Priamus diuinus,
Quis vero tu es optime? quibusque es ex parentibus,
Qui mihi probè mortem infelicis filij narras?

Hunc a. rursus alloquutus est nuntius Mercurius,
Tentas me senex, & interrogas *super* Hectore diuino:
Hunc quidem ego valde sæpe in pugna gloriosa 390
Oculis vidi, & quando ad naues compellens
Argiuos interficiebat cædens acuto ære:

Nos verò stantes mirabamur: non enim Achilles
Sinebat nos pugnare iratus Attidæ.

Huius enim ego famulus eadēque duxit naus affa-
brefacta:

Ex Myrmidonibus n. sum: pater a. mihi est Polyctor:
Diues quidem hic est, senex verò iam sicut tu hic:
Sex autem ei filij sunt, ego verò septimus sum:
Inter hos facta sortitione, mihi sors obtigit & huc se-
querer:

Nunc autem veni in campum à nauibus, manè enim 400
Facient circum urbem pugnam fuscii Achiui:
Dolent enim hi desidentes, neque possunt
Continere cupidos bellireges Achiuorum.

Huic a. respondit postea senex Priamus formosís-
simus,

„Si quidem iam famulus Pelidæ Achillis
„Es, age, iam mihi omnem veritatem narra,

Sc ij

„Η ἐπὶ πατρὶ ἦεσσι ἐμὸς παῖς, ἥέ μιν ἦδη
 „Η πικροῖσι μῆνις ἱταμένοισιν ἐβλήθηκεν Ἀχιλλεύς·
 Τοῖ δ' αὖτε προσέειπε δριχέες Ἀργεῖοί τινες,

410

„ὦ γέροντες, πᾶσι τοῖςδε κυῖες φάγοι, ὅδ' οἴωτοί·

„Ἀλλ' ἐπὶ κείνους κεῖται Ἀχιλλεύς, ὃς ἔστι καὶ

„Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δουδεκάτη δ' ἐοικώς

„Κερύει, ὃ δέ τοι οἱ χροὺς σήπεται, ὃ δέ μιν
 εὐλαί·

„Εἴδοσ', αἳ ῥά τε φάτις ἀρήϊά τινες κατέδιδουσι.

„Ἡ μὲν μιν φείσῃ καὶ ἐν ἐτάρῳ φίλοισιν

„Ελκεῖ ἀκηδέεσσιν, ἥως ὅτε διαφαιή,·

„Οὐδέ μιν ἀρχαῖα, θοοῖό κεν αὐδὲς ἐπὶ λῶν,

„Οἷοι ἐρσείης κεῖται, φεῖ δ' αἶμα ῥέπειαι,

„Οὐδέ ποτιμαρῶς, ῥυὸ δ' ἔλκεα πάντα μέ-
 μυκει,

420

„Ὅσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.

„Ὡς τοι κηρύσσεται μάχης· θεὸς γὰρ ἦος ἔηος,

„Καὶ ἰέχυσεν ὡς ἔοικεν· ἐπίσφι φίλος φεῖ κῆρι.

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μῦθον,

„ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ εὐαίσιμα δῶρα δίδουσαι

„Ἀθανάταις, ἐπὶ ὅσῃ ἐμὸς παῖς, εἴ ποτ' ἔλθῃ,

„Λήθεται εἰς μεγάροισιν, θεῶν οἱ ὀλυμποῖ ἐχέουσιν.

„Τῶν δ' ἐπιμήσαντο καὶ οἱ θεοὶ ἀνὰ τοῖς ὦρ' αἴσῃ.

„Ἀλλ' ἀγε δὴ τόδε διξάμην, ἐμὲν πάρος κελεῖν
 ἄλυσον·

„Αὐτοῖσι τέρψεται, πέμψον δέ μοι ῥυὸν θεοῖσιν,

430

„Ὀφρα μιν ἐς κλισίῃσι Πηλεΐάδων ἀφ' ἔχουμαι.

Τοῖ δ' αὖτε προσέειπε δριχέες Ἀργεῖοί τινες,

„Παρὰ ἐμὸν γεγάς, γεωτέρου, ὃ δέ μοι πέσεις,

„Ὅς με κέλησέ μοι παρὲς Ἀχιλλεύς, ὃς ἔστι καὶ

„Τοῖ μὲν ἐγὼ δίδουκα καὶ αἰδέομαι φεῖ κῆρι

„Συλεύει, μή μοι τι κακὸν μετ' ἐπεσθῇ.

„Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πομπὴν καὶ κλυδὶ Ἀργεὺς ἰκοίμην

„Εἰδυκέως ἐοικὼς θεῶν, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων.

Ὅν κ' αὖτε τι πομπὴν ὀνοσάμενος μαχίσσεται.

Ἢ, καὶ ἐπαίξῃς ἐλευσίῃσι δῖμα καὶ ἵπποις,

„An adhuc apud naues est meus filius, an ipsum iam
„Suis canibus membratim dissectum præbuit Achilles.
Hūc a. rursus alloquutus est internūtijs Mercurius,
„O senex, nondum hunc canes ederunt, neque aues,
„Sed adhuc is iacet Achillis apud nauem, 410
„Neglectim in tentorijs: duodecimus autem ei dies
„Iacenti, neq; tamē ei corpus putrescit, neque ipsum
vermes

„Edunt, qui viros in bello interfectos consumunt
„Certē quidē ipsum circa sepulchrū sui amici dilecti
„Trahit sæuē, aurora quando diuina apparet,
„Nō tamē ipsū deturpat, mirareris & ipse superueniēs
„Qualiter roscidus iaceat: circū a. sanguis ablatus est:
„Neq; alicubi pollutus: at vulnera omnia cōclusa sūt,
„Quæcunque inflicta fuerant: multi n. ipsi ferrum
immiserunt.

„Sic tibi curant beati dij filium tuum: 420
„Et mortuum licet existentem, quoniam ipsis charus
est ex animo.

Sic dixit: gauisus est a. senex, & respondit verbo,
„O fili, sanē bonū est & decentia dona dare (licebat;
„Immortalib. quoniam nunquā meus filius si quādo
„Oblitus est in ædib. suis deorū qui Olymp. habitant:
„Ideo eius recordati sunt, & in mortis licet fato.
„Sed age, iam hoc accipe à me pulchrum poculum;
„Ipsumque serua, & deduc me cum diis,
„Dum ad tentorium Pelidæ perueniam.

Hūc a. rursus alloquutus est internūtijs Mercurius, 430
„Tentas senex iuniorem, neque mihi persuadebis:
„Qui me iubes tua dona clam Achille suscipere:
„Hunc quidem ego timeo, & vereor in animo
„Priuare vlla re, ne mihi malum in posterum fiat:
„Tibi a. ego comes etiam vsque inclytum Argos irem
„Beneuolē in naui veloci, aut pedibus sequens:
„Non aliquis tecū ducē me contemnens pugnauerit.
Dixit: & irruens Mercurius in currum & equos,

440

Καρπαλίμους μάστιγι καὶ ῥοά λαζέτο χροσί·
 Εἰ δ' ἐπιευσ' ἵπποισι καὶ ἡμίοις ῥῆνος ἦν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε ἰεῶν καὶ τάφρου ἵκοιτο·
 Οἱ δ' ἰεοὶ παρὰ δόρπα φυλακτῆρες ποιεῖτο·
 Τοῖσι δ' ἐφ' ἵπποις ἔχουσ' ἀγκυρῶν ἀργιφότης
 Πᾶσι, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλαι καὶ ἀπῶσαι ὀχῆας,
 Ἐς δ' ἄρα γε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπλῆς·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῳ Πηληϊάδεω ἄφικοιτο
 Τηλεφῶν, πλὴν Μυρμιδόνες ποίησαν αἶακτι
 Δῶρ' ἐλάτυσ κέρσαντες, ἀπ' ἑ κατ' ἰφρῆν
 ἔρεψαν,

450

Λαχθήειτ' ὄρθροι λαμφοδόθι ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλῳ αἰλῶν πίνσαν αἶακτι
 Στρωροῖσι πεκυνόισι· θυρῶν δ' ἐχέμενος ἑταβλῆς
 Εἰλάπιος, διτρεῖς μὲν ἑταρρήσσεσκε λαχαιῖ·
 Τρεῖς δ' αἰαίχες κοῖ μεγάλῳ κληῖδα θυράων
 Τῶν δῆται, Ἀχιλλεὺς δ' ἄρ' ἑταρρήσσεσκε καὶ οἶος.
 Δῆρα τὸ δ' Ἑρμείας ἐριουόιος ὤξε γέροντι·
 Ἐς δ' ἄρα γε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλεΐων·
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινε ἐπὶ χθοῖ, φάισεϊ τε,
 „ὦ γέρον, ἥτοι ἐχὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυθα
 460 „Ἑρμείας, σοὶ γὰρ μοι πατρὸς ἅμα πομπὴν ὅπως εἰ·
 „Ἀλλ' ἥτοι μὲν ἐχὼ παλιν εἴσομαι, ὅδ' Ἀχιλλῆος
 „Ὀφθαλμοῖς ὥσπερ ἰεμασσηδὶ δέκειται
 „Ἀγαῖα τοι θεοὶ ὧδε βροτοῖς ἄρα παζέμεν αἶτλη·
 „Τυοῖ δ' εἰσελθὼν λάβε γυνήατα Πηλεΐωνος,
 „Καί μιν ἰφρὸν πατρός, καὶ μητέρως ἦν κόμῳ
 „Λίσσεται τέκεος, ἵνα οἱ Σιὼ θυμὸν ὀρίης.

470

Ὡς ἄρα φασίηντας ἀπεβήσας μακρὸν ὄλυμπον
 Ἑρμείας Πρίαμος δ' ἔξ ἵππων ἄλτο χαυμάζε,
 Ἰεῶν δ' ἑκατ' αὐθιλίπῳ, ὃ δ' ἴμιμιν ἐρύχου
 470 Ἰσποῖς ἡμίοις τε· γέρον δ' ἴθις κίε οἴκου,
 Τῶν δ' Ἀχιλλεὺς ἵζεσκε Διὶ φίλος, εἰ δέ μιν αὐδὶ
 Εὐρ' ἐπαρῶν δ' ἀπαύευντε χατ' αἶατ'· τᾷ δ' οἶον
 Ἥρας Αὐτομίδω τε καὶ Ἀλκιμῶς ὅζος Ἀρκος
 Ποίπινυοι παρῶν τε· ἰεοὶ δ' ἀπ' ἀλκῆς ἐδῶδ'.

Statim flagellum & habenas accepit manibus:

Inspirauit autem equis & mulis robur magnum.

Sed quū iam ad turreſq; nauū & foſſam peruenerūt,

440

Tum verò primum circa cœnas custodes laborabant:

Illis ſomnum infudit internuntius Argicida

Omniſus, moxque aperuit portas & amouit veſtes,

Introduxit v. Priamūq; & ſplēdida dona in vehiculo,

Sed quando iam ad tentorium Pelidæ peruenerunt

Altum, quod Myrmidones fecerant regi,

Ligna abietis ſecantes, ſed de ſuper cooperuerant

Lanuginoſum culmen ex prato metentes,

Circum autem ei magnam aulam fecerant regi

450

Furcis frequentibus: ianuam a. cōtinebat vnus obex

Abiegnus, quem tres quidem claudēbant Achiui:

Tres verò aperiebant magnum clauſtrum ianuarum:

Alij quidem: Achilles verò claudēbat etiam ſolus,

Tunc verò Mercurius perutilis aperuit ſeni.

Intrōque duxit inclyta dona pedibus veloci Achilli:

Ex equis verò deſcendit in terram dixitque,

„ O ſenex, certè ego deus immortalis veni

„ Mercurius: tibi enim me Iupiter ſimul ducē prębuit:

„ Verū ego iam recedam, neque Achillis

460

„ Oculos ſubibo, inuidioſum enim eſſet

„ Immortalem Deum ſic mortales amare palām.

„ Tu autem ingreſſus, prehēde genua Pelidæ.

„ Et ipſi per patrem & matrem bene comptam

„ Supplica, & filium, vt ei animum commoueas.

Sic igitur fatus abiit ad altum Olympum

Mercurius: Priamus verò ex equis deſiliit humi,

Idæum autem ibi reliquit: hic verò manſit retinens

Equos mulasque: ſenex autem rectā iuit in eam quā dium

partem

Vbi Achilles ſedebat Ioui charus, intūſq; eum ipſum

470

Inuenit, ſocij a. ſeorſim ſedebant; huicque duo ſoli

Heros Automedónque & Alcimus ramus Martis,

Miniſtrabant aſtantes (modo autem quieuerat à cibo

S f iij

240

Καρπαλίμους μάστιγα ἔχ' ἑλὼϊα λάζετο χερσίν·
 Εἰ δ' ἐπιευσ' ἵπποισι καὶ ἡμίονοις μῆνος ἦν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε κῶδι καὶ τὰ φρουρὰ ἵκοιτο·
 Οἱ δ' ἵέοντο δόρυπα φυλακτῆρες ποιεῖντο·
 Τοῖσι δ' ἐφ' ἵπποις ἔχυνε δῖος ἑρως Ἀργεῖοί τινες
 Πᾶσι, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσσε ὀχῆας,
 Ες δ' ἄγαγε Φείαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπλῆης·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῳ Πηληϊάδεω Ἀφίκοιτο·
 Τυφελὸν, πλὴν Μυρμιδόνες ποίησαν αἶακπ
 Δῶρ' ἐλάτυσ κέρσαντες, ἀπ' ἑ κατ' ἰσθμῷ
 ἔρεψαν,

450

Λαχθήειτ' ὄρθροι λαμφοδόθι ἀμύσαντες·
 Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλῳ αὐλῶν πίπταν αἶακπ
 Στρωγῆσι πυκνοῖσι· θυρῶν δ' ἔχ' ἑμεῖνος ἑταῖρος
 Εἰλάπιος, διτρῆς μὲν ἑπὶ ῥήσσεσκε Ἀχαιοί·
 Τρῆς δ' αἰεσίγεσκοι μεγάλῳ κληῖδα θυράων
 Τῶι δῆϊαι, Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἑπὶ ῥήσσεσκε καὶ οἶος.
 Δῆρα τόθ' Ἑρμείας ἐριουόιος ὦξε γέροντι·
 Ες δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκεϊ Πηλείαι·
 Εξ ἵππῳ δ' ἀπέβαινε βῆτι χθοῖ, φώϊσσει τε,
 „ὦ γέρον, ἥτις ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυθα
 „Ἑρμείας, σοὶ γὰρ με πατρὸς ἅμα πομπὴν ὅπαυσι·
 „Ἀλλ' ἥτις μὲν ἐγὼ παλιν εἴσομαι, ἔδ' Ἀχιλλῆος
 „Ὀφθαλμοῖς ἴσθι με· ἱεμεσσηδὶ δέ κε εἴη
 „Ἀγαῖα τοὶ θεοὶ ὦδε βροτοῖς ἄγαπαζέμεν αἶτλη·
 „ὅη δ' εἰσελθὼν λάβε γυνῆα Πηλείαιος,
 „καὶ ἰσθ' πατρός, καὶ μητέρως ἡνκόμοιο
 „καὶ τέκεος, ἵνα οἱ Σιὼ θυμὸν ὀρίης.

460

Εἰς ἄρα φωνήσας ἀπέβησθ' ἐμαχρὸν ὄλυμπον·
 Ἑρμείας Φείαμος δ' ἐξ ἵππῳ ἄλτο χαυμάζε,
 Ἰδαῖοι δ' ἔχ' αὐθιλίπῳ, ὃ δ' ἴμιμει ἐρύχου
 Ἰσπῶν ἡμίονοις τε· γέρον δ' ἴθις κίε οἴκου,
 Τῷ δ' ἔχ' ἑσσε Διὶ φίλος, ἐπ' δέ με αὐδὸν
 ἀπαύειτε κατ' ἑατο· τὰ δ' ἴδ' οἶον
 τε καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἀρκος
 τε· ἵπποι δ' ἀπὸ λυγρὸν ἔδωδ' ἔχ'.

Statim flagellum & habenas accepit manibus:

Inspirauit autem equis & mulis robur magnum.

Sed quū iam ad turreſq; nauū & foſſam peruenerūt,

Tum verò primum circa cœnas cuſtodes laborabant:

Illis ſomnum infudit internuntius Argicida

Omnibus, moxque aperuit portas & amouit veſtes,

Introduxit v. Priamūq; & ſplēdida dona in vehiculo,

Sed quando iam ad tentorium Pelidæ peruenerunt

Altum, quod Myrmidones fecerant regi,

Ligna abietis ſecantes, ſed de ſuper cooperuerant

Lanuginoſum culmen ex prato metentes,

Circum autem ei magnam aulam fecerant regi

Furcis frequentibus: ianuam a. cōtinebat vnus obex

Abiegnus, quem tres quidem claudēbant Achiui:

Tres verò aperiebant magnum clauſtrum ianuarum:

Alij quidem: Achilles verò claudēbat etiam ſolus,

Tunc verò Mercurius perutilis aperuit ſeni.

Intrōque duxit inclyta dona pedibus veloci Achilli:

Ex equis verò deſcendit in terram dixitque,

„ O ſenex, certè ego deus immortalis veni

„ Mercurius: tibi enim me Iupiter ſimul ducē prębuit:

„ Verū ego iam recedam, neque Achillis

„ Oculos ſubibo, inuidioſum enim eſſet

„ Immortalem Deum ſic mortales amare palām.

„ Tu autem ingreſſus, prehēde genua Pelidæ.

„ Et ipſi per patrem & matrem bene cōptam

„ Supplica, & filium, vt ei animum commoueas.

Sic igitur fatus abiit ad altum Olympum

Mercurius: Priamus verò ex equis deſiliit humi,

Arum autem ibi reliquit: hic verò manſit retinens

quos mulasque: ſenex autem rectā iuit in eam quādiū

partem

Achilles ſedebat Ioui charus, intūſq; cum ipſum

ſocija. ſeorſim ſedebant; huicque duo ſoli

utomedónque & Alcimus ramus Martis,

ſtant aſtantes (modo autem quieuerat à cibo

S f iij

440

450

460

470

Εἴδωι ὑπίπαι, ἐπὶ δὲ παρέκειτο τράπεζα·

Τοὺς δ' ἔλατ' ἐσελθῶν Πείαμος μέγας, ἄγχ' δ'
ἄρα τὰς,

Χρσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γυνῶντα καὶ κύσε χεῖρας

Δειπᾶν αἰδρυμένοις, αἳ οἱ πολέας κτενέον ἦεν.

480

Ὡς δ' ὅταν αἰδρ' ἄπ' ἐκ πυκνῆς λάβῃ, ὅς' οἱ πατήρ·

ὦπα χεῖρα κτεῖνας, ὧς οἱ ἔξικετο δῆμος·

Αἰδρὸς ἐς ἀφικνῶ· θάμβος δ' ἔχει εἰσο-
έρχονται·

Ὡς Ἀχιλλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πείαμον θεοῖδ' ἄνδρα·

θάμβησεν δὲ καὶ δῆμοι, ἐς δῆμους δ' ἰδοῖτο·

Τοὶ δὲ λισσόμενος Πείαμος πρὸς μῦθοι ἔειπε,

„Μηΐσαι πατρός θεῖο θεοῖς ἐπιπείκελ' Ἀχιλλεῦ,

„Τηλίκου, ὃς τῶν ἐγὼν ὀλοῶν ἐπὶ γήραος ἔδω·

„Καὶ μὲν πρὸς κεῖνοι φεισάμεναι ἀμφὶς εἶοιτες

„Τάρευσ', ἔδ' ἐπὶ σὺν δῶν καὶ λοιγὸν ἀμύναι·

„Ἀλλ' ἦτοι καὶ νῦν γε σέθεν ζώοντες ἀκούω

490

„Χαίρει τ' οἷ στυμῶν, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡμᾶτα πάντα·

„Ὅψατο φίλοι υἱοὶ ἀπὸ Τροίης εἰσίοιτα·

„Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπὶ τέκοι ἦεν ἀείσοις,

„Τροίην οἱ εὐρεῖν, καὶ δ' ἔπειτα φημι λελῶσθαι.

„Πειθήκοιτά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθοι ἦεν Ἀχαιοί.

„Εἰπὲν καὶ δεκά μοι ἦσαν ὅκ' ἐκιδύος ἦσαν·

„Τοὺς δ' ὁμῶς μοι ἐπέκλειον ἐν μεγάροισι γυναῖκες·

„Τῶν μὲν πολλῶν θύρας Ἀρης ὑπὸ γυνῶν ἐλύσει·

„Ὡς δὲ μοι εἶος ἔλιν, ἄρυσ' δ' ἄστυ καὶ αὐτοίς,

500

„Τοῖσι τῶν ὀφθαλμῶν κτεῖνας ἀμυνόμενοι παῖ πατρὸς

„Εκτρεῖν τῶν υἱῶν εἴτε χ' ἰχάτω ἦεν Ἀχαιοί,

„Λυσόμενος τῶνδε θεῖο, φέρον δ' ἀπὸρῆσι ἀποινα·

„Ἀλλ' αἰδέομαι θεοὺς Ἀχιλλεῦ, αὐτοὶ τ' ἐλπίστοι,

„Μισυμένεος σὺ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινός·

πρὸς τῶν.

„Εἴπω δ' οἱ ἔπειτα πρὸς ἐπιχθόνιος βροτὸς δῆμος,

„Αἰδρὸς παιδοφόνου ποτὶ νόμα χεῖρ' ὀρέμεσθαι.

Ὡς φάτο· τῶ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερῶν ὤρου γόοιο,

Ἀφαιμένεος δ' ἄρα χερσὶς ἀπώσσειτ' ἡκα γέροισιν.

Edens & bibens: adhuc etiam apposita erat mensa)
 Hos latuit ingressus Priam. magnus: propè verò stās
 Manib. Achillis accepit genua, & osculatus est manus
 Graues, homicidas, quæ ei multos interfecerāt filios:
 Ut quādo aliquē damnū magnū ceperit, qui in patria
 Viro interfectò, ad alium peruenit populum
 Viri ad diuitis *domum*: stupora. habet insipientes: 480
 Sic Achilles stupuit videns Priamum pulcherrimum,
 Stupueruntque & alij, seque inuicem aspiciebant:
 Huic & supplicans Priamus verbum dixit,
 Recordare patris tui, ô dijs par Achilles,
 „Eiusdem ætatis ac ego, in graui senectutis limine:
 „Et quidē fortè illum alicubi vicini, procul existentes
 „Vexant, neq; quis est *qui* damnum & pestem arceat:
 „Verum ille quidem te viuere audiens,
 „Gaudet in animo atque sperat dies omnes
 „Visurum se dilectum filium è Troia redeuntem.
 „At ego omnino infelix, postquā genui filios optimos 490
 „Troia in lata, horum iam nullum puto reliquū esse:
 „Quinquaginta mihi erāt, quādo venerūt filij Achiu.
 „Nouemdecim quidem mihi vno ex ventre erant:
 „Alios a. mihi pepererunt in domibus mulieres:
 „Horū quidem multorum impetuofus Mars genua
 dissoluit,
 „Qui a. mihi vnicus erat custodiebatque vrbē & ipsos,
 „Hunc tu nuper interfecisti pignantem pro patria
 „Hectorē, cuius nūc gratiā venio ad naues Achiuorū
 „Redempturus à te, fero autem infinita dona: 500
 „At ~~tu~~ reuerere deos Achilles, meiq; ipsius miserere,
 „Recordatus tui patris: ego a. etiam miserabilior:
 „Sustinui n. qualia nōdum quisquam terrestris ho-
 mo alius,
 „Viri filiorum interfectoris ad os manum porrigere.
 Sic dixit: huic verò patris causa desiderium com-
 mouit luctus:

Attingens verò manu repulit modestè senem.

Sf v

Τὼ δ' ἴμισι μῦθον, ὃ μὲν Ἐκτόρος ἀνδρὸς φοίτο,
 Κλαῖ' ἀδινὰ πεπαρομένη πεδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυθάσθε·
 310 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖει ἐοῖ πατέρ', ἀμύοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλοι· τῷ δ' ἵστοι ἀχὶ χεῖ' δώματ' ὀρώρου
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπητο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Καὶ οἱ ἀπὸ κοραπίδων ἦλθ' ἱμερὸς ἠδ' ἀπὸ γῆρας,
 Αὐτὰρ ἀπὸ θροῖν ὤρτο, μέγιστα δ' ἱερὸς αἵψη,
 Οἴκτειραι πολίεσσι χάρη, πολὺν τε γένοιτο·

Καὶ μὲν Φωιδῶντες ἔπειτα πλερόντα φασσι δαί,
 „Αἰεὶ δὲ πλάκα δ' αἶψα σοὶ χεῖ' θυμῷ·
 „Πῶς ἔτι νῦν ἐπὶ ἵππας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
 „Αἰδρὸς ἐς ὀφθαλμοῖς, ὅς τοι πολέας τε
 καὶ ἰσθλοὺς

320 „Τίρας ὅλβια ἔριζα· σιδήρεοι γὰρ τοὶ ἦτορ.
 „Ἀλλ' ἄγε δή κατ' ἄρ' ἔζω ἐπὶ θρόνῳ ἄλγιστα
 ἔμπτῃς

„Εἰ θυμῷ κατακείσθ' ἑάσμεν ἄχρ' ἄνδρ' ὦρ.
 „Οὐ γὰρ πρὸς κοῖνῃσι πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 „Ὡς γὰρ ἐπικλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
 „Ζῶντι ἄχρ' ἄνδρ' αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσι.
 „Δοιοὶ γὰρ τε πῖθοι κατακείσθ' ἐπὶ Διὸς ὕδα·
 „Δώρον, οἷα δίδωσι, καχῶν, ἕτερος δ' ἑάων·
 „Ὡ μὲν καμνίξας δῶν Ζεὺς τερπικέρα μῶς,
 „Ἀλλοτε μὲν τε κακῶ ὃ γὰρ κύρεται, ἀμύοτε δ'
 ἰσθλῶ.

330 „Ὡ δέ κε τῷ λυγρῷ δῶν, λαβὴ δ' ἔθηκε·
 „Καὶ ἐκ κοῖνῃ βύβρασις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
 „Φοίτῃ δ' ὅτε θεοῖσι τε πᾶσι καὶ βροτοῖσι.
 „Ὡς μὲν καὶ Πηλεΐδῃ θεοὶ δῶσαν ἄγλαα δῶρα·
 „Ἐκ χειρὸς ποίπας γὰρ ἐπ' ἀνθρώποις ἐμείχασθε
 „Ὀλβῶν τε πλῆθος, αἶσας δ' Ἰοῦ Μυρμιδόνεσσιν,
 „Καὶ οἱ θιατῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἀκοίπῃ·
 „Ἀλλ' ἐπὶ τῷ τῷ ἦκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ ὕπνῳ
 „Παίδων ὅσων μέγιστοι γοῖν γέγερτο κραιώπων,
 „Ἀλλ' ἑῖα παῖδά τέκει παναώεσσι· ἔδ' ἐν τῷ γὰρ
 „Γεγασκότα κομίζω, ἐπὶ μάλα πολλοὶ πατέρης

Sic illi reminiscences, hic quidem Hæctoris homicide:
Flebat abundè ante pedes Achillis prouolutus.

At Achilles plorabat suum patrem, interdum a. rursus
Patroclum: horúmque gemitus in ædibus excitabatur.

At postquam luctu satiatuſ est diuinus Achilles, 510

Et ei è præcordiis abiit desiderium atque è membris,

Protinus è sede surrexit, senem autem manu erexit,

Miseratus canúmque caput, canámque barbani,

Et ipsum edita voce, verbis alatis alloquutus est,

„ Ah miser certè iam multa mala tolerasti tuo ani-
mo. (lus

„ Viri ante oculos, qui tibi multósque & strenuos

„ Filios interfeci? ferreus tibi animus.

„ Sed age iam confide in sede, dolores tamen

„ In animo residere sinamus tristes licet.

„ Non enim aliqua vtilitas est frigidi luctus. 520

„ Sic enim destinarunt dii miseris mortalibus,

„ Ut viuant tristes: ipsi verò sine cura sunt.

„ Duo quippe dolia iacent in Iouis limine

„ Donorum quæ dat, *alterum* malorum, alterum verò
bonorum:

„ Cui quidem miscens dederit Iupiter fulminator,

„ Interdum quidem malum ipse consequitur, inter-
dum verò bonum:

„ Cui a. ex malis dederit, cum perpetuò iniuriæ expo-
suit:

„ Et ipsum mala fames in terra alma exagitat: 530

„ Vagatur a. nec diis honoratus, nec hominibus.

„ Sic quidem Peleo dii dederunt illustria dona

„ A natiuitate, omnes n. supra homines ornatus est

„ Felicitate diuitiisque, imperabat verò Myrmidonib.

„ Et ei mortali existenti deam fecerunt vxorem.

„ Sed tamè ei quoque adiecit deus malū, quod ei nulla

„ Filiorum in manibus soboles fuit imperantium.

„ Sed vnum filium genuit brevis æui: neque verò eū

„ Senescentem curo, quoniam valde procul à patria

970 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Ω.

„Ημαιοὶ Τροίηνσιν τε κήδωσι καὶ σοὶ τέκνα·

„Καὶ σε γέροντι κοῖνῳ ἀκούομεν ὀλβιοὶ ἔτι·

„Οἷοι Λέσβος αἶψα Μάλαρος ἔδος εἶδος ἔργει,

„Καὶ Φρυγίην κατ' ὤφρτε, καὶ Ἑλίουποιοι ἀπείρωι·

„Τῷ σε γέροντι πλῆτ' ἐπεὶ καὶ ὑπ' αἰσφαισὶ πεκάλῃ.

„Αὐτὰρ ἐπεὶ τιπῶμαι τὸ δ' ἡγαγοὶ ἔραϊάωνες,

„Αἰεί τοι φείδ' αἵ σ' ὑμᾶσαι τ' ἀνδραγαθίσαι τε·

„Λιχέο, μηδ' ἀλίας οἱ ὀδύρεο σὸι καὶ θυμῷ.

„Οὐ γὰρ περὶ κήδεσσιν ἀκαχήνομεν ἦος ἧος,

550 „Οὐδέ μοι αἰσθήσεις· κοῖν' ἐκ κακῶν δὴ πᾶσιν ὄναρ.

Τοὶ δ' ἡμείβετ' ἐπιταγέροι Πείραμος θεοφθής,

„Μή με πᾶσι θεοῖσι ἴζεο διοτρεφής, ὅφρα κει ἔκτωρ·

„Κεῖται δ' οἱ κλισίῃσι ἀκιδῆς δὴν ἀτάχιστα

„Λῦσοι, ἵ' ὀφθαλμοῖσι ἴδω, σὺ δ' ἴδεις ἀποινα.

„Πολλά, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δ' ἴδ' ἔτι δ' ἀπώγαο

καὶ ἔλθοις.

„Σὺ δ' ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπὶ με κοῖν' ἔαστας.

„Αὐτοὶ τε ζῶσι, καὶ ὄρα· φάος ἡελίοιο.

Τοὶ δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼσι πρὸς ἑσπέρην πόδας ὤκεις Ἀχαιοί,

„Μηκέτι μὲν ἐρέθιζε γέροντι, ἵεαι δ' ἐκ αὐδός

560 „Ἐκτράτοι λῦσαι, δίομαι δέ μοι ἄγγελος ἦλθε.

„Μήτις ἢ μ' ἔτεκε, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·

„Καὶ δ' ὅ σ' ἐκ μισῶσθε Πείραμος φρεσὶν, ἔδ' ἐμε

λήθεις·

„Ὅττι θεῶν περ ἦγε θυγάτηρ ἰῆας Ἀχαιῶν.

„Οὐ γὰρ κει παῖς βροτός ἐλθέμεν, ἔδ' ἐμὰ λ' ἔβω.

„Ἐς στρατόν· ἔδ' ἐγὼ αἶψα φυλάκους λάθοι, ἔδ' ἐκ

ὀχθῆας.

„Ῥῆα μάτοχλίστιε θυγάτηρ ἡμετέρηαι.

„Τῷ μὲν μή μοι μάλατις εἰς ἄλγεσι θυμῷ ὀρίγης,

„Μή σε γέροντι ἔδ' αὐδὸς οἱ κλισίῃσι ἔασσω,

„Καὶ ἱκέτιμ' ὥρ' εἴοπα, Διὸς δ' ἀλίπομαι ἐφετμάε·

570 „Ὡς ἔφατ'· ἰδδισσι δ' ὀρέσθαι, καὶ ἐπιθετο μῦθον.

Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λείπει ὥς, ἄλτο θυράζε

Οὐκ οἶος, ἀμὰ τῷ γε δὺα θεράποντες ἔπητο,

„Sedeo in Troia, téque affligens & tuos filios.
 „Et te, senex, quōdā quidem audiebamus beatū esse,
 „Quātū Lesbos, superius Macaris sedes, int' cōtinet,
 „Et Phrygia de super, & Hellesp' ntus immensus.
 „Horum te, senex, diuitiisque, & *in super* filiis aiunt ex-
 celluisse.

„At postquā tibi damnum hoc adduxerunt superi,
 „Semper tibi circa urbem pugnaeque virorūq; cedes:
 „Perfer tamen, neque perpetuò luge tuo in animo:
 „Nihil enim proficies mœrens ob filium tuum,
 „Neque ipsum resurgere facies, quin potius malum
 aliud patieris. 550

Huic a. respondit postea senex Priamus diuina for-
 ma præditus, (Hector

„Ne me adhuc in sedē colloca Iouis alūne, quandiu
 „Iacet in tentoriis insepultus, sed citissimè
 „Solve ut oculis videam: tu autem suscipe dona
 „Multa q. tibi ferimus, tu verò his fruaris, & peruenias
 „Tuā in patriam terram, quoniā me primum siuisti
 „Ipsumque viuere & videre lumen solis.
 „Hunc a. tortuè intuitus alloq. est pedibus velox A-
 chilles. (cogito & ipse

„Ne amplius nunc mihi animum commoue senex,
 „Hectorem tibi solacere: à Ioue n. mihi nuntia venit 560
 „Mater, quæ me peperit filia marini senis:
 „Et te cognosco, Priame, mentibus, neque me lates,
 „Quod deorum aliquis duxit veloces in naues Achi-
 uorum: (bescens

„Non n. ausus esset homo venire, ne valde q. pu-
 „Ad exercitum, neq; custodes latuisset, neque obices
 „Facile referasset portarum nostrarum:
 „Ideo nunc ne mihi magis in dolorib. animū moueas:
 „Nō te senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam,
 „Supplicē licet existentē, Ioussque negligā mandata.

Sic dixit: timuit a. senex, & paruit verbo: 570

Pelieds verò è domo tanquam leo saltauit foras,

„Non solus, simul hunc duo famuli sequuti sunt,

440

Καρπαλίμους μάστιγα ἔκλυα λάζετο χροῖν·
 Εἰδ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμίσις μόρος ἦν.
 Ἀλλ' ἔτε δὴ πύργους τεῖχεσσι καὶ τάφροσι ἵκοιτο·
 Οἱ δ' ἰοίεσθαι δόρυπα φυλακτῆρες ποίεοντο·
 Τοῖσι δ' ἐφ' ἵπποις ἔχουσιν δακτύλους ἀργεῖφοιτις
 Πᾶσι, ἄφαρ δ' ὤξευπλας καὶ ἀπῶσαι ὀχῆας,
 Ες δ' ἄγαγε Πείραμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀκλῆης·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῳ Πηληϊάδεω ἄφικοιτο·
 Τηλέων, πῶς Μυρμιδόνες ποῖνσαν αἶακτι
 Δῶρ' ἐλάτυσ κέρσαντες, ἀπ' ἑ κατ' ἰσθμῷ
 ἔρεψαν,

450

Λαχθήειτ' ὄρθροι λημοιόθι ἀμύσαντες·
 Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλῳ αὐλῷ πίνσαν αἶακτι
 Στρωροῖσι πεκυστοῖσι· θυρῶν δ' ἔχουσιν ἑταῖροις
 Εἰλάπιος, διτρεῖς μὲν ἑταῖροισι Λαχάοι·
 Τρεῖς δ' αἰατῆες κοινὰ μεγάλῳ κληῖδα θυράων
 Τῶν δ' ἄλλων, Ἀχιλλεὺς δ' ἄρ' ἑταῖροισι καὶ οἷος.
 Δῆρα τόθ' Ἑρμείας ἐριουῖος ὤξε γέροντι·
 Ες δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶν κεί Πηλείων·
 Εξ ἱσπῶν δ' ἀπέβαινε βῆτι χθοῖ, φωνήσῃ τε,
 „ὦ γέρον, ἥτοι ἐχὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυστα
 460 „Ἑρμείας, σοὶ γὰρ με πατὴρ ἅμα πομπὴν ὅπως εἰ·
 „Ἀλλ' ἥτοι μὲν ἐχὼ παλιν εἴσομαι, ἔδ' Ἀχιλλεύς·
 „Ὀφθαλμοῖς ἴσθι μὲν ἱερωσὶν δὲ κείεσσι
 „Ἀγαῖα τοῖς θεοῖς ὅδε βροτῶν ἄγαπα ζέων αἵτις·
 „Τυοῖν δ' εἰσελθὼν λάβε γυνῆα Πηλείωνος,
 „Καί μιν ἰσθ' πατρός, καὶ μητέρως ἡνκόμοιο
 „Λίσσῃ καὶ τέκεος, ἵνα οἱ Σιών θυμὸν ὀρίης.

460

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπὸ βῆτος μακρὸν ὄλυμπον
 Ἑρμείας Πείραμος δ' ἐξ ἱσπῶν ἄλτο χαυμάζε,
 Ἰαίον δ' κατ' αὐθιλίπῃ, ὃς μίμνει ἐρύχρῳ

470

Ἰσπῶν ἡμῶν τε· γέρον δ' ἴβει κίον οἴκου,
 Τῷ δ' Ἀχιλλεὺς ἵζεσκε Διὶ φίλος, ὅς μιν αὐδὲ
 Εὖρ' ἐπερὶ δ' ἀπαύειε κατ' αἶατο· τὰ δ' οἷα
 Ἦρος αὐτομίδων τε καὶ Ἀλκιμος ὅζος Ἀρκος
 Ποίπινυοι παρέοιτο· ἰοί δ' ἀπ' Ἀλκίονος ἑδῶδης.

Statim flagellum & habenas accepit manibus:

Inspirauit autem equis & mulis robur magnum.

Sed quū iam ad turreſq; nauū & foſſam peruenerūt,

Tum verò primum circa cœnas cuſtodes laborabant:

Illis ſomnum infudit internuntius Argicida

Omnibus, moxque aperuit portas & amouit veſtes,

Introduxit v. Priamūq; & ſplēdida dona in vehiculo,

Sed quando iam ad tentorium Pelidæ peruenerunt

Altum, quod Myrmidones fecerant regi,

Ligna abietis ſecantes, ſed de ſuper cooperuerant

Lanuguinoſum culmen ex prato metentes,

Circum autem ei magnam aulam fecerant regi

Furcis frequentibus: ianuam a. cōtinebat vnus obex

Abiegnus, quem tres quidem claudebant Achiui:

Tres verò aperiebant magnum clauſtrum ianuarum:

Alij quidem: Achilles verò claudebat etiam ſolus,

Tunc verò Mercurius perutilis aperuit ſeni.

Intrōque duxit inclyta dona pedibus veloci Achilli:

Ex equis verò deſcendit in terram dixitque,

„ O ſenex, certè ego deus immortalis veni

„ Mercurius: tibi enim me Iupiter ſimul ducē prębuit:

„ Verū ego iam recedam, neque Achillis

„ Oculos ſubibo, inuidioſum enim eſſet

„ Immortalem Deum ſic mortales amare palām.

„ Tu autem ingreſſus, prehende genua Pelidæ.

„ Et ipſi per patrem & matrem bene comptam

„ Supplica, & filium, vt ei animum commoueas.

Sic igitur fatus abiit ad altum Olympum

Mercurius: Priamus verò ex equis deſiliit humi,

Idæum autem ibi reliquit: hic verò manſit retinens

Equos mulasque: ſenex autem rectā iuit in eam quædium

partem

Vbi Achilles ſedebat Ioui charus, intūſq; cū ipſum

Inuenit, ſocij a. ſeorſim ſedebant, huicque duo ſoli

Heros Automedónque & Alcimus ramus Martis,

Miniſtrabant aſtantes (modo autem quieuerat à cibo

S f iij

Βῶται ὑπὶ ποταμῷ, ἐπὶ δὲ παρέκειτο τράπεζα·

Τοὺς δ' ἔλαθ' ἐσέλθῃ Πείαμος μέγας, ἄγχι δὲ
ἄρα σταί,

Χρσὶν ἀχιλῆος λάβε γυνῶντα καὶ κύσε χεῖρας

Δειαὶ αἰδρυφίοις, αἳ οἱ πολέας κτενέει ἦας.

480

Ὡς δ' ὅταν αἰδρ' ἀπὸ περικλῆ λάβῃ, ὅς' ἐπὶ πατρὶ.

Φῶτα κτετακτείας, ὧς οἱ ἐξίκετο δῆμος.

Αἰδρὸς ἐς ἀφῆκε· θάμβος δ' ἔχει εἰσο-
ρῶντα.

Ὡς ἀχιλῆς θάμβησεν ἰδὼν Πείαμον θεοφδέα·

θάμβησεν δὲ καὶ δῆμοι, ἐς δῆμόν τε δ' ἰδοῖτο.

Τοὶ δὲ λυσόμορος Πείαμος πρὸς μῦθον ἔειπε,

„Μιῆσαι πατρός σεῖο θεοῖς ἐπιέκελ' ἀχιλῆϊ,

„Τηλίκου, ὃς τῶν ἐγὼν ὀλοῶν ἐπὶ γήραος ἔδω.

„Καὶ μὲν πού κεῖνοι φεισάμεναι ἀμφὶς εἴοιτες

„Τέρευσ', ἔδῃ περ ἐπὶ δόλῳ καὶ λοιγροῖ ἀμύνει.

„Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούει

490

„Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ὅτι τ' ἐλπίται ἡματα πάντα.

„Ὁ ψαλξ φίλοι υἱοὶ δ' ἀπὸ Τροίης εἰσὶν οἶτα.

„Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπὶ τέκοι ἦας ἀείσοις,

„Τροίης οἱ εὐρεῖη, ἧς δ' ἔπειτα φημι λελῶφθαι.

„Πειθήκοιτά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον ἦες ἀχαῶι.

„Εἰπὲα καὶ δεκά μοι ἦσαν ἐκ κλυδὸς ἦσαν.

„Τοὺς δ' ὧς οἱ μοι ἐπέκει ὅσι μαγάρῃσι γυναιῖκα.

„Τῷ μὲν πολλῷ θυρῶς ἀρης ὑπὸ γυνῶν ἐλύοντο.

„Ὡς δὲ μοι οἷος ἔκλυ, ἄρυσεν δ' ἄστυ καὶ αὐτοῖς,

300

„Τοῖσι δὲ τρωάδων κτεῖνας ἀμυνόμενοι πατρὸς

„Εκβρα· τῷ μὲν εἴτεχ' ἰχάτω ἦας ἀχαῶι,

„Λυσόμορος τῶν σεῖο, φέρον δ' ἀφῆκεν ἀποινα.

„Ἀλλ' αἰδέομαι θεοῖς ἀχιλῆϊ, αὐτοῖσι τ' ἐλίησιν,

„Μικτόμορος σὺ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινός.

πρὸς τῶν.

„Επὶ δὲ εἴ' ἔπειτα περὶ χθονὸς βροτῶν δῆμος,

„Αἰδρὸς παιδοφόνου ποτὶ νόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερῇ ὤρετο γόοιο,

Ἀψάμορος δ' ἄρα χερὸς ἀπῴσατο ἦκα γέροντα.

Edens & bibens: adhuc etiam apposita erat mensa)
 Hos latuit ingressus Priam. magnus: propè verò stās
 Manib. Achillis accepit genua, & osculatus est manus
 Graues, homicidas, quæ ei multos interfecerāt filios:
 Ut quādo aliquē damnū magnū ceperit, qui in patria
 Viro interfectō, ad alium peruenit populum

Viri ad diuitis domum: stupor a. habet insipientes: 480

Sic Achilles stupuit videns Priamum pulcherrimum,
 Stupueruntque & alij, seque inuicem aspiciebant:

Huic & supplicans Priamus verbum dixit,

Recordare patris tui, ō dijs par Achilles,

„Eiusdem ætatis ac ego, in graui senectutis limine:

„Et quidē fortē illum alicubi vicini, procul existentes

„Vexant, neq; quis est qui damnum & pestem arceat:

„Verum ille quidem te viuere audiens,

„Gaudet in animo atque sperat dies omnes

„Visurum se dilectum filium è Troia redeuntem.

„At ego omnino infelix, postquā genui filios optimos 490

„Troia in lata, horum iam nullum puto reliquū esse:

„Quinquaginta mihi erāt, quādo venerūt filij Achiu.

„Nouemdecim quidem mihi vno ex ventre erant:

„Alios a. mihi pepererunt in domibus mulieres:

„Horū quidem multorum impetuosus Mars genua
 dissoluit,

„Qui a. mihi vnicus erat custodiebatque urbē & ipsos,

„Hunc tu nuper interfecisti pignantem pro patria

„Hectorē, cuius nūc gratiā venio ad naues Achiuorū

„Redempturus à te, fero autem infinita dona: 500

„At tu reuerere deos Achilles, meiq; ipsius miserere,

„Recordatus tui patris: ego a. etiam miserabilior:

„Sustinui n. qualia nōdum quisquam terrestris ho-
 mo alius,

„Viri filiorum interfectoris ad os manum porrigere.

Sic dixit: huic verò patris causa desiderium com-
 mouit luctus:

Attingens verò manu repulit modestè senem.

Sf v

Τὼ δ' ἔμιντο μῦθον, ὁ μὲν Ἐκτόρος αἰδρωφόιοιο,
 Κλαῖ' ἀδινὰ πεπαρθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυθῶς·
 310 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖει ἐοῖ πατέρ', ὅμοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλος· τῷ δ' ἔτοια χεῖρ' ὀρώρει
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τεταρπυτο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Καὶ οἱ ὑπὸ κοραπίδω ἦλθ' ἴμερος ἠδ' ἀπὸ γῆρας,
 Αὐτὸς ὑπὸ θρόνῳ ὄρετ', ἡρότα δ' ἥϊρος αἰΐτη,
 Οἰκτεῖραι πολίοντε κάρη, πολίοι τε γένηοι·

Καὶ μὲν Φωίῃσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα,
 „Αἰεὶ δὲ πλάκα εἴς σέ σ' αἴχμο σὸν χεῖρ' ὄμοι·
 „Πῶς ἔτλης ἐπιπῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
 „Αἰδρὸς ἐς ὀφθαλμοῖς, ὅς τοι πολέας τε
 καὶ ἑσθλοὺς

320 „Τίμαι ὄξαι ἀειζα· σιδήρεοι γὰρ τοι ἦτορ.
 „Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξω ἐπὶ θρόνῳ ἄλγιστα
 ἔμπτῃς

„Εἰ θυμῷ κατακείσθ' ἐάσει μὲν ἄχρ' ὀϊνοῖσιν·
 „Οὐ γὰρ πῖς κοῖνις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 „Ὡς γὰρ ἐπικλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
 „Ζῶσι ἄχρ' ὀϊνοῖς, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶ.
 „Δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείνται ἐν Διὸς ὕδαϊ·
 „Δάσσει, οἷα δίδωσι, καχῶν, ἕτερος δ' ἐάσει·
 „Ὁ μὲν χαμνίξας δῶν Ζεὺς τερπικέραιμος,
 „Ἀλλοτε μὲν τε καχῶν ὅ γε κύρεται, ὅμοτε δ'
 ἑσθλῶν·

330 „Ὁ δέ κε τῷ λυγρῷ δῶν, λαβὴ δ' ἔθηκε·
 „Καὶ ἐκὼν βύβρωσις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 „Φοῖτα δ' ὅτε θεοῖσι τετιμῶνος ὅτε βροτοῖσι.
 „Ὡς μὲν καὶ Πηλεΐδῃ δῶσαι ἀγλαὰ δῶρα·
 „Ἐκ χειρὸς πατρὸς γὰρ ἐπ' ἀνθρώποις εἰέκεσθαι·
 „Ὀλβον τε πλῆτ' ἐπεὶ, αἰάσσει δ' Ἐμμεδόμενοι,
 „Καὶ οἱ θιντῶ ἐοῖσι θεῶν ποιῆσαι ἀκοίπῃ·
 „Ἀλλ' ἐπὶ τῷ τῷ ἦκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ ὅπ'
 „Παίδων ὅς μελάρσι γοῖν γένητο κραιώκοι,
 „Ἀλλ' εἰα παῖδ' ἔχει παναώεοι· ἔδ' ἐν τῷ γ'
 „Γεγασκότα κομίζω, ἐπὶ μάλα πολλοὶ πατρὸς

Sic illi reminiscētes, hic quidem Hēctoris homicide:
Flebat abundē ante pedes Achillis prouolutus.

At Achilles plorabat suum patrem, interdum a. rursus
Patroclum: horūmq; gemitus in ædibus excitabatur.

At postquam luctu satiatus est diuinus Achilles, 510

Et ei ē præcordiis abiit desiderium atque ē membris,

Protinus ē sede surrexit, senem autem manu erexit,

Miseratus cāsumque caput, cānamque barbā,

Et ipsum edita voce, verbis alatis alloquutus est,

„ Ah miser certē iam multa mala tolerasti tuo ani-
mo. (lus

„ Viri ante oculos, qui tibi multosque & strenuos

„ Filios interfeci? ferreus tibi animus.

„ Sed age iam confide in sede, dolores tamen

„ In animo residere sinamus tristes licet.

„ Non enim aliqua utilitas est frigidi luctus. 520

„ Sic enim destinarunt dii miseris mortalibus,

„ Ut uiuant tristes: ipsi verò sine cura sunt.

„ Duo quippe dolia iacent in Iouis limine

„ Donorum quæ dat, *alterum* malorum, alterum verò
bonorum:

„ Cui quidem miscens dederit Iupiter fulminator,

„ Interdum quidem malum ipse consequitur, inter-
dum verò bonum:

„ Cui a. ex malis dederit, eum perpetuò iniuriæ expo-
suit:

„ Et ipsum mala fames in terra alma exagitat: 530

„ Vagatur a. nec diis honoratus, nec hominibus.

„ Sic quidem Peleo dii dederunt illustria dona

„ A natiuitate, omnes n. supra homines ornatus est

„ Felicitate diuitiisque, imperabat verò Myrmidonib.

„ Et ei mortali existenti deam fecerunt vxorem.

„ Sed tamē ei quoq; adiecit deus malū, quod ei nulla

„ Filiorum in manibus soboles fuit imperantium.

„ Sed vnum filium genuit brevis æui: neq; verò eū

„ Senescētem curo, quoniam valde procul à patria

970 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔ. Ω.

„Ημαιοὶ Τροίην τε κλέδωι ἠδὲ σά τε κηνα·

„Καὶ σε γέροντι κοῖτι μά' ἀκούομεν ὀλβιοι ἔνθ'.

„Οἶσσι Λέσβος αἶσα Μάλαρχος ἔδδ' αἶδ' ἔέργει,

„Καὶ Φρυγίη κατ' ὤφρ' τε, καὶ Ἑλλάσπορος ἀπείρωι·

„Τῶι σε γέροντι πάντα τε καὶ ἡ ἄσι φασὶ πεκάλει.

„Αὐτὰρ ἐπεὶ τιπῶμαι τὸ δ' ἡγαγοὶ ὕραϊάωνες,

„Λαίη τοι παῖ αἵ σ' υμᾶ χαι τ' αἰδ' ὀρχασιόων τε,

„Λιχέο, μηδ' ἀλίας οἱ ὀδύρεο σὸι καὶ θυμῷ.

„Οὐ γὰρ πεφρήξῃς ἀκαχήμομος ἦος ἔηος,

550 „Οὐδέ μιν αἵ σ' ἦσσις· κοῖτι καὶ κακοὶ δμῶ παύθησθαι.

Τοὶ δ' ἡμέτε' ἐπιταγέωι Πείαμος θεοφθής,

„Μή με πᾶσι εἰς Τροίην ἵζε διοτρεφές, ὅφρα κει ἔκτωρ,

„Κεῖται οἱ κλισίῃσι ἀκηδὴς δμῶ τάχιστα

„Λῦσοι, ἵ' ὀφθαλμοῖσι ἴδω, σὺ δ' ἴδῃς ἀποινα.

„Πολλὰ τὰ τοι φέρωμεν, σὺ δ' ἴδῃς ἀποινα

καὶ ἔλθοις.

„Σὺ δ' εἰς πατρίδα γαῖαν, ἐπὶ με κοῖτῳ ἔασσας.

„Αὐτοὶ τε ζῶσι, καὶ ὄραϊ φάος ἡλείιο.

Τοὶ δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδῶι παρσιφί πόδας ὤκεις Ἀχαιοί,

„Μηκέτι μὲν ἐρέθιζε γέροντι, ἴσθαι δ' αἶδ' ἔσθαι

560 „Ἐκτράτοι λῦσαι, δόθει δέ μοι ἄγγελος ἦλθε.

„Μήτηρ ἡ μ' ἔτεκε, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.

„Καὶ ἴδῃς με γινώσκον Πείαμος φρεσὶν, ἔδδ' με

λήθεις.

„Ὅττι θεῶν περ ἦγε θεῶν ὅτι ἦσας Ἀχαιοί.

„Οὐ γὰρ κει πλάη βροτὸς ἐλθέμεν, ἔδδ' μάλ' ἔβω.

„Ἐς στρατόν. ἔδδ' γὰρ αἱ φυλάκοις λάθοι, ἔδδ' καὶ

ὄχθας.

„Ῥῆα μετοχλίστις θυγάτηρ ἡμετέρων.

„Τῶ μὲν μή μοι μάλα σὺ ἀλγέσι θυμῷ ὀρίης,

„Μή σε γέροντι ἔδδ' αἶδ' αἶσσι κλισίῃσι ἔασσας,

„Καὶ ἰκέτω παρ' ἐοῖτα, Διὸς δ' ἀλίπομαι ἰφετμαίης.

570 „Ὡς ἔφατ'· ἔδδ' οἶσσι δ' ὀρίης, καὶ ἐπὶ θεῶ μῶσθαι.

Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λείπει ὥς, ἄλτο θυγάτηρ

Οὐκ οἶες, ἀμὰ τῶ γε δὴα θεράποντες ἔσθαι,

„Sedeo in Troia, tēque affligens & tuos filios.
 „Et te, senex, quōdā quidem audiebamus beatū esse,
 „Quātū Lesbos, superius Macaris sedes, int' cōtinet;
 „Et Phrygia desuper, & Hellespētus immensus.
 „Horum te, senex, diuitiisque, & *in super* filiis aiunt ex-
 celluisse.

„At postquā tibi damnum hoc adduxerunt superi,
 „Semper tibi circa urbem pugnaeque virorūq; cedes:
 „Perfer tamen, neque perpetuò luge tuo in animo:
 „Nihil enim proficies mœrens ob filium tuum,
 „Neque ipsum resurgere facies, quin potius malum
 aliud patieris. 550

Huic a. respondit postea senex Priamus diuina for-
 ma præditus, (Hector

„Ne me adhuc in sedē colloca Iouis alūne, quandiu
 „Iacet in tentoriis insepultus, sed citissimè
 „Solve ut oculis videam: tu autem suscipe dona
 „Multa q. tibi ferimus, tu verò his fruaris, & peruenias
 „Tuā in patriam terram, quoniā me primum siuisti
 „Ipsumque viuere & videre lumen solis.
 „Hunc a. tortuè intuitus alloq. est pedibus velox A-
 chilles. (cogito & ipse

„Ne amplius nunc mihi animum commoue senex,
 „Hectorem tibi soluere: à Ioue n. mihi nuntia venit 560
 „Mater, quæ me peperit filia marini senis:
 „Et te cognosco, Priame, mentibus, neque me lates,
 „Quod deorum aliquis duxit veloces in naues Achi-
 uorum: (bescens

„Non n. ausus esset homo venire, ne valde q. pu-
 „Ad exercitum neq; custodes latuisset, neque obices
 „Facilè reserasset portarum nostrarum:
 „Ideo nunc ne mihi magis in dolorib. animū moueas
 „No te senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam,
 „Supplicē licet existentē, Iouisque negligā mandata.

Sic dixit: timuit a. senex, & paruit verbis: 570
 Pelieds verò è domo tanquam leo saltauit foras,
 „Non solus, simul hunc duo famuli sequuti sunt;

Ἦρας αὐτὸ μέδωι τε καὶ Ἀλκίονος, οὐδ' ῥα μάλιστα
 Τῷ Ἀχιλλεὺς ἐτάροι μὲν Πάτροκλός γε θανόντα.
 Οἱ τ' ὅθ' ὑπὸ ζυγὸφιν λυοί' ἴσποιν ἡμιόους τε·
 Ἔς δ' ἄγαυοι κήρυκα καλὴτορα βίον γέροντος·
 Καδδ' ὅππιδι φέρου ἔσαν, εὐξέσ' ὃ δ' ἀπ' ἀπλῶν
 Ἦροι Ἐκτόρης κεφαλῆς ἐπ' ὤφεισι ἄποινα.

580

Καδδ' ἐλῖποι δύο φάρε' εὐ' ἰητόι τε χιτῶνα,
 Οφρα ἰκνω πυχάσας δάη οἰκόνδε φέρεσθ.
 Δμφας δ' ἐκκαλέσας λῦσαι κελεῖτ' ἀμφὶ τ'
 ἀλείψαι

Νόσφιν ἀφείσας, ὥς μὴ Πείραμος ἴδοι γόοι·
 Μὴ δ' ἄρ' ἀχυρὰν κρηδὶν χόλοι' ἔχ' ἐρίσκειτο
 Παῖδα ἰδών, Ἀχιλλεὺς δ' ἐριτὴν φίλοι' ἦτορ,
 Καὶ ἐκατακτείνῃ, Διὸς δ' ἀλίπτητα φείμας.
 Τοῖ δ' ἐπεὶ οὖν δμφὰ λῦσαν καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δέ μιν φάρε' καλοὶ βάλοι ἠδὲ χιτῶνα·

590

Αὐδὸς τ' ὃ γ' Ἀχιλλεὺς λεχέῳ ἐπεθηκεν αἰέρας·
 Σὺ δ' ἐπαρσι' ἦεναι εὐξέσ' ἔκ' ἐπ' ἀπλῶν·
 Ὄμωξί τ' ἄρ' ἐπείτα, φίλοι δ' οἰόμεναι ἐπαῖρον,
 „Μή μοι Πάτροκλε σκυδμαίνεσθ' αἴ κε πύθνηαι
 „Εἴη αἰδὸς τ' ὤφεισι, ὅππ' Ἐκτόρα Διὸς ἔλυσαι
 „Πατρί φίλῳ, ἐπεὶ ἔ' μοι ἀφ' ἑκάδ' ὤκει ἄποινα·
 „Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ ἦκ' ὃ δ' ἀποδύσσομαι ὅσ' ἐπεί κεν
 Ἦρα, καὶ ἐς κλισίῳ πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Ἐξέτο δ' ἐκ κλισμῶ πολυδαίδαλῳ εἴθει αἰέσῃ
 Τοίχου τ' ἐτέρου, ποτ' ὅτ' Πείραμος φάτο μῦθον·

600

„Τὸς μὲν δὴ τοὶ λέλυται γέροντες ἐκέλευες·
 „Κῆται δ' ἐς λεχέας· ἅμα δ' ἠοὶ Φαιακοὶ ἦν φη
 „Οψαί αὐδ' ἄχοι, πῶ δ' ἔμπεσ' ἄνδρα δόρπου·
 „Καὶ γὰρ τ' ἠὲ κομῶς Νιόβη ἐμίσσεται σίτῃ·
 „Τῇ τ' ὤφειδε παῖδες οἱ μαγάρῃσιν ὅλοιτο,
 „Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' ἡνέες ἠβώοιτες.
 „Τοὺς μὲν ἀπὸ Μαιΐφει ἀπ' ἄρ' ἡμέροισι βιοῖτο,
 „Χωόμενος Νιόβη, τὰς Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 „Οὐδ' ἔκ' ἄρα Λητοῖ' ἰστέσκετο χαλμιπαρηφαί·
 „Φῆ δ' οὐδ' αὖτε τέκεν ἠδ' αὐτὴ γέννατο πολλοὺς·

Heros Automedonque & Alcimus, quos maximè
Honorabat Achilles inter socios, post Patroclum
mortuum:

Hi tunc à iugo soluerunt equos mulasque:
Intrò autem duxerunt præconem vocalem senis:
Et in sedili collocarunt: bene polito . ero à vehiculo.
Portarunt Hectorei capitis infinita dona:
Reliqueruntq; duo pallia, bene contextamq; tunicam,
Vt cadauer tectum daret domum ferendum, 580
Ancillas a. euocans lauare iussit, circumque ungere.
Seorsim tollentes, vt ne Priamus videret filium,
Ne is quidem tristi corde iam non contineret
Filiū videns, Achilli a. moueretur charus animus,
Et ipsum interficeret, Iouisque negligeret mandata.
Hunc autem postquā ancillę lauerūt & vnixerūt oleo;
Circa ipsum pallium pulchrum iecerunt & tunicam,
Ipse hunc Achilles lectis imposuit eleuans,
Simulq; socij eleuarunt bene politum in vehiculum,
Eiulauitque deinde, charumque compellauit socium, 590
„ Ne mihi Patrocle irascere, siquidem audias
„ In Plutonis existēs, quòd Hectora diuinū dimiserim
„ Patri charo: quoniā non mihi indecētia dedit dona:
„ Tibi a rursus ego & hęc impertiam quantū cōuenit.
Dixit, & in tentorium rursus iuit diuinus Achilles:
Sedit autem in sede affabrefacta vnde surrexerat.
Pariete ex aduerso, adque Priamum dixit verbum.
„ Filius quidem iā tibi redditus est, senex, vt iussisti,
„ Iacet autem in lectis, simul v. cum aurora apparente
„ Videbis ipse abducens: nunc a. recordemur cœnæ: 600
„ Etenim pulchricoma Niobe recordata est cibi:
„ Cui duodecim liberi in domibus perierunt,
„ Sex quidem filiæ, sex autem filij pubescentes:
„ Hos quidem Apollo interfecit argenteo arcu,
„ Iratus Niobæ: illas verò Diana sagittis gaudens
„ Quoniam Latonæ se æquiparauerat pulchrigenæ:
Dicebat eā duos peperisse, quā ipsa peperisset multos:

610 „Τῶδ' ἄρα καὶ δοῖω παρ' εἰότη' ἀπὸ πάντας ὀλέσασθαι.
 „Οἱ μὲν δ' ἄρ' ἐπὶ μαρκατ' ἐσφύον, ὅδε τις ἦεν
 „Κατθάψαι λαοὺς ὃ λίθοις πόησε Κρονίων.
 „Τοὺς δ' ἄρα τῇ δικάτῃ θάψαι θεοὶ ἔρα-
 ρίαιες.

620 „Ἡ δ' ἄρα σίτῃ μῆσαιτ' ἐπὶ κάμῃ δακρυχέουσα.
 „Νυῦ δέ που ἐσπύτρησι ἐσφύοντο οἰοπόλοισι.
 „Εἰ Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἐμῶναι εὐναί.
 „Νυμφάων, αἵ τ' ἄμφ' Ἀχαιῶσι ἐρρώσαστο,
 „Εἴθ' ἂν λίθος παρ' εἵσεται θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 „Ἀλλ' ἄγε δή καὶ ἰὼν μεδώμεθα δῖε γεραιῇ
 „Σίτῃ ἐπιτάκει αὐτὲ φίλοι παῖδες κλαῖοισθα.
 „Ἰλίοι ἴσασιν αὖτις πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 630 Ἡ καὶ αἰὲς ὅσιν ἄρ' ἔμφοι ὤχευ' Ἀχαιοὺς
 Σφάξ' ἔπαρσι δ' ἐδέρχεται καὶ ἄμφεποι εὖ καὶ
 κόσμῳ.

Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἔπιτα μῶρος, πῆραί τ' ὀβελόισι,
 Ωπῆσαι τε φειραδίας, ἐρύσαι τε παῖτα.
 Αὐτομέδῳ δ' ἄρα σῖτοι ἐλῶν ἐπέισμα τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐσκαύοισι ἀπαρξέα ἰῶν Ἀχαιοὺς.
 Οἱ δ' ἐπ' οἰκίατ' ἐπὶ τῷ περικείμενα χεῖρας
 ἰδῶσι.

640 Αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ' ἔργῳ ἔειπεν,
 Ἡ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαῦμαζ' Ἀχαιῶνα,
 Οὗτος ἐγὼ, οἷός τε. θεοῖσι γὰρ αἵ τε ἰσχύει.
 650 Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζει Ἀχαιοὺς,
 Εἰσορῶν ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθοι ἀκούων.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τάρπησται ἐς δῆήλους ἰσχύοντες,
 Τόι πρῶτος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοφθής,
 „Λέξοι μὲν τάχιστα διοτρεφές, ὅφρα κείῳ
 „Ἰκίω ὑπὸ γλυκερῷ τάρπαιματ' ἀνομῆν ἔωτες.
 „Οὐ γὰρ πάμπαν μῦσαι ὅσπερ ὑπὸ βλεφάροισι ἐμῶσι,
 „Εξ ὅσῃς ὑπὸ χερσὶ ἐμῇ παῖς ὦλεσεν θυμῷ.
 „Ἀλλ' αἰὲς περὶ ἄχῃ καὶ κήδεα μνηστῆρας,
 „Αὐλῆς ἐσθλῶν ἄρτιοι κυλιδόμενος καὶ πότῳ.

„Hi tamen & duo existentes omnes perdiderunt:
„Qui quidē nouē dies iacebāt in cæde: neq; quis erat
„Ad sepeliēdū: populos enim lapides fecerat Saturn.
„Hos verò decimo die sepelierunt superi, 610
„Hæc itaque cibi recordata est postquam fatigata
fuerat lachrymando:
„Nunc autem alibi in saxis, in montibus desertis,
„In Sipylo, vbi dicunt dearum esse cubilia
„Nympharum, quæ circa Acheloium tripudiant,
„Vbi lapis licet existens, diuinitus *immissos* dolores
coquit.

„Sed age, iam & nos curemus diuine senex
„Cibum, deinde autem charum filium defleas,
„In Ilium adducens: lacrymosusque tibi erit.
Dixit, & surgens, ouem albam velox Achilles
Mactauit, socij a. excoriarunt, & disposuerunt probè. 620
ac decenter,

Secueruntque scite, infixeruntque verubus,
Assaueruntque rite, extraxeruntque omnia:
Automedon autem cibum capiens distribuit in mēsa
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.
Hi a. ad cibaria parata, apposita, manus extenderunt:
At postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
Certè Dardanides Priamus admirabatur Achillem,
Quātus erat, qualisque: diis enim aspectu similis erat:
At Dardaniden Priamum admirabatur Achilles.
Inspiciens aspectumque bonū, & sermonem audiens. 630
At postquam satiati sunt se inuicem inspiciendo.

Hunc prior alloquutus est senex Priamus deo par
forma, (& iam
„Dimitte cubitum nunc me citissimè Iouis alumne,
„Somno dulci oblectemur dormientes.
„Nondum n. clausi sunt oculi sub palpebris meis,
„Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
„Sed semper suspiro, & dolores infinitos concoquo,
„Aulæ in sepris prouolutus in stercore:

640 „Νυνὸ δὴ καὶ σίτε πασι μὲν καὶ αἴθοπα οἶον
 „Λαυκαῖης κατένευ, πάρος γε μὴ ἔπ' ἡ πεπασμένω.
 Ἡρ' Ἀχαιοὶ δ' ἐπαρθισι ἰδὲ δ' ἄρ' ἔπειτα κέλευσθ,
 Δίμην ὑπὸ αἴγῃσι τέμνειν καὶ ῥήγεα καλά
 Πορφύρε' ἐμβαλεῖν, σφρίσσει τ' ἐφύωρτο
 τάπητας.

Χλαῖνας τ' ἐπ' ἐμναι ἔλας κατένευτο ἴσαυξ.
 Αἰδ' ἴσαν ἐν μεγάροισιν εὖος μετ' ἡρώων ἔχουσιν.
 Αἰψὰ δ' ἄρ' ἐς ὄρεσσαν δαῖτ' ἀλέχ' ἐλκοιέντο.
 „Τοὶ δ' ὑπεκέρτο μίαι περσέφῃ πόδας ὠκίς Ἀχαιοί,
 „Εκδὸς μὴ δὴ λέξω γέροντι φίλῳ, μή τις Ἀχαιῶν
 650 „Εἰτάδ' ἐπὶ λητοῖσι βυλὴφόρος οἱ τέ μιν αἶψ'
 „Βυλὸν βυλεύουσιν παρήμονοι, ἦ θύμῃσι βῆσι.
 Τῷ γὰρ τις σε ἴδοιτο θοῶν δ' ἄρ' ἰύκτα μῆναιον,
 Αὐτὸν αἶψ' ἔπειτα Ἀχαιέμενοι ποιμένι λαῶν.
 Καὶ κεῖ αὐτὰ βλητοῖς λύσις τε καὶ ἰσχυρὸς γένηται.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ἔπειτα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 Πρωτὶ μὲν μύθοισιν κτερέζοντο ἔπειτα δὲ οἱ,
 Οφθαλμοῖς αὐτὸς τε μῦθον καὶ λαοὶ ἐρύχον.

Τοὶ δ' ἡμέτε' ἐπὶ ταῖς χερσὶ Πριάμου θεοφάνης,
 Εἰ μὴ δὴ μ' ἐθέλωνς τελέσσειεν πέποιετο ἔπειτα,
 660 Ω δὲ κε μοι ῥέζοντο Ἀχαιοὶ κεχαισμένα τείης.
 Οἶδ' αὖ γὰρ ὡς καὶ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμενός ἐστιν ὄρεος, μάλα δ' Ἰφιδάμειος.
 Εἰπὼν μὲν κ' αὐτὸν εἰς μεγάροισιν γοῶσιν.
 Τῇ δὲ κατὰ δέκε θάπτοισιν, δαίτυτό τε λαός.
 Εἰδικά τ' ἔπειτα τῶν περσέων ἰσχυρὸν ποιεῖται.
 Τῇ δ' ἰσχυρὸν ποιεῖται πολέμῳ, ὅπως αἰάλη.

Τοὶ δ' αὖτε περσέων ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Εἰπὼν καὶ ταῦτα χερσὶ Πριάμῳ, ὡς σὺ κε-
 λεύεις.

Σχίσσω γὰρ τῶν πολεμῶν χρόνοι ὅσοι αἰῶνες.
 670 Ως ἄρα φωνήσας ὅτι καρπὸν χεῖρας γέροντος
 ἔλαβε δεξιτέρῳ, μή πως δίδῃσι θυμῷ.
 Οἱ μὲν δ' ἄρ' ἐπὶ πύλῃσι δόμου αἰετὸν κοιμήσαντο
 Κίρυν καὶ Πριάμους, πυκνὰ φρεσὶ μήδ' ἔχοντες.

„Nunc iam & cibum gustavi, & ardens vinum
„Per guttur demisi; antea quidem nihil comedi.

640

Dixit: Achilles verò sociis & ancillis iussit
Lectos in cubiculo ponere, & stragula pulchra
Purpurea iniicere, sterneréque de super tapetas,
Chlænasque imponere villosas de super induendas,
Illæ v. exierunt domo lumen in manibus habentes:
Statim a. strauerunt duos lectos, festinantes.

Hunc v. caullās alloquutus est pedib. velox Achilles,
Extra tu quidem nunc dormi senex chare, ne quis
Achiuorum

„Huc adueniat consiliarius, qui mecum assiduè

650

„Consilia conferunt assidentes vt fas est:

„Horum si quis te videret celerem per noctē nigram,

„Statim referret ad Agamemnonē pastore populorū,

„Et fortasse dilatio redemptionis cadaueris fieret.

„Sed age, mihi hoc dic & verè enarra.

„Quot diebus cupis sepelire Hēctora diuinum,

„Vt interea ipseque maneam, & populum contineā.

Huic a. respondit tū senex Priamus specie diuinus.

„Siquidē iā me vis persolvere iusta Hēctori diuino,

„Sic mihi faciens Achilles grata facies.

„Scis n. vt intra urbē cōcludimur, procul verò sylua

660

„Cædenda est ex monte, valde autem Troiani timēt.

„Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,

„Decima a. & sepeliremus, cōuiuareturq; populus:

„Vndecima vero tumulum super ipso faceremus:

„Duodecima autem pugnabimus, si ita sit necesse.

Hunc a. rursus alloquutus est pedibus valens di-
uinus Achilles,

„Erunt tibi & hæc senex Priame vt tu iubes.

„Reprimam n. tanto bellum tempore quanto iubes.

Sic vtique affatus, in vola manum senis

Accepit dextram, ne quo modo timeret in animo.

670

Illi ergo in vestibulo domus ibi dormierunt

Præco & Priamus, prudentia mentib. consilia tenētes.

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖ δὲ μυχῷ κλισίης εὐπύκτου·

Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπαρῆος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ αἰέρες ἵπποκορυστὴν

Εὐδοὶ πανύχοι μαλακῷ δὲ δμηρόνι ὑπὶ πύλῃ·

Ἀλλ' ἔχ' Ἑρμείῳ ἐριούϊοι ὑπὶος ἑμαρπτεῖ,

Ορμαῖοι τ' αἰὰ θυμὸν ὅπως Πείαμος βασιλῆα

680 Νηλεὶς ἐκπέμψιε λατ' αἰῖσ' ἑρμὲς πύλασθ' ἑρμῆς.

Σπῆ δ' ἄρ' ὑπὸ κεφαλῆς, καὶ μὴ πρὸς μῦθοι

εἰπεί,

„ὦ γέρον, ὅς τοι πύλῃσι γὰρ κακὸν οἶοι ἔθ' εὐδεις

„Αἰδέεσσι καὶ δούλοισι, ἐπεὶ σ' εὐαλγεῖ Ἀχιλλεύς·

„Καὶ κινῶ μὲν φίλοι καὶ ἐλίσσας, πολλὰ δ' ἔδωκας·

„Σεῖο δὲ κειζαῖ, καὶ τοὶς τόσσα δοῖε ἄποσσα,

„Παῖδες δὲ μετόπισθε λελαμμένοι, αἶψ' Ἀχαιμῆϊται·

„Γιοῖν σ' Ἀτρεΐδης, γαῖᾳ σ' ἴ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδυσεν δ' ὁ γέρονι, κήρυκα δ' αἰῖσ' ἔκλινε.

Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῶς ἵπποις ἡμίοιοις τε.

690 Ρίμφα δ' ἄρ' αὖθ' ἔλαυνε χεῖρ' ἑρμῆς, ὅδε τις

ἔγνω·

Ἀλλ' ὅτε δὴ πύλῃσι γὰρ εὐρῆος πύλας

Ζαῖθ' ἔειπεν οἱ ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπὸ θεοῦ μακρὸν ὄλυμπον

Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδιαιτο παῖσαι ἐπ' αἶαν·

Οἶδ' αἰς ἄστυ ἔλαι οἶμον γῆ τε σόια καὶ τε

Ἰωποῖς, ἡμίοιοι δ' ἰέκων φέρει· ὅδε τις δῆμος

ἔγνω πρὸς ἀνδρῶν καλλιζώϊον τε γυναικῶν,

Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρην ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Πέρκαμος εἰσαβᾶσαι φίλοι πατέρ' εἰσεύκοντο

700 Ἐσαότ' ὅς διφρῶν κήρυκά τε ἄστυ βοῶντι.

Τοῖσι δ' ἄρ' ἔφ' ἡμίοιοι ἴδε κείνοισι καὶ λεχέεσσιν.

Κώχισεν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνε τε παῖς καὶ ἄστυ,

„ὦ φεθε Τρῶες καὶ Τρωάδες ἑκτὸρ ἰοῖτες,

„Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκτος ἦσαντι

„Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἡνὶ παντί τε δήμῳ·

Ὡς ἔφατ'· ὅδε τις αὐτῷ θι εἰς πόλιν χίπτετ' αὖθις.

Οὐδέ γυνὴ πάντας γὰρ ἀάχερσι ἵκετο πένθος.

At Achil. dormiuit in penetrali tentorij bene cōpacti.
Huic autem Briseis accubuit pulchrigena.

Accæteri quidem diique & viri galeati.

Dormierunt tota nocte, molli domiti somno:

Sed non Mercurium perutilem somnus apprehendit,

Cogitantem in animo quomodo Priamum regem

Nauibus emitteret, latens sacros portarum custodes:

Astitit a supra caput, & ad ipsum verbum dixit,

780

O senex, non tibi curæ est malum: quomodo adhuc dormis

„Viros inter hostes, postquã te dimisit Achilles (sti?

„Et nũc quidẽ dilectũ filium redemisti, multa;q; dedi-

„Pro te autem viuo & ter tot darent dona

„Filij tibi superstites, siquidem Agamemnon

„Agnosceret te Atrides, agnoscatque omnes Achini.

Sic dixit: timuit v. senex, præconem a. surgere. 68

His verò Mercurius iunxit equos mulasque: (68

Leuiter verò ipse egit per exercitũ, neq; quis agno-

Sed quando iã ad alucũ venerũt pulchrisui fluminis

690

Xanthi vorticosi (quem immortalis genuit Iupiter)

Mercurius quidẽ postea abiit ad altum Olympum:

Aurora a. ci ocea veste spargebatur super oẽm terrã:

Hi verò ad urbẽ impellebãtur fletuque gemituq;

Equos: mulæ a. cadauer ferebãt neque aliquis alius

Agnouit antè virorũ pulchrinctarumq; mulierũ:

Sed Cassandra similis aureæ Veneri

Pergamon ascendens, charum patrem animaduertit.

Stantem in curru præconemque vocalem.

Hunc a. super mulabus vidit iacentem in lectis,

700

Plorauitque deinde, clamauitque totam per urbem.

„Aspicite Troiani & Troianæ Hectore venientes.

„Si quando & viuo à pugna redeunti

Gratulabamini: nam magnum gaudium vrbi erat

omnique populo.

Sic dixit. neque aliquis ibi in ciuitate relictus est vir.

Neq; mulier, omnes n. immodicus occupauit luctus:

Αγχού ᾧ ξίμβλυντο πύλασι ιεχρὸν ἄγοιπ-
 Πρώται τ' ἔγ' ἀλόχοις τε φίλη, καὶ ποτνια μήτηρ
 710 Τιμίδην ἐφ' ἅμαξαν εὐτροχοὶ αἵζασται
 Ἀπλόμην κεφαλῆς, κλαίω δ' ἀμφίσταθ'
 ὄμιλος·

Καί νυ κε δὴ πρὸ παρ' ἡμᾶρ ἐς ἥλιοι καταδυῖται
 Ἐκτρεα δακρυχέοιτες ὀδύρῃτο πρὸ πύλασι·
 „Εἰ μὴ ἄρ' ὅκ' διφρεοιο γένοιτο λαοῖσι μετιύδα,
 „Εἵξατέ μοι ἔρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἐπιτα
 „Ἀσιθε κλαυθμοῖο ἐπὶ πῶ ἀγάγοιμι δόμοιδε.
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐδέξασαν καὶ εἵξαν ἀπὺ πύλῃ·
 Οἷδ' ἐπὶ εἰσάγαγοι κλυτὰ δώματα, δὲ μὲν
 ἐπιτα

Τρητῆς δ' ἐλεχέοντο θέσαν, ὥρῃ δ' ἔσαν αἰοιδεῖς
 720 Θρῳῶσι ἔξάρχουσιν, οἳ τες οἰόεσσαν αἰοιδεῖν,
 Οἳ μὲν ἄρ' ἐθρῳέοι, ὅππῃ δ' ἐσιάχοντο γυναῖκες.
 „Τῇσι δ' Αἰδρωμάχη λευκρόλειος ἦρχε γόοιο,
 „Ἐκτρεα αἰδρωφόιοιο κάρη μετ' ἡρώσι ἔχουσε,
 „Ἀνερ, ἀπ' αἰώσιος ἱέος ὦλεο, καδδὲ με χήρην
 „Λαίπρις δ' ἐν μεγάρεσι παῖς δ' ἐπὶ ἡπτιος αὐτῶς,
 „Οἳ τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυστάμμοιοι ἔδε μιν οἷα
 „Ἡβλυῖζαδ'· ὥρῃ γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 „Πέσσεται· ἢ γὰρ ὀλωλας ὅπισθοπος, ὅς τέ μιν
 αὐτῇ

„Ρύσκειν, ἔχει δ' ἀλόχοις κενδιαῖ καὶ ἡπια τέκνα·
 730 „Αἰδὴ τοι τάχα κησὶν ὀχθήσονται γλαφυρῇσι
 „Καὶ δὴ ἐγὼ μετ' τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 „Εψέα, εἴθ' ἄ κει ἔργα ἀσκήα ἐργάζοιο
 „Αεθλεύωι πρὸς αἰάκτος ἀμειλίχου, ἥ τις Ἀχαιῶν
 „Ρίψι χειρὸς ἐλῶι ἀπὸ πύργῳ λυγρὸν ὀλεθρὸν
 „Χωόμενος· ὥ πρὶ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
 „Ἡ πατὴρ, ἥ καὶ υἱός· ἐπὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 „Ἐκτρεα δ' ἐν παλάμῃσι ἐδύξ' ἐλοι ἀσπετον ἔδρας.
 „Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς δ' ὄνδ' ἰλυρῇ·
 „Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρῃται κατ' ἄστυ·

Propèque portas occurrerunt cadauer ducenti:

Primæ super hoc vxórq; chara & veneranda mater
Laniabant crines, ad currum celerem tuentes.

Tangentes caput, flens autem circumstabat turba. 710
Et certè toto die ad solem occidentem

Hectora flentes ciulassent ante portas,
Nisi è curru senex populos alloquutus fuisset,
Cedite mihi vt mulabus transeam: at postea
Satiabimini fletu postquam duxero domum.

Sic dixit: hi v. diuisi sunt, & cesserunt mulari vehi-
culo.

Hi a. postquam duxerunt ad inclytas domos, húc q. tñ
Torno elaboratis in lectis posuerunt: iuxtaq; collo-
carunt præficos

Qui lamentationes auspicabantur, qui flebile carmen
Ipsi quidem deflebant cum cantu: insuper a. geme- 720
bant mulieres:

Inter illas v. Andromache albis vlnis cœpit luctum,
Hectoris hominũ interfectoris caput in manib. tenēs,

„ Mi vir ætate iuuenis periisti: me vero viduam
„ Reliquisti in ædibus: filius a. infans prorfus,
„ Quẽ genuimus túq; egoq; infelices, neq; ipsũ puto
„ Ad pubertatem peruẽturũ, prius n ciuitas hæc à cul-
„ Euertetur, certè n. periisti custos, qui illam (mine
„ Custodiebas: seruabas a. vxores venerandas & in-
fantes liberos:

„ Quæ breui nauibus auhentur concauis,
„ Et sanè ego cum his: tu autem fili, vel me ipsam
„ Sequêris, vbi opera indecentia operaberis,
„ Laborans corã domino immiti: vel aliquis Achiuor. 730
„ Rotabit manũ corripieus à turri tristem ad interitũ
„ Iratus: cui fortè fratrem interfecit Hector,
„ Aut patrem, aut etiã filiũ, nã valde multi Achiuorũ
„ Hectoris manib. mordicus carpserunt immensum
„ Nõ n mitis erat pater tuus in pugna tristi, (solum:
„ Ob id & ipsum populi lugent per urbem,

Functum

740

„Αῖρηδ' ἵ' ἔκλυσι γῆνι καὶ πείθεσθ' ἔθικας
 „Εκδερ, ἐμὸν ἵ' μάλισσ' αλελήψεται ἄλγα λυγρὰ.
 „Οὐ γὰρ μοι θήσυχον λιχέωι ἔκ χειρὸς ὄρεξας.
 „Οὐδ' ἐπεὶ πυκνοὶ ἔπος, ὅτε κεί κ' αἶψ'
 „Μεμνημένον ἵκταις τε καὶ ἵμασι δακρυχεῖσαι.

Ὡς ἔφατο κλύεισ'· ἔπι δ' ἐπιάχοντο γυναικες.

750

„Τῆσι δ' αὖθ' ἑκάβη δ' ἰδὲ ἑξήρχε γόμοι,
 „Εκδερ ἐμῷ θυμῷ παῖσι πολὺ φίλτατε παῖδες,
 „Ἡ μὲρ μοι ζωὴς τῶν ἐμῶν φίλος ἦδ' ἀνείπων.
 „Οἱ δ' ἄρα σέυ κηδοῖτο, καὶ ἐπ' αἰάτ' ἐπ' αἶσιν.
 „Αλλ' ἔτι μὲν γὰρ παῖδες ἐμὸν ποδὶ ὄκρ' Ἀχιλλεύς
 „Πέριαχ', οἱ π' ἔλεσσε τῶν ἄλλων ἀτρύγετοιο,
 „Ες Σάουρι, ἔς τ' Ἰμβροῖ, καὶ Ἀἰμίοι ἀμυχθε-

λίεσσαν.

„Σεῦ δ' ὅτι ἑξέλετο θυχλὴν ταυακκίην χαλκῶ,
 „Πᾶσι γὰρ ἄζεσθαι ἐν τῷ σῆμα' ἱπείροιο
 „Πατρίκλιν θ' ἐπέφθες, ἀνέστη δέ μοι ἔδ' ὥς.
 „Νυνὲ δέ μοι ἐρσηῖς καὶ τῶν σφαιρῶν ἐμὰ μαχάργισσι
 „Κῆσαι τῷ ἱκέλει, οἱ τ' ἀργυρῶτόξος Ἀπίλλαι
 „Οἷς ἀγαυοὶ βελίεσσιν ἐπὶ χόμοις κατέπεφνε.

Ὡς ἔφατο κλάυσσε, γόμοι δ' ἀλίας οἶδρε.

760

„Τῆσι δ' ἐπ' ἑλάνη πεπατήν ἑξήρχε γόμοι,
 „Εκδερ ἐμῷ θυμῷ παῖσι πολὺ φίλτατε παῖται.
 „Ἡ μὲρ μοι πόσις ὅσιν Ἀλέξανδρος θεοδότης,
 „Ὡς μ' ἀγαγε Τροίηνδ', ὥς κορίθ' ὤφελ' ἀπολίσσῃ.
 „Ἡ δὲ γὰρ νυνὲ μοι τ' ἐμὸς ὅσι ἔπος ὅσιν,
 „Εξ ὅ κ' εἴθ' ἐβω καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πέτρης.
 „Αλλ' ὅτ' ἔσσω σέυ ἀκούσσε κακὸν ἔπος ἔδ' ἀσφ-

φηλει.

790

„Αλλ' ὅτ' ἐπὶ σέυ καὶ δῆϊς ἐπὶ μαχάργισιν οἴσσοι
 „Δαίρωι, ἢ χαλίοι, ἢ ἑταῖροι ἐὺπέπλοι,
 „Ἡ ἐκυρή· ἐκυρὸς δ' πατήρ ὅς ἱππος αἶψ'.
 „Αλλὰ σὺ τ' ἵ' ἐπέεσσιν παρὰ φάμαρος κατέρυκας,
 „Σὴ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ ἑὸς ἀγαθοῖς ἐπέεσσιν.
 „Τῶ σέ θ' ἄμα κλάω καὶ ἐμ' ἀμμιροῖ, ἀχρυμόνη κῆρ.

Οὐ γὰρ

„Funestum a parentib. luctum & mœrorē imposuisti
 „Hector, mihi a. maximè relictī sunt dolores graues,
 „Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti,
 „Neq; aliquod mihi dixisti prudēs verbū, cuius sēper 740
 „Recordāter noctēsque & dies lacrymas fundens.

Sic dixit plorans, simūlque ingemuerunt mulieres.
 Inter has rursus Hecuba vehementē orsa est luctum,
 „Hector, meo animo omnium multo dilectissime
 filiorum,

„Certè quidem mihi viuus existens charus eras diis
 „Qui tui curam habuerunt & in mortis fato: .
 „Alios n. filios meos pedib. celer Achilles
 „Vendidit, quemcumque accepit *abducendum* trans:
 mare indomitum,
 „In Samum inque Imbrum, & Lemnum inaccessam:
 „Tuam autem postquam exemit animam acuto ære, 750
 „Sæpe raptauit sui circa sepulchrum socij
 „Patrocli, quem interfecisti: quem tamen ne sic qui-
 dem resurgere fecit,

„Nunc a. mihi roscidus & recēter interfectus in edib.
 „Iaces, illi similis quem argenteū arcū gerēs Apollo:
 „Suis mitibus sagittis superueniens occidit.

Sic dixit flens: luctum a. vehementem excitauit.
 Inter has verò postea Helena tertia orsa est luctum;
 Hector meo animo leuiū multo dilectissime oīum,
 „Certè mihi maritus est Alexander speciosus,
 „Qui me duxit ad Troiā (quod vtinam ante periissē.) 760
 „Iam siquidem nunc mihi hic vigesimus annus est
 „Ex quo huc veni, & à mea discessi patria:
 „Sed nunquam à te audiui malum verbū, neque durū.
 „Verūm si quis me etiam alius in ædibus increparet
 „Leuirum vel glōrum, vel fratriarum stolatarum,
 „Vel socrus (socerv. pater tanquam mitis semper;)
 „Tu hunc verbis admonens, cohibebas
 „Tuāque lenitate & tuis blandis verbis.
 „Quocirca te simul fleo & me infelicem, dolēs corde.

770

„Οὐ γὰρ τις μοι ἐτ' ὄμνος ὅτι Τροίην εὐρείη
 „Ἡπτος οὐδὲ φίλος· πάντες δὲ με πεφείκασι.
 „Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ὅππῃ δ' ἔπειε δῆμος ἀπείρωι·
 „Λαοῖσι δ' ἔγεραι Πείραμος μετ' μῦθοι ἔειπεν,
 „Ἄξετε νῦν Τρῶες ἔνθα ἄς ὑδεῖ, μηδὲ π' ἴμεν
 „Δέσσητ' Ἀργείοι περὶ οἱ λόχοι. ἦ γὰρ Ἀχαιεύς.
 „Πέμπαι μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαίῳσι δ' ἰκῶι,
 „Μὴ κορίπην καίειν, κορίν δ' ὀδὸν χεῖρ' ἔχοντο.

780

„Ὡς ἔφατ'· οἷδ' ὑφ' ἁμαίχῃσι βόας ἡμεόους τε
 Ζεύμυσται, αἵ μιν δ' ἐπὶ ταῖς ποσσὶν ἄετος ἤγορεύειτο.
 Ἐνὶ ἡμῶν μὲν τοι γὰρ ἀγέοι ἄσπετος ἔλλιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὴ χεῖρ' ἐφαίη φρεσὶ μὲν βροτῶν ἡσθ,
 καὶ τότ' ὅρ' ἐξέφραγε θρασυῖ Εὐπρόχου δακρυχέοντες·
 Εἰ δ' ἔπειτα πατήρ κ' ἐχθρὸς ἴσται, οἷ δ' ἰβέλοισιν.
 Ἡμῶς δ' ἡγεῖν καὶ φαίη ῥοδὸν δαίμων πῦλιν ἡσθ,
 Τῆμος δ' ἄμφω περὶ νῦν κτετῶν Εὐκτορος ἔχοντο λαός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερτο ἰμμερῆες τ' ἐγώνοι,
 Πρῶτον μὲν χεῖρ' ἐπὶ χεῖρ' ὀβριστεῖν αἵ τ' ἐπὶ οἷον.
 Ἡἴσταντο ἐπίσταντο ἐπὶ χεῖρ' ὀβριστεῖν αἵ τ' ἐπὶ οἷον.
 Ὅσα λευκὰ λέγουσι καὶ σῖγῃσι, ἐπαρῶν τε
 Μυρτιάδων, θάλαττόν τ' ἐκτεῖνεν δαίμων παρῶν.
 Καὶ τότε γὰρ χρυσέῳ ἐς λάρνακα θῆκεν ἰλόντες,
 Πυρφυρέοις πέπλοισι καλύψαιτες μαλακοῖσι·
 Αἵ μιν δ' ὅρ' ἐς κοίλῳ καί περ τ' ἴσται· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πυκνοῖσι λάεσσι χεῖρες ὀβριστεῖν μεγάλοισι.
 Γίμφοι δ' ὅτ' ἔχοντο, πρὶν δὲ σκοποὶ ὄναι πάντι,
 Μὴ κορίπην καίειν, κορίν δ' ὀδὸν χεῖρ' ἔχοντο.
 Χεῖρ' αὖτε δ' ὅτ' ὄναι πάλιν κτετῶν Εὐκτορος ἔχοντο λαός.
 Εὐσυνάγει δ' αὖτε δαίμων ἰεὺς ἔχοντο λαός.
 Δαίμονι δ' ὅτ' ὄναι πάλιν κτετῶν Εὐκτορος ἔχοντο λαός.
 Ὡς οἱ γὰρ ἀμφὶ πῦλιν καί περ τ' ἴσται· αὐτὰρ ἔπειτα

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

τέλος.

„Non enim quisquā mihi amplius alius in Troia lata
 „Benignus neque amicus, omnes autem me horrent. 770
 Sic dixit flens: insuper a. gemit populus multus.
 Ad populum vero senex Priamus sermonem habuit,
 „Ducite nunc Troiani ligna ad urbem neque animo
 „Timeatis Argiuorū dēsas insidias. certē enim Achil.
 „Dimittens me nigris à nauibus, sic promisit,
 „Non prius se nobis infestū fore quam duodecima
 veniret aurora,

Sic dixit: hia. sub curribus boues mulosque
 Iunxerūt: statim verò dein ante urbē congregati sūt.
 Nouem dies quidē hi adducebāt immensam materiā.
 Ast quū iā decima apparuit lucēs mortalibus aurora, 780
 Tūc extulerūt audacem Hectorē lacrymas fundētes,
 Pyræq; summę cadauer imposuerūt: iniecerūtq; ignē.
 Quādo a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Tunc circum pyram inclyti Hectoris congregatus est
 populus.

Sed postquā congregati sunt, frequentēsq; fuerunt.
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
 Totam, quantum occuparat ignis robur: at deinde
 Ossa alba collegerunt fratres sociisque
 Lugentes: calidæ autem manabāt lacrymæ per genas,
 Atque illa auream in urnam posuerunt fumentes, 790
 Purpureis peplis obtegentes mollibus:
 Mox autem in concauā fossam posuerunt, at de super
 Denso lapides strauerunt magnos,
 Celeriter a. tumulum fuderunt: circum v. speculato-
 res sedebant passim,
 Ne prius irruerent bellicosi Achiui:
 Aggesto autem tumulo redierunt: deinde verò
 Bene collecti epulati sunt valdē splendidū conuiuium:
 Ædibus in Priami à Ioue nutriti regis.
 Sic illi curarunt funus Hectoris equūq; domitoris.

FINIS HOMERI ILIADIS.

Tt ij



INDEX IN ILIADEM HOMERI.

A.

- A** Camas Thrax. [97](#)
A Achilles Calchanti. [2](#)
Achillis cum Agamemnone controuersia. [13](#)
Achilles sceptrum in humum deiecit. [30](#)
Achilles cithara canit. [339](#)
Achilles dona Agamemnonis aspernatur [351](#)
Achilles Patroclum ad Nestorem mittit. [445](#)
Achillis equi, & eorum nomina [627](#)
Achillis arma capta ab Hectore. [681](#)
Achillis equi illacrymantur; [695](#)
Achilles ob Patroclum mortuum cinere caput asperfit [717](#)
Achillis noua arma a Vulcano facta. [745](#)
Achillis clypeus. [ibi](#)
Achillis cum Agamemnone reconciliatio. [759](#)
Achilles Æneam in fugam vertit, [801](#)
Achilles duodecim iuuenes mactat ad sepulchrum Patrocli. [815](#)
Achilles Apollinem vocat perniciosissimum deorum. [851](#)
Achillis & Hectoris monomachia. [867](#)
Achillis coma ab ipso incisa. [891](#)
Achilles in honorem Patrocli ludos instituit. [899](#)
Adrastus & Amphion. [97](#)

INDEX.

- Adulteriorum Iouis catalogus. [552](#)
- Ægidis & reliquorum armorum Palladis descriptio. 215
- Æneas à matre liberatur, ne Diomedis manu intereat. [189](#)
- Æneas ab Apolline morti subducitur. [197](#)
- Æneæ cum Idomeneo congressus 519
- Æneas Aphareum occidit. 521
- Æneas suasu Apollinis in Achillem tendit. [789](#)
- Æneas genus suum explicat. [795](#)
- Æneam cum Achille cōgressum Neptunus liberat 801
- Æneam Troianæ excidio superesse fato decretum erat. 803
- Agamemnon somnium suum exponit. [49](#)
- Agamemnon summos Græcorum in conuiuium vocat. 71
- Agamemnon Græcorum omnium eminentissimus. [75](#)
- Agamemnon suis fugam suadet. 331
- Agamemnon donis vult placare Achillem. 335
- Agamemnon cæteris dormientibus vigilat. [373](#)
- Agamemnonis & Nestoris colloquium. [377](#)
- Agamemnonis apparatus ad bellum. [409](#)
- Agamemnon saucius è pugna discedit. [425](#)
- Agamemnonis cum Achille reconciliatio. [759](#)
- Agamemnonis cum Achille congressus. [845](#)
- Aiax post Achillem Græcorum fortissimus. [93](#)
- Aiax Telamonius & Hector in singulare descendunt certamen. [273](#)
- Aiax & Hector mutuis se honorant muneribus. [279](#)
- Alexander prouocat fortissimū quēque liberatur à Venere. 125
- Halizonum principes. [99](#)
- Alexander Hectori respondet. 535
- Anchises, [797](#)
- Andromaches oratio ad maritum Hectorē exeuntem in prælium. [253](#)

INDEX.

Hectorem mortuum de-
plorat lib ult.

Anima semel efflata nun-
quam remigrare potest
353

Antenor Helenam red-
dendam censet. 283

Antilochus equestri cer-
tamine Menelaū vin-
cit, non virtute, sed
astu lib. 23.

Aper deuastans agrum
Calydonium. 361

Apollo Græcis placatur
lib 1.

Apollo citharam pulsāt
in conuiuiō deorum.

47

Apollini curæ est Hector
585

Apollo Hectorem fau-
cium excitat. ibid.

Apollo boues Laome-
dontis paut. 842

Apollo cum Neptuno in
certamen prodire re-
cusat. ibid.

Aquilæ augurium. 471

Ascalaphus Martis filius.
333

Asus Hecubæ frater.
659

Ate Iouis filia. 761

Attidæ non soli amant
vxores. 349

Augeas Epiorū Rex 449

Auguria Hector con-
temnit. 478

Augurium optimum est
pugnare pro patria
ibid.

in Aulide visum porten-
tum, 65

Automedon. 625

B.

B Alius equus Achillis
627

Bellerophonis fabula.
237

Bonarum mentium est in
melius mutare senten-
tiam. 583

Boni & cordati amant
suas vxores. 349

Briareus centimanus.
29

Briseis ab Achille aufer-
tur. 25

O

C Alchas vates The-
storis filius causam
pestis aperit. 2

Calchas mōstrum à Græ-
cis visum interpreta-
tur. 65

Castorequis, sed pugnis
bonus Pollux. 115

Catalogus Græcorum 77

INDEX.

Cebriones frater & auri- ga Hectoris. <u>661</u>	Suis agrestis. <u>463</u>
Cebrionem Patroclus occidit. <u>ibid.</u>	Ouium. <u>159. 517</u>
Certamen cursu pedum contendentium <u>927</u>	Certantium. <u>819</u>
Certamen disco certan- tium. <u>931</u>	Procellę. <u>535</u>
Cesti Veneris descriptio. <u>553</u>	Marini fluctus. <u>549</u>
Charis Vulcani vxor. <u>739</u>	Vndarum. <u>57. 609</u>
Chimæra. <u>239</u>	Canis venatici. <u>393</u>
Chryses <u>sacerdos.</u> <u>5</u>	Luporum. <u>627. 637</u>
Chryse ad Apollinem preces. <u>31</u>	Imbris & Pluuię. <u>639</u>
Chryseis redditur patri <u>ibid.</u>	Tauri. <u>827</u>
Cinyras rex <u>Cypri.</u> <u>409</u>	Leonis. <u>103. 179. 140. 415.</u>
Cleopatra vxor Melea- gri. <u>361</u>	<u>501. 709.</u>
Clypeus Achillis. <u>745</u>	Euri & Noti. <u>663</u>
	Tergoris taurini. <u>693</u>
	Aquilę. <u>613. 709</u>
	Canum. <u>587</u>
	Muscarum. <u>655</u>
	Gracculorum & Sturno- rum. <u>715</u>
	Boum. <u>813</u>
	Ignis. <u>713</u>
	Accipitris. <u>839</u>
	Nautarum. <u>777</u>
	Locustarum. <u>815</u>
	Riui qui in hortum de- ducitur. <u>827</u>

COMPARATIO

Euri atque Austri. <u>53</u>	Fumi. <u>843</u>
Vpilionum. <u>75</u>	Pardi. <u>847</u>
Foliorum. <u>75</u>	Hinnulorum. <u>851</u>
Gruum. <u>101</u>	Equi. <u>851 587</u>
Cicadarum. <u>111</u>	Autumnalis stellę. <u>169.</u>
Papaueris <u>309</u>	<u>851</u>
Messorum. <u>413</u>	Montani draconis. <u>855</u>
Cerur. <u>415</u>	Contentionis descriptio. <u>161.</u>
Torrentis. <u>437</u>	Curetes. <u>359</u>
Asini. <u>445</u>	
Niuis. <u>469</u>	

Dardano

INDEX.

D

D Ardano filio Iouis
 tria millia equarum
795
 Dares sacerdos Vulcani.
173
 Dei ira difficilis est. 181
 Deorum domus distin-
 ctæ. 41
 Deorum concio seu con-
 cilium. 35
 Deorum dona. nemini
 obicienda 105
 Deorum corpora citius
 sanantur 225
 Deos in consilium vocat
 Themis. 783
 Deorum diuersa studia
 erga Troianos & Græ-
 cos. 785
 Deorum alij contra al-
 ios stant in prælio.
787
 Deorum inter se pugna
 & conflictus. 835
 Dij non omnia vni dant.
153
 Dij exangues & immor-
 tales. 191
 Dij cōplures ab homini-
 bus vulnerati. 193
 Dij quamuis natura di-
 gniores nobis, placan-
 tur. 357

Dij facile ab hominibus
 dignoscuntur. 493
 Dij alijs alia conferunt.
531
 Dij alij alijs fauent. 787
 Dij pro voluntate augēt
 vires minuuntque. 797
 Dij super Hectoris se-
 pultura inter se con-
 tendunt. 939
 Difficile est pugnare cum
 multis vni. 905
 Diomedes Venerem vul-
 nerat. 189
 Diomedis & Glauci con-
 gressus. 215
 Diomedis & Glauci ar-
 morum permutatio.
241
 Diomedes quanquam in-
 uitus, tamen Nestoris
 persuasione in fugam
 vertitur. 301
 Diomedes & Vlysses ex-
 ploratum eunt. 385
 Diomedes Mineruam in-
 uocat. 389
 Diomedes Hectori atro-
 cito insultat. 429
 Diomedes à Paride vul-
 neratus pugna excedit
 431
 Diomedes genus suum
 exponit. 545
 Diomedes etiā saucius in
 prælium ire vult. 547

INDEX.

Diomedes victor in e-
questri certamine.

905

Disce certamen. [931](#)

Dolia duo in limine Io-
uis, alterum bonis, al-
terum malis plenum.

[969](#)

Dolon explorator ab V-
lysse & Diomede inter-
cipitur. [391](#)

Dolan Rhesum prodit.
[397](#)

E

Epeus victor inter
pugiles. [913](#)

Equorum Hect. nomina
[303](#)

Eris ad castra Græcorum
mittitur. [402](#)

Equæ Dardani ex Borea
vento grauidæ. [797](#)

Equestre certamen in ho-
norem Patrocli. [899](#)

Erichthonius. [797](#)

Euphorbus Patroclum
vulnerat. [605](#)

Eurybates præco [23](#)

F

Factum quod est no-
uit & stultus. [795](#)

Fœderis percutiendi ri-

tus.

[119](#)

Fœdus inter Troianos &
Græcos feritur ibi.

Fœdus à Pandaro rumpi-
tur. [137](#)

Frater fratris necem vl-
ciscitur. [567](#)

G

GAnymedes. [797](#)

Glaucus & Diome-
des congressuri sese a-
gnoscent. [241](#)

Glaucus & Diomedes
arma permutant. ib.

Græci fortuntur, quis
ipsorum cum Hectore
in singulare certamen
descendat. [271](#)

Græci castra sua muro,
fossa, & vallo muniunt.

[287](#)

Græci fugiunt. [297](#)

Græcorum castra capiun-
tur. [487](#)

Græcorum principes et si
fauci, tamen in præ-
lium redeunt. [547](#)

Græci Ægide ab Apolline
mota in fugam vertun-
tur. [589](#)

Græcorum naues oppu-
gnantur. [593](#)

Græcorum nauibus ignis
inicitur. [623](#)

INDEX.

Græci recōciliato Achil-
le maiorem in modum
lætantur. 257

Græci deplorant Patro-
clum. 883

H

H Arpyia equa. 627
Hebe decorum pin-
cerna. 133

Hebe currum adaptat.
215

Hector cum Paride in
prælium vrbe egredi-
tur. 261

Hector, fortissimum in-
ter Græcos, ad singula-
re certamen prouocat.
263

Hector Diomedæ insul-
tat. 301

Hectoris equi. 303

Hector Polydamanti pa-
ret. 333

Hector Alexandrum cō-
uitiis incescit. 555

Hector vulneratus ab
Aiace è pugna excedit.
565

Hector ab Apolline pri-
stinis viribus restitui-
tus in prælium reuer-
titur. 587

Hector assidue vnum A-
iacem petebat. 597

Hector Patroclum satū-
cium occidit. 665

Hectoris ad Patroclum
humi stratum verba.
667

Hector ab Apolline de-
terretur ne congre-
diatur cum Achille.
805

Hector ab Apolline mor-
ti subtrahitur. 809

Hector neque à patre,
neque à matre persua-
deri potest, quominus
cum Achille congre-
diatur. 853

Hector ab Achille fuga-
tur. 859

Hector à Minerva deci-
pitur. 861

Hector ab Achille occi-
ditur. 871

Hector ab Achille currui
alligatus ad naues per-
trahitur. 875

Hectorem mortuum
Græci hastis confo-
diunt. 873

Hector à suis fletur. 875

Hector ab Achille cir-
cum Patrocli sepul-
chrum trahitur. 883

Hectoris corpus patri,
redditur, sed soluo
pretio. 973

Hectoris rogos & sepul-
V u ij

INDEX.

ura. 983
Hecuba cum cæteris fœ-
minis primariis Palla-
dem placatura tem-
plum accedit. 245
Hecuba ostendens filio
mammillam, rogat vt
ab Achille discedat.
855
Hecubæ lamentatio.
877
Helena spectatrix eius
certaminis, cuius ipsa
præmium futura erat,
enarratque Priamo
Græcorum ducum no-
mina. 111
Herculis murus à Troia-
nis extructus. 791
Hippodamia Anchisæ fi-
lia. 515
Hominum oculi nube
obducti, vt deos ab
hominibus discernere
nequeant. 181
Homines alij alijs inui-
cem multa possunt ob-
iicere. 797

I.

Iaculatorum certamen
935
Idæus præco Troianus.
279
Idomeneus Cretensium

dux Otrioneum occi-
dit. 511
Ilus. 797
Inferiæ Patrocli 883
Induciæ factæ propter
cadauera occisorum.
285
Iris mittitur ad Troianos
95. ad Helenam. 109.
ad Hectorem 96. ad
Iunonem & Palladem.
317. ad Neptunum 581.
ad Achillem 727. ad
Priamum 947. ad ven-
tos properat. 895
Iuno Palladem ad Achil-
lem mittit 15. ad Græ-
cos. 51
Iuno quas vires maximè
dilexerit. 135
Iuno vulnerata. 193
Iunonis currus descri-
ptio. 215
Iuno ad Iouem accessura
se se exornat 549. Ve-
nerem blandis men-
dacijs decipit 551 à
Thet. studiosè edu-
cata. 551
Iuno ad Somnum deum.
553
Iuno Herculi tempesta-
tem immittit. 555. ab
Ioue in carcerem con-
trusa 573. Apollini &
Iridi nuntiat vt ad Io-

INDEX.

nem accedat 575. Iouē
 fallit 553. Vulcanum
 excitat contra Xan-
 thum. 833
 Iupiter apud Æthiopes.
 conuiuatur 11. implo-
 ratur ab Agamemno-
 ne 71. cum diis iocatur
133
 Iunonem grauitèr obiur-
 gat 135
 Iupiter fata Græcorum
 & Troianorum in lan-
 cibus posita examinat.
297. cum vxore rem-
 habiturus adulteria
 sua recenset 559. cum
 vxore coriens somno
 opprimitur 561. Iuno-
 nem in vincula conii-
 cit, ac in alium suspen-
 dit 571. Deos è cælo
 deiicit ibid. de futura
 Sarpedonis morte do-
 cet 575. eius sententia
 sæpè variatur. 7. 3. non
 omnium cogitationes
 ratas facit 717. Thetidi
 mandata dat ad Achil-
 lem. 943
 Iuuentus instabilis. 10 7

L

L Acmedontis perfid-
 dia. 839

Legati ad Achillē re-
 conciliandum mittun-
 tur 139. ab Achille re-
 cedunt impacato. 367
Locrenses. 77
 Lycaon Priami filius 815
 Lycurgus à diis excæca-
 tus. 135
 Lycurgus Areithoum do-
 lo prostrauit. 269

M

M Achaon medicus.
145
 Menelaum curat. ibid.
 Machaon è pugna digre-
 ditur laucius. 439
 Mars vulneratur à Dio-
 mede. 213
 Martis parentes. 215
 Mars à Pæone curatur.
 ibid.
 Mars filij Ascalaphi mor-
 tem dolet. 577
 Martis & Mineræ con-
 gressus. 837
 Medicus multis aliis æ-
 qui pollet. 439
 Meleager aprum occidit.
363
 Menelaus & Vlysses He-
 lenam repetitum ve-
 niunt 113
 Menelai oratio breuis
 sed suauis

V u iij

INDEX.

Menelaus cum Hectore
congressurus à fratre
prohibetur. 267

Menelai facinora aliquot
523

Menelaus pugnat pro ca-
dauere Patrocli. 669

Menelaus Euphorbum
occidit. 673

Mercatura exercetur re-
rum permutatione. 289

Mercurius deorum nua-
tius Latonam alloqui-
tur. 837

Mercurij virga & talaria,
lib. 24.

Minervæ auxilio Achil-
les Hectorem occidit.
Sez.

Molimentum seu finis
prælij in manibus, con-
siliu in verbis. 655

Moriendum est omnibus
237

Mortem effugere nemo
potest. ibid.

Mori pro patria pul-
chrum est. 604

Mortuis non inviden-
dum. 285

Mortuos suos cremant
Troiani & Græci. 287

Munera Achilli ab Aga-
memnone data. 767

Muri Troiani à diis ex-
structi. 839

N:

Neptunus auxilio vo-
nit Græcis. 491

Neptunus Græcorum prin-
cipes ad prælium ani-
mat. 458

Neptuni clamor ingens
549

Neptunus Ioue dor-
miente adiuuat Græ-
cos. 561

Neptunus Iouis iussu è
prælio discedit. 583

Neptunus Troianorum
muros edificavit. 839

Nereidum nomina. 719

Nestor somnio Aga-
memnonis acquies-
cendum censet. 49

Nestores decem sibi o-
piat Agamemnon. 69

Nestor suadet reconcilia-
tionem cum Achille.
335

Nestor Diomedem no-
ctu somno excitat. 381.

Nestoris ad Iovem pre-
catio. 553.

Nestor socios animare
nititur. 611

Niobes liberi ab Apolli-
ne & Diana sagittis
confixi. 974

Nireus Græcorum for-

INDEX.

molissimus. 87
Nox somnum liberat ab
ira Iouis. 555

O

O Rci galeam induit
Minerva ut se in-
uisibilem Marti præ-
beret. 223

P

Pallas Troianarum
fœminarum pre-
ces non exaudit. 247

Pallas sola Ioui respon-
det, cæteris diis præ ti-
more silentibus. 293

Pallas Martem obiurgat
171

Pallas Martem vincit.
837

Pallas Venerem humi
sternit. 837

Palæstritarum certamen.
223

Paridis temeritas & ti-
mor, & singulare cum
Menelao certamen.
103 105

Paris ab Hectore obiur-
gatur. 105

Paris Hectori. ibid.

Paris Diomedem ex insi-
diis vulnerat. 431

Pasithea Charitum una
somno deo ab Iunone
despondetur. 555

Patroclus conuiuium pa-
rat legatis. 341

Patroclus Achille senior.

455

Patroclus Achilli mise-
ram Græcorum cla-
dem nuntiat. 619

Patroclus armatur in
Troianos. 631

Patroclus Troianos inua-
dit plurimosque occi-
dit. 625

Patroclus Troianos in
fugam conuertit. 639

Patroclus Sarpedonem
occidit. 645

Patroclum ubi interficere
velit secum deliberat
Iupiter. 655

Patroclus neglecto mā-
dato Achillis Troia-
nos ad urbem pese-
quitur, 657

Patroclus Troiam cepis-
set nisi abstitisset Apol-
lo. 659

Patrocli strati ad Hectore-
rem verba. 667

Patrocli mortui corpus
gnauiter à Græcis, ne
Hector eo potiatur,
defenditur. 685

Patrocli corpus ab He-

INDEX.

Core rapitur. [725](#)
 Patroclus ad Achillem
 affertur. [731](#)
 Patroclus ab Achille de-
 fectur. [735](#)
 Patrocli naribus instilla-
 tur nectar & ambrosia
[757](#)
 Patrocli vmbra Achilli
 se ostendit. [887](#)
 Pelias hasta. [625](#)
 Penelei & Lyconis con-
 flictus. [637](#)
 Peste laborant Græci. [7](#)
 Phereclus fabricator na-
 uium Paridis. [174](#)
 Phœnicis ad Achillem
 oratio. [355](#)
 Pluto vulneratur. [193](#)
 Polydamas Hectorem
 obiurgat. [531](#)
 Preces Iouis filia [317](#)
 Princeps solidam dormi-
 re noctem non debet.
[47](#)
 Priamus in excelsa turri
 Achillem prospectat.
[843](#)
 Priamus filium Hecto-
 rem deflet. [875](#)
 Podalirius & Machaon
 Pomedici filij Æsculapij
[91](#)
 Polymela à Mercurio
 compressa. [627](#)
 Pugna Græcorum Tro-

ianorumque initium
 & deinceps per aliquot
 libros. [371](#)

Q

Valia dixeris, talia
 audies. [797](#)

R

Reconciliatio Achil-
 lis cum Agamem-
 none. [759](#)
 Reges offensæ raro obli-
 uiscuntur. [9](#)
 Regum potestas ab Io-
 ue est. [21.57](#)
 Rhesus Thracum rex pro-
 ditur, & à Diomede
 occiditur, cuius equi
 abducuntur. [397.399](#)
 Res in nouaculæ acie stat
[381](#)

S

Agittariorum certa-
 men. [935](#)
 Sarpedon vulneratus He-
 ctorem inclamat. [211](#)
 Sarpedonis cadauer de-
 fertur in Lyciam. [657](#)
 Saturni filij tres, qui om-
 nia inter se diuiserunt.
[583](#)
 Saxum ingens vna manu

INDEX.

- iaculatur Hector. 485
 Sceptrum Agamemnonis. 51
 Scyphus Achillis. 651
 Senum est consilio & verbis iurare. 153
 Somnia à Ioue sunt. 7
 Somnium mittitur ad Agamemnonem. 45
 Somnus ab Iunone exoratus Iouem soporat. 555
 Somnus Iouem timens Noctis intercessioneliberatur. 555
 Somnus Pasithea adamat 555
 Somnus Neptuno nuntiat vt dormiente Ioue Græcos tueatur. 561
 Speculatores mittuntur visum quid agant Troiani. 385
 Stentoris vox. 219

T.

- T**Alhybius Græcorum præco. 23
 Teucricalliditas. 307
 Teucer subter fratris scutum delitescens, plures occidit. ibid.
 Teucrum Hector compescit. 311

- Teucri arcus inutilis redditur. 599
 Thamyris fabula. 83
 Themis Iunoni pateram porrigit. 577
 Thetis Iouem à morte liberat. 29
 Thetis filio noua arma se à Vulcano impetraturam promittit. 715
 Thraces criniti. 165
 Thoantis verba. 582
 Troiani victores castra Græcorum inuadunt. 467
 Troianorum victoria. 591
 Troiani ignes coniiciunt in naues Græcorum. 625
 Troiani à nauibus repulsi fugiunt. 639
 Troiani in urbem se recipiunt præ metu. 849
 Tydæus qualis. 219

V

- V**ehus Paridem liberrat. 125
 Venerem fauciam Dione mater consolatur. 193
 Venus decepta, Iunoni balteum in quo amores insunt tradit. 553
 Venus Hectoris corpus rosaceo & diuino oleo perfundit. 895

INDEX.

Virtus hominum co-
agumentata pollet. 503
Vlysses Chryseidem ad
patrem reducit. 31
Vlyssis oratio qualis. 115
Vlysses Græcorum gloria
403.
Vlysses è pugna vulnera-
ratus excedit. 437
Vlysses Agamemnoni fu-
gam suadenti refraga-
tur. 545
Vlysses ad Achyllem re-
conciliatum. 769
Vulcanus è cœlo deiici-
tur. 41
Vulcanum Thetis ab in-
teritu liberat. 741
Vulcanus rogatu Theti-
dis Achillis arma cudit.
745
Vulcanus nouem annis.

apud Thetidem & Eu-
rynomen moratur. 741
Vxores non soli amant
Atridæ. 349

X

Xanthus equus do-
minum suum **A-**
chillem alloquitur. 779
Xanthus fluuius Ioue
genitus. 815
Achillem alloquitur. 825
Achillis conatibus ob-
stat. ibid.
Xanthus Simoenta & ip-
sum fluuium inuocat,
vt ad sit sibi in oppri-
mendo Achille. 831
Xanthus Iunoni suppli-
cat. 835

FINIS.



